

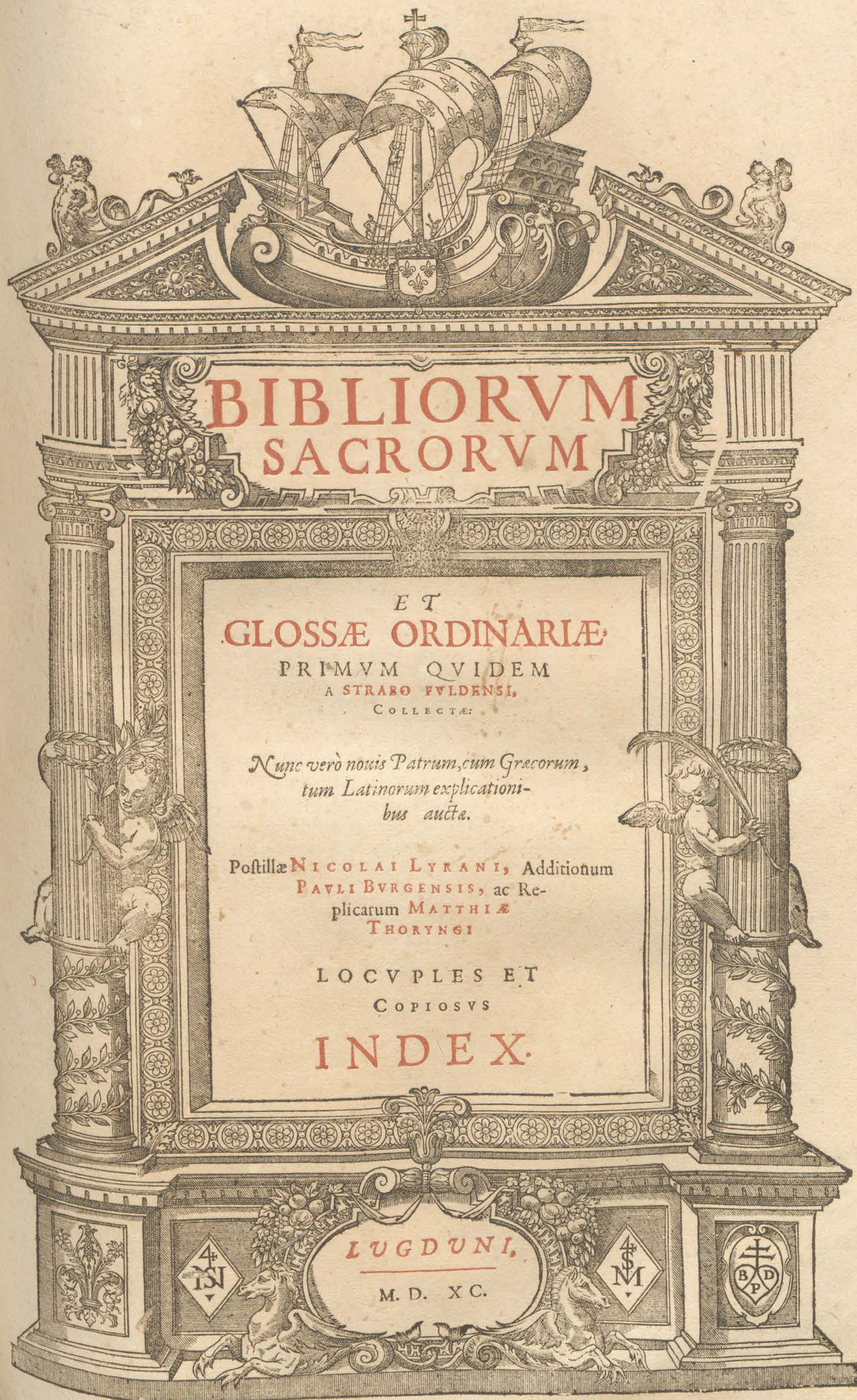

LYRANUS N.
GLOSSA ORDINARIA
IN S. SCRIPTURAM

V

CHRISTIANO LECTORI

SALVTEM ET FELI-

CITATEM P.

VETERESÆ Philosophorum sectæ (lector Christiane) in rerum humana-
rum contemplatione cæcutientes, cum immensam hanc *nocturnam* orbisque
molem vniuersam, ex nihilo creati & efformari posse naturæ per se ipsi vi
concludere non possent, variè de rerum primordio sentientes, in diuersas
sententias abierunt, alij siquidem ex æterna & indigesta materiæ mole
quam vocarunt chaos, concordia moderata, alij ex infinito terminis tan-
dem circumscripto, alij ex magno & paruo, multisque humanæ mentis
imbecillitate cogitatis monstris, mundum esse productum voluerunt. Omnes tamen concordii
mentis voluntate, nihil in rerum naturæ *et rationis* seu ordine melius, ad conseruandûmque mun-
di machinam aptius esse voluerunt. Illudque semper in rebus est iudicatum optimum, quod
optima methodo & ordine digestum est. Quod nos animo quoque serius agitates, Cum *Bi-*
bliorum Sacrorum Glossam ordinariam, multis primum veterum sudoribus laboratam, maioréque
nunc Parisiensium Doctorum diligentia, studio grauiore, actiori que cogitatione auctam Ty-
pographicis formis mandaremus, ne tam copiosa veterum patrum doctrinæ Sylua, *et ætæ* ali-
qua notaretur, ne hac quidem in re sumptui aut labori peperimus, Præclarissima enim quæq;
& notatu dignissima in Indicem quantum fieri potuit copiosissimum literarum Alphabeti
serie & ordine digessimus, & quo facilius sit lectori inueniendi ratio paginas singulas in sex
portiunculas primas A B C, secundas D E F, literis notatas distinximus, quo in Indice col-
lectas sententias diligenter sunt relatæ. Authorum verò quorum in toto opere authoritate
vsi sunt ij qui Glossam nunc denuo locupletarunt nomina, singulis voluminibus ordine
quoque Alphabetico disposita præfiximus, ne primis tantum literis notata patrum nomina
(quod plerunque breuitatis studio factum est) celeriore lectoris cui fortasse non satis om-
nium authorum sunt nota nomina cursum retardaret. Quod si quid est vel in colligendo
Indice neglectum, aut non satis diligenter annotatum, partim id mentis nostræ non
satis subtili iudicio, partim quoque Typographorum quæ nos egit præ-
cipites festinationi tribuito. Sin verò mordacius reprehensio-
ne vrgeas, quod est à nobis aut inscitia aut incuria
cessatum, acutiore tu mentis acie, accu-
ratoréque diligentia re-
sarcito. Vale.

Lugduni 12. Calendas Octobris. Anno humanæ salutis.

∞. 10. XXXIX.

RERVM QVÆ IN GLOSSA
ORDINARIA, POSTILLIS NI-
COLAI DE LYRA ET ADDITIONIBVS

PAVLI BVRGENSIS, REPLICISQVE
MATTHIÆ THORING CONTINENTVR

Index locupletissimus.

Prior numerus Tomum seu partem operis, secundus columnam indicat.

AA DOMINE Deus, &c.

Ab aliquibus expostitoribus ratio
ponitur quare ter ponitur, sed est
ex ignorantia Hebraici sermonis.
parte 4. & c. 621. b.

Est enim apud Hebraeos una di-
ctio ex tribus literis composita, quæ
sic sonat alia: aduerbium admirā-
di. c. 688. f. & 734. f.

A. dicitur, & hæc dictio est quedam interiectio, exprimens
dolorem. col. 1117. c. h. dicitur, & est interiectio admirantis
seu conquerentis. & c. 1234. f. & 1911. c.

Aaron natus fuit tribus annis ante Moysen, & ante præceptū
de submersione masculorum Hebraeorum. parte 1. c. 520. f.
Lyr. & col. 384. c. Lyr.

Aaron cur propter repentinam filiorum mortem non fuerit
contristatus. p. 1. c. 991. B.

Aaron cur gessit feminalia. p. 1. c. 798. f.

Aaron in formando vitulo quomodo & quatenus excusandus.
p. 1. c. 828. C.

Aaron & Moyses, sancti sunt, & perfecti. Et magis euangelij,
quam legis discipuli ostenduntur. p. 1. col. 128. 193. & 1315.

Aaron aliquando præponitur Moysi, aliquando etiam Moy-
ses, præponitur cum simul combinantur: & quare, parte 1.
col. 138. & Lyr.

Aaron quomodo dicitur propheta Moysi, parte 1. col. 541. a.

Aaron licet non dicatur proprie propheta habuit tamen reue-
lationem à Deo immediate. p. 1. c. 526. & Lyr. & 542. f. Lyr.

Aaron quomodo fuit consecratus in pontificem per Moysen, cum
ipse non esset sacerdos. parte 1. c. 977. C. Lyr.

Aaron erat ordinatus in his quæ pertinebant ad populum, Moy-
ses autem in his quæ pertinebant ad Deum. p. 1. c. 563. c. Lyr.

Aaron & Moyses sufficiunt, ut tota gens Israelitarum salue-
tur, quid amplius est in his duobus, quæ tanta virtus, quod
meritum, quod sexcenta millia, & eo amplius liberentur, &
in Sodomis ad minus decem requirebantur, per quos vix
saluarentur qui habitabant Pentapoli? p. 1. col. 1280. l. Ori.

Aaron inter sacrificia, semper in humeris sicut & in pectore
portabat nomina patriarcharum tribus de causis. parte 1.
c. 787. B. Bed.

Aaron cum in Exodo octo vestibus induendus asseneretur, in
Leuitico nonum addi videtur, balthus scilicet, quo linea
tunica ante indutam hyacinthinâ præcincta erat. p. 1.

c. 802. D. Bed.

Aaron & filij eius minoresque sacerdotes diuerso modo unge-
bantur. parte 1. c. 821. C. Lyr.

Aaron quatuor filij cum eo in sacerdotium electi sunt, sed duo-
bus in statu suo manentibus, alij igne diuino exusti sunt.
& c. parte 1. c. 1173. A. Rab.

Aaron soli & filijs suis licuit diuina mysteria nude videre
parte 1. c. 1185. B. & 1186. D. E. Orig.

In Aaron supplicandi Deo & obsecrandi forma datur. par. 1.
col. 1280. e.

Aaron ut dicit Rab. Sal. depinxit cum stilo in tabula for-
mam vituli, & tradidit artificibus, ut facerent ad simili-
tudinem illius, & c. parte 1. c. 828. f. Lyr.

Aaron quia intentione iussit colligi in aures & ornamenta v-
xorū & filiarum, quando Hebrei petebant, ut faceret eis
Deos. parte 1. c. 828. & 834. E.

Aaron, ut aliqui dicunt proiecit aurum in ignem ut ibi peri-
ret, non ut idolum fieret, sed opere diaboli formatus est in-
de vitulus, & c. parte 1. c. 833. C. Lyr.

Aaron quid intendebat in fabricatione vituli, cum ipse sciret,
quod vitulus ille non posset deducere populum, nec etiam
intendebat ut adoraretur ut Deus parte 1. col. 840. D. E.

Aaron an & quomodo peccauerit in facto vituli, Et an pecca-
to idololatriæ. parte 1. ibidem.

Aaron peccatum, an aggrauatur multum ex magnitudine
documenti quod in populo fuit subsequutum. p. 1. col. 841. a.

Aaron tribuitur illud totum malum quod populus fecit, quia
consensit ad faciendum quod male perierat. p. 1. col. 834. e.

Aaron peccatum in fabricatione vituli, an fuit tam graui-
tatis, ut ipse cum posteritate sua deberet disperdi. parte 1.
col. 997. C. Lyr. & 998. F. Lyr.

Aaron, an per mendacium se excusauit apud Moysen. parte 1.
c. 828. f. & 840. d. e. f.

Aaron ante defunctus est quam Israel in aliquam partem
terre promissionis intraret: Moysen autem adhuc viuente
capta est terra Amorrhæorū, & c. & quid per hoc designa-
tur. parte 1. fol. 1383. b. c. & 1384. Orig.

Aaron quare mortuus est ante ingressum terra promissionis.
parte 1. fol. 1312. f. Lyr.

Aaron ubi & quomodo mortuus est, & an Eleazar filius eius
& successor in sacerdotio, sepeliuit eum. Et an in monte
Hor, vel in Mosera sepultus sit. parte 1. col. 1313. f. Lyr.
& 1431. c. Lyr. & 1463. b. & 1464. d.

Aaronis filij in lege quid significent. parte 1. c. 911. d.
 Aaronis habitus cur pene militaris. parte 1. c. 747. c.
 Abacuk vaticinium habuit contra Nabuchodonosor & Chal-
 deos, siue Babylonem, a quibus terra Iuda vastata est, &
 Ierusalem templumque subuersum, parte 1. col. 2041. a &
 2042. d.
 Abacuk historia de missione eius ad Danielem apud Hebræos
 non legitur. parte 4. col. 2041. b. Et in textu.
 Abacuk liber scriptus fuit per magnum tempus post mortem
 Iosue, scilicet post octingentos annos & plus. parte 2. colo.
 673. c.
 Abagarius rex qui regnavit iuxta Euphraten scripsit Chri-
 sto saluatore epistolam, ut habetur in Ecclesiastica histo-
 ria, parte 5. col. 92. f.
 Abba pater, utriusque verbi eadem significatio, tamen unum
 Grecum, & aliud Latinum, parte 5. col. 633. c. Item parte 6.
 c. 106. f. col. 498. d. e. f. Et ibidem. 499. c. sic dicitur, hæc due di-
 ctiones sunt idem significantes. Prima Hebraica, vel potius
 Syriaca; tamen ea communiter vtuntur Hebræi, quia lin-
 gua Syra & Hebræa sunt propinque. Secunda Græca, &c.
 Abba pater, quid mysterij continet, quod simul ponuntur hæc
 duo verba, cum idem significant, parte 6. col. 106. f.
 Abdias sub quo regum prophetæ aut, parte 4. col. 1905. b.
 Abdias secundum doctores Hebræicos & Latinos fuit dispen-
 sator domus Achab regis Israel qui paui prophetas quin-
 quagenos & quinquagenos, &c. parte 4. ibid. c.
 Abdias donum prophetia consequutus est, quia abscondit cen-
 tum prophetas, saluans eos a morte contra persecutionem
 Iezabelis. parte 2. col. 818. f. Item parte 4. col. 1905. c.
 Abdias secundum doctores fuit tertius quinquagenerarius,
 qui timens Deum humiliavit se coram Deo & Elia eius
 sermo, & non fuit combustus per ignem, sicut ceteri. parte 2.
 col. 858. f.
 Abdias prophetauit contra Idumeos, qui debebant Iudeos di-
 ligere, eo quod a duobus fratribus descendissent, & ipsi ecō-
 trario habuerunt eos odio persecutoribus auxilium præbe-
 do, parte 4. col. 1906. f.
 Abdias vir valde pius. parte 2. c. 819. a. b.
 Abdias sepulchrum cum mausuleo Elia prophete & Ioannis
 Baptiste Sebastæ usque hodie venerationi habetur, par-
 te 2. c. 925. c.
 Abel & Cain quomodo typum gerunt duarum generationum,
 hominum electorum scilicet, & reproborum, parte 1. c. 111. b.
 Abel cum scribitur in Hebraico cum litera, a, significat luctū
 proprie: sed quando scribitur cum litera, b, scilicet quod di-
 citur Habel, non significat luctum, sed vanitatem tantū.
 E ratio huius nominationis, &c. parte 1. c. 125. a. Lyr.
 Abel quare sibi elegit officium pastorem, & non potius agri-
 culturam sicut Cain, parte 1. 113. c. & 114. f. & 125. a. Ly.
 Abel de sua sanctitate & dignitate commendatur, quia pri-
 mus martyr, primus sacerdos, & primus virgo. parte 1.
 125. c.
 Abel quomodo fuit occisus utrum cum armis, aut sine armis.
 parte 1. c. 127. c.
 Abel occisus est in campo Damasceno. parte 4. col. 1940. e.
 Abel mortuus fuit sine generatione. parte 2. col. 780. c.
 Abel & Zacharias, per Iudeos & suos prædecesores occisi,
 quare magis nominantur per Christum, quam alij ante vel
 post natiuitatem Christi occisi: Et quid per eos significetur,
 parte 5. col. 387. c. & 381. c. & fol. 156. e.
 Abel nomen est ciuitatis fortis & muratæ. parte 2. col. 818. f.
 Abel ex genere humano secundo natus pertinet ad ciuitatē
 Dei: Cain vero primo natus pertinet ad ciuitatem homi-
 num. p. 1. c. 113. b.
 Abel sacrificium igne de celo dimisso consumptū. par. 1. c. 114. e.
 Abessan precibus famis angustias sustulerat Dominus, &
 escam Israeli præbuerat. par. 2. c. 288. d.

Abessalon videtur esse alius ab Absalon filio Dauid. parte 2.
 vide Absalon.
 Abiathar fuit socius & consocius tyrannidis Adonia. parte 2.
 c. 686. d.
 Abies & de eius proprietatibus. parte 4. col. 458. e.
 Abicienda vel abiecta qua putantur apud homines, apud
 Deum aliquam habent utilitatem, & aliquid operis ne-
 cessarij. parte 1. c. 1281. b. c. d. Orig.
 Abimelech per iactum lapidis & mulieris manum perit. par-
 te 2. c. 213. a. b.
 Abimelech pepigit fœdus cum Abraham querens amicitiam
 eius triplici ratione. parte 1. c. 261. f. Lyr.
 Abimelech alter ab eo de quo in historia Abraham traditur,
 parte 1. c. 305. d. e.
 Abimelech cum esset rex iustus Saram sibi iustam copulari
 optauit, maxima sibi glorie spera futurum. par. 1. c. 252. b.
 Abimelech cum suis non adhefit idololatriæ. parte 1. c. 253. e.
 Abinadab alacri animo arcam excepit. p. 2. c. 355. b.
 Ablatationes duplices sunt, & quibus temporibus fiant. par-
 te 2. col. 374. c.
 Ablatationis Isaac in die, quaro fecit Abraham conuiuium
 potius quam natiuitatis & circumcisionis. par. 1. c. 257. d.
 Ablatio alicuius rei in iudicio non est repetenda quomodo in-
 telligitur, & etiam in quo casu. parte 5. col. 786. f.
 Ablatio idolorum per Rachelem facta non fuit, nisi per sub-
 tractionem idololatriæ patris sui. parte 1. c. 359. c.
 Ablutio baptismalis qua tollitur pena & culpa, vbi & quo-
 modo reperitur figurata. parte 4. col. 1355. b.
 Abominatio in sacra scriptura communiter accipitur pro ido-
 lolatria, seu pro aliquo ad idololatriam pertinente. parte 1.
 col. 1586. f.
 Abominatio, sine offensa in sacris voluminibus dicuntur simu-
 lacra. parte 2. col. 1032. f.
 Abominaciones vocant Hebræi illa qua coluntur ab idolola-
 tris. parte 1. c. 557. c.
 Abominatio est peccatoribus bonorum religio, stultitiamque vi-
 detur incredulis, cum fideles propter Dei amorem aduersa
 sustinent mundi, &c. parte 3. col. 1432. c.
 Abominatio desolationis, potest Antichristus intelligi, vel ima-
 go Cesaris quam Pilatus posuit in templo, &c. vel statua
 equestris. parte 4. col. 2227. c. Item parte 5. col. 395. a & colo.
 617. c. & 618. d.
 Aborsus duplex est, scilicet, a vita natiuitatis: qui scilicet i-
 plius nulla sumpsit initia: & est aborsus a fide. parte 1. c.
 1249. b. c. d.
 Aborsus dicitur bonus, non absolute, sed aliis comparatus, &c.
 & alius etiam videtur esse melior qui nondum natus est.
 &c. parte ibidem. a.
 Abortiuus quid vel quis dicatur. parte 3. col. 53. a. Item par. 6.
 col. 331. c.
 Abortiuus pena minor est quam peccatoris adulti. p. 4. col. 134. f.
 Abortiuus proprie dicitur secundum Hebræos fœtus conceptus
 ante animationem destructus. parte 1. col. 694. f.
 Abraham & posterij eius inter infideles commemorantes pietatem
 colauerunt. p. 1. c. 224. d.
 Abraham transiuiualis vocatus. p. 1. c. 202. e.
 Abraham Deus resulsit in trinitate. p. 1. c. 231. a.
 Abraham dilexit Deus sanctæ Catholice Ecclesiæ formam, in
 praputo fidelem, &c. p. 2. c. 144. e.
 Abraham 14. annos natus Dei cognitione illustratus patrem
 commonuit de idolorum cultu. p. 2. c. 144. d. e.
 Abraham vidit tres Angelos in figuram trinitatis. parte 1.
 231. a.
 Abraham posterique eius non habebant opus federe, Moyses
 ministerio exciso. p. 1. c. 1491. a.
 Abraham in ignem fuisse missum quia igne noluerit adorare
 traia. ut Hebræi. p. 2. c. 143. c.

Abraham

Abraham primus presumpsit pronunciare Deum creatorem
 unum esse cunctorum. par. 2. c. 144. d.
 Abraham cur a Chaldeis & aliis Mesopotamiis expulsus. par-
 te 2. c. 144. d.
 Abraham Deus primo de celo. nouissime in tabernaculo appa-
 ruit & quid id mystice significet. p. 1. c. 230. e.
 Abraham credens fuit Deo, contra Faustum. p. 1. c. 217. b.
 Abraham vidit tres viros in meridie, Loth. vero vespere
 duos quia Loth meridiana lucis claritatem non potuit sus-
 cipere Abraham vero capax fuit plenum fulgorem susci-
 pere. p. 1. c. 231. a.
 Abraham quare fuerit in metu. p. 1. c. 191. a.
 Abraham quam mercedem petiit a Domino. p. 1. c. 208. d.
 Abraham quare vocat scriptura dinitem valde. p. 1. c. 195. a.
 Abraham, an fuit primogenitus Thare, & Aram ultimus. p. a.
 1. c. 183. c. & col. 188. f.
 Abraham prius dictus est Ram deinde nuncupatus est Abram
 & tandem Abraham. parte 4. fol. 100. e.
 Abram licet primo vocatus sit, & post Abraham, tamen fre-
 quentius inuenitur Abraham, quia est nomen magis visi-
 tatum, & scribenti vel dictanti citius occurrit, nec est vis-
 de illo cum per hoc sententia non mutetur. parte 1. col. 183. c.
 Abram, dicitur quasi pater excelsus. Abraham vero dicitur
 quasi pater multarum gentium: Nam gentium, in nomine
 non habetur, sed subauditur. parte 1. col. 230. d.
 Abraham commendatur in prophetia Balaam, & per eum
 status populi Israelitici. parte 1. c. 1367. a.
 Abraham, an edoctus fuit in astronomia, similiter & Isaac
 parte 1. col. 290. b.
 Abram vbi, seu in qua terra natus fuit, an scilicet in Chal-
 dea, vel in Mesopotamia. p. 1. col. 186. f. & c. 141. c. & 142. f.
 Abraham quando exiuit de Aram, an post mortem patris,
 vel ante & de eius etate. parte 1. col. 185. a. Item parte 6.
 columna 175. g. b.
 Abram quod sit missus in ignem fabulantur Hebræi, quia igne
 noluerit adorare quæ Chaldei colunt. par. 1. col. 184. c.
 Abraham secundum Hebræos ex precepto Nemroth proiectus
 fuit in ignem propter fidem vnius Dei veri, sed diuinitus
 saluatus fuit. par. 1. col. 184. f. g. Item parte 3. col. 263. f.
 Abraham cur voluit mentiri, sororem suam dicendo que fuit
 vxor, & non potius Deo commissit, qui si vellet, eius pudici-
 tiam apud Pharaonem conseruare posset. par. 1. col. 191. a.
 Abram ut nihil omitteret de his qua poterat facere ad con-
 seruandam castitatem vxoris sue, incluserat eam in fra-
 vnā arcam, ut dicitur Hebræi, ne videretur ab Aegy-
 ptius: sed cum peruenissent ad quoddam passagium, &c.
 parte 1. col. 191. b.
 Abraham iustus festinavit pro sepulchro precium soluere.
 parte 1. col. 284. b.
 Abram ut habet quorūdam Hebræorum error, multipliciter
 peccauit, non solum in mendacio, &c. sed etiam inquantum
 terram promissionis exiuit sine mandato domini, &c. par.
 1. col. 191. b.
 Abraham propheta erat. p. 1. c. 284. a.
 Abram de Aegypto ascendens rediit eadem via qua abiit
 duplici de causa. par. 1. c. 195. e.
 Ad exercitiū ad animi exercitationem pertinet & sepe visio
 deputatur. p. 1. c. 287. e.
 Abram ducens bellum contra reges, post obtentam victoriam
 decreuit eis qui cum ipso venerunt ad bellum ius habere in
 parte prædæ: quod exponitur dupliciter. p. 1. c. 106. e.
 Abraham & Adam iudicio fuerunt Deum peccatores igno-
 rare. par. 1. c. 267. e.

Abram munuit expertos vernaculos: sic translatio nostra ha-
 bet sed Hebræica sic habet: Numerauit expeditos vernaculos,
 &c. & unde ista variatio prouenerit. Et est sensus,
 quod munuit suis armis bellicis. Ex quo patet prudentia
 Abræ in re militari. par. 1. col. 206. f.
 Abraham tres plenaria accepit benedictiones. p. 1. col. 269. d. e.
 Abram, an & quomodo timuit, ne forte promissio sibi facta per
 tam solennem victoriam esset impleta. par. 1. col. 216. d. e.
 Abraham cum responsa dantur, non dicitur Deus descende-
 re, sed supra ipsum stare. p. 1. c. 25. e.
 Abram non propter sterilitatem terræ, promissæ peregrinaba-
 tur in Aegyptum, sed propter probationem fidei, &c. par. 1.
 col. 1529. a. & 1530. d.
 Abram quia vincente vxore, ancilla adiungitur, excusatur de
 adulterio. p. 1. col. 215. c. & col. 217. a.
 Abram non vituperatur de bigamia sicut La-ech duplici
 ratione. par. 1. col. 217. a.
 Abram quando cum Abimelech pactum fecit, & actus est
 puteus quem fodit, puteus iurationis: quomodo conueniat
 veritati. p. 1. col. 214. f.
 Abram de sacrificijs in lege fiendis ad colendum Deum su-
 instructus: que erant quasi quadam protestatio interioris
 cultus: Et quare. p. 1. col. 209. c.
 Abram multum diligebat hospitalitatem. Et ut dicunt He-
 bræi, transiuit se alibi habitando vbi essent via frequen-
 tate, ut sic posset hospites recipere. p. 1. c. 251. e. & c. 269. f.
 Abram ut Hebræi dicunt, hortum plantauit in quo diuersas
 arbores posuit ad ferendos fructus: & hoc propter hospites
 transientes recipiendos, ut amicitie loci recrearentur
 & fructibus resicerentur. p. 1. c. 261. f.
 Abram cum esset non agnoscens amorem circumcidit car-
 nē preputij sui, & deinde dictus est Abraham. p. 1. c. 228. f.
 Abraham simul habuit preceptum circumcisionis (que fuit
 signum & character sue fidei) in se & in suis sequacibus,
 parte 6. col. 58. f.
 Abraham pactū circumcisionis non suscepisset, si Adam, pa-
 trum Dei custodisset, sed quia ipse in hoc membro culpam
 inobedientie prius cognouit, decuit ut iste in hoc membro
 signum obedientie secundo acciperet, & quare. p. 1. c. 223. b.
 Abram cum affectum haberet ad opus hospitalitatis, & ho-
 mines non venirent, videns hoc Deus, fecit tres angelos
 apparere, ut dicunt Hebræi in specie virorum, ut eis exhi-
 beret hospitalitatis officium. p. 1. col. 220. d.
 Abraham an quando & quali adoratione unum inter an-
 gelos in specie humana sibi apparentes adorauit, scilicet an
 adula adoratione vel latrice. p. 1. col. 233. f. & sequen.
 Abraham angelos sibi in specie virorum apparentes, an ho-
 mines tantū aut angelos vel Deū esse credidit. p. 1. c. 238. a. b.
 Abraham ut Hebræi dicunt, vitulum coquendum pro hospitibus
 angelis, tradidit Ismaeli, ut cibum pararet, ut cum assue-
 faceret hospitalitatis operibus. par. 1. col. 235. f.
 Abram unde habuit occasionem petendi prole a domino, dicens:
 Domine qd dabis mihi. Ego vado absque liberis. p. 1. c. 206. c.
 Abram non dubitauit quin haberet prolem sibi promissam a
 Deo, & similiter hereditatem in persona propria vel fi-
 liorum. parte 1. col. 209. c.
 Abraham in promissione filij præcordis exultatione risit, non
 sicut Sara eius vxor diffidendo. parte 1. col. 220. e.
 Abraham quomodo dicitur pater fidei, par. 1. c. 465. 466. 467.
 Abraham est pater omnium fidelium, qui fuerunt post ipsum,
 parte 3. col. 433. c.
 Abraham an & quare non ausus fuit petendo ad minorem
 numerum descendere, quam pro decem iustis. p. 1. col. 237. f.
 Abram nusquam legitur se cinerem & puluerem professum
 esse, nisi cum meruit Dei locutionem habere. p. 1. c. 236. b.
 Abraham qua adoratione adorauit, cum dicitur: Quos cum
 vidisset, &c. & adorauit in terra. par. 1. col. 238. c.

Abraham quomodo adoravit populum terra, filios videlicet Heth prosepultura uxoris sue cum scriptum sit. Dominum Deum suum allo. & illi soli ser. p. 1. col. 27. d. Abraham non in die natiuitatis, nec in die circumcisionis filij suis in die ablactationis conuiuui fecit. Et quare, par. 1. col. 27. d.

Abraham primo per fidei meritum, omnium peccatorum remissionem adeptus est. Deinde per iustitiam, ut multarum fieret pater gentium. Tertio, facta promissio effectus quod fieret semen suum sicut stella, par. 6. colum. 11. f. Item par. 3. colum. 433. a.

Abraham quare constitutus est deiectione filij: Hismaelis scilicet cum tam hac prophetia fuerit, quam ipse magis quam Sara no debuit, par. 1. col. 258. a.

Abraham inuolare volens filium suum credidit quod Deus ipsum a virtutis suscitaret, ut compleretur in eo promissum suum. Alio modo dicit Iosephus. Et quomodo Abraham per fidebat filio suo, ut spontaneè subiret immolationis sacrificium, par. 1. col. 265. b. 266. c.

Abraham quomodo voluit filium suum immolare cum occisio innocentis sit horribilis, & illicita, par. 1. col. 267. f.

Abraham quando immolauit filium habebat centum & viginti quinque annos, & Isaac triginta quinque ut habetur, par. 1. col. 266. c.

Abraham non statim iustus est filium occidere sed triduo ad immolandum ducere: ut longitudine temporis tentatio augeretur & quomodo, par. 1. col. 264. e.

Abram iussus est immolare filium, ut probaretur eius affectus & fides, par. 1. col. 13. 22. e.

Abram seruum iussit ponere manum subter femur. Et quare secundum Hebreos & catholicos, par. 1. col. 284. b.

Abraham, ut dicunt Hebrei, ita mundus fuit à peccato quando fuit centum annorum: & quando erat septuaginta, sicut quando fuit solummodo quinque annorum, par. 1. col. 244. c.

Abraham grandævus duxit Cetluram, mortua Sara: non propter incontinentiam: nec propter filiorum procreationem, sed pro mysterio, & par. 1. col. 22. a.

Abram quod ex tribus mulieribus sobolem procreauit, quid mystice significat, par. 1. ibidem.

Abraham mortuus est vite sue anno centesimo septuagesimo quinto, par. 1. col. 244. c.

Abraham triplicem figuram gerit. Primam saluatoris, alteram patris eterni, tertia sanctorum qui aduentum Christi cum gaudio susceperunt, par. 1. col. 229. b.

Abraham desiderauit cognoscere tempus aduentum Christi, quod est videre Christum in spiritu, par. 1. col. 117. c.

Abraham exultauit ut videret diem meum. Illa verba referenda sunt ad tempus immolationis Isaac, & non ad visionem qua dicitur. Sic erit semen tuum, & c. par. 1. col. 214. f.

Abraham quomodo coram Deo ambulare intelligatur. Vide in Ambulare coram Deo.

Ab Abraham descenderunt Saraceni per Hismaclem, & Idumei per Esau: & Indei per Isaac, par. 1. col. 223. a.

Abraham describitur secundum triplicem statum. Primo enim ut incipiens, par. 1. colum. 186. f. Secundo, ut proficiens, colum. 68. b. Tertiò, quomodo se habuit ut perfectus, colum. 221. b.

Abraham primus in scripturis presbyter vel senior appellatur par. 2. col. 91. a.

Abraham peregrini hospitalitas, par. 1. col. 229. b.

Abraham præst familia hospitalitatis, par. 1. colum. 1125. a.

Abraham in casulis habitabat, quia sancti, hospites, & peregrinos se esse cognoscunt: expectantes ciuitatem habentem fundamentum: cuius artifex Deus est, proge-

nies autem impiorum in hac vita ciuitatem extruit. & c. par. 1. col. 120. e.

Abræ, & duratio sine fine, par. 2. col. 628. f.

Abræ propter suam iustitiam, non solum temporalia, sed & celestia sine eterna a Deo promissa fuerunt, par. 1. col. 208. f. & col. 214. f. & 215. a.

Abræ tempore separatus est populus Dei ab errore simularum, par. 1. col. 17. b.

Abræ tempore tertia ætas mundi incipit, & huius perpulchra adaptatio: et atque tertia hominis, & dici tertia creationis, accommodata a similitudine, par. 1. col. ibidem.

Abræ commisit Deus secreta sua duplici congruitate, par. 1. col. 70. f.

Abræ humilitas commendatur cum puluerem & cinerem se confitetur, par. 1. col. 236. a.

Abræ sinus quid est, par. 3. colum. 776. e. Item par. 5. col. 921. c.

Abræ in sinu quare iusti dicuntur fuisse, qui ante aduentum Christi seu eius passionem decesserunt, par. 1. col. 227. c.

Abræ sinus an idè dicatur quia habuerit credendorum clariore reuelationes quam posteri, vel alia ratione, par. 1. col. 470. d.

Abræ cum dicitur: Egrede de terra tua, quomodo hoc sibi dicitur: cum iam diu ante egressus fuisset cum patre suo. Et an de Chaldaea vel Mesopotamia intelligendum sit, par. 1. colum. 187. c. & col. 193. c. 194. d. e.

Abræ, ut dicunt Hebrei, fuerunt factæ plures reuelationes & præcepta successiue, quando dixit dominus ad eum: Tolle filium tuum, & c. Et idè, ut inquit, ut ex pluribus responsionibus ad obediendum maiorem haberet mercedem, Doctores nostri dicunt quod fuit vnicum præceptum, & c. par. 1. col. 264. e. f.

Abræ apparuerunt tres angeli, ut Hebrei tradunt, in specie virorum. Vnus ad nuntiandum Sara conceptum. Alius ad subuertendum Sodomam, & c. Et tertius ad sanandum Abram, & ad liberandum Loth de subuersione Sodomorum, par. 1. col. 229. b.

Abræ, ut Hebrei dicunt, apparuerunt angeli tertia die postquam fuerat circumcissus, par. 1. col. 231. c.

Abræ fides & constantia, & c. enumerantur magnificæ, par. 6. col. 923. & sequent.

Abræ dixit dominus, Vade in terram Moria id est in terram in qua erat mons ille, quem Deus ipse erat sibi demonstraturus, & c. par. 1. col. 270. a.

Abræ ad quercu Mambre, tres viri visi sunt, sed utique non erant. Non enim sunt angeli viri, sed videntur, par. 4. col. 1597. b.

Abræ dignitas ostenditur ex hoc, præsertim in his que ad fidem pertinent, quod in apparitione sibi facta, numerus determinatus diuinarum personarum explicite demonstratur, licet etiam antea in prioribus implicite innuebatur, & c. par. 1. col. 234. d.

Abræ circumcisio commendata fuit, & quare, par. 6. colum. 57. b.

Abræ non contulit circumcisio, sed fides, paternitatem: quod dictus est pater multarum gentium, par. 6. col. 58.

Abræ sacrificium distat ab illo quod Iepse fecit: quia ille iustus obtulit, iste fecit quod lege vetatur, par. 2. col. 236. e.

Abræ non conuenit deficere vel minui, par. 1. col. 3. e.

Abræ quare apparuerunt tres angeli in numero impari: Sodomam vero venientes fuerunt in numero pari, par. 2. col. 23. f.

Abræ apperentes tres angeli, ut Hebrei dicunt, fuerunt Michael

Michael, Gabriel, & Raphael, ita quod Michael erat in medio, alij autem duo ad dexteram & sinistram. Erat autem modus ambulandi tunc, quod superior ambulabat in medio, & in hoc cognouit Abraham quis esset superior, par. 1. colum. 232. f.

Abræ pater, cuius frater Nachor, ut dicit Rab. Sa. declinauerunt ad idololatriam, par. 1. col. un. n. 185. c.

Abræ dedit Abimelech dona dicens. Hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt, & c. Hoc variis sensibus exponitur, & quare, par. 1. col. 250. a. 251. d.

Abræ & Sara nomina quomodo Deus mutauit, & ex nomine suo tetragrammaton he literam illis addidit, ut Hebrei dicunt. Et quare nos a literam proferimus, cum he litera addita dicatur, par. 1. col. 221. b.

Abræ propter peccata (ut asserunt quidam Hebrei) filij Israel fuerunt in captiuitate Egyptiaca per multos annos, quæ quidem assertio vana est. Ibidem. f.

Abraham locus est, ubi condita sunt corpora Patriarcharum, par. 1. col. 440. f.

Abalon in patrem impietas, par. 2. col. 600. d. & 602. d.

Abalon occisus est duobus stadiis à Hierusalem, par. 2. colum. 626. e.

Abalon parricida in valle regis titulum statuit & in fossam proiectus est, par. 2. col. 626. e.

Abalon replicatur propter sex conditiones pæne gehenna, quæ sunt, pæna damni, pæna sensus, stridor dentium, & sicutus, exteriores tenebræ, ibid.

Abalon persequens Dauid & viros eius, signat tyrannum & oppressorem simplicium, cuius caput adharet quercui, mundi sublimia appetendo. Ibid. f.

Abalon patris persecutor significat tyrannum apostatantem à fide, persequens Christum patrem suum in membris, qualis fuit Iulianus apostata, par. 3. col. 456. f.

Abalonis mors pilorum comis, coma arboris affixis, par. 2. colum. 624. e.

Abalon non statim è medio sublatus est, sed tanquam in iudicio prius suspensus est, & ligno affixus & Deo ferente sententiam longo tempore pependit à conscientia deinceps flagellatus, par. 2. col. 625. b.

Abalonem tradunt Hebrei depositum de quercu petiisse sibi inducias antequam perimeretur, ut faceret titulum ob memoriam sui, eo quod non haberet filium talem qui regno dignus esset, par. 2. col. 626. e.

Abalonis scelus non usque ad finem ei processit, par. 2. colum. 624. e.

Abalonis cadauere in prope sitam vallem profundam iussit Ioab toti populo ut lapidibus obrueret, adeo ut supplicium ei esset sepulchrum, par. 2. col. 626. d.

Abalon res, audius queritur, celata venerabilis conspicit, diu quæ sita charius tenetur, sine fastidio sit percepta cum mensura, par. 5. col. 146. d.

Abolendi modus, quo Iesus aboluit adulteram, non est trahendus in consequentiam. Et huius ratio, par. 5. col. 1155. c.

Abstinentes viri, Onagri vocabulo figurantur, par. 3. colum. 379. b.

Abstinentia ad paradisi gaudia per cibum emissa, quantum possumus consurgimus, par. 4. col. 473. b.

Abstinentia meritum auget, cui nulla est potetia natura, par. 5. colum. 172. d. e.

Abstinentia à cibis non est Deo accepta, nisi cum hoc sit abstinentia à vitiis, & ieiunium comitentur opera pietatis, par. 4. col. 222. f.

Abstinentia tibi & castigatio corporis corruptibili corpori necessaria sunt, par. 1. col. 1284. d.

Abstinentia nisi sistant in medio non valet, exemplum de citharra, par. 3. col. 290. e.

Abstinentia à cibis, in quibus & quando licita & illicita sit,

parte 6. col. 120. d. Abstinentia aliquam quæ laudabilis est in religioso, non est laudabilis in coniugato. Et quare, par. 6. col. 160. f. Sic inuincit & sene. ibidem.

Abstinentia & crucis duo sunt genera. Corporale, scilicet & spirituale, & c. par. 5. col. 283. c.

Abstrahio à curis exterioribus requiritur ad inueniendum Deum, par. 1. col. 557. a. b.

Abstrahio mentis à terrenis tantò facit ipsam Deo plenior, quanto in æterna liberius extenditur, par. 1. col. 653. b.

Abstrahio à curis secularibus necessaria est, ut homo dignam oblationem faciat Deo, par. 1. col. 876. d.

per Abstractionem à sensibilibus acquiritur aliquando veritas in dubijs, par. 1. col. 1220. e.

Abusus an & quomodo fiat in humana natura, quæ ad gloriâ Dei est ordinata dum illa priuatur & damnatur, par. 4. colum. 720. e.

Abusus sacrorum vel primitiarum fuit illicitus quia de talibus sacerdotes Domino ministrantes sustentabantur, par. 1. colum. 946. f.

Abyssus pro quo accipitur cum dicitur. Et erant tenebræ super faciem abyssi, par. 1. col. 43. a.

Abyssus duplici modo accipitur cum dicitur. Et tenebræ erant tunc & faciem abyssi, par. 1. col. 5. c. Lyr. & 6. e. Bed.

Abyssus quare ratione dicitur congeries elementorum, par. 1. colum. 5. c. & 6. f. Lyr.

Abyssus anima humana dicitur, & quare, par. 1. col. 5. c. Lyr.

Abyssus cum in Genesi memoratur, quare non adduntur ista clausula. Fiat terra seu abyssus. Similiter. Et factum est ita: Et vidit Deus quod esset bonum, & c. sicut in cæteris creatis additum est, par. 1. col. 41. b. c.

Abyssus si accipitur pro aquarum multitudine impenetrabili, terram undique circumdante, cur non proprie hoc declarauit, Deus dicens: Multitudo aquarum erat super terram cum aqua ab omnibus quantuncumque rudibus sit perceptibilis, & c. par. 1. col. 42. e.

Abyssus erat aquarum tenebris velata omne quod videbatur ante creationem, par. 1. col. 6. f.

Abyssi faciem. Si hoc complexim accipitur pro primo mobili, cur statim ipsum nominat aquas: cum dicit: Ferebatur super aquas secundum istam expositionem, par. 1. colum. 42. d. e. f.

Abyssi scilicet multitudinem aquarum in gyro vallauit Deus & facta fuit hæc congregatio à Deo per certam legem seu dispositionem, par. 1. ibid. f.

Abyssi sunt profunditates aquarum latentium & maria omnia, par. 3. col. 1582. e.

Abyssi dicitur lex noua & vetus, par. 3. col. 728. b.

Abyssi sunt corda latentium tam bonorum quam malorum, par. 3. colum. 1485. c.

Accaron est in tribu Dan vel in tribu Iude, & usque hodie grandis vicus est, par. 2. col. 351. a.

Accepta non sunt Deo omnia exteriora quæ sunt ad cultum diuinum, ut est materialis ecclesia, vasa argentea, & vestes quantuncumque sint pretiosa, nisi propter cultum interiorum, & c. par. 2. col. 55. 767. c.

Acceptio personarum, quando & quomodo sit culpabilis, & quædo quæue consideratione non sit culpabilis, p. 6. c. 1276. f.

Accidens quoddam mutat subiectum & non mutatur, quoddam mutat & mutatur, quoddam nec mutat nec mutatur quoddam non mutatur quod ad naturam, sed quod ad modum, par. 6. col. 584. e.

Accipere vult aliquid à nobis Deus, & ita nobis largiri ipse, ut dona sua non immeritis largiatur, par. 1. col. 1399. b. c.

Accipere aliquando, auferre dicimus. Unde aues quæ alias rapiunt accipitres vocamus. Unde: Si quis deuorat, si quis accipit id est rapit, par. 1. col. 1604. e.

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Accipere aliquid ex pacto pro spiritualibus, non est licitum, tamen ab eis quibus spiritualia ministrata sunt, dona temporalia accipere est licitum, parte 4. col. 151.4.c
Accipiter inter rapaces est aues, sed mansuetus est, & rapinam cum hominibus operatur, par. 1. col. 100.4.c
Accipiter per singulos annos pennam veterem noua nascente proicit & tempore austri veteres pennas deponit, parte 3. columna 377. a
Ac ipitres vocamus aues rapaces, quæ alias rapiunt, parte 1. columna 160.4. c
Accusatio suipsius quantum utilis sit, par. 5. col. 207.6.d
Aceruus in imo latior, in summo angustior crescit, parte 3. columna 187.1.c
Acetabula os angustum habent, & angustiam litera legis & obscuritatem prophetarum significant, par. 1. col. 1207. a
Acetum multum refrigerat, & ideo in calidis regionibus cuiusmodi est terra Israel, utuntur aceto, maxime tempore calido, parte 2. col. 456.f
Acetum vitrum in tormentis existentibus acceleret mortem, parte 5. c. 456.f
Acetum bibunt qui post vitæ sanctitatem ad vetustatem præteritorum labuntur vitiorum, & corruptione veteris nequitia delectantur, par. 1. col. 1092. d. e
Acetum dederunt crucifixores Iesu in potum cum vino mixtum. Et quare, parte 5. col. 456.f
Achab penitentiam egit & veniam meruit de morte Naboth, par. 2. columna 846. d
Achab accepta experientia veritatis verborum necessario requirebat eum cuius lingua nubes clauserat, par. 2. col. 817. a
Achab rex Israel quomodo dicitur malum fecisse in conspectu Domini super omnes ante eum, par. 2. col. 808. f
Achab filius Chulie & Sedechias fuerunt illi duo senes quos Daniel conuincit de falso crimine contra Susannam, parte 4. columna 779. c
Achaia nomen regionis est, cuius metropolis est Corinthus, par. 6. col. 421. c
Achaz scribendum est, & non Achor in Iosue, ut dicit Hieron. & sic est in Hebræo, parte 2. columna 49. c
Achaz quamuis dupliciter errauerit, scilicet in peccato sacrilegij furando rem sacram, in violatione sabbati, & fuit duplici pena punitus, tamen saluatus est, parte 2. col. 55. c
Achates ab Achate fluuio Sicilia, ubi inuenitur, & fertur esse nigri coloris habens candidos in superficie, ramos, parte 2. col. Interl.
Achaz signum oblatum recusauit, quod ad eius consolationem Esaias obtulit, sed de Domino diffidens ad humanum auxilium refugit, & ideo populi sui iacturam passus est, parte 2. col. 1232. f
Achaz quare timet signum petere, cum tamen propheta ad hoc eum monuerit, parte 1. col. 1284. a
Achel demach sunt due dictiones, & non sunt proprie Hebraice, sed magis Syriace, signantes in Latino agrum sanguinis, sed quia lingua Hebraica & Syriaca sunt valde propinqua, homines notabiliter literati magis utebantur lingua Syra quam Hebræa, & c. parte 6. col. 982. f
Achimelech sacerdos vnde prognatus, parte 2. col. 455. b
Achimelech cum David hospitio suscepit figurabat quod nec presumpto future mortis exitio verum illum David hospitio sua mentis religiosi excluderent sacerdotes, parte 2. col. 457. b
Achimelech & Abimelech duo nomina sunt magnā habentia conuenientiam, sed tamen differunt, parte 3. col. 654. c
Achor non est nomen proprium, sed appellatiuum, parte 4. columna 1714. f
Acidiosi licet natura sapientes & acuti, si sunt desides perdunt bonum naturæ, & qui minus habent per naturam, acquirunt per industriam, parte 1. col. 263. c

Acidiosi in bonis operibus per quos figurantur, parte 1. columna 1316. f
Acidiosi est velle regnare cum Domino, & nolle pati pro eo, parte 3. col. 1657. a
Acidia à torpore quicumque euigilauerit, & per exercitium boni operis vere exurrexerit, in ecclesia supereminentem gratiam Dei & introitum regni celestis intelligit, parte 1. columna 325. f
Acritia est cecitas qua percussus fuerunt, qui volebant retinere Angelos in Sodomis. Et vnde dicitur, parte 1. columna 243. d. Item parte 2. col. 892. f. Item par. 3. col. 2215. c
Actio quelibet huius mundi mola est. Et quare, parte 4. columna 462. d
Actio agentis pro formam introductam, & c. non est necessaria in quibusdam ad illius formæ conseruationem. In quibusdam tamen est necessarius continuus influxus agentis in subiecto, etiam post introductionem formæ, & c. parte 3. col. 1086. in Addit. 4.
Actionem nostram, euulsis iniquitatis semibus, ad frugem retributionis excolere, est preparato opere agrum diligenter exercere, parte 3. col. 1709. a
Actio miranda, cum elatione non eleuari, sed grauari, parte 2. columna 407. b
Actionis pie perseverantiam & samam, designant ligna Cedri. Et quare, parte 2. col. 732. e
Actio bona cum ante oculos Dei usque ad terminos vitæ nos regit, quasi protensa tunica talum corporis operit, parte 1. columna 381. d
Actiones due sunt, quarum una quæ male gessimus per penitentiam lamentum abluiamus, altera bonorum operum fructibus, gratiam Dei & præmiū beatitudinis promeremur, parte 1. columna 1214. c
Actio quæque bona per portā ciuitatis designatur, p. 3. col. 275. b
Actio præsulis tantum debet transcendere actionem populi: quantum distat à grege vitæ pastoris, par. 3. col. 742. f
Actio duplex est, & quam istarum contemplatiua compatiatur, parte 5. col. 847. f
Actiue vitæ perfectionem triplex impedimentum imperfecit, scilicet passionis impulsus, virtutis humana defectus, & corporis aggrauantis pondus, par. 3. col. 1347. c
Actiue vitæ & contemplatiua differrentia, par. 2. col. Et extensius clariusque, col. 551. f
Actiua vitæ quibus melior est, tales initium renunciationis non accipiant, quia tepide contemplationem exequentes, maiori se discrimini inuoluunt, parte 1. col. 1575. b
in Actiua vitæ melius est quibusdam conijcere quam tepide contemplationem exequentes maiori discrimini seipos inuoluere, parte 4. col. 2351. a. b
Ad actiuam vitā confugiant, in qua saluantur, qui ad contemplatiuam ascendere non sufficiunt, par. 1. columna 244. b
Actiuam vitam eligere melius est, & per eam saluari, quam qui contemplatiuam perire si illa vertitur in tadum vel in arrogantiam, parte 5. columna 110. e
Actiua vitæ & contemplatiua cuius sit nobis, ex Dei gratia una est in necessitate, altera in voluntate, p. 1. c. 685. b. & c. 1545. b
sine Actiua vitæ nemo Deum cognoscens regnum ingreditur, sine contemplatiua vero multi, par. 1. col. 1545. b
Actiua vitæ non solum nunc in seruitute est, sed etiam contemplatio libertatem mentis non obtinet, quia in enigmate inuicem quietem videt, par. 1. col. 1546. e
Actiue vitæ opera designantur per cibum, per vinum (quod mēte alienat) contemplatiua accipitur, quæ ab amore seculi mētes electorum alienas facit, parte 1. col. 316. a
Actiua vitæ & contemplatiua, ad seruum & liberum, in septimo anno, exponitur, par. 1. col. 680. c
Actiue vitæ perfectio in senario, in septenario vero contemplatiua exprimitur, parte 1. col. 1545. c. & 1546. d

Actiue

Index.

Actiue vitæ præcepta, nidus in terra dicitur, contemplatiua vero in arbore, parte 1. col. 1586. f
Actiui boni auri tunc perforatur, quando non propter laudem humanam, sed propter Deum bene operatur, parte 1. columna 688. f
Actiui intelliguntur per iumenta, parte 3. columna 151. c
Actiuis habet agere cum consanguineis specialiter: & cum proximis generaliter: & cum uxore sua singulariter, parte 3. columna 2101. c
Actiuis bonus qui fertilis est in bonis operibus, significatur per Ioseph patriarcham, parte 1. col. 1680. f
Actiui cum Loth in montem contemplationis non ascendunt, sed in Segor paruula saluantur, par. 1. col. 244. b
Actibus bonis cum integra deuotione operam damus: stabilita fide in corde nostro, holocaustum offerimus domino super altare eius vespere & mane, & c. par. 2. col. 1290. e
Actus & passionis hominū aliquando in scriptura attribuuntur ipsi Deo, par. 3. col. 1854. f
Actus prauos qui cohibet, & zelo bono destruit, & tamen delectationem carnalem in abscondito pectoris cedat, significatur per reuertentem de bello qui seruat faminam in prædam, par. 1. col. 1407. b
Actus meritorius nullus potest exire sine speciali Dei motione, par. 1. col. 1515. c
Actum nullum bonum debemus nobis attribuere, sed totū virtuti diuine. Et de hoc simile in instrumentis alicuius artis, quæ licet sint optime constituta in esse sibi competenti, tamen nihil agere possunt sine motu artificis, & c. p. 1. c. 1515. c
Actus humani quadriformes de pugna, & secundum hoc descriptos, scilicet ante legem, sub lege, post legem, & post hanc vitam, par. 6. col. 1044. e. f
Actus humanus, ut sit bonus requiritur bonitas generis & circumstantiarum: sed redditur malus ex defectu quolibet istorum, par. 5. col. 123. & col. 149. c
Actus exteriores & signa non habent rationem peccati, nisi in quantum sunt voluntarij, par. 5. col. 110. f
Actus omnis virtutis consistit in hoc, quod bene sustinet quis illata, & in hoc quod etiam bene operatur bona, par. 6. col. 314. e
Actiui humanorum extrema, sunt prima principia operabilium, scilicet. Hoc facias alij quod tibi vis fieri, & c. par. 3. col. 16. d
Actiui bonorum structura omnis, nititur velut fundamine firmissimo in virtutibus quatuor principalibus, & c. p. 2. col. 181. a
Actus dilectionis potest considerari in Deo, vel ut est temporalis, & sic aliquid præcedit in Deo, & aliud in homine per influxum, generalem, par. 6. col. 1293. c
Actus orandi tria requirit: primum, accessus orantis ad Deum, secundum est propositio eius quod in oratione petitur in generali & in speciali: tertium est per quod oratio exaudibilis est ex parte Dei, & ex parte orantis, par. 6. col. 693. c
Actus qui pertinent ad episcopum sunt sex secundum quod Paulus docuit, par. 6. col. 682. f
Actus matrimonialis quando est sine culpa, non requirit indulgentiam, sed quando habet culpā annexā, par. 6. col. 245. c
Actus matrimonialis prohibitus fuit p. duos dies ante dationē legis propter mūdiciā & eleuationem mentis, p. 1. col. 661. c
Actus interior cordis est peccatum, quia actus exterior non habet rationē peccati, nisi exeat vel prodeat ab actu interiori. Et hoc est contra errorem Iosephi, par. 1. col. 676. f
Adam cum se à conspectu Dei conuertisset, in terram ex qua defumptus, est reuersus, par. 1. col. 1262. e
Adam cur posuit Deum in Paradiso iam dudum expellendum, par. 1. col. 68. d
Adam duo nobis reliquit in hereditatem laborem scilicet, & dolorem, par. 1. col. 105. a
Adam sepultus iuxta Chebron & Arbee, par. 2. col. 100. f
Adamus ut de terra formatus est, sic & qui in Christo degit per spiritus sancti participationem in eiusdem specie est

formatur, par. 4. col. 375. b
Adam non est seductus à serpente tamen condemnatus, par. 1. columna 95. b
Adam est nomen commune seu appellatiuum apud Hebræos, significans idem quod homo in Latino & ideo aliquando accipitur Adam: pro viro & muliere: sed tractum est ad significandum primum hominem, par. 1. col. 126. d. & 132. f. Item parte 2. col. 100. f
Adam hoc nomen appropriatur primo homini propter eminentiam ipsius ad alios homines, sicut nomen Philosophus appropriatur Aristoteli, & c. par. 1. col. 132. f
Adam quatuor literis scribitur, & orbis quatuor partes habet: & has in capite literas, nomē Ada constituit, habet dictiones Græcæ quæ significant quatuor partes orbis, p. 1. c. 1213. b
Adam secundum Græcam linguam significat totum orbem, parte 3. columna 1186. d
Adam si Græcis literis scribitur, numerus quadraginta sex insinuatur, qui adificationi templi in Ierusalem adaptatur, par. 5. col. 1062. e
Adam corpus habuit animale de limo terræ formatum & nō spiritale: quomodo ergo ad immortalitatem per Christum reformari debuit, quam ante non habuit corpus eius animale, par. 1. col. 63. c. & col. 314. b
Adam habuit perfectam notitiam rerum naturalium. Et huius ratio, par. 1. col. 177. c.
Adā vtrū Deus repete in aetate virilis fecerit, an perficiendo & etates augendo sicut nūc format in matris utero, p. 1. col. 65. b
Adā an & quō dici potuit beatus in Paradiso existens, p. 1. c. 91. b
Adam creatus fuit in plenitudine sciētiæ, & maiori quam Salomon: Nec obstat illud quod de Salomone scriptum est. Et dedi tibi cor sapiens & intelligens in tantū, ut nullus ante te similis tui fuerit, & c. par. 2. col. 692. f. Item, par. 1. col. 94. f
Adam creatus est in claritate diuine contemplationis, & ad Dei similitudinē: sed postquā per inobedientiā hāc similitudinē deleuit, factus terrenus, terrenos generauit, par. 1. col. 601. a
Adam sexto die formato, & iam in Paradiso constituto, an post accessu temporis famina formata sit, par. 1. col. 64. d
Adam fuisse corpore animale quidam putauerunt, sed mutatum cum in Paradisum poneretur: sicut mutabitur in resurrectione, cum corpus animale erit spirituale, quando, scilicet incorruptionem induet, par. 1. col. 64. c
Adam corpus animale habuit, non modo ante Paradisum, sed & in Paradiso, quāuis in interiori homine fuerit spiritualis: quāmis peccando, & meruit corporis mortem, qui non peccando meruisset in corpus spirituale mutationem, par. 1. col. 63. a
Adam positus est in Paradiso, ut operaretur, & c. non ad laborem, sed ad voluptatem sicut quidam ex voluptate agricolantur, par. 1. col. 73. a
Adam si in obedientia perseverasset, sensus corporis, ad nullam voluptatē verterentur, malā scilicet, & c. par. 6. col. 1638. e
Adam & Eua quare post lapsum tunicis pelliceis sunt induti, par. 1. col. 105. b. c. & col. 973. a
Adam vixit secundum textum 900. annis, vel secundum opinionem aliquorum 1030. annis, par. 1. 132. f
de Ade vitæ centum anni tacentur, quibus luxit Abel secundum aliquos doctores, secundum Hebræos autem nihil omitritur, par. 1. col. 132. b
Adam primis quomodo in quot & quibus dicitur forma & figura Ade secundi, scilicet Christi futuri, par. 6. col. 72. f
Adam formata muliere cognouit supernaturaliter eam factā esse de costā sua, par. 1. col. 81. f
Adam quare Deus tentari permisit, p. 1. col. 91. a
Adā & Eua quō loqui potuerunt vel loquēte intelligere, qui nō didicerāt inter loquētes crescendo vel magisterio, p. 1. c. 75. a
Adam & Eua quomodo intelligerent lignum esse scientiæ boni & mali, qui vsum mali nesciebant omnino, par. 1. col. 75. b

Adam & Eva quomodo videbant, si clausi erant. Scribitur enim & aperti sunt oculi eorum, posteaquam comederunt, &c. parte 1. col. 91. c.
Adam & Eva diuersimode fuerunt seducti, par. 1. col. 91. b.
Adam an serpentine dolo quo mulier, vel unde seductus est, parte 6. col. 699. a. b.
Adam precise erravit in actu interiori, sed Eva in interiori & exteriori, parte 1. col. 100. e.
Adam, an & quomodo credidit serpenti dicenti, si comederet, &c. eos futuros ut deos, tanquam hoc solum creator creature inuideret, parte 1. col. 106. d.
Adam quod in statu innocentie nudus fuit nec erubescere sicut pueri ante usum rationis non erubescunt de sua nuditate. Huius rationem dat Iosephus dicens quod Adam tum vixit in simplicitate bestiali, &c. Sed ipse exponendo turpiter deficit & improbat, parte 1. col. 94. f.
Adam superatus est in triplici tentatione, scilicet, gula, vana gloria, & auaricia: & Christus eiusdem superavit, parte 1. columna 94. a.
Adam ut dicitur Hebraei in die creationis sue genuit pueros, cum adhuc esset in paradiso voluptatis. Doctores autem Catholici dicunt contrarium, parte 1. col. 111. b. & col. 131. c.
Adam & Eva cur non coierunt in paradiso, cum ibi fuissent nuptie honorabiles, & thorus immaculatus sine ardore libidinis, & sine labore pariendi, parte 1. col. 77. b.
Adam & Eva ante peccatum genitalibus membris ad procreationem imperare potuissent, ut non cum ardore seminarent, vel cum dolore parerent, sicut pedibus & ceteris membris, quæ in quolibet opere sine molestia vlla, & pruritu voluptatis habebant, ibidem 31.
Adam & Eva in statu innocentie non concubuerunt, parte 1. columna 111. b. & col. 131. c.
Adam peccando polluit posterum multipliciter, p. 1. col. 101. a.
Adam si non peccasset, Christus homo non pateretur, sed cum Sathan Adam mouit, in Christum Deum comouit, p. 3. c. 36. f.
Adam docuerat filios suos colere Deum per oblationes de fructibus, parte 1. col. 113. c.
Adam propter mortem Abel continuit ab uxore, nec rediit ad eam usque ei a Deo fuit reuelatum, parte 1. col. 124. e.
Adam fuerunt post mortem Abel, voluisse se uxorem non ultra cogniturum, nec filium generaturum: sed Deo iubente fregit votum, & quare, parte 1. col. 131. a.
Adam ut Hebraei dicunt, centum tribus annis quibus continuit se ab uxore sua Eva propter interfectionem Abel, demones succubi iungebantur ei: & concipiebant ab eo & pariebant demones. & isti filij incitauerunt Salomonem ad peccandum, &c. parte 2. col. 555. c.
Adam & Eva quare per lapsum tunicis pelliceis sunt induti, par. 1. col. 43. c. & col. 22. f. & col. 238. b.
Adam vixit ut refert textus nonagesimo triginta annos, secundum opinionem quorundam mille triginta annis, p. 1. col. 48. b.
Adam primus quomodo in quot, & quibus dicitur forma & figura Ada secundi, scilicet Christi futuri, par. 6. col. 13. d.
Adam primus quomodo in quot & quibus dicitur forma & figura Ada secundi, scilicet Christi futuri, par. 6. col. 72. f.
Adam non fuit principium Christi in quantum peccator, sed in quantum principium hominum in esse nature: sicut Christus est principium eorum in esse gratie, &c. parte 6. ibidem.
Adam non fuit sepultus in loco passionis, sed iuxta Ebron, parte 5. col. 456. d.
Adam ostenditur immunis ab omni peccato, par. 3. col. 412. d.
Adam fuit plenus omni malo, deliquit cognitione vel voluntate, actu, verbi doctrina, vel consuetudine. Ibidem.
Ab Adam incepit pena quam sustinemus, par. 3. col. 478. d.
Adam & Eva peccando miseria huic nos exposuerunt, par. 3. col. 613. c. & 627. a.
Adam transfudit in nos omnem penam quam patimur &

culpam, parte 3. c. 1087. d.
Adam rapuit presumens, ut diabolus de diuinitate. Rapere voluerunt diuinitatem & perdidit fecunditatem, p. 3. c. 919. b.
Adam quod voluit esse similis Deo, &c. par. 3. ibid.
in Adam omnes fuimus quando peccauit, par. 3. col. 1086. b.
Adam fuit superbus & a Deo increpatus, parte 3. col. 1353. a.
Adam cecidit per superbiam intumescens, par. 3. col. 1417. a.
Adam sicut crassa terra quæ præ abundantia spinas germinat, ita præ diuitiis liberi arbitrij quasi luxurians, lignum vitæ in superbia vitæ, par. 3. col. 1533. b.
in Adam omnis homo tanquam in radice viciatus est, & viciatus atque subiectus, quod prodest experiri, ut delecta superbia diligatur obedientia, & pereat non reditura miseria, parte 3. columna 1360. b. Interl.
Adam & Eva si non peccassent cum omni posteritate, nec morbo, nec senectute defecissent, & finito seculo in meliorem statum scilicet in angelicam formam, non per mortem, sed per Dei virtutem mutati fuissent, & translati sicut Enoch & Helias in aliam vitam, par. 1. col. 77. b.
Ada sola, vel etiam femina, utrum Deus præcepit. Scriptum est enim. Præcepit Dominus Ada dicens: Non dicitur præcepit eis. Et subditur. Ex omni ligno paradisi comedite, &c. parte 1. col. 75. b.
Ada quomodo Deus locutus est istud præcipiendo cum, non per suam substantiam loquatur quia spiritus est, &c. p. 1. ibid.
Ada costa de qua formata est Eva, an fuit de integritate ipsius Ade, vel fuit superflua. Si primum, ergo corpus Ada remansit imperfectum quod non decet conditionem primi hominis, &c. Si secundum, tunc illa costa fuisse monstruosa: sicut sextus digitus in manu, &c. Solutio, p. 1. col. 81. b. c.
Ada ad quid Eva in adiutorium fuit facta? & quid per hoc mystice designetur, p. 1. col. 77. c.
Ada creauit Deus, ut Hebraei tradunt duas uxores, Euan scilicet, & alteram, ex qua dicunt multos filios esse natos, ex quibus genealogias infinitas texunt facientes infructuosissimas quæstiones, has autem dicit Apostolus fabulas, par. 6. col. 683. a.
Ada costa an secundum rationem quæ primis operibus Deus concreauit id habuit, ut secundum ipsam ex eius costa feminam fieri necesse esset: an hoc tantum fieri posset, p. 1. c. 81. b.
Ada mens particeps angelice curie, & intrans sanctuarium Dei, ut nouissima intelligeret, recte extasis ad hoc immissa intelligitur, unde euigilans prophetico spiritu erudit. Hoc nunc os, &c. p. 1. col. 75. h.
Ada omnes filij dicuntur orbis, id est omnes homines fuerunt in eo vnus homo, qui tunc fuit in vno loco, sed modo dispersus est per totum orbem, p. 3. col. 1183. d.
Ada ex inobedientia corruit homo in istos defectus, p. 3. c. 1006. f.
Adamo in animalibus nullum est inuentum dignum adiutorium, parte 1. col. 79. c.
Adamas fortior est omni cadenti metallo, incontritus & inuincibilis perseverans, p. 4. col. 895. b.
Additio duplex est, scilicet deprauans, & illucidans: Deprauans intellectum legis prohibetur, non autem additio declarans, aut illucidans, p. 1. col. 1481. a.
Additiones super postillâ fratris Nicolai de Lyra super totum corpus Bibliorum Paulus episcopus Burgen. quondam Iudæus, compilauit, easque filio suo Alphonso legum doctori ex legitimo thoro procreato pro munere paterno transmisit, parte 1. col. 10.
Aditio peccati ad peccatum facit plura peccata, non tamen maiorem grauitatem, sicut de homicidio perpetrato ab homine sobrio & ebrio, p. 5. col. 1182. f.
Ada propheta quis & quando fuerit, parte 4. col. 2186. f.
Ade affectus nostros significat, parte 1. columna 929. a.
Adeps intestinis pinguedo in carne, parte 3. col. 877. b.
Adeps generatur ex abundantia nutrimenti, &c. p. 3. c. 2088. c.
Adeps

Adeps, an & quorum animalium comedendus sit secundum veterem legem, parte 1. columna 929. a.
Adipe an Iudæis modernis vesci liceat, par. 1. ibidem.
Adipis & sanguinis esus prohibetur duplici ratione secundum utramque opinionem, parte 1. columna 930. d. Vide etiam in esus sanguis.
Adeps significat leticiam & superbiam, à similitudine animalium, quæ ex adipe instantur, par. 3. col. 537. c.
Adeps significat sapientiam, quæ in abscondito est, sicut adeps in intestinis, parte 3. col. 877. b.
Adhuc, hæc dictio, aliquando accipitur in scriptura pro post, aliquando pro vsque, & Hebraice dicitur od, & distinguitur per solam punctuationem, & quomodo apud eos variata est, &c. par. 4. columna 1620. f.
Adiutori modus hic erat apud Hebræos. Hæc faciat tibi Deus, & hæc addat. Est et sensus, &c. par. 2. col. 341. a.
Adiutores principum in regimine temporali debent esse industrii, scireque consuetudines & iura ciuitatum, & terrarum ad quas se extendit regimen suum, & conuersationis debent esse probata per experientiam bonæ vitæ, parte 1. columna 1462. f.
Adiutores prelatorum in regimine spiritali debent habere naturalem industriam, & sacre scripture noticiam, & conuersationem probatam, per experientiam bonæ vitæ & edificationem familie, parte 1. col. 1462. f.
Adiutorium erat faciendum homini propter filios procreandos, ut virgultum ex utroque nascatur, par. 1. col. 77. c.
Adiutorium Dei quamuis accipiamus, tamen semper est rogandum, nequando per negligentiam perdamus illud in secundis, parte 3. col. 1351. c.
Adiutorium humanum non debemus negligere, licet nos Deus dirigat in via morum. Nam in hoc homines sunt Dei adiutores, parte 1. columna 1230. f.
Adiuuare cum nos videtur homo vel angelus, Deus per eos hoc facit, qui eos pro modo eorum bonos fecit, p. 3. col. 1331. b.
Adiuuare imbecilem, charitatis est, adiuuare potentem vel le elationis est, parte 3. col. 13. a.
Adiuuat Deus eum qui se mendicum & inopem reputat, & nihil sibi dat, sed totum de misericordia Dei expectat, parte 3. columna 1271. a. Interlinearis.
Administratio rerum & conseruatio possunt dupliciter accipi. Primo modo ex parte causæ in quantum sunt actiones Dei in ipso manentes, & sic sunt idem realiter, alio modo ex parte effectus qui est in creatura, & sic differt administratio à conseruatione. Et declaratur hoc in artificialibus & naturalibus, parte 4. col. 1535. col. 50.
Administration stupendi mysterij (ait Origenes) promouetur, quod tanta cura Deo est in nobis, ut etiam angelos suos culpam pro nobis & confutari patiat, par. 1. col. 1372. d. e.
Admiratio confurgit ex inspectione rei magnæ & insolite, quod potest esse dupliciter. Primo modo secundum quid. Secundum modo simpliciter, &c. parte 2. col. 771. c.
Admiratio captionis arcæ Domini fuit, quod caperetur ab infidelibus quæ tante reuerentiæ fuit, quia si videbatur à Leuiticis & Dei cultoribus discooperita, moriebantur, parte 2. col. 340. f.
Admiratio fuit in Christo ad ostendendum veritatem humanæ nature, parte 5. col. 159. c.
Adolescentia tertia ætas filios habere iam potest, & comparatur diei tertio creationis, & tertia ætati mundi, p. 1. col. 17. b.
Adolescentia, ætas est prior ad peccandum, p. 3. col. 1347. c.
Adolescentula quæ David ad calefaciendum se cupiuit utrum de corporali vel mystica intelligendū, &c. p. 2. c. 680. d. e. 671. b. d.
Adolescens qui sequebatur Christum in passione, dicitur hanc quod fuit Iacobus frater Domini, alij quod fuit Iohannes Euangelista, alij dicunt quod fuit alius iuuenis de quo vbi comederunt pascha, parte 5. columna 635. c.

Adollam in tribu Iuda usque hodie vicas non parum ad Orientem Eleutheropoleos, parte 2. col. 460. d.
Adonai hoc nomen Dei, Hebræi proferunt loco nominis tetragrammaton, vbiunque in sacra scriptura ponitur. Est compositum apud eosdem ex quatuor literis, sicut nomen tetragrammaton, scilicet, a, d, n, i, quæ quidem literæ. In Hebræo sic syllabantur, quod propria nominis ex eis compositi pronuntiatio est adonay, &c. par. 1. col. 506. & sequent.
Adonai est nomen Domini & magnæ excellentiæ & ponitur legiturque pro nomine tetragrammaton, rationibus & congruentiis quibusdam, parte 1. col. 533. e. & 534. f.
Adonay significat generale dominum, & quam differenter patribus precedentibus & Moysi ostensum sit, par. 1. ibid.
Adonai vnum de decem nominibus Dei apud Hebræos significans quod omni creature dominetur, par. 2. 1605. b.
Adonibetec amputata fuerunt suduitates manuum & pedum, quia tantundem septuaginta regibus fecerat, parte 2. columna 151. b. c.
Adonidem quomodo mulieres colebant, & deperditum & inuisam plangebant, per quem idololatria & voluptas demonstratur, parte 4. col. 1142. c.
Adoptio filiorum Dei sola charitate acquiritur, par. 5. c. 1204. d.
Adorabis solum, Dominum Deum tuum, non est in præcepto dictum sicut dictum est, & illi soli seruias. Talis enim seruitus soli Deo debetur, quæ Græce laireosis dicitur, p. 1. c. 275. d.
Adorare & colere quomodo differant, par. 1. col. 986. c.
Adoratio quibus signis exterioribus fieri solita sit, & an & quomodo liceat quosdam actus exteriores adorationis personis excellentibus offerre, p. 2. col. 1631. a. b. c. & 1632. d. e. f.
Adoratio quomodo & qualis deferri debet creaturis excellentibus, parte 2. col. 1631. a.
Adoratio licet consistat principaliter in actu interiori mentis Deum reuerentis, habet tamen ex consequenti aliquem actum, seu aliquod obsequium exterius, &c. p. 2. col. 1631. a. b.
Adoratio quæ est per genus flexum, utrum sit soli Deo exhibenda. Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 2. col. 1631. b. c. d.
Adorant falso Christum qui eum credunt, sed peruersis actibus desipiunt, parte 5. col. 454. f.
Adoratio conuenit corpori Christi, non tamen illi quæ latræa est, sed illi quæ dulcia digniorem, scilicet hyperdulia. Terra hæc sine impietate à verbo Dei assumpta adoratur, quia nemo carnem eius digne manducat, nisi prius adoret, sed non terram intuetur qui adorat, sed illam potius, cuius scabellum est per quem adoratur, par. 3. col. 1197. c.
Adorationis locus diuersus fuit inter Samaritanos & Iudæos, & alia aliæque ratio huius assignatur à doctoribus, parte 5. columna 1690. f.
Adorant sæculi dignitatem per adulationem, satrapæ, consiliarij iudices, duces: tyranni, optimates. Et de hoc figura, parte 4. columna 2542. f.
Adorasse non legitur Moyses, illam angelicam visionem videndo in rubo, & verba Dei audiendo, & quare, parte 1. columna 506. & seq.
Adorationum differentia, parte 2. columna 40. e.
Adorationem actiuam ad Deum, an quis ex nimia humilitate possit intermittere, parte 1. ibidem.
Adquisisse quomodo dicitur Deus populum suum, cum sit creator omnium, quæ sua esse dubium non est. Videtur enim vnusquisque illud acquirere quod non fuit suum, parte 1. col. 673. c.
Adremmon urbs est iuxta Iezrael, quæ Maximianopolis hodie vocatur, in campo Mageddon, in quo Iosias rex iustus à Pharaone Necho vulneratus est, parte 4. col. 2158. d.
Adrianus Imperator post destructionem ciuitatis & templi Ierusalem fecit poni statuam suam in loco templi, vbi steterat arca, parte 4. columna 1620. d.
Adrianus electus Imperator, Ierusalem destructa per Titum & Vespasianum

Vespasianum readificauit, prohibens Iudeos habitare in ea, sed Christianis permisit. parte 4. col. 467. c.
Adrianus Papa condemnauit hæresim execrantium imagines Christi & sanctorum, que libri sunt rusticorum, parte 6. columna 1621. c.
Advena pupillus & uidua qui non seminauerunt quia oliuas & vineas non plantauerunt pauperes sunt Ecclesia, qui fidem quidem habent sed nondum fidei congrua opera instituta fecerunt. parte 1. columna 1610. c.
Advena pro quo accipitur in sacra scriptura, par. 6. col. 1315. a
Advena qui erant apud Cyprios & Capadoes quondam habitarent in Palestina. parte 4. col. 869. b
Adrai ubi interfectus est Og rex Basan nunc est Adara insignis ciuitas Arabia 24. lapide ab Osdra. par. 2. col. 90. f
Aduenas & peregrinos in hoc mundo qui se indicant, & a vicis se separant, eternam merentur benedictionem. parte 1. columna 1527. a
Aduentum tuum facias diligi, rarius veniendo, & melius est quam vel una vice tandiu cum proximo manere, vel totiens ad illum venire, ut fastidiat. parte 3. col. 1712. f
Aduentus Christi necessarius fuit ad illuminandum homines in cognitione diuinorum secundum quod Christus dixerat. Ego in hoc natus sum, &c. parte 5. col. 1026. f
per Aduentum Christi, diabolus cadit, & homo a peccato & a morte absoluitur. parte 3. columna 555. b
Aduentus Christi dicitur consilium. Et quare. parte 3. columna 521. b. Interl.
Aduentus Christi compleuit, quod Deus per prophetas promissit. parte 3. columna 812. e
Aduentum Christi priores iusti petebant. parte 3. col. 1334. e
Aduentus Christi dicitur dies Domini, quem fecit Dominus, & ideo de eo exultandum & letandum. par. 3. col. 1336. e
Aduentum primum antiqui iusti expectauerunt, nos secundum, pro quo & illi & nos madata diligimus, &c. par. 3. col. 1408. e
Aduentum Christi quantum antiqui desiderabunt. p. 3. col. 903. a
Aduentus Christi fuit promissus infra certum tempus per hebdomadas. par. 3. col. 211. b. Item par. 4. col. 1610. f
Aduentus primus & secundus dicitur expectatio. p. 3. col. 703. b
Aduentus Christi apud Hebreos habebatur pro maximo secreto, a. quod denotandum septuaginta interpretes trāsulerunt illud Isaiæ 9. Vocabitur nomen eius magni consilij Angelus, &c. parte 4. col. 1608. f
Aduentum Christi primum inter alios prophetas, probat efficacius Danielis reuelatio per angelum facta: ad confutandam Hebreorum perfidiam, &c. par. 4. col. 1621. a. b. c. d. e
Aduentus Christi duplex. Primus occultus. Secundus manifestus. parte 1. col. 462. e. Secundus etiam dicitur occultus, quia de eo nemo scit. col. 504. f
Aduentus Christi duplex, ad iudicium scilicet, qui futurus est & in mundum, qui præterit. p. 3. col. 231. g. Itē p. 5. col. 292. f
Aduentus uterque Christi propriū habet præconē. p. 5. col. 1038. a
Aduentus Christi secundus erit in igne. Et quare. p. 5. col. 877.0. a
in Aduentu primo fiet iudicium discretionis, sed in aduentu secundo fiet iudicium discussionis, quomodo & qualiter. parte 4. col. 2196. f
Aduentus Christi. Unus in humilitate in carne, & mystice in scripturis umbra dicitur, & quare. Alius speratur in gloria. parte 2. col. 61. a
Aduentus Christi duo sunt. Primo enim venit & passus est. Secundo in gloria venturus est. par. 1. col. 1030. d
Aduentus Christi primus fuit in infirmitate, secundus erit in virtute. parte 5. columna 75. b
Ante aduentum Christi sancti descenderunt in infernum, sed non in inferiorem. parte 3. col. 1316. e
Aduentus Messie secundum Hebreos quare tardatur, & quomodo acceleraretur quod statim veniret filius David id est Christus. parte 6. col. 140. c

Aduentus Christi ad iudicium non est futurus immediatus post 45. dies, computandos a morte Antichristi, parte 4. columna 1771. c
Aduentum Christi ad iudicium precedet ignis conflagrationis, purgans calū aerem & terram, &c. par. 4. col. 429. c
Aduersa pati electos Dei pro æterna salute in presenti, antiquum & frequens est. parte 6. columna 1338. d
Aduersis cum animus non mouetur, Deus perfecte diligitur, sed spe in charitate magis accenditur. par. 3. col. 1317. d
in Aduersis anima turbatur, aliquando velis nolit, & quod tunc sit remedium. parte 3. columna 1563. b
Aduersarius noster comparatur Vebemoth, & etiam Leniathan draconi, & tertio aui in perditionis sua illusione. par. 3. columna 391. b
Aduersarij cum filiis Israel in terra promissionis multi remanserunt, triplici de causa. parte 2. col. 84. c
Aduersarij Salomonis principaliter fuerunt tres. Scilicet Adad Idumæus, Racon & Ieroboam. parte 2. col. 781. a
Aduersariorum quatuor genera sunt. parte 3. col. 1368. d. e
Aduersariorum semita fluctibus comparatur. Et quare. parte 3. columna 289. b
Aduersitas Iob duplex fuit scilicet, in bonorū temporalium amissione, & proprii corporis percussione. parte 3. col. 19. c
Aduersitas non deiecit Iob ab habitu nec ab actu sapientie, cum aduersitatem sustinuerit patienter. par. 3. col. 274. f
Aduersitas nulla debet excludere iustum ab unitate fidelium. parte 3. columna 610. e
Aduersitas. Vide in Tribulatio.
Aduersitatem Deus quandoque præuidet, ut flagellati ad eam accelerent. parte 3. columna 529. a. f. Interl.
Aduersitates patientiam probant. parte 2. columna 1544. f
Aduersitates huius mundi non inferri alicui nisi propter mala præterita, & prosperitates provenire non nisi propter præcedentia merita, ostendere vult Iob esse erroneū. p. 3. col. 3. b
Aduersitates presentis vite nō sunt nisi pœna peccatorū quod patet per sapientis sententiā vel experientiā. p. 3. col. 272. a
Aduersitatum tribulatione qui frangitur, a quo factus est minime contemplatur. parte 1. col. 328. d
Aduersitatibus afflicti Deum inuocemus. par. 4. col. 188. e
Aduletur necesse est pascensise, qui odio deditur, frequenter ad alienam mensam conuenit. par. 6. col. 630. e
Adulantiū lingue alligant animas in peccatis. Delectat enim ea facere, in quibus non solum non metuitur reprehensor, sed etiam auditur laudator. parte 3. col. 500. f
Adulatiū lingue terrenorum mentes, aliqua bona proferentes, immoderatus laudando corrumpunt, & significantur per locustas. par. 1. columna 576. d
Adulator est gehenna dignus. par. 4. col. 727. c
Adulator pessimus est qui peccatum attribuit virtuti & homicidium probitati. parte 4. columna 728. f
Adulatoris lingua plus nocet quam manus persecutoris. p. 3. a
Adulatores pessimi sunt qui afferunt excessum in familiis, & quitaturis, pompis, & expensis, & amicis carnalibus, vltimū gradum & meritum suum promouendis, & decere statum prælatorum, & hoc cedere ad ecclesie reuerentiam & bonorem. parte 4. col. 964. f
Adulatores solent esse solliciti explorare locum & tēpus in quo eorum adulatio recipiatur efficacius, par. 3. col. 1721. c
Adulatores regum & potentum faciunt eos vicis insaniare, & relinquere timorem diuinum, & prædicatores veritatis contemnere, & vsque ad mortem aliquando persequi. Et de hoc figura. parte 2. columna 693. c
Adulatores & adulationibus eorum adquiescentes, demones secū trahunt ad inferni supplicia. par. 2. col. 1219. c. & 1220. f
Adulatores & detractores quantum sunt periculosi principibus, ostenditur in David, q. verbis Sibe adulatores & detractores ita cū eis & inuolutus fuit, quod hæreditatē Domini sui ei concepit

concepit in absentia, &c. quem tamen debuisset suspendisse propter falsam accusationem Domini sui. par. 2. c. 637. c
Adulatores & maligni relatores signantur per Doeck, qui bonum factum innocentis, Sauli retulit in malū. p. 2. fo. 88. g
Adulatores quando verba loquentium fauoribus extollunt, herbam locusta comedunt. p. 1. c. 576. d
Adulatorum lingua locustis comparantur. par. 1. c. 144. e
Adulatores magnatibus adulantur, ut delitiis utantur. Et de hoc figura, quot & qui sunt. parte 4. col. 1543. a
Adulatoribus qui relationibus suis excitant aliquem potentē ad persequendum innocentem, respondendo eis dici potest Psalmus Quid gloriaris, &c. p. 3. col. 809. c
Adulatio quid est. parte 6. col. 1315. a
Adulatio quomodo sit spernenda, exemplū nota Diogenis philosophi, qui adulatorem urbano confudit responso. p. 5. col. 6207. c
Adulatio semper comes est voracibus (alias voracitatibus) & omnibus malis. par. 3. col. 527. a. Interl.
Adulterat spiritualiter, sine adulterio spirituale facit, qui legis dogmata corrumpit. Adulterat mulierem viri qui corrumpit ecclesiam Christi. par. 1. col. 1083. b
Adulter nimis fortiter trahitur a voluptate, & sic retrahitur a Dei timore, eo quod non considerat, quod Deus ipsum videat ad puniendum. p. 3. col. 2087. d
Adulter vel adultera in lege non poterant dicere. Penitentiam petimus, & veniam deprecamur, mori necesse erat in criminibus singulis, quibus erat pœna mortis ascripta, parte 1. col. 1084. d
Adulter libidinosus quasi equus & mulus lasciuendo discurret per latam & spaciosam viam, que ducit ad mortem. par. 3. col. 2087. f
Adulter primus in terra quis fuerit. par. 1. col. 121. c
Adulter si quis fidelis inueniatur & decollatur, videtur non amplius puniendus, ne bis in idipsum iudicetur, &c. parte 4. col. 2023. a. b
Adulter est uxoris proprie amator ardentior. par. 4. c. 1213. b
Adulteri non se putent noctis tenebris vel parietum obtegi. p. 3. col. 314. e
Adultero vel adultera in lege erat pœna mortis ascripta. Apud Christianos verò non est præceptum, ut corporaliter puniantur, nec potestas data est Episcopis presenti morte damnare, quam habebant presbyteri in lege. parte 1. col. 1083. d
Adulteri quando ferro in lege puniti & quando non. parte 1. col. 1374. e
Adultera fit quelibet persona Christo per fidem desponsata, per peccatum mortale. par. 5. col. 1153. c
Adultera dicitur mulier, que semen suscipit ab alio quam a proprio viro. par. 6. col. 372. f
Adultera si a viro relinquitur & repudiatur hoc fit quantum ad cohabitationem, & debiti redditionem. Non autē quantum ad vinculum quod non soluitur nisi per mortem. par. 1. col. 58. b. Et col. 21. f. b.
Adultera, & non adulterum quare adduxerūt ad Iesum, cum adulter secundū legē eadē pœna plectēdus esset. p. 5. c. 210. f
Adulterari filios non fuisse electos, sed ipsas adulteras tantū, tempore Esdræ quomodo intelligendum sit. par. 2. c. 254. c
Adulterium etiam apud gentes crimen fuisse & supplicio dignum. par. 1. col. 192. d
Adulterium quare lex Moysi morte puniri iubet, & non e. angelum. parte 1. col. 1084. d. e
Adulterium in viro & in femina equaliter damnatur. p. 3. col. 2083. e
Adulterium quare & unde committitur. par. 3. col. 1632. e
Adulterium corporale malum est, spirituale peius, & carnaliter illud spiritui contumeliam facit. Hoc homini, illi Deo. par. 1. col. 1082. d

Adulterium multo grauius est furto. Et quare. par. 3. col. 1631. b
Adulterij suspectam & in stupro non deprehensam inbet lex adduci ad Sacerdotem, quia Iudeorum animus cadis plenum esse cognoscebat Dominus. par. 1. col. 1193. b
Adulterij fructus homicidium afficitur. par. 2. col. 575. c
Adulterij turpitudine est quando adultera in eodem lecto recipit adulterum cum marito. par. 4. col. 745. c
Adulterij prohibitio, qua ratione in iteratione præceptorum decalogi Leui. 19. facta, omittitur, cum tamen cetera pene omnia ibi repetantur. parte 1. col. 1080. d
Adulterij suspicio quomodo in lege præcepta fuit puniri & examinari. par. 1. col. 1296. f
De adulterio potest accusari mulier dupliciter. Vno modo postquam ducta est in uxorem. Alio modo ante, tamen post asfidationem. Et post contractum matrimonium, potest accusari dupliciter. Vno modo quia a viro non inuenta est virgo. Alio modo licet sit virgo inuenta, postea tamen adulterata est. par. 1. col. 1590. f
Advocatum habemus qui interpellat pro nobis, multo præstantiorem Moysē, qui tamen pro populo exauditus est. Et fortasse propterea Moyses scribitur priori populo veniam impetrasse, ut multo magis confidamus, quod advocatus noster Iesus veniam impetrabit a patre. par. 1. col. 1077. a
Advocati in delitiis carnis immunde viuentes, & sua loquacitate prolongando causas, mundum inquietant multipliciter, & exemplo sua immundicia multos sedant, & significantur per vanas. par. 1. col. 553. f
Advocari docti, & doctores vane gloriosi, ad subuersionem veritatis conantes magnis sumptibus & laboribus in speculabilibus, vel agilibus comparantur Iudeis. p. 5. col. 87. h
Advocati subvertentes veritatem in iustitiā, similiter & doctores subvertentes veritatem doctrina per ingenij perspicacitatem, & eloquij viuacitatem (que sunt dona naturalia) significantur per exercitum animæ bellicum. parte 4. col. 1278. f
Aedificatio que non edificatur super petram verbi Dei, sed super arenam seffoditur atque destruitur. p. 4. col. 584. f
Aegyptius quamque cubitorum. par. 4. col. 1065. b
Aegyptij in hyeme vel agunt. par. 1. col. 568. a
Aegyptij præter omnes videbantur sapientes. p. 2. col. 700. d
Aegyptij in suis sacris choros ducere, & ludere solebant, solennemque erant in omni genere fornicatione. par. 1. col. 660. f
Aegyptij nube interposita quomodo populum Israel præcedentem viderint. parte 1. col. 617. b
Aegyptiorum vasa aurea cur auferri voluerit Deus ab Israelitis. par. 1. col. 579. b. & 580. d
Aegyptiorum superbia a ranis & muscis donula. parte 1. col. 556. & 575. c
Aegyptiorum Deos Isaias vocat quadrupedes. p. 4. col. 277. b
Aegyptiorū primogenita cur nocte interempta. p. 1. col. 545. a
Aegyptius etiam idololatris peperit Deus. par. 1. col. 569. c
Aegyptiis cur grandines & ceteras plagas infligerit Deus. par. 1. col. 566. e. f
Aegyptios vocat Isaias mendaces. par. 4. col. 278. e
Aegyptus cur domus seruitutis vocata. par. 1. col. 603. b
Aegyptum voluit Dominus esse sub Romanorum Imperio. parte 4. col. 202. d
Aegyptiaci regni capit abrogatio ab aduentu saluatoris. p. 4. col. 197. a
Aenigmata eorum que generi Abraham erant ventura. p. 1. col. 210. e
Aër in summo tam tenuis esse dicitur ut neque nubibus obumbretur, nec vento turbetur, nec aues sustineat, nec homines si qui forte ascenderint, celsiori spiritu alati, sicut aer iste. parte 1. col. 244. d
Aër in scriptura vocatur calum, unde dicuntur volucres celi volitant per aerem. parte 3. col. 1268. f

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Aer iste infernus est quantum ad celsitudinem celi. Et quantum ad eiusdem aeris altitudinem, terra infernus intelligi & profundum potest. par. 3. col. 196. d.
Aer superior & inferior, cuius dispositionis sit uterque, & quid contineat. p. 1. col. 24. d.
Aer qui est elementum an pratermissus sit à Moyse in enumeratione factorum à Deo. p. 1. col. 23. b.
Aeris caliginosa loca tenere demones permisi sunt, qui eis quasi carcer sit usque ad tempus iudicii. p. 1. col. 24. d.
Aeris creatio seu formatio describitur, & de eius qualitate, quomodo etiam celi aeris in diluvio periisse leguntur, & quomodo hoc intelligendum sit. p. 1. col. 23. a. b.
Aeris ex elemento, duo sensus animalibus datur, olfactus vaporibus, gustus explorandis liquoribus. p. 1. col. 24. d.
Aerem conflamus dum ab extra, intus trahimus, & ab intus extra reddimus. p. 3. col. 69. b.
Aerem nunquam nominavit Moyses in toto processu sex dierum, etiam in loco ubi fuisse congruum nominari aerem, & quare. p. 1. col. 43. c.
Affectio intelligitur per pedem, eo quod anima procedit affectibus, sicut corpus pedibus. p. 1. col. 168. f.
Affectio spiritualis, affectioni carnali est preponenda semper. p. 5. col. 43. g.
Affectio sicut est in terrenis, ita in operibus & meditatione Dei est interior quedam affectio, cum in creaturis quæritur creator, & inveniuntur, nusquam displicens, sed undique placens. p. 3. col. 100. b.
Affectio superba est pes quo itur à Deo. p. 3. col. 679. a. Interl.
Affectionem naturalem erga sobolem cōculcare demoniacum est. parte 1. col. 133. a.
Affectiones hominis quæ sunt, & quæ dei. p. 3. col. 100. b.
Affectiones tres corporis. In stupore non dolet corpus. In immortalitate similiter. Sanitas si molestatur dolorem habet. parte 3. col. 83. a.
Affectiones anime tres, prouida cautela, stulta arrogantia gloria securæ. Stulta arrogantia similis est stupori, quando quis de se presumens nec timet, nec cauet. p. 3. col. 83. a.
Affectiones corporeæ Leuitici xij. quid significant, parte 1. col. 101. a.
Affectiones animi Abraham. parte 1. col. 27. b.
Affectiones cogitationes, locutionesque peccatorum non latent Deum quia spiritus eius ubique per essentiam & per præsentiam est. parte 3. col. 188. c.
Affectus nos multa cogit facere, & dum corporum propinquitates respicimus, corporis & anime creatorem offendimus, parte 1. col. 108. a.
Affectus trahit intellectum ad inferiora sapientie, parte 3. col. 190. f.
Affectus rationalis bene ordinatur, erga superiores per reuerentiam, erga pauperes per misericordiam, erga omnes per innocentiam, parte 1. col. 106. c.
Affectus Dei patris ad filium, scilicet amoris, etiam secundum humanitatem non venit ex passione, sed magis processit, sed aliquis amoris effectus sequutus est, scilicet glorificatio corporis Christi in eius resurrectione. par. 5. col. 119. f.
Affectus malus merito punitur etiam cui non succedit effectus. parte 1. col. 181. c.
Affectum pium Deus magis respicit, quam quantitatem rei exhibite. parte 5. columna 208. e. Item par. 6. col. 418. f.
Affectum quadruplicem quilibet debet concipere de bonis amicis. Primus est affectus fiducia. Secundus est affectus gloriationis. Tertius est affectus consolationis, quartus est effectus exuberantis gaudij. parte 6. col. 413. c.
Affectum promotione sit ascensus de virtute in virtutem, ubi charitas mouet pedem. parte 3. col. 1417. a. b. 1418. d. e.
Affer affer clamant, & inordinatus zelus carnalis parentele.

Et non solum clamant. Affer affer, sed aufer, aufer, tolle vi, tolle fraude. parte 1. col. 886. f.
Affirmatio aliquando ponitur pro negatione. Sicut cum dicitur alicui male petenti ironice. Ego faciam quod petis. par. 4. col. 229. b.
Quidquid affligit, gladius solet dici. parte 4. col. 25. b.
Affligere qui se non potest continere, cinerem ut panem manducare potum cum fletu temperare, & his similia, semetipsum ad contemplandum Deum, legis studium paritendo offerat, totam mentem suam celesti conuersationi consecrans, terrena plenissime deuotans, unde speratur remissio peccatorum, & iustificatio. par. 1. col. 941. a.
Afflictio cum tanta nos deprimat, ut nullius rei consolatione respirare animus possit, non iam flagellis solummodo ferimur, sed etiam cingimur, quia tribulationum verbera ex omni parte circumdamur. parte 3. columna 204. d.
Afflictio mentis & corporis magis apparet in oculis, quam in aliis partibus. parte 3. col. 1036. e.
Afflictio in presenti non semper est punitio peccatorum, sed tentatio aliquando, ob cumulum meritorum & premiorum. par. 3. columna 102. d. e.
Afflictio Iudeorum per Romanos, fuit quadam figuratio indicij finalis, propter quod quaesierit apostoli de tempore utriusque scilicet de destructione ciuitatis & templi, & de aduentu sui indicij. par. 4. col. 259. c.
Afflictionis populi Israel in Aegypto, duplex causa fuit. Vna, fuit mutatio regni, & c. Alia causa fuit inuidia Aegyptiorum contra filios Israel, & c. & quæ fuit causa inuidia. parte 1. columna 477. c.
Afflictiones qui ferunt patienti animo non solum multa peccata delent, sed ut non paruum apud Deum fiduciam, & loquendi libertatem obtinent. parte 2. col. 613. c.
Afflictionibus eruditur Christianus. par. 3. col. 723. b. Interl.
Afflictus potest habere remedium dupliciter. par. 3. col. 205. c.
Afflictus quando tacendo celat afflictionem suam interius, magis affligitur, quam si exterius aperiat loquendo. parte 3. col. 130. e. f. & 162. f.
Afflictus consolatur ex signis vere compassionis, sicut portans graue pondus, ex comportantibus alleviatur. p. 3. col. 44. f.
Afflicti cordis proprium est, ut in omne quod appetit si possit fieri, cur ita vel non ita sit, diuinis sibi vocibus respondere velit, ut Deum de cuncta rerum controuersia consulat, & responsionis eius cognita ratione conquiescat. p. 3. col. 209. b.
Afflicto dans afflictionem iniussit, per quem significetur, & quæ eius pena. parte 2. columna 614. f.
Afflicti cum sumus, nec tempus, nec modum prescribere Domino debemus, sed magis arbitrio eius cuncta relinquamus, parte 2. columna 1576. e.
Afflicti dicuntur esse in carcere secundum communem usum loquendi. par. 3. columna 108. f.
Afflicti à demonibus per melodiam seu per aliqua alia sensibilia possunt afflictionem leuius ferre, & hoc dupliciter. p. 2. columna 81. a.
Afflicti solent aliis afflictis compati. parte 4. columna 177. c.
Afflictorum mos est de sua afflictione loqui per modum querelle. parte 3. columna 108. f.
Afflictos, non cognoscunt vicia, à quibus reprobata resiliunt, quæ letos nouerant, id est penetrabant. parte 3. col. 42. e.
Africa in Aphrica.
Agar regem cur occidit propheta. par. 2. c. 413. b.
Agar ancilla Sara unde & à quo fuerit propagata. parte 1. col. 220. f.
Agar ut dicunt Hebrei fuit filia regis Aegypti: nec istud est agnitionem rationi, & c. par. 1. col. 220. e.
Agar in fuga fuerit passus abortum in pēna cōtemptus dominæ, & superbi recessus à dominâ, & c. & an miraculose reuiuificatus fœtus in utero extinctus. par. 1. col. 220. e.
Agar quo-

Index.

Agar quomodo imposuit in humeris puerum tam grandem, Ismaelem, scilicet quando expellitur, & c. parte 1. columna 259. d.
Agar quomodo puerum annorum amplius xv. sub arboře proiecit. parte 1. col. 259. e.
Agar vidisse angelum & quomodo, diuersis modis exponitur. parte 1. col. 220. e.
Agar fœtum extinctum in pēnam contemptus dominæ suæ uiuificatum recepit ut dicunt Hebrei, & c. Et propter rationem huius miraculi puer prenominaus est ab angelo antequam natus esset. parte 1. col. 220. d. e. f.
Agar ut Hebrei suspicantur, mutato nomine est Cethura: quæ Sara mortua de concubina transierat in uxorem. Et quare. parte 1. col. 292. b.
Agar mater Ismaelis fuit uxor Abrahæ, & etiam Sara: sed quia ista fuit principalis, Sara scilicet, retinuit ipsa nomen libera, & alia nomen ancille. parte 6. col. 505. c.
Item parte 1. col. 374. c.
Agareni ab Agar ancilla dicti sunt, sed nomine libera uelauerunt ignominiam ancille: & dicuntur nunc Saraceni. parte 4. col. 368. f. & col. 877. b.
Agareni qui & Saraceni dicuntur, Mahumeto duce Aegypti & Aethiopiam ceperunt circa finem imperij Heraclij. Similiter Hommarus discipulus Mahumeti Damascum & regionem Phenicis & Ierusalem totamque Syriam & Antiochiam comprehendit. parte 6. col. 205. c.
Agareni habitabant tantum in tentoriis, & ideo melius poterant custodire oues portando habitacula sua de loco ad locum ad inueniendum pascua. parte 2. col. 1125. c.
Item parte 3. col. 1822. f. Vide etiam in Mahumet & Saracenis.
Agere recte aliqui volunt, sed eis infirmis, aliqua in presenti obstitunt, & dum hac pati metuunt, Deum offendunt: & hi sunt qui timent pruinam, & c. parte 3. col. 97. b.
Ager signat laborem positum in exercitio uitæ actiue, & operibus misericordie, in regimine ecclesie. parte 2. col. 247. c.
Ager, mundus dicitur. Ager etiam, non terra solum, sed corda humana, quem angeli exceperunt excolendum. parte 1. col. 1295. b.
Ager mundus est quo Christus egressus est. parte 1. col. 288. a.
Agri redemptio secundum legem taxabatur secundum quantitatem sementis qua seminabatur, & c. parte 1. columna 1149. c.
Agrum ille consecrat & redimit, qui conuersationem suam alij gubernandam permittit: sed eo iuuante prouectus, intellectum proprium addit, ut seipsum regere possit. parte 1. col. 1149. b.
Agricolare videmus quosdam nunc ex uoluptate: quæ amplior fuisse in statu innocentie, cum nihil aduersi accidisset de celo vel terra, & hoc modo positus fuit Adam in paradiso, ut operaretur, & c. parte 1. col. 73. a.
Agricola Noe plantauit vineam, nempe populum suum in Christo. parte 1. col. 170. d.
Agricole proprium est semina deiicere Dei autem proiecta perficere. parte 2. col. 315. b.
Agricoltura non erat laboriosa homini ante peccatū, erat enim nisi ad recreationem & uirtutis exercitium. par. 1. col. 104. f.
Agiographa sicut & prophetica multipliciter dicuntur. parte 1. col. 423. b.
Item parte 6. col. 1693. c.
Agnitionem sui dedit Deus: & homo offert ei fidem suam & affectum. parte 1. col. 1322. e.
Agnominare mulierem est eam ducere in uxorem. par. 1. col. 1689. b.
Agnoscere hoc quod sumus, nec desluendo imis subimur, nec superbendo de sublimibus inflamur. parte 1. col. 1328. e.
Agnus tria ministrat possidentibus. scilicet lac, lanam, & esum carnis sue. Et sensus hominis mysticus. parte 5. col. 1042. d.
Agnus ammiculus ab octavo die natiuitatis, & non ante, usque

ad cōpletionē anni, & non post, poterat immolari apud Iudeos. Et ratio quare. parte 1. col. 587. b.
Agnus masculus ammiculus, & c. qua necessitate ita translatus est, quasi agnus possit esse, non masculus, & c. Vel quare non sic translatus est. Pecus perfectum masculum ammiculum. Vel quare non sic. Ovis mascula, & c. parte prima. columna 585. b.
Agnus peccandi temeritatem infirmitatemque sexu suo & etate representat. parte 1. col. 1000. d.
Agnus paschalis de ouibus & capris sumi iubetur: quia Christus ex iustis & peccatoribus carnem assumpsit. parte 1. columna 313. b.
Agnus cur octauo die in Sacrificium immolatus. parte 1. col. 717. e.
Agnus paschalis cur tandiu seruatus. parte prima. columna 536. a.
Agnus paschalis cur 14. die mensis immolatus. parte prima. col. 587. b.
Agnus paschalis precipiebatur accipi à decima die mēsis & usque ad decimam quartam seruari duplici de causa. Et antea præceptio per quatuor dies, obligabat in futurum. parte 1. col. 584. f.
Agnus quare magis immolabatur quàm aliud animal: & deficiente agno quare magis immolabatur hœdus. parte 1. col. 585. c.
Agnus secundum Hebreos doct. precipuos, est de quo immolatio paschalis debebat fieri, non de hœdo. Et hoc cōgruit tam cause literali huius sacrificij quàm etiam figurali. Et huius declaratio. parte 1. col. 603. a.
Agnus paschalis tria figurabat, quæ in sacramento eucharistie sunt. parte 1. col. 610. e.
Agnus qui ad purificandum populum datus est, si Christum significat, consequenter cetera animalia purificationi deputata, referuntur ad alias personas, quæ aliquid purificationis conferunt humano generi. parte prima. columna 1391. b.
Agnus quare dicitur Christus magis quàm bos, vitulus, capra, cum tamen illa etiam immolabantur in lege. parte 5. col. 1042. f.
Agnus debebat immolari, non autem hœdus in solemnitate paschali, licet agnus immolandus, accipiendus esset de grege, in quo essent agni & hœdi. parte secunda. columna 1266. f.
Agnus paschalis in lege, figurauit Christum uerum agnum, illius ossa non frangebantur, nec Christi ossa comminuta sunt. parte 5. col. 1317.
Agni carnes cur igne assæ nocte eduntur. parte 1. column. 588. d. & 589. b.
Agni nomine quem is qui voti dies cōpleuerat Deo offerebat in Christo infantiam, id est, animi integritatem à Domino concessam signatur immolare. parte 1. col. 1200. d.
Agni & agnuculi ex pecudibus, ex capris hœdi cur ad esum paschalem sacrificata, & quomodo. parte 1. column. 586. d.
Agni paschalis sacrificium est primum inter præcepta Moisaica legis, scilicet, in ordine præceptorum populo Israelitico à Deo per Moysen iniunctorum. Et primum sacrificium à toto populo Israelitico celebratum. parte 1. col. 610. f.
Agni paschalis immolatio duplici sensu grauida est. Vnus est, status populi exeuntis de Aegypto, & est literalis & primus. Alius est præfiguratio Christi passuri, & c. parte 1. col. 583. c.
Agnus non coques in lacte matris sue quomodo intelligatur (ait Augu.) ad uerborum proprietatem, nescio utrum possit reperiri. parte 1. col. 716. d. & col. 865. b.
Agnus ad uesperum immolabitur. Ibi manifestatur in ultima etate futuram nostram reparationem per Christi immolationem. parte 6. col. 1503. a.
Agnus de nocte comedimus, quia modo in sacramento domini cum corpus accipimus, quando adhuc inuicem nostras con-

Index.

Index.

scientias non videmus. parte 1.col.187.c
Agnum paschalem offert qui totam spem suam in eius immo-
dione ponit, scilicet in sua passione. parte prima. columna
1200.c

Aha. Vide in A a domine, &c.
Abias duplici de causa scidit pallium suum. parte 2.col.784.c
Aiot propterea dicitur duas dexterhas habuisse, quia iustus erat
& interfecerat pinguisimum illum regem. parte 2.col.171.a
Aiot iuuentulus de tribu Benjamin, audacia fortissimus in leua
manu maximam fortitudinem habens Egloni factus est no-
tus & charus. parte 2.col.171.b
Ale cum in significatione angelorum ponuntur, quid significet.
parte 2.col.724.c & 1145.b
Ale cum in sanctorum hominum figuram ponuntur, virtutes
eorum significant quibus ad caelestia volant & conuersan-
tur. parte 2.col.724.c & 1145.b
Ale dicuntur doctrine duorum testamentorum, que nos ab in-
firmis ad caelestia portant. parte 1.col.657.b
Ale bestiarum quas vidit Daniel quid literaliter & moraliter
signant. parte 4.col.1578.f

Ale sex quas unumquodque quatuor animalium habebat,
quid significant: & prima ala est lex naturalis, secunda lex
Mosaicæ, tertia prophetarum oracula, quarta euangelium
conciliorum: quinta doctrina apostolorum, sexta statuta
generalium consiliorum. parte 6.col.1503.b
Alis sex debent ascendere vel volare viri ecclesiastici, scilicet
predicadores & doctores, similiter & descendere, &c. parte
6.col.1503.b

Alas pictorum licentia angelis pingit, & vnde hoc trahunt. Et
quare. parte 1.col.734.c
Albatio sine dealbatio aliquando laudabiliter, aliquando cul-
pabiliter ponitur. parte 1.col.1427.b
Albato viros vocat Mahumetus apostolos. parte 6.col.1510.f
Alchymiste qui nituntur metalla & lapides sophistare ma-
xime utuntur sulphure. parte 3.col.266.f
Alchimus summus pontifex, sacerdos fuit non de iure, sed de
facto intrusus primo per Antiochum Epiphanem: quia licet
esset de genere Aaron, tamen non descendit ab eo per lineam
sacerdotalem. parte 4.col.2389.c
Alchoranus nefandissimus sepe precepit seruare legem &
euangelium, & tamen utrumque despiciunt Saraceni. parte
3.col.1243.b

Alph doctrina interpretatur. parte 3.col.1325.a
Alexander magnus natus fuit de adulterio: & quomodo adul-
ter Nectaneus nomine, per illusiones magicas hoc operatus
est. parte 4.col.223.b.c
Alexander quomodo primus regnasse dicitur in Grecia, cum
multi ibidem in diuersis locis ante regnasse reperiantur, &c.
parte 4.col.2211.b.c

Alexander magnus propter quatuor que in eo fuerunt sic ce-
lerem habuit victoriam. parte 4.col.2215.c
Alexander in Macedonia existens vidit Deum in similitudine
summi pontificis Iudeorum indutum pontificalibus indu-
mentis, seu ornamentis, promittentem sibi victoriam. parte
4.col.1578.d

Alexandro occurrit sacerdotum princeps Iaddus nomine,
cum aliis sacerdotibus, & humiliter honorificeque suscep-
it eum, & Alexander in mansuetudinem versus fuit, &c.
parte 2.col.1397.a

Item parte 4.col.2216.f
Alexander magnus sic triumphauit, non virtute sua, sed vir-
tute à Deo sibi data, &c. parte 4.col.1578.d

Alexander per magnum tempus post Isaiam, & per aliquod
tempus ante Christi aduentum fecit Nilum diuidi in septem
portiones intra mare mediterraneum separatim caden-
tes, &c. Et quare parte 4.col.149.b

Alexander destruxit civitatem qua dicebatur Tyrus, vndique

conclusam, & lapidibus & lignis terraque in mari impositis,
contiguauit eam littori: & sic eam capit atque exussit. par-
te 4.col.2233.b

Alexander responsum habuisse perhibetur ab arboribus soli &
lune consecratis, quod moreretur antequam ad matrem &
sorores rediret, &c. parte 4.col.2214.f

Alexander separauit & diuisit bona terre bellatoribus suis. par-
te 4.col.2233.c

Alexander magnus mortuus, quatuor habuit successores quibus
diuisum fuit regnum eius, scilicet Ptolemaeus in Aegypto, Se-
lencus in Syria, Antigonus in Asia, & Philum in Attacedo-
nia. parte 4.col.1478.b. columna. 1933.b. 1643.b. col. 2213. &
sequent.

Alexander mortuus est. xij. anno regni sui: ætatis sue anno 32.
in Babylone. parte 4.col.1543.b

Alexander de Ales fuit maximus theologus temporibus suis.
parte 4.col.285.c

Alexandri magni successores quot & qui fuerunt usque ad
Cleopatram, oculariter in figura demonstratur. parte 4.col.
1643.b

Alexandri magni victoria, & de quib. prouincijs. par. 4.col.2213.c

Alexandri magni victoria nihil velocius fuit, qui ab Illyrico &
Adriatico mari usque ad Indicum Oceanum, &c. non tam bel-
lis quam victorijs currebat, &c. parte 4.col.1578.f. 1578.a

Alexandro missa fuit puella veneno nutrita, ut sic per incon-
tinentiam suam accedens ad eam intoxicaretur: & quomo-
do Aristoteles eum pramonuit. parte quarta. columna. 1592.f.
2213.c

Alexandria metropolis Aegypti prius tempore, scilicet Hieremie
Nun (alias) Non dicta fuit, & Nabochodonosor eam destruxit:
sed Alexander Aegypto obtenta eam reedificauit, am-
pliauit & nomine mutato priori, ex nomine suo Alexandriam
eam nominauit. parte 4.col.867.b

Alienigena omnis est, qui est extra ritum Iudeorum, siue gen-
tilis, siue Iudeus baptizatus. ut dicit Rab. Sa. de manducatio
eagni paschalis. Sicut etiam apud Christianos ad eucha-
ristiam nullus admittendus est nisi catholicus. par. 1.col. 599.c.
Alienigena, Allogenes, Allophylus quid & quàm differenter signi-
ficant. parte 1.col.1176.c

Alienigenæ mulieres erant in duplici differentia in veteri testa-
mento. Et cum quibus licuit contrahere Iudeis, & cum quibus
non. parte 2.col.689.c

Alienigenæ post exitum ex Aegypto ab usu agni paschalis prohibi-
ti, & quare. parte 1.col.800.c

Alimenti usus duo respicit, scilicet nutritionem & augmentum.
parte 1.col.11.c

Alimentorum quis vel quantum quis capiat, &c. non inte-
rest, sed quàm facile & leuò animo his careat, cum
oportet vel nec esse est carere. parte quinta. columna 45.a

Allegationes Moysi ad Deum placandum pro liberatione popu-
li, fuerunt, filiatio populi, pietas Dei, & pa-
trum merita. parte prima. columna 830.f

Allegoria historie tantum præcellit quantum poma folijs. parte 2.
col.1495.a

Allegorice aliquid significare quid sit. parte 6.col.1505.b

Allegorice intelligi aliqua, an necessarium sit cum secundum li-
teram stare possunt. parte 1.col.1291.b

Alleluia non est una dictio ut credunt aliqui, sed due in He-
breo, quia allelu significat laudate, & est verbum imperatiui
modi. parte 3.col.1399.c 1239.

Alleluia quando ponitur in sacra scriptura quare nullus inter-
pretatus est. parte 5.col.1239.a

Alleluia alleluia, quid dixerit unum alleluia ad finem su-
perioris psalmi pertinere quoniam dupliciter reperitur.

Alterum esse sequentis. Hanc regulam tenent Hiero. & Cas-
siodorus, sed plures aliter dicunt. parte tertia, columna
1249.b

Alleluia magnum, id est hymnus magnus vocatur ab Hebraeis.
Laudate pueri dominum, &c. cum quinque sequentibus. Et
singulare de eo faciunt solemnitate, & quomodo & quando
eum cantant. parte 3.col.1225.a. Item parte 2.col.1083.a

Alleluia quare intermittitur à Septuagesima usque ad Pas-
cha, & duplicatur post hebdomadam Pasche. parte 3.col.
883.c

Allicientia ad peccatum & detinentia in ipso, significantur
per lectum, in quo iacet quis prostratus: Et habet nouem cu-
bitos longitudinis & quatuor latitudinis. Et est moralitas
exemplaris & notabilis. parte 1.col.1477.c

Alma semper virginem significat, & habet etymologiam apo-
crypha, id est abscondita, & est virgo nimia diligentia cu-
sodita, & maioris laudis videtur esse quam virgo. par. 1.col.
283.d. Item parte quarta columna. 101.c. 102.d. Vide etiam in
Ha alma.

Aloe est arbor aromatica cuius lignum est valde odoriferum, &
contritum valet ad medicinas & vnguenta. parte 3.col.
1833.e

Aloe non tantum vim habet quantam myrrha, sed tamen va-
let contra putredinem. parte 3.col.1854.a

Alpha & omega sunt due literæ Græcorum, scilicet prima & ulti-
ma, & signant Deum principium, & finem esse omnium.
parte 6.col.1468.f

Alphabeta quadruplici describuntur lamentationes Ieremie.
Et quare. parte 4.col.423.b

Altare quod est hic apud nos, est terrestris congregatio eorum,
qui sunt dicati orationibus. parte 2.col.139.a

Altare est diuina mensa corporis, & sanguinis domini. parte 2.
col.139.b

Altare nouum constitui per schismatis peruersitatem sacrile-
gum est ac nefarium, aut sacerdotium nouum fieri præter
vnum sacerdotium, & vnum altare. parte secunda. colum-
139.b

Altare remouere propter Nouatiani clamores non licet. parte 2.
col.139.b

Altare procumbens Gorgonia fide, eumque qui super illud colitur
obtestans omni quo laborat morbo sanatur. parte 2.col.134.b

Altare qui suffoderit dignus qui lapidibus obruatur. parte 2.
col.140.d

Altare aureum quod idem est quod altare incensi non erat in-
tra sanctum sanctorum, sed extra, inter mensam propiti-
ationis & candelabrum. Et hoc secundum Hieronymum, &
alios doct. Sed secundum Augustinum, erat intra sanctum san-
ctorum. parte 1.col.813.c. Et col.899.c

Altare incensi an & quando dicendum sit thuribulum aureum.
parte 1.col.813.c. Et col.822.e

Altare holocausti erat preceptum fieri de terra, & quare, ubi
cremabatur hostie. Sed altare incensi de lignis Sethim. par-
te 1.col.678.c

Altare holocaustorum erat quadratum secundum longitudi-
nem & latitudinem quinque cubitorum. Altitudo autem
eius erat trium cubitorum. Et erat factum ad modum
arce quadratæ caræis fundo & operculo: ita quod habebat
superficiem terra pro fundo, & interius concuum erat. par-
te 1.col.771.c

Altare holocausti sic nominabatur, non quia hostie holocausti
ibi tantummodo offerrentur, sed etiam cum hoc hostie
pacifice, & pro peccato: sed quia hostia holocausti, huius
erat, ideo denominabatur altare holocausti, tanquam a di-
gniori. parte 1.col.774.f

Altare holocaustorum debebat esse de terra lapidibus non

sectis: Et quare. Et quomodo preceptum fuit fieri illud de li-
gnis Sethim operis are, &c. parte 1.col.678.c

Altare holocausti non erat intra tabernaculum sed extra in a-
trio tabernaculi. Et quare. parte 2.col.772.d

Altare quod fecerat Moyses erat multo minus quam altare
templi Salomonis. parte 2.col.1148.f

Altare si vis esse Dei, exinaniri te ipsum ab omni contagio mun-
danorum, ut in te ligna verborum caelestium locum habeant
spaciosum, capiasque flammam spiritus sancti, &c. parte pri-
ma, columna 772.e

Altare primo edificamus spiritualiter, cum ante omnia in cor-
de nostro fidem dominice incarnationis & passionis colloca-
mus & auditoribus tradimus. parte 2.col.1289.b

Altare edificat Iesus ex his itaquam lapidibus viuis super fun-
damentum spirituale, qui orationibus & obsecrationibus va-
cant, & supplicationum victimas immolant. parte 2.col.1062.e. Et col.722.e

Altare vnum faciunt omnes in unitate fidei, & concordia cha-
ritatis. parte 1.col.678.b

Altare habeat quisque in se defixum: In quo orationum hostias,
& misericordia victimas offerat, in quo continentia cultro
superbiam quasi taurum imolet, iracundiam quasi orie-
tem ingulet, luxuriam & omnem libidinem tanquam hir-
cos & hædos litet. parte 1.col.882.f

Altare incensi habeat quisque in penetrabilibus pectoris: ut dicat
Christi bonus odor sumus Deo. parte 1. ibidem

Altare holocaustorum est fides pura, doctrina recta, & conuer-
satio munda Christi ministrorum. parte 4.col.2359.b

Altare humilitatis nisi in arca cordis per lumen rectæ fidei &
vere dilectionis homo Deo constituat, non placatur Deus ab
homine. parte 2.col.1102.e

Altare vnum in ecclesia Dei, est Christus: & sunt sancti alta-
ria ab hoc altari dicti sicut lux à luce, &c. parte 4.col.958.e

Altare ignoti Dei, apud Athenienses, per quos, & quare sic inti-
tulatum fuit. parte 6.col.1172.c

Altaris dignitas intra quod nisi quis fuerit frustratur pane Dei
parte 2.col.139.a

Altaris holocausti concubitas, quando situabantur & stabant
castra & altare, implebatur terra usque ad summum, &c.
Et quando monebantur castra, amoueatur altare de tabu-
lis factum & remanebat terra. parte 1.col.772.e

Altaris holocausti dispositio & forma in pictura Cassiodori sena-
toris, cuius ipse in expositione psalmorum meminit, figuratur.
parte 1.col.771.c

Altaris ad ministerium si quis electus thymiamata orationum non
reddat, sed sacrosancta mysteria sine ablutione compunctio-
nis intrat, &c. mors illi timenda est æterna. parte 1.col.819.a
Altari prius posito, postea fecerunt templum qui de captiuitate
Babylonica liberati Ierosolymam venerunt: Et quare. par-
te 2.col.1291.c

Altari sancto venerabilia imponuntur sacramenta. parte 2.col.
139.a

Altaria Demonum dum in puluere redigi iussim, avari ignoti Dei
ad consecrationem reseruati iussim. parte 2.col.138.e

Altaria cultu spirituali vacabant Arrianorum iniuria. parte
2.col.140.d

Altaria duo in templo erant. Vnum incensi interius. Alterum
holocaustorum exterius. parte 5.col.862.f

Altaria faciebant idololatra valde sollemnia de marmoribus
& metallis. parte 1.col.678.f

Altaria fuerunt constructa idolis in Ierusalem in singulis vic-
is & plateis & maxime tempore Manasse regis. parte
4.col.671.c

Alternari maiorem & letitiam in vniuersis electi ani-
mo tribus modis inuenimus, scilicet, conuersione: probatio-
ne, morte, &c. parte tertia, columna 315.a

Altiora loquens minus capaci, non vtilitatem sed sui ostenta-

Index.

Index.

tionem facit. parte 6.col.35.e
Altitudo mundi secundum philosophos est in polo antarctico, secundum tamen apparentiam hominum est in polo arctico sibi opposito, quia iste polus est nobis semper manifestus, & super nostrum hemispherium, & eleuatur. parte 4. colum. 104.f
Amabilis dictus est Ionathas super amorem mulierum, & hoc potest intelligi dupliciter, &c. parte 2.col.520.e
Amalech dicitur principium gentium, non primus antiquitate, ante quem fuerunt multi gentiles, sed dicitur principium gentium que insurrexerant primo contra filios Israel post exitum de Aegyp. parte 1.col.1361.a.b.c
Amalech primus populum Hebraum egressum ex Aegypto gratis impugnauit. parte 1.col.647.c
Amalechites, & Canaanis Demones significant. parte 1. col. 1260.e
Amalechite à quo nomen & originem traxerunt, an scilicet Amalech fuerit filius Hismael, vel Eliphaz primogeniti Esau. parte 1.col.645.b
Amalechite utrum sint due gentes eiusdem nominis, & quid mystice designent. parte 1.col.1361.a
Amalechitarum reliquie duplices fuerunt, quadam que euaferunt manum Saul, & quadam que manum David, &c. parte 2.col.1038.f
Amalechitarum panem cur extulit Deus. parte 2. columna 406.e
Amare in Amor.
Amaritudines scribere dicitur Deus & non loqui, dum diu super nos eius flagella perdurant. parte 3.col.104.d
Ambitiosus semper est pauidus. parte 2.col.1628.d
Ambitiosus quilibet, qui pro sua promotione consequenda flagitia facere non formidat, sed Deo iuste faciente non obtinet propositum, sed magis interitus significatur per Menelaum, &c. parte 4.col.2351.c
Ambitiosus ut propositum obtineat, facit favor populi: Facit etiam ad hoc apparetia cali circa cultum Dei, & per has vias & consimiles querunt ambitiosi bonos superiores à suo statu deicere, ut sic ad eum possint ascendere. Et significantur per Absalonem, &c. parte 2.col.600.f
Ambitiosus qui facit diabolo sacrificium, ut per hoc promoueat ad dignitatem significatur per Alchimū, qui Demetrio coronam auream & palmam obtulit, ut per hoc summum sacerdotium obtineret. parte 4.col.2577.e
Ambitiosus malitiosus, qui quod non potest obtinere per potentiam, sinit habere per maliciam fraudulentam, significatur per Abisac, &c. parte 2.col.683.c
Ambitiosi qui inter seculares vel religiosos seminant contentiones vel discordias, aggregantes sibi caudam magnam, ut obtineant multitudinem, quod consequi non poterant ratione (& hoc in principatibus & regnis quantum ad statum laicorum, in ecclesiis vero quantum ad statum clericorum, in religionibus vero quantum ad officia religiosorum) significantur per Chore, Dathan, & Abiron. parte 1.col.1273.c
Ambitiosi habentes praelatum in ecclesia, & volunt per hoc praeter ceteris promoueri, significantur per discipulos qui per matrem petierunt à Christo praeter ceteris discipulis aliis honorari. parte 5.col.338.f
Ambitiosi qui semper querunt ascendere ad gradum indebitum, & per modum illicitum, dicuntur idololatrare super colles. parte 1.col.1529.c
Ambitiosi dignitatum & officiorum in religionibus & ecclesiis, merentur panem ignis gehennalis, & significantur per usurpantes sibi sacerdotium in veteri testamento. parte 1.col.1278.f
Ambitiosorum verba falsa, opera ficta, & occulta munera, per que ipsi querunt obtinere in ecclesia gradum indebitum sibi, significantur per tharibula, &c. & quare. parte 1.col.1278.f

Ambulare coram Deo, cum Deo, & post Deum quomodo differant: & quid horum singulum representat. parte prima. colum. 228.f
Ambulandi modus tempore Abraham erat, quando aliquis superior erat duobus alijs, quod ille ambulabat in medio. Et in hoc cognouit Abraham quis fuerat superior de tribus viris, &c. ut tradunt Hebraei. parte 1.col.232.f
Amē Hebraice, verum Latine, quod nullus interpres mutauit. Et quare. parte 5.col.1164.d. A. Item parte 6.col.322.d
Amen hanc dictionem Iohannes euangelista solus duplicat, & quare. parte 5.col.1100.c. g. Item parte 3.col.1244.a
Amen ubi duplicatur in sacra scriptura, est signum magnae certitudinis firmitatis. parte 5.col.1052.f
Amen aduerbium est etiam affirmandi in Latino, & similiter in Hebraeo. Et si quando geminatur, per talem duplicem affirmationem insinuat, quod est irretractabilis veritas. par. 6. colum. 1461.c
Amen respondetur hodie sacerdotibus orantibus: & quare hoc: & unde ille mos introductus est. parte 2.col.1086.d
Amen non legitur in vet. test. dici in Dei persona, aliqua affirmatiue annunciantis seu promittentis, sed solum in persona hominis supplicantis. parte 4.col.525.a.b
Amentes quasi bruta animalia in agris & siluestribus locis quis nesciat viuere. parte 4.col.1543.c
Amentes & inobedientes scriptura terram vocat. parte 4. colum. 738.f
Amicitia est probabilis quia honestate tnetur. parte 2. columna 468.f
Amicitia non debet rumpi propter pecuniam accommodatam, cum quis differt illam reddere. Nam amicitia multo preciosior est pecunia. parte 3.col.2014.d. & 2006.e
Amicitia quot & quibus gradibus nobis acquirere valeamus. parte 3.col.2005.b.c
Amicitiam Iudeorum habere prohibentur hi qui saluari cupiunt, ne eorum vicinia & ipsi pereant, quod casu Iudei fieri posse probatum est. parte 3.col.1701.b
Amicitia dissoluitur per lites & bella, & per oppositum reformantur & conseruantur per dulcia verba. parte 3. columna 2082.f
Amicitia plena & perfecta gratia, inter perfectos viros eiusdemque virtutis, perseverare potest. parte 3.c.2005.b.c
Amicitias Iesu qui expetit, sciat multorum sibi inimicitias patienter tolerandas. parte 2.col.71.b
Amicus est quilibet proximus. Et quare. parte 2.col.95.b
Amicus verus non potest ad inimicitiam reuerti. parte 3. columna 2003.b
Amicus dilectus consiliarius, dicitur oculus. parte quinta. columna 120.f
Amicus in anxietate animi querendus est exemplo David ad Ionatham. Apostema enim plus affligit clausum, quàm post apertionem. parte secunda. columna 447.c
Amicus verus quas condiciones debet habere. parte 3. columna 2005.a
Amicus nouus comparatur vino nouo, quia sicut de vino nouo nescitur quale finaliter erit, sic de amico nouo nescitur qualem fidelitatem tandem exhibeat. parte tertia. columna 2020.f
Amicus fidelis defuncti, qui naturali pietate motus plangit mortem amici, significatur per Abraham. parte prima. columna 275.f
Amici inemendabiles sunt à nobis alienandi, ne per immunitatem eorum, & ipsi polluti pericamus. parte quinta. columna 305.c
Amicus mortuus non dolere, duri & insensibilis cordis videtur esse, & virtuosus (maxime spem habentes resurrectionis) hoc dolorem moderantur. parte 3. columna 37.c
Amicorum fides, cum distinctio quadrimembria. Est enim amicorum

secundum tempus aptum ad lucrum suum. Est alius, qui supererescit prosperitate, incipit dolere & ei contrarius esse. Est alius qui fingit amicitiam ut eliciat secretum. Est quartus amicus mens, &c. parte 3.col.2006.d.e
Amicus vestrum continuum nobis monumentum unde exciderimus. parte 1.col.105.c
Aminadab sacerdos, ut tradunt Hebraei, iussit filios suos Oza & Haio, ut portarent arcam secundum praeceptum legis: sed quia non portauerunt, &c. percussit dominus Oza & diuisit. parte 2.col.1078.d
Ammon quomodo Thamar vocet sororem suam. parte 2. columna 587.c
Ammonites & Moabites, qui cultorum simulachrorum quandiu tales permanserint figuram sustinent, qua summis viribus ac conatibus contra nos obuiam ruertur summamque crudelitatem excrucierunt. parte 1.col.1546.d
Ammonites & Moabites in destructione Ierusalem, concurrentibus Chaldeis ad aurum & argentum, isti magis voluerunt currere ad comburendum libros legis, & quare. parte 4.col.936.f
Ammonites & Moabites non debebant intrare ecclesiam domini in aeternum, etiam post decimam generationem, ut praecepit Moyses. Et exponitur hoc tripliciter. parte 2. columna 1406.f. Vide etiam in Moabitis.
Ammon an & quomodo potuit ducere Thamar in uxorem. parte 2.col.587.c. Et quare David non coegit Ammon accipere Thamar uxorem post violationem. Ibidem.f
Amor Dei erga homines multos latens dum iubet semini nequa quatenus fieri potest, ut se alleuet excusso graui onere. parte 4.col.167.a.b
Amor duplex est, scilicet aetherius & tartareus. parte 3. columna 2014.c
Amor est desiderium boni alicuius, quod debet esse commune omnibus. pa. te 6.col.154.c
Amor quatuor debet habere condiciones. Prima quod sit verus. Secunda quod sit discretus. Tertia, quod sit firmus. Quarta quod sit communis absque acceptione. parte 6. ibidem.
Amor qualiscunque sit, vacare non potest. parte tertia. columna 1429.a
Amor Dei nunquam est ociosus. parte 3. ibid.
Amor in humanis, plerumque causatur ex precedentibus donis, & per consequens maior amor ex maioribus donis. parte 5.col.803.c
Amoris causa, quomodo & quando sit donum, & econuerso. parte 5. ibid. & 804.f
Amor sicut attrahit ad bonum, ita terror retrahit à malo. parte 1.col.1484.f
Amor transformat amantem in amatum. parte 6. columna 159.c
Amor duplex est, scilicet amicitia & concupiscentia. In primo, similitudo est causa amoris. Sic autem non est in amore concupiscentiae, &c. parte sexta. columna 1341.c. & 1394.f
Amor duplex est, scilicet Dei & seculi: & uterque causat tristitiam, & effectus utriusque quis sit. parte sexta. columna 400.c
Amor Dei & spes praemij facit leuia, quae natura dura sunt & aspera. parte 6.col.1411.c
Amor laborem seruitutis facit facilem. Ibidem.
Amor & obedientia ad Deum est dispositio ad habendum remini spiritum sanctum. parte 5.col.1220.d
Amor ubi abundat eternorum, mox vilescit possessio labellii. parte 3.col.1880.e
Amor domini, in pascendis eius ouibus, maxime ostenditur. parte 3.col.1241.a
Amor unus ex animae motibus est, quo bene utimur si pietati amemus & veritatem, male autem si carnem & sanguinem. parte 3.col.1816.e

Amare amantem, natura est. Non amantem vero cogi beneficijs ad amorem perfectionis Christi est. parte quinta. columna 148.f
Amare qui incipit, de ciuitate diaboli incipit exire. parte 3. col. 886.d
Quanto plus amaueris, tanto plus ascendis. parte 3. colu. 1086. Interl.
Amare virtutes suas in alijs, est insitum bonis. parte tertia. col. 1372.f
Amare seipsum debet homo, quare & qualiter, &c. parte sexta. col. 166.f
Qui amatur, semper desideratur, semper queritur, ne sit absens, sed semper praesens, malus timere potest praesentiam quàm bonus amat. parte 3.col.124.e
Amare hominem si quis negligit quia homo est, quod in eodem exilio est, monendus est, ut diligat, quia ex Deo natus, quia particeps eiusdem gratiae est. parte sexta. columna 1409.c
Quantum unusquisque amat, tantum proximum longanimitate tolerat, si desinit tolerare, desinit amare. parte quarta. colum. 1282.d
Amare Deum castè qui dicantur, & qui non. parte tertia. colu. 729.b
Amare qui negligit Deum, diligere proximum nec scit. parte 1. col. 1498.e
Amare qui non desinit nunquam desinit orare: Charitas clamor est. parte 3.col.695.b
Amat nos sic Deus, ut se dicat requiescere, si nos requiescimus in illo. parte 3.col.1472.e
Amans Deum gratis, in lumine est: quod nemo nec etiam diabolus scit, nisi solus Deus. parte 3.col.831.a.e. Interl.
Amans Deum gratis habet in eo omnia. parte tertia. columna 976.d
Amantibus breue tempus longum videtur. parte prima. columna 330.d
Amatoria verba, tu ut spiritualis, audi spiritualiter, & discemotum animae tuae, & naturalis amoris incendium, ad meliora transferre. parte 3.col.1816.f
Amantium proprium est, secreta sua inuicem reuelare. parte 2. 258.c
Amantis cogitatio est, qua cogitat, ut per dilectionem operetur. parte 3.col.1367.a.e. Interl.
Amos, pater Isaie, non duodecim prophetarum tertius est, diuersis enim literis apud Hebraeos scribitur. parte quarta. columna 10.d.e
Amos quos vocat scriptura & menses in quos diuisa sunt astra. parte 1.col.20.f
Amos pater, scilicet, Isaie & Amasias rex Iuda fuerunt fratres, ut dicit Rab. Sal. & sic Isaías fuit de genere regio, non autem Amos propheta, qui fuit pastor & rusticus. parte 4. ibid.f
Amphora quale quantumue contineat. Capitur enim pro vase in generali, & pro certa mensura. parte quarta. columna 1786.f
Amplexus mulieris, maxime iuuenile & virginis, ut medici aiunt optimum est remedium contra frigiditatem membrorum & paralytim imminem. parte 2.col.673.b
Amputare sibi aliquod membrum quando sit licitum, & non. Vide in Membrum.
Amygdalus omnium arborum prima floret, vltima frondes deponit. parte 1.col.2283.b
Anachoretarum cōcors unitas per locustam designatur. parte 3. col. 1737.a.b
Anachoreta qui mundum fugiens petit desertum, ut sentiat diuina beneficia, dicat psalmum: Deus Deus meus, &c. parte 3.col.875.c

Index.

Quasius imperator quando regnavit. parte sexta. columna 1551.c
 Anasiasus imperator heresi Euticiana corruptus, & Theodoricus rex in Italia Arrianus, ecclesiam catholicam maxime tribulauerunt. &c. parte 6.col.1551.c
 Anathema pro quo accipitur, & unde deriuatur. parte 2.col.1607.c
 Item parte 4.col.2366.f
 Anathema ut duobus modis dicitur. ita etiam sanctum. parte 1.col.1588.e
 Anathematizare quid, & quomodo dicitur. parte 1.col.1551.a & col.1316.d. & col.1510.e
 Ancille ingratitude & mulieris sexus infirmitas. parte 1.col.218.d
 Anathot est vicus tribus milibus distans à Ierusalem in sorte Benjamin situs. parte 4.col.581.c
 Anchiton ligni genus vel ligno simile, quanto plus arserit, tanto mundius inuenitur. parte 1.col.773.a
 Andreas fuit primus Christi discipulus ordine temporis: sed Petrus dicitur primus: non propter primatatem temporis, sed dignitatis. parte 5.col.581.c
 Angelus sacerdotis officio fungitur parte 2.col.192.d
 Angelus qui perterebat Balaam an fuerit Michael, & quare quae per Balaam gesta sunt dispenfauit dominus. parte 1.col.1336.a
 Angelus qui apparuit Iosue, quis fuerit. parte 2.col.38.f
 Angelus cum Abraham luctari voluit ut timentis fratri fiduciam iniceret. parte 1.col.353.a.b
 Angelus vnus potest plus docere quam multitudo hominum seu doctorum. parte 4.col.1635.c
 Angelus etsi in suo statu immobilis permanet, in hoc tamē quod creatura est, vicissitudinem mutabilitatis habet, & ita stabilis non est. parte 3.col.74.d
 Angelus vnus reuoluit orbem circulariter in vna die, ad quem tota terra comparata est quasi punctus. parte 4. columna 1792.f
 Angelus luctans cum Iacob, erat secundum Ra. Sa. & aliquos Hebraeos, custos Esau, propter quod zelans pro eo voluit impedire Iacob ne transiret in terram promissionis ad obtinendam benedictiones & primogenita Isaac, &c. parte 4.col.1885.c
 Angelus bonus adest unicuique nostrum, qui regat, moneat, qui pro actibus nostris corrigendis, & miserationibus exposcendis quotidie videt faciem Dei. parte 1.col.1372.d
 Angelus hominis esse videtur homo interior, qui Deum semper fide contempletur. parte 6.col.1121.c
 Angelus Dei cui credita est cura sermonis ad medicamina tuae salutis, caue ne te relinquat, dicens cum sociis: Abeamus quisque in terram suam, quia appropinquauit in caelum iudicium eius: contumax est, non vult obseruare quod dicimus. parte 4.col.905.a
 Angelus quisque offert primitias gentis suae, vel ecclesiae quae ei dispenfanda commissae est, vel forte extrinsecus & alij sunt, qui ex omnibus gentibus fideles congregant. ibid.b
 Angelus vtrum culturae nomen, & an culturae angelicae non digne humanae segnicia responderit, puto (inquit Origines) in iudicio inquirendum. parte 1.col.810.f
 Angelus si mercedem sperat (qui nos consignatos accepit) à Deo pro his quae bene gessimus, timet etiam culpam pro male gestis. ibid.d
 Angelus percussor primogenitorum vtrum fuerit bonus an malus. parte 1.col.594.d.e.f
 Angelus qui Abrahā apparuisse describitur, modo dominus, modo angelus memoratur. parte 1.col.219.b. Sic etiam angelus qui Moysi apparuit, modo dominus modo angelus vocatur. col.396.a. & col.401.e. & col.506.f
 Item parte 2.col.160.f

Angelum habet unusquisque homo ad custodiam sui deputatum, & aliquando apparet in specie illius. parte. 6. columna 1121.c
 Angelum Michaelem ductorem synagoga tempore Moysi impeditum fuisse, & absolutum à principatu propter perfectionē Moysi usque ad tempora Iosue, an & quomodo possit verificari. parte 1.col.859.c
 Angeli post incarnationem filij Dei, per quam humana natura assumpta est, reformidant sic venerari à natura humana, quam vident supra se eleuatam in filio Dei, &c. parte sexta. col.1652.f
 Angeli boni & mali, similiter operantur, sicut Moyses & magi Pharaonis, serpens, & asina Balaam. parte 1. columna 99.b
 Angeli & homines damnati subiiciuntur Christo in futuro saeculo, quare & quo modo. parte 6.col.819.c. 820.f. 821.a
 Angeli tres, numero impari Abrahā apparuerunt, & quare. Ad Sodomam autem duo venerunt, numero, scilicet pari. parte 1.col.239.f
 Angeli recusantes hospitalitatem. Loth qui eos inuitauit auerit. parte 1.col.240.c
 Angeli quomodo & penes quid possunt dici comedere & bibere, quia non ad nutritionem, licet ad consumptionem, &c. parte 2.col.1544.e
 Angeli, quod cum patriarchis manducauerunt: non indigentia, sed benignitate factum est, ut hominibus familiarius congruerent. parte 1.col.31.a
 Angeli boni & mali, an, quomodo, quos, & in quibus, & quam differenter puniunt. parte 3.col.1031.b
 Angeli qui ordinati sunt propter eos qui hereditatem capiunt salutis, eos portant, cum autem solutum fuerit tabernaculum hoc, & ceperimus ingredi ad illa sancta, & peregere ad locum promissionis, hi qui vere sunt sancti, angelis portantibus incedunt, & usque quo requiescat tabernaculum Dei portantur in humeris, & extolluntur in manibus. parte 1.col.1183.c
 Angeli virorum nomine saepe dicuntur, sed angelos prophetas dici non occurrat, quamuis cum qui propheta est, sepe occurrat angelum dici, &c. parte 2.col.191.a
 Angeli non sunt prophetae, quamuis annunciant hominibus futura, quia non sunt viatores, & eorum conuersatio non est cum hominibus, &c. parte 5.1162.f
 Angeli de futuris ad quae mittendi sunt, non habent praecognitionem, nisi quando Deus reuelat eis, quia reuelatio fit secundum formam suae voluntatis. parte 2.col.242.f
 Angeli dicuntur habere alas, & quare. parte quarta. columna. 79.b
 Angeli extensis alis quasi ad volandum depinguntur quia semper habent animum obsequio diuinae voluntatis paratum. parte 2.col.1145.b. & fol.725.b
 Angeli dicuntur principes, & eorum principatus dicitur sacer. &c. parte 3.col.1513.g
 Item parte 4.col.1637.a
 Angeli in scriptura dicuntur filij Dei, & etiam astra matutina, quia in principio simul creati fuerunt cum celo empyreo ante distinctionem elementorum. parte 3.col.351.c
 Angeli dicuntur montes aeterni. parte 3.col.994.f
 Angeli sancti, aurum obrixum dicuntur. parte tertia, columna 268.d.e
 Angeli custodes, dicuntur turres. parte tertia. columna 433.b
 Angeli sancti in multis locis sacrae scripturae dicuntur Dei milites & exercitus. parte 3.col.1825.c
 Item parte 5.col.712.c
 Angeli dicuntur exploratores. parte secunda. columna 16.e
 Angeli dicuntur venti, & quare. parte secunda. columna 1575.c
 Angeli

Index

Angeli dicuntur nubes & etiam astra, & quare. parte 4.col.164.f
 Angeli sancti, praelati gentibus infidelibus dicuntur sodales Dei. parte 3.col.1825.c
 Angeli dicuntur reges & etiam consules, & quare. parte 3.col.54.e
 Angeli mali leguntur flagellasse nunc bonos, nunc malos. parte 1.col.593.c
 Angeli boni & mali dicuntur Deo assistere, eo quod in pluribus sunt executores diuinae iustitiae. parte secunda, columna 849.c
 Angeli quidam peccantes sua voluntate defectibili, facti sunt mali: & sic ad penam sustinendam ex ordine diuinae iustitiae sunt deputati, & ex consequenti per eandem iustitiam deputati sunt ad affligendum homines peccatores, ut qui fuerunt eis voluntarie subiecti in culpa, eis inuoluntarie subiciantur in pena. parte 3.col.2173.b
 Angeli descensus in probaticam piscinam (in qua infirmi curabantur) causa assignatur. parte 5.col.1102.f
 Angeli post victoriam tentatoris, Christo ministrant: post deuitam mortem gloriam annunciant triumphantis. Et sicut corpori in sepulchro assiterunt, sic etiam corpori consecrato in altari quotidie assistunt. parte 5.col.998.d
 Angeli semper habent animum obsequio diuinae voluntatis paratum: administrationem charitatis nobis exhibent: gratia dilectionis se inuicem complectuntur, & naturam eorum conditor immortalis claritate sublimauit. Et per quae ista figurantur. parte 2.col.1145.a
 Angeli sancti sicut in ministerium missi, salutem hominum promouent & procurant, ita & demones salutem eorum impediunt & perturbant. parte 3.col.19.c
 Angeli diuersi & diuersorum ordinum, sicut diuersis rebus corporalibus administrandis à Deo praeposuntur, sic diuersi demones in diuersis tentationibus habent specialem effectum: quia aliqui tentant de dinitis, aliqui de honoribus. parte 5.col.295.c
 Angeli curam habent animarum, quae sunt in ecclesia Dei, qui etiam ad iudicium cum hominibus venient, ut constet, vtrum sui desiderio peccauerint homines, an custodum negligentia. parte 1.col.1400.e
 Angeli comedunt diuina virtute, quod appositum erat consumentes. parte 1.col.233.b
 Angeli non offerunt orationes iustorum coram domino ad aliquid sibi manifestandum, quia omnia sunt sibi nuda & aperta oculis eius, sed ad consulendum super hoc diuinum consilium, quid propter hoc sit agendum circa iustos. parte 2.col.1544.c
 Angeli offerunt ex nobis primitias, & excolit quisque quod studiose ab erroribus conuerit ad Deum. Et est quisque in portione vel cura illius angeli. parte 1.col.1294.d
 Angeli astant orantibus offerunt Deo preces. parte 2.col.1542.e
 Angeli orationes nostras offerunt Deo. parte 2.col.1542.e
 Angeli angelis leguntur resistere, cum pax summa sit in sublimibus, &c. & quomodo. parte 4.col.1637.c
 Angeli boni quomodo dicantur pugnare adinuicem. Similiter angeli mali dicuntur pugnare. parte 4.col.1575.c. & columna 1637. & sequent.
 Item parte 6.col.1624.f
 Angeli, ut pugnent pro nobis, non expectandum est semper, sed in principio tantum ab his principibus inuamur, sed progressu temporis oportet nos ipsos etiam armatos exire ad prelium, &c. parte 2.col.183.a
 Angeli mali tenuerunt Aegyptum. parte 4.col.277.a
 Angeli qui praesunt diuersis provinciis, dicuntur principes illarum, &c. parte 3.col.1331.a
 Item parte 4.col.1637.c
 Angeli singulis regnis praelati, procurant bonum rectorum suorum

custodie deputatorum. parte 2.col.922.f
 Angeli boni sicut praesunt diuersis regnis promouendo ad bonum, sic etiam angeli mali sunt impellentes diuersa regna ad malum, &c. parte 6.col.1550.f
 Angeli diuersi, quod diuersas in hominibus linguas & loquelas operati sunt, putandum est, cum legitur in Genesi Deus ad angelos locutus, Venite, confundamus linguam eorum. parte 1.col.1294.d
 Angeli mali & boni, licet habuerunt suum principale iudicium à principio mundi, tamen de hominibus quos ad malum incitauerunt mali, & ad bonum sancti, recipient penam & premium. parte 6.col.236.f
 Angeli forte aliqui iudicabuntur cum Paulo, & conferentur laboribus & fructibus eius, qui ex multitudine credentium veniunt, & forte inuenietur fortior aliquibus angelis, &c. parte 1.col.1294.c.d
 Angeli venient ad iudicium nobiscum, & stabunt ante solem iustitiae, ne forte aliquid cause ex ipsis fuerit quod deliquimus, ne forte minus operis expenderint, ne nos à peccatis reuocarent. parte 1.col.1373.a
 Angeli sunt medici, volentes animas nostras à vicij curare: quos ipsi repellimus, dum consilij eorum non acquiescimus, videntes se perdere operam adinuicem dicunt, Relinquamus eam. parte 4.col.903.f
 Angeli sancti & ecclesiae ministri sua praesidentia confortant & dirigunt populum in via Dei, ut sic perueniat ad lumen gloriae cam iocunditate. parte 4.col.1054.e
 Angeli apparent hominibus in corporibus formati, & formantur secundum convenientiam ad id quod est significandum. parte 2.col.1520.f
 Item parte 4.col.1636.c
 Item parte 6.col.1056.f
 Angeli in potestate sicut est formare corpus ut appareat, ita & dissoluere, ut non appareat, vel subito transferre ipsum ad alium locum, unde videri non posset. parte 4.col.1639.c
 Angeli nobis apparentes, repentino aspectu videntur, nec in nostra potestate est illos videre, sed in potestate illorum est apparere, & videri quando volunt. parte 5.col.675.c. & 676.d
 Angeli ideo ex nomine aliquando signantur, ut ex ipso nomine quid ministraturi veniant demonstretur. parte 5.col.682.
 Angeli ex officiis sortiti sunt vocabula. parte 2.col.1542.f
 Item parte 4.col.1547.a
 Angeli tres erant qui Abrahā apparuerunt. parte 1.col.231.a. & 241.d
 Angeli & cetera virtutes patriarcha, propheta, apostoli, quamuis viuentes, comparatione omnipotentis Dei, mortui dicuntur. parte 4.col.1196.e
 Angeli omnia corporalia excedunt in quantitate discreti, sicut corpora caelestia totam regionem elementarem in quantitate continua. parte 3.col.1814.f
 Item parte 4.col.1582.f
 Item parte 6.col.1508.f
 Angeli & si missi veniant, sic exterius implent ministerium, ut nunquam intus desint per contemplationē. parte 5.col.304.d. & 674.b
 Angeli angelis praesunt, demones demonibus, homines hominibus, dum durat mandus. parte 4.col.2168.f
 Item parte 6.col.336
 Angeli quomodo Deum vident sine anxietate, & sine fastidio. parte 1.col.852.d
 Angeli duplicem habent cognitionem. Vna est qua vident diuinam essentiam, & de illa vnus non docet alium. Alia est cognitio in eis de alijs. Et haec est duplex. Vna est de ministerijs exequendis, & de his superiores loquuntur & docent inferiores, & non econuerso. Alia est de conceptibus proprijs, & sic etiam inferiores docent superiores, & loquuntur eis, sicut econuerso. parte 6.col.311.e
 Angeli

Index

Angeli ante casum, licet clariore cognitionem habuerunt quam homines: tamen non viderunt diuinam essentiam, nec propria personarum, &c. parte 3. col. 269. c.
In angelis licet non sit purgatio ab immunditia, tamen est ibi purgatio à neſcientia. parte 3. col. 400. f.
Angeli omnes creati sunt boni, sed aliqui in sua conditione persistentes, ad laudem conditoris conuersi sunt, & vocantur filij Dei. Alij à sua conditione cadentes per superbiam, vocati sunt demones sive sathan. parte 3. col. 19. c. & col. 205. 2. f. & col. 217. 4. e.
Angeli dicuntur Deo assistere tripliciter. primò. scilicet proprie. secundo large. tertio largissimè. &c. parte 3. col. 29. c.
Angeli superiores secundum ordinem hierarchicum illuminant medios, & medij illuminant inferiores. parte quarta, columna 219. 5. b.
Angeli superiores illuminant inferiores. parte quarta, columna 158. 6. f.
Angeli an & quomodo in suo genere beati esse dici potuerunt, damnationis, vel salutis incerti. parte 1. col. 91. 8.
Angeli non fuerunt expressi in creatione mundi propter populi ruditatem, & ne ei daretur occasio ad idololatrandum. parte 1. col. 1. c.
Angeli que faciunt inter homines, in forma assumpta sunt figuratiua. parte 1. col. 159. b.
Angelorum conatus circa fideles tempore Antichristi erit necessarius ad duo. parte 4. col. 1060. f.
Angelorum timor non est aliud, quam admiratio de diuina virtute & iustitia, ut patet in deiectione demonum & punitione eorumdem. parte 3. col. 400. f.
Angelorum duplex officium est: alij premia iustis retribuunt: alij singulis presunt cruciatibus. parte quarta, columna 152. e.
Angelorum vniuersitas designatur per septem oculos. Et isti septem oculi, sunt super Christum, quia semper sunt attenti ad exequendum eius mandatum, quia ipse est rex angelorum. par. 4. col. 220. 2. f.
Angelorum ordinibus distinctis congruunt, & in eorum sortem per conuersationes similitudinem ascendunt, distincta conuersationes hominum. parte 1. col. 1056. a.
Angelorum vnusquisque aderit in consummatione seculi iudicio produens secum eos quibus presuit, quos iuuat, quos instruxit. parte 1. col. 129. 4. e.
Angelorum agri, corda nostra sunt: quisque eorum ex agro quem colit offert primitias domino. parte prima, columna 129. 5. a.
Angelorum chorus spectat nos in hoc mundo, contra nequitias spirituales & concupiscentias carnales bellantes, & virtutum celestium pia erga nos pendet expectatio, quando vel quomodo de prelio reuertamur, &c. parte prima, columna 1407. b.
Angelorum conditiones & dispositiones plurime ad Deum, ad se inuicem, & ad homines designantur per figuram cherubim. parte secunda, columna 723. a. b. c. columna 1144. f. & 1145. a.
Angelorum creationem cur Moyses non adnotauit. par. 1. columna 5. b.
Angelorum loquutio que, qualis, & quomodo sit. parte 1. columna 1. b.
Angelorum nouem ordines representantur per nouem principes terram promissionis diuidentes. parte prima, columna 1439. c.
Angelorum diligentia, si non sufficiat contra demonum, & eorum qui ad peccandum trahunt, insidias, ipse vnigenitus Dei, adest, defendit, & custodit: ibidem.
Angelorum ministeria super gentes singulas vel etiam homines ordinata, quibus regantur, & defendantur, ubi significantur. par. 1. col. 1056. d.

Angelorum ordines per tres hierarchias sunt distincti, & in singulis termini. parte 6. col. 447. b.
Item. parte 3. col. 1513. c.
Angelorum chori fortissimi sunt, & dicuntur prarupti siles, & quare. parte 3. col. 279. & inaccessæ rupes: ibidem.
Angelorum quidam dicuntur assistere, quidam ministrare. parte 2. col. 1544. f.
Item parte 2. col. 24. d.
Item parte 4. col. 1582. e.
Angelorum nomina qui mittuntur in ministerium, variantur secundum legationes ad quas mittuntur. parte 1. col. 354. f.
Item parte 2. col. 243. a.
Angelis opus est in mundo, qui sunt super bestias, & presunt animalium natiuitati, virgultorum plantationumque & ceterorum incrementis, & presunt operibus sanctis, qui docent rerum diuinarum scientiam, &c. parte 1. col. 1335. b.
Angelis quodammodo subiectus est orbis secundum statum presentem, sed non secundum futurum, &c. parte sexta, columna 812. f.
Angelis obedit natura corporalis quantum ad localem motum. parte 2. col. 1544. f.
Angelos dominus diuisis omnibus gentibus secundum eundem numerum prefecit, attribuens aliquem unicuique ad custodiam. par. 1. col. 1056. e.
Angelos quidam falso Genesios sexto, filios Dei esse vocatos pertraxerunt. par. 1. col. 138. f.
Ad angelos malos sicut quedam nomina gentium vel principum referuntur, ita que de sanctis viris & de gente religiosa scribuntur, ad sanctos angelos referuntur. parte 1. columna 1295. c.
Angelos peccantes cecidisse secunda die, de scripturis auctoritatem non habet, ideo eadem facilitate contemnuntur qua probatur, &c. parte 1. col. 13. c.
Angelos peccantes, in huius aeris detrusos caligine, scriptura dicit, tanquam carceribus inferi puniendos reservari, in comparatione superioris cali, ubi sanctorum demoratio est angelorum. parte 1. col. 793. c.
Angelos suos culpam pro nobis & confutari Deus patitur, in quo stupendi mysterij admiratione (inquit Origenes) promouetur, quod tanta cura est illi de nobis. parte 1. col. 1371. c.
Angelos putant quidam fuisse Iohannem Baptistam, Malachiam, & Aggeum, & ob dispensationem iussu Dei assumptisse humana corpora & inter homines conuersatos. parte 4. col. 2174. d.
Angelos quidam Deum non videre suspicantur, cum tamen dominus dicat, Angeli eorum in celis vi. sem. fa. pa. &c. parte 1. col. 850. e.
Angelos celestes non esse manibus & pedibus ornatos. parte 2. col. 39. a.
Angelos quomodo adorarunt Loth, Iosue, & Ioannes. parte 1. col. 241. d.
Angelos imitari debemus, & quomodo. parte 1. col. 731. a.
Angelos non potuisset Abraham videre, & hospitio suscipere, & cibos adhibere, nisi corpus ex aere assumpsissent. parte 1. col. 231. b.
Angelos omnes sub nomine Michaelis tantum ecclesia veneratur, & quare. ibidem.
Angelos tradunt Hebrei fuisse creatos in feria secunda, ne si in prima fuissent creati, crederetur de angelis, quod fuissent operatores Dei in mundi creatione. parte prima, columna 4. f.
Angeli a cognitio est duplex. Vna est rerum in genere proprio, & sic dicitur vespertina. Alia est cognitio in verbo, & sic dicitur matutina. parte 1. col. 1. c.
Angelica virtutes, que in Dei amore persisterunt, hoc in retributione receperunt, ut in contemplatione conditoris perenni felicitate manerent. parte 1. col. 2. f.

Angeli

Index

Angelica virtutis presentiam, fragilitas humana videre in se deficit. parte 3. col. 62. f.
Angelica potestates quas, que regnis in quadripartito mundo positis presunt. parte 4. col. 1575. a.
Angelica creature quomodo competat lux, & qualem diem efficiat. parte 1. col. 59. b.
Angustia qui & quando dicitur. parte 6. col. 385. c.
Angustia cordis in expensione manuum exprimitur plus, quam in exclamatione oris. parte 4. col. 943. a.
Angustia huius seculi, & carnis conditione, vel fragilitate nature, multa facere compellimur. par. 4. col. 1444. e.
Angustum est, omnia pratermittere, vnum solum diligere, vnu querere, ad vnum quotidie pulsare, prospera non ambire, aduersa non timere. parte 5. col. 149. b.
Anima semel captiua si se peccato cuius obnoxiam fecerit, considerare non vult que sibi sint vitia. parte prima, columna 115. b.
Anima superioribus mansionibus tot tantisque virtutibus se cernens armatam contineri non potest quin procedens in medium, & se ad certamina nedum offerat, sed paratam se dicat. par. 1. col. 1428. e.
Anima humana cum sit inuisibilis, cur expressa de eius creatione sit mentio in sex diebus creationis, & non de aliis inuisibilibus creaturis. parte 1. col. 41. c.
Anima mulieris prima. f. Eue, quando & unde creata sit, cum non de illa dictum est, quod flatu Dei sit animata sicut de viro. parte 1. col. 84. a.
Anima hominis est ab extrinseco per diuinam creationem & infusionem, quia simul à Deo creatur & corpori infunditur. parte 1. col. 67. b.
Anima intellectiua (que est forma hominis) non est ex semine per generationem: sed à Deo per creationem: & ideo in formatione hominis non dicitur: Producat terra: vel aliquid horum simile: sed faciamus hominem. Et dicunt Hebrei quod est verbum Dei ad angelos, sed hoc videtur falsum, &c. parte 1. col. 30. e.
Anima nominatur sanguis & quare. parte 1. col. 1534. c. Et col. 912. e.
Anima natura instinctu virtutibus non armatur, sed Dei munere repletur, quamuis ipsa prius habuerit naturaliter concipiendi gratiam, & nutriendi efficaciam. parte 4. columna 954. d. e.
Anima intellectiua vtrum à parentibus cum corporibus propagetur, aut corpore seminato à parentibus, ipsi corpori à Deo post eius creationem de nouo infundatur. parte 1. columna 433. a.
Anima an incorporari compellatur, vel naturaliter hoc velit, &c. parte 1. col. 67. b.
Anima an & quomodo possit dici esse in corpore, sicut gladius in vagina, & quando sicut spiraculum vite. parte 1. col. 149. b. c. 150. d. e. f.
Anima vnitur corpori sicut nauis nauti. parte tertia, columna 1707. b.
Anima corporis materiam viuificando vnit, nec patitur dissolui, sicut fit limus commixtione pulueris & liquoris. parte 1. col. 64. e. f.
Anima dicitur preciosa, quia ad imaginem Dei facta, & ad supernaturalem beatitudinem ordinata. parte tertia, columna 1633. c.
Anima rationalis imagine trinitatis insignita preciosior est omnibus creaturis. parte 5. col. 289. c.
Anima ad imaginem Dei est creata secundum Hebræos, propter istas proprietates. Et sunt quinque. Primò quia anima replet totum corpus, ita Deus totum mundum, ipse. parte 1. col. 31. b.
Anima pro diuersis actionibus diuersa nomina sortitur. parte 1. col. 899. b.

Anima omnis etiam irrationalis, mouetur iussis. Sed rationalis, voluntatis arbitrio consentit, vel non. Irrationalis que hoc non habet pro suo genere, iussa tacta propellitur. parte 1. col. 84. a.
Anima hominum vigentior sit post noctis quietem, corporis viribus instauratis, & non voluptatibus occupata, audire & facere valet que dicuntur. parte 4. col. 641. a.
Anima intellectiua est magis disposita ad illuminationes diuinas percipiendas cessantibus tumultibus & quiescentibus sensibus exterioribus, sicut est in nocturna hora, &c. parte 2. col. 691. c.
Anima est sapientie capax non caro. parte 1. col. 217. a.
Anima secundum suum statum in aliquo terre loco nuncupatiue est, sicut corpus nostrum in aliquo terre loco consistit, & si-guanter in quatuor. parte 4. col. 982. b.
Anima in presenti corpore perficiens, quatuor corpori confert, scilicet, esse, conseruari, pulchritudinem, & motum. parte 6. col. 343. c.
Anima rationalis est vita corporis, & anima vita est Deus: super quam, que est imago Dei, nihil est nisi Deus cuius est imago. parte 5. col. 1110. d.
Anima non est naturaliter incorruptibilis, sed gratia Dei, per fidem & iusticiam ad intellectum perficitur incorruptibilis. parte 6. col. 1309. c.
Anima que peccauerit moritur: ea tamen quam dominus ad vitam eternam preuidet, nobis quidem mortua fuisse, sed ei obdormisse non incongrue dici potest. parte quinta, columna 536. f.
Anima cum de Aegypto huius vite redit ad terram promissionis, pergit per quasdam vias, & certas conficit mansiones. Sed quis ita est diuinorum consocius secretorum, qui possit describere mansiones, & cuiusque loci labores, &c. parte 1. col. 1419. c. Et col. 1420. f.
Anima quid utilitatis quidue eruditionis aut illuminationis accipiat in mansionibus, que multe sunt in domo patris, scit solus pater futuri seculi, &c. parte 1. col. 1420. d.
Anima separata an statim in gloria recipiatur, vel an nisi post finalem resurrectionem. parte 6. col. 938. c.
Anima cum corporeis vinculis laxata fuerit, vel ad inferna ducitur, vel ad celestia subleuatur, &c. parte quarta, columna 1898. d.
Anima quamdiu est in corpore, corpus humanum non est immundum, sed quam cito anima recedit. parte 4. columna 2179. a.
Anima separata, & si in visione diuine essentie totaliter quiescit ex parte appetibilis, non tamen totaliter ex parte appetentis. parte 5. col. 378. c.
Anima quomodo mortua dicitur, cum corpus mortuum est. parte 1. col. 1091. b.
Anima munda, separata ascendit ad Deum per Christum, a-moto impedimento nature: & corpus quod sepelitur in terra, remanet usque ad iudicium. parte 1. col. 1095. c.
Anima cuiusque hominis terra Dei est. parte 4. col. 1907. c. In qua seminat, sed si pepererit zizaniam, dominum offendit. Si vero penitet, tunc dominus placabilis erit super maliciam, &c. col. 1921. b.
Anima virtutibus sustentatur, sicut corpus ossibus. parte 4. col. 532. d.
Anima habet virtutum mania, sicut ciuitas ad ornamentum habet mania. parte 4. col. 955. c.
Anima nostra quamdiu in infantia constituta est, peccato caret, cum autem atatis tempus aduenerit, multi sunt amatores demonum, hereticorum, peruersorumque dogmatum, qui eam cupiunt declinare. parte 4. col. 1185. a.
Anima omnis prostituta cum demonibus, plures habet amatores, ut intrent ad eam, modo spiritus fornicationis, modo auaricie, &c. parte 1. col. 669. b.

Anima

Index

Anima nostra dicitur ciuitas & pro hac pugnat dominus Iesus contra virtutes contrarias, & interficit reges, qui regnabant in animabus parte 2.col.77.a.b
Anima congregans virtutes suas, mox desiderat alias. parte 1.col.113.4.f
Anima inter peccatores posita, quando ad auctoris sui imaginem conditam se meminit, iuxta percepta similitudinis ordinem incedit. parte 3.col.1818.f
Anima scientia igniculo succensa, nunquam otiari potest, & quiescere, sed semper a bonis ad meliora, & a melioribus ad superiora prouocatur. par. 1.col.1355.b
Anima supermo spiritu afflata, in supernis appetit quod contemperat: & contemnit in infimis quod appetiuit. parte 1.col.638.d
Anima dum adharet sponso, & complectitur & audit verbum eius, ab ipso suscipit semen verbi: & concipit, & facit filios, ut salua sit per generationem filiorum. parte prima, columna 1368.f
Anima si Deo deserto ad se conuersa fuerit, & potentia sua sine Deo frui voluerit, pena sequente experiendo discit quid sit inter bonum & malum. parte 1.col.70.f
Anima semper parit, semper generat, vel de verbo concipiens, vel de contrario. Et forte ad has generationes respicit quod dictum est: Cum nondum nati fuissent, &c. parte 1.columna 1371.a
Anima concipit, parturit, lactat, & nutrit. Et quomodo. Et purificatur, & significatur per mulierem, qua se debet reputare immundam, & intendere purificationi septem diebus. parte 1.col.1014.f
Anima omnis aut domino coniuncta est, aut meretrici. Quae se iungit domino, iungit se sapientiae, iustitiae, pietati, &c. Quae se iungit meretrici, iungit se impudicitiae, iniquitati, mendacio, & omnibus malis. parte 1.col.1371.b
Anima quae virtutibus iuncta Dei complexibus & postea adulterauit in vitiis, & ab eo recessit turpata, ne gloriatur in nominis dignitate, sed pro mali conscientia vltra ad caelum oculos tollere non audeat parte 4.col.1256.d
Anima quamuis grandes habeat profectus, tamen tentationes non auferuntur ab ea, quia quasi custodia & munimen sunt ei. parte 1.col.478.e
Anima si tentatione non salitur, continuo resoluitur, sicut caro si sale non aspergitur, corrumpitur. parte 1.col.1428.d
Anima fidelis quae per naturam est immortalis, per gratiam a putrefactione peccati conseruatur, & signatur per arcam tabernaculi, &c. par. 1.col.1520.f
Anima quae celestem habet originem, quasi aduena moratur in corpore. parte 1.col.1596.e
Anima verius intelligit, quae fuit ratio suae peregrinationis cum egressa fuerit in requiem suam id est, in paradysum. parte 1.columna 1420.d
Anima hominis potest in se habere & producere puteos & fontes & flumina, sed putei indigent fodiente, ut mundentur, &c. parte 1.col.1321.a
Anima si ad virtutes non veniat, sed perseueret in ignauia, nec caro ad hereditatem veniet: sed ad iudicium illius qui potest animam & corpus perdere in gehennam. parte 1.columna 1362.a
Anima ideo sanatur ut delectabiliter laboret, & dicatur ei, Labores fructuum tuorum quia manducabis, &c. parte 1.columna 1426.d
Anima malinola quae dicitur. parte 3.col.1880.f
Anima quotiens peccat, totiens vulneratur peccatis velut telis, parte 1.col.1103.b
O si possemus per vnumquodque peccatum videre quomodo anima vulneratur. parte 1.col.1264.d
Anima vulneratur per cogitationes & concupiscentias malas: frangitur & conteritur, per opera peccati, quae omnia si vi-

deremus & vulnerata anima cicatrices sentiremus: usque ad mortem resisteremus contra peccatum. parte 1.columna 1264.e
Anima quomodo ledi & percuti dicitur per membra, ad hoc referendo, dentem pro dente, oculum pro oculo, &c. parte 1.columna 695.a.b
Anima ex corruptione carnis, & pronitate ad malum continue descendit a perfectione, nisi conetur contrarium. Notatur exemplum de naui. parte 6.col.463.d
Anima dum in hoc mundo in erroribus viuit, ignorantia veritatis, in Aegypto posita est, &c. Et quomodo a plagis decem spiritualibus eripitur. parte 1.col.582.e
Anima nostra inter has duas molas debet conteri, scilicet, potestatem Dei & misericordiam, ne propter terrorem potestatis desperet, vel propter suauitatem miserationis presumat. parte 3.col.874.d
Anima debet intelligere se ordinatam in medio rerum, ut cum sub se habeat corpoream creaturam, supra se tamen intelligat esse naturam Dei, &c. parte 1.col.156.a
Anima vnaquaque est velut olla feruens, quae cogitationum suarum impetus, quasi spumas undarum ardentium sustinet. parte 3.col.398.e
Anima peccatrix significatur per mulierem, quae pulchra dicitur ratione imaginis, sed captiua ratione criminis. parte 1.col.1580.f
Anima peccatorum semper contendit, quia synderesis seu di-ctamen rationis malo remarmurat, & sensualitas ad ipsum inclinatur, & sic est contentio inter partes anime. parte 6.col.35.e
Anima sine charitate macilenta est & languida, & in nullo Deo placitura. parte 1.col.112.f
Anima quae non cognoscit se ad auctoris sui imaginem conditam, egreditur a secreto cordis in exteriores concupiscentias, & ad latam viam ducta, sequitur exempla populorum. par. 3.col.1824.e
Anima fidelis & plena iudicii dum Deo obedit, Deus in ea habitat, & est eius ciuitas. Si autem a Deo recedit non loco, sed merito, habitat a malignis spiritibus. parte quarta, columna 26.d
Anima fidelis est thronus Dei, in qua residet, quando eam maiestatis sua illuminatione compleuerit. parte 4.col.2364.d
Anima licet peccatrix, tamen melior dicitur per naturam, corpore laudato in suo genere. parte 3.col.1566.e
Anima obligata terreno amore, viscum habet in pennis volare non potest, sed amor sanctus ad superna subleuat. parte 3.col.1429.b
Anima quae se per vniuersas cogitationes spargit, ad considerationem sui se nullatenus colligit. parte 5.col.536.f
Anima oppressa & varijs perturbationibus occupata, cum desperat humanum auxilium, si tota mente conuertitur ad Deum, consolatur a Deo. parte 4.col.1334
Anima dum peccat diabolo subditur captiua, dum penitentia agit, eleuatur & confurgit, & diabolus humiliatus ruit. par. 4.col.434.e
Anima quae fuerat speculum Dei, & viciorum supplantatrix, cum propter iniquitatem traditur spiritualibus nequitijs, frustra querit consolatorem extrinsecus, quae spirituale consolationem perdidit intrinsecus. parte quarta, columna 133.b
Anima per penitentiam si pristinum robur receperit vocabitur habitaculum sancti, & sic fit templum Dei. parte 4.columna 434.b
Anima a confusione posita gradatim luget. parte 4. columna 978.f
Anima quae prius oblectata vitijs gloriabatur, manu domini tacta, se in aeternum proficitur, quae ad imaginem sui creatoris condita erat. parte 4.col.937.b

Anima

Index

Anima habet falsos prophetas exterius, scilicet sensus carnis qui praesentia nunciant, futura non curant. Habet interius falsos cogitatus, quos prudentia carnis gignit qui falsa & stulta ostendunt nobis. parte 4.col.965.b
Anima & bona & mala habent tentorium & tabernaculum. parte 4.col.956.f
Anima non clarescit in fulgore aeternae pulchritudinis, nisi ut ita dicam prius hic arserit in officina charitatis. parte 3.col.263.e
Anima ira in contemplatione diuina absconditur, sicut corpus in sepulchro, mundo mortua, ubi ab omni strepitu saeculi est quiesca. parte 3.col.58.d
Anima quae in contemplatione debet consistere, & fructus acceptabiles facere, &c. significatur per Sion. parte 4. columna 18.d
Anima significatur per Ierusalem, in qua edificatum est templum domini. parte 4.col.2080.d
Anima fidelis per Ierusalem signatur obsessam ab exercitu regis Babylonis. parte 4.col.837.e
Anima rationalis existens in corpore, quae per predicationem contra diabolum munitur, significatur per Ierusalem. parte 4.col.1109.e
Anima fidelis in qua debet Christus regnare impugatur per superbiam & auaritiam, quae post se alia vitia trahunt tanquam candidas suas, & figuratur per Ierusalem. parte 4. columna 87.e
Anima fidelis in qua regnat verus David Iesus Christus per gratiam significatur per ciuitatem Ierusalem. Huius autem ciuitatis porte, sunt sensus anime exteriores, qui non debent aperiri de nocte, &c. parte 2.col.1371.e. Et col.1399.e. Et col.1411.e
Anima rationalis quae moralis Ierusalem dicitur, per quatuor impugatur. Primum, est delectatio praua mulces animum. Secundum, est consensus in peccatum. Tertium, operis executio. Quartum, consuetudo. parte quarta, columna 235.a
Anima rationalis quae Dei imagine insignitur, sed aliquando deceptione demonis vitiis deturpatur, significatur per Iope, &c. & quomodo rursus purgatur. parte quarta, columna 2349.e
Anima viri fidelis dicitur filia patris prudentis: Et quare. parte 3.col.2053.a
Anima iusti est tabernaculum Dei: Et describitur mystice secundum quatuor aspectus, scilicet orientis & occidentis, &c. Et per adaptationem xij. tribuum castrametantium iuxta illud. parte 1.col.1179.e. Et columna 1177.e
Anima fidelis per tabernaculum domini conuenienter potest intelligi: Et quare. parte 1.col.897.e
Anima fidelis est tabernaculum domini, & ad eius quatuor latera debent esse actus quatuor virtutum cardinalium, &c. parte 1.col.1177.e
Anima dicitur stamen, quia cum tetrationis fuso in filorum tenuitatem torquetur, firmioris virtutis soliditate constringitur. parte 1.col.1025.a
Anima vaga quae egreditur claustrum rationis, significatur per Dinam. parte 1.361.e
Anima iusti naui est quam Christus ingreditur, cui procelle tribulationum frequenter surgunt. parte quinta, col.527.a. b. & 812.f
Anima peccatoris, ciuitati obessa & coangustata assimilatur, parte 5.col.953.e. & 954.d.f
Anima rationalis est mulier, quae frangit alabastrum. parte 5.col.624.f
Anima hominis mali, cuius sensualitas rebellat rationi, dicitur regnum diuisum. Et quare. parte quinta, columna 223.e
Anima, natura pulchra, copatur ciuitati, & vicia, quae voluptatibus haerens effamatur, & virtus sensum aperit vicijs

& demonibus. parte 4.c.2037.b
Anima fidelis quomodo pedes domini rigat & vngit. parte 5.col.801.e
Anima fidelis dicitur asellus super quem Iesus sedet & pergit ad Ierusalem, &c. parte 5.col.344.f
Anima rationalis significatur per reginam Austri, & quare. parte 5.col.856.f
Anima cornua sua habere perhibetur, & sunt fortia munimenta virtutum quibus aduersa quaque percutit, & quasi fenum aut puluerem in aerem ventilat & dispergit. par. 4.col.943.b
Anima dicitur vidua, & quare. parte 3.col.1472.e
Anima torpens otio defletur sub specie Ierusalem. parte 4. col.934.d
Anima humana dicitur terra. parte 3.col.267.b
Anima fidelis per domum Salomonis in qua erant quatuor decambulatoria significatur. parte 2.col.733.e
Anima humana per reginam Saba intelligitur. Quae regina dicitur eo quod est ad imaginem summi regis facta. parte 2.col.771.e
Anima humana dicitur abyssus. parte 1.col.5.e
Anima triplicis est natura, ideo iubetur diligere tripliciter. parte 1.1498.e
Anima qualibet soli iustitiae eum sic propinquat, ut vnus spiritus cum eo fiat, & per ipsum innouata veterem hominem abicit, offert in kalendis, &c. parte 1.col.1300.e
Anima quaecunque certat ad thalamum Christi properare, condignum a suis doctoribus accipit ornamentum, &c. parte 2.col.1622.e
Anima victa vna tentatione, venit ad aliam, quasi de mansionem ad mansionem, & sic per singula tentamenta vitae & fidei profectus, mansiones habere dicitur, secundum illud. I-bunt de virtute, &c. parte 1.col.1420.e
Anima mea in manibus meis semper, quomodo intelligatur ait Augustinus ignoro, nisi dicatur, &c. parte tertia, columna 1387.b
Anima Dei Christus est, sicut & verbum Dei, sapientia Dei, & virtus Dei, &c. parte 1.col.1137.a
Anima Christi a principio creationis fuit gloriosa per apertam visionem & perfectam fruitionem, &c. Verum tamen corpus passibile & mortale, ad implendum precium redemptionis humanae. parte 5.col.288.f
Anima pro homine accipitur, quia est principalior pars hominis. parte 1.col.917.e
Item parte 2.col.21.e
Item parte 3.col.1725.b
Anima frequentissime accipitur in sacra scriptura pro persona humana. parte 1.col.923.e
Anima sumitur pro via temporali. parte 1.col.1121.b
Animam ex carnis substantia propagatam dicunt Luciferiani haeretici. parte 1.col.1020.d
Anima vestis est caro, unde nascitur tetatio carnalis, per quam ad interitum venit. parte tertia, columna 74.e. Et columna 164.f
Anima vestimentum est corpus, quod praecipit Salomon omni tempore esse candidum. parte 3.col.133.a
Anima ut non seruiat corpus ad omnem nutum quasi famulus eius, quid iustius, cum ipsa noluerit seruire domino. parte 1.col.76.e
Anima tabernaculum est corpus, & mens cogitationum. parte 3.col.235.e
Anima locus principalis, non iuxta Platonem in cerebro, sed iuxta Christum in corde est. parte 5.col.556.f
Anima etates quot, quae & quales sint. parte 3.col.164.f
De anima vita post mortem huius ascensionis difficillime reperitur in his libris aliquid euidentius scriptum, &c. parte 1.col.1395.e

Anime

Index

Anima profectus est ut auferatur a commotione terrena, siue ab erroribus vite ad viam virtutis, & ad agnitionem Dei, &c. parte 1. col. 1421.b
 Anima pax redditur si ab ea hostes, peccata scilicet & vitia propellantur, & ideo armemur & concitemur ad praelium: sed contra hostes quae de corde nostro procedunt, scilicet malas cogitationes, &c. par. 2. col. 81.b
 Anima concubitus dum factus fuerit cum verbo Dei, & complexus ad inuicem datus, nascitur generosa progenies, pudicitia: scilicet, iustitia, patientia, & omnes virtutes. Si autem se diabolo & demonibus prostituerit, faciet filios adulterij, scilicet omnia peccata. parte 1. col. 1340.f
 Anima tua Deus imaginem, & similitudinem suam tibi commendauit, hoc depositum, tam integre restituendum est, quam a te constat esse susceptum. parte 1. col. 949.b
 Anima motus fortes redundant ad corpus, ut patet in timore & ira. parte 3. col. 1057.b
 Anima similitudo cum Deo proprie in hoc est quod incircumscripta, quod ubique tota & simul. parte 6. col. 286.d
 Animam Deus fecit, curet de ea si voluerit. Sic dicunt aliqui ad illam insaniam prolapsi. parte 5. col. 413.c
 Item dicant, Talis erit quisque, qualem vult Deus esse, cur nititur aliquis bene agere, cum nihil possit nisi quod Deus velit. parte 6. col. 120.d
 Item dicunt Deus non fecit nos ad damnam. im. p. ar. 4. col. 627.a
 Animam habuisse Christum negant Apollinarista, & unde acceperunt occasionem. parte 1. col. 1138.d
 Animam perdit secundum Christum, qui desideria eius refrenat, cupiditates refecat, luxuriam & resolutionem castigat, & in nullo facit voluntatem suam, sed Dei. parte 1. col. 1362.d
 Animam eius serua: cum dicitur, an intelligatur de vita corporali tantum, vel pro usu rationis, vel an per hoc diabolus prohibitus est Iob superare. parte 3. col. 43.b
 Animam in manibus portare quid est. parte tertia, columna 161.a.c
 Animam suam Deus vocat, voluntatem suam. parte 1. columna 917.a
 Animam hominis esse mortalem dixerunt multi valde, & adhuc dicunt aliqui. Et circa hoc triplex error ex una radice procedens. parte 3. col. 1889.c
 Animam bona opera protegent sicut vestimenta corpus. parte 3. col. 244.d.e
 Animam creat creator cum perfectione figura corporis, ut dicit quadam glo. Hebraica. Et est contra eos qui dicunt animam hominis precedere corpus duratione. parte 4. col. 412.e
 Animam unde Christus accepit. Aug. respondet pro meo captu libentius respondeo non de Adam, quam de Adam. parte 1. col. 80.f
 Animam qui putant esse partem Dei non sunt audiendi, & quare. par. 1. col. 66.e
 Animam utrum Deus ex nihilo fecerit, an ex re quae iam facta erat, sed anima non erat. 65.b
 Animam humanam an Deus creauit in illis primis operibus quae simul omnia creauit, quam suo tempore corpori inspiraret. parte 1. 66.f
 Animam infundendo Deus, dat vitam, & etiam virtutes in quodam seminario. parte 3. col. 137.c
 Animam nostram & corpus tanquam depositum accepimus a Deo. parte 1. col. 349.b
 Animam ex anima putant quidam sicut carnem ex carne fieri, & dicunt Deum unam fecisse animam sufflando in faciem viri, ut ex illa cetera crearentur, &c. parte 1. col. 80.e
 Animam immortalem dicentes & resurrectionem ponentes, opinabantur animam separatam a corpore maioris esse virtutis quam coniunctam corpori. parte 5. col. 251.c. & col. 252.f

In anima consistit imago Dei, quantum ad proprietates naturales, scilicet, memoriam, intelligentiam & voluntatem. Similitudo autem, in gratuitis. parte 1. col. 53.f
 Anima fidelium vocantur montes. parte 4. col. 418.d
 Anima piorum defunctorum, ab Ecclesia non separantur eo quod ad altare Dei in communione corporis Christi eorum fit memoria. parte 2. col. 140.e
 Anima corpore exuta an & quomodo locis corporalibus a quibusdam putentur contineri, cum sint sine corpore. parte 1. col. 68.f
 Anima existentes in purgatorio clamant contra bona executionum suarum detinentes, &c. parte 6. col. 1517.c
 Anima iustorum & si in naturae bonitate misericordiam habent, nulla tamen ad reprobos compassione mouentur, & quare. parte 5. col. 923.a.b
 Anima quae de confusione mundi ad dominum conuertuntur, significantur per argentum & aurum, quae de Babylone ad Hierosolimam mittuntur. parte 2. col. 1326.d
 Anima sancta cogitationum vicia corrigunt, & quasi renitentes vultus, ex reddita imagine de speculo praeceptorum Dei componunt. parte 1. col. 891.a
 Anima viciu est, ita suis operibus delectari, ut potius in ipsa quam in se requiescat ab eis, cum in ipsa vel anima, vel ratione, aliquid melius sit quo fecerit, quam ipsa sint quae fecerit. parte 1. col. 57.a
 Anima Christianae erroribus hereticorum se miscere, & filium Dei impudicitia & libidini non licet se tradere. parte 1. col. 1599.b
 Anima iustorum recipiuntur in manu diuina misericordiae, peccatorum vero in manu suae iustitiae. parte 3. col. 1860. & col. 1895.c
 Anima nostra dant amatoribus suis ideest demonibus, sensum, vel peruerforum dogmatum doctoribus, quando asserunt nihil nocere luxuriam, & corporis genitalia naturaliter cotum poscere, cibis omnibus indifferenter uti. parte quarta, col. 1292.f
 Anima insunt non nisi tria, scilicet, potentia, passiones, & habitus. parte 4. col. 1501.c
 Anima licet sint eiusdem speciei, tamen variantur in operationibus coniuncta corporibus, quia aliqua declinant ad bonum verum, & aliqua ad bonum apparens tantum, & secundum hoc diuersificantur status bonorum & malorum. parte 3. col. 656.f
 Anima sterilitas per qua in lege denotetur. parte 1. col. 1593.b
 Anima humana secundum Platonicos quando suam dignitatem seruauit, secundum rationem viuendo, reuertuntur ad claritatem stellarum unde defluerunt. parte 3. col. 334.b
 Anima si adhuc sunt. Vel si sunt materies unde anima fieret, quid est ipsa, quod nomen, quam speciem, quem usum in rebus conditis tener, vult an non, &c. parte 1. col. 65.b
 Anima utrum de parentibus, an de super sint, vincant qui poterunt, ego (ait Aug.) adhuc inter utrosque moueor, aliquando autem sic. &c. parte 1. col. 78.d. Et col. 433.a
 Anima beata descendit ad resumendum corpora, & ad communicandum eis gloriam. parte 6. col. 1673.c
 Anima quae sola in caelestis ecclesiae corpus transeunt, in piscibus figurantur, quae pinnulis virtutum sulcata, per caeleste desiderium saliant ad contemplationem. parte 1. col. 133.b
 Anima bene viuentium, signantur per stellas. parte 3. col. 251.c
 Anima omnia mala accidere ex carne error est, &c. parte 6. col. 514.
 Anima signari solent in scriptura ventorum velocitate & sublimitate. parte 3. col. 271.a
 Anima fidelium, per vasa tabernaculi designantur. p. 1. col. 1216.c
 Anima humilium auctur collis. parte 2. col. 355.c
 Anima sancta unicuique corpori est equus. parte 3. col. 373.b

Index

Animarum magna dignitas, ut unaquaeque habeat ab ortu naturae in custodiam sui Angelum delegatum, parte 5. col. 303.b. Item. parte 6. columna 1121.a
 Animarum in destructione & ruina, multum continuis luctibus & orationibus est insistendum, si vir sanctus lugebat destructa lignorum & lapidum edificia. par. 2. col. 1342.d
 Animarum curam qui pro Domino suscepit: ut vel errantes doceat vel confoletur maestos, vel temporalibus bonis sustentet, &c. sapiens est, & quare. par. 3. col. 1652.d
 Animarum regendarum sollicitudinem qui assumit, restat ut quibus aeterna praedicat, ad providenda quoque eis temporalium necessitatum subsidia inuigilet. par. 3. col. 1856.e
 Animarum custodiam assument qui tentationum bella subegerunt, & cum apud se iam de intima tranquillitate sunt securi. Sed quis hoc perfecte subigat, cum Paulus dicat: Video aliam, &c. par. 1. columna 1216.c
 Animarum zelus, sacrificium acceptissimum est Deo, parte 1. columna 956.f
 Animas septuaginta septem exiisse de Lamech, referebat mihi quidam Hebraeus quae omnes interiere diluio, parte 1. columna 119.c
 Animas mortuorum praedicando suscitare, maius est quam corpus mortui terra abscondere. par. 5. col. 833.b
 Animas sanctas corporibus exutas, a visione diuina retardari usque ad iudicium error est. parte 6. col. 301.c
 Animas quidam putant fuisse in caelestibus, & de meliori in peiorem statum precipitatas, & quod melius fuerit, in caelestibus quam in terrenis commorari, & per quid probare nituntur. parte 4. col. 728.e
 Animas ista duo occidunt, desperatio & peruersa spes. parte 6. columna 34.f
 Animal quod cornu percussit virum aut mulierem, si interfecit, fuit lapidibus, illicitum erat Iudaeis comedere de illo, & quare. parte 1. col. 695.c
 Animal ex quibus defectibus dicebatur fore maculatum, & quare non debebant offerri animalia talia Domino. parte 1. columna 1102.f
 Animal immundum voueri quidem potest, sed nisi redemptum fuerit placere per se non potest. parte 1. col. 1147.b
 Animal noxium perimere ad institum pertinet, parte 1. columna 646.e.f
 Animal offerendum in sacrificiis oportebat esse immaculatum id est, absque defectu alicuius membri vel notabili deformitate, ita quod macula non accipitur pro varietate pellis. Et hoc obseruandum erat generaliter in omni sacrificio. parte 1. columna 1100.e
 Animalia sic facta sunt, ut alia aliis in alimoniam cederent, vel seruo deficerent: Homo vero factus est ad imaginem Dei, sic quod si precepta seruet, perpetua immutabilitate maneat. par. 1. col. 255.b
 Animalia minuta, ut quae de cadaveribus atque corruptione lignorum herbarumque, &c. gignuntur, utrum in primis conditionibus creata sint, an ex rebus productis, Pleraque enim ut praedictum est, de humidorum corporum exhalationibus gignuntur, &c. par. 1. col. 26.a
 Animalia venenosa & pernicioosa utrum post peccatum hominis ad vindictam creata sint, an potius creata innoxia, peccatoribus nocere ceperunt. par. 1. col. 26.b
 Animalia irrationalia unde est quod sibiipsis nocent, & damna inferunt & etiam plerumque mutuo se occidunt, cum nullum peccatum habeant. parte 1. ibidem
 Animalia noxia, si viuos ledunt penaliter, exercent salutariter, aut ignorant, docent, cur in escas mortuos lacerant. parte 1. columna ibidem.
 Animalia grandia sunt, inter terrestria Elephas & de monstruosus, & inter marina, cetus. par. 3. col. 384
 Animalia marina maiora sunt satis quam terrestria. Et huius ratio. parte 3. col. 404.f

Animalia aliqua secundum conditionem naturae suae per magnum temporis spacium non comedunt, sed nutrimenti proprius recepto viuunt. par. 3. col. 1563.c
 Animalia irrationalia quaedam habent aliqualem sensibilibus rerum cognitionem (sicut asinus cognoscit stabulum suum, & pabulum, & Dominum proprium, & sic de multis aliis) sed differentem a cognitione humana. par. 5. col. 1022.f
 Animalia bruta cognoscunt benefactorem suum, sicut patet per experientiam, & etiam scripturae docent. par. 5. col. 1184.f
 Animalia & aues & etiam pisces frequenter percipiunt mutationem continentis futuram de propinquo, &c. Et quare. par. 1. col. 1074.f
 Animalia & homines an rationem vitae cum piscibus aequaliter participant. par. 1. col. 255.b
 Animalia & mulieres concipiunt vno modo, quia virtus imaginaria similem concipit illi quam aspiciat attente in extremo coitu. par. 1. columna 86.f
 Animalia, ante peccatum hominis, animalium esu non vivebant, sed concorditer herbis & fructibus vesciebantur. p. 1. col. 39.b
 Animalia cum communem acceperint alimoniam cum homine, quare ipse immortalis factus est (quia potuit non mori) praeter aliis animantibus. par. 1. col. 37.f
 Animalia quae tantum putantur vesci carnibus, utrum praeter numerum in arca fuerint, quae aliorum alendorum necessitas coegit includi, &c. par. 1. col. 147.a.b. & 148.d.e
 Animalia munda impari numero, immunda vero pari in arcam introducta sunt, & quare, & huius mysterium. p. 1. c. 152.f Et quanto numero, 151.c
 Animalia minutissima, qualia sunt mures, & stelliones, muscae, & scabrones, scarabei, & pulices, &c. an etiam in arca fuerunt. par. 1. col. 148.d
 Animalia in sacrificio tria usurpata sunt scilicet ouis, capra, & bos, & quare hac mystice. par. 1. col. 210.f
 Animalia munda multa sunt ad esum, quae non sunt munda ad immolandum. parte 1. col. 1003.b
 Animalia in lege veteri, quaedam fuerunt immunda, non quia de se essent mala sed quia signabant quaedam vicia cuiusmodi. par. 5. col. 264.f
 Animalia proprie loquendo non dicuntur habere vicia, nec virtutes, nec in eis sunt, tamen large loquendo sunt in eis, sicut agnus dicitur mansuetus, vulpes dolosa, equus recalcitrans & superbus. par. 4. col. 1929.c
 Animalia. Vide in annis tricesimus.
 Animalia exercitus Antichristi percipiuntur pestilentia, sicut & homines exercitus illius. par. 4. col. 2171.c
 Animalia quatuor Euangelia siue quatuor Euangelistas aut quatuor patriarchales Ecclesias notificant. parte 5. columna 7.b. Item. par. 6. col. 1499.c
 Animalia venerata cur in creatione in naturam inducta, parte 1. col. 30.d
 Animalia in terra habitantia deleta sunt in diluio, & non aquatilia, & quare. par. 1. col. 145.a.b
 Animalia munda quod sciuerat Noe ab immundis distinguere, parte 1. columna 151.a.b
 Animalia trium annorum significant Hebraei populi iuuentutem & vigorem. par. 1. col. 210.d
 Animalia ab Adam sua nomina acceperunt. p. 1. c. 79.c & 83.b
 Animalia ante octauam diem non debebant offerri, quia ante sunt quid imperfectum, perfecta autem sunt Deo attribuentia, &c. Hinc est quod circuncisio octauo die praecipitur fieri, parte 1. columna 224.f
 Animalia quomodo & quomodo non, & quae immundicia possunt nominari immunda. Vide in immunda. Et in immundicia.
 Animalium quatuor signa, habuerunt vexilla quatuor tribuum filiorum Israel, quae praesidebant quatuor partibus (ut dicunt Hebraei) ut in istis vexillis figurarentur ista quatuor animalia Ezechielis, in quorum medio residebat Deus scilicet in tabernaculo. parte 1. col. 1172.f

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Animalium mundorum & immundorum distinctio ante legem fuit ut dicunt Hebraei, & maxime quantum ad oblationem & sacrificium, par. 1. col. 151. c.

Animalium species in lege vetitia qualitates morum signabantur & quomodo, parte 1. columna 101. d.

Animalibus terra sexto die creatis cur non etiam additum est Benedixitque eis Deus dicens: Crescite & multiplicamini, sicut dictum est de animalibus aquarum quinto die productis, &c. par. 1. col. 29. b.

Animalibus ad quam utilitatem seu ad qua solatia homo (si stotisset) dominatus fuisset, cum non ipsa ad escam, sed herba tantum & arborum fructus primo concessa sunt, p. 1. col. 31. c.

Animantia mutata cur diluvio consumpta, parte 1. columna 146. d. & 167. a.

Animantium duo genera quæ ex una origine prodeunt sed non unam mansionem sortiuntur, par. 1. col. 28. d.

Animus hominis generosus est, & facilius ducitur quam trahitur, parte 6. col. 156. c.

Animus hominis electi, tribus modis alternatur in leticia & maxore, scilicet. In conuersione, probatione, & morte, parte 3. columna 315. b.

Animus dolens cogente mestitia per diuersa desideria vagatur in nocte diem, in die vespem desiderat, par. 3. col. 104. f.

Animus fragilitatis humane obliuiscitur ut fit in honoribus, qui per ea quæ circa corpus sunt, inflatur, parte 3. columna 34. b.

Animus erummis mundi plenus, semen Dei suscipere, & fructum facere non potest, parte 4. col. 616. f.

Animus ex his quæ nouit, surgat ad incognita quæ non nouit, & per hoc quod sit notum diligere discat & incognita amare, parte 1. col. 208. e.

Animus postquam semel huic mundo perfecte abrenunciauerit, oportet ut totum se impendat obsequio diuinæ voluntatis, parte 2. col. 1291. c.

Animus carnalis per arundinem significatur, parte 5. columna 798. d.

Animus regis ex quinque inclinatur, quæ sunt, humilis petitio, memoria iuramenti, superbia aduersarij inuadentis, deuotio populi, & periculum sui suorumque, parte 2. columna 676. f.

Animus ad Deum accedentis tepefcere non debet sed spiritu feruere, par. 1. col. 1046. e.

Animi virtus quæ imperium tenet tribus in scriptura exprimitur, par. 1. c. 1544. e.

Animi primi motus secundum carnem prolatis, in peccatum ruunt, par. 1. col. 1215. b.

Animi perturbatio utrum & quando cadit in sapientem, parte 1. col. 209. a.

Animi & sensus virtutes, mentis filij sunt, filia verò, opera corporis ministerio, par. 1. col. 1381. d.

Animi boni affectus, semper praelius est ad pietatem, parte 1. columna 441. a.

Animi motus regere, & perturbationes illius modestie tranquillitate placare, ira ac superbia impetus quasi feram bestiam refricare, &c. abstinencia & crucis genus est preciosius atque sublimius, par. 5. col. 283. e.

Animi passionis. Vide in Passiones.

Animi dispositio magis relucet in facie, quam in aliis partibus corporis, parte 4. Vide in cordis dispositio.

Animi magni proprium est placidum esse, tranquillumque, offensas & iniurias remittere, par. 2. col. 384. e.

Animum hominis nihil magis deiciit ex arce iustitie, quam blandimenta femine, corporumque ille contactus, sine quo uxor haberi non potest, &c. parte 3. col. 1789. c.

Animum exhilarant naturaliter vinum & musica, parte 3. columna 2178. d.

Animorum humanorum distinctio per diuersa signa designatur. Alterius enim animi motus lenior, est mitis p. acidus,

tranquillus. Alterius, turbidus, elatus, asperior, incitator, petulantior. In his aliis plus: alius minus, &c. parte 1. columna 1178. e.

In animis fortassis tanta diuersitas est, quanta in specie vultus, parte 1. col. ibidem.

Anna vaticinatur de ascensione Christi de missione & aduentu Spiritus Sancti, par. 2. col. 328. e.

Anna conspicebat infantem, non tantum ut infantem verum etiam ut rem Deo consecratam, par. 2. col. 320. e.

Anna non existimabat esse tantum ascendere in templum quod cum accepisset domum, non sustineret absque dono comparere, parte 2. col. 314. b.

Anna que canit canticum, & prophetissa est, & eadem que fecunda facta est gratiam non tam sua presentia quam totius sanctæ Ecclesiæ futura bona communia Prophetat, par. 2. col. 321. c. & 322. f.

Anna interpretatur gratia, par. 2. col. 321. c.

Anna quod omnes faciunt tempus relaxationis, fecit tempus precatationis, par. 2. col. 317. a.

Anna Samuelem prius quam creatus esset Deo compromisit, par. 2. col. 322. d.

Anna cum Deo dicitur habuisse commercium, parte 2. columna 333. b.

Anna hoc nomen quinque leguntur habuisse, parte 5. columna 721. b.

Anna mater Samuelis quomodo per spiritum propheticum cognouit statum Iudeorum futurum tempore filij sui Samuelis, & temporibus sequentibus, parte 2. col. 329. b. c. & 330. e. f.

Anna mater beate virginis tres viros habuit & tres filias, parte 6. c. 473. b. & col. 1272. d.

Anna quinque dicuntur in sacra scriptura, parte 2. columna 1527. c.

Anna domi exprobrabat amula, in templo contumelia illam afficit seruus Sacerdotis, par. 2. col. 317. e.

Anna virtus duplex in precibus scilicet assiduitas & animi vigilantia, par. 2. col. 317. b.

Anna Sacerdos occlusit os sed non cor, par. 2. col. 317. c.

Anna Philosophia unde perspicitur, par. 2. col. 318. d. e.

Annam non anxietas modo a sterilitate proueniens, verum & aliud quoddam obsidebat malum, propter amula videlicet opprobria, par. 2. col. 315. c.

Annas & Caiphas, & alij qui Christum pronuncianerunt esse reum mortis, &c. erant de genere Aaron, parte 1. columna 911. a.

Annulus erat antiquitus signum dilectionis, & etiam firmitatis, parte 1. columna 391. f. Item parte 2. columna 843. c. Et columna 1630. e. Item, parte 3. col. 2220. e. Item, parte 4. columna 738. f.

Annulo signabantur litere regis. Ibidem.

Annuli instar dicit Origines Christum de manu patris amulum, &c. Item Annulus liber quidam dictus est: Quid de his dicat Hieronymus. Vide parte 4. columna 738. f.

Annus diuiditur in quatuor tempora, scilicet Ver, Aestatem, Autumnum, & Hyemem, & quodlibet istorum temporum habet certum medium & finem, parte 3. columna 1915. c.

Anus Solaris dicitur, quia Sol complet circumitum trecentis sexaginta quinque diebus & quadrante. Sed reliqui planetæ annos suos complent breuiiores & prolixiores, &c. par. 1. c. 18. e.

Anni solaris excedit annum lunarem in undecim diebus, parte 4. col. 1613. e. Interl.

Annus ægessimus initium ætatis ad res gerendas aptus, sexagesimus finis, par. 1. col. 1145. b.

Annus egressus Israel de Aegypto an fuerit Solaris vel Lunaris, & an Luna decimaquarta in æquinoctio vernali, &c. parte 1. col. 451. a.

Annus

Index.

Anus septimus, remissionis annus in lege dicebatur, quare & quorum: Et quid à Deo fuit institutus, & quibus privilegiis dotatus, par. 1. columna 1543. c. Et col. 1544. d. e. f.

Anus quinquagesimus. Vide in Iubileus. Et etiam in quinquagesimus numerus.

Anus Iubileus. Vide in Iubileus.

Anus regni primus alicuius regis dupliciter accipitur in scriptura. Vno modo, quando simpliciter incipit regnare. Alio modo denominatur primus annus, ab aliquo facto notabili, parte 2. col. 1191. c. Et col. 1213. c.

Anus quomodo accipitur in Daniele, an pro Lunari vel Bolari, &c. parte 4. c. 1609. b. c. Vide in Hebdomada.

Anus quo Ierusalem reedificari permessa est, memorabilis est, & olim prophetia Danielis presignatus, parte 2. columna 1344. d.

Anus tricesimus sicut in hominibus, ita in pecudibus & iumentis annus tertius, robustissimus est, par. 4. columna 176. d. & columna 878. e.

Anus visitationis Domini dicitur correctio & cruciatus peccantis, par. 4. col. 744. e.

Anus pro die imputabitur. Timeo, inquit Origenes, hoc mysterium discutere, video enim quod in hoc comprehenditur ratio peccatorum & penarum, &c. par. 1. col. 780. f.

Anus renouationis date, incipit in Italia à natiuitate Domini. In Francia verò ab eius resurrectione, parte 4. columna 2553. c.

Anus in scripturis solet vocari totum tempus nostre salutis, quo pro eterna retributione certamus, par. 1. columna 794. e. Et columna 897. b.

Anus quia omnes horas in se habet, & dies, & menses, & circumit omnes, perfectionem significat, pa. 1. col. 1128. d.

Anus dicitur superna gratia, cuius dies, virtutes, vel dicitur multitudo redemptorum, cuius dies, singuli electi, parte 3. columna 50. e.

Anus redditus quis dicitur, par. 2. col. 1300. f.

Anni principium apud Hebræos non solum est unum sed plura, & quomodo, par. 4. col. 2183. a.

Anni & tempus quod fluxit ab exitu filiorum Israel de Aegypto usque ad fundationem templi Salomonis supputantur. Vbi & tempora, & anni Iudicij enumerantur, &c. par. 2. col. 226. f. Vide etiam in Templum.

Annum magnum dixerunt quidam philosophi qui complendus esset in triginta sex milibus annorum, &c. par. 3. col. 106. f. & col. 170. f. Item parte 6. col. 341. c.

Anno septimo quare terra non colebatur nec seminabatur. Vide in Seminare.

Anno tricesimo Christus baptizatur, facit miracula, docet, ut reprimat temerarios qui omnem ætatem ad hac officia idoneam credunt, parte 5. col. 738. e.

Anni nonaginti vel circiter fluxerunt à fabricatione vituli usque ad captiuitatem Babylonis, & multo plures fuerunt anni usque ad captiuitatem factam per Romanos, quæ fuit anno 42. post passionem Christi, par. 1. col. 838. f.

Anni quadraginta fluxerunt ab egressu Israel de terra Aegypti usque ad ingressum terre promissionis, par. 3. col. 1028. f.

Anni qui à principatu Iephthe usque ad fundationem templi Salomonis fluxerunt quomodo computantur, parte 2. columna 228. e.

Anni septuaginta fluxerunt secundum Hebræos à transmigratione Ioaachim usque ad primum annum Cyri, par. 4. columna 777. c.

Anni septuaginta captiuitatis & liberationis Israel quæ lo inceperunt, & quando terminati fuerunt, sunt tres opiniones, par. 2. columna 1277. c.

Anni quadringenti & viginti fluxerunt secundum Hebræos à conflagratione templi secundi usque ad deit actionem eius per Titum & Vespasianum, & multo plures secundum Latinos, par. 2. col. 1285. c.

Anni à diluvio usque ad natiuitatem Iacob supputantur, parte 1. columna 296. c.

Anni à diluvio usque ad Abraham, mille septuaginta duo, par. 1. columna 183. a.

Anni ab initio mundi non sunt numerati certitudinaliter & precise, & hoc ideo, quia septuaginta interpretes multo plures annos computant ab initio mundi quam in libris Hebraicis habeantur, &c. par. 3. col. 1978. f.

Anorum computatio ab initio natiuitatis Isaac usque ad annum egressionis Israel ex Aegypto, parte 1. columna 211. c. 212. d. Et columna 213. a. Et col. 385. f. Et col. 597. a. b. c. 598. f. col. 599. a.

Anorum duo principia diuersa apud Hebræos comprobantur Vnum est principium mensis primi. Secundum verò est in mense septimo, &c. parte 1. col. 600. d.

Anorum in computo multum discordant septuaginta interpretes ab Hebraica veritate, maxime in legalibus libris, parte 4. col. 2377. a. b.

Anorum inchoationes apud singulas gentes diuersæ existunt, parte 4. col. 2360. f. Et col. 2553. c.

Anorum dissonantia in regnis regum Hebræorum soluitur quinque modis, parte 2. col. 802. f.

Ansæ filius Naue cum Mosi successor destinatur mutato nomine vocatur Iesus, par. 2. col. 9. c. & col. 11. b.

Ante significat quandoque antecessorem, quandoque assistentiam, parte 3. col. 1619. c.

Anthropomorphitarum hæresis inter Iudeos quosdam, & etiam inter Christianos fuit, &c. par. 4. columna 525. c.

Antichristus futurus ex tribu Dan. par. 1. col. 457. b.

Antichristus & ministri eius, quanto tempore regnabunt, quomodo interficientur, & per quem, quanta tribulatio, &c. parte 6. columna 657. c. Item parte 4. columna 1366. f.

Antichristus confurget de gente modica, id est, de populo Iudeorum, tam humilis atque despectus, ut ei non detur honor regis, parte 4. columna 1651. a.

Antichristus ubi nascetur, & qualis eius conuersatio, &c. parte 2. col. 28. c. Item par. 6. col. 673. b.

Antichristus habebit demonem priuatum qui à Deo permittitur faciet multa miracula ad eius nutum pro subuersione fidelium, parte 6. col. 674. f.

Antichristus erit totaliter à demone obsessus, & opera eius fient virtute demonis, par. 4. col. 244. f.

Antichristus tanta faciet miracula, ut ab aliquibus credatur Deus, & tamen erit homo purus, parte 4. columna 1580. f.

Antichristus castitatem simulabit, ut melius decipiat, parte 4. col. 1660. d. Ibidem. 1659. c.

Antichristus erit persequutor ecclesiæ, sicut Antiochus persequutor fuit Synagoga. Et erit sine comparatione maior persequutor ecclesiæ, & multo plures per eum à fide auercentur, & multo plures in fide stantes cruciabuntur quam per Antiochum, par. 4. col. 1659. c.

Antichristus tanta tunc signa demonstraturus, & crudelia ac dura factururus est ut ad stuporem perducatur quos in fine mundi inuenerit, par. 3. col. 201. b.

Antichristus præmittet prophetas suos loquentes in spiritu diabolico, sicut & Christus præmisit apostolos loquentes in spiritu sancto, par. 6. col. 706. f.

Antichristus erit maxima crudelitatis aduersus iustos & nullum opus pietatis exhibebit, parte 4. columna 2150. f.

Antichristus futurus fautor huius erroris fiet, ut videtur, quod diuina providentia non se extendat ad ista inferiora, parte 3. columna 502. f.

Antichristus qui amarus est electis & contemptus suauis per dona & miracula est reprobis, parte 3. col. 227. b.

Antichristus dona donabit, & terram exercitui suo diuidet, &c. parte 4. col. 1654. c. & c. 166. f.

Antichristus fulminabitur per Michaelē archangelum Christo precipiente, & etiam maxima pars sui exercitus peribit, parte 6. columna 167.4.f
Antichristus ubi occiditur, parte 6. columna 67.4.c
Antichristus & membra eius Philistis & aliis equiparantur, parte 4. columna 870.d
Antichristus & discipuli eius significantur per mare Aegypti, parte 4. columna 149.c
Antichristus potest intelligi abominationis nomine, parte 5. columna 618.d
Antichristus significatur per Gog, parte 6. columna 167.4.f. Vide etiam in Gog
Antichristus significatur per regem Sennacherib, & quare, par. 4. columna 297.c
Antichristus significatur per statuam quam vidit Nabuchodonosor, qui grauius ceteris populum Dei afflicturus est per quatuor, & que illa sunt, parte 4. columna 1503.c
Antichristus dicitur superbus, & quare, parte 4. columna 2055.a
Antichristus significatur per regem Assur, & quare, parte 4. columna 129.c
Antichristus significatur per Rhamnum, quia exiet ignis de Rhamno, id est, iniquitas de Antichristo, parte 2. columna 216.d
Antichristus significatur per Holophernem, parte 2. col. 1555.b
Antichristus est, quicunque negat Christum factis, parte 6. columna 768.d.e
Antichristi figuram gerit Barrabas, parte 5. col. 988.f
Antichristi (per Vebemoth significati) cauda cedro comparatur & quare, parte 3. col. 384.e
Antichristi figuram habet Antiochus Epiphanes, parte 4. col. 1658.e. Et iterum ad longum, col. 2220.f
Antichristi mors figurata fuit per mortem Antiochi Epiphanis, parte 4. col. 2539.c
Antichristi sepultura, parte 4. col. 1370.f
Antichristi ministri an post eius obitum securos credentes se, &c. festa faciunt, ducentes uxores, & facientes conuiuia, &c. Hoc improbat, & illa improbatio reprobat, parte 6. columna 657.b
Antichristi violentia fideles per corporalem defensionem resistere non possunt, sed tantum per patientiam virtutem, par. 4. columna 1916.f
Antichristi persecutio aliquando accipitur strictē, & aliquando large, & horum declaratio, par. 4. col. 1600.f
Antichristi timor amouetur duplici ratione, parte 4. col. 432.f
Antichristi & sui exercitus delectio quare fiet, parte 4. col. 1371.c
Antichristi principalis & propria nequitia consistit in negando Christum esse Deum, & restaurare attentabit legem pentateucham, scilicet legis ceremonialis, & iudicialis, & humani, parte 3. col. 817.c
Antichristi tempore tanta erit tribulatio, quod videbitur aliquibus de ecclesia, quod fides Catholica debeat totaliter deficere, parte 3. columna 1217.b.c
Antichristi malitia prudentes seculi peruersis consiliis inherentes, quasi palpebrae sunt diluculi, &c. parte 3. col. 348.c
Antichristi regnum quodammodo pertinet ad regnum Romanum de quo orietur, quis & qualis erit, parte 4. columna 1599.c
Antichristi tempora quando incipient, & anni sui regni, quando & quomodo accipiendi sunt, parte 4. col. 1771.c
Antichristi tribulatio ad quid ordinabitur principaliter, parte 4. col. 433.b & 784.f
Antichristi ortus, eius praecursores, ipsius progressus, & eiusdem finalis delectio, &c. parte 2. columna 268.f
Antichristi tempore officium ecclesiae cessabit, parte 3. columna 290.c
Antichristi tempore tanta est futura persecutio ecclesiae, ut

videatur Deus eam deseruisse, parte 3. columna 503.c
Antichristo mortuo quantum temporis restabit ad iudicium finale, parte 4. col. 1369.c
Antichristo mortuo non erit necessarius usus armorum & equorum, quia tanta erit pax, parte 4. columna 2173.c
Antichristo subiciuntur in primis Rex Aethiopiae, Aegypti, Aethiopiae, parte 4. columna 1580.f
Antichristum omnium hypocritarum caput, Iudaea exigentibus meritis accipiet, quia super se verum regem regnare noluit, parte 3. columna 324.c
in Antichristum diabolus veniens tanta virtute apparuit, ut si supernum adiutorium desit, & predicantium acumen obtundat, & longanimitatem patientiam destruat, parte 3. columna 401.a
Antichristum per Dan signari putant, quem de hac tribu nasciturum aestimant, parte 1. columna 1685.b
Antichristum volebant quidam fuisse Neronem, & quare, parte 6. columna 673.b. Item parte 4. columna 1655.a
Antichristi dicuntur omnes mali Catholici. Si negatio non tantum lingua fit, sed etiam factis, certe multos inuenimus Antichristos, parte 6. columna 768.d.e
Antichristi omnes haeretici, omnes qui fidem quam confitentur verbis, destruunt actibus, omnes Christo contrarii qui futuro suo capiti testimonium reddunt quia mysterium iniquitatis iam operatur, parte 6. columna 1387.b
Antidotus apud medicos noxios humores temperans ex amaritudine nominatur, quae dulcis ostenditur restituens sanitatem, parte 1. col. 1423.c
Antiochia ciuitas à quo adificata & nominata est, parte 5. col. 664.f. Hebraeus dicit. Sedechias cecatus est in Reblata, id est, Antiochia, parte 4. columna 2058.f
Antiochia duae sunt. Vna in Syria à Seleuco rege condita, quae Reblata ante vocabatur, in qua primo cognominati sunt discipuli, Christiani. Altera est in provincia Persiae, parte 6. columna 1128.e
Antiochene ecclesiae primus patriarcha fuit beatus Petrus, parte 6. columna 249.b
Antiochus Epiphanes qui anno 143. à Seleuco regnavit in Syria ingressus Ierosolymam & uniuersam vastauit, &c. & post statuam Iouis in templo posuit, parte 4. col. 1593. & 1594. Et dicitur impudens facie, parte 4. columna 1599.c & columna 1171.c & 2220.
Antiochus sedit cum Israelitis, & iurauit illis & principes eius, sed rupit iuramentum, quomodo, & quoniam proditorie, parte 4. col. 2387.a.b
Antiochus exercitum aduersus Parthos ducens, luxurie non minor apparatus quam militia fuit. Nam octo milia armatorum secuta sunt, trecenta milia lixarum, & quibus cocorum pistorumque maior numerus fuit. Argenti & auri tantum ut &c. parte 4. columna 2365.a.b
Antiochus Epiphanes qua morte & ubi obiit, parte 4. columna 2377.b.c
Antiochi Epiphanis calliditas & malitia enumeratur, spoliator Aegypti fuit, Legati Romani ab obsidione licet inuiti eum cedere minis coegerunt, & quomodo Ierosolymam & templum enormissime spoliavit, & profanauit, & parte 4. columna 2214. & 2215. per totum.
Antiochi magni posteritas, in figura ostenditur oculariter, par. 4. columna 221.b
Antiochi sacramentales ante natale, scilicet O Adonai, &c. sunt septem & secundum toni. Et quare, & quid mysterij continet, parte 3. col. 1375.b.c
Antiochus collega Augusti Caesaris, amore Cleopatrae reginae Aegypti captus, repudiavit uxorem suam Augusti sororem, & Cleopatrae accepit, & Augustus bellum indixit, à quo tamē captus, & parte 4. col. 105.c
Antonius Anachoreta, cum cines vellet rapere, & episcopum

scopum sibi constituere, secuit sibi aurem sinistram, & quare, quem tamen Theophilus episcopus elegit dicens: Ego autem si dederitis mihi aliquem auribus truncatum, sed moribus probum, non dubito eum episcopum facere. Hoc tamen modo non obferuatur, parte 5. columna 473.c
Anxietas animi quid est, & unde prouenit, parte 5. col. 431.c
Anxietatibus oppressi solent astantes reprimere manibus, parte 4. columna 727.c
Anxietas & angustia tempore persecutionis Antichristi, futura Christi fidelibus, designatur per masculum parientem, id est generantem, par. 4. col. 782.f
Anxietas animae, doloris est augmentum, quia in quo sperat, differt auxilium, par. 4. col. 947.b
Apellis obiectio de timore mortis, parte 1. col. 76.d
Aperitio oculorum Ada & Eua fuit solum mentalis, qua cognouerunt suam nuditatem esse confusibilem propter suam transgressionem, scilicet praecepti diuini, par. 1. col. 95. a
Aperitio ianuæ celestis duplex ratio, par. 4. col. 242.f
Ape dicitur de claustra eius. Clauditur enim iniustis simpliciter aliquibus ad tempus, &c. col. 242.f
Aperuit unus militum latus eius, &c. Aperuit, quare dixit Euangelista, parte 2. col. 717.a. & col. 1311. c
Ape litera & quod significat, par. 5. col. 104.d
Aphrica à quo, & quomodo nomen sortita est, parte 2. columna 190.f
Aphricus est ventus tempestuosus generans turbine, fulgura & tonitrua, quae sunt valde terribilia, parte 4. col. 207.c
Aphricus ventus ubi stat, par. 4. ibid.
Apis laudabile animal in scripturis est, cuius laboribus & reges mediocres ad sanitatem utuntur, par. 1. col. 1432.f
Ape quando aliquid persequuntur, volando turmatim hoc faciunt, par. 1. col. 1469.a
Ape qua abhorret fetida, quomodo mellificauerant in ore leonum, quem Samson dilacerauit, par. 2. col. 246.d
Apis apud Aegyptios maximum numen reputabatur. Et apparebat in specie tauri, &c. par. 1. col. 555.d. Et col. 557.c. clarius Et col. 827.a. Et col. 915. c. e
Apocalypsis liber quatuor habet conditiones, & explicatur, p. 6. columna 1445.c
Apocalypsis ut Hieronymus ait, omnis ille liber aut spiritualiter intelligendus, ut nos asstimamus, aut si carnalem interpretationem sequimur, Iudaicis fabulis acquiescendum sit, ut rursum edificetur Ierusalem, & hostia offerantur in templo, &c. par. 6. col. 346.f
Apolinaris haereticus dixit, quod verbum assumpsit carnē, quia secundum ipsum assumpsit animam sensitivam, non autem intellectivam, Sed improbat, par. 5. col. 1830.f. Item parte 6. columna 820.f
Apolinaris haereticus unde acceperunt occasionem, dicentes animam non habuisse Iesum, par. 1. col. 1138. d
Apostata est qui fide recedit à Deo. Sic qui ad peruersum opus redit, etiam si fidem tenuerit, par. 4. col. 1092.c
Apostata in fide, qui viam Christi & apostolorum deserit, vel apostata in religione, qui regulam deserit à patribus observatam, significatur per Ioram, par. 2. col. 1208.f
Apostata à fide, in sua malicia confirmatus, nititur suos fratres id est, alios fideles trahere secum ad infidelitatem, quae est mors spiritualis, par. 2. col. 1209.c
Apostata à religione ad excusationem apparentem suae nali- cia, nititur fratres illius religionis diffamare ac scandali- zare, &c. ibidem.
Apostata de religione non solum sustinet excommunicationem & aculeum conscientiae pungentem, sed etiam corporalem penam maiorem quam in religione, par. 2. col. 1560.e
Apostata significatur per sidera errantia, par. 4. col. 1143.c
Item par. 6. col. 1441.b
Apostata à alius dolore percutitur, quando mens eius pessima machinatur. Et tunc huiusmodi est insanabilis, quan-

do usque ad mortem persequeratur in machinationibus illis. Ibidem.
Apostata à fide, vel à religione, seu à societate ciuitatis, vel regni, qui iungunt se cum aduersariis communitatem, ut possint eis inferre maius malum, significantur per, &c. parte 4. columna 2382.f
Apostata qui post perceptam fidem, religionē & Christianam blasphemant, & ecclesiastico detrahunt cultui, per quem significantur, par. 4. col. 2390.d.e
Apostata de quolibet statu, magis formidandi sunt illis à quibus recesserunt, quam alij aduersarij, parte 4. col. 837. a
Apostatas cum quisque arguit & damnabiles ostendit, in timore debet arguere, & quare, par. 6. col. 1444. e
Apostasia quedam à Deo, est in omni peccato mortali, & maxime in peccatis enormibus, par. 3. col. 1629.c
Apostasia maior non est quam creaturam à creatore recedere, quae merito ascribitur superbiae, &c. par. 3. col. 2023. b
Apostasia culpam superbus rector totiens incurrit, quoties praesse hominibus delectatur, & honoris sui singularitate letatur, parte 3. col. 321.b
Apostasia tanta est grauitas, quod vix potest homo ad bonum reparari, par. 3. col. 1629.c
Ad apostasiam siue idololatriam hominum mentes allicientes, aut vanis prosperitatibus promissionibus blandientes, significantur per fundibularios & sagittarios, & quare, parte 4. columna 2401.a
Apostema plus affligit clausum quam post apertionem, per quam sanies defluit & euacuatur. Applicatur ad anxiatum amicum, &c. par. 2. col. 447.c
Apostolus & predicator quomodo differunt, parte 6. columna 646.f
Apostoli omnes fuerunt fere de regno decem tribuum, parte 4. columna 2234.b
Apostoli vocati sunt per Christum varia vocatione, par. 5. col. 84.a. & 492.d.e
Apostoli ante vocationem vivebant mundialiter, sicut cateri homines, par. 5. col. 1260.f
Apostoli erant quasi fundatores Ecclesiae post Christum, par. 2. col. 118. f. Item par. 5. col. 233. c. Item p. 6. col. 1680. f. Item fundamenta ecclesiae, par. 4. col. 261.b.c
Apostoli quidquid habebant & habere poterant, exposuerunt pro spirituali edificio Ecclesiae. Et de hoc figura, parte 2. columna 1292.f
Apostoli synagoga carne editi, per struthionis oua designantur, parte 3. col. 373.b
Apostoli dicti sunt filij Iacob & Israel, eo quod à Christo vocati sunt praeter ceteris tempore & dignitate, parte 4. col. 2066.f
Apostoli caeli dicuntur, & quare, parte 3. columna 561.a.b
Apostolorum vel quorumlibet predicatorum vox dicitur turris vox, & quare, parte 3. col. 1835.b
Apostoli & predicatores noui testamenti dicuntur viri misericordiae, &c. parte 3. columna 2195.c
Apostoli & discipuli à Christo missi ad praedicandum per mundum, significantur per exploratores à Iosue missos ad explorandum Iericho, parte 2. col. 17.b
Apostoli duodecim significantur per duodecim principes existentes cum rege Dauid per singulos menses successue, parte 2. columna 1087. c
Apostoli alique discipuli & eorum successores, Euangelium Christi per orbem praedicantes, significantur per sacerdotes arcam foederis portantes, parte 2. col. 26.f
Apostoli dicuntur seniores, qui cum Iesu vel post Iesum fuerunt, parte 2. col. 161. a
Apostoli designantur per duodecim paves in mensa tabernaculorum, parte 1. col. 1116. d
Apostoli designantur per Zabulon & Isachar, qui in Galilea possessionem acceperunt, par. 1. col. 1083.c

Apostoli quatuor epistolas scribentes sunt figurati in multis qua-
termitatibus, parte 6. col. 1258. d.
Apostoli aut apostolici viri ubique loquuntur ad populos his
testimoniis abutuntur, quæ iam fuerant in gentibus diuin-
gata, &c. parte 1. col. 434. d.
Apostoli significantur per principes iuxta tabernaculum castra
merantes, &c. parte 1. col. 1170. d. & col. 1203. c. Et columna
1204. a.
Apostoli & Evangelii a dicuntur cæli propter unitatem fidei &
doctrinæ, parte 1. columna 1683. a.
Apostoli filios spirituales in ecclesia genuerunt. Unde per fra-
trem defuncti sine liberis, qui suscitare tenebatur semen fra-
tris sui, fuerunt figurati, sic & eorum successores ad genera-
tum filios spirituales in ecclesia sunt obligati, parte 1. colum-
na 1615. c.
Apostolorum unicuique partitum erat ad quos in predicatione
dirigeretur, &c. De quorum fide gloriarentur, par. 6. colum-
na 434. d. e.
Apostolorum & doctorum primitiue ecclesiæ perfectio in hoc
fuit quod in breui tempore per orbem publicauerunt fidem
Christianam, &c. par. 4. col. 2533. c.
Apostolorum tempore publicatum fuisse euangelium per orbem
universum ostenditur, par. 6. col. 138. c.
Apostolorum predicatione idola destructa sunt, & prophetia
Demonum, & diuinatio magorum ad nihilum deuenerunt,
parte 4. col. 391. a.
Apostolorum incredulitatem quare Christus increpauit recedens
ab eis, parte 5. col. 660. f.
Apostolorum verba sunt panes, lagana prophetarum, & quare.
Virique autem sine fermento scientiæ secularis, &c. parte 1.
columna 919. b.
Apostolorum predicationis fuit virtuosa ex duobus, parte 6. col.
1031. c. & 1032. f.
Apostolorum catalogus per nomina singulorum ponitur, & qua-
re, parte 5. col. 186. c. f.
Apostolorum nomina singulorum interpretantur, p. 5. c. 187. a. b.
Apostolorum sollicitudo promptitudo aliorumque discipulorum
ad implendum Christi mandatum figuratur per curiores
Ezechia regis, &c. parte 2. col. 1143. b.
Apostolorum gloria in quo fuit, par. 6. col. 402. d.
Apostolorum discursus assimilatur nubibus, & etiam columbis,
parte 4. col. 489. c. & 490. f.
Apostolorum transitus ad predicationem gentibus significatur
per transitum Domini in Aegyptum, par. 5. col. 67. c.
Apostolis quando lex noua data est, parte 6. col. 881. f.
Apostolis nullus de gentilitate renatus in Christo prepositus est
in donis gratia & gloria, sed magis e converso, qui renati sunt
de Iudæa primum locum obtinent, quorum ecclesia sequitur
autoritatem, par. 1. col. 1581. c.
Apostolis parum fuerat spiritus vocem audiuisset, nisi per eundem
spiritum leuati, auderent amari indignante, & intendere
spirituali indignatione & seuerâ amaritudine qualem spi-
ritus sanctus sese illis conferre significans apparuit in igne,
parte 4. col. 1102. d.
Apostolis & martyribus qui aduersabantur in æterna sunt
ignominia, par. 4. col. 360. d.
Apostolis dedit Christus legem in monte non in tabulis lapideis
sed in cordibus eorum, par. 4. col. 797. c.
Apostolis qui fuerunt predicatorum euangelij Deus dedit clario-
rem sui cognitionem, quam patribus veteris testamenti, par-
te 1. col. 334. f.
Apostolis non minus credendum est, quam prophetis, immo ma-
gis, &c. par. 4. col. 1384. d. Item par. 6. col. 1311. c.
Apostolis quare precepit Christus, ne cum euangelizarent Dei
filium ante passionem suam, par. 5. col. 1271. & 272.
Apostolis multa de futuris reuelata fuerunt per spiritum san-
ctum, par. 5. col. 1268. c.
Apostolos tres assumpsit ad montem Thabor in transfiguratione

Christus, sciens meritorum cognitor perfectiores fuisse ceteris
illos, par. 5. col. 1272. f.
Apostolos vocat Mahumetus viros dealbatos, par. 6. Vide Al-
batus.
Apostolos nobis duces rex iustus largitus est, par. 4. col. 203. a.
Apostolos maiora prophetis nosse declarat dominus, dicens:
Multi prophetae, &c. Et post ascensionem, &c. In futuroque
maius promittit, &c. par. 1. col. 735. b.
Apostolos ex verbis Christi intelligimus baptizatos: & si non le-
gimus, ubi vel quando, par. 5. col. 1249. a. Item, par. 6. Vide
Adulter.
omnis Apostolici & Evangelici sermonis initium in prophetis
libris initium presignatur & finis, omnis apostolorum & suc-
cessorum vita mysticis veteris Testamenti incerta est pagi-
nis, par. 1. col. 759. b.
Apostolica consuetudinis est, ut quidquid viderint utile audi-
tibus, & non repugnare presentibus, de testimoniis alterius
temporis confirmant, par. 4. col. 1926. d. e.
Apparatus ex parte regaliū semper est cum ira & cupidita-
te, cum multitudine superba & potestate, apparatus autem
Iudeorum semper fuit cum oratione & humilitate, & cum
Dei fiducia & pietate, par. 4. col. 2344. f.
Apparitiones frequenter fiunt exterius, ad designandum dispo-
sitionem hominis interius, cui fit apparitio, parte 1. columna
220. f.
Apparitiones fiunt communiter secundum dispositionem inte-
riorem ipsorum quibus fiunt, par. 5. col. 551. c.
Apparitiones angelorum in corporibus assumptis fiunt secun-
dum proprietatem legationum ad quæ mittuntur, parte 2.
col. 1490. f.
Apparitiones angelorum sunt ad aliquid significandum, ideo
formantur secundum convenientiam ad illud, quia aliqua-
do dicuntur Deus, aliquando angeli nominantur: quia Dei
personam representant, & in eius persona loquuntur, par. 6.
col. 551. c.
Apparitio demonum, qua apparent suis cultoribus fit per ab-
stractionem à sensibus, & cum aliqua horribili passione cor-
poris. Et hoc fit Dei providentia, ut, &c. parte 1. columna
1342. f.
Apparitiones demonum communiter magis fiunt in tenebris &
in solitudine, quam in luce vel societate, & quare, parte 1.
ibidem.
Apostoli duodecim à domino eliguntur, sed adduntur Iacobus
frater domini & Paulus, & sic quatuordecim erunt, parte 6.
col. 1272. e.
Apostoli undecim Iudæa reprobat, per quos predicatum est E-
uangelium Christi in mundo, significatur per undecim dies,
par. 1. col. 1458. d.
Apostoli sunt scribae & notarii Christi, par. 5. col. 249. a. b.
Apostoli sunt maiores ecclesiæ ministri, ad quorum officia tria
pertinent, par. 6. col. 309. e.
Apostoli & alij discipuli Christi qui nullius erant reputationis
eleuati sunt per illuminationes diuinas, & operationes mi-
raculosas, & sacerdotes & scribe, qui erant magna reputa-
tionis & autoritatis, sunt annihilati per excitationem, &
tandem per occisionem in destructione ciuitatis per Roma-
nos, par. 4. col. 272. f.
Apostoli & discipuli domini relictis ex populo Iudeorum radi-
ces deorsum agunt, hoc est doctrinam toto orbe disseminant,
par. 4. col. 333. b.
Apostoli per domini gratiam ad culmen honoris electi sunt, sed
tamen à peccatoribus multas perpepsi sunt tetrationes atque
iniurias. Et sunt significati per filios Mattheæ, &c. par. 4.
col. 2231. b. c.
Apostoli tres erant magis familiares ipsi Christo & ad eius
secreta admittebantur magis quam alij, parte 5. columna
288. b. c.
Apostoli predicando legem euangelicam, obscuritates propheta-
rum aperuerunt, & declarauerunt eas in Christo esse im-
pletas, parte 4. columna 111. c.
Apostoli certius verba euangelij ab ipso nouerunt, sed gentiles
ab erroribus ad veritatem euangelij conuersi, certius gentium
errores nouerunt, & ideo subtilius expugnaverunt, parte 2.
columna 1139. c.
Apostoli gloriam filij Dei humanati quasi naturaliter proceden-
tis à Deo patre, viderunt, & hoc multis modis, par. 5. col. 1031. c.
Apostoli duplici modo videndi habuerunt notitiam verbi incar-
nati, parte 5. columna 1031. c.
Apostoli ex diuersis tribubus oriundi una vocatione, una gratia,
atque uno spiritu digni effecti, omnes hominum animas de-
predati sunt, parte 4. columna 145. b.
Apostoli & discipuli domini ex terra Zabulon electi, parte 4.
columna 116. f.
Apostoli quomodo tot nationes attraxerunt, par. 4. col. 258. d.
Apostoli nauigandi peritiam mare superarunt, par. 4. col. 368. a.
Apostoli & euangelistæ saepe cum aliquo testimonium assumunt
magis sensum quam verba ponunt, parte 3. col. 1186. f.
Item par. 4. col. 265. b. c. Item par. 6. col. 221. per totum.
Apostoli Christi miracula videntes stupebant magnitudine vir-
tutum, sed diuine maiestatis veritatem non cognoscebant,
parte 5. columna 552. f.
Apostoli Christi vinum fidelibus propinauerunt, propter quod
saluator de seipso dicit: Ego sum vitis vera, &c. parte 4. co-
luma 1714. f.
Apostoli domino credentes habuerunt spiritum sanctum, sed pro
modulo & mensura, &c. parte 5. col. 1147. b.
Apostoli receperunt spiritum sanctum per modum habitus firmi-
ter permanentis, & non passionis transcurrentis, parte 5. colum-
na 1228. f.
Apostoli non erant baptizati spiritu, quando Petrus negauit, sed
aqua, parte 6. col. 972. d.
Apostoli humanum quid passi, nedum habuerunt cogitationem
de maiestate inter eos, sed etiam de hoc facta est inter eos
contentio, &c. par. 5. col. 1272. c. f.
Apostoli non excusantur omnino à peccato veniali, sicut nec pa-
tres veteris testamenti, parte 1. col. 412. f.
Apostoli aliqui, passi aliqua humanum, incurrerunt quendam
motum turbationis & inuidiæ: & per hoc impediti fuerunt
in curatione infirmi obliti, parte 5. col. 293. c.
Apostoli quatuor synodos habuerunt, & de quibus, parte 6.
col. 1209. b.
Apostoli quare ex precepto diuino una tunica inssi sunt esse con-
tenti, cum pontifex veteris legis duabus tunicis vestiri prae-
cipiebatur, parte 1. col. 972. d.
Apostoli per subiectos sibi discipulos, verbi diuini semina per
mundum sparserunt, & quomodo. De hoc figura, parte 2.
columna 1219. a.
Apostoli magis occupabant se circa predicationem & per suos
discipulos baptizabant, & quare, parte 6. col. 201. c.
Apostoli dicti sunt beati, quia in eis fuit completum quod sanctis
patribus fuit promissum, parte 5. col. 238. per totum.
Apostoli dicuntur pedes domini, parte 4. col. 488. e.
Apostoli per columnas duas significantur: & quare, parte 2.
columna 736. f.
Apostoli, euangelistæ, & prophetæ, per quos nobis forma fidei &
rectæ operationis ministratur, per portas & turre signifi-
cantur, parte 2. col. 1356. f.
Apostoli dicuntur nubes, & quare, parte 1. col. 1688. f.
Apostoli dicuntur venti, parte 4. col. 906. e.
Apostoli dicuntur rota, quia summa celeritate mundum predi-
cando peragrabant, parte 4. col. 1582. d.
Apostoli duodecim significantur per duodecim presbiteros Salo-
monis, parte 2. col. 698. f.
Apostoli significantur per duodecim fontes & septuaginta disci-
puli per septuaginta palmas, parte 3. col. 158. f. Item parte 1.
col. 930. e. f. Et col. 1158. f. Et col. 1159. f.

Apostoli alique discipuli Christi per semen regium possunt in-
telligi quod Iudæa voluit interficere, &c. Et de hoc figura,
parte 2. col. 913. d.
Apostoli dicuntur vermes, parte 4. col. 360. d.
Apostoli multo ante excidium Iudææ omnes ad predicationem
Euangelium per totum orbem sunt dispersi exceptis, &c. parte
5. columna 617. b.
Apostoli duo in Iudæa interfecti sunt ante dispersionem eorum-
dem in uniuersum mundum, parte 5. col. 394. d.
Apostoli calciati, id est, securi & sine impedimento predicantes,
ut libere possent discurrere ad ultimas partes Aegypti, Ro-
manorum virtute pacati, Nilus diuisus & in partes casus di-
citur. Ante natiuitatem domini non licebat de gente in gen-
tem transire quod post passionem eius licuit, domino euange-
lio viam preparante, parte 4. col. 150. d.
Apostoli dicuntur sacerdotes orantes, parte 4. col. 2388. f.
Apostoli duodecim lapidibus preciosis adaptantur, parte 6.
col. 1033. c. & 1034. f.
Apostoli dicuntur muri, & quare, parte 4. col. 497. b.
Apostoli dicuntur brachia corporis ecclesiæ, sicut & Christus di-
citur caput eius, parte 4. col. 427. b.
Apostoli dicuntur reges, quia peccati regnum expulerunt, & ius-
titia regnum in membris suis posuerunt, parte 1. col. 1322. c.
Apostoli dicuntur reges, qui perscrutantur alta Dei & ecclesiæ
regunt, ibidem f.
Apostoli dicuntur prophetarum filij, parte 3. col. 266. e.
Apostoli & propheta dicuntur ala vel fines terræ, & quare, par-
te 4. columna 232. e.
Apostoli sunt fores sanctæ ecclesiæ per quos debet ingredi aulam
cæli omnis catus sanctorum, & maxime preceptorum, ut
scilicet, eos imitentur, & eorum vestigia sequantur, parte 1.
columna 898. f.
Apostoli & euangelistæ fodientes puteum, nouum testamentum
inuenerunt aquam salientem in vitam æternam, & per quæ
significantur, &c. parte 1. col. 309. f.
Apostoli dicuntur montes, parte 4. col. 518. e.
Apparent angeli boni & mali, sed differenter in principio & fi-
ne, parte 5. col. 675. c.
Apparuit Christus post resurrectionem quotiens & quibus, par.
5. col. 472. d. e. f.
Apparere quod turpe est turpius est esse. Et quod formosum est
apparere, formosius est esse, parte 5. col. 945. c.
Appellare licitum est ab inferioribus iudicibus ecclesiasticis ad
summum Pontificem, & ab inferioribus Principibus & iudi-
cibus secularibus ad Regem seu Imperatorem, & unde hoc
originem accepit, par. 1. col. 557. c.
Appetitus quid & quomplex est, parte 6. col. 394. f.
Appetitus in homine est duplex scilicet, sensitivus & intellecti-
uus, & uterque aliquando nominatur voluntas largè lo-
quendo, quia solus intellectus dicitur voluntas, parte 5.
columna 1325.
Appetitus intellectivus & sensitivus fratres dicuntur, & tamen
frequenter sensitivus est potentior, & trahit ad se intellecti-
uum, quamuis intellectivus deberet dominari, parte 1. c. 351. c.
Appetitus est duplex, scilicet, naturalis & gratia. Primus incli-
nat ad conservandum unionem animæ cum corpore & disso-
lutionem refugit. Appetitus autem gratia inclinat ad conse-
quutionem gloriæ, &c. parte 6. col. 389. c.
Appetitus carnalis dicitur arcus fortis, qui sepe in hominibus
modica virtutis tendit ad extra ad suum concupiscibile, tã-
quam arcus proiciens sagittam ad signum, parte 1. colum-
na 465. c.
Appetitus hominis non quiescit totaliter in adeptione cuiuslibet
boni finiti, &c. sed solum in adeptione boni infiniti: quod est
solus Deus, parte 1. col. 59. b.
Appetitus malorum radicatur in bono sensibili, quod habet mo-
dicum de bonitate, & sic eius acceptibilitas cito transiit, & eius
adeptio fastidium inducit, parte 3. col. 682. f.

Appetitus felicitatis summe, procedit ex amore mutuo Dei & creaturæ rationalis, parte 3. columna 2117. c.
Appetitus vindictæ vitari ex duobus potest, quæ sunt contentio in aperto, & detractio in occulto, parte 3. columna 2117. c.
Appetitus gula temperare à potu & epulis, & à delectationibus & mollissimis suavitatibus coercere, &c. abstinencia & crucis genus est, parte 5. columna 283. e.
Appetitus ardentius, quo potius nandum sumus, parte 4. columna 589. b.
Appropinquare ad Deum qui supra ipsum est aliquis non potest nisi à semetipso deficiat, par. 5. col. 509. a.
Aprilis unde dicitur, & est primus mensis apud Hebræos, par. 1. col. 583. a.
Vide etiam in Mensis.
Aprilem esse primum mensis apud Hebræos, ut aliqui doctores Catholici dicunt, stare non potest, par. 1. col. 583. b.
Aptitudo potentia ad bene operandum politice, sicut est habitus virtutum politicarum, sic aptitudo anime ad opera meritoria est per habitum gratiæ & virtutum infusarum, quas Deus operatur in nobis, par. 6. col. 964. e.
Aqua habet humorem & vaporem, per humorem conuenit cum piscibus, per vaporem qui sursum eleuatur in aëre, conuenit cum aëre, par. 1. col. 26. e.
Aqua quomodo steterat diuisa in transitu populi Israël, par. 1. col. 617. a.
Aqua sanat quæ habet gratiam Christi, par. 2. col. 883. b.
Aqua mensura quomodo filiis Aaron diuidebatur, par. 1. col. 962. d.
Aqua usque ad renes venit cum dulcedo sapientie etiam in centum carnis interimit, par. 4. col. 1455. c.
Aqua que in principio creationis fuit concentrica terræ & uniuerso, an & quomodo facta sit eccentrica terræ, & concentrica lune, ut apparere posset arida, p. 1. col. 48. f. Et col. 52. e. f.
Aqua & terra licet in ripa maris communiter sint æqualis altitudinis, tamen procedendo in mare per elongationem à terra, mare semper est altius terræ, par. 1. col. 48. f.
Aqua quamuis sit una per continuationem vocatur tamen plures congregationes aquarum pluraliter propter multifidos sinus earum, parte 1. col. 15. a.
Aqua est maxime formabilis in res viuas, unde & femina hominum & animalium ceterorum sunt humida, parte 3. columna 352. f.
Aqua niuis ex aëre est, sed alia aquæ extra oriuntur, par. 3. col. 131. b.
Aqua per glaciem in superficie durefcit, sed intus fluida est, &c. par. 3. col. 359. b.
Aqua quando funditur abluit, rigat, & lapsum pedibus facit, par. 3. col. 576. d.
Aqua naturalis tantum ascendere potest quantum descendere. Et sic est de aqua spiritali, scilicet gratia diuina, par. 5. col. 1088. f.
Aqua corporalis deorsum fluit, aqua spiritalis sursum salit, par. 5. ibidem.
Aqua in vinum conuersa, miraculum dicitur, & miramur, cū alia maiora sint, sed ex usu viluerunt, par. 5. col. 1053. e.
Aqua commiscetur vino in calice, & quare, par. 6. col. 291. b. c.
Et si per aliquem negligentiam non apponatur, quid tunc. col. 295. b. c. De ista materia vide par. 5. col. 1131. c. Item par. 6. col. 293. 294. 295.
Aqua munda vocatur aqua regenerationis, par. 4. col. 1348. d.
Aqua fluminis in Aegypto versa est in sanguinem, per quod designatur quid Deus requirebat ab Aegyptiis sanguinem puerorum in flumine extinctorum, par. 1. col. 518. f.
Aqua omnis Aegypti conuersa est in sanguinem, par. 1. col. 549. a.
Aque superiores & inferiores non mere equiuocè dicuntur, sed quodammodo quasi analogice, parte 1. columna 47. b. Et col. 12. a.

Aquam & Abyssus quid vocet Ezechiel. capite 31. par. 4. col. 1307. c.
Aqua nomine significatur Euangelij promulgatio, parte 4. col. 455. b.
Aque calida orientes & exeuntes de terra per modum fontis, contrahunt calorem à venis sulphureis quæ ibi sunt, cuiusmodi fontes in pluribus terris inueniuntur, parte 1. columna 376. b.
Aque viue dicuntur & mortuæ ad similitudinem animalium & plantarum. Inquantum habent in se principium sui motus secundum augmentum & decrementum: ut aqua quæ scaturiunt ex fontibus, dicuntur, viue. Aquæ verò cisternales mortuæ, par. 3. col. 1325. a. Item par. 5. col. 188. f. Item par. 1. col. 1028. f.
Aque contra suam naturam ventorum vi imminuit, par. 1. col. 157. a.
Aqua Siloe quæ cum silentio fluunt Christum innuunt, parte 4. col. 109. a.
Aque nautarum operatione sæpius illustrantur, qui in profundum maris, missi ex ore oleo aquas sibi illustant, parte 1. columna 8. d.
Aque inundantes multis voluminibus impetu feruntur, par. 3. col. 59. b.
Aque inferiores & falsæ, significant infideles, concupiscentiarum & tentationum fluctibus sese quatientes, quæ tunc separantur ab arida, quando infideles coercentur, ne aridam, id est, animam domini sitientem conturbent, par. 1. col. 17. b.
Aque ubi sunt congregatæ, quæ omnes partes terræ usque ad cælum texerant, &c. par. 1. col. 13. c. Item par. 3. col. 653. c.
Aqua quæ dicitur fluere de situla Numerorum 24. est sacra scriptura situla verò Christus est, par. 1. col. 1356. e.
Aque maris in Oceano, an in medio Oceani altiores sint, & contra naturam suam sic detineantur, par. 3. col. 649. a. col. 1229. c.
Aque aliquæ sunt de natura cælesti, aliquæ de natura elementari, par. 1. col. 13. a.
Aque omnes quæ sub cælo sunt, inclinantur ad unum locum, scilicet ad unum centrum, seorsum à centro terræ: ad quod centrum congregantur aquæ, sicut partes terræ ad centrum terræ, par. 1. col. 48. d.
Aqua superficies huc atque illuc aura impellitur, par. 3. col. 246. f.
Aque rotunditas potest demonstrari physice, sicut & terra rotunditas, par. 1. col. 48. f.
Aquarum congregatio de qua in operibus sex dierum agitur, an & quomodo sit intelligenda per densitatem earundem, vel per earum receptionem in concavitatibus terræ, par. 1. col. 48. f. & col. 49. b. c.
Aquarum reuersio in mare potest dupliciter intelligi, parte 3. col. 1753. c.
Aquarum tanta moles in diluuiio unde manauit, par. 1. col. 154. e.
Aquarum natura bipertitum locum sortita est inferiorum in unda labili, superiorum in aura stabili. Illum natantibus, hunc volantibus, par. 1. col. 24. e.
Aguas dulces, quæ mari influunt, dicunt Philosophi, vel ardente sole consumi, vel salsuginis maris esse pabula: Sed aliter ecclesiastes dicit, &c. par. 3. col. 1753. b.
Aguas super cælum sidereum esse non posse asserunt quidam, cū earum pondus exigit hoc, ut supra terram fluant, &c. Sed quo modo ibi sint, ibi esse non dubitamus, par. 1. col. 11. e. Et col. 24. f.
Aguas superiores diuisit firmamentum, scilicet cælum sidereum ab aquis inferioribus, non solum secundum locum, sed etiam secundum quasdam proprietates essentialiter consequentes motum earum, par. 1. col. 47. c.
Aguas cum aggregasset Deus vocauit ea Maria, par. 1. col. 6. d.
Aguas calidas quas terminus appellamus, quis primus reperit, & ubi, par. 1. col. 37. e.

Aquas diuisas ex oculis deducimus quando peccatis singulis dispersitas lachrymas damus, parte 4. col. 996. a.
in Aquis baptismalibus purgat virtus Christi passus immunditias mentis, & in aquis penitentiae immunditias post baptismum contrahit, parte 1. col. 1297. c.
Aquis lustrationis utebatur populus Indicus, dum erat in terra promissionis, &c. sed ducto populo in captiuitatem cessauit talis emundatio, parte 3. col. 1132. f.
Aquila apud Ezechielem prophetam quid significat, parte 4. col. 1076. d.
Aquila alius volat ceteris auibus, & habet tam acutum visum, ut in sublimibus volans, pisciculos, videat in mari nantes, &c. par. 4. col. 1408. f.
Aquila secundum Physicos ab acumine oculorum est vocata, & reliquæ eius proprietates describuntur, par. 1. col. 1657. a.
Aquila dum senio grauatur, quomodo excutit vetustatem, parte 3. col. 1220. e.
Aquila dicitur rex auium, & vidit de preda, par. 1. col. 2. f.
Aquila mirabilis est in multis, &c. parte 3. col. 377. c. & 378. f.
Aquila in rupibus inaccessis nidum parat, & in medio amethystum lapidem (qui omnia venena fugat secundum Physicos) propter serpentes arcendos & quedam alia secreta nature collocat. Et horum mysticatio, parte 4. col. 532. d.
Aquila plus omnibus bestiis auibusque fatus diligit ut aiunt qui de animalium scribere naturis, parte 4. col. 532. e.
Aquila tantam præ se fert similitudinem, quanta potest esse, de re mortali ad immortalitatem, parte 3. col. 1220. e.
Aquila in porta templi ciuitatis Ierusalem fuit posita per Herodem, sub quo natus fuit Christus, quod fuit solum ad portæ decorem & Imperij honorem, sed illam Iudei zelo legis deiecerunt in terram, propter quod multi occisi sunt, p. 4. c. 42. f.
Aquila est signum Romani Imperij, parte 4. col. 1076. f.
Aquila signum est Imperij Romani, cuius ala sunt due, acies duas notantes, parte 6. col. 1584. f.
Aquila modus est quando portat pullos de loco ad locum, quod portat eos super dorsum, & quare, &c. par. 1. col. 657. b. & col. 1694. f.
Aquila ventus durissimus, parte 4. col. 1724. e.
Aquilarum nomine insidiatore spiritus exprimuntur.
Ar Metropolis est Moabitum super ripam torrentis Arnon, olim possessa a gente veterima Emim, &c. par. 1. col. 1451. a.
Ara in qualibet erat titulus superscriptus: illius idoli quod ibi venerabatur apud Athenienses, par. 6. col. 553. b.
Arabes sunt Sarraceni ab Ismaele & Cedar filio eius descendentes, qui melius ab Agar matre sua, Agarini dicerentur, sed maluerunt, &c. par. 4. f. vide etiam in Sarracenis.
Arabia est duplex, superior & inferior, parte 4. col. 212. f.
Arabici heretici sunt, qui animam cum corpore mori putant, parte 1. col. 1020. d.
Aram est dictio æquiuoca. Vno modo significat patrem Loth, alio modo significat quandam locum in Mesopotamia, &c. parte 1. col. 185. a. Et col. 282. c.
Aranearum tela studiose texitur, flatu venti dissipatur, parte 3. col. 117. a.
Arandi artem adinuenit Noë, in qua plus satis laborant animalia quam homines, ideo dicitur dedisse requiem hominibus, parte 1. col. 135. b. Et col. 136. f.
Ararath regio est Armenia campestris &c. pa. 4. col. 335. a. Item par. 2. col. 962. d.
Ararath est Armenia in cuius montibus arca constitit, parte 1. col. 157. b.
Arbea & Hebron & Mambra, Synonima sunt eiusdem ciuitatis, parte 1. col. 374. c.
Arbea est ciuitas, ut dicunt aliqui, propter quatuor gigantes ibi sepultos, &c. Alij dicunt quod sic dicta est propter quatuor patriarchas ibi sepultos & enumeratur, &c. par. 1. col. 282. b.
Arbea, id est, quatuor, eo quod ibi quatuor patriarchæ Abraham Isaac & Iacob sepulti sunt & Iam magnus, parte 2. col. 100. e. & 101. a.

Arbea quidam suspicantur conditum in loco Caluarie, par. 2. col. 100. e.
Arbitrium liberum si tollatur extra peccatum erit quicquid agant homines, parte 2. col. 145. a.
Arbitrium: Vide in Liberum arbitrium.
Arbitrij libertas ita seruatur ut in omnibus excellat gratia largitoris, parte 4. col. 715. a.
Arbitrij libertas probatur, parte 4. col. 1108. e.
Arbitrij libertate sublatam nulli essent laudandi aut vituperandi, parte 2. col. 145. b.
Arbitrio libero ditauit Deus & homines & angelos, parte 2. col. 145. b.
in Arbitrio hominis esse ut saluetur qui negant, erubescant. Quomodo enim posceret ab homine Deus, nisi haberet homo in potestate sua, quod poscenti debeat offerre, p. 1. col. 5323. f.
Arbor scientiæ boni & mali, quare sic dicta est. Et bona erat, & bonus fructus eius, parte 3. columna 921. b.
Arbor de cuius fructu comederunt protoparentes, dicunt Hebræi, quod fuerit ficus, parte 1. col. 95. c.
Arbor bona fructificat & obumbrat, ita homo bonus proximo prodest in bonis, & protegit à malis, parte 1. col. 18. f.
Arbor nimis cito fructificans, postea citius fit minus utilis parte 1. col. 1073. c.
Arbores plantabantur in montibus altis & fiebant edificia ad idololatriam exercendam, parte 1. col. 1436. e. Et columna 1560. f.
Arbores & lucus iuxta templum non plantentur, ne voluptuosa loca religionem emolliant, par. 4. col. 338. b. Item parte 2. col. 109. b. Et col. 938. f.
Arbores sensibiles posse immortalitatem conferre, par. 1. col. 70. e.
Arbores nuper plantatæ tribus annis ordine sequentibus iubet lex fouere & alere superfluas, quæ adnascuntur exscindendo propaggines, par. 1. col. 1072. e.
Arborum præputia, id est, primos flores seu gemmas auferre iubentur Hebræi, & quare, par. 1. col. 1073. c.
Arborum atque herbarum prima creatio vtrum fuerit cum irrigatione pluuiarum, &c. sicut modo solitum est fieri, parte 1. col. 61. b.
Arca linita fuit intrinsecus & extrinsecus propter magnū impetum aquarum, & quia diu stetit in aqua. Vasculum autem Moysi in quo erat positus, tantum limitum exterius: & quare, parte 1. col. 144. e.
Arca bicamerata habuit in inferioribus, tricamerata in superioribus, quinque ergo mansionibus distincta sunt, parte 1. col. 142. f.
in Arca Noë ubi mensura calitus datur, in inferioribus trecentorum cubitorum ponitur longitudo, & quinquaginta latitudo: summus vero vnus cubiti spacio consummatur, parte 1. col. 1280. f.
Arca plures fenestras habuit, sed fuit vna principalior. Sed qualis fuerat notantur opinionibus, 2. par. 1. col. 144. e.
Arca tam magna vtrum centum annis potuit fabricari à quatuor hominibus, vel an alios fabros adhibuerit Noë, parte 1. col. 146. f.
Arca vtrum tanta capacitate, quanta describitur animalia omnia quæ ingressa dicuntur & estis eorum ferre potuerit, par. 1. col. 150. e.
Arca fuit profundata inter aquas per duodecim cubitos & plus par. 1. col. 144. f. Et col. 150. d. e.
Arca quot cubitis intrabat aquam quando aque fuerunt in fortitudine sua, non enim intrabat quindecim cubitis, &c. par. 1. col. 54. c. d. Et habes alteroationem longam de hoc, col. 159. 160. d. e. f.
Arca Noë ad quos montes delata est, par. 4. col. 335. a.
Arca testamenti & arca testimonij solet dici quare & quando, par. 2. col. 32. f.
Arca quot & quæ in se habebat recondita, par. 1. col. 1610. f. Item par. 2. col. 51. a. Et col. 544. f. Item, parte 3. col. 1469. c. par. 6. col. 90. 1. c. & 902. f.

Arca uete. Testamenti dicebatur sancta, & quare, parte 3. col. 119. f.
Arca domini à solis Leuitis & in humeris portari debuit, &c. parte 2. columna 544. f.
Arca ut dicunt Hebrei aliter transiit Iordanem quam populus, & quod arca portauit portitores suos, & quod cum sacerdotibus fuerat subito transportata, par. 2. col. 33. a
Arca portabat seipsam, hoc est dictum, ut dicunt Hebrei, quod diuina uirtute sic portabatur, q. Leuita portitores eius nulum pondus sentiebant, parte 2. columna 181. c.
Arca domini transeunte ad gentes, quando scilicet capta fuit per Philisteos mystice significat, quod perit sacerdotium Iudeorum, par. 2. col. 345. b. Interl.
Arca à tempore quo fuit capta per Philisteos usque ad tempus in quo fuit posita in templo constructo per Salomonem, non habuit stabilem mansionem, par. 2. col. 359. f.
Arca Testamenti quotiens, quando, per quem & quo translata fuit, par. 1. col. 153. i. c. Item, par. 2. col. 356. e. Item, par. 3. col. 146. e.
Arca cum transferretur à sacerdotibus in templum Salomonis, parte ut Hebrei dicunt clauerunt se contra eos, sed cum orando dicerent Psalmum: Memento Dauid, &c. & uenissent aduersum illum. Propter Dauid seruum tuum, &c. porta se aperuerunt, par. 3. col. 147. c.
Arca domini fuit amota de templo secundum aliquos tempore Achaz, secundum alios tempore Manasse regis Iuda, simulacris in templo missis, & fuit arca traducta in domum Sellum, &c. Sed reportata ad locum pristinum per Iosiam, par. 2. col. 126. c.
Arca fœderis nequaquam tuetur legis transgressores, par. 2. col. 345. c.
Arca Noë Ecclesiam Catholicam figurabat, par. 4. col. 452. e.
Arca Dei capta docuit Hebraeos ut legitime uiuentes in Dei confidenter providentia legem uero transgressientes neque in ipsa neque in arca confiderent, par. 2. col. 345. a.
Arca Dei capta & sub Deo relicta segetes & vineas immissa murium multitudine vastauit Deus, par. 2. col. 344. a.
Arca in summo uelut tecto quodam cacuminata est, par. 1. col. 145. a.
Arca domini est Christus manens in Ecclesia sua, par. 2. col. 347. b.
Arca due fuerunt, ut dicit, Rab. Sal. Una que precedebat exercitum, in qua reuerenter seruabantur prime tabula fracta, eo quod erant scripta digiti Dei. Alia erat in medio progredientium, &c. par. 1. 123. i. c.
Arca Noë mensura capacitas, par. 1. col. 143. a. 148. d.
Arcam salutis edificat, qui se ab amore mundi conuertit in corde, habens in se longitudinem, & trinitatis fidem, ac longitudinem uite, & immortalitatis: latitudinem in charitate, altitudinem in spe, qua se erigat, &c. par. 1. col. 144. f.
Arcam construxit Noë de lignis imputribilibus & Christus Ecclesiam de uicturis in sempiternum hominibus, qua sicut arca natat in fluctibus, par. 1. col. 143. c.
Arcam ingredientium ordo, par. 1. col. 162. e.
Arcam detectam uidere soli Pontifici licebat, par. 2. col. 354. e.
Arcam testamenti non leguntur habuisse Iudei post captiuitatem Babylonicam, nec propitiatorium, nec responsa in rationali summi sacerdotis, nec unctionem regum & Pontificum. Et hoc etiam consentiunt Iudai moderni, &c. parte. 4. col. 238. f.
Arcanorum heresis refutatur, par. 1. col. 32. d.
Archidiaconi, decani, curati, possunt dici asini pralatorum quia supportant eorum onera, par. 1. col. 710. f.
Archiepiscopus dicitur Archisynagogus, & quare, par. 5. col. 177. c.
Archiepiscopus, referendum est, quod per inferiores eo, corrigi non potest, par. 2. col. 132. b.

Arcturus est quedam constellatio, &c. parte 4. columna 186. c.
Arcturus in axe cali septem stellis lucet, semper uersatur & nunquam mergitur, parte 3. columna 123. c. & columna 343. c. & col. 360. f.
Arcus celestis quare datus à Deo, & quot habeat colores, &c. parte 1. columna 168. d.
Arcus celestis nunquam nisi de sole resplendet, parte 1. ibid.
Arcus dicitur iudicium Domini, & ratio quare, & de eius uariis significatis, par. 4. col. 955. a. b.
Arcus erat quasi visibile signum Dei uirtutis inuisibilis inhaerens acri intensionem & remissionem quodammodo gubernandi, par. 1. col. 168. f.
Arcus qui in calo positus ceruleo & igneo colore tinctus, non est iris, par. 1. col. 168. e.
Arca, areola, & areolum, quid dicantur, parte 2. col. 1418. f.
Arena non accipitur in scripturis sacris communiter pro continuo sed discrete, ut non significat magnum sed multum, parte 3. col. 102. d.
Areola est portio terra bene seminata, qua delectat ualde uisum quando incipiunt semina pullulare, parte 3. columna 1861. c.
Argentum, eloquium signat, par. 4. col. 638. d. & col. 1133. c.
Argentum offert qui confitetur quod bene credit, parte 1. col. 875. & 876.
Argenti claritas ex usu seruatur, sine usu in nigredinem uertitur, par. 1. col. 785. f.
Argentum sonat & lucet, par. 1. col. 878. e.
Arguens alium & existens in crimine an & quando peccet, par. 5. col. 145. c.
Argui grauius est quam accusari, par. 3. col. 475. b.
Argumentum dicitur tripliciter, par. 6. col. 833. c.
Argus qualis fuerit, describunt fabule Poetarum, parte 4. columna 1080. e.
Arida Genesios primo expressu natura est, parte 1. col. 15. b.
Arida & terra quomodo differenter dicuntur. Et arida raro in bono accipitur, parte 1. col. 1415. b.
Aries si Deo uouetur, sanctus appellatur, nec licet eum tonderi ad communes usus, par. 1. col. 1400. d.
Aries Christus dicitur, ducatum prabens ouibus, parte 1. columna 978. e.
Aries qui pro Isaac immolatus est non putatiuus sed uerus aries erat, par. 1. col. 267. e.
Aries mactatus redemit Isaac, Dominus occisus saluauit nos, par. 1. col. 268. b.
Aries qui pro Isaac immolatus est, non putatiuus, sed uerus est ideo magis putatur angelum eum aliunde attulisse, quam ibi de terra post sex dierum opera procreasse. Dicunt enim Hebrei, quod ibi fuit paratus à principio creationis mundi, scilicet sexta die, in qua formauit Deus animalia, sed ficticiu reputandum est, par. 1. col. 267. e.
Arietis illius in signum qui pro Isaac immolatus fuit solent Iudaei in cornu clangere, par. 1. col. 267. d. e.
Arietes duo offerebantur in consecratione summi sacerdotis, & quare, par. 1. col. 801. c.
Arietes dicuntur duces Christiani gregis, parte 2. columna 699. a. Interl.
Arioli sunt deceptores & adulatores, qui ueneficis uerbis auditus multorum corrumpunt, & à ueritate auertunt, parte 1. columna 1081. c.
Aristi, magi, & malefici, qui dicuntur, & quomodo differunt, parte 4. col. 1504. e.
Ariopagum quid significat. Et unde dicitur, parte 6. columna 1172. e.
Arista spicarum summitas est, par. 3. col. 249. b.
Aristobolus post captiuitatem Babylonicam primus sibi imposuit diademaregni Iudeorum. A captione enim Sedechia per 484. annos nullus fuit rex apud Iudeos praeter istum, &c. par. 4. col. 237. b.
Aristoteles

Aristoteles & si minus inter alios Philosophos dicitur errasse, tamen errauit in multis, &c. parte 3. columna 1747. c.
Arma precipua quibus miles Christi armatur sunt patientia & benignitas, &c. parte 6. col. 313. a.
Arma de directo plus sunt in defensionem quam in offensionem parte 1. col. 119. b.
Arma, scuta, & vexilla militum ponuntur supra sepulchra eorum, ad memoriam aeternam, quod mortui sunt in defensione gentis suae, & unde hoc trahitur, parte 4. columna 2351. c.
Armorum genera quinque sunt ad inuadendum. Inter quae tria ferunt de prope, alia uero percutiunt à longe, parte 3. columna 401. c.
Armamur lectione illorum, qui ante aduentum Christi in lege iustificati sunt & nobis certantibus contra demones ueniunt in auxilium. Et de hoc figura, par. 2. col. 14. e.
Armamentarium dicitur domus saltus, &c. par. 4. col. 216. e.
Aromathaim uel Ramathaim interpretatur excelsa duo, ut due intelligantur tribus regalis scilicet & Sacerdotalis, par. 2. col. 313. a.
Arnon est rupes in sublimi porrecta in finibus Amorrhæorum inter Moab & Amorrhæos, par. 2. col. 89. c.
Aromatica in sepulchris regum comburebatur, non solum contra cadaueris fetorem, sed etiam ad defuncti honorem, parte 4. col. 817.
Aromaticum domus quam Ezechias legatis regis Babylonie ostendit, qua & qualis fuerit, par. 2. col. 970. d.
Arrius in Alexandria una scintilla fuit, eius flamma totum orbem depopulata est, par. 4. col. 1362. f.
Arrius inter alios Hereticos uidetur magis Christum noluisse, negans eius deitatem. Similiter soluit humanitatem negas Christum habere animam humanam, &c. par. 4. col. 1354. c. Item, parte 1. col. 1017. c.
Arrius superbia inflatus, asseruit contra articulum trinitatis. Contra hunc errorem congregatum est concilium generale 318. Episcoporum in Nicæa ciuitate Bithiniae, par. 6. c. 1537. c.
Arrius quia uerbum suppleret locum anime: Improbatur, parte 5. col. 1030. f. Item par. 6. col. 820. f.
Arrius dixit quod pater & filius essentialiter distinguuntur, sicut & personaliter, quod est erroneum, par. 5. col. 1018. f. Item par. 3. col. 1062. e.
Arrius dixit quod uerbum secundum naturam uerbi, sic factu: Et ex quo loco ad hoc sumit dicendi occasionem, par. 5. col. 1033. c.
Arrius quomodo turpiter mortuus fuit, & per hoc sui complices confusi sunt, par. 4. col. 1365. c.
Arrius per eum figuratur, qui multitudinem populi preparabat ad pugnam, par. 4. col. 2547. c.
Arrianus iuuenis ausus fellam lignum ex templo Alexandrino euellere fragmento ligni intestina sua perforauit, par. 2. col. 348. d.
Arrianus uide in Eremitas.
Arriani quomodo per simplices Christianos conuicti sunt, & Catholicam fidem acceperunt, par. 4. col. 1365. c.
Arriani uituperant eos qui sese dum ad necem queruntur occultant & persecutores effugiunt, par. 2. col. 447. b.
Arrogans quis dicitur, par. 3. col. 383. c.
Arrogans non esse, sed uideri humilis cupit. Ibidem.
Arrogans frequenter, ut reuerentius audiat, zelo ueritatis loqui se dicit, licet amore proprie laudis moueatur, par. 3. col. 331. a.
Arrogans non aduersariorum dicta superare sed suam sapientiam ostentare festinat, par. 3. col. 305. b.
Arrogantis mos est, quia qui ad blanda descendit uilescere se putat, ideo mox increpat, ut timeatur, par. 3. col. 334. f.
Arrogantis modus est cum disputat, de scientia & eloquentia se iactare, par. 3. col. 307. c.
Arrogantis modus est: suā scientiā nimis magnificare, p. 3. c. 317. c.
Arrogantis propriū, ut cum rectum uel prauum etiā senserit,

inde elenetur, & quasi doctior reuerentiam à melioribus exigerat, parte 3. col. 178. d.
Arrogantis proprium est, ut multa quae dicit pauca putet, pauca quae audit, multa, parte 3. col. 331. a.
Arrogantes inueniunt predicatores, humiles, uero contemptores, par. 3. col. 2038. d.
Arrogantes ecclesie defensores quamuis ordinem dicendi non teneant, tamen aduersarios uirtute dictorum perturbant, par. 3. col. 304. e. f.
Arrogantes qui pro hominum laude uolunt benigni apparere, ire motum deputant quidquid geritur censura discipline, & dum pro hominum laude benigni uolunt apparere, à bonis rectoribus opprimi aestimant, quos inuitos cernunt à uiciis coerceri, par. 3. col. 334. f.
Arrogantes graue se damnum perpeti iudicant, si scientiam suam loquendi breuitate constringant. Tanto enim semetipso credunt doctiores ostendere, quanto se potuerint multiplicitate loquacitatis aperire, par. 3. col. 331. a.
Arrogantes quia sepe sentiunt silentij reuerentiam non deferri, dum sibi silentium exigunt, quod non merentur, specie tenuis Deum praferunt, par. 3. ibidem.
Arrogantes si qua obscurius dicunt, repetunt, non quo auditoribus profint, sed quo eorum iudicio uideri eloquentes uolunt. ibidem.
Arrogantes multa & inepta loquuntur, & in locutione sua semper incipere student, quatenus ipsa locutione suspensos auditores faciant, quo quasi nouum audire aliquid expectent, parte 3. col. 327. a.
Arrogantes dum non possunt respondere in se quae sunt, reprehendunt mentiendo, quae non sunt. ibidem.
Arrogantes hoc proprium habere solent, quod auditoribus suis ne quid forte inordinate dixerint, tunc requirunt, cum se laudabiliter aliquid dixisse cognoscunt. Hoc autem faciunt, non quod de dictis suis ambigunt, sed quod ab auditum iudicio fauores querunt, par. 3. col. 325. a.
Arrogantes per humilitatis speciem ornari concupiscunt, ne uideantur tumidi, ut sunt, quomodo & per quid, parte 3. columna 316. per totam.
Arrogantium persona designatur per Eleazarum, qui Elephātem interficiens occubuit, par. 4. col. 2384. e.
Arrogantium predicationem nullus admitteret, si non aliquid humilitatis imagine permiserent, par. 3. col. 318. e.
Arrogantium fraus est, ut tunc de errore requirere studeant, quando se nouerint non errasse, qui rursus requirere uel argui despicunt, si quando se errasse ueraciter cognoscunt. Ibidem.
Arrogantium grauis labor est, si quod sapiunt non ostendunt par. 3. col. 306. e.
Arrogantia persuadet ut quisque semetipsum ignoret, parte 2. col. 1230. d.
Arrogantia difficilior quam auro caremus & gemmis, parte 3. columna 1675. c.
Arrogantia uicium aliquando intuentibus statet in sacerdotibus & Leuitis, qui ad exemplum humilitatis positi sunt in circulo altaris uelut specula quedam, & de altari Domini quod debet incensi suauitate fragrare, odor teterimus superbie retinet, parte 2. col. 163. c.
Arrogare sibi hominem quod non est, sicut gravis culpa est, sic culpa nulla est, si humiliter dicat quod bonum est, parte 2. col. 303. b. Item parte 3. col. 331. b.
Ars nescit uicium: Et si in omnibus artibus male agitur, non ex eis, sed ex hominibus, par. 3. col. 950. e.
Ars licet imitetur naturam, tamen opera artis non assequuntur naturae perfectionem. Et hinc est, quod tinctores pannorum non possunt facere colorem ita uiridem sicut natura in terra nascentibus facit, parte 5. col. 140. f.
Ars & natura sicut procedunt de imperfecto ad perfectum, ita etiam reuelationes diuinae secundum promissum temporis, quia Prophetæ

Propheta posteriores ad tempus Christi appropinquantes, maiores habuerunt revelationes de Christo, quam priores, parte 5. col. 366. e.

Ars magica reperta fuit in parte orientali respectu Iudæe, ubi Balaam magus habitabat, quia à tempore Iudicum Iudæi, ceperant magicis artibus uti, parte 4. col. 43. c.

Ars magica vel divinatoria quæcunque, non se extendit ad aliquid requirendum ab intelligentiis separatis, par. 4. column. 1507. c.

Ars magica nescit benedicere, nec demones. Impiorum nullus benedicere novit, par. 1. col. 1329. c.

Ars magica quæcunque, per demones est, ut sunt consultationes & pacta quedam, & ligatura quæ sunt in quibusdam rebus suspendendis & alligandis, &c. par. 6. col. 279. b.

Ars tentoria primum per label adinventum est, par. 1. col. 121. c.

Ars ad interpretandum somnia, dicebatur divina scientia. De qua dicunt Socratem exclamasse Atheniensibus, laudantem scientiam divinationis somniorum, & dicentem: Absit hoc à me, ut hanc vestram quam experti estis per somnia dicam esse falsam sententiam, sed &c. par. 4. col. 1545. c.

Artes mechanice sunt quedam hominis inventa in corporali vita, & significantur per bestias & iumenta, p. 1. c. 27. c.

Artes mechanicæ à quibus & propter quid inventa sunt, par. 1. col. 127. c.

Artes omnes absque doctore non discimus. Solâ hæc tacendi, tã vilis & tam facilis ut præceptore non egeat, par. 3. col. 1766. e.

Artibus liberalibus ne Christiani imbuerentur prohibuerunt pagani, par. 2. col. 396. e.

Artaxerxes secundum Iosephum fuit filius Darij Hystaspis, & vocat eum Xerxes diminutiue. Secundum verò Rab. Sa. fuit filius Aseri & regine Hefer, par. 2. col. 1340. f. Et col. 1420. f.

Artaxerxes secundum Rab. Sal. nomen commune est regnum Persarum, sicut reges Romanorum nomine regni vocabatur Cæsares, & omnes reges Aegypti Pharaones, par. 2. c. 1298. f. Et col. 1310. f.

Artaxerxes qui Epistolam accusationis à Samaritis suscepit, & venit Ierusalem & templum construi, quis fuerit, parte 2. col. 1298. f. Et col. 1299. c.

Artaba est genus mensuræ continens tres modios, sed cuius quantitas sit modius hic acceptus non habetur, par. 4. col. 1786. e.

Artelabus, par. 1. col. 950. f. Item quid dicitur & unde oritur, &c. par. 4. col. 298. d.

Articulus unitatis divine essentie, & articulus sue providentie, quantum ad premiationem boni & punitionem mali. Illi duo articuli semper fuerunt necessarij ad salutem, parte 4. col. 1491. b. c.

Articuli fidei duodecim: licet quidam distinguant quatuordecim, quorum quidam pertinent ad divinitatem, & quidam ad humanitatem, par. 6. col. 1677. c.

Articuli fidei sunt principia omnium credibilium, & ideo fides (quæ est virtus intellectualis) est illius intellectus, qui est proprie habitus principiorum, par. 4. col. 1046. f.

Articuli duo sunt principales nostre fidei, scilicet articulus sancte Trinitatis, & articulus incarnationis, par. 4. col. 1489. b.

Articuli duodecim notantur in duodecim lapidibus preciosis, par. 6. col. 1677. c.

Artifex in edificatione quatuor agit. Primò disponit modum fundamenti. Secundo disponit quantitatem edificij. Tertiò cogitat illud bene stabilire. Quarto ponit lapidem angularem, cui possint alij coniungi, par. 3. col. 350. f.

Artifex creatus completo artificio, remouet manum suam ab eo, quia tamen factor est, & non conseruator. Sed artifex omnium Deus, quia non solum factor, sed etiam conseruator est: nò abstrahit manum, quia si subtraheret à formato, illud in nihilum decideret, par. 3. col. 1508. f.

Artifex prius fundamenta ponit, postea fundamento posito adificationis membra distinguit, par. 1. col. 6. e.

Artifices eiusdem artis invidia inuicem concitantur, & quare par. 5. col. 250. f.

Arua tempore pacis sunt speciosa, quia sunt bene culta & fructificantiâ, & sic dicuntur metaphorice cantare: Et e contrario conticere, quando sunt destructa ab aduersariis, sicut pratum dicitur ridere, quando viret: & plorare quando aret, par. 4. col. 771. b.

As asis est genus nummi, par. 5. col. 195. c.

As in ponderibus hoc est, quod in numeris est unum, parte 5. col. 866. f.

Ascalo antiquitus vocabatur Philisthiim, unde & regio postea vocata est Philistæa, & habitatores eius Philisthiim, par. 4. col. 1943. c.

Ascensio in labore est descensus in voluptate, par. 3. col. 96. d.

Ascensio Christi figuratè significatur, parte 2. col. 757. c. Et col. 1623. c. Et col. 1624. f.

Ascensio Christi in Ioseph fuit figurata, qui scilicet Ioseph currum meruit, & præco præconauit ante eum: sic Christus ascendit currum celestis regni, par. 1. col. 407. a.

Ascensus contemplationis Philosophorum, & etiam Theologorum sanctorum, incepit in admiratione, quia doctores sancti videntes scripturas sacras, confidentes de diuino auxilio intellectum earum sanum inquirere ceperunt, non sic Philosophi, quibus non fuit reuelatum, par. 3. col. 1343. c.

Ascendens Christi vestigia in loco, quo stetit abhuc sunt, & locus ille non potuit continuari pavimento cum reliqua stratorum parte respuens quæcunque ei applicabantur, excussit in ora apponentium marmoribus, &c. par. 6. col. 977. b.

Ascenderunt differenter Elias, Enoch, & Christus, par. 3. column. 2214. f. Item par. 2. col. 859. b.

Ascendere ex aduerso est quibuslibet potestatibus præe agentibus, rationis libera voce plane contraire, par. 4. col. 1168. e.

Ascendere incipiens, quia multos inuenit obistentes, à linguæ eorum petit liberari, par. 3. col. 1417. b.

Asia duplex, scilicet, maior & minor, & de eadem situ, & earum nominatione, par. 6. col. 1450. f.

Asia pars quedam Asiæ, quæ proprie dicitur Asia, quamuis Asiæ alij dimidium orbem terrarum alij tertiam partem posuerunt, par. 2. col. 82. f.

Asina Balaam quod illa verba intelligeret vel formaret, non est sic accipiendum, sed formata fuerunt, virtute Angeli mouentis linguam asine ad prolationem verborum in confusionem ipsius Balaam, par. 1. col. 1337. c.

Asinus qui portauit ligna holocausti, quando Abraham voluit immolare, & c. illum eundem (ut Hebræi dicunt) equitatus est rex Mesias quando veniet, &c. par. 1. col. 521. c.

Asinus utrum & quomodo verè & proprie nominari possit vtr literatus & contemplationi deditus, par. 1. col. 465. a. Et col. 466. f.

Asini ut nascerentur velocissimi, arbitrantur quidam Anna (sic enim nuncupatus est) Ionagros asinibus admisisse, & huiusmodi reperisse concubitus. Alij dicunt quod equarum greges ab asinis primus fecit ascendere, par. 1. col. 375. c. Et col. 375. f. Item, par. 2. col. 1287. a.

Asini primogenitum quæ commutatum quid moraliter significet, par. 1. col. 606. d.

Aspectus impudicus est valde periculosus, quia David tamen sanctus & bonus per hoc fuit tractus in adulterium, par. 2. col. 572. f.

Aspectus arcæ bene fuit prohibitus Leuiticis & Dei cultoribus immò etiam introitus tabernaculi, donec omnia essent inuoluta sub pænâ mortis, nec operimenta aliquo modo retherent ad videndum ea quæ interius essent, par. 1. col. 1187. Item par. 2. col. 340. f. Et col. 349. d.

Aspersio sanguinis victima super populum fuit in signum professionis legis, par. 1. col. 724. d.

Aspersio sanguinis septenâ denotabat expiationem quæ signabatur per septenarium, par. 1. col. 933. c.

Aspersi

Aspersi sunt sacerdotes & eorum vestes sanguine, parte 1. column. 805. c.

Aspicere Dei est approbare, parte 1. col. 114. a.

Assis immanissima in Aegypto à quodam patrefamilias domita, quotidie de cauerna egressa, à mensa eius annonam percepit parte 6. col. 1286. e.

Item parte 3. col. 216. d. Item parte 4. col. 478. d.

Assiduitas mendacij iocosi vel officiosi dupliciter dicitur esse mala, & quare, parte 3. col. 2011. c.

Assyrii dupliciter abusi sunt potestate à Deo eis concessa contra Hebræos, &c. parte 4. col. 128. f.

Assyrii ducentes decem tribus in captiuitatem, posuerunt ut dicit Rab. Sal. idola quæ coluerunt super humeros eorum in itinere, ut sic appareret, quod dii quos colebant non potuerunt eos saluare contra Assyrios, parte 4. col. 1875. b.

Assyriorum regio fuit ab Euphrate vsque ad Tigrim & quos antiqui Assyrios vocant, nos Syros, partem ponentes pro toto, parte 4. col. 203. a.

Assyriorum regnum incepit ab antiquo Bello, &c. par. 2. col. 1561. c.

Assyriorum regum supputatio, parte 2. col. 1559. c.

Assyriorum regum hic modus est, transferre gentem sibi subiectam de terra sua natia ad aliam, ut sit magis secunda de eius subiectione, parte 2. ibid.

Assyriorum regnum est omnium antiquissimum, par. 4. col. 626. d.

Assistentia angelorum bonorum & etiam malorum coram Deo tripliciter sumitur. Primò proprie. Secundo largè. Tertiò largissime, &c. parte 3. col. 15. d.

Item parte 2. col. 1558. f.

Assumptio beatæ virginis, debet esse valde celebris omni populo Christiano, parte 2. col. 765. c.

Assumptio beatæ virginis figuratè significatur per exaltationem Ester, quæ ducta est ad cubiculum regis Aseri, parte 2. col. 1624. f.

Assumptio beatæ virginis pro allegoria adaptatur ad psalmum: Domini est terra & plenitudo eius, &c. parte tertia. col. 596. f.

Assur diabolum significat cuius tyrannidis similitudo præcessit in Assur, parte 4. col. 131. a.

Assare dupliciter accipitur pro ut de angelis dicitur, parte 2. col. 1542. f.

Item parte 3. col. 14. a.

Astaroth Caraim terra Gygarum quedam in supercilio Sodomorum quos interfecit Chodorlaomor sunt hodie duo castrælla in Batanea eo nomine nouem inter se milliariibus separata, parte 2. col. 96. a.

Astarte Sydoniorum Dea erat quam Græci ἀστυμένη, Latini Venerem, parte 2. col. 899. a.

Astages rex Medorum & Persarum somnium habuit, quod coniectores sibi exponentes, dixerunt de filia sua nasciturum filium, qui totam terram illam occupaturus esset, &c. parte 4. col. 374. c.

Item parte 5. col. 711. c.

Astra matutina quomodo Deum laudare dicuntur, parte 3. col. 365. h. c.

Astrorum cursibus qui vitas hominum & gesta perquirunt, & qui animum volatus & huiusmodi obseruant, castra domini pollunt, &c. parte 2. col. 45. a.

Astrologia, geometria & alia huiusmodi, ideo despectæ sunt à nostris, quia nihil ad salutem pertinent, sed mittunt in errorem, & dum student in his curâ animæ non habent, par. 6. col. 618. f.

Astrologi licet in circumscriptione motuum planetarum eccentricis & epicyclis posuerunt, tamen nò ex hoc certitudinaliter habetur, quod ista sint causæ quedam legunt in publico, & quedâ (scilicet quod est superstitiosum & falsum) legit in secreto, p. 3. c. 1560. f.

Astronomia ubi & per quos primo inuenta est, parte 4. col. 343. c.

Item parte 2. col. 967. c. & 975. a.

Astronomiam asseruerunt Abraham & Isaac, &c. & an primus eam Abraham docuit in Aegypto, parte 1. col. 299. a. c.

Astronomi, an perceperunt vel nò. Et quare non in scriptis reliquerunt miracula facta in retrogradatione & statione & eclipsi solis tempore Christi: & quomodo error non contingit in computationis, &c. parte 2. col. 971. c.

Astruphus Logobardorum rex in Italia multum afflixit ecclesiâ, parte 6. col. 1615. c.

Asterius mandauit populum requiescere durantibus nuptijs Ester ab operibus seruilibus, & solutione tributi per omnes provincias, parte 2. col. 1624. f.

Asyla quare nò in sacris & tēplis aperuit domin. par. 1. col. 1445. b.

Atramentarium Græce calamarium, quia in eo calami reponuntur. Alij significantius thecas vocant, quia scriptorum calamos tegant, parte 4. col. 1146. d.

Atrium quod erat circa tabernaculum describitur. Erat namque platea magna sub diuo, habens in longitudine centum cubitos, &c. parte 1. col. 775. a.

Atrium quare circa tabernaculum fuit ordinatum, parte 1. column. 777. c.

Atria tria habuit templum Salomonis. Et quomodo appellabantur, & ubi situata, &c. parte 4. col. 829. c. & col. 1137. c.

Item parte 3. col. 1430. f.

Item parte 2. col. 730. f.

Attributa diuina sunt idem cum essentia diuina, tamen significantur per modum qualitatum sibi adiacentium, & sic comparantur come, quia sicut come inhaerent capiti & adiacent ei, parte 3. col. 1862. f.

Attributa trium personarum in diuinis quæ & qualiter dicantur, parte 3. col. 1978. f.

Auaritia est sagax & versuta, multos sibi subingat, parte 1. col. 199. b.

Auaritia multa mala inducit, parte 1. col. 1332. d.

Auaritia dicitur idolorum seruitus. Quod intelligendum est similitudinariè & non proprie, sicut etiam quodlibet vicium idololatria dici potest per talem modum loquendi, par. 1. col. 1. 1529. c.

Auaritia idololatriæ æquatur, & quare parte 6. col. 558. e. & col. 631. c.

Auaritia quomodo & quare dicatur peccatum ceteris grauius & scelestius, parte 3. col. 2023. c.

Auaritie genus omne reprehenditur in tribus, parte 5. col. 136. d.

Auaritia & superbia quomodo & qua consideratione dicatur vtraque esse initium omnis peccati, parte 6. col. 723. b.

Auaritia & superbia dicuntur titiones fumigantes, & quare, parte 4. col. 80. c.

Auaritia qui vastatur in mente, impetiginem habet moraliter in corpore, quæ si in paruis non compefcitur, sine mensura dilatatur, parte 1. col. 1096. f.

Auaritia dum animum delectat, exulcerat, quia dum acquirere nititur, ad inimicitiam accenditur, parte 1. ibid.

Auaritia quare & quomodo est exccatio mentis & obtenebratio nem inducit in omnibus operibus, parte 5. col. 135. & col. 136. f.

Auaritia desideratis rebus non extinguitur, sed augetur. Nam more ignis cum ligna quæ consumat acceperit, excrescit, & unde videtur ad momentum flamma comprimi, inde paulo post cernitur dilatari, parte 3. column. 217. b.

Auaritia & inuidia quàm detestabilia vitia sint exemplo monstratur, parte 1. column. 101. c.

Auarus diuina sententia digna seueritate cõdemnatur, parte secunda. column. 843. c.

Auarus & cupidus differunt, parte 6. col. 955. a.

Auarus hincinde insidiatores metuit, & continua molestia torquetur, parte 3. col. 217. b.

Auarus surripit aliena, aliquando per elationem, quia querit preesse, Rapit aliquando timore penurie, cum sua sibi sufficere non posse suspicatur, parte 3. col. 218. d.

Auari pena dicitur ad similitudinem illius qui nimis comedit, & sic artatur intra pellem ventris, quæ non potest ultra extendi. Inde tunc causantur torsiones & dolores. & sic tales rapina vertuntur in dolorem raptoris iudicio Dei punientis, parte 2. d.

Auriga quando videt bouem onere depressum, subleuat iugum, ut alleviatus vires resumat ad laborandum. par. 4. col. 188. e. f.
Aurora est medium inter tenebras noctis & lucem perfectam dici. parte 5. col. 119. g.
Aurum obscuratum est quando sacerdotum vita, quondam per gloriam virtutum clara per actiones infimas ostenditur reproba. parte 4. col. 1006. a.
Aurum quantum sono vincitur, tantum splendore vincit cetera metalla. parte 1. col. 312. e.
Aurum Arabicum purissimum quod de Saba offertur domino: est pretiosissimum quod de Ophir offertur. parte quarta. columna 1007. a.
Aurum in regione valde frigida, videlicet aquilonari, generatur in visceribus terre à calore solis terram penetrante, & materiam digerente, quæ magis est digesta in auro quam in aliis metallis. parte 3. col. 347. b.
Aurum, vita vel sapientie claritatem signat. parte 4. col. 637. b. & col. 1133. c.
Aurum signat charitatem, quia sicut aurum omnia alia metalla excelsit, sic charitas omnia Dei dona. parte 6. col. 1470. e.
Aurum, argentum & lapides pretiosi triplicem doctrinam bonam signant, sed lignum, fanum, & falsam & curiosam. parte 6. col. 219. c.
Aurum, argentum, lapides pretiosi, hæc tria edificant contemptores seculi, qui sua omnia pauperibus dant. parte 6. columna 219. a. b.
Auri minere quæ sunt in montibus provincia Ophir à leonibus & bestiis sensissimis inhabitantur, & quomodo aurum inde abduci possit. parte 2. col. 770. f.
Auro & margaritis & monilibus adornata, ornamenta cordis & corporis perdiderunt. parte 6. col. 1325. b.
Auster unde incipiat flare. parte 3. col. 343. c.
Austri terram inhabitant, qui in ecclesia positi superni spiritus charitate perflantur. parte 4. col. 213. a.
Austeritas vita requiritur in euangelij predicatore. parte 5. col. 71. e.
Autor libri Sapientie fuit vocatus Philo, disertissimus Iudeorum, qui licet Græcè ex sententiis Salomonis ipsum compilaverit, non tamen est eius autor principalis, sed Salomon, loquendo de autoribus humanis. parte 3. col. 1885. c.
Autor libri Ecclesiastici fuit Iesus, filius Sirach: quem scripsit tempore Simonis, filij Oniæ, vel post. parte 3. col. 1977. a. b.
Autor libri Ecclesiastici non videtur orasse pro consecratione fidelium in unam ecclesiam, sed magis orabat pro consecratione Iudeorum in Iudæa disperforum, & in captivitate detentorum. parte 3. col. 2153. c.
Autor libri Ecclesiastici & alij Iudæi licet ignorarent modum implendi mysterium Christi quantum ad conditiones particulares, tamen credebant in quodam generali, quod multa miracula fierent in adventu Messie in Iudæa. parte 3. ibid.
Autor libri Ecclesiastici fuit Hebræus, licet scripserit hunc librum Græce, interseruit tamen hoc nomen Hebræicum scilicet Iesus. parte 3. col. 2194. f.
Autorem esse alicuius rei contingit dupliciter. parte 3. columna 412. d.
Autoritas iudicandi notatur per cathedram Moysi in qua sederunt scribe & pharisei, qui eligebantur à populo ad iudicandum tanquam magis periti. parte 5. col. 377. c.
Autoritas librorum Tobie, Iudith & Machabeorum: non est efficax ad probandum aliquid quod in contentione vel dubium venit, & inter apocrypha computantur. parte secunda. col. 1275. a.
Auxilium nostrum est Dei respectus. parte 3. col. 716. d.
Auxilium humanum, Deo etiam nobis auxiliante in via morum non est contemptendum, Nam homines in hoc sunt Dei adiutores. parte 1. col. 1230. f.
Auxilio diuino nudatus & qui in impietate vivit nihil differt à bestia. parte 2. col. 427. b.

& effectus sentiunt, eo quod non habent intellectum distrabentem, videlicet sensitiuum, & secundum talem immutationem incipiunt garrere vel mouere de loco ad locum. par. 4. col. 44. f.
Aues & volucres quo die & de qua materia sint productæ, & quare potius de elemento aqua creatæ dicantur quam de alijs elementis. parte 1. col. 24. d.
Aues quas à cadaveribus abigebat Abraham Iudeorum tutelam à Deo susceptam significant. parte 1. column. 211. a.
Aues & pisces utrum ex elementis sint productæ passine solū, aut etiam actine. parte 1. col. 24. d.
Auium natura ex aquis processit, sed in aere habitationem acquisiuit sibi. parte 1. col. 1237. a.
Auium esum, non ferarum, non quadrupedum, nec terrestrium animalium Deus populo in deserto naufraganti de mamma celesti tribuit, & quare. parte 1. ibid.
Auium garritu & volatu an & quando sumi possit diuinitio. parte 4. col. 44. f. Vide etiam in Anguria.
Auferam de spiritu tuo, &c. habet translatio nostra, sed in Hebræo habetur: Auferam de spiritu tuo. Similiter: Auferens de spiritu qui erat in Moyse, &c. Et satis consonat cum translatione Chaldaica: sed postea per vitium alicuius scriptoris fuit interposita u. &c. parte 1. col. 1238. d.
Auferam de spiritu tuo, &c. quomodo intelligendum. parte 1. col. 1234. d. e. f. 1235. a. b.
Auferes malum, id est, malignum de medio tui, secundum Græcum, in masculino genere, non hoc malum, quamuis intelligi possit aliter, ut unusquisque malum vel malignum ex seipso auferat, &c. parte 1. col. 1603. c.
Augarari non omnis dicendus est, qui ex auiibus significationem capit. parte 1. column. 1073. b.
Auguri à domino infundi quod loquatur non mireris, quando infusum legis in Euangelio etiam principi sacerdotū uni ex persequentibus Christum quia oportet unum hominem mori pro populo. parte 1. col. 1350. e.
Augurium quid sit, &c. parte 1. col. 1073. c.
Auguria, diuinationes sunt per garrutum seu volatum auium. parte 1. column. 1349. a.
Item parte 2. column. 978. f. 1249. c.
Item parte 4. col. 44. f.
Auguribus, & is qui in cadentibus auspicia captant, lupi ferunt omnia, aut vulpes, aut accipitres, aut corui, aut aquila, aut huiusmodi, quæ Moyses his de causis notauit immunda. parte 1. col. 1352. c. f.
Augustus Caesar quare mandauit, ut describeretur vniuersus orbis. parte 5. col. 1252. b. c.
Auicenna Mahumetum suum prophetam reprehendit de premiatione futura in alia vita. parte 5. col. 1324. f.
Auidus acquirendi pro damno blasphematur, pro precijs rerum mentitur, peierat, & ita tota die non est in eius ore laus Dei. parte 3. col. 950. e.
Auis in Aues, &c.
Aulam caelestem nullus cum corruptione presentis vite potest intrare, sed ante obitum suum debet quisque corporis castigatione & cordis compunctione regni pulsare introitum. parte 2. column. 1632. f.
Aurea mitra sacerdotis. parte 1. column. 72. e.
Aures obturare ne audiant sanguinem quid. parte 4. col. 301. b.
Aures incircumcisas vocat Ieremias quæ indifferenter auscultant omnia. parte 4. col. 632. f.
Aures suas qui abscondit ne audiat, & terga in faciem legentis obuertit, quomodo intelligit, ad quem sonus vocis vix accessit. parte 1. col. 366. e.
Aures ad quæ & qualia, & quomodo patere vel claudi debeant. parte 1. col. 520. f.
Aures quædā sunt claudende, & aliæ aperiente. part. 1. col. 1353. b.
Aurifex vas necessarium facere volens, frequenter admouet igni, subdit malleis, rasorijs perstringit, ut purgatius fiat, ut ad speciem quam prospicit artifex, perueniat. parte 1. col. 1431. a.

Auxilio Dei desistente, laborare potes contra vicia, sed non vincere, & te pressio tua praua consuetudine humiliabitur cor tuum, ut discas clamare ad dominum, &c. parte tertia, columna 1265. c.
Axis cæli habet arcturum, qui septem stellis lucet, se mper versatur, & nunquam mergitur. parte tertia, columna 123. b. & col. 343. c.
Azotij profluvio ventris laborauerunt eo, quod Arcam domini impie & nefarie iuxta mendacem Deum suum collocassent. parte secunda. columna 348. d.
Azotij quibus Philisthim arcam fœderis tradiderunt, plagis affecti. parte 2. column. 347. b.
Azymis uti quando & quare filijs Israel à Deo fuit præceptum. parte 1. col. 241. e.
Azyma comedere est, pure & simpliciter viuere. parte 1. columna 1551. a.
Azyma comedit: qui recta opera sine corruptione vana gloria facit, & mandata misericordie sine peccati admixtione. parte 1. col. 1221. a.
Azotus urbs Palestinorum potentissima de quinque quam Sargon, qui & Sennacherib (Septem enim nominibus dictus est secundum Hieronymum) misso Thartan duce ex exercitu, expugnauit & tenuit. parte 4. col. 203. c.

B

B *BALIM PLURALIS NUMERI*, Baal singularis numeri: idolum Sydoniorum. parte 2. col. 655. b. Interl.
Item parte 2. fo. 162. f.
Baal erat Deus Tyriorum. parte 2. column. 809.
Babel una l in Hebræo scribitur per tres literas tantum, scilicet, per duplicem Berh, & Lamech. parte 4. columna 759. c.
Babylonia, nomen ciuitatis est, & etiam provincia. parte 6. columna 1049. c.
Item parte 4. col. c. 2063. c.
Babylonia ciuitas magna. Et dicit Philosophus quod magis erat dicenda regio clausa muris quam iuitas. parte quarta. column. 251. col. c. 910. f.
Babylon ciuitas, ut dicit Hieronymus, habebat muros qui in quadro erant edificati, & quodlibet latus habebat sedecim miliaria, quæ faciunt octo leucas. parte 4. columna 151. c.
Babylonia fuit triplex, scilicet, una Chaldaeorum: alia est in Aegypto. tertia est Roma. parte 4. col. 2063. c.
Babylon ubi regnabat Nebuchodonosor, est in medio climate terre habitabilis. parte 4. columna 1556. c. Item est in Asia Babylonia. parte 3. col. 1414. e.
Babylon metropolis Chaldaeorum fuit incensa pro magna parte per Cyrum & Darium. parte 4. col. 1052. f.
Babylon ciuitas dicitur mare desertum, propter attenuationem Euphratis, quia Persæ & Medi obsidentes Babylonem, & non potentes eam capere propter murorum altitudinem & spissitudinem, longe à ciuitate diuiserunt flauium Euphratem (qui per arcus per mediam ciuitatem transibat) in multos riuos, & sic per arcus illos intrauerunt. parte quarta. columna 206. f.
Item parte 4. col. 343. c.
Babylon capta fuit tempore conuiuij celeberrimi, quod Balthasar rex fecit, & eadem nocte captus & iugulatus, &c. parte 4. col. 1565. a.
Babylon spiritalis eternum interitum dicit. parte quarta. column. 914. d.
Babylon in Euphratem mersa est. parte 4. col. 914. d.
Babylonia destructa, non postea reedificata est, sed dicitur in medio esse lacus serpentinus plenus, &c. Due ciuitates apud Medos dicuntur factæ ex ea, &c. parte 4. col. 252. b.
Babylonis usque hodie tantum reliquæ manent, quam posuit Deus in sempiternam solitudinem, &c. parte 4. column. 1256. d. e.

Babylonis nomine huius mundi gloria significatur. parte 4. col. 403. c.
Babylonia regni destructio iusta fuit propter sex vicia in illo regnantia. parte 4. col. 205. & sequent.
Babylonia regum quomodo & per quem capit esse multum potens. & quando capit debilitari. &c. parte 4. ibidem.
Babylon quare minatur Ieremias interitum. parte quarta. col. 94. c.
Babylonici regni gloria modicum duravit respectu aliorum regnorum. parte 4. col. 268. f.
Babylonij per tria confidebant semper manere in sua potentia, primum fuit multitudo incantatorum, secundum scientia astrologorum, tertium potentia mercatorum. parte 4. col. 404. f.
Babylonij erant intenti circa cursus siderum. unde & astronomia primo fuit inuenta in Chaldaea secundum aliquos. parte 2. col. 970. d.
Babylonij triplici ratione fuerunt puniti. parte quarta. columna 204. f.
Babylonij multum innitebantur constellationibus & ideo fecerunt idolum in veneratione constellationis, quæ apud vulgares vocatur Gallina pullinaria, & apud literatos dicitur Pliades, & sic aliqui faciebant imaginem solis, & aliqui lune. parte 2. col. 948. d.
Babyloniorum idolum principale fuit Bel, aliud minus principale fuit Nabo, &c. parte 4. col. 400. b.
Babylonios sibi tandem seruituros arbitrantur Iudei. parte 4. col. 260. a.
Bachbachar cur carpentarius describitur. parte secunda. columna 205. a.
Baculus est vas argentum in quo recipitur sanguis agni immolati. parte 1. col. 593. c.
Baculus pontificalis ex inferiori parte punit, superius in anteriora extenditur, & quid hoc significat. parte tertia. columna 1486. e.
Baculus in scriptura accipitur pro fulcimento virtutis. par. 1. col. 693. c.
Baculus Davidis quo Goliath occidit typum habebat & crucis. parte 2. col. 431. e.
Balac de stirpe Sem illorum exemplum est qui in Ecclesia positi & falso nomine Christiani tales sibi pretio conducunt arbitros benedicendi ac maledicendi. parte 1. col. 1329. a.
Balaam famosus erat in arte magica & in carminibus potens. Non enim habebat potestatem vel artem verborum ad benedicendum sed ad maledicendum. parte 1. col. 1327. b. & col. 1331. c.
Balaam secundum communem opinionem dicitur fuisse Elin Buzites, qui fuit unus de quatuor amicis Iob contra eum disputantibus, &c. parte 3. col. 1196. c.
Item primum vir sanctus & propheta Dei, postea per inobedientiam & desiderium munerum, dum Israeli maledicere cupit, diuini vocabulo nuncupatur. parte prima. columna 269. f.
Balaam in scripturis nunc vituperabilis, nunc laudabilis ponitur, &c. parte 1. col. 1342. f.
De Balaam scribitur. Sermo Dei positus est in ore eius, & spiritus Dei factus est super eum, quamvis hoc difficile inueniatur de quolibet prophetarum scriptum. parte 1. col. 1343. a. & col. 1353. c. Et extensus col. 1360. e.
Balaam fuit propheta demonum, & etiam propheta domini, & quomodo. parte 1. col. 1327. c.
Balaam prophetie si à Moyse scriptæ sunt, quanto magis ab his qui cum eo habitabant in Mesopotamia: apud quos tanquam discipulos huius artis, magnificus habebatur. parte 1. col. 1333. a.
Balaam quomodo interpretatur, & quibus conuenit sua interpretatio. parte 6. col. 1362. d.
Balaam quare loquente asina territus non fuit, &c. parte 1. col.

1333. b. & col. 1335. a.
Balaam maledictionem cur Deus impediēbat. cum talis maledictio non potuisset nocere populo, nisi Deus permisisset. & ex hoc magis notificata fuisset diuina potentia. parte 1. col. 1333. c.
Balaam prophetans de statu populi Israelitici à principio usque ad finem, nunquam tamen aliquid tangit de infortunijs eorum, licet multa talia eis deuenerunt, &c. parte 1. col. 1366. c.
Balaam populum Israeliticum commendat in quinque in statu à datione legis usque ad tempus quo terram promissionis possederunt. parte 1. col. 1367. b.
Balaam quatuor prophetia videntur respicere quatuor status populi Israelitici. Quorum primus ante legem, scilicet, ab Abraham usque ad dationem legis, &c. parte 1. ibidem.
Balaam prophetia commendat Abraham in quatuor, &c. parte 1. ibidem.
Balaam Hebræi tradunt eum fuisse qui in libro Iob dicitur Eliu primo virum sanctum & prophetam Dei, postea per inobedientiam & desiderium munerum diuini seu arioli vocabulo nuncupatum. parte 1. col. 1330. e.
Balaam etsi angurem prædixisse de Christo domino. parte prima. columna 1353. b.
Balaam auaritia & habendi desiderium notatur. parte 1. col. 1336. e.
Balaam perterret Deus asini voce præter naturam, ut cognoscat quantam populi curam Deus gerat. parte prima. columna 1336. e.
Balaam veritatis indictus hostis verum tamen fatetur. parte prima. columna 1339. a.
Balaam sciuit inuicta esse fortitudinis qui protegitur à Deo. parte prima. columna 1369. b. c.
Balaam gratia prophetia ditatus est ad aliarum rerum dispositionem. 1331. b.
Balaam quomodo interfectus fuit. parte prima. columna 1405. c. & col. 1406. d.
Balaam querens augurium recedebat à societate aliorum, & quare. parte prima. col. 1344. f.
Balbutiendo prout possumus excelsa Dei facta resonamus. part. 4. col. 286. e.
Balduinus, secundus rex Ierusalem successit fratri suo Godofrido, anno domini millesimo centesimo, & de eius mirabili victoria de Saracenis sub vexilli crucis signo. parte sexta. columna 1635. c.
Balsamum. parte 3. col. 2096. e.
Balthasar à suis cubicularijs interfectus est, sed secundum glossam interfectus est ab exercitu Persarum & Medorum. parte 4. col. 183. c.
Baptismus fuit figuratus in lege Moyse & in prophetis. parte 5. col. 1071. c.
Baptismus per diluuium significatur, cuius aqua quindecim cubitis excreuit super omnem altitudinem montium. Sic hoc sacramentum transcendit omnem sapientiam superbiorum, &c. parte 1. col. 155. c.
Baptismus quomodo figuratus est in lauacro pedum virorum qui apparuerunt Abraham. parte 1. col. 229. b.
Baptismus per vas aeneum quod mare dicitur, significatur, & quare. parte 2. col. 743. a.
Baptismus per puteum significatur. parte 1. col. 337. a.
Baptismus aque per doctores Hebræorum attestatur futurus. At enim Rabbi Barachias. Sicut fuit redemptor primus sic erit & ultimus. Redemptor primus, scilicet, Moyses, fecit ascendere puteum, sic redemptor ultimus qui est rex Mesias ascendere faciet aquas, &c. parte 6. col. 1077. a.
Baptismus Iohannis ante baptismum Christi tantum profuit, quantum catechumini nondum baptizati prodest doctrina fidei. parte 5. col. 1077. a.
Baptismus Iohannis quare non statim cessauit baptizato Christo. cum

cum ad ipsum manifestandum ordinaretur. parte quinta. ibid. c.
Baptismus Iohannis iteratur, baptisma domini non iteratur, & quare. parte 5. col. 1043. c.
Item parte 2. col. 36. a.
Baptismus Iohannis fuit quedam preparatio baptismi Christi de proximo venturi. parte 5. col. 72. f. & 483. c.
Baptismus Iohannis fuit quedam protestatio faciendi penitentiam, & disponendi ad baptismum Christi, in quo datur gratia iustificans. parte 6. col. 1286. f.
Baptismus Christi & baptismus Iohannis differunt. parte quinta. col. 1077. c.
Baptismus Iohannis conuenienter factus est in Iordanis flumine, & quare. parte 5. col. 483. c.
Baptismus est triplex, scilicet aque, sanguinis, & flaminis. Vel sic. In aqua, in penitentia, & in sanguine. parte quinta. columna 661. c.
Item parte 6. col. 843. e.
Baptismus in primitiua Ecclesia ad tempus collatus fuit in nomine Christi. Sed nunc confertur in nomine patris & filij & spiritus sancti, & quare. parte 5. col. 487. c.
Item parte 6. col. 199. b.
Baptismus per Christum sanctificatur, & de quibus baptizandi sunt instruendi. parte 2. col. 13. c.
Baptismus penitentia vis est, sine quo penitentia non prodest. Est enim sicut sanguis, qui est vita carnis. parte 1. columna 957. a. Interl.
Baptismus & alia sacramenta Ecclesie in effusione sanguinis Christi habuerunt efficaciam. parte 5. col. 877. c.
Baptismus Iudeæ, non Iudæ sed domini est. parte quinta. columna 1043. c.
Baptisma domini nihil differt, siue per bonum siue per malum tradatur ministrum. parte 5. col. 1043. c.
Item parte 6. col. 199. a.
Baptismus dicitur spiritus sancti receptio, & quare. parte 6. col. 972. f.
Baptismus datur in duabus naturis, corporali, scilicet & spirituali, &c. parte 6. col. 971. b.
Baptismus sanguinis & baptismus aque comparantur adinuicem, & utrum istorum præter temeritatem altero præferatur. parte 2. col. 190. e.
Baptismus in sanguine & in penitentia, quare & quomodo indicatur. parte 6. col. 850. d. e.
Baptismus tollit irregularitatem. parte 6. col. 701. c.
Baptismus quare non est reiterabilis sicut penitentia. parte 6. col. 851. c. & 852. f.
Baptismus an & quomodo possit dici quedam generatio. parte 6. col. 852. f.
Baptisma Christi & Apostolorum ante eius passionem an & quale baptisma fuit. Arguitur pro & contra cum responsione, &c. parte 5. col. 1665. b. & 1666. c. f.
Baptismus est ad veniam: vita bona ad coronam. parte 6. col. 167. c.
Baptismi mysterium cuiusque datur, sibi vinea locatur, ut bene operando in ea exerceatur. parte 5. col. 354. f.
Baptismi sacramentum datur à sacerdotibus, datur etiam in necessitate à simplicibus laicis, &c. parte prima. columna 1512. f.
Baptismatis sacramento, ubi peccato fideles moriuntur, & sanguinolenta opera ablui cognoscuntur, quasi sanguine aqua infecta fluere videtur. parte 4. col. 2565. b.
In baptismatis sacramento sicut & in aliis solus Christus operatur. Alij vero sunt ministri. In labore & mente sunt differentes: in operatione indifferentes. parte quinta. columna 1044. a.
Item parte 6. col. 799. b.
Baptismi potestas est apud dominum, & ministerium dedit seruis

uis ut spes baptizatorum tantum sint in domino: & ne sint tot baptismi quot baptista. parte quinta. columna 1043. c.
Item parte 6. col. 199. a.
Baptismatis unitas per apostolos toto orbe predicata per quid significata fuit. parte 2. col. 1149. c.
Baptismi aqua certaminis & pugne spiritualis principium aduersus Zabulum. parte 4. col. 319. b.
Baptismatis Christi quinque mentionem faciunt, & quasi ad ipsum præbent aditum. parte 5. col. 1101. c.
Baptismi mysterium & spiritualium hostium interitus designatur per mare rubrum & Pharaonis submersionem atque Aegyptiorum. parte 1. col. 474. f.
Baptismi & circumcisionis coequatio & differentia. parte 6. columna 57. b. & col. 58. d.
Baptismi sacramentum significatur per transitum Iordanis. parte 2. col. 26. f. & col. 33. a.
Baptismi figura præcessit in veteri testamento. parte 1. col. 1301. a. b. c. & col. 1302. e. f.
Baptismus sanguinis, solum est quod nos puriores reddat quam aqua baptismi, de quo dicitur, Baptismo habeo baptizari, &c. parte 2. col. 1526. f.
Baptismus Christi sanguine consecratur, significat mare rubrum, hostes à tergo sequentes cum rege moriuntur, quia peccata præterita in baptismo delentur. parte prima. columna 616. f.
Baptismus gentilium & hereticorum & eorum qui non plena fide recipiunt, non lauant in salutem. parte quarta. columna 1184. a.
Baptismus non habuerunt patres veteris testamenti, & tamen saluati sunt, sed quomodo. parte quinta. columna 1668. f.
Baptismi Iohannis Christus subiit, & quare. parte quinta. columna 1048. f.
Item parte 6. col. 1720. e. f. & sequent.
In baptismo, unde est tanta virtus aque, ut corpus tangat, & cor abluat, nisi faciente verbo: non quia dicitur, sed quia creditur. parte 6. col. 154. e.
In baptismo per fidem & confessionem parentum liberantur à demonio paruuli, qui necdum per se sapere vel aliquid agere boni possunt aut mali. parte 5. col. 554. a.
Item parte 6. col. 392. e.
In baptismo potestatem excellentie Christus sibi retinuit, & consistit in quatuor. Primum quod ipse solus baptismum institueret, &c. parte 5. col. 1043. c.
In baptismo Christus duplicem habet virtutem propriam. Vnam diuinam. Aliam que competit ei secundum naturam humanam. parte 6. col. 199. e.
Baptismo consecratus qui per sensualitatem aliquando à gratia in baptismo recepta deicitur, significatur per Sanzonem Nazareum deceptum per Dalilam. parte secunda. col. 424. f.
In baptismo spiritus sanctus datus terminat vitam veterem que fuit sub peccato, & inchoat nouam que est in gratia. parte 6. col. 772. f.
In baptismo quando nos unguimur obliti, socij efficiuntur dominice passionis: cuius baptismus imaginem gerit. parte 1. columna 978. d.
Baptismo Christi indigent sanctificati in vitro, ad hoc ut sint Christo incorporati. parte 5. col. 72. f.
Item parte 6. col. 1720. e. f.
Baptismalis efficacie causa principalis, est mysterium incarnationis, per quam filius Dei uniuersis sibi humanam naturam. parte 5. col. 1072. f.
Baptismalis efficacie causa secunda est mysterium passionis Christi. Ibidem.
Baptismalis sacramenti figura fuit circumcisio solennis, &c. parte 2. col. 33. a.

Baptizantis virtus vel sapientia nihil operatur in baptismo, propter quod non refert per ministrum maiorem vel minorem baptizari. parte 6. col. 199. c.

Baptizare perfecti & minus docti possunt: perfecte autem evangelizare multo difficilius est, & rarioris operis. parte 6. col. 199. e.

Baptizans Iohannes Baptista ante Christum, & quare. parte 5. col. 104. a.

Baptizandi & catechizandi infantes, exemplum datur. parte 5. col. 559. e.

Baptizandi & baptizati qui & quales esse debeant in constantia. Et de hoc figura. parte 2. col. 201. c.

Baptizandi in aqua verbum mundat. Detrahe verbum, & quid est aqua nisi aqua. parte 6. col. 135. a.

Baptizatus si desertor violatorque fuerit sacramenti peccat & Deum repellit à se, si autem agat penitentiam ex toto corde ubi Deus videt saluabitur. parte 2. col. 582. e.

Baptizatus & non alius pertinet ad corpus Christi. parte 6. col. 972. d. e.

Baptizatus per ignorantiam à non baptizato, sed tamen recta fidei, an ille debeat rebaptizari. parte sexta. columna 1185. b.

Baptizatus in Christo in aqua & in spiritu, scias te insectari Aegyptios, & ad servitium renocare, rectores, scilicet mundi & spirituales nequitias, quibus ante servisti, &c. parte 1. col. 614. d.

Baptizatus baptismo Christi recipit spiritum sanctum: & efficitur Dei filius adoptivus. parte 487. col. 480. f.

Baptizatus est Christus tribus de causis. ibid.

Baptizato Christo vtrum conveniens fuit calum aperiri: & an vel quàm differenter tunc & in passione aperta sit ianua celestis. parte 5. col. 487. e.

Baptizato non imponitur aliqua penitentia satisfactoria pro peccatis preteritis, & quare. parte quarta. columna 812. f.

Baptizati per mundum quasi per desertum post transitum maris rubri ducuntur, nondum habentes promissam patriam. parte 1. col. 627. a.

Baptizati à Iuda non rebaptizantur, sed baptizatus à Iohanne. parte 6. col. 1185. a.

Baptizatorum quidam suscepto baptismo, ad secularia redeunt, & quidam vero permanent & dulcedinem servant. Et ad hoc figura datur. parte 2. col. 29. a.

Barba, virilis sexus & etatis index: virtutem solet significare. parte 2. col. 1331. a.

Barba est ornamentum viri. parte 1. col. 1020. e.

Barba capitisque rasure, apud antiquos luctus indicium fuit. parte 3. col. 318.

Item parte 4. col. 173. c. & col. 644. & col. 879. a. col. 1284. e. & col. 1894. e.

Barbam Iudeos Christo euulsisse, licet non sit scriptum in evangelio tamen fuit paratus hoc sustinere, &c. parte 4. col. 425. c.

Barbam radere apud Assyrios erat valde ignominiosum, & adhuc est. parte 2. col. 1251. e.

Barbari dicuntur omnes populi, exceptis Hebraeis, Grecis & Latinis. parte 3. col. 1309. c.

Barbari fortes sunt iniquitatibus nostris. parte secunda. columna 168. f.

Barrabas interpretatur filius magistri, vel patris eorum. parte 5. col. 988. e. col. 451. a.

Barrabas vivens dimissus erat figura Antichristi. parte prima. col. 1045. b.

Bariona quid dicitur, &c. parte 5. col. 279. c.

Barnabas & Barsabas an unius vel duorum nomen sit. parte 6. col. 1026. e.

Baruch fuit notarius Ieremie, à tempore Ioaachim filij Iosie. parte

4. col. 1035. c.

Baruch secundum Ra. Sa. molestè ferebat, quod ipse non esset affluens spiritum prophetie, quia diu servierat Ieremie, sicut Iosue minister Moysi & Eliseus minister Elie: parte quarta. col. 1859. c.

Baruch liber apochryphus est apud Hebraeos. ibidem.

Baruch solatur dominus servientem propheta & cum miseria & molestia viventem. parte 4. col. 860. e.

Baruch discussit una cum Iudeis qui aufugerant in Aegyptum. parte 4. col. 1035. b.

Basan regio est qua pecoribus abundat propter pascua, &c. parte 1. col. 1658. e.

Basilus viduam ad sacramentum ut ad asylum confugientem aduersus praefectum provinciae asseruit. parte 2. columna 140. d.

Bathuel secundum Iosephum, erat frater Rebecca, & Laban erat iunior eo. Rabbi Salomon verò dicit quod erat pater Rebecca. parte prima. columna 285. f. & columna 290. b. 291. d. e.

Bathus Hebraice bath, eadem mensura qua Ephraim, sed solum in liquidis vini olei & huiusmodi. parte quarta. columna 1450. d.

Item parte 2. col. 751. c.

Beatitudo quid est. parte 3. 654. f.

Beatitudo & poena nunquam conveniunt. parte prima. columna 851. c.

Beatitudo sine vita aeterna in quo consistat essentialiter. Similiter & beatitudo hominis. parte 6. col. 1416. e.

Beatitudo consistit essentialiter in aspectu claro ipsius divinitatis & perfecta eius fructione: accidentaliter autem consistit in aspectu humanitatis Christi. parte 5. col. 240. f.

Beatitudo dupliciter dicitur. Vno modo obiectivè. Alio modo formaliter. parte 5. col. 122. e.

Beatitudo dupliciter habetur. Vno modo in re. Alio modo, in specie. parte 3. col. 1326. f.

Ita parte 5. col. 97. c.

Item parte 6. col. 56. f.

Beatitudo hominis qua principaliter in anima erit, an per corpus gloriosum perficiatur an impediatur. parte quinta. columna 375. c.

Beatitudo differenter consistit in aspectu divinitatis, & in aspectu humanitatis Christi. parte quinta. columna 290. f.

Beatitudo celestis non potest ab electis haberi, nisi prius quodam modo ad eos descendat in presenti. parte sexta. columna 1673. c.

Beatitudo omnis in animo, qui melior est corpore, & nunquam homo est beatus per id quod est eo inferius: ergo per nihil terrenum, sed per iustum animum fiet & corpus immortale, &c. parte 3. col. 518. f.

Beatitudo prout habetur in via consistit in perfectione vitae actus & contemplativae, &c. parte tertia. columna 1326. f.

Beatitudo vera est hominis, non aduersis carere qua in presenti sunt, sed aeternae sapientiae perceptione latari.

Quod est in hac vita domini voluntatem cognoscere, & in futuro eius visione perfrui. parte 3. col. 1614. e.

Beatitudo vera pro misericordiae operibus reddetur, & immiseri cordibus miseria est infligenda. parte tertia. columna 1311. c.

Beatitudo aeterna comparatur terre in qua sunt lac & mel. parte 1. col. 1086. f.

Beatitudo qua requiem aeternam continet, quomodo acquiritur, & de cognitionibus beatitudinis aeternae. parte prima. columna 1087. a.

Beatitudo lilio comparatur, & quare. parte quinta. columna 870. d.

Beatitudo

Beatitudo terrena in quatuor consistit: contra qua saluator quatuor in oppositum inducit. parte quinta, columna 1320. b.

Beatitudinis divinae perpetuitatem, Hebraei (qui literam maxime sequuntur) concedunt, sicut & nos. parte prima, columna 1393. c.

Beatitudinis gradus distincti siue mansiones in caelestibus significantur per sortes. parte 1. col. 1647. d.

Beatitudinis adeptio in terra viventium significatur per possessionem in terra promissionis. parte secunda, columna 115. c.

Beatitudinis bona per fidem cognoscimus certitudinaliter, quod sunt in Deo obiectivè, & in beatis spiritibus subiectivè. parte 4. col. 1046. f.

Beatitudinis una vita erit omnibus, sed non omnibus eadem dignitas. parte 4. col. 1384. e.

Beatitudinis aeternae bona fuerunt in lege figurata. par. 1. col. 1177. a.

Beatitudinis finem in quo posuerunt philosophi, & quomodo. parte 5. col. 1088. f.

Beatitudinem aeternam uterque hominum sexus secundum meritum ipsorum percipiet, & ubi hoc figuratum fuit. par. 1. columna 1381. b.

Beatitudinis aeternae varij status, &c. parte prima, columna 1157. a.

Beatitudinem aequalem non omnes beati fortiuntur, sed quidam ceteris excellentiorem: & ubi hoc in lege figuratum. par. 1. col. 1381. a.

Item parte 2. col. 118. f.

Beatitudinem futuram significant dicta veteris testamenti, & ad hoc sunt referenda. par. 6. col. 267. c.

Beatitudinem non fuscatur apud animum iustorum aspecta poena reprobatorum, & quare. par. 5. col. 423. b.

Beatitudines sunt octo, quae & qui earum sunt effectus. par. 5. columna 97. c.

Beatitudines quomodo differenter attribuantur donis spiritus sancti & quatuor virtutibus cardinalibus, & à virtutibus seu donis quomodo distinguuntur. parte quinta, columna 119. c.

Beatitudines septem, & septem dona spiritus sancti, & septem petitiones orationis dominicae, inter se conferuntur. parte 5. columna 97. a.

Beatitudinum excellentia supra virtutes politicas. par. 5. columna 97. & 98. f.

Beatitudinum premia an ad futuram vitam pertineant, an ad presentem, vel qua ad presentem, & qua ad futuram. par. 5. col. 119. c.

Beatus qui hic poenas luit. par. 4. col. 346. e.

Beatus quis dicitur. par. 5. columna 99. b.

Beatus est qui recordatur se aliquid boni operis fecisse coram domino, & obtulisse munera beneplacita Deo, virtutes, scilicet animi & ornamenta pietatis. parte prima, columna 1411. b.

Beatum vel bonum faciunt quaedam virtutes, sed unum tantum, ut timor domini. Quaedam plures, sicut paupertas spiritus, &c. sed beatitudo profusa unius populum beatificat, qui scit iubilationem. parte secunda, columna 45. c.

Beati qui propria peccata lugent, sed beatiores qui aliena desunt ut ne panem quidem & aquam contingere velint, &c. sed in atrijs domus domini orando pernoctant. parte secunda, columna 1336. f.

Beati refectuntur interiorius in conspectu divinitatis Christi, & exteriorius in aspectu humanitatis Christi. parte sexta, columna 210. f.

Beati qui quiescunt à laboribus suis, habent quietem in Deo ipso perscrutando. parte 6. col. 834. f.

Beati non quiescunt ab omnibus operibus generaliter loquendo, quia continue & aeternaliter vident, amant & laudant Deum, sed requiescunt ab operibus laboriosis. parte sexta, ibidem.

Beati viri plena diffinitio. parte 3. col. 433. c.

Beati quomodo & quare delectentur in pœnis damnatorum. parte 4. col. 538. e. f.

Beati ex omni genere populorum constabunt. parte quarta, col. 536. e.

Beati videbunt poenas damnatorum. parte quarta, columna 537. a.

Beatorum locus tria continet, qua fuerunt figurata per illa tria quae in tabernaculo interiori ve: Testa, continebantur. parte 1. col. 735. c.

Beelphegor interpretatur idolum ignominiae. parte 2. columna 127. a.

Beelphegor Latini principium vocant. parte prima, columna 227. a. b.

Beelphegor statua erat apud Moabitae eius Dei quem Græcorum alij Saturnum, alij Belum vocant. parte prima, columna 1372. d.

Beelphegor idolum est quod apud Madianitas, praecipue à mulieribus colitur, & est species turpitudinis, sed scriptum vix reperitur quae vel qualis sit, vel cuius forma, forte ne auditorem polluat. parte 1. col. 1371. b.

Beelphegor quod. par. 1. col. 612. f.

Beghardi sanctitatem simulantem propter quæstum, non propter salutem animarum, quibus comparantur. parte 5. columna 380. f.

Bel idolum unde nomen traxit, per quem institutum, & variatum nomen apud diversos sortitur. parte 1. col. 1343. a. b.

Item parte 3. col. 1256. f.

Item parte 4. col. 357. col. a. 1253. b.

Item parte 5. col. 852. e.

Bel quomodo colebatur. parte 4. col. 1739. c.

Bel idolum apud Babylonios. parte 4. col. 890. f.

Bellantes suis viribus confidentes, & in apparatu magno, in equitibus & ceteris magis quàm de Deo, frequenter superati leguntur. parte 4. col. 287. c. & 288. f.

Bellantium optima dispositio est ita quod per nimiam separationem aduersarii non ingrediantur aciem, & per nimiam conjunctionem unus non impediatur alium ad inuadendum aduersarios. parte 4. col. 1917. c.

Bellare absque duce non tantum est vituperabile apud Romanos, sed etiam vincere sine duce. parte secunda, columna 1599. c.

Bellando contra vicia tria requiruntur, scilicet, contritio vera, confessio integra, & satisfactio perfecta, & per quæ ista designantur. parte 2. col. 278. f.

Bellatores utantur temperatè victorijs habitis, cum moderamine misericordiae, & humiliter, & ne superstitiosa utantur observatione. parte 4. col. 402. f.

Bellatorum Dei in ordine, multa est diuersitas. parte 1. columna 1410. d.

Bellum per antiphrasim dicitur, quia non est bonum. parte 1. col. 1431. a.

Bellum Deum plueret quid sit. parte 3. col. 218. d.

Bellum sanctificare quid est. parte 2. col. 60. d.

Bellum corporale aliquando fit pugnando de prope, manu ad manum, aliquando de longe, ut sagittando, vel fundendo lapides iaciendo. parte 3. col. 1549. c.

Bellum iustum quod & quale dicatur. parte secunda, columna 59. f.

Bellum iustum cum quis susceperit, cui bellare fas est, vtrum aperta pugna vel insidijs vincat, nihil ad iustitiam interest. par. 2. ibidem.

Belum ingredi, quadruplices incepti prohibebantur in veteri lege & qui

et qui sunt tales, &c. parte 1. col. 157.4.f
Bellum quando licite impare valebant, & pugnare cum aduersariis sacerdotes veteris Testamenti. parte prima, columna 1176.f
Bellum iustum habentes dirigunt angeli sancti, & eos adiuuant, & personam principis specialiter conseruant, & non solum in campo, sed etiam in refugio malorum destruendo. parte 4. col. 2548.f
Bellum iustum inuenitur motum in sacra scriptura à plurimis causis, & enumerantur duodecim, qui talia bella, & ubi gesserunt, &c. parte 1. col. 1405.c
Bellum Israeliticum, quo subuersa sunt vrbes & regna per Iosue, &c. religiosius intelligitur, ut nullus malitie sensus in anima ultra respiciat: vel ira vel concupiscentia saluetur affectus, &c. parte 2. col. 78.e
Bellum periculosius ab hoste contra nos consurgit quam à carne, quia de spiritualibus peccatis impugnat, & hoc per multos reges facit. parte 2. col. 82.f
Bellum spirituale fit sicut corporale. Aliquando de prope pugnat, ut in peccato fornicationis vel adulterij. Aliquando de longe, cum sit contra occasionem fornicationis vel adulterij, ut est aspectus impudicus. parte tertia, columna 1599.c
Ad bellum pergentibus cautela datur ex mortalitate Saul. parte 2. col. 519.a
Belli euentus est varius. parte 1. col. 1317.c
Bello potius vincit quandoque paucitas iustorum quam multitudo peccatorum. parte 1. col. 1404.e
Bello quo pugnat aduersus vitia, inepti reputantur, qui molles & effeminati sunt, elati per superbiam, & occupati nimis circa cupiditatem, & qui tentationibus non resistunt. Et per quos figurantur. parte 1. col. 1573.f
In bello utrum licitum sit insidiis & cautelis uti arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte 2. col. 57.c
In bello quolibet iusto pugnantem mueri non debent propter lucrum temporale sed zelo fidei, & amore iustitie, etiam quando Christiani pugnant contra infideles. parte secunda, columna 1650.f
In bello iubentur aliquando interfici, etiam paruuli, propter enormitatem criminis. parte 1. col. 1405.a.b
Bella intestina fuerunt causa desolationis regni Romanorum. parte 1. col. 1366.f
Bella Christianorum quatuor contra infideles & iniquos, significantur per quatuor bella David & seruatorum eius contra aduersarios. parte 2. col. 646.f
Bella in plerisque contingit fortiter perire, & in aliis enecrui expugnari, & quomodo ista differant. In istis excitatur virtus, ne extolli debeant, in illis omnimodo extinguitur, ne subsistant. parte 1. col. 1217.a
Bella Israelitarum nisi figuram spiritualium gererent, nunquam discipulis Christi, qui pacem venit docere apostoli hac legenda tradidissent. parte 2. col. 84.d
Bella vitiorum nascuntur unicuique à vicefimo anno. parte 1. col. 1159.c
Bella à fidelibus sunt committenda, non cupiditate sed charitate. parte 1. col. 206.d
Bella quis primo adinuenit, & res bellicas. parte prima, columna 122.d
In bellis plus valet sapientia quam vires. parte tertia, columna 1976.c
Bellorum tempore multa mala occurrunt. Nam in bellis tranquillitas dissipatur, tepescit pietas, districtio soluitur, qua soluta infirmorum castitas violatur. parte sexta, columna 694.d
Bellorum domini liber quis dicitur, & quare sic dicitur. parte 1. columna 1313.b

Benedictio dextra, est in celestibus & aternis, benedictio sinistra in temporalibus, quæ est communis bonis & malis. parte 4. col. 898.b.c
Benedictio decem maiorum natu ostendit in nomine Iesu omnes gentes esse benedicendas. parte 2. col. 303.b
Benedictio Sem, quæ benedixit ei pater suus Noe, qualiter intelligatur, & quare ipse fratri suo Iaphet preponitur in benedictione. parte 1. col. 172.e
Benedictio & meritum correspondens obedientie in oblatione Isaac, respicit Isaac, sicut & Abraham. parte prima, columna 273.d
Benedictio ipsius Iacob à patre suo Isaac secundum quosdam sic exponitur, ut tria sint mere temporalia, & vnum intelligatur de bonis spiritualibus. parte 1. col. 320.c
Benedictio diuina gratia in tenebris huius mundi in pinguedine charitatis suscipitur, & flammis tentationum probatur, &c. parte 3. col. 1852.e.f
Benedictio sacerdotum veteris legis super populum describitur, & per eam trinitas personarum in diuinis significabatur. parte 1. col. 1202.b.f
Benedictio ista qua dicitur, Benedixitque eis dicens, Crescite, &c. est ordinatio ad multiplicationem indiuiduorum in natura humana per generationem, scilicet, per coniunctionem maris & femine. parte 1. columna 27. a. Et columna 34.f
Benedictio quam facit episcopus super populum vnde figuratiter sumpta est, & quomodo peragitur, & de hoc mysticus sensus. parte 1. col. 1155.b
Benedictio agrorum sexto anno, ea est qua benedicitur omnis qui timet dominum. par. 1. col. 1127. a
Benedictio hostie signat verba consecrationis Christi quibus dicit, Hoc est corpus meum. parte sexta, columna 243.c & 294.f
Benefacere est effectus dilectionis, Ideo sicut tenemur diligere inimicos quatuor ad bona gratie & glorie, ita tenemur in effectu salutem eorum modo debito & possibili procurare. parte 5. col. 118.f
Benedictio celestis gratia est ros, quæ non de aere, ubi multa perturbationes sunt, sed de celo descendit. parte quarta, columna 212.d.e
Benedictionis forma ut Hebræi tradunt, qua sacerdotes utebantur super populum, incipiebat à nomine Abrahæ, & in nomine eius terminabatur, &c. parte 1. col. 187.c
Benedictionem prestare potest non solum is qui sacerdotium sortitus est, sed quicumque Christum in seipso habet, & eius gerit figuram per conuersationem bonam sicut Moyses, &c. parte 1. col. 987.a.b
Benedictionem Dei vocat Isaias multiplicem spiritus largitionem. par. 4. col. 371.b
Pro benedictione quæ Deus dat, si his in contrarium utamur, aliquando iuste subtrahuntur, parte quarta, columna 1867.b
Benedictione celesti indignus conuincitur qui duo querit affectu, aliud sibi refugium parans si forte eum non obtinere contingat. parte 2. col. 412.f
Benedictione, Numer. 6. quomodo trinitas significatur. parte 1. col. 1204.d
Benedictiones imprecantur secundum ea quæ solent homines desiderare in presenti vita, quia in veteri lege obseruatoribus legis promittebantur bona temporalia tanquam hominibus carnalibus & imperfectis, &c. parte prima, columna 1629.c
Benedictiones sumenda in veteri Testamento per primogenitos à patribus modis & forma sic fuit, quod primogenitus procurando & preparando epulum decoqui fecit, & ornatum vestitum se induerat, & sic decoctum ipsi genitori offerebat, &c. parte 1. col. 271. Et col. 320.d

Benedictiones

Benedictiones & cetera communia in primitiua ecclesia fiebant in vulgari, sed postea fuit immutatum, &c. parte sexta, columna 322.f
Benedictiones dua sunt. Vna de nobis ad Deum. Altera de Deo ad nos. parte 4. col. 1529.b
Benedicendi munus his tribus demandatum ex quibus Christus designatur cognoscitur & generatur. parte prima, columna 1624.d
Benedicamus domino, paruulo post omnia dicenti, seniores alia voce idem respondent, Deo gratias, & quid per hoc significetur. parte 3. col. 1412.d
Benedicit creator creatura, & benedicit creatura creatori, & quomodo. parte 3. col. 901.b
Benedicit Deum non solum qui sermonibus solis, sed actibus, vita & moribus facit nomen Dei benedici. parte prima, columna 77.b
Benedicere & laudare Deum, an & quomodo debent inanimata & ratione carentia. parte 4. col. 1532.c
Benedicere si vis Deum fac verbum eius, fac voluntatem eius. parte 3. col. 1224.c
Benedicere debent superiores in ecclesia subditis quando recedunt ab ipsis. parte 5. col. 1008.f
Benedicere pertinet per se ad ecclesie prelatos & rectores, non autem maledicere, nisi per accidens pro peccantium contumacia. parte 1. columna 1626.f
Benedicitur à maiore quod minus est, utrum verum sit generaliter. Arguitur contra & pro cum responsione. parte 6. columna 875.876. per totas.
Benedicitur à Deo qui ipsum benedicit more boni famuli, qui vilescere domino, vilescit: & domino glorificato glorificatur cum ipso. parte 3. columna 660.e
Benedicitur Deus ab homine, & homo benedicitur à Deo, quomodo, & quando. parte 6. columna 525.c
Benedicentur in semine tuo omnes gentes terra. Hoc Iudæi exponunt dicentes quod tunc fit, quando quis bona imprecatur alicui, dicens. Benefaciat tibi Deus, sicut fecit Isaac filio Abrahæ, &c. Catholici aliter, &c. parte prima, columna 315.a. Et columna 304.c
Benedicentur, hoc verbum in promissionibus per dominum Abraham factis, non modicam differentiam habet in Hebræico sermone, & huius declaratio. parte 1. col. 273.d
Benedici potest omni benedictione quisquis iustus & perfectus ut capiat benedictiones Leuitici & libri Numeri & Genesis, &c. parte 1. col. 1134.d
Benedicere solet ab hominibus aliqua persona notabilis propter excellentiam suæ bonitatis multipliciter. parte prima, columna 461.b
Benedici volunt homines multi, copia rerum, prole, & aliis huiusmodi, sed iusti volunt, quod dominus illuminet vultum suum super nos, & mise. &c. parte 3. col. 901.a
Benefacite his qui oderunt vos, ministrando cibum mentis vel corporis. Quod facit etiam qui dicit, Cum huiusmodi nec cibum sumere. parte 5. columna 118.e
Benefactoribus & amicis debet quilibet refundere de bonis sibi concessis, & si debet hoc fieri de bonis temporalibus, multo magis de bonis spiritualibus. parte 2. col. 503.c
Beneficia ut quis recipiat, optimus modus est ostendere gratitudinem de beneficiis receptis in praterito, parte tertia, columna 1136.f
Beneficia duo commendant, scilicet intellectus & memoria. parte 3. col. 1252.d
Beneficium quaecunque est non reum esse qui gloriosus non est. Prodest enim pauperem non esse, qui rex esse non potest. parte 1. col. 246.b
Beneficium duplex fuit homini collatum, etiam ante lapsum, scilicet beneficium creationis, &c. Secundum beneficium gubernationis, &c. parte 3. col. 1136.f

Beneficium Dei erga humanam naturam post lapsum, est reuocatio de culpa ad gratiam, & fit multis modis. Aliquando enim fit monitis, aliquando beneficiis, aliquando flagellis, & alijs modis secundum ordinem suæ sapientie infinitæ. parte 3. col. 610.e
Beneficium creationis Iudæi recolentes, dicunt in die sabbati psalmum nonagesimum primum. Nos vero Christiani pro solennitate diei dominicæ exponimus quæ succedit diei sabbati. parte 3. col. 1256.f
Beneficium triplex ostendit Deus Israeli in deserto. Primum in columna ignis & nubis. Secundum in manna dato celitus in cibum. Tertium fuit ritus sacrificiorum, per quæ placabantur offensa diuina. parte 3. col. 1830.f
Beneficiū duplex ex parte animæ debetur proximo in effectu. Et quæ ista sint. Similiter ex parte corporis, &c. par. 5. col. 300.e.f
Beneficij duo genera sunt. parte 5. col. 787.a
Beneficia Dei tredecim exhibita Israeli debent ipsum mouere ad seruendum domino fideliter & deuote. parte secunda, columna 143.c
Beneficia septem contulit Deus Israelitis, & ideo merito ab eis colendus fuit. parte 1. col. 1656.f. 1657.a.b.c
Beneficia plura ecclesiastica qui accipit, quorum quodlibet per se debet sufficere, consideratis conditionibus status & persone significatur per Lamech, &c. parte 1. col. 119.c
Beneficia sex collata populo Israel in exitu de Aegypto. parte 3. col. 1926.f
Beneficia ecclesie non prosunt excommunicatis iuste, & ad hoc rationes. parte 6. col. 2567.c
Beneficia Dei ex parte mentis sunt duplicia. i. bona naturalia & gratuita. parte 3. columna 1364.c
Beneficiorum pluralitas in clericis quam damnabilis & reprehensibilis sit. parte 1. col. 127.c
Beneficiorum multitudo & magnitudo exhibitorum specialiter filiis Israel, &c. parte 2. col. 1383.c
Beneficijs Deo nemo seruiliter timens respondet, tantummodo qui per fiduciam amoris non timent, digna ei reddit obsequia. parte 3. col. 134.d
Beneficijs undecim quibus benedixit Moyses filiis Israel respondent undecim psalmi, &c. parte 3. col. 1147.c
Beneficiatus de beneficijs acceptis debet se gratum ostendere, & benefactorem laudare, sed benefactor de beneficijs non debet laudem propriam querere. parte 5. col. 561.a
Beniamin, &c. parte 1. col. 370.f. & Benoni in Hebræo similitudo nominis resonat. parte 1. ibidem.
Beniamin tribus fuit valde bellicosa, unde accepit guerram contra alias undecim tribus, & bis debellauit eas in campo, & spolia eorum rapuerunt. parte 1. col. 462.e
Beniamin quare quarto loco benedixit Moyses. parte prima, col. 1679.b
Benignitas Dei quanta in Iudeos. parte quarta, columna 77.b
Benignitas unde dicitur, & quando exhibetur. parte 6. columna 313.b
Berilius lapis preciosus, & eiusdem moralitas. parte 4. columna 1680.f
Bersabee dictus est in Hebræo locus triplici causa. parte 1. col. 262.f
Bersabee, vna est in termino australi terre promissionis, quæ est in tribu Iudæ. Alia non est in Iudæa. parte quarta, columna 1846.f
Bersabee in tribu Iudæ vel Symeonis, est vicus grandis in vicefimo ab Hebron miliario, &c. parte 2. col. 342.f. & columna 1396.f
Bersabee puteus septimus, propter septem agnas quas Abrahæ ibidem statuit. Etiam dicitur puteus iuramenti, quia Abimelech & Abrahæ ibidem fedus iurauerunt. par. 1. col. 262.f
Item parte 2. col. 372.a

Bersabee

Bethsabæ à monte Moria (ubi Abraham iussus est immolare filium suum Isaac) distat x. alias xx. leucis vel circiter. parte 1. col. 263. a

Beseleel vide in Hur

Bethia bestiis nocentia quæ peccatum non habent: nec tamen vindicta dicitur: nec tali exercitio recipiunt virtutem: sed alia sunt cibis aliarum. parte 1. col. 29. a

Bethia omnis (inquit R. Moyses) quæ immunda reputatur in hoc seculo, Deus sanctus & benedictus faciet eam mundam in futuro seculo. id est, tempore Messie, sicut primitus fuit filiis Noe. parte 6. col. 1099. a

Beth & capth affinitas apud Hebræos. parte secunda, columna 455. a

Beth confusio declaratur. parte 3. col. 1347. b

Bethania quo ad situm & distantiam à Ierusalem describitur, & mystice exponitur. parte quinta, columna 1007. c. & columna 1201. c

Bethania villa vel ciuitas in latere montis Oliueti, & dicitur domus obedientia. parte 5. col. 450. d. e

Bethania due sunt, una trans Iordanem. Altera citra, non longe à Ierusalem, ubi Lazarus suscitatus est. parte 5. columna 1041. a

Bethabara (ut dicit Origenes) & non Bethania, villa trans Iordanem, sed vitio scriptorum corruptum. parte quinta, columna 1041. c

Bethauen & Bethelan, & quomodo dicenda sit una ciuitas. parte 2. col. 50. a. b. c. Et col. 120. e. f

Bethel est ciuitas in duodecimo lapide ab Helia, ad dexteram euntibus Neapolim, quæ prius Luzæ vocabatur in tribu Benjamin. parte prima, columna 195. a. Et columna 325. Et columna 361. a. Et col. 367. a

Bethel una ciuitas fuit in tribu Benjamin, ubi Ieroboam posuit unum de duobus vitulis aureis. Alia est Ierusalem. par. 2. col. 1050. f. Et col. 1184. d

Betheron duo vici, duodecimo ferme ab Elia lapide, Nicopolim pergentibus, quorum secundum situm unus dicitur Betheron superior, & alius Betheron inferior, datus Leuitis in possessionem. parte 2. col. 1167. a

Bethleem due sunt. Bethleem Iuda quæ prius dicta est Ephrata, & altera in Galilæa in tribu Zabulon, &c. parte 5. columna 57. b

Item parte 4. col. 2065. a

Item parte secunda, columna 122. f. Et columna 266. e. Et col. 1021. c

Bethphage viculus est sacerdotum, & ubi situs est, & quomodo interpretatur. parte 5. col. 341. c. & 342. f

Bethsabæ an adulterium commiserit voluntarie vel violenta, &c. parte 6. col. 1717. b

Bethsaida interpretatur domus fructuum, vel venatorum. parte 5. col. 211. b

Bethsaida interpretatur domus fructuum, vel venatorum. parte 5. col. 211. b

Bethsames est ciuitas sacerdotalis in tribu Benjamin, Altera Bethsames est in tribu Nephtalim. parte 2. columna 353. b. Et col. 1225. c

Bethsamitas septuaginta & quingenta milia plebis occidit. parte 2. c. 354. f

Bibens vinum, quia timet inebriari bibit temperatè. parte 3. col. 178. c

Bibere vinum ad necessitatem, non vetatur, sed morari extra tempus, & utilitatem in vino, & euacuandis certare calicibus. parte 3. col. 1706. e

Biduo mortis Christi transacto, tertia die transiit ad gloriam corporis. sic nos post biduum confessionis & satisfactionis transibimus ad gloriam patris. parte 5. col. 414. e

Bigamia an quare & quomodo impedit ordinationem. parte 6. col. 761. f

Bigamiam introduxit primus Lamech, contra naturæ institutionem, quæ fuit, unus cum una. parte 1. col. 125. c

Binarius immundus numerus est, qui primus à virginitate unitatis discedens, princeps est totius alternitatis. parte 4. columna 203. e

Et infamis, eo quod primus recedit ab unitate. par. 1. col. 34. d Et col. 45. b. Et col. 53. c. Et col. 240. a

Binarius numerus in sacro euangelio laudabilis & mysticus designatur. parte 1. col. 13. c

Binario gemina charitas insinuat. parte quinta, columna 596. e

Bissus de terra viridi oritur, sed eruat & siccatur, tunditur, coquitur, torquetur, & magno longoque exercitio ad candidum perducitur colore. Sic nostra, &c. parte 1. col. 763. b

Bitumina duplex. Una in Asia, Alia in Europa. &c. parte 6. col. 1307. c

Bitumen est glutem feruentissimum & violentissimum. parte 1. col. 143. b

Bituminis natura est, ut in viminalibus vasculis accessum aquæ coercent. parte 1. col. 486. f

Blada in Iudæa tondebantur, & talis tonsio erat pro animalibus regis nutriendis. parte 4. col. 1885. c

Blandiment a feminarum maxime hominem deiciunt, & nihil est quo magis animus hominis ad peccatum trahatur. parte 3. col. 2789. c

Blandiuntur quidam Deo fletibus, quando ad mentem redeunt, & iustitiam eius contremiscunt. Et cum quasi à conspectu eius recedunt, moribus detrahunt, & ad iniquitatem redeunt. parte 3. c. 159. b

Blasphemare quid est, & quomodo differt à peierare. parte 6. col. 556. e

Item parte 5. col. 1193. c

Blasphemia quadam est diuina iustitia, dicere se grauatum esse ultra debitum modum à Deo, cum tamen iuste fiat. parte 4. columna 1325. c

Blasphemia spiritus sancti est cum quis manifeste opera Dei intelligit, & cum de virtute negare non possit, stimulat inuidia calumniatur. parte 5. col. 866. e

Blasphemia crimen leprosi assimilatur, quia omnino mundari non potest. parte 1. col. 1022. f

Blasphemia legibus homicidij legem aptauit, quia blasphemator cum Deum interficere non possit lingua ferit. parte 1. col. 1120. & 1121. b

Blasphemia spiritus quis dicitur. parte 5. col. 226. f

Blasphemiam si spiritus sanctus non remittit, quid proficit si pater & filius remittunt, & quid sibi nocet si spiritus sanctus non remittit, ex quo pater & filius remittunt ei. Argumentum est Iudæi cuiusdam conantis arguere quod pater & filius & spiritus sanctus non sint unius essentie & unius voluntatis. Sed soluitur. parte 6. col. 1729. b. c

Blasphemiam contra filium hominis distinguit saluator à blasphemiam contra spiritum sanctum, &c. parte sexta, columna 1729. c

Blasphemiam dicere noluit Michael diabolo sibi aduersanti, quando magis hominibus omnis blasphemiam cauenda est. parte 6. col. 1430. d. e

Omne peccatum comparatum blasphemiam leuius est. parte 4. col. 190. d

Blasphemus quare lapidibus obruendus. parte prima, columna 1120. d

Blasphemus punitur, ut qui insinuat blasphemando nocere Deo, quamuis reuera nemo mortalis quicquam nocere possit nuntiari. par. 2. col. 1121. a

Blasphemi anima est à demonibus grauiter pupianda, qui nominantur aues, &c. parte 4. col. 2584. f

Blasphemo potest dici iuxta moralitatem loquendo psalmus, Dixit insipiens in corde, &c. parte 3. col. 814. f

Blas

Blasphemi nulla lege puniebantur, Deo ipso differente illam penam, ut exemplo horrendo illam legem sanciret. parte 1. col. 1120. d

Blasphemus omnes communiter debent punire qui omnium auctori non metuant detrabere, & omnes ab eo separare. parte 1. col. 1122. f

Boanerges dicitur filius tonitru, quod nomen impositum fuit duobus apostolis à Christo in transfiguratione. parte 5. columna 515. c

Bochru interpretatur primogenitus. tradunt autem eum Armigerum Saul Doeck Idumæum fuisse, & puerum qui diadema & armillam Saul detulit ad Dauid, filium Doeck Idumæi. par. 2. col. 1058. e

Bonifacius sanctus missus fuit à pontifice Romano ad predicandum fidem Catholicam gentilibus, & multos conuertit ad Christum in Thuringia, Austria & Phrysia. parte 6. columna 1609. c

Bonitas copiosa quæ est. parte 6. col. 33. a

Bonitas & pulchritudo in istis inferioribus siue sensibilibus sunt reducende in laudem & gloriam conditoris, qui eius sapientia & providentia ad omnia se extendit quātumcunque sint minima. parte 2. col. 1085. b. c

Bonitas diuina non sentitur ab iniquis, sicut nec claritas delectabilis est oculis infirmis, &c. parte tertia, columna 963. c

Bonitas Dei perfecta ostenditur ex septem conditionibus, & enumerantur. parte 1. col. 1052. f

Bonitas vel malitia variat propriam actionem, quando virtute propria aliquis aliquid agit, sed quando aliquis agit virtute alterius non variat. Et de hoc exemplum. parte sexta, col. 874. f

Bonitati Dei conuenire si quis neget, ut pro vnus dici peccato, annum suppliciorum rependat, immo dicat etiam si diem pro die reddat, quamuis iustum non videtur esse benignum. Responsum notabile habet per simile corporale. parte 1. columna 1263. b

Bonum nature est contra malum nature, bonum gratia contra malum culpe, bonum gloria contra malum gehennæ. parte 3. col. 2141. c

Bonum incipere debes quamuis perficere non confidas. Melius est enim perfectam viam querenti in itinere mori, quam nec proficisci. parte 1. col. 613. c

Bonum ad mala transferimus, sicut dicitur bonus latro, qui vias accommodas aduenit ad faciendum latrocinia. parte 2. col. 1589. c

Bonum duplex eligitur diuina potentia ex heresibus. Primo ex hoc veritas fidei elucidatur. Secundo per hereticorum persequutionem examinantur, & probantur fideles sicut aurum in fornace. parte 6. col. 289. c

Bonum triplex sequitur ex cessatione legalium. Primum, libertas summæ desiderabilis. Secundum vniuersæ legis impletio facilis. Tertium, sequela spiritus sancti, per quem homo proficit in spiritualibus. parte 4. col. 512. f

Bonum proles est precipuum inter omnia bona exteriora. parte 3. col. 1302. f

Bonum hominis potest aliquid dici dupliciter. parte sexta, columna 685. c

Bonum diuinum potest dupliciter intelligi. Vno modo pro ipsa bonitate diuina. Alio modo pro bono vniuersi, &c. parte 1. columna 858. d

Bonum delectabile quod habetur absque labore hominis, & etiā cum labore significatur per mel & butyrum. parte 3. columna 216. f

Bonum sensibile, modicum habet de bonitate, & ideo appetibilitas eius cito transit, & eius adeptio & continuatio fastidium inducit, &c. parte 3. col. 682. f

Bonum singularis persona in tribus consistit. Et enumerantur parte 1. col. 1598. f

Bonum commune, & maxime pacis tempore, ex tribus conseruatur. Et enumerantur, &c. parte prima, columna 1596. f

Bonum proprium corporale, propter salutem boni communis est exponendum. parte 4. col. 2384. f

Bonum proprie dici non poterit, quod aliquando à malo est, neque aliquid proprie malum, quando à Deo. parte prima, columna 1348. f

Quod bonum non est, quod malum sit, non statim sequitur. parte 4. col. 1228. e

Bonum contingit vno modo: malum autem omnifariam. parte 5. col. 123. e

Bonum consistit ex omnibus bonis circumstantijs: malum autem ex singulis defectibus. parte 6. col. 511. c

Bonum scimus, nec delectat agere, & cupimus ut delectet, prouolat intellectus, sequitur nullus vel tardus affectus. parte 3. col. 1352. f

Bonum & malum, bonus vsus, & malus vsus sibi adiuncta alternatim, quatuor differentias faciunt. parte sexta, columna 270. e

Bonum minus comparatum ad maius bonum, habet rationem defectus, & per consequens mali aliquo modo, sicut minimum malum comparatum ad maius habet rationem eligibilis, & per consequens boni aliquo modo. parte prima, columna 655. c

Bonum opus in principio non debet laudari, sed cum perseueranter fuerit factum maxime laudandum est. parte 2. columna 33. c

Bonum temporale & etiam spirituale designantur per adipem. parte 1. col. 927. c

Bonum amare, sed implere non posse, ex infirmitate solet accidere. parte 3. col. 323. b

Bonum nec facere nec amare, est ex studio peccare. parte tertia, Ibidem.

Bonum diligit qui non inuitus & metu legum quod bonum est operatur, sed dilectione ipsius boni. parte quarta, columna 1872. e

Bonum agunt quidam, ipsius boni & benedictionis desiderio, quidam metu supplicij ne eant in gehennam, & per quos significantur. parte 2. col. 63. c

Bonum qui amat in alio, quod ipse non potest habere, imputatur ei quasi haberet. parte 3. col. 1432. c

Bonum quod agitur aliquando per obedientiam debet intermitteri. parte 3. col. 410. d

Bonum opus de genere nonnunquam relinquendum est, si sit occasio ruinae. parte 5. col. 112. f

Bonum omne quod faciamus, proueniente gratia spiritus sancti incipimus, & eadem comitante perficimus. parte secunda, col. 1311. a

Bonum est omne quod fecit Deus, sed in tempore suo bonum est. parte 3. col. 1767. a. b

Bona terrena (cum sint multo minora bona operibus virtuosius) non possunt esse principale premium promissum patriarchis pro operibus virtutis. parte 4. col. 476. f

Vide etiam in Temporalia bona.

Bona fuerunt quatuor promissa obseruantibus precepta diuina. Et enumerantur, &c. Et contrario non obseruantibus comminatus est per quatuor contraria illis. Et enumerantur. par. 1. col. 633. c. Et col. 1138. d

Bona temporalia quæ habent impij non sunt in manu sua, id est, in potestate, quia sunt auferibilia violenter, sed spiritualia, quæ sunt virtuosius non possunt auferri, & solum habentur à iustis, &c. parte 3. col. 223. f

Bona in manu habet qui despiciendo temporalia sub dominio mentis

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

mentis premit, At quis ea nimis diligit, se magis illi quam ipsa supponit. parte 3. col. 223. b
Bona temporalia largiuntur in presenti plerumque ut ad celestia alliciant. parte 1. col. 495. c
Bona fortuna oculis clausis videmus, quæ mox apertis non inuenimus, in vita somnium: in morte euigilant, scientes quid est. parte 3. col. 973. a
Bona temporalia siue corporalia quæ reputantur speciosa, licet sint occulta, possunt tamen inueniri studio & labore hominum quamuis cum difficultate. Bona autem spiritualia sicut gratia & virtutes infusa impossibile est labore hominum inuenire. parte 3. col. 267. e
Bona temporalia precipua ut metalla & preciosi lapides, habent suæ emanationis principia sub terra: & in profundis fluuiorum sunt abscondita. parte 3. col. 271. c. & 272. f
Bona temporalia & eorum abundantiā ab amore Dei retrahunt. parte 1. col. 1501. c
Bona si quis inchoet, mirum non est, sed valde mirabile est, si intentione recta in bono opere perseueret. parte tertia, columna 876. e
Bona presentia à Deo nobis donata, consolatio sunt, cum desunt, iustitia est. parte 3. col. 1164. e
Bona temporalia sunt duplicia, & qualia propter scandalam dimittenda. parte 6. col. 174. f
Bona presentia & caduca dum pro æternis quandoque habendis dimittenda esse persuadentur, multi in ecclesia timent, & se deceptos credunt. parte 5. col. 1118. d. e.
Bona exteriora: an & quomodo sint dicenda bona, & quomodo diuersimode de hoc philosophi sentiunt. parte tertia, columna 31. c
Bona temporalia siue terrena dat Deus indifferenter bonis & malis, sic autem non est de spiritualibus bonis & æternis, &c. parte 1. col. 1470. f
Bona temporalia & spiritualia, licet sint Dei dona & aliter tamen & aliter, & quomodo differenter à Deo dantur. parte 3. col. 263. c
Bona temporalia minima sunt, & aliena à nobis. Bona autem spiritualia sunt maiora, & nostra. parte quinta, columna 917. c
Bona exteriora sunt propter corpus hominis, & corpus hominis, propter animam, & quomodo illa ordinanda & diligenda sunt. parte 3. col. 31. c
Bona exteriora, sicut sunt propter corpus hominis, ita corpus propter animam, ergo ordinans bona animæ principaliter ad bonum corporis, est amor & ordo peruersus, &c. parte tertia, columna 31. c
Bona exteriora, vide in Exteriora bona.
Inter bona extrinseca, maxima sunt honor & dignitas, & ideo iactura istorum est maxime afflictiva. parte tertia, columna 285. c
Bona natura, bona gratia, & gratis data bona scientia bona potentia & bona opulentie, dicuntur talenta: quia per bonum quod potest homo sibi acquirere celeste premium. parte quinta, col. 410. f
Bona in hac vita collata homini, parua sunt respectu bonorum gloria, quia ibi confertur homini bonum infinitum. parte 5. col. 411. e
Bona opera nostra occultare & non ostentare debemus coram hominibus, & quare. parte 1. col. 484. f
Bona opera sine charitate facta ad terram uiuentium non introducunt. parte 1. col. 1648. d
Bona natura quadruplicia sunt. scilicet claritas intelligentie, capacitas memorie, uiuacitas sensuum exteriorum, integritas & sanitas membrorum. Et potest homo illis bene & male uti. parte 5. col. 917. f
Bona spiritualia per frumentum, vinum & oleum parabolice intelliguntur, quæ non capiuntur ab hominibus nisi sub similitu-

dine corporalium, propter quod scriptura veteris & noui Testamenti loquitur frequenter parabolice. parte 4. col. 789. a. b. & 790. d. e
Bona gratia & gloria optanda sunt inimicis, terrena non nisi in generali. parte 5. col. 118. f
Bona diuinitus collata, non cedunt ad gloriam male operantibus sed magis ad penam. parte 5. col. 473. c
Bona spiritualia tantum excedunt temporalia, quantum centenarius unitatem. parte 2. col. 574. d
Bona quedam sunt modica, quedam media, quedam maxima. Prima sunt species quorumlibet corporum. Secunda sunt potentia animæ. Tertia sunt virtutes & scientia. parte 3. columna 682. f
Bona spiritualia quæ alijs communicata non minuuntur, sed potius augentur, liberaliter sunt communicanda. parte 2. col. 136. f
Bona multa sepe de multis sperantur, sed cum tempus docendi habent, & exemplo vite alios instruendi oportunitatem consequuntur, vel parum vel nihil est in eis inueniunt. parte 4. col. 2172. f
Bona deteriorum comparatione magis noscuntur. parte 1. columna 1279. b
Bona, cum dicantur sigillatim cetera creata, cur homini qui est ad imaginem Dei factus, cum ceteris hoc dicitur. parte 1. col. 36. f
Bona non amare, & mala non fugere vicium est, quando magis odisse bonum, & amare malum. parte quarta, columna 2055. e
Bona quæ facis, secundum diuinæ legis præcepta facias, & domino separes, ut ad eius laudem omnia facias. parte prima, columna 1525. a
Bona prodesse nequeunt, si mala non cauentur quæ surrepunt. Perit enim omne quod agitur, nisi sollicite in humilitate custodiatur. parte 1. col. 74. e. f
Bona citius pereunt, quæ ante tempus innotescunt, animo nondum per humilitatem confirmato. parte tertia, columna 117. b
Bona inchoantes, si laudibus ceperint delectari, fructum operis perdunt (velut ex nebula fauoris quæ fit caligo intelligentie) ut nequeant discernere quæ intentione quid faciant. parte 3. col. 182. d
Bona opera nostra non nobis, sed diuinæ virtuti debemus ascribere. parte 1. col. 1516. f
Bona nostra veraciter in conspectu iudicis placent, cum hoc mens subtilius cogitando conterit, & quasi de aromatibus puluerem reddit, &c. parte 1. col. 822. f
Bona spiritualia sunt duplicia, & quæ & quando sunt dimittenda ad vitandum scandalum. parte 6. col. 174. f
Ad bona assurgere perfecte non possumus, nisi nos spiritus, & praueniendo eleuet, & subsequendo confortet. parte 4. columna 1112. c
Bonum inchoare nihil proficit, si non studuerit quis illud ad bonum finem perducere. parte 4. col. 818. d
Bona natura sunt valde magna, bona gratia sunt maiora, bona autem glorie sunt maxima, quæ Deus dat omnibus hominibus affluenter. parte 6. col. 1266. f
Bonorum temporalium collatio non est certum signum amicitie diuinæ, sed aliquando magis ad contrarium. parte 1. columna 1469. c
Bonorum temporalium siue carnalium & spiritualium, atque æternorum quæ certior distinctio est, quam passio Christi, &c. parte 1. col. 1297. e
Bonorum temporalium adeptio non est immoderate gaudendum, nec de eorum amissione nimis tristandum, quot & quibus de causis. parte 3. col. 31. a
Bonorum communicatio quomodo & in quibus fieri debet in effectu & in signo. parte 6. col. 160. f

Bonorum

Index.

Bonorum genus est triplex, vel Bona sunt in triplici genere. Quedam enim sunt spiritualia, quedam bona nature, quedam bona fortune, parte 5. columna 715. c. Et abusio fit in talibus & per quid significantur. parte 4. columna 1283. c
Bonus non fuit, qui malos tolerare non potuit, parte 3. columna 1829. a
Bonus si in humili mente, exigente causa vel dolore, bona de se dicit, non peccat. parte 3. columna 199. a. b
Bonus est Deus ex se & in se, cuius bonitas non est qualitas, sed natura, &c. Et egesserunt illo cetera, ut fierent bona, parte 3. columna 1483. c
Bonus homo, simpliciter per bonitatem voluntatis dicitur magis, quam per bonitatem aliarum potentialium anime, & ratio huius, &c. parte 5. columna 706. d. e
Boni nec defectu sua aperiant, cum alijs non profunt, quod esset se ostendere, non prodesse, &c. parte 3. columna 297. b. c
Boni in persecutionibus quas à malis frequenter sustinent, sic se habent, &c. parte 1. columna 352. e
Boni dum de malo tentantur, cui nequaquam consentiunt, quo per infirmitatem titubant eo gressus cordis ad iusticiam verius figunt. parte 1. col. 1345. a
Boni sermonibus iniquorum atteruntur, quando contra eos illi in verbis tument, qui aut in peruersa fide, aut in prauis moribus inacent. parte 3. columna 203. b. c
Boni, cum loquuntur, duo sunt quæ in suis loquutionibus attendunt ut videlicet aut sibi & auditoribus suis, aut sibi et solis profint si auditoribus prodesse non possunt, parte 3. columna 219. c
Bonorum & malorum hominum vita differenter se habet, & in quibus. parte 1. col. 1525. c
Bonorum vita non irrigatur aquis deliciarum ad pullulationem vitiorum & augmentum, sed ad sustentationem corporis in exercitio virtutum. parte 1. ibidem.
Bonis, perfectio iniquorum utilis est, & ad quid. parte 1. columna 496. e. f
Bonis non nocet cum malis esse corpore, sed mente. Si desit spiritus non adiuvat locus, &c. parte 4. columna 1094. e
Bonos non faciunt duæ res. parte 3. columna 597. b
Booz corpus curabat cibo & potu & corde sobrio benedixit nomini domini qui illius orationem exaudierat feceratque famem cessare in terra Israelis. parte 2. columna 297. b
Booz temperantia erga Ruth, parte 2. columna 297. b. & 301. a
Booz pro merito sue fidei Ruth accepit uxorem, parte 2. columna 304. e
Booz historia nos docet virtutem. parte 2. col. 293. c
Booz tres fuerunt, sed Euangelista Matthæus unum tantum nominat. parte 5. columna 36. f. Item primus fuit auus, secundus filius, tertius nepos. Primus fuit filius Salmon quem genuit de Raab, & tertius fuit iste qui genuit Obeth ex Ruth, parte 2. col. 291. c. & col. 395. c. & col. 1019. b
Booz & Abessam utrum fuerit idem homo, parte 2. columna 291. b
Bos victimæque cibique sacer est, cum asinus neutrius usum præbeat & quare. parte 1. col. 1589. b
Bos apud Isaiam Israellem significat. parte 4. col. 296. e
Bos & ouis cur in sacrificio macentur, parte 1. col. 913. b
Bos quinquæ habet utilitates, immolatur, arat, pascit, lactat, corium etiam diuersis vsibus ministrat, parte 1. columna 698. f. & columna 699. a
Bos aliu de præsepe, sed & labore bonis præsepe repletur, & bos de præsepe suo reficitur fructu. parte 3. col. 1161. c
Bos feno non nisi mundo vescuntur, parte 3. columna 385. a
Bos quomodo interpretatur, & cui interpretatio congruit, parte 3. columna 1158. e
Bosra, vel potius Bisra, est nomen proprium & appellatiuum, &c. parte 4. col. 500. f
Brachia in virtute crucis Christi extollamus, & lenemus in o-

ratione sanctas manus, ut Dei auxilium mereamur, parte 1. columna 534. c
Breuisimum est quicquid finitur si æternitati comparatur. parte 1. columna 1660. d
Brigam suscitauit Dominus aliquando inter malos, ut boni maiorem habeant quietem. parte 4. col. 2414. f
Bruchus unde nascitur, & quamdiu sic nominatur, parte 4. col. 298. b. & col. 1914. f
Brutis animalibus necessaria prouidit natura, & non homini rationali, & quare. parte 5. col. 139. c
Butyrum, quod est pinguedo lactis, est precipuum inter illa quæ de pecudibus extrahuntur. parte 3. col. 274. f

C

CATH Filii Leui habuit quatuor filios. Amram primogenitum, Isuar secundum, Ebron tertium, & Oziel quartum, &c. parte 1. col. 1273. b
Caathbita dicuntur Sacerdotes, & Leuitæ qui fuerunt de tribu Caath, sed differenter nominati sunt, & quomodo, parte 1. col. 1181. b
Caathbita officia habuerunt, quod humeris suis propriis portauerunt pertinentia ad tabernaculum fœderis, parte 1. columna 1206. d
Cadaver præ se fert qui penitus refrixit nec feruidus spiritu cognoscitur. parte 1. col. 1098. d
Cadaver si super sementem sine aqua ceciderit non polluit sementem, si vero cum aqua quare declarat cum immundam, parte 1. col. 1013. a
Cadaver corpus sine anima, & anima sine Deo, qui est eius vita, parte 1. col. 1577. b
Cadaver vocari potest omnis qui peccati morte ceciderit, parte 3. columna 380. d
Cadavera Antichristi & sui exercitus primo corrodentur à bestiis & auiibus, & postea tradentur sepulture, non propter Antichristi & suorum honorem, sed ad terræ purgationem, parte 4. col. 1364. c
Cadavera qui portauerant vestimenta sua inbebantur lauare in lege, & quid id signauerit, parte 1. col. 1007. a
Cadit septies iustus in die, & per quæ & qualiter, parte 3. col. 1709. b
Solutus in illicitis non cadit, qui cautè se restringit à licitis, parte 3. col. 60. e
Cadit in faciem, qui in hac vita culpam agnoscit, eamque penitendo deslet. Retrò cadit, qui in hac vita repente decedit, &c. parte 6. col. 1090. d. e
Cadit necesse est & moriatur quicumque conuertitur à fide & veritate. parte 2. col. 345. b. Interl.
Cadunt qui sibi volunt esse fortitudo & laudatio, sed non cadit cui Dominus est fortitudo & laudatio, sicut nec Dominus cadere potest. parte 3. col. 1332. d. e
Cadens adoratur Iob, quia ille veram orationem exhibet, qui quod pulvis sit humiliter videt. parte 4. col. 35. c
Cadere leguntur Sancti in faciem. Mali verò retrò, &c. parte 4. col. 1140. d. e
Cadere passim in volutabrum omnium viciorum non trepidat, qui inter bonum & malum quasi infans discernere ignorat. parte 3. col. 1706. d
Cadere in corporis corruptione aliquando minus est quam cogitatione tacita, ex deliberata elatione peccare, parte 2. columna 576. f
Cades est duplex. Vna est locus deserti, ubi manserunt filij Israel per aliquod tempus, qui dicitur Cadesbarne. Alia est sita in sorte Iudæ, parte 3. col. 2093. b
Cadere cum Dauid volunt, multi pauci verò resurgere. parte 2. col. 572. e
Cadesbarne est locus in deserto, qui coniungitur ciuitati Petre in Arabia, ubi occubuit Maria, & Moyses rupe percussa a-

Glossa ordinaria, & Nicolai de Lyra.

quam sitienti populo dedit. Monstratur etiam usque hodie
ibidem sepulchrum Mariae, par. 1. col. 1472. d
Cain in lebuzech restiterunt David quo minus ingrederetur in
Guram: tunc populi non admissuri quandoque Christum fi-
lium David, par. 2. columna 538. d
Cain debet scribi per, n. & non per, m. secundum Hebraeos, parte
1. columna 112. f
Cain quare praelegit agriculturam, parte 1. columna 125. b
Cain quare agriculturam dimisit, & ipse suaeque posteritas in
artibus mechanicis inveniendis studuerunt, ibidem f
Cain unde habuit uxorem, &c. parte 1. col. 120. f
Cain oblatio qualis & de quibus fuerit, parte 1. col. 112. f. Et col.
125. b. Et columna 128. f
Cain percepit munera Abel fratris sui à Deo accepta, & non sua,
per ignem immissum à Deo, consumentem oblationem Abel,
parte 1. columna 112. f
Cain ut dicunt Hebraei dixit Abel fratri suo verba iniuriosa
quarens occasiones occidendi eum, licet non sint expressa in
tex. verba illa, parte 1. col. 113. a. b
Cain punitio septupla secundum Hebraeos refertur ad mortem
Cain, & secundum proprietatem Hebraei sermonis dicitur,
septenis punietur, parte 1. col. 120. f. Et col. 126. d. e. f. &
columna 127. c
Cain quibus adiutoribus edificavit civitatem, si plures homines
non fuerunt quam scriptura dicit, parte 1. col. ibidem.
Cain fuit interfectus per Lamech in ultionem fratris sui, &
hoc fuit in alia generatione, &c. parte 1. col. 120. f
Cain an usque ad diluvium vixerit, & in eo submersus fuerit,
parte 1. col. 126. d. & col. 128. f
Caiphas de stirpe Aaron descendit, parte 1. col. 911. a
Caiphas non prophetavit de Christo ratione sui meriti, sed ra-
tione sui officij: Nec fuit verus propheta, quia conditiones
quas verus Propheta debet habere non habuit, parte 5. co-
lumna 1200. c
Caiphas Iudeorum Pontifex quarens Christi mortem significa-
tur per Saul, &c. parte 2. columna 472. f
Caius imperator misit statuam suam per orbem, ut adoraretur
in ea, quam soli Iudaei adorare renuerunt, parte 3. colum-
na 1952. f
Calamitas arene comparatur quae est undarum exterius pel-
litur, & quare, parte 3. columna 90. e
Calamus est arbor aromatica gracilis & nodosa ad modum ca-
nae vel arundinis, & ponebatur in sacra unctione qua unge-
bantur vasa diuino cultus consecrata, parte 4. col. 635. c
Calamus prout est mensura quot cubitorum sit, parte 4. co-
lumna 1473. c
Calcarea multorum clericorum plus quam altaria fulgent, par.
1. columna 1659. c
Cain peccata septem enumerantur, par. 1. col. 120. f
Calcatore vine & seminatore, prae dicationem verbi Dei signifi-
cant, parte 4. columna 1903. c
Calcedonius lapis quam proprietatem habeat, & moralis illius
significatio, parte 6. columna 1679. a
Calciamenti corrigiam ut soluam, &c. quomodo hoc dixit Ioan-
nes Baptista de Christo, cum apostolis ipse portare calcia-
menta prohibuerit. Et cepit Iesus sa. & do. parte 5. col. 1041. c.
Calciamenti an Christus usus sit: Arguitur pro & contra,
parte 5. columna 449. & 500. per totus.
Calculus quid significat, par. 4. col. 83. c
Caleb Caleph & Calubi eiusdem nomina sunt, parte 2. co-
lumna 1116. e. f
Caleb fuit filius Esrom. Et dicunt aliqui quod pater Caleb fuit
binomius & dictus est Esrom & Iephone, &c. parte 2. colum-
na 99. c. Et col. 1033. c
Caleb habebat tantum octo annos ut dicit glos. Hebraica quan-
do accepit Azubam, & genuit ex ea Ierioth, qui natus est no-
mo anno aetatis Caleb, &c. Sed improbat glosa, parte 2.
columna 1021. c.

Caleb coniugium cum Maria sorore Moysi ut glo. Hebraica di-
cit improbat. ibidem.
Caligo quaedam est bona, quaedam est meroris & turbis, parte
4. col. 595. a. b
Callidus proprie dicitur qui praevidet pericula sibi ab aliis pre-
parata, parte 3. col. 1664. f
Calix in sacra scriptura intelligitur pana à Deo influcta vel
insurgenda, parte 3. col. 994. f
Calix Dei dicitur amor Christi vel spiritus sancti, & quare, par.
3. columna 558. d
Calor naturalis dupliciter accenditur, parte 3. col. 271. g
Calvaria locus dicitur, non ob calvicium Ade, quem ibi menti-
tur sepultum, sed ob decollationem damnatorum, parte 5.
columna 455. b. Et 1311. b
Caluit inchoationem vel principium dicit fenestra, quia quan-
do homo incipit decalvari, dicitur habere fenestras vel fen-
stram in capillis, par. 1. col. 1025. c
Caluitum dicitur perfectio vel finis fluxus capillorum, & quid
intelligatur per hoc, par. 1. col. 1026. f
Calumniatores qui dicuntur, &c. par. 3. col. 65. f
Calumnia describitur, parte 1. col. 1068. f
Calumnia habet in se tentationem, sed tentatio potest esse sine
calumnia, &c. par. 3. col. 739. b
Cambyfes Darij filius dictus est alio nomine Nabuchodonosor
secundus, quia sicut primus templum destruxit sic iste reedi-
ficationem eius impedivit, par. 2. col. 1551. c
Camelopardalus animal est albis maculis respersum, capite ca-
melo similis, collo equino, pedibus bubali, per cetera pardus:
in Aethiopia nascitur, parte 1. columna 1539. b & 1540. f
Canis est animal gibbosum & onoserum, & eius morali-
tas, par. 4. col. 485. b
Camelus mundum animal partim, quia ruminat, partim au-
tem immundum, quia ungulam non findit, parte 3. colum-
na 23. a
Camelos melius sciunt nutrire & custodire Ismaelitas, quam Is-
raelitas, par. 2. col. 1124. f
Caminus Exodi 9. quid significet, par. 1. col. 563. b. c
Candor duplex scilicet leproe & lucis, par. 2. col. 78. d
Canbedrim dicebantur, qui fuerunt de collegio, seu consistorio
Iudeorum, ad quos omnes difficultates, seu dubia legis & fi-
dei perueniebant. Et residebant sub regibus & ducibus Iu-
dae, &c. Et durauerunt usque ad certum tempus ante de-
structionem templi secundi, &c. parte 1. columna 364. f. Et
col. 368. e. f
Canis habetur in scripturis pro contemptu, parte 2. col. 201. a
Canis expers quidem rationis est, sensationem tamen obtinet pa-
rem prope dixerim rationi, parte 2. col. 1525. a
Canis supra omnia cetera animalia, amorem dicitur proprio
Domino seruare, nec terrore nec iniuriis obliterari in cofer-
tur affectus, par. 2. col. 201. b
Canis cum vomit, cibum qui pectus deprimebat abiicit, sed
cum ad vomitum reuertitur, unde leuiatus fuerat, rursum
occupatur, & mystificatio eiusdem, parte 6. columna 1363. b
Item par. 3. col. 1717. a
Canis tante vilitatis reputabatur, quod non solum erat ani-
mal immundum ad immolandum & comedendum, sed e-
tiam ad redimendum, par. 6. col. 623. b. c
Canis primogenitum non poterat offerri, nec etiam redimeba-
tur: quid autem de illo primogenito, scilicet canis fiebat, non
exprimitur, &c. par. 1. col. 1599. c
Canes dicuntur, & gentes & Iudei, & quare, par. 3. col. 852. d
Canes dicunt Iudei gentiles omnes. Et vocant gentiles, qui non
sunt de lege eorum, par. 1. col. 708. d
Canes beatos, qui persequuntur infideles, fures abigunt, ouilia
sancta custodiunt, par. 2. col. 806. e
Canes à canendo dicti sunt, Canum enim consuetudo est, illa lo-
ca latratu defendere, in quibus se norunt aliamaniam reperi-
re, parte 2. col. ibidem.

Canibus

Index.

Canibus insitum est natura referre gratiam & sollicitas excubias
pro dominorum salute praestendere, parte 2. columna 1525. b
Canibus non dedit sanctum Christus, cum insidiatoribus & con-
culcatoribus secreta mysteria loquebatur, &c. parte 5. co-
lumna 959. c
Cani sicut in iusto pro sapientia, sic in impio pro stulticia acci-
piuntur, &c. par. 4. col. 1749. b
Canices gloria senis. Item canices hominum prudentia est, parte
4. col. 51. a
Canices sensuum cum canicie capitis dignitas & reuerentia se-
num, par. 3. col. 1694. e
Canones diuinorum librorum qui hodie sensu Euangelico expo-
nuntur, per doctores veteris Testamenti significantur, &c.
parte 2. columna 1115. a
Canonica sententia non sunt immutanda, parte 1. columna
703. a. b
Canonicas scripturas solas in Ecclesia legendas, parte 2. colum-
na 1445. a
Canonicis si pingues praesentias odore percipiunt, se praesentes
afficiant, si vero tenues, vicarios mittunt. Et assimilantur,
&c. parte 5. columna 347. c
Cantant homines lugubres elegias quib. deploratur calamitas
eorum quos diligunt, parte 4. col. 63. b
Cantant indigne: Laudate pueri Do. qui se magnos putant,
parte 3. col. 1305. b
non Cantat hilariter, qui non amat, parte 3. col. 903. a
Canticum Anna dignum admiratione, parte 2. columna 321. c
Canticum quod, par. 1. col. 619. c
Cantica multa legimus in scripturis, sed hoc, Moysi scilicet, pri-
mum omnium est, quod Aegyptius & Pharaone submerso post
victoriam cantatur, parte 1. col. 619. a
Cantica graduum scilicet psalmi quindecim quare sic dicantur
& à quo, & ad quid facti sunt, &c. parte 3. columna
1417. a. b
Cantica leticie subicit Ecclesia in septuagesima, & quare, par.
3. columna 1225. c
Canticanticorum libri materia quae sit, scilicet quis sponsus,
quae sponsa, quia vario modo ab Hebraeis & Latinis assigna-
tur, parte 3. col. 1817. c
Canticanticorum liber quatuor personas inducit: sponsum, &
sodales eius: sponfam, & adolescentulas cum ea. Ibidem.
Canticanticorum liber secundum translationem nostram in
pluribus discrepat à litera Hebraica, & similiter signatio
capitulorum, &c. ibidem.
Canticanticorum liber apud Hebraeos, quibus & quando lege-
re permittum est, parte 3. col. 1815. & 1816. Vide etiam in
Exochielis difficultatem.
Cantores David instituti, postquam obtinuit regnum & arca in
tabernaculo fuit ut exercerent officia coram Domino, parte
2. columna 1942. f
Cantores principales tres fuerunt, sicut tres fuerunt filij Leni,
scilicet Heman de Caath, Asaph de Gerson, Ethan (qui alibi
dicitur Iditham) de Merari, par. 2. col. 1042. e
Cantores erant sic ordinati, quod Heman cum societate sua e-
rat in medio. Asaph autem cum sua societate ad dexteram,
&c. ibidem.
Cantores quatuor praeposuit David canentibus psalmos ante ar-
cam, qui psalmos personabant tribus modis, & qui fuerunt,
parte 3. col. 424. d. e
Cantores fuerunt tres principales in Veteri Testamento, & de
filiis istorum trium instituti sunt viginti quatuor cantores,
& deserviebant ordinati vigintiquatuor Hebdomadariis
Sacerdotibus, &c. par. 2. col. 1116. d
Cantores vigintiquatuor instituti sunt per sortes, quis esset pri-
mus, & quis esset secundus, &c. & non sunt ordinati secun-
dum ordinem patrum vel aetatum, &c. parte 2. columna
ibidem.
Cantores de simplicibus Leuitis, aliqui erant cantores ad dicen-

dum diuinas laudes, alij alij in officiis constituti quia ali-
qui erant ianitores, aliqui custodes vasorum, &c. ibidem.
Cantorum ordinatio in suis officiis distincta fuit per viginti-
quatuor vices sibi succedentes, sicut & ordinatio principa-
lium sacerdotum, qui Hebdomadarij dicebantur. Ibidem.
Cantoribus & cantatricibus instrumentis musicalibus, & vo-
cibus humanis licitum est uti moderate, & horum ratio, par-
te 2. col. 638. f
Cantus releuat labores, & tollit tedium, parte 3. columna
1365. c
Caphernaum dicitur ciuitas Christi, & quare, parte 5. colum-
na 165. a. Et est ciuitas principalis sine Metropolis in Gali-
lea, columna 246. f. & columna 761. b. Item parte 4. colum-
na 117. b.
Capillaturam mulieres nutriebant, sicut fit adhuc in aliquibus
gentibus, par. 1. col. 1549. b
Capillos (ut veterum mos fuit) si quis nutrit ob speciem corpo-
ris, eos afflictionis tempore abscedebat. Et econuerso, qui tem-
pore tranquillo abscederat, in offensione afflictionis nutrie-
bat, parte 3. columna 31. a. b
Capillos corporales quidam offerunt diabolo, &c. parte 1. colum-
na 1539. b
Capillorum crescentia in Nazarenis, erat signum durationis
voti, parte 1. col. 1684. f
Capillos capitis discipulorum dicit Dominus esse numeratos, non
qui tondentur vel prociuntur vel arate pereunt, sed qui in
Nazarenis erant, quibus inerat virtus spiritus sancti, parte
1. columna 676. f
Capillos capitis appellauit Dominus virtutes animi, & multi-
tudinem sensuum, de mente tanquam de capite Apostolorum
prodeuntes, par. 1. col. 1156. f
Capiti suo ornatum detrahit qui Christo honorem debitum non
perfoluit, par. 1. col. 992. e
Capillorum nigredo attestatur fortitudini & iuuentuti, parte
3. columna 1860. e
Capitulum quid dicitur, parte 3. col. 287. a
Capitulum quid est, & quare sic dicitur, par. 6. col. 875. c
Capitulorum signatio in Bibliis nostris, est frequenter defectiua,
quia frequenter non sequitur signationem Hebraicam, nec
etiam Hieronymi, &c. parte 4. col. 1925. c
Capiuntur homines per diabolum & ministros suos, in triplici
statu. Primo scilicet principes & prelati, secundo medicos,
tertio omnes, per triplex instrumentum, &c. parte 4. colum-
na 2050. f
Capiendi modus Christus, magis conueniens ad subuertendu-
m populum (quem Pharisei timebant) fuit, ut fieret per
discipulum, &c. parte 5. col. 981. b
Cappadoces & Philisti exierunt de eadem gente, parte 4. co-
lumna 870. f
Capparis remibus valet, est herba qua excitatur luxuria, par-
te 3. columna 1812. d
Capra pili vel caprarum pelles, si semper significarent factorem
penitentium, non ipsum animal inter munda computaretur
nec in laude sponsi diceretur. Capilli tui sicut grex caprarum
&c. par. 1. col. 751. a
Caprarum pleraque pariunt bis, scilicet hyeme & estate quorum
fatus chimarrus & chimarra, &c. par. 1. col. 936. e
Capream & ceruum, quidam reliquias animalibus mundiora
esse existimauerunt, par. 1. col. 1532. d
Caprius non omnis, propter peccatum suum caprius, parte
4. columna 1063. b
Capti ducebantur in bello colligati, & cilicio sine sacco in-
duti, subtrahitis eis vestibus preciosis, parte 4. col. 879. c
Capti dicuntur ciuilibus mortui & sepulti, parte 4. columna
1354. a & 1360. d
Capti ducti radebantur antiquitus, quantum ad capillos &
barbam, parte 4. 879. b
Caprinorum capita radebantur & ducebantur nudatis capiti-

bus ad maiorem eorum confusionem, & victorie declarationem, qui d'st' abebantur, & sub corona vendi dicebantur, parte 1. col. 166. f.

Captivitas decem tribus pro peccatis ultra montes Persarum, ita ut amplius non sint reuersura ad proprium locum deplorat Propheta, parte 4. columna 185. c. Item adhuc non est reducta, parte 4. col. 89. c.

Captivitas Iudeorum ut tradunt Hebrei, non venit quamdiu reges & populus colebant vitulos, sed postquam Osee rex permisit ut si vellent, irent ad templum Dei, & ibi sacrificarent, carens vero populus omni excusatione captivatus est, parte 4. columna 187. a.

Captivitas Iudeorum per quot, & quos facta fuit, & per qua significatur, & quare, par. 4. col. 197. b.

Captivitas Iudeorum Babylonica, & captivitas hodierna, quia ipsi Romanam vocant, comminantur eis differenter in Levitico & in Deuteronomio, & sub nomine maledictionum, parte 1. col. 114. b. c.

Captivitate imminente & hostili per agros & urbesque clade feriente, naturale est, cunctos qui euadere queunt, alta vel abdita requirere, parte 5. col. 99. e.

Captivitas Iudeorum Babylonica tolerabilior, & mitior fuit Hebrais incomparabiliter magis quam captivitas hodierna, & hoc patet ex tribus, parte 4. col. 176. f.

Captivitas Iudeorum presens, est secundum Rabbi Salo, propter peccatum vituli conflatis expiandum, propter quod nunc sustinent afflictiones, parte 4. columna 445. c. Sed fingit.

Captivitas ista moderna usque ad finem mundi durabit, & c. parte 3. col. 515. b. Item fuit figurata per captivitatem Babylonicam, parte 6. col. 113. f.

Captivitas quomodo dicitur aversa à Iacob, cum decem tribus (que erant maxima pars descendens de Iacob) fuerunt transigrate vltra flumina Gozan, & non fuerunt reversa in liberatione Babylonica, & c. parte 3. columna 1091. & 1092.

Captivitas populi Iudaici quid nobis spiritualiter significet, parte 4. columna 1063. b.

Captivitas temporis Iudeorum prima & secunda quando incipit, & quantum duravit, parte 4. columna 1113. c. & 1114. e. f.

Captivitas malum quantum boni populo Dei attulit, liquide ostenditur, & nobis in exemplum proponitur, parte 2. col. 1288. f. Et col. 1294. d. e.

de Captivitate Babylonica redierunt tantum dua tribus, & pauci de decem tribubus, & c. & tamen multi de istis, & de illis remanserunt in Babylonia, detenti amore uxorum, prolium, & bonorum temporalium, & c. parte 4. columna 1883. c. Et columna 2033. b. Item, parte 2. columna 1053. c. Et columna 1316. f.

Caput quod apertum habetur, in luctu operitur, parte 1. columna 992. e.

Caput optimum ponit sepe Deus, ubi fuerat caput pessimum ipso abscondit, parte 4. col. 2069. a.

Caput Ioannis Baptiste in tria loca dicitur fuisse allatum, sed nunc in Ambianis creditur esse, par. 5. col. 251. c.

Capite cooperto decenter orare possunt aliqui in secreto, vel ut singulares persone. Sic Psalmos canentes, sic predicantes, seu docens in scholis, & c. parte 6. col. 234. f.

Capita mouere solent homines pre admiratione, quando vident aliquid esse magnum repente deiectum, & annihilatum, parte 3. col. 737. c.

Capite damnatur, qui turpiter & bestialiter agit, ut forma hominis priuatur, qui sapientie rationem non tenuit, parte 3. columna 1403. c.

Carbones Imperatorum diu seruantur, scilicet ad annum, quando suis cineribus sunt operiti, par. 3. col. 1421. c.

Carbunculus ardentium gemmarum principatum tenet, sic

dictus quia ignitus, ut carbo, & c. par. 1. col. 2134. e.

Carcer duplex est, scilicet viciorum & tribulationum. Primus est reproborum, qui mentis operibus iniustus grauatur, donec carne soluti in exteriores tenebras proiciantur eterna damnationis. Secundus est iustorum, par. 6. col. 1332. e.

Cardines orbis terre qui sunt, parte 3. col. 1638. f.

Carectum non carpitur manu, quia acutis angulis surgens, manum secat, par. 3. col. 116. d.

Cariat barbe, id est, ciuitas quatuor, quia quatuor magni Patriarche sunt ibi sepulti cum vxoribus, parte 1. col. 274. c. Item, parte 2. col. 1541. e. Item, par. 5. col. 455. c.

Carmelus, parte 4. columna 132. e. f. & col. 299. c. Item, parte 2. columna 478. e.

Carmen in nocte, letitia est in tribulatione, parte 3. columna 65. f.

Carmen Moisaicum, an sit mere propheticum, vel exhortatorium, & comminatorium, parte 1. columna 1651. e. & columna 1667. c. & col. 1669. c.

Carnale efficitur hoc, quod nimia discussione sentitur, parte 3. columna 1738. e.

Carnalis homo potest dici homo natus de muliere, id est sensualitate, qui sensualitati sicut mari studet obedire, parte 3. columna 166. c.

Carnalis delectatio dicitur lectulus, & c. par. 3. col. 311. c.

Carnalis vita per sanum intelligitur, parte 3. col. 385. c.

Carnales & stulti cum eis consiliuntur ad salutem, illi totum reputant ad noxietatem, & inuidie stimulo incitati, nequissime sue eligunt deseruire voluntati, parte 4. columna 2431. c.

Carnales & infirmi, & si ob meritum castæ fidei & pietatis ad electorum sortem pertinent, longe tamen ab his sunt qui dicunt. Non audeo loqui, & c. parte 2. columna 731. c. & columna 1152. f.

Carnales quique presentem felicitatem & copiam rerum temporalium, certant sibi multiplicare, par. 1. columna 1525. c.

Carnales quinque sensibus corporis dedit, cum à Domino fuerint correpti, scelera sua propria cognoscere, iussu se percussos esse confitentur. Et per quid significantur, parte 2. columna 349.

Carnales de vitiis suis carnalibus penitentes, & postea recidivantes, obiurgandi sunt per asperam correctionem: Sunt etiam maledicendi, suntque etiam cedendi corporaliter, per quos, & quo modo, parte 2. col. 1412. f.

Carnales homines à pristina conuersatione discedentes, & in unitate fidei & bonorum operum se nobis sociantes, eorum errores in usum nostrum non conuertimus, sed effundamus. Et de hoc figura, parte 1. col. 1536. e.

Carnalium multo maior est in Ecclesia numerus quam perfectorum. Sed quantum præstant numero, tantum succumbunt merito, par. 2. col. 731. c. f. Et col. 1152. f.

Carnalium in Ecclesia vitam moreque basilica grandis extrinsecus sacerdotum figurat, parte 2. columna ibidem.

Carnalibus actis qui adhuc incumbit, necesse est ut mentes aliorum spiritualiter instruere erubescat, parte 3. columna 98. e. Item, parte 2. columna 548. d. e.

Carnalibus illecebris seruiunt, nascuntur punitiones viciorum, quibus vel se vel proximum lacerat, & hoc vitare non vult, parte 3. col. 1715. b.

Carnalitas nostra talis est, ut ardentius desideret prohibita, parte 6. col. 91. b.

Carnalitatibus sine cupiditatis vicio datur in iudicium equitatis. In quo notantur superfluitas, gula, inepta leticia, luxuria, adulorum applaudentia, & superbia, & c. parte 4. columna 1564. f.

Carnalitatibus vicium per Pharaonis nomen significatur, parte 4. col. 1243. c.

Caro à bestiis tacta cuius esus Iudeis vetitus quid significet, par. 1. col. 107. b.

Caro

Caro per Chananeum significatur, quia licet nobiscum est, non est tamen obediens, nisi tantum quod tributa soluit, id est, ministerium agendi aliquid vel merendi, parte 2. col. 113. a.

Caro significatur per Amalech, qui interpretatur gens bruta, quia per eam homo conuenit cum animalibus brutis, par. 1. columna 646. f.

Caro nostra dicitur mulier, quæ insidiatur calcaneo nostro, & est in singulis nostrum. Et quid per calcaneum designatur, par. 3. col. 783. a.

Caro nihil nisi per animam concupiscit, sed concupiscere dicitur cum anima carnali concupiscentia spiritui reluctatur, parte 6. col. 514. d.

Caro non concupiscit sine anima, quamuis caro concupiscere dicatur, quia carnaliter anima concupiscit, parte 1. columna 1497. c.

Caro quam Deus fecit, non est carcer, sed corruptio eius & tentatio, par. 3. col. 1540. d.

Caro plerumque per molestias tacta, flagello suo menti indicat Deum, quem ipsa carni presidens non videbat, & c. parte 1. columna 1332. e.

Caro cum ita afficitur ieiuniis, & vigiliis maceratur, ut non penitus rumpatur, tunc caput ad collum retorquetur, & non absconditur, par. 1. col. 915. a.

Caro quomodo debellatur, & vincitur, ut spiritui subiacent, par. 1. col. 645. c.

Carnem suam lacerare dicuntur viri sancti, & quando, par. 3. col. 160. f.

Carnem nostram non debemus abominari, sed fouere, & necessaria illi præbere, curam tamen eius in desideriis non facere, par. 1. col. 1596. e.

Caro nostra, ut ad virtutem decoremque perueniat castitatis, necesse est ut oret, ieiunet, vigilet, & omni continentia laboret, ut delectationes ingentis ficeret, & c. Exemplum de bysso & c. par. 1. col. 774. d.

Caro nostra vitulus superbus est, hanc offerimus dum castam custodimus, par. 1. col. 913. c.

Caro filia Babyloni dicitur. Et quare, parte 3. columna 1179. c.

Carnis nostre castigatio per lignum significatur. Et quare, par. 3. col. 1742. d.

Caro Christi multis nominibus nominatur, scilicet, arca, velamen, nubes, & c. Et quare, & c. par. 1. col. 1042. e.

Caro Christi, deitatis tabernaculum, par. 3. columna 611. b. c.

Caro Christi tripliciter intelligitur, vel illa quæ crucifixa & sepulta, vel spiritualis & diuina, & c. parte 6. columna 291. b.

Caro Christi licet absolute sumpta sit terra, non tamen dicitur terra quia est diuinitati unita, & virtute spiritus sancti formata, par. 6. col. 879. c.

Caro Christi non erat peccati, quia non de traduce mortalitatis in Mariam per masculum venerat, quamuis ex virgine mortalis fuit, ex aqua similitudinem habebat carnis peccati, par. 1. col. 1590. d.

Caro Christi & Maria licet in lumbis Ade & Abrahæ fuerint, differenter tamen ad matrem & filium traducta est, par. 1. col. 80. f. Item par. 6. col. 867. b.

Caro quæ est sine peccato in hac vita, nisi illa sola quæ non habuit in se vitium, par. 1. col. 295. f.

Caro quia traducitur de Adam est subiectum peccati, parte 6. col. 98. f.

Caro quia ex Adam traducitur peccatum in se habet si anima traduceretur, & ipsa haberet, parte 6. col. 98. f. Item parte 1. col. 80. f.

Caro nomine vermis signatur. Et quare, par. 3. col. 248. d.

Caro pacem Dei in se recipere non potest, par. 4. col. 676. e.

Caro nostra post resurrectionem eadem erit & diuersa & quomodo, & c. par. 3. col. 211. a.

Caro in resurrectione ex gloria anime ad corpus redundante, fiet incorruptibilis in nullo aggrauans animam nec impediens à diuina visione, par. 3. ibidem. c.

Caro nostra post resurrectionem non eget ciborum refectione. Caro Ade ante peccatum ita immortalis creata est, ut per alimoniam adiuta, esset mortis & doloris expers, & c. par. 1. col. 31. a.

Caro dicitur reflorescere quando ex leticia cordis interiore, fit quedam refuentia in carne exteriori, parte 3. columna 618. f.

Caro quæ aliquando fuerat inimica per obedientiam spiritus confors futura hereditatis existeret cum anima, par. 1. col. 1361. a.

Caro Christi vera est sub specie panis ex virtute sacramenti, & similiter sanguis est sub specie vini ex vi sacramenti, cetera sunt ex concomitantia, par. 5. col. 1132. f.

Caro Christi quomodo realiter sumitur & sanguis, & qualiter sunt cibus & potus, & reficiunt animam, quæ est immortalis, sed non sic est de cibo corporali, qui tantum reficit corpus, quod est corruptibile, par. 5. ibidem.

Carnis veram naturam, siue veritatem carnis in Christo, ostendunt sanguis & aqua, quæ fluxerunt de eius latere in cruce, par. 6. col. 1413. c.

Carnis macerationem Deo faciunt acceptam septem conditiones, par. 6. col. 160. f.

Carnis desideria domare nihil adeo ad hoc valet, quam pensare qualis ipsa sit mortua, par. 3. col. 248. d.

Carnis motus bestie sunt, quæ continentia quasi cauea presse, & si tentando rugiunt, non tamen ad effectum quasi ad rabiem morsus excedunt, par. 3. col. 86. e. f.

Carnis nomine, carnis delectatio accipitur, parte 3. columna 312. e.

Carnis voluptatem, minoris laboris est, incognitam cauere quam reuicere cognitam, par. 2. col. 1361. a.

Carnis molestiis afficiuntur homines quinque de causis: Aut propter merita augenda, aut propter humilitatem conseruandam, aut ob peccata intelligenda & corrigenda, aut ad gloriam Dei, aut ad initium eterne damnationis, parte 5. col. 503. c.

Carnis peccatum alliciunt & superinducunt nouem & quatuor: Et designantur per lectum ferreum, qui habet cubitos longitudinis nouem, & quatuor cubitos latitudinis, parte 1. col. 1478. f.

Carnis delectatio quotiens in mente iniqui dominatur, in tabernaculo eius sulphur aspergitur, par. 3. col. 201. a.

Carnem suam quidam offerunt in holocaustum, sed concupiscentie gloria maculantur, & c. sed quasi stulti & virgines sunt, quæ corpore castæ fuerunt: oleum autem charitatis, & aliarum virtutum non habuerunt, par. 1. col. 309. b.

Carnem cum sanguine non comeditis: Hoc quadrupliciter exponitur à Iudeis, par. 1. col. 552. f.

Carne quæ ad bestias tracta cur non vescantur Iudei, par. 1. col. 706. f.

Carnes vespertinæ quidquid manna promissum populo significet, par. 1. col. 536. e.

Carnes in veteri Testamento oblatas in altari, comedebant quasdam sacerdotes, quasdam propinqui, & c. parte 4. col. 218. d. e.

Carnes hostie pro peccato commissionis & omissionis erant sacerdotis offerentis, par. 1. col. 359. c.

Carnes agni Paschalis tunc crude accipiuntur, cum humanitas Christi attenditur, inconsiderata, & sine reuerentia cognitionis relictæ illius diuinitate, par. 1. col. 588. d.

Carnes in vespere, & panes in mane quare dati sunt filiis Israel, par. 1. col. 635. c.

Carnes cur in eremo desiderauerunt, cum tamen Israelitæ de Aegypto cum multis pecoribus exierint, par. 1. col. 639. c.

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Carnes quare & qui desiderabant Iudei in deserto, &c. parte 1. columna 281.g
Carnium voracitas plerumque crudelitatem facit inde morbos, parte 1. columna 1236.d
Carnium crassitudo & delitiosa epule prouocant corpus ad libidinem, par. 2. col. 136.f
Carnium esus quando concessus est. Vide de hoc in Esus carni-
um.
Carpocratiani heretici sunt qui negant resurrectionem carnis, parte 1. col. 1016.f
Carthago ciuitas magna Africa capitalis, parte 4. columna 1280.f
Cartilago habet speciem ossis, non firmitatem, parte 3. columna 387.b
Cartilago quid, parte 4. col. 634.e.f
Cassa in aquis nascitur, & crescit in immensum & reddit odorem, par. 3. col. 745.b
Cassiodorus Senator, in pictura post se reliquit tabernaculi, & templi positionem, ac altaris holocausti, quod eum à Iudeo-
rum doctoribus didicisse putamus, parte 2. col. 730.e
Castigat se pulchre, qui exemplo alterius se emendat, parte 6. col. 276.f
Castigatio quantum profuerit, par. 2. col. 660.d
Castimonia ad perfectum mundicia candorem ducitur, cum ab-
stinencia caro fatigatur, parte 1. col. 798.f
Castimonia carnis sepe castimoniam mentis adimit, dum se-
gnius bonis operibus insunt quando minus prospiciunt, par. 1. columna 798.d
Castitas virtus tres gradus habet, par. 5. col. 236.f
Castitas carnis nobilest, si non asit mentis suauitas in amore proximi, parte 3. col. 87.b
Castitas magna non est sine bono opere, nec bonum opus aliquid sine castitate, par. 3. col. 1743.c
Castitas eleuat mentem à carnalibus. Et sicut disponit intel-
lectum ad contemplationem veritatis, sic e contrario luxuria mentem deprimit, &c. parte 5. col. 411.c
Castitas pura conscientie & conuersationis per hyssum signifi-
catur, par. 3. col. 1143.c
Castitas coniugatorum etiam donum Dei est, & non tantum cas-
titas continentium, par. 6. col. 246.d.e
Castitas perpetua nostris sacerdotibus indicitur. Et quare, par-
te 5. columna 679.c
Castitas eorum qui se castrauerunt propter regnum cælorum melior est & magis meritoria quam fecunditas prolis, parte 4. columna 461.c
Castitatis fermento accepto quotidie castior efficitur, sic accepto nequitie fermento, quotidie efficitur nequior & deterior, parte 1. col. 1391.c
Castitate candida mundicia corporalis induuntur omnes qui Dei officio assunt & laudes ei ore, moribus, & actu concre-
pant. Et de hoc figura, par. 2. col. 1157.a
Castor & Pollux gemini dicuntur, & gentiles in mari Deos in-
uocant. Et quare, par. 6. col. 1252.d
Castrabantur antiquitus illi qui in domo regia seruebant ad interiora domus propter securitatem à mulieribus, ut dicunt aliqui, parte 4. columna 1496.f
Castri alicuius redditionis terminum an liceat presigere Saras-
enis, parte 2. col. 1576.f
Castrum presens vita, in qua semper contra spirituales nequi-
tias pugnamus, par. 1. col. 951.b
Castrum in exercitu Hebræorum erant tria, scilicet castra Deita-
tis, atrium in quo erat tabernaculum: Castra populi, qui erant extra in circumitu Leuitarum, & castra Leuitarum que erant circa tabernaculum, parte 1. col. 1024.f
Castrorum optimus situs est in figura quadrata, parte 1. colum-
na 1186.d.e
Castrorum filiorum Israel dispositio circa tabernaculum secun-

dum quatuor partes orbis, par. 1. col. 1174.c
Catalogus sortium David exprimitur, & primo exprimitur nomina aliquorum valde notabilium, secundo aliorum ma-
gis communium, parte 2. col. 658.f
Cathari heretici refutantur: Et quare, par. 3. col. 601.c
Cathaphryga ore venenato mel promittunt, sed turpe est dice-
re quæ in occulto faciunt, par. 4. col. 1749.b
Cathecumini figurantur per Nicodemum, par. 5. col. 1067.a
Cathedra docendi in Docendi cathedra.
Catechizandi & baptizandi infantes exemplum datur qui nec facere nec sapere aliquid possunt, par. 5. col. 268.c
Catechizandis, quatuor Euangeliorum principia recitantur, & de figuris & ordine eorum in apertione aurium solerter eru-
diuntur, &c. parte 1. col. 777.b
Catholicus bonus regno cælesti dignus, debet habere vnctionem spiritus sancti in corde, in ore, in opere, &c. parte 2. columna 522.e.f
Catholicus bonus magis timet de bonis spiritualibus amittendis quam de corporalibus, seu de temporalibus, parte 2. columna 1559.c
Catholicus Deum timens omnia agit Doctorum consilio, & scri-
pturarum documento, parte 3. col. 2136.e
Catholicus quilibet, cum artem quam pro communi utilitate didicit, superbia vel cuiuslibet vicij contagione polluit, suo se gladio confodit, &c. par. 2. col. 1059.c
Catholicus hereticusque (quorum perpetua contentio) quia di-
sspar intentio inuicem semper rixantur. Alii enim falsita-
tem, alter defendit veritatem, par. 1. col. 1617.a
Catholici mali licet ab ecclesia non recedant, tamen magis in-
ueniuntur per diuersa vicia seruire diabolo quam per bona opera militare Deo, par. 1. col. 1556.d
Catene Samsonis clauos indicant crucifixi, parte 2. columna 261.b
Cane ne vacuus ab opere dies eat premium minuatur, parte 3. columna 101.b
Cauendi sicut sunt illi qui habent speciem bonæ vitæ propter do-
gma nequitie, sic & hi qui cum integræ fidei & doctrinæ sint, turpiter viuunt, parte 5. col. 152.e
Causa productiua creaturarum siue rerum est, quod Deus pro-
ducit eas omnino libere & voluntate liberrima, & non de necessitate. Vbi excluditur error philosophorum qui dixerunt Deum creaturas siue res de necessitate producere, parte 3. columna 958.f
Causa dilationis ne populus Israel deleteretur, propter magni-
tudinem beneficiorum Dei est duplex, parte 1. columna 1659.a
Causa vna incarnationis Christi fuit ad supplendum perfe-
ctionem legis per ipsum Christum incarnatum, parte 3. columna 712.f
Causa rebellionis Ieroboam contra Salomonem, unde occasio-
nem traxit. Et assignantur cause diuersæ à diuersis, parte 2. columna 782.f
Causa prima plus influit in causatum quam causa secunda, ideo Deus qui est causa prima & rector totius creature plus facit ad gubernationem cuiuslibet communitatis quam om-
nes alij, imo sine ipso omnes alij nihil possunt, parte 2. columna 309.c
Causa rationales omnium rerum quæ naturaliter sunt in mun-
do sunt absconditæ, parte 6. col. 541.c
Cause eorum quæ per gratiam sunt, siue eorum quæ mirabili-
ter, non naturaliter sunt, in Deo sunt. Ibidem.
Causas & naturas rerum non potest homo explicare, nec oculus ad plenum intueri nec auris instruente doctore ad summam scientiam peruenire, parte 3. columna 1749. Vide etiam in Creatura.
Causas nostras singuli si requirimus, in scripture Dei elo-
quio inuenimus. Ibi enim nobis omnibus in eo quod specia-
liter

Index.

liter patimur communiter respondetur, parte 3. columna 320.d.e
Cautelis licet uti, contra cautelas malorum insidantium, bonis exemplo Christi & Pauli, parte 5. columna 352.f
Cautelis vtendi exemplum contra maliciam peruerforum, exemplum dedit David, quando se simulauit vt euaderet mortis periculum, parte 2. columna 457.e
Caci & claudi quos David cepit, secundum doctores fuerunt homines quos lebusai posuerunt, in fortitudine murorum co-
fidentes, in contemptum exercitus David, &c. Rab. Sal. dicit quod isti caci & claudi erant due imagines, quarum vna representabat Isaac, qui in fine fuit cæcus, & alia Iacob, qui claudicabat ex lucta cum angelo, &c. Et quare dicuntur caci & claudi in plurali, licet esset tantum vna imago, &c. par. 2. col. 537.c
Cecitas vel ignorantia peccati, potest causari tripliciter, par. 5. col. 1182.f
Cecitas, non dicit simplicem negationem visus, cum sit priua-
tio, sed dicit negationem in subiecto apto nato, & pro tempo-
re in quo visus debet inesse: Et sic est in spiritualibus de cæ-
citate mentis, &c. par. 5. col. 1182.f
Cecitas mentis, an excuset peccatum, & quid sit cecitas men-
tis. Quale peccatum excuset, & quomodo excuset, parte 5. ibidem.
Cecitas vel ignorantia quæ est causa peccati, tripliciter potest causari. Vno modo ex ruditate intellectus. Alio modo ex ne-
gligentia, studendi. Tertio modo causatur ex malicia proprie voluntatis, par. 5. ibidem.
Cecitas mentis, consequens ad actum peccati, potest se habere tripliciter. Antecedenter, concomitanter, & consequenter. Ibidem.
Cecitas exilij quod homo se non nouit unde contigit, parte 3. col. 165.a
Cedar filius fuit Ismaelis, à quo Sarraceni descenderunt, & ideo per ipsum designatur populus Ismaelitarum, parte 4. co-
lumna 368. f. columna 486.d. Item parte 3. columna 1422.d
Cedron est nomen fluij qui inter Ierusalem & montem Oliue-
ti currit per uallem Iosaphat, par. 5. col. 1307.a
Cedrus quæ est altissima a. bor nisi succisa inutilis est in sua ra-
dice manens non facit viles fructus, parte 3. columna 619.c
Item parte 2. columna 701.b. & col. 718.e. Et col. 1172.f. Item par. 1. col. 1301.b
Cela, aut Sela dictio Hebraica, secundum Hebræos doctores mi-
nus bene sentientes, significat perpetuitatem, sed secundum doctores Hebræicos in eadem lingua magis eruditos, nihil significat: Et quare & propter quid ponitur, &c. parte 3. col. 1057.b.c
Celare dicitur Deus in corde suo ea quæ pertinent ad hominem quando non ostendit erga eum beneficia exteriora, dimittē-
do eum in afflictione magna, parte 3. col. 137.c
Celebrare nullus permittendus est, nisi fidem faciat de sua ordi-
natione. Et unde huius habetur argumentum, parte 2. col. 1288.f
Celestes habitatores inquit allegorici interpretes, sponte assume-
re corpora, infantium vagitum, & incunabula paruulorum &c. & quosdam ad propriam terram reuersuros: alios futu-
ros demones. Sed de huiusmodi sunt, parte 4. col. 770.d.e. & 771.a.b.
Celestia desiderare debemus, & illa hoc modo adipisci vale-
mus, par. 1. col. 474.f
Celestia corpora an & quomodo possunt dici animata, &c. par. 4. col. 659.b.c. Et extensius, col. 667.a.b
Celestia corpora an & quomodo habent contrarietatem, parte 3. col. 2189.a.b
Celestia corpora licet sint agentia de necessitate, habent tamen virtutem immutandi elementa & composita ex eis ad diuer-

sas qualitates, ex quibus disponuntur humana corpora ad varias infirmitates, par. 4. col. 662.d
Celestia dicuntur mundari per Christi sanguinem, sicut ta-
bernaculum dicebatur antiquitus mundari, par. 6. columna 899.c
Celestia corpora, an & quomodo digniora sint homine, par. 1. col. 1149.a.b.c. 150.d.e
Celestium corporum decor, maxime consistit in luce, parte 4. col. 284.f
Celestium corporum materia quæ & qualis sit, parte 1. colum. 2.e.f
Celeuma quid dicitur, par. 4. col. 766.f
Cella vinaria vt dicit Rab. Sal. dicitur, eo quod in libaminibus sacrificiorum effundebatur vinum, & tunc Leuita & canto-
res incipiebant cantare laudes diuinas, quæ ordinantur ad dilectionem Dei, & etiam proximi, parte 3. columna 1831.c
Certe sculpantur in cilice. In Bibliis antiquis habetur, vel certe sculpantur in cilice, quod magis consonat cum Hebræo, parte 3. col. 213.c
Cælum & terra cur dicuntur in principio creata, & non fa-
cta prout cetera creatura facta dicuntur, parte 1. colum-
na 2.f
Cælum, non visibile firmamentum, sed empyreum, id est, igneum vel intellectuale, creauit Deus in principio, quod non ab ar-
dore, sed à splendore dicitur, & statim repletum est angelis &c. par. 1. col. 2.f. & 23.a
Cælum de quo dicitur, Fiat firmamentum: utrum excedit æ-
ris spacia, an ipse aer vocetur firmamentum, parte 1. co-
lumna 10.f
Cælum quod firmamentum dicitur, describitur, parte 1. col. 87.a. 88.d
Cælum de quo dicitur: Vocauit Deus firmamentum cælum, quid ibi cælum illud significet. Ibidem.d
Cælum empyreum (de quo dubitauerunt doctores, utrum sit ali-
quis locus corporalis an non) est cælum crystallinum, quod etiam dicitur aqueum. Et quare, parte 1. columna 11.a. Et col. 14.d
Cælum empyreum dicitur cælum cælorum. Et quare, parte 3. col. 1581.c
Cælum empyreum quod est locus beatorum, dicitur tertium cæ-
lum. Secundum crystallinum, dicitur etiam Paradisus, & utrumque intrauit Paulus in raptu, parte 6. columna 447.c
Cælum queri solet cuius figure sit, Sed spiritus sanctus quamuis auctores nostri scierint, per eos docere noluit, nisi quod pro sit saluti, par. 1. col. 12.d
Cælum queritur si sit an moueatur, Si mouetur inquit, quo modo est firmamentum, Si stat, quomodo sydera in eo fixa cir-
cumeunt, &c. par. 2. col. 118.d
Cælum æereum fuit purgatum per diluuium, ascendens 15. cu-
bitos supra cacumina montium, parte 6. columna 751.b.c
Cælum hoc visibile prius firmamentum dictum est postea cæ-
lum, par. 1. col. 1415.a
Cælum quomodo & quare apertum fuisse dicitur Christo Ba-
ptizato, par. 5. col. 488.b
Cælum quare magis apertum fuisse legitur in Baptismo Christi quam in eiusdem passione, &c. parte 5. columna 487.c
Cælum quomodo diuersimode dicitur aperiri in Baptismo & in passione Christi. Ibidem.
Cælum quasi tectum mundi extendit Deus, non labore, &c. parte 3. col. 1223.a.b
Cælum est camera in mundo, terra pavimentum, parte 3. col. 1354.f
Cælum undique circa terram, unde etiam peccantibus lux, aer

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Spiritus pluvia, sed fructus, sine cælo deficit terra, parte 3. columna 1222.e

Celum & elephanta dicuntur angelorum opera: non quia sunt eorum factores, sed quia administratores, eo modo loquendi quo vinea dicitur opus vineatoris, & domus gubernanda opus dispensatoris, parte 3. columna 2052.f

Celum ornauit Deus stellis & luminaribus, ærem auibus, aquâ piscibus, & terram animalibus, parte 3. ibidem.

Celum æereum dicitur metaphoricè ad similitudinem obstupescere, quando nobiliter immutatur, sicut homo stupidus in facie mutatur: Isto modo dicitur celum obstupescere in tempestate, quando sunt tonitrua, procella & fulgura, quæ sunt signa Dei, parte 4. columna 595.e

Celum significatur per tabernaculum, quod anime deuota non possunt ingredi durante vita præfenti, &c. parte 1. columna 427.c

Celum dicitur thesaurus, quia ibi abscondita sunt & reposita bona diligentibus. Item quia tota fertilitas bonorum in istis inferioribus prouenit ex influentia calis & stellarum, parte 1. columna 670.e

Cælo & terra in natura corporum durabilis nihil est, parte 5. columna 1332.b

Celi extrema secundum apparentiam visus in circumitu orizontis nostri, videntur super terram figi: & medium quod est super capita nostri in altum erigi: & sic habet apparentiam tabernaculi extensi, parte 4. col. 352.f

Celi dicuntur solidissimi, quia non diuiduntur & reuiniuntur, unde soliditas propriè & aliæ qualitates elementares, non sunt in celis, quæ sunt alterius nature, parte 3. columna 345.c

Celi peribunt in fine mundi, non quantum ad substantiam, sed quantum ad aliquam dispositionem. Et huius declaratio, parte 3. columna 1217.c

Celi (unde dicuntur aues celi) non est dubium quin in diluuiio perierunt, & perituri sunt igne. De superioribus autem celis calorum utrum ipsi perituri sunt igne questio est & disputatio scrupulosior inter doctos, parte 6. columna 207.A

Celi sunt inanimati & insensibiles, parte 4. columna 650.b. Et sic agunt in hac inferiora ex necessitate nature, &c. ibidem.

Celum primum, secundum, & tertium multipliciter exponitur, parte 6. columna 447.a.b

Celi altitudo à terra quomodo accipitur, & comparatur ad distantiam Orientis ad Occidentem, parte 3. columna 1222.f

Celi superiores sunt mutabiles quantum ad situm: inferiores autem ut aer quantum ad alterationem, parte 3. columna 1217.c

Celi exandiri dicuntur quantum ad temporalia & quantum ad spiritualia, & quomodo, parte 4. columna 1717.c

Celos quidam dicunt tres, scilicet æereum, ethereum, & sphericum. Nonnulli septem, primum æereum, secundum ethereum, tertium olympium, quartum igneum, quintum firmamentum, sextum aqueum, septimum angelorum, parte 1. columna 567.a

Cæna Christi cum discipulis, utrum fuerit facta luna decima quarta existente. Et arguitur contra & pro: cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 5. columna 1274.f

Cænaculum ubi Christus fecit cænam cum discipulis. Et ubi ipsi latuerunt, propter metum Iudeorum, & ubi receperunt spiritum sanctum, idem locus est, parte 5. columna 628.f

Cenereth nomen est lacu magni, per quem transit Iordanis fluvius, & vocatur in Euangelio mare Cenereth, à quadam villa sic nominata, super litus eius sita, &c. parte 1.

columna 1478.f

Censobita qui dicuntur, parte 6. columna 1025.b

Censum utrum liceat dari Cæsari an non. Ista questio ortum habuit à tempore natiuitatis Christi, parte 5. columna 369.c

Census non est in crimine sed affectus, sed qui bonis male utitur hoc agit, ut per edacitatis ingluuiem, eo quo viuere debuit panem moriatur, parte 1. columna 236.b

Centenarius numerus in dexteram computatur, pollice & indice in coronam flexis. Vide: Iam dextera computat annos, parte 1. columna 1175.a

Centenarius quia à leua transit ad dexteram, in celestis vite significationem poni consuevit, parte 1. columna 284.c. & columna 1255. c. Item parte 2. columna 1168. d. & columna 1169. b. & columna 1320. e. & columna 1437. e. & col. 1608. d. Item parte 5. columna 159. b

Centuplum recipiet omnis qui reliquerit pa. &c. Sed hoc quomodo, parte 5. columna 324.e. & 941.b

Centurio quis & quare sic dicatur, parte 5. columna 159. b

Cepe & porri cum lachrymis comeduntur, parte 1. columna 1232.f

Capta bona qui districte non exequitur, dissolutione negligentia manum destruentis imitatur, parte 3. columna 1681.b.c

Cereus quandoque unus, quandoque duo ante euangelium deferuntur, quid & quos significant, parte 3. columna 1473.c

Ceremonia quid & ad quid sunt, parte 6. columna 789. & 190.

Ceremonie legis sunt in quadruplici differentia: quedam pertinent ad sacramenta, quedam ad sacrificia, quedam ad obseruationem, quedam ad sacra, parte 4. columna 688.d.e

Ceremonialia veteris legis quæ principaliora, & quid figurabant, & quare cessauerunt, parte 6. columna 686.f

Ceremonialia an tantum erant figuralia, vel an habebant duplicem rationem, scilicet, literalem & figuralem, &c. parte 3. col. 1957. a.b

Ceremonialia quod non debent cessare tempore Messie. Argumentum validum putant Iudei se habere contra Christianos. Sed soluitur, parte 4. columna 2206.f

Ceremonialia omnia reducuntur ad præceptum de obseruatione sabbati, parte 1. col. 674.f

Ceremoniales obseruantie veteris legis significantur per vestes & quare, parte 2. columna 674.e

Ceremonialium duplex est opus & exercitium, scilicet, opus operans, & opus operatum: & quid singulorum horum respiciat, &c. parte 3. columna 1057. a.b

Ceremonium legis præcipe filiis Israël, &c. Expositores Hebræorum dicunt, quod hoc præceptum vocatur sic quia non habet rationem literalem sic claram, sed potius secretam, &c. parte columna 1307.a

Cernimus certius in luce diurna, in nocturna verò visione per imagines videmus, parte 3. col. 310.d.e

Certitudo est duplex, scilicet, euidentia & adhesionis, parte 6. columna 977.c

Cernuus senio grauatus, ex crescentibus pilis & cornibus, serpentem naribus haurit, &c. & haurit de fonte sumpto, cornua & pilos deponit, parte 3. columna 724.d

Cervi tempore amoris discendentes à patria, alter clunibus alterius capite imposito se sustentant, &c. parte 3. columna 1832.e

Cervi esus licitus est secundum legem, non tamen legitur aliquis sanctus ceruinis carnes comedis in veteri lege, parte 1. columna 1612.e

Cæsar Augustus sub quo Christus est natus diuisit regiam potestatem Aegypti in septem principatus, ne possent rebellare, quod fuit quedam dispositio ad hoc quod Euangelium prædicaretur

Index.

caretur liberè per orbem, parte 4. columna 149.b

Cæsarea Philippi ciuitas est sic dicta, quia per Philippum renouata & ampliata, prius dicta Lachis postea Dan. Et quare nunc Pelneas, seu Palmeas, est & alia ciuitas in Palestina sic dicta, par. 5. col. 277. c. & col. 5067. b

Cæsaries Sanctoris distincta erat per septem floccellos, parte 2. columna 259.c

Cethura ut Hebræi suspicantur mutato nomine est Agar, quæ Sara mortua de concubina transiit in uxorem, parte 1. col. 280. b. 291. c

Cetus piscis magnus intra Oceanum detinetur, ne veniat ad Maria mediterranea, in quibus homines communius nauigant, ne sit hominibus nocuus, parte 3. columna 108.f

Cetus est maximum animal marinum, & longitudo eius, occupat spaciū quantum quatuor iugera terre, &c. parte 3. col. 390. f. col. 1236. c. Vide etiam fabulosa Iudeorum deliramenta de Leniathan, col. ibidem. Item copiosè de hoc, par. 1. columna 25. c

Cetus in fronte dicitur habere multas plicas ad modum falsis dispositas, ad quarum reuelationem nullus auderet accedere, par. 3. col. 76. f

Cetus quomodo capitur & occiditur, parte 3. columna 390. f. col. 1235. c

Cetus inuentus est in ripa maris iuxta Portugalam, de cuius lingua particulatim decisa, fuerit onerati viginti quatuor muli, ex quo satis apparet magnitudo capitis, cerebri, & oculorum, par. 3. col. 397. c

Cetus est ita terribile, quod qualibet creatura ultra modum horreret intrare. ibidem.

Ceti due mandibule superior & inferior ad modum portarum aperiuntur & clauduntur. ibidem.

Ceti squame sunt magna ad modum scuti, & ita coniunctæ, quod vix aer potest inter eas ingredi, parte 3. ibidem.

Ceti oculi videntur à luge per modum cuiusdam claritatis diffusæ similis aurora. ibidem.

Chaldaea quondam fuit dicta terra Sennaar, parte 1. col. 179. c

Chaldaei abundant fluminibus, & strenui sunt in nauibus, par. 4. col. 376. f

Chaldaei unde originem & nomen trahant, parte 1. columna 178. f

Chaldaei feroces interpretantur, & eius moralitas, parte 4. col. 401. b

Chaldaei solem adorant, dumque regi mortali (Ezechie scilicet) Deum suum præbuisse obsequium cognouissent, illum adorandum plus homine crediderunt, parte 2. columna 968. d

Chaldaei cupidi, capta Hierusalem recipiebant de sepulchris preciosa, par. 4. col. 1043. b

Chaldaei & Persæ equis gaudent, par. 4. col. 674. e

Chaldeorum lingua quadam proprietate distat ab Hebræa. Philo arbitratur linguam Hebræorū esse Chaldaicam, &c. par. 4. col. 1497. b. Item par. 2. col. 245. f

Chaldeorum literæ numero & sono concordant cum Hebraicis, discrepant tamen characteribus, id est, figuris, parte 6. col. 1095. a. b

Chaldeorum Philosophi, Mathematici scilicet & etiam reges & principes illius gentis omnia faciunt secundum artem, scilicet per considerationem astrorum, parte 4. columna 1505. a

Chaldaica trāslatio apud Iudeos, Thargum vocatur, & est magne auctoritatis apud eos, sic quod nullus ausus fuit ei contradicere, parte 4. columna 265. c. & col. 438. c. Vide etiam in Thargum.

Chaleb vocatur Ephrata quia fuit vir Ephrata, parte 2. columna 1021. b

Cham transulerunt Septuaginta pro eo quod est Ham, & quare, à quo Aegyptus usque hodie lingua Aegyptiorum dicitur

Ham, parte 1. columna 200. f

Chamos idolum consecratum, parte 2. col. 227. a

Chanaan quare maledicitur & non Cham, &c. parte 1. columna 171. b

Chanaan puer antequam nasceretur maledicitur, quomodo & quare, parte 1. col. 1371. a

Chanaan, terra scilicet promissionis, à Noë post diluuium ipsi Sem fuit ordinata, & postmodum Abrahæ (quia erat de stirpe Sem) & posteritati eius promissa est, sed Chananæi occupauerunt iniuste istam terram datam Sem & filiis suis, parte 1. col. 186. e. Et col. 196. f. Et columna 209. c. d. Item, parte 6. columna 1130. e

Chanaan in Hebræo est nomen proprium & appellatiuum. Quando est nomen proprium significat Iudeam, & quare, quando autem est appellatiuum significat terram Babylonis, & quare, &c. par. 4. col. 1203. c

Chananæi. Vno modo accipiuntur generaliter pro omnibus illis qui descenderunt de Chanaan. Alio modo dicuntur specialiter, &c. par. 1. col. 1315. c. Et col. 1468. f

Chananæi habitatores Iudææ, ante filios Israël, quomodo dicti sunt comedisse carnes humanas, & bibisse sanguinem, &c. parte 3. columna 1937. c

Chananæi filios suos idolis immolabant. ibidem.

Character Baptismalis est indelebilis gratia, parte 6. columna 1314. f

Charitas est virtus quam nihil vincit, parte 6. columna 747. b

Charitas in nobis debet esse quadruplici ratione. Et commendatur in tribus, primo scilicet, quia facit participare deitatem, secundo, contra horrorem futuri iudicii dat securitatem, tertio, excludit timoris seruitutem, parte 6. columna 1403. c. & 1404. f. 1405. c

Charitas interius semper haberi potest, quamuis in publicum non semper potest ostendi, aliter de virtutibus aliis, ex fragilitate carnis, par. 6. col. 1359. b

Charitas possidet securam totam magnitudinem & amplitudinem diuinorum eloquiorum, parte 6. col. 684. e

Charitas est hortus deliciarum, ex quo omnia genera virtutum nutriuntur, ex quo ascendit fons qui irrigat omnia genera virtutum, & primum attollens se in quatuor capita virtutum, parte 4. columna 996. f. Item, parte 2. columna 724. f

Charitas est fons proprius bonorum, cui alienus non communicat, parte 6. col. 312. d

Charitas sola est, quæ etiam reddita, semper retinet debitorem, redditur cum impenditur, debetur etiam si reddita fuerit, quia nullum tempus quo impendenda non sit. Nec cum redditur amittitur, sed potius reddendo multiplicatur, &c. parte 6. columna 166. e

Charitas omnis, minus quàm inter duos haberi non potest. Et huius ratio, parte 4. col. 2391. b. c

Charitas ordinata est, & quomodo, par. 3. col. 183. e

Charitas licet principaliter Deo subiiciatur, tamen manifestatur per dilectionem proximi, par. 6. col. 910. f

Charitas vera consistit in tribus, scilicet in receptione hospitum, in compassione oppressorum, in subuentione pauperum & infirmorum, parte 6. col. 953. b. c

Charitas si non habet quod det, det calicem aquæ & tantum imputatur ei quantum Zachæo multa, parte 3. columna 1432. e

Charitas patiens est, benigna est. Si alterum deest, charitas non est, scilicet si tolerat quos non amat, vel si non tolerat quos amat, parte 3. col. 87. b

Charitas nomen difficultatis erubescit, parte 3. col. 584. d. e

Charitas ad alta mirabiliter surgit, cum ad ima proximorum misericorditer se attrahit, & quomodo benigne descendit ad infima valenter recurrit ad summa, par. 1. col. 737. b.

Charitas in cordibus electorum inextinguibilis manet, quia in futuro

futuro in mentibus sanctorum charitatis fervor accrescit, parte 5.col.952.f
Charitas an euacuabitur sicut scientia. Et quomodo scientia & charitas possunt dici euacuari, parte 6.col.316.e
per charitatem Christus nobiscum in terra, per charitatem cum illo sumus in celo, parte 2.col.1476.e
Charitas fraternitas sicut est quid optimum, ita e contrario odium fraternum est quid pessimum, parte 1.col.380.e
Charitas sicut stimulat ad bonum duplex, scilicet naturale & gratuitum, ita recalcitrat contra malum, quod sit resistendo temptationibus & demoni, parte 3.col.1369.c
Charitas que transformat amantem in amatum, per similitudinem designatur, parte 1.col.32.f
Charitas dicitur glutinum Christi, & quare, parte 1.col.10.a
Charitas dicitur omne verbum, parte 5.col.82.e
Charitas designatur per Iosue, parte 1.col.1648.f
Charitatis opera esse dicebant quidam, crebro conuiuari, luxuriosi, consentire vitis alienis, &c. parte 6.col.1371.c
Charitatis preceptum quatuor locis traditur in scriptura, parte 5.col.373.c
Charitatis precepta, que sunt prima & maxima mandata, cur inter precepta decalogi non ponuntur, parte 1.columna 680.e.f
Charitatis precepta cum duo sint, pro utroque sepe unum, ponitur, quare & quomodo, parte 6.columna 166.e
Charitatis preceptum, qualiter sit intelligendum, qualiter sit primum, qualiter implendum, parte 5.col.373.c
Charitatis opus per catenulas aureas signatur, parte 1.columna 791.a.b
Charitatis gratia quem non infundit, proximum suum etiam si ipse Deo hunc genuit, extraneum respicit, parte 3.col.373.b
Charitatis latitudo, longitudo, sublimitas, & profundum, longe & multiformiter dilucidatur, parte 6.col.544.e. & 545.a.b
Charitatem significat panis, & quare, parte 5.col.851.b.c
Charitatem, ut habere studeamus, quadruplici ratione persua-detur, parte 6.col.1403.c
Chananeus qui contra Deum nitebatur, & praeliebat, victor remansit, parte 1.col.1315.b
Cherub singulari numero, plurali autem Cherubim, sed Greca consuetudo neutri generis Cherubim posuit litteram in n mutata. Hic autem & masculino genere duos Cherubim aureos, &c. parte 1.col.724.f
Cherub generis masculini, numeri singularis, Cherubim pluralis, &c. parte 2.col.723.e
Cherub, de quo Ezechiel scribit, que & qualis eius facies & quare alibi facies hominis dicitur, parte 4.col.1152.f
Cherubim duos fecit Moyses super arcam. Salomon vero addidit alios duos multo maiores, quos in templo posuit, & quare, parte 2.col.136.e.d. Et col.144.a
Cherubim arce tabernaculi quare mutuo se respicientes, versis vultibus describuntur, parte 1.columna 735.a. Et columna 736.a
Cherubim alis expansis designantur, & quare, parte 1.columna 735.d
Cherubim stabant erecti pedibus, intelligendum est, non quod unum pedem habebant magis eleuatum altero, quasi disponerentur ad ambulandum, sed stabant super pedes suos, &c. parte 2.col.1145.a
Cherubim duo intra sancta sanctorum erant imagines iuuentum supra propitiatorium posite: Et hoc secundum Rob. Sal. & alios doctores, parte 1.col.681.a. Aliiter secundum Iosephum, col.735.e. Item parte 4.col.1152.f
Cherubim, Seraphim, troni & dominationes, Archangeli, sedes, virtutes, angeli, ministri, hac militia dicitur omnis virtus colorum, atque multa sunt officia, que fortasse aut nos in libris posita sacris, non possumus inuenire, aut humanis celata sensibus inquirere non valeamus, parte 2.columna 1270.f

Cherubin cur posita in adyto templi, parte 1.col.1492.d
Chirographa singulorum manibus scripta, propriis signis & indicibus agnoscuntur, parte 1.col.1179.c
Chora & chore quam significatione & distinctionem habeant, parte 2.col.1055.a
Chore quando terra deuorauit cum multis aliis, filij eius remanserunt stantes in acre diuina virtute quousque terra fuit iterum reclusa sub pedibus eorum, parte 1.col.1378.f. Et col. 1381.b. Item parte 3.col.749.b.c
Chore quem pro iniquitate terra vinum absorbitur cur in genealogia iustorum scriptus sit, parte 1.col.537.c
Chore filij an omnes fuerint ianitores, vel quidam cantores. Et an a tempore perditionis patris eorum, quod fuit in deserto, habuerunt spiritum propheticum, parte 3.columna 749.b.c
Chorus quid significet, & quomodo accipitur cum dicitur: Laudate cum in choro, parte 3.col.1586.e.f. Item parte 1.columna 626.f
Chorus est etiam genus mensura, & c. parte 2.col.699.c. Item parte 4.col.1720.f
Chrysolytus lapis preciosus & eius moralitas, parte 6.columna 1680.e.f. Item parte 4.columna 1152.f
Chrysopassus, lapis preciosus & eius moralitas, parte 6.columna 1680.e.f
Christianus quilibet debet esse ter inunctus. Et figuratur hoc per triplicem David victionem, parte 2.col.538.f
Christianus bonus a Christo inunctus victione gratie, significatur per David inunctum a Samuele, parte 2.columna 434.f
Christianus in hac vita, semper debet pendere in hac cruce ut sit fixus clauis & preceptis iusticie, ut Christus in cruce clauis confixus fuit, parte 6.col.518.d.e
Christianus populus quem antichristus ad idololatriam & ad cruciamentum conuertere conabitur, significatur per Eleazarum, parte 4.col.2425.a
Christianus animi virtute destitutus, qui vendit possessionem suam, id est, animam diabolo per mortalem culpam, significatur per fratrem attenuatum, &c. parte 1.columna 1127.c
Christianus mollis & effeminatus, qui nescit resistere peccatis, non est aptus ad receptionem Eucharistie, & significatur per filium sacerdotis, &c. parte 1.col.1010.f
Christianus peccans mortaliter, per Sedechiam institutum in regem significatur. Et quare, parte 4.col.1205.c
Christianus populus non est Idumeus, licet hoc teneant Iudaei in omnibus libris suis tam Thalmudicis quam aliis, sed redarguuntur, parte 4.col.313.a.b.c
Christianus populus malus designatur per populum Iudaicum, & dicitur vallis visionis. Et quare, parte 4.columna 215.c
Christianus si patitur pro fide & confessione nominis Christi non erubescat, ut possit dici: Bonus est dominus iste, qui habet tam fideles seruos, parte 6.col.1339.a
Christianus quilibet in arcto positus, per preces deuotas recurrere debet ad dominum Iesum Christum, exemplo David, qui venit ad Achimelech, &c. parte 2.col.456.f
Christianus quilibet est dispensator domini sui. Et hoc tripliciter, vel in dispensatione spiritualium, vel in regimine temporalium, vel in bono usu gratiarum sibi a Deo collatarum, parte 5.col.405.c
Christianus vir semit diuersarum prelia cupiditatum, studiorum confectus, parte 5.col.616.f
Christianus bonus quilibet in Christi virtute fiducialiter contra diabolum pugnaturus significatur per Abiam, &c. parte 2.col.1183.c
Christianus persecutionis tempore, & tempore pacis, habet quibus possit probari in confessione Christi, parte 5.columna 825.a

Christianus

Christianus quilibet bonus qui conatur supplantare vicia, est filius Christi per adoptionis gratiam & significatur per Iacob, parte 1.col.320.c
Christianus adhaerens Christo fideformata charitate, fructificat per opera meritoria, sed si praescinditur, &c. infructuosus redditur, parte 4.col.1180.f
Christianus per quem significatur, &c. parte 1.col.699.b
Christianus vitæ perfectio non consistit essentialiter in paupertate voluntaria, sed voluntaria paupertas operatur instrumentaliter ad perfectionem vitæ, parte 5.col.1200.e
Christianus religionis libertatem, in seruitutem nimis onerosam conuertunt, qui super populum Catholicum statuta nimis graua ponunt, parte 6.col.1726.1727.1728.
Christiano qualis debeat esse sabbati observatio, parte 1.columna 1389.
Christiano quilibet regnum anime sue bene regenti adaptatur Moraliter Psalmus. Domine in virtute tua letabitur rex &c. parte 3.col.505.c
Christiano ante omnia conuenit humilitatem diligere, in lectione scripturae cautum esse, fidem tenere, modum in scientia seruare, & charitatis regulam, parte 3.col.2131.c
Christianum nemini licere, sine criminis obiectione aut probatione damnare, statuerunt Traianus & Elius Adrianus, &c. parte 2.col.1857.c
Christianum decet aequalibus & inferioribus affabilem esse & mitem, senioribus humilem, parte 3.col.1496.e
Christianum non solum in actibus, sed etiam in habitu ordinatum esse vult Paulus, parte 1.col.1178.e
Christianum decet esse discipline districtioris, pro quo Christus mortuus est, pro te Dei filius ingulatus est, & iterum te peccare delectat, parte 1.col.921.c
Christiani aliqui inclinant in ortu solis se versus illam partem, retinentes in hoc modum paganorum, qui eos in eadem terra preceserunt, parte 1.col.555.c
Christiani quidam acceptum mysterium corporis & sanguinis domini, sic in perditionem sibi conuertunt, sicut Iudaei incrassati beneficiis, idololatra facti sunt, parte 1.col.1658.e
Christiani dum non erubescunt imitari peccata quibus ethnici polluantur, quasi per uxores alienigenas degenerant a semine verbi Dei, quo fuerunt generati, parte 2.col.1328.e
Christiani qui hodie ventrem suum, ut Deum habent aut auariciam sequuntur, aut cateris mundi illecebris mancipati sunt imitatur Samaritanos, qui ita domino seruiebant, ut diis suis non renuntiarent, parte 2.col.1355.b
Christiani mali in bonis terrenis tantum modo confidentes, frequenter nituntur impedire bonos Christianos (qui sunt fratres eorum in fide) a profectu in via morum, &c. parte 1.col.1311.c
Christiani qui desert a veritate ad errores declinant, malignis spiritibus traduntur, qui dignitatem angelicam perdidit, parte 1.col.1659.c
Christiani Iudaizantes, & Iudaei ad mille annorum regnum dicta propheta referentes, coguntur ut suscipiant omnes qui salui fuerint, inhabitaturos in terra Israel edificandam Ierusalem, extruendum templum, &c. parte 4.col.1356.e
Christiani populi grauen ex malicia cleri peruersi ostenditur. Tantum enim pondus citationum, excommunicationum, interdictorum, &c. super populum ponitur quod sub onere iacet depressus, parte 4.col.2153.c
Christiani duplices & ficti dicuntur rugie, parte 3.col.186.f
Christiani qui tamen Christi nomine gloriantur, & malis actibus iugiter implicantur, significatur per Samsonem, &c. parte 2.col.259.a
Christiani mali qui timore pœne cessant a peccato, & statim reincident cessante periculo, significatur per Iudeos, parte 3.col.1026.f
Christiani omnes vituperantur pro malis a circumcunctis & nunquam intrantibus, parte 3.col.634.e

Christiani mali peius paganis & Iudeis viuunt, &c. parte 3. ibidem.
Christiani significantur per filios Israel, qui debent offerre clemensiam est pietatis fructum, parte 1.col.779.c
Christiani qui cappellas adificant de rapinis, vel ministris ecclesie elemosinas dant, per hoc credentes saluari, sine emendatione peccati, falluntur, parte 4.col.638.f
Christiani in primitia ecclesia degentes sub Imperio Romano, significantur per filios Israel existentes in Aegypto, parte 1.col.475.c
Christiani tempore persecutionis propter acerbiteratam persecutionum non audebant Eucharistiam offerre nisi in cryptis martyrum & in aliis locis occultis, parte 4.col.1733.c
Christiani increduli sunt in duplici gradu, parte 4.col.1447.a
Christiani debent esse conuersationis caleis, & per quid hoc significatur, parte 1.col.1273.a
Christiani veri, sunt victime iusticie, que ab apostolis immolantur dum terrena desideria mortificare docentur, ut spiritualia viuificentur, parte 1.col.1683.b
Christiani a Christo fideles dicuntur, non a Petro Petrim, vel a Paulo Paulini, qui tamen defuncto Christo, tanquam fratres, sponsam eius, id est, ecclesiam regendam, & ad semen excitandum susceperunt, parte 3.col.746.d
Christiani quando & ubi fideles primo dicti sunt, parte 6.col.728.d
Christiani inter infideles habitantes sub tributo emunt communia illis pecunia, parte 4.col.1028.f
Christiani omni die comedunt carnes agni, parte 4.col.22.d
Christianorum peccata & nouissima nostra, in consummatione seculi, similia erunt peccatis Iudae, imo peiora, parte 4.col.605.c
Christianorum malorum sunt duo modi puniendi, parte 6.columna 1614.f
Christianorum diuitie, sunt victus & vestitus, parte 3.columna 663.c
Christus vulneratus propter peccata nostra, parte 1.col.1577.b
Christus ita omnium animis illucebat, ut cæcis visum etiam restitueret, parte 4.columna 84.e
Christus vnicus nobis dux abiecit omni idololatria est eligendus, parte 1.col.1558.e.f
Christus infirmis huius mundi piscatoribus coriario delectis appulsum gentium diruit, parte 2.col.201.b
Christus a prophetis dictus est, veniens, parte 4.col.62.d
Christus nos redemit ex legis maledictione, & filios familie ere emptos fecit, cum pro nobis maledictio factus est, parte 1.col.1098.f
Christus in veteri Testamento dicitur ignis edax, parte 1.columna 1485.b
Christus nobis perfectioribus tempestinam quidem per prophetas, serotinam vero sua in carne presentia nouissimis diebus demisit, parte 1.col.1526.d
Christus nunquam est vocatus Emmanuel sed Iesus, parte 4.col.95.b
Christus in se credentes a maledictione liberauit, parte 1.columna 659.a
Christus qui propter peccatores venerat de peccatoribus voluit nasci, parte 2.col.304.e
Christus nos ad se allicit desiderium iniiciendo non lucri sed aterni boni, quod promittit omnibus qui eius desiderio tanguntur, parte 1.col.1228.d
Christus in Tauro & Rhinocerate signatur, parte 1.col.1682.e
Christus per seipsum abluit sordes filiorum Sion cum lauit pedes discipulorum, parte 4.col.61.a.b
Christus nutritor noster propria nos carne pascit, mulier erubescit fieri nutrix que facta est mater, parte 2.col.580.e
Christus cur verbo & sue manus contactu sanauerit leprosos, mulierem vero in fluxu sanguinis tactu simbrie vestimenti, parte 1.col.1084.b
Christus sine Deus incarnatus, est nomen suppositi, duplici naturam

naturam habentis, diuinam uidelicet & humanam, par. 5. col. 6. d. e. Item parte 6. col. 1. 401. b. c. & col. 204. d. e.
Christus Græce, Messias Hebraice, unctus Latine, par. 5. col. 481. b. & 1047. a.
Christus filius Dei ungitur & ungitur: Vngens verbo diuinitatis, secundum quod cum patre & spiritu sancto habet omnia communia. A patre ungitur secundum humanitatem, & a spiritu sancto, & c. parte 1. col. 976. e.
Christus dicitur unctus non unctione humana, sed diuina: quia in humanitate pro nobis assumpta, fuit unctus à Deo patre immo à tota trinitate plenitudine gratiæ, par. 5. col. 710. f.
Christus est rex & sacerdos unctus in humana natura plenitudine gratiæ, par. 5. col. 1047. c.
Christus qui dicitur secundum Hebræos Messias, quia sit Deus & homo in una persona, probatur multis autoritatibus veteris Testamenti, parte 6. col. 1695. 1696. 1697. per totas.
Christus in lege & prophetis promissus probatur quod sit verus Deus & verus homo, par. 4. col. 2043. c.
Christus tres in se habuit naturas, & significatur per tres vites, & sunt diuinitas, anima, & corpus, par. 1. col. 400. f. Et col. 945. a.
Christus in una persona est Deus verus ab eterno, & homo in tempore, par. 4. c. 206. c.
Christus una persona est gemina substantie, parte 6. col. 9. a. b. & col. 10. d.
Christus habet duplicem naturam in una persona, & inde mediator dicitur, par. 5. col. 277. c. Et etiam quia debuit vitam communiter ducere, parte 5. col. 214. f.
Christus proprie potest dici, Deus amicus quod ipse solus hanc dictionem amen frequentabat promittendo, parte 4. col. 394. c. & 395. f.
Christus est lux sufficiens ad illuminandum homines in cognitione diuinorum triplici ratione, par. 5. col. 1026. f.
Christus est veritas, verus Deus, verus homo, & de utroque habemus certum testimonium, par. 6. col. 1413. a. b.
Christus dicitur veritas, vita & via, & quare, parte 5. col. 1260. a. b. Audeo & dico (ait Origenes)
Christus anima Dei est, sicut & verbum Dei, sapientia Dei, & virtus Dei, par. 1. col. 1137. a.
Christus secundum quod homo, prædestinatus est esse filius Dei, & c. par. 6. col. 10. d.
Christus inquantum homo est creatura. Omnis autem creatura si relictæ fuerit, in nihilum cadet sicut est de nihilo, & ita potest ista concedi cum reduplicatione: Christus inquantum homo nihil est ex se, sed omnino deficiens, parte 6. columna 1724. f.
Christus inquantum Deus est filius Dei, sed quidquid habet filius inquantum Deus, habet nascendo, & per consequens, habet illud à patre, & sic ex se nihil est, sed est omnino deficiens. Non sequitur, & quare. Ibidem.
Christus in carne latuit, ne à Iudeis inueniretur diuinitas, sicut Dauid latuit in spelunca. Sic & alia que Dauid gessit in illa fuga figuratim Christo, & mystice adaptantur, parte 2. col. 472. d. e.
Christus in infirmitate agnoscendus, est patri equalis, non visionem corporali, sed fide, & dum hoc credimus, in nobis ad patrem ascendit, par. 3. col. 851. a.
Christus dicitur occultus, quia humilis, humilis, ut possit sperni & occidi, ut redimeret mundum, parte 5. col. 1036. f.
Christus inquantum Deus, est essentialiter ipsa beatitudo, & quantum ad humanitatem erat actu beatus in anima, par. 5. col. 1246. a. & col. 1260. b.
Christus est eiusdem nature cum patre, non identitate specifica, quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana, sed identitate naturali, distinctus tamen in persona, parte 6. col. 1413. c.
Christus in eo quod est filius Dei, est vita que viuificat animas in eo quod filius hominis, index, par. 5. col. 1110. d. e.
Christus homo per diuinitatem dimittit peccata, per humani-

tatem pro peccatoribus potest mori, par. 5. col. 1103. a. b.
Christus in se habuit duplicem statum, vite secundum & mortis, par. 6. col. 386. f.
Christus habuit eandem naturam cum patre. Hoc viderunt Apostoli in transfiguratione, in Baptismo, per angelorum obsequium, per creaturas visibiles, & per modum docendi & operandi, par. 5. col. 1036. a.
Christus quomodo per opera potuit probari filius Dei, cum de Apostolis dixerit: Maiora facietis, par. 5. col. 754. d.
Paris periculi est discredere veram humanitatem in Christo sicut & deitatem, par. 5. col. 1252. c. Item par. 3. col. 792. f. Item par. 4. col. 448. f. Item par. 6. col. 1413. c.
Christus, quod negetur vel taceatur, vel non confiteatur, est peccatum mortale, par. 5. col. 200. f.
Christus contra spirituales nequitias pugnaturus, in infirmitate carnis virtute diuinitatis præcinctus apparuit, & c. Et significatur per Gad, id est, accinctus, par. 1. col. 1084. d.
Christus licet inquantum Deus sit æternus, non tamen fuit rex vel dominus ab eterno, sed quando creaturam habuit subiectam, & c. sic in sanctis angelis capit regnare, parte 2. col. 1611. c.
Christus est pater noster, qui nos fecit & genuit. Si ergo agnoscamus quod Deus pater meus pater sit, glorificabo eum. Si etiam quod patris mei exaltabo eum, par. 1. col. 619. d.
Christus secundum partem sensitiuam fuit viator, & ante passionem, sed post resurrectionem non, parte 5. col. 210. c. Item par. 6. col. 1059. c.
Christus est caput hominum, ideo comparantur ad ipsum sicut membra ad caput, & hoc quadruplici ratione, parte 6. col. 283. c. Item par. 3. col. 1402. f.
Christus primum tenet, non solum respectu hominum, sed etiam omnium angelorum, & quomodo, parte 6. columna 613. c.
Christus non indiget auxilio angelorum. Nec ideo dixit: Et exhibebit, mi. modo plus quam 12. le. an. sed angeli indigent suo auxilio, par. 5. col. 436. f. Item par. 1. col. 1184. d.
Christus non solum dicitur dominus in concreto, sed etiam in abstracto dicitur dominator vel dominatio propter excellentiam domini sui, par. 6. col. 1434. f.
Christus dicitur homo nobilis secundum deitatem & humanitatem qui abiit in regionem longinquam, & c. parte 5. col. 946. f.
Christus solus est sacerdos in æternum, parte 3. col. 1287. c.
Christus solus dicitur habere regnum perpetuum & nullus alius, parte 4. col. 1356. f.
Christus excellit angelos in quatuor, quia patri coæternus, consubstantialis, coequalis in potestate & dignitate, in quibus Angeli deficiunt, par. 6. col. 613. f.
Christus non solum inquantum Deus, sed etiam inquantum homo regnabit in æternum, non solum super homines, sed etiam super angelos, par. 5. col. 985. c.
Christus superior est angelis propter unionem ad suppositum & plenitudinem gratiæ licet sit minor illis ratione nature, par. 6. col. 1495. c.
Christus inquantum homo est perfectionis finita, Deus autem est perfectionis infinita. Et in hoc supereminet Deus Christo, & etiam ut creator creature. Item quod insluit ei plenitudinem gratiæ, par. 6. col. 283.
Christus dicitur plenus gratiæ, quare & quomodo & quam differenter ad alios gratia plenus, par. 5. col. 1032. f.
Christus dicitur testis Dei, sicut Apostoli dicuntur testes Christi, par. 4. col. 379. c. & 380. e. f.
Christus est alpha, & o, id est, principium & finis totius sacre scripture, par. 5. col. 1015. a. b.
Christus an fuerit propheta, arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 5. col. 1151. c.
Christus secundum deitatem manet in æternum, quod fuerunt confessi Iudei dicentes: Nos audiuimus ex lege quod Christus & c. par. 3. col. 1213. c.

Christus in

Christus in primo aduentu suo non venit in magnitudine sue potestatis, sed in benignitate sue humilitatis, parte 3. columna 959. c.
Christus suo aduentu primo duplicem consolationem populi fecit, parte 4. columna 345. c.
Christus est mittens & missus in sua incarnatione benedicta, sed diuersa ratione, & c. parte 6. col. 1734. e.
Christus qui inter Deum & hominem medius propitiator interuenit per propitiatorium super arcam testamenti positum designatur, par. 1. col. 887. a.
Christus inquantum Deus, præcinit se temporaliter nasciturum & huius vite ordinem & modum, par. 3. col. 356. f.
Christus quod venerit, & quod tempus aduentus sui iam transierit in præteritum, probatur multis modis, scilicet ex lege & prophetis & ex aliis scripturis Iudeorum authenticis, parte 6. col. 1704. & col. 1705. & 1706. Et soluntur Iudeorum argumenta in contrarium, columna 1710. 1711. 1712. 1713.
Christus in lege promissus probatur uenisse, & non esse venturum, parte 4. col. 31. c. 38. f. & habes notabilia. Item par. 3. col. 1103. b. Item par. 5. col. 59. c. 979. c. 1611.
Christus dicitur consanguineus & cognatus legis, & legislator, quia per legem promissus, & de patriarchis natus, & de gente Iudeorum secundum carnem, par. 2. col. 292. e.
Christus se ostendit verum Messiam ex tribus signis. Primum fuit manifestatio occulti presentis, secundum præteriti, tertium futuri, parte 5. col. 1050. f.
Christus solus dictus est Messias, & nullus alius, parte 1. columna 117. b.
Christus quomodo in lumbis Abrahæ decimatus est, an secundum animam, vel an secundum carnem, & quomodo: Et unde animam accepit, par. 1. columna 80. f. & col. 1584. d. Item parte 6. col. 867. b.
Christus secundum carnem fuit nasciturus de populo Israël, p. 1. columna 658. d.
Christus sicut pro utroque populo venit, sic de utroque nasci voluit, parte 4. col. 176. f.
Christus non solum fuit expectatio Iudeorum, sed etiam gentium, par. 5. col. 1226. c.
Christus talem sibi hominem quem suscipere voluit diuinitus prouidit, qui non solum sine peccato, sed etiam plenus esset gratia & veritate, qui nullam sibi repugnantem lege peccati, legem absque vlla mentis vel carnis contradictione seruaret, parte 2. col. 1318. f.
Christus qui mysterium sue incarnationis mirabile effecit, & de se ait: Ego sum osium, & c. significatur per Ioathan, & c. parte 2. col. 1230. f.
Christus solus accepit nouum Testamentum à patre & aliis publicauit, par. 1. col. 862. f.
Christus est causa Euangelice doctrine triplex, scilicet efficiens materialis, & finalis, par. 5. col. 6. d. e.
Christus lignum sapientiæ si missum fuerit in lege, ostendens quomodo debeat intelligi, circuncisio, sabbatum, amaritudo legis vertitur in dulcedinem intelligentiæ spiritualis, & de hoc figura, par. 1. col. 626. f.
Christus nihil scripsit, sed scribere Euangelia Euangelistis inspirauit, par. 3. col. 1103. b.
Christus utrum doctrinam suam debuerit tradere scripto. Et arguitur pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 5. columna 621. c. Item, parte 6. columna 884. f. Item par. 4. columna 862. c. f. Item parte 2. columna 1009. b.
Christus legem scripsit in cordibus fidelium siue hominum, & non in tabulis vel pellibus, par. 4. col. 798. f.
Christus incepit predicare quando fuit triginta annorum vel viginonem, & secundum hoc predicauit tribus annis cum dimidio, parte 5. col. 738. f.
Christus tanquam Deus à propria autoritate loquens dabat doctrinam suam, par. 5. col. 1032. f.

Christus non vocauit Apostolos de Phariseis, sed de simplicibus hominibus, & quare, par. 6. col. 203. b.
Christus quamuis à principio vocauit simplices, tamen aliquos vocauit literatos, par. 5. columna 167. c. Item parte 6. columna 205. c. Mahumetus autem solum vocauit rudes & illiteratos, col. 206. f.
Christus noluit ad Apostolatam recipere demoniacum sanatum: Et hinc est, quod demoniaci vel furiosi non promouentur in Ecclesia Dei, par. 5. col. 532. f.
Christus eligendo Apostolos primo ascendit montem, postea descendens docuit turbas, parte 5. col. 1307. c.
Christus vocauit Apostolos suos fratres, par. 5. col. 1308. e.
Christus significatur per Ioseph Patriarcham in senectute patris natum, senescente mundo filius Dei de virgine natus fuit tanquam filius senectutis, parte 1. col. 389. a. Et col. 384. a. Et col. 399. c. Et columna 407. a. Et columna 1162. f. Et columna 1679. b.
Christus nasciturus erat secundum carnem de semine Abrahæ seu de femore, par. 1. col. 285. f.
Christus descendit de Abraham per Isaac, & non per Hismælem, parte 5. col. 27. b. c.
Christus audita infirmitate Lazari, non statim ad eum venit, sed expectauit quatuor diebus propter miraculi maiorem certitudinem & Iudeorum impugnationem, parte 5. columna 1198. f.
Christus est vita omnium viuientium, & potest dare vitam mortuis, par. 5. col. 1199. c.
Christus intrans Ierusalem fuit mansuetus, iustus & pauper, par. 4. col. 2234. f.
Christus verus Messias (qui est verus Deus) demonstratus fuit digito à pueris Hebræorum, & ramis in die palmarum. Et hoc non intelligens dicit Rab. Mo. Gerund. quod in futuro tempore (scilicet Messias) pueri Israelitici sunt demonstraturi Deum digito, & c. par. 1. col. 1143. a. b.
Christus fuit honoratus in ramis palmarum, & designauit victoriam quam ipse de inimicis vel hoste erat habiturus, parte 5. col. 1201. c.
Christus quare ingressus est Ierusalem cum laudibus, & rex vocatus, quando erat passurus, cum tamen id antea fugerat, quando à populo coronandus rex rapiebatur, parte 5. columna 952. d. & 344. c.
Christus ascendens ad Ierusalem duplici de causa assumpsit duodecim discipulos instante passione, parte 5. columna 336. f.
Christus Apostolis resurrectionem promisit siue prædixit, ne propter tristitiam absorberentur, parte 5. col. 337. c.
Christus super ciuitatem Ierusalem fleuit propter mala culpa que ibi multiplicata fuerant, & propter mala pene que futura imminabant, par. 5. col. 953. c.
Christus intrans Ierusalem primo super pullum, postea super asinam sedit, & quid per hoc signatur, parte 5. columna 344. f. & 343. c.
Christus maledixit sicut habenti tantum folia, quod denotauit Sacerdotes maledicendos, parte 5. columna 566. f.
Christus non fuit in festo Pasche cum Iudeis in Ierusalem, nam excusatus fuit propter illorum inimicitias, parte 5. columna 1105. c.
Christus Iudam tolerauit, & ad prædicandum misit, & ei eucharistiam dedit, ut ostenderet dona peruenire ad eos qui fidem accipiunt, etiam si talis sit per quem accipiunt qualis Iudas fuit, par. 3. col. 503. b.
Christus dicit in generali maliciam Iude (quam non intellexit) Nec dicit in speciali, ne peior fieret ex malicia, parte 5. columna 1136. f. Vide in Iudas.
Christus traditionem Iude non reuelauit manifeste, sed secreta, & præcipue Ioanni, parte 5. col. 173. c.
Christus quando corpus suum discipulis suis tradidit in sacramento, utrum illa cana facta fuerit, Luna decimateritia, f

ut dicunt Greci, vel decimaquarta, ut dicunt Latini, existente. Arguitur pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 5. col. 1232.c
Christus quando cum discipulis Pascha manducavit, utrum illa quinta feria fuerit decimaquarta Luna primi mensis, in qua agnus paschalis secundum legem immolari debuit. Arguitur pro & contra cum responsione, parte 5. columna 441. c. 442. f. 443. 444.
Christus corpus suum consecravit in pane azimo, & non fermentato, par. 5. col. 1232.c
Christus dixit verba consecrationis, & postea dedit discipulis corpus consecratum, par. 5. col. 972. f
Christus non fregit corpus suum, quia non est in sacramento fragibili modo, sed fregit species panis remanentes, parte 6. columna 292. f
Christus postquam fecit canam cum discipulis, non comedit nec bibit usque post resurrectionem suam, ad probandum vera resurrectionis veritatem, par. 5. col. 972. f
Christus lauit primo Petro Apostolo pedes, deinde ceteris Apostolis, parte 5. col. 1226. f
Christus de duplici regno disposuit regimen, scilicet militantis Ecclesie & triumphantis, parte 5. col. 974. f
Christus passus est duplicem persecutionem scilicet corporalem & spiritualement, parte 4. col. 394. c. & 394. f
Christus bis nobis mysteria sue passionis comisit & quando &c. parte 1. col. 394. f
Christus convenienter passus est, & hoc triplici ratione, par. 6. columna 815. c
Christus passus est non solum pro salute Iudeorum sed gentium propter quod non sunt reputandi immundi, parte 6. col. 1099. e
Christus ex morte imminente habuit materiam maxima anxietatis, parte 5. Vide Anxietas.
Christus fuit coartatus de desiderio nostre salutis, exinde anxietate & tristitia in passione, parte 5. columna 877. c
Christus cum dicit Apostolis: Surgite eamus hinc, &c. ad quem locum duxerit, non habetur certum, parte 5. col. 1245. f
Christus secundum sensualitatem dixit: Transcat a me calix iste, sed secundum rationem dicebat: Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu, par. 3. col. 1008. f
Christus ter tentatus est, ter orationes replicavit, & discipulos ter visitavit, par. 5. col. 395. c
Christus ter orat, ut liberet nos a malis præteritis per veniam, a presentibus per tutelam, a futuris per cautelam. Ibidem.
Christus prompte se obrulit ad patiendum dupliciter: primo, quia se non occultavit, secundo, quia defensionem prohibuit, par. 5. col. 1262. c
Christus per fortitudinem deitatis noluit resistere Iudeis & gentilibus eum crucifigentibus, par. 5. col. 222. f
Christus noluit mori ante tempus præfinitum a patre, parte 5. columna 769. c
Christus ligatus adductus est ad Annan primo, triplici ratione, parte 5. col. 1299. c
Christus quare percutienti maxillam suam, non prebuit aliam, cum ipse hoc docuerit, &c. par. 5. col. 1295. a
Christus accusatus fuit de tribus coram Pilato, parte 5. columna 985. c
Christus non respondit Pilato cum interrogaret eum, & quare, par. 5. col. 1307. f
Christus offendit Pilato non habere potestatem nec a Cesare nec a Deo, condemnandi innoxios, & cum hoc ostendit peccatum Iude & Iudeorum esse maius quam peccatum Pilati, parte 5. col. 1302. f
Christi corpus flagellis & clavis plagatum, significatur per Leonem quem Samson laceravit, parte 2. colum. 250. f
Christus forsitan sustinuit, quod Iudei eius barbam euellerent cum maiora sustinuerit, & paratus esset sustinere, licet non sit scriptum, par. 4. col. 425. c

Christus iniuste condemnatus est, primo per sacerdotes, postea per Pilatum. Sed ex hoc portauerunt exterminium, & Iudei & Pilatus, &c. par. 4. col. 426. f
Christus peccatum quo reus esset mortis, non commisit, sed alterum, id est, mortem, que peccato inflata est, suscepit pro nobis, par. 1. col. 1583. b
Christus quia per totam noctem precedentem afflictus fuerat, lento gradu incedebat, coegerunt quendam ut inuaret eum portare crucem, ut citius ad locum passionis venirent, parte 5. columna 1311. c
Christus intelligitur occisus ab origine mundi dupliciter, scilicet dispositiue & figuratiue, par. 6. col. 1591. c
Christus præcipue secundum humanitatem fuit traditus, & passus, non autem secundum diuinitatem, in qua est impassibilis, par. 1. col. 735. b. c
Christus sicut in sacrificium oblatus peccatorum, remissionem vniuerso mundo prestavit, ita forte ceterorum sanctorum sanguis qui effusus est, alterius sicut vitule, alterius sicut hirci, &c. fusus est ad expiandum pro parte aliqua populum, parte 1. col. 1391. b. c
Christus pedes in ligno crucis, promissus gentibus, de terra genitricis Mariæ secundum carnem natus, figuratur per botrum in ligno de terra promissionis, quem duo aduehant, parte 1. columna 1466. d
Christus exaltatus in cruce fuit figuratus in exaltatione serpentis per Moysen in eremo, parte 4. col. 144. Item, par. 1. col. 1316. c. Et columna 1074. d. e
Christus dicitur exaltatus in cruce, moriens in aere, debellando aere as potestates, par. 5. col. 1226. f
Christus nudus fuit crucifixus, par. 3. col. 577. c
Christus fuit derisus a præterentibus, secundo a sacerdotibus, tertio a latronibus, par. 5. col. 458. c. 459. f
Christus in cruce positus voluit matri suæ de custodia & ministro providere, dans exemplum de honorando parentes, parte 5. columna 1315. c
Christus noluit genitricem suam vocare matrem, sed mulierem, ne animus eius ex compassione grauaretur, par. 5. col. 1315. c
Christus cum clamauit ad patrem in cruce, quare non est exaditus, par. 3. col. 572. f
Christus qui in cruce fuit lancea percussus, & inde exiit sanguis & aqua, significatur per petram, ex quibus virtutes habent Ecclesie sacramenta, par. 1. col. 645. c
Christus natus est contra cursum nature de virgine clausa, parte 4. col. 122. f
Christus sicut Sol visibilis oritur de loco aurora, sic ipse oritur est de virgine, qui dicitur Sol iustitiæ, parte 3. col. 1290. f
Christus dicitur primogenitus virginis Mariæ, non quod alij fuerunt ante sed quia post eum nullus fuit, parte 5. columna 48. e
Christus natus fuit tempore maxima pacis scilicet, tempore Augusti Caesaris, anno Imperij eius 42. subiectis omnibus gentibus Romano Imperio, parte 4. colum. 40. e. Item, parte 5. columna 707. c
Christus natus est tempore Herodis alienigenæ, scilicet, Idumæi, parte 1. col. 453. a
Christus in Nazareth fuit conceptus, & etiam nutritus, licet in Bethleem fuerit natus, parte 5. columna 70. d
Christus dicitur vir unus, quia nullus alius fuit, nec est, nec erit, Deus & homo in una persona, &c. parte 2. columna 311. c
Christus dicitur alter homo, quia fuit alter ab omnibus aliis hominibus, quia omnes alij processerunt de radice peccati, iste autem solus innocens, parte 5. col. 6. e
Christus circumcidi voluit septem rationibus, quamuis non esset legi subiectus, parte 5. col. 714. f
Christus & si fuit beatus ex parte animæ ab instanti conceptione, ex parte tamen corporis erat viator & passibilis ante resurrectionem, &c. par. 5. col. 429. c

Christus

Christus qui ab instanti conceptionis fuit omniscient, an scientia experimentali profecerit, par. 5. col. 215. a. b. & 216. d. e. Item par. 6. col. 1448. f. Item, parte 3. col. 721. col. 722. f
Christus habuit duplicem scientiam. Et subdistinguitur, &c. par. 5. col. 159. c. & col. 726. f. Item, parte 4. col. 140. f
Christus habuit scientiam infusam, & fuit homo in tempore nullam habens ignorantiam, par. 4. col. 96. f
Christus homo qui habuit perfectam notitiam ab instanti sue conceptionis, quomodo per suam resurrectionem cognouit erga se dilectionem vel approbationem patris, parte 3. columna 728. c. Item, parte 5. col. 1034. f
Christus homo licet ab instanti incarnationis habuerit dominium super omnia creata auctoritatiue, non tamen executiue, sed hoc modo accepit in sua resurrectione, parte 4. columna 781. c. Item, par. 6. col. 1734. c.
Christus fuit multum macilentus, maxime tempore mortis sue, &c. par. 3. columna 208. c
Christus, quæ fragilitati hominum veraciter conueniebant, misericorditer in se trāsferre dignatus est, &c. Et figuratur per Esaram, &c. par. 12. col. 1332. a
Christus infirmitates & defectus quas, quos, qualesq. accepit, parte 5. col. 162. e. f
Christus carnis desideria quæ habuerat, habuit ex nobis, ut sitim & esurim, & huiusmodi. Non tamen sum omnia in Christum recipiendo, sicut gula, & coitus desiderium, &c. parte 1. col. 994. e
Christus sola suggestionem tentatus fuit, non delectationem vel consensu, parte 5. col. 84. f. Item par. 4. col. 2027. c
Christus fuit turbatus secundum quid, quomodo, & unde, par. 2. col. 288. a. Item, par. 5. col. 1213. c
Christus nullo inordinato motu potuit moueri ex iniuriis sibi illatis, &c. par. 3. col. 533. c. Item, par. 6. col. 1000. f
Christus septuaginta discipulos ad predicandum misit, & ratio huius assignatur, par. 5. col. 836. f
Christus septuaginta discipulos binos in predicatione misit triplici de causa. Ibidem.
Christus septuaginta discipulos de elatione corripuit, ut cauere ne ex potestate concessa super demones caderent, sicut Sathan, par. 1. col. 612. d
Christus licentiauit Apostolos, ut deferrent necessaria sibi tempore persecutionis, & etiam arma defensionis moderate, par. 5. col. 976. f. 977. c
Christus voluit, ut Apostoli aduentum eius denunciarent, & non divulgarent, par. 5. col. 281. c
Christus quare præcepit Apostolis ut nemini dicerent, quia ipse esset Christus, par. 5. col. 281. c
Christus mittens Apostolos ad predicandum dedit eis miraculorum gratiam, par. 5. col. 186. e. f
Christus prohibuit Apostolos ire ad predicandum gentilibus, & etiam Samaritanis, quia non erat magnum tempus usque ad Christi passionem, & quare, par. 5. col. 188. f
Christus & discipuli baptizabant, quaritur quale fuerat baptisma, par. 5. col. 1082. f
Christus propter maliciam & auaritiam sacerdotum misit apostolos ad predicandum, & vult Christus per hoc rogari, par. 5. columna 186. c
Christus licet predicauerit publice in templo & Synagoga, tamen separatim docuit discipulos a turbis, parte 5. columna 199. c
Christus excusauit discipulos de violatione sabbati & fricatione spicarum, par. 5. col. 217. c
Christus consolatus est Apostolos tripliciter, parte 5. columna 1293. c
Christus committendo Petro officium ipsum examinavit, & quid per hoc signatur, parte 5. col. 1318. c
Christus beatum Marcialem in media discipulorum statuit, & quare, par. 5. col. 298. f
Christus duxit seorsum Petrum Iacobum & Ioannem ad vi-

dendum gloriam suæ maiestatis, parte 5. columna 826. d
Christus ut Apostolus principaliter missus est ad predicandum Iudeis, ideo in propria persona non predicauit nisi Iudeis, & hoc ex causa speciali, parte 5. col. 267. e
Christus non solum predicauit Iudeis, sed etiam Samaritanis in una lingua, scilicet Hebraica. Apostoli autem in septuaginta duabus linguis, parte 5. col. 1306. c
Christus in propria persona predicauit filiis Israel, & si aliquando aliis predicauit, scilicet Samaritanis, fuit tamen raro, parte 3. col. 792. f
Christus predicauit non credituris, & credituros euertit. Ipse scit cuius vie sunt misericordia & veritas, parte 5. columna 211. b
Christus pro nobis & nostra salute labores sustinuit, laborando, ieiunando, vigilando, docendo, predicando, & multa alia quæ erant ad salutem nostram ordinata faciendo, parte 4. col. 405. c
Christus ex sermone predicationis horam comedendi sepius omittebat, par. 5. col. 516. f
Christus in monte Sion pluries personaliter predicauit, & præcepta moralia docuit, par. 3. col. 89. c. & col. 155. f
Christus post predicationem suam solus ascendit orare, dans exemplum predicantibus verbum Dei, parte 5. columna 550. e
Christus describendo virtutes actiuorum, incepit ab humilitate duplici de causa, par. 5. col. 299. c
Christus omnibus seruantibus legem promissit bona spiritalia æterna, scilicet gratiam & gloriam, parte 5. col. 104. f
Christus & Apostoli non semper allegauerunt scripturam veteris Testamenti de verbo ad verbum, parte 3. col. 712. f. Item, parte 6. col. 1731. col. 1732. d
Christus sicut Propheta veteri Testa. aliquando prophetabat verbis, aliquando sensibilibus signis, ita ipse qui dicitur prophetamagnus predicauit destructionem ciuitatis Ierusalem futuram per Romanos per sensibile signum arboris fructu carentis, &c. par. 6. col. 1732. d. e. f
Christus Apostolis loquebatur secundum sensum latentem, sed turbis secundum sensum patentem, par. 5. col. 507. c
Christus aliquando plane & aperte loquebatur tractans ea quæ sunt de salutis necessitate, parabolice aliquando incipientibus ei ut non intelligerent, ne daret sanctum canibus, parte 6. col. 1731. c. Item par. 5. col. 234. & 245. c
Christus fugit, quando cognouit, quod venturi essent ut raperent eum, & facerent ipsum Regem, & quare, parte 5. columna 1120. f
Christus cum ad honorem quereretur fugit, sed morti sponte se obrulit, par. 5. col. 257. c
Christus non assumpsit statum Sacerdotis legalis vel terreni regis, imo dixit coram Pilato: Regnum meum non est de hoc mundo, &c. par. 5. col. 104. e. f
Christus non habuit vniotionem corporalem, sed spiritualement per plenitudinem gratiæ, par. 5. ibidem.
Christus triplici de causa legitur a turbis recessisse ad desertum, ut daret predicatoribus verbi diuini exemplum, p. 5. col. 163. c
Christus in quantum Deus cognoscit patrem noticia comprehendens, & in quantum homo plenus cognoscit quam aliquis angelus quantumcunque beatus, parte 5. col. 1263. f
Christus in quantum homo licet habeat noticiam creatam omnium effectuum Dei qui facti sunt, & fiens, non tamē habet noticiam omnium possibilium a Deo fieri, par. 3. col. 1980. f
Christus qui est cognitor iniquitatum dicitur ignorare peccatum, non quidem non videndo, sed non committendo, parte 3. columna 670. d
Christus plenissime nouerat eum esset in corruptibili carne, quantalibet sibi vel membris gloria esset futura, par. 1. col. 732. e
Christus quare non fuit immolatus primo anno quo fuit natus, sicut agnus immolatus fuit secundum legem, ipse enim fuit verus agnus, par. 4. col. 1457. c. 1458. f

Christus non fuit occidendus à Iudeis infans: & de hoc figura, par. 1. col. 176. e
Christus anno queto ex Aegypto venit seu reportatus fuit, par. 5. col. 80. f
Christus in dolore contritionis quarendus est, & sic post triduum invenitur, par. 5. col. 72. e
Christus communiter vixit inter homines. Duxit enim vitam inter omnes, par. 5. col. 1440. f
Christus asperis vestibus utebatur, par. 3. columna 939. f. & vilibus vestimentis sicut pauper & Palestini, parte 5. columna 1227. e
Christus vestem portavit distinctivam à ceteris populis, quemadmodum reliqui Iudei, qui de hoc preceptum habebant. Similiter & alia legalia observavit usque ad passionem, &c. parte 5. col. 178. f
Christus an calcamentis usus sit, Arguitur pro & contra, parte 5. col. 499. a. b. c
Christus quali cingulo cinctus fuerit, par. 5. col. 1065. c
Christus quod eandem artem exercuerit sicut pater suus putatus, probabile videtur, par. 5. col. 539. c
Christus omnia terrena bona contempsit, & omnia terrena mala sustinuit, & cetera talia passus, & quare, parte 6. columna 942. d
Christus quare in paupertate voluit vivere cum tamen diuitie, sicut sunt impedimenta, reprobris, ita probis sunt adiumenta nihil autem faciens ad virtutem debuit Christo deficere, parte 5. col. 164. f
Christus nasci voluit pauper, quod notatur ex hoc, quia non pro illo offerebatur agnus & pullus columbinus, aut turtur, sed par turturum, aut duo pulli columbarum, parte 1. columna 1013. e
Christus natus est in maxima paupertate & humilitate, in quibus etiam finivit vitam suam, par. 5. col. 709. c
Christus in paupertate fuit natus, conversatus, & mortuus, parte 3. col. 579. c
Christus tanta fuit paupertatis ut vnde daret tributa non haberet, &c. par. 5. col. 298. d
Christus docuit contemptum temporalium honorum, quia tamen in lege veteri promittebantur in premium, & de hoc figura, par. 2. col. 456. f
Christus baptizatus ordinem nobis sequendum ostendit, qui ad consortia Angelica festinamus, par. 5. col. 483. c
Christus venit ad baptismum Ioannis, ut eius predicationem approbaret, ut tactus sui corporis vim generativam aquis conferret, & ut testimonium Ioannis & Dei patris populus audiret, par. 5. col. 479. c. col. 480. f. 481. a.
Christus triplici ratione venit ad baptismum Ioannis, parte 5. col. 1048. f
Christus in susceptione baptismi oravit, datus exemplum quod quilibet homo orare debet in susceptione sacramentorum, parte 5. col. 737. c
Christus intelligitur factus ante Ioannem secundum prelationem vel perfectionem, par. 5. col. 1034. f
Christus abstulit peccatum originale per sacramentum baptismi & actuale per sacramentum penitentiae, par. 4. col. 1808. f
Christus postquam fuit baptizatus à Ioanne, moratus est prope locum illum, & factus est Ioanni familiaris, par. 5. col. 1045. c
Christus licet non habuit proprium domicilium, tamen habuit accommodatum pro tempore ad manendum sicut hospes, Ibidem, col. 1046. f
Christus mortuo Ioseph comitatus est matrem suam, debitum ei obsequium impendendo, par. 5. col. 1055. c
Christus carnem suam mortificavit, praebens aliis exemplum, ante predicationem intrans desertum, & ibi ieiunavit quadraginta diebus & noctibus, par. 5. col. 489. c
Christus formam humilitatis praebens, exercitium longanimitatis passionis & patientiae exempla monstravit, sicut solent iuvenes exercitati armorum usu meditari, par. 1. col. 287. d

Christus natus est de virgine quae est nobilissimum membrum ecclesie, par. 3. col. 1106. f
Christus de virgine desponsatus voluit nasci, & quare, parte 5. columna 681. c
Christus cum fuit Deus: quae laus est Deo, quod ieiunavit, cum Deo non competat comedere vel ieiunare. Argumentum est cuiusdam Iudei contra diuinitatem Christi, sed soluitur, par. 6. col. 1723. a. b
Christus non predicavit publice antequam Ioannes incarcerationetur, par. 5. col. 489. c
Christus cuius vita in terris disciplina morum fuit est via, quam sequentes, ad patriam aeternae beatitudinis pervenimus, par. 1. col. 1226. f
Christus sua conversationis exemplo ducatur sequentibus praestans, de iustitia sua confidentibus, nulla luce claruit peccatorum suorum tenebras agnoscentibus, igne sui amoris insulsit, parte 1. col. 1222. f
Christus licet secundum humanitatem fuerit post David, tamen secundum diuinitatem est aeternus, parte 3. col. 2210. f
Christus intelligitur sedisse super sedem David spiritualiter, non autem temporaliter, parte 5. col. 685. c
Christus dicitur germen Domini, quia solus spiritus sancti opere conceptus est, par. 4. col. 61. c
Christus potest dici factus cum hac tamen determinatione factus homo secundum carnem, quia natura humana Christi facta est, & est unita ad suppositum diuinum, parte 3. columna 4. f. & 8. a
Christus ab instanti conceptionis habuit corpus omnibus linamentis distinctum: quamvis nondum habuerit perfectam corporis quantitatem, sed animam omnibus virtutibus & scientiis plenam, par. 5. col. 1834. f
Christus dicitur flos rationis puritatis, quia nullum actuale sine originale peccatum locum in eo habuit, & quia etiam prolulit fructum nostrae salutis, parte 4. col. 137. c
Christus utrum legem impleverit & non soluerit, similiter & prophetas. Arguitur pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 5. columna 103. c
Christus moralia praecepta adimplevit, consilia superaddendo, iudicialia vero adimplevit rigorem temperando, ut homines cauerent à malis & studerent bonis, magis ducti amore quam timore mali panis. Ceremonialia (quae tamen figuralia erant) adimplevit in sua incarnatione & passione, &c. parte 3. columna 1017. c. Item parte 5. col. 103. c
Christus implevit legem quantum ad praecepta & quantum ad promissa, parte 5. col. 104. f
Christus implevit prophetias, opera salutis faciendo. Ibidem.
Christus non solummodo erat doctor legis & euangelii, sed etiam institutor. Aliter tamen, quia vetus Testamentum dedit mediantibus angelis, novum autem per seipsum, par. 5. col. 103. b
Christus cum esset verbum in principio apud patrem, verbum factum est caro, ut per carnem panis caelestis transiret ad infantes, parte 3. columna 2099. c
Christus solus mortuus est voluntate, alii omnes ex necessitate. Ibidem. b
Christus modo rogatus, modo ultro curat, par. 5. col. 1101. b. c
Christus ostendens aliquam virtutem emittere, quomodo dicitur illam emittere vel emississe, parte 5. columna 535. c
Christus quare & quomodo aliqui petebant à se discedere, par. 5. col. 166. f
Christi miracula non fiebant virtute demonis, sed virtute cuiusque creaturae transcendente, parte 5. col. 1169. f. Vide etiam in Miracula.
Christus ut Iudei dicunt, fecit miracula virtute nominis Trigrammaton, quia pronuntiationem illius nominis didicit & in templo domini lapidem super quem steterat arca domini antiquitus, invenit, in quo erat scriptum tale nomen expositum, parte 6. col. 1707. a. b. c.
Christus in operibus miraculorum non quesiuit ostentationem exemplum

exemplum dans Apostolis, parte 5. columna 535. c
Christus an fecerit miracula sola virtute diuina, vel humana, vel utraque, parte 5. columna 537. 538. f
Christus fecit miracula imperando, sancti autem in nomine eius & diuinam virtutem implorando, parte 5. columna 172. f
Christus fecit miracula secundum humanitatem diuinitati coniunctam, sed Apostoli per hoc quod erant coniuncti per fidem, parte 5. col. 1267. f
Christus secundum partem sensitivam non fecit miracula, sed diuinam virtute, parte 5. col. 166. f
Christus aliquando fecit miracula imperando, aliquando orando, parte 5. col. 1118. f
Christus & si in miraculis faciendis aliquando orauerit, ut in suscitatione Lazari, tamen communiter miracula faciebat imperando, parte 5. col. 1032. f
Christus in perfecta etate quae est 30. annorum, incepit facere miracula, parte 5. col. 1065. c. 1066. f
Christus in miraculis factis in creatura corporali & spirituali, se ostendit Dominum esse cali & etiam terre, parte 5. columna 166. f
Christus manens inter suos, multa miracula fecerat, & tamen imperfecti trepidabant, & nemo prorsus fuit in illis qui non erraret, par. 3. col. 1517. a. b. c
Christus in miraculis habuit malignos & detractores, parte 5. col. 851. c
Christus curando infirmum in sabbato, non fecit contra legem, quia licitum erat facere in die sabbati, parte 5. columna 103. c. 104. e
Christus quare tangere voluit leprosum, scilicet curando illum, cum esset in lege prohibitum, parte 5. col. 156. f
Christus aliquando tangendo infirmos sanavit, ostendens humanitatem suam esse instrumentum diuinitatis, parte 5. columna 560. f
Christus praecepit leprosum ire ad sacerdotem, ut legem imple- ret & observaret, par. 5. col. 156. f
Christus non creavit panes de novo in cibatione populorum, sed praexistentes multiplicavit, par. 5. col. 1118. f
Christus infirmitat es nostras suscepit in propria persona, vel in aliena inquantum talia misericorditer curavit, parte 5. columna 162. e
Christus intrans nauem, volens ad Capharnaum, tria fecit miracula. Super aquas ambulavit, tempestatem sedavit, & brevi tempore ad portum remeavit. De hoc duplex habetur opinio, parte 5. col. 1118. f
Christus sanavit Emorroissam in via, eundo ad suscitationem puellae: quod fecit duplici de causa, parte 5. col. 178. f
Christus à duobus caecis vocatus est filius David, quia tunc erat inter Iudeos fama quod Christus erat de semine David nasciturus secundum carnem, parte 5. col. 181. b. c
Christus bis imposuit manus super oculos cuiusdam caeci, quod denotavit cecitatem apostolorum siue discipulorum parte 5. col. 566. f
Christus miraculum de caecis curatis noluit publicari, sed quia voluntate, vide parte 5. col. 127. 128.
Christus voluit & noluit nunquam miraculum manifestari, parte 5. col. 181. c
Christus demones permisit intrare porcos, ad denotandum, quod homines immundos demones intrant, parte 5. columna 166. f
Christus intrans civitatem Samaritanorum, non fuit receptus duplici ratione, parte 5. col. 832. f
Christus quamvis immunis esset à tributo propter duplicem naturam tamen soluit, ut vitaret scandalum, parte 5. columna 297. b
Christus manducavit cum peccatoribus, cum amicis, cum cognatis, & cum Phariseis, parte 5. col. 800. f
Christus fuit medius, id est, communiter vivens inter homines,

quia vitam communem duxit, parte 5. columna 1040. f
Christus prohibet ne contemnamus aliquem de pusillis, parte 5. columna 303. c
Christus duplici de causa finxit se dormire, scilicet propter discipulos, & propter humanam naturam, parte 5. columna 165. f
Christus cum non haberet nisi triginta tres annos quare Iudei dixerunt ei: Quinquaginta annos nondum habes, &c. parte 5. col. 1172. f
Christus quidquid egit, preces & supplicationes fuerunt pro omnibus, par. 6. col. 843. b
Christus quomodo & quare oravit, & an tantum secundum humanitatem, vel etiam secundum diuinitatem, parte 3. col. 941. b. 942. f
Christus in omnibus orationibus suis quae procedebant ex voluntate deliberativa semper erat conformis voluntati diuinae, par. 3. col. 568. f
Christus inquantum Deus non oravit, sed inquantum homo, triplici ratione oravit, par. 5. col. 847. c
Christus in aliquibus orationibus exauditus est & in aliquibus non, par. 3. col. 579. c
Christus praecipue oravit patrem in passione pro quibusdam illiteratis deceptis à sacerdotibus, par. 5. col. 992. f
Christus debuit orare pro Apostolis imminente passione & recessu ab eis quadruplici ratione, par. 5. col. 1313. c
Christus dedit exemplum orandi respectu praecedentium & praesentium & sequentium, par. 5. Ibidem.
Christus clamore duplici clamavit, scilicet predicationis & orationis, par. 4. col. 366. f
Christus orat pro nobis ut sacerdos noster, orat in nobis ut caput nostrum, oratur à nobis ut Deus noster, par. 3. col. 1172. f. Item, par. 6. col. 1732. f
Christus ea ratione oravit qua crucem tulit & flevit, & fugit, par. 3. col. 1172. c. f
Christus cum de vertice montis descenderet, & sub rupe latere vellet, saxum concavitatem fecit, &c. & adhuc vestigium (sicut testantur qui viderunt) manet, parte 5. columna 752. f
Christus fugit dum Iudei voluerunt eum interficere, quia non erat adhuc tempus passionis suae, par. 5. col. 1705. c
Christus peccata Phariseorum in terra scipit in defensionem mulieris in adulterio deprehense, parte 5. columna 1154. f
Christus quamvis à Iudeis fuit agnitus, quia tamen vicia eorum reprehendit, statim impugnauerunt eum, parte 5. col. 225. c
Christus de tribus arguit legisperitos, parte 5. columna 855. & 856.
Christus adversariis suis variis modis respondit. Aliquando exemplis, aliquando miraculis, aliquando scripturis, aliquando rationibus, aliquando testimoniis, parte 5. col. 885. c. 886. f
Christus frequenter legitur imposuisse Iudeis silentium propter veritatis evidentiam, par. 4. col. 426. f
Christus usus est cautelis contra sibi incipientes, quod est licitum, par. 4. col. 317. c
Christus utrum debuit vitare scandalum siue offensionem Sacerdotum, par. 5. col. 601. c
Christus dixit Iudeos esse caecos in intellectu scripturarum, par. 5. col. 1185. c
Christus comparavit Iudeos pueris, non propter innocentiam, sed ludi interpretationem, par. 5. col. 209. c
Christus probavit Iudeis per rationes, quod non expellebat demones arte vel potestate diabolica, parte 5. columna 225. c
Christus dupliciter se esse Deum ostendit scribis: primo eorum cogitationes videndo, secundo Paralyticum sanando, ac peccatum dimittendo, par. 5. col. 166. f

Christus post labores aliquando declinavit ad loca sibi familiarum & devotorum ad quietem habendam post labores, parte 5. columna 162. e. f.

Christus in Bethania saepe hospitatus est. Tum propter deuotionem audientium: Tum etiam propter beneficia ab eis recepta, parte 5. columna 845. c.

Christus dicitur recipi in proximo pro beneficij exhibitione, parte 5. columna 300. e. f.

Christus dicitur pax & misericordia in abstracto per excellentiam, parte 4. columna 2067. c.

Christus dicitur vigilans & custos, parte 3. columna 1425. c.

Christus per pisces qui primo ascendit, habens statherem in ore significatur, parte 3. col. 1506. d.

Christus dicitur puer pauper, & sapiens, parte 3. col. 1775. c.

Christus (qui est agricola agri sui qui est ecclesia) in finali iudicio ponet electos suos in distinctis mansionibus gloria secundum varia eorum merita, parte 4. col. 264. f.

Christus licet apparebit in iudicio in forma humanitatis, tamen non erit infirmitati subiecta, sed apparebit in forma gloriosa, &c. parte 2. col. 329. b.

Christus secundum humanitatem sublimabitur, & iam sublimatus est, parte 2. ibidem.

Christus ad iudicium veniens apparebit circa uallem Iosaphat cum omnibus iudicandis, parte 4. col. 1429. c.

Christus cum carnem pro nobis suscepit, glorificatus est, non tamen gloriose glorificatus est cum venit ad crucem, & pertulit mortem. In his glorificatus est, sed humiliter, non gloriose. Cum venerit in gloria patris & angelorum iudicare terram tunc gloriose glorificabitur, &c. parte 1. col. 619. b.

Christus significatur per Dan: qui iudicium interpretatur. Ait enim: In iudicium ego in hunc mundum veni, parte 1. columna 1681. b.

Christus apparebit in iudicio in forma humanitatis, tamen non erit infirmitati subiecta sicut fuit coram Pilato, sed apparebit in forma gloriosa: omni creatura, etiam supremis angelis prelatam, par. 2. col. 329. b.

Christus in humana natura apparebit in iudicio in qua fuit iudicatus coram Pilato, sed apparebit in forma gloriosa omnibus manifesta, parte 3. c. 795. c. & columna 956. f.

Christus futurum iudicium nuntiavit hominibus per suam predicationem. Similiter in iudicio futuro sententiam iudicij feret in humanitate, sed in forma gloriosa, parte 5. columna 221. c.

Christus venit dupliciter. Primo accipiendo fideles ad beatitudinem anime, & sic quotidie venit ad ecclesiam, non tamen corporaliter, secundo venit in die iudicij corporaliter sumendo fideles ad beatitudinem anime & corporis simul, parte 5. columna 1272. f.

Christus venit particulariter in mente, & in morte cuiuslibet hominis. Sed generaliter venit ad iudicium, parte 6. columna 915. b.

Christus habitat in homine dupliciter. Vno modo quantum ad intellectum. Et sic habitat in eo per fidem informem. Alio modo quantum ad effectum, & sic est in eo per charitatem, &c. parte 6. col. 461. c.

Christus desideratur dupliciter in quantum homo tantum, vel in quantum Deus, vel homo humanatus, parte 6. col. 969. b. c.

Christus intrat in morte cuiuslibet hominis specialiter, & intrabit generaliter, in futuro iudicio, par. 5. col. 367. c.

Christus tempore tribulationis Antichristi auertet faciem suam a fidelibus, eos in acerbitate tribulationis dimittendo, sicut homo auertit faciem suam ab aliquo quem non vult a miseria releuare, par. 4. col. 1372. f.

Christus de Antichristo & sibi adherentibus magnam faciet vindictam, parte 4. col. 785. e.

Christus corpus in Eucharistia sacramento a brutis animalibus non sumitur, & si videatur, parte 6. columna 241. & sequentibus.

Christus in quantum homo, est minister sacramentorum, & in quantum Deus autor eorum, parte 6. columna 877. c. 878. f.

Christus mundans terram Iuda ab omnibus immundiciis, & octaua etate sanctos suos ad eterne beatitudinis denarium perducens, significatur per Iosiam, &c. par. 2. 1253. a.

Christus in consecratione est summus sacerdos: Ecclesiasticus autem sacerdos est minister, parte 3. col. 579. c.

Christus sic in sacrificio Eucharistia consecrat corpus & sanguinem suum, sicut Melchisedech obtulit panem & vinum in sacrificium, parte 3. col. 1291. c.

Christus instituendo eucharistia sacramentum precepit simul exercitium eius, parte 3. columna 792. f.

Christus permittit fideles suos tribulari tempore Antichristi, ut purgentur a peccatis, que circa tempora illa abundabunt, parte 4. columna 785. c.

Christus significatur per Silo, parte 2. col. 117. c.

Christus significatur per vecem, quia cuiusque electi regendo caput est, parte 1. col. 899. a.

Christus significatur per nubem, & stat super ecclesiam quasi columna ignis repellens tenebras noctis ignorantia, &c. parte 1. columna 1221. c.

Christus est columna, qui per noctem lucens, per diem non est lucens, ut qui non vident videant, & qui vident, cæci fiant, parte 1. ibidem.

Christus conuenienter potest dici terra promissionis, & quare, parte 1. columna 1253. c.

Christus aquile comparatur, par. 1. col. 1657. b.

Christus oleum de firma petra dedit & similiter mel, quomodo & quando, &c. par. 1. col. 1658. d.

Christus ortus progressus, & obitus, &c. per quatuor portas significatur, parte 2. columna 1118. f.

Christus quomodo dicitur esse nobiscum usque ad consummationem seculi, parte 5. columna 421. c.

Christus habitat in homine dupliciter. Vno modo quantum ad intellectum. Alio modo quantum ad effectum, &c. parte 6. columna 461. c.

Christus gallina se comparat. Et quare, parte 3. columna 851. a. Item parte 5. col. 388. d. e.

Christus dicitur misericordia, &c. par. 3. col. 1087. a.

Christus dicitur arca, & quare, parte 6. columna 1571. a. Item parte 1. col. 258. c.

Christus Iaspidi comparatur, & quare, parte 6. columna 467. e.

Christus monti comparatur. Est enim solum spiritualiter mons celestium rerum qualitate copiosus, ex quo fluunt aqua vite, & quidquid summe bonum creditur, in hoc fundatur qui est mons omnium montium, parte 5. columna 514. e. Item par. 6. columna 1673. a.

Christus camelo comparatur, par. 5. col. 940. e.

Christus dicitur medulla cedri, & quare, par. 4. col. 1208. f.

Christus dicitur sol, & quare, parte 4. columna 2178. c.

Christus verus solexurit & illuminat, parte 3. columna 1917. c.

Christus dicitur stathera in manu patris, parte 3. columna 90. d.

Christus vulturis appellatione designatur, & quomodo, parte 3. columna 266. d.

Christus sicut tyrum aus tenuit in predicatione, sic vulturis in passione, parte 3. ibidem. f.

Christus grano synapis comparatur, quod crenit in arborem magnam & volucres cæli requieverunt in ramis eius, parte 3. columna 269. a. b.

Christus verus pastor, venturus est de semine David secundum Ra. Sa. parte 4. columna 1336. f.

Christus angelus dicitur, parte 3. columna 825. a. b.

Christus non solum prestat salutem his qui sunt perfecte contriti sed etiam his qui sunt attriti, qui dimittunt peccare propter timorem Dei, parte 3. col. 1087. c.

Christus

Christus dicitur tonitruus, qui ex patrum conueniente prophetia quasi concursione nubium nobis prolatus est, qui terribiliter, insonuit, par. 3. col. 357. b.

Christus on agro comparatur, parte 3. col. 369. a.

Christus dicitur lignum viride, & Iudei lignum aridum, parte 5. col. 991. c.

Christus dicitur vir beatus. Fuit enim ab instanti sue conceptionis vir perfectus in virtutibus & scientiis. Fuit etiam beatus beatitudine clare visionis & perfecta fruitionis, parte 3. col. 434. f.

Christus dicitur iustus absolute & antonomastice, eo quod non solum est iustus formaliter, ut alij sed etiam effectiue alios iustificando, parte 4. col. 428. f.

Christus non solum dicitur iustus in concreto, sed etiam iustitia in abstracto, col. 429. c.

Christus significatur per arcum caelestem, in quo est lignum forte & chorda, &c. par. 1. col. 167. c.

Christus est dies, cuius duodecim horæ duodecim sunt Apostoli, par. 3. col. 835. b.

Christus dicitur Samaritanus, Eliseus, Angelus, in cuius descensu aqua monebatur, omnipotens sermo, parte 6. columna 492. d. e.

Christus dicitur pater familias, & quare, parte 5. columna 828. d. Item, par. 4. col. 1796. e.

Christus verus Deus dicitur pater orphanorum, eos nutriendo, & viduarum index eas de iniuriis vindicando, parte 3. columna 907. c.

Christus dicitur medicus, & quare, parte 5. col. 750. e. Item, par. 6. col. 818. c.

Christus per bonem fuit figuratus, par. 1. col. 1214. e.

Christus dicitur lapis angularis propter Iudaos & etiam gentiles, par. 4. col. 799. c.

Christus lapis dicitur, & lapis quem reprobauerunt, & lapis angularis, par. 5. col. 536. f. Item, par. 4. col. 281. c. Item, parte 3. col. 1335. c.

Christus per virgam Aaron germinantem figuratus fuit, parte 1. col. 1285. c.

Christus secundum Hebraeos dicitur flos & virga. Virga propter regiam potestatem, flos propter vitam sanctitatem. Et dicitur ascendisse de radice Jesse, quia Christus descendit de David, cuius pater fuit Jesse, par. 4. col. 138. f.

Christus dicitur germen iustitie, par. 4. col. 814. f.

Christus dicitur mercator, & quare eius merces, & quid dat, & quid accipit, &c. par. 6. col. 818. e.

Christus dicitur homo, vitulus, Leo & Aquila, & quare, parte 1. columna 733. b.

Christus Leoni comparatur, parte 1. columna 452. e. Item, parte 5. col. 47. b. c.

Christus dicitur catulus Leonis propter fortitudinem, & quia paruulus fieri dignatus est, par. 1. col. 1686. d. e.

Christus est salus gentium effectiue, propheta autem denominatione, parte 4. col. 500. f.

Christus secundum carnem dicitur filius Salathiel sicut & David, par. 4. col. 2182. f.

Christus significatur per equitem in veste candida hastam vibrantem, &c. par. 4. col. 897. a. b.

Christus per Ezechielem significatur, & quare, parte 3. columna 2216. a.

Christus per Danielelem qui vir desideriorum dicitur, significatur, par. 3. col. 879. c.

Christus per regem Idumæa significatur, & quare, parte 4. columna 1947. c.

Christus significatur per regem Nabuchodonosor, par. 4. columna 1203. c.

Christus signatur per regem Sedechiam duplici ratione, par. 4. col. 817. c.

Christus significatur per regem Assuerum duplici ratione, par. 2. col. 1653. c.

Christus per Esdras, qui velox scriba appellatur, significatur & multiplici ratione, par. 2. col. 1317. a. & col. 1339. c. 1340. f.

Christus significari potest per Alexandrum magnum quare & quomodo, par. 4. col. 2211. b.

Christus figuratur per Zorobabel, par. 4. col. 221. c.

Christus significatur per Iosue, & non solum in gestis, sed etiam in nomine figuram gerit Saluatoris, par. 2. col. 727. c. & col. 1647. c.

Christus figuratur per Iosue, qui populum Iudaicum habuit integrum, sic etiam Christus hereticos, &c. parte 4. columna 1769. c.

Christus per Iudam figuratur, id est, tribum Iudæ, & quare, par. 2. col. 153. c.

Christus significatur per Caleb confundentem tres gigantes, &c. Sic Christus confudit ternarium filiorum diaboli, &c. par. 2. col. 105. c.

Christus per Gedeonem significatur, qui sub umbra sanctæ crucis predestinato incarnationis futura mysterio constitutus, iudicij quasi virga electionem sanctorum a viciorum paleis sequestrabat, parte 2. columna 190. f. & columna 191. a. c. columna 192. a.

Christus figuratur per Iepthe, & quare, par. 2. col. 45. f.

Christus significatur per Sansonem, & c. par. 2. col. 230. c. & col. 240. f. & col. 261. c.

Christus qui portat omnia verbo virtutis sue, significatur per Booz, qui fortitudo interpretatur, par. 2. col. 293. c.

Christus significatur per Ionathan, qui columba donum interpretatur, par. 2. col. 390. f. & col. 367. c.

Christus figuratur per David in persuasionem fuge sibi facta, par. 3. col. 505. 506. col. 659. a. b. 666. f. 1977. c. Item parte 4. col. 456. f.

Christus nominatur David in scripturis vete. Testamen. par. 4. col. 1625. a. b. c.

Christus per David figuratur: tanquam dignus regia maiestate ter fuit declaratus, parte 2. columna 540. f. & col. 542. d.

Christus per Salomonem significatur, & quare, par. 3. col. 2210. f. Item par. 2. col. 1270. e.

Christus per Salomonem significatur in cuius ditione sunt omnia regna terra, p. 2. col. 130. e. Interl. col. 1270. e. & col. 130. d.

Christus per Eliam significatur, & Ecclesia per Eliseum, & quare, parte 3. columna 436. e. Item parte 2. col. 809. c.

Christus significatur per Eliseum, qui incubuit super puerum & reuixit puer, &c. par. 2. col. 876. e.

Christus significatur per Ieremiam prophetam, & quare, par. 4. col. 478. f.

Christus per Aaron significatur, parte 1. col. 727. a. & col. 812. f. & columna 691. a. & col. 1282. f. Item parte 3. col. 1478. f.

Christus per Naasson filium Aminadab fuit figuratus, par. 1. col. 1282. f.

Christus & Apostoli & quasi omnes fideles primi descenderunt a Iacob, par. 4. col. 788. f.

Christus secundum duplicem interpretationem nominatur Irael: quod interpretatur videns Deum, quia anima Christi vidit diuinam essentiam ab instanti sue creationis. Alia interpretatio est: directus cum Deo, &c. parte 4. col. 404. f.

Christus significatur per Iacob: qui seruauit septem annis oues paut tres, virgas in alueis posuit, &c. parte 1. col. 729. c.

Christus quomodo per Ioseph patriarcham figuratus fuit, par. 1. columna 378. c. & columna 382. c. & columna 409. c. & col. 1162. e.

Christus assimilatur quatuor fluminibus Paradisi ex vno fonte procedentibus, par. 3. col. 2098. e. f.

Christus per fontem significatur, qui est fons gratie, a quo aqua ductus gratie fluit in Ecclesia, parte 2. columna 1571. c.

Christus significatur per Enoch, Neemiam, Seth & Sem, & quare, par. 3. col. 2217.

Christus per Noë, qui solus iustus inuenitur est in generatione sua significatur, cui propter iustitiam suam septem homines donantur. Sic Christo septem Ecclesie condonantur. Et sicut Noë per aquam & lignum liberatur, & familia eius: sic & familia Christi per baptismum & crucem, parte 1. columna 130. a.

Christus verus rex & sacerdos noui Testa. significatur per Melchisedech, qui interpretatur rex iustitie, & dicitur rex pacis, parte 1. col. 203. a.

Christus significatur per Abraham, parte 1. col. 250. a. 251. d.

Christus pro nobis oblatus, dicitur farina, panis coctus in clibano, panis frixus. Item panis coctus in craticula, & panis coctus in aqua calida, & quare, parte 1. columna 920. f.

Christus qui per Neemiam significatur, missus fuit à patre ad consolationem omnium gentium, quæ consolatio per passionem eius exhibitæ est, & mystice quomodo hoc innuitur, & c. parte 2. columna 809. c.

Christus per hostiam pacificam intelligitur de bone, & per hostiam de oue, & per hostiam de capra, & c. par. 1. col. 922. f.

Christus significatur per arietem, & quare, parte 1. col. 265. f. & col. 271. d. e. & columna 946. e.

Christus dicitur agnus tenellus, & quare, parte 2. columna 357. c.

Christus qualiter figuratur per agnum paschalem quem precepit Deus immolare filiis Israel, parte 1. col. 598. f.

Christus qua ratione dicitur agnus, par. 1. col. 1395. c.

Christus magis vocatur agnus quam aliud animal propter figuram ue. Testa, & propter iuge sacrificium quod figurat perpetuitatem beatitudinis, parte 5. col. 1042. f.

Christus dicitur agnus & pastor & ostium, & quare, sed horum nullum est proprie sed figurat. par. 1. columna 808. f. Item parte 5. columna 1186. f.

Christus omnia est quæ Dei sunt, & pro varietate sensuum, diuersis vocabulis nuncupatur: cum omnia unum sint in substantia, parte 4. columna 662. d. e. & col. 897. b. c. 1457. c. Item parte 3. col. 1914. a. Item parte 1. col. 635. a. & col. 933. a. c. & col. 1041. c.

Christus designatur per sacerdotem ingredientem templum tabernaculi, qui duodecim lapides in pectore portare iubetur. Et quare, parte 1. columna 792. d. e.

Christus est rex, sacerdos, & cibis fidelium. Et hoc fuit figuratum per illa tria quæ in arca continebantur, parte 1. columna 730. f.

Christus ipse est sacerdos, ipse sacrificium, ipse & altare. Sicut enim multa operatur, ita conuenienter multis nominibus appellatur, par. 1. col. 932. f.

Christus iure per pontificem, qui in habitu totius mundi figuratur, simul & hominis habet, significatur, & quare, parte 1. columna 803. a.

Christus pontifex summus benedictionem sue gratie largitur omnibus Ecclesie sue, & omnibus personis in ea existentibus qui contra diabolum fortiter præliantur, parte 2. columna 1601. c.

Christus candelabrum tabernaculi dicitur, quod fuit ex auro purissimo & ductili, & c. & quare, parte 1. col. 741. c. & col. 743. a. & columna 889. a.

Christus dicitur altare de terra nostra, & quare, par. 1. col. 910. e.

Christus figuratus fuit in triplici holocausto, scilicet, de bobus, ouibus, & anibus, & quare, parte 1. columna 909. c. & columna 1041. c.

Christus per quatuor animalia significatur, scilicet, agnum, hircum, arietem, & taurum & c. par. 6. col. 957. a.

Christus offerebatur in vitulo propter virtutem crucis, in agno propter innocentiam, in ariete propter principatum, in hircum propter similitudinem carnis peccati, in turtore & columba, quia Deus & homo, parte 1. columna 908. f. & columna 1041. c.

Christus sibi duas uxores, populum, scilicet, Iudeorum & gen-

tium, con iugij copulauit nomine, odiofa est Synagoga, dilecta gentilis Ecclesia, par. 1. col. 1581. b.

Christus legem in manu habuit, & quare, parte 2. col. 789. a.

Et habet sapientiam in manu sua. Ibidem. c.

Christus ea quæ in lege propter infirmitatem eius perfici non poterant, in Ecclesia perficit. Ipsa enim est atrium domus domini, per quam ingressus patet in caelestem Ierusalem, & c. par. 2. col. 1162. f.

Christus destruxit diaboli regno, electos suos qui erant dispersi, ab eius tyrannide in Ecclesia congregauit, & c. & significatur per Cyrum regem, parte 2. columna 1275. c. & columna 1281. c.

Christus omnes patrum preuaricationes diluit, & cultum pietatis in ecclesia instaurauit, & legatos ad conuocandas gentes misit. Et significatur per Ezechiam, parte 2. column. 1235. c. & columna 1240. f.

Christus assistit Ecclesie, aliquando miracula faciendo, & ipsam dirigendo, parte 5. columna 472. f.

Christus homo sicut est Dei templum per diuinitatem, & sacerdos, & hostia, quia obtulit semetipsum patri pro salute mundi: sic fideles confirmati sunt domus vel templum, in quatum Deus habitat in eis per gratiam, par. 6. col. 1331. c.

Christus ascendens in gloria caelestis, nihil preparauit, sed per ascensionem suam domum sancti spiritus fidelibus suis misit, per quod preparantur ad consequentem beatitudinis, & hoc modo intelligitur illud. Et si abiero, & c. parte 5. col. 1274. f.

Christus sol iustitie decem gradibus descendit, & per eodem gradus sursum in caelum ascendit, parte 2. columna 368. d.

Christus in templo quoderat in morte Sion frequenter predicauit, & miracula fecit, & ibidem Apostolis resurrectionem suam manifestauit, & super eos spiritum sanctum in signo visibili misit, parte 4. columna 145. c.

Christus post ascensionem suam misit Respassianum & Titum ad Iudeam, & c. sicut Eliseus ascendens in Bethel misit duos uirgos, & c. parte 2. col. 865. c.

Christus ex speciali gratia apparuit post ascensionem Ioanni, Petro, & Paulo, parte 5. col. 1313. f.

Christus quamuis unus sit per substantiam singuli tamē diuersus efficitur prout eget is in quo operatur, parte 1. columna 286. c.

Christus post resurrectionem manducauit, non ut cibo indigeret, sed ut veram post mortem se carnem recepisse monstraret, parte 1. columna 31. a.

Christus post resurrectionem de pisce animali aquatili manducauit, non de terrestri animali, & quare, parte 1. columna 103. c.

Christus bibit cum apostolis post resurrectionem, quod in Evangelio tacetur, parte 6. col. 1107. a.

Christus accepit regimen super totam creaturam in sua resurrectione & ascensione, parte 3. col. 1105. c.

Christus fuit glorificatus in passione, in resurrectione, in ascensione, & in gentium conuersione, parte 5. col. 1262. c.

Christus glorificatus est quantum ad gloriam corporis in resurrectione, in ascensione, in miraculorum per Apostolos operatione, parte 4. col. 457. c.

Christus in humana natura fuit exaltatus à Deo patre in sua benedicta ascensione, parte 3. col. 1292. f.

Christus fuit exaltatus, primo quantum ad declarationem sue diuinitatis in sua predicatione & miraculis, secundo quantum ad exaltationem sue humanitatis ad dexteram patris sedentis, parte 4. col. 117. b.

Christus assumptus est tripliciter, scilicet, à trinitate, à seipso, & à nube, par. 6. col. 968. f.

Christus ascendit super omnes celos, id est, ad digniorem partem cali empyrei, quod est locus beatorum & caelum supremum, parte 6. columna 550. f.

Christus

Christus intravit in caelum: quia eius humanitas fuit translata de mundo ad caelum, parte 6. columna 899. c.

Christus qui sexta hora fuit crucifixus: hora nona emisit spiritum, & quare & quid per hoc significetur, parte 1. col. 100. f.

Christus passus est anno quo concurrunt coniunctio luminarium prope æquinoctium vernale. Hoc certissime calculatum est per Paulum Episcopum Burgensem cum peritis Hebræorum, par. 5. col. 445. a. b. c.

Christi nomen tollere: est Christum interficere, & c. par. 2. column. 85. e.

Christus mortuus est ex humanitatis infirmitate, sed resurrexit ex diuinitatis virtute, par. 3. col. 404. f.

Christus per brachia in cruce extensa peruenit ad gloriam resurrectionis, & sic ad dominum plena potestatis, par. 4. col. 349. c.

Christus quando inter passionis contumelias latuit, tanto per virtutem resurrectionis effulcit, & qui prius incredulitatis ferocitate persequuti sunt, postmodum ei charitatis ardore adhaerunt, par. 1. col. 1674. e.

Christus dicitur primitia primitiarum, par. 1. col. 1203. b.

Christus dicitur primitia & primogenitus totius creature, quod vtrum per singulas creaturas intelligi debeat: ut inter homines primitia dormientium dicitur, an celsiori & diuiniore intelligentia, non ibi determinatur, par. 1. col. 1294. d.

Christus dicitur primogenitus mortuorum, qui primus resurrexit ad vitam immortalem, & si alij surrexerunt prius, tamen ad vitam mortalem, quia postea mortui sunt, par. 6. col. 613. a. c.

Christus octo vicibus apparuit post resurrectionem, & bis in die ascensionis, par. 2. col. 456. f. & col. 994. f.

Christus surrexit media nocte, secundum aliquos, secundum Augustinum autem in aurora, par. 5. col. 658. f. & 659. c.

Christus apparuit Magdalena in consimili corpore secundum apparentiam, quale habuit ante passionem, & non in forma corporis gloriosi, par. 5. col. 1340. e. f.

Christus apparuit Marie Magdalene in corpore, qualis ipsa erat in mente, par. 5. col. 1323. c.

Christus post resurrectionem ostendit se habere idem corpus numero, sicut prius, par. 5. col. 985. c.

Christus sicut per resurrectionem probauit humanitatem, sic per illam probauit diuinitatem, par. 5. col. 1004. f.

Christus multa fecit pro declaratione sue humanitatis, par. 5. col. 1203. c.

Christus est resurrectio nostra, quia sua est causa nostre resurrectionis. Ibidem. col. 1204. f.

Christus de lege & prophetis & agiographis induxit aliqua testimonia duobus discipulis cunctibus in Emaus, par. 5. column. 985. c.

Christus finxit se longius ire, non duplicitate vel falsitate, & voluit discipulos duos præterire, par. 5. col. 551. c.

Christus ante & post passionem sic frangebatur panem, ac si cultello scinderetur, par. 5. col. 185. c.

Christus resurrexisset Apostoli vident, tangunt, palpant, piscem assum offerunt, & c. par. 5. col. 1004. f.

Christus secundum animam fuit in limbo per triginta nonem horas tantum, scilicet ab hora nona sexta ferie usque ad diluculum diei dominice, quando fuit corpori reunita, parte 3. col. 533. b.

Christus quamdiu fuit in limbo, par. 6. col. 1001. c.

Christus inebriatus dum passus, nudatus, dum crucifixus, par. 1. col. 170. e.

Christus in passione multos humores emisit de corpore, par. 3. col. 926. f.

Christus dicitur maledictus & maledictum, quare & quomodo par. 6. col. 488. e. f.

Christus peccata nostra quæ portauit, non polluerunt eum, & aliena fuerunt ab illo, par. 1. col. 934. f.

Christus nos redemit de maledicto legis, non de maledicto man-

dati, vel testimonij, vel iudiciorum, par. 1. col. 1292. f.

Christus se obtulit, quia defuit sacerdos dignus ad offerendum, & c. par. 6. col. 879. e. f.

Christus in sua passione satisfecit pro nobis per viam iusticie, quam iusticiam pax statim fuit osculata, quia per suum sanguinem pacificauit ea quæ sunt in caelis, & ea quæ in terris sunt, par. 3. col. 1078. c.

Christus per suam passionem euacuauit cerimonialia, parte 6. col. 1100. e. f. & 1099. c.

Christus diabolum qui eum capere in cruce voluit, apprehendit & moriendo vicit, par. 2. col. 1524. e.

Christi saluatoris typum tenet Iosius qui phasce in octaua et ate generali resurrectione perpetrata, celebrabit, parte 2. column. 988. d. e.

Christi corpus cum accipimus, pro peccatis compungi debemus, ut amaritudo penitentiae abstergat amorem peruersæ penitentiae, par. 1. col. 1221. a.

Christi dicitur esse pulchritudo tauri, & quare, parte 1. column. 1681. c.

Christi caro dicitur pellis: Et quare, par. 3. col. 1822. e.

Christi corpus dicitur vitulus tener & saginatus, qui filio prodigo occiditur, par. 1. col. 250. a. & col. 252. a.

Christi decem mysteria in Psalmo secundo per ordinem exprimuntur. Primum est, quod regnum Christi nullo suffragio humano, sed potius regibus & principibus, gentibus & populis, toto suo posse aduersantibus conualuit, & c. p. 3. col. 450. e. f.

Christi vestes quare milites diuiserunt, par. 5. col. 1314. f.

Christi passionem quodam velamento tegimus, id est, sacramento honoramus, eiusque mysterij rationem reddentes, à Iudeorum detractatione operimur. Figura de Sem & Iaphet, & c. par. 1. col. 170. e.

Christi mors licet fuit contemptibilis, sepultura tamen eius fuit honorabilis, par. 4. col. 145. c.

Christi humanitatis potentiam vngimus, dum sacri eloquij bona opinione predicamus, sed Phariseus videns hoc inuidet, par. 5. col. 801. b.

Christi corpus triforme est in altaris sacramento, & qualiter, par. 6. col. 296. e.

Christi passio sicut inter omnia meritoria quæ in Ierusalem fuerunt acta, fuit summum sua passio, sic inter omnia peccata in Ierusalem commissa, summum fuit passio Christi, parte 4. col. 1003. b.

Christi sacrificium omnibus imitandum, tam in his qui inferioris sunt conuersationis, quam in his qui altiora sequuntur, par. 1. col. 934. f.

Christi itinera & loca plena sunt sacramentis, sicut sua dicta & facta, par. 5. col. 234. d. e. f. & col. 233. c. Item cibus & potus & ambulatio, & omnia quæ gessit, salutis feruiunt, par. 5. col. 174. d. e.

Christi sermo nullus inuenitur, in quo aliquid parabola non inueniatur, par. 5. col. 527. a.

Christi regnum incepit tempore quo vltimum regnum de quatuor regnis, scilicet Romanum, fuit in sua potestate quod maxime fuit tempore Augusti, quo tempore Christus de virgine fuit natus, & c. par. 4. col. 1481. a. b.

Christi dilectio ad genus humanum fuit in summo gradu tripliciter, par. 5. col. 1286. a.

Christi ardens desiderium ad nostram redemptionem ostenditur tripliciter, par. 5. col. 431. c.

Christi generatio secundum carnem (quæ non à Cain primogenito Adæ incepit) à quibus initium habuit describitur, par. 1. col. 132. d. 133. a.

Christi potentia secundum hominem maxime in resurrectione apparuit, par. 3. col. 893. a.

Christi corpus optime complexionatum erat, tamen carnositas eius fuit immutata in maciem, ex ieiuniis, ex laboribus, & vigiliis, & c. par. 3. col. 1284. f.

Christi doctrina in comparatione cuiusunque doctrine ex sola naturali

naturali ratione indicatur sanctissima, mundissima, & honestissima, par. 5. col. 1169. c.
Christi nomen in primitiva Ecclesia odiosum erat multis, parte 6. col. 200. e.
Christi corpus mysticum, an per fidem vel charitatem compatemur sit ad ipsum caput, qui est Christus, par. 6. col. 564. f. 565. a. 566. d.
Christi corpus voluntate fuit mortale & passibile: naturaliter nec mortale, nec passibile, & immortale datum fuit discipulis et si tunc mortale esset, par. 6. col. 245. a. b.
Christi caro & Maria licet in lumbis Adæ fuerit, differenter tamen inde in matrem & filium descendit, par. 1. col. 84. f. & col. 158. 4. f. Item par. 6. col. 868. f.
Christi caro multis nominibus dicitur, scilicet velamen, arca, nubes, &c. quare & propter quid, par. 1. col. 1042. f.
Christi caro an & quomodo de terra dicenda sit, par. 6. col. 879. c. Vide etiam in caro Christi.
Christi humanitas dedit fidelibus exempla patientiæ, ex quorum consideratione accipit homo in tentatione & tribulationibus virtutem constantiæ. Et significatur per columnam nubis, par. 1. col. 617. f.
Christi caro tunc, & columba est spiritui sociata, &c. parte 1. col. 914. e.
Christi figuram præfert Ionas secundum interpretationem, ergo totius ordo eiusdem secundum allegoriam ad Christum exponitur, par. 4. col. 897. b. c.
Christi diuinam maiestatem tacere iubentur ante passionem demoniaci ab eo sanati, & Apostoli, & quare, par. 5. col. 513. b.
Christi diuine persone incarnatio, ita quod Messias promissus in lege & prophetis sit uerus Deus & uerus homo, probatur ex scripturis receptis ab Hebræis, par. 6. col. 1767. 1768. 1769.
Christi nomen tollere est Christum interficere, &c. par. 2. column. 444. d.
Christi mansuetudo designatur per agnum Paschalem immolandum, par. 1. col. 583. c.
Christi caro per vaccam rufam, & eius passio per vaccam in lege offerendam fuit figurata, par. 1. col. 1299. a. b. c. col. 1300. f.
Christi caput est Deus qualiter & quomodo, parte 6. columna 284. f.
Christi ministerium quomodo non est de terrenis, cum caro eius de terra sit, quam pro nobis obtulit, par. 6. col. 879. c.
Christi humanitas ex coniunctione ad deitatem, habet quodam modo ualorem infinitum, par. 4. col. 261. c.
Christi unam personam, dicimus figurare duas personas, angelicam, scilicet & humanam. Nec mirandum, quia in expositionibus patrum, legimus unam eius esse personam in Isaac & ariete figuratam, &c. par. 2. col. 1509. c.
Christi temporibus non solum non bellabant gentes cum inimicis uerum libenter moriebantur, ne viderentur mentiri aut decipere in his que Christo pollicerentur, par. 4. c. 42. d.
Christi matrem spiritus sancti participem vocat Isaias, pa. 4. col. 1076.
Christi in ipso suo ortu spoliavit homines & abstulit ignorantiam, par. 4. col. 107. b.
Christianitatis falsum nomen sibi assumentes, qui scilicet in Ecclesia constituti non recedunt a viciis, significantur per filios Iacob, &c. par. 4. col. 2199. b.
Christo quomodo & secundum quid donauit Deus nomen quod est super omne nomen, &c. an secundum quod Deus vel secundum quod homo, &c. par. 6. col. 585. a.
Christo utrum omnia sint subicienda secundum humanitatem in futuro seculo. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 6. columna 720. f. 821. a. b. 822. d. e.
Christo omnia creata sunt subdita siue subiecta secundum diuinam naturam, & etiam humanam, & quomodo hoc intelligendum, par. 5. col. 273. c. Item extensius, par. 2. columna 327. c.

Christo nulla causa ueniendi fuit, nisi quod peccatores saluos faceret, par. 6. col. 689. b.
Christo Dei filio soli seruabatur sine peccato remanere, parte 2. col. 761. a. b.
Christo duce ad bellum procedunt, qui quod ore annuntiant, opere ostendunt, par. 2. col. 204. e. f.
Christo aptatur illud quod de templo dicitur, scilicet quod 46. annis edificatum dicitur. Aunt enim Physici, quod hoc die-rum numero corpus humanum in utero à tempore conceptionis usque ad perfecta membrorum limamenta crescat, &c. par. 2. col. 1312. e. f. Vide etiam in templum.
Christum dicere creaturam vel seruum, simpliciter & proprie poricholusum est, nisi cum reduplicatione specificatiue tenra, par. 4. col. 380. f.
Christum quare in patibulo suspenderunt Iudæi, parte 1. column. 1584. e.
Christum conculcat, qui libere peccat, absque timore & penitentia, & qui eo indigne participat. Sanguinem pollutum ducit, si ab eo mundatus ad uomitum redit, & penitere negligit, par. 6. col. 912. f.
Christum habere in corde parum est nisi interitus (alias exte-rius) confiteatur ore, par. 3. col. 1361. c.
Christum ut signaculum ponimus super eos, cum ea qua dixit ita discimus, quasi diuina ueraciter sint uerba sapientiæ, par. 3. col. 1879. a.
Christum ut signum super brachium ponimus, cum ea qua fecit, ita audire & sequi studemus, quasi uere sint exempla uirtutis, par. 3. ibidem.
Christum Elizama filius Ammiud significat, parte 1. columna 1161. c.
Christum recipit, qui imitatore Christum recipit, & qui imaginem Dei recipit: Deum recipit, par. 5. col. 574. d. e.
Christum prædicat non solum qui fidem astruit, sed qui mores quibus in eo uiuitur instruit, par. 6. col. 186. e. f.
Christum non modo uerbis, sed rebus Iob præsignauit, parte 3. col. 8. d. & col. 89. c. & 191. c.
Christum uerum Pontificem, ita significat summus sacerdos tabernaculi, sicut tabernaculum cum ornatus suis & uasis significat Ecclesiam, par. 1. col. 188. b.
Christum si aliquorum bona significat, non est necesse eorum mala quod ipsi Christo conueniant, parte 2. columna 1612. f.
Christum significat Onias sacerdos magnus, & quare, parte 4. col. 2399. a. b. c. & 2300.
Christum negat, qui se negat eius discipulum, parte 5. columna 640. f.
Christum decimo octauo anno Tyberij passum dicit Beda, parte 4. col. 1616. e.
Christum ascendere in cælum maius fuit quam Angelum in persona Dei loquentem, ad dandum legem super montem Sinai descendere, par. 3. col. 908. f.
Christum dicere patrem dominum non facile inuenitur, præfer-tim ante incarnationem. Non secundum carnem hoc congruè dicitur, par. 1. col. 311. d.
Christum non diuidas, sicut quidam diuidunt, dicentes: Qui de Maria, passus est: qui de Deo, passus non est, &c. & de hoc figura, pa. 1. 339. d. e.
Christum qui pronunciauerunt esse reum mortis, & effuderunt sanguinem eius ad basim altaris, erant de genere Aaron, ut Annas, Caiphas, & alij, par. 1. col. 909. b.
Christum quadripartita turba sequuntur sunt, alij propter cele-ste mysterium, ut discipuli, alij ob curationem infirmitatum alij sola fana & curiositate, experiri uolentes si uerum esset quod dicebatur, alij per inuidiam uolentes eum accusare, & aliquo capere, par. 5. col. 92. f. col. 185. b.
Christum pro dilectoribus seculi pati facilius est, quam dile-ctores seculi ad Christum conuerti, parte 5. col. 322. d. & col. 940. e.

Christum

Christum habere animam humanam siue intellectiuam nega-uit Arius hereticus, asserens locum anime ipsum uerbum tenere, parte 4. col. 1359. c. Item parte 6. col. 1695. c.
Christum deridendi occasio fuit Phariseis, & sacerdotibus sua auaricia, par. 4. col. 468. f.
Christum arguunt quidam heretici ignarum physice scientiæ, quod Dominus putet omnes cibos in ventrem ire, & in seces-sum digerere, par. 5. col. 557. a.
Christum esse de semine Dauid scriptura Prophetarum in pluri-bus locis prædixit, & quod in Bethleem nasceretur, parte 5. columna 1149. c.
Christum futurum propheta dixerunt & inter alia de eo Pro-phetarunt, quod esset legislator nouæ legis, quod esset redem-ptor, quod esset mortis destructor, par. 5. col. 85. c.
Christum sibi promissum Messiam, utrum Iudæi cognouerunt esse Iesum Nazarenum. Arguitur contra & pro, cum respon-sione, &c. par. 5. col. 357. c. & 354. f. Item, par. 6. col. 210. f.
Christum (quem Iudæi dicunt Messiam) multi Iudæorum dicunt natum in die destructionis templi. Et cum queritur ab ipsis ubi sit Christus, & ubi per tantum tempus fuerit: Dicunt aliqui quod ipse cum Angelis uiuens in eo modo quo Moyses uixit 40. diebus in monte Sinai, & expectat præceptum Do-mini ad se ostendendum, &c. Alij aliter dicunt. Vide parte 4. col. 539. c. Item parte 6. col. 1695. c.
Christum qui negat uenisse, ostendat regem de tribu Iudæ in gē-te Iudæorum, parte 1. col. 117. e.
Christum significat aureum altare, qui ineffabiliter ita ueram carnem traxit de Adam, ut à peccato carnis Adæ esset im-munis, &c. par. 1. col. 195. f.
in Christum Sathan cum mouit Deum cum Adam mouit, parte 3. columna 37. a.
Christum quare oportuit pati, parte 5. col. 1002. f.
Christum Iudæi dicunt in aduentu suo uenturum ad regnan-dum temporaliter in potestate: Sed improbat illud, parte 4. columna 1485. c.
Christum solum dona spiritus sancti apprehendunt, omnes uiros transeunt, & super Christum manere dicuntur, &c. parte 4. columna 59. c.
Christum saluatorem nostrum, fuisse Deum & hominem, utrum ex scripturis receptis à Iudæis possit efficaciter probari. Et arguitur affirmatiue pro supposito & quesito, cum solutioni-bus argumentorum, &c. parte 6. col. 1695. &c. per totum.
Christum quare contempserunt Principes Sacerdotum & Scri-bæ, parte 4. col. 435. c.
cum Christo passe sunt tres persone, dua per compassionem mē-tis, & tertia per compassionem carnis. Et per quid significan-tur, &c. parte 1. col. 296. d.
Christum multa sunt genera. Patriarchæ dicti sunt Christi. In parabolis dicuntur Christi, omnes qui de Aegypto egressi sunt Cyrus rex Persarum & Medorum (qui Israel relaxa-uit) Christus est à lepra mundatus in lege, uocatur Christus Dei, &c. parte 3. col. 427. c.
Chronica quid & unde dicitur, par. 2. col. 192. f.
Chronici Hebræorum credendum est, quando ex textu Bibliorum non potest haberi ueritas. Et illo modo Doctores, catholici re-currunt ad illa. Et ad annales Iudæorum, parte 1. colum-na 211. c.
Chus genuit Nemrot, qui induxit posteritatem Noë ad facien-dam ciuitatem & turrem contra Dominum, parte 1. colum-na 175. c. Et columna 179. c.
Chusai uocatur amicus Dauid. Alius uero Chusi: & ex uicio translatorum seu scriptorum uocatus est uterq; Chusi, est autem Chusi & uinocum, &c. par. 2. col. 627. c.
Chusam Syriæ Rex, par. 2. col. 166. e.
Cibus ligni uite in medio paradisi quid homini conferebat, par. 1. columna 66. f.
Cibus omnis, nomine panis & aquæ notatur in sacra scriptura, par. 2. col. 151. b. Et col. 167. g. Item par. 4. col. 301. c.

Cibus requiritur ad uitam animale continuandam per quem restauratur humidum deperditum per actionem calidi na-turalis, parte 1. col. 67. c.
Cibus corporalis in propria forma si maneat, non nutrit, sed ma-gis nocet: Aliter cibus spiritualis, parte 5. col. 1123. c.
Cibus quantumcunque purus sit, habet aliquid impuritatis, quod expellitur à natura tanquam superfluum, & aliquid retinetur tanquam ad nutritionem necessarium. Et neutrum istorum coinguat hominem spiritualiter loquendo, p. 5. c. 265. c.
Cibus non in uicio est, sed appetitus, par. 1. col. 301. f.
Cibus quandoque Deum laudat, & quandoque blasphematur. Si ad refectionem sumis, reparationemq; membrorum, gratias agens, &c. cibus tuus & potus laudat Deum. Si uero nature modum immoderatione uoracitatis excedas, & uolentia ingurgites, quantalibet laudis Dei, lingua tua foret, uita blasphematur, par. 6. col. 282. d. e.
Cibus debet benedici ante comestionem exemplo Christi benedi-centis panem, par. 5. col. 255. c. & 256. f.
Cibus fit sanctus & salubris, non noxius anime uel corpori, qui cum gratiarum actione accipitur, uerbum sanctificat, oratio impetrat. Diabolus uero per cibum teneat, par. 6. col. 708. f.
Cibus sumendus est sicut medicamentum, & quomodo palliatur sub necessitate uoluptas, par. 6. col. 168. c. f.
Cibus paruulorum, lac scilicet doctrine, his qui ad bonum ten-dunt, uitam tribuit & salutem. His uero quibus contraria placent & omnis impietas cordi est, necem, par. 2. col. 584. f.
Cibus rationalis natura uerus sermo Dei est, sed & hic disse-rentias habet. Non omnis eodem uerbo nutritur, est aliis in uerbo Dei cibus lactis aptior, scilicet doctrina, sicut moralis que rudibus solet preberi, &c. par. 1. col. 1419. a.
Cibus dulcis qui de supernis accipitur man hu uocatur, quod dicimus, quando cernimus quod nescientes admiramur, par. 1. col. 635. c.
Cibus hominis duplex est, secundum quod duplex est in eo na-tura, par. 1. col. 1511. c.
Cibus corporalis & spiritualis contrario modo se habent in con-uerfione. Cibus enim corporalis si nutriat, oportet quod à pro-pria natura percat & conuertatur in membrum conuerfio autem cibus spiritualis manet, & conuertit in seipsam su-mentem, par. 5. col. 1123. c.
Cibus spiritualis est ipsum uerbum incarnatum principaliter ratione diuinitatis, & ex consequenti ratione assumptæ car-nis, que datur nobis in sacramento Eucharistiæ, 1121. f.
Cibus Dei & sanctorum est salus peccatorum, parte 5. col. 911. a.
Cibus hoc tibi in futuro erit, si quid hic boni operis acquiras, si quid iustitiæ, misericordiæ, & pietatis recondas, p. 1. col. 912. d.
Cibus demonum est ebrietas, fornicatio, & huiusmodi, que bla-da sunt, & ad sui usum prouocant, uel sunt carmina Poeta-rum & doctrine seculares, par. 5. col. 908. c.
Cibi tanta luxuria & potus, tanta ambitio uestium, curruum & palatiorum in principio non fuit, sed pomis arborum & oleribus herbarum uiuebant antiqui, & dominus primis pa-rentibus pelliceas tunicas post peccatum fecit, par. 3. c. 2123. b.
Cibi multi alimonia celestis, sunt in dictis & exemplis patrum, par. 3. col. 1660. c.
Cibi ex arborum pomis, immortalibus corporibus non sunt ne-cessarii, par. 1. col. 63. a.
Ciborum tres species generaliter describuntur, quo passus est po-pulus Israël, scilicet Aegypti, deserti, & terre promissionis. Et illius mysticus sensus. Significant enim triplicem scientiam, &c. par. 2. col. 37. c.
Ciborum prohibitio que petinet ad ceremonialia legis per Chri-stum euacuata est, &c. p. 6. c. 1049. & col. 1711. c. & c. 956. d. e.
Ciborum custodia, ut quidam superstitiose docebant abstinentiū nihil profuit sed fides, abstinentia qua abstinetur à peccato prodest, par. 6. col. 956. d. e.
Ciborum decoctio Dei sabbati quare prohibita erat in lege, par. 6. columna 1712. b. c.

non Ciborum

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

non ciborum usus, sed concupiscentia refrenanda est. Non interest quid alimenterum vel quantum pro congruentia hominum & persona sua & pro utilitatis sue necessitate quis capiat, sed quam facile & lato animo careat his: cum his cibis oportet vel necesse est carere, par. 6. col. 170. d.
Ciborum differentias creavit Deus diuersas pro diuersitate animalium vel humani desiderij, parte 1. col. 149. a.
Cibis & potibus secundum temporis exigentiam lautius & restrictius utendum est, par. 3. col. 178. c.
Cibis eisdem aluntur boni, suffocantur mali, & ubi piis vita, impiis mors, par. 2. col. 179. b.
in Cibis rationabilibus non refutanda est scriptura, que obscurior videtur & inconueniens incipientibus paruulis, infirmis & minus ad intelligendum validis, par. 1. col. 149. a.
Cibos proprios animalia cognoscunt, & alius vitur leo, alius ceruus. In hominibus quoque qui sanus est & validus, fortem cibum requirit, confidit, cadere omnia: infirmus delectatur oleribus, & fortem cibum non patitur. Paruulus vero si non voce, re tamen ipsa lac tantum requirit, par. 1. Ibidem.
Cibos discernere more Iudeorum non est Christiani: Perfecta fidei est nullum cibum discernere vel immundum putare, quia omnia munda mundi, par. 6. col. 165. c.
Cibos lautiores plerumque sine culpa sumimus: & abiectiones cum reatu concupiscentia degustamus, par. 1. col. 299. f.
Cicatrices dominus seruauit, & in iudicio seruaturus est. Et quare, par. 5. col. 100. f. & 100. a.
Ciconia in abiectionibus, domus eius. Sic habet Hebraica veritas, & consonat sequenti ubi nos, Herodij domus dux eorum, &c. par. 3. 123. f.
Cilicia vel Cilices à quo descenderunt. Et est ciuitas metropolis eorum vocata Tharsis, unde natus fuit Paulus Apostolus, par. 1. col. 57. f. Item par. 6. col. 121. b. c.
Cilicium dicitur caro Christi propter similitudinem carnis peccati, par. 3. col. 671. a.
Cilicium penitentium est, par. 1. col. 751. b.
Cilicium fit ex laceris, asperum setigerumque, est tegumentum, par. 4. col. 123. b.
Cilicio operiri mystice quid fit, &c. Et Christum historice nusquam legimus usum fuisse Cilicio, par. 4. col. 223. c. Item par. 3. col. 930. f.
Cingulum Pontificis duplex est, ad designandum quod dupliciter debet esse constructus, quomodo & in quibus, par. 1. col. 975. c.
Cingulo lumbos restringimus, par. 4. col. 225. b.
Cingulo quali fuerit cinctus Christus, par. 5. col. 107. f.
Cinis vitule ruse passionem Christi vel sacrificia iustorum signat, par. 1. col. 770. e.
Cinis mortalitatem nostram signat, qui in cineres sumus redituri, &c. par. 1. col. 91. f.
Cinis consummatio boni operis, par. 1. col. 949. b.
Cinis subtilitatem notat, par. 1. col. 1303. c.
Cinis & cilicium sunt arma peccatorum, par. 3. col. 1212. e.
Cinis super capita, memoria fragilitatis ad mentem reducta, par. 2. col. 1570. f. Interl.
Cinis, memoria fragilitatis & mortis, par. 1. col. 1571. a. Interl.
Cinis combustionem designat, par. 1. col. 1632. f.
in Cinere homo reueritur, cum humilitatis spiritu tangitur, nil se esse aliud quam cinerem recordatur, par. 3. col. 319. c.
Cineres vacca apud Hebreos non solum seruabantur per totum annum, sed per plures annos. Tradunt enim Hebrei, quod sex vacce fuerunt tantum immolate per totam durationem utriusque templi. Quartum prima, &c. par. 1. col. 1570. e.
Cineres sacros suscipiunt fideles, cum exempla & sacramenta dominice passionis ad custodiam sui pia mente retractant vel exitum iustorum diligenter aspiciunt, qui magnis elaboratis agonibus de precepto braui sine fine letantur, ut consideratis maiorum virtutibus, & ipsi magni efficiantur, par. 2. col. 1151. c.

Cineres vitule ruse congregans quomodo ex hoc fiebat immundus, cum tamen per ipsos fieret mundatio, parte 1. columna 1568. f.
Cinnamomum quid in re: & etiam in moralitate, parte 1. col. 821. c. Item par. 3. col. 1852. e. f. & col. 209. d. c.
Cinnamomum duplex est. Vnum quod parum, aut nihil de odore habet. Aliud aromaticum, par. 1. col. 820. f.
Circulus perpetuitatem signat, quia circuli nec initium nec finis inuenitur, par. 1. col. 749. b. Interl.
Circulus aureus perpetuam claritatem signat, par. 1. columna 750. f.
Circulorum arca situs, alius erat secundum Iosephum, & alius secundum Rab. Sal. par. 1. col. 733. c.
Circuncisio quid est, par. 6. col. 158. f. Item par. 4. col. 451. c.
Circuncisio fuit signum & caracter fidei, in se & in sequentibus, par. 6. col. 58. f. Item par. 1. col. 223. b.
Circuncisio dicitur signaculum, & quare, & cuius, par. 6. col. 11. a.
Circuncisio erat quedam protestatio legis seruanda, sicut professio regule alicui religioso si eam impleat opere, par. 6. columna 42. f.
Circuncisio quam Deo grata, par. 1. col. 152. d.
Circuncisio solennis quam Ioseph fecit dicitur secunda: respectu illius quam fecit Abraham de mandato domini: quia tunc fuit circuncisus cum omni domo sua, non quod fuerit alia prima, par. 2. col. 37. c.
Circuncisio quare precepta est, quando de Sara filius promittitur, scilicet Isaac in quo promissa est vocatio gentium, par. 1. col. 223. c.
Circuncisio Abrahæ præcipitur tribus de causis. Ibidem.
Circuncisio data est propter tres causas, par. 5. col. 1143. a. Item propter plures causas, par. 6. col. 58. d. e. & col. 1050. f.
Circuncisio cum ob multis causis precepta sit, specialiter figuram Christi prætenit, qui nos per baptismum veteri homine exiit, &c. par. 1. col. 250. a.
Circuncisio fiebat octauo die, cum cultro lapideo, & quare hoc, mystice, parte 6. col. 58. f. & col. 1050. f.
Circuncisio quando fit, non est de necessitate circuncisionis cultellus lapideus, neque hoc utuntur Iudei moderni in circuncisione: sed cultello ferro, par. 2. col. 36. f.
Circuncisio ante tempus octo dierum non poterat anticipari, sicut nec animalia ante octauum diem poterant Deo offerri, & quare. Nec poterat ultra octo dies differri, par. 1. col. 224. f.
Circuncisio quare fiebat in membro genitali, par. 6. col. 1050. e. Item par. 1. col. 224. e.
Circuncisio in carne facta est, ut firmitus memoria eorum imprimeretur, par. 1. col. 215. b.
Circuncisio prima & secunda que & qualis dicitur apud nos, par. 2. col. 8. e.
Circuncisio a maxima, & Pascha, visibile sunt, ergo necesse est quod, aternum non esse, sed temporale. Quomodo enim potest aternum esse quod visibile est, par. 1. col. 1292. f.
Circuncisio in scripturis dicitur tribus modis, in præputio, in corde, in auribus, par. 4. col. 632. e.
Circuncisio est duplex, una spiritalis, alia corporalis, prima est præcio culpe, secunda est præcio pelliculæ. Et sic etiam est duplex scilicet, spiritalis & corporalis, par. 6. col. 42. f.
Circuncisio carnalis in lege octaua die celebratur, in Euangelio vero in presenti circuncisio cordium, & in futuro corporum & sic duplicatus est octonarius, par. 2. col. 1111. b.
Circuncisio spiritalis figuram habuit, & que fuit, parte 2. columna 36. f.
Circuncisio carnalis à Deo in ve. lege instituitur, quid spiritaliter significet, par. 1. col. 223. c. & col. 227. a.
Circuncisio spiritalis ad omnem professionem pertinet, & per quid hoc præfiguratur, par. 1. col. 227. b. Interl.
Circuncisio an conferebat etiam gratiam cum hoc, quod tollebat peccatum originale, par. 6. col. 786. f.

Circuncisio

Index.

Circuncisio quomodo conferebat gratiam, & quomodo differenter datur in baptismo, parte 6. col. 53. b. c. & 54. f.
Circuncisio præstitit idem curationis auxilium quod nunc confert baptisimo tempore gratia, nisi quod introitus in regnum nondum patebat, parte 5. col. 559. c.
Circuncisio & præputium, due naues sunt, pisces doctores, &c. parte 5. col. 755. c. & 756. f.
Circuncisionis præceptum fienda octauo die toto illo tempore fuit suspensum ab egressu Aegypti, donec Iudei fuerunt in terra promissionis, parte 1. col. 592. f.
Circuncisionis verba que sunt, quibus utuntur Iudei dum puer circunciditur, parte 6. col. 77. b. c.
Circuncisionem omittens pater pueri vel eius tutor, quia pena plectendus fuit, parte prima. columna 224. e. & 228. f.
Circuncisionis ritus ab Abraham sumpsit exordium, quando etiam pueris nomen imponebatur. parte quinta. columna 715. a.
Circuncisionis præceptum, quia Abraham ex Dei mandato adimpleuit, imitator fuit perfectionis Christi in duobus, parte 1. col. 229. a.
Circuncisionem qui veneratur & baptisma, significatur per larum, qui ut auis volat, & ut aquatile natat, parte 1. col. 587. c.
Circuncisione bina indigemus, ne ex his queramus vanam gloriam, ne foris mundi, & intus immundi simus, & simulata sanctitatis penas sustineamus, &c. ibid.
Circuncisus est qui obturat aures, ne audiat sanguinem, & claudit oculos, ne videat malum, qui non delinquat lingua sua, cuius cor non granatur crapula & ebrietate, parte prima. col. 1523. a.
Circuncisi grauius affliguntur tertia die quam prima, & ob hoc Iacob & filij eius irruentes contra masculos Emor & Sichem, pariter necauerunt, propter Dinam sororem suam, parte 1. col. 366. f.
Circuncisa cum non fuerint fame quomodo saluabantur, &c. parte 1. col. 227. c.
Circuncide secundo filios Israel, quomodo hoc sit intelligendum, cum vnus homo non erat bis circuncidendus, parte 2. col. 36. f. & 37. a. b. c. col. 39. a. b. c.
Circuncidisse filios suos tribum Leui in deserto dicit Rab. Sa. sed non alie tribus, &c. Contrarium tamen dicunt communiter expositores nostri, & huic consonat scriptura, parte 1. col. 1078. f.
Circunciditur cor, similiter & caro circunciditur, & quomodo. Item parte 1. col. 225. e.
Circunciditur Christus octaua die, & quid mystice per hoc innuitur, parte 5. col. 715. a.
Circunciduntur multe gentium, & maxime Iudæe & Palestine confines usque hodie, & præcipue Aegyptij & Idumæi, Ammonitæ & Moabitæ, & omnis regio Saracenorum, parte 1. col. 227. c.
Circuncidi per Iesum, est vitia & consuetudines prauas & pestima instituta deponere, & quidquid ab honestatis regula discordat abscondere, parte 2. col. 37. a.
Circumstantias particulares peccatorum aliorum considerans mète, inuenit unde displiceant, & se retrahat, aliter in fornicatione, &c. parte 6. col. 256. f.
Cis pater Saul, & Ner pater Abner, principes militie Saul, fuerunt fratres, & per consequens Saul & Abner cognati germani, parte 2. col. 1052. f.
Cisterne que non polluebantur tactu immundorum signant auditorum mentes, parte 1. col. 1062. d.
Cisterne fodiebant Ierosolymite, & quare, parte quarta. columna 217. a.
Cithara quid sit, & unde dicatur. parte secunda. columna 1081. a.
Cithara per chordas sonat: organum per fistulas, parte 3. columna 291. b. c.

Cithara sonum compositum non emittit, si chorda rupta fuerit, parte 4. col. 187. a. b.
In cithara que sunt, non omnia sonant sed iuuant, sic non tota historia spiritalem intelligentiam sonat, sed totam iuuat, &c. parte 1. col. 1460. f.
Ciues vel celestes, per habitatores ciuitatum Israel intelliguntur, parte 4. col. 1370. f.
Ciues celestes significantur per Romanos, quomodo & quare, parte 4. col. 2393. a.
Ciues Romani reputabantur nobiles per totum orbem, & hoc contestatus est Paulus dum deberet flagellari propter quod euasit, parte 6. col. 1217. b.
Propemodum naturale est ciues ciuibus inuidere, parte 5. columna 751. a. b.
Ciuium supernorum numerus & infinitus & definitus est: Deo numerabilis, & nobis innumerabilis, parte 4. col. 1581. a. b.
Ciuitas à conuersatione conuiuentium appellatur, parte 3. columna 180. f.
Ciuitas qualibet est mater populi ibidem nati & nutriti, parte 2. columna 638. f.
Ciuitas facile capitur deficientibus vel ablatis ab hoste aquis, parte 2. col. 1355. c.
Ciuitas vel reipublica: vel ecclesia iniuste impugnata, per Ierusalem sic impugnata significari potest. parte 2. columna 1393. c.
Ciuitas saluatur orationibus sanctorum, exemplum habetur de Ezechia, parte 2. col. 656. f. Et de sancto Basilio, parte 3. columna 449. b.
Ciuitas Babylon fuit edificata satis cito post diluuium, sed Nabuchodonosor eam ampliauit, & fortificauit. parte 1. columna 175. c. 177. c.
Item parte 4. col. 1553. a.
Ciuitas Hebron antea dicebatur Cariatharbe, id est, ciuitas quatuor patriarcharum, eo quod quatuor patriarche principales sunt ibi sepulti, &c. parte 1. col. 274. c.
Item parte 2. columna 100. f. & columna 153. c. Vide in Cariatharbe. Et in Hebron.
Ciuitas David vocabatur illa pars ciuitatis Ierusalem, ubi erat mons Sion, & in illa erat templum: & ibi celebrabatur festiuitates per annum, &c. parte 4. col. 302. f.
Ciuitas David mons Sion appellabatur, &c. parte secunda. columna 840. f.
Ciuitas Ierusalem triplici muro clausa fuit, & quid designat, parte 2. col. 1348. f.
Ciuitas Ierusalem propter iniquitates factas per Manassæ, licet ipse penituerit, destructa fuit & populus captiuatus, & quare, parte 2. col. 994. f.
Item parte 4. col. 1029. a.
Ciuitas Ierusalem fuit primo per Nabuzardan destructa & combusta, parte 2. col. 998. f.
Ciuitas Ierusalem fuit combusta anno. xi. Sedechie, qui fuit annus. xi. à transmigratione Ioaquim, qui Sedechias successit ei in regno, parte 4. col. 1151. c.
Ciuitas magna Ninive condita est per Ninum filium Beli, quam vocauit Ninuem suo nomine, parte 2. columna 1551. c.
Ciuitas Ninive propter penitentiam non fuit subuersa prima conuersione, sed secunda: quia homines postea conuersi sunt ad vicia consueti, parte 2. col. 1544. d. e. f.
Ciuitas Thebæ (à qua fuit legio Thebeorum) est in Aegypto. Sed in Iudæa est alia ciuitas, que vocatur Thebæ, de qua fuit Elias Thebites: Est & alia in Grecia que vocatur Thebæ, à qua dicuntur Thebani, parte 2. col. 275. c.
Ciuitas solis, vna est in Aegypto: Altera in Iudæa, par. 2. col. 103. a.
Ciuitas solis, id est, Christi qui est sol iustitie, & secundum aliquos est Alexandria, eo quod fides Christi ibi viguit tempore Marci euangeliste, sub quo fideles ibi vinebant, habentes omnia communia, eo modo quo leguntur vixisse sub Petro in Ierusalem, parte 4. col. 201. c.

Ciuitas diaboli est malorum hominum congregatio. Hac autem ciuitas debellatur dupliciter. parte 4. col. 151.e
Ciuitas culpa quam facit amor sui triplici muro clauditur, &c. & ille murus subuertitur tribus & debellatur. &c. parte 2. col. 10.g
Ciuitas celestis per Romanam ciuitatem significatur, & quomodo ciuitas illius dupliciter habetur. parte sexta. columna 1217.b
Ciuitas Dei ex angelis & hominibus constat, ad quam tanti con- scendunt, quanti illic remanserunt angelorum. Et unde hoc habetur. parte 1. col. 1655.e
Ciuitatis superne spaciū quantum ad murum, fundamentum & portas. parte 6. col. 1645.a.b.c
Ciuitatis bonus status exposulat, ut in ea sit sollicitudo diuerso- rum artificum in artibus suis, sine quarum usu non potest ci- uitas bene stare. &c. parte 3. col. 2166.f
Ciuitatis vel domus quatuor conditiones sunt, pertinentes ad bo- num earundem. Quorum primum est ipsa edificatio, secun- dum custodia eius, tertium, industria ciuium, &c. quartum, pluralitas ciuium. parte 3. col. 1453.a. & 1454.d
Ciuitatis nobilitas magis consistit in populo, quam in spacio. par. 4. col. 2065.c
Ciuitatem extruxit impiorum progenies in ipsa mundi origine, fundamentum querens in hac vita. Sancti in casulis habi- tabant, &c. parte 1. col. 120.e
Ciuitatem quis primus in hoc seculo edificauit, & ad quid, qui- bus adiutoris. parte 1. col. 120.f. & 124.d
De ciuitate quæque immunda efferri, non minoris virtutis atque utilitatis est, quam munda inferri. parte secunda. columna 1352.f
Ciuitates duas faciunt duo amores, &c. parte sexta. columna 539.c
Ciuitates due. Vna malorum Babylonia, quæ à Cain incepit. Altera bonorum Ierusalem, quæ ab Abel, &c. parte 3. columna 871.a
Ciuitates due sunt, scilicet Dei & diaboli, & qui ciues utrinque, & per quid significantur, &c. parte 4. col. 751.e.
Item parte 2. col. 99.4.e
Ciuitates tres sunt ante iudicium in quibus uniuntur fideles, sci- licet vnus dominus, vna fides, vnum baptisma. parte 1. column. 1439.c
Ciuitates tres post iudicium possunt dici, visio clara, fruitio per- fecta, & tentio firma. parte 1. col. 1444.f
Ciuitates leuitarum fugientibus homicidis per leges deputantur & quare. parte 1. col. 1569.a
Ciuitates refugij trans Iordanem tot erant, quot citra Iordanem: Et quare sic fuerunt multiplicata, habentur rationes. parte 1. col. 1446.a. & col. 1487.c
Item ubi & quæ fuerunt. parte 4. col. 917.c. & 918.f
Ciuitates refugij sex tantum fuerunt, tres citra Iordanem & tres trans Iordanem, in quibus homicida casualis saluabatur. Et quid mystice designent. parte 1. col. 1568.f
Item parte 2. col. 127.c. & 1044.f
Ciuitates refugij pro homicidis non solum fuerunt sex, sed nouem quando tota terra patribus promissa foret acquisita. parte 1. col. 1559.b. & col. 1560.d
Item parte 2. col. 125.c. & 126.d.e.f
Ciuitates & terra plures in terra promissionis remanserunt ad- uersariis filiorum Israel per magnum tempus pluribus de causis, &c. parte 2. col. 91.c
Ciuitates suas vacuas cum agris & villis repperunt Israhelite redeuntes de captiuitate, non enim eas, cum ipsi in Baby- lone seruirent, quisquam colonos intraxat. parte 2. columna 1188.f
Ciuitates quas construxerunt in Iudea qui de Babylonia trans- ierant, &c. nominantur quedam. parte secunda. columna 944.b
Ciuitates Iuda in tribu Symeonis, vel Benjamin, si quispiam re-

periat non mirari debet. Tribus enim Iuda in omnibus tenuit principatum, &c. parte 2. col. 300.f
Ciuitates refugij quales esse oportuit ex traditione Hebræorum. parte 1. col. 1487.b
Ciuitates tres, vel ciuium unitates, in quibus omnes electi in ani- ma & corpore constituti vniuntur, dici possunt, tres persone, in trinitate personarum, & unitate essentie. parte prima. col. 1444.f
Ciuitatibus multis & fluminibus, sicut & ipsis hominibus multis de causis adduntur nomina vel mutantur. parte prima. column. 667.e
Clamat quodammodo ad Deum res naturalis quolibet eo ipso quod naturali desiderio appetit aliquod bonum. parte 3. column. 365.a.b.c
Clamor populi tribus de causis augetur. parte secunda. columna 1361.c
Clamor in scripturis, non magna vocis emissio, sed scientia intel- ligitur & intentionis magnitudo. parte 6. col. 499.c
Clamor magnus est vox cordis, &c. cetera. parte quarta. columna 999.a.b
Clamor secretus in desiderio non peruenit ad aures humanas, di- uinas replet. parte 1. col. 613.c
Clamor peccatoris ex respicientia profectus laudem meretur. par- te 2. col. 167.c
Clamor orationis est propter impletionem desiderij clamantis. par- te 4. col. 524.f
Clamor sicut in patria ponitur exultationis, sic in gehenna cla- mor tristitia & desolationis. parte 4. col. 1233.f
Clamor triplex ascendit in calum, scilicet, occisio innocentis, pec- catum contra naturam, & afflictio, & defraudatio pauperum laborantium. parte prima. columna 234.c. & columna 235.e. & col. 495.c
Clangor vel sonus qui fuit auditus tempore dationis legis fie- bat ministerio angelico. Sed ut Iudei fabulantur fiebat in quo- dam cornu, quod fuit acceptum de ariete immolato pro Isaac. parte 1. col. 661.c
Clangor buccinarum siue tubarum fiebat in memoriam liberationis Isaac ab immolatione, & fiebat primo die mensis septimi. parte 1. col. 1109.c
Clangor motionis castrorum differebat à clangore uocationis mul- titudinis, quia erat prolixior & concisus, non autem alius. par- te 1. col. 1225.c
Clarificare quando aliquis dicitur, & quomodo differt à glorifi- care. parte 6. col. 1021.a
Claritas domini in transfiguratione qualis fuerit dicenda, an cla- ritas glorie, cum eius anima à principio creationis fuerit glorio- sa, &c. parte 5. col. 288.f
Claritas glorie in quo & ubi terminatur. parte quinta. columna 584.d.e
Claritas beatorum quantum ad gloriam anime, & etiam corporis, est quedam participatio diuine claritatis. parte sexta. column. 1659.c
Claudicans tantum sano pede innotuit. parte 1. column. 353.b
Claudicatio quæ est per coercionem pedis ab illicito gressu, & ma- nus ab illicito tactu, & oculi ab illicito visu, est meritoria & laudabilis, non autem illa quæ fit per membrorum priuationem, parte 5. col. 302.f
Clauis aurea quid prodest si non aperiat, & quid obest lignea si a- periat. Nihil querimus nisi ut pateat quod clausum est. par- te 1. col. 1225.c
Clauis scientie, quæ dicatur. parte quinta. columna 863.a
Clauis, humilitas Christi quam qui habent scripturas intelligunt parte 1. col. 632.e
Clauis apertionis, ut aquam scientie de profundo bibamus, est hu- militas passionis Christi. Hac enim prius audita, iam intelli- gimus facta, quæ prius legebantur, & non intelligebantur. parte 1. col. 285.c

Clauis

Clauis scientie vocatur autoritas docendi, quæ clauditur ostium per falsam, vel aperitur per veram doctrinam: quod quidem ostium vel regnum celorum idem est quod beatitudo aterna. parte 5. col. 380.f
Clauis spirituales sunt duplices, scilicet dilectionis & timoris, &c. parte 2. col. 722.f. & 1142.f
Clauis Christi, vnus in frano, alius in diademate Constantini imperatoris per matrem eius Helenam positi sunt, ut sic esset securus inter prelorum pericula. parte quarta. columna 2174.f
Clauis regni celorum Petro tradita, &c. quæ quales & quot sint. parte 5. col. 280.f
Clauis in legitimo & debito usu an præexigant necessario scien- tiam in sacerdote ordinato. parte 5. col. 285.c
Clauis portarum templi contra sacerdotes portantes arcam do- mini & earum apertio fuerunt ministerio angelico, &c. parte 3. col. 596.f
Claustrales aliqui sunt intenti contemplationi, & alij ut officia- les, sunt intenti actioni. parte 1. col. 1683.c
Claustrum regularium potest intelligi per ouile ouium. parte 5. col. 215.a
Clauisura genus est quod non sine clauis potest claudi, nec sine cla- uis aperiri, & talia verrudata dicuntur. parte secunda. col. 171.c
Clementia est proprie per quam relaxantur vel mitigantur pæ- ne. parte 3. col. 796.f
Clementia quomodo doceat regere, sed semper cum iusticia. parte 2. col. 835.b
Clementia regis imbri serotino comparatur, & quare. parte 3. col. 314.f
Item parte 2. col. 837.a
Clementia mira Dei, quæ quodlibet tempus conuersionis nostre expectat, & quandocunque rogatur indulget. parte 3. column. 835.b. & 836.d
Clementia diuina erga homines peculiare hoc est non clam aut silenter ingerit supplicia. parte 4. col. 66.d
Clericus deuotus secularis vel religiosus, qui ad voluntatem sui superioris vel prelati libenter faciat officia humilitatis, dicitur pascere agnos, &c. parte 1. col. 375.f
Clericus secularis vel religiosus recedens à virtute, parum curat de Deo, vult inter homines apparere, & ideo accipit Eccle- siam vel officij dignitatem simoniace, &c. parte prima. column. 384.c
Clericus à clerico Græcè, quod est fors Latine. Dicuntur igitur cle- rici, eo quod sint de sorte domini, vel dominus sit pars & fors clericorum. parte 1. col. 604.d
Item parte 2. col. 401.f
Clericus qui seruit Ecclesie primo vocabulum suum interprete- tur & nitatur esse quod est. parte 1. col. 604.d. Tales enim de- bent esse ut ipsi possideant dominum, & à domino possidean- tur. col. 608.f
Clerici in capite sunt consurati, ad significandum celestium ap- petitum. parte 2. col. 701.f
Clerici ad quid sunt deputati. parte 1. col. 1175.c. & col. 1178.b. & col. 1215.c
Clerici significantur per ligna abiegnæ, qui per intentionem ere- ctam ad Deum, debent ad modum abietis esse recti. parte 2. col. 701.f
Clerici qui sunt sub sacerdotibus, etiam in aliis sacris ordinibus constituti, non debent exercere actus pertinentes ad officium sacerdotum, & de hoc figura. parte 1. col. 1288.b
Clerici & religiosi sunt vnus populus, in quantum clericatus di- uiditur contra laicatum. parte 4. col. 1945.c
Clerici & laici intelligi possunt per duas domos. parte 4. columna 111.c
Clerici quibus prouisum est de prebendis & ecclesiis vel digni- tatibus vacaturis per mortem alterius, & de obitu illius expe- ctanter gaudent, significantur per Tyrios, &c. par. 4. col. 1271.c

Clerici cupidi qui non student nisi ad augendum pecunias per li- tes & fraudes, & per prebendas malo titulo acquirendas: sig- nificantur per Ephraïtas. parte 2. col. 237.c
Clerici cupidi qui congregandis fortune bonis totaliter sunt inten- ti, significantur per Gad, qui fortuna interpretatur. parte 1. co- lumn. 1411.c
Clerici mali multo plus incensi sunt igne cupiditatis & luxurie, quam laici qui carent luce scientie, & cetera. parte quarta. col. 1955.c
Clerici (qui præ ceteris debent esse templum Dei) combustio per cu- piditatis incendium per quid significatur. parte quarta. column. 2239.c
Clerici tria in se debent habere, & quæ illa sint, & significantur per tria quæ portabant Leuitæ, &c. cetera. parte prima. column. 1189.c
Clerici ministrantes sacerdotibus noni Testamenti, debent purifi- cari per actum confessionis, & per depositionem superfluitatis bonorum temporalium, & per honestam conuersationem, &c. parte 1. col. 1215.c
Clerici significantur per columbas, nam in eorum conuersatione columbina simplicitas debet resplere. parte prima. col. 907.c
Clerici aliqui etiam in sacris ordinibus, aut etiam in gradu maio- ri constituti, associant se principibus in talibus quæ non decent statum suum, ut sunt venationes, aucupia, hastiludia & tor- neamenta. parte 2. col. 911.c
Clerici aliquando propter magnitudinem & multitudinem egno- rum & famulorum, faciunt pauperes declinare à strata publi- ca. parte 4. col. 1954.c
Clerici docti mercedem iniquitatis amantes, asine contra natu- ram loquentis comparantur. parte 6. col. 1695.a.b.c
Clerici mali significantur per Israel, qui generaliter coluit vitu- los. parte 4. col. 1952.c
Clerici mali sicut fuerunt in statu altiori, sic erunt in loco gehæ- ne profundiori. parte 1. col. 1657.c
Clerici & religiosi quæ ratione filij Dei dicantur, & quomodo ip- si pro maiori parte sunt causa diluuij peccatorum in terra, po- pulum suis malis exemplis corrumpendo. parte prima. column. 138.f
Clericorum statui conuenit esse habitaculum pulchritudinis, in quibus resplere debet decor honestatis, & significatur per Za- bulon. parte 2. col. 121.c
Clericorum ingratitude de receptione diuinorum beneficiorum si- gnificatur per ingratitude populi Israel de beneficijs à Deo receptis. parte 1. col. 1657.c
Clericis stipendia necessaria quibus sustententur laici & seculares prouideant, & ab incurribus hostium eos teneantur. parte 1. col. 1177.c
Clericalis status designatur per Aaron pontificem. parte 1. column. 527.c
Clericalis status arguitur & specialiter, prout extendit se ad præ- latus, clericos & religiosos. parte 4. col. 10.f
In clero regnant gastrimargia, acidia, & crudelitas, quare & quo- modo. parte 4. col. 14.f
Clibanum mundi tribulationem signat. parte 1. column. 920.c
Clibanus panem suscipit & ignem, sic uerus virginis panem vi- ta, id est, Dei verbum & ignem spiritus sancti de celo suscepit. parte 1. col. 912.f
Climata non distinguuntur secundum distantiam ab oriente in occidentem, sed secundum distinctionem à meridie in aquilo- nem. parte 3. column. 1524.a
Climus ascensus montis flexuosus. parte secunda. columna 369.c
Coccyus quid significat. parte tertia. columna 237.a
Cochleæ maris ferro circumcise, lachrymas purpurei coloris emit- tunt, quibus coactis tinctura purpurei coloris conficitur. parte 3. col. 1873.a

Cogitationis filij cum patre declaratur. parte sexta. columna 794.e.f.
Coana que dicuntur. parte 6. ibid.
Cogitationis mala duo signa, & horum ratio. parte tertia. columna 1075.a
Cogitatio verbum, & diffinitio differentiam habent. parte 5. col. 1010.f
Cogitatio non est peccatum, nisi procedat ad effectum, seu opus Error est. Et patet ex illo falsitas Iosephi hoc dicentis, &c. par. 1. col. 675.c
Cogitatio carnalium occulta & malitiosa, designatur nomine vulue. parte 3. col. 351.b
Cogitatio praua ex tentatione, licet non ducatur ad effectum non tamen est parvipendenda. parte tertia. columna 34.b.c
Cogitatio infirma, piscis malus dicitur, que se curis huius mundi ultra modum immergit. parte secunda. columna 901.b
Cogitationes praua per menstrua designantur, & quare. parte 1. 1038.f
Cogitatio praua cuius noxiis inspirationibus in humanis cordibus nascitur, de naribus eius procedere fumus asseritur. parte 3. col. 348.e
Cogitatio est tabernaculum, in qua mens habitat quam astus auaritie vastat. parte 3. col. 182.d.e
Cogitationis motus dicuntur gressus, quibus quasi passibus, vel à Deo recedimus, vel ei propinquamus. parte tertia. columna 322.e
Cogitationis immunda strepitum tanto latius sibi cumulant plerique, quanto securius ab externis cessant & hostes ipsas vacationes ad illicita pertrahunt. parte prima. columna 322.c
Cogitationem nostram dicunt aliqui doctores esse cognoscibilem puris substantiis spiritualibus, tamen de intentione cogitationis ipsi concordant & concedunt, quod est cognoscibilis soli Deo. Et de hoc exemplum. parte sexta. columna 837.c
Cogitatione sedula cum exquirimus quo ordine agenda sint que agere disponimus quasi acceptos in stomacho cibos ardore ieceris coquimus. parte 2. col. 152.4.e
Item parte 1. col. 588.e
In cogitatione que reuoluuntur, de facili illa verbo proferuntur etiam præter intentionem proferentis. parte tertia. columna 1806.f
Cogitatione in lubrica ne versemur: non debemus intueri quod non licet concupisci. Vt enim munda mens in cogitatione seruetur, à lasciuia voluptatis sue seruandi sunt & reprimendi oculi, quasi quidam raptores ad culpam. parte prima. columna 92.f
Cogitatione aliqua qui non maculetur, nullum puto tam purum esse. Certum est ergo habitare etiam Iehusæos cum filiis Iuda in Ierusalem. parte 2. col. 111.c
Cogitationes humane sunt ad iniurias vindicandum, cogitationes autem diuine sunt magis ad miserendum. parte 4. column. 457.c
Cogitationes hominum possunt cognosci dupliciter. Vno modo per certitudinem, & sic non possunt cognosci nisi diuina reuelatione. Alio modo per coniecturationem ex signis exterioribus, &c. parte 3. col. 1915.c
Cogitationes per radices accipimus que in occulto sita sunt, & visibilia opera producant. parte 3. col. 201.a.b
Cogitationes dicuntur ancilla, & ratio domina, quomodo & quare. parte 3. col. 13.a.b
Cogitationes dicuntur filij. parte 4. col. 1806.e
Cogitationes minutissime iudicio domini, ac verba tenuissima que apud nos usu viluerunt, non indiscussa remanebunt. parte 3. col. 202.f

Cogitationes male, non à diabolo immittuntur, sed ex propria voluntate nascuntur. Diabolus inuentor est, non autor. parte 5. col. 557.a
Cogitationes praua & suggestionibus quibus stuprata anima iniquum opus gignit, dicuntur testiculi, & nerui perplexi demonis. parte 3. col. 386.d
Cogitationes seculi expellat qui vult vitam animæ. Dum enim se per vniuersas cogitationes spargit, ad considerationem sui sese nullatenus colligit. parte 5. col. 547.c
Cogitationes noue ad meliora pullulant, veteribus rasis, quomodo rasis pilis succedant noui. parte prima. columna 1029.a
Cogitationes vite veteris & superflua qualibet humane corruptionis sunt pili, & quare, &c. etera. parte tertia. columna 72.e
Cogitationes nostras cum immunda tentatio inquinat, intestina hostie, sterco portant, sed vt comburi debeant lauantur, &c. parte 1. col. 913.b
Cogitationes charitatis dicuntur boues arantes, que corda durorum arando præscindunt, & etera. parte tertia. columna 25.b
Cogitationes grauiore, sunt boues arantes, que cor exercendo, vberiores fructus reddunt, etera. parte tertia. columna 25.b
Cogitationes superflua que assidue in animo carnalia cogitante nascuntur, & deficiunt, suauitatem perdunt, &c. parte 1. col. 558.f
Cogitationes malas dum subigimus, & in virtutes vertimus, quasi hostes per intentionis hostiam in amicos mutamus. parte 3. col. 34.d
Cogitationes immundas quas suggerit diabolus si vicerio, vel venientes repulero, vel ingressus intra me, ne ad affectum veniant necanero: hoc ipso tamen pollutus sum quo pollutum calcare contendit, &c. Sed mystica sunt hæc, & ineffabilia. parte 1. col. 1407.b
Cogitationes si quis vicerit, nemo sibi attribuat quia, nisi diuina fortitudinis reprimat manus, omne bonum nature, culpa vorat in profundum, &c. parte prima. columna 164.f
Cogitationes si recte sunt debent conseruari, si autem reprobe debent abscondi sicut pili, & de hoc figura, &c. parte 2. columna 1331.c
Cogitationes superflua magno studio amputanda sunt, sed amputari funditus non possunt, & etera. parte prima. columna 1214.f
Cogitationes per pilos capitis designantur, que de occulta cordis radice velut de internis cerebri radicibus oriuntur. parte 2. column. 1331.c
Item parte prima. column. 1015.c. & column. 1027.c. & col. 1213.c. col. 1536.f
Cogitationum inquietudo signatur nomine vermium. parte 1. col. 136.d
Cogitationum superfluarum multitudo cum in cordibus humanis generatur, in atrijs virgulta nascuntur. parte quarta. column. 2359.a.b
Cogitationibus, particulares conditiones viciorum considerans inuenit vnde displiceant, & se retrahat. Aliter in fornicatione. parte 6. col. 241.b.c
Cogitatus importunos repellamus, & alios instruere laboremus, crebra factorum & dictorum domini meditatione, exemplo beate virginis. parte 5. 726.e
Cognatio non facit proximum, sed misericordia. parte 5. columna 943.c
Cognatio dicitur frequenter domus in scriptura, & maxime veteris Testamenti. parte 1. col. 1053.b.c
Cognatio magna est euangelij & legis: Euangelium namque expositio est legis, &c. parte 1. col. 991.b

Cognatio.

Cognitionis male noxia. parte 2. col. 902.d
Cognitionis terrena copulam debemus agnoscere, sed si cursum mentis præpedit ignorare, vt affectus mentis viscera repleat, sed à spiritali proposito non auertat. parte prima. col. 1077.a
Cognitio lux est, & ignorantia tenebra. parte prima. columna 8.e
Cognitio omnis fit in aliquo lumine. parte 5. col. 1022.f
Cognitio actualis ex duobus consistit, scilicet ex lumine & specie rei cognita. parte 4. col. 1501.c
Cognitio fit per assimilationem cognoscentis ad cognitum. parte 6. col. 1344.f
Cognitio, nobilitatem sortitur ex obiecto. parte secunda. columna 655.c
Cognitio duplex est in angelis, vna qua vident diuinam essentiam. Alia cognitio est de aliis. Et hæc est duplex, vna de ministerijs diuine providentie exequendis. Alia de conceptibus propriis, &c. parte 6. col. 311.c
Cognitio angelica est duplex. Vna est rerum in genere proprio, & hæc dicitur vespertina. Alia est cognitio in verbo, & hæc dicitur matutina. parte 1. col. 7.a
Cognitionis humana naturalis modus, qualis est. parte 5. column. 1101.c
Cognitio nostra procedit de imperfecto ad perfectum. parte 5. col. 1020.c
Cognitio omnis humana que modo naturali acquiritur, à sensibus oritur, &c. parte 3. 152.f
Cognitio humana quomodo fertur in finem supernaturalem ad quem ordinatur, cum vim rationis transcendat, &c. parte 1. col. 1562.e
Cognitio Dei per intellectum & desiderium quid in nobis opereatur. parte 1. col. 352.f
Cognitio rei in verbo, & cognitio eius in natura, differentiam habent multam. parte 1. col. 8.d
Cognitio triplex naturalis habetur de Deo. Vno modo per essentiam suam: Et illa soli Deo conuenit. Alio modo per similitudinem immediate ab eo deriuatam in cognoscente. Tertio cognoscitur quasi in speculo. Et de hoc pulchrum simile. parte 6. col. 315.c
Cognitio Dei & amor, sumuntur dupliciter, scilicet naturaliter & supernaturaliter. parte 5. col. 1022.f
Cognitio angelicalis, cognitio demonum, & cognitio humana ad que vnaqueque se extendat, & quomodo se mutuo excedant. parte 1. col. 1326.f. & 1327.a
Cognitio prophetica fit tribus modis. Primo per abstractionem à sensibus exterioribus vt in somno vel extasi. Alio modo sine tali abstractione, & sic dupliciter, &c. parte prima. column. 1247.c
Cognitio omnis humana que modo naturali acquiritur à sensibus oritur, & quomodo sensus auditus, & visus differenter ad hoc cooperantur. parte 3. col. 152.f
Cognitio qua Ioseph non cognouit virginem, fuit facialis siue carnalis. parte 5. col. 47.b
Ad cognitionis summam contenditur in veloci mentis vigore atque ingenij acumine. parte 1. col. 1563.c
Cognitionis diuine augmentum per successiones creuit ætatem. parte 1. col. 533.c
Cognitionem sui nullus colligit, dum se per innumeras desideriorum cogitationes spargit. parte 1. col. 558.d.e
Cognitionem diuinorum & eorum que supra se sunt, an liceat querere homini cum sit mortalis, &c. parte tertia. columna 1866.f
Ad cognitionem Dei ascendit homo ex creaturis visibilibus. Inter quas primum locum tenet firmamentum. Secundum locum proprius motus planetarum, &c. parte tertia. column. 234.c
Cognitionem sui supernaturalem dat Deus homini disposito, &c.

sicut corpore disposito & organizato per naturam infunditur à Deo anima. parte 6. col. 23.c
Cognitionem angelorum non habemus nisi valde longinquam & remotam à nobis, non propriam & determinatam. parte 1. col. 218.f
Cognitione sola Dei, an quis saluatur, & quomodo. parte 1. column. 917.c
In cognitione nostra, primum, est noticia principiorum, & horum habitus dicitur intellectus, secundum, noticia conclusionum, & designat consilium: tertium, certum iudicium de conclusionibus inuentis, & dicitur sapientia: quartum, potentia exequens, & dicitur fortitudo, & quomodo ista dicantur esse in Deo, &c. parte 3. col. 153.c
A cognitione naturali humana, remota sunt in triplici differentia. Quædam propter conditionem rei cognoscende, & aliqua ex cognoscentis conditione, & aliqua propter modum cognoscendi. Primum adhuc est in triplici gradu, &c. parte tertia. column. 416.f
Cognoscitur aliquid in habitu, cuius tamen cognitio actualis impeditur propter aliquam passionem vel habitum impediẽtem. parte 5. col. 357.c
Non cognoscimus vt credamus, sed credimus vt cognoscamus. parte 5. col. 1162.d
Cognoscere nomen proprium Dei, & videre essentiam diuinam, differentiam habent. parte 1. col. 539.a.b
Cognoscere aliqua ex scripturis, & si conceditur nobis, aliqua tamen Deo reseruantur, que superant nostros sensus, ne aliter à nobis quam veritas habet proferantur, melius ista igni referuamus: Et de hoc figura. parte 1. col. 957.b
Nunc cognoui, quod timeas Deum, &c. quomodo cognoui accipiat. Vel sic, id est, alios cognoscere feci: Vel metaphorice, sicut alia que Deo dicuntur secundum similitudinem, &c. parte 1. column. 170.c. & col. 273.f
Cohortes fuerant duodecim ordinatæ ex militibus per Dauid, & in qualibet cohorte erant vigintiquatuor milia bellatores: & prima cohors erat cum rege primo mense, secunda, in secundo mense, & sic de alijs. parte secunda. columna 1121.c
Coire & generare etiam pecudum est. Ratiocinari & intelligere hominū est. Ratio ergo que præsidet, motus inferiores tanquam regina frenare debet, non immoderate laxare. Ideo pecoribus in natura datum est, vt certis temporibus tantum ad coitum moueantur: homo autem semper moueri potest. parte 1. column. 561.a
Coitus carnalis inter coniuges tribus bonis excusatur, vt vel non sit peccatum, vel veniale. parte sexta. columna 243.a.b
Coitus in paradiso cur à primis parentibus non sit perpetratus. Et vtrum, si steterissent, coitus inter ipsos fuisset, & qualis. parte 1. col. 75.c
Coitus in paradiso à protoparentibus vt Hebrai tradunt perpetratus est. parte 1. col. 111.c. & col. 112.d
Coitus in arca Noe aliquorum animalium, puta auium nec hominum fuit, ad designandum vniuersalem mundi tribulationem. parte 1. col. 251.f
Coitus siue cœcubitus sicut in ingressu arce Noe fuit prohibitus, ita in exitu fuit relaxatus. parte 1. col. 152.e. & col. 160.b. & col. 161.c
Coitus quare tempore menstruo sit vitandus & prohibitus. parte 1. col. 1038.f. & col. 1061.b
Colere & adorare quomodo differunt. parte prima. columna 667.b
Colendi Deum ritus quare non obseruatur apud nos, sicut apud Hebræos, &c. parte 6. col. 881.b
Collatio inter Dei seruus esse debet, non altercatio. parte 6. column. 740.e
Collyrida. Vide in Torta.
Collum si stringitur, vocis usus & vitalis status necatur. parte 3.

col. 287. a
per collum cibos trahimus in corpus reficiendum, & verba proferimus quibus secreta cordis proximis declaramus. parte 3. col. 182. b
Collum extendimus, quando longius proficimus. parte 3. columna 184. b
Collum vel alibi, muliercula gerentes euangelium chartulis scriptum vel lignum crucis, an probandum vel ne. parte 5. column. 379. a
Colluctari fortiter contra insultum demonum faciunt tria. par. 1. col. 179. e
Colloquia prauorum, noxia inter fideles, ut de Petro exemplum habemus. parte 5. col. 641. a
Colobius, id est vestibus sine manicis, magis utebantur antiqui. parte 1. col. 380. c
Colonia quid, & unde dicitur. parte sexta. columna 1161. b
Color candidus habet plurimum de luce. parte prima. columna 7. a
Colubri, versi in virgam significant, quod finaliter filij Israel egredieretur de captivitate ad magnam libertatem & etiam dignitatem. parte 1. col. 517. b
Columba quid mystice representat. parte quinta. columna 717. b
Columba proprietates enumerantur. parte 5. col. 1828. e
Item parte 3. col. 1860. b
Columba minores plus valent. parte prima. columna 916. d
Columbe in figura, spiritus sanctus apparuit, quæ & qualis fuerit, & quare columbe in specie figurari voluit. parte 5. columna 79. a
Columina nubis ostendit filius Israel viam, & protexit eos ab ardore solis, cuius calor est multum intemperatus in illa terra. Secundum Hebreos fuit duplex, secundum alios fuit una tantum, scilicet illuminationis & obumbrationis. parte 1. column. 610. f
Columina filios Israel protegens, fuit nubes contra æstus solis de die, & nocte fuit columna ignis contra tenebras. Et hæc fuit figura gratia spiritus sancti, Christi discipulis in signo visibili date. parte 4. 62. f
Item parte 6. col. 987. c
Columina quinque tabernaculi, dicuntur quinque libri Moysi, quibus doctores predicationem suam mununt, qui primitivam instruxerunt Ecclesiam, quæ ex Hebreis congregata, solam legis auctoritatem nouerat. parte prima. columna 368. f & 369. a
Comam in rotundum attondet, qui ipsam ad excitationem carnalis lascivie curiosè disponit. parte prima. columna 1073. c
Comedebant antiquitus homines sedendo in lectis, & ideo in sacra scriptura frequenter dicuntur recumbere vel accumbere. parte 2. col. 373. c
Item parte 1. col. 642. f
Cominationes. Vide in Maledictiones.
Commentariorum & explanationum scriptoribus mos est, misce huiusmodi sermonem. Quidam hoc dicunt, alij autumant hoc, nonnulli sic sentiunt, &c. parte quarta. columna 737. b
Commercium optimum, cum bona quæ valeamus operantes, primum hanc mercedem à domino recipimus, ut ad maiora semper agenda proficiamus, deinde ad vitam æternam. parte 3. col. 1742. e
Commissio rei aliena, fit quadrupliciter, primo per modum depositi, secundo pro mercede, tertio per modum mutui, quarto per locationem. parte 1. col. 700. f
Commodat qui mutuum præstat, post tantundem recepturus. parte 3. col. 1303. b

Commune pro immundo ponitur, & unde hoc sumptum sit. parte 6. col. 173. a. b
Communia omnia habentes, imitantur statum futuri seculi, parte 6. col. 1025. b
Communicatio bonorum in quibus consistat & fieri debeat. parte 6. col. 160. f
Communicatio hominum adinuicem tunc est bona, quando dependet ex charitate divina. parte 3. col. 2037. c
Communicatio idiomatum fit, attribuendo ea quæ sunt hominis Christi, Deo, & econverso, propter inseparabilem unionem humanitatis in Christo. parte 5. col. 1236. a
Communicatio idiomatum ponit has propositiones veras, Deus passus est: Et: Iste puer creavit stellas: demonstrato Christo. parte 5. col. 538. f
Communicantes ad mensam Christi figurantur per Ioseph Christum sepelientem. parte 5. col. 652. f
Communicantibus qui sacramento participant præcipitur, ut actus suos & cogitatus discutiant, & compunctionis lachrymis abluant. parte 1. col. 819. a
Communio eucharistia corporalis, quo ad laicum an sit consilium, vel an sit præceptum necessitatis. parte 3. column. 1297. a. 1208. f. 1299. a
Communitas ecclesie secularis, & etiam religionis magis diligit simplices & bonos, quam astutos & malos. parte prima. column. 300. a
Communitatis negotium singuli de communitate exequantur, & se ab illa absentes plectendi sunt. parte secunda. columna 118. f
Communitati licet in multis parcendum sit, non tamen in casu idololatriæ vel hæresis est parcendum. parte prima. column. 1539. a
Commutativa iustitia emptione & venditione, an & quomodo observanda est. parte prima. columna 447. a. 448. d
Comparatio debet esse inter illa quæ sunt eiusdem generis. parte 5. column. 193. c
Comparatio Christi fit tripliciter ad tria: primo est hominis ad Christum qui est caput hominum, secundum hoc homines comparantur ad ipsum sicut membra ad caput. Secunda est hominis ad hominem. Tertia est Christi ad Deum patrem, &c. parte 6. col. 283. c
Comparatione humane nature: & demoniace nature, nos locuste sumus, si dubia sit fides nostra. Si vero sequimur Iesum & verbis eius credimus tanquam nihil erunt in conspectu nostro gigantes, id est, demones. parte secunda. col. 1518. f. & 1519. c
Compassio plus est quam datum: quia rem quamlibet plerumque dat etiam qui compatitur. parte tertia. columna 288. f
Compassionis affectu inclinatus ultimis membris Christi, pedes domini rigat lachrymis. parte 5. col. 860. e
Compassionem adinuicem habent naturaliter illa quæ sunt eiusdem speciei. parte 4. col. 1931. c
Completio vel perfectio alicuius rei dicitur dupliciter. Vno modo quando assequitur formam debitam. Alio modo quando exit in operationem sibi debitam. parte prima. columna 55. a
Compositores amabiles, discordes ab inuicem ad unitatem pacis & concordie reformatos, per cementarios interrupta concludentes, significantur. parte 2. col. 917. e
Compunctionis duo genera sunt. Vna compunctio oritur ex timore pænæ. Alia ex amore gloriæ. parte 5. col. 717. b
Item parte 2. column. 108. b
Compunctus corde non solet dici, nisi qui stimulus peccatorum punctus est in dolore penitendi. parte 3. col. 1282. e
Compunctionis & lachrymarum status duobus modis distinguitur. parte 1. col. 817. a

Comp

In compunctione, ut anima viri iusti vehementer afficiatur, quatuor ad hoc sunt qualitates. parte 3. col. 311. b
Compungimur plerumque mali inutiliter ad iustitiam, sicut boni innoxie tentantur ad culpam. par. 1. col. 1345. a. & col. 1367. a
Compungimur vere cum præcepta Dei studiose perscrutamur, ut per hæc proficere contendamus, per quæ proficisse cognouimus quos veneramur. parte 1. col. 891. c
Compungimur tunc de nobis vere, si studiose præcedentium patrum facta pensamus, ut conspecta illorum gloria, in oculis nostris, vita nostra sordescat. parte 1. ibidem.
Computatio septuaginta hebdomadarum Danielis tempore quorundam regum incipit & terminetur. Et quorum regni anni inclusiue vel exclusiue accipiantur. Et an computentur per annos solares vel lunares. parte 4. columna 1609. 1610. 1611. 1612. per totas.
Vide etiam in Hebdomada.
Conamina immundorum spirituum rudentibus convenienter comparantur. parte 6. col. 1356. f
Conatus angelorum circa fideles tempore. Antichristi erit ad duo necessarii, scilicet ad defensionem, & ad aduersarij destructionem. parte 4. col. 1705. c
Concubitates in terra factæ sunt diuina virtute, in quibus receptis aquis apparuit pars terræ discooperata aquis ad habitationem hominum & animalium, & sic elementa in locis suis distincta fuerunt. parte 1. col. 14. d
Concupitio secundum culpam & naturam sicut lugenda est, sic & huius vitæ (quæ potius mortis est) continuas. parte 3. columna 57. c
Conceptio nostra propter delectationes carnis immunditia est. parte 3. col. 167. a
Conceptio Christi quomodo fuit per spiritum sanctum, & quare non ante virginis desponsationem. parte quinta. columna 43. c. & 44. f
Conceptio præcursoris fuit miraculosa. parte 5. col. 669. c
Conceptus mentis interior in nobis est duplex. Vnus informis & imperfectus, alius formatus & perfectus. parte 5. columna 1016. f
Concipere factum similem imaginationi habita in extremo coitus tempore, naturale est, & experientia certum tam in hominibus quam in animalibus. parte 1. col. 344. d
Concipere præcedit parturire, & parturire parere. parte 3. columna 487. c
Concipiunt quidam in corde, sed non peruersa quæ silentio compefcant, ut perfecti. Alij praua concipiunt, sed silentij vigore magno constringunt. Alij concipiunt & mox efferunt, in sensu leues, in lingua præcipientes. parte 3. col. 66. e. f
Concordia firma & unitas nunquam saluari potest inter superbos & arrogantes. parte 4. col. 2401. a
Concordia quomodo sit in corporibus celestibus, quam Iudei negant, etsi non omnes. parte 3. col. 251. c
Concordia & charitati nihil præponamus, sed per dexteram proseruitatis, vel sinistra aduersitatis in pace & directione perseueremus. parte 1. col. 196. d
Concordiam inter se diligenter seruare curret domini & rectores spirituales & temporales, & quare. parte 1. col. 1088. f
Concubitus licet nunc mortalium corporum sit indicium, potuit tamen esse alius modus in corporibus immortalibus, ut charitatis affectu, nulla corruptionis concupiscentia filij nascerentur, &c. parte 1. col. 33. c
Concubitus vagos & incertos non esse in specie humana ratio naturalis dicitur. parte 6. col. 244. f
Item parte 5. col. 324. f
Concubitus carnalis, etiam coniugalis, impedit feruorem & efficaciam orationis. parte 2. col. 1526. f
Item parte 6. col. 1327. e
Concubitus filij cum uxore patris scilicet matris quam sit detestabilis, notatur exemplum de elephante, qui reductus ad ma-

trem propriam egit cum ea, post coitum cognoscens factum, interfecit hominem, qui hoc fieri coegerat. parte 6. col. 232. c
Concupiscentia unde causetur, & quando, & quando non sit peccatum. parte 5. col. 111. c
Concupiscentia aliquando est nomen fomitis, scilicet, vicij innati, aliquando actus interioris. parte 6. col. 83. b
Concupiscentia est in primo motu, qui dicitur propasio, & in secundo qui dicitur delectatio, & in tertio qui dicitur consensus, Et quando prohibetur. parte 6. col. 83. b
Concupiscentia est mater omnis peccati. parte 4. col. 1726. f
Item parte 1. col. 1626. f
Concupiscentia non prohibetur, ut Hebræi dicunt, & erroneè, nisi aliquoties prorumpat in actus exteriores, &c. parte 1. col. 975. c
Vide in Iosephus.
Concupiscentia mala, & mali actus, etiam in veteri Testamento prohibebantur. parte 5. col. 109. d
Concupiscentia est desiderium, sed non omnis. par. tertia, col. 1352. f
Concupiscentia cessabit si cogitaueris quod in terram sis dissoluentus. parte 1. col. 675. c
Concupiscentia Davidis irrationabilis in appetenda aqua frigida. parte 2. col. 661. a
Concupiscentia duplici præcepto prohibetur, & quare, secundum catholicos. Hebræi autem dicunt, quod est vnum præceptum de utraque concupiscentia. parte 1. col. 675. c
Concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, in quibus singulum istorum consistat. parte sexta, columna 1386. d. c
Concupiscentia hominis per diabolum inflammata, & per torcular nequitie expressa, vinum profundit amaritudinis in doctrina praua & operatione peruersa. parte secunda, column. 351. b
Concupiscentia carnis in tribus consistit, primum est vitæ, secundum est incolumitas vitæ, tertium, quod concupiscitur in vitæ præfenti, est iocunditas. parte 6. col. 401. c
Concupiscentia interior ex aspectu mulierum quomodo procedit in homine. parte 5. col. 110. f
Concupiscentia inordinata dicitur vicij puerile, non solum quia contingit sæpe pueris, sed secundum similitudinem quandam. Et hoc propter tria: Et enumerantur. par. prima, column. 1241. c
Concupiscentia interiores male, per uxores alienigenas intelliguntur, & per filios eorum, actus exteriores ex ipsis procedentes, quæ omnia à vere penitentibus sunt abijcienda. parte 2. col. 1253. c
Concupiscentia carnales dicuntur passionis, & quare. parte 6. col. 89. c
Concupiscentia carnalis causa, non est in anima sola, nec in carne sola, ex utroque enim fit, quia sine utroque delectatio nulla sentitur. parte 6. col. 514. d
Vide etiam in Anima.
Concupiscentia affectus non satiatur visu, gustu, & ceteris sensibus, quamuis præciosa quæque pro cibo dederit. parte 4. col. 437. c
Concupiscentia quedam bone, & præcipiuntur, alie male, & prohibentur. parte 5. col. 526. d. e
Concupiscentiarum vincendarum difficultas, et cetera est. Et quare hanc dominus permittit, &c. parte 3. col. 1205. a
Concupiscere dicitur caro, quia hoc secundum ipsam agit anima, quamvis caro, nihil, nisi per animam concupiscat, &c. parte 6. col. 1386. d. e
Concupiscere mulierem in corde post vinum, pene naturale vicij est, comitante etiam turpitudine verborum. parte 3. columna. 2707. a
Semper bonus, vult penitus non concupiscere, sed nunquam hoc perficit in hac vitæ. parte 6. col. 47. b

Non

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

Non concupiscit uxorem, &c. quomodo Iudas exponit & intelligunt. parte 5. col. 110. f.
Quod concupiscitur, fit dulcius dum vetatur, & quare. parte 6. col. 96. c.

Concupiscibilis scilicet fomes peccati, quando est culpa & pœna, & quando non, &c. parte 3. col. 642. c.

Condemmandus nullus est ante inquisitionem, & de hoc exemplum. parte 1. col. 97. a.

Condemmandis ad mortem ut daretur cyphus plenus de vino forti, ordinaverunt Iudeorum sapientes. parte tertia, columna 937. c.

Condemnabitur impius in iudicio extremo ex duobus principaliter. parte 3. col. 783. c.

Conditio propria & singularis ipsius Dei, est necessitas essendi & aternitas, & immutabilitas per omnem modum, &c. parte 1. columna 500. f.

Conditio aquile est quando vult transfere pullos de loco ad locum, quod portat eos super humeros suos, & quare. parte 1. columna 165. f.

Conditio propria Christi (qui est autor euangelij) est quod Deus est & homo verus, in una persona. parte tertia, columna 792. f.

Conditio debita orantis est, quod attendat tempus orandi. Et de hoc exemplum. parte 4. col. 1602. f.

Conditiones cuiuslibet legis convenienter date sunt quatuor. prima est, vitia extirpare, secunda, mores siue actus hominis ordinare, tertia, inducere ad felicitatem, quarta, lucide tradere veritatem. par. 5. col. 5. a. b. c.

Conditiones aggravantes sunt ista, scilicet obstinatio in peccato, & ingratitude de beneficiis acceptis. parte quarta, columna 1605. c.

Conditiones novi Testamenti, in quo nobis tria promittuntur. par. 950. f.

Conditiones quinque extremi iudicij, scilicet eius incuitabilitas, generalitas, claritas, iudiciaria potestas, iudicis sublimitas. par. 6. col. 342. f.

Conditionalis propositionis veritas vel falsitas, non est ex veritate vel falsitate partium, sicut nec contingentia: quia & si partes conditionales sint contingentes, stat bene conditionalem esse necessariam: imo stat partes esse impossibiles, & tamen conditionalem esse veram, imo necessariam, &c. parte 2. columna 470. f.

Confederatio in pluribus locis sacre scripture dicitur dextera- rum datio, & quare. parte 3. columna 921. c.

Confessio duplex scilicet peccatorum & diuina laudis, &c. parte 4. col. 1898. d.

Item parte 2. col. 551. c.

Confessio gemina est: nunquam sine ea sumus, siue in tribulationibus siue in exultatione iustitie, &c. parte 3. columna 628. c. columna 1177. b. & col. 1199. c.

Confessio peccatorum, conscientie est testimonium timentis. parte 5. col. 72. f.

Confessio vera, per quam aperitur terra cordis nostri pro boni operis fructificatione, designatur per vomerem. parte 2. columna 169. c.

Confessio fidei quando est ad turbationem hominum, & ad nullam utilitatem, est omittenda: non autem quando est ad necessitatem, &c. parte 5. col. 1233. b.

Confessio fidei, vel operatio miraculorum, prophetia, eiectio demonum, vel ista coniuncta simul, non sufficiunt ad salutem sine operibus, & quare. parte 5. col. 151. c.

Confessio & magnificentia coram eo. Hoc de duplici loco exponi potest. parte 2. col. 1083. c.

Confessio extorta non habet meritum, sed est veluti fugitini serui, qui post multum tempus videns dominum suum, nihil aliud nisi de verberibus deprecatur. parte quinta, columna 754. d.

Confessionis sacramento sacerdotum opera & affectiones debent lauari, quando ad offerendum sacrificium eucharistie sunt accessuri. Et de hoc figura. parte 1. col. 816. f.

Confessionis iteratio, vera est humilitas supplicantis. parte 2. col. 1269. c.

Confessionis vocem expectat Deus, & si omnia nouit. par. 5. col. 979. a.

Confessor debet peccatoribus veraciter ostendere gravitatem suorum peccatorum, & eis dare salubre remedium, &c. parte 3. col. 408. f.

Confessor confitentem debet ita charitatiue tractare & discretè, quod non det ei occasionem recidendi in culpam. parte 1. col. 1599. c. Et col. 1605. c.

Confessor per increpationem nimis duram facit peccatorem labi in desperationem, & mortem inducit spirituales. Et per quid significatur. parte 1. col. 1605. d.

Confessores possunt dici exploratores, quia debent diligenter conscientias explorare, & sic ingrediuntur domum mulieris meretricis, id est, conscientiam persone peccatricis. parte 2. col. 29. c.

Confessores qui bonis exhortationibus peccatores inducunt ad lachrymas contritionis, offerunt lagana, &c. qualiter & quare. parte 1. col. 919. c.

Confessorum status, qui sunt filij Christi, significatur fuit per euasione cuiusdam aufugientis, &c. parte 2. col. 365. c.

Confidere debemus in Deo & etiam in homine, sed diuerso modo, qualiter & quomodo. parte 3. col. 1567. c.

Confirmatio fidei siue doctrina catholica, in naturalibus est per argumenta ex principiis euidentibus deducta. In his autem que sunt supra rationem diuinitus reuelata, confirmatio est per ea que sunt diuine virtutis propria, & hoc fit dupliciter, &c. parte 6. col. 304. f.

Conflictus Iude Machabei fuit impeditus triplici dilatione. parte 4. col. 2535. a. b.

Confusio duplex est, scilicet aterna & temporalis, & quid quæque sit. parte 3. col. 630. f.

Confusio temporalis est perturbatio animi respicientis peccata sua, & respectione horrentis, & horrore erubescens, & erubescendo corrigentis. parte 6. col. 95. b.

Confusio vera est, quæ est coram Deo per peccatum in conscientia mala, licet sancti bene sustineant confusionem coram hominibus, sed ista non est vera confusio. parte quarta, columna 1533. c.

Confusio est quæ mordet conscientiam. parte quarta, columna 934. d.

Confusio Christi fuit ex quatuor, ex loco, ex tempore, ex societate, & ex precedenti honore. parte 6. col. 812. e. f.

Confusus homo solet faciem operire, & se quantum potest operire. parte 3. col. 737. c.

Congregant se animalia eiusdem speciei, & aues propter melius, scilicet, propter maiorem securitatem, &c. Similiter congregantur homines in ciuitate, & quare. parte sexta, columna 284. c.

Congregatio hominum per mare intelligitur. parte quarta, col. 2168. f.

Congregatio fidelium fienda per Christum secundum intentionem legis & prophetarum, est de spirituali congregatione, quæ iam partim impleta est & perfectius implebitur circa finem mundi, &c. parte 4. col. 2304. f.

Congregatio sanctorum dicitur nubes, propter fastigium vite, propter doctrine stillicidium, & concupiscentie refrigerium. parte 6. col. 941. c.

Congregatio filiorum Israel in prophetis promissa, intelligitur de vniuersis ad fidem Christi conuertendis. parte tertia, columna 2153. c.

Congregatio aquarum qualibet more Hebræorum dicitur mare, maxime notabilis. parte 1. col. 1424. & col. 1478. e.

Con

Index

Congregationes aquarum secundum Hebræos, aliquando dicuntur mare, aliquando stagnum, &c. parte quinta, columna 90. f.

Congregari ad populum suum dicuntur nonnulli sancti antiqui testamenti, cum de hac vita migraverunt. Nunquam tamen de aliquo eorum dicitur: Obdormiuit in domino, &c. parte 1. col. 299. d.

Coniugatus si abstinentia se castigat quæ religiofus, illaudabilis est. Et quare. parte 6. col. 160. f.

Coniugati de humilitate actiue, aliquando ascendunt ad altitudinem contemplatiue. par. 1. col. 73. f.

Coniugati aliquando congregantur audacius quàm cōtinentes, cōtinentes quàm virgines, & maioris sunt meriti, &c. parte 1. col. 1175. a.

Coniugati separantur quandoque quo ad cohabitationem & debiti redditionem, non tamen quantum ad vinculum. parte 5. 326. f.

Coniugati non solum ab alienis, sed etiam in suis vxoribus tempora seruent. parte 4. col. 1213. a.

Coniugatorum status significatur per ciuitates. parte 4. columna 1905. a. 1906. d.

Coniugatis fidelibus, pari consensu seruato, licet cōtinentiam seruare, coniugiumque vocari, &c. parte 5. col. 41. c.

Item parte 6. col. 248. d. e.

Item parte 1. col. 1601. b.

Coniugalit vita non virtutibus mira est, sed tantum à suppliciis secura. parte 1. col. 245. e.

Coniugium honestum fuisse in paradiso, nisi prius inobedientia merisset exilium, quàm Deus induxisset carnale consortium. parte 1. col. 111. b.

Coniugium verum fuit inter Mariam & Ioseph affectu & consensu mutuo sine copula carnali: non coniunctione corporum, sed copulatione animorum. parte 5. col. 45. c.

Coniugium solum expertus, nō de longinquo venit ad Christum, sicut qui nihil carnalis corruptionis expertus ad seruitutem Dei festinans, de longinquo non venit. parte quinta, columna 562. e.

Coniugium non omne est à Deo. Non enim gentilibus Christiana copulantur. parte 5. col. 920. e.

Coniugium nō reputatur postquam detectum fuerit, si antilla libero, vel seruus libera supponitur. Sic & de consanguineis. par. 5. col. 316. a.

Vide etiam in Matrimonium.

Coniugia gratiora indicanda sunt, quæ siue filijs procreatis, siue terrena contempta, continentiam pari consensu seruare potuerunt. parte 6. col. 254. e.

Item parte 1. col. 1601. b.

Item parte 5. col. 41. c.

Coniugia Dei & hominum distantiam habent. Homines de virgine, non virginem faciunt: Deus autem iunctus meretricibus, virgines reddit. parte 4. col. 1716. d.

Coniunctio Christi cum ecclesia de gentibus collecta, significatur per coniunctionem matrimonialem Salomonis cum filia regis Aegypti. parte 2. col. 689. c.

Coniunctio persone deuote cum Christo potest effici durante vita presenti, & quibus modis, &c. parte secunda, columna 295. c.

Coniux quæ & qualis & quando dicatur. parte quinta, columna 45. c.

Coniux pudica, virum & timet ne ab illo deseratur: & amat ut fruatur, sicut etiam patres à pijs filiis timentur & amantur, &c. parte 3. col. 1407. e.

Coniux fidelis quomodo permittitur cohabitare infideli secundum Apostolum, cum videatur contra sacram scripturam. par. 6. col. 250. d. e.

Coniuges cum per incontinentiam miscentur, lapsus scelerum subiungunt, & cum venia saluantur, &c. par. 1. col. 245. e.

Coniuratio quid est. parte 4. col. 110. d. e.

Coniuratores superstitiosi & diuini cum crucibus ac characteribus sape repetunt Adonai, Aglan, & Tetragrammaton, quæ procul dubio Latini, & Christiani à perfidis Iudeis didicerunt, & quare. parte 1. col. 516. d.

Connubia quare tribus passim inter se iungere Deus noluerit. parte 1. col. 2451. a.

Connubia legitima carent quidem peccato, non tamen quando actus coniugales geruntur spiritus sanctus datur. parte 1. col. 1234. e.

Connubia non sunt, ubi non est mors. Connubia enim propter filios: filij propter successionem, successio propter mortem. Vbi ergo non est mors, neque connubia, &c. parte 5. columna 921. c.

Conquisitor est qui secreta nature rimatur. parte sexta, columna 202. e.

Conianguinei in scriptura dicuntur fratres, sicut patet de Abraham & Loth, dicente, Ne quæso sit iurgium inter me, & te, fratres enim sumus. Erat autem Loth nepos Abraha. parte 3. col. 2101. c.

Conscientia quid & quando est, & quotuplex. parte 6. columna 685. b. c.

Conscientia nostra sufficit nobis propter nos, propter vos fama nostra non polluit, sed pollere debet in vobis. parte sexta, col. 419. c.

Conscientia remordens, omnia recta, suam irrisorem putat, & generaliter dicta sibi asumat, &c. parte tertia, columna 241. b.

Conscientia est quibusdam quies, quibusdam tormentum. parte 3. col. 477. b.

Conscientia noxia pramit, morbi vis urget, sensum mentis intercipit angustia. parte 3. col. 2399. c.

Conscientia felix quæ afflictionis tempore, bonorum operum recordatur. parte 2. col. 963. c.

Conscientia nostra si vicij purgata Deo habitatore gaudet, vocari potest Ierusalem, cuius porte sunt corporei sensus, & quare. parte 2. col. 1410. f.

Conscientia cordis est venter, & habet fontem. parte 5. columna 1260. f.

Conscientia est quoddam retinaculum quod retrahit hominem à peccato. parte 1. col. 1373. a.

Conscientia peccatoris dicitur locus quo effertur. parte 5. col. 794. f.

Conscientia virtutem cuiusque examinat. parte 1. col. 1126. d.

Conscientie & opera singulorum dicuntur libri aperti, & quare. parte 4. col. 1785. c.

Conscientie signantur domorum nomine, in quibus habitamus cum aliquid tractamus bonum, &c. parte tertia, columna 245. b. c.

Conscientie vermis significatur per vesicas turgentes. id est, pun- gentes. parte 1. col. 564. f.

Conscientia quies designatur per sedilia conuiuantium, in quibus federe debent percipientes sacramentum eucharistie, &c. parte 2. col. 1613. c.

Conscientia bone vrbe, capere hostes cupiunt per fenestras quinque sensuum. parte 4. col. 1917. a.

Qui conscientie fidens, negligit famam, crudelis est. parte 6. col. 419. c.

Conscientiam qui delectationibus scelerum pollunt, in ecclesia uxores alienigenas ducunt. parte 2. col. 1410. f.

Conscientias suas frequenter lauare debent per veram & puram confessionem ambulantes ad patriam per huius vite viam. parte 2. col. 1525. c.

Consecrat agrum & redimit agrum, qui conuersationem suam alij gubernandam permittit, sed co inuante prouectus, intellectum proprium addit, ut seipsum regere possit. par. prima, col. 1149. a.

Consecrare

Consecrare qui vult Deo initium conuersationis & voluntatis, quinque sensus corporis debet diligenter custodire, ne per lasciuiam in errorem aut immunda desideria desinant. parte 1. columna 1182. e

Consecrare domino primordia laboris debemus, non solum de predicationis officio, sed & de domesticis disciplinis (quas in se quisque solerter exercet) inchoationem bonæ voluntatis debemus domino dedicare. parte 1. col. 1269. a

Consecramur illi demoni, cui cura est quod admittimus per omnia peccata quæ committimus, maxime si non ex surreptione aliqua, sed studio peccamus. parte 1. col. 373. b

Consecramur tot demonibus quot peccata committimus, & mysteria idoli illius, vel illius suscipimus. ibidem.

Consecrari domino aliquid in lege ve. dicebatur dupliciter: & hoc innuitur per dictionem Hebraicam, Herem quæ uno modo significat sanctificationem. Alio modo destructionem, non tamen omnem, &c. parte prima, columna 1152. d. e. f. & columna 1153. a. b. c

Consecrata domino in veteri lege fuerunt in multiplicibus, in hominibus, & aliis, &c. Et multiplici modo: & de hoc plana distinctio. parte 1. col. 1152. e

Consecratorum Deo, alij per seipsos se Deo consecrant alij per alios. parte 1. col. 1151. b

Consecratio accipitur pro deputatione alicuius rei ad cultum diuinum absque reditu ad communem usum, & tale quid non poterat vendi vel redimi. parte 1. col. 1152. f

Consecratio ad opera Leuitarum nulli licebat nisi de tribu Leui, sed de aliis tribubus Israel, persone consecrabantur in aliis pijs operibus exercendis, &c. parte 1. ibidem.

Consecratio rerum diuersimode cedebat ad utilitatem sacerdotum vel ad cultum Dei. col. 1153. a

Consecratio data Sansoni pro consolatione populi intelligitur per donum fortitudinis, qua fuit quadam gratia gratis data, & potest stare cum peccato mortali, sicut & donum prophetie. parte 2. col. 241. c

Consecratio Sansonis fuit non similis Nazareorum, quia illi erant consecrati ad tempus & ad vacandum orationibus & pijs operibus. Sed Sanson fuit consecratus per totam suam vitam, &c. parte 2. col. 265. b

Consecratio summorum pontificum vete. Testament. post Aaron (quem Moyses ex præcepto domini consecrauit) qualiter seu per quem fiebat. parte prima, columna 975. c. & columna 976. d

Consecratio carnis & sanguinis Christi fit sub speciebus distinctis, tamen sub utraque specie est totus Christus. parte 5. col. 427. a

Consecratio qualis fuisset, si in triduo mortis Christi facta fuisset. parte 6. col. 295. c

Consecrationis sacramenta nullus audeat recusare, quantalibet pollens gratia. parte 1. col. 1386. f

Consecrationis ordo in veteri lege, & quid is in Ecclesia catholica denotet. parte 1. col. 479. b

Consecrationis verba in sacramento eucharistia quæ sunt, & quomodo intelligenda, &c. parte 6. col. 295. c

Consecratione facta qualis sit conuersio specierum, & de accidentium priorum subsistentia. parte 6. col. 297. a

Consentit, qui desinit obuiare cum potest. parte tertia, columna 1058. b

Consentientes qui possunt accusare vel arguere vel monere & non faciunt, non effugient iudicium. parte prima, columna 1081. b

Consequentia ad diuinum iudicium, sunt, retrusio demonum & damnatorum in infernum, deductio electorum ad celum empyreum. parte 4. col. 233. a. b

Conseruatio vitæ & prolongatio, decoctioni assimilatur, quia quamdiu calor naturalis decoquit alimentum conuertendo in membra, durat hominis vita.

Tandiu viuunt animalia quamdiu nutriuntur, & quando deficit calor naturalis, deficit vita naturalis morte. parte 4. columna 1155. c

Consiliari debemus morose, sed exequi velociter bene consiliata. parte 3. col. 2132. f

Consilium quomodo agendum sit apud maiores. Vt, scilicet, quisque pro suo sensu quod optimum intellexerit, vel intellexisse sibi videbitur, dicat, & tamen ei qui præest locum discernendi relinquat, &c. parte 2. col. 1336. d

Consilium utile, vt opera Dei non incaute discutiamus, sed creatorem in omnibus laudemus & benedicamus. parte 3. columna 2174. d

Consilium Dei & sententia Dei quomodo dicantur, & penes quid accipiantur secundum variabilitatem & permanentiam, &c. parte 3. col. 654. f

Consilium nouum do vobis, quare non dixit Saluator, sed Mandatum nouum, &c. cum communiter non cadant sub præcepto quæ ibi mandantur, sed sub consilio. parte 5. col. 1262. a

Consilium dare stulto charitatis est, consilium dare ipsi sapienti peruerſitatis est. parte 3. col. 253. c

Consilium solet dari inferiori à meliori & digniori. parte 3. col. 1565. b

Consilium bonum inferioris non est contemnendum. Exemplum datur de Moysè. parte 1. col. 652. & col. 653. a

Consilium iniquæ mentis cum vanum esse probatur, quo se impune peccare arbitrabatur, tunc caput inimicorum nudari dicitur. parte 1. col. 1666. c

Consilium Balaam quod dedit ipsi Balach ad prouocandum filios Israel ad luxuriam, erat ut mitteret puellas pulchras nobiles & ornatas prope exercitum eorum, &c. parte prima, columna 1369. a. b

Consilij Dei rationem querere est contra illud superbire. parte 3. col. 126. d

Consilij supermi vis vitari non potest, sed magna sibi virtute hæc temperat qui se sub eius nutibus refrenat, eiusque pondera leuiat qui volens portat. parte 1. col. 394. b. c

Consilio qui cuncta agunt, nec caducis rebus, sed virtutibus diuites esse volunt, substantiam suam pauperibus tribuunt, thesauros in celo conuolunt, figurantur in Aser. parte 1. col. 1163. b

Consilio non est opus nisi in aduersis. parte 3. col. 517. a

Consilia bona maxime in bellis valent, quæ confirmantur quando victoria obtinetur, & ad quam victoriam sequatur victorum leticia. parte 3. col. 564. f

Consilia aduersus imita in capita maligne consultantium retorquentur. parte 4. c. 54. e

Consiliis Dei humana facta etiam tunc congrue seruiunt, cum resistent, vt in venditione Ioseph, &c. parte 3. col. 83. b

Consiliario omnes egent. par. 1. col. 656. b

Consolantur Christum, consolantur ecclesiam qui ab infidelitate resipiscunt, & prauitatem per quam repugnauerant deserunt. parte 3. col. 409. b

Consolari percussum merore, est ei post percussorem de venia cõgaudere. parte 3. col. 409. b

Consolari quid est. parte 5. col. 96. f

Consolatio fit multis modis. parte 4. col. 997. c

Consolatio, solatium, societas & miseratio quomodo differunt. par. 6. col. 581. c

Consolatio grandis illorum qui premuntur, si sciant hostes suos esse perituros. parte 4. col. 2217. a. b

Consolatio magna est in re qua displicet, si eo ordinante geritur cui nil nisi iustum placet. parte 3. col. 34. d

Consolatio magna est in malis bonorum reminisci, sicut in latis temperat ab elatione præuisio mali. parte tertia, columna 43. c

Consolatio bona, consilium sapientium, qui dum se inuicem consolando instruunt, ferrum ferro acuitur. parte tertia, columna 1720. f

Consolatio

Consolatio interior à Deo data significatur per somnia quæ interius sunt. parte 2. col. 495. c

Consolatio post tentationem, & post correctionem suauis recreatio. parte 1. col. 1512. d

Consolatio populi facta per Christum in aduentu suo primo duplex est, &c. parte 4. col. 345. c

Consolationes spiritus sancti data diuinitus afflictis iniuste, per orationes hominum deuotorum, per quem significantur. parte 2. col. 620. f

Consolationum suffragia per pietatem benigni iudicis, vincunt tentationis nostre dispendium. parte tertia, columna 406. e

Conspersio quid est. parte 6. col. 233. b

Constantia voluntatis & perseverantia bonæ operationis: significatur per soliditatem aris & ferri. parte secunda, columna 1685. c

Constantis Eracly nepos capit imperare anno 643. & persuasus à Paulo Constantinopolitano episcopo incidit in hæresim Monothelitarum, &c. par. 6. col. 1611. c

Constantinus magnus exhibuit beato Siluestro stratoris officium. parte 4. col. 1054. e. & 2083. c

Ante Constantini tempora non in conuentu populorum, sed tanquam per latebras predicabatur fides: in secreto congregabantur Christiani. parte 1. col. 306. a

Constantinus magnus imperator in signo crucis vicit Maxentium, & similiter Licinium. Et magnifice ecclesiam dotauit. parte 6. col. 1526. c

Constantinus magnus quando dedit ecclesie bona temporalia vox fertur audita fuisse: Hodie cecidit venenum in ecclesiam Dei. parte 3. col. 1896. f

Constantinus magnus extirpauit quatuor tyrannos Christianorum persecutores in quatuor partibus mundi. Et significatur per Ezechiam regem, &c. et. parte secunda, columna 1235. c

Constantinus (alius post magnum) qui cepit imperare anno domini septingentesimoquadragésimo, fuit pessimus, imaginem Christi, & sanctorum ab ecclesiis remouit, Monachos & moniales contrahere matrimonium coegit. parte sexta, columna 1612. e

Constellationes qui sequuntur, culpantur, non qui naturales effectus elementorum nouerunt, &c. parte sexta, columna 501. & 502. a

Constellationes circa signa quomodo mouentur siue voluntur: Et quomodo signant. parte 3. col. 120. f

Consuetudo dicitur bonus usus, non abusus. Et est optima interpretis legis. parte 1. col. 1604. f

Consuetudo est quedam altera natura proueniens ex longa consuetudine & indurata, &c. et. parte tertia, columna 1335. c

Consuetudo magnum in se vinculum habet. parte tertia, columna 1347. c

Consuetudo impedire non debet quominus veritas vincet. parte 2. col. 1431. a

Consuetudo est laqueus detinens in peccato. parte tertia, columna 199. c

Consuetudo praua tenet hominem in peccato ligatum propter malum habitum inclinantem, &c. parte quarta, columna 4406. f

Consuetudo veterum erat, vt si sponsus sponsam repudiaret, in signum repudij discalciaretur. parte 1. col. 495. a. b

Consuetudo est Iudeorum tempore vesperarum orare. parte 1. col. 287. f

Item parte 4. col. 1517. a. b. c

Consuetudo fuit apud Indæos in solennitate paschali vinctum vinum propinquum morti saluare: Et hæc consuetudinem impetraverunt Iudei ab imperatore. parte quinta, columna 450. f

& col. 1318. c

Consuetudo inoleuit in noua lege, quod sacerdotes cum vestibus sacerdotilibus sepeliuntur, Et vnde hoc trahitur. parte 1. col. 991. e

Consuetudinis fuit, maxime in illa simplicitate antiquorum, vt propinqui propinquos oscularentur, & hodie fit in multis locis. parte 1. col. 337. c

Difficile surgit quem moles mala consuetudinis premit. parte 5. col. 1260. b

Consuetudine praua victa cautius obtemperabis rationi, ne ad aliquam perniciosam consuetudinem desinas. parte prima, columna 103. a. Interl.

Consuetudines hominum viciose dicuntur portæ areæ. parte 3. col. 1264. e. f

Consulere non est semper cõsiliu dare, sed secretum reuelare. parte 1. col. 1359. a

Consulere dominum quomodo iuit Rebecca, cum nondum essent propheta vel sacerdotes. parte 1. col. 296. b

Consules rexerunt Romam usque ad Iulium Cæsarem. parte 4. col. 2248. d

Consummatio omnium à Deo duplex significatur. parte 1. col. 1123. c

Consummatio est omnium virtutum perfectio, pro summo bono omnia facere, usque ad mortem pro veritate certare, &c. parte 3. col. 1382. e. f

Consummationis temporum initium aduentus domini est. parte 1. col. 1106. f

Contemplari volenti diuina ineptus locus est ciuitas tumultuosa. parte 5. col. 1006. f

Contemplari qui volunt pro sua quiete, dimissa proximorum necessitate arguuntur. parte 2. col. 829. c

Contemplari volentem impedit curiositas perscrutantis. parte 3. col. 1346. e. f

Contemplatio est participatio quadam celestis & immortalis vite. parte 1. col. 1677. b. c

Contemplatio vite, excitat desiderium contemplationis patriæ. parte 1. col. 499. c

Contemplatio omnis vitæ presentis quantumcumque sit eleuata tamen habet obscuritatem annexam, & hoc significatur per turbinem in Elie ascensu. parte 2. col. 863.

Contemplatio per oculum intelligitur, quæ non deficit in bono contemplatio, sed magis proficit tempore senectutis sedatis passionibus sensitiuæ partis. parte prima, columna 694. e. f

Contemplatio sanctorum & potissime Euangelistarum differt à contemplatione philosophorum. parte quinta, columna 1007. a

Item parte 3. col. 1344. f

Contemplatio est sepulchrum quæ à mundo mortuos in intimis abscondit, & actiua vita quodammodo sepelit, quæ à prauis moribus mortuos tegit. parte tertia, columna 87. a. b

Contemplationis ad virtutem non sufficit, emundare opera penitentis lachrymis, nisi sequatur castitas mentis & corporis. parte 1. col. 660. e. f

Contemplationis luce pasci, est comedere, quam non habet nisi qui prius in hoc exilio quasi ubi non sunt bona, gemit & suspirat desiderio. parte 3. col. 107. c

Contemplationis dulcedo brevis est & rara propter grauedinem carnis, quia terrena inhabitatio aggrauat sensum multa cogitantem, &c. parte tertia, columna 1833. b

Contemplationis arcem qui tenere desiderant, prius necesse est in campo actionis se per exercitia probent. parte 4. columna 1048.

Item parte 3. col. 1344. f

Item parte 2. col. 863. b

Item parte 1. col. 661. c

Contemplationis exempla inuenit unde diues fit qui sapientiam querit in iustis olim mundo sepultis. parte tertia, columna 52.d.e

Contemplationis culmen non attingimus, si non ab exterioris cura oppressione cessemus. Nec nos ipsos intuemur (ut sciamus in nobis aliud esse rationale quod regit, aliud animale quod regitur) nisi ad secretum silentij recurrentes, ab exteriori perturbatione sopiamur. parte 1.col.80.f

Contemplationis perturbatio a quiete, uno modo est ab extrinseco, alio modo ab intrinseco. parte tertia, columna 1405.c

Contemplationis studium non potest assequi, qui adhuc in delectatione configitur carnis. parte quarta, columna 2352.a.b

Contemplationis gratiam habens homo delere debet nomen sensualitatis: Et tunc deletur, quando sensualitas iam non repugnat rationi. &c. parte 1.col.1619.c

Per contemplationis intima infusionem quotiens de supernis aliquid tenuiter videmus totiens de rore cali accipimus. parte 1.col.317.e

Contemplationis lumen ignorans, presentis vitæ tenebris presus dum venturam lucem diligenter non conspiciat, nescit quo porrigat operis gressum. parte 1.col.109.4.e

Contemplationis philosophica ascensus: incipit ab admiratione, & similiter ad sublimitatem contemplationis theologicæ. sancti doctores inceperunt ascendere ex admiratione. &c. parte 3.col.1393.e

Contemplationis montem tria faciunt conscendere. parte 5.col.821.e

Contemplationis claritatem impedit tribulationis impetus. parte 106.e

Contemplationi vacantes sunt volatilia, qui si necessitate terrenis negociis se immisceant, mox ad celestia reuolant. parte 1.915.c

Contemplationi non potest seruire uxoris seruus, nec assequi studium contemplationis qui haret in delectatione carnis. parte 1.col.1573.e

Ad contemplationem quatuor inter cetera disponunt, scilicet, acquisitio sapientiæ, conseruatio munditiæ, humiliatio intelligentiæ, & consideratio remunerationis diuinæ. parte 3. columna 2167.c

Contemplatione qui ad superna tollitur, per humilitatis compactionem debet condescendere inferioribus: nec se ex eo quod habet erigat, sed his qui illud non habent, predicando libenter impendat. parte 1.col.301.b.c

Contemplationes altæ vel altæ sententiæ scripturæ sanctæ, sunt montes pascuæ. parte 3.col.371.b

Contemplatiuus homo perfectus significatur per Moysen. parte 1.col.847.c

Contemplatiuus vir significatur per Eliam in calum ascendentem. parte 2.col.866.f

Contemplatiuus homo intetus circa Deum, descendit ad actiuam propter necessitatem proximi, & significatur per Sansonem Nazareum. parte 2.col.255.c

Contemplatiuus homo celestis patria terram non intet, licet multum desideret, nisi morte corporis precedente. Et significatur per Moysen. parte 1.col.169.4.f

Contemplatiuus facit tria tabernacula, quando legem & prophetas & euangelium practice legendo disponit, &c. parte quinta.col.241.c

Contemplatiuus debet fugere tumultum multitudinis presentis vitæ quantum potest bono modo, ne per hoc impediatur in contemplatione. parte 1.col.1678.d

Contemplatiuus significatur per onagrum. parte tertia, columna 371.c

Contemplatiua vita delectabilior & sublimior est actiua: Et quare. parte 3.col.1375.e

Contemplatiua vita consistit in oratione deuota, & in meditatione sanctarum scripturarum diuinitus eleuata. parte 2.col.655.b

Item parte 1.col.849.c

Contemplatiuum significat cedrus. parte 3.col.1164.e

Contemplatiua vitæ perfectio est quedam inchoatio vitæ celestis. parte 4.col.2081.c

Contemplatiua vitæ exercitium ad quid ordinari debet. parte 5.col.410.f

In contemplatiua homo perfectus significatur per Dauid. parte 2.col.655.c

Contemplatiui sunt reges & consules, & quare. parte 3.col.54.f

Contemplatiui intelliguntur per volatilia. parte tertia, columna 151.c

Contemplatiui duplicem materiam habent contemplandi, scilicet, miseriam humanam, ut se humilient, & excellentiam diuinam, ut Deum magnificent. parte 3.col.2187.c

Contemplatiuorum vniuersitas signatur per decem virgines. parte 5.col.407.c

Contemptus quid est. parte 3.col.736.f

Contentio quid est. parte 6.col.26.b

Contentio est nociua, & quare & quomodo. parte sexta, columna 740.e

Contentiones vel discordias qui seminant inter seculares vel religiosos caudam sibi magnam aggregantes, ut multitudine obtineant, quod consequi non poterant ratione (& hoc in principibus & regibus quantum ad statum laicorum, in ecclesiis vero quantum ad statum clericorum, in religionibus autem quantum ad officia religionum) significantur per Chore Dathan & Abiron, &c. parte 1.col.1273.c

Contentiosi intelliguntur per hominem ratione abutentem, & quare. parte 4.col.2078.f

Continens & castus differunt. parte 6.col.514.f

Continens hominis figuram tenet Iob, qui fortes passionem vel tentationes patitur, sed ab eis non superatur. parte 3. columna 102.d.e

Continentes qui suum propositum complere cogitant, quibus munimentis hoc perficere valent, Et de hoc exemplum. parte 1.col.118.f

Continentiam vitæ signatur in Nazareis. parte prima, columna 1177.c

Continentia que est ex naturali frigiditate contracta à parentibus vel priuatione membrorum genitalium, non est laudabilis, nisi in quantum per voluntatem acceptatur, &c. parte 5.col.317.c

Continentia coniugaliter meritoria est, minus tamen quam vidualis & virginalis. parte 2.col.691.c

Continentia quedam est laudabilis, &c. quedam non, ut que accidit ex naturali frigiditate, &c. parte 5.col.317.

Continentia virginalis inducit intellectus subtilitatem, sed lasciuia illius hebetudinem. parte 5.col.1010.d.e

Continentia est custos bonorum operum. parte prima, columna 792.d

Continentia & puritas in virginibus desponsandis temporibus antiquis qualis fuerit insinuatur. parte 2.col.588.d

Continentia laus. parte 2.col.661.b

Continentiam qui voluntate elegerunt, fecerunt eam esse necessitatis, quoniam iam ab illa sine damnatione deuare non possunt. parte 4.col.726.d.e

Continentiam vouit Adam, quam tamen ex ordinatione Dei non seruauit, & quare. parte 1.col.130.e

Continentiam seruauit Noe in arca & filij si. parte 1. columna 151.b.c. & col.163.b

Continere, melius est simpliciter quam nubere, & hoc duplici de causa. parte 5.col.317.c

Continere est bonum ratione animæ, ratione corporis, & ratione rerum.

nerum exteriorum. parte 6.col.243.e

Continere qui studet propter Deum, ut sine sollicitudine viuens cogitet que Dei sunt, assumetur. parte quinta, columna 444.d

Concionibus fit promulgatio duplex altera quidem moralis altera doctrinalis. parte 1.col.1223.c

Contractus matrimonij fuit impeditus cum muliere Israelitica. A quo impediuntur impotentes ad generandum, patientes defectum natalium propter vilitatem originis: Amonite & Moabite, Aegyptij & Idumæi. parte 1.col.1593.f

Contractus secundarum nuptiarum improprie & large vocatur permissio, in quantum consilium quod datur de minori bono ne maius bonum male conseruetur, vocatur permissio. parte 1.col.1605.a.b

In contractibus, proximis compatiatur, ne quis nimium studeat possessiones aliorum acquirere, sed indigentibus commodare, & commodata paulatim de fructibus agrorum recipere. parte 1.col.1125.a

Contrariarum species in intellectu non sunt contrarie. parte 3.col.1913.c

Contristari cepit Iesus, quare, & propter quid. parte 5. columna 431.b

Contritio quedam est prophetarum, alia est peccatorum, & quomodo differant. parte 4.col.995.c

Contritio mentis, non oris loquutio dominicam pietatem inflectit. parte 2.col.1269.c

Contritionis lachrymæ non sufficiunt de communi cursu, nisi sequantur opera satisfactionis. parte secunda, columna 159.c

Controuersia inter nos & Iudeos de nono, & decimo præceptis decalogi recitatur. parte 1.col.675.c

Controuersiam inter pastores catholicos, & subuersores hereticos, significat rixa inter pastores Loth, & pastores Abrahæ. parte 1.col.196.f

Contumacia aduersus mandata Dei quomodo puniendus. parte 1.col.1642.d

Contumeliosa verba non tam conuicia quam adiutoria esse credidit Dauid, quibus se purgari sibi que miserari posse indicauit. ibid.

Contumeliis gratia magis quam ira debetur, quorum interuentu Deo iudice pena grauior declinatur. parte 2.col.609.c

Contumeliis verborum pressus qui virtutem patientiæ seruare non potest vel sufficit, factum Dauid ad memoriam reuocet: quem cum Semei conuiciis urgeret, & armati praces vocisci contenderent, ait: Dimitte eum ut maledicat, &c. parte 2. ibid.

Conturbati minus preuident. parte 3.col.88.f

Conuersandi modus debitus alternatur secundum triplicem actum. Primo in actu rationis qui est loqui. Secundo in actu concupiscibilis. Tertio in actu irascibilis. parte tertia, columna 1875.c

Conuersatio sancta in tribus consistit primum est tolerantia malorum, secundum operatio bonorum, tertium operatio istorum & illorum. parte 6.349.c

Conuersatio & cohabitatio fidelium in primitiua Ecclesia metaphorice per lupi & agni habitationem designatur. In qua quamuis ante discordes in actibus & moribus, vel modo viuendi fuissent, recepta fide Christi & gratia spiritus sancti in omnibus fuerunt concordantes. parte 4.141.c. & 142.f

Conuersatio nostra semper in celis, omnis motus noster, actus, cogitatus, & sermo, celestis sit: Quanto enim illic ardentius ascendimus, tanto demones precipites descendant: & quanto nos superiores, tanto illi inferiores. parte prima, columna 1259.b

Conuersatio vniuersusque dicitur eius possessio: alius virginitatem habet, alius continentiam pollet: hic præminet sacerdotio, ille pauperum patrocinio: quisque secundum virtutem habet possessionem. parte 1.col.1127.b

Conuersatio carnalis est pellis exterior. parte 1.col.1023.e

Conuersationis & voluntatis initium qui vult Deo consecrare, quinque sensus corporis debet diligenter custodire, & quare. parte 1.col.1181.b

Conuersationis sanctæ virtus quamuis quemlibet euerit, adhuc tamen ei de vetustate vitæ nascitur quod toleret, &c. parte 1.col.1213.c

Conuersationis bonæ initium & confessionis, per quid significatur. parte 1.col.1213.c

Conuersationis bonæ primordia in exercitio actionis publicare, est arare in primogenito bonis. parte 1.1547.c

Conuersationis novæ dulcedo dicitur ficus & vna. parte 5.col.151.a

Conuersationem indicant habitus & victus. parte quinta, columna 71.c

In conuersatione nostra nulli vicio parcendum, ne coram oculis domini voluptatibus corrupti & abominabiles appareamus, &c. parte 1.col.1576.f

Conuersationes distinctæ hominum distinctis congruunt ordinibus angelorum, & in eorum sortem per conuersationis similitudinem ascendunt. parte 1.col.1656.d

Conuersationes hominum diuersæ sunt secundum leges. parte prima, columna 924.f

Conuersio perfecta insolentis ad Deum: alios plures ad hoc animare solet ad simile faciendum, &c. cetera. parte quinta, columna 587.c

Conuersio in presenti vitæ & fructuosa penitentia, celerem confert medicinam, quæ non solum vulnus præteritum sanat, sed ultra non sinit animam peccato vulnerari. parte prima, columna 1266.f

Conuersio Iudeorum in fine mundi ad Christum. parte 4.col.784.f

Conuersio Christianorum & Iudeorum, per reuersionem Iacob intelligitur. parte 4.col.784.f

Conuersio gentium ad fidem messis nomine designatur. parte 4.col.1866.f

Conuersio virgarum in dracones non fuit virtute demonis secundum veritatem, licet secundum apparentiam potuit fieri. Notantur opiniones. parte prima, columna 545.c. 546.d.e.f

Conuersio duplex, scilicet, qua quis ad Deum conuertitur, vel à Deo, &c. parte 2.col.83.a.b

Conuersionis in ingressu, omnes qui catechizantur remissionem peccatorum & requiem sperare docentur, &c. parte 1. columna 776.e.f

Conuersionis facultas intra nos est. Cum enim conuersus ingemueris saluus eris, &c. parte 1.col.1399.b

Conuersionis nostre ad Deum primordia, quando in presente ecclesiam intramus, figurantur per introitum templi siue oraculi, ubi fuit arca, qui significat introitum cali: Iste ingressum nostrum ad fidem, ille ad spem designat, &c. parte 2.col.728.d.e

Conuersionum initia sunt permixta novæ vitæ per intentionem & veteri per consuetudinem, &c. parte 3.col.377.a

Conuersum quemque facile est diabolo renuocare, vnum & verum Deum confiteri, & percipere sacramenta, &c. sed ipsa consuetudo viciorum, conuersis quasi inimica turba repugnat, & tanto ad superandum difficilius, quanto diutius terram ordi virtute vacuam possedit. parte 2.col.1313.e

Conuersi ad bonum per predicationem, qui non solum operantur bonum quod est necessitatis, sed etiam aliquid quod est supererogationis, significantur per filios Iacob, & cetera. parte 6. columna 1526.c

Conuersi de nouo incipientes seu Neophyti, significantur per primitiua, parte 1.col.1547.c. 1548.f

Conuersi ad fidem Christi denotantur per Sodomam & Gomorram, per Samariam & per Ierusalem, &c. parte quarta, columna 1200.d.e

Conuersi de gentibus, & in scientijs philosophicis edocti, illas scientias conuerterunt ad edificium ecclesiæ Christi: & per quos significantur. parte 2.col.1281.e

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

Conuersi defuncti esse quod fuerant & quodammodo occiduntur. parte 2. col. 1649. b. Interl.

Conuersi dantur magistra Ecclesie erudiendi & membris Ecclesie aduocandi committuntur. parte secunda. columna 1307. b. c.

Conuersi si quis uoluerit ad nostram fidem, & ciuis terra nostra ascribi, non affligamus eum, nec imponamus graue iugum. parte 1. col. 1676. e. f.

Conuersi dum uolumus ad dominum, post peccata magis à diabolo impugnatur, & aciores tentationes excitat quam prius, quando possidebat quietus. parte quinta. columna 294. e.

Conuersi ad Deum, & aucti à Deo quid sit, & quando quis dicitur ad Deum conuersus, & à Deo auctus, parte 1. columna 867. c.

Conuiciari & improperare differunt. Nam conuiciari est imponere alicui crimen uitiosum, ut scilicet, quod sit latro vel ribaldus, &c. Improperare est aliquid turpe irrogare, quod tamen non est uicium, ut sit spurius, uel seruilis conditionis. par. 3. col. 282. f.

Conuicia elata tunc bene toleramus, cum in secreto mentis ad mala perpetrata præcurrimus. parte secunda. columna 609. b. c.

Conuiuantes possunt se mutuo reuocare meritorie, & etiam illi cito. parte 5. col. 894. f.

Conuiuantes in solennitatibus solent lautius comedere & bibere, & per consequens iurgari de facili, & inter iurgia prorumpere ad blasphemias. parte 1. col. 1120. e.

Conuiuium Asueri fuit in quadam mirabili domo habente columnas argenteas, &c. & an fuerit unum uel duo. parte 2. col. 1612. f.

Conuiuium fecit Abraham, non in die Natiuitatis, nec in die circumcissionis Isaac filij sui, sed in die ablactationis, & quare. parte 1. col. 263. a. & 264. d.

Conuiuium nuptiarum septem diebus durabat: quod patet de Lia & Sansone & multis alijs. parte 1. col. 91. g. Item parte 2. col. 247. e.

Conuicia que uicia sequuntur. parte 1. col. 829. b.

In conuiuiis carnalibus solent homines relaxare linguas suas blasphemias & conuicia. parte 6. col. 1687. c.

Cophinus quid dicatur. parte 3. col. 1072. f.

Cophini impleti panibus quid significant. Et unde fuerunt apportati, quando fragmenta collecta fuerunt que superauerant de quinque panibus hordeaceis, quibus cibati fuerunt quinque milia uirorum, &c. parte 5. col. 1114. c.

Copres presbyter sanctus interrogatus de Melchisedech quis fuisset, cum de hoc cepisset cogitare percussit os suum dicens. Vae tibi Copres, quia que tibi mandauit Deus ut faceres dereliquisti, & que a te non requirit, illa scrutari presumis. parte 3. col. 1093. c.

Copule mentium religiosiores sunt quam corporum. parte quinta. col. 811. b.

Coquimus quasi mente omne quod subtiliter cogitamus. parte 1. col. 88. d.

Item parte 2. col. 1525. b. c.

Cor dicitur fons à quo procedunt spiritus vitales sicut aqua uida ex fonte. parte 3. col. 1812. f.

Cor figuli dicitur cinis propter affectionem & attentionem suam quam habet ad terre figurationem. parte tertia. col. 1955. c.

Cor hominis cibus est, quia quadam exurit & quedam coquit, &c. parte 1. col. 960. e. f.

Cor marens denotat rectores ac sacerdotes, quia sicut ex corde procedit sensus & motus ad alias partes corporis, sic per illos debent alij accipere sensum bone cogitationis & motum sancte operationis, accipiendo ab eis doctrinam & exemplum uirtutis. parte 4. col. 15. e.

Cor dum quatuor uirtutibus principalibus infunditur, ab omni desideriorum carnalium estu temperatur, sicut quatuor fluminibus paradisi irrigatur. parte 1. col. 71. a. b.

Cor humanum quod est seminandum semine uirtutum, per terram colendam intelligitur. parte 1. col. 710. f.

Cor malarum cogitationum dicitur uia & petra: & quare. parte 5. col. 811. b.

Cor impium per maris profundum intelligitur. parte 3. columna 355. c.

Cor simplex est, quod est mundum ad rectitudinem intentionis. parte 6. col. 245. c.

Cor castum habet qui gratis Deum amat. parte tertia. column. 976. c.

Cor sequitur manus: quidquid uis & non potes, Deus factum putat. parte 3. col. 845. a.

Cor effundere in conspectu domini quasi aquam, quomodo & qualiter fiat. parte 4. col. 969. a. b.

Cor hominis dicitur durum met aphorice, ad similitudinem corporis duri. Corpus enim durum dicitur, quod non cedit tangenti, sed resistit: sic cor hominis quando non cedit uel obedit mentioni ad bonum, sed magis resistit. parte 6. col. 830. d.

Cor hominis quodammodo fugit à se, surreptitibus phantasmatis malarum cogitationum. parte 3. col. 1095. a.

Cor suum debet homo per dilectionem reducere in Deum in ingressu lecti ad dormiendum, & in egressu ad uigilandum. parte 1. col. 1499. c.

Cor hominis cibus est: quod si uicia uel diabolus succenderint, non coquet sed exuret: sed si Christus succenderit, non exuret ad perditionem, sed coquit ad sacrificium. parte prima. col. 960. e. f.

Cor distortum habet qui prauè intellecta non corrigit, & que natura docet non perficit. parte 3. col. 1027. a. b.

Cor nostrum est altare Dei, in quo iubetur ignis semper ardere, quia necesse est ex illo charitatis flammam indesinenter ascendere. parte 1. col. 951. b. c.

Cor hominis deuoti in quo crematur incensum orationis deuote significatur per altare incensi, & cetera. parte prima. column. 809. b. c.

Cor humanum in quo debent offerri deuotionis sacrificia, per altare aneum significatur, &c. parte 2. col. 946. f.

Cor suum inuenit homo quando morientibus uisceribus eiectis, quæ perierunt suauitatem uinguenti, & totus affectus cordis ad adorandum Deum colligitur. parte 3. col. 1095. a.

Cor designatur nomine uentris, & quare. parte tertia. columna 1856. c.

Item parte 1. col. 926. f.

Cor humanum nullus præter Deum repleve potest uel quietare. parte 5. col. 1318. c.

Cor suum cum omni diligentia custodientes, ne procedant ex eo cogitationes male, & os suum ne procedat inde sermo malus: tales interimunt habitatores Huius. parte 2. col. 60. e.

Cor sagittatur uerbis Dei ad amorem Dei, ut fiat in eo uulnus amoris, non liuoris. parte 3. col. 1420. e.

Cor electorum diuina sapientia plenum, continens aromata uirtutum, significatur per mortariolum. parte 1. col. 732. f. & col. 1208. d.

Cor hominis per ingenium emicat flatu demonum per mala desideria agitatur, sed respectu iudicis quasi calore solis deficit, &c. parte 3. col. 106. e. f.

Cor nostrum est mare turbidum furore, rixis amarum, elatione tumidum. parte 3. col. 353. b.

Cor nostrum tumultuosum cogitationibus nube uestitur, ibidem.

Cor nostrum quod mare dicitur: dominus terminis circumdat, quomodo & quibus. ibidem.

Cor hominum profundum unde venti erumpunt, & sunt tempestates seditionum & dissensionum. parte 3. col. 1267. b.

Cor duplicem habet operationem secundum medicos, quia per unam partem alimenta trahit, per alteram purgationem discernit. parte 1. col. 926. f.

Cordis & renum quedam affinitas est. Motum enim transcendendi medici ponunt in corde. In renibus autem memoria huius rei dicuntur.

cunt intere: in quibus & seminis causa est, unde etiam eis cum femoribus communio est. parte 1. ibid.

Cordis obduratio. In Obduratio cordis.

Cordis simplices motus à duplici a te custoditi, in puritate nutriti dicuntur asina. parte 3. col. 19. a. b.

Cordis aditus contra prauos motus ratione munitur. parte 1. col. 242. a. Interl.

Cordis in secreto stamus, quasi post parietem corporis, donec per linguam egredimur. parte 3. col. 17. b.

Cordis mundicia redundat in labijs. parte 3. col. 2174. a.

Cordis mundicia quomodo sit conseruanda. parte prima. columna 93. a.

Cordis foribus debet præponi fortis & uigil sensus, quem nec negligentie somnus opprimat, nec ignorantia error fallat. parte 2. col. 535. a. b.

Cordis dispositio magis apparet in facie quam in ceteris partibus corporis, eo quod ibi uigent omnes sensus. parte 3. col. 2045. c. & col. 2054. c. Vide etiam in Passiones.

Cordis humani locus est delectatio uite presentis. par. 3. col. 310. a. In corde clamant alij, alij in corde loquuntur. parte 4. columna 994. a. b.

Corda nostra male sana sunt, cum nullo Dei amore sauciantur, cum peregrinationis erumnam non sentiunt, & infirmanti proximo, nullo affectu compatiuntur. parte prima. columna 1660. e. f.

Corda frigida & dura prauorum, intelligenda sunt in niue & grandine. parte 3. col. 357. a. b.

Corda prauorum etiam desperatissimorum Deus intrat & compungit: & per quid significatur. ibid.

Corda nostra necesse est ut Dei gratia aperiamus, & deprecemur, ut per singula que inchoamus bona, sua nos misericordia illustrare, & in amorem suum accendere dignetur, & de hoc figura. parte 1. col. 773. b. c.

Corda prophetarum non tangebant spiritus prophetie, cum erant depressa ex actu matrimoniali. Nam sacerdotes uete. le. diebus quibus ministrabant ab uxoribus continebant. parte 1. 1246. e.

Corda mala omnia hominum, patientia Dei male utendo durefcunt. parte 1. col. 576. f.

Corda mollia pauperum, uallium nomine significatur. part. 3. col. 371. a. b.

Corda sine manibus non leuantur, neque manus sine cordibus: ut integritas fidei commendet nos Deo & operatio. parte 4. col. 963. b. c.

Corda que flamma intimi amoris semper ardent, & uirtutum facta uel solent procreare, significantur per furnos, in quibus panes coquuntur. parte 2. col. 1403. a.

Corda sanctorum mense sunt Dei, ad holocaustum quadratis lapidibus constructa. parte 4. col. 1404. b.

Corda fidelium dicuntur lampades, in quibus dilectio continetur, ut in uase. parte 3. col. 1881. a. b.

Corda electorum dominus ut bona operentur, inspirat & adiuuat: nulli tamen absque peccato esse donat: quod in futuro fidelibus referuat. parte 2. col. 1154. f.

Corda latentia profunda, & corda mortaliū, profunda cogitationes, abyssi dicuntur. parte 3. col. 1485. a. b.

Corda electorum assimilantur figura quadrata, & quare. parte 4. col. 448. g.

Corda nostra agri sunt angelorum, quisque eorum ex agro quem colit offert primitias domino. parte col. 1296. d.

Cordibus malis utitur Deus bene ad id quod uult ostendere bonis, & quod facturus est bonis. parte prima. columna 541. b. c.

Coram importat presentiam uel anteceffionem loci uel temporis. parte 1. col. 294. c.

Coram domino: quomodo aliqua facta uel iussa fieri dicuntur in ue. Testamento, quando nec ullum tabernaculum: nec arca Testamenti fuerat constituta. parte prima. columna 641. b. c. & col. 639. b. c.

Corban quid significat: Et nota abusionem Iudeorum per hoc in suis traditionibus, & cetera. parte prima. columna 555. c.

Corban erat locus ubi ponebant oblationes sancte in templo pro reparatione templi & alijs necessarijs. parte quinta. columna 448. f.

Corban & musach quomodo differunt. parte secunda. columna 940. f.

Corinthe diuites ante susceptionem sacramenti, preparabant sibi cibaria sua, & portabant ad ecclesiam comedentes antequam sederent & sumerent sacramentum: & diuites laure comdebant & bibebant, pauperes autem esuriebant. parte 6. columna. 289. c.

Cornu reliqua parte corporis est eminentius, simul ornametum affert capiti. parte 4. col. 63. c.

Cornu solent clangere Hebrei, in signum dati arietis. parte 1. col. 258. b. c.

Cornu est duplex moraliter loquendo, scilicet, cornu constantie, & cornu superbie. parte 6. col. 1478. e.

Item parte 2. col. 322. f.

Cornu pro regno sepe ponitur, etcetera. parte prima. col. 63. c.

Cornu in scriptura accipitur pro motu cordis tendentis ad aliud arduum: & si careat regula rationis & legis diuina, dicitur cornu superbie. Si autem regulis mensuretur, dicitur cornu magnanimitatis, uel magnificentie, & cetera. parte secunda. column. 322. f.

Cornu uocatur Christus in nouo & ueteri testamento. parte 5. col. 1585. a. b.

Cornua quatuor, sunt quatuor regna Iudeos affligentia successi uel scilicet, Chaldaeorum, Persarum, Græcorum, & Romanorum: qui omnes fuerunt aduersarii Iudeorum secundum quatuor mundi partes. Nam sunt afflicti ab occidente & oriente, à meridie & aquilone, &c. parte quarta. col. 2141. 2142.

Corona clericorum nunc uel dicitur, que primo signum humilitatis, sed nunc superbie & malignitatis. parte quarta. columna 255. c.

Corona bone uite in tentationibus & tribulationibus uix habetur. parte 1. col. 970. e. f.

Corona arca non erat rotunda sed quadrata: Dicitur tamen corona, quia erat per totum circumcinctum arca. parte prima. column. 734. d.

Corone tres reddende uirginibus, doctoribus, & martyribus, significantur per labium in circumcinctu arca & coronam intrasilem & coronam aureolam, & cetera. parte prima. columna 740. d.

Corone dabantur antiquitus sapientibus, in signum quod debebant ab alijs honorari, & in periculis adiuari. parte 3. column. 1620. f.

Corone auree quibus licitum erat uti, & quibus non. parte 4. col. 2415. a. b.

Corone auree impense sunt in templo adificato in loco patenti ad templi decorem, & offerentium memoriam. Sed unde facte sunt. Et quare. parte 4. col. 2219. b.

Coronas (ut dicit Sabbi Salomon) principales populi Israelitici sibi imposuerant in die dationis legis, &c. & tunc populus fuit Deo desponsatus per susceptionem legis, & ideo fuerunt coronati ad modum sponse, & cetera. parte 1. column. 846. f. & col. 853. c.

Coronat in nobis Deus dona sua, non que ex nobis sunt merita. parte 6. col. 523. a. b.

Non fortes, sed agonizantes coronantur. parte tertia. columna 1101. a. b.

Coronabitur non qui inchoat, sed qui consummat. parte 1. column. 1197. b.

Corporale quo eucharistia in missæ officio locatur, non serico, non panno tincto, sed puro linco confici debet. parte quinta. column. 463. c.

Corporalia omnia & homines per angelos sanctos administrantur & reguntur. & ideo angeli in pluribus locis sacra scriptura. reges terre nominantur. parte 6. col. 168.4.b

Corpus hominis ferunt physici, quod quadragesimo sexto die post Conceptionis initium, in membrorum distinctione formetur. parte 4. col. 230.3.b

Corpus Christi præsepe reueriti sunt magi. parte secunda. columna 140.6

Corpus Christi in altari non mulierem uinis tenere videmus sed sacerdotem. parte 2. col. 140.6

Corpus ante peccatum mortale erat & immortale qui poterat mori & non mori. Aliud est autem non posse mori aliud posse non mori. parte prima. columna 63.6. & 64.6. & 70.6. & 76.6. f

Corpus protoparentis corruptum est per peccatum, & ipsa corruptio manet in corpore, robur tenens diuine sententie date in Adam, cuius consortio anima maculatur. parte 6. columna 101.6

Corpus ab originali sordidum, semen transfundit immundum. Sed immundum dicitur usque ad uesperum: quia in fine seculorum Christus aqua mundauit genus humanum. parte 1. col. 103.7. b. c

Corpus accusant plerique quasi causam peccati: sed si anima est immunis, nihil nocet ei luxuria carnis. Imo si anima bene regit, statim cessat & recedit. parte 1. col. 930. f

Corpus remanet vacuum, quasi vacuus alueus subducta anima. par. 3. col. 170. d

Corpus hominis quantuncunque speciosum & bene formatum, tamen fallax est ad salutem corporalem vel spiritualem: & comparatur equo. parte 3. col. 655. a

Corpus mortuum, factor, uermis & horror habent quandam consequentiam, sicut persona propinqua adinuicem. parte tertia. col. 144. f

Corpus humanum sterces appellatur, forte ad comparisonem celestium corporum. parte 1. col. 93.4. f

Corpus humanum operibus & libertate soluitur, sed erumnis & paupertate ad semetipsum colligitur. parte secunda. columna 128.7. a

Corpus totum pedum manuumque & capitis nomine significatur. parte 5. col. 128.2

Corpus mulieris grossius est in partibus inferioribus de communi cursu, & subtilius & gracilius in superioribus, & quare. Contrarium autem est in masculo. parte 1. col. 86. f

Corpus humanum dicitur ciuitas, in qua viri, membra scilicet: quam rex, fomes scilicet, obsidet, & vir sapiens & pauper, scilicet syndereis, liberat eam. parte 3. col. 180.1. b

Corpus humanum dicitur laguncula, & quare. parte 4. columna 137. a

Corpus nostrum dicitur uas fictile, & quare. parte 1. columna 128.3. b. c

Corpus humanum est nauis, in qua anima est sicut nauta in nauis, que fluctibus passionum ira & concupiscentie (que sunt in organis corporalibus) frequenter impellitur, & aliquando periclitatur. parte 5. col. 110.6. f

Corpus humanum pauimento comparatur. parte tertia. columna 135.4. f

Corpus dicitur carcer, non utique secundum id quod Deus bonum fecit sed corruptio eius ex peccato. parte tertia. columna 153.9. b

Corpus nostrum est iumentum: adiumentum enim & ad ministerium anime datum est. Interiori homini dicitur: Qui ascendit super iumentum, id est corpus suum, & superior factus est corporalibus desideriis, & motus corporis moderatur freno rationis, ut benedicat dominum. parte secunda. col. 182. d

Corpus languescit, quando oratio cum sletu & ieiunio & diuturne fit. parte 2. col. 134.2. f

Corpus quando abstinentia humiliatur, tunc equus subternatur parte 2. col. 84. f

Corpus incassum per penitentiam atteritur, si inordinatis motibus mens uicijs dissipatur. parte 6. col. 556. f

Corpus resurgens habet incorruptibilitatem per dotem impassibilitatis. parte 6. col. 344. d

Corpus extinctum cum reuiuiscit, quatuor sibi præstabatur, seminat in corruptione, surget in incorruptione, seminat in infirmitate surget in uirtute, & cetera. parte prima. col. 128.5. a

Corpus Christi vitulus tener & saginatus dicitur. parte 1. col. 232. d

Corpus animale de limo formatum, cum habeat homo, & non spirituale, quomodo reformamur per Christum ad hoc quod in Adam non habuimus, scilicet, ad immortalitatem quam non perdidit, si corpus animale habuit. parte prima. col. 157. f. & col. 30. e. f

Corpus Christi diuinitati unitum, formatum de beate virginis purissimo sanguine, intra viscera virginis latuit non mensibus. parte 5. col. 683. c

Corpus Christi erat instrumentum diuinitati coniunctum. parte 5. col. 160.1. a

Corpus Christi separatim a sanguine consecratur, quia in sua passione sanguis fuit separatus a corpore: & consecratio illa quedam passionis dominice rememoratio. parte 5. col. 972. f

Corpus Christi intinctum non datur fidelibus, & quare. parte 5. col. 128.2. f

Corpus Christi cum fideles populi plena fide pro salute humani generis in ara crucis immolatum credunt & consentunt, offerunt in holocaustum vitulum de armento. parte prima. columna 157.6. d

Corpus Christi in passione clauis & flagellis laceratum, per leonem a Samone in uia interfectum, fuit figuratum. parte 2. col. 248. f

Corpus Christi fuit corruptum, accipiendo corruptionem pro morte: & sic fuit ibi corruptio, quia corpus Christi fuit uere mortuum: sed non fuit corruptum per incinerationem vel putrefactionem: quia ab hoc fuit præseruatum per suam resurrectionis accelerationem. parte 6. col. 100.1. c

Item parte 3. col. 53.4. e

Corpus mobile quomodo & quibus considerationibus est subiectum naturali philosophia absolute consideratum, & quomodo in partialibus libris quando per speciales rationes est contractum. parte 2. col. 127.5. a

Item parte 6. col. 163. b

Corporis & sanguinis Christi hostia in die pasce non offertur, & quare. parte 4. col. 958. e

Corporis duas summities non esse uelandas, Plato dicit. parte 5. col. 191. a

Corporis corruptio non fuit peccati causa sed pœna: non fecit peccatricem animam, sed peccatrix anima eam carnem corruptit. parte 1. col. 157. d

Corporis in compositio indicat qualitatem mentis. parte sexta. col. 29. a

Corpori præstant robur sanguis & adeps. parte 2. col. 520. d

Corpore grauamur, huius causa est eius corruptio, & si habet anima incitamenta uiciorum ex eo, non tu omnia mala ex eo. col. 390. f

Corpora celestia licet sint inanimata, tamen dicuntur laudare Deum in quantum ex sua pulchritudine & uirtute ducunt homines in cognitionem & laudem ipsius Dei. parte tertia. col. 158.1. c

Corpora celestia licet sint incorruptibilia, nec habent contrarietatem, tamen est ibi quedam oppositio, & conuenientia. Conueniunt enim in quantum sunt omnia spherica. Et est ibi quedam oppositio in quantum mouentur ab oriente in occidentem motu diurno, & e conuerso ab occidente in orientem, motu proprio. parte 3. col. 218.9. c

Corpora celestia esse animata crediderunt gentiles: & non solum esse animata, sed habere aliquid diuinitatis: & sic ex libero arbitrio influere in ista inferiora ad causandum effectus prospectos

ros, uel aduersos hominibus: & ideo statuerunt cum placare sacrificijs & oblationibus. Sed istud est falsum, & c. parte 4. col. 654. b. & 667. a. b. & 668. d. e

Corpora celestia sunt agentia de necessitate, habent tamen uirtutem immutandi elementa, & composita ex eis ad diuersas qualitates, ex quibus disponuntur humana corpora ad varias infirmitates. parte 4. col. 659. c. & 660. e

Corpora celestia subiecta sunt angelis siue intelligentijs mouentibus ea. parte 2. col. 327. c

Corpora celestia facta sunt quodammodo propter hominem. par. 1. col. 9. c

Corpora celestia & quatuor elementa a principio creationis fuisse simul producta sub formis suis substantialibus ab inuicem distinctis tradunt Hebræi & plures doctores catholici. parte 6. col. 1367. c

Corpora celestia. Vide in Celestia corpora.

Corpora inferiora que reguntur per superiora, subiecta sunt eis in duobus, scilicet in situ & motu, & c. parte sexta. columna 954. c

Corpora celestia ut Hebræi dicunt, sunt de igne & aqua, ita quod corpus celi sit de aqua, stelle de igne, & c. Sed improbat. parte 3. col. 251. c

Corpora etherea & aerea demonum, appellat allegoricus interpret furcas & catenas ligneas: nostra uero corpora grossiora ferreas, & alia de lyramenta scribit. parte 4. col. 769. c. & col. 774. d

Corpora celestia que sunt incorruptibilia, quibus formis fuerunt distincta, & etiam elementa, quibus diebus distincta sunt. parte 1. col. 11. b. & 16. e

Corpora celestia sunt incorruptibilia, inferiora sunt corruptibilia. parte 1. col. 10. f

Corpora sanctorum que modo sunt corruptibilia, grossa, ponderosa & obscura, resurgent immortalia, subtilia, agilia, & clara. parte 6. col. 1668. f

Corpora damnatorum non incinerabuntur, sed semper uiuent, ut semper crucientur. parte 4. col. 220.4. f

Corpora eadem numero resurgent, differenter tamen secundum qualitates quia uirtute Dei fiet quod caro morientis & resurgentis erit eadem identitate natura, sed alterius gloria. parte 6. col. 342. f

Corpora iustorum immortalia, possunt intelligi per cymbala, psalteria, cytharas, & c. parte 2. col. 1399. a. b

Corpora mixta non erunt post iudicium nisi corpora humana, & quare. parte 3. col. 2173. b

Corpora mortuorum in generali resurrectione erunt incorruptibilia: quia cessabit generatio & corruptio in elementis, & motus celi, qui est causa generationis & corruptionis. parte 4. col. 2168. f

Corpora in Christi resurrectione surrexerunt, non tunc quando monumeta aperta sunt, scilicet hora mortis Christi, sed postea quando ipse surrexit, tanquam testes sue resurrectionis. par. 5. col. 461. c

Corpora duorum hominum in paradiso nuda erant, nec erubescerant: nihil enim putabant uelandum, quia nihil senserant refrenandum. parte 1. col. 82. e. f

Corporum humanorum futura incorruptibilitas per quid in lege fuit figurata. parte 1. col. 1459. a

Correctio duplex est, una fraterna, alia punitionis: & quomodo, quando, qualiter & quare utraque fieri debeat. parte 6. col. 29. c

Correctio duplex, una est ad peccantis punitionem propter conseruationem iusticie, alia est ad peccantis emendationem, & hec est actus charitatis. parte quinta. columna 305. b. c

Correctio nulla esset, si non minaretur. Si uero non blandiretur, nulla esset exhortatio. parte 3. col. 1559. a

Correctio fraterna tunc locum habet, quando peccata sunt secreta. Et huius ratio duplex assignatur. parte quinta. col. 245. c

Item parte 6. col. 24. c

Correctio fraterna peccatoris obstinati vel in passione positi est pro tunc differenda, quia tunc non melioratur, sed tunc deterioratur: multitudo autem melioratur per asperam increpationem & punitionem passionati & obstinati qua terrentur alij. parte 3. col. 218. f

Correctionis charitatis uinum & oleum multum deficiunt in pluribus ecclesia prelati. parte 4. col. 1409. c

Correctionem non meretur qui non discendi sed tentandi animo interrogat. parte 4. col. 1173. a

Ac correctione derisoris aliquotiens tibi cessandum est, non tue timiditatis, sed dilectionis eius gratia, ne tractus ad odium, inde fiat peior. parte 3. col. 1641. a. b

Correctione sua si aliquis percipiat fratrem magis peiorari quam meliorari, debet cessare a tali correctione, & c. parte 3. col. 2018. f

Item parte 2. col. 484. d

Item parte 1. col. 1667. c. 1668. f

Ac correctione subditorum in passione positorum donec transeat passio exemplum cessandi habent superiores, nisi periculum in mora probabiliter timeatur. parte prima. columna 532. f

Corrections debite possunt intelligi per apothecas olei & uini, & quare. parte 2. col. 1121. a

Corriges aliena, prius videat ne ira superetur, & c. parte 3. col. 335. a

Corrigere negligentes crimina an eandem penam incurrant sicut facientes. parte 1. col. 1083. c. & col. 1807. a. 1088. d

Corrigere delinquentium culpas qui uult in ecclesia eum tanta equalitate exequatur, ut in nullius resideat furor, & nec in eis quos per cognationem carnis diligit, parcat. parte 1. columna 834. d. e

Corrigere delinquentes, qui nolunt, sed consentiunt, significantur per lepram in ueste lanea, & c. parte 1. col. 1025. a

Corrigere uolens alios debet mundus esse. Quomodo enim uidet maculam in alio oculo que pulvis grauat? parte secunda. col. 93. c. & col. 1087. c. & col. 1088. d

Corrigi, qui diuini poterant, iniquitatem suarum pertinacia uniti perdurant, & tenentes se separari nequeunt, & c. parte 3. col. 39. e

Corrigendi desiderio melius est palam corrigere, quam studio peccandi similiter clam diligere, & cetera. parte tertia. columna 1719. a

Correctionis fraterna ordo vel debitus processus. parte quinta. col. 305. c

Item parte 6. col. 122. a

Correptus ex indiscreta correctione corripientis plerumque nouum peccatum incurrit. Et hoc potest contingere dupliciter. Vno modo ex parte corripienti. Alio modo ex parte corripientis. parte 1. col. 1667. c

Corripere uolens fratrem medicum corporaliter curantem attendat. parte 5. col. 301. c

Item parte 6. col. 1440. d. & col. 1526. c

Corripere uolens alium, sicut & ante correctionem, ita est post se ipsum humiliter inuestigare debet, ne idem uel aliud simile in eo sit. parte 5. col. 1155. a

Item parte 3. col. 1681. b

Corripere qui satagit proximum pia intentione, & tamen ad correctionem indiscretam prorupit, & sermonem duriores facit cum contumelia, ille odium excitat & proximum occidit. parte 1. col. 1668. f

Corripere debemus amicos delinquentes cum omni potentia, & quare. parte 3. col. 2063. a. b

Corripere uolens inferior superiorem ex charitate, debet hoc facere cum humilitate & reuerentia. parte quinta. columna 77. c

Corripientis aliquem asperere, & inter aspera dulcedinis quiddam admiscens, habet mel non in lingua, sed sub lingua. parte 3. col. 1851. a. b

Corripient non ex amoris affectu, contristat correptum. Insultat enim qui non condolet fratri. parte 6. col. 368. d

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

Corripientis vita si vel falso inquinetur, solatio est facinori. par. 3. col. 141. a

Corripientis si non corripitur, sed praua dissimulatione negligitur, tunc malum pro malo redditur. parte sexta. columna 661. a. b

Corripientis quomodo quis sit publicè. parte prima. columna 107. f

Corruptio dicit separationem animæ à corpore vel putrefactionem. parte 3. col. 106. f

Item parte 6. col. 1001. c

Corruptibile & incorruptibile differunt genere, quod est verum quando corruptio & incorruptio ad idem principium reducuntur. parte 6. col. 348. f

Cortina unde dicta. parte prima. columna 748. e

Cortinas cur inuicem sibi coniungi suere imperatum. parte 1. col. 149. a

Corus ventus ubi stat. parte sexta. columna 1243. c

Coruus non querit cibum septem diebus pullis, donec videat eos nigrescere, & suos esse cognoscat ex nigredine, &c. parte 3. col. 364. f. & col. 1574. d

Coruus emissus per Noe & non reuersus, utrum mortuus fuerit, an aliquo modo viuere potuerit. parte prima. columna 160. f

Coruus emissus de arca quare non reuersus sit. assignant aliqui Hebraei causam, quod coruus habebat Noe suspectum de famella sua, &c. Ecce cecitas magna Iudeorum, &c. parte 1. col. 161. a

Cosdroe rex Persarum cum suis multis prouincias & ipsam Ierosolymam inuaserunt, destruentes Ecclesias, sanctaque loca prophanantes: & inter ornamenta sacra que abstulerunt, dominica crucis exportauerunt. parte sexta. columna 1571. c

Costa & latus uno vocabulo significantur in Hebræo, & est equiuocum. Et ubi translatio nostra habet: Tulit unam de costis eius, dicunt quod debuit dicere: Tulit unum de lateribus eius. parte 1. col. 36. f

Costa Adæ quam sumpsit dominus de latere Adæ, utrum fuit de integritate ipsius Adæ, aut superflua & monstruosa. parte 1. col. 80. f

Coturnix & ortogometra, an & quomodo differant. parte 1. col. 641. c

Coturnix que apparuit in castris filiorum Israel, est auis pinguis & sapida. parte 1. col. 640. f

Craßitudo circa cor aggregata extinguit vitam corporis siue corporalem. parte 5. col. 238. f

Craßitudo in malo ponitur secundum sensum moralem. parte 1. col. 1357. c

Craßitudo accipitur pro futuro die. parte secunda. columna 137. f

Item parte 5. col. 144. e

Craticula super carbones ardentes & accensos ponitur. parte 1. col. 921. a

Creatio aliquando dicitur innouatio. parte quarta. columna 521. c

Creatio soli Deo competit, qui est virtutis infinita, que ad creationem requiritur. parte tertia. columna 1201. c

Creatio est quedam noua in Christo. parte quarta. columna 374. e

Creatio à Mose tradita quid nobis contulerit. parte 1. columna 5. a

Creatio cur à Mose post secula nobis tradita. parte prima. colum. 5. a. b

Creatio soli & terre omnipotentiam & aternitatem Dei insinuat. parte 1. col. 3. c

Creationem celi & terre, quod tota Trinitas sit operata, ostenditur. parte 1. col. 5. a

Creator habet apud se posse de omnibus facere aliud, quam eorum

naturalis ratio habet, &c. etera. parte prima. columna 79. c

Creatoris bonitatem intellige, si voluntati eius obtemperes: si legem eius sequaris, elementa tibi contra naturam seruire compellit, &c. etera. parte prima. columna 614. d

Creatoris virtus: causa subsistendi est omni creature. parte prima. col. 55. a

Creatoris nouem sunt opera, de quibus laudemus operantem de operibus, si in magnitudine deficiamus, &c. parte tertia. columna 1558. e

Creatura antequam crearetur, non erat aliud quam creatrix essentia, que est per essentiam ipsa vita. parte tertia. columna 678. c

Creatura omnis quantumcunque lucida, comparata ad Deum dicitur tenebra: & eodem modo humana innocentia ad Deum comparata & eius puritate, dicitur immundicia. parte 3. col. 131. c

Creatura intellectualis, sola potest attingere ad cognoscendum Deum, quia ad Dei imaginem facta est. parte quinta. columna 1012. c

Item parte 5. col. 611. c

Creatura omnis non voce sed opere laudat Deum, quia ex creaturis intelligitur creator, &c. etera. parte quarta. columna 1540. d

Creatura omnis sentit imperium creatoris, sed differenter. parte 5. col. 528

Creatura dicitur quidquid modo in nobis dolet, dum carnem mortificamus, &c. etera. parte sexta. columna 108. f. d

Creatura triplex, quedam corporalis, quedam animalis, quedam spiritalis. Ibidem 109. a

Creatura corporalis tota facta est propter hominem. Nam elementa sunt propter mixta, & mixta inanimata propter mixta animata, & imperfecta propter perfecta. Animalia vero propter hominem. Corpora celestia etiam facta sunt quodammodo propter hominem, &c. parte 1. columna 3. a. & col. 18. f. & col. 30. f

Creatura non potest carere gubernatore. parte quarta. columna 870. f

Creatura omnis corporalis à Deo bona creata est & ad bonum hominis ordinata. Quod autem Deus ipsa vititur ad punitionem malorum, hoc est ex consequenti, &c. parte tertia. columna 2207. c

Creatura omnis, nomine mundi intelligit, que ducit in cognitionem creatoris. parte 5. col. 1027. c

Creatura omnis ordinatur ad Deum, sicut exercitus ad ducem. parte 6. col. 282. f

Creatura intellectuales laudant Deum proprie quia sunt capaces ipsius per amorem, & cognitionem: alie sunt creature que laudant Deum metaphorice, in quantum in eis & earum proprietatibus relucet sapientia, &c. que sunt materia diuine laudis. parte tertia. col. 1581. 1582

Creatura irrationales & insensibiles non laudant Deum proprie, tamen laudant Deum in quantum sunt materia diuine laudis intelligibilibus creaturis, &c. etera. parte tertia. columna 1582. f

Creatura non possunt ad plenum comprehendere ab homine, ut de folio arboris non possunt ad plenum inuestigare omnes proprietates, &c. parte 3. columna 143. c. & columna 1158. f. & columna 2511. c

Creatura omnes spirituales & corporales sunt à Deo sicut ab efficiente. parte 5. col. 1020. c

Creatura rationales in quatuor locis versantur. parte 4. columna 1072. e

Creatura omni sicut in principio benedixit Deus, sic in fine maledicit his qui terreni sunt. parte 4. col. 220. b. c

Creatura dicitur esse in circumitu Dei, non quia includatur in eis, sed quia intimior est omni creature quam ipsa sibi. parte 3. col. 1122. f

Creator

Index

lumina 1410. f

Credere quid est, &c. parte sexta, columna 374. d. e. f

Credere & confiteri ore est necessarium, &c. parte quinta, colum. 1346. c

Credere Deo, credere Deum, credere in Deum, differunt. parte 6. col. 55. b. & col. 1257. c

Item parte 3. col. 1007. c

Credere esse Christum, & credere in Christum differunt. parte 6. col. 511. c

Credere non potest nisi volens, etera potest nolens. parte 6. colum. 135. b

Credere ex nobis non est, sicut cogitare bonum ex nobis non est. parte 6. col. 374. d

Credere quid opus est inquis quod mihi non ostenditur. Manifesta aliquod verbum quo videam omnium principium. Id enim est ad quod maxime & primitus inardesco. Cui responderetur. Pulchrum est quod desideras & amari dignum, sed prius nabit Lia quam Rachel, &c. parte prima, columna 333. b

Credere duo ista, scilicet, Dei unitatem & eius remunerationem aternam fuit necessarium ad salutem semper apud gentiles. parte 6. col. 922. f

Vide etiam in Gentiles incarnationis mysterium, &c.

Credere sanctam ecclesiam, remissionem peccatorum, & carnis resurrectionem nos constitemur in symbolo apostolorum, quod postea vniuersalis synodus plenius exprefit, &c. parte 1. colum. 776. e

Credere ministerium incarnationis intelligitur dupliciter, explicitè & implicitè. Et de istis duobus modis tenebantur antiqui vel altero istorum credere, etiam nunc tenentur Christiani. parte 6. col. 922. f

Credentes sunt in ecclesia quidam & acquiescentes diuinis preceptis erga seruos Dei officiosi & religiosi, vel ad ornatum ecclesie vel ministerium satis prompti, sed in conuersatione propria obscari & vicij inuoluti, nihil adhibet emendationis morum vel innouationis, & significantur per Gabaonitas. parte 2. col. 65. c. & col. 68. f

Credentes alij sunt sapientes & literati, qui homines dicuntur. Alij vero simplices, qui iumenta nominantur. parte 4. colum. 2195. c

Credentes primi Christo, significantur per diluculum. parte 3. col. 353. c

Credientium paucitas exeuntium spiritualiter de Aegypto per virtutem significatur per paucos exeuntes de Aegypto ingredienti in terram promissionis, &c. parte prima, columna 1258. f

Credientium pars per asinam cui Balaam sedebat potest intelligi, que pro stulticia vel innocentia animalibus comparatur, &c. parte 1. col. 1337. b

Credientium quatuor genera ponuntur. Et intelliguntur per quatuor, scilicet, domum Aaron, domum Levi, & domum Israel, per timentes dominum, &c. parte quarta, columna 1129. a

Credientium perfecte sed adhuc timentium carnalium cogitationum vel actionum vel infidelium impetum, per Nicodemum figurantur. parte 5. col. 1067. a

Credientibus hominibus vitam tamen discordem à fide videntibus gratius aliquando Deus impertit, &c. parte prima, colum. 1332. b

Credituros euitauit Christus, & non credituris predicauit. Sed cur? Ipse scit cuius via sunt misericordia & veritas. parte 5. col. 211. b

Credenda aliqua, an fuerint precepta in veteri lege, vel an solum fuerint lex factorum, &c. parte sexta, columna 495. a

Credendorum aliquæ sunt talia, que nisi intelligamus non credimus. Aliqua nisi credamus non intelligimus, &c. parte 2. col. 1372. f

Credulus Abraham in filij immolatione fuit, quod Deus posset fi-

lium

lūm suū refūcitare, ut in eo Deus compleret suū promissum. parte 1. col. 266. c.
Credulitas nostrā ut rostrat a lingua infirma est nisi innixa adiutorio Dei. parte 5. col. 576. d.
Cremare de Greco in Latinum ductum verbum est a suspensione. parte 1. col. 1301. a.
Crimen quid est. parte 6. col. 696. d. e.
Crimen pessimum quo accusabat Ioseph fratres suos quod, & quale erat. parte 1. col. 378. e.
Heu quam difficile est crimen non prode vultu. parte 4. columna 1140. d.
Criminis seu peccati alieni detectio vel reuelatio indebita duodecim modis fit. parte 1. col. 1062. f.
Criminibus alienis, affectu misericordie qui non vult condolare, sed iudicantis manu tenere censuram, ostendit se nondum vitiorum facibus eliquatum, &c. parte tertia, columna 1095. a.
Crines siue comam capitis superflue ornare, & cincinnos in honorem demonis nutrire prohibemus, &c. parte prima, columna 1071. c.
Crocus est aurei coloris, & significat diuina sapientia imbutos. parte 3. col. 1852. e.
Cruciantur mali in pœna, ideo quia in tēpore sibi dato ad penitentiam peccare non desinunt, &c. parte tertia, columna 2175. a. b. c.
Cruciatu grauis in inferno, ubi tormenta à suis qualitatibus discordant, sicut viuentes à voluntate Dei discrepabant. parte 3. col. 140. d.
Cruciatuum materia, erit recordatio prœteritarum delictarum in consummatione mundi. parte 4. col. 231. a.
Cruciatuum que hominibus à Deo infliguntur decet intelligere à nobis ipsis initia & causas earum vexationum fuisse. parte 1. col. 563. c. & 564. d.
Crucifixio quomodo fiebat antiquitus, &c. parte tertia, columna 577. c.
Crucifixio Christi dicitur exaltatio, & quare. parte 5. columna 1073. c.
Crucifixio Christi fuit ineptissima ex conditione loci, & ex modo mortis. parte 5. col. 1327. b.
Crucifixus si non fuisset Christus, sacrificium corporis eius non comederemus: quod modo in memoriam passionis eius facimus. parte 1. col. 919. b. c.
Crucifixum si quis fide attendit, pro similitudine carnis peccati in aneo serpente præsignatum, omnium demonum & malorum hominum calumnie tanquam colubrorum venena vincuntur. parte 3. col. 1391. a. b.
Crudelitas & cupiditas impediunt iudicem iuste ferre sententiam. parte 3. col. 2001. a. b. c.
Crudelitatem habet diabolus tanquam filiam spirituales, sicut per oppositum, misericordia celestis regis est spiritualis filia. parte 4. col. 2429. c.
Crudeles esse sanctos dicunt quidam, cum nulli hostium parcere leguntur, nec intelligunt in his verbis obumbrata mysteria. parte 2. col. 413. a.
Crux Christi finita est in pœna & manet in gloria. A locis enim suppliciorum transit ad frontes imperatorum. parte 1. columna 686. e.
Crux in fronte credentium (ubi sedes est verecundie) figitur, & quare. parte 5. col. 258. d.
Item parte 6. col. 135. a. & 521. c.
Crux tollitur, vel per abstinētiā, vel per compassionem. parte 5. col. 184. d.
Item parte 6. col. 545. e.
Crux duobus modis baiulatur. parte 5. col. 400. d.
Crux sancta dicitur malogranatum, &c. parte tertia, columna 1876. e. f.
Crux in qua vitis vera calcari & exprimi dignata est, significatur per Gerh, quod interpretatur torcular. parte 2. columna 550. f.

Crux Christi dicitur muscipula principis huius seculi, Et quare. parte 6. col. 818. d. e.
Crux Christi significatur per virgam Moysi, per quam mundus vincitur, & diabolus superatur, &c. parte prima, columna 553. c.
Crux Christi fuit nobis lignum vite, &c. parte quarta, columna 523. a.
Crux dicitur principatus dignitas, &c. parte quarta, col. 121. a.
Crux Christi figuratur per hoc quod virga, petra percussit. Ligno enim accedente ad petram gratia manauit, & quod bis percussit euidētius significat crucem, &c. parte 1. columna 1307. c.
Crux Christi gemina ratione constitit, quia visibiliter Dei filius in carne crucifixus est, inuisibiliter vero diabolus cum principibus suis. parte 2. col. 61. b. c.
Crux Christi per quam mundus, & princeps mundi superatur. i. diabolus cum principibus & potestatibus, significatur per virgam Moysi, qua Pharaon superatur, &c. parte prima, columna 543. a.
Crux quodammodo inter impassibilem diuinitatem & humanitatem media est (que igne passionis est assata) sicut sartago inter ignem & cibum. parte 1. col. 921. a. b.
Crux Christi in tau signatur, qualiter & quare. parte 4. columna 948. d.
Crux super omnia fortis, omnem creaturam crucifixo subiecit, & carnem eius que ante passionem esui videbatur non apta, post aptam fecit. Et comparatur sartigini, &c. parte prima, columna 921. a.
Crux Christi fugat demones, sicut citra furorem Saul. parte 2. col. 417. c.
Crux domini, infidelibus scopulus, fidelibus portus. parte 4. columna 993. a.
Crucis duo genera sunt. Vnum corporale, Aliud spirituale, vnum est à potu & epulis temperare appetitum, &c. alterum est preciosius atque sublimius, motus animi regere, & perturbaciones illius modestie tranquillitate placare, i. e. ac superbie impetum quasi feram bestiam refrenare, &c. parte quinta, columna 184. d.
Crucis veneranda ex quo signum est erectum in vnam Christi Ecclesiam nemo non videt, &c. parte quarta, columna 146. d.
Crucis sanctissima vis consecratur, &c. parte quarta, columna 121. a.
Crucis sancte historia, de eius ablatione de Ierusalem, & populi captiuatione per Cosdroe regem Persarum signatur per ablationem arce per Philisteos, &c. parte secunda, columna 343. a. b.
Crucis sancte reportatio quam Heraclius imperator fecit, per quid significetur, &c. parte 2. col. 351. c.
Crucis signum mirabiliter radians, apparebit in iudicio nouissimo. parte 4. col. 334. f.
Crucis arbor dicitur nauticula. parte 5. col. 811. c.
Crucis signum exprimitur ligni nomine & lignorum numero, quo nobis panis vite æternæ est preparatus, Et signatur per ligna quibus Sareptana cibos parauit. parte 2. columna Et Interl. 813. a.
Crucis sancte moralem figuram describit Paulus. parte 5. columna 458. d.
Crucis sancte lignum designatur in trecentis cubitis arce Noe. parte 1. col. 143. c.
Crucis mysterium ostenditur in his verbis apostoli, que sit latitudo, &c. parte 6. col. 544. f.
Crucis signum faciebat proprie sacerdos per manus suas & offerentis primitias in ventilatione primitiarum. parte 1. columna 970. f. & col. 1622. f.
Crucis sub virga transeunt, quibus fides & amicitia Dei donata, ut remunerentur, & amici Dei inueniantur. parte 1. columna 1154. f.

Crucis

Crucis dominica duplex est ratio. Vna qua Christus reliquit nobis exemplum. Altera in qua crux illa trophæum fuit diaboli, in quo crucifixus est & triumphatus. parte 2. col. 61. b. c.
Crucis in passione lapide corda mollita sunt, mollia & fluxa solidata, sicut in sartagine mollia durefcunt, dura mollescunt. Ibidem.
Crucis de mysterio cum veneratione disputare, est de sartagine sacrificium offerre. Ibidem.
Crucis opus & effectus peccatorum nostrorum perfecta remissio est. parte 1. col. 937. a.
Crucis sancte auxilio, quinque sensus nos variis vitiis captiuantes, superamus, & contra spirituales nequitias belligeramus: Et de hoc figura. parte 1. col. 203. a.
De crucis Christi apicibus conferuntur cornua iustis: in his ventilamus & destruimus demones anime nostre insidiantes. parte 2. col. 321. c. Interl.
Crucis signum cum in nobis fideliter fixum viderint, cadet super demones timor & tremor. parte 1. col. 623. c.
Crucis impressione dum decoramur, & vexillum triumphum dum in fronte portamus, splendor Dei super nos est. parte 3. columna 1141. c.
Crucem baiulamus, non ut trabem super humeros apponamus, sed ut semper Christi mortem præ oculis habeamus. parte 5. col. 901. e.
Crucem domini qui sponte portant per dominum, qui inuiti per Symonem de Cyrenis (qua est in Libya) significantur. parte 5. columna 455. c.
Crucem Christi significat denarij numeri figura. parte 1. columna 235. e. f.
Per crucem Christi non solum idololatria, sed & omnis carnis affectus, vel concupiscentia perimitur. parte prima, columna 1374. e.
Crucem significat arbor morus. parte quinta, columna 926. e. 927. a.
Crucem portauit Christus dum duceretur ad patibulum, in qua meruit principatum. parte 4. col. 121. a.
Crystallus quomodo & unde fiat. parte 1. col. 211. a.
Item parte 3. col. 1579. b. & col. 2194. e.
Item parte 4. col. 1080. f.
Cubacula vocat Isaias sedes & mansiones que singulis pro meritum ratione tributa sunt. par. 4. col. 247. a.
Cubacula ingredimur, cum secreta mentis nostra intramus. parte 4. col. 248. d.
Cubile dicitur delectatio carnis, in qua captiua versatur ratio, ut fera in cubili: vel cubilia sunt cogitationes ferocium peccatorum. parte 3. col. 459. b.
Cubile est cor hominis, & qualiter in eo est quiescendum, & que impediunt eius quietem. parte 3. col. 459. b.
Cubitus quantam mensuram capiat, &c. parte secunda, columna 422. f.
Item parte 1. columna 1443. e. & columna 1445. d. & columna 1477. c.
Cubiti qui describuntur in fabricatione arce quales fuerunt, an geometrici vel vsuales, & quid quisque cubitus contineat. parte 1. col. 143. c. & col. 731. b. c.
Cubiti quinque faciunt septem pedes & dimidium secundum vnam opinionem, vel secundum alios decem. parte 2. columna 745. c.
Cubitos quod genere masculino (ait Hieronymus) non neutro cubita dicimus, non ex grammatica imperitia, sed propter simplices & idiotas (quorum in congregatione ecclesia maior pars est) facimus. parte 4. col. 1455. c.
Cucurbita vel hederæ genus virgulti, vel arbutula, lata habentis folia, &c. parte 4. col. 2040. f.
Culpa perpetratur tribus modis. parte 1. col. 92. e. f.
Culpa quemque sua lex dicit interimendum. parte 1. columna 1606. f.
Culpa citius dimittitur que non malitiose perpetratur. parte 1. col. 1569. a.

Culpa tantò insensibilior redditur, quanto quasi vera virtus laudatur. parte 4. col. 1011. c.
Culpa quò frequentius committitur, eò minus committentis animus verecundatur. parte 4. col. 1008. d.
Culpa facilius corrigitur que erubescitur, que autem virtus putatur, difficilius. parte 3. col. 386. e. f.
Culpa qualibet si sequenti pia operatione purgatur, quanto magis hæc facile absurgitur, quam mater boni operis pietas comitatur. par. 1. col. 482. a.
Culpa Davidis in numerando populo, &c. parte secunda, columna 665. a. b.
Culpa memoria erit in beata vita, non qua mentem polluat, sed que sine læsione beatitudinis, artius beatitudini & læticiæ astringat. ut sanati, dolorum sine dolore recordemur. parte 3. col. 56. e. f.
Culpe quedam in seculo laxantur, quedam verò (parue, scilicet,) etiam in futuro. parte 5. col. 227. a.
Culpa crescentis casus sunt isti, ut lingua cum non restringitur nequaquam ubi ceciderit iaceat, sed semper ad deteriora descendat. parte 3. col. 131. a.
Culpa grauis sicut est sibi arrogare quod non est, sic plerumque culpa nulla est, si humiliter bonum dicat quod est. parte 3. col. 175. c.
Culpas delinquentium qui redarguit tanta equalitate intra ecclesiam id efficiat, ut in nullus resideat fauore. par. 1. columna 734. e. f.
Culpabiliores esse solent qui loqui in contentione inchoant, quam qui respondent. parte 3. col. 324. e.
Culteri quibus Iosue circumcidit filios Israel, & in sepulchro secum positi. parte 2. col. 150. d.
Cultus diuinus duplex, scilicet, interior & exterior. parte 1. col. 209. c. & col. 905. c.
Cultus diuinus principaliter est in actibus interioribus mentis, requiritur tamen etiam cultus exterior qui est quedam protestatio interioris cultus, &c. Et in quo ille fuit in vete. Test. par. 1. col. 209. c. & col. 905. c.
Cultus interior qui consistit in fide & deuotione, bene supplet aliquem defectum, qui consistit in exteriori cultu. Et de hoc exempla. parte 2. col. 1143. a.
Cultus verus vnius Dei est illud per quod possideri poterat terra illa Abrahæ promissa. Et ideo idololatras Iudei semper puniti sunt, &c. parte 1. col. 209. c.
Cultus latræ debitus consistit in duobus, scilicet, in sacrificij oblatione, & debita oratione. parte 3. col. 2146. f.
Cultus festiuitatis paschalis vocatur religio, que dicitur à religendo, quia per cultum diuinum homines religantur Deo. parte 1. col. 597. c.
Cultus diuersorum idolorum erat varius, & aliquando contrarius, sicut in sacris Veneris colentes erant nudi, & in sacris Martis erant armati. parte 4. col. 1442. f.
Cultus Dei in vete. Test. fuit figuralis respectu cultus qui obseruatur tempore noui Testa. Cultus vero Testamenti non est suo modo figuralis respectu cultus celestis, &c. parte sexta, columna 1683. c.
Cultui diuino & studio deputati debent provideri de victu ab his qui habent curam regenda communitatis. parte 1. columna 439. c.
Cultum diuinum ut homo faciat congruenter, aptus redditur per gratiam, & ineptus fit per peccatum, & secundum quid per immundiciam corporalem quo ad vete. Test. &c. parte sexta, col. 887. c.
Cultu de diuino multa usurpata sunt que honoribus deferuntur humanis, siue humilitate nimia, siue adulatione pessifera, &c. parte 2. col. 1631. a.
Cuna regis Og (ut dicunt Hebræi) in qua positus fuit, quando infans erat, erat ferrea, quia erat iam tanta fortitudinis & magnitudinis quod non poterat teneri, & habebat nouem cubitos vsuales in longitudine, &c. parte prima, columna 476. f.

Cuncus

Cuneus quid significat, & unde dicitur. parte prima, colum. 117.

n. & col. 1575.c

Cupiditas sine auaritia dicitur radix omnium malorum similiter & superbia, & quomodo, &c. parte sexta, columna 724.f

Item parte 3. col. 2022.f

Cupiditas radix omnium vitiorum prophetia dona perdit. parte 1. col. 1305.b

Cupiditas ceca diuitiarum generat vermes his qui habent pecuniam & videntes in necessitate fratres suos, claudunt viscera ab eis, & de hoc figura. parte 1. col. 633.a

Cupiditas impellit ad omnia mala, &c. parte quarta, columna 747.c

Cupiditas accipitur in duobus, scilicet in male accipiendo, secundo in male possidendo. parte 5. col. 183.c

Cupiditatis immunditia terribilissimam figurat coruos, qui non reddunt aut aquis interceptus, aut cadauere natante illectus. parte 1. col. 160.d

Cupiditatis igne & luxuria diabolus succendit clerum, nobiles, & communem populum, & de hoc figura. parte 2. columna 1001.c

Cupiditatis vitio datur iudicium aequitatis, & de eiusdem vitij condit ionibus. parte 4. col. 1565.b.c

Cupiditatis vitium est exigere velle quod cognoscis te non commodasse. parte 1. col. 1599.b.c

Cupiditates nascentes antequam robur accipiant, facilius vincuntur. parte 3. col. 1500.f

Cupiditates bestiales & libidines que solent de repente successe terrenae felicitatis existere, bestia fera dicuntur. parte 2. 164.f

Cupiditatibus seculi amentes facti, vel vitii inebriati, non sentimus quanta vulnera anime acquirimus peccando, sicut demoniaci non sentiunt si vulnerantur. parte prima, columna 1263.b

Cupidus homo boni alieni significatur per Achab. parte 2. columna 840.f

Cupidus non facile mercede caret, &c. parte prima, columna 1335.b

Cupidi Deos suos fecerunt de auro & argento & lapidibus pretiosis. parte 1. col. 1660.f

Cupidi qui fraudibus & violentiis auferunt aliorum hereditates, per quos significantur. parte 1. col. 54.e

Cupidis & auaris formidabilis est iudicis futuri aduentus propter duo, scilicet propter debitam bonorum temporalium congregationem & conseruationem, propter pauperum defraudationem. parte 6. col. 1297.b.c

Cura maior est Deo humana salutis, quam diabolo perditionis. parte 1. col. 1372.d.e

Cura Iuda Machabei de Iudaeis mortuus in bello fuit ratione corporis & anime: quia valuit eis, quia mortui fuerunt in statu salutis. parte 4. col. 2561.a

Cura presentium malitia dicitur, & quare. parte quinta, columna 143.c

Cura presenti mens obruitur. ibidem.

Cura laicalis iustius agit quam clericalis: Pilatus enim pronuntiat innocentem & iustum, quem principes sacerdotum condemnant tanquam reum mortis, &c. parte quinta, columna 382.c

Cura seculi sunt spina & tribuli, &c. parte quinta, columna 147.c

Cura carnalium desideriorum insolentes figurantur per muscas. parte 1. col. 556.d.e

Curam animarum assumentes in quibus & quot examinandi sunt. parte 5. col. 1314.c

Curam proximorum agere cum quis fidelis sollicitudine accingitur, hoc duobus modis facit. parte 3. col. 173.b.c

Curam aliorum debet quisque pro quantitate virium suscipere, & ideo proprias vires perpendere, ne fiat subditus auctor ruine, &c. parte 3. col. 2009.c

Curam ecclesiarum Dei non immerito accipit, qui dono Dei accipit lumen scientiae, & rectitudinem fidei fortiter seruat in opere. parte 2. col. 1123.a.b

Curam aliorum suscipere non presumant, qui adhuc impugnantium viciorum certamina per consensum delectationis tolerant, & de hoc figura, &c. parte prima, columna 1216.f

Vide etiam in Animarum curam.

Curatorum aduersus pauperes predicationes suggestio ad populum, dicentium, quia non habent potestatem nisi de licentia proprii sacerdotis, quod tamen falsum est. par. 2. col. 804. & col. 1299. & col. 1364.f

Item parte prima, columna 1237.b. & columna 1312. & col. 1601.b

Curatorum statui conuenit audire synodalia statuta ab episcopis, & denunciare suis parochijs, &c. parte secunda, col. 121.a

Curiosi qui facta mirabilia bonorum videre querunt & audire, sed non imitari, significantur per Herodem tetrarcham, &c. parte 5. col. 819.c. 820.f

Curiositas perscrutantis impedit in contemplatione diuina veritatis. parte 3. col. 811. 812.

Curiositas humana mentis per tria ostenditur, & in his tribus omnia vicia concluduntur, &c. parte tertia, columna 2107.a.b

Currius plures pro personis suis habebant olim reges, pugnantes in curribus, sicut principes nunc in bellis habent plures equos. parte 2. col. 1266.f

Currius falcati qui dicuntur, &c. parte secunda, columna 191.f

Curuari sub manu domini quid sit, &c. parte quarta, col. 989.a.b

Custodia nostrae salutis & dux, doctrina est. parte prima, col. 1041.c

Custodia sanctae ecclesiae sic rite perficitur, si quisque ita sollicitudinem omnium fidelium gerat, ut specialiter eis quibus prelatatus est curam diligentioris studij impendat. parte sexta, col. 1601.b

Custodiam animarum fortiantur, qui tentationum bella subeunt, cum apud se iam de intima tranquillitate sunt securi, sed quis haec perfecte subigat. parte 1. col. 1216.e.f

Custodes animarum non sunt de neophytis vel de plebe constituendi, sed de illis qui a certamine viciorum Dei gratia liberati, iam mentem in visione tranquilla pacis habent. parte 2. col. 1371.c

Custodire qui vult diligenter aliquam, habet attentos oculos super ipsam. parte 3. col. 646.c

Non custodisse dicitur rem suam qui sic agit ut perdat, & si alij sit salua. parte 1. col. 74.e.f

Custodiuisse paradysum quomodo dicatur homo. ibidem.

Cutis desiccatur & nigratur ex defectu nutrimenti. parte 3. col. 105.e. & col. 183.a.b

Item parte 2. col. 183.c

Cutis sunt in ecclesia qui solis exterioribus curis vacant, quorum corda desperatio siccatur. parte 3. col. 105.c

Cutis est exterior pars corporis, quae dum non trahit humorem de interioribus, arescit & contrahitur, &c. parte tertia, columna 105.a. Interl.

Cutis sunt in ecclesia, qui solis exterioribus vacant, & quorum corda desperatio siccatur, &c. ibidem.

Cutis quam totam occupat lepra, quomodo vinam rationem significet. parte 1. col. 1019.b

Cygnus longi colli est & cibum de profundo terre trahere dicitur. parte 1. col. 1540.f

Cymbala inuicem se tangunt ut sonent. parte 3. columna 1076.a

1078.b.c

Cymbala benesonantia sunt labia nostra, quae percussa ad inuicem suauem humane vocis harmoniam reddunt. parte 2. col. 1077.a.b

Cymbala

Cymbala quae se ut resonent inuicem tangunt, opera charitatis exprimunt, quibus se sancti alterutrum excitant in laudem. parte 2. col. 1294.e

Cynomyia significat caninos mores, &c. parte prima, columna 555.b

Item parte 3. col. 1029.b

Cypresus medendis apta corporibus, venustatem comae suae nullo deponit impulsu, & quid moraliter significat. parte 3. columna 2293.b

Cyprus quandoque est nomen insulae in mari mediterraneo, quandoque est arbor aromatica: quae crescit circa vineas Engaddi. & facit grana simul iuncta sicut in vuis vineae. par. 3. col. 1827.b. & 1852.c

Cyrus rex liberator Iudeorum, quomodo educatus in paupertate. parte 5. col. 311.b

Item Iudeis multa donauit. parte 4. col. 2185.a

Cyrus monarcha publicauit licentiam Iudeis reaedificandi Hierusalem per totum regnum suum. parte quarta, columna 1049.c

Cyrus dicitur Christus, quare & quomodo. parte quarta, columna 2065.c

Cyrus rex Persarum & Darius rex Medorum cum suis exercitibus similis Babylonem ceperunt. parte quarta, columna 151.c

Cyrus multis regnis impugnat & principibus superatis, Scythas bello impetebat: Tamyris regina Scytharum dolo cum circumueniens, caput Cyri, atque amputari in utrem humano sanguine plenum protici iussit, dicens: Satia te inquit sanguine, quem quaesisti. parte 4. col. 2169.c

Cyrus Latine. Hebraice Cores. Quando enim ad Latinum transfertur vocatur Cyrus: sicut hoc nomen Saul, translatus ad Latinum, pronuntiatur & scribitur Saulus. parte 4. columna 380.f

Cyri regis Persarum nativitas & educatio per canaliculam mirabilis fuit & quomodo tandem monarchiam adeptus est. parte 4. col. 380.f

Item parte 3. col. 994.f

Item parte 2. col. 1215.c

Cyri fides & pietas. parte 2. col. 1277.b.c

D

DABAR & Deber dictiones sunt Hebraica & differunt. parte 4. col. 123.a.b

Dagon idolum quod colebatur a Philistaeis, habebat caput piscis: & ideo vocatur Dagon, quia dag piscem significat in Hebraeo. parte 1. col. 679.b

Item parte 2. col. 348.e

Demon vel demonium quid significat, &c. parte sexta, columna 1171.b

Et an Hebraicum vel Graecum. ibidem. 1172.f

Demon permissus potest virtute propria facere igne cadere de caelo, sicut & Antichristus ante diem iudicii faciet ignem de caelo descendere. parte 2. col. 320.f

Item parte 6. col. 1533.a.b

Demon dicitur principium viarum Dei, quia inter creaturas angelica est prima, &c. parte 3. col. 386.c

Demon antequam caderet per peccatum, licet esset superior homine, deprauatus tamen per peccatum factus est inferior, & cecidit quodammodo in bestialem monstruositatem: unde & in animalibus monstruosis solet apparere, &c. parte 3. columna 384.f

Demon ut frequentius apparent hominibus in forma brutorum, sicut Eva in specie serpentis, & signantur per Amalechitas, &c. parte 2. col. 509.g

Demon permissus aliquando dare responsa Deus idololatri, quia ex malitia sua demerentur, quod sic in erroribus nutriantur: & talia responsa aliquando sint vera. parte 2. columna 267.b.c

Demon in peccato luxuria maxime delectatur, quare & quomodo. parte 3. col. 384.f

Demon vititur lachrymis penitentiae fornicatoris, cum ad pudicitiam conuertitur, vel de superbia ad humilitatem, de luxuria ad parsimoniam. ibidem.

Demon qui est caput omnium malorum, significatur per verticem. parte 1. col. 1685.b

Demon sub similitudine ceti, qui est animal maximum & marinum, ostenditur omnibus creaturis terribilis. parte 3. columna 386.c

Demon per Saul significatur, & quare. parte tertia, col. 459.b

col. 547.b

Demon dicitur spiritus domini, & quare. parte secunda, columna 421.c

Demon significatur per vulpem. parte 1. col. 1292.c

Demon, an ex prophetis, qui tempus, locum & modum veniendi ipsius Christi determinauerant, sciebant ipsum esse Christum. parte 5. col. 493.c

Demon qui Iesum tentauit, acutior ingenij fuit quam ceteri, nec tamen eum Dei filium esse potuit comprehendere. parte 5. col. 124.d.e

Demon quare lunaticos magis vexat in nouis lunationibus quam reliquis temporibus. parte 5. col. 293.b

Demon si alicuius corpus perturbet & sopiat mente, adhibeant orationes, multa exorcistarum inuocationes, & si penitus expelli non poterit, tributarius tamen fiet, &c. parte 2. a

Demon. Vide etiam in diabolo.

Demonis dolositas, quae querit bonum prelatum vel doctorem gladio peccati mortalis occidere, & sic eum infamare, &c. significatur per triphonem, &c. parte 4. col. 2344.f

Demonis persuasionibus vir sapiens & bonus non acquiescit, sed magis repellit. parte 4. col. 2149.c

Demonis operationem possunt impedire res sensibiles, quia possunt aliquam dispositionem facere in corpore humano, propter quam est minus dispositum ad patiendum a demone. parte 2. col. 2524.e.f

Demonis potestas tanta est, quod nulla virtute hominis, carminibus herbis, lapidibusque, characteribus, & similibus potest astringi, licet, aliquando hoc fingat, ut homines talibus intentos, in erroribus detineat. parte 3. col. 1389.a

Item parte 2. col. 1524.f

Demonibus significatur per scribas & phariseos, & quare. parte 5. col. 2154.f

Demonibus significatur per Sabeos. parte 3. col. 17.c

Et etiam per Chaldeos. ibidem.

Demonibus congruit interpretatio Assyriorum. i. sublimium, & Philistym, id est, cadentium, & quare. parte 4. col. 123.f

Item parte 2. col. 391.c

Demonibus volucres celi dicuntur, & quare. parte 5. col. 521.c

Item parte 6. col. 1703.b.c

Item parte 4. col. 1245.c

Item parte 2. col. 644.f

Demonibus per Philistaeos figurantur, qui ante aduentum veri David superari non potuerunt, & cetera. par. 2. col. 429.c. Et col. 512.f

Demonibus quare permittit Christus in porcos intrare & precipitare eos in mare. parte 5. col. 169.b

Demonibus multo minus possunt nocere hominibus, qui nec pecoribus. Et quibus nocere possunt. parte 5. col. 164.b

Item parte 4. col. 362.c.f

Demonibus de obfessis corporibus solum cum afflictione corporis sed etiam cum mutilatione alicuius membri. parte 5. col. 493.c

Demonibus dum malefici per incantationem eorum aliquid efficere conantur, discurrunt per mundum, & subito semina eorum de quibus hoc agitur, afferunt, &c. parte prima, columna 544.e.f

Demonibus concubitus exercentes, vulgus vocat incubos, & quomodo per eos generatio contingat, &c. parte prima, col. 147.c

Demonibus

Demones proprie dicitur dimissi, possunt facere ea quæ causari possunt ex motu locali, & consequenter ignem de celo aëreo inferius mittere, & ventum turbis commouere. parte tertia, col. 30. c.

Demones de celo empyreo ceciderunt in instanti, & videntibus sanctis angelis, & cum furore peccati proprii, & ad inflammandum homines per tentationem parati. parte 5. columna 849. f.

Demones alliciuntur ad inhabitandum per creaturas, quas non ipsi sed Deus condidit. par. 2. col. 152.4. f.

Demones vera dicunt, ut his mendacia immisceant. parte 1. col. 253.7. b.

Demones eorum quæ futura sunt nihil sciunt, sed à rebus preteritis coniecturam capientes predicere conantur, & aliquando recte feruntur sepius vero aberrant. parte 4. col. 1240. d.

Demones permittente Deo operantur, & quare. parte 1. columna 1536. e.

Demones qualia passuri sunt. par. 4. col. 240. d.

Vita presens nox est. par. 4. col. 242. e.

Demones mortui dicuntur, quia priuati vera vita. par. 4. column. 113. a.

Demones quod prius blandiendo carnalibus persuaserunt ut seducerent, furiose à peccatoribus expetunt ut crucient. parte 1. col. 1657. b. c.

Demones significantur per Aethiopes, & quare. parte 4. col. 1295. c. Et col. 2066. d.

Demones videntes se sanctos homines impedire non posse per appetitas tentationes: per malitias occultas sub specie boni querunt impedimentum: & de hoc figura & exemplum. parte 2, 1369. c.

Demones sicut se ingerunt peccatoribus, ut faciant eos ruere de peccato in peccatum, sic refugiunt quando vident peccatorem à Deo exaudiri & liberatum. parte 3. col. 478. f.

Demonum operatio quadam est in ministerio presentie, quæ artibus quibusdam ad his qui se demonibus mancipauerunt, colligitur, & nunc per sortes, & nunc ex contemplatione fibrarum, & huiusmodi prestigiis comprehendi videtur & intelligi. parte 1. col. 1349. a. b.

Demonum filij per eorum administrationem nati, quomodo tam procere nature erant, ut alij homines quasi locusta videbantur in comparatione eorum, &c. parte prima, columna 147. c. 148. d.

Demonum virtute qua magi utuntur, utrum potuit fieri conversio virgarum in dracones: arguitur contra cum responsione & solutione argumenti. parte 1. col. 545. b. c.

Demonum malitia qua cessant aliquando à tétatione hominum est, ut homines decipiant. parte 4. col. 831. c.

Demonum cunctorum qui in hoc seculo dimicant caput est Beelzebub. parte 4. col. 2066. d.

Demonum pena augetur per damnationem hominum malorum, sicut per salutem hominum augetur gloria sanctorum angelorum, & tamen ad peccatum homines incitare non cessant, &c. parte 1. col. 102. d. e.

Demonum hospitium fit quicumque in hoc seculo propter honores & diuitias laborat, quis postquam consequutus est tradit se luxurie & voluptatibus. parte 4. col. 2066. d.

Demonum vis in subditos efficax est, quæ si Deus consilio suo propius se opponat enervatur, &c. parte prima, columna 1330. e.

Demonum imbecillitates argumento sunt multitudo victimarum & tehne Balaam, qui tot tantique gesserat. parte 1. col. 1340. e.

Demonum fraude elusus, verbis fame laborabat. parte 4. columna 114. d.

Demonibus non est credendum etiam si vera dicant, & quare. parte 5. col. 446. f.

Item parte 6. col. 661. c.

Item & si verum est quod dicit, ex fine tamen mendacium indicatur, quia dicit ut decipiat, &c. parte 2. col. 656. f.

Demoniaci vel monte capti non sentiunt si vulnerantur, quia carent naturalibus sensibus, &c. parte prima, columna 1265. a.

Demoniaci possunt multa agere & pati quæ non possunt alij. parte 5. col. 210. f.

Demoniaci & furiosi post curationem non promouentur in ecclesia Dei. Et unde hoc accipitur, &c. parte quinta, columna 532. f.

Dalila Synagoga est, interpretatur vel paupercula, denotans Synagogam esse pauperrimam, &c. parte secunda, columna 258. d.

Damasius Papa statim post Iulianum apostatam presuit ecclesie & ordinauit per omnes ecclesias psalmos die nocteque canere, & ut in fine psalmorum diceretur, Gloria patri & filio, Sicut erat, &c. parte 6. col. 1534. f.

Damascus quando desit esse ciuitas, &c. parte quarta, columna 184. e.

Damasus secundum Hebræos campus est, ubi Abel à Cain interfectus est, &c. parte quarta, columna 1282. d. c. 1940. e.

Dalmanuta, vide in Magedam.

Damnare & perdere quam inter se habeant differentiam. parte 2. col. 1269. a.

Damnatur multo plures quam saluantur, & de hoc figura. par. 1. col. 1258. f.

Damnationis nostra malum leue creditur, sed vitinam veniat qui ostendens patriam, graue esse exilium doceat. parte 3. col. 90. d. e.

Damnandus ut semper in se mæores inueniat dignum est, qui relicto creatore in se gaudium quarebat. parte tertia, column. 174. d.

Damnandus persoluet in tormento ea quæ hic illicita seruauit desideria, nec in morte consumetur, sed ut sine fine crucietur, viuere sine fine compellitur, ut cuius vita hic mortua fuit in culpa, illic eius mors viuatur in pena. parte tertia, col. 217. b. & etiam interl. 218. d.

Damnandi post hanc sententiam. Ite maledicti in ignem æternum, post multos dies. i. post mille annos, visitandi & liberandi sunt, ut dicit Origenes. Sed hoc ecclesia non recipit. parte 4. col. 235. a.

Damnandorum spiritus inde in perpetuum interit, unde ad tempus caro suauiter viuunt, &c. parte tertia, columna 245. b. 246. d.

De damnatorum iudicio Dei humana non potest scire fragilitas, nec de panarum magnitudine vel mensura ferre sententiam, quod domini arbitrio derelictum est. parte quarta, col. 235. a.

Damnati & si non pertingunt ad vltimum finem humane vite quæ est felicitas æterna, non tamen ideo sunt frustra creati, & quare. parte 3. col. 1132. f.

Damnandorum quamuis spaciola via sit quæ ducit ad mortem, tamen pressura corporis coartati, rectum iter inuenire non poterunt, sed in se inuicem collidentur, ibi spirabunt veterem furorē, & sicut fulgura hic illucque discurrunt, &c. parte 4. col. 2028. e.

Damnatus quam hic amauit, nec relinquere voluit, tunc propter tormenta relinquere volet, sed non poterit. parte tertia, column. 219. a.

Damnatus anima & corpore punietur, quia in utroque peccat. parte 3. col. interl. 219. a.

Demones per deuotam orationem debellantur. parte 2. columna 562. f.

Demones & si portant secum ignem suum, tamen reputant se torqueri & affligi, quando eijciuntur, ne obsecris noceant, & quare. parte 5. col. 168. f.

Demones propter multitudinem dicuntur gentes vniuersæ. parte 1. col. 1061. b.

Demones aliquando in monumentis habitant, & quare. parte 5. col. 168. f.

Demo.

errore, parte 2. columna 1490. f.

Demones quibus est permessa potestas magis nocendi in tenebris &c. & nomina ipsorum sunt Deber & Quereb, & quid de hoc tenendum sit. par. 3. col. 1150. d.

Demones communius apparent magis in tenebris & in solitudine, quam in luce vel societate, quia spiritus sunt tenebrarum, & per peccata occulta & priuata, & non per signa publica in sticia faciunt quod, & faciunt quare. par. 1. col. 1344. f.

Demones per pacta cum diuinis inita tacite vel expresse, aliquando coguntur à Deo ad dicendum vera, par. 2. col. 349. c.

Demones solent plerique gentiliū colere ne officiant, & alios exhortare ut proficiant. par. 4. col. 660. d.

Demones multa dicunt hominibus incognita, unde & propter quid, &c. par. 2. col. 349. c.

Demones à Deo permisi possunt hominibus aliquas veritates reuelare, & quomodo & qualiter. par. 1. col. 1327. c.

Demones in quibus remanserunt naturalia integra, & in quibus conueniunt cum Angelis sanctis sunt de militia cæli, eo quod volitant per cælum æreum. par. 4. col. 234. e.

Demones ceciderunt in hunc aerem caliginosum, quomodo & quare ibi sunt. post iudicium autem detrudentur in infernum, par. 6. c. col. 1357. c. & col. 1437. c. Item par. 3. col. 2173. b. Item, par. 1. col. 26. d. e.

Demones si haberent corpora sibi naturaliter unita, sicut dixit Apuleius, q. sint animalia corpore aërea, non esset impossibile quod res corporales in eis facerent impressionem ratione corporum, sed aliter sentit fides & Philosophus. par. 2. col. 288. c. Item, par. 4. col. 1010. d.

Demones aërea dicuntur animalia, quia corporum aëreorum natura viget, nec per mortem dissoluuntur, quia preualet in eis elementum aptius ad faciendum quam ad pariendo, &c. par. 1. col. 26. d. e.

Demones eo quod in eis remanserunt naturalia integra, intellectus perspicacitate & experientia longi temporis, multa sciunt hominibus incognita, & de talibus diuinantes, ab eis instruuntur. Aliquando etiam demones ad dicendum diuinis aliqua vera à Deo coguntur, &c. par. 2. col. 349. c.

Demones non nisi virtute diuina possunt à corporibus expelli immediate: vel mediantibus sanctis angelis, qui frequenter in talibus sunt exequutores voluntatis diuine, p. 2. c. 419. b. c. in Demones nulla res sensibilis aut virtus corporalis, potest aliquid agere directe vel indirecte, cum sint omnino spirituales substantie: per quod possint ad aliquid compelli, nec per consequens ab obsecris corporibus expelli. par. 2. col. ibidem.

Demones cum sint intellectuales simpliciter: non possunt habere corpora sibi unita, nec vlla corporalis creatura potest in eis aliquam facere impressionem. par. 2. col. 419. a. & col. 419. b. c.

Demones gaudent sanguine. par. 1. col. 1040. f.

Demones semper sitiunt secum trahere plures. par. 3. col. 1721. c.

Demones quosdam esse malos constat, qui inuocati à magis, assunt eis ad malum non ad bonum. par. 1. col. 1330. e.

Demones ad maledicendum inuitantur, non ad benedicendum, par. 1. col. 1330. d.

Demones de celo abiecti sunt per superbiam: ideo oportet illuc homines venire per humilitatem scilicet per viam contrariam. par. 5. col. 299. a.

Demones (quorum virtute utuntur Magi) non habent potestatem super aliquod corpus, quod est minus grano hordei seu lenticule: ut dicunt aliqui Hebræi: sed apparet irrationabiliter dictum. par. 1. col. 556. f. & lucidius, col. 557. & 160. e. f.

Demones quidam nostri non putant cælestes vel super cælestes angelos fuisse. par. 1. col. 26. d. e.

Demones non sunt aequales in virtute naturali, par. 5. col. 578. d. Et singula eorum turme habent capita & principes suos, parte 4. columna 2069. a.

Demones superbie fastu elati omni militia sue paraturæ ascribunt propria virtuti. par. 1. col. 1479. c.

Demones utrum virtute melodie possint expelli de corporibus obsecris: Arguitur: Pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. par. 2. col. 418. f. & col. 419. a. b. c.

Damnati beati in requie vident, ut eos videntes & conspicientes in gaudio, non solum de suo supplicio, sed etiam de illorum bono crucientur. p. 5. c. 922. d. e. & quomodo hoc intelligendū, quia non habetur de hoc certitudo. Ibidem. & 923. c.

Damnati quomodo conquirentur in inferno que noluerunt hic prævidere. parte 4. columna 967. b.

Damnati quod vellent venire ad locum electorum, si esset possibile, non est dubium. Sed de electis, quod vellent ire si esset possibile ad locum damnatorum, certum est, quod non, ad manendum: vellent tamen ire illuc si esset possibile ad propinquos suos liberandum: & hoc secundum voluntatem naturalem. & c. par. 5. col. 924. f.

Damnati nesciunt quid agatur in gaudio domini, parte quarta columna 537. a.

Damnati recordantur facinora, non ad consolationem, sed ad aggregationem pæne & quomodo. par. 4. col. 933. b.

Damnati an & quomodo potuerunt dici patres sancti in limbo existentes. par. 6. col. 117. b. c. & 118. e. f.

Damnati, an eadem ratione possint dici, quod rediret à pæna ad gloriam, & quod beati possent cadere à gloria. parte 6. column. 821. a. b. & 822. d. e.

Damnati sicut intus & extra deliquerunt, sic intus & extra puniuntur. par. 3. col. 86. d. e.

Damnati quomodo murruntur contra Deum punitorem, & quare & quomodo nudantur conscientie eorum in iudicio. parte 4. columna 2028. e.

Damnatorum pæna æterna. par. 4. col. 138. b. c.

Damnatorum omnium dolor, quamvis sit infinitus, graviora tamen tormenta recipiunt, qui multa iniquitatibus, ex suis quoque desideriis inuenerunt. par. 3. col. 217. a.

Damnatorum pæna est æterna, & quare. par. 3. col. 1721. a. Item par. 1. col. 144. f.

Damnatis pæna propria eorum gignit conscientia. Sicut enim quidam humor ubi in cadavere, vermes nascuntur ex putredine, sic ex ipsa materia peccatorum gignuntur supplicia. parte 4. col. 102. d.

Dan, ex patriarchæ nomina Dan, & tribus & locus in quo habitavit, nomen accepit, ubi hodie Patens, quæ quondam Casarca Philippi dicebatur unde Iordanis, id est, fluvius Dan, qui fluit de Libano. par. 4. col. 1282. f.

Daniel apud Hebræos non reponitur inter prophetas sed inter agiographos. par. 4. col. 1720. f.

Daniel admirabiliter fecit doctrine initium. par. 4. col. 1512. f.

Daniel solus Deo fidens quid ad promerendam Dei gratiam faciat triduum postulat. par. 4. col. 1512. f.

Daniel dictus est vir desideriorum, id est, desiderans scire secreta diuina, & quare. par. 4. columna 1608. f.

Daniel vidit non solum angelum apparentem, sed audiuit eum loquentem & intellexit, viri autem qui erant cum Daniele viderunt solum angelum apparentem. parte 4. col. 1631. c.

Daniel habuit solutionem quantum ad intellectum scripturarum aliis occultarum, quæ dicuntur eis ligatæ, quia non possunt videre intellectum interiorum. & c. par. 4. col. 1560. f.

Daniel fuit Iudæus natione, & bis fuit missus in lacum, quibus de causis & per quot dies. par. 4. col. 1570. f.

Daniel permissus est à deo captivari per Regem Babylonis ad sui humilitatem, & ut consequeretur sapientiam. par. 4. col. 1494. f.

Daniel duplici pæna fuit punitus, una pæna mortis, & quomodo alia fuit pæna famis. & c. par. 4. col. 1790. f.

Daniel & socij eius propter invidiam & cupiditatem non fuerunt cum illis ariolis ad somnium interpretandū. p. 4. c. 1505. a. c.

Daniel quare non prohibuit statuam erigere & illius adorationem. parte 4. columna 1521. c.

Daniel fuit honore & gloria donatus propter sapientiam à Deo sibi collatam, in regnis Persarum, Medorum & Chaldeorum à tempore Nabuchodonosor usque ad tempus Cyri, qui destruxit regnum Chaldeorum. par. 4. col. 1496. e. f. col. 1505. a.

Daniel triplici gratia honoris sublimatus est per Dariū regem, scilicet positio, comparatio, & superlatio. par. 4. col. 1507. c.

Daniel quando liberavit Susannam, cuius ætatis, & sub quo re-

ge accidit. & c. par. 4. columna 1783. c. 1784. f.

Daniel interfecit Draconem cum pice, adipe & pilo. p. 4. c. 1790. a.

Daniel non peccavit orando pro liberatione populi à captivitate. par. 4. col. 1602. e.

Daniel cum esset senex & iam septuaginta annorum, non fuit tante austeritatis in se sicut in iuventute: quando bibit solū aquam, & comedit legumina. par. 4. col. 1633. c.

Daniel non legitur rediisse de Babylone in Ierusalem, sed magis dicitur sepultus in Babylone. & c. par. 2. col. 1279. c.

Daniel cum sociis rediit in Ierusalem cum muneribus post transmigrationem, secundum Hebræos. par. 4. col. 1589. a. b.

Daniel quomodo consequutus est interpretationem somnij. Ibidem.

Danielis prophetiam Porphyrius negavit, sed alteri esse ascribendum contendit. par. 4. col. 1497. b.

Danielis interpretatio per septuaginta repudiata est ab ecclesia, quia discrepat multum ab Hebræica veritate. parte quarta, columna 1289. b.

Danieli utrum intelligentia occultorum fuerit collata per aliquem habitum sibi infusum. par. 4. col. 1501. c.

Danieli dedit dominus scientiam & intellectum in omni arte grammatica: dedit & intellectum in omni verbo & visione, & inuentus est decipio sapientior quam sospite & Philosophi & incantores & magi. & c. par. 1. col. 1259. b.

Daniele nullus prophetarum apertius de Christo scripsit. parte 4. columna 1493. b.

Dans ut careat odio interpellans, non ut reficiat viscera indigentis & meritum & rem perdit. par. 6. col. 423. a.

Dans iusto pro aia causa quam quia opus Dei est, non dat iusto. par. 3. col. 1221. a.

Dare calicem aque frigide, tantum est quantum fuit Zachæ dare dimidium patrimonij. par. 6. col. 313. a.

Dare pertinet ad rationalem sensum, & ad offerentis voluntatem. par. 3. col. 436. c.

Dare ponitur aliquando pro sustinere, & quare. p. 6. col. 1287. c.

Beatius est magis dare quam accipere, quomodo intelligendum est. par. 6. col. 1200. f.

Darius de quo meminit Aggeus propheta in principio, cuius filius fuerit, scilicet an filius Hytaspis, ut dicit Iosephus, vel filius Asueri & Hesther. par. 4. col. 2169. a. Item parte secunda, columna 1611. c.

Darius, hoc nomen quatuor habuerunt, primus fuit filius Astyagis, secundus filius Hytaspis, tertius Darius dictus est cognomento Nothus, quem præcessit secundus Xerxes: quartus fuit filius Artiani, quem interfecit Alexander & fuit ultimus de regibus Medorum & Persarum. p. 4. c. 2169. a. b. c. 2170. d. e. f. Item par. 2. col. 1611. c.

Darius sub quo desecit regnum Persarum per Alexandrū magnū, qui debellavit eum, cuius filius fuerit, parte quarta columna 1593. e.

Datio spiritus sancti in signo visibili fuit manifestatio Christi glorificati sedentis ad dexteram patris. par. 4. col. 1927. c.

Datio legis appropriatur filio, licet opera trinitatis sint indivisa: quia illa quæ pertinent ad sapientiam, appropriantur filio cuiusmodi nst datio legis. & c. par. 4. col. 400. f.

Datio coturnicum sive recreatio, quomodo & quibus fuit ad consolationem bonorum, & ad mortem malorum. par. 3. c. 1973. c.

Dathan & Abiron Deum in persona Moysi calumniantur, deceptionisq; reum ipsum peragunt. par. 1. col. 1276. d.

Dathan Core & Abiron cur terra deglutivit, parte prima, columna 1277. b.

Datum & fructus quomodo differunt. par. 6. col. 605. a.

Datū ex dantis corde accipitur vel refutatur. p. 1. c. 113. b. Interl.

Dauid fuit primus rex de tribu Iuda, inunctus per Samuelē, & tunc reges de illa tribu successerunt, parte prima, columna 452. f.

Dauid an fuerit eximius prophetarum & excellentior propheta quam Moyses? Et arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte tertia, columna 415. 416. 418. 419. c.

Dauid

Dauid quomodo comparatur ad alios prophetas noni Testamenti sicut sunt apostoli & veteris Testamenti, parte tertia columna 416. c.

Dauid prophetia respectu aliorum prophetarum in communi in duobus excellerebat, parte tertia columna 439. a. Item parte secunda columna 655. a.

Dauid inter alias virtutes maximè resplenduit in eo mansuetudo. parte 3. col. 660. f.

Dauid humilitas magna in multis ostenditur, par. 2. col. 1081. a.

Dauid secundum Hiero. Hilarium & omnes doctores Hebræos non fecit omnes psalmos, sed maiorem partem. Aliter sentit Augustinus, parte 3. columna 415. a. b. 443. c. 484. d. e. Et elucide ibidem e. f.

Dauid ab inenite pietatis, patris sui pascebat oves, & deinde assumptus est ad militiam & c. ideo studio vacare non potuit ut metricè & ornate psalmos conscriberet, & c. nisi quis dicat scientias liberales cum habuisse infusas, parte 3. col. 443. d. e.

Dauid primo floruit innocenter, & sic fuit à Deo exaltatus: secundo vixit insolenter: propter quod fuit à Deo castigatus, parte 2. columna 537. c.

Dauid à sua inenitate laudes Dei canebat in cithara, non ad dissolutionem, sed ad deuotionem. parte 3. col. 2146. f.

Dauid mater quæ fuerit, nulla mentio penitus legitur in scriptura fieri, quamvis de patre sepe sit mentio, parte 3. col. 1101. 1102. Item parte 2. col. 1095. b. c.

Dauid quamvis in utero matris fuerit protectus à Deo, sine qua protectione non fuisset natus de utero matris, non tamen in utero matris sanctificatus. par. 3. col. 947. c.

Dauid pater trinominis fuit, scilicet, Isai, & Naas, p. 2. col. 619. c.

Dauid à inenitate à Deo magna beneficia recepit: qui extunc leonem, vrsū, & Goliath gigantem interfecit. parte 3. columna 1220. f. & col. 947. f.

Dauid quot nominibus nuncupatus fuit, & eorundem ratio, parte 2. columna 1095. b. c.

Dauid non motus cupiditate lucri vel honoris principaliter voluit pugnare cum Goliath, sed propter gloriam Dei & liberationem populi. parte 2. col. 425. c.

Dauid fecit sibi nomen magnum quia fecit sepeliri Idumæos mortuos in prelio: & exercuit opus misericordie. p. 2. col. 565. c.

Dauid fuit inunctus in regem, non ad hoc ut statim posideret regnum, sed quando accederet beneplacitum diuinum. parte 2. columna 413. c. 414. f.

Dauid illo die quo inunctus est in regem, capit psalmos canere, parte 2. columna 414. f.

Dauid quasi cōtinuè erat intentus diuinis laudibus. p. 3. c. 947. f.

Dauid de eadem materia aliquando fecit plures psalmos parte tertia columna 833. c.

Dauid vocatur columba muta elongationum, & quare sic dicitur, ratio. Ibidem.

Dauid ter fuit inunctus. primo in domo patris, secundo in Hebron, tertio super totū Israel & c. par. 2. col. 521. c. & col. 538. f.

Dauid nunquam fuit ita firmatus in regno nec ita potens, sicut Salomon filius eius. par. 3. col. 1207. b.

Dauid dicitur pauper in respectu ad Salomonem, & quare. parte 2. columna 1097. a.

Dauid an vno lapide vel tribus Goliath gigantem strauerit, parte 2. columna 374. f.

Dauid habendo plures uxores, an fecerit contra mandatum scilicet, quod rex constitutus de Israel, non debebat sibi multiplicare uxores, & par. 2. col. 485. b. c. Item par. 1. col. 342. f.

Dauid ex visione angeli percutientis populum pro numeratione populi, sic territus est, quod de cætero fuit quasi laquidus, nec calefiebat vestibus: & ex hoc fuit motus clamare ad dominum. Ego sum qui peccaui. par. 3. col. 476. f.

Dauid utrum peccauit iurando facere misericordiam ipsi Sauli, cum sciret eum esse à domino reprobatum. par. 2. col. 471. c.

Dauid habebat bellatores ex tribus partibus, una erat, tribus Iuda, & c. par. 2. col. 638. f.

Dauid non legitur habuisse viros ante mortem Saul, nisi tantum sexcentos. parte 2. col. 1069. c.

Dauid ordinavit milites per duodecim cohortes, & in qualibet erant vigintiquatuor milia bellatorum. parte 2. col. 1121. c.

Dauid tria bella principaliter, leguntur in Paralip. in Regum quatuor, & c. parte 2. col. 566. e. f.

Dauid an peccauit, quando promisit ire ad bellum cum rege Achis contra filios Israel, & c. par. 2. columna 493. c. & col. 500. f. & columna 501. c.

Dauid in cithara sua malignum spiritum comescuit, non quod tanta vis esset in cithara, sed in figura crucis Christi, & c. parte 2. columna 414. e.

Dauid à sua inenitate laudes Dei canebat in cithara: cuius exemplo non ad dissolutionem, sed ad deuotionem modi musici inuenti sunt. parte 3. columna 2146. f.

Dauid ego plus saltantem stupeo quam pugnantem: pugnantem hostem subdidit saltando coram domino semetipsum vicit. parte 2. columna 550. e. f. & columna 1078. f.

Dauid non habuit præcognitionem sui casus, quæ requiritur ad prophetiam. parte 3. columna 1098. e. f.

Dauid peccata septem scripta in veteri Testamento enumerantur, & c. parte 6. columna 1714. d. e. f.

Dauid propter ocium & incautum aspectum mulieris, fuit inuitatus ad adulterium, & ex consequenti ad homicidium proditorie procuratum. parte 2. col. 671. a. & 672. f.

Dauid factio quid scelestius, quid vicia mundius, literaliter. Sed ad mysterium: quid Dauid sanctius, quid vicia insidius. parte 2. columna 575. c.

Dauid quare numerando populum peccauit. par. 2. col. 1098. e.

Dauid valde grauiter legitur peccasse in adulterio cum Bethsabee, & homicidio vris, & in numeratione populi: & tamē de istis obtinuit remissionem à deo. par. 3. col. 1220. f.

Dauid regi quomodo peccata dimissa sint, plures fuerunt reuelationes diuine. parte 3. col. 642. d.

Dauid an non grauiter peccauerit, quia non increpauit Amnon filium de supra Thamar, quem etiam ut videtur, debuit interficere pro violenta virginis defloratione, parte 2. columna 589. c. & columna 673. c.

Dauid non recepit à ciuitate timore Absalon, sed timore Dei: quem sciebat se prius offendisse: ideo ad placandum iram Dei, voluit se humiliare coram Deo. parte 2. col. 605. c.

Dauid an arguendus sit mendacy, inducendo alium ad mentiendum. Ibidem.

Dauid non fuit transgressus iuramentum Semei: dum iniunxit filio suo Salomoni de morte eius. par. 2. col. 635. c.

Dauid an fecerit contra legem, corpora suspensa dimittendo in patibulis: cum scriptum sit, quod appensus in patibulo deponatur eadē die & sepeliatur. parte 2. columna 640. d. & par. prima, columna 1583. c.

Dauid instituit ducentos octoginta catatores ad diuinas laudes canendas corā arca Domini. p. 3. col. 675. c. Item p. 2. col. 589. a.

Dauid in vigintiquatuor fortibus Leuiticam tribum & sacerdotalem ordinem distribuit, ostendens ecclesiasticam sacerdotalem & regiam dignitatem habere plenè, & legis & euangelij doctrinam perfectè seruare. parte 2. columna 1111. c. 1112. d. & columna 1113. a. Item parte 3. col. 675. c.

Dauid quando fecit distinctiones & numerationes Leuitarum, erat quadragesimus annus regni sui, & ultimus vite sue nam quando incepit regnare erat triginta annorum, parte 2. columna 215. a.

Dauid volens ampliare cultum Dei, ordinavit de vigintiquatuor generationibus vigintiquatuor sacerdotes, qui successiue seruirent per hebdomadas in templo Domini. parte 5. col. 669. c. Item parte 4. col. 2230. f.

Dauid duplici modo obtulit donaria pro domo domini edificanda. parte 2. columna 1130. f.

Dauid certificatus est de exauditione orationis propter adificationem altaris, & propter descensum ignis de celo super holocaustum suum. parte 1. columna 346. f.

Dauid in spiritu vidit futuras octo generationes, & c. ab illis regnum suum ad tempus præscindendum, & c. quare Psalmos fecit intitulos Pro octaua, & c. parte 2. col. 1029. c.

David pro declaratione diuine sapientie non est usus creaturis spiritualibus, cuiusmodi sunt angeli, quia non sunt visibiles, sed corporibus celestibus, quæ sunt manifesta omnibus, parte tertia, columna 555.c

David unde sic infirmitas, cum fuerit bene complexionatus, nec in eam magna senectute constitutus, parte 2. columna 671.c. 672.f. & columna 674.f

David præuidit secundum Ra. Sa. in spiritu se habiturum in presenti tabernaculo Dei, & in futuro tabernaculo, qui est locus sanctorum, parte 3. columna 865.c

David secundum animam & carnem desiderauit Christum uerum & nasciturum de semine suo, parte 3. colum. 876.c.f

David quare adolescentulam appetiit ut calesceret, cum multo grandiores patres cum uxoribus uetulis non refrinxerunt, parte 2. columna 671.c. & columna 679.b.

David de generis filium & fraterno sanguine oblitum ad unius mulieris petitionem domum recepit, parte 2. columna 597.a

David formam Euangelicam gerebat, dum penitendo & confitendo abluat culpam, & legalem euasit sententiam, parte prima, columna 1083.b

David suscipere bellum cogeatur in quo & vincere & vinci æque illi molestu erat, par. 2. columna 623.b

David Saulem dormientem intuetur, par. 2. col. 487.a

David senex vincebat corpus animi alacritate, par. 2. col. 645.a

David quoniam mulierem quæ erat in virili potestate tanquam alienum regnum occupauerat, propterea qui ex uxore ei natus erat filius resurrexit tyrannus uolens arripere regnum patris, parte 2. columna 620.d.e

David magis erat illicitus ne iniustam mortem inultam relinqueret quam quo suam mortem deleteret, par. 2. col. 538.c

David in dilectione inimicorum non fuit impar Paulo, parte 2. columna 615.a

David sacrorum canticorum poeta, cithara ex insania Saulem regem liberauit, parte 2. col. 418.d

David Deo providente legitimus rex neque proditor neque hostis patrie indicatus, parte 2. col. 505.a

David percussus uerbis Satraparum recessit moriens ab Achis, parte 2. columna 507.a.b.c

David contristatus est propter mortem Absalonis filij, parte 2. columna 628.e

David contra Goliath non armatus cadit ut aperte uirtus Dei ostenderetur, parte 2. col. 429.a

David quod simulauit insaniam & cetera huiusmodi, mendacia iudicanda non sunt sed actiones locutionesque prophetice ad ea quæ uera sunt intelligenda referenda, p. 2. col. 458.e

David fortitudo & constantia, parte 2. col. 460.e. & 461.a

David armatam dexteram in indignatione compreserat, parte 2. columna 482.d

David de priori sua concupiscentia postea factus est cautior, parte 3. columna 661.b

David cum panes propositionis manducauit in uno domino Iesu Christo & regnum & sacerdotium futurum significauit, par. 2. columna 457.a

David cum parumper neglexisset in peccati precipitatus est Barathrum, parte 2. columna 571.c

David fugit odia Saulis non relinquens terras, sed declinans contagia regis inimici, par. 2. col. 447.b

David fugiens a facie Saul præfigurabat Christum dominum, parte 2. columna 448.d

David dum in exilium eicitur factus est illustrior, parte 2. c. 448.d

David post bella epinio composuit, parte 2. col. 647.b

David quomodo se dicat inuenisse cor suum, par. 2. col. 559.a

David in posteritatem Saulis beneuolus, par. 2. col. 505.a.b

David præceperat lamentationes fieri super Abner, p. 2. col. 533.a

David non dimisit Michol, sed pater eius eam inique abductam alteri dederat, parte 2. columna 528.d

David qui Sauli pepercit Nabal conatur occidere, p. 2. col. 479.b

David cum iurasset transgressus est iusiurandum, parte secunda columna 481.e

David duplicem debebat mortem nam & adulter & homicida per legem interimebantur, parte 2. col. 582.c

David moriturum filium dolebat mortuum non flebat, parte 2. columna 583.b

David facinore uirumque filij punitur, parte 2. col. 590.e

David saltabat ante arcam docens contritum regalis potentie non habendum ubi Religioni exhibetur obsequium, p. 2. c. 547.b

David cantauit ante arcam non pro lasciuia, sed pro Religione, parte 2. columna 547.c

David cur capitalem penam de interfectore Abneri non sumpsit, parte 2. columna 534.e

David a filio maledictus persecutus & cessante tectus noluit occidere, parte 2. col. 613.b

David se morti pro domini ira placanda promptus obiecit, & pro salute populi laborantis diuine ultioni paratus offert, parte 2. columna 670.d

David quando populum numerauit seipsum condemnauit, ideo ueniam assequitur, par. 2. columna 667.c

David non adulterasset alieni ius thori nisi mulierem nudam & lauandem de domus sue interioribus uidisset, parte secunda, columna 571.a

David a Saulis difficultatibus & aliis hostibus liberatus quietem assecutus difficilius incontinentis cupiditatis bellum passus est, parte 2. columna 571.b

David genuit ex se duos filios alium incestum, alium Parricidam, parte 2. columna 589.a.b

David penitentia delicta sua correxit propterea inuentus est ex animi Dei sententia, par. 2. col. 579.a.b

David debitum sibi imperium distulit, par. 2. col. 522.d

David audita morte Saulis acerbe est lamentatus, p. 2. col. 516.e

David præcepta legis superant, parte 2. col. 516.e

David mississimo percussus est nuncio audita morte Ionathæ, parte 2. columna 517.a

David peccauit quod solent Reges: sed fleuit, & penitentiam egit, parte 2. columna 571.a

David petiuit aquam de cisterna Bethleem non desiderio aquæ sed ut tentaret an ita fortes inueniri possent qui adseruent, parte 2. columna 1064.d

David reliquit metropolim fugiens & a facie filij sui Absalon, parte 2. columna 604.e

David patrie finibus pulsus fugiebat hostem quem optauerat Heredem, parte 2. columna 606.e

David fugiebat non ut qui timeret, sed ut qui filium caueret occidere, parte 2. col. 606.d

David non in Bethleem (ut quidam putant) sed in Ierusalem est sepultus certa ratione mysterij, &c. parte 2. col. 1351.c

David quomodo declaratur quod fuit ex inferno inferiori erutus, parte 3. columna 1098.e.f

David & Petri peccata ad hoc in scriptura sunt indita, ut cautela minorum sit ruina maiorum, par. 2. col. 527.f

David specialiter nominauit Amasæ, quia paratus erat remittere offensam, sicut & Christus post resurrectionem suam per angelum expressit Petrum specialiter, parte 2. col. 630.f

David in curia sua habebat cantores & cantatrices, instrumentis & uocibus humanis. Nam talibus licitum est uti pro recreatione uirum anime moderate, parte 2. col. 637.c

David ueniens in Ierusalem, reperit se esse sedatum in uxoribus suis per Absalon: ideo recludit eas, prouidens eis de uictu & vestitu duplici ratione, par. 2. col. 638.f

David petiuit aquam, non propter concupiscentiam aquæ, sed quia uolebat experiri audaciam suorum: quam noluit bibere, sed libauit eam domino &c. parte 2. col. 660.f

Davidis excellens insaniam, parte 2. col. 461.a.b

Davidis admirabilis admonitio quam fecit filio, par. 2. col. 1104.e

Davidis Regis clades vicerunt omnem tragediam & omnes fabulas, parte 2. columna 588.f

Davidis pietas semper eum Deum suscitandi bella gerebat & quiescebat, parte 2. col. 466.d

Davidis uerba aduersus Semei & Abisai admiratione digna, parte 2. columna 614.d

Davidis

Davidis humanitas & pietas in Saulem, par. 2. col. 473.a.b.c. & 474.f

Davidi iussu Deus ut primo ascenderet in Hebron, p. 2. col. 521.b

Dauidem Deus in uirtute exercet suadet, ne suis fidat uiribus, sed eius auxilium expectet, par. 2. col. 542.e

Dauidem edificare domum orationis non permisit Deus, par. 2. col. 551.c

Dauidem diuinitate quadam præditum intellexit Saul, par. 2. col. 429.a

Dauidem immanitas hostis non exterruit, par. 2. col. 428.d

Dauidem quidam reprehendunt quod aures præbuerit iis qui diceret Sibus, par. 2. col. 609.b

David petiit a domino Deo tectari, ut eius innocentia fieret aliis manifesta, par. 3. col. 605.c

David ostendit homines esse peregrinos, & quod patria nostra propria non est hic inferius, sed in celestibus, & hoc etiam intellexerunt patres antiqui, par. 2. col. 902.e.f

David orando Deum allegat diuine exauditionis decentiam septem rationibus, par. 3. col. 1093.c

David fecit aliqua uota specialia Deo, ut liberaretur a periculo, quæ desiderabat implere, par. 3. col. 838.f

David ex angustiis & doloribus uenit ad defensionem, & præcise uixit septuaginta annis: quia triginta annorum erat cum regnare cepisset, & præcise 40. annis regnauit, p. 3. col. 226.g

David fugiit Geth, & agnitus a Philistæis, ductus est ad Achis ut interficeretur, propter quod David in periculo positus, simulauit se insanum, &c. & ideo Achis tanquam insanientem eum eiecit, par. 3. col. 659.c

David bis legitur fugisse ad speluncam Odolam, ubi uenerunt ad eum illi qui erant de cognatione sua, &c. par. 3. col. 323.e

David bis legitur notabiliter peccasse, primo in facto Uriæ, secundo in numeratione populi, parte 3. col. 699.700.

David quinque modis contra Deum deliquit, primo adulterando, secundo peccatum celare uolendo, tertio falsum heredem inducendo, quarto Uriam militem fidelissimum proditorie interficiendo, quinto plures de seruis interimendo: & sic pro his omnibus orauit Deum sibi misereri, par. 3. col. 798.f

David sanctus & Ezechias deuotus nominantur nominibus colubri & reguli, propter nocuentia quæ fecerunt infidelibus: sicut Sanson qui in catalogo sanctorum habetur, nominatur coluber & cerastes, par. 4. col. 169.c. 170.d

David & Abraham in genealogia Christi ponuntur duo patres tanquam radices: quia ad istos facta est specialiter de Christo promissio, &c. & præponitur David Abraham, & quare, par. 5. col. 33.c

David unde & a quo originem & polimitarij nomen duxisse dicatur, par. 1. col. 826.e.f

David & Daniel, similiter & Iob, cum propheta ueraciter fuerunt, quare inter prophetas a beato Hieronymo in prologo Galeato non enumerantur, 191.c

De prepositio aliquando tenetur materialiter, aliquando terminative & localiter, parte 4. col. 1746.f

De ambulare non est constricti sed liberi, par. 3. col. 356.e

De ambulare qui uia eundo uel redeundo conculcat, p. 1. c. 286.c

Deber & Quereb, sunt nomina demonum, & primo est eis permissa potestas magis nocendi in tenebris, secundo magis in meridie sine de clara die, par. 3. col. 1149.c

Debitas accipitur generaliter uel specialiter, secundum totum, uel secundum partem, par. 4. col. 269.c

Debitum exigere ab eis qui non possunt reddere, si impium est: multo magis ab his quis non debent, par. 4. col. 472.d.e

Debita pecunie alicui repetere conceditur, sed debita peccatorum petenti ueniam nunquam iuste negamus, par. 5. col. 131.b.c

Debita, an in anno septimo remittantur tantum non potestibus soluere, par. 1. col. 18.f. Et extrusus, col. 549.a. 550.d

Debita non soluta debitorum heredibus negantes, a mortuis ueritatem querere dicuntur, par. 1. col. 1564.f

Debitorum male solutiū excusationes quas fingunt, p. 3. c. 2122.f

Debitor noster efficitur proximus cum in nos aliquid peccat,

quia peccata debita uocantur, &c. par. 1. col. 704.d

Debitore pignus accipimus, cum ab eo qui in nos peccauit, peccati confessionem tenemus, per quam relaxare peccatum postulamus, par. 1. col. 704.d.e

Debitorum sumus Deo in tribus, scilicet ad fidelitatem, reuerentiam, & famulatum debitum, ad quæ tria prima decalogi præcepta nos obligant, par. 1. col. 556.b

Debora docuit, non solum uiri auxilio uiduas non egere, uerum etiam uiris posse esse subsidio, par. 2. col. 176.d

Deboræ uirtus quanta, par. 2. col. 177.a.b

Debora prouocatur, ut expergiscatur in spiritu prophetia laudis & non esset a laudibus Dei, par. 2. col. 186.d

Decalogi præcepta aptantur Psalterio decachordo & quare, par. 3. col. 2174.a

Decalogum implere possunt quos inuauit gratia Euangelij, par. 1. col. 1203.c

Decaluari quando homo incipit, dicitur habere fenestram uel fenestras in capillis, par. 1. col. 1025.c

Decanus est qui præest super decem homines, &c. par. 1. col. 665.b

Decapolis, est nomen regionis, cuius una pars est ultra Iordanem, alia citra, par. 5. col. 559.c

Decem præcepta legis quomodo sint diuidenda, utrum sint quatuor usque ad præceptum de sabbato quæ ad Deum pertinent, & reliqua sex ad hominem, &c. par. 1. col. 665.c. & 666.f

Decem requirebantur ad minus in Sodomis, per quos uix saluarentur qui habitabant Pentapoli: nunc autem duo inueniuntur, Moyses & Aaron, qui sufficiunt, ut tota gens Israelitarum saluetur, par. 1. col. 697.f

Decem tribus dicuntur Ephraim, Ioseph, Samaria, &c. & quare, par. 4. col. 1701.c

Decem tribus captiuatae sunt a Salmanasar rege Assyriorum (alias Chaldeorum) & in montibus Medorum locatæ, Ibid. c. 1097.b

Decem tribus quæ dicuntur Israel: usque hodie in montibus & urbibus Medorum seruiunt captiuæ, dua autem quæ Iudas dicuntur a Chaldeis captiuatae, post triginta annos in terram suam redire, par. 4. col. 1253.a.b

December, qui ab Hebræis uocatur Casleu, in medio hyemis, pluuialis & tempestuosus, par. 2. col. 1337.a

Deceptio quot & quibus modis proueniat, par. 6. col. 116.e

Decipere quemlibet, & ab alio decipi posse, non multam differentiam habent, par. 4. col. 2373.a.b

Decima quædam fiebat in tribus annis pauperibus distribuenda, ne Iudei pauperes cogerentur querere elemosynas a gentilibus & quædam oblationes a diuitibus, & quædam deposita quæ conseruabantur in arario, par. 4. col. 2349.b.c. 2400.d

Item par. 1. col. 1547.a. & 1621.c

Decima quadruplex dabatur, cui & quare, par. 4. col. 1451.a.b

Decime tres erant, ut dicunt aliqui, una erat ad sustentationem Leuitarum, secunda erat de nouem partibus residuis, &c. tertia fiebat tertio anno solum, &c. par. 1. col. 1621.a

Decima & primitia quodammodo inter res sacras computantur, quia determinantur per legem debere ei ministris, p. 1. c. 1193.c

Decima de minimis, quauis non essent soluenda de necessitate, tamen non fuit malum soluere illas: sed bonum, &c. p. 1. c. 1621.c

Decimas sacerdotibus debere a quibus populus benedicitur, comprobatur exemplo Abraham ante legem, par. 1. col. 205.c

Decimas & primitias atque oblationes deputauit dominus sacerdotibus, par. 1. col. 1193.c

Decimas duas faciebant Iudei, ut dicunt aliqui quolibet anno de omnibus bonis suis, &c. Sed hoc dictum non habetur ex scriptura, &c. par. 1. col. 1533.c

Decimas qui soluit alteri, in hoc designat se imperfectum, & alterum perfectum, retinens sibi nomen partes, dando decimam alteri, quæ signat perfectionem, par. 2. col. 1406.f

Decimas Ecclesia non repetit ad scandalum uitandum, ubi non est consuetum decimas dare, par. 5. col. 55.f. & col. 22.g

Decimas animalium & terre nascentium ministri Ecclesiæ habent, par. 4. col. 99.g. Item par. 1. col. 1296.d.e

Decimare est decimam partem dare, & nouem sibi retinere, par. 4. col. 427.d

Decimationem inferi in horreum Dei moraliter, qui de omnibus operibus suis quidquid est ibi perfectionis, attribuit divinis bonis, & par. 4. columna 2200.f
Decimationes omnium fructuum, & primitiæ omnium pecorum quomodo subest dominus non manducari nisi in civitate ubi templum erat, cum cas Leuitis dari in lege precepit. par. 1227.c. 1528.f
Declinare ad dexteram quid sit, similiter quid sit declinare ad sinistram, & par. 3. col. 1622.e
Declinatio in grammatica sicut est de casu in casum, sic declinatio in iusticia est ruendo de peccato in peccatum, parte 3. columna 570.e
Declinandum non est à veritate in iudicio propter maiorem partem iudicantium, nec propter maiorem auctoritatem habentes, par. 1. columna 710.d
Declinandum est semper in dubiis casibus inter misericordiam & iusticiam, ad misericordiam partem, ut etiam notat Rab. Sal. par. 6. col. 1279.c
Decretum si pro determinatione ecclesiæ habeatur de suscitatione Samuëlis, tenenda est pars ista determinatæ, & c. Si autem non sit determinatio ecclesiæ, videtur probabilior modus dicendi, quod anima Samuëlis virtute divina & eius dispensatione apparuerit, & c. par. 2. col. 495.b
Decorum semper esse utile, par. 2. col. 1592.f
Decuriones dicuntur, qui sunt de curia alicuius magni principis, vel qui suscipiunt curam plebis, parte 5. columna 649.c
Dedicatio bifariam potest accipi, una in spe desiderantium & mundantium oculos cordis, alia in vita futura, & c. parte 2. columna 1399.b
Dedicatio prima templi tempore Salomonis facta fuit in mense Septembri, alia post reditum Babylonicæ captivitatis fuit in vere, parte 4. columna 2363.a.b.c
Dedicatio templi Salomonis prima, secunda, & tertia, à quibus facta sunt, & in quibus temporibus, par. 5. col. 1262.a
Dedicatio templi primi & secundi, vide in Encenia.
Dedicationis templi festum institutum est celebrandum per Felicem Papam, parte 6. col. 255.b
Defectibilitas impiorum ut notetur, datur exemplum de spuma aquæ, & fumo, & hostie vnius diei, quæ statim dissipantur, & dantur oblivioni, parte 3. col. 1900.f
Defectus simpliciter solet accipi in malo, sicut profectus in bono, nisi addatur in quid, par. 3. col. 1375.a.b
Defectus quos & quales assumpsit Christus in persona propria, & quodammodo in persona aliena, par. 5. col. 162.f
Defectus quidam sunt scientiæ & gratiæ, quidam ignorantia & somitis inclinantis ad peccatum: quidam qui sequuntur totam naturam humanam, quidam qui non sequuntur, & isti contingunt dupliciter, & c. par. 5. col. 162.f
Defendere nunquid non potuit Deus populum à demonibus, vniq. eorum compescere: quid opus erat ut veniret ad Baalam, prohiberet demones, ne vel tentarent ledere populum Israel, parte 1. col. 1330.f
Deformitas corporalis causatur vel à causa intrinseca, vel ex defectu materie, aut est causa extrinseca, & c. p. 6. c. 873.a.b
Defraudans bona aliena non recompensat per assuicionem sui corporis in reum: & huiusmodi, vel per orationem religiosorum quibus benefacit, & ponuntur exempla, par. 3. col. 2146.f
Defraudans proximum suum in negatione depositi vel de quocunque alio per fraudem vel violentiam habito, qualiter tenetur ad restitutionem, parte 1. col. 947.c
Defunctis quæ & qualia, quibus & quando prosunt adiutoria quæ à viis offeruntur, par. 4. col. 2577.c
Defuncti maxime amici, propter spem resurrectionis moderate lugendi sunt: de amicis enim mortuis non dolere, duri & insensibilis cordis videtur esse, & c. par. 3. col. 31.a.b
Deiecti prima pæna, quod sit fugitivus de loco proprio, & c. secunda est priuatio sue substantiæ, par. 3. col. 182.f
Deitas non est communicabilis creatura, tamen aliqua similitudo & participatio ipsius communicatur ei, par. 1. col. 537.c
Deitas proprie non est nominabilis à quacunque creatura, quia

est incomprehensibilis ab ea, par. 6. columna 532.f
Deitas Christi testificata est verbis & factis, par. 3. col. 792.f
Deitas an & quomodo sit nominabilis à creatura, licet sit incomprehensibilis, par. 6. col. 526.f
Deitatis non esse participes, nisi esset ipse nostra mortalitatis, parte 3. columna 2633.c
Delbora quomodo erat cū Iacob, ipso pergente in Mesopotamiā Syria quæ tamen remiserat cum matre ipsius, par. 1. c. 367.c
Delbora mulier prophetissa vxor Lapidotb, indicabit Israel, & c. queritur quid habet ista scriptura doctrina vel incrementationis vel discipline, & c. par. 2. col. 173.c
Delectat nos dominus in factura sua, scilicet, in decore ipsius mundialis fabricæ, & in obedientia & in dispositione, & in causis, & in effectibus, & in operibus manuum quibus vitor vel quæ miror, par. 3. columna 1159.b
Delectari in domino est de bonitate eius lactari, quæ figitur per cognitionem & amorem, par. 3. col. 685.c
Delectabile est unicuique quod consonat eius habitui, parte 3. columna 2111.c
Delectabilium carnis & mundi, indebitus usus, significatur per potationem vini, quæ maxime decipit, par. 4. col. 1905.c
Delectatio in opere est signum habitus generati vel acquisiti, par. 3. columna 1351.c
Delectatio inducit ad fortius operandum & meditandum, par. 3. columna 1351.c
Delectatio quæ est in sensibus exterioribus, usque ad cor redundat: sic & conuerso sensus & motus de corde procedunt ad exteriores sensus, par. 3. col. 1719.c
Delectatio proueniens ex sapientia est super lætitiā quæ ex vino vel musica, & quare, par. 3. col. 2179.c
Delectatio carnalium passionum fortius militat in membris nostris quam studia virtutum, quæ summa cordis, & corporis contritione acquiruntur, par. 1. col. 1505.c
Delectatio culpa ut nulla nos possit pulsare, dum adhuc carnis corruptibilis pondere grauati sumus, sic viuere nō valeamus, par. 1. columna 409.a
Delectatio bonorum in terrenis licet bonis, quare à Deo permiscetur amaritudinibus, par. 3. col. 717.b.c
Delectatio peccati verius dicitur amaritudo, par. 6. col. 446.e
Delectatio presentis vite dicitur panis, par. 3. col. 311.b.c. Et dicitur lectulus. Ibidem.f
Delectationem carnis qui in occulto pectoris celat, facile in culpam prauæ actionis exorbitat, par. 1. col. 1366.e.f
Delectatione sinistra viri sancti cum pulsari se sentiunt, ipsa magisterio lumina restringunt, ne prauæ cogitationi visio lenocinatur famuletur, par. 2. col. 384.f
Delectationes corporales in alia vita se habitueros, licet aliqui Iudeorum credant, communitas tamen eorum hoc omnino respuit. Est enim contra illud Isaia: A seculo non audierunt, nec auribus perceperunt, quæ preparasti expectantibus te, & c. parte 1. columna 51. a. Vide etiam Iudeorum traditiones Thalmudicas.
Deleri de libro vite quomodo fieri possit, cum sit idem quod diuina predestinatio, quæ est immutabilis, par. 1. col. 836.d
Deleri de libro quomodo Moyses à domino petiuit, & de quo libro, & c. par. 1. ibidem.
Delibatio quid significat, par. 6. col. 146.f
Deliberatione qui coheret vel coierit cum voluntatibus prauis ad terram promissæ, reus est mortis, de hoc figura, p. 1. c. 1083.c
Deliberare est quoddam dicere, parte 3. col. 645.a.b
Delicata dicebant antiqui diis consecrata, quæ nunc dicimus dedicata, par. 2. col. 531.a.c
Delicati vocantur ij qui opibus ac rebus abundat, par. 4. c. 1051.b
Delicie corporales cum non habentur, graue in se desiderium accendunt, cum verò habita eduntur, comedentem protinus in fastidium per seuitatem vertunt, & c. parte 3. col. 1759.c
Delicia inclinant ad actum luxuriæ, par. 6. col. 713.c
Delitius assuetus ad cibum ab omni humanitate alienum redibit, par. 1. columna 1636.d
Delictum

Delictum duplici modo dicitur, parte 1. columna 942.d. & col. 958.f. & col. 959.c
Delictum & peccatum differunt, par. 6. col. 517.b
Delictum Deus delet, sed inultum non deserit: aut enim homo in se penitens punit, aut Deus hac cum homine vindicans percutit, par. 2. col. 582.e
Delicta solent capillis capitis aliquotiens coaptari, plerumque arene maris, & quæ differentia inter has comparationes, par. 2. columna 1267.c
Delictorum preteritorum memores esse debemus etiam in letitia, par. 4. col. 794.e.f
Delinquere facit populum sacerdos, & intelligitur dupliciter, par. 1. col. 932.f
Delinquimus non solum per excessum, sed etiam per voluntatis pessima desiderium, par. 4. col. 1033.a.b
Delinquentis animus corrigitur per tristitiam vultus, parte 3. col. 1719.a.b
Delubra dicta sunt à delendo, eò quod ibi putabatur ablui anima, par. 4. col. 516.f. & 517.a
Delubra unde & quid dicuntur, par. 4. col. 516.f. Et quomodo ibi dormiebant ad habendum reuelationes in somnis. Ibid.
Dementare quid est, par. 6. col. 1068.d
Denarius numerus est primus limes numerorum, & sequentes numeri componuntur ex denario pluries sumpto, & c. Ideo denarius bene significat vniuersitatem, par. 5. col. 411.b.c. Item, par. 4. col. 1847.c. Item par. 2. col. 1405.b.c
Denarius dicitur eò quod valebat decem nummos vsuales, par. 6. col. 1252.f. Et continere in se regis nomē & imaginem consuevit, par. 2. col. 136.a. Item par. 1. col. 557.c
Denarius eterna vita quatuor partibus fundatur, parte 5. columna 96.e
Denarius superna premia designat, ubi humana natura in utraque substantia sua immortaliter subleuata, in diuine visionis presentia letatur, par. 1. col. 775.c
Denarius notat multitudinem adhaerentium Apostolis ad sequendum Christum, & c. par. 4. col. 2231.c
in Denario numero terminantur verba legis. Denarius enim ex octonario constat & binario, vel ex septenario & ternario vel ex senario & quaternario: Et horum singulorum mysterium, par. 1. col. 1519.b
Denominatio tribus, fit ex parte patris & non matris, parte 1. columna 723.c
Dentes pro verbis accipiuntur, par. 1. col. 1122.e. & col. 1572.f
Dentes cibum ad interiora traiciunt, par. 1. col. 1694.f
Dentiū diuersum est officium, & illius moralitas, par. 4. col. 947.c
Deordinatio non potuit esse in viribus inferioribus nisi prius esset in ratione, idco serpens non tentauit primò de comestione sed de restrictione precepti, par. 1. col. 87.c
Deordinatio partis irascibilis primò & maxime apparet in homicidio, secundo in quibusdam aliis quæ procedunt ex rancore & odio, par. 1. col. 1567.b.c
Depositum accepimus à Deo animam nostram & corpus, & quod est depositum maius, anima tua imaginem & similitudinem suam commendauit, hoc tam integre restituendum est quam à te constat esse susceptum, par. 1. col. 947.c
Deprecatio siue exhortatio iustorum potens est apud Deū quia relaxat, vel saltem tēperat pænā comminatā, p. 3. c. 2049.c
Depressorum modus est incedere inclinato capite, & quando liberantur caput eleuare, par. 1. col. 1137.c
Deputati diuino cultui & studio debent prouideri de victu & vestitu ab his qui habent curam gerere ciuitatis, siue communitatis, par. 1. col. 439.c. Vide in seruientes communitati.
Derisio humana illum facit Deo proximum, quem ab humanis prauitatibus agit & innocentia seruat alienum, par. 3. c. 149.c
Derisor ille etiam dicitur qui contemnit videre dicta antiquorum, & credit inuenire sapientiam per ingenium suum, par. 3. columna 1709.b
Derisor sapientiam quam querit non inuenit, quia & si apertè contra illius stulticiam disputando incedas, nescit intelligere quæ dicis. Ibidem.

Derisus quid est, par. 3. columna 736.d.e
Descensus pluuiæ & modus impetrationis per Heliam prophetā est diligenter notandus, par. 2. col. 827.a
Descensus ignis super sacrificia & illa consumens, fuit à Deo, quod fuit signum acceptationis diuinæ, sicut de sacrificio Abel & de sacrificio Helie in monte Carmeli, par. 1. col. 853.c
Descriptio qua describebatur vniuersus orbis, primū incepta est in Iudea, quæ est in medio terra habitabilis, parte 5. columna 369.c. & columna 707.c
Descriptio facta tempore Augusti Cesaris non fuit solum secundum numerum personarum sed etiam genealogiarum, ut sciretur numerus determinatus nobilium & ignobilium. In qua proficiebantur dupliciter se esse subiectos Romano Imperio, scilicet scripto & facto, & c. par. 5. col. 707.c
Desertum fuga est bona ad quod fugit Elias Eliseus, Ioānes Baptista par. 2. col. 827.b
Desertum sitiens quod non fuit irriguum prophetarum vaticiniis, parte 4. col. 318.e
Desiderare solent homines quatuor. Primò, prosperitatem domus suæ. Secundo inimicorum suorum deprecationem. Tertio, famæ celebritatem. Quarto domini & honoris sublimitatem, parte 1. col. 1629.c. Et horum contraria refugunt. Ibid. Et col. 1634
Desiderare solent homines prosperitatem domus suæ: quæ consistit in fecunditate prolis & abundantia temporalium bonorum, par. 1. columna 1629.b
Desiderare scientiam & nescium docendi non est malum, imo meritum, sed desiderare nomen tantum, hoc est malum & singulare peccatum. Sed si desideret nomen auctoritatis magistris, ad hoc quod scientiam iam habita quis possit melius uti, non est malum, & c. parte 5. col. 379.c
Desiderium proprie loquendo est rei non habita, sicut delectatio est rei presentis, parte 4. col. 242.f
Desiderium oratio est: nec vniquam desinit orare, qui non desinit amare, charitas clamor est, par. 5. col. 766.d.e
Desiderium bonum est oratio, & si continuum est desiderium, cōtinua est oratio, par. 6. col. 661.b
Desiderium & concupiscentia quomodo differunt, par. 3. col. 1352.f
Desiderium omne pæna est, dum differtur, par. 3. col. 129.a
Desiderium perficiende veritatis non est improbandum, sed ad ordinem reuocandum, ut à fide incipiat, & bonis operibus mutatur peruenire quo tendit, par. 1. col. 332.e
Desiderium cælestis vite significat basim, cuius tanta est causa, ut perfecti viri se quotidianis diluant lachrymis, & gaudiū interna quietis, quod viuendo non valent: suspirando degustat, parte 1. col. 819.a
Desiderium quo Angeli desiderant prospicere, non importat expectationem non habiti, sed continuationem habiti, parte 6. columna 1311.c
Desiderium fruitionis diuinæ in presenti habet aliquid afflictionis ratione dilationis, & habet aliquid delectationis propter spem consequendi optatum, parte 4. col. 245.c
Desiderium Iacob pro sepultura, ut sepeliretur in terram promissionis cum Abraham Isaac unde fuit, & c. Forte vidit in spiritu quod Christo resurgente, resurgerent multi sancti, iam defuncti & sperabat cum ipsis resurgere, parte prima, columna 441.a
sicut Desiderium est boni non habiti, ita delectatio est boni adepti, parte 3. columna 1660.f
Desiderio hominis est tardum, quod citius est Deo, parte tertia, columna 724.d.e
Desiderio nimio tempus longum videtur, & si breue, par. tertia, columna 1420.e
Desideria terrena prurientia & punitiones viciorum pullulat in corde negligentium. Ibidem.
Desideria spiritualia diu arant frigescent, carnalia, p. 3. c. 1375.b.c
Desideriorum finis inter ea quæ honeste desiderantur sunt, vita, salus, gloria, pax, par. 6. col. 58.f
in Desideriis est omnis otiosus, parte 3. col. 1710.e
Desiderantis mos est frequenter repetere quæ tātis precibus orat, par. 3. col. 1052.d.e

Desperatio est qua quis penitus diffidit de Dei bonitate, par. 6. col. 30. a.
Desperatio unde oritur, & est blasphemia in spiritum sanctum, par. 1. col. 117. b. c.
Desperatio Cain & eius fuga, & quomodo dupliciter glossatur & intelligitur, par. 1. col. 117. b. c.
Desperatio nihil execrabilius, par. 3. col. 170. d. e.
Desperare iuste est presentis vite bona aternitatis electione de-
serere, par. 3. col. 109. c.
Desperans nubibus comparatur, & quare, par. 3. col. 106. e.
Desperantes propter magnitudinem peccati, iam ex damnatione
peccati tales habere credendum est, quia huiusmodi affec-
tiones mentis habent, ut se non humilient ad petendum ve-
niam, par. 5. col. 119. a.
Desperandum non est in aduersis, sed semper de Dei auxilio co-
fidendum, par. 1. col. 131. f. & col. 143. f.
Desperatis in rebus maxima est habenda fides, par. 2. col. 89. b.
Despicere consuevit bonos qui arbitratu se despici, & ex suspitione
contemptus ad indignationem proficit & contumelias
ingerit, par. 3. col. 147. a. b.
Despicendus non est qui non simpliciter amat, & si quid inepte
agat, par. 3. col. 104. a. b.
Destitutio Chaldeorum per Medos & Persas fuit dictata per
digitos scribentis in pariete. Et quid per hoc figuratur, parte
4. col. 156. i. c.
Destitutio Ierusalem per Tytum & Vespasianum post resurre-
ctionem anno 42. ponitur in 9. cap. Danielis, par. 5. col. 106. c.
Detectio criminis indebita fit duodecim modis. Et enumeran-
tur, par. 1. col. 106. f.
Deterioribus displicent sepe facta vel dicta meliorum, quia in-
telligi non valent, sed ab eis non temere reprehendenda
sunt, quo apprehendi veraciter non possunt. Sape aliquid a
maioribus dispensatorie agitur: quod a minoribus error puta-
tur. Sape multa a fortibus dicuntur, quæ infirmi diiudicant,
quia ignorant, parte 3. col. 51. b.
Determinatio vite humane post diluuium non ponitur cum di-
citur. Eruntque dies illius. 120. annorum, quia multi diutius
satis vixerunt post diluuium, &c. par. 1. col. 142. e. f.
Detraçtio quid est, par. 6. col. 131. a. b.
Detraçtio quando est peccatum, par. 1. col. 382. e. 383. f.
Detraçtio aliquando diffamatio utilis est, detractores vero
semper damnabiles & periculosi, par. 1. col. 134. f.
Detraçtio est vitanda, & quare, par. 6. col. 24. c.
Detraçtio prohibetur in qua comeditur sanguis animarum, par.
1. col. 105. f.
Detractionis modi duodecim, &c. Et enumerantur, par. 4. col. 158. f. Item par. 1. col. 106. c.
Detractionis vicio periclitatur totum penè genus humanum, par. 3.
col. 170. e.
Detraçtor aliquando incipit à commendatione personæ, cui vult
detrahere, ut per eam inclinet corda audientium ad creden-
dum, quod in dicendo mala de illa persona non moueatur o-
dio, &c. par. 1. col. 125. c.
Detraçtor & susurro quomodo differunt, par. 6. col. 29. a.
Detraçtor omnis eradicabitur, & despectu inopemque à cunctis
bonis operibus mors illum innuet, quem hic aliena vite ex-
quirendo crimina detractionis sue languor occupauit, par. 3.
col. 170. a. b.
Detractores pessimi apud magnos accusantes nequiter innocen-
tes & eorum penam confusibilem impetrantes significantur
per accusantes inique regi Ieremiam, par. 4. col. 82. f.
Detractores porcis quos demones intrauerant comparantur, qui
tanquam porci pascuntur immunditiis aliorum, & grunniunt
contra viam bonorum, par. 5. col. 31. f.
Detractores signantur per Palestinos, qui interpretantur ore co-
tundentes & ore contusi, qui ore suo maledicto contundunt
famam bonorum, parte 4. col. 85. f. a. b.
Detractores adulatores quantum sint periculosi principibus, ha-
betur exemplum in David, qui tam sanctus & iustus verbis
adulatoris seductus fuit, &c. par. 2. col. 63. f. c.

Detraçtorum plaga significatur per plagam locustarum, qui ro-
dere student vitam & famam bonorum, parte 4. col. 188. f.
Detractores se inuicem comedentes significantur per locustas,
quia alienos fructus inuide comedunt, par. 3. col. 103. i. c.
Detractores vix possunt cognosci, eo quod in presentia vngunt,
& in absentia grauer pungunt. Et significantur per cyni-
phes, par. 1. col. 55. i. c.
Detrahens & obrectans, si est in eo gratia sancti spiritus rece-
dit ab eo post obrectationem, par. 1. col. 124. c.
Detrahentem si hilari vultu audieris, tu illi das formitem detra-
hendi, parte 3. col. 171. o.
Detrahentium lingua quo modo compefcenda sunt, par. 6. col. 143. a. b.
Detrahere superiori est caput radere secundum moralem sen-
sum, &c. par. 1. col. 109. i. c.
Detrimentum in rebus exterioribus ad salutem corporalis vite
sicut rationabiliter ordinatur, &c. ita rationabiliter ordina-
tur detrimentum vite corporalis ad salutem anime & glo-
riam dei, & detrimentum boni particularis ad bonum com-
mune, &c. parte 1. col. 160. f.
Deuotio quid est, par. 3. col. 141. a. b. c.
Deuotio potissime consistit in oratione, par. 5. col. 93. c.
Deuotio ut sit perfecta regitur in vtraque vite, par. 3. col. 141. a. b. c.
Deuotionis signa exteriora in actiua vita & cõtemplatiua. Ibi-
dem.
Deuotionis signa intrinseca & per modum causæ & per modum
effectus. Ibidem.
Deuotionis sancta regula, par. 3. col. 99. d.
Deuotionem concernentia, siue ad eam pertinentia, quadam co-
sistunt in actibus exterioribus, & pertinent ad deuotionem
dispositiue quadam etiam ad intensiorem affectus, parte 3.
col. 141. a. b. c.
Deuotionis pie actus vel gressus, ordines sunt lapidum politorum,
quibus in corde nostro dilectam Deo habitationem constitui-
mus, par. 2. col. 129. f.
Deuotus homo aliquando non solum praualeat diabolo in monte
contemplationis, sed etiam in capto actionis, par. 4. col. 242. c.
Deuotior tanto, ut dignum est, sit in diuinis officiis quanto quis
prelatus est ceteris, par. 2. col. 105. c.
Deuotionis tanta (in fallor) omnis populus Israeliticus cum Sa-
cerdotibus & leuitis, magistris, scilicet suis, ex quo egressi de
Aegypto nusquam reperitur fuisse in celebratione Pasche,
qua post transmigrationem de quo scribit Esdras, p. 2. col. 131. d.
Deus vel dominus diuersis literis Hebræorum scribitur. Quan-
do enim sub signo tetragrammaton scribitur, nulla dubitatio
est, quin de Deo vero dicatur, quando vero communibus lite-
ris, incertum est, an de Deo vero, an de quolibet aliorum dica-
tur, par. 1. col. 133. b.
Deus est nomen incommunicabile secundum rem, est tamen co-
municabile per similitudinem, par. 3. col. 191. c.
Deus & Dominus nature diuinæ non distinctionis personarum
sunt significatiue, par. 1. col. 149. a.
Deus aperte nos docuit neminem posse duobus Dominis seruire,
par. 1. col. 149. f.
Deus quomodo diligendus, par. 1. col. 149. b.
Deus vnus est, & homo ad similitudinem Dei vnus efficiendus,
par. 1. col. 150. d.
Deus in singulis rebus vnum quemq; non ex domo qua supra ter-
ram est, sed ex celo exaudire, par. 2. col. 76. e.
Deus Iudei huius repenti præditi animo & terrena sapiente
terrenas maledictiones & benedictiones induisit, p. 1. c. 162. a.
Deus eadem eidem verbis inaleat, ne præterquam quod obliuio-
sum erat genus hominum perpetuo ingique illi sacrificio po-
pulus acquiescens, in sabbathis negligentius cum quo pacto
ageret, par. 1. col. 139. d.
Deus permisit Iephthe filiam immolari non quo humano sangui-
ne delectaretur, sed quo documentum statueret posteris, ne
vnquam imprudenter Deo votum nuncuparet, par. 2. col. 229. c.
Deus nec est mutatus, nec potest mutari, par. 4. col. 50. d.
Deus non concluditur celo sed vbiq; est habitare tamen dicitur
in celo

in celo quia attollit mentes nostras ad celum, par. 4. col. 50. f.
Deus quomodo dicitur ignis consumens, par. 1. col. 148. e.
Deus populum iussit numerare, ut veritatem pro missionis sua
demonstraret qua se promiserat semen Abrahæ multiplica-
turum tanquam sidera, par. 1. col. 1159. b.
Deus ignis vorax est qui ab impiis supplicium sumit, p. 1. col. 165. f. a.
Deus pro innumeris beneficiis exigit a nobis dilectionem & obse-
quium, par. 1. col. 152. e.
Deus in veteri testamento ignis dicitur, ut peccatori populo
metus incutatur, par. 1. col. 148. b.
Deus exaltatur in iudicio propter meritorum retributionem,
par. 4. col. 70. d.
Deus dixit Moysi: Auferam de spiritu tuo. Non quod aliena
virtute aut gratia Deus indigeret, sed ut Moysen doceret,
quod accepisset gratiam ad vsum sufficentem, par. 1. c. 123. d.
Deus solus futura prenoſcit, par. 1. col. 156. c.
Deus nullius rei indigus atque adeo nihil accipiens aliquid ac-
cepisse fatetur, ut pietatem studiumque religionis imprimat
animis nostris, par. 1. col. 125. b.
Deus cum nos ratione cohonestauerit, ea vult nos uti quando
necesse posſulat & omnibus consulere, par. 1. col. 158. d.
Deus duas rerum decimas dedicari præcepit, par. 1. col. 153. a. &
154. d.
Deus peculiarem sui presentiam exhibebat in propitiatorio, pa-
1. col. 104. e.
Deus etsi diuturna vtatur lenitate postea tamen legis non ob-
seruata iusta exigit supplicia, par. 2. col. 64. d.
Deus iusto iudicio misericordiam solet expendere, p. 2. col. 126. c.
Deus sorte diuidi terram mandauit ut litæ & controuersiam
omnem tolleret, tanquam Deo per sortem terram diuidente,
par. 1. col. 138. e.
Deus misit in Aegyptum iram indignationis sue furorem & tribu-
lationem, par. 2. col. 84. a.
Deus delinquentes deserit, resistentem indurat, & contemnen-
tes condemnat, par. 2. col. 33. f.
Deus hisce interdixit que nunquam acciderunt, par. 1. col. 105. b.
Deus quare secundo populum receſeri iussit, Numer. 26. par. 1.
col. 137. b.
Deus bonorum author non malorum, par. 1. col. 163. b.
Deus in presenti nominatur a nobis pluribus nominibus, quia
nominamus eum sicut cognoscimus. In cognitionem Dei deue-
nimus ex perfectionibus creaturarum qua sunt plures & di-
stinctæ, sed in patria Deus videtur per seipsum, & sic nomi-
natur vno simplici nomine, par. 4. col. 216. c.
Deus vnus est in essentia, trinus in personis quomodo hoc à Moy-
se exprimitur, par. 1. col. 1.
Deus dicitur tribus modis, natura, adoptione, & falso, parte 5.
col. 121. a. e. f. Item par. 6. col. 260. f.
Deus requirit ultionem de homicidio, siue fiat de manu homi-
nis immediate, siue etiam fiat mediantibus bestiis vel per be-
stias, & quomodo hoc intelligatur, par. 1. col. 165. b. c. & col. 168. f.
Deus Abrahæ de nocte fecit promissionem de multiplicatione semi-
nis, & quomodo ista multiplicatio intelligenda sit, p. 1. col. 210. e.
Deus iurauit per semetipsum, quia non potest esse maius aliquid
Deo, ideo per semetipsum iurauit, par. 1. col. 267. f.
Deus qualiter dicitur zelotes, quia non vult quod homo fornice-
tur cum diis alienis per idololatriam, parte 1. col. 669. b.
Deus non solum zelotes, sed zelus etiam in abstracto potest dici propter
singularem & excellentem animarum zelum, par. 3. c. 188. f.
Deus aliquando in presenti vita sanctos homines punit graui pe-
na, etiam p leui culpa suo iusto iudicio, licet occulto. Exemplum
habetur de Nadab & Abiu, & de multis aliis, par. 1. col. 99. i. c.
Deus promisit patribus ante legem duo specialiter, scilicet terre
magnitudinem, & prolis multitudinem, par. 1. col. 146. a. b.
Deus quomodo sit diligendus ex toto corde, ex tota anima, parte
1. columna 149. e.
Deus est colendus propter septem beneficia exhibita, & qua sunt
ista, par. 1. col. 165. b. c.
Deus populum Israel gubernauit & direxit tripliciter. Primo per
iudices vsque ad Saul regem. Secundo per reges à Saule vsq; ad

transmigrationem Babylonis. Tercio per Potifices à reditu ca-
ptiuitatis Babylonice vsq; prope aduentum Christi, p. 2. col. 551. c.
Deus aliquando permittit demones dare responsa idololatriæ,
quia ex malicia demerentur, quod sic in erroribus nutrian-
tur, & talia responsa aliquando sunt vera, par. 2. col. 43. f.
Deus permisit filios Israel bis in principio debellari ut humili-
arentur, & recurrerent ad Deum, magis confidentes de virtute
diuina quam de sua, par. 2. col. 276. f.
Deus licet omnia gubernare posset per seipsum, tamen ad conser-
uandum pulchritudinem vniuersi, que consilii in ordine par-
tium adiunxit, & ad Deum, sicut ad primum ducem, in-
feriora regit per media, ut corporalem creaturam & spirituale
Et eodem modo vulgares homines per reges, par. 2. col. 311. c.
Deus sanctus & fortis per essentiam, alia autem sunt per parti-
cipationem, par. 2. col. 324. f.
Deus non vult mortem peccatoris per se, sed per se vult iustitiam
suam, sicut & bonitatem, ad quam sequitur puniatio peccato-
ris, quæ aliquando fit per mortem corporalem, & aliquando
cum hoc per mortem gehennæ, parte 2. col. 333. c.
Deus elegit sibi populum Israel tanquam sibi familiarem & pe-
culiarem, par. 3. col. 97. f.
Deus adeo est omnipotens & bonus, quod frequenter vitatur ma-
lis voluptatibus & actibus hominum in executione sue or-
dinationis, & ponitur exemplum de passione Christi ad salu-
tem electorum præordinata per malos homines, par. 2. c. 80. f.
Deus affligit innocentem, hoc tamen non sine causa, p. 3. col. 84. f.
Deus licet sit Deus totius creature, tam specialiter dicitur Deus
celi. Nam ibi relucet gloria sua, parte 2. col. 139. c.
Deus licet sit vbiq; per essentiam presentiam & potentiam, ta-
men dicitur specialiter esse in celis, id est, in beatis per apertam
visionem, parte 5. col. 304. f.
Deus licet sit rex omnium per potentiam & generale regimen,
dicitur tamen rex Hebræorum per specialem curam, & etiam
protectionem, par. 3. columna 466. f.
Deus licet sit Deus omnium per creationem, tamen dicitur Deus
Hebræorum siue Iudeorum per verum cultum & fidem, gen-
tilibus aliis ad idololatriam deditis, par. 3. col. 466. e.
Deus licet sit vbiq; per essentiam presentiam & potentiam,
tamen dicitur specialiter habitare in Ierusalem ratione tem-
pli, sibi & suo cultui sic dedicati & deputati, par. 3. col. 466. f.
Deus non exaudit aliquando ad votum, tamen exaudit ad pro-
fectum, ordinans huiusmodi flagella ad meritum vite eter-
næ, par. 5. col. 128. f.
Deus infundens animam dat vitam, & virtutes etiam in
quodam seminario, parte 1. col. 137. c.
Deus iustos & perfectos semper consolatur suis promissionibus &
donis, par. 1. col. 207. b. c.
Deus tunc pharetram suam contra Iob aperuit: quando diabolo
dedit licentiam percutiendi cum in bonis exterioribus & in
prole, par. 3. col. 284. f.
Deus loquitur siue respondet hominibus tripliciter, primo dando
ei lumen intellectus naturale: quod est quedam impressio di-
uini luminis, secundo per reuelationem diuinam: quæ ut fre-
quentius fit in somnis: tertio per infirmitatem carnis à Deo
immissam, par. 3. col. 310. f.
Deus super tribus vicibus tantum recipit peccatorem ad veniam,
sed si quarto reciduerit, non recipitur amplius, sed reſeruat
ad gehennam, sic dicit Ra. Sal. sed illud dictum est erroneum,
&c. par. 3. col. 315. c.
Deus est scrutator cogitationum & delectationum, quæ per cor-
da & renes designantur, par. 4. col. 48. c.
Deus quando electi cadunt in peccatum, non differt punire vsque
in finem, sed punit in presenti & cito de communi cursu, par.
3. columna 971. c.
Deus rex noster ante secula, dupliciter exponitur. Vno modo sic,
Ante secula, id est, ab æterno, non tamen rex ab æterno, quia
nomen regis connotat respectum ad creaturam subditam.
Alio modo, ut per secula intelligatur resolutiones multorum
Iubileorum. Sæculum enim communiter accipitur in sacra
scriptura pro resolutione 50. annorum, par. 3. col. 973. c.
Deus

Deus dicitur dux pueritatis Synagoge Iudeorum, eam ducendo de Aegypto, & in datione legis eam disponendo, quem reliquit multipliciter idololatrando, par. 3. col. 169. f.

Deus est pater omnium per creationem, & specialiter Iudeorum per legis dationem, que non fuit data aliis, par. 4. col. 217. c.

Deus ad hoc creavit res, ut in esse permaneant in corruptibiles, ut angelos, animas humanas, corpora cælestia, etiam elementa quantum ad totalitatem, licet in aliquibus patribus eorum sit generatio & corruptio. Res vero corruptibiles conservantur in esse secundum earum species per continuam generationem, parte 3. columna 189. f.

Deus curam habet de omnibus aequaliter, & ista cura idem est quod eius providentia, par. 3. col. 190. c.

Deus est iustitia & bonitas per essentiam, propter quod non potest aliquid facere nisi pie & iuste, & per omnipotentiam suam iustificat impium, cuius iustitiam comitatur misericordia, & c. parte 3. columna 193. f.

Deus quomodo relinquit hominem in manu consilij sui, & quomodo non sit causa peccati, inquiritur & soluitur, p. c. 204. c.

Deus apposuit homini ignem & aquam scilicet refrigerium glorie, & penam gehennæ, per quod ostenditur peccatum esse ab homine, par. 3. col. 204. c.

Deus voluit naturam angelicam & humanam esse bonam, quod processit ex sua sapientia, par. 3. col. 204. f.

Deus non agit a casu, sed sciens & cognoscens, per hoc quod eius effectus attingit à summo cælo usque ad centrū terræ quantum ad omnia que in eis sunt particulariter, par. 3. col. 215. c.

Deus quare permittit malos doctores & prelatos ad Ecclesiæ regimen promoveri, soluitur primo permittendo, exemplum in naturalibus secundo applicando ad propositum in hominibus tertio confirmando per simile in artificialibus & c. parte tertia columna 213. f.

Deus voluntate antecedente vult omnes homines salvos fieri, sed non est voluntate consequente, par. 3. col. 214. f.

Deus vult omnes homines salvos fieri, exponitur tripliciter, par. 6. col. 69. c.

Deus subuenit unicuique secundum conditionem suæ necessitatis nam natura non deficit in necessariis, & multo minus author nature ipse Deus & dominus noster, par. 3. col. 215. f.

Deus permittit bonos in hac vita tribulari: quod non est ex odio sed ex dilectione, ne ex prosperis eleventur in superbiam, & per exercitium in bono custodiantur, parte 4. columna 250. f. & columna 204. c.

Deus utrum debuit parcere Iudeis propter meritum iustorum cuiusque populi, par. 4. col. 250. f. & 204. c.

Deus dicitur dominus simpliciter & absolute, alij autem dicuntur domini diminutive & participative, parte 4. col. 368. f.

Deus dilexit Cyrum promouendo & de statu infimo ad dignitatem regni & monarchiæ, non tamen quantum ad bonum gratiæ & gloriæ, quia licet Deum cæli confessus fuerit, tamen idola coluit, par. 4. columna 398. f.

Deus cum sit veritas per essentiam: non potest aliquid seducere vel fallere secundum veritatem, sed secundum existimationem falsam, par. 4. col. 725. c.

Deus per suam essentiam omnia perfecte representantem cognoscit res & non per formam extraneam à rebus acceptam, par. 3. columna 1982. f.

Deus seipso finitur, & quietatur in seipso, quod est proprium eius, par. 5. col. 613. c. 614. f.

Deus circumspicit omnia & ubique, par. 3. col. 2042. f.

Deus ubique totus, & semper est, dicitur tamen sedem habere in cælo, & quare, par. 2. col. 540. f. & col. 561. a.

Deus est ubique per essentiam & presentiam, est tamen in cælo speciali modo, scilicet per apertam visionem, parte tertia, columna 1227. c.

Deus in parte non est, quia ubique est, & minus inuenitur si in parte queritur, par. 3. col. 239. b.

Deus est presens ubique tripliciter, sicut aliquid dicitur esse alicubi tripliciter. Vno modo per potentiam, sicut rex est in toto regno. Alio modo per presentiam, sicut rex est in aula sua. Tertio modo per essentiam, sicut rex est in suo loco determinato. Sic Deus presens est ubique hoc triplici modo, & c. parte 5. col. 1027. c. Item par. 6. col. 1377. c.

Deus est ubique per diuinitatis presentiam, sed non ubique per inhabitationis gratiam, parte 6. col. 221. b.

Deus an & quomodo à nobis videatur in hac vita, parte sexta, columna 1409. c.

Deus inuisibilis est ab omnibus in natura, videtur autem cum vult, & sicut vult, non sicut est, sed quali specie vult apparere. In futuro vero videbunt cum filij sicut est, parte

Tertio modo per essentiam, sicut rex est in suo loco determinato. Sic Deus presens est ubique hoc triplici modo, & c. parte 5. columna 1027. c. Item par. 6. col. 1377. c.

Deus est ubique per diuinitatis presentiam, sed non ubique per inhabitationis gratiam, parte 6. col. 222. d.

Deus an & quomodo à nobis videatur in hac vita, parte sexta, columna 1405. b. c.

Deus inuisibilis est ab omnibus in natura, videtur autem cum vult, & sicut vult, non sicut est, sed quali specie vult apparere. In futuro vero videbunt cum filij sicut est, par. 6. col. 791. a.

Deus quamdiu hic mortaliter viuunt, videri per quasdam imagines potest, sed per ipsam naturam suam speciem non potest, par. 1. col. 580. f. & col. 589. b. c.

Deus licet non possit cognosci à priori, est tamen cognoscibilis à posteriori, scilicet ab effectibus, par. 3. col. 1944. f.

Deus licet per creaturas non possit cognosci quantum ad distinctionem personarum diuinarum, potest tamen per eas cognosci quantum ad essentialia attributa, scilicet potentiam, sapientiam, & huiusmodi, in quibus improprietabiliter transcendit omnem naturam creaturarum mundi, parte tertia, columna 1944. f.

Deus licet sit immutabilis: tamen mutabilia operatur, ex quibus varie nominatur, dicitur enim pius, quando dat prospera: durus quando infert aduersa, secundum communem modum loquendi hominum, par. 3. col. 237. c.

Deus non mouetur ab aliquo alio ad aliquid volendum de nouo. Item par. 1. col. 846. f.

Deus nihil quasi repentino consilio facit, sed quod ab æterno presciuit, sed mutare dicitur quod secundum rerum causas sequi videretur, aliis causis è contra interuenientibus: sed & causas & quid fieret immutabiliter præuidit, par. 3. col. 1259. b.

Deus ostenditur in his que creauit indefinenter operari, parte 6. columna 1175. b.

Deus fecit mundum & omnia que in eo sunt, hanc propositionem concedebant communiter Philosophi: vocantes Deum primam causam omnium, par. 6. col. 1175. c.

Deus antequam faceret cælum & terram, antequam faceret sanctos, ubi habitabat, par. 6. col. 222. d.

Deus creauit omnia simul: intelligitur dupliciter, par. 3. c. 2058. f.

Deus quomodo fecit cælum & terram, nullo modo dici potest, par. 1. columna 55. c.

Deus licet septima die quiescerit à nonis operibus condendis, non tamen quiescit à creaturis productis conservandis, par. 5. columna 1106. f.

Deus & artifex differenter produciunt suos effectus, & quomodo hoc, par. 5. col. 1106. f.

Deus nullum vel Angelorum vel hominum crearet quem malum futurum esse presciret, nisi pariter nosset eos quibus bonorum visibus commodaret, par. 6. col. 128. d.

Deus cur hominem tentari permisit, quem casurum presciebat, par. 1. col. 87. b. 88. c.

Deo membra & humani affectus tropica loquutione ascribuntur, ut secundum capacitatem nostram conformentur eloquia diuina, par. 3. col. 1939. a. b.

Deus quomodo dicatur habere passiones, ut furorem, obliuionem, iram, penitudinem, & c. parte 4. col. 517. b. Et de penitudinis clarius, col. 715. c. Vide etiam in Passiones.

Deus dolere more nostro dicitur, cum homines, quos ad se credendum laudandumque creauit, diabolo seruire respicit, parte 3. columna 1687. a.

Deus dicitur vigilare & dormire, & quando, par. 4. col. 1093. a. Item par. 3. col. 113. c. & col. 1425. c.

Deus ambigentis affectu loquitur, & quare, par. 4. col. 1093. a.

Deus dicitur recordari & obliuisci secundum nostrum modum loquendi, non quod obliuio nec recordatio in Deo cadat: & quando dicitur obliuisci vel recordari, parte prima, columna 157. a. & col. 168. f.

Deus quomodo dicitur aliquid experiri, par. 2. col. 164. f.

Deus laudat hominem, quando per aliquem effectum sine signum virtutis præbet ei testimonium, par. 3. col. 660. f.

Deus

Deus dicitur tunc visitare hominem, quando ei dat beneficia spiritualia vel corporalia, par. 3. col. 137. a.

Deus dicitur celare in corde suo ea que pertinent ad hominem, quando non ostendit erga eum beneficia exteriora, dimittendo eum in afflictione magna, par. 3. col. 137. a. b.

Deus dicitur stare in congregatione iudicum, quia clare videt & attente facta & dicta eorum, par. 3. col. 1077. c.

Deus est magnitudinis & bonitatis infinita, & per consequens quantum laudabilis est, laudari non potest, par. 2. col. 1084. e. f.

Deus nihil facit contra naturam (quia id est, natura quod facit) sed contra consuetudinem nobis, par. 6. col. 150. e.

Deus est mortuus. Ille homo creauit stellas: quomodo & qualiter & pro quo verificantur ista propositiones, parte quinta, columna 1318. a. Item parte 6. col. 10. d. & Deus crucifixus est, columna 204. d. e.

Deus unus colitur modo à Christianis, Iudeis, & Saracenis, licet vario modo, par. 4. col. 395. e.

Deus est hoc unicuique quod præ ceteris colit & diligit, & c. par. 2. columna 164. e. f.

Deus recens, dicitur creatura que male amatur, sicut pecunia est Deus auari & ribaldi luxuriosi, par. 3. col. 1076. c.

Deus non placatur ab homine, nisi in arca cordis per lumen recte fidei, & vere dilectionis constituat illi altare humilitatis, par. 2. col. 1102. f.

Deus illos polluit, cum in se pollutos ostendit, qui se & alios coram Deo castos exhibere & custodire debuerant & immaculatos, parte quarta col. 933. b.

Deus si quosdam post baptismum prauæ acturos videt, & ideo præuenti morte ad baptismum non ducuntur, si ita est, tunc peccata quorundam puniuntur antequam sint perpetrata, & c. parte tertia, columna 338. e.

Deus quomodo dicitur magis diligere unum quam alium, cum uno actu simplicissimo diligit omnia, parte 3. col. 2006. f.

Deus & si diligendus sit propter se, tamen cum exaudit deprecantem, occasionem sibi dat, quod seruentius ipsum diligit, parte 3. columna 1318. f.

Deus dicitur venire & abire, & quando, parte 3. col. 124. d. e.

Deus sicut in suis vestiri, pasci & refici dicitur, sic & affligi & pati persequutionem, & c. par. 4. col. 1931. b.

Deus Abraham quare dicitur, par. 3. col. 772. e.

Deus Abraham Isaac & Iacob, quare tantum dicitur istorum trium, & non etiam aliorum, parte 2. col. 1267. a. b.

Deus Iacob quare dicitur, par. 3. columna 466. f. & col. 1056. f. Item parte secunda columna 1017. b. Et columna 1084. f.

Deus per propitiatorium designatur, par. 1. col. 735. c.

Deus per Leuitam qui dicitur vir potest allegorice significari, parte secunda col. 271. c.

Deus quomodo dicitur tradere aliquem, parte 2. col. 165. c.

Deus humanandus est subiectum in omnibus libris prophetaribus sicut Deus humanatus in Euangelia, parte 4. columna 580. f. & columna 1068. f. Item par. 2. col. 1275. c.

Deus sub ratione absoluta est subiectum in tota sacra scriptura. Ibidem.

Deus nullum vel angelorum vel hominum crearet quem malum futurum esse presciret, nisi pariter nosset eos quibus bonorum visibus commodaret, parte 6. columna 127. b.

Deus cur hominem tentari permisit, quem casurum presciebat, parte 1. columna 87. b. & 88. f.

Deus quomodo fecit cælum & terram, nullo modo dici potest, parte 1. columna 55. a. b.

Deus fecit mundum & omnia que in eo sunt, hanc propositionem concedebant communiter Philosophi, vocantes Deum primam causam omnium, par. 6. col. 1174. e. f.

Deus antequam faceret cælum & terram, antequam faceret sanctos, ubi habitabat, par. 6. col. 221. b.

Deus creauit omnia, id est, de nihilo produxit, quod est proprium ipsius Dei, cælum, id est, corpora cælestia omnia in suis formis substantialibus distincta, licet adhuc in aliquibus proprietatibus accidentibus essent informia: & terram in sua forma substantiali distinctam, parte 1. columna 3. c.

Deus creauit omnia simul intelligitur dupliciter, parte tertia, columna 2057. c.

Deus quamdiu hic mortaliter viuunt, videri per quasdam imagines potest, sed per ipsam naturam suam speciem non potest, parte 1. columna 851. b. & columna 858. e. f.

Deus ambigentis affectu loquitur, & quare, parte 4. col. 1077. b.

Deus dicitur recordari & obliuisci secundum nostrum modum loquendi, non quod obliuio nec recordatio in Deo cadat: & quando dicitur obliuisci vel recordari, parte 1. col. 157. c. & col. 168. e. f.

Deus quomodo dicitur aliquid experiri, parte 2. columna 164. f.

Deus laudat hominem, quando per aliquem effectum sine signum virtutis præbet ei testimonium, parte 3. col. 660. f.

Deus dicitur tunc visitare hominem, quando ei dat beneficia spiritualia vel corporalia, par. 3. col. 137. a.

Deus dicitur celare in corde suo ea que pertinent ad hominem, quando non ostendit erga eum beneficia exteriora, dimittendo eum in afflictione magna, par. 3. col. 137. a.

Deus dicitur stare in congregatione iudicum, quia clare videt & attente facta & dicta eorum, parte 3. col. 1077. c.

Deus aliquando nuncupative dicitur, aliquando essentialiter: Et quando, parte 1. col. 541. b. c.

Deus solus qui exordium non habet, vere essentie nomen tenet, parte 1. columna 393. f.

Deus est principium simpliciter primum & intellectualis nature, parte 5. col. 1018. f.

Deus siue Dominus dicitur viuere, quia est vita per essentiam, & omnia viuunt in eo, parte 2. columna 121. g. Item parte 3. columna 879. c. Item par. 4. col. 1786. f.

Deus lux est quam non capit locus, vox quam non capit tempus, odor quem non spargit status, cibum, quem non minuit edacitas, amplexus quem non diuellit satietas, parte 6. col. 1378. e.

Deus solus est lux per essentiam, & quare par. 5. col. 1155. c.

Deus est intellectualis natura, ut ab omnibus sanctis & prophetis tanquam manifestum supponitur, & ideo in ipso ponitur verbum, non tamen ad similitudinem verbi large dicti parte 5. columna 1018. f.

Deus est charitas, non quod sit charitas mouens immediate voluntatem humanam ad actum diligendi sine habitu medio, sed Deus mouet ipsam voluntatem ad actum diligendi meritorium per habitum charitatis infusum, & c. parte 6. columna 1409. c. 1410. c.

Deus per suam essentiam omnia perfecte representantem cognoscit res & non per formam extraneam à rebus acceptam, parte 3. columna 1862. f.

Deus seipso finitur, & quietatur in seipso, quod est proprium eius, parte 5. columna 215. a. b. c.

Deus circumspicit omnia & ubique, parte 3. col. 2042. f.

Deus ubique totus, & semper est, dicitur tamen sedem habere in cælo, & quare, parte secunda columna 541. a & columna 561. a.

Deus est ubique per essentiam & presentiam, est tamen in cælo speciali modo, scilicet per apertam visionem, parte tertia, columna 2228. f.

Deus in parte non est, quia ubique est, & minus inuenitur si in parte queritur, par. 3. col. 239. c.

Deus est presens ubique tripliciter, sicut aliquid dicitur esse alicubi tripliciter. Vno modo per potentiam, sicut rex est in toto regno. Alio modo per presentiam, sicut rex est in aula sua. Tertio modo per essentiam, sicut rex est in suo loco determinato. Sic Deus presens est ubique hoc triplici modo, & c. parte 5. col. 1027. c. Item par. 6. col. 1377. c.

Deus est ubique per diuinitatis presentiam, sed non ubique per inhabitationis gratiam, parte 6. col. 221. b.

Deus an & quomodo à nobis videatur in hac vita, parte sexta, columna 1409. c.

Deus inuisibilis est ab omnibus in natura, videtur autem cum vult, & sicut vult, non sicut est, sed quali specie vult apparere. In futuro vero videbunt cum filij sicut est, parte sexta, columna 689. c.

Deus quomodo dicatur habere passionem, ut furorem, oblivionem, iram, penitentiam, &c. parte 4. columna 1176. Et de penitentia clarius, col. 715. c. Vide etiam in Passiones.

Deus dolere more nostro dicitur, cum homines, quos ad se credendum laudandumque creavit, diabolo servire conspiciat, parte 3. columna 1087. a.

Deus dicitur vigilare & dormire & quando, parte 4. columna 1076. d. e. Item parte 3. columna 113. c.

Deus licet non possit cognosci à priori, est tamen cognoscibilis à posteriori, scilicet, ab effectibus, par. 3. col. 1943. c.

Deus licet per creaturas non possit cognosci quantum ad distinctionem personarum diuinarum, potest tamen per eas cognosci quantum ad essentialia attributa, scilicet potentiam, sapientiam & huiusmodi: in quibus improprietate transcedit omnem naturam creaturarum mundi, par. 3. col. 1943. c.

Deus licet septima die quiescit à nouis operibus condendis, non tamen quiescit à creaturis productis conseruandis, parte quinta, columna 1106. f.

Deus & artifex differenter producit suos effectus, & quomodo hoc, parte 5. columna 1106. f.

Deus nihil quasi repentino consilio facit, sed quod ab aeterno presciuit, sed mutare dicitur quod secundum rerum causas sequi videretur, aliis causis econtra interuenientibus: sed & causas & quid fieret immutabiliter presciuit, par. 3. col. 1259. b. c.

Deus ostenditur in his que creauit indefinenter operari, parte 6. columna 1175. c. & 1176. d.

Deus licet sit immutabilis: tamen mutabilia operatur, ex quibus varie nominatur: dicitur enim pius, quando dat prospera: durus quando infert aduersa, secundum communem modum loquendi hominum, parte 3. col. 287. c.

Deus non mouetur ab aliquo alio ad aliquid volendum de nouo, parte 3. col. 36. f. Item par. 1. col. 346. f.

Deus unus est in essentia, trius in personis quomodo hoc à Moyse exprimitur, parte 1. col. 40. d. e.

Deus dicitur tribus modis: natura adoptione, & falso, par. 5. col. 1180. f. Item par. 6. col. 261. a. Item par. 3. col. 790. b.

Deus aliquando nuncupatur dicitur, aliquando essentialiter: Et quando, parte 1. col. 541. a. b.

Deus solus qui exordium non habet, vera essentie nomen tenet, parte 1. columna 393. f.

Deus est principium simpliciter primum & intellectualis nature, parte 5. col. 1018. c.

Deus siue dominus dicitur viuere, quia est vita per essentiam, & omnia viuunt in eo, parte 2. col. 633. c. Item parte 3. col. 679. c. Item parte 4. col. 1786. f.

Deus lux est quam non capit locus, voc. quam non capit tempus, odor quem non spargit status, cibum quem non minuit edacitas, amplexus quem non diuellit satietas, par. 6. col. 1378. e.

Deus solus est lux per essentiam, & quare, parte 5. columna 1155. c.

Deus est intellectualis natura, ut ab omnibus sanctis & prophetis tanquam manifestum supponitur, & ideo in ipso ponitur verbum, non tamen ad similitudinem verbi large dicti, p. 5. c. 1018. c.

Deus est charitas, non quod sit charitas mouens immediate voluntatem humanam ad actum diligendi sine habitu medio, sed Deus mouet ipsam voluntatem ad actum diligendi meritorium per habitum charitatis infusum, &c. parte 6. columna 1409. c.

Deus prior est ad miserendum quam ad condemnandum, & per consequens ad non inferendum malum comminatum quam ad auferendum bonum promissum, licet tam promissio quam comminatio sint sub conditione, par. 4. columna 774. f.

Deus licet ab aeterno dilexerit electos predestinando: tamen speciali modo dilexit electos de populo Israel, in quantum erat de eo carnis assumpturus: propter quod & illi populo specialia dona contulit, parte 4. columna 787. c.

Deus in terris visus est, & cum hominibus conuersatus, dupliciter exponitur, uno modo de preterito, alio modo de futuro, parte 4. columna 2053. b.

Deus est principium & finis omnium, loquendo de fine extrinseco siue obiectiuo: tamen finis est duplex, parte 4. col. 1063. a.

Deus est principium effectiuum, à quo omnia producantur, & est

finis in quem omnia ordinantur: quod notatur in hoc quod Deus est alpha & omega, id est, principium & finis, par. 6. c. 1070. f.

Deus non vult per se malum pati, sed per accidens, scilicet, propter ordinem suæ iustitiæ, cum eius proprium sit misereri & parcere parte 4. columna 1170. f.

Deus non potest esse causa mali culpa casualiter, sed consequentia. Ad hoc enim quod deus non respondet male petenti, vel obscurum responsum dat ei, sequitur quod remanet in errore suo, par. 4. col. 1173. c.

Deus distinxit punitionem Iudeorum & gentilium per quatuor particulas secundum opinionem Rab. Sal. par. 4. col. 1175. c.

Deus elegit ciuitatem Ierusalem ad suum cultum, licet bis fuerit funditus euerfa: tamen bis fuit reedificata, & adhuc stat, parte 4. columna 1178. e.

Deus presidens omni creature celesti & terrestri ad cuius nutum omnia disponuntur, intelligitur per sedentem in throno supra firmamentum, par. 4. col. 1085. c. & sequen.

Deus aliquando seruos suos non liberat temporaliter, ut melius saluet eos inuisibiliter, eos ad requiem transferendo, parte 4. columna 1525. c.

Deus se dicit persequutione pati in populo Israel ratione aliquorum bonorum qui cum malis affligebantur, par. 4. col. 1921. c.

Deus secundum Augustinum adeo est omnipotens & bonus, quod non sineret mala fieri, nisi ex eis maiora bona duceret, par. 4. col. 2028. f. Item par. 6. col. 285. c.

Deus qui elicit bona ex malis, non semper elicit hoc ad bonum peccantis, sicut patet in damnatione malorum, ex qua deus elicit augmentum gloriæ electorum, par. 6. col. 78. f.

Deus aliquando permittit in opere sibi placito impedimenta occurrere, ut maius meritum habeatur in maiori labore, parte quarta, columna 2169. b. c.

Deus quare iustos permittit ab iniquissimo Antichristo ante diem iudicii affligi & deprimi: Respondetur quod non est mirandum quia proprio filio suo non pepercit, &c. par. 4. col. 2161. c.

Deus quare exhortatur, ex quo sibi nihil per orationem manifestatur, nec animus eius in aliquo mutatur, par. 5. col. 126. f.

Deus quinque modis immittit flagella siue infirmitates in homines: primo ad peccati punitionem, secundo ad peccati purgationem, tertio ad gloriæ manifestationem, quarto ad humiliationem, quinto ad probationem: Et de hoc versus, &c. parte quinta, columna 170. f.

Deus de reuersione peccantium ad salutem habet specialem rationem gaudij, quam non habet de permanentibus in iusticia: ceteris tamen paribus permanentes in iusticia, sunt magis dilecti à deo, parte 5. col. 304. f.

Deus ad modum recordantis se habuit, quando filium suum patribus antiquis promissum in carnem misit, par. 5. col. 694. f.

Deus humanatus duos filios habuit, scilicet populum gentilem & Iudaicum, vel iustos & peccatores. Qui filij dei dicuntur in quantum sunt ad imaginem eius facti, licet omnes non sint filij per gratiam, par. 5. col. 906. f.

Deus est natura naturans, res natura naturata, par. 5. col. 1019. d.

Deus precepit unum tantum esse sacerdotem summum & per totam vitam suam: quo moriente alius sibi succederet: Sed Iudei cupiditate ducti, in quolibet anno statuerunt, quod unus esset qui illo officio fungeretur, par. 5. col. 1268. a.

Deus est infinitus, & ideo offensa in ipsum commissi quandam infinitatem habent, par. 5. col. 308. f.

Deus punit citra condignum, & premit vltra condignum, parte sexta, columna 87. b. 88. e.

Deus si omnia mala presentialiter puniret, nihil futuro iudicio reseruaretur. Iterum si nulla mala puniret in presentia, nulla hominibus videretur, par. 6. col. 298. f.

Deus aliquando permittit sanctos corporaliter affligi vel tentari, & aliquando labi in peccata minora, ut à maioribus preseruentur: quia sic humiliati recurrunt ad diuinum auxilium, de se vel suis meritis nullatenus confidentes: Et ponitur exemplum de medico, par. 6. col. 449. c.

Deus aliquando tentat prelatos de nimis aspera correctione misericordie,

misericordie, parte 6. col. 370. f.

Deus sicut per influxum generalem mouet creaturas ad perfectiones suas naturales, sic per influxum mouet creaturam rationalem ad bonum supernaturale: Et talis influxus à doctoribus vocatur instinctus diuinus. Et est prima preparatio ex parte Dei ad habitum gratiæ consequendam, parte 6. columna 105. c.

Deus licet sit omnium Deus, tamen specialiter est Deus bonorum per fidem & deuotionem, parte 6. col. 196. f.

Deus quando benedicit nobis: aliquod donum nobis tribuit. Sed nos quando benedicimus Deum, nihil sibi accrescit, sed solum sibi gratias agimus, parte 6. col. 358. f.

Deus quando dat beneficium alicui ad preces aliquorum, non solum obligatur ad gratias agendum Deo, ille qui beneficium recipit, sed etiam omnibus per quorum orationes hoc fit: propter quod Deus aliquando dat aliquid ad preces multorum, ut omnes obligentur ad gratiarum actiones, parte 6. columna 362. f.

Deus aliquando non exaudit ad nutum, licet exaudiat ad bonum. Exemplum ponitur de Paulo & de medico infirmum curante, parte 6. col. 449. c.

Deus est immutabilis, quia immutabiliter facit mutabilia sicut noster intellectus immaterialiter intelligit materialia. Nec sunt in Deo plures actus intelligendi & volendi sibi succedentes: sed unico actu aeterno & simplicissimo, & intelligit se & omnia alia, parte 6. col. 1270. f.

Deus mouet voluntatem humanam ad actum diligendi meritorium, per habitum charitatis infusum, sicut mouet intellectum ad actum credendi per habitum fidei. Et sic intelligitur dictum illud: Deus charitas est, &c. parte 6. col. 404. f.

Deus permittit filios adoptionis & coheredes regni in hoc mundo tribulari ad bonum ipsorum. Et notatur exemplum de auro in fornace per ignem purgato, parte 6. col. 1308. f.

Deus est super omnia diligendus, secundo anima propria, tertio anima proximi, quarto proprium corpus, parte sexta, columna 1398. f.

Deus in promissis liberalissimus: quia multo maiora conferre solet quam promittat, parte 1. col. 1285. b. c.

Deus est inhabitator quorundam nondum cognoscentium Deum, & non quorundam se cognoscentium, parte sexta, columna 222. d. e.

Dei providentia prout est in mente diuina, sic non est ibi aliqua distinctio: si autem accipitur actus exterior, sic est ibi distinctio, & quomodo, parte 3. col. 1922. f.

Dei omnes visiones quæ mortalium prebebantur aspectibus: sic exhibebantur, ut non in eis villo sensu corporis sentiretur diuina natura, parte 1. col. 848. d.

Dei opera sunt duplicia: publica & secreta, Publica sunt opera sapientiæ Dei, ut quos gratis condidit, benigne disponit, bona aspirat, perficit, custodit, quod omnibus liquet. Secreta eiusdem opera sunt: quod econtra facit in malis quos deserit, quæ pauci possunt inquirere, sed nullus inuenire, parte 3. columna 142. d. e.

Dei omnes visiones quæ mortalium prebebantur aspectibus: sic exhibebantur, ut non in eis villo sensu corporis sentiretur diuina natura, parte 1. col. 848. d.

Dei audire est desideria nostra percipere, parte 3. col. 406. e.

Dei debemus quotidie meminisse, quod pro nobis filium suum dedit in odorem suauissimum, parte 1. col. 1388. d.

Dei misericordia Israel toties restituit, quoties indicauit: toties refouit, quoties & increpuit, parte 2. col. 213. b.

Dei nomine essentia intelligitur Deuteronomij 4. quæ ignis est allegorica ratione, parte 1. col. 842. a.

Dei nomen vide in Ego sum, & in Tetragrammaton.

Dei audire est desideria nostra percipere, parte 3. columna 406. e.

Dei substantiam nec hominum, nec angelorum, sicut est, quisquæ videre potuit, parte 1. col. 842. a.

Dei opera sunt duplicia: publica & secreta, Publica sunt opera sapientiæ Dei, ut quos gratis condidit, benigne disponit,

bona aspirat, perficit, custodit, quod omnibus liquet. Secreta eiusdem opera sunt: quod econtra facit in malis quos deserit, quæ pauci possunt inquirere, sed nullus inuenire, parte 3. columna 142. e.

Dei notitia ex mundi fabrica percipitur, parte 3. columna 1944. e.

Deo quomodo similes fieri dicimur, ut Iohannes dicit: Scimus quoniam cum apparuerit: similes ei erimus: cum scriptum sit alibi: Quis similis tui, parte 1. col. 616. f.

Deo qui putat placere malum, non eum putat Deum, parte 3. col. 813. b. c.

Deo similis est, qui credit Deum esse summum, nullo egere, se vero non per se, sed apud eum esse. Qui vero per se vult esse, ut Deus à nullo est peruersè vult esse similis ut diabolus, qui noluit esse sub eo, parte 3. col. 952. e.

Deo quicquid est aduersum perit quemadmodum tenebra à luce, parte 1. col. 1338. f.

Deo homines mali, non solum equant hominem mortalem, sed etiam preponunt, magis timentes offensam mali principis vel prelati, quam offensam Dei, &c. parte quarta, columna 342. f.

Deo membra & humani affectus tropica loquutione ascribuntur, ut secundum capacitatem nostram conformentur eloquia diuina, parte 3. col. 1937. a. b.

Deum apparuisse hominibus: siue visibiliter carnalibus oculis, siue inuisibiliter prophetis visionibus: per subiecta creaturam intelligendum est, parte 5. col. 1588. e.

Item parte col. 725. a. b.

Deum nullus digne consistere vel videre potest, nisi cum cuncta terrena & mortalia vicia deponat, parte prima, columna 496. f.

Deum vident quidam, vel ad quosdam descendit in nubem: ad alios autem descendit in caliginosa nube, & quam differentiam illi habeant, parte 1. col. 663. c. & col. 664. f.

Deum nemo videt, nisi prius Deo appareat, sol enim sua luce facit nos videre, ita & Deus, & cetera, parte 3. columna 876. e.

Deum cum nemo vidit unquam, quomodo dicit Iacob: Vidi dominum facie ad faciem, parte 1. col. 351. a.

Deum & si per fidem nouimus, qualiter tamen sit eius eternitas sine preterito vel futuro, non videmus, &c. parte 3. columna 241. c.

Deum (si non creditis verbis) ex creaturarum magnitudine creatorem intelligite, credite oculis vestris, & elementorum omnium seruitute omnipotentiam domini cogitate, parte quarta, 352. e.

Deum dicere vel dixisse: Fiat lux, &c. qualiter & quomodo & per quid intelligendum sit, parte 1. col. 7. c. 8. f. & col. 44. f. & col. 680. f.

Deum quo intensius agnoscere queris, eo intensius eum incomprehensibilem esse intelligis, & non est tua culpa si eum non cognoscis, sed est infirmitas humana conditionis, parte 3. columna 1863. c.

Deum conspici in claritate sua in regione beatitudinis dixerunt quidam, sed natura non videri, sed non est aliud claritas, aliud natura, parte 1. col. 851. c.

Deum creare nouum celum, & terram nouam in futuro, quomodo intelligatur, parte 4. col. 521. c.

Deum qui talem cogitat qualis non est, alienum Deum & falsum in cogitatione portat, Quis est autem qui sic cogitat Deum, ut ipse est, parte 2. col. 147. a.

Deum quo intensius agnoscere queris, eo intensius eum incomprehensibilem esse intelligis, & non est tua culpa si eum non cognoscis sed est infirmitas humana conditionis, parte 3. columna 1863. c.

Deum dicere vel dixisse: Fiat lux, &c. qualiter & quomodo & per quid intelligendum sit, parte 1. col. 7. c. 8. f. & col. 44. f. & col. 680. f.

Deum recentem putare, & idolis seruire, penè par est scelus, parte 3. col. 107. b.

Deum conspici in claritate sua in regione beatitudinis dixerunt quidam, sed in natura non videri, sed non est aliud claritas, aliud natura. parte 1. col. 81. c.

Deum dicunt Iudæi in qualibet vigilia noctis dolere de destructione ten pl. & captivitate Iudæorum.

Item quid facit Deus in duodecim horis diei, &c. parte 4. col. 315. a. & col. 216. f.

Deum qui quasi semper presentem pertimescit, nemine fraudare intendit. parte 3. col. 2119. c.

Deum paucis & tremunt omnes angeli, homines, demones universa rationalis creatura. Et quare. parte secunda. columna 1026. e. f.

Deum ante omnia laudare & ipsi vota nostra offerre debemus, exemplo populi Israelitici. parte 1. col. 885. a.

Deum posse retineri precibus sanctorum ostenditur. parte 4. col. 773. a. b.

Deum suum faciunt raptos & avari aurum & pecunias, gulosus delicias, luxuriosus voluptatem tactus, & huiusmodi. par. 3. col. 2146. f.

Deum creare novum celum, & terram novam in futuro, quomodo intelligitur. parte 4. col. 531. c.

Deum apparuisse hominibus: siue visibiliter carnalibus oculis, siue invisibiliter prophetis visionibus: per subiectam creaturam intelligendum est. parte 5. col. 138. e.

Item parte 1. col. 725. b. c.

Deum nullus digni consistere vel videre potest, nisi cuncta terrena & mortalia vicia deponat. parte prima. column. 394. b. c.

Deum vident quidam, vel ad quosdam descendit in nube: ad alios autem descendit in caliginosa nube, & quam differentiam illa habeant. parte 1. col. 605. b. c.

Deum nemo videt, nisi prius Deo appareat, sol enim sua luce facit nos videre, ita & Deus. parte 3. col. 876. e. f.

Deum cum nemo vidit unquam, quomodo dicit Iacob: Vidi dominum facie ad faciem. parte 1. col. 351. c.

Deum & si per fidem novimus, qualiter tamen sit eius aternitas sine praterito vel futuro, non videmus. parte tertia. columna 241. c.

Deum (si non creditis verbis) ex creaturarum magnitudine creatorem intelligite, credite oculis vestris, & elementorum omnium servitute omnipotentiam domini cogitate. parte 4. col. 352. e.

Deum diabolus nominavit primus in Genesi. parte 5. col. 754. d.

Deum esse an & quomodo, & a quibus sit creditum. parte 6. col. 922. d.

Deum esse, cum sit per se notum, & eius noticia inserta est naturaliter menti humana, quomodo dicere potuit Pharaon. Nescio dominum. parte 1. col. 527. & col. 533. b.

Deum exprimere perfecto sermone non possumus, humanitatis nostra modo quasi infantia imbecillitate præpediti, cum aliquatenus balbutiendo resonamus. parte 1. col. 663. a.

De Deo intelligimus quæ loqui penitus non valeamus, & multa recte loquimur quæ intelligere, non sumus idonei. parte 6. col. 791. c.

Dij aliquando in plurali dicuntur in scriptura propheta & homines sancti & quare. parte 3. col. 799. f.

Deorum carum ingredi personas excellentes post mortem gentilium opinio fuit. parte 5. col. 279. c.

Deuteronomium quid & unde dicitur. par. 1. col. 1455. c. & 1640. d. e.

Item parte 6. col. 134. f.

Deuteronomium an Moyses vel alius conscripserit, &c. & quomodo toti populo collecto promulgaverit. par. 1. col. 1456. f.

Deuteronomium tradidit Moyses filiis Israel per modum exhortationis & predicationis, & ideo repetit frequenter eandem sententiam in diversis locis, &c. sicut solet fieri in predicationibus, &c. parte 1. col. 1356. f. & col. 1529. c.

Deuteronomium cur quintus est ordine & cur secundi legum vocatus. parte 1. col. 1455. b.

Deuteronomium scripsit noster Iesus in lapidibus vivis & integris, &c. parte 2. col. 57. c.

Deuteronomij liber quando & ubi inuentus est. par. 4. col. 1067. a.

Deuterioia leges quæ sint secundum Iudæos, quando traditæ & conscriptæ, &c. parte 4. col. 2211. a. b.

Item parte 6. col. 1695. a.

Dextera Dei quot modis & quomodo intelligitur. parte 5. column. 667. e.

Dextera Dei quæ dicitur, similiter & quæ sinistra Dei. parte 3. col. 1426. f.

Item parte 2. col. 1198. c.

Dextera operatur quidquid facis pro æternis, si & aliud intenderis, sinistra se immiscuit, & in ea delecta quasi in dextera, perdis æterna. parte 3. col. 1499. c.

Dextera designat fortitudinem & constantiam, exemplum ponitur in Iacob. parte 1. col. 371. a. b.

Dextera Dei unigenitum Dei filium significat. parte 4. col. 375. a.

Dextera & sinistra ubi in bono simul accipiuntur, Iudæam & gentilitatem, &c. designat. ubi verò absolute in bono ponitur dextera, æterna sæpe gaudia monstrat. parte 2. col. 752. d. e.

Diabolus cum sic sit obstinatus in malo, quod nullo modo flectitur ad bonum, & omnia opera & membra omnino sunt mala, quæ utilitas fuit in productione talis creaturæ? parte 3. column. 402. c.

Diabolus & si actionis sue merito infra homines cecidit: omne tamen humanum genus natura angelicæ conditione transcendit. parte 3. col. 401. c.

Diabolus in tempore vel in statu innocentia non habuit potestatem tentandi hominem interius movendo, sed exterius proponendo sensui. parte 1. col. 88. d.

Diabolus & si beatitudinem perdidit, magnitudinem naturæ non amisit. parte 3. col. 401. c.

Diabolus multis nominibus nominatur, scilicet, Sathan, Belial, parte 4. vide etiam Leviathan.

Diabolus utrum ab initio temporis cecidit, & an beatus fuerit. parte 1. col. 69. a. Et extensus col. 284. c. & col. 98. e. f.

Diabolus an tentavit Eum in specie horribili, vel in gratiosa specie, &c. parte 1. col. 88. a.

Diabolus protoparentibus non dixit, Eritis dij, absolute, sed sicut dij, & quare. parte 1. col. 89. c.

Diabolus utrum serpentem per quem seducere mulierem conabatur, ad hoc faciendum elegerit: vel an in potestate sua erat quodcunque aliud animal ad hoc assumere, & qualiter ipsi mulieri per serpentem locutus sit. parte 1. col. 87. c.

Diabolus mundi princeps dicitur Caesar. parte 5. col. 1287. c.

Diabolus per concupiscentiam tripertitam ascendit ad regnandum super mundum, propter quod huius mundi princeps nominatur. parte 4. col. 2577. c.

Diabolus inceptor & adiutor malarum cogitationum esse potest, autor esse non potest. parte 5. col. 557. b. c.

Diabolus impulit filiam leprose ut ei obuiam prodiret. par. 2. col. 229. c.

Diabolus nihil potest contra nos nisi Deus permiserit. parte 2. col. 997. b. & 1529. c. & 1530. e.

Diabolus Ionathan ad prævaricationem impulit. parte 2. column. 492. d.

Diabolus potest igne de celo aereo inferius mittere & ventos turbis commovere, & horum ratio. parte 3. col. 31. a. b. c.

Diabolus multos habet principes qui sibi nunc serviunt per culpam, & in futuro ei nisi penituerint subijcientur per penam. parte 4. col. 777. c.

Diabolus bona nostra tribus modis insequitur. parte quarta. col. 837. c.

Diabolus nuncios mittimus, quando pandimus eis & prebamus frangenda in pectore vbera, & saturati voluptatibus ab alijs ad alias transimus, & non tam fornicationem quam meretricum humerum desideramus. parte 4. col. 1255. a.

Diabolus illos inhabitat, a quibus Deus non loco, sed merito recedit. parte 4. col. 32. a. b. c.

Diabolus excitat cupiditatem in hominibus ad destruendum in eis mutuam charitatem, nec curat ut terrena tollat, sed ut charitatem in nobis feriat: & hoc per regem Assyriorum, &c. parte 4. col. 203. b. c.

Diabolus sæpe postquam mentem impugnavit, ad tempus cessat, ut securam repente irrumpat. parte 3. col. 37. b.

Diabo-

Diabolus duobus modis impugnat, scilicet tribulatione ut frangat, & persuasionem ut molliat. parte 3. col. 37. c.

Diabolus tribus modis impugnat, scilicet carnis concupiscentia, exterioribus mundi oblectamentis, &c. parte 5. col. 154. e.

Diabolus exactor est, qui semel numum deceptionis homini contulit, & quotidie debitum mortis exigit. parte 3. col. 56. e.

Diabolus dicitur exactor, qui semel homini numum mala suasionis contulit, & quotidie ab eo huius debiti reatum querit. parte 4. col. 368. d. e.

Diabolus ut inermis vincitur, cum aperta mala suggerens, omnia bona simul tollere conatur, sed armatus venit, cum alia bona intacta præcrist, alia latenter corrumpit. par. 3. col. 79. b.

Diabolus cupidus prospera, timidus adversa per somnia ingerit, ut magis efficiat. parte 3. col. 109. a.

Diabolus princeps falsiloquij habet nunc contra Ecclesiam furorem, sed parvus est. parte 3. col. 185. b.

Diabolus dicitur princeps mundi, quia dominatur hominibus mundaliter viventibus, in quantum se ei subijciunt. parte 5. col. 1264. f.

Diabolus tot testes habet, quot iniquitatis sue predatores possidet. parte 3. col. 386. d.

Diabolus non vi, sed callide interficit. parte 3. col. 386. e.

Diabolus non pro magno æstimat, cum eos deorat qui per ipsa suæ vitæ studia deorsum currunt: sed cum eos quos iam celestibus iungi contemplatur. parte 3. col. 389. b.

Diabolus inimicus nullo alio sic vincitur, ut de misericordia. par. 1556. f.

Diabolus aliquando vanam gloriam, quæ aliquando gravius peccatum impedit, subtrahit, ut per hoc aggruet suam servitutem. parte 1. col. 530. f.

Diabolus exeuntes de servitute sua transeuntes ad meliorem vitam, toto conatu nititur ad pristinam reducere vilitatem, immittendo eis fortiores tentationes, &c. & significatur per Pharaonem. parte 1. col. 612. f.

Diabolus quiescit & habitat in hominibus ocio deditis, tanquam in locis umbris, quæ sunt apta quiescentibus & otiosis. parte 3. col. 389. c.

Diabolus intrante Deo in hominem, fugit. parte quarta. columna 2059. a. b.

Diabolus id agit, ut viam ad Deum præcludat: obiecta idololatria ne quis in Christum credat: conclusio enim præcedit ut rex, conclusio sequitur ut plebs. parte 1. col. 1459. a. b.

Diabolus rex vitiorum humanis se immiscet cogitationibus, & mentem cingit superfluis sollicitudinibus: ne proferat verba veritatis, vel exerceat opera pietatis. parte 1. ibid.

Diabolus non implet animam intrando (hæc enim potestas solius Dei est) sed inficiendo, vel virus infundendo, trahens per cogitationes & incentiva vitiorum. parte 6. col. 1027. b. c.

Diabolus & exercitus eius si interemptus per crucem Christi, quomodo adhuc contra servos Dei prævalet, & sicut leo rugiens circumit, &c. parte 2. col. 61. b. c.

Diabolus licet afflictionem infusum semper appetat, tamen si a Deo potestatem non accipit, ad tentationis articulum non conualecit. parte 2. col. 416. f.

Diabolus duplici reatu constringitur, scilicet superbia & invidia. parte 2. col. 396. f.

Diabolus contra bonos reges & eorum populum excitat bellum spirituale per se & satellites suos, & aliquando bellum corporale per malos homines. parte secunda. columna 1186. f.

Diabolus domino in cruce passo (quo momento crucifixus erat) advenit, quarens si quid peccati in eo inuenisset. parte 2. col. 1525. a. b.

Diabolus venisse redemptorem senserat: sed propter humilia quæ passus est, quicquid de deitate suspicatus est, ei in dubium evenit pro sua superbia: & non Deum natum, sed Dei gratia custoditum credidit. parte 3. col. 22. d. e.

Item parte 5. col. 79. c.

Diabolus quare, quot, & quibus tentavit Christum. parte 5. col. 79. c.

Diabolus interiora nisi per habitus & gestus novit. parte quinta. columna 262. d.

Diabolus conuersos ad dominum plerumque gravius pulsant, ut vel de sua expulsionem se vindicet, vel ut ad vicia reducantur. parte 5. col. 329.

Diabolus transfiguratur se in angelum lucis, & hoc multipliciter, &c. parte 6. col. 375. c.

Diabolus quomodo & qualiter cor alicuius ingredi possit. parte 6. col. 1027. b.

Diabolus non habet potestatem super creaturas ad libitum suum, sed solum quantum Deus permittit secundum iudicium occultum suum, ad exercitium patientie electorum. parte quinta. column. 746. f.

Diabolus gebenna dicitur: quia ubicunque sit, vel in aere vel sub terra secum fert tormēta suarum flammarum. parte 6. column. 1286. f.

Diabolus quomodo circumit tentando, & alliciendo multis modis. parte 6. col. 1343. a.

Diabolus habet tres pessimas conditiones, quas Christus ostendit Iudæis, prima quod ab initio fuit homicida, secunda, quod non stetit in debita obedientia, tertia, quod esset pater mendacij. parte 5. column. 1167. c.

Diabolus in substantia bonus, sed voluntate malus. parte 6. col. 1438. e.

Diabolus non est malus per essentiam, ut dixerunt Manichei, qui posuerunt duo principia, &c. sed est in malo obstinatus, & ad malum semper intentus. parte 5. col. 242. e.

Diabolus ante eius ciecctionem seu reclusionem sic dominabatur suis possessis, quod trahebat eos ad libitum suum, sicut ascensor trahit equum cum freno. parte 4. col. 287. a. b. 288. c.

Diabolus studet maxime ut doctrina fluentia & virtutum arma auferat, & sic nequitiam suam & interitum servorum Dei velociter expleat. parte 2. col. 1571. c.

Diabolus acrius insurgit & maiora vicia immittit, ex quo in animam sermo Dei peruenit. parte 1. col. 530. f.

Diabolus ad hoc certat, ut quos regit nunquam intrent ianuam fidei sed foris manentes semper operibus insistant pravis. parte 1. column. 1457. c.

Diabolus Christum novit venisse in mundum, seu per prophetas, seu per angelos, seu per Iohannem Baptistam demonstrantem: sed quia humilia vidit in eo in dubium venit. parte 4. col. 81. c.

Item parte 3. col. 37. a.

Diabolus per signorum potentiam certior effectus Christum filium Dei arbitrabatur: non ergo cum ideo crucifigit, ut filium Dei ignoret, sed quia eius morte se damnandum non prævidit. parte 5. col. 756. d.

Diabolus an Christum cognoscebat esse Messiam promissum & filium Dei, &c. cum dixit: Quid ænisti nos torquere ante tempus. parte 5. col. 787. c.

Diabolus quos captivat alio nomine vocat, iustum, vocat iniustum, castum incestum, & huiusmodi. parte 4. 1497. c.

Diabolus erubescit qui in beatitudine Deo contumax fuit, cui etiam homo percussus hymnum dicit. parte 3. col. 34. d. e.

Diaboli obstinatio per duriciam eris & ferri significatur, in qua desiderat sibi peccatores assistere. parte 3. col. 386. f.

Diabolus rex inferni videns fideles ad terram vivendum anhelare, nititur eos impedire, & aliquando debellat eos: & de hoc figura. parte 1. col. 1315. e. f.

Diabolus qui se transfiguratur in angelum lucis, ut per schismata incautos decipiat vel per hæresim, significatur per Seon regem Amorreorum. parte 1. col. 1457. a. b.

Diabolus dicitur serpens, cuius anhelitus prunas ardere facit. parte 1. col. 1514. f.

Diabolus mons dicitur. parte 1. col. 163. b. c.

Diabolus significatur per regem Ammon, qui est caput omnium iniquorum, & huius capitis membra sunt omnes iniqui. parte 4. col. 84. f.

Item significatur per Ismaelem. Ibidem.

Diabolus lupus dicitur, quia ecclesiam fidelium persequitur. parte 5. col. 1188. d.

Glossæord.& Nicolai de Lyra

Diabolus per viperam significatur. parte 6. col. 1251. c.
Diabolus tentans de inuidia significatur, per Cendebeum ducem maritimum, quare & per quos sibi repugnat. parte 4. col. 2369. c.
Diabolus speciem virtutum aliquando simulat, licet ipse per vitia seculo contra virtutes pugnet, &c. & significatur per Gorgiam prepositum Idumæ. parte 4. col. 2563. a.
Diabolus dicitur malleus uniuersæ terra, & quomodo: & per quem fractus est. parte 895. b.
Diabolus significatur per Nabuchodonosor. parte 4. col. 1204. f. 1181. c. & 1235. d.
Item parte 2. col. 1611. c. & 1612. f.
Diabolus dicitur gladius acutus: dicitur etiam limatus. parte 4. col. 1235. c.
Diabolus per venatores significatur. parte 4. col. 1279. a.
Diabolus princeps malitiæ, & discipuli eius diaboli nominantur. parte 4. col. 1295. a.
Diabolus significatur per aquilam, & quare. parte 4. col. 1754. f.
Item parte 3. col. 1753. c.
Diabolus figuratur per Nemroth, & quare. parte 4. col. 2067. b.
Item parte 1. col. 201. b.
Diabolus dicitur superbus, & quare. parte 4. col. 2054. e.
Diabolus per Antiochum Epiphanem significatur. parte 4. col. 2377. c. & 2381. a.
Diabolus significatur per Demetrium, & quare. parte 4. col. 2399. a.
Diabolus signatur per regem Oziam & leprosum, & quare. parte 4. col. 77. c.
Diabolus securis, ferra & virga dicitur, & quare. parte 4. col. 131. b.
Diabolus sic loquebatur per serpentem ignoratem, sicut per euer- guminos vel phanaticos. parte 1. col. 67. b.
Diabolus quare dicitur callidus, & quomodo illam calliditatem ostendit. parte 1. col. ibid.
Diabolus vult vitia viuere, interfectis virtutibus, & fortes vi- rilesque animi sensus nititur occidere, &c. & de hoc figura. parte 1. col. 481. b. c.
Diabolus significatur per Aegyptium (qui tenebrosus interpreta- tur) qui iaculo peccati mortalis percutere populum Christia- num nititur. parte 1. col. 388. c.
Diabolus per principem Aegypti designatus, non vult ut totum triduum à se proficiatur populus Dei: & quale illud triduum sit, &c. parte 1. col. 134. b.
Item parte 4. col. 2423. c.
Diabolus quid dedit, ut nos mercaretur qui per Christum redem- pti sumus. parte 1. col. 625. c.
Diabolus quomodo & qualiter à sanctis luditur. parte 1. col. 91. b. c.
Diabolus fœditate pessime lepra notabilis effectus, de domo cie- ctus est: & persequerat usque in finem leprosus, separatus à po- pulo Dei: & per quem significatur. parte 2. col. 927. c.
Diabolus cum plebem inuadit fidelium, & inflammatos cupidi- tate subuertit, vniuersiusque conscientiam per flammam illiciti amoris perturbat: & de hoc figura. parte 2. columna 999. b. c.
Diabolus predicatorum sermone vel conuersationem macu- lans & turpia facta quæ persuaserat in oculis hominum re- nelans, significatur per Anon. parte 2. col. 1093. b. c.
Diabolus quanta arte pugnandi impugnet fideles, & quod nul- lum tempus relinquat securum: de hoc figura. parte 2. col. 1337. b. c.
Diabolus significatur per piscem. parte 2. col. 1525. a. b.
Diabolus dicitur rex senex & stultus. parte 3. col. 1775. a.
Diabolus mors dicitur. parte 3. col. 48. e.
Diabolus dicitur serpens tortuosus, & quare. parte 3. columna 49. a. & 1735. b.
Diabolus dicitur coluber tortuosus. parte 3. col. 257. a.
Diabolus Aquilonis nomine significatur. parte 3. col. 255. b.
Diabolus quomodo caudam stringere dicitur in Antichristo, & etiam in peccatore. parte 3. col. 385. b.
Diabolus significatur per Pharaonem, & quare. parte 3. col. 1498. e.

Diabolus significatur per regem Ierico, & contra illam ordinat Christus exercitum. parte 2. col. 41. c. 42. f.
Diabolus significatur per Madian, qui propter excellentiam in malicia non solum iniquus, sed etiam iniquitas nominatur. par- te 2. col. 189. a. b.
Diabolus significatur per Naas, &c. & querit oculos dextros viro- rum in charitate ferientium. parte 2. columna 382. f. & co- lumna 383. a. b.
Diabolus in tenebris peccatorum & inferni regnans, significatur per regem Aegypti. parte 2. col. 890. f.
Dies perditionis prope esse dicit Moses cum adhuc longe abesset. parte 1. columna 1660. e.
Dies sex pertinent ad usum septima ad fruitionem. parte prima. columna 86. e. f.
Dies duo sunt attributi mundo visibili, scilicet, & infi- mo parti mundi, tres reliqui deputati sunt visibilibus & mo- bilibus mundi partibus quæ intra mundum creantur. parte 1. columna 18. e. f.
Dies illi primi sex utrum præterierunt, & addito septimo nunc per volumina temporum non re, sed nomine repetantur. parte 2. columna 55. a. b.
Dies sex præcedentes sicut dicuntur tempus productionis, ita dies septimus, & deinceps dicuntur tempus gubernationis. Ibidem. c.
Dies septimus an & quomodo mane & vespere habet. parte 1. columna 56. f. & columna 57. b. c.
Dies septima ad hoc deputatur, ut homo vacet & occupetur in contemplatione creatoris sui, & per hoc beatitudo in præsentia vita inchoatur quodammodo. parte prima. colum- na 57. a.
Dies naturalis viginti quatuor habet horas, & ex duabus partibus integratur: quia complectitur diem & noctem. parte prima. columna 9. c.
Dies artificialis quis dicatur. parte 3. col. 586. f.
Dies artificialis secundum Hebræos incipit ab ipso mane, & ter- minatur in vespere sequenti. Dies autem naturalis secundum eosdem incipit à principio prime noctis & terminatur in prin- cipio noctis sequentis. parte 1. col. 45. a. b.
Dies secundum doctores nostros computatur à mane usque ad ma- ne, &c. Et de hoc rationes dantur. Ibidem.
Dies more antiquorum à præcedente nocte incipit. parte quinta. columna 230. d.
Dies prædicti nec augere nec minui possunt, nisi contigat ut ita præ- sciamur, ut vel cum operibus optimis sint longiores, vel cum pessimis breviores. parte 3. col. 178. f.
Dies in sacra scriptura, aliquando accipitur pro anno, aliquando pro mense. parte 1. col. 527. b.
Item parte 4. col. 1113. c.
Dies pro omni tempore ponitur, ut cum Apostolus dicit, Ecce nunc dies salutis, significat totum tempus quo hic viuimus. par- te 1. columna 57. b. c.
Dies quomodo & pro quo accipitur, cum dicitur, In die quo fe- cit dominus Deus cælum & terram & omne virgultum, &c. Ibidem.
Dies Christi vel tempus intelligitur tempus passionis & resurre- ctionis, secundum quod ipse dixit imminente passione: Tempus meum prope est, &c. parte 1. col. 208. e.
Dies dominica quibus privilegijs sit dotata. parte prima. columna 2220. d.
Dies dominica sabbato Iudeorum comparatur, declaratur domi- nica nostra suo sabbato prelatâ. parte prima. columna 207. b. c.
Dies dominica non obseruatur cum tanto rigore, scilicet, vaca- tio ab operibus manualibus, sicut in vete. le. quia possunt parari cibaria & aliqua fieri die dominica, quæ non erant licita in sab- bato. Et quare. parte 1. col. 674. f.
Dies dominica seruatur loco sabbati. Et quare. parte 1. Ibidem.
Dies solenes omnes qui semel celebrantur in anno ut Pascha, Pen- tecoste & huiusmodi, & qui in qualibet hebdomada, ut sabb- ata, & q. in quolibet mense ut neomenia, & dies determinati ad solenni-

Index.

solemnizandum, sicut sunt dies victoriæ de interfectione Ho- lofernis, & de interfectione Aman, omnes dies prædicti apud Iudeos fuerunt immunitatis ab omni exactione & vexatio- ne. parte 4. col. 247. c.
Dies pro labore dierum accipitur secundum illud, Et videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine, quia labor alleuia- batur, & videbatur paruus propter amorem. parte 1. columna 329. c.
Dies peregrinationis vitæ meæ parui & mali, &c. Sic dixit Ia- cob patriarcha. Et dixit dies malos sextuplici de causa. parte 1. col. 435. c.
Dies quatuordecim fluxerunt ad minus à recessu Moysi à Pha- raone & percussione primogenitorum Aegypti: in quibus po- pulus se præparauit ad celebrandum pascha & ad receden- dum de Aegypto. parte 1. col. 579. b. c.
Dies mercenarij non sunt appetibiles ratione laboris, sed ratione mercedis post laborem recipiendæ: & ideo dies optata merce- narij: est dies pro premio. parte 3. col. 168. f.
Dies notat nouum Testa. in quo est veritas reuelata, & nox desi- gnat vetus, & quare. parte 3. col. 561. a. b. c.
Dies & nox quæ causantur ex motu solis: proprie non erit in ge- nerali resurrectione, quia cessabit motus celi: sed dies causa- tur ex latrone solis super nostrum hemispherium, &c. parte 4. col. 2167. c. & 2168. f.
Dies iudicij hominibus existentibus in conuiujs & festiuitatibus tanquam securis & nihil timentibus repente veniet. parte 5. col. 967. c.
Dies nouissimus erit dies resurrectionis vniuersalis, quæ qui- dem resurrectio ordinatur ad hoc quod electi sint perfecte beati. parte 5. col. 1148. f.
Dies nouissimus mundi, in hoc quemque comprehendit, in quo in- uenerit eum suus nouissimus dies. parte 6. col. 669. b.
Dies decem notant tribulationem perfectam, vel decem tribula- tiones, vel decem præcepta decalogi. parte 6. col. 1476. f.
Dies dicitur mundi prosperitas vel peccati delectatio. parte 3. col. 47. c.
Dies iudicij in scriptura veteris & no. Testa. dicitur dies mala & terribilis, denotans genus humanum, in quo sunt plures mali quam boni. parte col. 782. f.
Dies festos suos habet Deus. parte 1. col. 1387. b. c.
Dies festus omnis qui hic agitur in parte geritur, non in integro: sed cum exieris de Aegypto, tunc erit tibi perfecta festiuitas. parte 1. col. 1419. b. c.
Dies una est tota vitæ præsens. parte 2. col. 33. b.
Dies bonos quidam incipiunt, sed in malis continuè perseverant: alij dimidiunt, alij implent dies bonos, & alij moriuntur in Aegypto, alij in deserto, alij in terra sancta, &c. parte 3. col. 831. b.
Dies dicuntur mali quare, quando, & unde inciperunt mali dici. parte 6. col. 564. f.
Dies mali dicuntur breuiari, longæui autem & multi spacij, dies boni, in quibus domino seruimus. parte 2. col. 160. c.
Diei septimi requies post opera sex dierum, signauit diem sabba- ti, quo Christus in sepulchro quieturus mundum restaurauit. parte 1. col. 60. e. f.
Diem septimum sanctificauit dominus in quo requieuit: & non illum quo faciendâ inchoauit, nec illum quo fecit ea, & qua- re. Ibid. f.
Diem virginæ partus cur celebrent Christiani. parte 1. columna 1114. e.
Diem dicere non fuisse longiorem nec breviorẽ solito, & solem non retrocessisse tempore Ezechia, an & quomodo probari possit. parte secunda. columna 971. & columna 974. f. & 975. a. b. c.
Diem septimum quando creauit dominus: In ipso enim nihil fe- cit, sed ab his quæ fecerat requieuit. Quomodo ergo requie- uit in die quem non creauit, &c. parte prima. columna 57. c. & 58. d. e.
Diem iudicij non est opus scire post quantum temporis futurus sit, sed quomodo. parte 6. col. 567. a.

Diem quendam gratia spirituales facit presentia Christi, qui est sol instituit in humanitate assumpta, sicut presentia solis super terram facit diem. Et durauit dies illa à Christi à natiuitate usque ad eius ascensionem. parte 5. col. 1178. f.
Diem suum habet hic anima peruersa, & pacem habet in die sua. Sed in die aliena restat aeterna damnatio. parte quarta. col. 967. a.
Die dominica qui adulteratur transgressor est duplicis præcepti. parte 1. col. 674. f.
Die sabbati non solum manibus proprijs, sed nec per manus genti- lium licebat Iudeis operari, exceptis his quæ ad vescendum per- tinebant. parte 1. col. 560. e. f.
Die sabbati non erat licitum vasa locare vel accommodare gen- tilibus ad faciendum opera sua, puta securim ad sciendendum ligna, & similia. parte 1. col. 711. c.
Die sabbati non erat licitum Iudeis conducere vel accommodare gentili iumentum ad opus faciendum, &c. parte prima. col. 673. c.
In die iudicij si fiduciam habemus, probare potest quicunq. quan- tum in charitate profecerit. parte 6. col. 1408. e.
Diabolus significatur per regem Syriæ, qui sublimis interpretatur. &c. parte 2. columna 832. f. & columna 834. d. & columna 167. d.
Diabolus qui per Leuiathan & per cetum denotatur: non occide- tur morte nature, cū sit immortalis, sed morte gehennæ: nec po- terit homines tentare: & in hoc crescit pena eius, &c. parte 4. col. 250. f.
Diabolus qui captionem Christi procurauerat per Iudeos, per ali- qua signa perpendit quod ipse esset verus Christus, & per eon- sequens quod per eius mortem expoliaretur infernus: & unde signa percipit: ideoq. ad eius liberationem per uxorem Pilati attentauit. parte 5. col. 452. f.
Diabolus omnium discit consuetudines, ventilat curas, scruta- tur affectus, & ibi querit causas nascendi, ubi quemque viderit studiosius occupari. parte 6. col. 567. c.
Diaboli omne corpus id est, omnis societas gentium idololatriæ de- dicatarum, in vitulo combusto & contrito per Moysen signifi- catum est, & qua igne. parte 1. col. 833. a.
Diaboli typum gerit Laban, qui interpretatur dealbatio: diabo- lus verò cum sit tenebrosus transfigurat se in angelum lucis. parte 1. col. 343. b.
Diaboli semen suscipimus, cum ab eo suademur ad peccandum: & cum facimus quod suadet, iam genuit nos, nascimur enim eius filij per peccatum. parte 1. col. 673. c.
Diaboli omnis scintilla duabus bestijs monstratur. parte quarta. col. 981. a.
Diaboli malicia, quando non potest homines per apertas tentatio- nes deicere in peccata: per quandam adulationem querit eos subuercere, infigendo eorum memorie sua merita. parte 4. col. 2234. e.
Diaboli astutia & nequitia cognita nobis ad medelam proficiunt, quando enim ea certius exploramus, tanto certius declinamus. Ibidem. parte 2. col. 288.
Diaboli requies lectulus tentationis. parte quarta. columna 163. a.
Diaboli superbiētis vox est, in fortitudine manus meæ feci. parte 4. col. 131. a.
Diaboli verba ad Christum saluatorem. parte quarta. columna 561. a.
Diaboli tanta proteruita est, ut in felis aut mustele figura se osten- tet. parte 4. col. 43. b.
Diaboli natura utrum habuerit alterum principium à Deo, & non sit creatura Dei. parte 1. col. 69. c.
Diabolo tormentum est à lesione hominis cessare, & tunc dimittit grauius, quanto possedit diutius. parte quinta. columna 531. a. b. c.
Diabolo non sufficit subicere sibi simplices laicos, sed inuadit etiam clericos & religiosos, & cetera. parte quarta. col. 2386. f.
Diabolo nusquam est locus nisi ex tuo desidio. parte 3. col. 295. b.

Glossæ ord.& Nicolai de Lyra

Diabolus si reges in male factis significant, cur non reges
iustis benefactoribus Christum demonstrent. parte 2. columna
1009.c
Diabolus Christi in specie hominis apparuisse quando eum ten-
tauit ver. iude. 13. parte quinta. columna
83. a. b
Diabolus si vicio, & cogitationes immundas quas suggerit,
ad venientes repulero, vel ingressas intra me, ne ad effe-
ctum veniant necuero, conculcans caput draconis: hoc ipso
tamen pollutus sum, quo pollutum calcare contendi, & sed
mystica sunt hæc & ineffabilia. parte secunda. columna
888.e
Diabolus signat regulus serpens. parte quarta. columna
143. a
Diaconus lauandis manibus porrigit Sacerdoti, & illis qui cir-
cum altare Dei stabant presbyteris. parte secunda. columna
140. d
Dialectica minutis & subtilibus verborum stimulis animas tere-
brat, & tãtã calliditate circumuenit, vt deceptus nec videat
nec intelligat unde decipiatur: & comparatur cynipibus.
parte 1. col. 553. b. c
Dialectica arte subvertitur & probatur esse nihili quod puta-
batur esse firmissimum: & quicquid ad terrenam scientiam
pertinet, & putatur esse robustum. parte quarta. columna
1270. f
Diana quid & unde dicitur & quomodo pingitur. parte 6. col.
1191. c
Dicendi optimus modus est, quo fit vt qui audit, veritatem au-
diat & intelligat: bonique ingenij insignis indoles in verbis
verum amare, non verba. parte prima. columna
1224. f
Non omnibus omnia dicenda sunt, sed pro capacitã audien-
tium doctor dispensare debet verbum. parte quinta. columna
750. d. e
Item parte 4. col. 1767. c
Dicere verè & propriè, non est hoc, vbi prolatio discordat à vo-
luntate. parte 5. col. 150. f
Dicere verè, dominus Iesus, est in corde credere, ore confiteri, ope-
ribus attestari. ibid. 149. a
Dicere in spiritu sancto potest aliquid dupliciter. parte 6. columna
301. c
Dicere Christi est liberare hominem, naturam hominis assumen-
do & liberalem demonstrare, &c. parte tertia. columna
313. b
Dicere Dei est facere, unde. Quoniam ipse dixit & facta sunt.
Dicere vero nostrum, non est facere. parte sexta. columna
145. c
Item parte 5. col. 1262. f
Dicere Dei non importat aliquam vocem sensibilem, sed intelli-
gere Dei praxim, quod includit ipsum velle: quia secundum
formam suã dispositionis & voluntatis, sequitur effectus. parte
1. col. 6. f
Item parte 4. col. 186. d
Dicitur aliquid bene, aut quia congruit dicenti, aut rei dictæ, aut
congruit utrique. parte 5. col. 1283. a
Dicta omnia non solum ex sermone qui dicitur pensanda sunt,
sed ex persona dicentis. parte 1. col. 1412. e. f
Dicta utilitatem non habent, si intellectu carent. parte 3. colum.
157. b. c
Dictamen recte rationis est quasi quoddam vestigium impres-
sum mentibus humanis. parte 3. col. 240. f
Dictamen legis naturalis est quoddam impressio diuine legis in
nobis. parte 3. col. 1172. f
Dictio vna in diuersis idiomatibus diuersa significat. Sicut hæc
dictio iam, in Hebreo significat mare. In Latino est aduerbiũ
temporis. parte 1. col. 407. c
Dictio exclusiua addita vni persone in diuinis respectu termini
essentialis non excludit aliam, sed potius includit, &c. parte 5.
col. 213. c
Dictiones multe sacre scripture secundum Hebræos sunt æquiuo-

ca, propter quod eadem litera aliquando varijs significatio-
nibus & sensibus accipitur, & cetera. parte prima. columna
220. f
Didrachma duplex reddenda est imperatori omnium, scilicet, pa-
nalitas corporis, vt fames & sitis.
Item panalitas mentis, scilicet: timor & tristitia, &c. parte 5. co-
lum. 296. f
Didrachma, mystice & moraliter vario modo exponuntur. parte 1.
col. 1145. b. c.
Dies & nox distinguuntur per lucem & tenebras. parte prima. co-
lumna 8. d
Dies quid est. parte 7. b
Dies hebdomade apud Hebræos denominatur à sabbato, quia de-
nominatio fit à digniori. parte 5. columna 465. c. & columna
786. f
Dies omnes hebdomade paschalis vocabantur sabbata, & quare
prima tamen dies & septima erant celebrioris intermedijs.
parte 5. col. 654. f
Dies hoc nomen in plurali inuenitur acceptum pro duobus diebus
naturalibus, & pro anno vel annis indeterminate. parte 2. col.
491. b. c
Dies sex distinctos habet unusquisque nostrum in rectis operibus
& recta vita, post quos debet quietem sperare. parte prima. col.
8. d. e. & col. 7. b. & 55. a. b
Dies quare vbi repetitur in assignatione proximorum sex dierum
temporis. parte 1. col. 7. c
Dies vnus dicitur quo fecit Deus celum & terram: & insignata
est omnis creatura ante peccatum animæ. parte prima. colum.
50. d. e
Dies in longior fuit sub Iosue, vel sub Ezechia. Et de hoc narran-
tur opiniones, & cetera. parte secunda. columna 80. d. e. f.
81. a
Die clauo Noe ingressus est in arcam ad ostendendum quod pote-
rat Deus eum tueri à malis hominibus illis temporibus qui co-
gitauerunt eum occidere. parte 1. col. 159. c
In die secundo quare non dicitur: Et vidit Deus quod esset bonum
sicut in alijs diebus. parte 1. col. 13. c
Quisq; sibi prestat vt in bonis diebus sit aut malis, & habeat dies
Iesu vel istorum aut impiorum, & quomodo dies Iesu assequa-
mur, &c. parte 2. col. 159. b. c
Diebus singulis facere debemus opus Dei, scilicet, ipsi Deo & pro-
ximo: & quomodo. parte 2. col. 1290. f
Diebus solennibus & festiuis licitum est lautius viuere quàm alijs
temporibus. parte 2. col. 1380. f
Diebus solennibus diabolus fortius impugnat homines sanctos, &
quare. parte 4. colum. 2408. d
Dieta tres sunt accipiende procedendo per vicos ciuitatis Ninive
vbique Sic enim Ionas habebat facere, denunciando populo
subuersionem ciuitatis, & cetera. parte quarta. columna
2033. c
Difficile est valde in bonis operibus patenter factis, vanam gloria
totaliter euitare. parte 5. col. 114. c
Difficile est magna agere, & de magnis apud se fiduciam non ha-
bere. parte 3. col. 21. a. b
Difficile est plures esse bonos. parte 4. col. 605. b. c
Difficile est potentes & eloquentes in mundo ad Christi humilita-
tem conuerti. parte 4. col. 2035. b. c
Difficile intus vincitur quod exterius indicatur. parte 3. col. 91. d
Difficilis extirpatur spiritalis bestia, id est, iactantia, superbia, vel
vana gloria, quàm carnalia vicia. parte 1. col. 1510. e. f
Difficultas discendorum potest contingere dupliciter. parte 6. col.
845. c
Difficultas triplex in penitentibus ad opera virtutum. Prima,
corruptio nature, secunda, habitus vel inclinatio, tertia, diffi-
cultas operis virtuosum. parte 5. col. 887. c
Difficultas qua homo à peccato non potest resurgere non est ex par-
te diuine potentie, sed ex parte peccatoris. Et quare, parte 4.
col. 1941. c
Diffidentia de adiutorio Dei peccatum est. parte secunda. colum.
111. a. b

Diffiden-

Index

Diffidentia de Deo quantum ipsi Deo displiceat, in Iacob patriar-
cha ostenditur. parte 1. col. 352. e
Et in Ioseph patriarcha. col. 402. f
Diffusio gloria ipsius anime in resurrectione redundabit ad cor-
pus & per consequens ad vires sensitivas, quæ sunt totius con-
iuncti. parte 3. col. 1981. e
Diffusio siue dilatio diuini cultus in Ierusalem per bonum odo-
rem signatur. parte 3. col. 2095. c
Digero multa significat. parte 6. col. 1258. f
Dignus Dei est hic, quomodo intelligendum sit, vel pro diuina vir-
tute, vel pro virtute alicuius demonis superioris per artẽ ma-
gicam operationem inferioris impediens. parte 1. columna
557. a
Digni scribentes in pariete, mane, techel, phares, quid notat mo-
raliter. parte 4. col. 1550. c
Dignitas & gloria prelati consistit in bonitate subditorum, ita
deiectio sui honoris, est in eorum peruersitate. parte 1. columna
831. c
Dignitas omnis seculi, diabolica subiacet potestati. parte quinta,
columna 745. b
Dignitas sacerdotalis & regia consistebat in hoc quod institue-
bantur reges & sacerdotes per sacram unctionem. parte 4.
columna 495. b. c
Dignitas sacerdotalis & regia debent plene & legis & euangelij
doctrinam habere & perfecte seruare. parte secunda, colum-
na 1111. b. c
Dignitatis sue gradum quem à domino perceperunt, qui cupiditate
corrupti non custodiunt, significantur per Abiathar, &c.
parte 2. col. 1124. f
Dignitatem perdidisse propensius malum est, quàm non habuisse.
parte 6. col. 117. c
Dignitatum nomina in consummatione mundi tollentur, & vnus
grex humilis sub mansucto pastore manebit. parte 4. columna
2163. b
Dignus est qui saluat indignum, & ex dignitate sua facit dignũ,
quem culpabilis vita tractus faciebat indignum. parte 2. co-
lumna 1270. c. f
Dilatatio Persarum, Medorum, & Græcorum ad alias partes in-
telligitur per hoc quod animalia & rotæ ad quatuor partes
ibant & non reuertebantur. parte 4. col. 589. b. c
Dilectio fortis est vt mors, & quomodo & quare. parte 6. columna
735. a
Dilectio Dei fons est omnium virtutum. Dilectio mundi omnium
vitiolorum. parte 6. col. 1380. d. e
Dilectio Dei dedit nobis vt diligeremus eum. parte 6. columna
1400. d. e
Dilectio Dei per timorem nascitur, sed in affectu crescendo mu-
tatur. parte 1. col. 1497. b. c
Dilectio compaginat corpus Christi, vt sit vnus Christus. parte 6.
col. 1411. e
Dilectio est certum signum, quo discernuntur filij Dei & filij dia-
boli, &c. parte 6. col. 396. e
Dilectio fratris qui videtur si non habetur, Dei dilectio minime
haberi arguitur: sed hoc quomodo, cum Deus prior diligendus
sit. parte 6. col. 1412. d
Dilectio amici intelligenda est per imitationis similitudinem, &
non per aequalitatem. parte 1. col. 1544. f
Dilectio alicuius rei facit de illa re frequenter meditari. parte 3.
col. 1363. b. c
Dilectio qua diligenda diliguntur, ita amanda est, sicut odienda
est dilectio qua non diligenda diliguntur, &c. parte 3. colum-
na 1351. b. c
Dilectio proximi ordinatur finaliter ad dilectionem Dei, ex quo
sequitur qd præceptum de dilectione Dei habet rationem finis,
& per consequens principij: respectu omnium præceptorum. par-
te 5. col. 1437. c
Dilectio Dei maximè nutritur mititate & humilitate. parte 5.
col. 225. a. b. c
Dilectio Dei specialis ad populum Israël descendit à Iacob, & alio
nomine dictus est Israël. parte 4. col. 2176. e. f

Dilectio Dei erga Iacob, & odium erga Esau fuerunt signa cie-
tionis & reprobationis æternæ. parte 6. col. 122. f
Item parte 4. col. 2176. e. f
Dilectio Christi fuit gratuita, & discreta & necessaria. parte
5. col. 1276. b
Dilectionis causa per se est similitudo. parte 3. col. 331. c
Dilectionis vires homo ignorat, nisi experimento cognoscat. par.
1. col. 263. b
Dilectionis sui ipsius præceptum an & vbi datum sit. parte 6. col.
684. f
Item parte 1. col. 1497. a. b
Dilectionis præceptum ex toto corde, &c. importat interiorẽ mo-
tum cum magna promptitudine, & hoc est difficillimum, ideo
expressio huius præcepti rationabiliter fuit reseruata ad
tempus vltimum totius doctrine Mosæ, &c. p. 1. col. 1490. f
Dilectionis Dei præceptum ex toto corde, &c. quare præcipitur
ista perfectio, quamuis in hac vita non possit haberi. par. 1. col.
1497. a
Item parte 6. col. 597. c
Dilectionis causa est aliquid dupliciter. Primo quia est ratio dili-
gendi. Secundo quia est via quadam ad acquirendum dile-
ctionem. parte 6. col. 2400. f
Dilectionis diuine actus quomodo prior est nobis, & quomodo di-
citur, Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. parte 6.
col. 1293. c
Dilectionem ordinatam qui habet, ille sanctè & iuste vinit. f. que
qualiter, & quomodo. parte 6. col. 684. e
Dilectionem Dei & proximi tantum monere videtur Iohannes
vt fratres diligamus, cum dominus dicat, & pro inimicis oran-
dum, quomodo intelligendum. parte 5. col. 119. b
Item parte 6. col. 2400. b
In dilectione Dei necessaria est fides & vita. In dilectione proxi-
mi patientia & benignitas. parte 4. col. 1398. e
Ex dilectione Dei principaliter, & ex dilectione proximi conse-
quenter, in operabilibus omnia dependent, sicut in speculatis
omnes conclusiones dependent ex hoc principio. De quolibet af-
firmatio vel negatio, &c. parte quinta, columna 43. c. 44. f
Dilectores mundi nihil habent nisi tria, quibus omnia viciorum
genera comprehenduntur. parte 6. col. 1386. d. e
Dilexit Deus Iacob, & odium Esau, cum nondum nati, &c. quare,
& propter quid. parte 6. col. 122. f
Diligamus filios Dei, vt diligamus filium Dei, cuius membra sunt.
parte 6. col. 2411. b
Diligendus omnis homo, sed cum omnibus prodesse non possis, qd
potissime consulendum est, qui pro locorum & temporum vel
quarumlibet rerum oportunitatibus constrictius tibi coniun-
guntur. parte 6. col. 644. e
Item parte 1. col. 1497. b. c
Diligendus est inimicus, & quomodo. parte 6. col. 526. f
Diligendus est peccator, non in quantum peccator est, sed omnis ho-
mo in quantum homo est, propter Deum diligendus. parte 1. co-
lum. 149. b
Nihil diligendum diligitur, si ipsa dilectio non diligitur. parte 3.
col. 1860. f
Diligendi sunt qui persequuntur, & amici vitandi sunt qui ma-
la suadent. parte 3. col. 1389. b
Diligenda sunt quatuor ex dilectione. f. Deus, anima, proximus,
& corpus proprium. par. 5. col. 1268. f
Item parte 6. col. 1398. f
Diligere est alicui velle bonum. parte 5. col. 785. a. b
Diligere possumus iniusta, incognita autem nequaquam. parte 5.
col. 917. c
Diligere conditorem se frustra credunt, qui eius monita contem-
nunt. parte 3. col. 2827. a
Diligere debes Deum ex toto corde, &c. proximum verò sicut te-
ipsum, inimicos non ex tota virtute, non sicut teipsum, sed sim-
pliciter. Sufficit enim quod diligamus & non odio habeamus.
parte 3. col. 1324. b
Sicut non potest diligere proximum, qui non diligit se. Se autem
non diligit, qui diligit iniquitatem. parte 6. col. 261. c

Dili-

Diligere dicitur ordinate, qui quod non est diligendum, non diligit, & diligenda diligit, nec plus quod minus est diligendum, nec equaliter, quod plus vel minus, nec plus vel minus, quod eque est diligendum, parte 1. col. 1497. a.

Diligere proximum: & preceptum de dilectione proximi erga proximum adimplere, utrum sit perfectius quam implere cetera mandata circa eum, preter preceptum dilectionis, parte 1. col. 1077. b.

Diligere proximum utrum sit de preceptis iuris naturalis primo per se notis, Ibidem.

Diligere proximum, utrum sit preceptum difficilius ceteris preceptis que ordinant ad proximum, Ibidem.

Diligere iubetur anima tripliciter, quia triplicis est nature, parte 1. col. 1498. f.

Diligere Deum ex toto corde contingit dupliciter, & c. Vno modo in actu. Alio modo habitualiter. Et hoc iterum dupliciter, & c. par. 1. col. 1499. a.

Diligere Deum ex toto corde, & c. quomodo totalitas illa sit intelligenda, parte 1. ibidem.

Diligetur Deus non omnino ex tota anima, cum inest aliquid carnalis concupiscentie, vel quod continendo frangitur, parte 1. columna 1497. a.

Diligetur per odium, qui carnaliter sapiens dum prava nobis ingerit non auditur, parte 5. col. 896. c.

Queritur quis de duobus melior: an qui minus diligit Christum & ab eo plus diligitur: an quem minus diligit Christus, cum ipse cum plus diligitur, parte 5. col. 1358. d.

Diligens in prosperitate, incertum est, an prosperitas, an persona diligatur. In bonis enim non agnoscitur amicus, & in malis non absconditur inimicus, parte 1. col. 1497. b.

Diligentia nimia in operibus humanis & negligentia in diuinis reprehenditur, parte 4. col. 2173. e.

Diluculum est diei principium quando, s. primo incipit lux solis apparere. Sed aurora quando lux procedens irradiat vapores existentes in aere in parte Orientali, parte tertia, columna 333. c.

Item parte 2. col. 217. a.

Diluvium designat pueritiam sicut vespera senectutem, parte 4. col. 986. f.

Diluvium ex tribus elementis processit, scilicet aqua, terra, & aere, parte 6. col. 2366. f.

Item parte 4. col. 1905. e.

Diluvium generale non processit ex causa naturali, sed supernaturali, nec generale potest esse natura quamvis particulare in aliqua parte terrarum habeat causam naturalem. Et ideo deridendi sunt qui huius diluvij volunt causam naturalem assignare, & c. parte 1. col. 155. b. c.

Diluvium quando incipit desinere, aqua quolibet die decrecebat equaliter, & hoc est satis probabile, parte 1. col. 157. c.

Diluvium & si fuit unum de maximis eventibus mundi narratione dignis, non tamen scriptura faciens mentionem de eius initio computat annos a creatione mundi, quia non dicit: In tali anno post creationem mundi contigit diluvium, & quare, parte 1. col. 601. a. b.

Diluvium venit propter peccata hominum, & fuit in penam hominum non demonum, parte 1. col. 137. c.

Diluvium principaliter inundavit propter peccata gigantium, parte 3. col. 1449. c.

Diluvium terra sterilitatem induxit parte 1. col. 138. f.

Diminutio populi Iudaici per Romanos facta fuit tanta, immo maior quam illa que fuit facta per Assyrios & Chaldaeos, parte 4. col. 1867. c.

Vide in Iudei quos a principio, & c.

Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimit. Dimissio peccatorum potest intelligi dupliciter. Vno modo quantum ad offerentiam & hoc est necessitatis. Alio modo quantum ad iniuriam, & hoc est supererogationis, parte 5. col. 131. c.

Dina filia Iacob in die solennitatis volens videre mulieres ornatas & sibi emere ornamenta, per Sichem filium Emor rapta fuit, parte 1. col. 361. a.

Diogenes quomodo adulationem aspernatus sit, parte 5. columna 207. c.

Dionysius tyrannus quomodo probavit anxietatem & timorem presentis vite, & quomodo ipse esset in continua anxietate probavit amico per gladium acutissimum suspensum super eundem, & c. parte 3. col. 178. f.

Dionysius Ariopagita quomodo vidit lunam retrocedentem ab oriente, & supponere se soli tempore eclipsis in crucifixione Christi, & c. parte 6. col. 117. 4. e. f.

Diopetres heresiarcha tempore beati Iohannis apostoli, asserens inutilem hospitalitatem, & c. parte sexta, columna 1429. b.

Dioscorus mensis apud Grecos qui apud Latinos vocatur Iunius, & quare sic dicitur, parte 4. col. 255. e.

Dipondius quid sit, parte 5. col. 805. b.

Dipsas genus aspidis que Latine dicitur situla, quemcumque morderit siti perit, & c. parte 1. col. 1515. a.

Dirigi quisquis voluerit magis optet audire, quam loqui, parte 3. col. 2015. b. c.

Dirigit non solum opera, sed & cogitationes dominus, quando (quem nihil latere novimus) in cunctis que agimus, in memoriam reducit, & illius flagitamus auxilium, parte tertia, col. 1671. a. b.

Discendorum difficultas potest contingere dupliciter, parte 6. col. 845. c.

Discere debet quilibet in presenti vita, ne quid indiscussum relinquat, ne cum non possit, discere incipiat, parte prima, col. 638. f.

Disciplina duplex. Vna quando pro peccatis suis mala quis patitur, ut corrigatur. Alia que scientia dicitur a discendo, parte 6. col. 943. c.

Disciplina vel misericordia multum desinitur si una sine altera teneatur, parte 1. col. 1314. f.

Disciplina mutua non egenus in futura vita, parte quarta, col. 748. d.

Disciplina omnis que falsum asserit etiam si vehemens videatur & verisimilis, tamen non debet sapientia dici, parte 1. col. 1347. b.

Disciplinatio rationalis apud gentiles inuenta, significatur per mulierem pulchram, cuius casaries radenda fuit, & ungues circumcidendi, parte 2. col. 1578. f.

Discipline gentium nihil mundum habent, quia nulla apud eos disciplina est, cui non sit aliquid immundicie, vel superstitionis admixtum, parte 1. ibidem.

Discipline censura si quis non premitur quasi vas immundum pollutumque reprobatur, parte 1. col. 1311. c.

Disciplinam vel astralogicam, vel magicam, vel cuiuslibet doctrinam, que contra pietatem est, baptizatus amplius non sumat, qui abrenunciavit diabolo & pompis eius, & operibus eius & omni seruitio & voluptatibus eius, parte 1. col. 1473. a.

Disciplinis secularibus, maxime philosophicis, melius est se tradere, quam in ecclesia illa permanere in qua omnis populus hereticorum gladio & peste heretica moritur, parte quarta, col. 739. c. f.

Discipulus Christi dupliciter potest intelligi, uno modo generaliter secundum communem statum fidelium, alio modo cum hoc, per observationem consiliorum, parte 5. col. 899. c.

Discipulus audientis deuote & intere accipit fructum sacre scripture a doctore, sed quando habituatus incipit docere, tunc dat huiusmodi fructum alijs tempore sue doctrine, parte 3. col. 433. b. c.

Discipulus humilis significatur per Nicodemum, & quare, parte 5. col. 1067. c.

Discipulus mollis & effeminatus doctore pestifero se subiiciens comparatur mulieri que succumbit viro, & c. columna 1254. c.

Discipulus doctrinam doctorum verborum sequens & approbans, significatur per pollutum super mortuo, & isti sunt ejciendi de scholis & fidelium collegijs, & c. parte prima, col. 1191. c.

Discretio

Discipuli sub benigno magistro superbiebant, & contra personam eius vel doctrinam irreverenter loquentes, graviter sunt oburgandi, sicut Aaron & Maria, & c. parte prima, columna 1239. a.

Discipuli Iohannis Baptiste in tribus deficiebant. primo, quia de abstinencia se iactabant, secundo, quia Phariseis se coniungebant, tertio, quia Christum arguebant ex defectu abstinence, parte 5. columna 175. c.

Discipuli Christi in charitate dinoscuntur, non in prophetia, fide & alijs, que habent & non discipuli, & c. parte sexta, columna 312. e.

Discipuli qui adhaerunt Christo ante miracula ipsi adhaerunt ex Iohannis testimonio inchoatim, parte 5. col. 1065. c.

Discipuli Christi duplici de causa demoniacum quendam non poterant curare, parte 5. col. 313. f.

Discipuli Christi nondum in bono confirmati erant aliquid humanum passi, quia moti fuerunt quodam zelo invidie contra tres qui assumpti fuerunt in transfiguratione, & c. parte 5. columna 828. f.

Discipuli prophetarum dicuntur eorum pueri siue filij, parte 4. columna 112. e.

Discipuli Christi propter persecutionem quando debent fugere, & dare locum irae, & quando non, parte 5. col. 196. f.

Discipuli adhuc imperfecti dicuntur pulli, & quare, parte tertia, columna 379. c.

Discipuli sermonem dominice passionis totiens replicatum intelligere non valent, & quare, parte 5. col. 942. d.

Discipuli duo eunt in Emaus, unus erat Cleophas, alter Lucas, sed nomen suum taceatur, parte 5. col. 99. c.

Discipuli nostri, quando sunt perfecti nihil nostri egent magisterij, Ibidem. 264. f.

Discipuli saluatoris habebant non solum gratiam sermonis ita scripturarum ratio contextam ut retia que possint super humanas animas gyro artificis circumfundi, parte quarta, columna 703. b.

Discipuli docilis modus est aurem suam humiliter inclinare ad verba magistri sui, parte 3. col. 1016. f.

Discipulorum differentia est sicut in primogenitis mudis vel imundis: qui tam cum obedientia, legis meditationem & scientiam acquirunt, quidam solam sapientiam habent, parte prima, columna 1154. a. b.

Discipulis non statim profunda & secretiora tradenda sunt sacramenta, sed morum correctio & disciplina emendatio, parte 2. columna 179. a. b.

Discit modo libenter dicere, quod didicerit non libenter audiri. Hoc de detractore dicitur, parte 3. col. 1714. d.

Discunt plurimi, non ut sequantur, sed ut iudicent & conuincant, sicut aliqui discunt doctrinam Aegyptiorum vel mathematicam, parte 4. col. 1497. b.

Quidquid dicitur, non natura est, sed studij & propria voluntatis, parte 4. col. 683. c.

Discordia materia erat inter gentiles & Iudeos conuersos: quia de Iudaismo conuersi se preferebant gentilibus ex Moisaica legis susceptione, & conuerso gentiles Iudeis de scientie acquisitione, parte 6. col. 19. c.

Discordiam & scissuram faciunt motus irascibilis & concupiscibilis inordinati in eodem homine, & inclinant hominem ad malum: ratio vero & synderesis trahunt ad propositum, & sic in eodem homine fit scissura, & c. parte prima, columna 1273. c.

Discordia seminantis crimine, in comparatione ad sex capitalia crimina, quasi minora deponuntur, & quare, parte tertia, columna 1629. b.

Discordantium penae multe sunt, & que sint, parte tertia, columna 1953. c.

Discretio decipit, ut si pro infirmitate, quasi discretè plus alimtorum sumimus, & indifere bella carnis exciuiamus, parte 3. columna 43. c.

Discretio operationis signatur in digito, & c. parte prima, columna 1301. b. c.

Discretionis necessaria, requiruntur duo, scilicet impeditiua & promotiua. Impeditiua ut caueantur, promotiua ut teneantur, parte 3. col. 2107. a. b.

Discretionis impeditiua sunt quinque, & enumerantur, Ibidem.

Discretionis promotiua sunt quatuor, & enumerantur, parte 3. columna 2173. c.

Discretionis intentio significatur per digitos, Et quare, parte 3. col. 1745. Et col. 1856. a.

Discretionis immoderata subtilitas, que plus quam oportet vel decet est excrescens, actionis confundit rectitudinem, parte 1. col. 1109. e. b. c.

Discretionem boni & mali qui habere sciunt, & meditantur in lege die ac nocte, illos recipit ecclesia, & per quid significantur, parte 1. col. 1539. c.

Discretionem sunt habentes, qui norunt discernere de sacrificio saluari, que omnibus sint dicenda, que perfectioribus, que humane cognitionis modum sunt excedentia, igni spiritus sancti tribuenda. Et tales cultus assimilantur, parte 2. columna 281. a. b. 282. d.

Dispensabilia non sunt ea que sunt per se mala, quia non possunt bene & absque peccato fieri, parte 2. col. 884. f. 885. c.

Dispensatio Dei iusta, sed occulta alijs, alios pro varijs meritis preponit, ut humana formidine peccare metuant, qui diuina iudicia non formidant, parte 1. col. 165. b. c.

Dispensationes terrenorum significat camelus, in quibus multiplicius hostis insidiatur, & tales curas, modo torpenti vel precipitata actione fieri, modo pigra vel immoderata locutione confundit, parte 3. col. 26. e. f.

Dispensatorie sepe aliquid a maioribus agitur, quod a minoribus error putatur, parte 2. col. 543. b. c.

Dispensatores ministeriorum Christi animaduertant scriptum esse in lege. Et omnino indigens & mendicus non erit inter vos, & c. parte 1. col. 1541. e.

Dispensatorum quidam boni, & quidam mali, parte 6. columna 1337. b. c.

Dispersio Iudeorum per Titum & Vespasianum. xlij. anno post passionem domini ubi figurata & prophetata est, parte 1. col. 1637. c.

Displicet sibi tanto minus quisque, quanto se minus videt, parte 3. col. 406. e.

Displicens sibi hic, talis Deo placet, & cui Deus placet, ipse sibi displicet, parte 3. col. 1435. b. c.

Displacentia quam habuit Samuel super verbo papuli quo dixit, Da nobis regem, ut iudicet nos, fuit propter tria. Et enumerantur, parte 2. col. 362. e. f.

Dispositio debita ad recipiendum salutem per Christum donandam, est quod homines iuste se habeant erga proximum, & deuote erga Deum, parte 4. col. 459. b.

Dispositio optima bellantium est, quod per nimiam separationem aduersarij non ingrediantur aciem, & per nimiam coniunctionem unus non impediatur alium ad inuadendum aduersarium, parte 4. col. 1918. d. e.

Dispositio debita ad perceptionem diuine gratie & consolationis, est veritas penitentiae & contritionis, par. 4. col. 1918. f.

Dispositio bona predicatoris in tribus consistit, scilicet quod ieiunet, quod oret, & quod resistat tentationibus, parte 5. col. 743. c.

Dispositio Dei eterna, est immutabilis, que est idem quod eius consilium, quod nunquam mutatur, licet sententia eius mutetur, parte 6. col. 856. f.

Dispositio debita ad proficiendum per viam periculosam filijs Israel fuit duplex demonstrata, & enumeratur, parte 2. col. 1323. c.

Dispositio Abrahæ tendebat ad perfectum, quia fuit per Dei motionem ad opera perfectionis, & per eius promissionem in bonis conferendis, & per mutationem nominis, parte prima, columna 221. b.

Dispositio cordis. Vide in Cordis dispositio.

Dispositio filiorum Israel exeundo de Aegypto fuit agni paschalis immolatio cuius sanguine limitati sunt super liminaria, & c. & quid figurant, parte 6. col. 930. f.

Disputatio

Disputans contra aliquem frequenter arguit, aut aliquid dicit procedens ex concessis ab eo, ad aliquid contra eum concludendum. parte 3. col. 145. c.

Disputantes de dogmatibus vel questionibus legis ad subversionem audientium percutiunt animum quæ concepit nuper per verbum Dei. Et de hoc figura. parte 1. col. 69. d.

Disputatio inter doctos gentiles & catholicos, per quid significatur, & cum rationibus & scripturis superantur, conuersi ad fidem viles ecclesie efficiuntur. parte 4. col. 258. d. e.

Disputatio hominis ad Deum est confessio peccatorum. parte 4. columna 24. e.

Ad disputationem contra hereticos venire non debet nisi doctus & perfectus, ne scandalizet alios superatus. parte 1. columna 157. d.

Disputationes tunc sunt viles, si non ibi considerentur nisi via domini. parte 3. col. 130. f.

Disputamus cum omnipotente, dum nos illius iustitie coniungentes facta nostra subtili indagatione discutimus, &c. parte 3. col. 158. e.

Disputare volentes cum Iudeis necessario habent translationem Chaldaicam per Ionathan factam apud eos receptam tanquam irrefragabilem. parte 6. col. 169. a. b. c.

Disputare de Deo non omnium est, sed eorum qui nihil famineant, nihil fluxum in cogitationibus, vel operibus habent. parte 1. col. 952. e.

Disputando de Deo, id est, theologizando sufficit nobis tantum tangere. Qui enim vult calefieri si manum in ignem miserit, pro calefactione adustionem sustinebit, &c. parte prima, columna 953. b. c.

Disputans Paulus cum philosophis quem ordinem obseruat, & nobis imitandus, &c. parte 6. col. 117. d.

Disputantem de morte Christi & de resurrectione, oportet misericordiam addere, & quare, &c. parte prima, columna 319. c.

Disputantes cum beato Iob, aliquando amici aliquando inimici notantur, nec in hoc est repugnantia. parte tertia, columna 148. c.

Dissensio erat inter Corinthios baptizatos à diuersis: & de doctrina prophetarum, & apostolorum, &c. parte sexta, columna 198. f.

Disimulare quandoque necesse est. parte 1. col. 361. c.

Disipatur homo ad Orientem quando tempore iuuentutis consumitur in peccatis. Ad meridiem vero quando tempore virilitatis vititur iniuriis & rapinis, &c. parte prima, columna 1643. c.

Dissonantia computationis annorum regum Iuda soluitur quinque modis. parte 2. col. 599. e.

Distancia maior significat remissionem culpe, quæ est maius malum, quia opponitur bono spirituali, minor autem distancia, pena est corporalis. parte 3. col. 1222. f.

Distinctio siue rerum diuisio vel operum Dei per dies qualiter fuerit. parte 3. col. 2051. c.

Distinctio personalis in diuinis innuitur, quia dicitur filius missus à Deo & spiritu eius, in quo apparet distinctio ipsius filij missi à patre & spiritu sancto, à quibus missus in carnem pro mundi salute. parte 4. col. 399. c.

Distinctio Iudæa & gentilitatis non fuit à principio, sed incepit in Abraham, qui circumcisionem accepit in signum huius distinctionis. parte 4. col. 451. c.

Distinctio operum sex dierum creationis mundi incipit à luce, & quare. parte 1. col. 6. f.

Distributio in his quæ Moyses distribuit, & in his quæ Iesus, inuenimus aliquam differentiam. parte 2. col. 96. e. f.

Diuersitas animalium pro sacrificio quæ fuit. par. 1. col. 212. d.

Diuersorium fuit locus ubi hospitantur, vel diuertebant homines, ab extra. parte 5. col. 709. c.

Dives nescit quod pauper sit. par. 2. col. 841. b.

Dives & pauper tunc obuiant sibi, quando dives ad petitionem pauperis supplet defectum suæ indigentia. parte tertia, columna 1698. f.

Dives & pauper quomodo differenter honorari possunt, & qualiter non. parte 6. col. 1276. f.

Dives Abraham fucrat, qui Lazarum pauperem in sinu tenebat: ait tamen, Loquar ad dominum meum, cum sim pulvis & cinis, &c. Quid diuitias suas aestimabat qui seipsum puluerem cineremque putabat? parte 3. col. 236. b.

Dives in inferno sepultus non nominatur, & quare: Lazarus autem nominatur, & quare. parte 5. col. 922. f.

Diuitis facta & dicta multi sunt qui extollunt, pauci vero qui doctrinam humilium & virtutem intelligunt. parte 3. col. 2058. d. e.

Diuidi maior cura est de pauperum spolijs, quam de suis emolumentis. parte 2. c. 842. c.

Diuites huius mundi documentum habent ne moleste ferant petitiones pauperum, ne declinent ab eis, &c. parte 2. columna 291. b. c.

Diuites temporaliter dicuntur pingues, similiter donum gratia pinguedo nominatur. parte 1. col. 927. c.

Diuites immisericordes ubi & de quo penas passuri sunt. par. 6. col. 1183. a. b.

Diuites comparantur perdici & quare, &c. parte quarta, col. 799. b.

Diuites fuerunt, Matthæus, Zachæus, Ioseph, & ceteri plurimi, & tamen saluati, sed quomodo, &c. parte 5. col. 588. e. f.

Diuites lugent si non possunt aliena diripere. par. 2. col. 842. f.

Diuitum numero deputandi sunt qui amant diuitias, & si non habent. parte 5. col. 528. e. f.

Item parte 6. col. 1267. a.

Diuinum numen non immittit radios ijs qui tergum obuertunt longiusque ab eo recedunt. parte 1. col. 1211. c.

Diuina non intelligimus, nisi ex creaturis, & sic nominamus. par. 3. col. 1616. d. e.

Diuina licet non sint presumptuose inquirenda, tamen per diuinam reuelationem sunt humiliter suscipienda. parte 1. col. 495. a. b.

Diuina prouidentia ad hæc inferiora, ut errantes quidam dixerunt non extenditur. parte 3. col. 2049. c.

Diuinitas Christi confessio est confessione laudis ab angelis in hora natiuitatis, & ista laus fuit perfecta quando pueri in templo clamabant, O sanna si. Da. parte 3. col. 493. c.

Diuinitas in dedicatione templi Salomonis quod edificauit Deo, ostensa fuit in signo visibili nebula. par. secunda, col. 760. f.

Item parte 3. 1856. f.

Diuinatio non diuinitus datur, sed per antiphrasim dicitur, quæ si quæ per homines fiat demonibus repletos. parte prima, col. 1349. b. c.

Diuinatio per mortuos & hostia quæ sub proceris arboribus à Iudeis solita sunt offerri reprehenduntur. parte 4. col. 517. a.

Diuinatio aliqua per garrum & motum auium, an & quando est licita. parte 4. col. 44. f.

Diuinatio aliud est, & aliud prophetia in diuina scriptura. Abdicatur ergo penitus diuinatio, opere enim & ministerio demonum impletur. parte 1. col. 1330. e. f.

Diuinatio multum detestabilis est & maxime vitanda, quia omnia in operatione demonum fieri non dubito, & c. à quibus omnibus qui homo Dei est, & in portione Dei numeratur, penitus debet esse alienus quæ occulte demones machinantur. parte 1. col. 1349. b. c.

Diuinationis virtus nulla est, nisi in quantum Deus permittit. parte 1. col. 1349. c. & col. 1353. a. 1354. d.

Diuinationem vel augurationem exercentes, omnes isti auium vel animalium ministerio vtuntur, quæ in lege scribuntur immunda, & semper homini insidiat, ex quo ministerio demonum, oportuna & digna indicantur. parte 1. col. 1349. b. c.

Diuinandi instrumenta curiositas humana adinuenit. parte 1. col. 1349. e. f.

Diuinandi modus quidam erat per projectionem baculi. parte 4. col. 1728. f.

Diuinacula nominauit scriptura quedam in artibus, quas curiositas humana composuit. Gentilis autem consuetudo vel tripod.

podas, vel cortinas, vel huiusmodi vocabulis appellat, quæ quæ ad hoc consecrata, moueri ab eis & contractari solent, &c. parte 1. col. 1349. e. f.

Diuinatores & doctores superstitiosi sunt primo occidendi gladio spirituali per excommunicationem, & si permanserint obstinati, per mortem corporalem, &c. parte 1. col. 1538. f.

Diuinatores somniorum antiquitus super corum hostia immolata dormiebant ad habendum reuelationes in somnis. parte 4. col. 516. f.

Diuinum credidit ritus gentium omne quod per qualemcunque spiritum profertur. parte 1. col. 1349. c.

Diui qui dicuntur. parte 4. col. 113. b.

Item parte 2. col. 349. b. c.

Diuisio linguarum facta est, & per mundum sunt dispersæ. parte 1. col. 179. b. c. Et col. 1655. c.

Item parte 3. col. 2139. c.

Diuisio maris rubri, quod fuerit in duodecim diuisiones, secundum duodecim tribus, est opinio aliquorum: sed magis tenetur quod fuerit solum una. parte 1. col. 614. e. f. Et col. 615. b. c.

Diuisio animalium in sacrificijs quæ fuerit & quare, & quid designat. parte 1. col. 212. e. f.

Diuisio terre promissionis aliter fit in libro Iosue & in Ezechiele, & quomodo. parte 4. col. 1447. c.

Diuisio terre pertinentis ad Christum quæ per Iosue significatur, dupliciter potest intelligi, f. de ecclesia militante & triumphante. Et quid per nouem partes quæ diuisa fuerant significatur in militante & triumphante. parte 2. col. 92. e. f.

Diuisio possessionum inter se requiritur ad bonam ordinationem populi, quia communia negliguntur, & propria curantur magis, &c. parte 1. col. 1377. d. e.

Diuitie antiquorum erant greges animalium. Non ergo mirum si filia magnorum habebant curam de gregibus alendis. parte 1. col. 1908. b.

Diuitie antiquorum principaliter erant in pecoribus, & inde dicta est pecunia. parte 3. col. 276. d.

Diuitie antiquorum fuerunt principaliter animalia. parte 3. columna 14. d.

Inter quæ bonæ multum reputantur, & quare. ibidem.

Diuitie tempore Saulis regis pro maiori parte in animalibus consistebant. parte 2. col. 182. e. f.

Diuitie & honores sicut sunt impedimento reprobis, ita sunt probis adiumenta virtutis. parte 3. col. 276. b.

Item parte 5. col. 137. c. 138. f.

Item parte 6. col. 722. f.

Diuitie iuste habite sunt materia exercende virtutis per opera misericordie & liberalitatis. parte 3. col. 2038. f.

Nec tã diuitia quam amor diuitiarum in culpa est. par. 5. col. 783. b.

Item parte 1. col. 235. e. f.

Diuitie terrene sine amaritudine non possidentur sicut nec sine felle epa est. parte 4. col. 961. c.

Diuitie solent quatuor facere mala, quæ ex abundantia earum eueniunt, f. otiositatem, gulositatem, ebrietatem, & comestationis celebritatem. parte 5. col. 868. f.

Diuitie quare congregantur & penè semper contrarium consequuntur finem. parte 5. col. 135. b. c.

Diuitie & si delectare videntur, tamen possessoribus suis spine sunt. parte 5. col. 809. b. c.

Diuitie fomentum præstant omnibus peccatis. parte 4. col. 873. a.

Item parte 3. col. 2130. f.

Diuitie sicut negligentiam pariunt salutis sicut egestas dum saturari querit à iustitia declinat. parte 6. col. 660. d. e.

Item parte 4. col. 1283. a.

Diuitie Christianarum, & maxime episcoporum & sacerdotum, debent esse victus & vestitus. parte 6. col. 702. f.

Item parte 3. col. 661. c.

Diuitie artificiales sunt, ut aurum, argentum, arma, & huiusmodi. Naturales vero sunt de quibus possunt homines viuere, ut sunt blada, vinum, oleum, & animalia, &c. par. 2. col. 1124. f.

Diuitie naturales communes & artificiales communes sunt bonis, & frequentius conceduntur malis quam bonis. parte 3. col. 1412. f.

Diuitie & sanitas corporum & omnium rerum abundantia & his contraria etiam apud philosophos, nec bona dicuntur, nec mala. parte 4. col. 1315. c.

Diuitie non sunt hominis summum bonum, vel felicitas, & ad hoc plures rationes ponuntur. parte 3. col. 1779. c.

Diuitie spirituales non habent afflictionem annexam sicut habent temporales. parte 3. col. 1646. f.

Diuitie impiorum comparantur fluuiio siue torrenti qui subito intumescit & cito desiccatur, sic diuitie iniustorum velociter acquiruntur. parte 3. col. 2177. c.

Diuitie comparantur tonitruo, quod cito per pluuiam cessat, sic pompa iniquorum tollitur cito à diuitibus principibus, & modica occasione data. parte 3. col. 2177. c.

Diuitie dicuntur feces eo quod præbeant omnibus vicij fomentum. parte 4. col. 341. c.

Diuitie male acquisite frequenter ab alijs rapiuntur, &c. & significantur per perdicem, cuius pulli quando nati sunt fugiunt ab ea. parte 4. col. 710. f.

Diuitie si iniusto titulo acquirantur, de eis non debet fieri elemosyna, vel etiam si iniuste possideantur, sed est restitutio facienda. parte 5. col. 917. c.

Diuitie præstant viam & fomentum ad omnia vicia, & predicatorum euangelij debent esse à terrenis cupiditatibus expediti: magna enim cura circa illas impedit actum predicationis. parte 6. col. 223. e.

Item parte 3. col. 669. b.

Diuitiarum abundantia solet esse causa discordiarum. parte 2. col. 15. c.

Item parte 1. col. 195. a. b.

Diuitiarum circulantiam Satham pellem nominauit dicens, Pellem pro pelle, &c. parte 1. col. 960. e. f.

Diuitiarum seruus est, qui custodit eas ut seruus dominum, qui autem earum seruitutis excusit iugum, distribuit eas, ut dominus. parte 5. col. 138. f.

Diuitiarum studium quàm graue malum. parte quarta, col. 44. d.

Diuitiarum adiectio maiorem accendit flammam, & violentior est cupido. parte 5. col. 321. c.

Diuitiis ad lasciuia abutentes grauiter arguit Ezechiel. parte 4. col. 1335. c.

Diuitijs multiplicandis qui incubunt, patet, quia vitæ alterius gaudia querere contemnunt. parte 5. col. 588. e.

Diuitijs iungitur sollicitudo custodie (quæ affligit) & voluptas (quæ effugere facit). parte 5. col. 237. b. c.

Diuitias habentes significantur per arbores frondosas & umbrasas. parte 4. col. 1227. c.

Diuitias qui sedulo congregat, & non pro redemptione anime suæ dispensat, sed alijs dispensanda reseruat, non reus facit. parte 3. col. 1664. f.

Diuitias habentes non reprehenduntur, quia his abundant, sed quia pro dextera habent. i. pro beatitudine. parte 3. col. 2553. c.

Diuitias habere, non prohibemur, non enim damnantur diuitie unde mercamur colum, sed non apponere cor inebimur, &c. parte 3. col. 1903. c.

Diuturnitas populi & laus sapientis fluuiio comparantur. par. 3. col. 2161. c.

Diuturnitas fuit solum forte in illis qui in sacra scriptura nominantur, scilicet, Adam, Seth, & Enos, & ceteris, Non autem in alijs contemporaneis, qui non tam diuturnè vivebant. parte 1. col. 135. c.

Docendi officium qui indoctus usurpat, maiorem damnationem meretur quàm si solus suo scelere periret. parte 6. col. 1283. a.

Docendi cathedra si indocto tribuitur, æque per hoc ecclesia ut infidelium persecutione leditur. parte 3. col. 1713. a. b.

Docendi actum desiderare & scientiam, non est malum, sed meritum, quomodo & qualiter. Vide parte 5. col. 379. c.

Docendi habilitas dupliciter accipitur, &c. parte sexta, columna 745. b.

Ad docendum qui procliuor est quàm ad faciendum, aliquando iactantiam vel contentionem incurrit, vel inuidiam, & alia multa. parte 6. col. 1283. b.

Docendo vel increpando qui corda proximorum instruunt, illos dum firmiter inter alios consistere docent, quasi quadrando aptant & sunt latam in constructione domus Dei. parte 2. columna 1292.f

Docendi auctoritas apud Hebræos duplex erat: quia aut secundum auctoritatem generis, ut in sacerdotibus, aut secundum graduationem, &c. parte 5. col. 354. a. b. c.

Docent multi verbis, & destrunt illa exemplis. ut meretrix que vigilans puerum lactauit, & dormiens extinxit. parte 4. columna 965. a. b.

Docere alios qui valet, & refugit, dicens: sufficit mihi de me rationem reddere: quid opus est aliis ministrare, ut de eis cogar rationem reddere, audiet: Sciebas quia meto, &c. parte 5. columna 413. b. c. col. 949. a. b.

Item parte 4. col. 213. b. c.

Docere decet eum ceteros, qui prius fecerit que docet. parte 1. columna 1322. e.

Docere volens, vitet omnia verba que non docent: & si pro eis qua intelligantur, dicere potest integra, id magis eligat, si vero non sunt, vel in presenti non occurrunt, utatur verbis minus integris, dummodo res integrè doceantur & discantur. parte 1. columna 1225. a.

Docere in doctrina verbi, & uti sapientia verbi in his que sunt fidei differentia habent, primum est fidei corruptum, alterum vero est bonum & meritorium. parte 6. col. 201. c.

Non est docere sed dicere, ubi nemo discit. parte quarta, columna 869. a. c.

Docere debemus auditores non nostra propria, sed ea que legis & euangelij sunt mandata, si ad premia domini una cum eis peruenire curamus. parte 2. col. 1313. b.

Non docere obedientiam, qui ad se pertinent subditos, & eorum vitam ut operentur secundum legem non disponere, insensati patris aut magistri est. parte 1. col. 1150. d.

Que docentur, & manifestè vera esse non ignorantur, tamen si negligi ceperint à magistro, non facile proficiunt. parte 6. columna 680. e.

Docenti nemo tribuat, quod ex ore docentis intelligit. Nisi intus qui doceat sit, lingua doctoris exterius in vacuum laborat. parte 6. col. 1341. a.

Docentes in scholis ex charitate, offerunt panes coctos in sartagine, id est, frisos, & quare. parte 1. col. 917. a.

Docentes sacram scripturam in scriptis ex charitate, occupati studio quasi in cilibano offerunt panes coctos. parte 1. ibidem.

Docentium precium non est aliud quam labor discipulorum in ad discendo, & reuerentia ad magistrum, & sustentatio eius si indigeat, quantum ad victum & vestitum. parte 1. columna 410. e. f.

Doctor prius quantum inuenit. parte 2. col. 920. a.

Doctor si illos quos verbo edificat, exemplo scandalizat: nec ipse regnum Dei intrat: & illos qui intrare poterant excludit. parte 5. col. 861. b. c.

Doctor debet sedere docendo. parte 5. col. 1276. f.

Item parte 2. col. 200. f.

Doctor & predicator non solum debent docere verbis, sed etiam factis, exemplo Christi. parte 2. col. 1318. f.

Doctor ecclesie si de profundioribus mysteriis tractat, & occulta sapientie inter perfectos proferat, intus est, cum vero ad turbas loquitur, ea que proficiunt his qui foris sunt, foras exit, &c. parte 1. col. 1237. b. c.

Doctor veritatis ex persecutione non debet cessare à veritatis doctrina, sed constantius docere. parte 4. col. 827. c.

Doctor theologus curiosus & vanigloriosus, verba multiplicans ad sui ostentationem, vel ad questum, & non ad utilitatem audientiam, dicitur vir seminifluus. parte 1. col. 1031. c.

Doctor qui non intendit nisi questum vel fauorem hominum, frequenter cum bonis que dicit prorumpit in mala verba & inhonestia. parte 1. ibidem.

Doctor vanus significatur per Tharsis, qui non querit docere utilia, sed magis curiosis auditoribus placentia. parte quarta, columna 1155. c.

Doctor si quis est in lege, sciens alios erudire, non debet sibi attribueri, sed Deo, deinde his à quibus doctus est, &c. & hoc modo dat decimas & primitias. parte 4. col. 2200. f.

Doctor quilibet demonstret ad spem modo viventibus, qualiter precedentes iusti presentis vite pelagus transierint nauigio crucis Christi, ut sicut illis ita & istis litus quietis conferatur. parte 4. col. 1351. a.

Doctor habituatus & qui incipit docere comparatur ligno secus decursus aquarum plantato. parte 3. col. 433. c.

Doctor nouus studere debet, ut sanam doctrinam & operationem firmiter percipiat, & postea sibi & alijs proficiat. par. 3. colum. 2020. e.

Doctor in iuuenili etate constitutus, quem vita & discretio commendat, non est contempendus, &c. parte tertia, columna 2186. d.

Doctor eos maxime docet quos in intentione contemplationis, & ad amorem patrie celestis intentos esse perspexerit. parte 2. colum. 356. f.

Doctor bonus vel predicator inducit populos quod exeat de seruitute peccati, & per opera bona veniant in Ierusalem allegoricam que est militans ecclesia, ut numero & merito sit de ipsa. parte 2. col. 1322. f.

Doctor iners quinque dies, quinque, scilicet, sensus corporis quasi quinque dierum inducias expetit, qui corporale vitium solatium auditoribus indiscrete promittit quasi in potestate sua sit summi datoris magnificentia, &c. parte 2. col. 1574. d.

Doctor dimittit dicere verum, ne à maioribus confusionem patiat in conspectu hominum. parte 3. col. 2999. c.

Doctor vane glorie cupidus veretur respondere, nec audet in palam, quia nescit veritatem, &c. parte tertia, col. 2000. f.

Doctor debet insinuare dicendorum difficultatem audientibus, que est duplex, scilicet, propter materie arduitate, & auditorum imbecillitatem vel tarditatem, & ab his animus auditorum excitatur ad attentionem. parte sexta, columna 846. f.

Doctor bonus non solum debet esse sollicitus de discipulis suis promouendis in scientia, sed etiam de nutriendis ipsis & conseruandis in charitate mutua. parte 1. col. 423. c.

Doctor bonus queritur à diligentibus discipulis de paribus longinquis, ut inde reportent alimenta doctrina, & significatur per Ioseph. parte 1. col. 409. c. 411. a.

Doctor bonus & magnus postquam probauit discipulos, non debet eis aliquid celare de speculabiliu aut agibiliu secretis. parte 1. col. 427. b. c.

Doctor bonus discipulis probatis non solum debet occultam veritatem reuelare, sed etiam defectus præteritos propter emendationem sequentem indulgere, &c. parte prima, colum. 430. f.

Doctor cum desiderantibus fidelium mentibus testimonia scripturarum ingerit, ligna arule altaris imponit. parte 1. colum. 775. a.

Doctor egregius à tanta perfectione opus virtutum inchoat, ad quam alius longo labore vix aliquando peruenit. parte 1. col. 793. a.

Doctor cum tanto timore famulatus omni hora cum Deo ambulat, quantum alius vix moriturus, & ad iudicium ultimum ingressurus, habere sufficit. parte 1. ibidem.

Doctor cum sorore sua filia patris sui dormit, qui sapientiam à domino sibi datam inmundicia vite polluit, & contemptibilem alijs reddit. parte 1. 1527. a. b.

Doctor bonus ita diligens debet esse de profectu circa bonam vitam & scientiam in senectute, sicut fuit in iuuentute. parte 1. col. 1690. c.

Doctor peruersus comparatur pulueri per ventum deiecto, quia doctor peruersus ad fingendum errores & periculosos monitantes, per vetu superbie & inanis glorie impellitur. p. 3. col. 437. c.

Item quare pulueri comparatur, & non ligno sicco in deserto. Ibidem. 438. f.

Doctor cocum offert duplicatum, quando cum scientia lumine igniculum seueritatis admiscet. parte 1. col. 875. b. c.

Doctor fidelis qui cum ecclesiastica doctrina redarguit argumeta philosophorum vel hæreticorum, quibus scelera sua defendere vel alleuare nituntur, dicitur ciuitatem fortium destruere. par. 3. col. 1697. b. c.

Doctor fidelis & sapiens, si cum infideli & contumace contendit, sive tormentum reproborum, sive gaudia narret bonorum, frustra erga insensatum laborat. par. 3. col. 1727. b.

Doctor notabilis catholicus assimilatur Cyro regi, &c. parte quarta, columna 377. c.

Doctor sapientie potest accipere victum & vestitum pro suo labore, &c. parte 3. col. 1705. c.

Doctor quantumlibet eximius, recepta sollicitudine temporalium subsidiorum, difficile vitam beatam. par. 3. col. 1856. e.

Doctor ecclesie qui est intentus ad inquirendum sacre scripture intellectum, signatur per radicem. par. 3. col. 277. c.

Doctor alicuius apud Indæos & Latinos habetur sicut pater eius, parte 3. columna 2195. c.

Doctor bonus & sapiens significatur per Aser (qui beatus interpretatur). Talis enim Doctor iam beatus est in spe, & postea erit in re, parte prima, colum. 1687. c.

Doctor ecclesie dicitur frater cuius discipulum vel doctum vel indoctum, si videris errare, noli negligere, sed exhortare ut fratri, id est, magistro possit reconciliare. parte 1. col. 1585. b.

Doctor vel pastor precedens, non debet tribuere sibi meritum sequentis, ut asserat quod in dictis suis quicquid boni sequens dixerit, realiter vel virtualiter contineatur. p. 1. col. 1611. b. c.

Doctor qui docet & instruit auditores, agrum ecclesie sue, id est, credentium corda videtur excolere, habet & fructum, quem quasi primitias offerat, & alium pro primogenitis, alium pro decimis. parte 1. col. 1292. f.

Doctor quicumque vel predicator habens bonam & veram doctrinam, sed malam vitam, significatur per Balaam, cuius doctrina alijs prodest, sibi tamen obest. parte 1. col. 1353. b. c.

Doctor non debet semper instare contemplationi, sed aliquando descendat ut sui & proximorum curam gerat. Et de hoc figura, parte 1. col. 1460. e.

Doctor verbosus qui ad sui iactantiam dicere studet extranea, significatur per hominem qui semine fluit. par. 1. col. 1460. e. f.

Doctor cuius virga germinat, floret, & facit fructum, promoueri dignus est ad pontificis statum, & quando & quomodo ista facit, &c. par. 1. col. 1283. b.

Doctor bonus vel predicator per Esdram qui adiutor interpretatur, significatur. par. 2. col. 1316. c.

Doctor bonus honorandus est ex triplici causa, p. 3. c. 2179. c. 2180. f.

Doctor bonus vel prelatatus vita & doctrina, sicut Sol illuminans ecclesiam significatur per Samsonem. par. 2. col. 139. b.

Doctor vel prelatatus bonus significatur per Iob, & quare, parte tertia, columna 15. c.

Doctoris sermo est octosyllabus, nisi idem spiritus ad sit cordi audientis, parte quinta, columna 1317. f.

Doctoris sermo frustra exterius irrigat nisi riget interius gratia conditoris. par. 1. col. 1681. a. b.

Doctoris sermo in potestate sit, cum cuncta que docet operatur, parte 5. columna 753. b.

Doctoris perfecti est sic aliorum improbitatem patienter sufferre, ut se non erit ab iniquis patienter obseruare. par. 3. col. 1682. f.

Doctoris officium qui fortuntur, tanto studio & amore debent legi adherere, ut germana videantur cognatione coniungi, parte prima col. 781. b. c.

Doctoris spaciola mansio est in corde auditoris, latitudo charitatis. parte 1. columna 285. f.

Doctorum, ut Adam os suum compellit, ut laboret, quia necesse habet facere bona que dicit. par. 3. col. 1675. a.

Doctorem oportet spiritualiter generare, digne ergo hoc sacrificium sacerdotibus & magistris dedicatur, scilicet, duo turtures vel columbe, & quare. par. 1. col. 1037. c.

Doctores Iudæorum tempus Messie determinantes quomodo cecitatem incurrit, & que sit causa huius cecitatis, p. 4. c. 270. f.

Doctores Iudæorum moderni temporis multa illicita in lege relaxauerunt, & multa licita restrinxerunt, male interpretantes scripturam. par. 1. columna 929. a.

Doctores Hebræi dicunt. Non est prius & posterius in lege, per

quam intelligunt vetus testamentum. In quo non est attendendus ordo temporis secundum ordinem descriptionis. p. 4. c. 721. c.

Doctores debent omnem asperitatem deponere, & ideo splendidi apparere, habentes legem scriptam in cordibus suis. p. 1. c. 1623. a.

Doctores de profectu subditorum debent gaudere, gratias agere, & semper meliora optare. par. 1. col. 1461. c.

Doctores ecclesie, alij praua docendo populum peruertunt, alij recta predicando proficiunt. Et per quos significantur, parte prima, col. 1463. a.

Doctores credenda & operanda debent accipere à Deo qui loquitur eis in sacra scriptura: & ipsi per doctrinam alijs tradere debent eo modo quo capere possunt. par. 1. col. 1493. c.

Doctores fortes & persenerantes querendi sunt qui instructioni semper inherentes, ecclesie unitatem denuncient, cum sermone alijs insonent & vite splendore fulgeant. p. 1. c. 885. a.

Doctores ecclesie dicuntur lucerna. par. 1. col. 1115. c.

Doctores perfecti cum ex verbis mysticis opera iniungunt populis & plebs implet que mandantur, sed non intelligit rationem, operata sancta sanctorum super humeros portatur. p. 1. c. 1186. f.

Doctores significantur per columnas duas, & quare, parte secunda, columna 735. c.

Doctores & sacerdotes ostia domus dicuntur. par. 2. col. 756. f.

Doctores fortes per dentes Elephanthorum significantur, parte secunda, columna 775. d.

Doctores vigintiquatuor instituti fuerunt in veteri Testamento principales, sicut vigintiquatuor sacerdotes hebdomadarij, &c. par. 2. col. 1113. b.

Doctores ecclesie canes dicuntur. par. 3. col. 280. e.

Doctores cedri dicuntur, propter scientiam & vitam eminentiam, & fidei integritatem. par. 3. col. 1879. c.

Doctores per montes significantur. par. 1. col. 511. c.

Doctores & predicatorum sunt messores Christi. par. 2. col. 293. c.

Doctores per renes significantur, & quare. par. 3. col. 531. c.

Doctores ecclesie dicuntur penne columbe. par. 3. col. 910. f.

Doctores per collum significantur, & quare. par. 3. col. 1825. b.

Doctores ecclesie per nubes intelliguntur. par. 3. col. 337. c.

Doctores dicuntur bases, hæreticis resistentes, fundati super doctrinam Christi. par. 2. col. 1000. f.

Doctores spirituales per Angelos ascendentes & descendentes intelliguntur. par. 3. col. 1417. c.

Doctores dicuntur fores ciuitatis, & quare. par. 3. col. 1635. b. columna. Ibidem. c.

Doctores sancti vocantur ostia. par. 3. col. 353. a. b.

Doctores Catholici dicuntur boues, præsepe, catus auditorum, segetes, fructus bonorum operum, &c. parte 3. col. 1661. b. c. Item parte prima, columna 907. c.

Doctores qui legem Dei predicant, & homines terrena desideria fugere, & sempiterna gaudia querere docent, significantur per Ionatham filium Atathie, &c. par. 4. col. 223. e.

Doctores sancti hoc magnopere student, ut quod hæretici per mundi philosophiam & inanem fallaciam finxerunt, demonstret esse nugas & friuolum. par. 4. col. 2370. d. e.

Doctores ecclesie quantam sollicitudinem, quantumque studium habere debeant erga subditos, exemplo eis ostenditur, parte 4. columna 2375. a. b.

Doctores sancti hoc habent maxime in comatu, ut hæreticos expugnent, falsam eorum opinionem destruendo, parte quarta, columna 2337. b. c.

Doctores Catholici partim orationibus, partim dogmatibus contra aduersarios suos conflixerunt, donec eos captiuauerunt, ut non interitu æterno funditus perirent, & per quid hoc significatur. par. 4. col. 2564. d. e.

Doctores sanctos & confessores fidei qui recipiunt, & solatiis corporalibus pro viribus adiuvant, per quos significantur. Ibidem. f.

Doctores peruersi asserunt nihil nocere luxuriam, & corporis genitalia naturaliter coitum poscere, cibus omnibus indifferenter uti. par. 4. col. 1191. a. b.

Doctores ecclesie qui offerunt in ea aurum sapientie scribendo, & argentum eloquentie docendo in scholis, & populis predicando, significantur per viros, &c. par. 4. col. 2219. c.

Doctores corni dicuntur qui peccati nigredinem humiliter confitentur, par. 3. columna 173.4.e.f.
Doctores assimilantur ceruis, qui more cernuarum interemptis viciis quasi extinctis serpentibus viuunt, & inde acius ad fontem vitæ inardescunt, parte 4. columna 686.d.e.
Doctores sunt porta Ecclesie, qui clauem scientia gerunt, parte 4. columna 961.b.
Doctores resocillare temporalibus stipendiis quidam parati sunt, sed nisi prius obtineant eterna recipere nolunt, par. 1. c. 282.c.
Doctores & sacerdotes intelliguntur per cor, & quare, p. 4. c. 16.f.
Doctores sancti intus operam dant virtutibus, & tamen foris cum fidei scuto, & gladio spiritus contra hostes dimicare non cessant, parte 4. col. 2412.d.
Doctores legis quos scientia non inflat, sed charitas edificat, quos modestia & humilitas exaltat, dicuntur artifices qui in valle habitant, parte 2. col. 1033. a.b.
Doctores figulos intelligimus: qui in plantationibus & sepibus laborant, qui formant & componunt vasa Domini, parte 2. columna 1035. a.b.
Doctores sancti sunt quatuor principes ianitorum, qui quatuor Euangelii ostium fidei seruantes, patefaciunt credentibus, parte 2. col. 1056.d.
Doctores primi Ecclesie de Iudea venientes septiformi spiritu illustrati, adiuvant nostrum David contra hereticos, &c. Et per quem significantur, par. 2. col. 1075.b.
Doctores significantur per veteres arca propter multa, par. 1. col. 732. e.f. & col. 739.c.
Doctores iniqui dicuntur porta vultus, quomodo, & quare, parte 3. columna 396.d.
Doctores culpabiles non habent frontem corrigendi peccatores, par. 4. col. 27.c.
Doctores & predicator habentes malam vitam significantur per leprosos, qui boni nuntii dixerunt in Samaria, p. 2. c. 1007. c.d.
Doctores malos quos populus malus terra scilicet terrena cupiditati dediti consentientes viciis suis praelatos eligunt, significat Ioachaz, &c. par. 2. col. 899.c.
Doctores quamdiu recte viuunt & docent, in ornatum ciuitatis industriam suam arti impediunt: sed si forte errauerint, talentum acceptum in terra defodit, & de hoc figura, p. 2. c. 945. a.b.
Doctores docent in Ecclesia Dei, sed differenti modo. Quidam enim increpant tantum, arguunt & castigant, & peccata populi exprobrant, sed nihil consolationis proferunt de diuinis scripturis, nihil obsecrum explanant, nihil intelligentie sacrorum aperiant. Quidam autem alij docent, & mysteria legis aperiant, arcana discutunt, sed peccantes non arguunt, &c. par. 1. col. 877.c.
Doctores sancti qui predicatione sua domum Dei fabricant, in Dei defensione confidunt, par. 1. col. 884.f.
Doctores & curati qui per malam doctrinam suam vel vitam simplices faciunt peccare, cacos in itinere faciunt errare, p. 1. c. 1626.f.
Doctores eloquia diuina vitam suam exsiliantes, hæc nunquam obediendo portare desistunt, sicut membra sine capite viuere nequeunt, parte 1. col. 773.b.c.
Doctores predicant verbum non suum, sed Domini, ad illustranda cognitione fidei auditorum corda, ad incendenda thymiamata orationum, par. 1. col. 774.f.
Doctores cum auditores de virtute ad virtutem docendo & meritis crescentibus ad altiora & diuine visionis arcana interiora prouocant, quasi ignem de altari holocaustorum ad altare thymiamatum deferunt, par. 1. col. 771.c.
Doctores qui ad officium predicationis excubant, a lectionis studio nunquam recedant, par. 1. col. 732. e.f.
Doctores fuerunt ante aduentum Domini, qui fidem trinitatis designauerunt mystice, sunt & modo qui aperte predicant: ita ut omnes qui ad Christum pertinent eandem fidem consequantur, parte 1. col. 742. e.f.
Doctores cum foris ambigunt qui disponant, ad mentem quasi ad tabernaculum redeant, & ibi Dominum consulant de quibus dubitant, apud se intus sacri eloquij paginas requirunt, Exemplum de Moyse, par. 1. col. 324. a. & col. 1211.d.

Doctores in scholis intelliguntur per fontes, parte 1. col. 1512.f.
Doctores antiquitus in signum doctrina portabant virgam, parte 1. columna 543. a. Item parte 3. col. 1289. e.f. Item quare Christus aliquando permisit aliquando prohibuit Apostolis virgam ferre, parte 5. col. 1280.c.
Doctores tam in veteri testamento quam in nouo, qui negligentius agunt, & minimos scandalizant, &c. vendunt sibi creditos, ex mortuis illorum diuitias consequuntur, laudantes eos qui pradam agunt, &c. par. 4. col. 2240.e.
Doctores qui mentes auditorum sacris lectionibus ad lacrymas excitant, iidem & consolatur, dum gaudia secutura promittunt, parte 2. columna 1378.f.
Doctores inertes in presentis vite negatur solatium subditos deserunt, ut cedentes persecutionibus corporale deiciunt supplicium, ibidem 1574.d.
Doctores qui populum mundare desiderant (iustus omnino ordo) prius mudentur, castigant corpus & seruituti subiiciant, ne forte aliis predicantes reprobi inueniantur, par. 2. col. 1401. a.
Doctores & Prælati debent aliis esse loca refugij, quos diabolus querit principaliter subuere, parte 2. col. 1556.f.
Doctores (immo omnes) qui zelo Dei feruent, in afflictione maxima sunt, quando cernunt portas virtutum deiectas & opprobrio habitas, ibidem par. 2. col. 256.a.
Doctores Ecclesie oportet nunquam obliuisci sanctimoniam, ad quam suscipiendam etiam auditores instituunt, ut qui iam Domino oblatis sunt per rudimenta fidei, etiam per eorum qui in fide præcesserunt exempla & monita magis confirmantur, & superna ciuitatis introitu digni efficiantur, par. 2. 1328.d.
Doctores quicquid inuenerint per errorem scissum vel per vicia lesum resistent, ne per negligentiam eorum pereat auditorum multitudo, ibidem 1321.c.
Doctores gaudent in salute penitentium, sed lugent quia vnam penitentiam commiserunt, &c. par. 2. col. 1246.d.
Doctores electi de gentibus significantur per seruos. Hiram præcidentes cedros Salomoni, &c. par. 2. col. 704. d. e. Item parte 1. columna 254. a.
Doctores gentium qui a primis predicatoribus ad predicandum ordinati sunt, per quem significantur, par. 2. col. 1117. a.b.
Doctores cum intendunt terrenis rebus, minusque curant de celestibus, & se sensu spirituali priuatos aspicunt, per eloquentiam verborum copiam querunt, ibidem.
Doctores sancti cum turba fidelium colligunt de spoliis hostium quicquid de physica, ethica, & logica legendo & scribendo & docendo vtiliter tradiderunt, &c. parte 2. col. 1205. b. Item, parte 1. col. 579. b. c. Et col. 654.e.
Doctores gentium ad Christianismum conuersi magnum fructum discurrendo ad docendum alios fecerunt, parte quarta, col. 2368. e. Item, parte 1. col. 254. a.
Doctores sancti dum ministerio verbi fideliter insistant opus Dei operantur, & quare, par. 2. col. 743. a.b.
Doctores boni in scriptis, vel scholis sunt custodes thesaurorum regis nostri Iesu Christi, habentes in se sapientiam & virtutem, parte 2. col. 1123.c.
Doctores in vilitate literæ sensum preciosum querere laborant, & sensum historie allegoria tropologia atque anagogie in diuinis libris per gratiam spiritus sancti inueniunt, parte secunda, columna 1204.f.
Doctores tot operationes & documenta mentibus electorum imprimunt quot species virtutum sunt, par. 3. col. 2166.
Doctores Ecclesie tot ornamenta tribuunt, quot virtutum bona docuerunt, par. 1. col. 284. a.b.
Doctorem temperate vtantur verbo ad turbas, ut nec terrenis percipiantur, nec à terrenis in profunda sacramentorum recedant, ut ea penitus non intelligant, parte 5. col. 358. d. par. 3. Et col. 2166. f. Item par. 2. col. 758. d. Item parte 1. col. 698. f. col. 759. c. Et col. 1207. a. b. c.
Doctores sancti in predicatione Euangelij gentibus promittunt regnum celeste, & eternam beatitudinem, si fidem Christi recipere voluerint, Euangelicamque doctrinam usque in finem vite seruare, par. 4. col. 2360.e.

Doctores

Doctores bona doctrina sed mala vita significantur per scribas, qui Christum Herodi ostenderunt, sed natum non adorauerunt, parte 5. col. 63.c.
Doctores & pastores Ecclesie debent aliis communicare quæ didicerunt per studium sacre scripture, parte 5. col. 713.c.
Doctores vani & elati non sunt contenti sententiis per Prophetas & populos traditis, sed ulterius ad sui ostentationem diuina curiosius perscrutantur, par. 4. col. 1289.c.
Doctores peruersi putant quæstum esse pietatem, sedentes in templo quasi numularij, proponunt columbas, non in caueis, sed in cathedris, vendunt dona spiritus sancti, parte 4. col. 1892.f. & columna 394.395.e.f.
Doctores nouellos audire, & doctrinam sanctorum patrum declinare non debemus, par. 3. col. 2020.e.
Doctores inferiores deferre superioribus honores docuit Ioannes Baptista, parte 5. col. 1077.c.
Doctores moderni contra exemplum Christi faciunt, nam vnus reprobatur quantum potest dictum alterius, & similiter baccalaurei dicta suorum doctorum impugnant, parte quinta, columna 90.d.
Doctores vani doctrinam vtilem antiquorum contemnunt, & nouitates inutiles ad sui iactantiam anteponunt, quasi dicat qui nos præcesserunt, respectu nostri rudes fuerunt, sicut lateres respectu lapidum quadrorum, &c. parte quarta, columna 123.c.
Doctores superiores non debent inferiores contemnere, sed magis quantum possunt, salua veritate, eos commendare, parte 5. columna 206. f.
Doctores sancti sibi latere sumunt quando terrenum cor auditorum ut doceant apprehendunt, p. 4. col. 1109.c.
Doctores Ecclesie dicuntur candelabra, & quare, parte sexta, columna 1470.e.
Doctores & predicator significantur per quatuor animalia, parte sexta col. 1499.f.
Doctores & studentes nimis curiosè scrutantes diuina: assimilantur illis qui petebant signum de celo, parte 5. col. 852. f.
Doctores non soluant legem diuinam, ei doctrinam Philosophicam præponendo, nec discant ipsam vel doceant speculatiue tantum, sed etiam practice, ipsam opere implendo, par. quinta columna 102.f.
Doctores qui corda auditorum à terrenis ad celestia sustollunt, ne quid dupliciter remaneat, sed simplici intentione coram Domino niteant significantur per columnas quibus tentoria suspenduntur, par. 1. col. 775. a.
Doctores sunt arctes & duces gregis dominici, par. 1. col. 755.c.
Doctores qui sunt contra hereticos defensores quatuor in se habere debent scilicet castitatem, meditationem celestium, martij desiderium vel saltem meditationem Christi passi, & geminam charitatem, & per que ista significantur, parte 1. columna 747. b. c.
Doctores verba sacri eloquij ab umbra in veritatem transferebant, quasi lucem scientie in Ecclesiam super candelabrum mysticum positi multiplicat, & significantur per forcpes, parte 2. columna 1154.f.
Doctores & Sacerdotes qui instruendo baptizando communicando corporis & sanguinis mysteria, prima nobis Ecclesie limina pandunt, figurantur per ostia, par. 2. Ibidem.
Doctores sancti per ligna preciosa significantur, quorum viror fidei nunquam arefcit, nec folia verborum decidunt, parte 2. columna 1170.f.
Doctores celestibus intentos qui inquietare præsumit, etiam virtutes quas habere se credebat perdit, par. 3. col. 1833. a.
Doctorem linguam predicando audientium corda tangit, & tangendo fideluat, & signatur per paxillos subleuantes funes velorum vel tentoriorum, par. 1. col. 779. a.
Doctorem linguæ qui scripturam exponunt, significantur per paxillos in modum linguæ factos, par. 1. col. 893. a.
Doctorem virorum & legisperitorum numerositas, designatur per turbam siderum, par. 1. col. 22. e.f.
Doctorem mens, quando robustius ab superna erigitur, tanto fir-

mius docendo alios ad amorem supernorum attollitur, parte prima, columna 773. b.
Doctorem pedes calciaati sunt, quia exemplis præcedentium patrum muniti, gressus predicationis eorum imitati sunt, parte 1. columna 1615. e.f.
Doctorem est cuique persone ministerium cum discretione committere, & de hoc figura, par. 1. col. 1252. e.f.
Doctorem ordo per leui figuratur, qui per gratiam Dei de mundo electus ad seruitium diuinum, cætibz Angelorum vniuitur, par. 1. col. 1178. d. e.
Doctorem ordo per matres lactantes, per filios earum signatur persona discipulorum. Nam magistri sententia vigilantes, sed vita dormientes, auditores suos quos per vigilas predicationis nutriunt, dum quod dicunt facere negligunt, per somnum torporis occidunt, & negligendo opprimunt, quos alere verborum lacte videbantur, &c. par. 2. col. 694. d.
Doctorem vnusquisque, & tota simul Ecclesia, solet appellari domus vel templum Dei in scripturis sanctis, & quare, parte 2. columna 1279. a. b.
Doctorem scripta relegentes, quasi ad officium altaris & hostiarum Domini copiosiores accipimus ministros, par. 2. col. 1398. d.
Doctorem per sermones, ad custodiam fidei & bonæ actionis, & ad seruendum intensius conspectui diuine maiestatis erudimur, ibidem.
Doctorem scripta qua reuerentia & honore amplectenda, vel quomodo declinanda, par. 5. col. 51. & 52.
Doctorem inertia arguitur qui non bellum querere, sed effugere querunt, & delitiis magis affluere, quam scuto fidei hostibus resistere, par. 4. col. 915. a. b.
Doctorem Sanctorum & perfectorum in Ecclesia officium est, sacramenta diuina manibus contrectare, & vasa sancta, id est scripture mystica verba ventilare, & ad intellectum perducere, parte 1. col. 1289. a. b.
Doctorem spiritualium est sepius noctu surgere, & solerti indagine statum Ecclesie quiescentibus cæteris inspicere, ut vigilanter inquirant, quomodo ea que vitiorum bellis sordidata vel deiecta sunt, corrigant & erigant, par. 2. col. 1346. d. e.
Doctorem fides & opera, per que populus in Ecclesiam oportebat induci, sic sunt prostrata per appetitum terrena voluptatis, quod denatatione eorum celestibus gaudiis cæteros videmus esse priuandos, ibidem. col. 1348.f.
Doctorem ordo quasi rex præsidet in Ecclesia, par. 3. col. 281. c.
Doctorem corda sapientie & scientia diuitiis plena, gazophylacia dicuntur, par. 4. col. 1387. b.
Doctorem & predicatorum vniuersitas, significatur per septem lampades, par. 4. col. 2203. c.
Doctorem status significatur per hyades, que significat pluuias, & quare, par. 4. col. 117. c.
Doctorem ordinem Christus in culmine Ecclesiæ dignitatis constituit, par. 2. col. 1884. d. e.
Doctorem quatuor species, due bonorum, & due malorum, p. 6. c. 576. c.
Doctorem sanctis facilius erat furori gentilitatis occurrere, &c. quam heretico confidenti in sui perfidia dogmatis, & quare, parte tertia, columna 1678. d. e.
Doctorem Ecclesie spiritualem scientiam per duo testamenta commendauit ad plebem tuendam, quam antiquus hostis per incuriam retrorsum abstrahit, par. 2. col. 1073. a. b.
Doctorem bonis ablatis dispendium non minimum fideles sentiunt auditores, &c. par. 4. col. 2404. f.
Doctorem vel rectoribus debet inesse circa subditos, & iuste consolans misericordia, & pia seniens disciplina, p. 1. col. 829. b. c.
Doctorem mandat Christus, ut per predicatorum officia ad re-staurationem spiritualis templi cõferatur quicquid à sanctis scientia spiritualis, vel bonæ operationis collatum est in thesaurum Domini, par. 2. col. 1218. e.
Doctorem præbuit formam Moyses, ne à quibilibet erubescant erudiri, non erubescens à minori & gẽtili doceri, p. 1. c. 656. d. e.
Doctrina duplex est. Quædam non excedit facultatem humani intellectus. Alia excedit facultatem humanam, &c. parte 5. col. 91. c. & col. 155. c. & 1066. d. e. & 662. f. & col. 1113. c.

Doctrina aliqua confirmatur per aliquid quod est minoris auctoritatis, & quare, parte 3. column. 1045. b.
Doctrina nulla adeo falsa est, quæ non aliqua vera intermiscet, parte 6. col. 474. f. & 936. e. Item par. 1. col. 76. a. b. & co. 1190. f.
Doctrina non capitur nisi in quiete, par. 5. col. 1269. c.
Doctrina sine vita non est integra, par. 3. col. 1340. e. f.
Doctrina bona confirmatur per opera bona docentis, parte tertia, columna 2000. f.
Doctrina & instructione sacerdotis prius gubernamur, sed postea proficere & intellectum nostrum aduicere debemus, parte prima, columna 667. a. b.
Doctrina Christi comparatur semini, cuius tres partes dicuntur infructuosa, & tantum quarta pars facit fructum, parte quinta, columna 235. c.
Doctrina Evangelica notatur per lucernam, quæ occultari non debet, sed potius manifestari coram gentibus, part. 5. col. 809. c.
Doctrina Christi, & eius facta indicabunt infideles, quia ostendunt eos dignos damnatione quemadmodum lex civilis dicitur iudicare latronem, in quantum ostendit eum dignum iudicio, & condemnatione, par. 5. col. 1348. c.
Doctrina Christi fuit munda, pura, & perfecta, dictis prophetarum consona, & ipsorum impletiva, & confirmata miraculis soli Deo possibilibus, quod sufficienter debebat convincere audientes ad credendum, par. 5. col. 1383.
Doctrina & eruditio an cessant in futura vita, p. 4. col. 263. c.
Doctrina legis ordinabatur ad tria scilicet, ad cognitionem Christi, ad consecutionem salutis, ad unius Dei cultum, p. 5. c. 379. f.
Doctrina prelatorum qualis debeat esse per conformitatem ad Christum, par. 5. col. 63. c.
Doctrina in auditorio Christi legis & prophetarum, comparatur nuci, & quare, col. 1348. f.
Doctrina legis plantæ & rori comparatur, & quare, parte prima, columna 1652. e.
Doctrina Evangelica in pomis & rore cæli signatur, p. 1. c. 1681. b. c.
Doctrina legalis in vertice antiquorum montium & pomis collium æternorum signatur. Ibidem.
Doctrina doctorum Ecclesie per quam fides defenditur & roboratur, & fideles de moribus instruuntur, significatur per columnas, & c. par. 2. col. 736. f.
Doctrina intelligitur per aquas quæ amare sunt & quandoque dulces & potabiles, par. 2. col. 865. c.
Doctrina Philosophorum est sanguis, par. 1. col. 553. b. c.
Doctrina stultorum fatuitas est: quia & si qua bona usu eruditionis didicerint, quæ dicunt bona, fatuo corde contemnunt, parte 3. columna 1675. f.
Doctrina sapientie comparatur melli & fauo, par. 3. col. 1710. c.
Doctrina sacra per virgam significatur quæ meram continet veritatem, par. 1. col. 543. c. & col. 1283. b. c.
Doctrina & veritas erat in rationali, & fuit habitus pectoris summi sacerdotis, & c. quid & quomodo. Vide in Rationale iudicij.
Doctrina sacri eloquij per munda predicatorum ora ministratur, & c. Et significatur per labium aureum arce, & c. parte prima, columna 738. d. e.
Doctrina alia debet esse quæ rudes imbuuntur ad fidem, & alia quæ iam perfecti instruuntur ad scientie plenitudinem, & per quid significatur, par. 2. col. 922. f.
Doctrina Evangelica ita condita est per scriptores novi Testamenti, ut sanctæ trinitatis fides plenissime in ea contineretur, & totius decalogi summa perfectio in duobus preceptis charitatis demonstraretur, par. 2. col. 1641. a.
Doctrina Ecclesiastica si esset simplex, & nullis extrinsecus hereticorum dogmatum assertionibus scinderetur, non tam clara & tam examinata videretur fides nostra, par. 1. col. 1279. a.
Doctrina Ecclesiastica per patientiam doctorum quam sit perfecta monstratur, quia dum magis afflictionibus ac morti corpus subdere quam a docendo cessare voluerunt, ostendebant quantum esset salutaris quam tanta constantia defensare curabant, par. 3. col. 1686. f.
Doctrina heretica quæ nec veteri nec nouo Testamento concordat, & auditorum corda conturbat, & de gente in gentem

pergens seditionem excitat, par. 3. col. 2118. d.
Doctrina sacra condemnat doctrinas falsas & superstitiosas, & quidquid in doctrinis aliis sibi contrarium reperitur, parte prima, columna 545. c.
Doctrina gentium per sata intelligitur, in qua sunt multe spica, id est, dicta Philosophica habetia grana veritatis, paleis tamen vanitatis & falsitatis admixta, par. 5. col. 215. f.
Doctrina falsa Phariseorum similis est veri, ut stannum argento, par. 4. columna 30. d.
Doctrina veritatis impeditur per tria, primo scilicet, per malam vitam doctoris, secundo, quia timet vel erubescit tangere vitia magnorum, tertio, per acceptionem personarum, p. 3. c. 1499. c.
Doctrina sapientium in principio non videtur pulchra, quia difficilis est ad capiendum & tediosa, & c. sed habitus principis efficitur delectabilis, & videtur pulchra, par. 3. col. 1706. f.
Doctrina habens commixtionem falsorum cum veris, est occasio maioris illa vero quæ pura est, & sana gaudij & fructificationis, par. 1. col. 1195. c.
Doctrina est quoddam donum bonum, secundum illud Augustini: Tunc enim melius aliquid dabis, cum iniuste petentem cor rexeris, par. 5. col. 118. c.
Doctrina corruptor & doctrina Iudeorum & idololatria seminator per quid significatur, par. 1. col. 1639. c. & 1040. d. e. f.
Doctrina gentium quæ non inutit studio discuntur, significantur per vasa aurea, par. 1. col. 595. a. b.
Doctrina celestis initium accipimus à principibus populi Christiani, id est, angelis, cum primum ad cultum Dei venimus. Et de hoc simile, parte 2. col. 181. b.
Doctrina sanctæ latior & apertior sermo significatur per Phialas, qui haustum sapientie pie stantibus impendit, p. 2. col. 1151. f.
Doctrina celestis subtilitas assimilatur ad minutum manna, quæ pilo tuditur ut literalis sensus exuatur, par. 1. col. 637. b. c.
Doctrina panem non habent Iudei exceptis decem preceptis: quæ veram Prophetarum expositionem Christum in plerisque Prophetarum predicantem fugiunt: alia quæ sunt in lege nolunt spiritualiter accipere. Locus enim destructus est in quo sacrificia fiebant & oblationes, & c. par. 1. col. 1138. e. f.
Doctrina perfecta capaces nondum sumus, sed post longa exercitia, post profectum plurimum, cum proximi sumus ad perfectionis fidem, tunc solidioris cibi capaces efficiuntur, p. 1. c. 635. a.
Doctrina quam diligis, si vis conferri bonam opinionem, noli fugere officiosum laborem, par. 1. col. 341. a. b.
Doctrina sermonem plerique secundum proprias passiones temperant, & quos ipsi diligunt commendant, & ergo sic docentes, doctrinam suam corrumpunt, nec Deo filios faciunt, parte prima, columna 1035. b. c.
Doctrina Christi diversus fuit effectus, in bonis & malis, parte 5. columna 1189. f.
Doctrina omni non convenit idem modus, par. 6. col. 201. c. Item parte 2. col. 382. f.
Doctrina recte aliquid prave intentionis addere vel aliquid veritatis subtrahere vetatur: & hoc quo ad additionem depravantem intellectum legis, non autem de declarante, aut elucidante intelligitur, par. 1. col. 1480. f. 1481. a.
Doctrina Evangelice excellentia ostenditur ex quatuor, & veritas eiusdem ostenditur, par. 6. col. 327. c.
Doctrina donis aliquos replet Deus, qui inde superbientes eum provocat, qui & per se predones, perverse verba iustorum usurpant, & tamen bona quæ habent à Deo acceperunt, p. 3. c. 151. c.
Doctrina prava species sunt multe, & per quæ significantur, par. 1. columna 1035. b. c.
Doctrina perversa processus secundum gradus quot & qui sunt, parte 3. col. 435. c.
Doctrina sana progressus secundum gradus, quot & qui sunt. Ibidem.
Doctrinam & doctores veritatis quærentes destruere per quem significantur, par. 4. col. 827. c.
Doctrinam curiosam in qua nunc multi Theologizantes laborant quale malum sequatur, par. 4. col. 685. c.
Doctrina Catholica contradicentes oppugnat, ut fides nostra in ocio torpescat, sed exercitiis elimetur, par. 1. col. 1279. b. c.
Doctrinam

Doctus tanto quisque minus ostenditur, quanto minus patiens, par. 3. col. 1686. e.
Docti multi qui ad docendum idonei videbantur, ob negligentiam suam inter indoctos reputabuntur, par. 5. col. 947. b.
Docti seu literati non debent despiciere simplices Christianos circa terrena occupatos, & per quos significatur, par. 1. col. 1496. e. f.
Documenta bona quorumcumque simplicium, verbis, aut exemplis ad bonos mores inducentium per quid designatur, parte 1. columna 76. d. e.
Doeg vexabatur ab aliquo demone aut tenebatur cum quo morbo & ea de causa diuino affidebat tabernaculo, parte secunda, columna 457. c.
Dogmata perversa comparantur sculptili & conflati, parte 4. columna 2054. e.
Dogmata falsa Philosophorum vel hereticorum & suorum complicitum congregata comparantur diuitiis conseruatis in malum Domini sui, par. 3. col. 1774. a.
Dogma omne contrarium veritati adora opera manuum suarum, par. 4. col. 44. e.
Dogmata gentium quibus discipline liberales continentur, Christus à gentilitate abstulit, & in seruitium Ecclesie convertit: profuit enim ad expugnationem erroris: & confirmationem veritatis, par. 2. col. 1091. a.
Dogmata impiorum & syllogismi Philosophorum dicuntur civitates & muri, quibus astruunt impia quæq; & diuine legi contraria, par. 2. col. 98. e. f.
Dogmata heretica significantur per fermentum Phariseorum & cibis quibus populus Dei nutritus est, significat veram & integram doctrinam, par. 5. col. 566. d. e.
Dogmata veritatis vestibus urbium assimilantur, parte secunda, columna 1348. e. f.
Dogmata erratica & lubrica Philosophorum, paruulos sensu & intelligentia decipiunt, & significantur per aquas Aegypti, par. 1. col. 547. b. c.
Dogmata prava dicuntur filij, par. 4. col. 1865. a. b.
Dogmata execranda heretici proferunt aliquando, ut etiam pagani stulti qui diuina cognitione carent illorum detestentur infaniam, par. 6. col. 1361. a. b.
Dogmata hereticorum turri Babylonica designantur, qui moti à vero lumine superbiæ erigunt dogmatis contra Deum volentes illicita curiositate cæli altitudinem penetrare, & c. par. 1. col. 180. e. f.
Dogmatum pravorum pestifera verba per aurea vasa Nabuchodonosor intelliguntur, quæ eloquentia habent decoræ, & iniiciunt venenum idololatriæ & turpiloquij, & eorum dogmatum quæ animam occidunt, par. 4. col. 903. c.
Dogmatum peruersorum inuentores dicuntur torrentes, & quare, par. 3. col. 282. e.
Dolia & scyphi sunt vasa vinorum contentiua, & diliguntur propter vinum contentum, par. 4. col. 1719. c.
Dolens animus debet se custodire, non de igne probatorio muretur, par. 3. col. 33. c.
Dolentem non potest consolari qui non concordat dolori, parte 3. columna 43. c.
Dolentis conceptus solet exprimi pluribus modis, aliquando interrogatiue, aliquando optatiue, & aliquando assertiue, & aliis modis pluribus, par. 3. col. 133. c.
Dolor duplex est, scilicet informis & formatus, par. 3. col. 703. a. b.
Dolor non sinit placere quod adest, & iam hoc expertus graue, cosolante desiderio, aliud expectat, par. 3. col. 104. d.
Dolor clausus in corde intenditur quasi intus violenter retentus & inclusus, sed quando aperitur exterius per sletus, siue per querulationem minuitur & alieniatur, p. 4. col. 1265. c. Item parte 3. col. 1130. e.
Dolor & tristitia facilius sustinetur, quando habet quis sibi amicos copatientes, quasi partem doloris secum portantes, p. 3. c. 44. e.
Dolor solet mitigari per amoenitatem suauitatem loci, par. 3. col. 36. f.
Dolor medius est, quando seruatur consuetudo in luctu, parte 4. columna 1266. f.
Dolor non est tantus in filia stuprata quantum in vxore polluta,

nec tantus in occisa vxore, quantum in filiis trucidatis, parte 4. columna 872. d. e.
Dolor foris cruciat quos cæcitas mentis intus obscurat, p. 3. c. 138. e.
Dolor & penalis angustia frequenter in sacra scriptura significatur per calicem, par. 4. col. 903. c.
Dolor sensibilis in Christo fuit maximus inter dolores presentis vite, par. 3. col. 581. c.
Doloris vim mitigat, equitas & potentia ferientis, par. 3. c. 130. e.
Doloris vis exaggeratur, quando delectatio quæ se solebant homines consolari suspenditur, par. 3. col. 1497. b.
Doloris & mesticie duplex species est, scilicet dolor bonus, & dolor malus, par. 4. col. 1032. e.
Dolorem duo releuant, scilicet somnus corporalis, & meditatio speculatiua in vigilia, par. 3. col. 105. c.
Dolorem interiore & exteriorem mitigat ratio deliberatiua differenter, par. 3. col. 575. c.
Dolorem minorem ingerunt mala quæ ab extraneis, maiorem, quæ ab illis patimur, de quorum mentibus presumebamus, quia cum damno corporis, mala nos cruciant amisse charitatis, par. 5. col. 195. b.
Dolorem super mortuos diuersimode habent fideles & infideles, par. 3. col. 33. c.
non Dolere de amicis mortuis videtur esse duri & insensibilis cordis. Ibidem.
Dolore carere omnes debere in dolore communi, par. 2. col. 1481. a.
Dolus quid est, par. 6. col. 1315. b. Item, par. 3. col. 529. a.
Dolus est occultus gladius, par. 1. col. 1070. d.
in Dolo iurat qui aliter facturus est quam promittit, par. 3. col. 593. b. Item, 1.
Doli sepe sunt probati ad sumendam de inimicis vltionem, par. 2. col. 179. b.
Domestici si boni sunt filiis malis in ordine charitatis preponendi sunt, par. 3. col. 800. f.
Domitianus Imperator secundum mouit persecutionem contra Ecclesiam post Neronem, par. 6. col. 1516. f.
Dominantur in homine nimis superbia & luxuria: vnum est spiritus, alterum carnis, par. 3. col. 388. f.
Dominatur omnium aut hic per penitentiam conuersis misericordiam impedit: aut in correctis eternam penam infligit, par. 3. col. 1913.
Dominatum quæ utilitate homo inter cetera animantia percipit, & ad quos usus, & ad quæ solatia sunt hæc creata homini si non peccasset, par. 1. col. 37. b. c.
in Dominationibus & seruitutibus hæc clara iustitia est, ut qui excellunt ratione, excellent dominatione: sed hoc in isto seculo perturbatur, parte 1. col. 435. c.
Dominium naturale fuit homini, ut quamdiu staret in obedientia ipsius Dei, inferiora obedirent ei. Et hoc tribus rationibus, parte 1. col. 36. f.
Dominus ubicunque secundo ponitur iuxta 70. primum nomen tetragrammaton est: quod proprie ad Deum pertinet, & ineffabile dicitur: secundum commune, quod sepe & in hominibus inuenitur, par. 4. col. 1288. d. Item par. 2. col. 1605. a. b.
Dominus eorum quæ secundum Deum geruntur nihil obscurum nihil otiosum esse vult, par. 1. col. 1417. c.
Dominus sic intendit singulis acsi vacet à cunctis, & sic intendit omnibus acsi vacet à singulis, par. 3. col. 324. c.
Dominus in suis est ut faciat templum & cælum, id est, arcana scientes, par. 3. col. 509. a.
Dominus cui est fortitudo & laudatio, tam non cadit quam non cadit Dominus. Illi vero cadunt qui sibi volunt esse fortitudo & laudatio, par. 3. col. 1332. c.
Dominus tantos de Indea collegit ad fidem quanti sufficerent ad exemplum viuendi vel ad ministerium predicandi, donec in gentibus Ecclesie fundamenta locarentur, parte secunda, columna 1625. a. b.
Domibus posuit signum in Cain, scilicet tremorem horribilem omnium membrorum, & in faciem signum impressit quo cognito sciebatur ab hominibus fratrem suum innocentem occidisse, & sic abominabilis omnibus reddebatur, par. 1. c. 119. c.
l 3

Dominus apparuit Abrabæ sedenti, in signum quod filij sui tamquam iudices sederant in consilio. par. 1. col. 229. c.
Dominus aliquando insinuauit factis futura, aliquando uerbis, & a simili propheta cuius spiritu loquuti sunt. Ibidem. c.
Dominus inuixus scale quam uidit Iacob ex multis gradibus, confectur, & significabat gradus generationum, per quos Christus secundum carnem descendit ab Abraham usque ad virginem Mariam, & gradus huius scale nominat Matthæus. Lætera scale sunt iustitia & peccatores, &c. par. 1. col. 324. c.
Dominus uoluit occidere Moysen, ut aliqui dicunt propter Eliezer filium suum, eo quod ducebat eum secum in circuncisum, secundum quod aliqui asserunt. par. 1. col. 514. f.
Dominus non regnauit ab eterno, sicut non fuit creator ab eterno, nec dominus, quia talia nomina & uerba consignant creaturam subiectam, que non fuit ab eterno. par. 1. col. 625. c.
Dominus regnabit in æternum & ultra, quo intelligitur. Ibid.
Dominus comparat se aquile. Et quare. Nam cum uoluit transferre filios Israel per mare rubrum: exhibuit se sicut aquila, &c. par. 1. col. 657. c.
Dominus quare uoluit sibi pinguedinem offerri. Et quid per hoc figurabatur. par. 1. col. 803. c.
Dominus apparuit in nube caliginosa, & quare. par. 1. col. 161. f. Item par. 6. col. 315. c.
Dominus populum Israel tripliciter gubernauit post ingressum terre promissionis, primo per iudices, secundo per reges, tertio per sacerdotes. par. 2. col. 1275. c.
Dominus respondens pro Iob de turbine, an uoce formata ministerio angelico uirtute diuina, uel per inspirationem, quod per turbicem denotatur. par. 3. col. 350. d. e.
Dominus precipit interfici habitatores terre Chanaan, ne per eos filij Israel ad idololatriam traherentur, sed ipsi cupiditate ducti permiserunt eos uiuere propter tributum quod eis dabant. par. 3. col. 1247. c.
Dominus semper paratus est releuare corruentes in culpam: licet aliquando renuant aliqui, ipse quantum est in se semper est paratus. Releuatur denique diuerso modo. par. 3. col. 1562. f.
Dominus ante ingressum filiorum Israel in terram promissionis, secundum aliquos misit uessas habentes aculeos uenenosos, quæ plures Chananæorum interfecerunt, & per hoc aliquam occasionem penitendi de peccatis habuerunt. Sed dicunt alij aliter. par. 3. col. 1937. c.
Dominus odit tria, scilicet pauperem superbum, diuitem mendacem, & senem fatuum. Odit dico, non quantum ad naturam, sed quantum ad uitia. par. 3. col. 2101. f.
Dominus per Moysen præcepit holocausta & uictimas sibi offerri a populo, ne talia offerrent idolis ad quod erant promi, & ad experiendam obedientiam populi, & ad præfigurandum futuram immolationem. par. 4. col. 643. c.
Dominus filiis Israel instituit sacerdotium ad colendum dominum, & docendum de lege domini populum. Similiter instituit 70. viros de senioribus Israel ad regendum populum cum Moysen, & extunc usque ad destructionem ciuitatis & templi fuerunt sic statuti, 70. viri, qui cum rege & summo sacerdote determinabant causas arduas. Similiter promisit populo dare Prophetas per successionem temporis. par. 4. col. 718. f. Vide etiam in Canbedrin.
Dominus auertit dexteram à facie inimici. Vno modo referendo ad Deum eo quod non defendit populum Israel à suis inimicis. Alio modo referendo ad populum, scilicet subtrahendo uirtutem & industriam defendendi. par. 4. col. 953. c.
Dominus maledixit templo in quantum per Chaldeos combusit secundum ordinationem sue iustitiæ. Licet autem Deus non sit author mali culpe, est tamen author mali pænæ, & sic maledixit templo. par. 4. col. 958. f.
Dominus qui plus dat quam ab eo petatur, ex abundanti non solum reuelauit Daniel liberationem populi Israel à captiuitate Babylonica: sed etiam sibi reuelauit reuelationem fiendam per Christum cuius erat figura illa liberatio à captiuitate Babylonica. par. 4. col. 1608. f.
Dominus in tempestate & turbine dicitur venire ad puniendum

peccatores obstinatos, in quo ostenditur vigor diuine potentie. parte 4. col. 2020. f.
Dominus uenit ad iudicium: primo in morte cuiuslibet, quia talis præsentabitur in iudicio, qualis inuenitur in morte quantum ad gratiam & ad culpam. par. 5. col. 872. f.
Dominus multis obnoxius erit, cum semel quis cuiuslibet se manciparit uitio. Et de hoc figura. par. 2. col. 185. b. & col. 1263. c.
Dominos multos habuit gentilis populus, qui non uni superstitioni deditus, sed pro libitu immundorum spirituum raptabatur ad varios errores. par. 5. col. 951. b.
Dominus uenit ad iudicium particulariter in morte cuiuslibet, & uniuersaliter in fine. par. 6. col. 370. f.
Domini dies, dicitur dies iudicii. Et accipitur pro die mortis quia qualis unusquisque in die mortis inuenitur, scilicet in statu saluandorum uel dammandorum, talis in die iudicii præsentabitur. Ibidem.
Domus est res fundata & stabilis, & certis terminis septa, parte 1. col. 1354. f.
Domus publicatur quando publico sensu proscribitur, parte 2. columna 1369. a. b.
Domus sue prosperitatem solent homines primo desiderare, quæ consistit in secunditate prolis & in abundantia temporalium bonorum. p. 1. c. 1630. d. & in prosperitatem refugium. Ibidem. c. f.
Domus species uulgariter inter Hebræos dicitur uxor. p. 3. c. 928. f.
Domus nostra, hic mundus uel caro. par. 5. col. 618. f.
Domus bona dispositio consistit in corporis incolumitate, sine qua reliqua bona parum ualent. par. 1. col. 1630. e.
Domus libertatis, est cælestis Ierusalem, sed totus mundus & quæ in eo sunt dicuntur domus seruitutis, sicut Aegyptus terrena fuit filiis Israel domus seruitutis, ad comparationem Iudææ, & Ierusalem. par. 1. col. 1623. b. c.
sicut Domus seruitutis, est negotia secularia, actus carnis: sic relinquere secularia, & secundum Deum uiuere, domus libertatis est. par. 1. Ibidem.
Domus domini limen audacter ingredi, & erecta stare cernite, quid prodest, & non solum cor, sed & manus habere pollutas? par. 4. col. 639. a.
Domus Dei in nobis noua edificatur, nisi prius mala opera finiatur. par. 4. col. 2181. a. b.
Domus mentis est quelibet res quam per dilectionem habitat animus. par. 4. col. 111. a. c.
Domus domini dupliciter edificatur, scilicet corporaliter ex lignis & ex lapidibus, & spiritualiter in fide & moribus. p. 3. c. 1449. c.
Domus Dei dicitur locus diuino cultui deputatus. p. 1. c. 90. d.
Domus domini spiritualiter edificatur per morum & fidei prædicationem. par. 2. col. 1299. c.
Domus eadem penitentium post reuersionem ad ecclesiam, & domus domini post incendium reedificata est, & ciuitas restaurata. par. 2. col. 1280. d.
Domus non manufacta in cælis, quomodo, & per qualem edificatur, inhabitatur, uenudatur, redimitur, mutata est, &c. Ibid.
Domus sancta uocatur ea quæ fuit Hierosolymis. par. 4. c. 1042. c.
Domus leprosi quæ radi intrinsecus in Leuitico iubetur quæ sit & quid significet. par. 1. col. 1034. d.
Domus Iacob alia in scriptura dicitur secundum carnem alia secundum spiritum. parte 4. columna 42. c.
Domus Dauid experta est in liberis destitabiliora esse oscula inimici quam odia fraterna. par. 2. columna 540. d.
Domus iuramenti dicitur tabernaculum Moysi uel templum Salomonis. parte 2. columna 1034. d. e.
Domus siue templum Salomonis cuius longitudinis fuerit, & quorū cubitorum. parte 2. columna 715. c.
Domus siue edificium per rapinam edificatum non est stabile simpliciter. parte 3. columna 2074. f.
Domus solis erat templum in quo colebatur Sol: quod templum erat in ciuitate Eliopoleos, & quare sic dicitur. par. 4. c. 746. e.
Domus uicina dicitur regnum tribuum, quod immediate erat coniunctum regno decem tribuum & accepit maliciam idololatriæ ab eo, & per consequens occasionem pænæ sequentis, & etiam planctus. par. 4. col. 2047. c.

Domus

Domus in qua paralyticus missus est ante Iesum in Capharnaï quale tectum habuit, & similiter alie domus illius territorij, p. 5. col. 347. c. Vide etiam in Tecta, & in Palestiniu mos, & c. ad Domum Dei pertinet, qui est charitate compaginatus cum alijs. parte 3. col. 1487. b. c.
ad Domum (quæ Ecclesia uniuersalis dicitur) pertinent Angeli, pertinet & Christus, pertinemus & nos, sed differentialiter. par. 2. columna 1138. c.
Domum nouam edificat qui domus Dei curam habens subditorum mōtes pro officio suo doctrine uerbo informat. p. 1. c. 1588. d.
Domum Domino sanctificat, qui familiam suam & cognationem tam sensibilem quam intelligibilem pure & sancte uult conuersari, ut sit Ecclesia Dei. par. 1. col. 1149. b. c.
Domum quadruplicem habet Deus, scilicet corporalem, moralem, allegoricam, & anagogicam, & quæ uniuscuiusque porta, parte 2. columna 955. c.
Domum pauperis confringit & nudat, qui cum quem per potentiam conterit, ex populo per auaritiam non erubescit. parte 3. columna 217. a.
Domum cælestem si contingit uendere Christi fidei, statim redimat dicens sicut Dauid, peccaui, &c. par. 1. col. 1129. c.
Donaria quidam accipiunt, immo prob dolor exigunt, & iniquitates populi non apportant, nec castigant, cum ob hoc solum sunt mere carnalia, quia ministrant spiritualia. p. 1. c. 796. d. e.
Donariorum coadunata mysteria in tabernaculo Domini id est Ecclesia, qui & quæ proferunt. par. 1. col. 881. a.
Donatio est duplex, scilicet una naturalis, alia gratuita, parte 6. columna 585. 586.
Donatistæ heretici ut conuerterentur statutum fuit per conciliū Africanum, ut leuius cum eis ageretur, & sic respicerent de diaboli laqueis, captiuati ab ipso, in Dei uoluntatem. parte 4. col. 2561. b.
Donec, quale tempus & quo modo significat. par. 5. col. 48. e.
Donum uel uerbum, rationabiliter uel irrationabiliter petenti est tribuendum. par. 5. col. 786. f.
Donum spiritus sancti habuit efficaciam respectu ipsius mundi, Apostolorum, & Christi. par. 5. col. 1318. c.
Donum linguarum & donum prophetie ordinantur ad conuersionem infidelium, & utrum istorum altero eminentius sit, parte 6. columna 311. a. b. c.
Donum spiritus sancti in die quinquagesimo fuit datum, quod habuit figuram in die donationis legis in monte Sinai. p. 6. c. 987. a. b.
Dona septem quare enumerantur ab Isaia uniatim. Non enim dicit spiritus sapientiæ, & spiritus intellectus sed spiritus sapientiæ & intellectus, omittendo spiritus in secundo dono, &c. parte 4. col. 149. c.
Dona cur non aliqua ponuntur pertinentia ad Theologicas uirtutes, sicut ponuntur dona ad quæ se extendunt uirtutes intellectuales & morales. par. 4. col. 149. c.
Dona septem spiritus sancti per septem lucernas designantur. p. 1. col. 745. a. & columna 1211. c.
Dona spiritus sancti dicuntur mulieres, & quare. p. 4. col. 59. b.
Dona præsentia per leuam significantur, ut est opulencia rerum, pax, sospitas, scripturarum scientia, &c. par. 3. col. 1744. e.
Dona tribuit Deus cuique pro uiribus, & semper ad perfectiora prouocat. parte 5. col. 545. c.
Dona Dei multi habent, & nesciendo à quo habeant impia uanitate iactantur. par. 6. col. 212. e.
Dona spiritus sunt Prophetia & Sacerdotium. p. 4. col. 1070. d.
Dona spiritus quadam sunt, sine quibus ad uitam non uenitur, ut humilitas, fides, &c. secundum quæ spiritus semper manet. Alia quibus uita sanctitas pro aliorum utilitate declaratur, ut prophetia, lingua, curationes, secundum quæ non semper manet spiritus, sed subtrahit se aliquando à signorum ostensione, ne mens eleuetur, &c. par. 3. col. 33. c.
Dona Dei quæ sine periculo nobis ab ipso subtrahuntur, tunc recte nos habuisse ostendimus, cum sublata æquo animo toleramus. parte 3. col. 33. c.
Donorum spiritus sancti sufficientia. par. 4. col. 134. 140.
Donis Dei nemo beatus, qui danti est ingratus. Ibidem.

Donis corporis naturalibus (ut est sanitas, robur, agilitas, &c.) Item donis animæ naturalibus (ut est perspicacitas ingenij, & uiuacitas eloquij homines abutuntur, & per ea frequenter Deus & proximus impugnantur, & per quæ illa figurantur, parte 4. columna 1278. f.
Dormire non bene ualent senes, & huius ratio. par. 3. col. 1810. f.
Dormire & dormire differunt, & quomodo. par. 3. col. 1356. d. e.
Dormitat Christus quando in fide tepe scimus, talis nobis quales nos ei. parte 3. col. 1425. c.
Dormire ab hominibus Deus dicitur, quando pessimos homines differt punire, & uigilat cum præuidet tempus debitum punitionis. parte 3. col. 362. g. Item par. 2. col. 1639. c.
Dormire in Domino, quæ ratione dicuntur iusti & sancti postquam ab hac uita decedunt, & patres ueteris Testamenti, etiam sancti post ipsorum obitum, congregari & apponi ad populum suum, & non in Domino dormire leguntur. parte 1. columna 298. c. 299. d.
Dormire solebant antiquitus gentiles super corium hostie immolata ad habendum reuelationes in somnis, parte quarta, columna 516. f.
Dorsum dat fuganti qui fugit. par. 2. col. 300. f.
Dotes corporis sunt subtilitas, agilitas, claritas, & impassibilitas, quæ non habentur nisi in spe. par. 6. col. 320. f.
Dotes quatuor non inerunt corpori glorioso ex compositione corporis cælestis sed ex gloria anime in corpus redundante. parte sexta, col. 342. e.
Dotes septem reuerantur dando post hanc uitam, quæ sunt, clara Dei uisio, fructio, tenio, quantum ad animam, impassibilitas, subtilitas, agilitas, & claritas, quantum ad corpus in resurrectione, & significantur per septem sportas, parte quinta, columna 562. f.
Dotes anime sunt aperta uisio, firma tenio, continua fructio, quæ habentur in patria perfectæ, & hic à uiris perfectis habentur inchoatiue, scilicet in spe & charitate, parte sexta, columna 853. e.
Draco à Græco dorce uel dorcas, id est, uidere, quia uidet acutius ceteris animalibus. par. 1. col. 544. f.
Draco (ut fertur) in terra serpit, natus in aquis, uolat in aëre, parte 4. columna 249. c.
Drachma est duplex, quia drachma est octaua pars uncie, quæ ualeat sex obolos. parte 5. col. 295. b. c.
Drachma est natura humana ad imaginem Dei facta, & ideo capax ipsius per cognitionem & amorem, quæ fuit drachma decima perdita per peccata primorum parentum. par. 4. col. 993. c.
Dromedarius uel dromas est animal camelo minus, sed uelocius. parte 4. col. 485. b.
Dubitare melius est de occultis, quam litigare de incertis, parte prima columna 402. f.
Dubium cui hoc est quod inter tres, gentilem, hereticum, & Ecclesiasticum, multo maioribus pænis dignus sit qui maioris dignitatis est. parte 4. 1192. f.
Dubia sacre scripture utrum etiam ex autoritatibus librorum non canonicorum Biblie determinari ualeant. par. 1. col. 2. a. b.
Dubia, siue in rebus dubijs, non est precipitater agendum, exemplo legislatoris Moysi. par. 1. col. 1220. d. e.
Dubia sunt in meliorem partem interpretanda, & unde hoc trahitur, parte 1. col. 1594. e.
in Dubijs Christiani debent ad pontifices recurrere quantum ad spiritualia, & ad principes quantum ad temporalia, & eorum firmiter tenere sententiam, nisi errorem contineat manifestum. parte 1. columna 1559. c.
Ducere aliam post sacramentum sponsonis si quis permittitur, dispensationis est, & si nunquam debitum soluere possit. p. 5. c. 8. a.
Ductile feriendo producit. par. 1. col. 745. a.
Due gentes & duo populi intra nos sunt, scilicet uitiorum & uirtutum, iste minor, ille maior. Plures enim sunt mali quam boni, & uitia plura uirtutibus, &c. par. 1. col. 296. b. c.
Duellum an sit licitum uel illicitum. Arguitur pro utraque parte, & soluuntur rationes secundum Theologos & Iuristas. par. 2. col. 429. c. Et col. 432. d. e.

Duellum potest accipi dupliciter, uno modo proprie, alio modo
large, parte 2. columna 427. c
Dulcedo fallax est quam plures atque maiores paenarum amari-
tudines sequuntur, parte 3. col. 79. b
Dulcedo spiritualis tantum est in verbis diuinorum eloquiorum,
quam corporalis & in melle & lacte, par. 3. col. 185. a. b
Dulcedo Dei multiplex, & qualiter & quare est abscondita,
parte 3. columna 636. e
Dulcedo diuine visionis que animam diu desiderantem consolatur
comparatur aque frigide sitientem refrigeranti, & nuncio, & c. parte 3. col. 174. d. e
Dulcedo misericordie sine reſtitutione iustitie, non est misericordia
sed pusillanimitas, & iustitia sine misericordia est crudelitas, parte 3. col. 598. e
Dulcedinis Dei altitudo per trabium auream claritatem intra
templum designatur, par. 2. col. 715. b. 716. d
Dulcedinis superne admirationis per manna filiis Israel deſuper
datum designatur, par. 1. col. 637. a. b
Dulcedinem spiritualis intelligentie querentes, in scripturis per
ſauum ſignificantur, parte 3. col. 185. a
de Dulcedine Christi qui nihil gūſtat, non est mirum ſi hunc
terreſtribus deſideriis ſordidare non euitat, par. 6. col. 1316. e
Duodecim tribus Israel que in Aegypto iunctæ fuerunt poſtea
in duas & decem tribus diuiſe ſunt, due Iudas, decem Israel
appellantur: Inde de tribu David regnauit Roboam filius Salomonis
in Ieruſalem, ubi templum & Sacerdotes & magna pars tribus Levi.
Decem autem tribus in Samaria, Ieroboam filius Nabath ex tribu
Ephraim & Ioseph, & c. parte quarta, columna 1251. a
Duodecim propheta per duodecim patriarchas figurantur, parte
quarta, columna 1699. c
Duodenarius quomodo conſurgat, & quid ſignificet, parte quinta,
columna 724. d. Et numerus ſacratuſ eſt, columna 1136. e
Item parte 2. col. 973. b. f. Et col. 1311. b. e. Item, par. 1. col. 199. c
Duodenarius unumquemque hominem & temporis plenitudinem,
& ſitum orbis videtur complecti, par. 1. col. 1205. b. c
Duodenarius numerus apoſtolorum ſignanter exprimitur, & in
ſacra ſcriptura multipliciter designatur, parte 5. col. 187. b. c.
Item par. 6. col. 978. e. & 169. e. f. Item par. 1. col. 831. c
Duratio humana licet diſtinguatur per multas ætates, tamen
poſſeſt diſtingui principaliter in tres partes, ſcilicet in tempus
augmenti, & in tempus medium, & in tempus diminutionis,
parte 3. columna 1145. a. b. c
Durum perpetua à parte ſua eſt de ratione beatitudinis, que
perpetuitas designatur per ſucceſſionem æſtatis, & hyemis,
non quia tunc ſint differentie temporis, quia tunc ceſſabit, ſed
quia perpetuitas non poſſeſt ſignari à nobis, niſi per partes tẽ-
poris, parte 4. col. 2168. f. Item par. 6. col. 1459. c
Durum in corporalibus dicitur aliquid dupliciter, par. 5. c. 1133. c
Durum dicitur dupliciter, in corporalibus & ſpiritualibus, parte
5. Ibidem.
Dux bonus tam in ſpiritualibus quam in corporalibus debet ſuos
monere & munire exhortationibus Sanctis, & bonorum ope-
rum exemplis, parte 4. col. 2580. f
Dux populi Israel per deſertum Dominus ſolus fuit, quomodo in-
telligendum ſit, & an miniſteria Angelorum in hoc ducatu
non erant neceſſaria, par. 1. col. 859. b. c. 860. d. e
Duces de Iuda, de quibus loquitur Propheta Iacob, erant principes
transmigrationis reſidentes in Babylonia, par. 2. col. 1003. f

EBDOMADA In hebdomada, Ebdomadarius. Ibidem.

Ebionitarum error, & c. parte 2. col. 1273. a. b
Ebionitarum error reprobat, qui dixerunt Chriſtũ ante Ma-
riam non fuiſſe, & ſic eum non fuiſſe ab æterno, p. 5. col. 1017. c
Ebionite alios diſcipulos recipiunt, paulum autem quaſi trans-
greſſorem legis repudiunt, par. 5. col. 548. f
Ebionitarum Iudaismi temporibus gratia ſequi exiſtimate-
runt, qui cum Euangelio legis ceremonias ſeruare volebant,
parte 4. col. 14. d. & col. 2501. c

Ebrietas eſt vitanda, par. 1. col. 995. b. c
Ebrietas ita rationem, ſicut ſomnus tenet ſenſus ligatos, parte
quarta, columna 1906. f
Ebrietatem ſequitur deſtructio fortitudinis corporalis, hebetatio
diſcretionis, & per eam deſtruitur amicitia charitatis, &
conſumitur ſubſtantia corporalis, par. 4. col. 2155. c
Ebrietas ſenſus quem impotentem reddit, concordiam nõ ſeruat,
parte 3. columna 1906. d
Ebrietas multos ſubvertit, ſenſum minuit, iram excitat, libidinem
inſultat, animi ſecreta reuelat, parte 3. col. 2133. a.
Item parte 1. columna 993. c
Ebrietas, fornicatio, & huiusmodi, cibis demonum ſunt, que
blanda ſunt, & ad ſui uſum prouocant, par. 5. col. 908. e
Ebrietas que Hebraice ſicera, ſignificat omnia que ſtatum men-
tis inuertunt, par. 4. columna 73. b
Inebriari ita ut inebriantur ebrii, nec ipſi terra utile eſt, quon-
iam maiore humore quã ſufficit corrumpitur, ſicut uita ebrii
qui nõ ſatietate ſe replet, ſed mergit diluuiio, par. 1. col. 422. e. f
Ebrietas ſpiritualis que hominem ducit ad mortem, que &
qualis ſit, parte 4. columna 1907. b
Ebrietas ſumitur aliquando pro ſatietate, & ſic non eſt uicioſa,
parte 1. columna 132. f. Item parte 3. col. 1855. c
Ebrietas ſignificatur per Philiſtæum, & quare, par. 4. col. 2155. c
& columna 169. c
Ebrietati aſſuetus poſt euigilationem citò recurrit ad potationes,
inclinat, ad hoc per malam conſuetudinem vel comple-
xionem. Ibidem. columna 337.
Ebrietas patet naſci iritationem, iram & ruinas multas, a-
maritudinem anime, & animoſam offenſionem, uirtutes
minorari, parte 3. col. 2134. e
Ebrii ſolent hoc teſtimonium adhibere ſibi in patrocinium,
propter Ioseph, de quo ſcriptum eſt: Biberuntque & inebriati
ſunt, parte 1. columna 422. e. f
Ebrius uino corporali, & ebrius de calice aureo Babyloniſ com-
parantur, parte 4. columna 903. c
Ebrii erant ergo, per uinum errorem intelligimus, p. 4. c. 231. a. b
Ebron in Hebron.
Ebur eſt frigidum & album, denotans occultationem iudiciorum
Dei, parte 3. columna 1862. f
Eccleſia dicitur mater omnium Chriſtianorum: licet multieo-
rum ſint eius filij ſolo numero, & non merito, par. 2. col. 268. f
Eccleſiam diabolus uidens inſtitui ad locum ſupplendum unde
ipſe ceciderat, eam ſubvertere nititur, par. 6. col. 1511. c
Eccleſia que à Chriſto tanquam thronus poſſidetur, tanquam
animalia paſcitur, honoratur ipſa ſuper Chriſtum edificata
in ſeptem cornibus exaltatur, in ſeptem oculis illuminatur,
parte 6. columna 1506. d
Eccleſia nunc conſiſtit in hominibus ratione poſſeſtatis vel digni-
tatis Eccleſiaſtica vel ſecularis: quia multi principes & ſum-
mi pontifices, & alij inferiores inuenti ſunt apoſtaſe à fi-
de: propter quod Eccleſia conſiſtit in illis perſonis, in quibus eſt
notitia uera, & coſeſſio fidei & ueritatis, parte 1. columna
148. e. f. & 149. a. b. c
Eccleſia licet à principio mundi inceperit, tamen ſpecialiter no-
men ſponſe primo in datione legis in monte Sinai accepit,
parte 3. columna 1818. f
Eccleſia eſt una, que incipit à primo Abel iuſto uſque ad ultimum
electum, qui in fine mundi eſt naſciturus, parte 6. col.
1150. f. Item par. 4. columna 1901. c. & columna 2242. f. Item
parte 1. columna 878. e. f. & columna 1179. a. b
Eccleſia que eſt corpus myſticum Chriſti, habet duplicem ſtatum
ſcilicet militantem & triumphantem, p. 3. c. 143. f. Et c. 491. c
Eccleſia militans dicitur regnum, cuius ordinationem & diſtin-
ctionem per diuerſos ſtatus & dioceſes Chriſtus Apoſtoliſ
& eorum ſucceſſoribus commiſit, parte quarta, col. 2214. f.
Eccleſia militans vniuerſalis ſignificatur per ciuitatem, cuius
domus deſtructæ ſunt & mutationes. Nam in Eccleſiis, pro
magna parte cultus Dei negligitur, & in curiis laicis iuſtitia
ſubvertitur, & Doctores plurimi docent curioſa & inuſitata
ad oſtentionem, & predicatorum multi predicant propter
quaſtum

quaſtum vel ſauorem audientium, & c. par. 4. col. 811. c
Eccleſia militans ſemper habuit, habet & habebit uſque ad finem
mundi cum iuſtis aliquos peccatores, & cum fortibus ali-
quos debiles, parte 3. col. 1822. e
Eccleſia militans multũ declinauit à perfectione prima in pre-
latis, & clericis, etiam religioſis, & ſimiliter in numero fide-
lium, que ſunt multum dolenter audienda, par. 4. col. 925. c
Eccleſia ciuitas dicitur & columna, & quare, cuius principes ma-
gis Leones quam paſtores uocandi ſunt, & iudices lupi occi-
dentes: Propheta, id eſt, magiſtri ueſani, p. 4. col. 2159. b
Eccleſia vaſtatur per demonis aſſutiam. In Eccleſia uero mili-
tante ſunt prelati & clerici, religioſi & laici, & c. & in om-
nibus iſtis ſtatibus ſunt peccatores multi, iuſſe pro ſuis pecca-
tis puniendi, par. 4. col. 1123. b. & 631. c
Eccleſia ſancta in exordio Apoſtoliſ & prophetas habuit, nunc
habet Euangelistas atque Doctores: Apoſtoli & Prophetæ ſub-
lati ſunt, par. 4. col. 118. f
Eccleſia ſancta quatuor accepit ordines regentium ad eruditio-
nem fidelium. Ibidem. a
Eccleſia dicitur ciuitas, nam in ea debet eſſe ciuium unitas per
concordiam charitatis, & nunc Deo permittente, & diabolo
procurante, facta eſt quaſi ſola reſpectu præteriti temporis, &
diſſuta mutuis diſſenſionibus & guerris, par. 4. col. 925. f
Eccleſia conuerſa ad fidem Chriſti, adducebat gentiles fortitu-
dine peccatorum deformes, & c. & de hoc figura, p. 2. col. 1123. f
Eccleſia ſancta ciuitas eſt Dei uini, ubi impletur quotidie volun-
tas Dei, & ſeparata ab omni errore infidelium, ſanctificatur
fide & bono opere, & c. par. 2. col. 1167. c
Eccleſia fidelium, que in mari huius ſæculi poſita, theſaurus ſa-
pientie & ſcientie opẽſque uirtutum ſtudet acquirere, ſigni-
ficatur per claſſem quam fecit Salomon, & c. p. 2. col. 1169. a
Eccleſia malignantium complebit peſſima, & præpoſitas plebe
peioribus, dicitur ſtare cum Ieconia ante picſuras, & ſinguli
tenent thuribula: nec odorem bonum, ſed ſatorem offerunt,
parte 4. columna 1141. a
in Eccleſia uides pleroſque de ignobilibus nobiles, de pauperibus
diuites factos ſubito intumeſcere, priſtine abiectiois obliui-
ſci: genus quoque ſuum erubeſcere, & infirmos dedignari pa-
rentes, parte 4. col. 2215. c
Eccleſia adhuc partim peregrinatur in mudo, partim iã regnat
in cælo, ubi tota regnatura eſt peracto iudicio, p. 2. c. 1137. c
Eccleſia eſt una, in qua omnes continentur electi, quauis diſtan-
tes meritis, & una patria celeſtis omnibus promiſſa, quam-
uis ſtella à ſtella in claritate differat, & de hoc figura, parte
ſecunda, columna 1155. b
Eccleſia pro magna parte deſtructa eſt ſpiritualiter & corpora-
liter propter peccata maiorum populi Chriſtiani, p. 4. c. 2058. f
Eccleſia magis tempore pacis amaricatur de clericorum & reli-
gioſorum peccatis, quam tempore tyrannorum de corporalibus
tormentis, parte 4. col. 930. e. f
Eccleſia uilis efficitur, cum crescente numero malorum, nõ ſum-
ma petit & celeſtia, ſed inſima & terrena, par. 4. col. 938. d
Eccleſia eſt locus electus mons ſanctificatus ciuitas ſupra mon-
tem poſita ut abſcondi non poſſit, par. 1. col. 1534. d
Eccleſia dicitur hortus diuina ſpiritus ſancti conſiſtione & fru-
ctibus abundans dicitur alias ſons quem nulla aqua deſiciet,
parte quarta, columna 474. e. f
Eccleſia ſanguine martyrii tanquã purpureo veſtitur, p. 4. c. 451. b
Eccleſia dicitur uidua quia amiſit uirum ſecundum corpori paſ-
ſionem, parte 4. col. 452. d
Eccleſia ſponſa fidelis nata in Patriarchis ſubarata in Moſe &
Prophetis oſculum Chriſti deſiderabat uolo cordis feſtiman-
tiſſimi, parte quarta, col. 494. f
Eccleſia quam primum exorta fuerit ſplendor gloria Chriſti ei
eſſuget, que iis quidem qui in noctis caligine oberrant lumen
immittit, iis qui mentis luce ſunt illuſtrati ſuam proteſtationem
largitur, parte 1. col. 1222. d
Eccleſia que noua eſt Ieruſalem ipſiſ perſecutionum temporibus
imobilis manet, parte 4. col. 303. b
Eccleſia ex gẽtibus collecta deſertũ oraculũ uocatur, p. 4. c. 317. b

Eccleſia dolore pramitur, quando in malicia crescere peruerſos
intinetur, parte 3. columna 185. a
Eccleſia non ſolum infideles aduerſarios tolerat, ſed eorum quo-
que inſidias uix fert quos intus habet, par. 3. Ibidem.
Eccleſia dicit, q. nõ niſi in ſe ueraciter colatur Deus, & ibi tantũ
ſit ſalus. At contra heretici, ſi hoc eſt uerũ: omnis terra à Deo
eſt derelicta, quam nos multi ubiq; incolimus, p. 3. col. 151. a. b
Eccleſia ſæpe ab hereticis vaſtata, poſtq; inſtantia Catholicorum
doctõrũ lucẽ ueritatis recepit, plures ad cognoscendã & tuen-
dam rationem, ueritatis filios procreauit, parte 2. col. 1398. d
Eccleſia gentiliũ perſecutione per occiſionem martyrum uide-
batur funditus deſeſta, ſed eis in occulto coronatis, melius
conſtruebatur, parte 2. col. 1398. f
Eccleſia per amaritudinem & tribulationẽ ad futura uite gau-
dia generatur, ubi dominum laudabit in æternũ, p. 2. c. 1573. b
Eccleſia reprobat coſeſſionẽ irrationabilem ſuperioris p. querela
irrationabili ſubditorũ & ſimiliter querelas eorũ, p. 2. c. 1576. f
Eccleſia quecumque loquitur in coſeſſione fidei, in doctrina reli-
gionis laudabilia & irreprehenſibilia ſunt, par. 2. col. 1578. b
Eccleſia commendat preſbyteris caſtrorum Dei ſollicitam cuſto-
diam, ut per uigiliẽ & ſolerti cura cõtra hoſtium inſidias ſem-
per parati aſſiſtant, & c. par. 2. col. 1578. e
Eccleſia tribulationis tempore debet Deum deuotius exorare, &
ieiuniis & aſperitatibus penitentia ſe magis ſolito coram
Deo humiliare, parte 2. col. 1580. f
Eccleſia ſancta aliquando pro peccatis ſuis penitentia gerit af-
fectum, ſed ſpe remiſſionis & futuri præmij exhilarat ani-
mum, parte ſecunda, columna 1584. f
Eccleſia non ſolum tyrannum uel hereſiarcham debet excom-
municationis gladio ſerire, ſed etiam ei adherentes prout po-
teſt extirpare, parte 2. columna 1599. c
Eccleſia debet reddere gratiarum actionem de beneficiis ſibi col-
latis à Domino, & de hoc figura, par. 2. col. 1604. f
Eccleſia in ſe capit quodã qui leuiſſimos erratus admittit alios
habet qui grauiores lapſus habet, alios q. immunitate ſclerũ
ethnicis & publicanis ſimiles ſunt, & huius figura in tẽpliſa
lomonis uetultate & deſtructione, p. 2. c. 1265. b. c. & c. 1279. a
Eccleſia designatur per Euam, & per Adam Chriſtus intelli-
gitur ex ipſis autem generantur filij boni & mali quia licet om-
nes Chriſtiani per baptiſmum generentur boni, multi tamen
ſua peruerſitate ſunt mali, par. 1. col. 111. a. b
Eccleſia eſt terra que uerbi pabulo nos reſcit, & patrocinij um-
braculo cuſtodit, loquendo paſcit, par. 1. col. 12. f
Eccleſia electorum luto: ſauilla & cineri comparantur in repro-
bationis iudicio, quia temporaliter conculcata deſpicitur, par-
te 3. columna 287. a
Eccleſia militans ſignificatur per terram riuorum, aquarum, &
fontium, parte 1. columna 1512. f
Eccleſia designatur per terram, cuius fundamenta ſunt apoſtoli,
& c. parte 3. col. 349. c. Item parte 1. col. 182. f. & col. 1619. c
Eccleſia dicitur terra frumenti ratione corporis Chriſti: dicitur
etiam terra uinearũ ratione ſanguinis Chriſti: dicitur etiã
hordei terra propter ſacramentũ penitentia, p. 1. col. 1511. c
Eccleſia aurore nomine designatur, par. 3. col. 534. d
Eccleſia per fundam figuratur, & quare, par. 3. col. 401. b
Eccleſia intelligitur per firmamentum, par. 3. col. 509. b
Eccleſia dicitur mons domini, & quare, par. 4. col. 940. f
Eccleſia dicitur mons pinguis, parte 3. col. 912. f
Eccleſia dicitur mulier fortis, & quare, par. 3. col. 1740. e
Eccleſia una & eadem dicitur ſerilis & ſecunda, uirum ha-
bens & derelicta: ſecundum diuerſas gentes & tempora,
parte 4. columna 449. c
Eccleſia primo fuit ſterilis propter paucitatem fidelium: ſed pe-
perit plurimos filios in conuerſione multitudinis gentium ad
fidem, parte 2. columna 329. c
Eccleſia dicitur uxor, parte 3. col. 1453. b. Item par. 1. col. 126. e. f
Eccleſia dicitur ſapientie domus, parte 3. col. 1638. e
Eccleſia triumphans per Sion intelligitur, par. 4. col. 432. f
Eccleſia ſeptiformi ſpiritu repleta figuratur per archũ, par.
4. col. 1869. a. Item par. 3. col. 123. c. & col. 360. e

Ecclesia est thesaurus domini, par. 4. columna 897. b. c.
Ecclesia dicitur hortus, parte 3. columna 2200. f. & colum. 1079. c.
Item parte 4. columna 966. e. f.
Ecclesia dicitur turris, quam edificant boni doctores & predi-
catores, parte 5. col. 900. f.
Ecclesia de gentibus congregata a per filiam Pharaonis accipitur,
que Moysen infantem presum in aquis nutricibus commen-
dauit, parte 1. colum. 384. b. c.
Ecclesia gentium per viduam Sareptanam figuratur, par. 5. col.
751. b. Item parte 2. col. 814. f.
Ecclesia adultera nomine significatur, parte 5. columna 1514. d.
Ecclesia mulier sanguinaria dicitur, par. 5. col. 534. d. & col. 816. d.
Ecclesia significatur per rubrum ardentem, par. 6. col. 1055. b.
Ecclesia significatur per vas quod descendit & apparuit Petro,
parte 6. columna 1102. f.
Ecclesia significatur per purpurariam, parte 6. columna 1161. a. b.
Ecclesia significatur per arcam Noë, parte 6. colum. 1332. e. Item
parte 3. columna 1947. b. Item parte 1. col. 143. c.
Ecclesia figuratur per arcam quam Sacerdotes ferebant in de-
structione Iericho, par. 2. col. 41. c. & col. 543. a. b. Item parte 1.
col. 143. c. & col. 732. e. f. & colum. 733. c. & col. 736. a.
Ecclesia significatur per Ierusalem, par. 4. col. 254. f. & columna
2294. f. & 2222. a. Item par. 3. col. 800. f.
Ecclesia vocatur Ierusalem, & etiam Sion, & quare, par. 3. col.
1575. c. Item par. 4. col. 177. a.
Ecclesia per vineam significatur quo ad clerum, par. 4. col. 1909. c.
Item par. 3. colum. 243. c.
Ecclesia que ante Christi aduentum proprio nomine dicitur sy-
nagoga: intelligitur per vineam, par. 3. col. 1052. f.
Ecclesia generaliter sumpta, licet sit clericorum & laicorum, ta-
men speciali modo est tantum clericorum, par. 4. col. 1908. f.
Ecclesia dicitur domus, par. 6. col. 1188. f.
Ecclesia de Iudeis & gentibus collecta ad Deum, significatur per
duas domos, par. 4. col. 1899. c.
Ecclesia per domum Marthe designatur, in qua tres status sunt,
parte 5. columna 847. a.
Ecclesia, est ouile: fideles, oues, par. 5. col. 1260. b.
Ecclesia vocatur tabernaculum Dei sue Christi, parte sexta,
columna 1151. c.
Ecclesia militans licet tabernaculum dicitur respectu triumphan-
tis, non tamen transfertur de loco ad locum sicut tabernacu-
lum Iudeorum, par. 4. col. 313. 314. per totas columnas.
Ecclesia & synagoga per Iacob & Esau figurantur: & de hoc lon-
ga declaratio, par. 4. col. 315. 316.
Ecclesia militans respectu triumphantis, est sicut lex vetus im-
perfecta, & figura respectu nouæ, par. 6. col. 1073. c.
Ecclesia militans semper est coniuncta bello contra demones &
vicia: & significatur per Ceilam, par. 2. col. 465. a. b.
Ecclesia fidelium est materia siue subiectum recipiens Christi sa-
lutem: que habet duplicem statum in hoc mundo, parte quar-
ta, colum. 483. c.
Ecclesia facta est aperto latere domini, sicut ex costa lateris Ada
mater omnium Eua, par. 4. col. 485. a.
Ecclesia designatur per lunam, & quare, par. 4. col. 536. d. e. Item
par. 3. col. 251. c.
Ecclesia instructa, & spiritualibus victimis immolatis, cessauit
ceremonie legis, sicut extructo templo cessauit religio de
Silo, parte 4. columna 773. a. b.
Ecclesia est ager dominicus, & potest dici vnus ager vel plures
agri diuersis rationibus, &c. parte 4. col. 741. b. Item par. 1.
columna 1070. f.
Ecclesia militans in persecutionibus posita, est nauicula fluctibus
operta, par. 5. col. 165. c.
Ecclesia militans per regnum colorum intellecta, non est ipsi pa-
pætes, sed fideles, par. 5. columna 207. c. Item parte 6. columna
828. f. Item parte 4. col. 2105. a. b.
Ecclesia est regnum Dei, & quare, par. 5. col. 525. a. b.
Ecclesia fontis nomine designatur, primum in Iudea parua post-
ea dilatata est, par. 3. col. 1851. c.
Ecclesia vniuersalis, in presenti Christo redemptori reddit obse-

quia, in futuro perpetuis confessionum laudibus glorificabit,
Et quare & quomodo, par. 3. col. 722. f.
ab Ecclesia qui se per viciorum fordes separauerit, merito in se-
cundas sedes retrahitur, par. 2. col. 185. a.
Ecclesia militans designatur per paradysum: in hoc paradiso de-
scribitur fons & fluius quibus signatur scriptura seu theolo-
gia, parte 1. columna 67. a.
Ecclesia designatur per quatuor angulos altaris holocausti, quia
per quatuor mundi plagas dilatata est, & in omnibus mundi
terminis ecclesia persistit, par. 1. col. 769. a.
Ecclesia dicitur tabernaculum & domus, sed diuersis rationibus,
parte 3. colum. 623. c. Item par. 2. columna 118. f. Item parte 1.
columna 1199. a.
Ecclesia sæpe ex detrimentis maiora recipit incrementa, cum
vno per incuriam lapsus in peccatum, plures exemplo eius ter-
riti, ad persistendum in castitate fidei cautiore sunt, parte
2. columna 1398. e. f.
Ecclesia post captiuitatem mortalis erumna reedificata per glo-
riam immortalitatis, dicit. Dirupisti domine, &c. Figura de
templo diruto & reedificato, par. 2. col. 1502. f.
Ecclesia nullum ad sacerdotium prouehit, dum lactis infantie
particeps, non solidi cibi & intelligentie spiritalis capax, par.
2. columna 320. e. f.
Ecclesia designatur per terram excelsum, ubi comeditur fructus
agrorum: quia ibi germinat semen bonum, id est, Dei verbum
ibi fructus tricesimus, sexagesimus & centesimus, parte pri-
ma, columna 1658. d.
Ecclesia sancta utriusque testamenti paginis, & nouorum ac ve-
terum patrum exemplis informatur, par. 1. col. 1681. a.
Ecclesia sancta non minus gratia predata est quam Synagoga,
parte 1. columna 859. c. d.
Ecclesia quidquid agit cum virtutibus suis, debet dedicare &
consecrare gratie Spiritus sancti, par. 1. col. 897. a. b.
Ecclesia sancta duorum populorum est mater, & quos in fide ge-
nuit, amittere timebat: sed sacre scriptura preceptis obediens
retinuit, & de hoc figura, par. 2. col. 875. a. b.
Ecclesia in multis carnalibus suis lata, in paucis spiritalis an-
gustia: quia ad vnum hominem qui sine peccato est colligitur,
quasi in vno cubito consummatur, par. 1. col. 143. c.
Ecclesia aliquando quasi in lectulo cum sponso, quiescit tem-
pore, scilicet pacis, aliquando cum sponso, insurgente tentatio-
ne in acie consistit, par. 3. col. 1828. e.
omnis Ecclesia corpus Christi est, & in omnem Ecclesiam vi-
detur delinquere qui corpus suum maculauerit, p. 2. col. 36. e. f.
in Ecclesia omnes possunt audire confessionem crucis, pressurus
Ecclesia videre, & miracula. Ipsa autem sola anima nouit
quanto teneatur amore vita inuisibilis, parte 3. col. 1847. b.
Ecclesia ad liquidum purgari non potest, dum in terris sed est,
habere permittitur Iehus in Ierusalem, & Zizania cum
tritico, parte 2. columna 108. d. e.
Ecclesia tota licet dicatur vna vinea, dicitur tamen etiam ali-
quando plures, parte 4. columna 788. f. & 1796. e. Item parte
3. columna 1052. f. Item parte 1. colum. 1601. a. b.
Ecclesia gentium que deserta fuit à Domino per idololatriam,
habitatur per Christi fidem, & repletur multitudine creden-
tium ex diuersis nationibus, par. 4. col. 749. c.
in Ecclesia sancta hi qui fidem, vitam, patientiam, atque beni-
gnitatem custodiunt, summam iam virtutibus polleant, parte
4. columna 1347. c.
Ecclesia si Christo iuncta fuerit, que lumine eius repletur, ut
vnus spiritus cum eo fiat, tunc festiuitatem neomenia agit,
parte 1. columna 1389. a.
Ecclesia Christi vxor est in occulto: & significatur per Saram
que in hac peregrinatione inter alienigenas sine macula vi-
uit, parte 1. columna 250. b. c. & col. 251. f.
Ecclesia est vxor Christi, & non licet homini dignitatem istius
sponsi transferre in se, nec sponsam eius violare, parte prima,
columna 1593. a.
Ecclesia dicitur sponsa, parte 2. col. 1621. c. & col. 1573. c.
Ecclesia dicitur soror Christi, & quomodo, parte 1. columna 251. f.
Ecclesia

Ecclesia per viduam pauperem representatur, parte 5. col. 614. e.
b. Item par. 3. col. 243. a. Item parte 2. col. 1574. d. e.
Ecclesia est virgo per integritatem fidei, parte 2. columna 228. f.
& columna 229. b. c.
Ecclesia vrbs dicitur, & que eius porta, &c. par. 1. col. 1126. f.
Ecclesia fumo ascendenti assimilatur, par. 3. col. 1835. a. b.
Ecclesia comparatur palma, & quare, parte 3. col. 2094. d.
Ecclesia oliuæ comparatur. Ibidem.
Ecclesia per terebinthum designatur, & quare, par. 3. col. 2096. a.
Ecclesia dicitur filia patris prudentis, qui custodiam circa filiam
gerit, parte 3. col. 2186. e.
Ecclesia antelibanus dicitur, Synagoga vero populus (et si vera
oliuæ) libanus dicitur, quare & quomodo, par. 2. col. 10. f.
Ecclesia per Sephoram que preputium filij sui expoliatur, designa-
tur, parte 1. columna 523. c.
Ecclesia Christi significatur per Raab, que ex peccatoribus tan-
quam ex meretrice collecta est, &c. parte 2. columna
17. c. & columna 33. a. & columna 44. f.
Ecclesia significatur per Iabel mulierem alienigenam & quare,
parte 2. columna 177. c. 178. d.
Ecclesia & Synagoga per duas mulieres meretrices ante Salo-
monem contententes signantur, par. 2. columna 693. b. c.
Ecclesia & Synagoga per Rachel & Liam significantur, parte
1. columna 329. c.
Ecclesia significatur per Annam sterilem matrem Samuelis,
parte 2. columna 313. a. b.
Ecclesia gentium est arca Aurea, par. 2. col. 668. f.
Ecclesia significatur per Abisac virginem pulcherrimam, &
quare, parte 2. colum. 674. c. & col. 684. d. e.
Ecclesia vniuersalis significatur per Iudam patriarcham, par-
te 1. columna 1675. b.
Ecclesia de gentibus collecta significatur per reginam Saba que
gentilis erat, &c. par. 2. col. 771. a. & col. 773. a.
Ecclesia significatur per sylvam Libani, parte 2. columna 773.
a. & columna 1613. c.
Ecclesia intelligitur per solum Salomonis, quod de ebore factum
esse memoratur, parte 2. col. 773. a.
Ecclesia significatur per psalterium, & etiam per citharam,
parte 2. columna 1078. d. e.
Ecclesia primitiua significatur per Ruben primogenitum Israe-
lis, parte 1. columna 679. a. b.
Ecclesia significatur per mensam propitiationis, & quare, par. 1.
columna 737. a. & columna 741. c.
Ecclesia vniuersalis & etiam Ecclesia Cathedralis significatur
per candelabrum, parte 4. col. 2203. c.
Ecclesia significatur per candelabrum tabernaculi, & etiam per
mensam, & quare, parte 1. col. 741. c.
Ecclesia significatur per sanctuarium, par. 1. col. 1207. a.
Ecclesia significatur per malagranatum habes intra se per gra-
norum numerum multitudinem populorum, &c. parte 1. col.
1255. c. & columna 1562. f.
Ecclesia significatur per asinam Balaam, que prius portabat
blasphemiam, sed à discipulis soluta, Christum portat, parte
prima, columna 1336. e. f.
Ecclesia comparatur ad ciuitatem Alexandriam propter abun-
dantiam fluminum & multitudinem populorum ad sensum
allegoricum, par. 4. columna 2036. e.
ab Ecclesia qui per errorem vel prauam operationem separati
sunt, & blasphemia Dei inter infideles excitat, significantur
per Israelitæ qui fornicatus est cū Madiamite, p. 1. c. 1376. f.
in Ecclesia sunt quidam credentes & acquiescentes diuinis præ-
ceptis erga seruos Dei religiosi & officiosi, & ad ornatum ec-
clesie vel ministerium satis prompti: sed in conuersatione
propria obsc. mi & viciis obuoluti, par. 2. col. 65. c. & 66. d.
Ecclesia dicitur terra, lacte & melle manans, & quare, parte 1.
columna 1618. f. & 1619. a. b.
Ecclesia boni prelati, in qua diebus festis fit bonum prandium
de pabulo sacre scripture & sacramento Eucharistia, signi-
ficatur per domum Tobie, par. 2. col. 1501. c.
Ecclesia dicitur vxor prelati, que si post eius acceptionem displi-

cuerit curato, & intrauerit religionem, & alius eam accepe-
rit, & ille mortuus fuerit, non potest prior maritus eam reci-
pere in uxorem, dimittendo religionem, par. 1. col. 1124. f.
Ecclesia secutura est domini passionem, sed longe differenter: ec-
clesia enim pro se patitur, ille pro ecclesia, par. 5. col. 636. f.
Ecclesia impugatur tribus modis, odio, verbis, cruciatu corporis:
è contra Ecclesia diligit, benefacit, orat, par. 5. col. 117. c.
Ecclesia persecutiones dum patitur, an obicit vel prosit, parte 6.
columna 261. f.
Ecclesia duobus modis patitur amara ab hostibus, pa. 3. col. 256. f.
Ecclesia cuius typum Iob tenet, tantis premetur malis ultimo
suo tempore, ut hæc nostra misera tempora cum suspirio desi-
deret, parte 3. columna 273. a.
Ecclesia tempore tyrannorum & magis tempore Antichristi erit
in tanta persecutione, quod videbitur à Deo derelinqui, par-
te tertia, columna 571. c.
Ecclesia symoniace acquisita non est illius qui eam sic acquisiuit
sponsa res, sed tantum nomine, & generat pestimos filios vel
inutiles, parte 1. columna 388. a.
omnes qui in Ecclesia terrenam felicitatem querunt à domino,
ad Ismael pertinent, par. 6. col. 508. d. e.
Ecclesia Dei vertitur in speluncam latronum, quando furta, ho-
miciidia, adulteria, periuria, sacrilegium, hæreses, & alia sce-
lera versantur in ea: quando auaricie facibus principes inar-
descunt, & regnum quondam opes, vile (aut certe non vile)
palliolum possidet, parte 4. col. 640. d.
Ecclesia perfecte mundatur per asperionem sanguinis Christi,
parte 2. columna 1565. c.
Ecclesia omnis huius temporis accipitur per altare æneum, in qua
nullus est absque peccato etiā infans vnus diei, p. 1. c. 815. b. c.
in Ecclesia nullus est absque peccato, etiam infans vnus diei.
Nullus est qui non ex prauaricationis peccato natus necesse
habeat in Christo renasci & spiritus eius igne mudari. Ibid.
Ecclesia terra viuientium, hæreticorum conciliabulum mortuo-
rum terra, parte 4. columna 1317. c.
Ecclesia bene subdito non parcens parit, proteruo vero qui de
correctione peior efficeretur parcens non parit, p. 3. col. 184. d.
Ecclesia habet ruborem ingenis, & ostendit candorem, & factis
quid gratia salutaris crux habet pandit, pa. 3. col. 1847. b.
Ecclesia conuocatio: synagoga congregatio: sola rationalia con-
uocantur, irrationalia congregantur. Aliquando tamen in
malis accipiuntur, par. 3. col. 1625. a.
Ecclesia quomodo & quando procreationis spiritalis tempora
obseruat, parte 3. columna 1464. e.
Ecclesia quare Psalmum nonagesimum frequentat in comple-
torio & in quadragesima, par. 3. col. 1154. d.
Ecclesia consuetudinem accepit faciendi memoriam defunctorū
die tricesimo, & unde sumptum sit, parte 1. colum. 1314. f.
Ecclesia predicatorum sanctos ad Principes mittit, ut actus hare-
ticorum schismaticorum in irritum ducat, & pro solatio quo
Ecclesiam suis edictis & defensionibus adiuvant premia ca-
lestia repromittit, parte 4. columna 2532. e.
Ecclesia substantia hæreticorum non eget, id est, carnali sapientia
& reclusa (que contra diabolum de conuersione aliquando
loquuntur) ab eis audire renuit: quia per hæc ad perfidiam
trahunt, par. 3. columna 99. a.
Ecclesia percussa est in schismate Gracie, & in amissione terra
sanctæ, parte 4. columna 15. c.
Ecclesia elenat vlnas ad bona opera propter vitam eternam, re-
quiem sperat sempiternam in gratia Spiritus sancti: que per
dimensiones atque designantur & figurantur, p. 1. col. 1773. a.
Ecclesia circuncisionem cordis monet, & etiam peccandi & dies
festos in Azimis sinceritatis, nec pecundum, sed vitiorum vi-
ctimas credi monet, parte 1. colum. 1246. e.
Ecclesia dum dedicatur munera offeruntur sicut & laicorum
consuetudine, mulieri cum desponsatur viro multa dona offe-
runtur. Et de hoc figura, parte 1. colum. 1155. c.
Ecclesia decimas non repetit ad scandalum vitandum, ubi non
est consuetum decimas dari, par. 5. col. 116. f.
Ecclesia dicitur filia beatae Mariæ virginis, parte 3. col. 1884. d.
Ecclesia

Ecclesia debuit ornari tympanis, id est, campanis & organis & aliis ad cuius sonitum convenirent fideles ad Deum laudandum, par. 4. col. 777. c.
circa Ecclesias sunt frequenter arbores plantate, p. 3. c. 1883. a. b. Vide etiam in Arbores & lucus.
Ecclesia militans & triumphans est una secundum duplicem statum, scilicet viæ & patriæ, & sic de uno statu Ecclesie rapiuntur anime & deferuntur ab angelis ad alium statum glorie, par. 4. col. 1054. f.
Ecclesia observat quod ante carnalem copulam aliter coniugum potest intrare religionem, &c. par. 5. col. 1054. f.
Ecclesia dicitur terra unius labij, & quomodo, par. 1. col. 181. c.
Ecclesia siue sacer locus reos ad eam confugientes etiam in ve. le. in quibusdam casibus defendebat, par. 1. col. 691. c.
Ecclesia consuetudine accepit faciendi memoriam defunctorum die tricesimo & unde sumptum sit, par. 1. col. 1314. f.
Ecclesia predicatorum sanctos ad principes mittit, ut actus hereticorum schismaticorum in irritum ducat, & pro solatio quo Ecclesiam suis edictis & defensionibus adiuvant premia celestia repromittit, par. 4. col. 2351. c.
Ecclesia substantia hereticorum non eget, id est, carnali sapientia & recta (que contra diabolum de conversione aliquando loquuntur) ab eis audire renuit: quia per hac ad perfidiam trahunt, par. 3. col. 98. e.
Ecclesia quare Psalmum nonagesimum frequentat in completorio & in quadragesima, par. 3. col. 1151. c.
Ecclesia convocatio: Synagoga congregatio, sola rationalia convocantur, irrationalia congregantur. Aliquando tamen in malis accipiuntur, par. 3. col. 1024. e. f.
Ecclesia quomodo & quando procreationis spiritualis tempora observat, par. 3. col. 1464. d. e.
Ecclesia persecutio, in Persecutio Ecclesia.
Ecclesia tempora aliqui notant quatuor, aliqui tamen tria distinguunt, quæ & quando sint, par. 3. col. 950. e. f.
Ecclesie defensores (ut sunt martyres) sunt in multiplici differentia, quorum aliqui pro defensione fidei mortem sustinent corporalem, aliqui servitutem, aliqui exilium, par. 1. col. 747. b. c.
Ecclesia sua omnipotens eum preferre proposuit, quem ad ancilla vocem negare permisit, & quare, par. 5. col. 656. e.
Ecclesia pastor utrum licitum sit fugere in persecutione: Arguitur pro & contra cum responsione, par. 5. col. 1258. f. Vide etiam in Fugere.
Ecclesia pastor debet pascere subditos triplici pabulo, p. 5. c. 1348. c.
Ecclesia pastor quis & qualis sit eligendus, par. 5. col. 1387. f. Item parte 1. col. 445. c.
Ecclesia praeici debet vir bonus & literatus, qui scit & vult magnificare dominum, & significatur per Godoliam, p. 4. c. 841. c.
Ecclesia fictus pastor per mercenarios Aegypti intelligitur, par. 4. columna 865. b.
Ecclesia filius solo numero, qui pecuniam offert presidenti Ecclesie, ut ipse promoveatur ad pastorem officium, significatur per Micheam, & sic promotor non solum inutilis est Ecclesie, sed etiam nocivus, par. 2. col. 264. f. Item par. 1. col. 1385. a. b.
Ecclesia inutilis praelatus vel pastor, non dat aliquid nisi nepotibus & consanguineis, in vita ac scientia defectuosis, quibus dat prebendam si sit Episcopus, & bona Ecclesie si sit inferioris gradus: & parum aut nihil dat pauperibus. Et huic bene convenit hoc nomen Micheæ, quod interpretatur quis, p. 2. c. 264. f.
Ecclesia venter sunt praelati & alij divites in Ecclesia, sed est nunc conturbatus, par. 4. col. 945. c.
Ecclesie multa derelicta sunt a suis pastoribus quantum ad fructum animarum, sed non quantum ad levationem pecuniarum quas expendant excessu in principum negociis, & aliis (quod peius est) in venationibus & aucupis, & aliis quod pessimum est in rebus bellicis, &c. par. 4. col. 693. c.
Ecclesia regnum per regnum Iuda signatur, quod per quatuor mala depravatur. Et sunt cupiditas effrenata, sublimitas inflata, carnalitas affectata, & crudelitas aggrauata, par. 4. columna 731. c.
Ecclesia principibus qui non digne regunt oues dominive dici-

tur: qui perdunt oues, lacerant, & dissipant, eiciunt, ab Ecclesia iniuste separantes, non visitant infirmos, penitentibus manum contrahentes, &c. parte 4. col. 739. b.
Ecclesie dignitatem ambiciosus cupiens obtinere per contentionem iniquam quatuor presidij illud attentat, parte 6. columna 1551. c.
Ecclesie cathedrales aliquando habuerunt viros multarum virtutum, per quos Deus faciebat opera miraculorum, sed modo sunt opera spoliationum, par. 4. col. 2239. b.
Ecclesie vasa ut sunt calices & reliqua: In primitiva ecclesia fuerunt de materia parum preciosa, ut de stamno cupro & ferro & huiusmodi, & postea facta sunt de auro & argento & lapidibus preciosis, parte 4. columna 489. c.
Ecclesia facta est concessio urbis Romane, & per quid significatur, parte 2. columna 1645. b. c.
Ecclesia quando Constantinus dedit temporalia vox fertur audita fuisse. Hodie cecidit venenū in Ecclesia Dei, p. 1. c. 1660. f.
Ecclesie qui præsunt quibus clausis regni celestis commissæ sunt, debent introitus ordinem cognoscere, & aliis predicare, parte 1. columna 1179. c.
Ecclesie ministri qui magis querunt augeri Ecclesiam in bonis temporalibus, quam in fide & moribus per quos significatur, parte 6. columna 975. c.
Ecclesie ministri in Ministri Ecclesie.
Ecclesia bona data clericis & religiosis ad servandum Deo, & in subsidium pauperum, multi carnaliter & pompice de illis viuunt, parte 5. columna 146. d. Item parte 4. col. 731. c.
Ecclesie praelatis dederunt Principes magnas divitias per modum dispensationis ad dandum pauperibus, & non per modum thesaurizationis, parte 6. col. 447. c.
Ecclesia mysteria non nisi summantibus sunt propalanda, par. 1. columna 1155. a. Et columna 1453. a.
ad Ecclesie regimen & dignitatem etiam ignobiles eliguntur, parte 1. columna 868. a. b.
in Ecclesia congregatione maior pars est simplices & idiotæ, parte 4. columna 1456. d. e.
Ecclesie prepositi & magistri quid agere debent, quando suos in prelio lassare vident, & hostibus terga vertere, &c. parte 4. columna 2339. a.
Ecclesia mos ille unde capit paschali tempore non flectit genua in oratione, sed vultu in terram inclinato orare, & quare hoc, parte 5. columna 998. f.
Ecclesia ruge sunt omnes qui in ea dupliciter viuunt, qui fidem vocibus clamant, operibus denegant, parte 3. col. 185. b.
Ecclesia matris fecunditas (que per septiformis spiritus gratiam adoptivos Deo Patri Filios generat) designatur per matrem septem filiorum Machabeorum, parte 4. col. 2429. b.
Ecclesie septem per septem mulieres intelliguntur, par. 4. col. 60. e.
Ecclesia dicitur leena, & quare, par. 3. col. 266. e.
Ecclesia quando adulta dicta est, & quando paruula, p. 3. c. 268. d. e.
Ecclesie membra (que dicitur corpus Christi) que sint oculi, scilicet, auditus, odoratus, manus, pedes, parte 6. col. 308. f.
Ecclesie pedes sunt inferiorum operum ministri, parte 3. col. 268. d. e. & columna 285. a.
Ecclesia calciamentum dicitur ferrum & æs, cuius predicatio acumine & constantia munitur, parte 1. col. 1687. c.
Ecclesia oculus est cæcus, & pes claudus, parte 3. col. 277. b.
Ecclesie mesio quando accipitur. Ibidem.
Ecclesie vestimentum sunt singulorum anime, que ei credendo inhaerendoque fideliter eam circundant, parte 3. col. 287. a.
Ecclesie vestimentum est quisque fidelis, par. 1. col. 1024. d. e.
Ecclesie universalis statum signant tabernaculum quod fecit Moyses in solitudine, & templum quod fecit Salomon in Ierusalem, quare & quomodo, parte 1. col. 748. a. & col. 1381. a. Item par. 3. col. 622. f. & 624. e.
Ecclesia situs (que in credentibus erigitur, in negantibus deponitur) significatur per tabernaculi erectionem vel depositionem, parte 1. col. 1253. a. b.
Ecclesia conuocationem & dispositionem significat quatuor plagæ mundi, per quas castra Filiorum Israel disponunt. Ibidem.
Ecclesia

Ecclesia figura fuit domus, quam Salomon edificavit, & de hoc mysteria, parte 2. col. 1003. a. b. col. 705. a. b. c.
Item parte 1. col. 1483. a. b. c.
Ecclesia edificatio que à vero Salomone Christo edificata est virtutibus fidei doctrina, & sacramentis, & huius extensa dilucidatio, parte 2. col. 799. b.
Ecclesia praelatio quanti ponderis, parte 4. col. 1331. d.
Ecclesia decursus à predicatione Christi usque ad finem mundi in septem parabolis ponitur, parte 5. col. 234. f.
Ecclesia duplex status scilicet novus & antiquus, & horum differentia, parte 6. col. 940. d. e.
Ecclesia patriarchales quatuor sunt, prima Ierosolymitana, secunda Antiochena, tertia Alexandrina, quarta Constantinopolitana, parte 6. col. 1499. c.
Ecclesia & altaria persecutionis tempore ubi fuerunt, p. 6. c. 1252. c.
Ecclesia magna tribulatio fuit propter quatuor homines, scilicet Anastasium imperatorem, Theodoricum regem, Arrianos, & vos pontifices Romanos in discordia electos, par. 6. col. 1551. c. e.
Ecclesia inimici sunt demones, heretici, & falsi Christiani, parte 4. col. 947. c.
Ecclesia filios quare diabolus permittitur molestare: ad hoc duplex datur ratio, parte 4. col. 1754. f.
Ecclesia decor in virtutibus & miraculis sanctorum, excellentiam manifestat redemptoris, parte 3. col. 2189. c.
Ecclesia vniuersalis sanctorum plenitudo, parte 3. col. 2192. d.
Ecclesia ornamentum est multitudo fidelium, parte 4. col. 420. d. e.
In ecclesia ministerium qui illos ordinant, per quos virtutum fontes ab electorum mentibus expurgantur, & corrupte mentes homines ab ecclesia etiam arcentur, portam sterquilinij dicuntur edificare, parte 2. col. 1351. c.
Ecclesia maxima structura est in munimine interioris virtutis, cum scilicet omni custodia munimus cor nostrum, parte 2. col. 1353. c.
Ecclesia constructionem significat constructio tabernaculi, ubi artifices sponte se obtulerunt: sic nostri ecclesiastici intuitu Dei, & non lucri causa opera faciant, parte 6. col. 1342. d.
Ecclesia ad regimen & ad spirituales militiam se non habilem esse cognoscat, quicumque carnalibus desiderijs se obligat, par. 1. col. 1603. a.
Ecclesia promittitur cruda viridisque senectus, ut sicut fortiter in principio omnes impetus eicit, ita imminente fine Antichristi furorē cuiusque parte 1. col. 1688. d.
Ecclesia assistit Deus usque ad consummationem seculi, quando & quomodo, parte 5. col. 472. f.
Ecclesia persecutoribus que mala iuxta propheticum dictum contigerunt, parte 4. col. 2170. e.
Ecclesia cupiditas (id est, cupidi pastores & eorum ministri) arguitur: que modo facta est rapax leena malitiis exquisitis rapiens subditorum bona, parte 4. col. 1219. c.
Ecclesia primitiva tempore fuit munditia castitatis, eloquium veritatis, fervor charitatis, fortitudo stabilitatis, dulcor pietatis: sed modo sunt versa in scoriā: nam argenti munditia versa est scoriā carnalitatē, & æris sonoritas in scoriā falsitatis, &c. parte 4. col. 1244. f.
Ecclesie ministri qui nec verbo predicationis, nec exemplo bonæ actionis faciunt liberos in Ecclesia Dei: sed magis filios inferni, per quos significatur, parte 4. col. 1866. f.
Ecclesia gloria consistit in ornatu interiori charismatum & virtutum, & non in magno apparatu exteriori, in parietibus deauratis & vasis aureis & ceteris pretiosis, par. 3. col. 748. f.
Ecclesie facies sunt qui in regimine positi apparent primi, ut ex eorum specie sit honor fidelis populi, parte 3. col. 188. e.
Ecclesia vniuersa per orbem, vnam catholicam perficitur, in quibus quicumque conuersantur, singuli se filios catholicæ Ecclesie quasi ciues Ierusalem profitentur, par. 2. col. 1282. f.
Ecclesia corpus ex tribus statibus constituitur scilicet actiuis, contemplatiuis, & praelatis: & per quos significatur, par. tertia. col. 1050. f.
Ecclesie tres status sunt, & eorumdem inter se comparatio, parte 3. col. 1583. c.

Ecclesia oratio de euasione à persecutione crudeli Romani imperij tempore tyrannorum, parte 3. 865. c.
Ecclesie vestimentum sunt singulorum anime, que ei credendo inherendoque fideliter eam circundant, parte 3. folio 287. c.
Ecclesia bona significantur per bona Salomonis, & mala ecclesie per mala eiusdem, parte 2. col. 776. f.
Ecclesia officio dū peragi debet, pauci veniunt, & tarde: sed ad recipiendum ibi pecuniam: multi veniunt, & festine currunt, par. 4. columna 956. e.
Ecclesia oculus est clerus: & deprædatur castitatem mulierum, quia ubique est habitatio clericorum, & inde surgit infamia clericorum, parte 4. fol. 995. c.
Ecclesia pastores debent esse matres, filios ecclesie pæ verbo, & exemplo, in fide & moribus, & temporalis subsidio nutriendos. Sed aliqui per contrarium coquunt eos anxietatis igne, rapientes eorum bona, & inde viuentes nimis laute, parte 4. fol. 1012. f.
Ecclesia vocantur insula, parte 4. c. 355. c. & 367. a.
Ecclesie, & fidelium, nutritios, & nutrices ipsos reges, & reginas fore, parte 4. c. 421. d.
Ecclesia incolis panis vitæ ipse Christus à patre datus.
Ecclesia catholica, parte 4. c. 450. e.
Ecclesia incorporata persona per arborem ficum significatur, parte 5. col. 882. f.
Ecclesia index non semper princeps populi per Dei arbitrium datur, sed ut merita nostra deposcant, parte 2. fol. 171. c.
Ecclesie status profectum sumit, ubi præsules gradum suum ritè custodiunt, & magistros veritatis ordinant, & populos ne à docendo cessent, diligenter audiendo, & obtemperando compellunt, &c. parte 2. col. 1294. c.
Ecclesia militantis constructio per sex preparatur, sicut sex sunt que David ad domus Dei edificationem preparavit, & quæ sunt ista, parte 2. columna 1104. f.
Ecclesie ordinem significant filij Aaron, Aaron vero sacerdotium, parte 1. columna 911. b.
Ecclesia principium est Christus secundum diuinitatem, & etiam secundum humanitatem, quare & quomodo, parte 6. col. 621. e.
Ecclesia statum in generali, seu aliquem statum ecclesia in specialiter onerantes grauius statuit: sine necessitate euidenti abutitur sua potestate, parte 5. col. 378. f.
Ecclesie opes qui sibi thesaurizant, & in delitijs abutuntur: & quæ ad sustentationem pauperum dantur, sibi referunt: rapina in domibus eorum est, & aliorum inopias suas vel suorum diuitias faciunt, parte 4. col. 55. b. c.
Ecclesie rector dicitur lucerna & oculus, & quare, & cetera, parte quinta. columna 138. f.
Ecclesiam irrident iuniores tempore, qui & qualiter, parte tertia. columna 280. e. f.
Ecclesiam Iudei & gentiles multipliciter fremendo persecuti sunt post resurrectionem & ascensionem Christi, & cetera, parte tertia. columna 441. a.
Item parte 4. columna 487. c.
Ecclesiam Romanam dicunt Hebrei esse destruendam per Messiam expectatum, &c. parte 4. col. 213. b. c. Et de hoc vide plura.
Ad ecclesiam refertur quidquid de Iuda dicitur, in qua est confessio & pax Dei, parte 4. 1947. c.
Ecclesiam Dei eo efficacius edificat, quo amplius quinque etiam à licitis abstinent: quia cum alij exempla perfectionis eorum agnoscunt, tanto magis committere illicita formidant, quanto eos nec licitis uti considerant, parte 2. col. 1287. b.
Ecclesiam suam edificat diabolus, Antichristus, & hereticus interitu deceptorum, parte 4. col. 2058. e.
Ecclesiam primitiuam adhuc Iudæi antem hac sabbatis celebrasse constat, parte 6. col. 1152. e.
Ecclesiam construit Christus de suis fidelibus collectis toto tempore huius vitæ, & in futura vita apparente resurrectionis gloria ad integrum perficit: sicut Salomon qui septem annis templum construxit, & octauo anno consummavit, parte 2. col. 1265. b. c. & col. 1240. e.
Ecclesiam introeuntibus, primò decor eius ostendendus est, ut appetatur, non miseria, ut timeatur, parte 1. col. 1155. c.

Ecclesiam perturbantes in duo genera diuiduntur. Quidam enim eam persequuntur violentè opprimendo, alij verò perturbant Ecclesiam per falsas scripturarum interpretationes. p. 4. c. 193. f. Ecclesiam intrantes nihil de seculo vobiscum deferatis, sed anathema sit vobis omnis conuersatio secularis. parte 2. col. 45. b. Ecclesiam multi amarificant multipliciter per suam malam vitam qui de bonis Ecclesia laute viuunt & magnifice. parte secunda. columna 279. c.

Ecclesiam nemo intrat nisi per sacramentum remissionis peccatorum, quod de latere aperto emanauit. parte 1. col. 144. e. f.

Ad ecclesiam sese contulerunt, & per omnes mundi partes gloriam Christi & ecclesia dilatauerunt, qui aliquando terrore principum credere distulerant. parte 1. col. 252. b. c.

Ecclesiam presentem per fidem intrans, necesse est ut terram carnis sue per corporalem vitam diligenter in Dei timore exerceat, ut frugem virtutum producat in refectionem eternam. parte 1. col. 1269. a. b.

Ecclesiam fore edificandam per gentiles conuersos ad fidem Christi, iudeis pro maiori parte reprobat, figuratur per profelytos ad templi adificationem aptatos. parte 2. col. 1103. c.

Ecclesiam significat nux, & quare. parte 1. col. 1219. c.

Ecclesiam construens per officium predicatorum, significatur per Artaxerxem. parte 2. col. 818. f.

Ecclesiam peregrinantem in terris, domus templi exterior designat, sancta autem sanctorum interna patria felicitate. p. 2. c. 1155. c.

Ecclesia obtexit caligo pame & ignorantia, quia doctores theologo pro vanis & curiosis, salutaria dimiserunt. p. 4. c. 1452. f.

Ecclesiam uniuersalem nunquam permittit Deus a Saracenis supprimi in captiuitate, sed bene tribulari. parte 3. col. 1428. f.

Ecclesiam persequentes dicuntur torcular calcare, quare & quomodo. parte 3. col. 243. c. & 490. f.

Ecclesia cum subita aduersitas turbauerit, qui se fideles esse mentuntur, illud ilico ostendunt quod in perfida mente moliuntur. parte 3. col. 184. d.

Ecclesiam de gentibus ad Christum venturam, figurabat regina Austri, que ab extremis finibus excitata venit, &c. parte 2. col. 1168. e. f.

Ecclesiam plus amarificant multi secundum veritatem in pace nunc, que dotata est multis & magnis temporalibus bonis, quibus abutuntur peccatis enormibus, quam amaricata a fuerit in tyrannorum persecutione. parte 2. col. 289. c.

Ecclesiam construens per officium predicatorum, significatur per Artaxerxem. parte 2. col. 1343. a.

Ecclesiam que de multis personis quasi grana est collecta, significat simila. parte 1. col. 999. c.

Ecclesiam uniuersalem significat domus quam edificauit Salomon in Ierusalem, quia a primo electo usque ad ultimum edificatur. parte 2. col. 1137. c.

Ecclesiam non scindi aduersum se & diuidi posse. p. 2. col. 22. f.

Ecclesiam relinquens siue ab ecclesia recedens viuere non potest. parte 2. col. 22. f. & 23. a.

Ecclesiam persequentes, Ecclesia facti defensores. parte 4. col. 378. e.

Extra catholicam Ecclesiam non est habere nec accipere sancti spiritus incendium. parte 1. col. 956. e.

Ecclesiam & animam comparat Isaias corone ex multis floribus contexta. parte 4. col. 497. a.

Ecclesiam significat octonarius. parte 3. col. 1947. c.

Ecclesiam primum intremus, cum aliqua ciuitatem fuerimus ingressi, imitatores Christi facti. parte 5. col. 346. f. & 548. f.

Ecclesias qui accipiunt, non ut Deo seruiant in timore, sed ut ex bonis Ecclesia carnaliter viuam & pompose, a diabolo per peccata mortalia suffocantur, & in inferno cum diuite epulone sepeliuntur. parte 2. col. 1526. f.

Ecclesias construendas ab ipsis qui eas destruxerunt quis crederet, cum tempore persecutionis conciliabula Christianorum destruebantur, insula exiliis fidelium replebantur, & diuini libri cremabantur. parte 4. col. 2226. b.

Item parte 1. col. 254. b. c.

Ecclesiastica in dignitate hominem vita vel scientia carentem qui ponit, per quem significatur. parte 2. col. 1254. f.

Ecclesiasticam suauitatem & charitatem deferentes per superbiam vel socordiam, & etiam verbis impugnant, & significatur per acetum & fumum. parte tertia. columna 1647. c.

Ecclesiastici viri quondam de bonis ecclesia magnas elemosinas pauperibus erogabant, & ipsi stricte viuēbant, sed valde distans est vita spiritualium modernorum a prioribus. parte quarta. columna 694. f.

Ecclesiastici quidam frustra iactant se esse de speciosa ecclesia, sed factis negant, in quibus viciorum greges habitant. parte quarta. columna 2158. d. e.

Ecclesiastici multi in ecclesia sunt qui paruuli esse despicunt, & in loco humilitatis positi, immanes apud se esse non desinunt. parte 1. col. parte 1. col. 1414. d. & 1477. a.

Ecclesiastici permulti praeesse appetunt, & a multis timeri, & cum honoribus extolluntur, voluptatibus perfruntur, recte viuere negligunt, & famam recte vite habere cupiunt: adulationes querunt, fauoribus intumescunt, &c. parte 1. Ibidem.

Ecclesiastici viri amissis ornamentis spiritualitatis, muliebri affectu ambulant extento collo, & nutibus oculorum loquuntur, plaudentes manibus & pedibus, ut composito gradu incedant seculi gloriam sectantes. parte 4. col. 936. d.

Ecclesiastici bonis datis nimis abutuntur ad pompam terrenam & amicorum suorum carnalium excessiuam ditationem, ut de alijs verecundioribus taceamus. parte 1. col. 885. c.

Ecclesiastici ordinant ut diaconus publice in ecclesiis recitet offerentium nomina tantum offert ille, quantum ille pollicitus est: placentque sibi ad plausum populi quos torquet conscientia. parte 4. col. 669. b. c.

Ecclesiastici putant quod faciendo elemosinas peccata redimant in quibus permanent, cum sacrificium praterita non presentia delere soleat. parte 4. col. 1733. a. b.

Ecclesiastici ad gloriam splendoremque laudis & odorem bone opinionis ab his qui foris sunt non perueniunt nisi in actione & labore versentur. parte 1. col. 337. a.

Ecclesiastici primitiue ecclesie optimi fuerunt & miracula fecerunt. Sed non multi faciunt mirabilia, quia per modos inexcogitatos & mirabiles surripiunt simplicium bona. parte quarta. columna 1864. f.

Ecclesiastici qui melioris vite vias, verentur dicentes: Sufficit mihi de me rationem reddere: quid opus est alij ministrare ut de eis cogar reddere rationem, &c. reprehenduntur. parte quinta. columna 413. a.

Ecclesiastici pro dolor multi per ambitionem & voluptatem istius mundi subuertuntur, sed illi qui Dei dono illuminati sunt perueniunt in castris ecclesie. parte 4. col. 1904. f.

Ecclesiastico precipitur ut se in sanctitate seruet, & omnem peccati immundiciam deuitet, peregrinum, id est, gentilem in suis sordibus remanere permittat. parte 1. col. 1540. e. f.

Ecclesiasticorum virorum munitionem aduersus hereticos dat Osee propheta secundum sensum tropologicum, &c. parte quarta. columna 1192. f.

Ecclesiasticorum quis ad huiusmodi terrorem securus est: Quis non aliquem perdidit de grege Christi. parte 4. columna 1318. d.

Ecclesiastica dignitatis ambitiosus qui mendacia & brachium seculare intrusus est, significatur per Alchimium. par. 4. col. 2389. e.

Ecclesiastes inuenitur declinabile & indeclinabile, &c. parte tertia. columna 703. a. b.

Ecclesiastes dicitur liber unus Salomonis, & quare, &c. parte tertia. columna 1749. b.

Ecclesiasticus liber apud Hebræos reperitur, sed inter apocryphos habetur. Ibidem. b.

Eclipsis solis tempore passionis Christi non potuit esse naturalis, sed miraculosa: & concurrerunt alia quatuor miracula. parte 5. columna 459. c.

Item parte 6. col. 1174. e. f.

Eclipsis illa an fuit super vniuersum orbem. parte 5. columna. 459. c.

Edendi libido que suggerit sumenda non sunt, sed que nature necessitas querit. parte 1. col. 299. d. e.

Edictum a rege Pharaone de masculis submergendis tanquam nimis crudele fuerat reuocatum. parte 1. col. 538. e.

Edict

Edom est nomen proprium & appellatiuum, & quid utrinque significat. parte 4.

Item parte 1. col. 374. c.

Edom & Seir sape accipitur pro gente que aduersatur populo Dei, etiam si ab Edom & Seir non descendat secundum carnem. parte 1. col. 1353. a. col. 1469. b.

Edom utrum significet populum Romanorum vel eorum imperium, vel Idumæa de Esau sit Edom denominata. p. 4. col. 1022. Vide in Idumæa.

Edom propter scientiam superstitiosam meruit deuastari. parte 4. col. 1909. c.

Educatio pulorum inter bruta inseparabilitatem coniugatorum comprobatur, cum natura humana debeat magis esse ordinata, quam natura brutorum. par. 5. col. 314. e. Item par. 6. col. 246. f.

Effectum stat esse specificè perfectiorem sua causa in causis equi- uocis maxime partialibus. parte 1. col. 1490. f.

Effectus inferiores quod reuertantur iidem numero post annum magnum (qui completur, ut Plato scripsit in triginta sex milibus annorum) erroneum ostenditur. parte 3. col. 105. c.

Effectus Dei attingit à summo celo usque ad centrum terre quantum ad omnia que in eis sunt particulariter. Et notantur errores circa hoc. parte 3. col. 2049. c.

Effectus idem fuit dulcor Hebræis & furor Aegyptiis, scilicet diuisio maris rubri. Fuit enim congregatio aquarum Hebræis gratiosa, & Aegyptiis dura, &c. parte 1. col. 621. e.

Effectus armorum apostolicæ militie. Primus est confutatio infidelium. Secundus conuersio infidelium ad fidem. Tertius correctio peccantium iam conuersorum. parte 6. col. 428. f.

Effectus apparitionis Christi post resurrectionem fuit duplex. parte 5. col. 1374. f.

Effectus primi aduentus Christi fuit, vocatio aliquorum ad fidem. Effectus autem secundi, est quod veniet ad iudicium in forma humana, tamen gloriosa. parte 4. col. 2197. c.

In effectibus diuinis relucet iustitia & misericordia. In quibusdam vero magis relucet misericordia quam iustitia. In quibusdam autem magis iustitia quam misericordia. p. 1. c. 1668. f.

Effeminati sunt delitiosi fracti in faminas. parte 4. col. 52. d.

Efficaciam orationis duo maxime faciunt, videlicet instantia & humilitas. parte 5. col. 935. c.

Efficacia fidei in hoc consistit quod dat perfectam libertatem que est maxime desiderabilis à creatura rationali. p. 5. col. 614. a.

Effraim in Effraim. Effraim in Effraim.

Effusio sanguinis Christi potest referri ad duplex principium. par. 6. col. 901. c. & 902. e. f.

Egestas dum saturari querit à iustitia declinat, sicut diuitia negligentiā parit salutis. parte 6. col. 660. e.

Egestionem solent exire in his qui moriuntur violenter, sicut suspensio emittunt urinam, vel aliquid tale. parte 2. col. 170. f.

Ego sum qui sum, in Hebræo habetur. Ego qui ero. p. 1. col. 500. f. Et pro nomine diuino accipitur. col. 504. d.

Ego sum dominus Deus tuus, &c. an & quomodo sit preceptum, unum & primum ut Hebræi dicunt, vel an accipiendum ut preambulum ad precepta. par. 1. col. 679. b. c.

Ego si spretis augeli monitis (qui de bonis comonuit & locutus est in corde meo) & conscientie retinaculo in peccata prorupi duplicabitur mihi pena pro cōtēptu monitoris, & facinoris commissi. parte 1. col. 1373. a.

Aegritudines que causantur ex inordinatione humorum, vel defectu nature vel ex malo viuendi regimine non habuerunt locum in Christo. parte 2. col. 1343. c.

Electio Hismael ab Abraham quare fuit, sunt opiniones. parte 1. col. 257. f.

Elati omnes scientiam habere non appetunt, sed ostendere. parte 3. col. 305. b. c. d.

Elatis plerumque suadere vitia melius possumus: si profectum eorum nobis potius quam illis profuturum dicamus: si eorum meliorationem nobis potius quam illis impendi postulamus. par. 1. col. 1227. d.

Elatio superbientis ad bonum flectitur, si inflexio aliis prodesse creditur. ibid.

Elatio cōtemnentis atque impanitētis, obstinatio in minimis quoque mandatis, culpam facit non minimam: & conuertit in crimen grauis rebellionis neuum satis leuem simplicis transgressionis. parte 2. col. 410. c.

Elationis extensio significatur per collum Leniatham, &c. parte 3. col. 399. c.

Elationem in corde qui sumit de hoc quod pauperibus omnia distribuit, qui prius etiam de diuitijs superbuit, in eo lepra volatilis locum mutauit. parte 1. col. 1025. e.

Elati huius seculi, montes dicuntur. Et sunt pascue, quia nimirum de conuersione errantium & humilitate superbiorum satiatur dominus. parte 3. col. 370. e.

Elatio est luxuria spiritualis. parte 3. col. 350. b.

Elati quomodo in malis actionibus succidentur & punientur. parte 3. columna 220. f.

Eleazarus secundum Iosephum fuit frater Iude Machabei: qui interfecit bestiam loricatam. parte quarta. columna 2383. f.

Eleazar precelegit mori, quam cibo lege prohibito inquinari. parte 4. col. 2423. 2424.

Eleazar & multi alij magis elegerunt mori, quam seruituti subijci. parte 2. columna 1179. c.

Item parte 4. col. 2423.

Electus omnis seruus dicitur quamdiu sub ingo corruptionis huius est antequam veniat in libertatem gloria, &c. parte tertia. columna 103. c.

Electi frequenter aliena mala, quasi sua audiunt, & ab his eis crimen impingitur, quibus crimina impecta perpetrantur. parte tertia. columna 182. f.

Electi quantumcumque hic fulgeant, nequeunt penetrare que erit illa gloria noue natiuitatis, resurrectionis, scilicet, &c. parte tertia. col. 52. d.

Electi cum supplicant Deo ut liberentur à peccatis, offeruntur hirci in hac vita pro peccato. Offeruntur in futuro cum gratias agunt qui liberati sunt. parte 2. col. 1312. f.

Electi stantes caute inspicunt, non solum que mala commiserunt, sed etiam que ex accepto munere reddere debuerunt, &c. parte secunda. columna 885. c.

Electi si quando offendunt, ad cor velociter redeunt, & culpam lachrymis insequuntur. Ibidem.

Electi pressuris tribulationis confringuntur, & quare. Reprobi quanto latius voluptatibus suis dimittuntur: tanto longius à diuine visionis gloria projiciuntur. parte 2. col. 483. a.

Electi frumenta Dei sunt celestibus horreis recedenda. p. 3. col. 343. b.

Electi dicuntur pupilli, & eis necessaria ministrantes dicuntur a simi electorum. parte 3. col. 243. b. c.

Electi omnes ante aduentum nuntiantes Christum, cursores fuerunt. parte tertia. columna 124. b.

Electi semper habent foris pugnas intus timores: nec solum apostoli, sed & prophete periculis ex gentibus, periculis ex falsis fratribus suspectam vitam agebant. parte 2. col. 1368. e. f.

Electi omnes de potestate tenebrarum eruti ad libertatem pertinent filiorum Dei, sed tantum perfectorum est in adificatione ecclesie etiam alijs predicando laborare. parte 2. col. 1280. f.

Electi in corde cum bonum opus feruente charitatis igne paratur, holocaustum in altari crematur. parte 1. col. 679. b. c.

Electi per iustificationem preceptorum glorificandi significantur per centenarium, & per quem modum. parte 1. col. 143. c.

Electi ad gloriam, erunt pauci respectu damnandorum. p. 4. col. 231. c.

Electi fulgebunt pro diuersitate stellarum secundum diuersos gradus. parte 4. col. 1768. f.

Electi secundum veritatem soli dicuntur de domo Iacob numero & merito. parte 4. col. 2053. a. b.

Electi indigent preparatione ad hoc quod possint consequi beatitudinem licet sint predestinati. parte 4. col. 1293. c.

Electi ministerio bonorum angelorum deducuntur ad celum, per malos autem angelos reprobi ad infernum retruduntur, &c. parte quinta. columna 416. f.

Electorum summa completa in fine seculi perueniet ad gratiam celestium premiorum, sicut edificato templo dedicatio sequitur, in quibus hostie offeruntur. parte 2. col. 1312. d. e.

m

Electorum suorum summam in libro vite certitudine magna dominus conscribit, &c. Et de hoc figura. parte 2. col. 1283. c.

Electorum populus in toto mundo virtutibus redolet. Odor filij odor est agri pleni. Aliter enim olet flos vine, aliter olina, aliter flos rose, &c. aliter flos lilij, aliter flos viola. Et quid hæc significat, &c. parte 1. col. 316. e.

Electorum numerus designatur per numerationem populi. parte 1. col. 813. f.

Electorum universitas diuiditur in septem status, scilicet prelatorum curatorum clericorum religiosorum principum militum vulgariarum, & per quid significantur. parte 2. col. 117. b.

Electis & reprobis diuersa rependit Deus eisdem elementis pro meritorum qualitate. Aqua enim maris rubri Israelitas seruauit illos, eadem Aegyptios interfecit, &c. par. 4. col. 839. f.

Electio fidelium est duplex, una eterna, que est idem quod predestinatio diuina, alia est temporalis, scilicet vocatio ad fidem, & gratiam & apostolatam, & huiusmodi. parte 5. col. 1383. f.

Electio facienda est sub multorum testimonio & cognitione, ut examinatio digna celebretur. parte 1. col. 1215. c.

Electio successoris quomodo Dei iudicio permittenda est, & quis qualisque eligendus sit. parte 1. col. 1385. b.

Electio Iacob & reprobatio Esau fuit signum reprobationis & electionis ad gloriam. parte 6. col. 122. e.

Electorem alicuius ad dignitatem ecclesiasticam, vel secularem facientes, ratione cognationis vel patrie, vel alterius cuiuscunque, per quos cognoscuntur. parte 2. col. 213. c.

In electionibus & promotionibus Ecclesiasticis plus attenditur aliquando ad potentiam & astutiam eligendi, quam ad eius scientiam vel virtutem. parte 4. col. 1218. e.

Electrum est clarius relucens auro & argento. In Hebræo habetur. Quasi species hassamal, & dicit Ra. Sa. quod ipse nescit proprie quid significet hassamal. Vbi dicit Lyra: Nescio quare Ieronimus translulit electrum, &c. parte 4. col. 1072. f.

Elegit Christus Iudam quem nouerat, non ad opus probationis ut ceteros sed tentationis, ut daret tibi salutem nescienti quos eligas, ut tolleres sicut ille. Scenim falsi dicunt de te, calum non auferunt, nec isti nocent. parte 3. col. 835. c.

Elementum quodlibet habet duplicem qualitatem actiuam & passiuam, per quas inter se conueniunt, vel disconueniunt. parte 3. col. 2190. b.

Elemento cuilibet quidam philosophi ita sua destruxerunt animalia, ut terrena diceret, non tamen que in terra repunt aut gradiuntur sed etiam aues, que in terra requiescunt, &c. par. prima. col. 25. b.

Elementa fuerunt deteriorata per diluuium. parte 6. col. 1367. c.

Elementa & corpora celestia an fuerint simul producta sub formis suis substantialibus ab inuicem distinctis, narratur opinioniones. parte 6. col. 1367. c. Item parte 1. col. 4. f.

Elementa quidam sic distinguunt, ut oculos ad ignem, aures ad acrem pertinere dicant, olfactum & gustum tribuunt humidæ nature, tactus autem congruit terre. parte 1. col. 14. f.

Elementa alij dicunt omnia posse conuertere in omnia, alij aliquid proprium esse singulis, quod in alterius qualitate nequeat conuertere. parte 1. col. 25. b.

Elementa in fine mundi inuoluntur & in melius mutabuntur manente substantia eorum & qualitatibus & proprietatibus suis. parte 6. col. 1067. c.

Elementa mundi maxima facilius est quam minima legis præcepta transire. parte 5. col. 920. f.

Elementa literarum cum sint eadē, est tamen in similitudine literarum ipsorum scriptorū, dissimilitudo signorū. p. 1. col. 1178. f.

Elementa quatuor nominat scriptura secundum quosdam, cum dicit. Terra autem erat inanis, &c. parte 1. col. 6. c.

Elementa licet fuerint producta in suis formis substantialibus, non tamen habuerunt omnes proprietates accidentales debitas usque ad diem tertiam. parte 1. col. 8. f.

Item parte 3. col. 2090. f.

Elementa quatuor non fuerunt ab inuicem plene & perfecte distincta in duobus primis diebus formationis rerum, sed die tertia. parte 1. col. 10. c. Item parte 3. col. 2090. f.

Elementorum congeries qua ratione dicitur abyssus, &c. parte prima. columna 8. f.

Elementis turbatis & ventorum frigore, vel inundantia pluiarum, vel acerbis niuium, vel ardore siccitatis, vel etiam exitio hominū, vel animalium de super ingrauescente: & ipso iudicio etiam per aperta indicia vim sue iræ minitāte, nihil de correctione morū qua placent iudicem plagamq; requirunt peruersi: sed fastu seculi, pertractat qua arte, aduersa que exterius propter peccata deseniunt, aut denitēt aut superent. p. 2. col. 1336. f.

Eleemosyna duplex est pauperibus impendenda, scilicet, verbo & facto. parte 3. columna 1995. f.

Eleemosyna discretē debet fieri secundum facultatem facientis. parte 6. col. 416. f.

Eleemosyna iusta sit, ne sic prosit uni ut alteri noceat. parte prima. columna 1126. c.

Eleemosyna non est facienda saturis, sed his qui cruciantur inanitate. parte quarta. columna 1213. c.

Eleemosyna est hostia Deo acceptissima. parte 6. columna 606. c.

Infructuose debilis animæ, nullo melius ordine curatur, quam eleemosynarum largitate. parte 5. columna 769. b.

Eleemosyna quomodo & qualiter est facienda. parte 3. col. 1995. b.

Item parte prima. columna 1115. c.

Eleemosyna fieri potest de bonis iniquo effectu vel malo actu acquisitis, sed non de iniusto titulo acquisitis, & cetera. parte quinta. columna 919. c.

Eleemosyna perditorum non est recipienda, & unde hoc trahitur. parte sexta. col. 1070. e.

Eleemosyna potest dici semen, & quare, & quales eam recipientes inueniuntur. parte 5. col. 867. c.

Eleemosyna reficit peccatis penam pro eis debitam auertendo. parte tertia. columna 1995. b.

Eleemosyna est remedium contra peccatum in presenti, & postea & retribuet in resurrectione generali, & conuertet in inferiores terra. Nam eleemosyna valet existitibus in purgatorio: & a sanctis etiam doctoribus est idem cum inferno, quiescit sub terra. parte 3. columna 2655. c.

Eleemosyna est sicut ea que in sacculo reponuntur, & in tempore necessitatis resumuntur: sic in morte quando deficiunt bona presentis vite subuenit meritum eleemosynæ. parte tertia. columna 2122. f.

Eleemosyna sola comes est defunctorum. parte 5. columna 916. f.

Item parte 3. col. 2122. f.

Eleemosyna quantitas non attendit Deus, sed promptitudinem voluntatis, &c. Ibidem.

Eleemosynam multifaciunt in bona conscientia, qui non habent aliquid quod exterius dent. parte 5. col. 124. c.

Item parte 6. col. 813. f.

Eleemosynam facere duplex casus se offert, in quo necessitatis est & præcepti. parte 6. col. 1398. f.

Eleemosynam petendo qui te querit, de illo dicitur: Da omnipotenti: Sed de eo quem tu querere debes dicitur, Desuadet eleemosyna in manu tua, &c. parte 3. columna 1231. c.

Eleemosynam quomodo debent dare tam diuites, quam pauperes. parte tertia. columna 681. a. b.

Eleemosynam qui tribuit, non alij noceat, ut alij prosit. Præceptum enim quod eleemosynam fieri iussit, iustam esse voluit. parte prima. columna 1129. b.

Eleemosynam qui ordinate vult dare, a semetipso incipit. unde: Misereere anime tuæ placens Deo, & cetera. parte quinta. columna 860. d.

Eleemosynarum multe sunt differentie. parte 3. col. 1995. b.

Eleemosynis & oblationibus frustra putat se aliquis posse Deum placare, cum ipse non instruxerit in se templum spiritus sancto. parte 4. columna 2181. c.

Eleemosynas largas facere multi spiritualium hodie suadent, non curantes unde dicitur sit oblatio, consulentes suæ auaritiæ, &c. parte quarta. columna 689. c.

Eleemosynas & sacrificia de rapinis & nudatione miserorum offerentes, audiant quid dominus eis dicat, &c. parte quarta. columna 635. & 1213. c. & 2185. a.

Eleemosynæ

Eleemosynas facientibus Deus se adesse promittet. parte quarta. columna 474. c.

Elephas est animal multum disciplinabile. parte 4. col. 2282. f.

Item parte 6. ol.

Elephas inter omnia animalia maxime est domesticabilis. parte 3. columna 383. c.

Elephas inter animalia terrestria, est valde monstruosus. parte 3. columna 313. c.

Elephas est animal calidum, & in regionibus calidis nascitur: & ideo contra calorem corporis & temporis, libenter requiescit iuxta flumens, &c. parte 3. col. 388. f.

Elephas propter magnitudinem corporis & caliditatem complexionis consuevit multum bibere. parte 388. f.

Elephas non uiuit de præda aliorum animalium sicut leo, & ideo alie bestie non formidant habitare cum eo. parte 3. col. 388. f.

Elephas temperanter miscetur famina sua, & coniuge secunda non uiuit. parte 2. col. 775. f.

Elephas in coitu supponit umbilium dorso famelle, & ideo habet ibi fortitudinem neruorum, ne ledatur ex concussione corporum tam magnorum. parte 3. col. 384. f.

Elephas ducitorem suum occidit, quia imprægnandum propriam matrem induxit. parte 316. c.

Item parte 6. col. 231. c.

Elephas quomodo captiuitur. parte 3. col. 387. c.

Eleuatio siue ventilatio manuum Moysi super manus Aaron & filiorum eius, sursum & deorsum versus quatuor partes mundi, & in modum crucis præfigurabat Christum venturum & offerendum in cruce pro mundi salute. parte 1. col. 807. c.

Eleuatio siue exaltatio Christi in cruce fuit figurata per serpentem exaltatum a Moysi in eremo in ligno. parte 4. col. 143. f.

Item parte 1. col. 1317. c. Item parte 5. col. 1073. c.

Eliachim quomodo intelligitur, quod fuerit summus sacerdos cum Iesu filio Iosedech. parte 2. col. 1501. c.

Elimelech quibus de causis peregrinatus fuit, variæ cause assignantur. parte 2. col. 287. c. & 1035. c.

Elimelech orauit dominum ut solisteret, & diuerse à diuersis dantur cause. parte 2. col. 287. c. & 1035. c.

Eliphaz an habuerit diuinam reuelationem. parte 3. col. 70. f.

Eliphaz septem tribulationes enumerat, à quibus affert Iob fore securum, si fuerit emendatus: per hoc insinuans quod in vita presenti poterit maiorem prosperitatem recuperare, & absque timore aduersitatis viuere. parte 3. col. 84. f.

Item parte 4. col. 1046. f.

Elisabeth in Heliabet.

Eloquentes multo difficilius credunt Deo, quam homines potentes & nobiles ac diuites. Occidatur mens eorum diuitiis, &c. simplicitatem scripture sancte ex verborum indicant uilitate. parte 5. col. 491. b.

Eloquentia secularis quem non inebriat. parte 5. col. 491. b.

Eloquentia tantū inferior est sapientiæ fructu, quanto auro es vilis. parte 1. col. 1180. d.

Eloquentia gentilis uoce suauis est, non re. parte 1. col. 922. c.

Eloquentia philosophiæ sprete disertus comedat paleas, id est uilitatem & superficiem historie cum bobus, id est predicationibus Ecclesie. parte 4. col. 524. d.

Eloquentia forensis hominum, significari potest per muscam caninam, qui uelut canes alterutrum se lacerant. parte tertia. columna 699. b. c.

In eloquentia vel sapientia humana qui confidunt, que filiis tenebrarum uidetur lucida, corrumpunt & consumuntur. parte 1. columna 1313. a. b.

Eloquium sacrum est arcus quod ex utroque Testamento uelut ex cornu & chorda constat. parte 2. col. 923. a. b.

Eloquij diuini figura est manna celitus datum, quod liquefit ad solem & induratur ad ignem: & horum moralitas. parte 3. columna 1485. a. b.

Eloquij sacri intellectus intra textum & mysterium tanta libratione pensandus est ut neque nimis diffusionis pondus deprimat nec torpor incuria vacuum relinquat. par. 1. col. 342. d. e.

Eloquia sacra lectis comparantur. parte 3. col. 1711. a.

Eloquia sacra qui norunt maligni spiritus in tantum scelere obruant, ut dicere bona que dicerant prorsus erubescant, &c. parte 2. col. 995. a. b.

Eloquia Dei celestia sunt, nihil in eis adulterina opinione miscendum. parte 3. columna 1381. a.

Eloquia sacri eloquij, & mensis & diuitie sunt. parte 3. col. 81. a.

Eloquia diminute discretē exponere, & unicuique quod digne congruat coaptare: est innocentem argentum diuidere. parte tertia, columna 261. a.

Eloquia sacra in exordio narrationum qualitates exprimunt, terminosque causarum, aliquando à positione loci vel corporis, aliquando à qualitate aeris, aliquando à qualitate temporis, significant. quid de uentura actione subiciat. par. 1. col. 662. g.

Eloquia veteris legis (qua plebem carnalem tanquam carne alebat, per uerba diuinitus missa quasi per uolatilia) significantur per escas uolucrum. parte 1. col. 536. f.

Eloquiorum diuinorum spiritualis sensus, melli in cera comparatur, & quare. parte 3. columna 1850. f.

Emanatio filij Dei dicitur prima, spiritus sancti secunda. Licet in diuinis non sit prius & posterius, nec in eorum emanationibus duratio vel natura, tamen secundum aliquos est ibi prioritas & posterioritas originis: quia una persona est ab alia, & non conuerso. Et secundum omnes est ibi prioritas & posterioritas secundum nostrum modum intelligendi: nam emanatio uerbi præintelligitur emanatione amoris. parte 3. columna 1979. c.

Emanatio æterna large accepta dicitur creatio, in quantum filius accepit esse à patre, sicut & per creationem accipitur esse: Non autem quantum ad hoc quod creatio est de nihilo, & quod per eam accipitur esse in diuersitate essentie, & est aliquantulum similis modus loquendi de creatione imperatoris vel regis. parte tertia. columna 1978. f.

Emaus est metropolis ciuias insignis Palestine, qua post expugnationem Iudææ statum mutauit & nomen. parte 5. columna 1000. d.

Eminentia legis ex tribus ostenditur, primo ex eius effectu, secundo ex eius imperfectione, tertio ex eius conditione. parte 1. columna 1481. c.

Eminentia legislatoris, que potissime apparuit in datione legis, quam quidem eminentiam quatuor ostendunt, &c. parte prima. columna 1482. f.

Eminentie termino, uti in diurnis, & prioris & posterioris, an liceat & securum sit. parte 6. columna 301. c.

Emundans peccatum oportet quod sit celeste vel spirituale, & istud quod est tale habet efficaciam perpetuam, & per consequens non est reiterabile, & talis fuit oblatio Christi in cruce, & talis non est reiterabilis: quia ratione diuinitatis sufficit ad delendum omnia peccata commissa & committenda. Sed quid de sacramento altaris quotidiano? Dicitur quod non est ibi sacrificij iteratio, sed unius sacrificij in cruce oblatis quotidiana commemoratio. parte 6. col. 904. c.

Enac propter magnitudinem corporis firmatissimus. parte prima. columna 1858. d.

Enach sit gigas, de cuius magnitudine & filiorum eius dicitur, &c. parte 1. col. 1471. c.

Enenia, festa dedicationis templi, &c. parte 5. col. 1190. b. & à diuersis alio & alio tempore obseruata fuerant. Ibidem.

Item parte 4. ad longum. columna 2363. a. b.

Enenia quare per omnes annos celebrare statutum fuit, &c. parte quarta. columna 2364. d. e.

Energumini & alij egroti, ut unguatur oleo à pontifice consecrato, ab apostolis hic mos traditus est. parte 5. col. 542. c.

Engaddi est locus ubi crescit balsamum prope mare mortuum, &c. parte tertia. columna 1827. c.

Enigma dicitur sermo figuratus, enigmatista qui figuraliter loquuntur. parte 1. columna 1323. b.

Enigmatista dicuntur filij ecclesie, quia legis enigmata spiritualiter intelligunt. parte 1. columna 1324. d.

Ennon, est proprium nomen & appellatiuum. parte 4. col. 645. b.

Enoch hoc nomen duo habuerunt: unus in generatione iniustorum & fuit primogenitus Cain. Secundus septimus in generatione iustorum: & quid hoc significat. parte prima. columna 132. d.

Enoch secundum doctores Hebræorum ex diuina providentia mortuus est ante terminum vite sue naturalis. &c. Doctores autem catholici dicunt, quod assumptus fuit à Deo, & in paradiso positus. par. 1. col. 133. c.

Enoch vixit 365. annis, sed cur ita paruum vixerit, & cur translatus fuerit in paradysum. parte 1. ibid.

Enoch & Elias dicuntur futuri testes Christi ad predicandum contra perfidiam Antichristi, &c. parte 6. col. 156. c.

Enos filius Seth primò inuocauit Deum. parte 1. col. 126. d.

Epar sine felle non habetur, nec diuitia terrena sine amaritudine possidentur. p. rte 4. col. 210. d. e.

Epar sicut ciborum calori suo contrahit ad se, & in sanguinem vertit, & singulis membris partes diuidit. ibid.

Ephesus metropolis erat Asiae minoris. par. 6. col. 145. a. & 145. c.

Ephi Grace corruptum, sed Hebraice epha, mensura est aridarum frugum. parte 4. col. 145. Item parte 1. col. 126. b.

Ephi, est mensura continens decem gomor. parte 2. col. 42. f.

Ephi mensura trinit. & ipsum Christum significat. par. 1. col. 94. a.

Ephot quid sit. parte 2. col. 42.

Item clarius parte 1. col. 97. b.

Ephot superhumeralis, opera iustorum & labores significat, humeris enim onera gestamus. parte 1. col. 74. d.

Ephot diuina scriptura vernaculo sermone nominat in prophetis, quod tradunt esse indumentum prophetantium. parte prima. column. 133. a.

Ephraim accrescens vel frugifer interpretatur, & descendit de Rachel per Ioseph filium suum, & per eum intelligitur regnum decem tribuum, quod frequenter in sacra scriptura vocatur Ephraim. par. 4. col. 74. c.

Ephraim quot annis natus fuit post Isaac, & ante exitum filiorum Israel de Aegypto calculatur. parte 2. col. 82. c.

Ephraim filios quomodo occiderunt viri Geth indigena, multipliciter ab Hebræis exponitur. parte 2. col. 104. c.

Ephraim dicuntur decem tribus, & quare. par. 4. col. 255. a. b. & erat principalior inter decem tribus. p. 2. col. 64. c. & 78. b. & 178. c.

Ephraim tribus inter alias videbatur magis aspirare ad regnum, & quare. parte 3. col. 105. c.

Ephraim filij quomodo & quando intrauerunt terram promissionis secundum aliquos Hebræos. parte 3. col. 109. b.

Ephrem & Ephraim idem nomen. ibid.

Ephrata una in sorte Ephraim, alia est que vocatur alio nomine Bethleem. parte 3. col. 148. f. Item parte 2. col. 102. c.

Item parte 1. col. 370. d. Item parte 5. col. 60. f.

Epicurus philosophus, & unde dicti, & quid docuerunt. parte 6. col. 553. c.

Epicurus dixit: Post mortem nihil est, & mors ipsa nihil est. parte 4. col. 218. c.

Episcopus vnus habeat vnā Ecclesiam, & sacerdos vnā parochiam, sicut Deus fecit virum & uxorem, ut sint duo in carne vna. parte 4. col. 219. f.

Episcopus est sponsus Ecclesie sibi tradita: propter quod portat anulum in designationis signum: nec potest eam dimittere sine licentia papæ. parte 1. col. 158. b. c.

Episcopus sponsus Ecclesie quando consecratur, nuptie celebrantur. parte 5. col. 105. b. c.

Episcopus religiosus pro necessitate subditorum interrumpere debet otium contemplationis, saltem ad tempus. par. 1. col. 196. f.

Episcopus bonus per Zachariam sacerdotem designatur, & quare. parte 5. col. 69. f.

Episcopus malus significatur per Valentium imperatorem Arrianum, &c. parte 6. col. 154. c.

Episcopus vnde dicitur. parte 6. col. 572. f. & 760. f.

Episcopi in maiori gradu Ecclesie sunt, & ab illo nomen accipiunt. parte 5. col. 513. c.

Episcopi nomen, presbyteri, & huiusmodi, nihil eis proderit, qui verbum domini mala conuersatione disperdunt, sed magis dignitatibus suis granabuntur. parte 4. col. 676. e. f.

Episcopi & presbyteri nostri temporis hoc habent, quod inter senes & principes veteris populi fuit, scilicet. Rapina pauperis in domo vestra, &c. parte 4. col. 55. b. c.

Episcopi non sunt eligendi per indictiones & per falsas promissiones, sed per deuotas orationes. parte 5. col. 782. f.

Item parte 6. col. 146. d. e.

Ego (ait Theophilus episcopus) si dederitis mihi aliquem auribus truncatum, sed moribus probatum, non dubito eum episcopum facere. parte 5. column. 312. f.

Episcopi officium concernunt sex actus specialiter. parte sexta. column. 681. b.

Episcopi deuotè tentationem de quadam muliere suggestionem diabolicam factam, archidiaconus pluris facit quam factas diffusiones, homicidia, & alia multa enormia. parte quarta. column. 131. c.

Episcopi archidiaconi, & curati mali, qui deficiunt in cura regimini populi, querunt eius pecuniam, & non salutem. parte quarta. column. 224. f.

Episcopi aliqui precepta sua & statuta, licet frequenter sint de indifferentibus, seruari strictius faciunt quam diuina. parte quinta. column. 128. c.

Episcopi mitras suas cornutas nimis sumptuose ornant auro & lapidibus preciosis ad ostentationem de bonis quæ deberent expendi ad pauperum sustentationem, & cetera. parte quarta. column. 707. c.

Episcopi designantur per iuga quæ sunt capita montium, &c. parte 4. column. 572. e.

Episcopi plures non presunt vni ciuitati. parte sexta. col. 98. a. c. column. 572. e.

Episcopi sunt successores apostolorum, & mortuo episcopo illi ad quos pertinet debent sine mora dispendio de alio prouidere. parte sexta. column. 979. c.

Episcopi debent præ ceteris implere decalogum, & duo precepta charitatis. parte 5. column. 187. c.

Episcopi habere debent virtutes quatuor in se specialiter super alios sacerdotes, & quæ istæ sunt, & per quid significantur. parte prima. column. 781. a. b. c.

Episcopi qui sub summo pontifice sunt ecclesie ministri, figurati fuerunt per vigintiquatuor sacerdotes veteris Testamenti, & per vigintiquatuor seniores in Apocalypsi. parte 2. column. 111. c.

Episcopi & reges quibus competit vnctio, debent imitari Dauid in mansuetudine & iustitia. parte 3. col. 389. c.

Episcopi & eorum adiutores debent subditorum peccata reputare sua per compassionem. parte 3. col. 364. f.

Episcopi & doctores multi tempore Honorici regis Vandalorum linguis amputatis dono spiritus sancti adhuc postea locuti sunt, & predicauerunt publice. parte 6. column. 154. c.

Episcopi ecclesiarum quibus scripsit beatus Iohannes quæ sunt. parte 6. column. 243. & column. 1470. f.

Episcopi mali per Saraiæ designantur, qui inter pretatur vinctus. parte 2. column. 1002. d.

Episcopi dicuntur stella & quare. parte 6. column. 1467. a.

Episcopi per angelum significantur. parte 6. col. 133. f.

Episcopi benedictio quam facit vnde figuratiter sumpta est, & quomodo fiat: & de hoc mystica expositio, & cetera. parte prima. column. 1155. c.

Episcopi & presbyteri olim eiusdem nominis erant, & cetera. parte sexta. column. 1144. f.

Episcopi & presbyteri non solum debent edificare plebem fidelium sed etiam populus ministerium verbi ab his qui dicere nouerunt, debet exigere, & de hoc figura. parte 2. column. 1239. c.

Episcopi nomine presbyterorum nomen, & sub presbyteri nomine episcoporum nomen intelligitur. parte sexta. column. 762. f. & column. 128. d.

Episcopi & doctores ordinati sunt per singulas vrbes, qui libros sanctos scripserunt: quibus abundante fame verbi, & deficientibus doctoribus, indigentiam nostram reficeremus. parte prima. column. 405. a. b.

Episcopi per quatuor partes diocesis sue predicare debent fidem trinitatis, & hoc per duodenarium insinuat. parte 5. col. 514. f.

Episcopi aut presbyteri aut diaconi officio in hac vita, maxime hoc tempore, nihil difficilius laborioius, periculosi, & contra nihil beatius, &c. parte 5. col. 247. c.

Episcopi

Episcopi & presbyteri aliquid de Pharisæorum assumunt supercilio, cum vel damnare innocentes vel soluere se noxios arbitrabantur. parte 5. col. 281. c.

Episcopi spiritualiter sunt successores apostolorum, licet omnes Christiani sint serui Christi. parte 5. col. 1268. c.

Item parte 3. col. 748. f.

Episcoporum electio debet fieri instinctu spiritus sancti, & per timentes Deum: non per potentias seculares, vel per minas aut promissiones. parte 6. col. 1125. c.

Episcoporum conditiones, quas, & quales atque qualia debent habere, & quid per talia denotatur. parte 6. col. 759. b.

Episcoporum status designatur per architurnum. parte 3. col. 173. c.

Episcoporum maxime & sacerdotum diuitie debent esse victus & vestitus. parte 6. col. 702. f.

Episcoporum status altior est statu religionum. parte prima, column. 196. f.

Episcopis non est data potestas presenti morte damnare, quæ habebant presbyteri in lege. parte 1. col. 188. d. d.

Episcopis qui successores apostolorum, dicitur: Vos estis sal terra. parte 5. col. 100. f.

Episcopos & ministros ecclesie negligentes corripit sermo diuinus, qui indignè accedunt ad altare Dei. par. 4. col. 2170. b. 2171. d.

Episcopatus & presbyteratus, formidanda summopere officia, ne accedamus indigni, & ventri & ocio seruimus, ne honorem nos accepisse non onus putemus. parte 4. col. 1324. d. e.

Episcopatus Romanus cessauit septem annis & sex mensibus, propter immanitatem persecutionis. parte 6. col. 1520. f.

Episcopatus dicitur apostolatus: vnde episcopi successores sunt apostolorum. parte 6. col. 983. c.

Episcopatum desiderans, opus desiderat, non dignitatem: laborem non delicias: non crescere fastigio, sed humilitate. parte sexta, column. 702. f.

Episcopalis dignitatis gradus ab apostolorum numero initium sumpsit. parte 1. col. 794. f.

Vide etiam in Duodenarius nune.

Epistola Ieremie secunda non fuit in Babylonem missa, donec post mortem Ieremie Baruch illam portauit, &c. parte quarta, column. 1054. f. parte 2. col. 1647. c.

Epistola Pauli quare scripta sunt post euangelia, &c. parte sexta, column. 9. a.

Epistola catholica & canonica, quæ & quare sic dicantur. parte 1. in Epistola D. Hieronymi.

Epistolarum Pauli libri subiectum. parte 6. col. 9. d.

Epistolas aliquando falsi apostoli & heretici mittebant sub nomine verorum apostolorum Christi ad deceptionem. parte 6. column. 669. c.

Epulatio festiuitatum non iuuat, quem pietas non commendat. parte 5. col. 388. e.

Epula delitiosa & crassitudo carniū prouocant corpus ad libidinem. parte 6. col. 165. b.

Epula superbi cordis (quod est insatiabile) est inuidia. par. 3. col. 1206. d.

Epulonius purpurati testimonium obiciemus eis qui in conuiujs non solum gula & ebrietate, sed auribus luxuriantur, ut per omnes sensus anime fortitudo mollescat. parte 4. col. 231. a.

Equus inter alia animalia est mirabilis in multis, & maxime in quatuor, scilicet in fortitudine, in libidine, in agilitate, in audacia. parte 3. col. 374. f.

Equus quas ob causas homini datus est à domino Deo. parte 3. column. 376. f.

Equus anima est corpus, & quare. parte 3. col. 324. d.

Equus est predicator, & quare. ibidem. f.

Equi ad perditionem hominum magis ordinantur, quia per eos bella geruntur. parte 2. col. 84. f.

Equi cum in bono accipiuntur sicut asini, camelis & muli, conuersos ad dominum, populos gentilium, vel curas rerum temporalium, domino, anime subiugatos ostendunt. parte 2. col. 1356. d.

Equi demonum sunt mali homines eorum instinctum sequentes sicut equi Dei sunt boni homines. parte 2. col. 83. c.

Equi albi, rufi, varij, quos vidit Zacharias: secundum aliquos notat populos. f. Persarum, Græcorum & Romanorum, qui secundum

successionem regnorum affligerunt Iudæos. Per ascensores intelliguntur angeli eis prelati. parte 4. col. 2189. c.

Equis nunquam referuntur filij Israel vti esse. Lex quoque nihil de equis sed asinis mandat. parte 2. col. 82. e. Vide etiam. col. 590. f.

Equos quare precepit dominus subernare, & non asinos. parte 2. column. 24. e.

Erasmus Imperator cepit regnare post Phocam anno domini sexcentesimo decimotertio, & imperauit annis triginta. parte 6. column. 1579. c.

Erectio tabernaculi secundum aliquos, facta fuit secundo anno egressionis de Aegypto, mense primo, prima die mensis. parte 1. column. 1204. e.

Erectio tabernaculi pro facienda oblatione secundum. Ra. Sa. fuit duplex. Vna quotidiana quæ erigebatur mane, & deponebatur vespere. Alia stabili, quæ permanebat usque ad motionem castrorum. parte 1. col. 1205. c.

Eremita comparatur pellicano, nocticoraci, & passeri, &c. parte 3. column. 1211. a.

Eremitas Aegyptiacos vastauit episcopus quidam Lucius dictus & Arrianus, & tria milia simul vel amplius cum equitibus inuasit. Et illi contra gladijs obiciebantur ceruices & nihil dicebant nisi, Amice, ad quid venisti. parte 4. col. 1360. & column. 2151. c. col. 2340. f.

Ergastulum & ergasterium idem est operatorium, s. vbi rei ad opera faciendā relegantur. parte 1. col. 535. b.

Ero qui ero. Sic habetur in Hebræo pro illo, Ego sum qui sum, & quomodo sit hoc accipiendum. par. 1. col. 505. a. b. c. & 509. a. b.

Erogare diuitias proprias in seculo pauperibus, non est maioris perfectionis quam in religione mendicare. parte 6. col. 1204. f.

Errare possunt homines quamdiu sunt in presenti vita, sed in beatis Deum clare videntibus hoc est impossibile. par. quarta, column. 241. c.

Errat homo duplici ex causa, vno modo per ignorantiam, alio modo per passionem. parte 3. col. 157. a.

Errant de facili fugientes præ timore propter mentis turbationem. parte 4. col. 181. c.

Errare quomodo quis potuit à via Dei, statim ut de ventre matris exiuit, aut quomodo potuit falsa loqui nuper editus puer? parte 1. col. 1175. a. b.

Errasse & peccasse, qui in pace negligenter vixerant, multis hodie profuit, dum post casum penitendo erecti, vigilantius Deo seruiunt. parte 2. column. 1294. e.

Errantium infirmitati nonnunquam cum mititate consulendum est, & maxime in illis, ubi fructus aliquis de errantium conuersione speratur. parte 4. col. 2561. a.

Error triplex remouetur circa appetitum sapientie procedens ex vna radice. parte 3. col. 1875. a. b.

Error triplex impugnat primus procedit ex defectu naturali, secundus ex defectu penali, tertius ex defectu morali. parte quarta, column. 464. f.

Error de diuina providentia, quod se non extendat equaliter ad superiora & inferiora, & ad actus humanos, improbat, & quando incipit ille error. parte 3. column. 721. column. 722. f. & column. 71. b.

Item parte 5. col. 143. b.

Item parte 6. col. 558. f.

Error philosophorum dicentium, Deum producere res de necessitate, improbat. parte 5. col. 1020. f.

Error dictum animas sanctas à corporibus exutas à visione diuina retardari usque ad iudicium. parte 6. col. 292. f.

Item parte 5. col. 1318. f.

Error Saduceorum vnde ortum habuit, & quis fuerit. parte 6. column. 1220. f.

Error Origenis, quod merita præcedentia in alia vita istam præcedente, sunt causa prædeterminationis & reprobationis diuinæ. parte 6. column. 122. f.

Error Origenis, qui posuit quod omnia sic subijciuntur Christo, quod demones & homines damnati subijciuntur Christo secundum conformitatem voluntatis, quia posuit quod per aliquod tempus certum post iudicium quo demones & damnati recipiuntur ad

tur ad penitentiam, & ulterius ad gloriam. par. 6. col. 820. f.
Error Nouati fuit contrarius errori Origenis: iste enim nimis retractavit penitentiam, hic autem nimis laxauit. parte sexta, columna 858. f.

Error Lactantij excluditur, qui dicit resurrectionem futuram non esse omnium simul, sed successiue secundum dignitates. par. 6. columna 847. c.

Error quorundam monachorum simplicium, Deum esse corporeum existimantium: propter quod vocati sunt anthropomorphite. parte 6. columna 1220. f.

Error Arrij, quod ex carne & verbo non est facta una natura, sed ipsum verbum carnem assumpsit, non tamen animam. parte 5. columna 1029. c.

Error Arrij, quod filius Dei est pura creatura, & per consequens minor patre improbat. parte 5. col. 1106. & col. 1258. c.

Item parte 3. col. 1978. e.

Error Arrij afferentis patrem & filium & spiritum sanctum distinctos esse, sicut in personis, ita etiam in essentiis, fuit reprobatus in concilio Niceno. parte 6. col. 1337. c.

Error Eulicetis dicentis, quod ex carne & verbo facta est una natura, sicut & una persona, improbat. par. 5. col. 2030. f.
Et licet multi heresiarche fuerint, tamen de isto specialiter beatus Ioannes facit mentionem. par. 6. col. 1541. c.

Error Macedonij condemnatus fuit in synodo secunda. s. in Constantinopoli, ubi fuerunt 150. episcopi. Differbat autem ab Arrio, dicens, filium esse eiusdem nature cum patre: sed conueniebat cum eo, dicens spiritum sanctum esse creaturam & seruum filij. parte 6. col. 1537. c.

Error Manicheorum, qui ponunt duo principia, vnum simpliciter bonum, aliud simpliciter malum. parte 5. col. 1020. f.

Error Manichei dicentis vetus Testamentum à diaboli esse inuentum. parte 5. col. 1060. d.

Item parte 1. col. 1682. b.

Error Manichei, quod Christus est sol iste visibilis. p. 5. col. 1155. c.

Error Manicheorum, quod plenitudo spiritus sancti non fuit in apostolis, tollitur & reprobat. par. 5. col. 1385. c.

Error Apollinaris: quod verbum assumpsit animam sensitivam, & non intellectivam, improbat. par. 5. col. 1030. f.

Item parte 6. col. 863. c.

Error Valentini, quod Christus Dei filius corpus celeste attulit, & per virginem transiit, nihil de ea assumendo improbat. par. 5. columna 1072. f.

Error Valentini, quod Christus habuit corpus celeste, & etiam error Manichei, scilicet quod habuit corpus phantasticum improbat. parte 5. col. 123. a.

Error Hebrionum, qui dicebant Christum esse purum hominem, & per consequens ante Mariam non fuisse, improbat. parte 5. columna 1010. d. e.

Error Sabellij, qui ponit in Deo unitatem personarum sicut & essentiarum, sicut & contrario Arius ponit diuersitatem essentiarum sicut & personarum. parte 5. col. 1197. c.

Error Pelagij fuit, quod homo ex puris naturalibus absque gratia spiritus sancti potest vitam eternam mereri. Et quod pueri nascuntur absque peccato originali, & consequenter quod non purgarentur in baptismo à culpa originali. parte 6. col. 1541. c.

Error Grecorum, quod Christus cœnauit cum discipulis suis tertia die ante passionem, reprobatur. parte 5. col. 433. e.

Error Grecorum dicentium, quod Christus consecrauit in pane fermentato, & quod fecit cum discipulis suis pascha. xij. luna. tertia die ante passionem, reprobatur. parte 5. col. 1268. e.

Error Grecorum dicentium, quod sacramentum eucharistie est tantæ necessitatis: quod etiam pueris debet dari sicut & baptisimus, reprobatur. parte 5. col. 1131. c.

Error in populo regni Iude erat circa diuinam providentiam, tenendo quod Deus non haberet providentiam de istis inferioribus, nec per consequens inferre propter ea que fiunt hic, aliquā penam. parte 4. col. 71. c.

Item parte 3. col. 2049. c.

Error Iudeorum fuit dicentium, Deum tradere obliuioni peccata ex dilatazione punitionis. Alius etiam error quorundam Iudeorum erat impunitatem sibi arrogantiā, eo quod legem à Deo receperant præ ceteris gentibus. parte 6. col. 31. c.

Error Iudeorum dicentium, quod promissiones Dei de bono futuro fiunt absolute, nec retractantur. Sed conuersiones Dei sunt sub conditione, scilicet, si non egerint penitentiam illi quibus fiunt. & ideo accedente penitentia retractantur, & exemplum de hoc. parte 4. col. 774. d.

Error Iudeorum dicentium, quod Adam in centum tribus annis quibus contulit se ab uxore sua Eua propter interfectionem Abel, demones succubi iungebantur ei, & concipiebant ab eo, & pariebant demones, & isti fuerunt filij Adam, qui ut dicunt, incitauerant Salomonem ad peccandum, & per hoc diuinitus fuit regnum tempore filij sui. parte 2. col. 554. e. f.

Error Iudeorum dicentium, quod in omni afflictione vel punitione quam sustinuerunt vsque nunc, & sustinebunt vsque ad aduentum Messie, semper expiatur aliqua pars peccati debita pro vituli adoratione. parte 4. col. 811. a.

Error Iudeorum qui dicunt verum Messiam iam natum, sed cum angelis esse, vel per mundum euagari quousque habeat licentiam veniendi à Deo. parte 4. col. 539. c.

Error Iudeorum super edificatione, & deiectione, & renouatione ciuitatis Ierusalem & templi. parte 4. col. 796. e. 814. f.

Error Iudeorum expectantium Christum futurum & dominaturum toti mundo temporaliter, & educiturum eos de captiuitate, & positurum eos in maxima gloria & honore super omnes gentes. parte 5. col. 748. f.

Error Iudeorum & Saracenorum de creatione ceti grandis, & carnes famelle referuatæ dicunt iustis in resurrectione. parte 1. col. 25. c.

Item parte 3. col. 1235. c.

Secundo, quia videbant quod impij prosperant, & c. parte quarta, columna 987. c.

Error dicentium, quod qui seruit Deo vanus est. par. quarta, col. 2195. & col. 2201. c.

Error dicentium, quod credentes etiam si in peccato mortali moriantur, non damnantur. parte 5. col. 1063. c.

Error credentium fidem & baptismum sufficere sine bonis operibus, improbat. parte 6. col. 239. f.

Error triplex eliminatur cum dicitur. Hæc omnia operatur, unus atque idem sps. di. sin. prout vult. Primo gentilium, qui dijs pluribus gratias attribuebant, secundo negantiam providentiam Dei circa singularia, tertio attribuentium fato vel constellationibus, & c. donorum diuersitatem. parte 6. col. 305. c.

Error duplex tollitur circa hoc cum dicitur, A nobis quasi ex nobis. Vnus illorum qui dixerunt liberum arbitrium nihil agere in meritorio opere, sed totum esse à Deo. Alius error est Pelagij dicentis, quod inchoatio boni operis est à nobis, cōsummatio autem à Deo. parte 6. col. 375. c.

Error dicentium quod Deus sit auctor peccati, & bonum meriti esse ab homine, & hominem sine gratia posse mereri vitam eternam, quod Pelagiani asserunt, improbat. parte sexta, columna 1268. f.

Error dicentium doctrinam Pauli non esse bonam, improbat. parte 6. col. 1370. f.

Error pauperum de Lugduno, qui dixerunt, quod quilibet iustus maior est quocunque peccatore, quod sacerdos peccator non potest benedicere iusto, etiam puro laico, sed econuerso, quilibet iustus etiam purus laicus est sacerdos verus & nullus alius, sed improbat. parte 6. col. 873. c.

Error dicentium, quod actus matrimonialis semper est in peccato, & quod fornicatio simplex non est peccatum mortale, excluditur. parte 7. col. 831. c.

Error circa futurum iudicium duplex fuit. Vnus eorum à tempore apostolorum, s. quod illud iudicium erat valde propinquum. Alius est totaliter contrarius, s. illorum qui negant iudicium futurum. parte 6. col. 1300. d. e. f.

Error quo liber Iudith & Tobia in prologis suis inter agiographa intitulantur, cum inter apocrypha dicendum esse, unde inoleuerit. parte 1. col.

Item parte 2. col. 1549. b.

Err

Erubescant quare non habuerunt protoparentes ex sua nuditate ante peccatum. parte 1. col. 82. f. Et col. 108. c.

Error maximum principium est velle metiri diuina, & illa que totaliter transcendunt intellectum humanum per rationem humanam. parte 6. col. 222. f.

Error aut perfidia aliquod indicium qui rursus ostendunt post agnitionem fidei quam in Christo suscipiunt, tales in cicatrice sanati vulneris lepram portant. parte 1. col. 1019. a.

In errorem qualibet studiosa speculatio fit, nisi dominus in ea habitet. parte 3. col. 497. c.

Error suum (quo diuinitati Christi contradicunt) qui firmare conantur autoritate sacre scripture, calamo Christum caput percipiunt. parte 5. col. 454. f.

Errores Apollinaris & Arrij improbantur, quia non ponunt omnia subiici Christo in futuro secundum naturam humanam. parte 6. col. 820. f. Et col. 858. f.

Errores carnalium hominum in vsum nostrum non conuertamus, sed prolato terrena fragilitati deputemus, & quasi indignos viris spiritualibus abiciamus. parte 1. col. 1534. e.

Errores hereticorum inter Christianos non sunt imponendi veris Christianis: sic inter Iudeos, etsi fuerunt aliqui habentes erroneas opiniones, non tamen approbantur à Iudeis communiter. parte 1. col. 51. a.

Erubescant pati pro pena de peccatis, pars est diuini iudicii. parte 5. col. 72. f.

Erubescant & confuso secuta est ad conuersionem Iudeorum ad fidem de peccatis præteritis, & maxime in procuratione & consensu mortis Christi per veram penitentiam. parte 4. columna 1703. c.

Erubescere malum, sapientie est, bonum vero fatuitatis. parte quarta, columna 1099. a.

Erubescit tanto magis coram hominibus humana sapientia, veritate superante, quanto plus se contra Deum erigit. parte 4. columna 879. b. Interl.

Eruditio omnium nihil prodest, nisi Dei scientia coronentur. parte 1. columna 974. f.

Eruditio communis est rationalis scientia, & est duplex: una que celsiora docet, altera moralis, & significantur per obitricas Hebræorum. parte 1. col. 481. a.

Eruditores multorum cum magis auditores ad celestia diligenda instituunt, nimis pro terrenis curam gerunt: immo acquisita pro spe eternorum relinquunt. parte 2. col. 1214. a.

Esaias natus fuit post dationem legis, scilicet per sexcentos annos & amplius, & etiam multi propheta posteriori, vt Ieremias, Ezechiel, David, Aggeus, Zacharias, & plures alij. parte 4. columna 399. c.

Esaias quo tempore prophetare cepit, & quare de tempore illo non facit mentionem. parte 4. col. 7. a.

Vide plura in Esaias.

Esaias qua visione vidit Deum sedentem super solium, & quid notatur. parte 4. col. 78. e.

Esaias quo tempore dixit: Ecce virgo concipiet. parte 4. col. 93. c.

Esaias dicitur fuisse auunculus ipsius Manasse ex parte matris, & propter hoc nobilem fuisse genere intelligendum est. parte secunda, columna 980. f.

Esaias vir nobilissimus solo cilicio induebatur, vt Hebræi tradunt cuius filiam rex Manasse accepit in coniugium, & non erubuit nudis pedibus incedere. par. 4. col. 403. b. c.

Item parte 2. col. 980. f.

Esaias tribus diebus stetit, & incesit nudus, & non tribus annis: & quid per hoc notatur. par. 4. col. 205. c.

Esaias quomodo vidit Christum nasciturum de populo Moab per Ruth Moabitidem, quam acceperat Booz in uxorem. parte 4. columna 175. c.

Esaias iussit apponi emplastrum de ficis ad sanandum eum quod de natura sua erat aggrauatum illius infirmitatis: & ideo iussit propheta apponi, vt sanatio mirabilior appareret. parte 4. columna 342. f.

Esaias prauidit Iudeos pro maiori parte non credituros in Christum. parte 4. col. 443. c.

Esaias dicens capitulo. 48. Non à principio in abscondito locutus sum, ex tempore, antequam fierent ibi eram, & nunc dominus Deus misit me & spiritus eius, & c. Ista verba Ra. Sa. mendaciter exponit: sed multipliciter confutatur. p. 6. col. 1699. a. b. c.

Esaias quia nobilis erat genere, non fuit ausus rex Manasse eum ita de facili interficere sicut alios, sed quæsiuit occasionem de lege dicens, Tu dixisti, Vidi dominum, & c. & tamen scriptum est, Non videbit me homo, & c. & indicauit eum ad mortem, & c. & quomodo & quare fuit secatus ferrea serra vt dicunt Hebræi, aut lignea, vt dicunt Latini, & c. p. 2. col. 978. e. & 980. f.

Item parte 4. col. 7.

Esaias verbum quo dicit, Et accessi ad prophetissam, & concepit filium, & c. de quo puero intelligendum. expositio ad hoc datur, sed improbat. parte 4. col. 101. a. b. c. 102. d. e. f. 103. a. 1043. d.

Esaias tradunt Hebræi, quia dixerat, Audite verbum domini principes Sodomorum, occisum. vel quia dixerat, Vidi dominum, & c. parte 4. col. 19. b.

Esaias interpretantes septuaginta, multa occultauerunt, & tam aperta fidei sacramenta noluerunt prodere ethnicis, & quare. parte 4. columna 5.

Esaias inquit Ieronymus, nemo me putet breuiter posse exponere, cum vniuersa domini sacramenta contineat. par. 4. col. 5.

Esaias, nesciens literas i. gentilis legere non potest, neque sciens literas i. Iudeus qui scientiam literarum iactat, & c. p. 4. col. 5.

Esaias commentati sunt aliqui Grecorum ante Ieronymum, & pauci, & qui sunt tales. parte 4. col. 5.

Esau, Edom & Seir idem dictus est, & omnium horum ratio. parte 4. columna 1270. f.

Item parte 2. col. 1015. c.

Item parte 1. col. 373. 0.

De Esau filijs primo duces exierunt, postea reges sibi fecerunt. Tercio iterum regnum reductum est ad ducatum, sicut filij Israel, primo habuerunt iudices, postea reges, & tertio duces post captiuitatem Babylonis. parte 1. col. 373. c.

Esau an ius primogeniture vendendo pro tam vili precio peccauit. parte 1. col. 248. c. & quare ab apostolo prophanus dicitur. Ibidem. 302. 303.

Esau an dixerit mendacium ius primogeniture sibi attribuendo. parte 1. col. 319. f.

Esau à quo gens Idumæorum est, fuit persecutor Iacob fratris sui, s. Idumæi ab ipso descendentes fuerunt persecutores filiorum Israel à Iacob descendit. parte 3. col. 2225. c.

Item parte 1. col. 319. f.

Item parte 4. col. 1910. f.

Esca herbarum & fructuum non fuit data hominibus, bestiis & auibus communiter, sed singula singulis secundum conditionem nature sue. parte 1. col. 33. c. 34. f.

Esca quomodo non inquinat animam, vt Christus dicit cum tamen aliqui cibi in lege reputarentur immundi, vt caro porcinæ, & c. parte 5. col. 264. f.

Esca mole obruere ventrem, nocet, sed abundare gratiarum donis prodest. parte 6. col. 956. d. e.

Eschines orator Atheniensis, Rhodum in exilium missus fuit, & quare, & Demosthenem oratorem bestiam appellauit, & c. parte 1. Vide etiam in Demosthenes.

Esdras scriba in lege Dei fuit, & promptiores literarum figuras quam ante Hebræi habuerunt, repperit. parte 2. col. 517. c.

Item parte 1. columna 1212. d.

Esdras velox in lege Moysi scriba appellatur, quia legem Moysi qua consumpta erat refecit. parte 2. col. 1316. d. e.

Esdras sacerdos tempore Neemie propheta reparauit libros veteris Testamenti per Chaldeos combustos. parte 4. col. 2394. f.

Esdras reparans bibliothecam à Chaldeis incensam, non reparauit omnes libros, sicut patet de libris Salomonis, quos fecit de naturis animalium & herbarum, & c. par. 2. col. 517. c. & col. 1053. c. col. 1134. e. col. 1316. d. e.

Esdras nonnulla vt referunt quæ oportuna putabat adiecit, dicit quibus est & illud. Et non surrexit propheta, & c. p. 2. col. 1316. d.

Item parte 1. columna 1212. d.

Esdras liber vnicus est, tertius enim & quartus libri ab ipso Iero-

ymio inter apochrypha computantur. parte 2. col. 1316. d. e.
Esdras ut de illo dicit Rab. Sa. magistri dixerunt ipse est Malachias, qui in duodecimo prophetis ultimus ponitur. parte 2. col. 1321. d. Et col. 1339. d. e.
Esdras & suorum confecerunt deuotio notatur. p. 2. col. 1336. d. e.
Esdras scripsit librum Paralipomenon per adiutorium & directionem Aggei & Zacharie prophetarum sibi contemporaneorum ut Hebrei dicunt. parte 2. col. 1573. b.
Esdras primo venit Ierusalem cum Zorobabel, sed postea rediit ad regem, ut plures Iudeos secum adduceret, & a rege ampliores gratias impetravit. parte 2. col. 1397. b. c.
Esdras ut communiter tenetur a nostris doctoribus psalmos a diuersis factos in libro psalmorum collegit. parte 3. col. 415. a. b. Et col. 413. c. Item parte 6. col. 982. f.
Esdras tradunt quidam esse Malachiam prophetam, alij dicunt fuisse Iosedech patrem Iesu sacerdotis magni. par. 2. col. 1030. c. Et columna 1338. e. f.
Hebrei aptant multa scripta Zacharie prophete de Esdra dicta. Ibidem.
Esdras Ierosolymorum episcopus, Leuiticum satis plene exposuit. parte 1. columna 909. c.
Esse ab aliquo non competit essentia diuina, sed tantum procedens persona est. parte 3. col. 1977. c.
Non esse vel male esse dicitur perire. parte 3. col. 45. a.
Esse signat immutabilitatem. parte 1. col. 499. b. c.
Esse alicubi dicitur, aliquid tripliciter. Primo per potentiam: secundo per presentiam, tertio per essentiam. parte 3. col. 1027. c.
Esse & vivere licet secundum se sit delectabile, si tamen sit subiectum multis miseriis & tristitiis, efficitur tristabile & odiosum, in tantum quod aliqui propter hoc se interimunt, quamuis erronee. parte 3. col. 45. Et col. 139. c.
Melius est non esse quam male esse, an & quomodo sit verificabile vel intelligendum. parte 4. col. 826. f.
Esseni qui dicantur. parte 2. col. 1126. f.
Essentia diuina quod habeat in se plures personas, & quod sunt tres probatur ex scripturis Hebraicis, & soluuntur obiectiones in contrarium. parte 6. col. 1731.
Vide etiam in Trinitatis sancta mysterium.
Est verbum est substantiuum, & habet suppleri in pluribus locis sacre scripture, ut ibi, Liber generationis Iesu Christi: est supple. parte 5. col. 29. f.
Est verbum in omnibus suis modis & temporibus supponitur in Hebreo. parte 5. col. 1291. c.
Esurios vel sitis iustitie respectu proximi excellētius se habet per beatitudinem, quam per virtutem politicam, quando, scilicet, cum quodam feruenti desiderio insolito talia exequitur, sicut esuriens & sitiens feruenter comedit & bibit. parte 5. col. 97. c.
Esus & potus secundum exigentiam temporis laudabili modo, vel sobrie magis & abstinētius est accipiendus. par. 3. col. 1784. f.
Esus carniū & piscium concessus est post diluuium. parte 6. col. 1366. f. Item parte 1. col. 35. c. Et col. 140. c. d. Et col. 165. b. c.
Esus carniū ne crederetur omnino esse Iudeis prohibitus extra Ierusalem, ut aliqui credebant, ideo declaratum fuit eis quomodo esus carniū erat eis alicubi licitus. scilicet, de animalibus que non tenebantur offerre, sed non de animalibus immundis in lege prohibitis. parte 1. col. 1531. c.
Esus sanguinis generaliter erat prohibitus de omnibus animalibus. parte 1. col. 930. e. f.
Esus sanguinis piscium & locustarum non est Iudeis interdictus, ut dicit Ra. Sal. parte 1. col. 966. f.
Esus adipis & sanguinis quare Iudeis fuit prohibitus. parte 1. col. 930. e. f. & col. 1531. c. & col. 966. f.
Ab esu sanctificatorum excluduntur in lege octo persona, & horum ratio. parte 1. 1097. b. c.
Esus de quibus oblationibus fuit prohibitus & illicitus. parte prima, columna 933. b. c.
Esus carniū hostiarum pacificarum quibus fuit licitus. parte prima, columna 966. f.
Esus simie & ursi quare fuit prohibitus, &c. parte prima, columna 1006. f.

Esus multorum animalium & aliarum rerum, per Iudeos in lege illicita relaxata sunt & multa licita restricta, male interpretantes scripturam. parte 5. col. 261. c. Item par. 1. col. 929. b. c. Item parte 5. col. 555. c.
Esus sanguinis generaliter fuit prohibitus in lege, ne, per esum sanguinis homines non abhorrent effusionem sanguinis humani ad quam Iudei erant promi, & ut ad pietatem exercebantur etiam circa alia bruta animalia. parte 1. col. 1531. c.
Esus volucrum dedit dominus Iudeis nauicantibus, & non ferarum, Non quadrupedum, non terrestrium animalium, & quare. parte 1. col. 1239. a.
Et sermo coniunctionis est, &c. Et quare & quomodo in principijs librorum ponitur. parte 4. col. 143. a.
Et egredietur virga, &c. quare preponitur & coniunctio, &c. parte quarta, columna 150. f.
Etham fuit Leuita & cantor de villa Ezrai, & ab eo intitulatur psalmus lxxxviij. qui incipit, Misericordias domini. parte 2. col. 700. f. Item par. 3. col. 1117. b.
Ethian est nomen proprium cuiusdam deserti. p. 1. col. 1423. a.
Et est nomen appellatiuum, & significat fortitudinem. parte 3. columna 984. f.
Ether dicitur illa pars elementorum, que contiguatur sphaera lune. parte 3. col. 1635. c.
Aethiopes dicti sunt coruini generis propter similitudinem nigredinis, & quia in aliqua parte 3. col. 923. c.
Aethiopia citius & vniuersalius fuit conuersa ad Christum quam Aegyptus. parte 3. col. 921. c. & col. 962. e. f.
Ethnici nouem diebus mortuos suos flebant. parte prima, columna 372. d. e.
Ethnici ex multitudine verborum compositorum in oratione credebant aliquid Deo manifestari quod prius esset sibi ignotum. parte 5. col. 126. f.
Eua, quomodo diuersimodo fuit subiecta Adæ ante peccatum & post. parte 1. col. 102. e. f.
Eua non proprie dicitur virago, sed magis proprie diceretur vira, si sermo latinus pateretur, ut hoc deducitur ex derivatione a p. Hebraeis. parte 1. col. 83. c.
Eua quomodo mater viuorum appellatur, cum mortem & mortales satus parere meruerit? parte 1. col. 104. c.
Eua utrum significet vitam penalitatem subiectam, vel simpliciter sonet vitam, non connotando quod sit penalitatem subiecta vel non. parte 1. col. 104. f. & col. 106. c.
Eua ad quid sit facta Adæ in adiutorium. parte 1. col. 81. c.
Eua an & quomodo & quibus ante esum peccauit. parte prima, columna 100. d.
Eua in tentationem serpentis prima prorupit in quadam elationem, & sibi displicuit restrictio precepti, ubi notatur quod nollet esse sub precepto diuino, fuit initium transgressionis comedendo. parte 3. col. 8. e.
Eua, ut dicunt Hebrei in quolibet partu peperit geminos, scilicet, masculum & feminam, & sic dicitur communiter quod Cain accepit sororem suam. parte 1. col. 120. f.
Eua formatio de costa virum fuit secundum cursum naturæ, an supra naturam. parte 1. col. 79. b. c.
Euangelista quilibet tradidit quadruplicem noticiam de Christo figuratam. parte 5. col. 7. a.
Euangelista quatuor per quatuor facies animalis designati sunt, quod figurauit Christi euangelium quadrifarie describendum. parte 5. col. 663. b.
Euangelista tres sunt figurati per tria animalia in terra gradientia, scilicet, hominem, vitulum, & leonem. Iohannes autem fuit figuratus per aquilam in altum volentem. Et super hoc mysterium. parte 5. col. 1009. 1010.
Euangelista dicuntur fabri, & quare. parte quarta, columna 2192. e.
Euangelista sunt qui gaudia celestis patrie annunciant. parte 4. columna 1397. c.
Euangelista quatuor qualiter Christi incarnationem, passionem, & resurrectionem, insinuant. Et figurantur per quatuor circulos arce. parte 1. col. 733. b. c.

Euangelista & predicator Christi sunt ut angeli ascendentes ad intelligendam diuinitatem, ut inueniant in principio verbum apud Deum, &c. & descendentes ut inueniant ipsum factum ex muliere. parte 1. col. 324. b. c.
Euangelista dicuntur celi, & quare. parte 1. col. 1680. f.
Euangelista repetendo dicta alicuius vel aliorum, aliquando repetunt eadem verba, aliquando sententiam per alia verba. parte 5. col. 532. f.
Euangelista & apostoli, etsi aliquando aliorum scriptorum nomina ad sententias allegauerunt, vel duorum prophetarum sententias coniunctas, sub salterius tamen horum nomine allegauerunt, congruenter id fecerunt. par. 5. col. 449. b.
Euangelista quatuor, quadam quæ audierunt scripserunt. parte 5. columna 669.
Euangelista qui euangelium pacis & gloria Christi predicant, significantur per quatuor filios Matthei. par. 4. col. 2229. c.
Euangelista non eodem ordine facta Christi scribunt, neque hoc refert ad veritatem. parte 5. col. 745. c.
Euangelista vno spiritu scripserunt, sed diuersum sibi scribendi & initium & finem statuerunt. parte 5. col. 481. a. b.
Euangelistarum sine euangeliorum distinctio, connexio, & ordo. parte 5. columna 7. c.
Item parte 1. col. 733. b. c.
Euangelistarum scriptura quatuor mundi partibus adaptatur. parte 6. col. 1676. c. f.
Euangelista adaptatur visio Ezechielis. parte 5. col. 7.
Euangelistas calumniantur quidam quod in aliquibus verbis non omnino conueniant, cum res & sententia eadem sit. parte prima, columna 282. b. c.
Euangelica doctrina quæ & qualia predicat. par. 5. col. 91. a.
Euangelica doctrina comparatur rota. par. 5. col. 7.
Euangelica vita dicitur candelabrum, quare. parte 1. col. 24. f.
Euangelica doctrina quatuor in se habet precepta, mandata, testimonia, exempla. parte 5. col. 44. c.
Euangelica doctrina excellētia ostenditur ex quatuor. p. 6. col. 327. c.
Euangelica doctrina cause quæ sint. parte 5. col. 7.
Euangelice legis perfectio supra legem Moisaicam ostenditur in multis. parte 6. col. 1346. d. e.
Euangelicum opus insinuat Neemias esse in regimine plebis: opus rectoris notabiliter circa ecclesiam exercere, & a subditis commodum terrenum non querere. par. 2. col. 1366. d. e.
Euangelici & apostolici libri mystice in veteri Test. p. 1. col. 785. f.
Euangelium quomodo dicitur lege lenius, cum ibi opera, hic & conscientia damnatur. parte 5. col. 214. d.
Euangelium dicitur dextera, per quod beatitudo aterna promittitur, quæ dextera dicitur, non temporalis sicut in lege, quæ dicitur leua. parte 1. col. 1678. f.
Euangelium Christi per verorum sacerdotum ministerium in memoria receditur ecclesie quæ est arca douini. p. 1. col. 1650. f.
Euangelium predicatum fuisse per vniuersum orbem tempore apostolorum ostenditur. par. 6. col. 132. e.
Vide etiam in Sauiianus.
Euangelium per arcam faderis significatur, & quare. parte secunda, columna 25. c.
Euangelium inugum dicitur, & quare. parte 1. col. 89. c.
Euangelium crucis per morum intelligitur. par. 5. col. 927. a. b.
Euangelium Lucæ primo, ad dictum Isaie xl. applicatur concordanter. parte 4. col. 355. a. b.
Euangelium Iohannis fuit excellentius in tribus, quæ scripsit pre cæteris, subtilius, & etiam perfectius. p. 5. col. 1024. b. c.
Euangelij predicator debet omnibus, magnis & paruis sine acceptione predicare & ministrare sacramenta. par. 5. col. 470. f.
Euangelij predicator incipere debet sermonem a sacra scriptura, non a poeticis verbis, aut philosophicis. par. 5. col. 481. c.
Euangelij lucem significat phiala & apostolica doctrinam. parte 1. col. 1207. b. c.
Euangelij predicatio significatur per tube formationem. parte 2. columna 181. a.
Euangelij liber presbytero & diacono portatur apertus: aliis vero clausus, & quare. parte 1. col. 1155. b. c.

Euangelij portationem per orbem non impediuerunt tribulationes mundi preterite, similiter sperandum est quod superuentura non impediant, saltem omnino. par. 2. col. 27. c.
Euangelij pracones quibus non est colluctatio aduersus carnem & sanguinem, &c. pugnant predicationis voce & miraculorum fulgore. parte 2. col. 1600. f.
Euangelij doctrina longe lateque resonantis per es significatur, & exuta vetustate literæ inuoluta pollet spiritus nouitate. parte 1. columna 1681. c.
Euangelij doctrina & lex Moisaica differenter data sunt, & quare. Et de hoc figura. parte 1. col. 725. b. c.
Euangelij & legis veteris ordo triplex. scilicet, temporis, dignitatis, & virtutis. parte 6. col. 743. b. c.
Euangelij doctrina sancta trinitatis fidem plenè continet, & decalogi perfectam summam in duobus preceptis demonstrat. parte 2. col. 1641. a.
Euangelij virtus consistit principaliter in duobus, scilicet, in autoris conditione, & sacrificij oblatione. par. 3. col. 793. b. c.
Euangelij virtus inuenitur in lege, & fundamento legis inuenitur euangelium, nec vetus Testamentum nomino legem si eam spiritualiter intelligam. par. 1. col. 1281. a. b.
Euangelio non crederem, nisi crederem ecclesie catholice illud approbanti, quomodo intelligendum & qualiter verificatur. par. 6. columna 139. c.
Euangelia quatuor rotis comparantur & quare. par. 2. col. 748. d.
Euangelia quatuor, per quatuor montes significantur quibus ecclesia circundatur. parte 1. col. 1458. f.
Euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tantum tamē sunt approbata. Et hoc per figuram sacramenti, quoniam iste quaternarius multipliciter fuit in lege figuratus. parte 5. col. 415. a. b.
Euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus ut euangelizemus. parte 5. col. 142. d. e.
Item parte 6. col. 270. d. e. 714. d. e.
Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas Sion. Hec verba proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referuntur, secundum Hebraicam grammaticam. parte 4. columna 355. a.
Eucharistia triplici sine offertur. scilicet, Deo, pro sacerdote, & pro quibus offertur. parte 1. col. 966. f.
Eucharistia quæ quotidie offertur in ecclesia, non est sacrificij reiteratio, sed vnius sacrificij in cruce oblatis quotidiana commemoratio. par. 6. col. 905. c.
Eucharistia an quotidie sit sumenda, an eligendi sint dies. parte 6. columna 297. f.
Eucharistia licet in se sit bonum & sanctum sacrificium, si tamen pro obstinatis in malo offeratur, eis non valet, & offerenti indigne multum nocet. parte 4. col. 663. b.
Eucharistia. Vide etiam in Corpus Christi, & in Sacramentum.
Euidencia patrat sceleris non indiget clamore accusatoris. parte 1. col. 115. b. Interl.
Eucharistia respectu vite presentis est nutritio spiritualis, quæ fuit figurata in vet. Test. per manna quo Deus nutrit filios Israel in deserto, cuius cibus apud, & valde nutritius erat bonis, sed malis erat nociuus. Sic à simili de hoc cibo spirituali. parte 3. col. 1294. f. & col. 1961. a.
Item parte 1. col. 639. c. & col. 1232. f. & col. 1316. f.
Eucharistia peccatori occulto non negatur, exemplo Christi. parte 1. columna 273. f.
Eucharistia figurata est per quinque modos panum, sicut vnus panis vnius & perfectus. parte 1. col. 960. f.
Ab eucharistia perceptione excludendi, designantur per excludendos à comestione sanctificatorum legis. par. 1. col. 1097. c. 1098. f.
Eucharistia in ministerio, ut debite fiat, non sufficit gradus ordinis, nisi cum hoc sit puritas mētis & corporis. par. 2. col. 1077. c.
Eucharistia sacramentum in ecclesia militante, & fruitio gloriosa in ecclesia triumphante per conuiuium significatur. parte 2. columna 1637. c.
Eucharistia perceptionem maxime impedit peccatum carnale. Et de hoc figura. parte 6. col. 517. c.

Eucharistia sacramentum in oblatione Melchisedech fuit figurata. parte 1. col. 204. d.

Eucharistia sumentium indignitas fit tripliciter. par. 6. col. 296. f.

Eucharistia mysterio soli sacerdotes & ministri ad hoc ordinati accedere debent. par. 2. col. 107. f.

Eucharistia percipienda vel eo ritu quo geritur explicanda, vel eorum que geruntur in baptismo verborum, gestorum, interrogationum, & responsum, quis facile explicet rationem? hac tamen (licet velata) humeris portamus. par. 1. col. 118. d.

Eucharistia hostia fracta, cuius rei vel in qua re fit fractio. parte 6. col. 296. f.

Eucharistia sacramentum per omnia legis sacrificia figuratum fuit, sicut unum perfectum per multa imperfecta. p. 4. col. 663. b.

Eucharistia perfectio supra veteris Testamenti sacrificia ostenditur ex duobus. parte 6. col. 786. d. e.

Eucharistia sacramentum sumebat Christiani quotidie olim, postea singulis dominicis diebus, nunc semel in anno. p. 4. col. 186. a.

Eucharistia sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in primitiva ecclesia, licet modo tantum datur sub specie panis, & quare. parte 6. col. 296. f.

Item parte 3. col. 164. c.

Eucharistia sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum, & ideo fit sub duplici specie, quia utrumque requiritur ad rationem nutrimenti perfecti. parte 6. col. 29.

Eucharistia sacramentum sub specie panis & vini datur, & quare. parte 6. col. 296. per totum.

Eucharistia institutio, quis & quando instituit. par. 3. col. 1297. c.

Item parte 5. col. 426. f.

Eucharistia sacramentum Christus instituit, & etiam usus est illo, licet expresse in euangelio non habetur. p. 4. col. 1485. a. b. c.

Eucharistia consecratio fit sub diuersis speciebus. Et ista conversiones sunt separatim, & quare. parte 5. col. 426. f.

Eucharistia sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & vini, licet sub utraque specie totus est Christus. parte 5. col. 1131. c. col. 426. f.

In eucharistia sacramento est caro Christi, non tamen sicut in signo sed realiter, & c. par. 5. col. 213. 2.

Eucharistia sacramentum tria in se habet. parte 6. col. 293. a.

In eucharistia consecratione & conversione plura difficilia sunt, quam in creatione. parte 3. col. 1298. d. e. & col. 1299. a. b. c.

Eucharistia usus, an & quomodo sit per modum consilij vel precepti. parte 3. col. 1299. c. & col. 1299. a. b. c.

Eucharistia sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis vestimentis propter reuerentiam sacramento. par. 2. col. 1560. f.

Eucharistia in sacramento tria considerare possumus, scilicet quod est sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum, tertium quod est effectus huius sacramenti. par. 1. col. 610. f.

Eucharistia qualitas ostenditur in quatuor: quia primo est illud quod est ibi sacramentum tantum, scilicet species panis, secundum est ibi autor huius sacramenti. parte 5. col. 1131. c.

Eucharistiam Christus Iuda dedit, quem etiam ad predicandum misit, ut ostenderet dona peruenire ad eos qui fidem accipiunt, etiam si talis sit, per quem accipiunt qualis Iudas fuit. parte 3. columna 501. b.

Eucharistiam manducandi duo sunt modi. par. 6. col. 297. c.

Eucharistiam an & quomodo differenter accipiunt bonus & malus. parte 6. col. 246. d.

Eucharistiam sacramentum indignè sumentes per filios Ephrem significantur. parte 3. col. 1018. e. f.

Eucharistiam adorantes, an idololatre censendi sunt, ut Iudaei impingunt. par. 6. col. 1715. a. b. c.

Eucharistiam sumere volentes quomodo se preparare debent, & quibus significantur. parte 5. col. 628. e. f.

Eucharistiam sumere volentium dispositio, Et de hoc figura. parte 1. col. 537. c.

Eucharistiam non debent pransi sumere, vel mensis suis miscere sed ieiuni & quare. licet Christus post cenam instituerit, & quare. parte 6. col. 243. 244.

Eucharistiam quare Christus dedit vestire, & nos sumimus eam. par. 5. col. 426. e.

Eucharistiam offerunt sacerdotes & homo, non sacerdos & pauper. quare & quomodo. parte 1. col. 962. f.

Eucharistiam conficere de solo grano frumenti, & non de aliorum seminum granis, unde ille mos ecclesie inoleuit. p. 5. col. 1208. a.

Euge est vox irrisoria & insultatoria. parte 3. col. 674. d.

Euge interiectio est gaudens. parte 3. col. 944. f.

Item parte 4. col. 1267. a. b. c.

Euidencia publicati flagitij accusatore non eget. parte 1. columna 232. a. Interl.

Eulmerodach timens ne pater suus Nabuchodonosor. f. resurgeret, fecit corpus patris exhumari, & in multis partibus diuidi, & vulturibus dari, qui ad diuersa loca euolauerunt. parte 2. columna 1004. f.

Eunuchus aliquando accipitur pro castrato, aliquando verò promissio vel seruo alicuius principis, & c. & quare dicitur eunuchus. parte 1. col. 509. a.

Eunuchi qui sunt castrati per abscisionem membrorum genitalium sunt communiter male gratiosi in facie. parte 4. col. 1496. f.

Eunuchi Pharaonis & ministri, scilicet, pincerna & pistor, accusati fuerunt propter infidelitatem (licet Hebraei aliter dicant) quia saepe contingit in officiis in curijs regum. parte prima, columna 397. f.

Eunuchi sicut virgines deputabantur ad cultum deae Vestha. par. 4. col. 1728. f.

Eunuchorum tria genera. Duo carnalia tertium spirituale. parte 5. columna 207. c.

Item parte 4. col. 461. a.

Eunuchos tradunt Hebraei vocari hos quos à seculi actionibus alieni orationi & lectioni vacabant, & uxores non causa libidinis, sed suscipiende proles habebant. parte 2. col. 1077. b.

Euphrates fluius Mesopotamie gemmarum fertilis, & c. parte 3. columna 2099. a.

Item parte 1. columna 70. f.

Europa (in qua est Roma) dicitur populata fuisse à filiis Iaphet. parte 4. columna 1022. f.

Eurus. i. boreas ventus. parte 6. col. 1243. a. b.

Eutices haresiarcho dicit quod ex verbo & carne facta est, una natura, sicut & una persona. Et unde sumpsit errandi occasionem. Et improbat. parte 5. col. 1030. f.

Item parte 6. col. 1541. c.

Euticiani qui dicunt unam tantum in Christo operationem, unam voluntatem confutantur. parte 5. col. 634. e.

Aeuum est mensura incorruptibilium, propter quod ante ipsum non est alia mensura, nisi aternitas. parte 3. col. 1977. c. Et columna 2167. c.

Aeuum est quasi medium inter aternitatem & tempus, propter quod aliquando ponitur pro tempore, aliquando pro aternitate, eo quod medium participat cum utroque extremo. parte 3. columna 1978. f.

Exactiones indebitas si quando potentes huius seculi relaxant ad consilium boni predicatoris, postea tamen cupiditate ducti reponunt eas in parte vel in toto, vel adinueniunt alias tantas vel maiores, & c. parte 4. col. 818. f.

Exaudire volentis modus est auribus attendere ad vocem deprecantis. parte 3. col. 1460. f.

Excellentia diuina non videtur à viatoribus in seipsa, sed per suos effectus cognoscitur. par. 3. col. 2187. c.

Item parte 1. col. 852. f.

Excellentia diuine virtutis maxime in tribus reuertitur, scilicet, in mundi creatione, gubernatione, in beatorum premiatione, & in punitione malorum in hominibus & demonibus. parte 3. columna 382. d. e. f.

Excellentia Dei est nobis incomprehensibilis, & consequenter inenarrabilis. parte 3. col. 2195. c.

Excelsa periculosius stant, & citius corrunt. parte quarta, columna 1523. b.

Excelsa duplici modo dicuntur. Erant enim aliqua excelsa ubi collebantur idola. Alia erant excelsa in quibus offerebantur Deo sacrificia. parte 2. col. 1184. f.

Excessus epulationis & potationis causat cecitatem intellectus, sicut

sicut e contrario abstinentia clarificat, & habetur exemplum de Daniele & focus suis. parte 4. col. 258. f.

Excessus gloriamdi est duplex. Primo quando quis gloriatur de quo non debet. Secundo modo quando eius gloriatur in quo non debet, bonum opus sibi attribuendo. parte 6. col. 427. c.

Exclusa dictio addita uni personae in diuinis respectu termini essentialis, non excludit aliam. par. 5. col. 1129. c. 1130. p. 6. c. 1433. c.

Exclusores dicuntur quidam artifices argentarij. p. 6. col. 51. b.

Excludit lex diuina etiam extraneum à cultu Dei, & ab his que pertinent ad animae salutem. Sed in temporalibus quantum ad ea que pertinebant ad regimen populi non omnes admittuntur. par. 1. col. 1596. f.

Excommunicatio significatur gladium, par. 3. col. 400. f.

Excommunicationis sententias suspensionis aut interdicti indifferet fulminantes, quibus comparantur, par. 5. col. 382. f.

Excudi dicitur quod in saxo caditur vel formatur, p. 1. c. 1321. c.

Excusationis maximum vitium est qui peccata sua per alios nititur excusare, ut per diabolum vel per necessitatem stellarum, parte 3. columna 993. a. b.

Excusantes peccata sua comparantur heretici, & quare, p. 4. c. 311. a.

propterea est ad Excusationem sui humana peruersitas, & q. merito sustinet, sibi iniuste videtur sustinere. parte 4. col. 599. a. b.

Ex Aegypto vocauit filium, & c. Unde hoc sumptum sit & Euangelio insertum, parte 1. col. 1357. b. c.

Exemplum malum in conuersatione huius vite, dicitur lepra in pelle, par. 1. columna 1025. b. c.

in Exemplum debet petrali qui cunctis passionibus mortuis spiritualiter uiuit, cuius intentioni corpus nec omnino per imbecillitatem, nec valde per contumeliam refragatur, p. 1. c. 1094. e. f.

Exemplum vite comparatur semini triplici in terra sato. p. 5. c. 525. c.

Exemplum de inuidio & cupido, ubi inuidus cupiebat sibi unum oculum erui, & c. par. 1. c. 102. e. f.

Exemplum de quodam nomine Copres quod non debemus altiora querere, par. 3. col. 2014. d. e.

Exemplum pulchritudinis spiritualis & honestatis exterioris, est mulier non discursiva de domo in domum. par. 3. col. 2111. c.

Exemplum in moralibus magis mouet quàm verbum, & est efficacior modus ad inducendum alios aliquid agendum, p. 6. c. 525. c.

Exemplo sue actionis qui corda innocentium corrumpunt testiculi demonis dicuntur, & quare, par. 3. col. 385. c.

Exemplum malorum qui considerat, minus se percussum quam merebatur agnoscat, parte 3. columna 314. f.

Exempla iniquorum conuersorum ad Deum sunt carbones, & quare sic dicuntur, par. 3. col. 1420. e. f.

Exempla ponuntur corporalia, ad exprimendum augmentum donorum spiritualium quod est excellentius augmento corporali: & ponitur comparatio amoris matris ad filium, p. 3. col. 2094. f.

Exempla posita in libro sapientie incipiunt ab Adam tanquam à priori, & terminantur in patribus exeuntibus de Aegypto, parte 3. columna 1817. a.

Exempla Iesu Syrach incipiunt ab Enoc & procedunt ad Simonem filium Onie, parte 3. ibidem.

Exempla describuntur illorum septem, q. bene se habuerunt p sapientiam diuinam. f. Noe, Loth, Abraham, Iacob, Ioseph, Moyses. Et per oppositum illorum qui male habuerunt circa hanc sapientiam fuerunt. f. Cain & multi alij, p. 3. col. 1926. e. f. 1927. a. b. c. & c. 1928. d. e. f.

Exempla bonorum & malorum operum, quomodo & quare sunt à nobis consideranda, par. 1. col. 695. b. c.

Exempla bonorum multum confortant, & nota, & quare, p. 4. c. 827. b.

quàm prauorum acta non sint ponenda in Exemplum iustorum, nec in figura, nec in metaphora, parte 4. columna 1161. a.

Exempla doctorum quantum inuuant non at, & c. par. 2. col. 1330. d.

per Exempla diuine virtutis (cuius nullus potest resistere) declaratur quomodo sit Deo promptè obediendum, par. 3. col. 620. f.

Exempla in reprodatis & electis ostendunt qualiter diuina providentia est primum principium salutis hominum tam corporalibus quam in spiritualibus, parte 3. col. 655. c.

Exempla patrum sunt linea extensa super animam iusti, ne circa vel ultra eat, parte 3. columna 351. b. c.

Exemplar imitationis verum est filius Dei, & hoc imitatur pri-

mo Angelis: secundo creature, sed quia hoc exemplar deitatis à nobis est inuisibile, factus est homo, ut nobis hominibus humanum praeberet exemplar visibile: quod primo Prælati Ecclesie preponitur imitandum, secundo Prælati Christi exemplo in forma, preponitur Christi fidelibus in exemplum, parte 6. columna 283. c.

Exequitur quod iustum est iniuste qui ad defensionem iustitie non virtutis amulatione, sed amorem premij temporalis extatur, & iustitiam quam prætendit vendere non veretur, parte 1. columna 1557. b. c.

Exequi iustum iniuste, est in assertioni iustitie ipsam iustitiam quærere, parte 1. ibidem.

Exequie fidelium dum peraguntur decantatur Psalmus. Te decet, & c. & quare, parte 3. columna 890. e.

Exequiarum pompa, sepultura diligentia, monumentorum opulentia constructio, quomodo & cui profunt, par. 6. col. 653. a.

Exequias defunctorum peragendo celebrantur dies septimus & tertius, & quare, parte 1. columna 371. a.

Exercere si quid bonum robustumque incipimus, non debemus citò ostendere, simplex quoque & innocuum non debet mudari suo velamine, parte 1. columna 555. c.

Exercitatio corporis modica in viris perfectis in rebus ad deuotionem excitantibus tantum operatur, sicut talium magna exercitatio in minus deuotis, parte 1. columna 1479. c.

Exercitium deuote orationis est ars sagittandi spiritualis, & c. parte 2. columna 517. c.

Exercitium studij primo viguit in Aegypto, & ibi primò gens sacerdotum vacare concessa est, parte 3. col. 1244. f.

Exercitium filiorum Israel diuisus est in tres partes, inaequales tamen, parte 2. columna 283. c.

Exercitus non debet committere bellam sine Principis voluntate, quod probatur exemplo Romanorum, par. 2. col. 1599. c.

Exercitus Iudeorum ad aquatus in deserto & in loco siccò fuit sexcenta milia absque mulieribus & paruulis & pecoribus, parte 2. columna 1053. c.

Exercitus Sennacherib, sicut stipula ante faciem venti que stare non potest sic perijt, ita quod angelus domini una nocte interfecit ibi centum octoginta quinque milia, parte 3. col. 1074. f. Item parte 2. columna 959. c. Item parte 4. col. 97. c.

Exilium est mors civilis, parte 2. col. 594. f. Vide etiam in Mors.

Exire à malis seculi & vniuersae vanitati renunciare, est primus gradus ascendendi ad caeleste templum, par. 3. col. 1419. b. c.

Exitus de Aegypto duobus modis, uno modo cum de errorum tenebris & de terrena conuersatione ad spiritualia instituta quis conuertitur, alio modo cum anima relinquit huius mundi tenebras & transfertur ad aliud seculum, & c. parte prima, columna 1411. c. & columna 1418. f.

Exitus electorum ad gloriam fuit figuratus in exitu filiorum Israel de Aegypto Deum laudantium quando deposita omni parralitate transferentur ad calum in anima & corpore gloriosè, parte 4. columna 285. c.

Exodus quare sic dicitur: cum in principio non de exitu, sed de ingressu filiorum Israel agatur, par. 1. col. 902. e. f.

Exodus excellit in pentateuco, in quo penè omnia sacramenta quibus Ecclesia instruitur figuratè exprimuntur, parte 1. columna 371. c. & col. 902. f.

Exorcismi modos excogitauit Salomon, & docuit quibus immundi spiritus expulsi non audebant ad homines reuerti, parte 6. col. 1188. e. Item par. 2. col. 419. b. c.

Expectatio futurae felicitatis in presenti vita est frinola duplici de causa. Sed que sit vera expectatio ostenditur, p. 3. c. 105. c.

Expediens est quod sine impedimento fieri potest. Non expediens autem quod præstat impedimentum ad consecutionem finis intenti, par. 6. columna 239. f.

Expensas decem solidorum pro Christo multi grauius portant, quam quinquaginta vel centum pro mundo, & cui assimulantur, parte 5. columna 627. c.

Experientia certitudo designatur per gustum, & non per visum, & quare, par. 3. columna 152. f.

Experimento pprie fragilitatis mouetur homo ad magis addiscere

duam artem se defendendi contra impugnacionem demonis, & parte 3. columna 137.4.d.
Expiationis festum, in festum expiationis.
Exploratio scriptura habet fieri quatuor modis, par. 6. col. 318.f.
Exploratores terre promissionis quomodo de vertice montis potuerunt exquirere omnia que Moyses precepit: Quomodo intraverunt eas quas leguntur intrasse, par. 1. col. 1255.c.
Exploratores terre promissionis an fuerunt missi ante terminum luctus mortis Moysi, parte 2. col. 13. b. c. 17. b. c.
Exploratores per Iosue missi quomodo terram promissionis potuerunt pacifice & non impediti pertransire, parte 2. col. 17. b. c.
Exploratores quos misit Iosue quomodo vocantur iuvenes, cum ad explorandam solent mitti viri prudentes & astuti, parte secunda, columna 45. b. c.
Expoliare inimicum acquisitum iure belli, non potest aliquis, nisi perfecte subiecerit, parte 1. columna 1150.f.
Exposita exponere, ociosus est, non studiosus, parte 1. col. 1462.f.
Expositioni nulli aliquis ita precise inheret, quod si certa ratione consisterit hoc esse falsum, quod aliquis secundum sensum scripturae hoc asserere presumat, parte 1. col. 37. b.
Expositorum diversitas non omnino inutilis est, par. 1. col. 37. b.
Exprobrare quid est, parte 3. columna 737. a.
Exprobrare alterius defectum in seipso existentem, est proprium defectum reducere ad memoriam, par. 1. col. 1606.f.
Extasis verbum Græcum est Latine uno verbo exponi potest, si dicatur excelsus, parte 6. col. 39.4. d. 1007. c. Item parte 3. columna 629. a. 630. d. & col. 1326.f.
Extasis raptum a sensibus exterioribus signat, parte 1. col. 211. c.
Exteriora bona intelliguntur per opera manuum que patent aliis. Et a Deo benedicuntur, quando non ad hominum laudem, sed ad Dei gloriam ordinantur, par. 1. col. 1030.f.
Exteriora bona ordinantur ad vitam corporalem, & vita corporalis ad salutem anime, & ad Dei gloriam & bonum particulare ad bonum commune, par. 1. col. 1608.f.
Exterminare quid est, & quot modis, & per quos fiat, parte quinta, columna 134.f.
Exterminium Iudeorum secundum Egesippum à principio obsidionis usque ad finem fuit (in quo multi fuerunt interfecti gladio, fame, & peste, scilicet decies centum milia, parte quarta, columna 249. c.
Extirpare difficilius est iactantiam, superbiam, vel vanam gloriam quam carnalia vicia, par. 1. col. 1510. e.
Extra imitationem passionis Christi non tam virtus quam vicium est quicquid agatur, par. 1. col. 1301. c.
Extranei dicebantur gentiles triplici ratione, par. 6. col. 536.f.
Extremum alicuius rei accipitur dupliciter, scilicet de parte superiori & inferiori, parte 1. col. 455. c. & col. 1231. c.
Extrema pars dupliciter intelligitur, secundum partem inferiorem, vel superiorem. Et per extremam partem secundum aliquos notatur vulgus, secundum alios notantur maiores de populo, qui perierunt & mortui sunt, parte 1. ibidem.
Extremi iudicii conditiones quinque, parte 6. col. 39.4. d.
Exultare est concitati animi fervore gaudere, & differt à letari parte 3. col. 632. d. & col. 645. b. c.
Exultatio & gaudium quomodo differunt, parte secunda, columna 322.f.
Exultatio est quasi extra saltatio, quod fit quando mentis devotio resultat in signo sensibili. Similiter iubilatio dicitur cordis gaudium ita intensum, quod non potest interius contineri, quin appareat in signo exteriori, par. 3. columna 1647. b. & columna 1331. c. Item par. 5. col. 677. c.
Exultatio Iohannis in vtero, diuino fuit miraculo attribuendum, & potuit fieri duobus modis, & c. par. 5. col. 688.f.
Exultationem vite presentis in honoribus & deliciis concomitantur remorsus conscientie, & quare, parte 3. col. 1663. c.
Exuperio Tholosano ut ait Hieronymus, quis sanctior, qui corpus & sanguinem Domini vase vitreo & cassella viminea consecrauit, ut aurum & argentum distribueret pauperibus, parte 2. columna 768.f.
Ezechias non valens resistere regi Assyriorum via humana, con-

uertit se ad Dominum, diuinum auxilium implorando, qui misit ei Angelum, & una nocte interfecit in exercitu Regis Assyriorum centum octoginta quinque milia bellatorum, par. 2. col. 960. e. f. 961. b. c. Item, parte tertia, columna 1415. a.
Item, parte quarta, col. 95. c. 96. e. f.
Ezechias post liberationem mirabilem ab exercitu Sennacherib, inducit populum ad legis studium, & ut magis possent in hoc proficere, abstraxerunt se à vino, ita quod parum aut nihil biberant, & sic vinea remanserunt inculta, par. 4. col. 48. f.
Ezechias qui tempore Osee regnavit, totam fiduciam suam posuit in Domino, & mirabiliter adiunxit cum Domino, parte quarta, columna 289. c.
Ezechias misit magnas pecunias regi Assyriorum tali pacto, ut à terra eius recederet, & ipsum in pace dimitteret, sed ille accepta pecunia pactum fregit, parte 4. col. 221. c. Item parte secunda, columna 947. c.
Ezechias quare maluit vi Sol contrarium suo more cursum ageret, quam consueto processu incedens, par. 2. col. 966. f.
Ezechias quare agrotatione grandis à Domino percussus fuit, parte 2. col. 965. c. & col. 965. a.
Ezechias tricesimo nono anno infirmatus fuit, quod est medium vite hominis secundum cursum nature, tamen postea regnavit viginti quinque annis, par. 4. col. 339. c.
Ezechias significat Christum, qui non solum idololatriam destruxit, sed & legem spiritualiter intelligere facit, p. 2. col. 945. a.
Ezechias qui non tantum per se vel per suos opus Dei strenue gessit, immo per nuncios ad simile studium alios pronocavit, Christum significat, par. 2. col. 1229. c.
Ezechielis difficultatem Hebræorum monstrat traditio. Nisi enim quis apud eos Sacerdotis ministerij dignitatem, id est, triginta annos impleverit, nec principia Geneseos, nec Cantici Canticorum, nec exordium Ezechielis vel finem legere permittitur, parte 4. col. 1064. e. f. & clarius 1087. 1088.
Ezechia filius errore eorum qui se demonibus mancipauerunt deceptus, edificavit altare omni exercitui caeli in vitraque domo Domini, spiritualibus, scilicet nequitia in celestibus positis parte 1. columna 1349. b. c.
Ezechia quare infirmitas acciderit, & an ante vel post percussio exercitus Sennacherib facta est, parte quarta, columna 339. c. 340. f. Item parte 2. col. 966. e. f.
Ezechia & si annos quindecim addidit Deus, eum tamen cum mori permisit, tunc precepsit eum esse moriturum, & c. p. 2. ibid.
Ezechiel 35. vaticinationis Ieremie anno his qui cum eo in Babylone captivi erant capiti prophetare, p. 4. col. 581. b.
Ezechiel quinto anno Sedechia capit in Babylone prophetare captivus, & nono anno Nabuchodonosor Ierusalem obsedit, parte quarta, columna 1129. a.
Ezechiel qui speculator populi interpretatur, non vigilando super illum punitur de taciturnitate, & ligatus fuit usque ad tempus duplici pena, parte 4. col. 1104. f.
Ezechiel dormiuit super latus suum sinistrum & dextrum, & signavit obsidionem civitatis Ierusalem, p. 4. col. 1113. 1114.
Ezechiel non per se sed per alium barbaram rasis, faciens partes capillorum equalis ponderis, ad denotandum quod populus Ierusalem moreretur fame, peste, & gladio obsidionis tempore, parte quarta, columna 1119. c.
Ezechiel non in corpore, sed in spiritu ductus est ad templum Ierusalem, ut videret abominationes que fiebant in Ierusalem pro tempore presenti, & que facte erant de preterito, & ponuntur opiniones, par. 4. col. 1137. c.
Ezechiel ad quatuor loca templi adductus fuit, & quid ibi viderit notatur, parte 4. col. 1138. f.
Ezechiel 300. diebus dormiuit super latus sinistrum & 40. diebus super latus dextrum, absque conversione de latere in latus. Similiter Isaias inuit nudus & discalceatus tribus diebus, vel secundum aliquos tribus annis. Sic & Ieremias portavit catenas in collo quindecim annis, par. 4. col. 777. b.
Ezechielis visionem omnes Iudei uniti concorditer dicunt, quod magis suspicari quam explanare possumus, parte quarta, columna 1064. e. f.

Ezechielis

Ezechielis visio de templi descriptione vario modo exponitur apud Hebræos, & similiter apud Latinos, & qui sunt expositores, parte quarta, col. 1373. c. & quales sint, & an probabiles, columna 1482. d. e. f.

F

F A B E R, Est nomen generale, & specificatur per additamenta, sicut dicitur faber ferrarius, faber lignarius, parte 1. col. 823. c.
Faber si idolo sicut dedit figuram, daret & cor, ab idolo ipso faber adoraretur, quis ergo Deus tuus? nunquid qui te fecit? par. 6. col. 17. c.
Fabri generaliter dicuntur artifices, non solum in ferro, & aliis metallis, sed etiam in lapidibus & lignis, parte secunda, columna 980. f.
Fabri filius voluit dici Christus, & cuius, & quare, parte quinta, columna 248. f.
Fabricatio tabernaculi fuit in precepto dato Moysi ante fabricationem vituli, par. 1. col. 821. c.
Fabula Iudeorum de tempore messie venturi in suo Thalmud conscripta, par. 6. col. 691. c. Vide in Messias & in Iudei.
Facere parva bona cum charitate sine scientia predicandi, melius est quam magnis effulgere virtutibus cum admixtione discordie, parte 3. col. 1677. a.
Facere malum coram Deo, & discedere à conspectu Dei, differunt, & quomodo, parte 1. col. 651. c.
Facere idolum, & facere similitudinem, differentiam habent, parte prima, columna 671. c.
Faciamus hominem, dicit Deus in plurali, ad denotandum pluralitatem personarum in diuinis, & quia ista pluralitas stat cum unitate essentie simplicis, ideo sequitur quod Deus creavit hominem, parte 1. col. 30. e.
Faciamus hominem ad imaginem, quantum ab bona natura, & similitudinem nostram, quantum ad bona gratie, parte tertia, columna 1367. a. b.
Faciens aliqua que non sunt illicita de natura sua in phano gentili & ethnico, non videtur illicitum, dum tamen hoc non faciat in reuerentiam alterius à Deo, parte secunda, columna 884. f. & col. 888. d. e.
Facibus tot inflammatur homo quot preceptis instruitur, parte 5. columna 1003. b. & 1283. a.
Facies Dei vocatur templum quod sibi Hierosolymis fuit consecratum, parte 4. col. 516. f.
Facies hominis immutatur cum eius species morte atteritur, parte 3. columna 173. a. b.
Facies hominis inflatur per magnū fletum, quia multa humilitas resoluitur à cerebro descendens versus oculos & faciem & sic inflatur, parte 3. columna 187. c.
Facies hominis quomodo lauitur & maculatur, par. 3. col. 145. c.
Facies Dei que est Christus tripliciter nobis ostenditur ad salutem, parte 3. columna 1056. f.
Facies Christi in transfiguratione, quomodo sicut Sol dicitur resplenduisse, parte 5. columna 582. c.
Facies Moysi cornuta, erant quidam radij miri splendoris à facie eius procedentes in altum ad modum cornuum, p. 1. col. 868. e.
Facies quatuor animalium, scilicet leonis, hominis, vituli, & aquile, quid designauerunt, parte 4. columna 1075. c.
Facies Cherubin quare dicitur, & quare sit una, id est, prima, parte 4. columna 4150. f.
Facies declinatio apud homines, signum est hominis irati, parte tertia, columna 612. f.
Faciem leuare, est in Deo animum per studia orationis attollere, parte 3. columna 145. c.
Faciem alicuius in abscondito ille accipit in iudicio, qui pro eo loquitur contra conscientiam, parte 3. col. 158. f.
Faciem virginem & gratiosam habuisse serpentem in seductione. Eue dicit aliqui, sed hoc de scriptura nullam habet auctoritatem, parte 1. col. 88. d. e. & col. 101. c.
Faciem corporalem hominis multi habentes diuersarum bestiarum assumunt imagines, parte 4. col. 1173. a.

in Facie magis apparet motus animi, in qua vigent omnes sensus magis quam in aliis partibus, parte 3. col. 1668. f. Vide etiam in Cordis dispositio.
Factori cuncta parent, par. 4. c. 1048. d.
Facile est queque conuersum diabolo renuciare, unum & verū Deum confiteri, & c. Sed multi laboris est, si quis post accepta fidei sacramenta, peccando contemnit pristinam recipere dignitatem, parte 2. columna 1078. d.
Facile retinentur, que breuiter dicuntur, par. 1. col. 1456. e.
Facto in eodem, Deus de occulta aequitate laudatur, & homo de propria iniquitate punitur, parte 1. col. 690. d. e.
Facta magis mouent quam verba in moralibus, par. 5. col. 1374. a. & magis vita sancta quam loquela composita, ibid. col. 37. quicquid Facis cum hilaritate fac: & tunc bene facis: si autem cum tristitia facis: fit de te, non tu facis, parte 6. col. 421. a. b.
Facta aliquorum dicuntur abscondita, quia de facili absconduntur, que abscondi non possunt diuino iudicio, licet abscondi possit iudicio humano, parte 6. col. 719. b.
Facta Angeli Raphaëlis circa Tobiam iuuenem & Saram uxorem eius, fuerunt in multis figurata: & hic ostenditur quod sumus ex igne procedens signat virtutem orationis Tobie & Saræ, parte 2. columna 1525. c.
Facultates cum dispensatione erogare: bonum est: melius est tamen intentione sequendi Christum totum simul donare, parte 5. columna 1015. a.
Fallendi voluntas omnis an promendacio putanda sit: & si ita est utrum possit esse iustum mendacium, quo ille fallitur qui dignus est falli, parte 2. col. 58. f.
Falsitas est quod omnes Prophetæ fuerunt in monte Sinai, & acceperunt ibi suas Prophetias à Deo, sicut Moyses legem, futuris tamen temporibus secundum Dei ordinem ab eis pronuntiandas, & c. parte 4. col. 307. c.
Falsitas quorundam Iudeorum dicentium messiam futurum seu venturum post 1335. annos, par. 4. col. 1773. c.
Falsus Prophetæ vel falsitas prophetie dupliciter deprehenditur. Vno modo ex euentu: quando non euenit quod prædixit. Alio modo ex fine intento, ut si quod prædixit, euenit, & postea nititur homines auertere à Deo, quia nullus talis Prophetæ potest esse à Deo, parte 1. col. 1565. c.
Falsus est qui non in eodem sensu dicta intelligit, par. 5. col. 674. f.
Falsum seu falsitas non reuelatur à Deo vel de eius mandato, cum sit veritas per essentiam, sed reuelatur permissione diuina, qua iusto iudicio permittit homines malos à demonibus percipi, parte 2. col. 849. c.
Fama est minus bonum quam sit bona vita, ideo si non potest seruari bona vita fratris sine detrimento sue fame tunc procedendum est ad salutem bonæ vite cum aliquali laesione sue fame, parte quinta, col. 307. b.
Fama propter proximum est necessaria, & maxime predicatoribus, parte quinta, col. 91. a. Item, par. 6. col. 467. c.
Fama popularis, an, quomodo, & quare expectanda est, parte 1. columna 337. b. c.
Fama eorum qui foris sunt, licet parum sapiant, reddunt plerūque labori eorum per quos sibi consulitur: splendorem laudis, & odorem bonæ opinionis, par. 1. ibidem.
Fama que regibus & aliis magnatibus impenditur, designatur per aromata meretricia, parte 2. col. 1194. d.
Fama Christi fuit ex miraculis, non solum inter vulgares homines, sed etiam inter magnas personas, par. 5. col. 251. c.
Fama iactantia vana hæc, quam Philosophi vel Poete post mortem regnum suorum, vel etiam falsi Christiani obeuntibus magistris impendunt, & hac in ignem mittunt, p. 3. c. 1153. b. c.
Famelici dicuntur habere dentes acutos, & ventrem vacuum, parte quarta, columna 1861. c.
Fames mentis est silentium verbi Dei, quo subtracto tentatio carnis inualefcit, que est bellum, par. 3. col. 85. b. c.
Fames ubi generalis ingruerit, exceptis quotidianis elemosinis que possumus, egentibus præbeamus, & que à subditis iure sollebamur exigere tributa, dimittamus, ut dimittat nobis pater debita nostra, par. 2. c. 1364. e.

Fames quam terribilis fuit Iudeis in obsidione civitatis Ierusalē per Chaldeos facta ostenditur in multis miseriis, itaque viri & uxores absconderunt cibum, & celabant ad invicem: & eodem modo dimittebant filios & filias mori fame, celantes cibum ad mortem propriam differendam, parte quarta, columna 1007.c

Fames secundum Vegetium de re militari, in civitatibus obfessis & quando in castris magis pugnat quam gladius, ut patet de Iudeis captivitatis per Chaldeos & Romanos, &c. parte 4. columna 123.b

Fames mundo caluit fuit decreta decies, par. 2. col. 285.a

Familia & domus quomodo differant Deus per, parte prima, columna 584.e

Familia patriarcharum & prophetarum multa est. Una hospitalitatis cui preest Abraham: alia est castitatis cui preest Ioseph: alia mansuetudinis, cui preest Moyses alia, parte 5. columna 1384.b

Familiaritas nimia parit contemptum apud homines, sed apud Deum auget magis reuerentiam filialem hominis ad Deum, parte 3. columna 663.a

Familiaritas quam Deus ostendit filiis Israel in veteri Testamento, fuit figura illius maxima familiaritatis, quam Dominus ostendit in beneficio incarnationis, parte 1. col. 1483.c. Item parte 5. columna 1030.f

Familiares secularium principum, cum ad fidem Christi veniunt de arca Regis ad opus Dei sumptus tribuntur: qualis fuit Castiodorus quondam senator repente Ecclesie doctor, qui diligenter attendit, quid Ambrosius, quid Hilarius, quid Augustinus, quid Cyrillus, quid Ioannes, quid ceteri sancti dixerunt, & edocuit se à senioribus Iudeorum probavit, parte 2. columna 1307.c. 1309. a.b

Famuli Dei cum ad perfectionem desiderant provenire corpus suum macerant castigando severius, par. 4. col. 319.b

Farina hordeacea que pro suspecta adultera offerebatur arguit peccatum vitam plane vita inuictorum similem esse in qua saporis aut delectationis nihil sit, par. 1. col. 1194.d

Farine cocta oblatio poterat fieri quadrupliciter. In clibano, in aqua calida, in patella, super craticulam, par. 1. col. 919.c

Fascia pectoralis est vita tenuis & delicata, cum qua stringuntur mammillae ne ex sua grossitie turpitudinem ingerant, parte 4. columna 57.c

Fascinus & fascinatio, quid, & quibus modis sit, parte 6. col. 485.c. Item parte 3. columna 1899.c

Fasciculum nostram lenat sacerdos coram domino ut acceptabilis sit pro nobis cura sancti doctores fidei nostre integritatem à diuersarum heresum erroribus sua eruditione sustolunt & sanctificantes illam & omni falsitate purgantes Deo acceptabilem reddunt, parte 1. columna 1107.b

Fastidium solet sequi satietatem, parte 1. col. 351.b.c

Fati questio soluitur, ac necessitatis vincula atque causam, quod nequaquam dies mortis singulis prefiniatur: sed voluntate Dei vel vivit aliquis vel moritur, parte 2. col. 963.c

Fatuitas creditur puritatis virtus ab huius mundi sapientibus, parte 3. columna 149.c

Fatuus pro improperio induebatur veste alba, & sic Christus fuit induitus ab Herode, cum eum remisit ad Pilatum, parte 5. columna 985.c

Favere oportet nos bonis qui nobiscum sunt, sic illorum bona imitando nostram facere, ut etiam pro statu totius Ecclesie dominum deprecemur: unde in oratione dominica nemo sibi specialiter aliquid petit, &c. parte 2. col. 1312.e.f

Favum mellis quod in ore leonis inuentum legem spiritalem significat, par. 2. columna 246.e

Febbris Græcè, feror Latine: quando hac passio facit tremere, nature est humane, parte 5. columna 161.c

Febriticantibus naturalis est incipiente sanitate lassascere, & molestiam egritudinis sentire, parte 5. col. 161.c. & c. 755.b

Februarius est acerrimus in frigore hyemis, par. 4. col. 2186.f

Fœdus amicitie quando fiebat olim, occidebatur unum animal vel plura, in signum quod illi qui percutiebant fœdus ad in-

uicem essent digni morte, si vellet contra fœdus venire, par. 2. columna 1366.f. Item parte 1. columna 210.f

Felicitas hominis solum est in Dei visione & fruitione, que omnino exit perfecta in resurrectione, parte 3. col. 173.b.c

Felicitas vera in solo Deo consistit obiectivè: formaliter autem in eius clara visione & fruitione: dispositivè vero in meritario opere, parte 3. columna 1784.f

Felicitas hominis seu ultimus finis non habetur in presenti vita, parte 3. columna 104.f

Felicitas in presenti consistit principaliter in bonis anime interioribus, parte 3. col. 681.a. 682.d. & c. 684.b.c

Felicitas cuiuslibet beati sicut augetur ex societate aliorum bonorum, sic & pena cuiuslibet damnati ex societate aliorum, & maxime quando fuit fautor ipsorum, par. 3. col. 228.f

Felicitas que potest haberi in presenti, principaliter consistit in bonis anime interioribus, secundario vero seu accidentaliter in bonis exterioribus, parte 3. col. 1299.c. 1300.d.e

Felicitas temporalis describitur quantum ad longam vitam, honores, divitias, multitudinem proles & propinquorum, & securitatem pacis, & fecunditatem animalium, & iocunditatem proles & amicorum, parte 3. columna 221.c

Felicitas mūdāna equo assimilatur, que vehitur homines, & dū nimis properat, cadit ut equus, & fessorē perdit, p. 3. c. 655.a.b

Felicitas malorum est fovea, & quare labor bonorum flagellum patris, parte 3. columna 1692.e.f

Felicitas eterna quod nullo modo pertineat ad bruta animalia, sed solum ad intellectualem & rationalem creaturam, & quod non consistat in delectationibus corporalibus ciborum & venercorum, sicut Sarraceni bestiales expectant, & quidam Iudeorum, improbat scriptura veteris legis, parte 1. col. 255.c. Item parte 3. col. 1235.c

Felicitas hominis à philosophis varie tradita est, parte 3. columna 1759.c. & columna 1751.b.c

Felicitatis magne est ad presens misericordiam non mereri, parte 4. columna 1140.f

Felicitatis expectatio in presenti vita friuola est, duplici de causa, parte 3. columna 105.c

Felicitatem terrenam omnes qui in Ecclesia quarunt à Domino, ad Hismaclem pertinent, par. 6. col. 502.d qui oculo Fidei caret, delectatur felicitate impiorum, parte 3. columna 689.b. Interlin.

Felicitatem describens Aristoteles & conditiones eiusdem, an in aliquo deniauerit, parte 5. col. 1051.c

Felices pueri dicuntur, non quod exerceant actus virtutum (in quibus consistit felicitas) sed quia habent ad hoc bonam dispositionem, parte 5. columna 95.a

Felicem esse hominem posuerunt multi philosophi tunc, quando in eius mente describitur totius orbis per scientiam perfectam: sed hoc excludit Salomon, &c. parte 3. col. 1751.b.c

Infelicitissimum infortunij genus est, fuisse Felicem, p. 4. col. 1312.f

Gelix Papa instituit festivitatem dedicationis Ecclesie celebrari per singulos annos. In dedicatione vero Ecclesie episcopus circumit Ecclesiam dedicandam exterius & interius, &c. parte sexta, columna 1564.f

Fenestra arca Noë qualis, & an una vel plures fuerunt, parte prima, columna 144.f

de Fenestra qui perspicit per cancellos, ipse quidem que foris aliuntur pene considerare sufficit: nec tamen ipsum qui foris sunt intra degentem aspiciunt, par. 3. col. 1109.b.c

Fera sanctis operibus testificantur & serviunt, p. 2. col. 812.e

Fera in Adventu Christi mansuefaciendi quid significant, parte 4. columna 142.e

Ferarum vitam induerunt qui sub diaboli tyrannid vitam duxerunt, parte 4. columna 462.d

Fera hec dictio quando & quare in numeris apponitur, parte sexta, columna 973.

Ferebatur hec dictio cum dicitur: Spiritus domini ferebatur: nō debet intelligi aliquid in spiritu domini passivè, quia verbum in Hebraico in hoc loco est mere actum, & huius exquisita declaratio, parte 1. columna 43.c

Feria

Feria sancta dicuntur ad distinctionem carnalium gaudiorum, parte 1. columna 1105.b

Fermentum exponitur nunc in bonum, nunc in malum, parte 5. col. 243.b. 276.f. & 887.c. Item clarius, parte 6. c. 233.c

Fermentum & mel ab omni oblatione excluduntur, parte prima, columna 922.e

Fermentum duo habet, saporem & corruptionem, per primum doctrina sacra, per secundum peccatum notatur, parte sexta, columna 233.c

Ferrariam artem quis adinvenit primus, parte 1. col. 121.c

Ferraria arte exercuit crudelitatem bellorum Tubalcain, parte prima, columna 121.c

Ferrum ut aiunt eruginat ex humore cementi & lapidum, parte quarta, columna 217.a.b

Ferrum primo positum cum dicitur in Ieremia. Nunquid fuderabitur ferrum ferro ab Aquilone, secundum Rab. Sal. significat Regem Aegypti, per ferrum secundo positum Rex Babylonis, parte quarta, col. 697.c

Fertilitas terre promissionis unde depēdet, p. 1. c. 1525.c. & 1526.c

Fertilitas contingit & impeditur ex duobus scilicet bona cultura ipsius terra, & defectu cultura. Item ex bona & convenienti mēstione segetum & inepta, par. 1. col. 403.c

Festinare debemus ingredi requiem caelestem, de qua debemus esse solliciti, que festinatio est per fidem & dilectionem operantem, parte 6. columna 835.c

Festivitas luminum apud Hebreos celebris, unde & quando observari instituta est, & quare sic dicitur, par. 4. col. 439.a.b

Festivitas magna est Deo salus humana, par. 1. col. 1287.a

Festivitas in Ierusalem & Sabbatum cessavit in Iudeis quasi per 70. annos, parte 4. col. 658.d.e

Festivitas oritur Deo patri per singulos fideles, per singulos qui convertuntur ad Deum, & in fide proficiunt: letificat eū impudicus si sit castus, & imustus cum iustitia colit, p. 1. c. 1287.a

Festivitates Catholicorum ab Arrianis in luctum mutatae, domus precationum clausa, par. 2. col. 140.d

Festum tabernaculorum quare exodium vel ab aliis perfectio retentioque dicebatur, par. 1. col. 1396.d

Festum agit Christus qui pro salute nostra sanguinem fudit, cum videt prodesse quod se humiliavit, factus obediens usque ad mortem, parte 1. col. 1287.a

Festum agit spiritus sanctus, cum in his qui convertuntur videt sibi templa preparari. Ibidem.

Festum habent Angeli, & quando. Ibidem.

Festum neomenia quando & quare peragebatur, & que sacrificia tunc offerebantur, par. 1. col. 1388.f

Festum tabernaculorum siue cultus illius festivitatis prout Iudei celebrabant, cessavit à tempore publicationis Evangelij, & est in cultum spirituale mutatus. Quare autem ista festivitas fiebat & quid David figurabat, vide p. 4. col. 2172.f

Festum tabernaculorum, in Tabernaculorum festum.

Festum tubarum, in tubarum festum.

Festum catus vel collecta quando celebrabatur, & quare sic dicitur, parte 1. col. 1111.c. & declarativè ibidem. e.f. & col. 1395.a. & col. 1396.f. & columna 1552.e.f

Festum purificationis siue expiationis totum populum tangens duplici de causa celebrabatur, &c. parte prima, columna 1042.e.f. & columna 1109.c

Festum Pasche id est, transitus Domini dicitur, quia tunc filij Israel receperunt de Aegypto, ut transirent ad terram promissionis. Et quia Dominus illa nocte transiens per Aegyptum, percussit Aegyptios, & salvavit Hebreos, parte prima, col. 597.c. & columna 1109.c

Festum Pentecostes celebrabatur in memoriam beneficij legis

date, que fuit die quinquagesimo data ab egressu de Aegypto, die egressus excluso, parte 1. col. 1109.c. 1110.d.e.f.

Festum Pentecostes Iudei nec secundum litteram nec secundum spiritum celebrant, qui nec dies secundum legem numerant, parte prima, ibidem.

Festa tria sollemnia fuerunt apud Hebreos, scilicet Pascha, Pentecostes, & Tabernaculorum, & quid figuraverunt, p. 1. c. 712.f

Festa tria principalia apud Hebreos fuerunt figura trium festorum principalium in nouo test. scilicet Pascha, Pentecostes, & omnium sanctorum, par. 1. col. 717.c

Festa veteris Testamenti quadam erant celebranda cum gaudio & leticia, & quot & quando, &c. Quadam non cum gaudio corporali, ut illius temporibus ad Deum converterentur, parte 3. columna 1604.f

Festa aliqua in veteri Testamento fuerunt annuatim ordinata ad beneficia divina recolenda, &c. sic etiam in nouo testamento, &c. parte 3. col. 1001.c

per Festa sollemnia, oblationes & sacrificia ordinatur homo ad Deum, parte 1. col. 1387.b.c

Festa Iudeorum septem quid figuraverunt, parte 1. col. 1343.c

Festa inepta qua prelati faciunt, & clerici prebendati de bonis Ecclesie, que deberent pauperibus dare, vel potius ut sua reddere: Illa festa dico significantur per sollemnitatem, neomeniam & sabbatum, que Dominus vult facere cessare, parte, quarta, columna 1714.f

Festorum Iudeorum sollemnitas & celebrandi ordo, p. 2. c. 41.c

Fetor interiorabilis & inextinguibilis ignis est in inferno, parte quarta, columna 285.c

Fiat ubi solum dicitur in operibus sex dierum, & non exprimitur materia, non debent intelligi fieri talia ex materia preiacente, sed in sua propria specie totaliter ex nihilo per creationem proavci, par. 1. col. 46.e.f

Fiat terra, & facta est. Fiat aqua seu abyssus, & factum est, quare sic non dictum est sicut dicitur de luce & de firmamento, &c. parte 1. col. 42.c

Fiant luminaria magna quomodo exponitur, & quid per luminaria intelligitur, par. 1. col. 21.c

Ficum que vulnerum dolorem maxime solet auget Deus in remedium tradidit, par. 4. col. 342.e

Fidelis dum venerit ad etatem adultam, tunc debet regnum suum incipere, bene regendo motus anima, parte 3. columna 606.f. & columna 607.a.b.c

Fidelis existens in afflictione spirituali, à Deo petens liberari, dicat psalmum, &c. par. 3. col. 606.f. & col. 616. & col. 619.b.c

Fidelis quilibet cognoscens revelationem Dei, vel coniectura probabili, aliquod grave peccatum à Deo sibi remissum, confiteri bonitatem, parte 3. col. 625.a. & col. 628.f

Fidelis quilibet postulans de persecutione liberari, dicat psalmum &c. parte tertia, columna 628.f

Fidelis existens in afflictione temporali pro peccatis suis, & sustinens eam patienter, confidensque de misericordia divina implorando eam, dicat psalmum, &c. parte 3. col. 706.f

Fidelis deuotus qui hanc vitam considerat esse captivitatem, & suspirat ad civitatem caelestem, congruit illi dicere psalmum, &c. parte 3. col. 724.f. & col. 733.c

Fidelis in magna afflictione positus mentis vel corporis: vel utroque modo qui tamen patienter sustinet, pristina beneficia recolens, &c. se disponens ad alia in futuro recipienda, de illo potest exponi psalmus, &c. par. 3. col. 740.f

Fidelis quilibet in angustia existens, qui per preces suas liberari meretur, & persecutores suos puniri, de illo potest moraliter exponi psalmus, &c. par. 3. col. 855.c

Fidelis positus in afflictione corporali ab hominibus excitat a, vel spirituali à demonibus, q. pro sua liberatione orat Deū deuotè, allegas primò decētiā exauditionis diuinae, & secūdo suā indi-

gētiā, &c. de illo potest exponi moraliter psal. &c. p. 3. c. 1100.f

Fidelis existens in magna tribulatione, qui coram Deo narrat pericula sibi imminētia, petens velociter liberari, & promittens fideliter regnari, de illo exponitur moraliter psalmus, &c. parte tertia, columna 954.f

Fidelis sperans in domino spe formata charitate, illi congruit
Psalms &c. moraliter expositus, parte 3. columna 1133. c
Fidelis penitens qui peccat alterius deceptione, suam igno-
rantiam confiteatur humiliter, congruitque sibi dicere Psal-
mum, &c. parte 3. columna 1303. c
Fidelis quilibet iudicium discussionis singulare in se exerceat,
propterea conscientiam discutendo, &c. & quare hoc, parte
tertia, columna 1190. f
Fidelis habita victoria de hoste visibili seu invisibili, sicut est
spiritus malignus surgat ad laudem Dei dicens, &c. parte
tertia, columna 1550. f
Fidelis cum ad aquam baptismi venit, non ultra discipline di-
abolice, non astrologice non magice, vel illius doctrina aquam
que contra Dei potestatem sit, bibit fidelis, par. 1. col. 1323. b
Fidelis Christianus fideliter dicens: Pater noster qui es in celis,
&c. significatur per Abiam, parte 2. col. 1181. c
Fidelis est Deus, dans homini quod promissit, fidelis est homo, cre-
dens promittenti, ex promisso vero Deus est nobis debitor,
parte 3. columna 651. b. c
Fidelis cum infideli vel e converso non debent contrahere nec
cohabitare, parte 6. columna 243. c
Fideles de gentibus relicto patrum errore, ad Christum conue-
niunt, baptismo abluti, Christianate linit, à Christo Christiani-
um nomen & regiam dignitatem accipiunt, & de hoc figu-
ra, parte 2. columna 1195. a. b
Fideles omni tempore vivere debent in Azimis sinceritatis &
veritatis, & significatur per eos qui fecerunt solennitatem
Azimorum septem diebus in laticia, par. 2. col. 1314. f
Fideles Domini significant greges, & etiam solent appellari pisces,
parte 2. columna 1349. a. b
Fideles vbi sunt commentis humanis ut auxilio diuino, parte
secunda, columna 57. c
Fideles quo gratia Spiritus sancti magis intus replentur, co-
latius foris bonorum operum gressus multiplicat, atque inter
magnum Ecclesie relictos culmen sortiuntur honoris, parte
tertia, columna 1683. b
Fideles quamvis magnas persecutiones passi sint, & quasi vide-
bantur deficere ut datur exemplum de multis, tamen sunt
reuerati constantes: & hoc diuina virtute, & non humana
parte 3. columna 1303. c. & 1304. f
Fideles minores gregum, & maiores nomine armentorum desi-
gnantur, parte 3. columna 841. b. c
Fideles nomine vinearum in sacra scriptura designantur, parte
quarta, columna 787. c
Fideles quare Christo adherere debent per fidem, ponuntur qua-
tuor rationes, parte 5. columna 1354. f
Fideles possident Dominum per fidem & dilectionem, & Deus
possidet eos per gratiam: & ideo sicut fideles sunt pars Dei,
ita & Deus est pars eorum, parte 4. col. 909. f
Fideles aliqui adherent Christo sola fide, non per charitatem
operantem: & tales absconduntur per condemnationis, senten-
tiam: alij adherent sibi per fidem & operationem charitatis;
& isti faciunt fructum, parte 5. col. 1354. f
Fideles non prohibentur sub principibus infidelibus constituti
comparere coram eis, sed prohibentur, ne voluntarie recur-
rant ad indices infideles in negotiis que determinari possunt
per fideles, parte 6. columna 238. c
Fideles ab infidelibus separari debent multiplici ratione, parte
sexta, columna 403. c
Fideles erga infideles tria debent agere. ibidem.
Fideles in Christo regenerati per baptismum, facti sunt membra
Christi, parte 6. columna 364. f
Fideles debent obedire spiritui, & non carni, par. 6. col. 104. f
Fideles ante destructionem ciuitatis Ierusalem, admoniti fue-
runt per Angelum ut fugerent in regnum Agrippa ultra
Iordanem, parte 5. columna 320. f
Fideles permittit Dominus tempore Antichristi tribulari, propter
peccata que abundabunt, ut purgentur ab illis peccatis qua
maxime illo tempore abundabunt, parte 4. columna 784. f
Fideles quantuncumque opprimantur tempore Antichristi ta-

men aliqui permanebunt in fide stabiles usque ad finem
mundi, parte 5. columna 402. c
Fideles generalem conuersionem singulari mentis puritate
transcendentes, montes & colles dicuntur, in quibus Christus
sallit, & non manet, &c. parte 3. columna 1833. b. c
Fideles populi parietes sunt templi mystice, quibus vniuersa Ec-
clesia consistit, &c. parte 2. columna 719. c
Fideles triplices & triplici modo concurrerunt tempore aduen-
tus Christi, parte 3. columna 1091. a. b. c
Fideles singuli de virga Aaron qui est Christus, germinantur
in quadruplici differentia, & hoc dupliciter, scilicet, secundum
profectum morum, & secundum quatuor etates, p. 1. c. 1544. f
Fideles quandiu peregrinantur, auferre debet à corde suo phan-
tasmatum que se cogitationibus ingerunt, velut talis aut talis
sit Deus qualis non est, donec assumatur omne mendacium,
parte 2. columna 145. c
Fideles degentes in terra, vbi torillecebre, inde maior est eis co-
rona, parte 3. columna 1211. a. b
Fideles carnis sue lasciuia castigantes, munera accipiunt, &
fructus bonorum operum, oleo misericordie pinguisimos, com-
passione proximi feruere faciunt, parte 2. columna 1083. c
Fideles illis virtutum operibus deseruiant, quibus intuentes pro-
ximos à stultitibus perturbationis & concupiscentie mundia-
lis ereptos ad tranquillitatem & pacem vite spiritualis in-
troducunt, parte 2. columna 1349. c
Fidelium persecutor & tyrannus, significatur per Herodem in-
carcerantem Petrum, parte 6. col. 1117. c
Fidelium vniuersitas propter integritatem fidei virgines nomi-
natur, parte 5. columna 412. f
Fidelium gradus in Ecclesia fuerunt trini ante & post incar-
nationem, scilicet, coniugatorum, continentium, & rectorum,
& per quos significantur, parte 1. columna 957. a. b
Fidelium tres sunt gradus, in primis duobus gradibus dicuntur
agni, in tertio ones, parte 5. columna 1384. f
Fidelium cetus intelligitur per frumentum, par. 3. col. 344. f
Fidelium ad salutem properantium due sunt species. Vna eorum
qui promissionem celestium cupiditate succensi, summo studio
nituntur benedictionem capere, & effici in parte sortis san-
ctorum. Alia eorum, qui & si tendunt ad salutem, non tam
amore benedictionum vel promissionum, quam ne eant in ge-
hennam midy, &c. parte 2. columna 63. b
Fidelium veteris Testamenti & noui diuersitas in perfectione,
& per quid significantur, parte 2. col. 722. b
Fidelium conuersione inducti sepe qui foris sunt, eisdem de-
sident sociari, & totum exemplis ad melius informari, ut &
sibi consulant & proximorum salutem, par. 1. col. 392. d. e
Fidelibus qui per gratiam assumptus est & additus, eicere debet
omnem viciorum immundiciam, & de hoc figura, p. 2. c. 1108.
Fidelibus non satis est dona virtutum percipere, nisi studeant
pro commissis penitere, par. 1. columna 1416. f
Fidelitas Dei an consistat in temperamento iustitie & miseri-
cordie, an in hoc, quia dat homini quod promissit, parte tertia,
columna 657. c. 658. f
Fidelitas primo habenda est ad Deum, ut homo impleat quod ei
promissit, secundo habenda est ad proximum ut sibi non agat
contrarium, parte 1. columna 1267. c
Fidelitas in secreti conseruatione custos est amicitie, p. 3. c. 2114. f
Fidelisus non est leniter, sed cum magno pondere faciendus, &
quare, parte 3. columna 2118. f
Fides quid est & quomodo differt ab opinione, suspitione & du-
bitatione, parte 6. columna 940. e. f. & extensa diffinitionis
declaratio, columna 934. a. b. c
Fides est intelligentia radix, parte 4. columna 439. f
Fides cognitione fide intelligentia comparatur, par. quarta,
columna 375. b
Fides est certitudo de rebus inuisibilibus que supponuntur ut
Principia Catholica doctrina. Et accipitur certitudo hic
non pro certitudine qua est euidentia sed adhaerentie, par-
te sexta, columna 52. g
Fides Christiana iudicio cuiusque sapientis propter suam puritatem
& san-

& sanctitate, omnibus aliis legibus antefertur, p. 5. c. 759. a. b
Fides est credere quod non vides, veritas est videre quod credi-
disti, parte 5. columna 1162. f
Fides dupliciter dicitur, uno modo est virtus Theologica, alio mo-
do est virtus moralis, par. 6. col. 1328. f
Fides verbatenus non saluat sicut sola verba pietatis nudum vel
esuriem non recreant, si non cibis & vestis prebeatur, par-
te sexta, columna 1280. e
Fides acquisita in nobis per auditum vel per scientiam an suffi-
ciat, vel necesse sit ponere fidem infusam. Rationes contra: &
soluuntur. ibidem.
Fides per dilectionem operans, est opus: quia si desit facultas non
queritur nisi voluntas, parte 5. col. 1124. f
Fides que per dilectionem operatur merito opus dicitur, que est
initium & finis totius boni. ibidem.
Fides dicitur opus & distinguitur contra opus. Vide quo modo,
parte 5. columna 1124. f
Fides habetur dupliciter. Vno modo quantum sufficit ad propria
salutem, & sic habetur etiam à simplicibus fidelibus. Alio
modo quantum ad eius defensionem contra infideles, & sic
habetur à maioribus, par. 3. col. 1355.
Fides nostra si dubia sit, & nos perterreat infidelitas, demones
gigantes erunt, & nos locustæ. Si vero Iesum sequimur, & ver-
bis eius credimus, tanquam nihil erunt in conspectu nostro,
parte 1. columna 1521. a
Fides Ecclesiastica cum velut aurum caput refulgere & predica-
tio eius ut argentum igne probatum resplenduerit, turpius
hereticorum voces obscuri aris vilitate sordebunt, parte pri-
ma, columna 1541. b. c
Fides non ante apparuit gentium Ecclesie quam Christus myste-
rium incarnationis sue implevit, quando corporaliter inter
homines viuens cibo ac potu usus est, &c. par. 2. col. 297. c
Fides populum non in sapientia verbi compositi, sed diuina vo-
cationis munere prouenit, par. 5. col. 757. c
Fides sola valet, non genus, ideo operis potius quam generis cla-
ritatem querere monemur, par. 5. col. 733. a
Fides est lux, & infidelitas tenebra, & quare, parte sexta,
columna 657. a. b
Fides augetur dupliciter extensiuè & intensiuè, par. 5. col. 926. f
Fides eadem omnibus quamvis diuersa merita & vitæ qualitas,
parte 4. columna 1384. e
Fides eadem in nouo & veteri Testamento, sed differenter, parte
6. col. 494. f. & 533. c. Item par. 3. col. 1863. a
Fides antiquorum & fides in noua lege quomodo differenter fuit
probata, par. 6. col. 919. a. b. c
Fides priorum non erat integra, quia nondum fuerat in Christo
impleta dispensatio carnis, par. 2. col. 15. c
Fides sicut ab Abraham deriuata est ad Isaac, ita ab Isaac ad
Iacob, & consequenter ad duodecim prophetas, & vltimè ad
omnes fideles, par. 2. col. 1083. b
Fides Patriarcharum multiformiter ostenditur, par. 6. col. 919.
920. 921. per totum.
Fides Christianorum & Saracenorum contrario modo inchoatæ sunt,
& per diuersarum conditionum personas, par. 6. col. 327. c
Fides Catholica siue doctrina Euangelica in quatuor excellit,
parte sexta. ibidem.
Fides Christiana predicata est viuente beato Petro non solum in
Italia, sed etiam in Gallia, & S. Saunianus unus de septua-
ginta conuertit ciuitatem Senonensem ad Christum, &c. par.
4. col. 1941. a. Item par. 5. col. 394. f. Item par. 2. col. 1241. c
Fides Catholica in modico tempore per totum orbem vulgata
est. Et hoc significatur per parabolam fermenti absconditi in
tribus sacis farinæ, &c. par. 5. col. 240. f
Fides Catholica predicata est per omnia climata mundi tempo-
re Apostolorum, & quo modo declaratur, par. 5. col. 393. c.
394. f. Item par. 3. col. 561. a. b. c
Fides Catholica mirabiliter creuit ex persecutione tyranno-
rum, & figuratum fuit in filiis Israel qui quanto magis op-
primebantur, tanto magis multiplicabantur, parte quarta,
columna 2064. f

Fides à tempore Christi usque ad Constantini tempora non in-
conuenit populorum, sed tanquam per latebras predicaba-
tur, in secreto congregabantur Christiani, parte prima,
columna 306. a
Fides credentium est meritoria de congruo, quod eis fiant mira-
cula, parte quinta, col. 540. f
Fides multiplicata est per opera miraculosa virtutem totius na-
ture transcendente, par. 4. col. 371. c
Fides maxime operatur in operibus miraculosis, par. 2. col. 817. c
Fides nimis aduersa tolerat, & quidquid ex antea actis peccatis
contractum fuerat mundat, & designatur per hyssopum, par-
te prima, columna 1301. b
Fides per imaginem congrue designatur, par. 1. col. 30. f
Fides unita per mala punica significatur, & quare, parte pri-
ma, columna 794. e
Fides sancte Trinitatis est via trium dierum, par. 1. col. 1229. b
Fides dicitur nidus, & quare, par. 3. col. 1079. c
Fides significatur per sinem, par. 3. col. 390. f
Fides perfecta grano sinapis comparatur, par. quinta, columna
295. a. & 296. e
Fides, pisco nomine intelligitur, & quare, parte 5. col. 851. b. &
col. 148. e. Item, par. 2. col. 1410. e
Fides formata charitate dicitur thesaurus, infidelitas, thesau-
rus malus, par. 5. col. 228. e
Fides dicitur scutum, & quare, par. 6. col. 569. a
Fides dicitur murus habens duodecim fundamenta, p. 6. c. 1677. a
Fides lorice comparatur, & quare, par. 6. col. 659. a
Fides dicitur pes, & quare, par. 6. col. 445. b
Fides non fuit in Christo, sed clara visio ab instanti conceptionis,
parte sexta, columna 1331. c
Fides formata per dilectionem illa sola est que verè iustificat
mentem formaliter, parte 1. columna 209. c
Fides liberat rationem & intellectum quasi fratrem, & substan-
tiam fratris cum virtutibus purgati animi à captiuitate vi-
ciorum. ibidem interl.
Fides est imber matutinus, perfectio operum imber serotinus, par-
te quarta, col. 1923. a
Fides sine operibus, similis est verbo sine intellectu, parte sexta,
columna 1280. f
Fides informis non sufficit ad salutem, par. 6. col. 46. f
non sufficit Fides, nisi bonis operibus firmetur, p. 4. col. 241. a. Interl.
per fidem venit ad bona opera. Nota exemplum, parte quar-
ta, columna 1430. d. e
qui querit Deum in Fide, incipit viuere operibus iustitie, parte
quarta, columna 1808. d
Fides, iudicium & misericordia quid important, nam in istis
tribus intelliguntur omnia que sunt multum necessaria ad
salutem, parte 5. columna 384. f
Fides spes & charitas sunt virtutes Catholica, que dantur nobis
ad coniungendum nos Deo. Alia vero dona sunt quedam di-
spositiones nobis datæ, ut reddamur bene mobiles à spiritu san-
cto, & sic ordinantur ad virtutes theologicas, ut ad fines,
parte sexta, columna 316. e
Fides non est habenda, nec inducenda in personarum acceptio-
nem, nec indebitam causam attendendo, sed conditiones ob-
seruari debent, parte 6. col. 1275. c. 1276. f
Fides Catholica durabit usque ad diem iudicii siue ad finem
mundi in aliquibus saltem, si non omnibus, verum est tamen,
quod maior pars ab ea discedet, par. 6. col. 670. f
Fides mulieris Chanaanæ fuit magna ex verbo & facto, quia
non fuit retardata à feruore petendi, &c. parte quinta, co-
lumnæ 268. f
Fides etiam hosti seruanda est, & quare, par. 4. col. 1207. a. b
Fides si rara est inter charorum nomina & consanguinitatis
affectum, quanto magis in adulatoribus, parte 4. col. 1078. e
Fides est voluntatis, non necessitatis, & secundum leges sponsa-
lia consensu contrahentium fieri oportet, p. 1. c. 286. a. Interl.
Fidei veritatem qui reliquunt hereticorum sequentes errorem,
& alios secum peruerentes, significantur per Ioram qui de
religioso patre ad perfidiam declinauit, par. 2. col. 1211. a

Fidei perseverantiam poscit multitudo tribulationum, p. 5. c. 10. 45. c.
Fidei ratio consistit in bonis sperandis & insubilibus, & non in
hac vita visis, par. 6. col. 939. a. b. c.
Fidei fundamenta sunt inchoationis sermo est sextuplex quæ
secre habet ad fidem convertendus, par. 6. col. 849. a.
Fidei doctrina quedam habet, quæ sunt omnibus communia, quæ
omnes tenentur credere explicitè. Alia ad quæ non tenentur
omnes explicitè, &c. par. 6. col. 839. c. Item par. 3. col. 47. b.
Fidei mysteria & subtilia utrum sint omnibus indifferenter pro-
ponenda, arguitur pro & contra, cum responsione, &c. parte
6. columna 847. c. 848. f.
Fidei socij sunt charitas & spes, quæ suis vicibus quasi separatim
occultæ inspiratione viciosa infundunt mentes, parte prima,
columna 203. a. Interl.
Fidei confessio ore pertinet ad præceptum affirmativum quod
obligat semper, sed non ad semper, par. 5. col. 825. c.
Fidei confessio quando est ad turbationem hominum, & ad nul-
lam utilitatem est omittenda, &c. par. 5. col. 1274. a.
Fidei laus & merces quæ sit, par. 6. col. 135. a. b.
Fidei premium est vivere æternum, par. 4. col. 2054. b. Interl.
Fidei lux & intentio dirigit omnes virtutes, sicut oculus mem-
bra ad operandum dirigit, par. 5. col. 137. a. b.
Fidei nostra testimonium magnum est, q. per crucem Christi pote-
stas demonum fuerunt valde debilitate, parte 4. col. 1144. f.
Fidei veritas in presenti liberat à servitute culpæ, & in futuro à
servitute miserie, par. 5. col. 612. d.
Fidei efficacia in hoc consistit, q. dat perfectam libertatē. Ibid. e.
Fidei formatæ effectus est oratio (quæ est elevatio mentis in Deū)
& ieiunium, per quod refrenatur caro, par. 5. col. 296. d.
Fidei iustitia quæ est, par. 6. col. 134. a.
Fidei duo fundamenta principaliora Iudei extimant valde de-
rogatoria divinæ excellentiæ, par. 4. col. 539. a. b. c.
Fidei propria causa & sufficiens est illud quod interius movet ad
assensum, quod est donum Dei. Ibidem par. 6. col. 139. c.
Fidei commendatio per multa quæ facit, par. 6. col. 594. e.
Fidei articuli sunt duodecim, licet aliqui distinguant quatuor-
decim, & quidam divinitatem, quidam concernunt humani-
tatem, &c. par. 6. col. 1678. f.
Fidei tranquilla quies per nidi nomen exprimitur, parte tertia,
columna 297. b.
Fidem Ecclesiasticam & doctrinam veritatis turbantes per Cho-
re significantur, par. 1. col. 1278. e. f.
per Fidem, habes in te Iesum ducem, fac tibi tubas ductiles ex
scripturis sanctis, cane in psalmis, &c. & ruent muri in te si-
cut in Ierico, par. 2. col. 91. a. b.
Fidem omnes profitentur et si non omnes secundum præcepta am-
bulemus, par. 4. col. 40. d.
Fidem Dominice incarnationis & passionis cum ante omnia in
corde nostro collocamus & auditoribus tradimus, primo altæ-
re edificamus. Et de hoc figura, par. 2. col. 1284. f.
Fidem Domini quicumque promeretur, nullis maculis carnalis
natiuitatis offascatur, par. 1. col. 363. a. b.
Fidem sicut Deus in noua lege per pauperes & impotentes voluit
inducere per orbem pari ratione voluit quod in antiqua lege
per Moysen qui modica reputationis erat, fieret liberatio po-
puli & eius educatio, par. 1. col. 503. b. c. & col. 512. e. f.
per Fidem homo interior Spiritum Dei attrahit & inde vivit:
sicut ex hoc aere spiritum ducimus, quem ad os reducimus,
parte 4. columna 1020. d. e.
Fidem Christi amplexi duo alliciunt valde, par. 5. col. 877. a. b.
Fidem qui non servat homo malus, per quem significatur, parte
secunda, columna 1506. f.
Fidem habuerunt etiam patres veteris Testamenti, sed aliter
quam patres novi Testamenti, par. 6. col. 888. e. f. Item par. 4.
columna 183. a. b.
Fidem Theologicam ut habeamus duo requiruntur, parte sexta,
columna 139. c.
Fidem coniugij conservare volens, non concubinam querit, parte
prima, columna 252. a. Interl.
idem non valere sine operibus ostenditur ex quatuor rationi-

bus, parte sexta, columna 1278. d.
per Fidem charitate formatam ordinatur homo ad Deum in
tribus, par. 6. col. 1330. f.
Fidem posse habere, sicut posse habere charitatem natura est ho-
minum, sed habere charitatem gratia est, par. 6. col. 679. a.
Fidem retrahentia & infirmitas sunt quatuor, par. 5. col. 863. c.
Fide mediatoris semper fit necessaria ad salutem, non tamen
uniformiter, omni tempore, & omnibus populis. Vide, parte 6.
columna 1105. c. Vide etiam in Credere.
ex Fide Centurionis gentilis concluditur vocatio gentium ad fi-
dem, & reprobatio Iudeorum, par. 5. col. 158. f. 159. c.
Fiducialiter in via nostra incedimus, cum Dei gratia cõfissi, pro-
fectum in bona nostra conversatione suscipimus, parte tertia,
columna 1616. e. f.
Figura alicuius rei potest accipi vel considerari tripliciter. Primo
modo & ut est res tantum. Alio modo, ut est figura tantum.
Tertio modo, ut est res & figura simul, par. 6. columna 849. f. &
col. 1570. f. Item, par. 2. col. 553. c.
Figura ut aliquid sit, quid requiratur, par. 6. col. 340. f. 1570. f.
Item, par. 4. col. 1651. b. & ad longum declaratur. c.
Figura rex impius non potest gerere illius qui totius pietatis ex-
emplum est, par. 4. col. 1161. a. b.
Figura vel situs circa tabernacula castrorum erat in figura qua-
drata, ne dispositio loci impediret, par. 1. col. 1182. d.
Figura Antichristi notatur per Antiochum Epiphanem seu il-
lustrem duplici de causa, par. 4. col. 1651. b.
Figurare non potest aliquid quod nihil est, par. 2. col. 1857. c.
Filia lepte fuit sacrificata domino per observationem virginita-
tis vivendo in orationibus & ieiuniis ac pijs operibus, &
sic non fuit sacrificata Domino per mortem corporalem, sed
potius per civilem & spiritualem, &c. par. 2. col. 233. c.
Filia Archisynagogi laborabat in extremis, par. 5. columna 536. e.
& columna 158. f.
Filia mea malo virum qui eget pecunia, quam pecuniam qua
egeat viro. Sic dixit Themistocles, par. 3. col. 2014. f.
Filia Ierusalem ratione fragilitatis dicuntur imperfecte, sed ra-
tione devotionis perfecte, par. 3. col. 1858. f.
Filiam si quis vendiderit, &c. si sprenit eam, &c. Ista clausula
aliter & aliter exponitur ab Hebris & expositores nostris,
parte 1. col. 688. d. & col. 170. a. b.
Filiatio adoptiva Dei est quedam similitudo filiationis natura-
lis divine, parte 6. col. 113. c.
Filiationis nomine frequenter utitur scriptura vete. Testam. &
quare, parte 3. col. 1730. f.
Filiationis propria dicta, est quod ibi fit processus viventis à vi-
vente secundum rationem similitudinis in identitate nature
saltem specifica, vel in propinquo genere, p. 5. col. 1017. c. 1018. f.
Filiationis humane signum est imitatio operum, ita etiam signū
filiationis divine est dilectio, par. 5. col. 1166. f.
Filiationem ab æterno sue filium in divinis esse, probatur efficaci
argumento ex necessitate literæ Hebraicæ, par. 3. col. 962. f.
Filius in divinis est de substantia patris, & accipit idem esse cum
patre & est aliquantulum similis modus loquendi sicut cum di-
citur aliquis Imperator vel rex creari, &c. par. 3. col. 1978. f.
Filius Dei inquantum Deus, & inquantum homo vivit propter
patrem, sed aliter, & declaratur, par. 5. col. 1132. f.
Filius Dei secundum divinitatem habet eandem naturam cum
patre, secundum humanitatem anima est à Deo immediatè
per creationem, & corpus formatum spiritu sancti virtute, &
propter hoc habebat plenum dominium, separando animam
ab ipso, & reuniendo ipsum, par. 5. col. 1160. f.
Filius Dei secundum quod Deus præcedit mundum, ut causa ef-
fectum, nec est pars universi, secundum humanitatem autem
propter virtutem formativam eodem modo dicendum est.
Quantum autem ad animam & corpus, bene est pars univer-
si, &c. par. 5. Ibidem.
Filius Dei est primum principium omnium rerum, & per conse-
quens veritas prima & infallibilis. Ibidem.
Filius naturalis est Christus, nos adoptivi: Ille genitus, nos creati:
ille ab æterno, nos in tempore, par. 3. col. 1120. d. e.

Filius

Filius Dei qua ratione principium & verbū dicatur, p. 1. c. 2. e. f.
Filius Dei quomodo habeat eandem scientiam cum patre, & o-
peretur eadem operatione cum patre, & quomodo sit in filio
pater & filius in patre. Ibidem.
Filius Dei secundum quod Deus, non potest separari à patre, se-
cundum vero quod homo, potest separari de potentia absolu-
ta: sed de potentia ordinata natura assumpta nunquam di-
mitte. Ibidem.
Filius Dei inquantum Deus, vult & facit idem quod pater, quia
eorum est una voluntas & operatio, inquantum vero homo,
eius voluntas & operatio regulantur absque aliqua obligat-
ione à regula divine voluntatis, parte 5. col. 1164. c.
Filius Dei sicut dicitur sapientia patris, ita etiam eius gloria,
parte quarta columna 348. f.
Filius Dei quare non ilico missus fuit post hominis casum, par-
te sexta, columna 491. c.
Filius Dei significatur per luciferum stellam, par. 3. col. 361. c.
Filius meus es tu: nunquam invenitur in sacris scripturis Deū
alicui creature in singulari dixisse, &c. p. 3. c. 449. c. & c. 451. c.
Filius dicitur minor patre, ut dicit Arius hereticus, tanquam
pura creatura, &c. sed excludit hoc Christus tanquam fal-
sum per tria dicta, parte 5. col. 1166. f.
Filius Dei est clarificatus à patre in passione tripliciter, parte
quinta, columna 1384. c.
Filius Dei homo efficitur per spiritum adoptionis, per spiritum
servitutis in Dei timore, fit Dei servus, par. 4. col. 2178. c.
Filius in divinis scripturis semper in bonam partem accipitur
numero singulari, sed in plurali in malam, &c. p. 4. col. 267. c.
Filius ille est domi Dei, qui audit Deum rectè, discendo legem eius
& mandatis eius obediendo, par. 2. col. 1111. f.
Filius sapiens sicut est gloria patris, ita etiam malicia filij, dat
patri materiam lugendi, par. 6. col. 457. c. Item par. 1. c. 1401. b. c.
Filius inobediens patri seu matri aut contumax, quomodo secun-
dum legem puniendus est, par. 1. col. 1853. c.
Filius si stultus sit, non est dignus hereditate patris, p. 3. c. 1763. a.
Filius prout in bonis paternis succedit, tripliciter potest dici, par-
te quinta, columna 49. a. b. c.
Filius an & quando tenetur parentibus subvenire siue fuerit
religiosus, siue non, par. 5. col. 262. f.
Filius bonus debet esse multum sollicitus de ultima voluntate
parentis implenda, exemplo Ioseph Patriarchæ, p. 1. col. 372. f.
Filius sapiens letificat patrem, & quare, par. 3. col. 1952. f.
Filius familias vel filius adultus potest inuitis parentibus ad sa-
cerdotium, promoueri vel matrimonium contrahere, vel reli-
gionem intrare. Sed quomodo absoluitur à præcepto divino de
honore parentum, par. 5. col. 262. f. Item par. 1. col. 1399. b. c.
Filius in eo solum parenti non debet obedire cum pater præcipit
aliquid contra Dominum Deum, par. 4. col. 822. e.
Filius est æqualis patri, par. 4. col. 378. e.
Filius propter uxorem relinquat parentes, quantum ad cohabit-
ationem, non quantum ad dilectionem, parte 1. col. 85. c.
Filius familias non potest aliquid vendere vel implere de rebus
patris sui, parte 1. col. 1399. b. c.
Filius & filia frequenter ponuntur in scriptura, non ad sexum,
sed ad discretionem animarum discernendum, p. 1. col. 1290. e. f.
Filius recipiens benedictionem à patre prius debet ei obsequium
præstare & ei servire in mensa, &c. par. 1. col. 449. d.
Filius in divinis, intresca processio siue æterna generatio, eiusque
& patris personalis distinctio, eorum substantialis indistin-
ctio, eorum coeterna duratio, eorumq. indivisa operatio de-
claratur, parte 5. col. 1035. e. f.
ad Filius personam in divinis propriè referuntur hæc nomina,
splendor, figura, sicut & imago, par. 6. col. 796. d.
Filius Dei excellentia tangitur in quatuor. Ibidem.
Filius Dei cum dicitur: Videntes filij Dei, multipliciter exponitur,
par. 1. col. 1378. 138. f. & col. 147. c.
Filius Dei dicuntur sacerdotes & ministri, qui inter filios Israel
sunt specialiter electi ad cultum Dei, par. 3. col. 619. c.
Filius mori dicuntur, quando nullo iure succedunt parentibus, par.
prima columna 1282. f.

Filius à patribus in disciplina & correptione Domini erudiendi
cum summa diligentia, par. 2. col. 333. c.
Filius Ade si fuisset ab eo progeniti in statu illo, non fuisset na-
ti sic perfecti in corpore sicut ipse, nec in conditionibus anima
tamen fuisset nati in rectitudine naturali per quam nulla
rebellio fuisset in viribus sensitivis ad rationem, &c. parte 3.
columna 1791. c. & col. 1911. b. c.
Filius prophetarū qui & quales fuerunt. Vide in Prophetarū filij.
Filius duos habet princeps Sacerdotum scilicet Christus. Et sunt
duo populi credentium, ex Iudeis. f. & Gentibus, p. 4. c. 2374. d. e.
Filius Ecclesiæ quorum aliqui sunt boni, aliqui mali usque ad finē
mundi significantur per habitatores Ceilæ, quos tamē prela-
tus bonus debet consolari, &c. par. 2. col. 470. f.
Filius spirituales sunt omnia opera bona, sed inter hos primogeni-
ta fides, par. 1. columna 549. e. f.
Filius Heli dormisse dicuntur cum mulieribus & quare, parte se-
cunda, columna 333. c.
Filius parentibus semibus debent ministerium reuerentia & pro-
uisionis necessaria si indigeant, par. 2. col. 1518. e. f. Item par.
6. columna 457. a.
Filius naturaliter superiunt parentibus, & non è converso, par.
sexta, columna 457. a.
Filius in divinis notificat Ioannes in principio Evangelij sui,
quoad esse, & quoad operari, par. 5. col. 1025. c.
Filius subiectum tibi si errare cõspicis, diligenter castiga. Quod si
castigari renuerit, ita caute erga illū age, ne quid in tuis ver-
bis vel operibus, unde amplius peccet, inueniat, p. 3. c. 1678. b. c.
Filius Heli tria scelera scriptura recenset propter quæ vocat
eos filios Belial, par. 2. col. 331. a.
Filius nutrire in igne cupiditatis & lascivie in presenti vita qua
transitus est, filios suos per ignem transerre, par. 2. col. 938. f.
Filius debent homines generare spem suam, & relinquere filij
spes eorum sunt, par. 3. col. 1470. f.
Filius Israel quare Dominus eduxit per talem viam, ubi pate-
rentur tot defectus cibi & potus. Et assignatur duplex causa,
par. 1. columna 835. c.
Filius qui male nutrit, vel exemplo perdit, reus est eorum perdi-
tionis, par. 3. col. 2181. b. c.
Filius suos vel filias in carnalibus deliciis & lasciviis aut cupidi-
tatibus nutriendos indecenter faciunt eos stipulam, ad incen-
dium gehennæ præparatam, par. 1. col. 1564. f.
Fimbrias hyacinthinas facere iubetur filij Israel in quatuor an-
gulis palliorum, ut quomodo in corporibus circumcisio signum
est Iudaicæ gentis, ita & vestis aliquam habebat differentiā,
par. 1. col. 1272. f. Item par. 5. col. 976. c.
Finitis cum sit immundus, gerentem non polluit, par. 1. col. 934. e. f.
Fingi dicitur propriè quod de terra formatur, & quia pauperes
idola argentea vel aurea habere non poterant, figuli cæperunt
idola terrea facere, par. 3. col. 1953. b. c.
Finitis dupliciter dicitur, consumens, & consummans, p. 3. c. 457. c.
Finitis multipliciter dicitur, parte 6. col. 683. a.
Finitis ultimus hominis non consistit in adeptione cuiuscunque bo-
ni finiti, sed solum in adeptione boni infiniti quod est solus
Deus & consistit in visione Dei per essentiam, prout tamē in-
cludit fruitionem, par. 1. col. 58. e. f.
Finitis noster quis alius est nisi pervenire ad regnum cuius non est
finitis, par. 6. col. 833. b.
quidquid Finitur parum est: sed qui hoc longum putat, de
æternis non cogitat, par. 3. col. 95. b. c.
Finitis virtutum moralium non possunt esse divitiæ temporales &
mundani honores, & quare, par. 3. col. 1638. c.
Finitis cuiuslibet scientiæ est duplex, scilicet intrinsecus & extrin-
secus, par. 5. columna 7. a. b.
Finitis orationum in Ecclesia est, cum dicitur, Per dominum, vel
aliquid simile, & hoc provenit quia antonomasice ipse Chri-
stus dicitur finis noster, & omnes per eius merita salvantur,
parte 3. columna 1081. c.
Finitis resurrectionis non erit in hoc quod vivat vita corporali
virtuosa, ut Iudei & Saraceni fingunt, sed in clara Dei vi-
sione & fruitione, par. 6. col. 224. d. e.

Finitis

Finis seculorum vixisse in homines intelligitur, secundum tempus noui & veteris Testamenti, parte 6. col. 276. f.

Firmamentum non propter stationem, sed propter firmitatem & intransgressibilem terminum superiorum & inferiorum aquarum appellatum est, par. 1. col. 11. b. & col. 14. f.

Firmamentum secundum die factum est in medio aquarum, & inter calum crystallinum & materiam elementorum, parte prima, columna 59. b. c. & col. 14. f.

Firmamentum quatuor animalium, & sedes in throno super firmamentum quid signat, par. 4. col. 108. a. b.

Firmamenti motus non deprehenditur ad apparentiam sensus, sed solum ratione arguitur ex motu stellarum, parte prima, columna 22. d. e.

Fistula que & casia, arbor aromatica, sed parua. Vide in Casia.

Flagellum quomodo fecit Christus de funiculis in expulsiōe videntium & euentium, cum non vendebantur ibi funiculi sed solum illa que debebant in templo offerri, par. 5. col. 100. c.

Flagella quorundam in hac vita inchoant & in eternum permancunt, non tamen iudicat Deus bis in idipsum, unum est enim flagellum quod temporaliter incipit, in eternis suppliciis consummatur, par. 1. col. 167. a.

Flagella unde pateretur, non habebat vnicus ille de patris substantia natus: ad hoc autem carne indutus est, ut sine flagello non esset, parte 6. col. 94. b.

Flagella omnia quidam putabant causari venire iuxta naturam elementorum, & non ex culpa percussu, par. 3. col. 82. e.

Flagella à Deo missa in Ierusalem & in Iudam habentur sub metaphora, par. 3. col. 1179. c. 1180. d. e.

Flagellationes & percussiones aliquando fiunt per bonos Angelos, aliquando per malos, par. 1. col. 59. b. c.

Flagellantis iudicium conatur euadere, qui contra flagella semetipsum defendere nititur, par. 3. col. 381. b.

Flagrum est summitas virgularum ad inuicem ligatarum, que faciunt strepitum percutiendo, & pruritum per calefactionis motum. Sed taurea est flagellum de tauri corio factum, parte quarta, columna 2429. c.

Flamma inferni quomodo intelligatur, sinus Abrahæ: & huiusmodi, vix à mansuetis, à contentiosis nunquam inuenitur, parte 1. columna 69. a. b.

Flamma que hic vrit illuminat, in inferno que vrit & obscurat, par. 3. columna 138. d. e.

Flare est statim facere, statim facere est animam facere, parte prima, columna 69. a.

Flectere Deum vult precibus homo pro venia, & ipse homo non flectitur percanti in se, par. 3. col. 1692. e. f.

Flexi genua mea in sabulo, si non stetero firmus contra astutias eius: flexi genua mea in ira: si non constitero stetero contra iram, &c., parte 2. columna 162. f.

Flere licet pro defunctis, sed qualiter & quomodo, par. 6. col. 653. b. & col. 654. f. Item par. 1. col. 1539. b. c. & col. 1696. e. f.

Flere peccata non valet qui manet cum circumitu mundi, cum demoniis, cum desideris carnalibus, par. 5. col. 629. c.

Flere non incipit mala sua, nisi quis recordetur Sion nisi legem Dei & scripturarum montes aspiciat, par. 1. col. 1340. e. f.

Flen: multi sletu Babylonio qui & gaudent gaudio Babylonio, parte 3. columna 1497. c.

Flent sancti magis culpam quam erumnam, par. 4. col. 997. b.

Flent quidam primo ne ducantur ad supplicium, deinde flere incipiunt quod differunt à regno, obtinent irriguum inferius & superius, par. 2. col. 108. d. e.

Fletus duo in se habet tristitiam animi, & lachrymarum resolutionem, par. 5. col. 100. f. & 889. & 246. f.

Fletus unde & à quo causetur, Ibidem.

Fletus an & quomodo in demonibus & damnatis, Ibidem.

Fletus an & quomodo post resurrectionem, parte quinta, colum. 160. f. & columna 889. & 246. f.

Fletus Iacob super consobrinam suam, scilicet Rachelem, quare fuit, & an ipsa fleuerit, par. 1. columna 337. b. c.

Fletuum multa sunt genera, parte 4. columna 672. b.

Flumina magna prater fluentia terras, sapè cuncta terra na-

scientia ex crescente inundantia absorbent, & sterilitatem causant, ut patet circa Rhenum Albeam, p. 1. c. 1529. a. 1530. d.

Flumina aque viue sicut in eo, &c. & non dixit Iesus putcus, nec fons, & quare, par. 1. col. 1321. a.

Flumina quatuor Paradisi gentibus per quas fluunt notissima sunt, duobus vetustas mutauit nomina, duo antiqua nomina seruauerunt, Ibidem.

Flumina quatuor Paradisi in aquis valde abundant, & per hæc quatuor flumina intelligitur fecunda Christi doctrina in quatuor Euangelis descripta, par. 3. col. 2099. c.

Fluminum que de Paradiso exire feruntur, constat in nostra terra notos esse fontes, &c., parte 1. col. 71. a. b.

Femella non poterat immolari in sacrificio Paschali, & quare: tamen in aliquibus hostiis pacificis & pro peccato bene immolabantur femellæ, par. 1. col. 586. f. & col. 604. f. & col. 606. f.

Femina, vota nulla qua abstinentia causa vonit, reddat, nisi vir permittat, parte 1. columna 1401. b. c.

Famina formari dicuntur in vtero octogesimo die: eundem numerum ad impletionem purificationis eam qua semen suscipiunt, precipit Moyses, parte 1. columna 1011. b. c.

Fili Israel separati ab vxoribus alienigenarum, in signum vere penitentia, ieiunauerunt induti sacis: & capitibus puluere aspersis, & orantes consuebantur peccata sua, facto, verbo, & signo, quater in die, & quater in nocte, par. 2. col. 1147. c.

Fili Israel quādiu confidentia habuerunt in Domino, bene fuit eis, sed quando diffidebant de Deo, & de eius auxilio, humanum requirentes, fuit eis male, ut in multis patet, p. 3. c. 1505. d.

Fili Israel de Aegypto educti sunt in multis signis & mirabilibus diuinis, & in magna multitudine, ita quod erant sexcenta millia absque mulieribus & paruulis, par. 4. col. 313. c.

Fili Israel exeuntes de Aegypto numerati à viginti annis & supra mortui sunt in deserto pro maiori parte, p. 4. col. 787. c. Item, parte 1. columna 162. f.

Fili Israel statim post legem datam adorauerunt vitulum conflatum, & temporibus iudicium & regum coluerunt idola, parte 4. columna 1719. c.

Fili traducuntur per ignem, qua traductio potest dupliciter intelligi, par. 4. col. 1230. c.

Fili Israel quomodo sunt, sine rege, sine sacrificio, sine altari, sine Sacerdotibus, par. 4. col. 1723. a. b. c.

Fili Simonis tenuerunt principatum & sacerdotium vsque ad Herodem Ascalonitam, cuius tempore natus est Christus, par. 4. columna 2377. a. b.

Fili Israel fuerunt persecuti ab Antiocho duplici intentione, vel propter duplicem causam, par. 4. 2339. c.

Fili Israel admirati sunt de audacia Aminadab mare rubrum intrantis, par. 5. col. 32. f.

Fili Israel ex prophetia Ioseph firmiter credebant liberari de afflictione Aegypti per aliquem de populo suo cum Dei adiutorio, & ideo parantes Moysi ex hac fide seruauerunt eum contra regis edictum: quare & quomodo, par. 6. col. 929. c.

Fili Iosia quia pessimi, fuerant dispersi, & dicti lapides propter obdurationem in malo: sed dicuntur lapides sanctuarii, quia processerunt de Iosia patre sanctissimo, par. 4. col. 105. c.

Fili Ioram regis Iuda vsque ad quartam generationem quare excluduntur in Christi generatione, par. 5. col. 32. f. 33. c.

Fili Israel quādiu seruauerunt Dei mandata, fuerunt in quiete & prosperitate: quando autem declinauerunt à Dei obedientia fuerunt dati in gladium, famem & captiuitatem, par. 1. col. 578. f. & col. 213. c. Item, par. 3. col. 155. d. Item, p. 2. c. 1629. c.

Fili Israel non acceperunt noua vestimenta, sed lauerunt vetera tempore dationis legis. Et factum fuit ad commendandum Dei miraculum, per quod ab exitu de Aegypto vsque ad ingressum terre promissionis vestimenta eorum non sunt attrita, nec vetustate consumpta, parte 1. col. 659. c. & col. 1641. a. b.

Fili Aaron in oblationibus ministrabat ei, non sicut offerentes super altare, sed sicut offerenti ministrantes, par. 1. col. 956. d.

Fili Israel 40. annis fuerunt vagi per desertum, & iuerunt per illud, includendo tamen annum qui transierat ab egressu de Aegypto vsque ad missionem exploratorum, par. 1. col. 981. c.

Fili Israel anno secundo egressionis de Aegypto mense secundo, decimo die mensis, recesserunt de monte Sinai, & 29. die mensis tertij venerunt in Cades barne, ut dicit Ra. Sa. p. 2. c. 99. c.

Fili Israel quadraginta annis fuerunt in deserto, antequam transirent Iordanem & pugnarent contra Iericho, p. 2. Ibidem.

Fili Israel septem tribulationes passi sunt pro peccatis suis, à quibus penitentia ducti liberati sunt per septem iudices sibi succedentes, parte 2. columna 112. f.

Fili duo vel pueri Phenenna vocati sunt pueri Anne non quod essent eius filij, sed quia eius orationibus erat vita eis concessa, parte 2. columna 325. c.

Fili Israel propter arcam absentiam credebant se superatos fuisse, & per consequens per eius presentiam credebant superare, parte 2. columna 343. c.

Fili David regnauerunt vsque ad captiuitatem Babylonicam: & post reuersionem de Babylone, Zorobabel (qui descendit de David) habuit ducatum super populum: & alij consequenter de tribu David vsque ad Herodem alienigenam sub quo natus est Christus secundum carnem cuius regnum manet in seculum, & in seculum seculi, parte 2. col. 655. a.

Fili Israel, dicti sunt filij Dei, tanquam ab eo specialiter electi & dilecti, parte 3. columna 618. c. d.

Fili Israel quādiu steterunt in cultu vnus Dei, possederunt pacifice terram promissionis collatam sibi & quādo declinauerunt ad idololatriam, fuerunt ab aliis impugnati, eiectione & sepe captiui, parte 1. col. 209. c. & col. 1060. d. e. Item par. 3. col. 1559. c. Item parte 2. col. 190. f.

Fili Israel per quot tempora & annos possederunt terram promissionis, parte 1. columna 210. d.

Fili Iacob quomodo dolo vel cautela interfecerunt Sichimitas, parte 1. columna 365. c.

Fili Israel quot annis in Aegypto fuerunt, varia sunt opiniones, parte 1. columna 597. c.

Fili Israel non admittebantur ad esum carniū, id est, agni, nisi essent circumcisi, Ibidem.

Fili Israel non transierunt per terram Philistinorum, ne haberent cum eis bellum, parte 1. columna 607. c.

Fili Israel propter defensionem habuerunt arma ab Aegyptiis per accommodationem contra pradones si eis occurrerent, Ibidem.

Fili Israel an & quomodo ex eadē parte qua ingressi sunt mare rubrum egrediebantur, par. 1. col. 617. c. & 618. d.

Fili Israel viderunt mortuos Aegyptios super litus maris oppositum, & hoc ad consolationem eorum ne timerent eos de cetero, & ut haberent arma eorum ad defendendum se contra hostes insurgentes, parte 1. columna 618. d.

Fili Israel cum venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes iuxta duodecim tribus, & quia defecerunt fructus & victualia, vixerunt triginta diebus non comedendo ad saturitatem sed ad famem temperandam, parte 1. col. 631. b.

Fili Israel quare dedit Dominus carnes in vespere & panes in mane sequenti, cum magis conueniens esset fieri modo contrario, parte 1. columna 535. c.

Fili Israel in deserto Sin vsque ad montem Sinai, & etiam postea fecerunt aliquas mansiones, que magis seriosè exprimuntur in Numerorum libro quā in Exodo, quia solum ille nominantur in quibus factum est aliquid notabile, p. 1. c. 537. c.

Fili Heli timore Domini erant destituti, parte 2. col. 331. a.

Fili Heli nesciebant in diuinam & veras ministerii leges, par. secunda, columna 331. a.

Fili Heli prius curabant mensam suam quam mensam Domini, parte 2. columna 331. b.

Fili naturales qui sunt, & unde sic dicuntur, par. 6. col. 27. b. c.

Fili carnales contrahunt quandam maculam & fedtatem ex modo sue generationis: non sic autem filij spirituales, sed magis nobilitatem, parte 5. col. 1030. f.

Fili aliquando iuste pro patribus puniuntur pena temporalis: quia filij sunt quedam res patrum, parte 4. col. 1045. c. & col. 1209. c. Item parte 3. col. 2085. c.

Fili parentum malorum frequenter sunt imitatores paternorum scelerum, eo quod sunt inter eos nutriti, & facta parentum habent

in maiori auctoritate, & sic frequenter puniuntur pro peccato parentum occasionaliter tamen pro peccatis propriis simpliciter, par. 4. col. 1209. c.

Fili in scriptura dicuntur istius vel illius, aut pro meritorum excellentia, aut deterioratione, ut eius dicantur esse filij cuius fuerunt imitatores, par. 2. col. 1045. c.

Fili paruuli plerumque à demonibus arripiuntur: & hoc ideo ut caro filij ex patris pena mulctetur, par. 1. col. 861. b. c.

Fili non ideo puniuntur: quia patres eorum peccauerunt, sed quia eis similes quodam hereditario malo Deum oderunt, parte quarta columna 1209. b. c.

Fili utrum pro peccatis parentum sint occidendi aut puniendi: & de conuerso, par. 1. col. 1612. f. & col. 1613. a.

Fili an & quando, & quando non, patrum iniquitates portant. Vide in visitare: & iniquitatibus.

Fili sunt quasi arma paratū ad eorū defensionem, p. 3. c. 1452. f.

Famina quare sequebantur Christum & Apostolos, p. 6. col. 266. c.

Faminarum in conceptu hæc est natura: ut qualem conspexerint siue mente conceperint in extremo voluptatis estu quo concipiunt, sobolem talem procreent: & de hoc experimenta, parte prima, columna 344. f.

Faminis non prohibetur secundum Hebraicam veritatem, quin nubant quibuscumque voluerint de genere Israelitico, nisi tantum feminis, que hereditatem habent, scilicet illis quomodo habent fratres: & istis tantum precipitur quod alieni de cognatione patris sui nubant, par. 1. col. 1451. c.

Faminis non conceditur sacerdotum, nec doctrina in Ecclesia, ne induantur veste virili, par. 1. col. 1586. f.

Faminas viris subditas & penes famulas, lex voluit esse vxores, par. 1. columna 1590. f.

nullus sanctorum nisi raro feminas genuisse narratur, parte 3. col. 1760. f. Item par. 1. col. 1288. f.

Feminalia que ad operiendam corporis vel carnis turpitudinem fiunt, illam castimoniam portionem que à copula coniugali cohibet, proprie designant, par. 1. col. 798. f.

Feminalibus lineis ideo femina vel femora velantur, quia causas huius rei, quomodo de paruulo semine & fedissimis initiis tanta vel hominum vel diuersa rerum pulchritudo nascatur nobis esse obuiosa, & humanis oculis non patere, necessario constendum est, par. 1. col. 1043. c.

Feminalibus lineis vsque ad genu vereda celantur: quorum superior pars sub umbilico vehementer astringitur, parte prima, columna 973. b. & col. 974. f.

Feminalibus ego non vestio, nec impono alicui necessitatem, qui vult esse sacerdos, ipse se vestiat. Hac Hieronymus, parte prima, columna 1043. c.

Femineū genus duplo mulctatur: & et enim tota Ade maledictione & additur ei: In dolore paries filios tuos, p. 1. c. 1011. b. c.

Femoralium vsus quis inuenit, par. 1. col. 170. f. Item, parte 1. columna 677. c.

Femoris nudatio sequitur ebrietatem, sicut libido satietatem, parte 1. col. 169. a.

Famine ornantur ut aliis placeant que in facie non in corde gloriantur, par. 4. col. 62. a.

Feneratori qui obligatus fuerit vinditur pretio quotidiano, parte 4. columna 423. a.

Fenum & olus cito desiccantur, & quare, par. 3. col. 682. f.

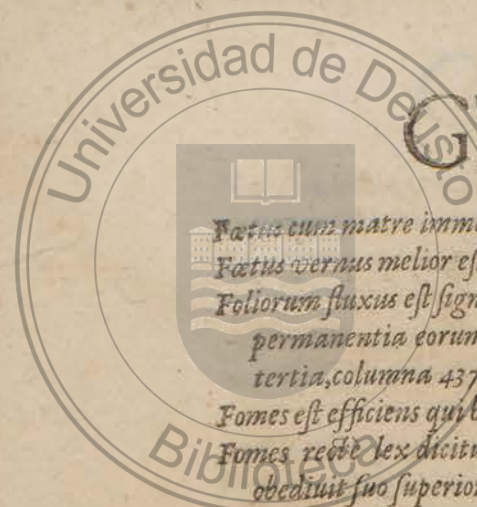
Fenum nascendo habet virorem, crescendo decorem, deinde florem, tandem ardore solis siccatum redigitur in puluerem, par. quarta, columna 33. a. b.

Fedus cum morte percutere est mala audacter perpetrare, parte 4. columna 260. d.

Fenus nihil præter voluptatem carnis adfert, par. 4. col. 792. c.

Fetus concepti dicuntur vitium contrahere seminis, ut leprosi & elephantici si ex semine menstruata nascantur, &c., parte 4. columna 713. c.

Fetus ante diem octauum nati sunt nimis molles & imperfecti: & ideo ante octauum diem non debebant offerri domino, sicut nec animalia imperfecta propter defectum alicuius membri, parte 1. columna 160. f.

Glossa ordinaria, & Nicolai de Lyra.

Fatus cum matre immolari prohibitum erat Iudeis, p. i. c. 1199. b.
Fatus vernus melior est, parte prima, col. 343. b.
Feliorum fluxus est signum mortificationis arborum, sed viror & permanentia eorum est signum evidens vite ipsorum, parte tertia, columna 437. f.
Fomes est efficiens quibonam rem vertit in malum, par. 6. col. 95. b.
Fomes recte dicitur, quia legitime factum est, ut qui non obediuit suo superiori, ei non feruiat suum inferius, id est, caro, parte 6. columna 97. c.
Fomes nascens ex homine, ipsum ad corruptionem peccati inducit, sicut tineam nascitur ex veste, & eam corrodit, par. tertia, columna 74. f. 75. a. b.
Fomes qui est in nobis (qui languor est nature) commouet illicita desideria, & ita non sine peccato, par. 3. col. 1325. a. b.
Fomes peccati dicitur rex confusionis, & quare, par. 2. col. 50. f.
Fomes dicitur fortis ingressus in domum, & c. par. 5. col. 518. f.
Fomitis impulsus & demonis frequenter simul concurrunt in temptatione, par. 3. col. 1803. c.
Fomitis repessio est nobis possibilis, & quomodo, par. 6. col. 84. f.
Fomitem excitat demon, & co vitur tanquam instrumento, ut deiciat hominem a virtute, ibidem, par. 3. 352. f.
Fomite peccati exterminato ad iudicium venies securus, parte secunda, col. 1644. f.
Fons Siloe a fronte montis Sion oritur, & in meridiem fluit non iugibus aquis, sed in certis horis diebusque ebullit, & per terrarum concava, & durissimi saxi antra magno sonitu venit: quo uno nec perpetuo vitur ciuitas Ierusalem, parte secunda, columna 133. a.
Fontes qui tactu immundorum non polluebantur doctorum mentes significat, par. 1. col. 1062. d.
Fontes in terra promissionis dicuntur signati, ac si essent sigillati propter limpiditatem, ne ab aliquo aqua turbetur, parte tertia columna 1850. f.
Fontes dicuntur aquae existentes in origine riuus, fluentes ab origine, par. 1. col. 1512. f.
Forma in homine (Adam scilicet) non esteducta de semine per generationem, sed magis a Deo per creationem, per quam transcendit naturam corporalem, & sic capax est Dei per cognitionem & amorem, par. 1. col. 62. f.
Forma corrumpitur dupliciter, vno modo per corruptionem subiecti, alio modo per suum contrarium, par. 3. col. 1912. e. f.
Forma cuiuslibet scientie est duplex, scilicet forma tractandi & forma tractatus, par. 5. col. 7. a. b.
Forma professionis filiorum Israel sub iuramento fuit duplex, Primò cum presentibus, Secundo cum futuris, cuius professionis fuit causa triplex, par. 1. col. 1638. f.
Forma que sunt in potentia materia educuntur ad actum per motum celi, que materia pro maiori parte est terra: nam corpora mixta sunt a Domino de terra, par. 2. col. 1429. c.
Formatio rerum quomodo facta est, & distinctio earundem duplici expositione enotatur, par. 6. col. 1366. f.
Formatio mulieris de latere hominis dormientis fuit figura, quòd Ecclesia esset formanda in futurum de latere Christi dormientis in cruce, par. 2. col. 159. e.
Formido sumit arma, cum nihil spei superest, par. 2. col. 1420. f.
Formidolosus & timidus quomodo differunt, par. 2. col. 202. d.
Fornax ligna cinerat, aurum purgat: sic tribulationes ligna vitiorum & aurum virtutum, par. 3. col. 500. e. f.
Fornicari prohibet Dominus manifeste viros & feminas, & c. quando & meretrices esse, & ad eas prohibet accedere, quarum publice venalis est turpitudine, par. 1. col. 1353. a. b.
Fornicatio an & ubi prohibita sit in decalogo, parte prima, columna 663. c.
Fornicatio quatuor rationibus probatur illicita & prohibita, par. 6. columna 240. f.
Fornicatio rerum machie nomine teneatur, parte 1. col. 673. b. c.
Fornicatio omnis utrum machia dici possit: in scripturis (ait Augustinus) non mihi occurrit loquutionis exemplum, parte prima, columna 663. c.
Fornicatio omnis si non machia dici potest, ubi sit in decalogo

prohibita fornicatio, utrum inueniri possit (inquit Augustinus) ignoro, parte 1. columna 663. c.
Fornicatio vocatur omnis concupiscentia mala qua anima relicta superiori lege, inferiorum voluptate turpi naturarum quasi mercede prostituta corrumpitur, par. 3. col. 1949. b. c.
Fornicatio unde pullulat? Primò concupiscentia decipit, inde ingluuias, postremò captiuat impietas: cuius merces exoluitur fornicatio, par. 1. col. 1371. c.
Fornicatio duplex est, corporalis scilicet & spiritualis, parte quarta, columna 1190. e. f.
Fornicatio est idololatria, & qualibet noxia superstitio, parte sexta, columna 249. a.
Fornicatio non est tantum stupri, sed generaliter qua a lege Dei aberrare facit, par. 5. col. 114. d.
Fornicatio quantum sit deestabilis, ostenditur per hoc, quòd alia peccata inficiunt solam animam, ista autem animam & corpus, parte 6. columna 241. c.
Fornicatio corporis execrabilis est, sed execrabilior generali fornicatio in qua omne genus peccati continetur, cum scilicet anima quam Deus sibi in fide despondit corrumpitur, parte prima, col. 1369. a. 1370. d.
Fornicatio aduersus nos militat: sed si habuerimus arma Apostoli, luxurie tela non nocebunt nobis. Si hac arma proiciamus, diabolo locum damus, par. 1. col. 1369. a. 1370. d.
Fornicatio que sub Euangelio fit multò maioris opprobrij quam que sub lege fornicatur, par. 2. col. 36. d.
Fornicatio in sacra scriptura vocatur idololatria, per quam anima separatur a Deo, parte 5. columna 1166. c. Item parte 2. columna 1516. f.
Fornicationis carnalis opere anima plus fit obstricta & obnoxia carnali concupiscentia quam ceteris vitiis, & si etiam per corpus gerantur, par. 6. col. 241. c.
Fornicationis pessimum genus est quo anima recedit a Deo & fornicatur cum idolis, vel diuini dogmatis veritatem reliquit, & c. parte 2. col. 1949. a.
Fornicationis brevis voluptas, & perpetua pena fornicatoris. Si enim ieiunus diurnum solum effugit esuriem, & nihilominus post modum esurit, qui comesto pane saturatus abscesserat, sic qui intrat ad fornicum, ad horam quidem euaporat libidinem sed post paululum ardentior redit, par. 3. col. 1629. a. b.
Fornicationis causa, & pro nullo alio coniugati dirimuntur, & quare, par. 6. col. 241. a.
Fornicationem fugere monemur: quia non aliter potest melius vinci, tum aliis vitiis potest expectari consiliis, parte sexta, col. 241. b. c. Item, par. 3. col. 1623. b. c.
Fornicatione si vis esse tutus, esto a muliere corpore & visitatione discretus: prope ignem inaduusus non eris: ferreus sis, aliquando tamen dissolueris, par. 1. col. 1369. a. b.
Fornicatione informis est, in animo, in actu, in amore terrenorum in cultu idolorum, par. 6. col. 1479. c.
Fornicatione & idololatria plus gaudet demones, quam de quocunque alio peccato, & quare, par. 1. col. 1063. b. c.
Fornicator corporalis & spiritualis qui non canticum laudis, sed Psalmum irrisionis inter inimicos Christi excitat, significatur per Zambri, par. 1. col. 431. c.
Fornicaria clericorum beneficiariorum que volunt delicate nutriri & prociose ornari de bonis ecclesie, per quas significantur, & de earum pena, par. 4. col. 1859. c.
Forsitan, quandoque non est nota dubij, sed libertatis arbitrij, parte 5. col. 1115. c.
Fortalicium siue capitulum ciuitatis Babylonie fuit in turris a filiis Noe edificata, par. 4. col. 1553. c.
Fortis est qui vincit iram, & alios motus animi, parte quinta, columna 789. e. f.
Fortis est contra omnia qui se vincit, parte 3. col. 68. e. f.
Fortis non omnis Fortis sapiens, sed & conuerso: quia & si corpore debilis est si asit sapientia, omnia fortis aduersarij certamina vincit, parte 3. col. 1707. b.
Fortissimi viri de exercitu Dauid tres fuerunt, & nominantur, & c. par. 2. col. 658. f. & col. 659. c.

For-

Index.

Fortium & doctorum est aperta predicare, exemplis instruere, infirmorum & insipientium discere, & subditos esse, par. prima, columna 232. e. f.
Fortitudo qua plus potest, sine moderamine rationis, in preceptis ruit, parte 3. columna 16. d.
Fortitudo virtus tres gradus habet, parte 5. col. 236. d.
Fortitudo duplex, politica, scilicet & infusa, parte 6. col. 391. c.
Fortitudo, alia est bonorum, alia malorum, parte 3. col. 94. f.
Fortitudo corporis humani usque ad annum tricesimum perficitur, & incipit debilitari post quinquagesimum annum, & c. parte 1. columna 233. c.
Fortitudo que est virtus, designatur per arietem trium annorum, & quare, parte 1. columna 211. a. b.
Fortitudo in quo magis vigeat, perscrutatur a tribus iuuenibus qui custodiebant regem Darii: quorum unus dixit, forte esse vinum. Alius dixit: fortior est rex. Tertius dixit: fortiores sunt mulieres, sed super omnia vincit veritas, par. 2. col. 1424. f.
Fortitudo regni Iude multò debilitata est tempore regis Achaz, parte 4. columna 168. f.
Fortitudini deputatur quaternarius numerus in pluribus, parte prima, columna 1115. b. c.
Fortuna bona sunt, excellentia mundiales, quantum ad superbos, diuitie temporales quantum ad cupidos & auaros, deliciae carnales quantum ad gulosos & luxuriosos, par. 4. c. 357. c.
Fortuna bona qua reputanda sunt vt stercora, & excacant oculos sapientum, significatur per hirundinem, qua est auis hincinde volatilis, parte 2. col. 1506. f.
Fortuna de egyptiorum, in fine anni parabant mensam omnibus escis refectam, & poculis mulsis mixtis, vel quia felice annum prebuerit, vel quia futurum felicem prebitura sit, parte quarta, columna 520. d.
Fortune mensam parant qui Ecclesiam deserunt, tradentes se spiritibus erroris vel immundis, & doctrinis demoniorum, & nihil ad Deum pertinere credentes, sed stellarum cursu vel varietate fortune omnia gubernari, parte 4. ibidem.
Fossa secundum Hebræos aliquando accipitur pro profunditate: aliquando pro eleuatione sursum: sicut in Latino hoc nomen altitudo, parte 4. col. 2431. c.
Fractio tabularum preceptorum Dei per Moysen: fuit signum euacuationis legalium in aduentu Christi, par. 1. col. 832. f.
Fragilitas humana non potest bene sustinere sublimitatem Dei & de hoc exempla, parte 1. col. 337. d. Item, par. 4. col. 1638. f.
Fragilitas humana monstratur per molestias animalium & vermium illatas, eam plagantium, vt est cynipides, que leni contactu coteritur: si enim hac & alia minuta sunt homine fortiora, unde gloriatur terra & cinis? parte 4. col. 1922. f.
Frania Hebraice, dicta Seraphat, quando & per quem fidem Christianam suscepit, & presertim Senonensis ciuitas, que tunc erat metropolis in tota Francia, & c. parte 4. col. 1916. f. Vide & in Saunianus.
Beatus Franciscus assimilatur grano synapis, par. 2. col. 854. e. Item assimilatur armigero, parte 2. col. 368. f. & col. 867. c. dicitur rex, & quare. Vide etiam in Fratres minores.
Fratres quatuor modis dicuntur in diuinis scripturis, par. 6. col. 473. b. & col. 979. b. Item, parte 4. col. 1944. f.
Fratres Hebræi vocant matres propinquos genere, siue consanguinitate germana ex parte patrum coniunctos, par. 6. col. 473. b. & columna 522. c.
Fratres tribus modis dicuntur in sacra scriptura. Natura, vt Isaac & Esau: cognatione, vt Abraham & Loth: gente, sicut omnes Iudei, parte 1. col. 595. b.
Fratres nostros cum in tutelam nostram suscepimus, non opprimamus per potentiam, nec iniuste seruutis imponamus molestiam, parte 4. col. 817. b.
Fratres falsi, erant hominis sue vel actionis Deo hostias, vna cum veris Catholicis gestiunt offerre, vt veri fideles crediti, per victimam communionis veros Catholicos corrumpere possint, par. secunda, columna 1360. d. e.
Fratres dicuntur Christus & omnes sancti: & quomodo, parte prima, columna 253. e. f.

Fratres Christi qui dicuntur, par. 5. col. 49. a. b. c. & 1053. a. b. 250. e. 811. c. Item, par. 6. 979. c. Item, par. 1. col. 196. c.
Fratres simplices & illiterati per inmentia, & illi propter defectum scientie non sunt ad predicandum apti, p. 1. col. 1481. a.
Fratres minores ideo vocati sunt, vt maiores fieri non presumant & ad Ecclesiasticas dignitates (ait beatus Franciscus) nullatenus ascendere permittatis, par. 2. col. 931. a.
Fratres pauperes compulsi sunt exponere fidelibus suas varias necessitates, & etiam varia suffragia que sunt pro benefactoribus suis, & per hoc plurimi conceperunt propositum benefaciendi eis, par. 1. col. 807. c.
Fratres compulsi sunt refugere ad summum pontificem, qui considerans utilitatem Ecclesie de predicationibus & consiliis fratrum prouenientem, dedit fratribus potestatem predicandi & audiendi confessiones, & c. par. 1. col. 347. c.
Fratres Ioseph dicentes, merito hac patimur, confessi sunt diuinam iustitiam, par. 1. col. 415. c.
Fratres Ieonice nominantur cum eo in genealogia Christi, qui semiles ei fuerunt in captiuitate, par. 5. col. 40. f.
Fratrum peccata aliquando sunt grauiora persecutione inimicorum, & pro talibus non iubemur orare, par. 5. col. 118. e. f.
Fraterna charitas dicitur quid optimum, & conuerso odium fraternum dicitur crimen pessimum, quod fuit inter Ioseph & eius fratres, parte 1. col. 382. c.
Fraternitas sancta iuxta modum dilectionis qua sibi in hac vita copulatur, superiorum quoque ciuium societati in presentia sui creatoris coniungitur, par. 2. col. 691. c.
Fraus & dolus proprie sunt mendacia verbis vel factis, ordinata ad malum finem. Mendacium autem & fictiones Gabonitarum licet essent mala de se, tamen ordinabantur ab eis ad bonum finem, scilicet ad eorum salutem corporalem & spirituales: & sic fraus & dolus possunt alicui patronari, parte secunda, columna 69. c. 70. d. e. f.
Fraudem qui facit in veritatis doctrina, deterior est quam qui facit fraudem in re possessa, par. 3. col. 393. b.
Fraus per priuam dilectionem nascitur, par. 4. col. 873. b. c.
Fraus in opere Dei tribus modis committitur: quia aut tacita cordis humani gratia, aut fauoris aura, aut res quilibet exterior desiderat. Ibidem.
Fraudem in Dei opere committit, qui se inordinatè diligit, per hoc quod recte agit, ad remunerationis transitoria bona festinat, parte 4. ibidem.
Fraudulentus quilibet qui in necessitate positus humiliat se coram illis qui possunt eum inuare, sed cum inualuerit, eis malefacit quantum potest, significatur per Antiochum, parte 4. columna 236. 4. f.
Fremitus confurgit ex indignatione, par. 5. col. 1269. c.
Fremitus Christi procedebat ex indignatione eius contra diabolum, per cuius suggestionem mors intravit in mundum. Ibidem.
Frigitur tantum bonus quantum amat, par. 3. col. 1209. a. b.
Frigitur in sanguine suo, sic dicitur vulgariter de homine dimissio in afflictione, par. 3. col. 1857. c.
Frigus dicitur pigrum, eo quod pigro facit, p. 1. col. 266. b. Interl.
Frixorium sanctorum sunt peccata proximorum, parte quarta, columna 202. d.
Frons sedes est verecundie, & ibi figitur crux in Christi fidelibus & quare, parte 5. columna 1272. d. Item, parte 6. Vide in Crux in fronte credentium.
Fructificans & crescens in fide non potest exterminare Canaanem semen pessimum maledictum mobile incertum. Nunquam enim tentationum motus cessant ab eo: sed si tu verè fructificas in Deo, & si non potes eum eicere, scito quia non potuerunt filij Ephrem expellere Chananeos, parte 2. col. 111. c.
Fructificatio alia est bona alia mala, quia arbor bona fructus bonos facit, & mala malos, par. 2. col. 114. e. f.
Fructus plerumque in arbore multiplicatus propter astringum nimium desiccatur & perit, sed talis astringit per descensum roris Et similiter fructus bonorum operum aliquando desiccatur & perditur propter aduentum elationis, parte tertia, columna 279. c.

Fructus in cunctis arboribus citius maturantur & melius eo q
a sole attinguntur liberius, parte 4. col. 186. c.
Fructus excessivos velle extrahere de terra contingit dupliciter.
Vno modo quando nimis continue colitur, & non permittitur
quiescere. Alio modo quando subtrahitur merces debita agri-
colis, parte 3. columna 297. c.
Fructus arboris pulcherrime sunt poma citrina: quia sunt valde
pulchra, parte 1. columna 111. c.
Fructus spiritus sancti dicuntur ad similitudinem fructus mate-
rialis, & quare, & horum distinctio, & sunt figurati per li-
gnum vite afferens fructus, parte 6. col. 518. e. & col. 168. c.
Fructus duodecim spiritus significantur per duodecim lapides in
Iordane positos, parte 2. col. 30. f.
Fructus spiritus aliter habentur in via per gratiam, aliter in pa-
tria per gloriam, parte 6. col. 168. c. 168. f.
Fructus boni operis eius qui nihil vel minus peccavit, & eius qui
gravius cecidit, non debet esse, par. 5. col. 73. c. Item, parte 6.
columna 604. c.
Fructus bonorum operum est beatitudo, & colligitur hic fructus
post hanc vitam in re, sed in presenti quodammodo colligitur
in spe, parte 1053. c.
Fructus terreni quos metimus, non fonti comparentur, sed cister-
na, & quare, parte 3. col. 1647. b.
Fructum manducabimus eorum que hic facimus, p. 1. c. 1124. d. e.
Fruendum est æternis: vitendum vero terrenis, par. 6. col. 726. e.
Frugalitatem hospitalitatem & honestatem docemur habere, ut
temperantes simus in victu & vestitu, honesti moribus, parte
tertia, columna 2123. b.
Fruirio beata dicitur propria delectatio, quasi de alio lactatio,
nam beati lactantur verberibus diuine consolationis, par. tertia,
columna 1981. c.
Fruentum desiderat nubes duplici ratione. Vna est, quia quan-
do est nimis calor, adurit frumentum in campo crescens,
& tunc per nubes temperatur calor. Alia, quia per nubes
funduntur aque ad terra humectationem, & frumenti nu-
tritionem, parte 3. col. 343. c.
Frumentum fidei sanctorum horreis conduntur, ut cum iniquitas
occurrit capitalium criminum sub Antichristo: ne fides ino-
pia sermonis deficiat, &c.
Frumenti granum Christus comparatur, & quare, par. 1. col. 637. c.
Frustra non fit quod certa necessitas cogit, par. 3. col. 1617. a. b.
Fugiat minister Christi sicut Christus fugit, fugiat & qui spiri-
tualiter queritur, dum per alios firma est Ecclesia salua, parte
sexta, columna 444. e.
Fugit Christus qui refugium est aliorum & virtus: fugiendo in-
struit suos, parte 5. col. 64. f.
Fugere utrum licitum sit pastori Ecclesie in persecutione. Ar-
guitur pro & contra cum responsione, par. 5. columna 1195. b.
col. 1196. e. Item, parte 6. col. 944. e. & col. 1066. f. 1089. c.
col. 1339. f. Item, par. 4. col. 776. d. e.
Fugere in persecutionis feruore licet sit licitum, tamē perfectius
est remanere, nisi in causa, ut pote quando persecutio est per-
sonalis, & quando ex fuga apparet maius bonum Ecclesie,
propter quod fit elongatio ad tempus, & non timore mortis,
parte 6. col. 1337. e. Item, par. 5. col. 1795. c.
Fugere nos dicitur, quando id quod reminisci volumus, non oc-
currit: quando id quod volumus, memoria non tenemus, parte
tertia, columna 1884. e.
Fugiendi cautelam docent eos Apostoli qui se ad supplicia mi-
nus sentiunt idoneos, quibus tutius est latere quam se disci-
mini opponere, parte 5. col. 636. d.
Fugientes prudenter a seculo, ubi non possunt resistere diaboli
tentationibus, ut in clauastro saluentur, adiuti bonorum consi-
liis & orationibus, significantur per fugientes Iudeos virtutē
regis Antiochi, par. 4. col. 2383. a. b. Item, par. 2. col. 190. c.
Fugientium seculum sunt sex civitatum refugia, ad similitudi-
nem sex civitatum fugitiuarum in veteri lege, & que illa
sunt, parte 1. columna 1570. f.
Fugitivi non vadunt uniti, sed magis dispersi, & quilibet absq̃
dis se ubi potest, parte 3. col. 1211. c.

Fulgor quidam procedens ex lapidibus rationalis habitui sum-
mi sacerdotis affixis, dictus fuit, ut dicit Iosephus, doctrina &
veritas. Velerat nomen Dei Tetragrammaton inclusum sub
lapidibus rationalis, ut dicit Rab. Sal. & quando iste fulgor
cessavit, parte 2. col. 1285. c. Item, par. 1. col. 782. f. & col. 799. c.
& col. 792. d. Vide etiam in rationale iudicii.
Fulgor quidā a facie Christi egrediebatur, terreni Sacerdotes &
alios in templo existentes, compellens eos ad recedendum: pro-
pter quod non valebant resistere, par. 5. col. 1662. d.
Fumigantes Isaias vocat reges tanquam qui luce ipsa iam vrē-
di facultate extincta priuentur, parte 4. col. 90. e.
Fulgura (ut fertur) ex nubium vel umbrarum collisione generantur.
sicut ex durioribus silicibus sibi complosis medius ignis elabi-
tur, parte 4. columna 663. c.
Fulgura frequenter cadunt in mare, & naues obruunt, parte
tertia, columna 399. c.
Fumus ex flamme ascenso vanescit, par. 3. col. 905. a.
Fumus ex igne natus ad alta conscendens, paulatim se humanis
subtrahit aspectibus, par. 3. col. 1327. b.
Fundamentum dupliciter potest accipi. Vno modo proprie, scilicet
illud quod habet firmitatem & stabilitatem ex se. Alio mo-
do improprie & large scilicet illud quod adheret primo fun-
damento iam posita, par. 6. col. 218. f.
Fundamenta fidei legis, scilicet noua duo principaliora sunt: sed
Iudei extimant esse valde derogatoria diuine excellentie,
parte 4. columna 538. f. 539. a.
Fundus vel ager potest licite emi in quo est Ecclesia sita, parte
prima, columna 270. a. b. c.
Funeris depositio in aliquo loco, usque ad tempus quo alibi trās-
feratur ad remanendum non dicitur, nec est sepultura: &
ideo ut videtur non est portio canonica persolucenda, parte
prima, columna 474. f.
Funiculus coccineus in fenestra ligandus titulus est passionis Do-
minica inter oculos Ecclesie iugiter pingendus, parte secun-
da, columna 12. e.
Funiculus quid est, par. 2. col. 114. f. & 561. c.
Funis quantumvis debilis per quem euaserunt exploratores non
disrumpitur & quare, par. 2. col. 21. b.
Fures & latrones sunt omnes quotquot venerunt quomodo in-
telligendum, ut sub vniuersitate verificetur, par. 5. col. 1283. a.
Fures censendi sunt qui curam suscipiunt ducendi exercitus &
que ad Rempub. attinent ut extorquent, par. 4. col. 27. b.
Furum focj sunt qui de illis accipiunt munus, qui de lachrymis
pauperum congregant diuitias, par. 4. col. 27. b.
Furans hominem morte moriatur, & huius ratio, par. 1. col. 692. c.
Furia facit hominem multa agere & pati, que alias non posset,
& experientia docet, par. 4. col. 1547. c.
Furia naturam hominis deordinat, & quasi bestialem facit, &
ex hoc sequitur quod aliqua sunt eis delectabilia & possibilia
que ante non erant propter transmigrationem nature, parte
4. columna 1547. c.
Furiosi & demoniaci post curationem non promouentur in Eccle-
sia Dei, par. 5. col. 531. c.
Furiosos videmus diu sub diuo morari, crudis sustentari: quibus
etiam videtur, quod sint bestie bestiarum etiam ferocium: &
cum talibus amicitiam contrahunt, par. 4. col. 1547. c.
Furor Domini quantum ad electorum animas in redemptoris
nostri aduentu pertransiit quia eas ab inferni clausuris ad
Paradisi gaudia reduxit, par. 3. col. 68. e.
Furore Dei illorum nobis ostenditur meritum qui patiuntur, par.
4. columna 230. d.
Furtum non est ex se, sed ex comparatione peccati maioris, id est,
adulterij non grandis esse culpa perhibetur, par. 3. col. 1631. b.
Furtum si in aliquo casu absque peccato committi posset, sicut
mentiendum videtur pro salute ubi nemo seditur, parte 1.
columna 1067. b.
Furtum non facies. Per hoc preceptum, ut dicit Rab. Sal. intelli-
gitur prohibitum furtum hominis tantum, pro quo imponitur
pena mortis: pro aliis autem furtis non imponitur lex pariam
mortis, sed restitutionem in duplum, & c. par. 1. col. 674. f.
Furtum

Futurum cōtingens dupliciter cognoscitur a Deo. Vno modo prout
intuitus diuine cognitionis fertur super presentiam ipsius, li-
cet futurum. Alio modo secundum ordinem causa ad effectū
scilicet prout contingens futurum est in causa variabili &
contingente, & c. par. 1. col. 1565. c.
Furti participatio fit nouem modis, & enumerantur, parte ter-
tia, columna 336. h.
Festum in die natalis sui nemo sanctorum inuenitur egisse, parte
quarta, columna 728. d.
Futura per prophetas quare prädixerit Deus, par. 4. col. 405. d.
Futura non quasi futura sed iam facta describit Isaias, parte
quarta, columna 107. b.
Futura multa sunt secundum inferiores causas, sed in præscien-
tia Dei non sunt. Futura enim senectus est in iuvene, sed fu-
tura non est si ante moriturus est, parte 3. col. 185. e.
Futurorum omnium in Ecclesia figuram discipuli gerebant, par.
tertia, columna 1052. e.

G

ABAONITAE finxerunt se verbis & factis
venisse de terra longinqua, que esset extra ter-
minos terra promissæ filiis Israel, ut sic posset cū
eis aliquod fœdus facere, per quod mortem eua-
derent, & in terra manerent, parte 2. col. 67. c. & col. 69. c.
Gabaonitæ non erant de filiis Israel, & quare reseruantur in-
ter eos: hoc autem fuit duplici de causa, par. 2. col. 642. c. f.
Gabaonitarum mendacia & fictiones, licet essent mala de se, ta-
men ordinabantur ab eis ad bonum finem, sed ad eorum sa-
lutem corporalem & spiritualement, & c. par. 2. col. 70. f. Vide
etiam in Fraus & dolus.
Gabaonitas multos interfecit Saul cum regnaret, zelo quasi pro
filiis Israel & Iuda: quod erat contra iramentum quod obli-
gabant non solum Ioseph & principes Israel illius temporis,
sed etiam posteros eorum: & quo zelo eos percussit, parte se-
cunda, columna 642. c. f.
Gaius Imperator tempore Philonis intantum elatus, quod per or-
bem misti statuam suam, ut illa adoraretur ut Deus & simi-
liter in Iudea fecit: quam soli Iudei adorare renuerunt, parte
6. col. 1550. f. Item par. 3. col. 1954. f.
Gaius licet ipse miserit in exilium Herodem & Pilatum, hoc ta-
men non fuit propter Christum, sed pro aliis causis totaliter
desperatis, ut refert Iosephus: & ipse fuit Romæ turpiter in-
terfectus propter suas malicias, & vxor eius gladio confossa
& filia eius unica parieti allisa, par. 6. columna 1550. f. Vide
etiam in Caius.
Galaad aliquando accipitur nomine vnius terra, aliquando pro
nomine vnius ciuitatis in illa terra, scilicet in dimidia tribu
Manasse ultra Iordanem, & aliquando pro nomine vnius
hominis, parte 2. col. 224. f. Est etiam monticulus in summitate
montis Libani: & sic ad modum capitis ibidem se habet in
quo monte Laban fugientem Iacob consecutus est, parte 4. col.
734. e. & 1743. c.
Galaad locus, parte 4. columna 733. b.
Galathia que prius Gallogracia dicta est, regio est in Grecia à
Gallicis acquisita sub Brennio duce, par. 6. col. 351. c. & col.
465. c. Item par. 4. col. 2395. c. Item par. 2. col. 1009. c.
Galbanum, & c. par. 3. col. 2094. f. Item par. 1. col. 825. b. c.
Galgala quomodo interpretatur, & quid significat, parte quar-
ta, col. 1730. e. & columna 1868. d. e. Item, parte secunda,
columna 359. a. b.
Galilea duplex est, scilicet vna superior, altera inferior, parte 2.
columna 1495. c.
Galilee dua sunt, vna dicitur Iudeorum, altera gentium, par. 5.
col. 86. f. Item par. 4. col. 117. a.
Galilai interfecti à Pilato fuerant, & quare, & habetur duplex
opinio, par. 5. col. 881. c.
Gallici à Gomer primo dicti sunt, sed postea Galathæ, sicut aliqui
dicunt. Alij e conuerso dicunt, quod à Gomer nominati sunt
Galathæ, & postea Gallici, & c. par. 2. col. 1009. c. Item parte 1.
col. 172. e. f. Item par. 6. col. 465. c.

Gallina magnum habet affectum in filios, ut eorum infirmitate
affecta infirmetur, parte 5. col. 174. e. f. 386. d. Item clarius, p.
3. col. 250. e. & col. 1148. f.
Gallus horis determinatus in nocte cantat, & illam intelligentiā
habet ex intellectu diuino, sicut horologia certis horis sonant
ad hoc disposita per intellectum hominis, par. 3. col. 362. f.
Ganges fluius (quem Phryson sacra scriptura commemorat) exiēs
de paradiso pergit ad Indie regiones, par. 1. col. 71. a.
Gannire quid est, parte 4. col. 153. e.
Garañim mons est redemptorum seu abscessio habitationis eorum.
par. 1. col. 1527. d.
Garrulitas quod admittit, silentium delet: & similiter contrariis
curantur contraria, par. 1. col. 1131. b. c.
Gaudet peruersi similitum societate, par. 1. col. 260. b. Interl.
Gaudendum, non tantum ad oblationem munertum, quantum
ad honoris condemnationem timendum si abutimur, parte
quarta, columna 1444. e.
Gaudere in presentis vite nocte à claritate retributionis ater-
na, est ante lucem surgere, par. 1. col. 1072. b. c.
Gaudium proprie est delectatio appetitus intellectui ab intra in
bono adepto, vel in presenti, sed quando resultat in signis ex-
terioribus, tunc dicitur exultatio, & c. par. 2. col. 320. f.
Gaudium Angelorum de correptione & conuersione peccatorum
asimilatur gaudio de dedicatione domus Dei, p. 2. col. 1311. c.
Gaudium diuini eloquij in contemplatione duplicatur, scilicet de
obtentu victoria, & de præda magnitudine, p. 3. col. 1405. c.
Gaudium Christi hominis consistit in coniunctione ad deitatem
& quibus modis, par. 5. col. 1384. f.
Gaudium in spiritu sancto oritur, dum fraternam pacem & in solis
pacificis est, parte 6. col. 176. e.
Gaudium sanctorum & intentio eorum est, ut à fame futura
virtutum operibus sibi caueant, & epulentur & exultent in
conspectu Dei, parte 2. col. 1131. a.
Gaudium facit sibi de pena, qui per sancta desideria pro Domi-
ni amore se castigat, par. 3. col. 128. e.
Gaudij perfectio est pax, & hoc quantum ad duo. Primo quan-
tum ad quietem ab exterioribus conturbationibus, secundo
quantum ad sedationem desiderij interioris, p. 6. col. 465. c.
Gaudij non est tanti excelsa tenuisse, quanti meritis de excelsis
cecidisse, parte 4. col. 1444. e.
Gaza Metropolis est ciuitas Philistinorum, qui nunc Palaestini
vocantur, & est in extremitate terra Philistinorum versus
Aegyptum, par. 4. col. 869. c. Item par. 2. col. 351. a.
Gazophylacium vnde dicitur, & typice quid significat, parte 5.
col. 1158. e. Item par. 4. col. 1388. f.
Gebal mons est frustratus seu dolorum ipsorum, parte prima,
columna 1527. b.
Gebertus ut fertur per sacrificium quod fecit diabolo, ascendit
ad archiepiscopatum Remensem, postea ad Raucensem, &
post ad statum Papalem, vnde factus est talis versus, & c. par.
quarta, columna 2573. c.
Gedeon & Phua non fuerunt fratres eiusdem matris, parte 2.
columna 219. c. & col. 223. b. c.
Gedeon quare renuit dominari super filios Israel, parte secunda,
columna 215. c.
Gedeon erat de tribu Manasse, & ideo isti de Ephraim fuerunt
indignati de hoc quod Gedeon posset de victoria præ ipsi glo-
riari, parte 2. col. 207. c.
Gedeon utrum peccauit petendo signum à Deo de victoria con-
tra aduersarios obtinenda, cum de hoc satis certificatus fue-
rit per Angelum, par. 2. col. 192. d. e.
Gedeon habuit filios liberos septuaginta, naturalem vero vnum
de Domo, par. 2. col. 218. a.
Gedeon redemptoris nostri signat aduentum quem nomine &
opere prophetauit, par. 2. col. 206. e.
Gedeon solus trecentos ignauos & socordes in hostes inuicit irruere,
par. 2. col. 201. a.
Gedeon etsi fortis esset, & fidens pleniora adhuc de Domino fu-
ture victoria documenta querebat, parte 2. col. 197. c.
Gedeon parta victoria à bello, reuersus filiam suam

hostium Deo immolauit ex iuramento quod præstiterat quod primo redirenti occurreret oblatum, parte 2. colum. 229. b
Gedeon quare conuerso ordine secundum signum deposcit, parte secunda, columna 198. e. f.
Gedeon an excusatur totaliter à peccato, petens bis signum in vellere, parte 6. columna 172. a. e. f.
Gedeon virum peccatum offerendo sacrificium Domino extra tabernaculum quod erat in Silo, par. 2. col. 195. c.
Gedeon virum mortuus fuerit in peccato mortali, arguitur pro & contra, cum responsione, & solatione argumentorum, parte 2. columna 211. c.
Gedeonis sacrificium continebat figuram passionis Christi, parte secunda, columna 198. c.
Gedeonis exemplo ostenditur non omnium esse miracula mereri Diuinæ potestatis, sed eorum quibus religiosa deuotionis studia suffragantur, & diuini eos fructu operis abdicari qui reuerentia sunt exortes, par. 2. col. 197. b.
Gebenæ nomen in veteribus libris non inuenitur, sed prius à Domino ponitur & unde sumptum, par. 2. columna 56. e. f. Item par. 4. columna 647. a. 648. d. Item par. 2. columna 937. a. & col. 985. a. & col. 1230. f. & columna 1350. f.
Gebenæ pena sextuplex sunt, quia ibi est pena damni & pena sensus, stridor dentium, & fletus, exteriores tenebræ & duratio sine fine, par. 2. col. 628. f.
Gemitus est peregrinantium, laudatio iam in patria commorantium, par. 3. colum. 1467. c.
Gemitus penitentium duplex, & significatur per duos turtures, &c. par. 1. col. 942. d.
Gemit in presentibus ubi nescij ridet qui per gratiam Christi patriam presentit, par. 3. col. 89. a.
Gemini Castores, sunt Castor & Pollux, quos gentiles in mari deos inuocant, & quare, par. 6. columna 1552. d. Item parte 3. columna 1943. c.
Genealogia hominum non accipitur per matres, sed per patres, par. 1. columna 1599. c.
Genealogia de tribu Dan & Zabulon, quare non describitur in Paralipomenon, sicut de aliis tribus fit, par. 2. col. 1045. c.
Genealogia in sacra scriptura tradita, consueuerunt intitulari ab illo à quo originem deducunt, non ab illo in quem terminum accipiunt. Aliter Euangelista Matthæus intitulat, & quare, par. 5. col. 49. a. b.
Genealogia descensus Iesu Christi ab Abraham & David dilucidatur 7 conclusionibus, & quadrupliciter traditur, par. 5. colum. 49. a. b. 56. f. 57. a.
Genealogie interminate sunt secundum quasdam generationes Adæ de alia uxore quam Eua, & an hoc verum sit, parte 6. columna 682. f.
Genealogiam Christi quare Matthæus texit per Salomonem filium naturalem: Lucas vero per Nathan filium adoptiuum, parte 5. colum. 42. f.
Generare Deus dicitur multipliciter in sacris scripturis respectu creaturarum, secundum quod diuersimode representationem seu similitudinem suam in creaturas producit, parte tertia, col. 449. c. & col. 450. d.
Generariis semper e Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficiens filius Dei in Christo Iesu: si tamen adoptionis habes spiritum, par. 4. col. 669. b. 670. d.
Generantur omnia ista inferiora per effectum lucis & stellarum, & per subtractionem eius (quod fit in tenebris) corrumpuntur, & sic ad suos terminos deducuntur, parte tertia, columna 355. c.
Generatio Christi secundum diuinitatem fuit inenarrabilis, incomprehensibilis, non tantum ab hominibus, sed etiam ab Angelis, parte 4. col. 446. f.
Generatio filij Dei est ante tempus & per consequens æterna, quia ante tempus non est nisi æternitas, par. 4. col. 446. f.
Generatio carnalis requirit copulam masculi & femina, sicut in omni actione naturali requiritur coniunctio actiui & passiui, aliter in generatione spirituali, &c. par. 5. col. 1022. f.
Generatio humani generis in carne (sicut asserunt periti talium)

nouem mensibus in vulua continetur, p. 2. c. 1422. f. & 1423. c.
Generatio saculi significatur esse facta tribus modis, aut sola voluntate, aut voluntate simul & voce præceptina sine deliberatione: aut voluntate, voce & diffinitione, par. 1. col. 40. c.
Generatio Christi ex semine David & Abrahæ non nisi auctoritate scripture habetur, ideo solum creditur apud recipientes sacrum canonem, & ex sola fide, parte 5. col. 56. f.
Generatio vna est qua renascimur per baptismum, altera qua resurgemus, par. 3. col. 1488. f.
Generatio malorum à spiritibus immundis dispersa per panarum genera perturbatur, sicut Iudei captiuati per latitudinem orbis dispersi sunt, quia contra Deum collecti sunt, par. 1. col. 1633. a.
Generatio spiritualis per quam homines efficiuntur filij Dei & heredes vite æternæ est baptismus, par. 5. col. 1069. c.
Generatio dicitur baptismalis lotio, quia per hanc homines efficiuntur conformes verbo incarnato qui est filius Dei naturalis, in quantum in hac generatione est aliquid sensibile correspondens carni, scilicet aqua, & aliquid inuisibile correspondens verbo scilicet gratia, par. 5. col. 1069. c.
Generatio Iacob sive Israel (quod idem est) electa fuit in duodecim patriarchis: non sic autem fuit de Isaac & Abraham & Patriarchis præcedentibus, par. 2. col. 1084. f. & 1017. b.
Generatio & corruptio in elementis, & motus qui est causa generationis & corruptionis in generali resurrectione & post resurrectionem cessabunt, & similiter cessabit tempus, par. 5. col. 1127. c. Item par. 4. col. 2167. c.
Generationis actus homo utatur sic: prout conuenit generationi & educationi prolium, &c. par. 6. columna 243. a. b. 244. d. e.
Generationis carnalis filij contrahunt quandam maculam & fæditatem, non sic autem filij spirituales, sed magis nobilitatem, parte 5. col. 1030. d.
Generationis actus an sit actus fortitudinis vel roboris, parte 1. col. 364. f. & col. 367. a.
Generationis dua nobis species vna qua operibus confirmamur Deo, altera introitus ad hanc vitam, par. 4. col. 13. b.
Generationem quartam quomodo Deus dicitur plagare propter peccatum parentum præcedentium, par. 4. col. 1211. a. b.
Generationem Iesu Christi describunt Matthæus & Lucas, sed diuersimode, par. 5. col. 12. c. & 18.
Generationem Iesu Christi quare describit Matthæus deducens à David usque ad Ioseph, cum Christus non sit ex semine Ioseph, par. 5. col. 16.
in Generatione carnali hominis uterq; appetitus sensitiuus, scilicet & intellectiui concurrit, par. 5. col. 1084. d.
in Generatione Serph, nulla femina ponitur nominatim, sicut in generatione Cain, & quare, par. 1. col. 132. d.
Generationes animæ ex spiritu sancto generata priusquam faciant aliquid boni diliguntur, si vero ex spiritu maligno, dignè odio habetur mala voluntatis execranda conceptio, parte prima, columna 1370. c.
Generationes aiunt ab Adam usque ad Christum esse septuaginta septem, par. 1. col. 123. b. c.
Generationes Cain quomodo usque ad septimam generationem peruenierunt in centum & triginta annis, &c. parte prima, columna 125. b. c.
Generationes ab Adam per Enam vndenario numero terminantur, & à femina clauditur generatio, &c. & quid per hoc insinuat, par. 1. col. 122. f.
Generationes viginti sex fuerunt à principio mundi usque ad dationem legis in monte Sinai, & enumerantur, & horum ratio, par. 3. col. 143. f. & col. 1497. b. c.
Generatiua vis ordinatur ad cōseruationem speciei per filiorum generationem, par. 6. col. 243. b.
Generatiua virtus in senectute debiliior est, & ideo tunc solent generari pueri, magis defectuosi & imperfecti, parte prima, columna 381. c.
Genesareth sive Genesar quid & unde dicatur, parte 5. Vide etiam in Mare Galilææ.
Genesis principium est tantis obscuritatibus inuolutum, ut ante triginta annos apud Hebræos non legatur: & huiusmodi obscuritates satis apparent ex variis expositionibus tam Hebræorum quam Catholicorum, parte 1. col. 1. b.
Genetici dicuntur, qui ob natalium dierum considerationes conantur actionem euentus predicere, & diabolorum consocietati connumerantur, parte 6. col. 273. b.
Genitalia membra post resurrectionem mortuorum nulla voluntate vel necessitate nubendi mancipabuntur, parte quinta, columna 959. c.
ad Genitalia & verenda nostra lex non mittit manum: ipsi secretiora nostra & confusione digna tegere debemus, & continentiam puritatis & scaminum Deo iudici reservare, parte prima, columna 1043. b. c.
Genitius pluralis habet virtutem duplicis singularis, parte quarta, columna 1712. f.
Gens aduersus gentem non consurgit, nisi præcipiente domino, parte 4. columna 943. a.
Gens quæcunque ad fidem prædestinata nomine Israel intelligitur, parte 4. columna 791. c.
Gentis fluxus & dissolutio quis est Princeps vel dux nisi sermo illius Philosophiæ quæ summum bonum indicat voluptatē, parte 2. columna 170. f.
Gentes per locustam significantur, & quare, par. 3. col. 1736. d. e.
Gentes caperunt idololatriam fœdari penè eadem sæculi etate qua cæpit synagoga in Patriarchis nasci, par. 5. col. 533. b. c. & 816. d. e. Item par. 4. col. 359. a.
Gentes post resurrectionem Christi & eius ascensionem cum magna deuotione fidem Christi receperunt & sic Christo aggregata sunt, parte 1. columna 452. f.
Gentes omnes benedicuntur in Christo, à quo est omnis salus, parte 1. columna 269. f.
Gentes leges sibi traditas à suis maioribus seruauerunt. Iudei legem à Deo sibi collatam reliquerunt, par. 4. col. 1120. f.
Gentes subditi Hebræis, cum eorum regnum incipit cadere, cœperunt rebellare, & tandem post dominari eis, & finaliter eos captiuare, parte 2. columna 631. c.
Gentes omnes à Romanis subingate transierunt in ritus eorum: gens Iudæa sive sub gentibus sive sub Christianis regibus non reliquit signum circuncisionis, &c. par. 1. col. 119. c.
Gentes sicut contra Ierusalem adductæ sunt, sic hodie contra negligentem Ecclesiam seruiunt, parte 4. col. 756. d. e.
Gentes septem terram promissionis habitantes, ante ingressum filiorum Israel ex Dei sententia condemnate erant ad mortem propter iniquitates suas, par. 1. col. 1505. c.
Gentes multe usque hodie incidunt se in funeribus mortuorum, par. 1. columna 1539. c.
Gentes postquam viderunt Christum timuerunt ab extremis terre, parte quarta, col. 358. e.
Gentes omnes apud Dominum sunt ut stilla situle, parte quarta, columna 350. d.
Gentes quæ prius per idololatriam claudicabant aduentu Christi præadam fecerunt, par. 4. col. 306. d.
Gentium singularum originem per diuersas partes mundi descriuit Deus, ut quæque gens parentis sue vocabulo denominata proprias sedes possideret, par. 3. col. 2051. a.
Gentium doctrina quod Iudeorum scientiam & superbiam superaret & spiritualem intellectum ad legem Dei afferret præfiguratum est, par. 1. col. 553. c.
Gentium principatum destinauit Christus in sacrilegam ciuitatem quæ Prophetas & Dominum prophetarum occidit, ut eam digna ultione puniret. Et de hoc figura, parte secunda, columna 1213. a.
Gentium vocatio & Iudeorum reprobatio qualiter in captiuitate Ioseph pincerna & pistoris fuit præfigurata, parte prima, columna 399. c.
Gentium & Israelis æqualitas, par. 1. col. 1268. f.
Gentium obedientia & ipsius Israel contumacia, parte quarta, columna 1098. e.
Gentium Deos ubi primò scriptura nominauit, in superioribus enim semper Deum nominauit, par. 1. col. 347. a. Interl.
Gentilis & Iudæus qui in Ecclesia non fuerunt plangendi non

sunt, parte 4. columna 734. e.
Gentilis populus dicitur asinus ad molam, parte quinta, columna 301. a. Item, parte quarta, columna 14. d. Item, parte tertia, columna 89. a. b. & columna 1450. f. Item, parte secunda, columna 84. f.
Gentilis populus significatur per pullum super quem Christus sedit, par. 5. col. 342. f. & 951. c.
Gentilis populus per Symonem Cyrenæum angariatum ad portandum crucem significatur, par. 5. col. 989. c.
Gentilis populus per camelum designatur, parte quinta, columna 940. e. f. Item parte 1. col. 287. e.
Gentilis populus per Centurionem pro seruo rogantem significatur, par. 5. columna 791. b.
Gentilis populus per Lazarum, Iudæus vero per diuitem significatur, par. 5. col. 921. a. b.
Gentilis populus significatur per silicem, per plumbum vero gentilis populus, & quare, par. 3. col. 209. b.
Gentilis populus per Iaphet significatur, parte 2. col. 17. a.
Gentilis populus figuratur per duodecim lapides positos in Iordanem, & quare, par. 2. col. 29. c.
Gentilis populus significatur per Benjamin, parte 1. col. 1162. e. f.
Gentili populo à natiuitate increuit cultus idolorum, ut stulte immolaret filios suos demoniis, par. 5. col. 584. c.
Gentili populo quare Apostoli fuerunt prohibiti predicare, parte quinta, columna 190. e. f.
Gentilem populum significant tres magi cum aliis suis concurrentibus, & mystice exponuntur, par. 5. col. 63. c.
Gentiles qui rationem suam verborum decore componunt, non ut auertant à vitiis, sed delectant, significantur per frondentes arbores infructuosas, solum propter delectationem visus plantatas, parte 1. col. 1555. a.
Gentiles quidam dicti Ethnici crediderunt, quod ex multiplicatione verborum compositorum in oratione aliquid manifestaretur Deo, quod quidem prius esset sibi ignotum & per consequens mutaretur ad aliquid agendum, parte quinta, columna 126. f.
Gentiles cognitionem supernaturalem (qua manu ducimur in Dei cognitionem) secundum falsam estimationem seu deceptionem querebant à demonibus per sacrificia & alia superstitiosa, parte 1. columna 1562. f.
apud Gentiles inueniuntur opera digna Deo. Excoluerunt enim aliquid virtutes animi, & philosophia in nonnullis aliquid egit, sed si quid honestum habuerunt in moribus (quia non Deo, sed sibi ascribunt) non sanctificantur, nec inter primitias recipitur, par. 1. col. 1290. e.
Gentiles conuersi ad Iudaismum non abittebantur ad cætum Iudeorum equaliter, quia recipiebantur ad legis obseruationem, non tamen adittebantur statim ad ea quæ erant honoris, sed aliqui in tertia generatione, & aliquid in decima, & alij nunquam, par. 4. col. 461. c.
Gentiles quomodo habuerunt reuelationem de his quæ sunt necessaria ad salutem, parte 3. col. 241. b.
Gentiles incarnationis mysterium qui ad legem Moysi non erant obligati an & quomodo credere tenebantur, parte sexta, columna 922. f. 1105. c. Item, parte tertia, col. 241. b. Item, parte secunda, columna 1309. c. Dicitur de Dario Rege, qui fidem vnius veri Dei habebat cum esset Gentilis. Item, parte prima, columna 917. a.
Gentiles quot & quæ necessario habebant credere ad salutem, parte 6. col. 922. f.
Gentiles dicuntur extranei triplici ratione, par. 6. col. 536. f.
Gentiles de Iaphet descenderunt, par. 1. col. 172. e.
Gentiles in sacris priapi offerebant, parte prima col. 222. e. f. Vide in Priapi idolum.
Gentiles iurant per nomina idolorum, & quomodo sit licitum Christianis iuramentum talium recipere, par. 1. col. 712. f.
Gentiles solem adorantes sive colentes sculpebant imaginem eius cum curru & equis, parte 2. colum. 986. f.
Gentiles quando alicui maledicebant, dicebāt: Sic tibi contingat sicut miseris Iudeis, par. 4. col. 2228. f.

Gentiles vocantur Iudei omnes qui non sunt de lege Iudeorum, & reputantur eos sicut canes, par. 1. col. 707. a. b.
Gentiles vocabantur omnes qui non erant de gente Iudeorum, ut habetur in nouo Testamento, & in veteri in pluribus locis, parte 3. columna 441. c.
Gentiles conuersi & erecti sunt ad fidem & ad Deum in deiectione Iudeorum, par. 4. col. 706. e.
Gentiles populus non excluditur cum dicit Moyses. Si pecuniam mutuum dederis populo meo, &c. sed dat ibi intelligere, quod prius & in minori necessitate debet Iudeus mutuum dare, quam gentili, hac Rab. Sal. par. 1. col. 704. f.
Gentiles videntes miracula que non poterant fieri, nisi virtute diuina, statim confitebantur Christum in cuius nomine hac fiebant, par. 4. col. 706. e.
Gentiles post Iudeos primo credentes (quamvis pauci fuerunt comparati) vocati sunt, par. 4. col. 680. f.
Gentiles conuersi ad fidem Christi, nomine Israel nominati sunt, parte 4. col. 1709. c. 372. f.
Gentiles & alij populum Israel persequentes sunt vocati eodem nomine, scilicet Esau, par. 4. col. 1912. f.
Gentiles diuinam providentiam negantes circa actus humanos nimis sollicitabantur de talibus, par. 5. col. 141. c. Item par. 3. col. 231. a. Item, par. 6. col. 558. f.
Gentiles loco Iudeorum vocati sunt ad fidem, quamvis tardius, & illi precedent, par. 5. col. 352. f.
Gentiles tempore passionis Christi erant in duplici differentia, scilicet proselyti qui ad esum agni admittebantur, & gentiles incurculsi, qui non admittebantur ad esum agni, parte 5. columna 1268. c.
Gentiles naturalem legem habentes, contra illam facientes, fuerunt puniti, & viuientes secundum ipsam premiati, parte sexta, col. 37. c.
Gentiles & Iudei participatione vnus noua legis dicuntur vnus nouus homo, sicut participatione vnus speciei plures homines sunt vnus homo, par. 6. col. 536. f.
Gentiles dicuntur canes, & quare, par. 5. col. 267. b.
Gentiles credebant quod secundum multitudinem terrarum, & regnorum, esset multitudo deorum, quorum quilibet in terra sibi appropriata, cultum sibi debitum & specialem vellet habere, par. 2. col. 942. f.
Gentiles aliqui & idololatra vnguibus lacerabant carnem suam in planctu mortuorum, parte 1. col. 1537. c.
Gentiles quidam putabant, sicut orator iudicem, ita & ipsi Deum flectere quirent, par. 5. col. 126. f.
Gentiles antiquitus redeuntes de merationibus, libenter intrabant domos suas in plenitudo, & quare: & adhuc apud quosdam Christianos est, volentes mutare domicilium vel emigrare domum nouam, non faciunt hoc libenter in defectu Lune sed faciunt hoc in augmento Lune, & quare: & hoc est de reliquiis gentilium, par. 3. col. 1635. a. b.
Gentiles doctores ab erroribus ad veritatem Euangelij, conuersi certius gentium errores nouerunt, & ideo subtilius expugnauerunt, par. 2. col. 1138. f.
Gentiles in morte amicorum in signum tristitie dimittebant capillos crescere ultra modum consuetum, par. 1. col. 989. a. Et alibi dicitur, quod solebat euellere capillos super mortuos suos, parte 1. col. 999. a.
Gentiles multi exposuerunt se pro republica morti & periculis, & qua ratione ad hoc moti fuerunt, par. 3. col. 146. f. & col. 1952. f.
Gentiles omnia insolita credebant aliquid numinis habere, par. 4. columna 1188. f. & 1786. f. Item, par. 2. col. 163. a. Item, parte 1. columna 679. c.
Gentilium populus vocatur desertum & solitudo, par. 4. c. 347. a.
Gentilium corda incensibilia qui lapides pro Deo coluerunt, ad veri Dei intellectum, ad meditationem legis & predicationem Euangelij conuertit Christus. Et de hoc figura, p. 2. col. 1172. f.
Gentilium opinio erat, quod patres eorum in morte transferebantur ad consortium Deorum, sicut de bonis Christianis dicimus quod transferuntur ad consortium Angelorum, p. 4. c. 2554. f.
Gentilium doctores reliquerunt doctrinam consuetam propter

Euangelium & discurrerunt ad docendum alios, & fecerunt fructum magnum, par. 5. col. 2095. c. Item, par. 1. col. 1303. c. Vide etiam in doctores gentilium.
Gentilium mos erat, ut deorum suorum honori sacrificantes sumerent coronas victimis simul coronatis, par. 6. col. 1139. a. b.
Gentilium est multiloquium, a quibus & caput. Hi enim exercenda lingue magis operam dant, quam menti mundanda, par. 5. columna 126. d. e.
Gentilitas conuersa, misit ad dominum viros claros in seculo, sed securi Dominica increpationis de monte superbie deiecit & humiliatos. Et de hoc figura, par. 2. col. 1137. c.
Gentilitas quia bruta quam quondam seductor idololatriæ, quasi brutum animal, & nulla ratione renitens quo voluit errore subtrauit, significatur per asinam Balaam, par. 1. col. 1337. c.
Gentilitas dicitur inuia, & desolata, & quare, par. 3. col. 358. d.
Gentilitas significatur per arcam, par. 2. col. 193. c. & 195. c.
Gentilitas per Iericho significatur, & quare, par. 2. col. 569. c.
Gentilitas omnis extra legem, extra sacrificium, extra Synagogam, par. 1. col. 1303. c.
Gentilitas dicitur mulier, fluxum sanguinis patiens, & quomodo curata, par. 5. col. 278. f. & 514. d. e. f.
Gentilitas peccati frigore constricta per Aquilonem significatur, par. 3. col. 346. f.
Gentilitas cornui nomine designatur, par. 3. col. 365. c.
Gentilitatis error iste omnes provincias occupauit, ut ad capita fontium lucis que amantissimos victimas immolarent, parte 4. columna 645. b. Item, par. 2. col. 108. f. & columna 938. f. & columna 985. c.
Genu vnus flecti coram personis excellentibus, ut dicunt Hebrei, & quidam Christianorum potest licite fieri, sed coram solo Deo duo genua sunt flectenda, par. 2. col. 1631. c.
Genua incipiunt tremere homini portanti graue pondus, parte tertia, columna 67. c.
Genua corporis in oratione si flectamus Deo, & genua cordis & a-bolo, nihil prodest, par. 2. col. 161. c.
Genua nostra Baalim curuamus cum peccamus, qui ad hoc vocati sumus ut flectamus genua in nomine Iesu, p. 2. c. 1601. b. c.
Genua quod flectimus orantes, & ex omnibus cæli plagis ad solam orientis plagam vel partem conuersi oramus, quare sic fiat non facile patet cuiusque, par. 2. col. 1429. c.
Genua flectere Christianos Christo, Ecclesiasticus mos est: Iudei superbiam mentis demonstrantes omnino non faciunt, parte 4. columna 383. a. b.
Genua qui figit terre, habet quo plus humiliatur, que vero plus humiliatur, ut & venter hereat terre, non habet ultra quo plus humiliatur, par. 3. col. 740. c.
Genuum amborum flexio coram excellenti persona an & quomodo liceat, par. 2. col. 1630. f.
Genuum flexio vnus vel duorum, an sit reuerentia soli Deo exhibenda Ad hoc varie respondent Hebrei & Latini, p. 2. lib. d.
in Genibus maxime sentitur corporis fatigatio, eo quod sustinent pondus corporis, par. 3. col. 1284. e.
Genus triplex peccatorum clamat ad Deum, parte 1. col. 234. c.
Genus triplex peccatorum, scilicet, Vnu eximordinata affectione amoris vel odij. Secundum genus accidit ex negligentia, quando aliquis negligit ad purificationem recurrere. Tercium genus similiter accidit ex negligentia, quando aliquis inuit se facturum aliquid & negligit adimplere, par. 1. col. 840. f. 841. a. b. c.
Genus infortunij infelicitissimum est fuisse salicem, p. 4. col. 1312. f.
Genus humanum quadruplici morte fuit peremptum in transgressione Adæ. Primo more culpæ: secundo nature, tertio gehenne, quarto ciuiliis pænæ, par. 5. col. 29. c.
Genus demoniorum quoddam in nullo potest eici, nisi in oratione & ieiunio, par. 5. col. 295. c. 577. c.
Genus abnegare prohibetur, etsi iniuriam faciat, parte prima, columna 1312. d.
Genera quatuor hominum remouebantur ad bellum, parte prima, columna 1544. f. 1575. c.
Geometrica, ex qua scientia architectura, a Deo esse ostenditur parte 1. columna 1359. b. c.

Geometrica

Geometrica scientiam quidam probant. Et unde hoc, parte 4. columna 1109. b.
Geon fluius qui apud Aegyptios. Nilus vocatur, parte 3. col. 2099. a. b. c. Vide etiam in Nilus.
Gerasa urbs est Arabia iuxta montem Galaad, non longe a stagno Tyberiadis, in quo porci precipitati submersi sunt, parte 5. columna 167. b. & 529. a. & 813. a.
Geraseni miserunt per ciuitates, ut adducerentur infirmi ad praesentiam Christi, parte 5. col. 552. f.
Geraseni rogauerunt Iesum ut ab eis discederet, reputantes se indignos tanto doctore, &c. par. 5. col. 170. d.
Germanitas inter Iudam & Israel fuit dissoluta, & prefigurata fuit, &c. Et hac germanitas intelligitur de Christianis, & Iudeis in infidelitate permanentibus, par. 4. col. 418. d. Item, parte 2. columna 789. c.
Germina herbarum prima vel arborum genera non de semine prodierunt, sed de terra, &c. quomodo homo (propter quem omnia) iuuentili etate plasmatus est, par. 1. col. 16. c.
Gerfonitarum officia circa tabernaculum fæderis que fuerunt, parte prima, columna 1206. d.
Gessuri & Gersugi pagi, par. 2. col. 491. a. Saul ariolos occidit quod predicerent familiam eius esse euertendum, p. 2. col. 494. d.
Gesta bonorum & malorum, ideo scripta sunt in diuinis voluminibus, & ex sinistris dextrisque actibus scriptura contexta, ut intelligamus, quia apud Deum ociosa non sunt, nec malorum, nec bonorum opera, par. 1. col. 1335. b.
Gesta quedam communia hominum puto esse, que quamvis peccato careant, non tamen digna videntur, quibus intersit spiritus sanctus, &c. par. 1. col. 1237. b.
Gesta veteris testamenti fuerunt signa gestorum noui testamenti, parte secunda, col. 551. c.
Gethai arcam ad se transferentes eadem qua Aegyptij passi sunt, par. 2. col. 349. b. & 350. d.
Gethsemani est villa in pede montis Oliueti, & in fine erat hortus contemplationi aptus, ubi intrauit Iesus iam passioni proximus parte 5. columna 431. a. c.
Getuli populi, in partibus remotioris Africæ deserto adherentes, par. 1. col. 175. a. Interl.
Gigas dicitur, omnis qui Deo resistit, par. 1. col. 1259. a.
Gigantis Og fortitudo & magnitudo describitur. Vide in Og Regia magnitudo.
Gigantes qui dicuntur, par. 3. col. 1096. f.
Gigantes dicuntur nati a demonibus incubis, qui in specie humana comiscuerunt se mulieribus, quomodo & quando, parte 1. columna 138. f. 147. c. & 148. f.
Gigantes fuerunt ex hominibus generati (& non a demonibus ut aliqui asserunt) raptores & luxuriosi viri, par. 1. col. 240. f.
Gigantes fuerunt nouem cubitorum longitudinis, par. 1. col. 134. f.
Gigantes propterea creare placuit Deo ut hinc ostenderetur non solum pulchritudines verum etiam magnitudines corporum non magni pendendas esse sapienti, par. 2. col. 423. a.
Gigantium natio ingentis magnitudinis apud Chanaan eos, par. 2. columna 1065. b.
Gignendi in officio ne quis putet esse peccatum, sicut in fornicatione sine coniugio, necessario repetitum est benedixit illis Deus & ait: Crescite, &c. par. 1. In Epist. Burgensi in princip.
Gladius multiplex, parte 4. col. 1012. d. e.
Gladius duplex, scilicet malignus & benignus, par. 3. col. 1553. b.
Gladius versatilis dicitur, quia potest remoueri. Remotus est enim Enoch & Helia, & quotidie remouetur fidelibus de hac vita transseuntibus, par. 1. col. 108. e.
Gladius flammeus dupliciter dicitur secundum duplicem opinionem de situ Paradisi terrestris, ibidem, f.
Gladius foris interficit, cum nos exterius furens vindicta conficit, parte quarta, col. 946. f.
Gladius dicitur vltiscendi potentia, par. 1. col. 1665. c.
Gladius duplex sensibilis & spiritalis par. 1. col. 1666. e.
Gladius quem gestabat Angelus contra Balaam speciem quidem rerum habebat reuera tamen nihil erat, par. 1. col. 1338. e.
Gladius ab Ezechiele vocatur supplicium, par. 4. col. 1235. a.

Gladius regis Babylonis dicitur mucro Domini eo quod erat executor diuine iustitie, parte 4. col. 869. c.
Gladius Domini dicitur exercitus Nabuchodonosor, eo quod erat executor diuine iustitie, par. 4. col. 1315. c.
Gladium impendentem, lacrymarum & gemituum magnitudo superat, par. 4. col. 620. d.
Gladium quomodo Iesus venit mittere in terram, & non pacem, & quomodo terram diuisit a Spiritu, parte 4. col. 676. d.
Gladij bellantium antiquitus in capite sepulchri hominum ponebantur, in signum, quod non fuerunt in bello deuicti, parte quarta, columna 1316. c.
Gladij duo in passione Christi ostensi per Apostolos ad defensionem Christi, quid notant ac significant, par. 5. col. 977. c.
Glarea minuti simos lapides dicimus quos aqua fluminalis trahit, parte 3. columna 282. d. e.
Glarea vita presens, que semper impellitur, cui inheret in superficie glarea pes ponitur, sed ad ima labitur, &c. ibidem.
Gloria Domini cur habitasse dicatur in monte Sinai, parte prima, columna 727. c.
Glarea coccyti, in proverbio vocabantur homines impij qui ad penam inferni videntur preuisci, & tempore Iob illud proverbium currebat, parte 3. columna 227. c.
Gloria patri, & filio & spiritui sancto. Sicut erat, &c. instituit Damasus Papa canere in fine Psalmorum, parte sexta, columna 1534. f.
Gloria est clara cum laude noticia, par. 3. col. 2191. c.
Gloria est longe lateque preconium, quale fuit ex submersione Pharaonis in mari rubro ex virtute diuina, parte prima, columna 147. c.
Gloria & honor differunt, parte 6. col. 813. c. Item, parte 3. col. 205. c. & 530. d. e. & 579. c. & col. 1183. c. 1618.
Gloria duplex est temporalis scilicet, & sempiterna, parte secunda, columna 1270. f.
Gloria duplex, scilicet, corporis & anime reddenda fidelibus, parte 4. columna 2236. f.
Gloria cælestis siue premium sanctorum an, & quomodo possit dari merces & hereditas, par. 5. col. 1196. f.
Gloria cælestis obiectiue est Deus, qui est increatus & aternus, parte 6. columna 389. c.
Gloria cum non sit aliud quam gratia consummata, ideo gratia est quedam inchoatio glorie, parte 5. col. 334. f.
Gloria beatorum pænæque damnatorum quomodo augeantur, parte 4. columna 517. c.
Gloria & res huiusmodi partiliter diuise, non minuuntur, sed tote sunt omnibus, tote singulis qui earum habent societatem, parte 1. columna 1386. d.
Gloria tam magna est Christi pro nobis passi, ut angelice virtutes non solum immortalis deitatis magnificentia, sed assumptæ humanitatis claritatem aspicere gaudeant, parte sexta, columna 1310. f.
Gloria anima Christi ex diuina dispositione fiebat, ut non redundaret in corpus, ut sic corpus esset passibile & mortale ad implendum humana redemptionis præcium, & eodem modo ex diuina ordinatione factum est, ut gloria anima redundaret ad corpus in transfiguratione, &c. parte 5. col. 289. c.
Gloria Dei est reuelanda, gloria autem hominum occultanda, propter quod decens est caput mulierum velari, non autem viri, parte 6. columna 239. c.
Gloria Dei se habet ad liberum arbitrium, sicut sessor ad equum, parte 6. columna 332. f.
Gloria sanctorum Angelorum: sicut crescit ex his quos induxerunt ad bonum & ad salutem, sic etiam crescit pænna malorum Angelorum accidentis ex his quos induxerunt ad peccatum & damnationem, parte 6. columna 225. d. Item parte prima, columna 100. f.
Gloria cælestis multos habet gradus & distinctiones, licet sit idem obiectum beatitudinis nullam diuersitatem habens, tamen ex parte beatorum habet diuersitatem in participando illud obiectum secundum varietatem meritorum, parte quinta, columna 1268. c.

Gloria cuiuslibet beatus sicut creuit ex gloria sibi coniunctorum, sic pœna cuiuslibet damnatus creuit ex pœna sibi coniunctorum, par. 4. columna 517. c.

Gloria Ecclesie consistit in ornatu charismatum & virtutum, & non in magno apparatu exteriori, sicut Synagoga gloriabatur in parietibus de auratis templi, par. 3. col. 746. f.

Gloria domus secunde in nullo potuit dici maior gloria domus prime, nisi ex presentia Christi qui est sanctus sanctorum, par. 1. columna 217. 8.

Gloria mandata significatur per mulum cui incedit Absalon, parte 2. column. 621. c.

Gloria diuitum & pauperum honoratorum timor Dei est, & per consequens qui sunt virtuosus sunt honorandi, par. 3. col. 202. 5. c.

Gloria consummatio dupliciter intelligitur, par. 6. col. 937. c.

Glorie humane amor quas vires nocendi habeat non sentit, nisi qui ei bellum indixerit, par. 6. col. 639. c.

Glorie vane cupidos cauere iubemur duabus de causis, parte 5. columna 613. c.

Gloriam assequi non licet ipsi gloriam fugiendo, parte secunda, column. 1627. b.

Gloriam celestem an anima separata à corpore ingrediatur, vel nisi post finalem resurrectionem, par. 6. col. 937. c.

Gloriam si habemus pure fidei & conscientia, & magnifici in operatione, & potestatem resistendi vicis tortoribus, &c. Deo non nobis imputemus, par. 6. col. 1440. d.

Gloriam meam non quero, &c. quomodo hoc dicit Christus cum quæreret gloriam Dei Patris, & eadem sit gloria patris & filij, par. 5. col. 1169. c.

Gloriam & honorem afferunt Domino, qui omnia bona opera ad eius gloriam dirigunt, fide operante per dilectionem, in quibus consistit Dei cultus interior, par. 3. col. 619. c.

Gloriari de aliquo vel commendare seipsum, attenta causa, est bonum vel malum, par. 6. col. 447. c.

Gloriandi regula excedit dupliciter, par. 6. col. 433. c.

Gloriandum de quo sit homini, duplex consideratio de hoc datur, parte 6. columna 447. c.

Glorificant credentes Deum in bona operatione, parte quarta, columna 2354. f.

Glorificari & gloriari differunt, par. 1. col. 619. c.

Glorificationes Domini secundum hominum formam sunt due. Vno qua resurrexit à mortuis, & alia qua ascendit in celum ante oculos Apostolorum, restat tertia, & ipsa in conspectu hominum cum in maiestate venerit, ut reddat cuius, secundum opera sua, par. 6. col. 1310. f.

Glorificatus est Christus quantum ad gloriam corporis in resurrectione, in ascensione, in miraculorum operatione per Apostolos, par. 4. col. 457. c.

Glossa qualis spernenda & qualis sequenda, par. 5. col. 330. e. f.

Godfredus dux Lothoringie à principibus Christianorum rex instituit ad custodiendum terram sanctam recuperatam ad debellandum contra Saracenos in eos surgentes, & præualuit cum paruo exercitu contra Soldanum Aegypti, &c. parte 6. col. 1647. f.

Gog interpretatur tectum, & intelligitur Antichristus.

Magog interpretatur de tecto, & intelliguntur adherentes Antichristo, par. 6. col. 1673. c.

Gog & Magog sunt gentes venturæ ad pugnandum contra Ierusalem & debellabuntur, ut Hebræi dicunt per regem Messiam quem expectant adhuc venturum. Alij dicunt quod, significat persequutores Ecclesie generaliter, alij quod intelligitur Antichristus, &c. par. quarta, column. 1360. d. & 2152. f. Item, par. 3. col. 1189. c.

Gog quis erit quando interficietur, & ubi sepelietur, quid Iudei de hoc dicant, par. 4. col. 1366. a. 1509. a.

Gog & Magog Iudei estimant gentes post mille annos restituta Ierusalem contra populum Dei in vallem Iosaphat venturas & ibi vindemias, par. 4. col. 1934. c.

Golgotha dicitur Caluarie locus, quia erat plenus capitibus mortuorum, qui ibi decollabantur: non à Caluarie Ade, &c. parte 5. col. 455. c. 1311. c.

Goliath immani corpore & animo ferox ad quadraginta dies conuiciatur Israeli, par. 2. col. 426. c.

Goliath ingens statura corporis Hebræos ad certamen prouocat, par. 2. col. 422. e.

Gomer à quo nominati sunt Galathæ vel Gallici. Vide in Galathæ.

Gomor nomen est mensuræ: quantum autem teneat Gomor non habetur ex scriptura, &c. par. 1. col. 547. a. & col. 1170. e. f.

Gothi christianam fidem accipere cupientes, per Arrianos Valente Imperatore dissonante infecti & seducti sunt, parte sexta, columna 1538. f.

Gothi magnam tribulationem fecerunt in Africa, Italia, & Gallia, parte 6. columna 1571. c.

Gothorum rex Theodoricus Arrianus regnabat in Italia, qui totam Italiam quantum ad orthodoxos gladio perdere voluit & sanctum Ioannem Papam & Symmachum & Boetium viros preclarissimos & consules martirizauit, p. 6. col. 1538. f.

Gothorum destructio. Iustinus enim iniunxit Narsetem patricium Romanorum, & mittens eum ad reprimendum gentem Gothorum, qui collecto exercitu magno Gothos expugnauit, & regem eorum occidit, & sic Italia ab eis liberata est, parte 6. columna 1571. c.

Gradus maioris qui est, decens est ut pluribus virtutum actibus mirandus fulgeat, par. 1. columna 783. a. b.

Gradus consanguinitatis qui sunt prohibiti in contractu matrimonij, & qui non, parte 1. col. 1058. f.

Gradus vite siue viuientium sunt quatuor, scilicet vogetatiuus, sensitiuus, motiui secundum locum, & intellectiui. Et inter istos gradus ultimus tenet summum locum, parte quinta, columna 1030.

Gradus fidelium sunt tres, scilicet incipientium, proficientium, & perfectorum. Qui sunt in primis duobus gradibus nominantur agni, qui in tertio ones, par. 5. col. 1382. c.

Gradus siue status ministerij Ecclesiastici est quadruplex, par. 6. columna 264. f.

Gradus triplex ire, primus in corde, secundus in ore, tertius cum procedit ad contumeliam, par. 5. col. 113. c.

Gradus damnatorum est duplex. Primus est illorum qui descendunt ad infernum morte violenta. Secundus gradus est morientium morte naturali seu corruptione aeris, & non violentia gladij, par. 4. col. 1310. f.

Gradus electorum diuersi erunt, quasi diuersæ claritate stellarum, parte 4. col. 1767. c.

Gradus prophetie est multiplex, & signanter ponuntur quatuor, parte 3. col. 417. b. c.

Gradus mansionum superne ciuitatis distinguuntur secundum gradus charitatis, par. 3. col. 939. c.

Gradus distincti beatitudinis seu mansiones in celestibus significantur per sortes, par. 1. col. 1647. c.

Gradus successionis in participatione hereditatis & corporalis & spiritualis enumerantur, par. 1. col. 1381. b. & col. 1382. f.

Gradus vocantur incrementa virtutum, par. 3. col. 96. d. e.

Gradus diuersi in Ecclesia, alia enim professio Sacerdotum, alia leuitarum, alia monachorum, alia virginum, alia viduarum, alia coniugatorum, parte 4. col. 494. f.

Gradus sunt in Ecclesia maiorum & minorum, ut illi exemplo præcedant, hi imitatione sequantur, par. 6. col. 273. b.

Gradus cum in Ecclesia ordinantur, per quos electi à reprobis (quasi boni pisces à malis segregati) ad consortium perpetue pacis inferuntur, tunc porta piscium edificatur in Ierusalem parte 2. col. 1437. c.

Gradus fidelium dispersi sunt, alij bonis operibus intus ornantes Ecclesiam, edificant, alij armis sacre electionis muniti, contra impugnantes hereticos vigilant, &c. parte secunda, columna 1359. c.

Gradus proponuntur quibus ad iustificationes peruenitur. Prius enim est, ut videatur quam utiles sint & honesta, deinde ut earum desiderium concupiscatur: postremo ut proficiente lumine atque sanitate deleat earum operatio, quarum sola ratio delectabat, par. 3. col. 1352. f.

Gradus

Gradus generationum per quos Christus secundum carnem descendit ab Abraham usque ad virginem Mariam, significantur per scalam Iacob & eius gradus, par. 1. col. 325. f.

Gradum ad maiorem qui promouendi sunt, necesse est ut maiore mentis industria se ad legem Dei applicent, id est, diuini mandatorum obseruationem, par. 1. col. 781. b. c.

Graduum nomen ambiguum apud nos, quia gradus dicimus ascendendum & descendendum: apud Græcos ascendendum tantum sunt gradus, parte 3. columna 1417. a.

Gradibus ad summam virtutum ascenditur, quot & qui illi sunt, parte 2. columna 1280. e. f.

Gradibus quindecim ascendebatur ad templum Salomonis, & totidem ascenditur ad celeste templum, & qui qualesque illi gradus sint, parte 3. col. 1418. e. f.

Græci sapientiam querunt, & nihil recipere volebant nisi ratione probaretur, & quare, parte 6. col. 106. d.

Græci dicunt Christum carnasse cum discipulis suis ante passionem suam tertiadecima die mensis. Item quod Christus confecit corpus suum in pane fermentato. Et dicit Mattheum Marcum & Lucam falsum scripsisse, &c. Sed improbantur, par. 5. col. 428. c. 1318. d. 446. d. e. & 1314. f.

Græci maxime sunt luxuriosi, & comparantur hircis, parte 4. columna 1592. f.

Græcorum liberi si in Nymphas vel montanas vel aquatiles incidissent comas nutriebant, p. 1. col. 1198. d.

Græcorum nomine Apostolis omnes significat, par. 2. col. 202. e.

Græcis quomodo Alexander magnus dicitur primus imperasse & super illos regnasse cum multi ibidem in diuersis locis ante regnasse reperiantur, parte 4. col. 2209. c.

Græcia se iactat omnia iudicio & ratione proferre vocalemque sonum, par. 4. col. 1281. b. c.

Græcia historia de temporibus vera esse creditur ab institutione olympiadum. Ante enim, ut cuique visum est, diuersas sententias protulerunt, par. 4. col. 2408. d. e.

Grammatica Hebræici sermonis in multis deuiat Grammatica Latina. In verbis enim apud eos habetur differentia inter sexum masculinum & femininum. Similiter in pronomine. Tu tui, &c. parte 4. col. 642. d. e.

Grammaticam ita distinctam & dearticulatam per declinationes nominum & verborum non habent Hebræi sicut Latini, & Græci. Item apud eos sunt multe dictiones æquiuocæ. Et propter hoc eadem litera aliquando variis significationibus & sensibus accipitur, par. 1. col. 220. f. & col. 257. f.

Grandines sunt guttæ pluriæ à frigore congelatæ, in descensu à nube, par. 3. col. 2192. f.

Granum segetum melius conseruatur in manipulis quam excussum de palea, & quare, par. 1. col. 410. f.

Gratia est mater nostra regeneratrix, par. 3. col. 1867. a.

Gratia accipitur uno modo pro habitu animam gratiam facientem Deo, alio modo promotione diuina qua mouet animam ad bonum supernaturale, &c. par. 6. col. 1492. f.

Gratia diuiditur in gratiam gratis datam, & in gratiam gratum facientem, par. 5. col. 538. e. f.

Gratia gratum faciens licet secundum aliquos nihil ponat in anima, tamen ab aliquibus conceditur, quod gratia gratis data aliquid ponit in anima, per quod sancti miracula faciunt siue operati sunt. Ibidem.

Gratia gratum faciens principaliter datur propter bonum illud cui datur. Gratia verò gratis data datur principaliter propter bonum Ecclesie, par. 6. col. 302. f.

Gratia gratis data ut exequi possit duo requiruntur. Ibidem.

Gratia Dei desit esse apud Iudeos ex quo nationes abiectis idolis accipere lucem Euangelij, p. 4. col. 49. c.

Gratia spiritus sancti qui super Apostolos in specie ignis apparuit datur populo Christiano per benedictiones & orationes pontificum & sacerdotum, parte 1. columna 1085. c.

Gratia legi nouum testamentum connectitur veteri fraterno fadere sicut Aaron Moyse, parte 1. col. 781. c.

Gratia noui testamenti inchoat a per Ioannis Baptiste celebratam natiuitatem declaratur, parte 5. col. 696. f.

Gratia Christi in primitiua Ecclesia data est Gentilibus qui ultimo venerant ad fidem, Iudeis remanentibus in infidelitate pro maiori parte, parte 5. columna 334. f.

Gratia sanctificans nunquam deficit homini, sed homo aliquando deficit gratie Dei, parte 3. col. 2128. f.

Gratia Dei nulli hominum denegatur, cum velit omnes homines saluos fieri, sed aliqui ea carent quia non sequuntur diuinum instinctum ad supernaturale bonum, p. 4. col. 2211. a. b. c.

Gratia que sit prima, & que secunda, & quomodo intelligitur gratia pro gratia, parte 5. columna 1042. f.

Gratia prima licet non cadat sub merito, augmentum tamen gratie cadit sub merito, quod quidem augmentum datum est Iudeis in Christum credentibus, parte 5. col. 334. f.

Gratia pro operibus pietatis dabitur, parte 4. columna 2073. e. Item parte 5. columna 416. f.

Gratia iuste tollitur per peccatum præcedens, cuius subtractio est pœna, & per consequens illa que sequuntur ad hoc sunt pœnalia, parte 3. columna 1887. c.

Gratia Christi sic Deo coniungit & inclinationem fomitis dimminuit, quod habens eam omne peccatum mortale vitare potest, parte 6. columna 84. f.

preuenit Gratia & sequitur bona voluntas, & sic omnipotentis donum, sit meritum nostrum, parte 4. col. 1092. d. e.

Gratia spiritus sancti alius fons est, alius puteus, alius hortus conclusus, alius hortorum riuus, que quasi diuisiones numerantur, parte 4. columna 997. b.

Gratia aliquando reputatur quod tamen fuit ira, & est aliquando gratia, quod videtur ira, &c. parte 3. col. 124. e. f.

Gratia iustificans in presenti significatur per pluuiam temporaneam, & gratia glorificans per pluuiam serotinam, p. 1. c. 1525. c.

Gratia superna dicitur annus, in qua multiplex vita virtutum ut dies in anno, &c. parte 3. col. 50. e.

Gratia Dei est remissio peccatorum, quam inuicem recipit qui non post se exercet in bonis, par. 6. col. 571. b.

Gratia sicut & charitas meretur augeri, ut aucta mereatur & perfici, parte 3. col. 2135. c.

Gratia diuina paratissimo comparatur propter eius amenitatem, parte quarta, columna 2361. c.

Gratie diuine omnes dicuntur aque viue: eo quod deducunt ad vitam æternam, parte 4. col. 707. c. Item par. 6. col. 1196. d.

Gratia superna dicitur annus, in qua multiplex vita virtutum ut dies in anno, &c. par. 3. col. 50. e.

Gratia maior non est quam vera leticia mentis, nec maior plaga quam tristitia fraudulenti cordis in idololatria vel heresi, parte tertia, col. 2104. f.

Gratia facit homines Deos, par. 4. col. 1697. b.

Gratia plenus, cum dicitur Christus, pro quo accipitur ibi gratia, parte 1. columna 781. c.

Gratia gratis data potest remanere cum peccato mortali, parte prima, columna 93. c.

Gratia gratis data pertinet ad spiritum Prophetie, parte prima, columna 388. b. c.

Gratia prophetie datur multis bonis, par. 3. col. 430. e. f.

Gratia plenitudo est ut se in omnibus quisque agnoscat, parte secunda, columna 557. b. c.

Gratia spirituali comparatur oleum vnctionis qua omnium virtutum opera Domino consecrantur, parte 1. col. 898. e.

Gratia vna sanctis non sufficit, est enim gratia que præcedit, &c. est que sequitur, par. 1. col. 848. e. f.

Gratie decem viatori sunt necessariae, prima gratia, id est, sermo diuinus qui saginat meditaciones, secunda aque refectionis, &c. parte 3. columna 587. a. b.

Gratia vacuitas dicitur duobus modis, par. 5. col. 1042. f.

Gratie diuine imputet siue in seipso aliquis virtutibus studeat, siue aliis pium laborem impendat, ut ei consecretur omni boni initium, à quo speratur perfectionis supplementum, parte prima, columna 1267. b. c.

Gratie effectus est illuminare intellectum & molificare affectum, & ideo ipsa subtracta, homo excæcatur & obduratur ex sua malicia, par. 4. col. 84. e. f.

Gratia

Gratia beneficium in bonis operibus semper praeuenit liberum arbitrium, sicut in terre fructificatione influentia caelestis praeuenit fructificandi actum, parte 3. columna 1089. c.
Gratia lux dupliciter accipitur, scilicet, per essentiam, & per participationem, parte 5. col. 1030. b.
Gratia gratis data dantur principaliter ad utilitatem communem Ecclesie, & non ad utilitatem singularis personae, parte 6. columna 150. f.
Gratia influxus à Deo, est duplex: generalis, scilicet, & specialis. In fluxu generali convertit omnia ad seipsum sicut ad finem ultimum secundum esse naturae, sic influxu speciali confert humanam naturam ad se sicut ad finem supernaturalem, &c. parte 6. columna 1293. c.
Gratia effectus in nobis sunt quinque, primus ut anima illustretur seu sanetur, secundus ut bonum velit, tertius ut bonum quod vult efficaciter operetur, quartus ut in bono perseueret, quintus ut ad gloriam perveniat, par. 3. col. 1146. e. f. & c. 1153. c.
Gratiam conditoris si cognoscere volumus, oportet ut conuenticula fugiamus, & templum efficiamur: non in turba, sed in templo invenitur, parte 5. columna 1104. e.
Gratiam quibusdam Deus nec apponit, & aliis infert quasi coactis, & quibusdam data in usum, & postea abierunt retro, parte 6. columna 127. b.
Gratiarum actio totius Ecclesie pro sua liberatione à persecutione Iudeorum, parte 3. col. 869. c.
Gratiarum actio pro liberatione boni prelati à persecutione tyranni: qui deberet eum ut patrem timere & reuereri, p. 3. c. 1504. f.
Gratiarum actio deuota cuiuslibet liberati diuinitus à persecutione tribulatione, & inuitatio aliorum ad confessionem deuotam laudis diuinae, parte 3. col. 1506. e.
Gratiarum actio caelestium ciuium de quadruplici beneficio, scilicet, de duplici euasione mali, & de duplici consequentione boni, parte 4. columna 237. b. c.
Gratias agere est sentire omnia à Deo data esse, & pro eo laudare corde, voce, & opere, parte 6. col. 12. d.
Gratiositas mulierum est quod honeste & mature incedant & calcantis pedibus, parte 3. columna 1870. d.
Gratitudo de beneficio iam accepto reddit hominem idoneum ad aliud accipiendum, parte 3. columna 1993. c.
Gratus vir de diuinis beneficiis potest dicere Psalmum moraliter expositum, scilicet, Benedic anima, parte 3. col. 1919. c.
Grauari putat se iniuste qui sua delicta non respicit, sed bonus se accusat & digna sibi inferri à iusto dicit, par. 3. c. 1397. b. c.
Gratiari gratis dariu distinctio siue sufficitia, p. 6. c. 303. 304. f.
Graue seruire offenso, qui nullo placatur obsequio, p. 3. col. 1259. c.
Graue est consuetudine repellere, parte 3. col. 1347. b. c.
Graue quidem vicium stultitiae, sed non leuius verbositas, parte 3. columna 1728. d.
Grauius est perficere malum quam facere. Non solum autem perficit, qui actu operatur, sed & qui patrare disponit, parte 3. columna 1675. b. c.
Grauius longe est causam peccati praebere quam peccare, parte prima, columna 1904. e. f.
Grauior videtur iniquitas quam peccatum, & scelus quam delictum, parte 3. columna 162. e.
Grauis culpa reatus, panam pro culpa menti proponere: & tamen nec tormenti metu sub iugo conditoris ceruicem cordis inclinare, parte 3. columna 224. d. e.
Graue est multitudinis onus ultra vires suas suscipere, parte quarta, columna 1485. b.
Grauia legis secundum partem sunt notificanda volentibus conuerti ad Iudaismum, sicut volentibus intrare religionem explicanda sunt difficulta illius religionis, parte 2. col. 289. c.
Grauitas manus Moysi designabat, quod in populo erant aliqui aggrauati peccatis, parte 1. col. 648. f.
Grauitas peccati principis designatur per hircum, p. 1. col. 938. f.
Gregorius III. Leonem Imperatorem haeresi deprauatum redarguit, & de consilio Romanorum ei vectigalia negauit, & ne percussura sui numismatis reciperetur ordinauit, & quod eius effigies de Ecclesia tolleretur, & ne nomen eius in missarum

solennis recitaretur, parte 6. columna 1609. b.
Gregorius Papa qui praesuit Ecclesie anno Imperatoris Henrici quarti excommunicauit omnes electos in Ecclesia qui inuestituram per anulum & baculum acciperent de manu laici cuiuscunque, cum tamen Imperatores & Principes vbi fuissent hac potestate, parte 6. columna 1627. a. b. c.
Gressus suos ambulans implicat qui in maculis retis ambulat, & cum se expedire ad ambulandum nititur ne ambulet obligatur, parte 3. columna 199. a.
Gressus dicuntur singula operationes vel alternantes motus cogitationis, quibus quasi passibus vel à Deo recedimus, vel ei propinquamus, parte 3. columna 322. c. f.
Gregum dominis prima est felicitas si grex sterilitatem non habens concipit, secunda si conceptus ad partum venerit, tertia sicut parum est, per nutrimentum ad profectum ducatur, &c. parte 3. columna 222. d.
Gryphes est quadrupes capite & alis aquile similis, reliquo corpore leoni & abundat in Hyperboreis montibus, equis maxime infensa & hominibus, parte 1. columna 1540. e. f.
Gubernare tunc quis dicitur, quando res applicatur ad suas operationes, parte 1. columna 55. c.
Gubernatur creatura rationales singulariori modo à Deo quam alia creatura, & quomodo ad hoc intelligendum, parte prima, columna 858. e. f.
Gubernationi diuinae non subtrahuntur totaliter bonae, & quare, & quomodo illi subsumunt, &c. parte 1. Ibidem.
Gula sub fornicatione intelligitur, eo quod gula praeparat luxuriam materiam, parte 6. columna 241. c.
Gula concupiscentiam carnes nutrit, nisi hac refrenetur, frustra contra alia laboratur, parte 5. col. 81. a. b.
Gula viciu & ex consequenti luxuria significatur per idolum Bel, parte 4. columna 1786. f.
Gula significatur per amphoram, quae habet os latum & apertum, parte 4. columna 2249. c.
Gula & luxuria frequenter sese concomitantur, & multa mala inducunt, suntque ipsa duo vicia diffuse in omni statu praesentis vitae, parte 1. col. 449. c. & col. 452. f.
Gula viciu tentat nos quinque modis, aliquando enim indigentiae tempora praeuenit, aliquando tempus non praeuenit, sed cibos lautiores querit, aliquando quae sumida sunt parari accuratius appetit, aliquando qualitati ciborum & tempori congruit, sed in quantitate sumendi mensuram excedit, aliquando vero abiectione est quod desiderat, & tamen ipso desiderij estu deterius peccat, parte 1. col. 298. b.
Gula voracitas dicitur sepulchrum, quia deuorat gulosi eos quibus suos mores persuadent, parte 3. col. 521. a. Interl.
Gula desiderio propter vilem cibum ardescit stultus, parte 1. columna 298. a. Interl.
qui Gula seruit, seruus est gula, par. 4. col. 1866. f.
Gulosi sunt infelicitissimi, & quare, parte 4. col. 65. b.
Gulosus est qui de ventre suo facit Deum & de coquina templum, parte 6. columna 947. c.
Gulositas non solum nocet animae proprie senerans multas passionis & infirmitates, parte 3. col. 2086. f.
Gurgustium quid significet, par. 3. col. 392. f.
Gustus est quidam factus: homo in certitudine tactus excedit omnia animalia, non autem in aliis sensibus: ideo per gustum certitudo experientiae designatur, parte 3. column. 152. f.
Gutta species aromatica, pellit omnes instaturas & humores: & eius moralitas, par. 3. col. 745. a. & col. 2095. b. c.
Gutta aromatica in terra promissionis fluunt de arboribus aromaticis ad statum ventorum oppositarum partium, parte 3. columna 1854. d.
Gutta est myrrha arboris, & ipsa myrrha vocatur, parte prima, columna 380. b. Interl.
Gutta noctuum & ros, quid significet, par. 3. col. 1853. c.
Gutta sanguinis Christi ex sudore exeuntes de corpore suo supernaturaliter factum est, ut sanguis pro sudore exiret, ut sic Christus iam suum sanguinem pro salute nostra effundere inciperet, parte 5. column. 978. f.
Ha syllaba

H SYLLABA Hebraica & articulus quid denotet, & cuius sensus articulare proprium sit, par. 3. col. 491. a. & 487. c. Et notatur Lyra in hoc.
Ha alma quomodo & quid significet, par. 4. col. 100. f.
Habere plene, est scire unde habes qui ergo non habet, id est, qui nescit unde habet, & quod habet auferetur ab eo, parte sexta, col. 212. d. f.
Habere cum Deo spiritum creditum, quid sit, par. 3. col. 1018. e. f.
Habitu robustum verè sibi construunt, qui praesentia possident, qui ingenio secularis sapientiae callent, si se infirmos sentiunt, & in excelsa humilitate Christi fouenda mentis fiduciam ponunt, par. 1. col. 1363. c.
Habitu inter homines, vel illos fugiendo in solitudine morari: quare quomodo & quibus liceat, par. 6. col. 938. e.
Habitu in se vicissim qui continent, & qui continentur, parte sexta, columna 1405. b.
Habitu in Deo, sed ut continearis, habitat in te Deus, sed ut contineat, ne cadas. Ibidem.
Habitat in tabernaculis qui se intrat mentis secreta constringit, nedum ad multa foris inibat, à seipso cogitatione alienatus recedat, par. 1. col. 198. b. c.
Habitare non possunt in domo vir & uxor absque suppellectile ad sibi praeparandum, & ideo prohibetur in lege ne creditor accipiat talia pro pignore, par. 1. col. 1604. f.
Habitat in tabernaculo Domini, qui iurauit proximo suo & non sefellit, par. 2. col. 448. f.
Habitator terra est, qui à cogitatione & meditatione rerum caelestium auocatur, par. 4. col. 233. a. b.
Habitu in ea re dicitur quae ut habeatur, accidit, p. 6. col. 583. b.
Habitu Christi est hominis susceptio, quasi vestis, quae non mutat quod vestitur Ibidem.
Habitu pontificis mutari non debet in luctu etiam propter mortem propinquam, par. 1. col. 492. e.
Habitu generati lignum, in Delectatio.
Habitu sacerdotis quatuor colores eximij, quibus factus est, totidem mundi elementis congrua comparatione aptantur, parte 1. columna 8801. c. & col. 757. c.
Habitu superbus nec impetrat, nec recta de se facit credere, parte secunda, columna 641. a.
Habitu alterum habet religio diuina in ministerium alterum in usum, parte 4. columna 1440. f.
Habitu exteriori si quis deferat, & ad mortem cum terrena acta costringant, leuius est quam si sacra gerat officia, & cuipam cateris imitabilem demonsit, par. 5. col. 580. f.
Habitu rerum quadruplex diuersificatio, quia quaedam eorum quae accedunt ut habitum faciant, non mutantur, sed mutant quaedam vero ut mutant & mutantur, quaedam nec mutant nec mutantur, quaedam cum accedunt mutantur, non à sua natura, sed quodammodo formantur & aliam speciem ac formam accipiunt, par. 6. col. 583. b.
Hereditate permittuntur mulieres ex lege veteri, p. 1. c. 1382. d.
Hereditario iure post obitum parentum & coniunctorum qui & qualiter ex lege succedebant. Ibidem.
Hereditas si datur extraneis est signum infidelitatis, parte 3. columna 2185. c.
Hereditas Domini est vniuersalis Ecclesia siue congregatio fidelium, parte 4. columna 1929. a.
Hereditas Dei dicitur homo, in quo Deus habitat per gratiam, parte 3. columna 291. c.
Hereditas caelestis quae promittitur sanctis in caelis est: putas quia ibi nunc malus habitator sit qui debeat expelli? Nisi enim essent aliqui expellendi, nunquam diceretur per vim esse diripiendum regnum calorum, par. 1. col. 1257. c.
Hereditas Christi est Ecclesia quam resurgens possedit, parte quinta, columna 355. a. b.
Hereditas superne possessio dicitur ager, par. 1. col. 1504. e. f.
Hereditatis aeterna adeptio nullam facit differentiam diuersitatis sexuum vel statuum, sed tantum meritum, parte prima, columna 1381. a. b.

Hereditatis future distributiones adumbrantur in ordinibus tribuum Israel, parte 2. columna 129. a. b.
Hereditate caelestis non priuantur pueri malorum parentum propter maliciam ipsorum, nisi fuerint imitatores scelerum patrum, parte 2. columna 114. f.
Hereditates licet non haberent sacerdotes Iudeorum ad excolendum habebant tamen domos ad animalia nutriendum, & ad mandandum tempore quo non vacabant diuino cultui, parte quinta, columna 343. a. b.
Herem in Hebraeo duplicem habet significationem, parte prima, columna 1151. c.
Heremita secundum philosophum nec est bonus nec malus, loquendo de bonitate & malicia politica, quia refugit talia, parte 3. col. 1732. f. Vide etiam in Heremita.
Heresiarcha venenum suae haereseos student effundere in simplices ignorantia tenebris inuolutos, & per quos significantur, parte prima, columna 554. f.
Heresiarchae quatuor fuerunt, contra quos quatuor concilia & principalia fuerunt congregata, par. 6. col. 1537. c.
Heresiarchae significantur per Loth, pastores eius sunt haeretici & schismatici, qui pulchra & declinua petunt, p. 1. col. 196. d. e.
Heresiarchae non sunt digni cum doctoribus Ecclesiae comparari quia nec vita sunt digni, par. 3. col. 282. f.
Heresiarchae perditionum turbam per errorum deuia ducunt, & in mortis precipitium mergunt, & de hoc figura, parte secunda, columna 962. d. e.
Heresiarcha vel schismaticus, quos excitant schismatici vel haeretici ad turbandum populum significantur per Balaam, parte 2. columna 1046. f.
Heresiarcha qui ebrius sunt pestifera doctrina, significantur per Holofernem, parte 2. col. 1596. f. 1599. c.
Heresiarcham signat Athenobius, & quare, parte quarta, columna 2368. f.
Heresiarcha dicitur torrores, par. 3. col. 282. f.
Heresiarcharum haereses & malorum errores in pessimis cogitationibus in medium produciuntur, par. 3. col. 1554. e.
Heresiarcharum locus occultus in quo conueniunt cum discipulis suis ad simplices subuertendum, significatur per lepram domus, parte 1. columna 546. e. f.
Heresis unde & quid dicitur, parte 6. col. 740. f.
in Heresi perfidia nulli persona quantuncunque propinqua pendendum, si fuerit obliuata, & maxime si studeat ad subuersionem aliorum, parte 1. col. 1537. c.
Heresis nulla est quae primis contenta, sic discipulis: hi enim sunt domus eius, sed semper novos quos decipiat, querit, parte 3. columna 1632. e.
Heresis dicitur mulier stulta contraria sapientiae, & quare, parte 3. columna 1641. b. c.
Heresis omnis, & omne peccatum in valle est & in valle falsa, parte 1. columna 1321. b. c.
Heresis signa exteriora significat lepra, vestis quibus haeretici vnius sectae mutuo se cognoscunt, & ab aliis ignorantur, ne in suis maleficiis capiantur, par. 1. col. 1026. f.
Heresis Feliciana fuit condemnata per Adrianum Papam quae ponit in Christo duplicem filiationem, par. 6. col. 1621. c.
Heresis peccatum est infidelitatis, & secundum genus suum grauius est peccatis carnalibus & peccato Iudeorum, & etiam peccato & pania Iudeorum, par. 6. col. 1358. f.
Heresi in qualibet diabolus figuratus dicitur: Ego sum Christus, & apud me veritas est, par. 5. col. 615. c.
Hereses dicuntur variae doctrinae, par. 6. col. 956. f.
Hereses duae erant in Iudeis scilicet Phariseorum & Saduceorum, & quare, par. 5. col. 959. a. b. & 607. c.
Heresi aliqua oriente eius sectatores diuidebantur in modos plurimos, Catholici vero erant in una regula fidei se tenentes, parte 2. columna 1661. c.
Hereses amarantium non erunt, nisi quaedam veritatis simulatio praecedat, par. 1. col. 1455. a.
Hereses sunt varij serpentes, inter se quidem diuersi, sed omnes mortiferae, par. 1. col. 1535. a.

Hereticus est superstitiosa philosophorum secta, cum in Ecclesiam incante admittuntur, semen sanctum Catholica veritatis & pure actionis errore contaminant, par. 2. col. 1382. e. f.

Hereticus licet per omnia via veritatis non teneat, tamē indoctrina sua multa verba predicat, quæ nostra fidei cōcordant, parte 2. columna 1763. a

Hereticus omnis vel schismaticus vel Iudeus vel paganus, qui doctrinam verbo vel exemplo corrumpere voluerit, proprio superbia gladio caput iniquæ voluntatis amittit, parte secunda, columna 1582. f.

Hereticus doctor cuius doctrina est mortifera, dicitur lignum scientiæ boni vel mali: quia nulla doctrina est ita pestifera, quæ nō habeat admixtum aliquod bonum, par. 1. col. 76. e. f.

Hereticus significatur per meretricem quæ motu corporis & motu oculorum ostendit libidinem, par. 3. col. 2107. a

Hereticus dicitur superbus, parte 4. col. 2054. e

Hereticus omnis hypocrita est, parte 4. col. 124. d. e

Hereticus propria confidens sapientia, propriis instat inuentio- nibus, sed cum stultitia eius apparuerit per sanctos predica- tores, diuinitus arguetur sententiis, parte 3. column. 2135. c

Hereticus scindit fidei unitatem, par. 1. col. 1024. f

Hereticus prohibet docere, parte 1. ibidem.

Hereticus ab heresi reuerens diligenter debet examinari de fide & debet omnem heresim abire, &c. par. 1. col. 1027. e

Hereticus florentes diuini eloquii campos noxiæ lingue vomere pūpit, ut de internis eorum finibus sensus impios eruat, in cuius labris ignis ardescit, à quo se suosque auditores in per- petuum perdat, par. 3. col. 1676. d. e

Hereticus locum perfidiae suæ non nisi in mentibus quas corrupe- rat facit, parte 3. columna 260. f

Hereticus lymphidissima celestis oraculi verba suscipit, & forde mixta auditoribus reddit, sicut tecta stillantia mundas plu- uie guttas accipiunt, sed sub tectis in domo sordidas red- dunt, columna 139. a. b

Hereticus qui doctor Catholico superbiam imponit & blasphe- miam, eo quod contradicit suæ heresi, significatur per Eli- phaz Themanitem, parte 3. col. 173. c

Hereticus quis est, parte 6. columna 289. a. & 773. a. 1389. c

Hereticus omnis iniquitatem scribit, & decipit pauperes non diuites, parte 4. columna 127. b

Hereticus vel alius qui verba prophetarum assumit, & ad sen- sum suum abutitur scriptura sacra testimoniis, comparatur Nabuchodonosor, quia vasa templi tollit & inebriatur in eis & non Deum cuius vasa sunt, sed Deos laudat aureos, id est seculari scientia compositos, argenteos eloquii venustate & rhetorica arte constructos, &c. parte 4. col. 1558. e

Hereticus diligit raro castitatem, parte 4. col. 1749. b. 1866. e

Hereticus omnis Deum ad iracundiam pronocat, in falsitate do- ctrina offert immunda sacrificia, parte 4. col. 515. a

Hereticus putat venenum cordis abscondere, sed cum venerit dies tribulationis, doloribus & ciulationibus pandetur, parte quarta, columna 1894. f

Hereticus putat se doctorem quàm Ecclesiam, & aliquid subli- mius inuenisse, parte 4. col. 1875. a. b

Heretica doctrina qui decipit amatores iustitia, ipse pro malis panem quam meretur incurrit: bona autem si qua gerebat vel utilia scribendo vel contemneret viuendo, inuunt alios vel legentes vel audientes: exemplum etiam de casu eius su- munt, parte 3. col. 1723. b

Heretica doctrina nitore eloquentia splendens comparatur cir- culo aureo in naribus suis, parte 3. col. 1027. b. c

Hereticum, qui amicus est demonum & fructiferam suæ doctri- nae ubertatem promittit docet contemnere Prophetam Ec- clesiasticum virum, par. 4. col. 1731. b

Hereticum non decet delicie scripturarum quia bis bene vti nō nouit neque illum qui adhuc seruus est peccati, preferri decet iustis in regimine Ecclesie, par. 3. col. 1767. c

Hereticum superbia facit, non ignorantia, par. 4. col. 883. c. Inter- Hereticam non esse iungendam matrimonio viro Catholico, p. 2. col. 1333. 1334. d. e. f. 1337. a. b. c

cum Haretico ne loquaris de scripturis, qui inuidet humana sa- luti, malens decipere quam corrigi, & sicut ariolus & conie- ctator somniorum astat quæ ignorat, ita hareticus quæ non intelligit in scripturis, ut libet interpretatur, p. 3. col. 1703. b. c

ab Haretica prauitate reuersio significatur per leprosi emunda- tionem, parte 1. col. 1028. e. f

Heretici dicuntur lupi rapaces, par. 5. col. 150. d. & 837. a. b

Heretici dicuntur spine, & tribuli, par. 5. col. 151. a. & 789. c

Heretici sunt leprosi, qui quasi varios colores habentes in eodem corpore, varias sectas, nunc falsitatis, nunc veritatis permi- scent in eadem predicatione, par. 5. col. 928. e

Heretici iumentis irrationalibus comparantur propter appetitū suæ corruptionis explendum, in corruptam catholicæ Ecclesie doctrinam blasphemantes, sicut irrationalibus animanti- bus naturale est causa pabuli sepius in captionem & perni- ciam ignoranter incidere, par. 6. col. 1359. a. b

Heretici faciunt sectas suis nominis, id est hereses inducunt, bla- sphemantes fidem vel vitam orthodoxorum, par. 6. col. 1359. a

Heretici significantur per eos qui argentum diuini eloquii aufer- runt de Ecclesia, & aurū spirituales intelligentie, & ad suos errores conuertunt, & filios Ecclesie vendunt diabolo, parte quarta, columna 1914. d

Heretici scorpionum assimilantur: qui blandus facie cauda pungit occulte, sic haretici decipiunt, per temporalia, quæ debent post esse, sicut cauda posterior pars animalis. Vel quia quando scor- pius pungit non sentitur, postea diffundit venenum, sic dece- pti ab hereticis non sentiunt, sed tandem perimuntur, parte sexta, columna 1571. c

Heretici dicuntur filij scelesti, mendaces, semen diaboli, qui est pater mendacii, qui consolantur in secta sua simulachris sub- ter lignum frondosum, scilicet voluptates suas, par. 4. col. 465. a

Heretici sacrificant super lateres, quando exquisita mendacia dialectica cupiunt arte firmare, & in quadrum extruere, & secti in latere pulueris roborare lineis, par. 4. col. 515. b

Heretici schismatici etsi aliquam bonæ actionis arcem conscen- dere videntur, qui tamen compagem unitatis Ecclesie nō ha- bent, quasi parentibus & non solidis laterum presidii, ad vi- ciorum infima delabuntur, par. 2. col. 715. a. b

Heretici habent quedam sacramenta communia cum sancta Ecclesia, & quasdam sententias scripturarum rite intelli- gunt, sed tamen idolis immundorum spirituum seruiunt, &c. parte secunda, col. 945. a

Heretici peccatorum suorum iaculis cruentati, cum verba diu- na argumentum sui erroris trahunt, arma sua contra pectus suum morituri inuenerunt. Figura de Saul, par. 2. col. 1059. b. c

Heretici per suaserunt principibus, ut catholica Ecclesie defen- sores in exilium pellerentur, ut desolatam plebe facilius se- ducerent, parte 2. col. 367. b

Heretici atque schismatici indigni sunt societate & communio- ne sanctæ Ecclesie, nec memoria eorum inter Catholicos ha- betur, parte 2. columna 1230. e

Heretici affectant auctoritatem sibi predicandi inter Catho- licos tribui, promittentes se eandem cum eis recta fidei & ope- rationis tenere castitatem, ut accepta potestate docendi in medio boni seminis zizania interferant, par. 2. col. 1295. e

Heretici producant fraudulenter dolosa consilia, ut quoscunque possint in cauem erroris & laqueū deceptionis precipitent sicut venter plenus male digesti cibū fatide eructat, p. 3. col. 2031. a

Heretici duobus modis fiunt, scilicet, vel de creatore vel de crea- tura ultra modum disputantes, in errores incidunt, & à ve- ritate recedunt, par. 3. col. 1994. d

Heretici omnes contrariam altitudinē humilitatem docent, & ad inferos detrahunt, & humilis mandati & deiecti sunt principes, parte 4. columna 198. e

Heretici sunt in Ecclesia quasi leones, qui per linguæ volubilita- tem seducunt corda innocentium, par. 3. col. 1995. c

Heretici testimoniis scripturarum abentes immatura & asse- sua dulcedine comedunt unam acerbam, & ideo per dunt ro- bur dentium ne possint dura comedere, &c. par. 4. col. 1862. e

Heretici percipiunt ardore libidinis & inuidia, quæ rubore sanguinis

sanguinis commutant in pallorem, parte 4. col. 1862. e

Heretici diripiunt sensum pauperum, quia nesciunt contradice- re: edificant domos compositione verborum, sed ab ecclesiasticis viris subvertuntur: plantant vineas, sed non bibunt, nisi vi- num quod est draconum furor insanabilis. parte 4. col. 1871. a

Heretici austeritatem scripturarum qua peccatoribus tormenta promittunt vertunt in beatitudinem, & cum diuitibus pro- mittunt, tamen pauperibus truculenti sunt, & seneri, parte 2. col. 1873. a

Heretici & Gentiles in figmentis & fabulis suis habent latas plateas quæ ducunt ad mortem, ibid.

Heretici habent agricolas in quorum aruis spina nascuntur, qui vocantur ad plantandum, quia noluerunt plangere sua vel alio- rum peccata, parte 2. col. 1875. a. b

Heretici fures sunt & latrones filij noctis tenebrarum qui per- uersa predicant, & sufficientia sibi de ecclesia Dei furantur, parte 4. col. 889. b

Heretici significantur per Hieroboam, & quare, parte 3. c. 2211. a

Heretici significantur per Hieroboam qui vitulos aureos fecit, & separauit populum à domo David, &c. parte 1870. e

Heretici qui unitatem fidei catholica hæresibus scindunt, ac sic cultui malignorum spirituum subdunt, significantur per Hie- roboam, parte 2. col. 782. d

Heretici significantur per Samaritanos, & quare, p. 4. col. 2234. f

Heretici significantur per Philisthim qui pari consensu aduer- sus ecclesiam conspirantes eam depopulari conantur, parte 2. col. 386. a. b

Heretici & schismatici per filios Ammon significantur, qui fue- runt ecclesia filij, sed ab ea recesserunt per errorem circa ali- quem vel plures articulos fidei, parte 4. col. 2366. e

Heretici confidendo suæ versutiae munimine maledictionis verba iactant contra catholicos, & per quos significantur, parte 4. col. 2550. d. e

Heretici veris confessoribus Christi semper insidiuntur, & quos- cunque possunt de eorum numero in erroris sui foueam pertra- here satagunt, in profundum demergunt, cum dogmata iniqua pulchro sermone adornant, parte 4. col. 2555. b. c

Heretici dicuntur iumenta, & non homines: & significantur per caudam incuruantem: quia iumenta hoc membro tegunt ster- cora, & arcent altera parua animalia. Sic heretici verba legis vel præcepta subuertunt, & rectam deprauant viam, parte 4. col. 125. a. b

Heretici qui impugnant fidei veritatem, & sacram scripturam peruersè interpretantes, significantur per filios Ephrem, parte 3. col. 1019. c

Heretici vulpibus comparantur, & quare, parte 3. col. 1061. d

Item parte 2. col. 1357. a Item parte 4. col. 1033. b

Heretici omnibus loquaces sunt, & panem se non subtraxisse pu- tant, dum de comprehensibilibus audacter respondet, & tunc se doctos præ omnibus credunt, cum loqui de incognitis inseli- cius presumunt, parte 3. col. 231. a

Heretici sunt qui populis admisceri refugiunt, sed secessum vite secretioris petunt: & eo amplius peste suæ persuasionis infi- ciunt, quo quasi ex vite meritis reuerentiores videntur, parte 3. col. 243. c

Heretici cum fidem animam in suo errore rapiunt, quasi alie- nam coniugem tollunt, sicut qui adulteriū facit, carnem alie- nae coniugis sibi illicitè coniungit, parte 3. col. 246. f

Heretici desiderant scire unde docti & loquaces sint non mori- bus compositi: unde vix exteriora capiunt qui secreta putant se penetrasse, parte 2. col. 283. c

Heretici clandestinis conuentibus cœunt, ut errori suo reueren- tiam quam ex ratione non valent præbeant ex occultatione, unde aque furtive dulciores sunt, parte 3. col. 281. c

Heretici fraudem Deo exhibent, quia ea astruunt quæ ei pro quo loquuntur non placent, & cum dum defendere nituntur, offen- dunt, parte 3. col. 159. a

Heretici cum vera mala contra bonos non inueniunt, fingunt quæ redarguunt, ut iusti inueniantur, parte 3. col. 175. a. b

Heretici quia ea quæ præ de Deo intelligunt, ex veritate tueri

non possunt, falsitates requirunt quibus infirmas mentes sedu- cant, parte 3. col. 159. a

Heretici ut alta incedunt, vix ea posse se capere dicunt, sed dum al- ta notant, testes contra se nequitie sunt, parte 3. col. 76. e. f

Heretici non cum alijs per ostium intrant, sed riuas querunt pra- ua intelligentia. Ibidem

Heretici abscondita se audire simulant, ut sanctior eorum predi- catio habeatur, non alijs aequa. Ibidem

Heretici de eloquij nitore superbiunt, ut nulla sacrorum libro- rum auctoritate solidentur, parte 4. col. 637. b

Heretici omnes in tenebris erroris constituti, sacrificia non Deo vero, sed demonibus offerunt, cum figmenta & praua dogma- ta scribunt, parte 4. col. 856. d

Heretici discordes semper, alterutrum se lacerantes, non victoriā veritatis accipiunt, sed errore captiui pariter in foueam perdi- tionis cadunt, parte 4. col. 864. e

Heretici & Ethnici saepe leuiora committunt quàm qui putantur ecclesiastici, parte 4. col. 1195. b

Heretici qui tantum vetus Testamentum suscipiunt, tres naturas ponunt, scilicet, spirituales, animales, & terrenas, & unde hoc trahunt, sed improbat. Ibidem

Heretici significantur per latrunculos qui occulte simplices Chri- stianos decipiunt, ad errorem suum protrahentes: contra quos auxilium præbent pauperes religiosi, parte 2. col. 1076. f

Heretici qui ex catholicis patribus sacramento fidei sunt imbuti, sed & ad apostasiam declinantes, cultum præbent simulachris significatur per Achaz, parte 1. col. 1231. a. b

Heretici pollicentur auxilium operis, ut in societatem recepti, possint inferre dispendiū: & per quos significantur, parte secun- da, columna 1295. c

Heretici ridet quod in capillis gratia est, rideant igitur quod in Apostolorum umbris, & in simbria vestimenti Christi & in lu- to denique quo cæcum illustrauit, &c. parte 2. col. 258. e

Heretici qui Ecclesiam diuiserunt, uxorem domini sui ducere & abducere voluerunt, parte 2. col. 248. f

Heretici qui animis recte sentire cupientibus vim faciunt, & mentes liberas ad seriles opiniones rapiunt condignam à iu- dice sustinent mortem, parte 1. col. 1605. a

Heretici gladio interimendi sunt, &c. parte secunda, colum- na 823. b. c. 824. d

Heretici verba iustorum ad sensum proprium conantur rapere, parte 4. col. 377. b

Heretici & Iudei dum in sapientia seculari confidunt per ean- dem sapientiam destruuntur, parte 4. col. 124. e

Heretici omnes sunt Antichristi, parte 6. col. 1387. d

Heretici quanto plures, tanto magis delinquant, & in xta nu- merum suum ampliant dogmata errorum, &c. parte 4. co- l. 1726. d. e

Heretici percutiuntur qui dicunt Christum legi & prophetis con- trarium prædicasse, & alium veteris, alium noui esse Deum Testamenti, parte 5. col. 442. d

Heretici superbiam habent quasi matrem suæ iniquitatis, parte 4. col. 1734. e

Heretici saepe sophismatibus & arte diabolica opprimunt eccle- siam, Ibidem, 1737. a

Heretici qui ab ecclesia recedunt excordi columbae comparantur, par- te 4. columna 1749. b

Heretici illas hominum mentes trahunt, quæ nulla stabilitatis gra- uitate solidantur, parte 3. col. 283. c

Heretici quidam magnam sanctitatem exterius prætendunt, & per verba dulcia incantatos ad se trahunt, & sic in errorem da- nabilem demergunt, & per quos significantur, &c. parte quar- ta, columna 2557. a. b

Heretici qui humanam faciem habent, sed per impietatem belui- na habent corda, significantur per lamiam, parte 3. col. 275. c

Item parte 4. col. 1008. e

Heretici vel mali catholici qui contemnunt præcepta Dei à demo- nibus & vicijs captiuantur, parte 1. col. 1034. d

Heretici doctrinam veritatis in ore non ruminant, licet ungulam findunt, parte 3. col. 1771. c

Heretici sicut serpentes amaritudinem & venenum occultant, ut incautos ledant. parte 1. col. 169. b. c.
Heretici monti Thabor assimilantur, qui in lumine secularis sapientie superbientes gloriantur. parte 4. col. 86. b.
Heretici vocantur in populo, quia per errorem à cognitione veritatis sunt alieni: & dicuntur violenti, & quare. parte 3. col. 259. b. c.
Heretici tribus dentibus mordent catholicos, scilicet potentia seculari, & in opibus sophisticis, & etiam sacris scripturis peruersè intellectis. parte 4. col. 216. f.
Heretici grauius sunt puniendi quàm dæmones & mortui in diluuiio & in subuersione Sodoma. parte 6. col. 135. f.
Heretici non diuinis scripturis attendunt, sed potius ad sensum erroneum transferre student. parte 6. col. 136. d. e.
Heretici qui fulgore eloquentie secularis falsa dogmata componunt, auream statuum facere nituntur, & quantum in eis est persuasione alios compellunt idolum falsitatis adorare. parte 4. col. 152. a.
Heretici diuinitatis meritum profitentur & scientie promissione decipiunt, & simplices reprehendunt. parte 1. col. 89. a. Interl.
Heretici quidam negant Christi deitatem, non est mirum, quod Hebrei hoc idem negant. Quomodo hoc concludat, vide parte 5. col. 365. c.
Heretici rapiunt aliquando ad confirmationem erroris sui verba sanctorum patrum. parte 3. col. 172. d.
Heretici sine charitate quidquid habent, quamuis sit sanctum & venerandum: ipsi tamen tanto indigniores sunt, quanto illis donis non bene visi sunt. parte 2. col. 447. a. b.
Heretici diuersis erroribus obtenebrati signantur per Aegyptios. parte 4. col. 187. c.
Heretici per pennatos serpentes possunt intelligi. p. 4. col. 170. f.
Heretici significantur per amicos Iob, qui contra corpus Christi, id est ecclesiam afflictam, lapsus membrorum dolentem, alios sub nomine Christi tolerantem, conueniunt ad contentionem. parte 3. col. 42. d.
Heretici, dentes diaboli dicuntur & mola, qui simplices diuidunt ab ecclesia, & c. parte 3. col. 278. f.
Heretici offerunt panem pollutum, non aqua sapientia dulcoratum, & per quos significantur. parte 1. col. 159. d.
Heretici dicuntur phytones, quorum fictionibus decipiuntur incauti. parte 1. col. 156. c.
Heretici & schismatici clarescente euangelio in toto orbe, erroris cecitate amentiam suam exercentes, catholica fidei contradicunt, ideo ecclesia calumniam sustinent, & à veritate opprimuntur. parte 1. col. 163. b.
Heretici in maledicta medietate reputantur, quia nec in pariete qui ex circumcisione creditur agnoscitur, nec in idolo qui ex preputio, & c. parte 1. col. 171. b. & 174. a.
Heretici vel pagani videntes ecclesiam fidem hostium superasse ferocitatem, nimio pauore concutuntur, & superbiunt suam humiliter ecclesiam venerantur. parte 2. col. 159. e.
Heretici proprio sensu diuina & sublimia exquirentes, ab ecclesiastica moderationis corpore excisi sunt. parte 1. col. 1042. c.
Heretici ab ecclesia eiciuntur donec purgentur, manifestatis secretis sedere iubentur, & appropriantur leproso. p. 1. col. 1023. c.
Heretici & catholici falsi, volunt cum veris catholicis pacis consortium habere, non ut ipsi ad arcem catholica fidei & operationis ascendunt, sed ut eos potius quos in culmine virtutum commorantes aspiciunt, ad infima operum vel prauorum dogmatum descendere cogant. parte 2. col. 1367. a.
Heretici sunt leprosi variis errorum maculis polluti, non habentes uniformem colorem doctrine vel fidei, nec abscondunt imperitiam, sed ostendunt. parte 1. col. 1189. c.
Heretici cum gentilibus philosophia, dialectica & rethorica studiis amplius quàm ecclesiastica simplicitati operam impendunt, scripturas quidem sanctas ore voluunt, sed gentili sensu interpretantur. parte 2. col. 1412. d.
Heretici aiunt, quod non boni Dei sermo sit, qui pro peccatis alterius alterum dicat plebs. parte 1. col. 670. e.
Heretici laborant in scripturis perdicionem inuenire, unde possint errorem asserere. parte 1. col. 950. e.

Heretici qui timore pænæ corporalis impediuntur suam docere doctrinam pestiferam in publico, sed eam docent in suis conuentibus in occulto, significantur per Balaam. parte 1. col. 1359. c.
Heretici licet nimio fastu superbiunt, licet ad tempus preualere fidelibus per subsidia potentum huius mundi videantur, tamen omnipotentis iudicio in fine subuertentur. parte 4. col. 241. a. b.
Heretici quoties non solum in ciuitatibus, sed etiam in prouincijs peruersè docendo vel etiam seniendo dogma confessionis verè impediunt, utinam noscirem. parte 2. col. 1295. c.
Heretici arant impietatem male docendo. parte 4. col. 1876. e.
Heretici dicunt sed habere terram sanctam & ecclesiam Saluatoris: sed peruersa fide semper sunt in Aegypto, & c. parte quarta, columna 1881. c.
Hereticorum machinationibus Athanasius pluribus profugus annis, Ambrosius in sua ciuitate obsessus, Hilarius in exilium relegatus, Eusebius martyrium passus, & c. parte secunda, columna 1296. f.
Heretici non sunt martyres, licet pro Christo multa patiantur, & quare. parte 3. col. 263. a.
Heretici iram domini sacrificio placare non possunt, nisi ad catholicam fidem conuertantur. parte 3. col. 82. b.
Heretici aliquando suffragio Gentilium principum ecclesiam vexare non verentur, & acusant fideles apud reges: quod quantum noceat fidei, tempore Arriana perfidia luce clarius innotuit. parte 2. col. 1297. c.
Heretici & omnes ecclesie inimici contristantur, quoties electos pro catholica fide vel morum correctione conspiciunt laborare. parte 2. col. 1345. b. c.
Heretici gloriantur, si multos prauo dogmate generet, & per quos significantur. parte 4. col. 1866. d.
Heretici non sumantibus verbis tument, sed cito disperduntur. parte 4. col. 1873. b.
Heretici, qui verè insaniantes contra Deum mendacium loquuntur, intelliguntur in Osee propheta in sensu tropologico per Israel & Ephraim. parte 4. col. 1760. e.
Heretici quanto per naturam acutiores, tanto profundiora & inaudita proferunt dogmata. parte 4. col. 1870. f.
O heretici quid facietis, cum venerit dies iudicii, quando vitam suam, mortem redditurus est inimicus? parte quarta, columna 1870. d. 1863. a.
Heretici non possunt facere fructum virtutum, & c. parte quarta, columna 1870. d.
Heretici sunt arcus dolosus, qui vulnerat dirigentem, sic illi auctoritate scripturarum, auctorem scripturarum impugnantes sibi mortem inferunt. parte 4. col. 2749. b.
Heretici significantur per decem tribus in omnibus prophetis, quorum maxima multitudo qui relinquunt regnum David & Hierusalem, id est, Christum & ecclesiam, & c. parte 4. col. 1701. b.
Heretici dicuntur mater, quia generant alios in errore, qui cum suis sequacibus confunduntur, quando in errore deprehenduntur. parte 4. col. 1709. a.
Heretici blanda verba proponuntur ne caueantur, sed aspera sub inferunt. parte 3. col. 64. f.
Heretici sensum quem à Deo accipiunt, peruertunt, & loquuntur contra Deum à quo conditi sunt, & lingue ministerium quo dominus laudandus est, in blasphemiam conuertunt. parte quarta, columna 121. a. b.
Heretici sententias scripturarum à suis sensibus tollunt. parte 3. col. 243. b. Interl.
Heretici conditores scripture vi opprimunt, cuius sensum violenter inflectunt, ibidem. Interl.
Heretici rapiunt aliquando ad confirmationem erroris sui verba sanctorum patrum. parte 3. col. 283. b.
Heretici sine charitate quidquid habent, quamuis sit sanctum & venerandum: ipsi tamen tanto indigniores sunt, quanto illis donis non bene visi sunt. parte 2. col. 447. a.
Heretici gladio oris perfodiunt, prius gladio impietatis confossi. parte 2. columna. 532. f.
Heretici & falsi catholici constanti bonorum fide per dilectionem operante, aut corriguntur emendati, aut canentur manifestati, & ab

& ab ecclesia expulsi. parte 2. col. 1631. b.
Heretici dum mendacium testimonii scripturam astruere nitentur, coacti sunt patres illos earundem scripturarum auctoritate reuellere, & eas quomodo rectè intelligantur, differere. parte 2. col. 1397. c.
Heretici à sanctis doctoribus spiritalem doctrinam puram acceperunt, sed veneno suo corruerunt, & in fellis & absinthij amaritudinem peruerterunt. parte 1. col. 1659. b. c.
Heretici multi licet totum nouum Testamentum recipiunt, tamè pro suis erroribus exponunt & multipliciter in diuersis errant: multo magis igitur Iudai possunt pro se exponere scripturam veteris Testamenti, in suam perfidiam torquentes. p. 6. c. 1695. a.
Heretici dum in errore sunt, non vocatur nomen domini de ore eorum, & quare. parte 4. col. 857. c.
Heretici qui ecclesiam tantum feda peste commaculat, ut etiam exosam Gentilibus reddant, per quos significetur. p. 2. col. 1301. & col. 1304. f.
Heretici ex verbis Christi student catholicos impugnare, & per quos significantur. parte 2. col. 1565. c.
Heretici ad casum tendunt, & verbis dolosis fatidum sensum enunt. Et significantur per Amraphel. parte 1. col. 199. a.
Hereticorum malitia & ignorantia qui soli nolunt locum ubi religio colatur. par. 2. col. 758. f.
Hereticorum latibula per aspidum foramina & cubilia significantur. par. 4. col. 143. a.
Hereticorum malitia declaratur per scripturas figurales, & per similitudines naturales. parte 6. col. 1439. c.
Hereticorum principes qui diuersa idola de corde suo fingunt, vel eloquij venustate vel sensus splendore increpantur. p. 4. c. 350. d. e.
Hereticorum & Gentilium ecclesia sunt questiones, quia non sequuntur auctoritatem scripturæ, sed humanam rationem. p. 4. c. 341. c.
Hieremias vidit aliquos Iudeos ad Christum conuertendos. parte 4. col. 1020. f.
Hereticorum panis, luctus perpetuus, aqua, canosa doctrina, qua etiam baptizatos suffocant, & c. ibid.
Hereticorum primus, Simon magus fuit, extremus maior omnibus, Antichristus est. parte 5. col. 342. d. & col. 620. d.
Hereticorum doctrina falsa in moribus vel in fide per lepram significatur. par. 1. col. 1015. a.
Hereticorum turba saltatrici comparatur. par. 3. col. 2018. e.
Hereticorum prauitas intelligitur per mulierem extraneam, à Christo ecclesiam alienam, que molitie eloquentie & lingua blandimentis corda innocentium decipit. par. 3. col. 1064. b. c.
Hereticorum nequitia sub specie meretricis perhibetur, & quare. parte 3. col. 1623. a.
Hereticorum vox sero plangentium lubricauerunt vestigia nostra, qui aliam viam arripuerunt, dum catholicorum patrum regulas tenere noluerunt, nec viam que est Christus, sed vnusquisque à recto tramite deflexit. parte 4. col. 1018. e.
Hereticorum Ecclesie quasi vidue dicuntur, quia & si vero sponso in quibusdam sacramentis iunguntur, Deo tamen fructum non concipiunt. parte 4. col. 104. b.
Hereticorum doctrina paleis comparatur, que medullam non habent nec refectionem præbent. parte 1. col. 569. a. b.
Hereticorum secta per cynosuram intelligitur qui ad reliquias deceptionis, improbitates, voluptatem, libidinem, summum predicant bonum. parte 1. col. 555. a. b.
Hereticorum libros legere quibus permixtum est. p. 3. col. 1631. b.
Hereticorum dogmata vel secularium literarum superstitiosa, qui in ecclesia inducit, ille de anathemate tollit Hiericho. p. 2. c. 1017. c.
Hereticorum perdicionem non parum inuit secularis scientia, dum incautè opera Gentilium & doctrinam sequuntur. parte 2. col. 1057. a.
Hereticorum nepotes sunt qui de errantium filiorum predicatione nascuntur. ibid.
Hereticorum principes simulacra dogmatum suorum artificum corde componunt, & que fecerunt venerantur: nec sufficit error proprius, nisi simplices decepti, & deuotè domos viduarum, & abutentes vulgi imperitia, arte dialectica quasi ascia formant Deum, atque inaurat rhetorica venustate. p. 3. c. 1944. f.

Hereticorum vniuersitas qui ex literatura superbientes nouas fingunt hereses, & eas nituntur verborum philosophica vel rhetorica defendere, & designatur per Cariatæpheer, & c. parte 2. col. 103. e.
Hereticorum ecclesia ad tecta persillantia (que pluuia suscipiunt non ad utilitatem, sed ad molestiam inhabitantium) comparatur, que diuina verba non ad utilitatem animarum suscipiunt, sed ad usum suæ nequitie male interpretantur, & contra catholicos litigando conuertit. parte 3. col. 138. d.
Hereticorum tot domini sunt quot errores colum. parte 1. col. 1658. d.
Hereticorum non est edificare ecclesiam: à qua sunt alieni, sed tantum eorum qui principes patrum vocari meruerunt. p. 2. col. 1295. c.
Hereticorum origo de voluptate carnali & immundicia, de tenebris errorum vel scelerum, deprauatis conciliabulis, & non de publico ecclesie simbolo genita est. parte 2. col. 1358. e.
Hereticorum prauitas in perceptione sacramentorum, quem degenerem fecit, vel ritus Gentilitatis, aut Iudaismi maculauit, ecclesiam Dei non intrabit. parte 1. col. 1540. f.
Hereticorum mos est, umbram de veritate trahere, & c. parte 5. columna 765. b.
Hereticorum hereses tres eliduntur hoc dicto. Tetigit, volo mundare. parte 5. columna 760. d.
Hereticorum perfidia significatur per bestiam vrsam, scilicet, qui habet debile caput, & heretici habent debile fundamentum. parte 4. col. 1585. c.
Hereticorum autores doctrinam patrum, de qua eruditi sunt male intelligendo corrumpunt, quasi filie Loth semine paterno surtim, & in tenebris, & illegitime utuntur. parte 2. col. 1405. b. c.
Hereticorum hereses ex Dei potentia dupliciter ordinantur ad bonum. parte 6. col. 129. c.
Hereticorum malicia & pænā declaratur. parte sexta. columna 1355. 1356. 1357. 1358.
Hereticorum peruersa doctrina dicitur in scriptura diaboli, qua si quis imbuitur, de populo diaboli efficitur, & ad hoc diuine legis destructio sequitur, & eius obseruatores miserabiliter affliguntur. parte 4. col. 2228. f.
Hereticorum ecclesie que sub Christiani nominis titulo se manere gloriantur, quia propter lucra carnalia Christum sequuntur, non coniuges sed concubine vocantur. parte 2. col. 540. c. f.
Hereticis & Gentilibus sunt velanda diuina mysteria, & hoc figuratur per Ezechiam: & c. parte 3. col. 2215. b.
Hereticis resistendo antiqui patres magis disceptabant virtutibus & signis quàm verbis. parte 6. col. 740. e.
Hereticis, schismaticis atque philosophis Gentilium, dolor est cultus diuinus & religio Christiana, atque statum catholica fidei subuertere cupiunt, & hoc per multa, & c. parte 4. col. 2228. f.
Hereticis est via æternum qui recedunt à creatore, & loquuntur contra Deum mendacia dogmata. ibidem.
Hereticos vocat Rab. Sal. conuersos de Iudaismo ad fidem catholicam. parte 3. col. 443. b. c.
Haimol (sic inquit) Hieronymus pro eo quod debuit trāsferre incuruantem & lasciuientem, ambiguitatem deceptus transtulit, incuruantem & refrenantem. parte 4. col. 198. e.
Hauua nomen hoc loci (ait Beda) non alibi me legisse memini. parte 2. columna 1323. b.
Hebdomada quomodo accipitur in Daniele, an pro septena vel hebdomada iubileorum, an pro hebdomada centenariorum, & an tales hebdomade in scripturis inueniantur. p. 4. col. 1609. a.
Hebdomada dierum & hebdomada annorum inuenitur in scriptura. ibidem.
Hebdomade annorum an computanda sint per annos lunares vel solares. ibidem.
Hebdomades septuaginta Danielis continent quadringentos nonaginta annos solares. ibidem.
Hebdomadas Danielis impletas esse in Christi passionem declaratur, & à quorum regum temporibus anni tales computandi accipiuntur. parte 4. col. 1609. 1610. 1611.
Hebdomade Danielis incipiunt à destructione primi templi, & terminantur in destructione secundi. Hac expositio ponitur in Thalmudica doctrina, & oportet Hebreos adherere illi.

expositio. parte 4. col. 1621. & 1622. Et arguitur efficaciter contra Iudeos.

Hebdomadam centenarium vel iubileorum ut aliqui Christiani exponere volunt, tales magis Iudaizant quam Iudei, qui nunquam accipiunt hebdomadam, ut predictum est. ibid.

Hebdomadarum septuaginta computatio Iudeorum ponitur. parte 4. col. 1609. & 1610. Et improbantur 1611. & 1612.

Hebdomadarum septuaginta Danielis principium & finis quomodo ingreditur da sint, & qualiter sit procedendum in computatione. parte 4. col. 1622. e.

Hebenu est arbor que durecit in modum lapidis, & habet lignum nigrum. parte 4. col. 1281. c.

Heber est nomen proprium & commune. parte 1. col. 177. c.

Hebionitarum error, in Ebionitarum.

Hebrei de Sem, de Iaphet Gentiles descenderunt. p. 1. col. 172. e. f.

Hebrei an ab Heber vel ab Abraham, dicantur ratione proprii nominis, an alio modo. parte 5. col. 375. c.

Item parte 6. col. 32. f. & 442. & 1138. f.

Item parte 2. col. 575. c.

Item parte 1. col. 177. a. & 200. f.

Hebraus nomen est commune omnibus descendantibus à Jacob patriarcha. parte 4. col. 2025. b.

Hebrei omnium pene linguarum verbis utuntur. parte 4. col. 93. a.

Hebrai aliter proferunt aspirationes & literas gutturales quam latini. parte 1. col. 510. e. f.

Hebrei non habent presens tempus indicatiui modi, sed pro eo utuntur participio presens temporis. parte 3. col. 1770. e. f.

Item parte 2. col. 301. c.

Hebrei non habent modum optatiui, sed pro eo utuntur futuro indicatiui. parte 3. col. 469. c. & 609. b. & 509. c. & 674. d. & 800. e. & 1559. c.

Hebrei non habent comparatiui gradum, sed utuntur positiuo pro eo cum ablatiuo casu. parte 3. col. 1508. f.

Hebrei habent aliqua nomina propria que sunt equiuoca ad virum & mulierem. parte 1. col. 377. f.

Hebrei non habent literam O sed pro ea aliquando utitur aleph aliquando vau, & c. parte 2. col. 901. c.

Hebrei non habent P literam, sed pro ea phe utuntur, & assignatur locus ubi apud eos legitur phe pro pe, & ibi tantum. parte 4. col. 1765. c.

Item parte 2. col. 1323. c.

Hebrei non habent variationem casuum sicut nos, sed tantum variantur nomina secundum numerum pluralem & singularem. parte 6. col. 1695. b. c.

Hebrei nunc non habent antiquas literas Moysi sed quas Esdras inuenit, & quare. parte 2. columna 518. d. & 1315. c.

Hebrei quingue literas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines dictionum, aliter principia & media. parte 6. col. 1702. e. f.

Hebrei habent literam v, & y, similes, & tamen magnitudine differunt, & c. parte 1. col. 403. b. c.

Hebrei vocant psalmum. Qui habitat, & c. canticum occasionum & cantantes vel recitantes eum in suis officiis incipiunt à parte ultima precedentis psalmi, & c. parte 3. col. 1156. e. f.

Hebrei non habentes similia spiritalia de quibus psalmi verificentur, applicant persecutionibus temporalibus & transitoriis ipsius David. parte 3. col. 1325. b.

Hebrei dicunt, quod volentibus conuerti ad Iudaismum, dicenda sunt graua legis, saltem secundum partem, sicut volentibus ingredi religionem. parte 2. col. 289. c.

Hebrei tradunt illicitum esse homini Iudeo de idolis aliquid auri vel argenti accipere, sed licere Iudeo de manu hominis capere quod de capite idoli non licebat. parte 2. col. 1095. b. c.

Hebrei doctores aliqui dicunt, quod non solum fuit eis promissa terra Iudea, sed etiam tota habitabilis terra: & unde hoc trahunt. parte 2. col. 11. c.

Hebrei dicunt sibi precipi, ut fruantur delictis sue diuitiis, antequam captiuitas superueniat eis, vel miseria senectutis: ita tamen ut cor habeat in lege Dei, & ambulent in mandatis Dei, non in carnis desideriis: & pro omnibus que fecerint, se iudicandos sciant: & unde hoc trahunt. parte 3. column. 1809. a.

Hebrai doctores dicunt, quod sol & luna à principio fuerunt equales in claritate, sed luna suggestit ipsi Deo, ut diminueretur lux solis volentis habere singularem gloriam nominis, & c. Sed istud confutatur. parte 1. col. 23. c.

Hebrai, cum dicitur: Faciamus hominem, & c. dicunt quod est verbum Dei ad angelos. Sed hoc videtur falsum: quia angeli non cooperantur Deo in creatione anime, & c. parte prima. columna 25. c. 27. c.

Hebrai aliqui dixerunt, quod à prima formatione natura humana formata est in utroque sexu: & quomodo corpora erant coniuncta & separata. parte 1. column. 28. d.

Hebrai fabulantur, quod Abraham in ignem sit missus, quia ignem noluit adorare quem Chaldei colunt. parte 1. column. 183. c.

Hebrai dicunt quod Deus ex nomine suo, quod apud illos tetragrammaton est, e literam Abraham & Sara nominibus addiderit. parte 1. column. 221. a. b.

Hebrai (ut habetur ex scripturis sacris) nunquam computauerunt à cratione mundi, sed communis computatio ante legem est sumpta ab ætate hominum, de quorum gestis agebatur. parte prima. columna 600. f.

Hebrai numeros multis modis exponunt mysticè, & c. parte prima. columna 274. b. c.

Hebrai utrum ad tantum numerum peruenierunt per eos annos in Aegypto quos scriptura commemorat, & c. parte prima. columna 131. b. c.

Hebrai tradunt, quod filij Israel bibentes aquam vituli puluere infectam, qui commiserant idolatriam, in barbis puluerem auri præferebant: quo signo & rei vel immunes sceleris apparebant. parte 1. column. 817. b. c.

Hebrai tantum timentes concludi ex illo passu, Foderunt manus meas, & c. quod nulli alteri nisi Christo applicari posset: ea propter literam antiquam corruerunt, & c. parte tertia. columna 583. b.

Hebrai in Aegypto fuerunt per quadringentos annos quomodo verum sit. parte 1. col. 211. c. & column. 599. c.

Hebrai, scilicet, filij Israel magis fuerunt mercenarij, quam serui, quos dominus redemit de seruitute Aegypti, ut eius essent serui, & ideo noluit quod viderentur simpliciter, sed quasi mercenarij locati ad tempus. parte 1. column. 686. f.

Hebrai, an fuerint melioris conditionis quam Aegyptij. parte tertia. columna 819. c.

Hebrai fuerunt afflicti ad sui probationem, Aegyptij vero ad eorum damnationem, ex eodem flumine potantes. parte tertia. column. 1931. c. & sequenti.

Hebrai ubi in Malachia dicitur, Si dominus ego sum: dicunt ipsi, Si domini, pluraliter, ego sum, & c. parte quarta. columna 1145. b.

Hebrai aiunt Babylonios magistros legis præcepta seruantes vsq; nunc decalogum scriptum in membranulis circumdare capiti suo. parte 4. col. 1265. b.

Hebrai sacre scripture textus legunt communiter in suis scholis per modum cantus ratione sententie. Unde & alio cantu utuntur in psalterio, alio in prophetis, alio in libro Job, & c. parte 2. columna 1026. f.

Hebrai ista præcepta, scilicet, Audi Israel, & c. Diliges dominum & c. cum magna solennitate bis in die recitant dictis his verbis, scilicet, Audi Israel, & c. antequam incipiant dicere, diliges dominum, & c. interponunt sub silentio verba hebraica, quæ hoc dicunt, Benedictum nomen maiestatis regni eius in secula seculorum. parte 1. col. 1503. a.

Hebrai dicunt cum dicitur in cantico Moysi: Iste Deus meus, & c. quod li isle facit demonstrationem ad sensum: quia filij Israel videbant Deum, & c. in aliqua tamen similitudine. parte prima. columna 620. f.

Veri Hebraei sunt qui de presentibus ad futura, de huius ad maius transseunt. Hebræes à Cono possederunt omnem regionem que vocatur Getha. parte 1. column. 177. c.

Hebrai quod Aegyptiorum bona sibi commodata essortauerunt, excusantur. parte 3. column. 1242. f.

Hebrai

Hebrai licet esset prohibitum ne facerent commisceri animalia diuerse speciei, tamen poterant uti animalibus ex tali commixtione generatis, ut sunt mula. parte 2. col. 589. c.

Hebrai fabulantur, licet tamen inter se de hoc diuersificentur, quod filij Ephraim congregata multitudine, viniente patre conati sunt ad terram promissionis reuerti, & in Geth Palastrinorum occisi sunt. parte 2. col. 1047. a. b.

Hebrai festum magnum faciebant tonsionibus suis & pastoribus in die tonsionis ouium, in memoriam patriarcharum qui fuerant pastores ouium. parte 2. col. 482. f.

Hebrai quomodo diem naturalem, mensem lunarem, & annum Hebraicum incipiunt, vide in dies artificialis secundum Hebræos.

Hebrai temporis computum, & anni transitum secundum cursum lune metiuntur. parte 3. col. 2190. f.

Hebrai sibi somniant salutem post circulum mille annorum. parte 4. col. 1740. d. e.

Hebrai dicunt, per sex mille annos erit mundus. Duo milia vanitatis, duo milia legis, & duo milia Messie, & c. parte 6. col. 1694. c.

Hebrai multi dicunt, quod Messias sit natus in die destructionis templi. Et quando queritur ab ipsis, ubi sit Messias, & ubi per tantum tempus fuerit, & c. Vide responsiones eorum. parte 4. column. 520. a.

Item parte 6. col. 1694. f.

Hebræe lingue vernaculum est, & coniunctione frequenter uti, ut interdum abundet. parte 1. col. 412. f.

Hebræe lingue idioma. E. consuevit scribere, & A. legere, sicut contrario. E. pronuntiare, & A. scribere. parte 1. col. 221. b. c.

Hebræa nomina scripta literis latinis, minus proprie scribuntur communiter. parte 1. col. 1154. f.

Hebræa lingua est prima mater omnium linguarum. p. 4. c. 2164. c.

Item parte 1. col. 78. e. f.

Hebræa lingua sola fuit ante confusionem turris. parte 1. col. 79. b.

Hebræa lingua que primitus per Adam data est, mansit post confusionem linguarum in ea parte hominum que non angeli vel principis, sed Dei portio est. parte 1. col. 1293. c.

Item parte 6. col. 20. c.

Hebræorum populus est subiectus legis oneribus, in qua sunt sexcenta & tredecim præcepta. parte 2. col. 16. c.

Hebræorum synagoga recitat quotidie istos septem psalmos, qui incipiunt ab illo: Exaltabo te domine Deus meus: & terminantur in fine psalterij, præmittens eis & subiungens aliquas orationes. parte 2. col. 1609. b. c.

Hebræorum regula. Quando in principio alicuius prophetie exprimitur nomen patris ipsius propheta intelligendum est quod & pater fuit propheta. parte 4. col. 582. f. & 589. a.

Hebræorum mos fuit, quod tempore communis tribulationis, cuiusmodi est tempus famis, homines continebant ab uxoribus propriis. parte 1. col. 405. c.

Hebræorum antiquorum modus fuit particularibus facere mentionem de liberatione Aegyptiaca, que fuit generalis toti populo. parte 3. col. 541. a. b.

Hebræis mos est ex nouis rebus noua nomina imponere. p. 4. c. 498. f.

Hebræos literas habuisse ante legem insinuat, sed quando cæperint ne scitur utrum valeat indagari. Quidam putant eas à primis hominibus coepisse, & c. parte 1. col. 649. b. c.

Hebraica verba & nomina que in Græca & Latina translatione sunt posita, nimia vetustate prope omnia sunt corrupta, & scriptorum vitio deprauata. parte 4. col. 1067. c.

Hebraica lingua maxime distat à lingua Latina. p. 1. c. 1567. a.

Hebraica grammatica in multis deniat à Latina, & specialiter quia apud eos habetur differentia inter sexum masculinum & femininum in verbis. Similiter in pronomine, scilicet. Tu. parte 4. col. 355. a. col. 647. a.

Hebraica veritas quantà verborum elegantia fulgeat notat ex hoc quod translata pollet elegantia. parte 4. col. 89. c.

Hebraica consuetudo ad obseruantiam præceptorum Moysæ legis ad ipem literæ firmissime tenet. parte 2. col. 129. c.

Hebraica consuetudinis erat, ut mulieres de substantia sua præceptoribus suis ministrarent: quod & dominus accepit, ut ex-

plum daret apostolis. parte 5. col. 474. a. b. & 805. b.

Hebraica literæ totidem sunt quot libri veteris Testamenti, quorum signa sunt. parte 4. col. 947. a. b.

Hebraici sermonis grammatica, vide in Grammatica.

Hebraicorum doctorum dicta qui glossauerunt veteris testamentum, sunt autentica apud eos magis quam apud nos dicta Hieronymi & Augustini, & aliorum doctorum catholicorum. parte 6. columna 1695. a. b.

Hebraicarum literarum punctatio, in principio scriptura non fuit nec est de substantia literæ. parte 4. column. 1721. c.

Item parte 2. col. 901. c.

Hebron vide in Caritharbe.

Hebron ciuitas in tribu Iuda, que quondam vocabatur Arbee, licet in Græcis codicibus male habeatur. Arbec. parte 2. col. 521. a. & col. 1125. c. & col. 1021. a. b. Item parte 1. col. f. & col. 274. b. c.

Hebron distat à Ierusalem sedecim miliaribus: & locus ille sanctus reputabatur, eo quod quatuor patriarchæ principales sunt ibi sepulti cum coniugibus suis, & ideo Absalon fingebat se illuc ire ex deuotione, & c. parte 2. col. 601. c.

Hædus an & quare magis immolabatur deficiente agno in sacrificio paschali. parte 1. col. 588. d. e. & col. 609. c. 610. f.

Hædus vel agnus immolandus præcipitur in singulis domibus obseruari, à decima die mensis vsque ad quartamdecimam diem duplici de causa. parte 1. col. 587. c.

Hædum non coques in lacte matris suæ, & c. & huius ratio literalis. parte 2. column. 923. a. & col. 1091. c.

Venit autem vir Dei ad Heli, huius viri nomen non exprimitur. parte 2. columna 334. f.

Heli licet in persona propria & filij punitus fuerit ad penam temporalem, ipse tamen in propria persona euasit æternam. parte 2. column. 342. f.

Heli (pater, scilicet, legalis Ioseph patrii putatiui Christi) & Jacob, fuerunt fratres vterini, sed de duobus fratribus à David diuersimode descenderunt, & declaratur quomodo. parte 5. col. 28. b.

Heli corripuit filios, & punitus est, quia non corripere debuit, sed abycere. parte 2. column. 333. c.

Helias cur mortem quam ne incurreret patriam reliquit, nunc requirit. parte 2. column. 828. d.

Helias cur in Carith torrente se abscondere iussus sit. parte 2. columna 812. c.

Helias cur à cornu nutritus. parte 2. col. 812. e.

Helias ab animali immundo nutritus, quomodo non est transgressus legem. parte 2. column. 812. e.

Helias in monte Carmelo edificauit altare, cum lex inbeat vno in loco Deum adorare. parte 2. column. 820. e.

Helias quamobrem primos iussit peragere sacrificium sacerdotes Baal. parte 2. column. 821. a.

Helias tertio infundi aquam iussit super sacrificium adorandæ trinitatis indicans numerum. parte 2. column. 822. e.

Helias ieiunij suis reserauit celum, terram secundaui. parte 2. columna 826. d.

Helias cur solum Iesabel timuit. parte 2. column. 827. b.

Helias cur in alium locum transire iubetur, ut famelicus ipse famelicæ viduæ supplex esset. parte 2. columna 812. f.

Helias quare ad viduam missus. parte 2. column. 812. f. & 815. a.

Helias assumptus est assumptionem patrum prophetizans. parte 2. columna 863. a.

Helias & Enoch translati in paradysum, ibique mansuri vsque ad consummationem auspicientes incorruptelam. parte 2. columna 863. a.

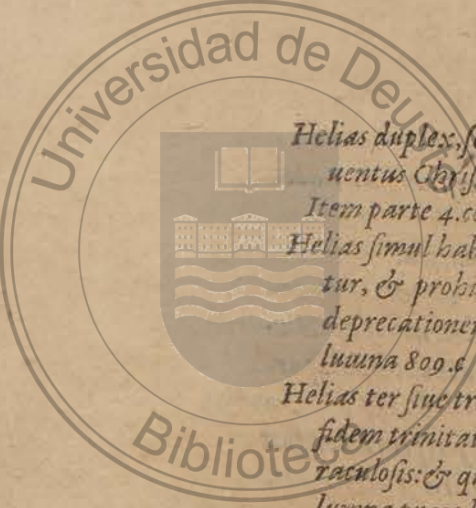
Helie raptus imago resurrectionis. parte 2. col. 862. e.

Helias in monte habitauit, ne Iudeorum penam asspiceret. parte 2. columna 812. c.

Helias quare orauit dominum, ut clauderetur celum, & prohiberentur pluuie. parte 2. col. 809. c.

Helias & Heliseus quot & que miracula vterque fecit. parte secunda. columna 776. c.

Helias quomodo & quare petijt signum per ignem descendantem, dicens, Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. parte 6. columna 1235. a.

Helias duplex, scilicet in spiritu & in persona, sicut est duplex aduentus Christi, par. 5. col. 242. f.
Item parte 4. col. 220. a. b.
Helias simul habuit reuelationem à Deo, quod celum clauderetur, & prohiberetur pluuia ad eius orationem, & ad eius deprecationem celum daret pluuiam, & c. parte secunda. columna 809. e.
Helias ter singulis vicibus se extendit super puerum, profitens fidem trinitatis, quia fides maxime operatur in operibus miraculosis: & quid per hoc figurabatur. parte 2. col. 817. c. & columna precedenti.
Helias fecit occidi omnes prophetas Baal, & aliquos forte ipse manu propria zelo diuino occidit. parte 2. col. 823. c.
Item parte 3. col. 221. 4. d.
Helias angelico ministerio quadraginta diebus & quadraginta noctibus sustentatus est. parte 2. col. 825. c.
Helias ante transmigrationem suam voluit videre tria loca, scilicet Galgalam propter loci sanctitatem, Bethel & Hierico propter discipulorum suorum congregationem, quia ibi etiam debebat dimittere Helisum. parte 2. col. 860. e. f.
Helias non ascendit in celum virtute propria sicut Christus, in cuius ascensione non apparuit aliquis currus sicut in ascensione Helias: & secundum doctores catholicos & Hebraeos deportatus est in paradysum terrestrem. parte 2. col. 861. a.
Helias ad quod celum eleuatus fuit. parte 2. ibid.
Helias & Enoch venturi sunt in die iudicii in habitu abiecto, & dicuntur due oliue per exuberantiam pietatis, & duo candelabra per ardorem charitatis, stantes contra Antichristi malitiam per constantiam. parte 6. col. 1569. c.
Helias in deserto & ait nequis eum ieiunantem videret. parte 2. col. 879. b.
Helie vita & Enoch, quos adhuc in carne constitutos credimus, qualis sit, & cui vita sit similis. parte 1. col. 77. c.
Helie panis ad victum defuit si quereretur non defuit quia non querebatur. parte 2. col. 812. d.
Helie ieiunio ore emissæ vox celum clausa sacrilego populo Iudeorum. parte 2. col. 820. f.
Helie ventus horrendus & fragor & ignis à domino Elia ostensus est ut illum doceret impiorum hominum magis desiderandam penitentiam quam perditionem. parte 2. col. 831. a.
Helie & Enoch translatio integritatis documentum. parte 2. col. 863. a.
Helie cibis allatus est ab angelo quo nullus in humana vita viui inuenitur. parte 2. col. 823. a.
Helie oranti vehementia. parte 2. col. 825. a.
Heliam Deus cum populo punit, ut dum etiam ipse in famis supplicio comprehenditur aliquid misericordie in relaxando sententie sue iuramento addiscat. parte 2. col. 811. c.
Heliam docuit Deus quod leuitate & clementia reget & administrare docuerit humanum genus. parte 2. col. 830. c.
Helizabet post conceptum se occultauit quinque mensibus quintuplici de causa, & c. parte 5. col. 985. c.
Helisus an & quomodo tentauit dicere: Veniat ad me & sciat prophetam esse in Israel. parte 6. col. 1721. a. b. c.
Helisus petijt habere spiritum in dupla portione respectu Elie. Et secundum Rab. Sa. inducitur ad hoc quod Elias fecit octo miracula & Helisus sedecim, que enumerat. parte secunda. columna 861. a.
Item parte 3. col. 221. a.
Helisus ascendens in Bethel, signat Iesum ascendentem in cruce quem deriserunt Iudei. parte 2. col. 867. a.
Item parte 3. col. 1990. f.
Helisus quomodo dispensauit super adoratione Naaman. parte 2. col. 880. d. e.
Helisus siluestribus ramis & amaris pascebat prophetas. parte 2. col. 879. c.
Helisus infusillando resuscitauit mortuum. parte 2. col. 878. d.
Helisus figuram domini gerebat. parte 2. col. 878. e.
Helisus defuncti pignoris resuscitatione donatus resoluit hostij pensionem. parte 2. col. 878. f.

Helisus à magistro didicerat parcimoniam cum pueros alere prophetarum. parte 2. col. 879. b.
Helisus quare iaculus victoriam significauit, & c. parte secunda. columna 924. d.
Helisus propheta mortuus, mortuum suscitauit, & c. parte secunda. columna 925. b.
Helisus imitari voluit magistrum. parte 2. col. 864. e.
Helisus sale liberauit aquam ab amara operatione, & c. parte secunda. columna 865. a.
Helisus an peccauit maledicendo pueris, & c. parte secunda. columna 865. b. 846. d.
Helisus curabat alienigenas ne neglectis fratribus & ciuibus. parte secunda. columna 866. e.
Helisus in quibus concordabat cum ipso Iob, & in quibus non. parte tertia. columna 305. c.
Heluidius hereticus dixit Mariam fuisse cognitam post natiuitatem Christi à Ioseph & de ea filios genuisse, qui dicuntur fratres Iesu. parte 5. col. 1059. c. 52. e. 48. d. col. 250. e.
Item parte 1. col. 1018. f.
Helius Adrianus imaginem suam fecit statui in templo, ubi steterat arca testamenti, & c. parte prima. columna 249. e. f. Vide etiam in Adrianus.
Helius idem reedificauit Ierusalem, precepit tamen ne aliquis Indeus haberet licentiam intrandi illuc, & cetera. parte quinta. columna 196. f.
Henricus de Gandauo in suo quolibeto refert, quando Constantinus dedit ecclesie bona temporalia vox fertur audita fuisse, Hodie cecidit venenum in ecclesiam Dei, & c. parte prima. columna 1351. c.
Heloim apud Hebræos est nomen plurale huius nominis: vel Heloi, quod significat Deum in singulari, & c. & multis modis ponitur in veteri Testamento & quomodo per hoc probatur pluralitas personarum in diuinis cum unitate deitatis. parte sexta. col. 1695. 1696. 1697. 1710.
Herba quælibet prius à terra producit, aura & stibus tangitur, pluuijs nutritur, demum profert germen sui seminis. parte tertia. columna 119. c.
Herba dupliciter desiccatur, per defectum virentis naturalis extransitu temporis, & per euulsionem à terra. parte tertia. columna 119. a. b.
Herbam terra protulit, an passiuè tantum protulisse dicatur, vel etiam actiue. parte prima. columna 14. d. & columna 49. c. & columna 51. c.
Herbam venenosam si prohibitus tetigeris, pena sequitur, & si nemo prohibuisset, similiter sequeretur, & c. parte prima. columna 75. a.
Herbarum prima germina non de semine prodierunt, sed de terra, quomodo homo (propter quem omnia) iuuenili ætate plasmatus est. par. 1. col. 14. e. f.
Herbas venenatas an terra ante lapsum hominis produxerit, similiter spinas & tribulos, & c. parte 5. col. 82. d. e.
Heri accipitur aliquando pro principio temporis, in quo Deus creauit celum & terram. parte 4. col. 286. f.
Heri in foro, hodie in altari, heri socius histriionum, hodie consecrator virginum. parte 1. col. 1042. d.
Herodes tres dicti sunt, de quibus est talis versus. Ascalonita necat pueros, Antipa Iohannem, Agrippa Iacobum, claudens in carcere Petrum. parte 6. col. 1117. c. Et ad longum de eorum ortu & gestis, & quales exitus miseros habuerit, col. 2377. a. b. c.
Herodes contristatus est de morte Iohannis, licet fidei, ut patet triplici ratione. parte 5. col. 250. e.
Herodes Antipas non fuit de secta Saduceorum qui negabant resurrectionem, sed de secta Phariseorum, qui eam consitebantur. parte 5. col. 542. f.
Herodes comparatus est vulpi propter dolositatem & peruersitatem. parte 5. col. 890. f.
Herodes Ascalonita quomodo turpe factum commisit, ut Hebraei dicunt. parte 4. col. 1517. c.
Herodes damnatur pro innocentibus, & c. parte tertia. columna 1695. c.
Herodis

Herodis maioris sub quo natus est dominus filij fuerunt Herodes Philippus & Lisaniæ: & cum Pilato Romano preside reuerunt Iudæam. parte 5. col. 729. a.
Ibi etiam de Archelao.
Herodiani dupliciter dicuntur: vel à secta quadam, vel ab Herode Antipa tetrarcha. par. 5. col. 512. f.
Herodias quæ, qualis, quanta, & cuius. par. 5. col. 250. e.
Herodius & accipiter reliquias aues velocitate transcendit. parte 3. 371. c. & col. 1232. d. e.
Herodius est nomen aui pradalis, & nidificat in cedris, & dicitur dux auium eo modo loquendi, quo leo dicitur dux animalium. par. 3. col. 1233. a. b.
Hester liber Hebræis inter agiographa numerantur, Christi ecclesia continet sacramenta. par. 2. col. 1610. d.
Hester liber usque ad capitulum decimum inclusiue est de scriptura canonica: & sequentia non habensur ab Hebræis. parte 2. col. 1630. f. & col. 1644. f. & col. 1655.
Hester librum quis conscripsit. par. 2. col. 1646. f.
Hester quomodo commendatur, quia inuitauit regem Assuerum & Aman ad conuiuium. par. 2. col. 1632. f.
Hester historiam quis scripserit. par. 2. col. 1609. b.
Hester liber cur sic inscribatur. par. 2. col. 1609. b.
Hester pulchrior facta ieiunio. par. 2. col. 1635. a.
Heth ad literam, quia duplicem aspirationem sonat, septuaginta non valentes in Græcum veterem: ubi Græcam addiderunt, doctes in huiusmodi vocabulis esse aspirandum. par. 1. col. 169. a. b. & col. 185. a. & col. 201. b. c. & col. 505. a.
Hiacintus lapis preciosus, & eius moralitas. parte sexta. columna 1681. c.
Hiades quid & unde dicuntur, & quando oriuntur, & quis earum effectus. par. 3. col. 124. d. e.
Hibere: qui & Hispani, à quibus Celtiberia, licet quidam Italos suspicentur. par. 2. col. 1532. f.
Hiebusi qui dicantur in ecclesia. par. 2. col. 109. a.
Hiebusi unde descenderunt. parte 2. col. 544. d.
Hiems tristitiam penitentis signat. par. 1. col. 940. f.
Hiema nocturna bestia mortuorum denorat cadauera, & de sepulchris effodit corpora, & cunctis vestitur sordibus. parte 4. columna 675. a.
Hierarchicum actum nullus superior potest exercere in inferiorem, nisi conferret ei gratiam, vel habitum supernaturalem. parte 1. col. 1244. f.
Hierarchia quid est. par. 3. col. 1512. f.
Hierarchiarum ternarius per quid significatur. parte secunda. columna 1614. e. f.
Hieremias centumquingenta annis post Isaiam prophetauit. parte 4. col. 675. a. b.
Hieremias & Ezechiel eodem tempore prophetabant, primus in Ierusalem, secundus in Babylone, & quare. parte quarta. columna 1167. d. e.
Hieremias prophetauit tempore captiuitatis Babylonicæ. parte 4. columna 275. c. & quando prophetare incepit, quam longè prophetauit, siue quot annis. parte 4. columna 579. a. & columna 753. b.
Hieremias diuinitatem Christi clarius exprimit quam in aliis libris veteris Test. fit. par. 4. col. 578. f.
Hieremias ad quam altitudinem conscenderit. parte quarta. columna 1022. e.
Hieremias Propheta duplici gratia prædixit erat, sacerdotali & prophetica. par. 4. col. 581. b.
Hieremias hoc præ ceteris decus consecutus est Abraham propheta nuncupatus est. parte 4. col. 582. e.
Hieremias propheta iuuenis erat secundum ætatem corporis, sed quoniam dominus dederat verba sua in ore eius merito ad eum dicitur noli dicere quia puer ego sum, & c. parte quarta. columna 884. d.
Hieremias puritati conscientie fidei libertate utitur erga dominum. par. 4. col. 725. a.
Hieremias propheta angitur quod eloquia diuina suggillantur. parte 4. col. 725. b.

Hieremias prophetauit ad Iudæa & Ierusalem initio regni Ioaachim filij Iosie. parte 2. col. 992. e.
Hieremias Iudeorum vicem dolens imitatur matrem sese ob filiorum interitum laniantem. par. 4. col. 618. e.
Hieremias plangit à populo commissas iniquitates. par. 4. col. 652. f.
Hieremias iuxta literam quomodo intelligitur à Deo seductus, & exponitur dupliciter. par. 4. col. 725. a.
Hieremias maledixit natiuitati suæ & conceptui, non sicut impatiens & per verba desperantis, sed in hoc expressit horrorem sensualitatis respectu mali imminentis, quod tamen ratio patienter tolerabat. parte 4. col. 772. c.
Hieremias secundum aliquos vidit imaginaria visione calicem domini sibi tradi, qui designabat punitionem & afflictionem à Deo mittendam, vel quod per eum dominus regibus & gentibus propinaret infra scripta. parte 4. col. 757. c.
Hieremias deiectionem Chaldeorum velatè scripsit ne forte pronocaret insaniam Chaldeorum contra Iudeos. Sed alia est opinio, & c. parte 4. col. 759. c.
Hieremias quindecim annis catenas in collo portauit, & quid designabat. parte 4. col. 777. b. c. Vide in Ezechiel.
Hieremias ostendit mysterium incarnationis loquens de futuro per modum preteriti propter certitudinem prophetie, cum inquit: Creauit dominus. parte 4. col. 794. f.
Hieremias ex diuina motione emit agrum, ut sic non solum verbo, sed etiam facto ostenderet, quod possessiones destructæ à Chaldeis iterum emerentur & possiderentur à Iudeis post reditum de Babylone. par. 4. col. 802. f.
Hieremias incarceratus fuit per Sedechiam, quia prophetabat ciuitatem obsessam à Chaldeis capiendam & populum captiuandum. par. 4. col. 801. b. 802. d.
Hieremias in carcere reuelationem habuit & ibidem prophetiam scripsit de liberatione populi fienda, quam in vase fictili literaliter imposuit. par. 4. col. 803. a. b.
Hieremias licet per Ioaachim esset reclusus, ne prophetiam publicaret in populo, tamen per amicum suum Baruch hoc executus est, quem misit ad legendum prophetiam suam in presentia omnium. parte 4. col. 825. c.
Hieremias cum quereretur ad occidendum, à Deo absconsus est, quia ubi defuit remedium humanum, affuit diuinum. parte 4. columna 827. c.
Hieremias missus fuit in lacum, ubi non erat aqua, ut ibi moreretur fame, & de mersione eius intra lutum. parte quarta. columna 828. f.
Item par. 3. columna 2218. d.
Hieremias quare non fuit occisus sicut Urias cum eadem prophetauerint. par. 4. col. 775. c.
Hieremias non solum prophetauit contra Babylonem, sed contra omnes gentes que in exercitu Babylonis fuerant, & contra populum Dei dimicauerunt. parte 4. col. 756. f.
Hieremias ad hoc consecratus fuit propheta ut enunciaret subuersionem ciuitatis & templi & destructionem populi per Chaldeos, & reedificationem per reges Persarum. parte tertia. columna 2210. d.
Hieremias vidit imaginaria visione quasi similitudinem hominis Deum representantem, os Hieremias manu sua tangentem, & intellexit quod per hoc designabatur collatio domi prophetie à Deo sibi data. parte 4. col. 584. f.
Hieremias quamuis accusatus, tamen liberatus est à morte auxilio multorum. parte 4. col. 776. f.
Hieremias post liberationem habuit reuelationem à Deo, quod remaneret ad orandum pro populo, & circa ipsum quereretur domini voluntatem. parte 4. col. 841. c.
Hieremias erat de ciuitate illorum qui ipsum occidere volebant, & sibi propter donum prophetie magis inuidebat, quam alij, eo quod inuidia maxime inter compatriotas fiet. par. quarta. col. 638. f.
Hieremias mortuus est virgo, cum fuit sanctificatus in utero. parte 4. col. 701. c.

Hieremias querendo diuinum responsum orauit pro populo decem diebus. parte 4. col. 850. f.
 Hieremias quibus lapidibus fuit lapidatus, si tamen lapidatus fuit, quod pro dubio habetur. parte 4. col. 854. f.
 Hieremias Moabitis copassus fuit, eo quod vidit in spiritu Christum descendurum de Ruth Moabitide, de qua genuit Booz Oberth. & Oberth esse patrem David. par. 4. col. 878. f.
 Hieremias componens lamentationem tenuit modum dolentis & conquerentis, sicut mater lamentans filium mortuum. parte 4. columna 925. c.
 Hieremias vidit destructionem ciuitatis Ierusalem visione intellectuali & prophetica, & etiam visione corporali. parte quarta, columna 974. f.
 Hieremias vidit aliquos Iudeos ad Christum conuertendos. parte 4. col. 1019. c.
 Hieremias iuuenis ad predicandum missus est à domino & virgo fuit & castus & sine liberis, &c. parte 4. col. 701. a. Item parte 2. col. 983. c.
 Hieremie pater dicitur fuisse Helchias, &c. parte 2. col. 1053. c.
 Hieremie constantia & patientia commendatur. p. 4. col. 724. f.
 Hieremie precepit dominus ut tonderet capillos, cum tamen esset Nazareus, & quare. par. 4. col. 644. f.
 Hieremie in puteum submissio, ex profundo huius vite liberationem significat. parte 4. col. 827. b.
 Hiericho duplici nomine vocabatur, scilicet Hiericho & ciuitas palmarum. parte 1. col. 1096. f.
 Hiericho fuit prima ciuitas à filiis Israel capta, & speciali miraculo, & significat ciuitatem culpæ quam facit amo sui, & que ad contemptum Dei. par. 5. col. 88. f.
 Hieroboam & eius exercitus quid signat moraliter. 2. col. 212. f.
 Hieroboam institutus rex super decem tribus Israel se ita d. s. vitulos aureos, & reddidit causam. parte 2. col. 1495. c.
 Hieronymus binominis erat. Dicebatur enim & Eusebius. parte 2. columna 1519. a. b.
 Hieronymus floruit tempore Gratiani & Valentiani imperatorum qui imperare cœperunt Anno domini. 381. par. 3. col. 649. c.
 Hieronymus librum de Hebraicis questionibus super Genesim edidit. Sed liber de Hebraicis questionibus super alios libros, à multis, & rationabiliter negatur esse Hieronymi, &c. Vide in librum de Hebraicis questionibus.
 Hieronymus ter transtulit psalterium. parte 3. col. 419. b. c.
 Hieronymus libris allegorie spatis in Isaia euagatur. interpretatis nominibus, ingenium suum facit ecclesie sacramentum. parte 4. col. 151. c.
 Hieronymus de suo preceptore Hebraici sermo sic loquitur: Hebreus meus longe alia via ingressus est, &c. par. 4. col. 80. d. Item parte 3. col. 1775. b. Hebreus meus Barachiam, quem maxime admirantur, ita exposuisse testatus est.
 Hieronymus calumniati sunt quidam de hoc sic scribentē. Quidam hoc dicunt, alij autumant, &c. quasi sub alienis nominibus proprias sententias poneret, quod tamē beneuolentie causa fecit, ne certo nomine aliquem lacerare videretur. parte 4. columna 737. a. b.
 Hierusalem prius dicta est Salem: hanc postea tenuerunt Hebrei, & dicta est quasi Hebus Salem: que post à Salomone Hierosolyma quasi Hierosolomonia dicta est, & postea ab Aelio Adriano vocata est Aelia. parte 2. col. 714. f.
 Hierusalem ciuitas est trinomia prius Hebus dicta, postea Salē, inde Hierusalem, &c. p. 3. col. 861. a. b. Et horum moralitas. ibid. Item parte 2. col. 1141. b. Item de hoc latē parte 1. col. 325. c.
 Hierusalem duplex, una generalis ecclesia, alia aterna in calis. parte 3. col. 1509. c.
 Hierosolyma est in medio terra habitabilis, quia est in quarto climate. parte 5. col. 1087. b.
 Item parte 4. col. 1303. c.
 Hierusalem dicitur umbilicus mundi, id est, in medio omnis terre. parte 4. col. 231. b. 135. a. Interl.
 Hierosolyma sola locus est, ubi Iudei se putant sacrificia posse offerre pro peccatis, & sine talibus sacrificiis non reputant se perfecte mundari & iustificari, &c. parte quarta, columna

513. c. & col. 2349. c.
 Hierusalem fuerat clausa triplici muro, intra murum interiorem habitabant rex & sacerdotes, intra secundum, propheta & nobiles, &c. parte 2. col. 689. & col. 1346. f.
 Hierusalem situs ut ferunt, ita molli cliuo contra orientem simul & occidentem dispositus vergit, ut pluuia ibi decidens instar fluij per orientales portas deflucens, cunctis secum platearum sordibus raptis, in valle Iosaphat torrentem Cedron augeat. parte 2. columna 1351. b. c.
 Hierusalem in tribu Benjamin sita est. parte 4. col. 629. c.
 Hierusalem quando deuiabat per Chaldaeos, Chaldaei currentibus ad aurum & argentum, Ammonites & Moabites magis voluerunt currere ad comburendum libros legis, ut maledictionem eis inflitam in lege ab hominum memoria abolerent. parte 4. col. 936. f.
 Hierusalem ut aliqui dicunt, Luza & Bethel vocata est, sed hoc non videtur verum, &c. parte 2. col. 1086. c. f.
 Hierusalem saepe Sodome & Gomorrha comparatur. parte 1. columna 1659. b. c.
 Hierusalem commendatur à quingue, &c. parte 3. col. 774. d.
 Hierusalem undecim excellentias habuit, per quas excelluit alias ciuitates. parte 4. col. 949. a. b. c.
 Hierusalem dicitur ciuitas sanguinum, & quare. p. 4. col. 2031. c.
 Hierusalem dicitur ciuitas sancta, & quare. parte 5. col. 462. f.
 Hierusalem celestis quare dicitur sterilis. parte 6. col. 506. d. Inter.
 Hierusalem & Sion quatuor modis dicitur. parte 4. col. 15. a. & columna 1181. a.
 Hierusalem superbia dicitur Iordanis, & quare. par. 4. col. 675. c.
 Hierusalem quondam domina gentium, ciuitas regis magni, nunc despectiue dicitur vallis, &c. parte 4. col. 213. b.
 Hierusalem duplex destructio praedicatur, scilicet per Chaldaeos & per Romanos. parte 4. col. 267. c.
 Hierusalem Romanis subdidit primo Pompeius, deinde Titus & Vespasianus. parte 4. col. 1119. c.
 Hierosolyma excidio imminente qualiter acciderint portenta super eam secundum Iosephum. parte 5. col. 964. d.
 Item parte 4. col. 268. f. & col. 722. d. e. extensē. col. 2415. a. b. c.
 Hierusalem quinto mense. i. Augusto desolata est à Chaldaeis & Romanis. parte 4. col. 772. b.
 Hierusalem destructa est quia Iudei non confidebant in Deo, sed in propria virtute, & propter contemptum verbi diuini dicti à prophetis. parte 4. col. 216. f.
 Hierusalem destructa est. xix. anno Ioachim inclusue vsque ad Sedechiam computando, ut computantur anni eorum. parte 4. columna 753. c.
 Hierusalem de nocte capta fuit. parte 4. col. 1724. f.
 Hierosolymam ingressus Antiochus anno centesimo quadragestimotertio à Seleuco, & vniuersam vastauit, & post Iouis statuum in templo posuit. parte 4. col. 1595. a.
 Hierusalem enersa reedificata fuit, quoties, per quos, & qualiter. par. 4. col. 236. f. Item parte 3. col. 1441. c.
 Hierusalem post magnum tempus fuit reedificata, & iterum destructa per Alexandrum magnum, & iterum reedificata & postea à Christianis capta, &c. parte 4. col. 1275. c.
 Hierusalem nunc reedificata, an & quomodo sit in eodem situ cum priori. parte 4. col. 236. f.
 Hierosolyma reedificatio dupliciter potest intelligi. Vno modo quo ad domos inhabitantium. Alio modo quantum ad muros ciuitatis & portas. parte 4. col. 382. f.
 Hierusalem reedificata per Aelium Adrianum, & à se Aeliam vocauit, sed postea magis tenuit nomen antiquum, &c. parte 4. col. 254. f. & col. 467. c. 487. c.
 Hierusalem capta est per Cosdroe regem Persarum, & Homar regem Arabum, nam uterque cepit, successu tantum, & populum bonis spoliavit, partim occidit, partim dimisit in graui seruitute. parte 4. col. 267. c.
 Hierusalem viriliter aggressus fuit dux Godefridus cum exercitu Christiano, & eam comprehendit & magnam stragem Saracenorum fecit, & per quid significatur. parte quarta, columna 2405. c.

Hierusalem

Index

Hierusalem subuersam si cōsideres, altare destructum, nusquam esse sacrificia, vel sacerdotes, vel pontifices, &c. dicere possumus: Moyses famulus meus mortuus est, & regnat pro eo Iesus non filius Naue, sed filius Dei. parte 2. col. 10. d. e.
 Hierusalem cum templo suo materialiter sumpta correspondet Hierusalem celesti in situ, & quomodo hoc intelligatur. parte 3. col. 1433. c.
 Hierusalem dicitur domus solis: Et quare, &c. parte secunda, columna 356. d.
 Ab Hierosolyma incipere debebant predicaturi penitentiam & remissionem peccatorum, & quare. parte 5. col. 1006. d.
 Hierusalem auream & ornatam gemmis de calo Iudei autumat descenduram ad tempus Christi sui incomparabiliter nobiliorem quam fuerit precedens: & dicunt quod tunc omnes gentes seruiant eis. Cameli, &c. de Saba venientes aurum deferrent, &c. par. 4. col. 236. f. & 483. c.
 Et quid aliqui catholici de hoc sentiant. col. 721. c. 787. c. 1199. b. col. 1342. f. & 1934. c. f.
 Item parte 1. col. 963. c.
 Hierusalem dupliciter sumitur. s. pro ecclesia militate & triumphante. parte 4. col. 7. a. b. c.
 Hierusalem dicitur filia populi, eo quod fuit ab eo edificata. parte 4. col. 636. f.
 Hierusalem dicitur filia Sion propter templum & palatium regis situm in monte. parte 4. col. 630. f.
 Hierusalem & Sion metaphorice ciuitatem ciuium celestium, & Iudæa terram viuentium significat. parte 4. col. 1934. c. f.
 Hierusalem significat ecclesiam. par. 4. col. 2152. f.
 Hierusalem dicitur castellum, quia triplici muro clausa cū propugnaculis & fortalitiis ad modum castris. parte quinta, columna 341. c.
 Hierusalem & alie ciuitates Iudæe propter mare mediterraneum dicuntur insula. parte 4. col. 485. c.
 Hierusalem dicitur virgo propter integritatem fidei, quæ semper ibi mansit in aliquibus. par. 2. col. 656. c.
 Hilare scire quæto quisque cernitur de restituta salute proximi, tanto se indicat de ablata douisse. par. 3. col. 409. c.
 Hilare sit vnu quisque, cum sibi bene viuendi prosperitas ardet: at ipsa hilaritas animum velut desiderabilis cibus reficit. Sed cum temptatione pulsatur, à mente eius omne gaudium respuit, quæ prius eodem gaudio quasi satiata latabatur. parte 3. col. 312. d.
 Hin mensura Hebræorum, fere choros antiquos duos capiens secundum quam oleum offerebant, &c. parte prima, columna 257. c.
 Hinnulus, populus Christianus, virtutum varietate delectabilis. col. 1625. c.
 Hircus qui offerebatur in neomenia (dicunt Hebrei & habetur in Thalmud) erat pro expiatione ipsius Dei, eo quod minora nit lunam. Nota fabulam & errorem Iudeorum. parte prima, columna 1347. a. b.
 Hircus est animal fatidum & dux caprarum. parte prima, columna 844. c.
 Hircus est animal semper ad excelsa festinans, & in precipitiis nihil periculi sustinens, & illic inuenit viam, ubi alia animalia ruinam. parte 4. col. 1434. f.
 Hircus duplex in oblatione. Vnus immolatus in tabernaculo, alius emissus in desertum, à feris deuorandus. par. 1. columna 1041. c. & columna 1044. f.
 Hircum Christi fideles pro peccato offerunt, cum humanitatem in similitudinem carnis peccati Christum suscepisse: & pro peccatis obulisse credunt. parte 1. col. 1322. f.
 Hircorum qui sacrificio offerebantur paritas & similitudo sub enigmate referunt Christum, &c. parte prima, columna 1044. e. & 1045. a. b.
 Hircus cur dictus emissarius. parte 1. col. 1045. b.
 Hircus emissarius figura erat aduentus Antichristi. parte 1. columna 1045. b.
 Hirmael quare ante prenominaus est ab angelo, antequam natus esset. parte 1. col. 220. f.

Hirmaeli duodecim filij nascuntur, primogenitus Nabaioth, &c. parte 2. col. 1013. c.
 Hirmael persecutus est Isaac sub specie Iudi ledendo, quæ persequutio secundum catholicos fuit corporalis, secundum Hebræos spiritalis. parte 6. col. 508. c. f. Item par. 1. col. 256. b. c.
 Hirmael ita antiquitus habitabant in tabernaculis, vagando de loco ad locum. parte 4. col. 369. c.
 Hirmaelite dicuntur etiam Madianite, & quare. p. 1. col. 384. c.
 Hirmael & Agar carnales, vetus testamentum figurant, sed Sara & filij eius ecclesiam. parte 1. col. 255. f.
 Hirmael ut dicunt Hebrei & verum videtur, finit vitam suam in bono, &c. parte 1. col. 227. & col. 293. f.
 Hyssopus est herba humilis, sed medicabilis, cuius radix petra hærere dicitur. Dicitur & purgare pulmones in quibus est inflatio. parte 3. col. 802. f. Item parte 2. col. 701. a.
 Item parte 1. col. 592. f. & col. 11301. b. c.
 Hyssopus odore stomachi immundiciam purgat. par. 1. col. 1301. b.
 Hissani à Tubal (qui fuit filius Iapheth) descenderunt. parte 1. col. 1301. b. Item parte 2. col. 1009. b. c.
 Hispania Hebraice dicitur Sepharad, & quomodo Christiana fides ibi predicata fuit per apostolos & suos discipulos, &c. par. 4. columna 1917. a.
 Hispani hac arte vtuntur, in gregibus equarum ponunt pulchres equos ante equas tempore conceptus, quod similes illis concipiantur. parte 3. col. 470. e.
 Hispanorum nobiles portant calceos in superficie deauratos. parte 3. columna 1862. f.
 Hispania rex terram Saracenorum intrans anno. 1441. vt scribit Paulus Burgensis, fugauit Saracenos vsque ad metropolim, scilicet Granatam, & multos occidit. par. 6. col. 1604. c. f.
 Historia de David & Bethsabæe Vriaque exponitur de Christo & lege, ac populo Iudaico, &c. parte 5. col. 32. b.
 Historia Machabeorum post historiam Iudith sequitur, sed utraque quo tempore contingerit. par. 4. col. 221. c.
 Historia hominis descendens ab Ierusalem in Iericho, an fuerit parabola vel res gesta, & quod moraliter significat hominem peccatorem. parte 5. col. 843. c.
 Historia non tota spiritualem intelligentiam sonat, sed tota iuuat, sicut non omnia quæ sunt in ciuitate sonant sed omnia iuuat. parte 1. col. 1464. b.
 Historicus sensus si regnum charitatis edificat, cupiditatis dissipatice non est necesse allegoricè exponi, lector tamen sententiam dote recte fidei honorare debet, & intactam suam expositione relinquere. parte 1. col. 702. d. c.
 Historia regum eo spiritu condita est quo & cetera scriptura sancta volumina. parte 2. col. 309. a.
 Historia aliquando pretermittenda est, vt reficiat nos spiritualis intelligentia, non historialis, & de hoc exemplum. parte prima, columna 1587. a.
 Historia spiritalem intellectum fouens quadam pleno eloquio quasi pullos proferit, quadam verò & legentis animum ad altiora perducit, & quasi sub se ona continens, ex quibus pullos producat. parte 1. col. 1586. f.
 Historia sola pascuntur sape mentes carnalium, spirituales verò allegorice nubem penetrant, vt spiritualiter verba Dei cognoscant. parte 1. col. 677. a.
 Historia stricta est, & euagandi non habet facultatem. parte 4. columna 2048. c.
 Historia scriptura seruanda est in quibusdam locis & allegoria, & saepe allegoria quærenda est, aliquando sola historia tenenda, vt tardiores pascantur per historiam, & velociores ingenio per allegoriam. parte 1. col. 677. a.
 Historie verba, minus aus in arbore vel in terra. parte prima, columna 1586. f.
 Historie veteris Testamenti figuratiue fuerunt, & omnia in figura contingebant illis, & hoc duobus modis. parte 1. col. 301. d.
 Historie ordo cum deficit, sese nobis intellectus mysticus quasi apertus iam foribus ostendit. parte 1. col. 301. f.
 Historiam defecere secundum significationem vocum contingit multipliciter in parabolicis locutionibus. parte 1. ibidem.

Historiam

Historiam vel chronicam qui scribit, debet ita fideliter scribere illa que sunt ad vituperium, sicut illa que sunt ad laudem. parte 2. col. 1123. c.

Historiam scribentes, ordinem rei gesta & temporum seruare debent. Aliter est scribentibus carmen lyricum. parte quarta, columna 304. c.

Hodie & cras pro presenti seculo accipiuntur. par. 4. col. 1266. f. Hodie genitile, an & quomodo probatur ex illo aternitas Christi. parte 3. col. 443. c. 481. b. c.

Holocaustum quid sit, & quot erant partes hostia. parte prima, columna 651. c.

Holocaustum quid sit re & moralitate. parte 4. col. 461. b. & erat dignus sacrificium. col. 643. c.

Item parte 3. columna 28. f. Item parte 1. columna 905. c. 906. d. e. f.

Item parte 2. columna 1168. a. & col. 1289. a. b. Holocaustum omne sacrificium: sed non conuertitur, sunt multa bona que aguntur, sacrificia, sed non holocausta. parte prima, columna 954. f.

Holocaustum debitum ut Deo offerretur, non sufficerent omnia ligna libani ad ipsum cremandum, nec omnia animalia ad offerendum. parte 4. col. 350. e.

Holocausta & sacrificia, licet de eis in decalogo non fiat mentio, tamen antea & specialiter quando Deus eduxit populum de Aegypto, precepit eis de agno, & c. par. 1. col. 476. f.

Homicidium non euadit diminutionem ultionem, nec propter fortitudinem, nec propter propinquitatem. par. 1. col. 167. c.

Homicidium apud Aegyptios minus habetur quam adulterium. parte 5. col. 328. e. f.

Homicide ardent ira & infania. Si posses videre animas homicidarum, plus plangeres eas quam putrescentia corpora ulceratorum. par. 1. col. 562. f.

Homicidium prohibetur, per quod effunditur sanguis corporum. par. 5. col. 1387. f.

Homicidium ut dicit Rab. Sa. prohibetur tantum quinto precepto: cetera vero lesiones corporis prohibentur aliis preceptis iudicialibus. Aliter dicunt doctores nostri, & c. parte 1. col. 673. c. & col. 683. b. c.

Homicidij punitionem quomodo Iudei false sententiant. parte 4. col. 2211. a. b. c.

Homo ab humo appellatus. parte 3. col. 177. a.

Homo à prima creatione factus est potens non mori per donum iustitie originalis: & per consequens liber ab omnibus istis miseriis: sed ipso peccante, iuste subtractum est ab eo donum originalis iustitie: & sic subiectus est miseriis & penalitibus huius vite. parte 3. columna 2173. c.

Omnis homo ab origine iam vitiatum descendit. parte tertia, columna 194. c.

Homo nascitur per mulierem subdita culpa, ideo reatus primi infirmitas in prole propagatur. parte 3. col. 251. c.

Hominis formatio à principio seminis describitur: quod est de superfluo alimenti dealbato ad modum lactis. parte tertia, columna 136. e. f.

Homo sicut ex duabus substantiis constat, ita duabus vitam conseruat. Caro sustentatur corporali cibo & anima verbo diuino. parte 4. col. 1011. b.

Item parte 1. col. 55. b. c.

Homo tribus constat, scilicet spiritu, anima, & corpore, & aliquando duo dicuntur, quia sepe anima cum spiritu nominatur. parte 6. col. 603. a.

Homo dicitur omnia, quia cum omnibus habet aliquid commune, vel vniuersa, id est, diuites & pauperes, & omnes differentias hominum. parte 3. col. 82. d. e.

Homo dicitur minor mundus, & comparatur ad creationem mundi corporalis. par. 1. col. 2. a. & in omni homine figura omnium elementorum continetur. parte 1. col. 803. a. b.

Homo tribus modis dicitur, per naturam, per culpam, & per infirmitatem. par. 3. col. 48. d.

Homo in quas miseria cecidit merito primi peccati, nota. parte 3. columna 130. d.

Homo in sacra scriptura frequenter nomine anime intelligitur. parte 3. columna 1820.

Item par. 5. columna 509. c. 510. e.

Homo est ad imaginem & similitudinem Dei, non secundum corporis formam sed mentis, ad similitudinem verae imaginis Christi, qui est imago Dei inuisibilis. par. 4. col. 1082. e.

Homo tribus modis dicitur, per naturam, per culpam, & per infirmitatem. parte 3. col. 48. d.

Homo omnis à Deo recipit speciale beneficium, scilicet, rationem & intellectum propter quod ad laudem Dei tenetur assurgere. parte 3. columna 1200. f.

Homo in specie humana reponitur per animam. par. 5. col. 1167. c.

Homines scriptura nunquam dicit quos à bestiis ratione distinguit, id est quos non ateri bestiis passionum motu demonstrat. parte 3. columna 314. e. f.

Homo dicitur creatura mundi, vel per excellentiam vel per conuenientiam. parte 6. col. 23. c.

Hominem quem peritulum nouit Deus, cur eum fecerit, querere non debemus, & quare. parte 3. col. 130. e.

Homo duplex, interior, scilicet, & exterior, & sunt in eodem. parte 6. columna 91. c.

Item parte 1. col. 1396. e. f.

Homo interior per fidem spiritum Dei attrahit, & inde uiuit, & rursum, ei quod uiuit, quod bene facit, quod orat, quod cogitat, denique omnia bona sibi ascribendo, reddit. parte quarta, columna 1020. e.

Homo à quatuor elementis ex quibus constat portatur secundum sensum mysticum. par. 5. col. 704. f.

Homo aliquando accipitur qualis factus est secundum naturam, aliquando vero accipitur qualis efficitur per culpam. parte 3. columna 47. c.

Homo qui obediendo & carne spiritualis futurus erat, peccando etiam & mente carnalis factus est, ut sola cogitet quia ad animam per imagines corporis trahit. par. 3. col. 79. c.

Homo catus in exilio quasi in patria gaudebat, sed Deus extra apparens hominem intus reuocat, ut viso quod amisit, graue doleat quod tolerat. parte 3. col. 89. b. c.

Homo implicatur fluxu actibus, dum non perfecte mundum deserit, dum non disrictio studio, sed dissolutis gressibus vadit. par. 3. columna 96. e. f.

Homo non oportunitus à seculo auertitur, nisi his voluptatibus nugatoris labores & dolores misceantur. par. 3. col. 494. f.

Homo semper desiderat aduentum futuri temporis, quod non est nisi propter aliquod bonum non habitum consequendum. par. 3. columna 104. f.

Homo sepe nescit quantum sit onus sui peccati, vel si nouit desiderio carnis & consuetudine mali impeditur, nequit dignesce, nisi Deus dimittat, & solum excitet in lachrymas, quod maxime facit praesidio inferni. par. 3. col. 138. d. e.

Non est natura hominis, & etiam sancti cordis, arcana cognoscere. parte 4. col. 1171. b. Interl.

Homo celum est contemplatione, infirmus temptationum caligine, terra dum fructificat, mare dum mutabiliter agitur. parte 3. columna 142. d.

Omnis homo qui per id quod male agit, quod sibi aliud quam carcerem facit, ut hunc animi reatus pramat, etiam si exterius nemo accuset. parte 3. col. 153. b.

Homo nunquam in eodem statu permanet, quomodo hoc intelligendum. parte 3. col. 168. f.

Homo dum habet quid faciat, non debet tentare Deum. parte 2. colum. 381. c. Interl.

Homo quando dicitur uelle vel agere, secundum quod homo, & quando aliter. parte 6. col. 97. c.

Homo uiuit urbane & conuenienter, quando compatienter se habet ad afflictum, & quando ad seipsum s. habet mundum, & ad Deum se habet reuerenter. parte 1. col. 1598. f.

Homo se bene habeat ad proximum secundum quatuor, sper veritatem in ore, zelum bonum in corde, largitatem in manu, & benignitatem in affectu. parte 6. col. 562. d. e.

Homo malus nusquam est securus, quia timet sibi insidiari ab illis quibus

quibus intulit mala, licet non semper sit ita. par. 3. col. 1724. d.

Homo nouem modis participat, consentiendo in furto. parte tertia, columna 1729. b.

Homo promotione indignus, & ad illam promotus comparatur simia, que quanto plus ascendit tanto magis suam turpitudinem ostendit. parte 3. col. 2009. c.

Homo secundum carnem que traducitur à parentibus à puluere originatur. parte 1. col. 1345. a.

Homo qui non restringit fomitem suum, sed magis laxat ei habenas, cadit in gehennam. par. 4. col. 286. f.

Homo incurrit fomitem peccandi ex sua culpa, propter quam subblata est ei iuste originalis iustitia. parte 3. col. 2045. c.

Homo quidquid habet boni, à Deo habet, sed quidquid nequitie, ab ipso homine est. parte 3. col. 2058. f.

Homo propter pronitatem ad malum comparatur nauis in flumine currenti. parte 3. col. 2112. f.

Homo secundum se nihil est in conspectu Dei, nec aliquid habet à se boni: propter quod quidquid à Deo sibi fit, debet magnum reputari. parte 4. col. 2180. d. e.

Homo quilibet qualis inuenitur in morte, talis presentabitur in iudicio. parte 3. col. 426. f. Item parte 5. col. 174. f.

Homo indiget victu, vestitu, armis & similibus, in quibus non sufficit unum, sed multa. parte 6. col. 289. c.

Homo post mortem an habiturus sit similem dignitatem quam uiuens habuit. par. 3. col. 2023. c.

Homo baptizatus si statim moritur non indiget lotionem, tamen si superuiuat indiget lotionem pedum spiritualium. i. affectionum mentis. par. 5. col. 1285. a.

Homo relinquit patrem & matrem quoad cohabitationem, non quo ad dilectionem. par. 1. col. 83. a.

Homo excelsit omnia animalia in sensu tactus, & non in aliis sensibus. parte 1. col. 315. f.

Homo quidam eiecit demonem à quodam in nomine Christi, & tamen fuit prohibitus à discipulis Christi. Sed utrum fidelis vel infidelis fuerit, habetur duplex opinio. parte 5. col. 579. c.

Homo qui tantum uerba scitatur nihil habebit, exponitur vel de discipulo qui magis diligit ornatum uerborum, quam bonam scientiam vel sententiam. Vel exponitur de doctore qui habet bona uerba, & mala facta. parte 3. col. 1686. f.

Homo auertens se à Deo meretur iuste ut Deus retrahat gratiam suam ab eo cuius affectus est illuminare intellectum, & molificare affectum. parte 4. col. 84. f.

Homo maledicatur qui opus Dei facit fraudulenter: quod quidem opus est ordo executionis diuine iustitie. par. 4. col. 873. b.

Homo non reddens vota cadit in peccatum, nisi per impotentiam excusetur. parte 3. col. 1693. c.

Homo ita brevis vita est, quod quidquid contingit in ea, debet reputari inane. par. 3. col. 702. f.

Homo magis curat de fama in uita in terra propria quam aliena, & exemplum de hoc datur. parte 3. col. 784. f.

Homo non debet turbari, seu admirari cum uidet aliquos malos in presenti prosperari, & se talibus priuari, quia totum oppositum erit in futuro. par. 3. col. 786. f.

Homo magnificus inclinatur ad dandum quod petitur, quando prius prestita beneficia per eum allegantur. par. 4. col. 1042. f.

Homo potest licite timere à cali constellationibus ad hoc quod consulat de habendo remedio contra dispositiones ad infirmitates corporis, & malas passiones, & alia huiusmodi, que possunt ex influenza cali causari. parte 4. col. 659. c.

Homo omnis intelligitur nomine creaturarum, quia habet quandam similitudinem cum omni creatura. par. 6. col. 22. f.

Homo potest dicere à spiritu sancto aliquid dupliciter. p. 6. col. 201. a. b.

Hominum tria genera secundum tria loca & genera animi inueniuntur. par. 3. col. 1210. c.

Homo est altus inter omnes creaturas corporales, angelus altior, Deus solus est altissimus. par. 5. col. 684. f.

Homo humilis & Deo suppositus iustitiam accipit, cōpositus perdit: & quare. par. 3. col. 119. c.

Homo dicitur simpliciter bonus bonitate uoluntatis magis quam aliarum potentiarum anime. par. 5. col. 711. b.

Homo inter creaturas inferiores est nobilior, quia ad imaginem Dei factus. parte 1. col. 1605. c.

Homo redditur simpliciter ineptus per peccatum, & aptus per gratiam ad occultum diuinum, secundum quid uero per immundiciam corporalem. parte 6. col. 885. b.

Homo est pessimus animalium & ideo arguetur, & acriter punietur. parte 3. col. 245. c. & col. 2038. f.

Homo malus non habet amicitiam ad se, nec ad alterum, igitur si sic miserum est malum esse fugiendum est malicia intente. par. 3. columna 2033. c.

Homo de his circa que sollicitatur in uigilia, solent in dormiendo occurrere phantasmata, & sic sollicitus in uigilia de dilectione Dei, solent consimilia phantasmata occurrere in dormitione. parte 1. col. 1499. c.

Homo non solum in concreto, sed etiam in abstracto dicitur talis sicut ille cui largitas conuenit per excellentiam, non solum dicitur largus, sed etiam ipsa largitas. p. 3. col. 301. a.

Homo qui notabiliter seruum flagellat delinquentem, signum est crudelitatis, exemplum de Platone. parte 3. col. 2185. c.

Homo quantumcunque exercitatus in uirtute patientie, per defectibilitatem liberi arbitrij potest ab ea cadere, & sic frustrari remuneratione. parte 4. col. 988. f.

Homo perfectus in uirtute patientie non solum sustinet aduersa patienter, sed etiam gaudent. ibidem.

Homo se dignitati preferens aliquando deiecitur spiritualiter sententia damnationis, vel etiam aliquando pena temporalis de positionis, propter quod debet refugere sicut patres antiqui. parte 5. col. 900. f.

Homo de penuria ueniens ad magnam abundantiam, ex hoc in semetipso solet eleuari, & à Dei amore retrahi & impediri. p. 1. columna 1500. f.

Homo debet officium dignitatis assumere cum timore, & pro utilitate populi, non pro pecunia vel precio ductus. parte sexta, columna 843. a. b.

Homo ad maiorem statum eleuatus, quam sui parentes, non debet obliuisci reuerentia eorum, ne Deus obliuiscatur sui, illa gratiam suam ab ipso subtrahendo. parte 3. col. 2085. c.

Homo constituens aliquam legem obligatur seruare illam. parte 5. columna 378. f.

Homo debet reconciliari fratri suo eundo ad eum pedibus nudis mentis & corporis. parte 5. col. 109. c.

Homo iniuriam propriam debet ferre, sed iniuriam Dei nullo modo tolerare debet. par. 5. 86. f.

Homo omnis est diligendus ex charitate, siue amicus siue sit inimicus. parte 5. col. 117. c.

Homo non debet, nec ualet etiam contra Deum iudicem. parte 3. columna 127. c.

Homo semper suam innocentiam debet custodire. parte 3. ibidem.

Homo licet debeat se indicare iudicio discussionis proprie conscientie, non tamen iudicio absolutionis à culpa. parte 6. col. 224. f.

Homo asstet Deo qui omnium index est dupliciter, vel orando, quia tunc humanam refert ad Deum, vel prophetando, & tunc diuina refert ad homines. parte 6. col. 283. c.

Homo preparans se ad opus corporale solet lumbos accingere, per quod metaphorice designatur preparatio ipsius ad attendendum uerba domini diligenter. parte 3. col. 349. c.

Homo quando redditur idoneus ad sumptionem eucharistie, & quando non. parte 6. col. 290. f.

Homo subtracto usu rationis non differt à bestiis. parte quarta, columna 1548. f.

Homo peccatis bis vel ter eodem genere peccati resurgere potest, non autem si quater secundum Hebreos, imo tale peccatum irremissibile est, & quomodo hoc intelligatur. parte 4. col. 1333. c.

Homo pollutus quare magis polluit aliud tactu suo ad cibum vel potum pertinens, quam pannus ex tactu carnis sanctificatus sanctificat. Et assignatur duplex ratio. parte 4. col. 2179. c.

Homo cum se interficit quomodo à peccato excusari potest. parte 4. col. 2577. a. b.

Homo grauius punietur repellendo fidem auditam, quam moriens in Gentilitate. parte 5. col. 211. c.

Homo quomodo habet in sua potestate membra sibi abscondere, & qualiter non. parte 5. col. 302. c. f.

Homo est creatus ad reparationem angelica ruina. p. 5. col. 1328. a.

Homo formatus est extra paradysum, & positus in paradiso, ut operaretur & custodiret illum: dupliciter exponitur. parte 1. columna 67. c.

Homo propter inobedientiam. s. gustato ligno, non statim mortuus est, sed incipit ad mortem tendere. parte 1. col. 75. c.

Homo in primo statu de quibus habuit notitiam perfectam naturaliter. parte 4. col. 189. c.

Homo qualiter in primo statu potuit superare tentationem. parte 1. col. 87. b.

Homo propter peccatum continue insudat labori. par. 1. col. 112. f.

Homo ministerio angelorum de paradiso eiectus est. parte prima, columna 107. c.

Homo si sterisset in statu nature condita habuisset plenum dominium super creaturas inferiores se. parte 3. col. 1923. c.

Homo post diluvium non habuit dominium super animalia sicut ante habebat Adam in statu innocentia. parte 1. col. 165. b.

Homo quilibet quantumcunque iustus, est debitor mortis ipsi Deo propter peccatum primi parentis. parte 5. col. 1027. b.

Homo quantumcunque iustus non potest dici purus, nec per consequens potest de diuinis iudiciis contendere. parte 3. col. 131. c. & columna 132. f.

Homo variis iuribus subiectus est, & alligatus diuersis respectibus. par. 5. col. 325. b. c.

Homo quatuor vitiis spiritualiter denaturatur, quæ sunt, subtrahitio alimentis spiritualibus, luxuria, & gula, detractio mendacium pernitiosum, & significantur per quatuor plagas denastantes aliquam terram. par. 4. col. 1175. c.

Homo nullus est mundus à peccato, scilicet originali, nec infans, cuius vita est vnus diei super terram. parte 6. col. 1379. e.

Homo ex puris naturalibus non potest mereri vitam æternam. parte 5. col. 325. b. c. 327. 328.

Homo est vnus labij quando similiter loquitur de proximo in presentia & absentia eius: & lingue diuersa quando bona loquitur in presentia proximi, & mala ipso absente. parte 1. columna 179. a. b.

Homo habuit dominium naturale in creatione. parte prima, columna 74. f.

Homo essentialiter perfectior est calo, nec influentia corporum celestium arguit eorum perfectionem specificam ultra formaliter viuentia. parte 1. col. 1490. e. f.

Homo aliquando excellenter accipitur, qui Dei imaginem & naturam seruat dignitatem. Aliquando peccator, in quo dignitas deformatur. parte 1. col. 1015. a.

Homo dum habet quid faciat, non debet tentare Deum. parte 2. columna 381. b.

Homo quando dicitur velle vel agere, secundum quod homo, & quando aliter. parte 6. col. 94. f.

Homo viuunt urbane & cōuenienter, quando compatiēter se habet ad afflictum, & quando ad seipsum se habet munde, & ad Deum se habet reuerenter. parte 1. col. 1598. f.

Homo se bene habeat ad proximum secundum quatuor. s. per veritatem in ore, zelum bonum in corde, largitatem in manu, & benignitatem in affectu. parte 6. col. 561. b.

Homo sepe nescit quantum sit onus sui peccati: vel si nouit, desiderio carnis & consuetudine mali impeditur nequit digne flere, nisi Deus dimittat, & solutū excitet in lachrymas, quod maxime facit premissio inferni. parte 3. col. 138. d.

Homo literatus cui dedit dominus gratiam docendi, nulli debet claudere horreum doctrine sue seu consilij, sed omnibus liberaliter aperire. parte 1. col. 410. f.

Homo per dilectionem debet cor suum reducere in Deum in ingressu lecti ad dormiendum, & egressu ad vigilandum. parte 1. columna 1499. c.

Homo dicitur vas quod fit, & per quem fit, & quando homo facit vas utile, & quando efficitur vas in contumeliam. parte prima, columna 1282. f.

Homo cecus in exilio quasi in patria gaudebat, sed Deus extra

apparens, hominem intus reuocat, ut viso quod amisit, graue doleat quod tolerat. parte 3. col. 89. b.

Homo in periculo positus non debet confugere ad diuinum auxilium contemnendo humanum, quia hoc esset tentare Deum, ideo debet uti auxilio humano quantum potest, & residuum diuino. parte 6. col. 445. a.

Homo in periculis positus semper debet agere ad sui liberationem illud quod potest secundum viam humanam, ut non tentet Deum omittendo illud propter quod potest euitare periculum, quantum potest, & c. parte 1. col. 191. c.

Homo quomodo potest confidere in homine. parte 3. col. 1567. c.

Homo qualiter Deum tentat in acquisitione scientie vel sapientie vel aliquo negotio. parte 3. col. 1885. b. c.

Homo pro cecitate exilij se non nouit, quæ contingit, quia à facie Dei se abscondit, quod iam pena ipsa monitus dolet. parte 3. col. 163. c.

Homo interior noster dicitur habere Deum patrem, aut diabolum, & quando. parte 1. col. 670. d.

Homo semper est in peccato vel gratia. parte 3. col. 137. c.

Homo quisque, domus vna est, vel Dei vel diaboli. par. 5. col. 877. c.

Homo mollis & effeminatus & instabilis qui frequenter peccat mortaliter, & iterum reciduat, per mulierem patientem menstruum designatur. parte 1. col. 1037. c.

Homo magnus in scientia vel virtutibus, qui ex donis gratuitis nimis erigitur, & ideo Deo permittente & diabolo procurante in enormia vicia labitur, ille significatur per regem Aegypti. parte 4. col. 1311. c.

Homo sapiens ratione prophetia & constans pro defensione iustitie, significatur per Habacuc. parte 4. col. 1790. f.

Homo pulsus à paradiso, nauis ferenti poma & etiam aquile comparatur, quare & quomodo. par. 3. col. 130. e.

Homo bonus & literatus, qui de voluntate domini suscipit ecclesiam regendam, secularem vel religiosam, moribus tamen deformatam, significatur per Osee. par. 4. col. 1698. f.

Homo dicitur folium, & etiam stipula, & quare. parte tertia, columna 163. c.

Homo ociosus deditus delicijs & pecuniosis, dicitur pecus pinguis, & quare. parte 4. col. 1879. c.

Homo eleuatus per status eminentiam & potentiam mundanam, significatur per arborem, & quare. parte 4. col. 1543. c.

Homo literatus potens in scripturis, per Iepthe potest intelligi. parte 2. col. 234. f.

Homo potens qui ex potentia atque malicia, ultra modum in superbiam eleuatur, significatur per Pharaonem. parte quarta, columna 1243. c.

Homo dicitur fanum & caro, & quare. parte 4. col. 347. a. b.

Homo in peccatis natus & nutritus, significatur per Moab. parte 4. columna 829. c.

Homo declinat à iustitia quadrupliciter. parte 3. col. 320. f.

Homo est omnis filius hominis, sed non econuerso, ut Adam. parte 3. columna 494. e. f.

Homo intelligitur per terram, hanc Deus visitat, inebriat & locupletat. parte 3. col. 889. c.

Homo dicitur arbor, & quare. parte 3. col. 1574. c.

Homo dicitur arbor conuersa, & quare. parte 1. col. 1575. c.

Item parte 3. col. 1808. f.

Item parte 5. col. 74. d.

Homo edocetur de sacra scriptura dupliciter. Vno modo ab homine perito: Alio modo à Deo. parte 3. col. 1385. b.

Homo animalis quare sic nominetur. parte 6. col. 257. b.

Homo virtuosus omnia prospera & aduersa optime fert ad modum tetragoni, qui in quolibet latere bene sedet. parte sexta, columna 605. b.

Homo potest crescere in merito quandiu est in via quantumcunque non debet dicere sufficit. parte 6. col. 594. f.

Homo debet amare seipsum secundum partem intellectuam quæ est homo interior, non secundum partem sensitivam, quæ est homo exterior. parte 6. col. 745. c.

Homo quilibet quantumcunque pauper potest aliqua opera pietatis facere. parte 5. columna 579. c.

Homo

Homo, quomodo & ad quem reparatus est per incarnationem Christi. parte 3. col. 312. f.

Homo nomine vniuersa creatura intelligitur, & quo modo. parte 6. col. 714. f.

Homo conuenit cum alijs animalibus quantum ad rationem materia longinqua, in hoc quod est factus sine formatus de limo terre sine de puluere. parte 1. col. 63. b. c.

Homo mollis & effeminatus & instabilis qui frequenter peccat mortaliter, & iterum reciduat, per mulierem patientem menstruum designatur. parte 1. col. 1039. c.

Homo magnus in scientia vel virtutibus, qui ex donis gratuitis nimis erigitur, & ideo Deo permittente & diabolo procurante in enormia vicia labitur, ille significatur per regem Aegypti. parte 4. col. 1311. c.

Homo sapiens ratione prophetia & constans pro defensione iustitie, significatur per Habacuc. parte 4. col. 1791. c.

Homo pulsus à paradiso, nauis ferenti poma & etiam aquile comparatur, quare & quomodo. parte 3. col. 130. e. f.

Homo bonus & literatus, qui de voluntate domini suscipit ecclesiam regendam, secularem vel religiosam, moribus tamen deformatam, significatur per Osee. parte 4. col. 1698. f.

Homo interior noster dicitur habere Deum patrem, aut diabolū, & quando. parte 1. col. 670. a.

Homo semper est in peccato vel gratia. parte 3. col. 137. c.

Homo quisque, domus vna est, vel Dei vel diaboli. parte quinta, columna 877. c.

Homo sepe nescit quantum sit onus sui peccati: vel si nouit, desiderio carnis & consuetudine mali impeditur nequit digne flere, nisi Deus dimittat, & solutū excitet in lachrymas, quod maxime facit premissio inferni. parte 3. col. 138. e. f.

Homo ex puris naturalibus non potest mereri vitam æternam. parte 5. col. 412. f.

Homo literatus cui dedit dominus gratiam docendi, nulli debet claudere horreum doctrinae sue seu consilij, sed omnibus liberaliter aperire. parte 1. col. 410. f.

Homo per dilectionem debet cor suum reducere in Deum in ingressu lecti ad dormiendum, & in egressu ad vigilandum. parte 1. columna 1499. c.

Homo dicitur vas quod fit, & per quem fit, & quando homo facit vas utile, & quando efficitur vas in contumeliam. parte 1. col. 1282. e. f.

Homo cecus in exilio quasi in patria gaudebat, sed Deus extra apparens, hominem intus reuocat, ut viso quod amisit, graue doleat quod tolerat. parte 3. col. 89. c.

Homo in periculo positus non debet confugere ad diuinum auxilium contemnendo humanum, quia hoc esset tentare Deum: ideo debet uti auxilio humano quantum potest, & residuum diuino. parte 6. col. 446. d.

Homo in periculis positus semper debet agere ad sui liberationem illud quod potest secundum viam humanam, ut non tentet Deum omittendo illud propter quod potest euitare periculum quantum potest, & c. parte 1. col. 191. b. c.

Homo quomodo potest confidere in homine. parte tertia, columna 1567. c.

Homo qualiter Deum tentat in acquisitione scientie vel sapientie vel aliquo negotio. parte 3. col. 1885. c.

Homo pro cecitate exilij se non nouit, quæ contingit, quia à facie Dei se abscondit, quod iam pena ipsa monitus dolet. parte 3. columna 164. e.

Homo debet in Deo confidere propter quinque. Ex diuina potestate, ex diuina veritate, ex Dei pietate, & ex diuina charitate. parte 3. col. 164. f.

Homo qualiter ex creaturis ascendit in cognitionem Dei. parte 3. columna 239. b. c.

Homo declinat à iustitia quadrupliciter propter impotentiam, timorem, ignorantiam, & fauorem. parte 3. col. 319. c.

Homo duplex habet remedium contra malum illatum sibi. Vno modo per se, scilicet quando habet diuitias, vel filios potentes, & c. Alio modo quando habet remedium per amicos bonos si sibi remanserint. parte 3. col. 94. f.

Homo in vita presentis quatuor communiter desiderat, & per oppositum quinque quasi abhorret. par. 1. columna 1630. e. f. 1631. a. b. c. & columna 1632. f.

Homo debet ordinari respectu affectus rationalis, respectu motus vegetabilis, respectu actus sensualis & conuictus civilis. parte 1. columna 1063. c.

Homo ordinatur in Deum per debitum cultum patrie. parte prima, columna 905. c.

Homo ordinatur secundum tres vires per precepta iudicialia. parte prima, columna 685. c.

Homo finaliter ordinatur ad beatitudinem facultatem naturæ excedentem. parte 3. col. 1692. f.

Homo ordinatur ad fidem supernaturalem vim naturalis rationis transcendentem. parte 1. col. 1562. f.

Homo ordinatur ad Deum per oblationes sacrificij & festa solemnia. parte 1. columna 1388. c.

Homo ordinatur ad Deum bene per fidem charitate formatam, & hoc in tribus. parte 3. col. 1133. c.

Homo ista statuta formatus est, ut ex figura corporis disponatur & doceatur contemplari, & amare celestia. parte 3. col. 1372. c.

Homo præter corpus habet aliquid notabile & stabile, scilicet animam intellectualem, ratione cuius Deus habet specialem curam de eo, prouidendo & in futuro. parte 3. col. 164. f.

Homo ordinatur in Deum per veritatis cognitionem & peccati detestationem. parte 3. col. 2041. c.

Homo dicitur folium, & etiam stipula, & quare. part. 3. col. 164. e. f.

Homo vicinior luci, sentit quid ante fuit, & quo est dignior sibi videtur indignior, & longe esse quo propior, & c. parte tertia, columna 379. c.

Homo iniquus si fugit accedente patre, ipse se alienat, non pater abiicit eum. parte 3. col. 1129. a.

Homo eleuatus per status eminentiam & potentiam mundanam, significatur per arborem, & quare. parte 4. col. 1544. f.

Homo putredo, filius hominis vermis vocatur, & c. parte tertia, columna 246. d. e.

Homo habitat cum sapientia in reata per charitatem, sed dicitur homo habitare cum sapientia creata habens eam, in quantum reflectitur super se ad cognoscendum & amandum sapientia donum. parte 6. col. 1404. f.

Homo omnis terrenus ex viri & mulieris semine ortus, temporalis vite sortitur exordium, & per mortem transit de mundo. parte 3. columna 1906. f.

Homo literatus potens in scripturis, per Iepthe potest intelligi. parte 2. columna 235. c.

Homo potens qui ex potentia atque malicia, ultra modum in superbiam eleuatur, significatur per Pharaonem. parte quarta, columna 1292. c.

Homo dicitur fanum & caro, & quare, & c. parte quarta, columna 347. b.

Homo in peccatis natus & nutritus significatur per Moab. parte 4. columna 871. c.

Homo secundum intellectum mentis ad imaginem Dei creatus est, quanquam in corpore quandam proprietatem habeat quæ hoc indicet. par. 1. col. 45. f. & col. 51. a.

Homo quomodo immortalis factus est præ alijs animantibus, & tamen cum illis communem accepit alimoniam, & c. parte 1. columna 39. f.

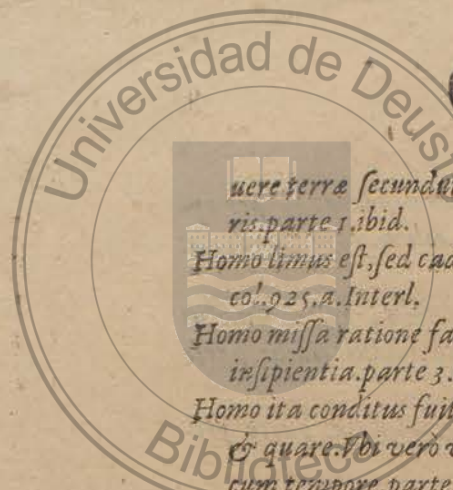
Homo qua utilitate inter cetera animantia dominatum percipit, & ad quos usus & quæ solatia sunt hæc creata homini si non peccasset. parte 1. col. 40. a.

Homo factus est in prima mundi conditione, cum Deus omnia simul creauit, ut esset ratio creandi hominis, non actio creata. parte 1. columna 61. b.

Homo quodammodo creatus est immortalis. Mortalis erat conditione corporis animalis, immortalis beneficio conditoris. parte 1. columna 61. c.

Homo factus est immortalis: non per naturam, quasi non potens mori sicut angelus, sed per gratiam, id est potens non mori. parte 1. col. 63. c.

Homo est factus de limo terre, Hebraica litera habet, de pul-

uere terra secundum illud: Pulvis es, & in pulverem reuer-
tis. parte 1. ibid.
Homo limus est, sed cadendo à iustitia, limus profundus est. parte 3.
col. 925. a. Interl.
Homo missa ratione factus est similis iumentis non alia re, sed in
insipientia. parte 3. col. 784. d
Homo ita conditus fuit, ut manente illo descenderent tempora,
& quare. *Idi vero* verum contigit, offenso creatore, ire capit
cum tempore. parte 1. col. 104. e. f
Homo ad similitudinem Dei factus. parte 1. 1065. b
Homo qui promerenda vite mercedem bene agendo non prouidit
in conspectu domini vacuus apparebit. parte 1. col. 1554. e
Homo deservit à Deo propter peccatum cedit cupiditatibus, atque
consentit & vincitur. parte 4. col. 512. e
Homo de celesti præsidiis non tantum presumat ut nō etiam ipse
assistat vigilando. parte 2. col. 17. e
Homo qui nuper acceperit uxorem prohibetur ire ad bellum &
quid id significet. parte 1. col. 1603. b
Homo frequenter desiderat & appetit, quod tamen non semper
expedit, ideo non exauditur à Deo, exemplum de Paulo, &c.
parte 6. col. 160. f
Homo dicitur in malitia sua proficere translatiue qui procedit in
illa. parte 6. col. 750. f
Homo qui consentit peccato ex passione peccat, nolens, sed qui con-
sentit peccato ex malitia & habitu inclinante voluntatem,
peccat voluntarie. parte 6. col. 411. c
Homo nullus potest se scire esse sine peccato, nisi specialiter sibi
Deus reuelauerit. parte 6. col. 1381. a. b
Homo in senectute magis debet animari ad bonum quam alio
tempore. parte 3. col. 2957. c
Homo aliquando propter senectutem fit ineptus ad generandum,
qui tamen propter bonam mulieris aptitudinem ad concipien-
dum quandoque generat, sicut Abraham qui multos filios
habuit. parte 6. col. 925. c
Homo cum sit animal civile, ille qui refugit habitationem com-
munem hominum, vel est bestia, vel melior homine. p. 6. 938. e
Hominis status per quatuor portas insinuat, quibus custodes
adhibendi sunt, qui & quales. parte 2. col. 1115. c
Hominis status triplex, scilicet veteris legis, noua legis, & futura
vite. parte 6. col. 740. d
Hominis valor plus apparet & commendatur post eius mortem
quàm ante. parte 5. col. 1161. c
Hominis magna dignitas ostenditur, cum quasi consilio creatur,
nec simpliciter dicitur sicut de ceteris: Fiat homo, sed, Facia-
mus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. parte
1. col. 30. f
Hominis conditio dignior est inter ceteras creaturas, & quare.
parte 3. col. 134. e. f
Hominis conditio ut dignior præ ceteris ostendatur, manibus di-
citur factus præmissio consilio. parte 3. ibid.
Hominis productionem in primordiis scriptura denominat tripli-
citer, scilicet per verbum formauit, per verbum genuit, & per
verbum edificauit, & quid unumquodque istorum denotet.
parte 1. col. 86. e. f. & 87. a. & 88. d
Hominis corpus à Deo formatum est in statura recta, & quare.
parte 2. col. 1401. c
Hominis quatuor extrema iugi meditatione reuoluenda: per
quatuor portas designantur. parte 2. col. 1118. f
Hominis populus possunt dici animi motus qui subduntur sibi
quando obediunt rationi. parte 3. col. 1553. c
Hominis proprium est per deliberationem procedere in factis suis:
quod non conuenit animalibus brutis. parte 3. col. 1672. f
Hominis quantacunque sit dignitas, vilescit in comparatione
Dei. parte 4. col. 81. b
Hominis literati ad religionem vocatio, designatur in vocatione
Abrahe, qui debet dimittere mores, & gestus parentum se-
cularium, aliter non valet habitum sumere religiosum. parte
1. col. 187. c
Hominis multi irati & afflicti modus est mordere labia, & fren-
dere dentes suis, quasi māducans linguā suam. p. 6. c. 1626. e. f

Hominis literati ad religionem vocatio, designatur in vocatione
Abrahe, qui debet dimittere mores, & gestus parentum se-
cularium, aliter non valet habitum sumere religiosum. parte
1. columna 187. c
Hominis perfectio attenditur in eo quod est supremum in ipso, sci-
licet, in intellectu & voluntate, & circa excellentissimum obie-
ctum: & ideo ille perfectus est qui habet mentem eleuatam su-
per corporalia, & ad intelligendum diuina & amandum. par-
te 6. col. 204. c
Hominis quatuor tempora quatuor partibus mundi adaptantur,
à quibus quatuor venti flare debent. parte 5. col. 1569. c
Hominis est duplex pars, scilicet, ratio & sensualitas, que aliter no-
minantur, spiritus & caro & homo interior & exterior. parte
sexta. columna 94. f
Homini data est natura ut esset anima ut viueret, mens ut intel-
ligeret. parte 5. col. 190. d
Homini fuit naturale istud dominium, ut quandiu staret in obe-
dientia ipsius Dei, inferiora obedirent ei, & hoc tribus ratio-
nibus. parte 1. col. 33. c
Homini cum datur potestas herbas, & fructus edendi, subinfertur:
Et factum est ita: & etiam de alijs: quomodo hoc accipiendum
sit, non quod statim ederet, &c. parte 1. col. 34. a
Homini non potuit providere natura de regimento & defensione,
ut dedit auiibus & animalibus brutis, &c. & quare hoc. Sed lo-
co huius habet intellectum, per quem potest cogitare diuersas
artes. parte 3. col. 85. c
Item parte 5. col. 138. f
Item parte 6. col. 285. c
In homine nouo nulla exterior diuersitas alicui præiudicat, sci-
licet, nec sexuum, nec nationum, nec linguarum. parte sexta,
columna 630. f
Homine malo mortuo, corpus datur vermibus ad corrodendum, a-
nima demonibus ad torquendum, & bona temporalia exacto-
ribus ad rapiendum. parte 4. col. 1564. f
Homines qui non possunt semper viuere, naturaliter desiderant
in suis posteris remanere. parte 4. col. 35. b
Homines scriptura sepe appellat, à parte totum: non facile autem
carnes pro hominibus, sed carnem, &c. parte 1. col. 633. b. c
Item parte 3. col. 1565. a
Homines sepe committunt mala que sciunt, permittuntur decipi ut
cadant in mala que nesciunt, quod aliquando à d. purgatione,
aliquando ad initium vltionis fieri solet. parte 3. col. 157. a
Item parte 4. col. 489. b
Homines in ecclesia diuersis meritis & gradibus domino seruien-
tes perseuerent in finem, ne promissam sibi salutē perdant, &c.
& significantur per vasa enea. parte 1. col. 778. f
Homines qui nos insequuntur equi sunt, & omnes qui in carne na-
ti sunt figuratiter equi sunt, & habent ascensores suos. parte
1. col. 619. c
Homines mali in tenebris ignorantia & culpe nutriti & obstina-
ti, puniuntur in inferno grauissimo, & significantur per primo-
genita. parte 1. col. 579. b
Homines in passione positi non sunt protunc corripienti, sed expe-
ctandum est quousque passio transcat. parte tertia 3. col. 44.
f. & col. 183. c
Homines sancti angelicam vitam ducentes, dicuntur angeli. par-
te 3. col. 19. c
Homines pro bono communi laborantes, dicuntur boues aran-
tes. parte 5. col. 42. f
Homines carnales vitam pecudum eligentes, significantur per o-
nagrum & bouem. parte 3. col. 89. c
Homines communiter loquendo magis sunt apti recipere doctri-
nam hominis quam angeli, & quare, &c. Et ex hoc habetur qd
Iesus debuit esse homo, & non angelus, &c. parte secunda,
columna 1023. c
Homines dicuntur docibiles Dei, quia sunt docti, vel quia docent
sacram Dei doctrinam. parte 5. col. 1129. c
Homines plures conuersi sunt ad fidem per apostolorum predica-
tionem, quam per predicationem Christi, &c. parte quin-
ta, col. 1286. d

Homines

Homines tempore communis tribulationis debent continere à pro-
prijs vxoribus, ut Hebræi continuerunt tempore vniuersalis
diluuij. parte 1. col. 151. a. b. & 161. c
Homines ex complexione naturali variis habent inclinationes
ad virtutum actus. parte 3. col. 293. a
Homines superbos in presenti vita, per punishmentem humiliari in
futuro in statera diuine iustitie, certum est, & econuerso, hu-
miles exaltari in futura vita. parte 5. col. 938. f
Homines aliqui curiosi & inutilia operantur magicis artibus,
sed sanitates que sunt ad reducendum homines in Deum
sunt tantummodo virtute diuina. parte 5. col. 1115. c
Homines qui nesciunt rationabiliter respondere, habent modum
conuertendi se ad conuitia, sicut Iudei contra Christum. parte
5. col. 1167. c
Homines primis temporibus erant maioris quantitatis in mole
& duratione, & per consequens maiora membra habuerunt.
parte 1. col. 143. c
Homines maiores sunt in regionibus humidis quam in siccis, &
quare. parte 3. col. 404. f
Homines in vna regione diutius viuunt quam in alia, sicut in re-
gione Pigmeorum viuunt homines tantum nouem annis vel
circiter. parte 6. 1119. c
Homines sicut fuerunt ante diluuium excedentes ceteros in du-
ratione vite, sic fuerunt illo tempore quidam alij ceteros exce-
dentes in corpulentia & corporalibus viribus, & quare. parte
1. col. 135. c
Homines sicut in presenti vita existentes, non cognoscunt ea que
sunt in locis siue in receptaculis defunctorum, sic nec defuncti
que sunt in locis viuentium. parte 3. col. 1233. c
Homines multi reuersi sunt ab inferis, id est mortuis per miracu-
lum, licet non cursu naturali. parte 3. col. 1892. e
Homines pro conseruatione boni diuinitus collati debent sollicita-
ri in operibus Deo placitis, exemplo Abrahe. parte 1. col. 209. c
Homines in die expiationis debebant affligi ieiunio. parte prima.
col. 1050. f
Homines maxime potentes in dignitate constituti frequenter no-
minantur angeli in Apocalypsi. parte 6. col. 1523. c
Homines reddent rationem Deo de omni verbo otioso, & multo
fortius de omni facto. parte 3. col. 2050. f
Homines quibus grauis est sapientia ciuium illam, repellendo la-
borem qui in eius est acquisitione. Et datur exemplum de su-
stincendo lapidem ponderosum. parte 3. col. 2006. f
Homines prudentes quomodo placuerunt magnatis propter iusti-
tiam & sapientiam, & sic effugerunt iniquitatem. parte 3.
col. 2072. d
Homines in magna necessitate existentes emittunt vota domino
exemplo Ione in ventre piscis existentis. parte 4. col. 2034. d. e
Homines Nimia ad vomitum sicut canes reuertentes submersi
sunt. parte 4. col. 2035. c
Homines sapientes etsi habeant de diuinis aliquam notitiam, ta-
men plura ignorant quam sciant. parte 3. col. 302. a
Homines in vitam renouati per sacramentum baptismi signifi-
cantur per reptilia facta in aquis. parte 1. col. 27. b. c
Homines secularibus implicati quomodo ad solum Christi ver-
bum relictis omnibus sequebantur eum. parte 5. col. 1088. c
Homines temporalibus intenti prudentiores sunt quam homines
spiritualibus deputati, & quare. parte 5. col. 916. f
Homines sancti possunt à domino petere vindictam zelo iustitie,
& de suis persecutoribus, & non motu ira. parte quinta.
col. 936. f
Homines aquabuntur angelis, si hic eos imitantur in laude Dei.
parte 3. col. 1502. e
Homines captiui in signum tristitie radebant antiquitus capita
& barbas & induebantur sacco spoliatis vestibus honoris.
parte 4. col. 174. f
Homines antiquitus tempore afflictionis orabant in sacco & ci-
nere. parte 4. col. 1051. c
Homines antiquitus in sepulchro potentum ponebant pretiosa, &
laudebant fortiter & cum diligentia ne à latronibus extra-
berentur. parte 4. col. 1056. f

Homines ad videndum occasionem, & persecutionem fidelium
in primitiua ecclesia conueniebant, diuersimode tamen morti:
quia aliqui veniebant ad videndum fidelium occisionem, ut
mundani. Aliqui ad consolandum & corroborandum: ali-
qui ad contemplandum & persequendum, &c. parte sexta,
columna 227. c
Homines comparantur ad Christum qui est caput nostrum pro-
pter perfectionem, eminentiam, influentiam, & conformi-
tatem in natura, quam habet caput ad membra, &c. parte
sexta, col. 283. c
An homines aliqui reperientur viui in aduentu Christi ad iudi-
cium & sine morte intermedid transferentur ad immortalita-
tem. Vel an morientur subito & resurgent: habentur opiniones,
tamen improbantur & ponitur veritas, &c. parte sexta,
col. 653. c. 655. b
Homines tot saluabuntur, quot remanserunt angeli stantes & ca-
dentes secundum aliquos. parte 1. col. 1656. f
Homines resurgent in eodem instanti. parte 6. col. 655. b
Homines de omnibus partibus mundi adhaerebunt Antichristo se-
ducti à suis predicatoribus, diabolo cooperante mendacibus sig-
nis. parte 6. col. 1671. c. & 1672. f
Homines tempore diluuij duas habebant uxores secundum opi-
niones Hebræorum. parte 3. col. 249. c
Homines tempore diluuij, scilicet, gigantes, erant magni corpore,
sed parui virtute. parte 3. col. 2195. c
Homines ante diluuium omnes unum Deum colebant secundum
Adæ instructionem, licet postea corrupti fuerunt carnalitate
& lasciuia. parte 4. col. 1885. c
Homines tempore diluuij, licet pauci, tamen per aquam salui fa-
cti sunt, in quantum arcam eleuauit à terra: & similiter aqua
baptismalis saluat spiritualiter eos per gratiam sibi datam, &
eleuat mentes à terrenis desiderijs ad petendum celestia. parte
6. columna 1332. f
Homines primis temporibus quomodo ita diu vivebant? Ad hoc
potest ratio multiplex assignari, & c. parte prima, columna
134. d. e. f
Item parte 6. 1175. c
Hominum omnium figura fuit Cain & Abel, de vna matre geni-
ti, qui de radice peccati in hanc vitam propagantur, & alij ter-
renam ciuitatem, alij futuram ciuitatem sunt quesituri. par-
te 1. columna 111. c
Hominum quatuor genera quatuor vicij implicat a significantur
per quatuor gentes, scilicet, inuidi, ecclesie ministri, religiosi, &
principes. parte 4. col. 1267. e
Hominum duo genera sunt inutilia, scilicet, nocentes & prodesse
nolentes, si quid boni habent in hac vita, perdunt tanquam in
terra fundentes. parte 1. col. 390. b. c
Hominum quatuor genera quatuor vicij implicat a significantur
per quatuor gentes, scilicet, inuidi, ecclesie ministri, religiosi, &
principes. parte 4. col. 1267. c
Hominum caro sic immortalis & incorruptibilis condita est, ut
suam immortalitatem & incorruptionem per custodiam man-
datorum custodirent. parte 1. col. 33. c
Hominum duo genera sunt inutilia, scilicet, nocentes & prodesse
nolentes, & si quid boni habent in hac vita perdunt tanquam
in terra fundentes. parte 1. col. 390. b. c
Hominum tria genera à magna cana videntur excludendi, scili-
cet, Gentiles, Iudei, & heretici: & quare. parte 5. col. 897. c
Hominum quatuor modi sunt per diuinum iudicium, nisi peni-
teant, eternaliter damnandi, scilicet, blasphemi, inuidi, here-
tici, latrones qui de nocte vigiliant ad malefaciendum, &c. par-
te 4. columna 2155. e
Hominum genera multi a non sunt facta, sicut herbarum & ligno-
rum: ideo non dicitur in Genesi, secundum genus suum, ut inter
se similia, atque in vnam originem seminis pertinentia distin-
guerentur à ceteris. parte 1. col. 31. c. 33. b. c
Hominum quantitas variata est. Sunt enim aliqui valde parui,
sicut Pigmei. Alij sunt valde magni, sicut gigantes, ut de Og re
ge Basan dicitur, cuius lectus ferreus demonstratur. parte pri-
ma, col. 134. d. e

Hominum tria genera sunt in ecclesia, & non alia, rectores, scilicet continent, & coniugati. parte 5. col. 493. a. b.

Hominum tria genera à magna carna videntur excludendi, scilicet Gentiles, Iudei, & heretici: & quare. parte 5. col. 497. c.

Hominum quatuor modi sunt per diuinum iudicium, nisi penitent, eterniter damnandi, scilicet blasphemii, inuidi, heretici, latrones qui de nocte vigilat ad malefaciendum. par. 4. col. 495. c.

Hominum nullus esse potest sine stimulo vel incentiuo vitiorum, ut sunt propensiones, quas Greci propatias vocant: & an & quando sint peccatum. parte 5. col. 492. b.

Hominum erga Dei cultum, multa negligentia sed maior Dei erga homines misericordia. parte 1. c. 9. 43. b.

Homines mundani non approbant, sed reprobat illos qui terrenis contemptis tendunt ad celestem hereditatem eos miseros & stolidos reputantes. parte 3. col. 1704. f.

Homines mundani quia vident iustos & iniustos sapientes & stultos similiter mori, reputant quod non sit alia vita post mortem, in qua iusti premientur & illi puniuntur, quod est occasio currendi ad vitia sine freno. parte 3. col. 784. f.

Homines ex consanguinitate non debent eligi vel promoueri ad ecclesiastica officia, exemplo Christi qui praproposuit Matthiam ipsi Ioseph qui dicebatur Barabas. parte 6. col. 485. b.

Homines uxores habentes debent esse tanquam non habentes dupliciter. parte 6. col. 254. b.

Homines sancti & catholici per septem angelos intelliguntur. parte 6. col. 1621. a. b.

Homines decem faciunt populum, non pauciores. par. 1. col. 236. c.

Homines subditi & famuli licet sint prouecta etatis, tamen frequenter in sacra scriptura vocantur pueri. parte 1. col. 268. c. & col. 273. & 849. a.

Homines omnes descendebant ad infernum propter peccatum prius morum paritum, sed in passione Christi qua aperta est ianua tali punitio illa est amota. parte 4. col. 796. f.

Homines fugientes unum periculum cadunt in aliud. parte 4. col. 995. c.

Homines simplices & feroces per pecus designantur. par. quarta. col. 1335. c.

Homines qui sunt fructuosi, piscibus maris comparantur. Qui autem superbi sunt volucibus: & qui simplices, agri bestiis: qui cupidi, reptilibus: & aliqui rationabiliter viuentes, hominibus. parte 4. col. 1364. f.

Homines multi propter speciem mulierum perierunt. Exemplum in Samone, Amon, & Salomone. parte 3. col. 2019. c.

Homines per astutias suas volentes impedire effectum ordinationis diuine, propter intentionem suam promouent eum, ut habetur exemplum de Ioseph. parte 1. col. 388. b. c.

Homines mali coguntur, aliquando dicere veritatem contra se, sicut patet de Balaam. parte 1. col. 346. f.

Homines non solum spiritualiter, sed etiam corporaliter faciendo, quod erat eis prohibitum polluantur instinctu immundorum. parte 1. col. 1038. f.

Homines vani qui dicuntur. parte 3. col. 870. c.

Homines dicuntur ad imaginem Dei facti, non tamen sunt imago illius & quare. parte 6. col. 1177. a.

Homines sancti angelicam vitam ducentes, dicuntur angeli. parte 3. col. 18. f.

Homines omnes viuunt Deo, tam iusti quam etiam iniusti, licet sint defuncti. parte 5. col. 960. d.

Homines quidam sunt qui male viuunt, & male docent ut heretici, quidam bene viuunt, & bene docent, ut sunt prelati: quidam bene docent & male viuunt, ut Scriba & Pharisei. parte 5. col. 105. c.

Homines mali sunt in se ipsis dissipati, quia ratio trahit ad bonum, sensualitas & consuetudo peccandi ad oppositum. parte 4. col. 1040. f.

Homines conturbati minus preuident, & ideo tunc maxime indigent à Deo edoceri. parte 3. col. 1517. c.

Homines vocis & rationis expertes, dicuntur porci. parte quinta. col. 813. c.

Homines vita laudabilis & doctrina, & zelatores iustitie, per Baruch significantur, qui fulgor interpretatur. parte secunda, columna 124. f.

Homines infructuosi, vani, eterno incendio parati, ligna silue dicuntur. parte 2. col. 214. d. e.

Homines plurimi ut impetrantes, quadrupliciter, & c. parte tertia, columna 67. c.

Homines seculi cum viderint aliquem iustum per negligentiam lapsum, gaudent, insultant quasi aliorum ruina sua resurrectio sit. parte 4. col. 1273. a.

Homines pessimi dicuntur diaboli per similitudinem quandam. parte 4. col. 2225. c.

Homines aurum possunt esse, sed non obrizum, & c. parte tertia, columna 268. d. e.

Homines pro bono communi laborantes, dicuntur boues arantes. parte 5. col. 42. f.

Homines carnales vitam pecudum eligentes, significantur per onagrum & bouem. parte 3. col. 91. c.

Homines in passione positi non sunt protunc corripendi, sed expectandum est quousque passio transeat, & c. parte tertia, columna 34. f. & col. 103. b.

Homines in ecclesia diuersis meritis & gradibus domino seruientes perseuerent in finem, ne promissam sibi salutem perdant, & c. & significantur per vasa enea. parte 1. col. 778. e. f.

Homines nominibus animalium secundum eorum diuersas conditiones nuncupantur. parte 4. col. 242. f.

Homines mali in tenebris ignorantie & culpa nutriti & obstinati, puniuntur in inferno grauissimè, & significantur per primogenita. parte 1. col. 579. b. c.

Homines qui nos insequuntur equi sunt, & omnes qui in carne nati sunt figuratiter equi sunt, & habent ascensores suos. parte 1. col. 619. b. c.

Homines vita laudabilis & doctrina, & zelatores iustitie, per Baruch significantur, qui fulgor interpretatur. parte secunda, columna 124. f.

Homines infructuosi, vani, eterno incendio parati, ligna silue dicuntur. parte 2. col. 214. d. e.

Homines pessimi dicuntur diaboli per similitudinem quandam. parte 4. col. 2225. c.

Homines seculares cum viderint aliquem iustum per negligentiam lapsum, gaudent, insultant quasi aliorum ruina sua resurrectio sit. parte 4. col. 1272. d.

Homines primis temporibus quomodo ita diu viuebant? Ad hoc potest ratio multiplex assignari, & c. parte prima, columna 134. e. f. 135. a. b. & sequenti.

Item parte 6. col. 1176. f.

Homines ex diabolo nasci secundum carnem dixerunt quidam. Dicit August. hoc quosdam dicere quibus non facile est contradicere, Hac tamen dicta non sunt affirmanda, & c. parte quinta, columna 1166. f.

Homines aliquando cadunt à fide, & hoc non est nisi ad gloriam Dei. Nam sicut relucet in electis misericordia, sic in reprobis eius iustitia. parte 6. col. 743. a.

Homines locum iustitie tenentes quomodo interficere vel militare possunt. parte 5. col. 36. c.

Homines luxuriosos, adulteros, castos, vel huiusmodi, omnis qui putat quod stelle faciant, in terra Chaldeorum est, & c. parte 4. columna 897. a. b.

Homines quidam sequebantur Christum ex deuotione, quidam maliciose, quidam ex desiderio addiscendi aliquid ex curiositate. parte 5. col. 1117. c.

Homines in passione Christi, aliqui sequebantur dominum ad ipsum crucifigendum, aliqui ad deridendum, aliqui ad videndum spectaculum, aliqui ad plangendum, & c. parte quinta, columna 989. c.

Homines aquilonares sunt corporis maiorem quam australes, & magis sunt animosi & iracundi. parte 4. col. 900. d.

Homines singuli singulos habent angelos ad sui custodiam deputatos, in quorum specie aliquando apparet. & c. parte sexta, columna 1121. c.

Homines

Homines in dignitate positi & maxime potentes vocantur angeli boni vel mali, secundum eorum operationes. par. 6. col. 1516. f.

Homines negantes victum seminantibus spiritualia grauius puniuntur, quam non porrigentes manum egenis non seminantibus illa. parte 5. col. 293. c.

Homines qui Deo adherent, quod est bonum infinitum, consequuntur illud: & quam firmitatem debent habere ex parte corporis & anime. parte 6. col. 107. c.

Homines secularibus implicati quomodo ad solum Christi verbum relictis omnibus sequebantur eum. parte 5. col. 1095. c.

Homines temporalibus intenti prudentiores sunt quam homines spiritualibus deputati, & quare. parte 5. col. 2045. c.

Homines sancti possunt à domino petere vindictam zelo iustitie, & de suis persecutoribus, & non motu ire. parte 5. col. 936. f.

Homo debet reconciliari fratri suo eundo ad eum pedibus nudis mentis & corporis. parte 5. col. 110. f.

Homo iniuriam propriam debet ferre, sed iniuriam Dei nullo modo tolerare debet. parte 5. col. 85. c.

Honestatis contemplatio Nabutha fuit causa mortis. parte 2. col. 842. e.

Honor bonorum operationis est diuine. parte 2. col. 335. c.

Honor & dignitas inter bona extrinseca sunt maxima, & ideo iactura istorum est maxime afflictiva. parte 3. col. 205. c.

Honor hominis consistit in hoc, quod est factus ad imaginem Dei, capax ipsius per cognitionem & amorem, sic ordinatur ad beatitudinem eternam, quam homo carnalis non intelligit. parte 3. col. 785. c.

Honor dupliciter accipitur in scriptura uno modo pro exhibitione reuerentie, alio modo pro necessariorum ministracione. parte 6. col. 711. c.

Honor proprie parentum se extendit ad superiores & inferiores. parte 3. col. 1991. b. c.

Honor datur alicui in testimonium virtutis: & sola virtus & causa debita honoris exhibendi, & eius est varia exhibitio. parte 6. col. 1275. c.

Honor quid est, & quomodo proprie dicitur honor, & etiam gloria. parte 3. col. 1618. f.

Honor Dei debet esse discretus. parte 3. col. 1712. d. e.

Honor gloria & reuerentia se habent per additionem. parte 3. col. 1618. f.

Honor dupliciter confertur. Vno modo ut virtuti proprie. Alio modo ut aliena. Et sic principes, parentes, senes, diuites, & c. honorantur. parte 6. col. 1275. c.

Honor dupliciter accipitur in scriptura. parte 6. col. 711. c.

Honor & gloria differunt. Vide in Gloria.

Honor medici spiritualis consistit in tribus. parte tertia. col. 2163. c.

Honor omnis terrenus, spuma, fumus, somnus. parte quinta. col. 485. b.

Honor est exaltatio alicuius in testimonium virtutis, que si fiat in secreto vel coram paucis dicitur honor, sed dicitur gloria talis honor si coram multis. parte 6. col. 814. f.

Honoris & gloria differentia. parte 4. col. 132. e.

Honori seculi (que in pecunia est & cupiditate) Christi gloria denegatur. parte 5. col. 469. c.

Honoris locum possidens insipiens est, sicut denarius proiectilis cum quo computatur vel sicut lapis in medio fundæ, & quare. par. 3. col. 1713. c.

Honoris veri si culmen queritis, ad celeste regnum tendite: si gloriam dignitatum diligitis, in illa superna angelorum curia una ascribi festinate. parte 2. col. 1640. f.

Honorem excessuum & sibi incongruentem principes & prelati impediunt & non acceptent. parte 6. col. 1124. e.

Honorem, quia non dedit Herodes Deo, percussus fuit ventris dolore, quia interit vermis consumptus. parte 6. col. 1124. e.

Honore se inuicem apilites Christi praueniunt. parte 1. col. 1175. a.

Honores & diuitie que habent annexum timorem perdant quasi continue sunt magis causa tristitie quam delectationis. parte 3. col. 298. f.

Honores diuini quomodo & qualiter ad creaturas excellentes tra-

cti sunt. Et an & quomodo in hoc abusus fieri dici possit. parte 2. columna 1631. a. b. c.

Honorable simpliciter est utili melius. parte 3. col. 248. f. 1402. f.

Honorantes parentes aliquando diu viuunt, aliquando parum viuunt, & de honorantibus, & econuerso, & que sit ratio. parte 1. col. 673. c.

Honorandi sunt homines mali quandiu tolerantur à Deo in statu excellenti, exemplum de Dauid & Saul, & c. parte secunda, columna 1631. a.

Honorificabitur tunc pro tantis in perceptione vite gloriosus, quantos unusquisque verbo vel exemplo erudit ad vitam. parte 2. col. 1175. b.

Hora qua crucifixus est Christus, fuit media inter tertiam & sextam. parte 5. col. 644. b.

Hora mea nondum venit, hora, scilicet, non necessitatis, ut heretici calumniantur, sed voluntatis. parte 5. col. 1053. c.

Hora diei tertia, sexta, nona, quare sunt solenes, & c. parte sexta, columna 1002. d.

Horam ultimam semper ignorari voluit dominus, & quare. parte 5. col. 873. c.

Horis viginti quatuor totus per circulum orbis illustratur, & tenebrarum umbra pellitur. parte 2. col. 1107. c.

Hordium est pabulum iumentis, & magno labore à paleis purgatum ad farinam perducitur. parte 1. col. 1193. a. c.

Horologij gradus extruuntur ut per singulos umbra descendens horarum spacia terminet. parte 2. col. 965. b. c.

Horologij linea an due faciebant unam horam, vel quilibet linea faciebat unam horam in extensione facta Ezechie, & c. ibidem. a.

Horrei gentes habitauerunt terram, quas filij Esau expulerunt de terra sua & dominati sunt. parte 1. col. 375. f.

Horrendum est incidere in manus Dei viuientis, intelligitur, post iudicium, vel in iudicio, quando aget Deus ultionem, & c. parte 6. col. 913. c.

Horror blasphemie, seu maledictionis nominis diuini tantus est, quod in sacra scriptura frequenter exponitur per verbum appositum, scilicet benedictionis. parte 3. col. 19. c.

Horror inuolens Abraham designabat afflictiones & anxietates, quas passuri erant filij eius, antequam obtinerent terram promissionis: & quas oportet sustinere fideles, antequam veniant ad terram viuientium. parte 1. col. 211. c.

Hortus duplex. parte 4. col. 1005. b.

Hospes quid & quare sic significat. parte 6. col. 180. f.

Hospes & peregrinus quomodo differunt. parte 6. col. 926. d.

Hospites defensare ab omni iniuria mos fidelium est. parte 1. col. 242. a.

Hospitalibus de via proueniens in monasterijs oratio celebratur & pedes lauantur & quare. parte 1. col. 241. e.

Hospitalitas una familia de multis patriarcharum, cui preest Abraham. parte 1. col. 1125. a.

Hospitalitas gratiosa interdum consistit in pedum lotione, in osculi donatione, & in hilaris receptione. parte 5. col. 803. c.

Hospitalitatis tanta gratia ut libenter in nos aliena pericula transferamus. parte 2. col. 457. b.

Hospitalitatis virtus à multis commendatur. 803. c.

Hospitalitatis incommoda euagantibus per terras. parte tertia. col. 2123. c.

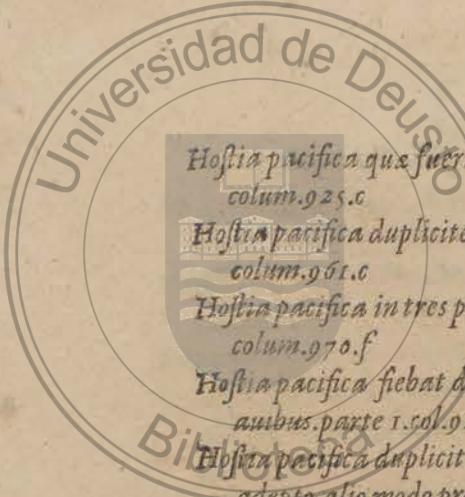
Hospitalio unus hore exiguo cibo vidua que Heliam suscepit perpetuum toto famis tempore inuenit alimentum. parte secunda. col. 813. b.

Hostia cur pro peccato offerebatur, ut pro delicto. parte prima. col. 458. c.

Hostia quod eodem die edebatur nobis ob oculos ponit quod quando morimur nulla amplius speranda est salus in mortem alterius si Christi mortem & passionem in hoc seculo despicimus habuerimus.

Hostia duplex fuit Iesus: dum per velamen, id est carnem suam, & iterum, interius velamen, id est celum penetravit. parte 1. col. 908. c.

Hostia holocausti quare sic dicta est. parte 1. col. 805. c.

Hostia pacifica qua fuerit & de quibus animalibus. parte prima. colum. 925. c.
Hostia pacifica dupliciter offerebatur & nuncupatur. parte 1. colum. 925. c.
Hostia pacifica in tres partes diuidebatur, & quomodo. parte 1. colum. 970. f.
Hostia pacifica fiebat de bobus, vel ouibus, vel capris, & non de auiibus. parte 1. col. 925. c.
Hostia pacifica dupliciter offerebatur, uno modo pro beneficio iam adepti, alio modo pro beneficio habendo: primo vocabatur hostia laudativa, secundo votiva vel spontanea. par. 1. col. 963. c.
Hostia pacifica quare sic vocatur. parte 1. col. 925. c.
Hostia quomodo offerebatur per manus sacerdotum & offerentis. parte 1. col. 968. f.
Hostia ad hoc immolatur, ut eorum pro quibus ingulatur, peccata purgentur. parte 1. col. 1287. a.
Hostie pellem detrudere quid notet. parte 1. col. 913. a.
Hostie carnes in tertium diem seruatae cur fuerit volens comedere. parte 1. col. 964. e.
Hostie pacificorum quales hodie in ecclesia redolent spei insignia sunt, & pro omnibus profectibus tam publicis quam priuatis actantur. parte 1. col. 962. e.
Hostie offerenda imponebat manum ipse offerens, & quare. parte 1. col. 910. f. & 915. c. & 916. f.
Hostie martyrum non offeruntur pro nobis, ideo manent in nobis peccata nostra: non enim meremur persecutionem pati propter Christum, &c. parte 1. col. 1287. a. b.
Hostiam comedere qui seminisflum, leprosum aut morticinum tetigerit in lege vetitum & quare. parte 1. col. 695. b.
Hostiarum diuersitas Christi hostiam perfectam praefigurabat. parte 1. col. 905. a. b. & 1042. f.
Hostiarum pacificarum genera & significationes. parte 1. col. 925. c.
Hostiarum quedam sunt solius Dei, quedam Aaron & filiorum eius, & quedam ipsius & filiorum eius, ut etiam uxori sacerdotis edere liceret, &c. parte 2. col. 1189. c.
Hostias non approbat Deus, manule tamen sacrificari sibi quam idolis. parte 1. col. 919. c.
Hostiis isdem litant sacerdos & populus. parte 1. col. 436. a.
Hostis antiquus mores cuiusque cui vitio sint propinqui intuetur & illa opponit aue faciem, ad qua agnoscat facilius inclinari mentem. parte 3. col. 299. b.
Hostis antiquus non curat, ut terrena tollat, sed ut charitatem in nobis feriat. parte 4. col. 934. f.
Item parte 2. col. 1182. f.
Hostis malignus per membra sua scilicet hereticos, schismaticos atque paganos multos seducit & plurima nufert, qua & qualia & quomodo. parte 4. col. 2220. e.
Hostis antiquus cum aliquem sibi censum peccati soluere persuaadet mox totum in dominum suum redire, & plenum seruitium expendere admonet. parte 2. col. 991. c.
Hostis antiquus quotidie agit hoc apud nos, quod apud parentes primos molitus est, dicens: Cur precepit vobis Deus. Et hoc quomodo. parte 1. col. 90. c. f.
Hostis antiqui tanta versutia, tantus est furor malitia eius contra ecclesiam, ut non solum predicatorum veritatis sed & ipse populus Dei semper debeat contra vigilare, & quasi in acie stare. parte 2. col. 1359. c.
Hostis antiquus non humana fortitudine, sed ope diuina vincitur. parte 4. col. 2563. a.
Hostis antiquus regi Babylonis comparatur, qui filios, id est bona opera interficit, & ipsum lumen rationis tollit. parte quarta. col. 918. d. e.
Hostis antiquus sub Behemoth nomine intelligitur. parte tertia. col. 384. d. e.
Hostis antiquus per bestiam significatur. parte 3. col. 342. f.
Hostes Dei bello sunt aggerendi. parte 1. col. 1029. b.
Hostes dupliciter possunt decipi ab aduersariis. parte 2. col. 57. a. b.
Hostes spirituales cum viderint aliquos restaurari velle in cultu pietatis, moluntur eos occidere gladio pietatis. parte quarta. col. 2305. c.

Hostes ecclesia impugnare hi soli apti sunt qui habent perfectam fidem trinitatis. parte 2. col. 390. d.
Hostes filiorum Israel dicuntur hostes domini, quia licet puniendo filios Israel essent executores diuina iustitiae, hoc tamen faciebant ex mala voluntate & peruersa intentione, &c. parte prima. colum. 1605. c.
Humanitas Christi veneratur eadem veneratione in quantum unita verbo, cum ipsa deitate. parte 5. col. 1268. d.
Humanitas quanta, quod Christus suscepit hominem. parte secunda. colum. 686. f.
Humanitas Christi data est tanquam exemplar nobis imitandum: quare, & quo ordine, & quibus primò, &c. parte sexta. columna 283. b.
Humanitas Christi designatur per vitulum, &c. parte prima. columna 1537. c.
Humanitas Christi sublimata est propter potestatem autoritatis, & sublimatur in iudicio executivae, &c. parte secunda. columna 328. f.
Humanitas Christi dicitur templum, quia in Christo habitat plenitudo diuinitatis corporaliter. parte 4. col. 1536. f.
Humanitas Christi in iudicio non erit infirmitati subiecta, sed in forma gloriosa apparebit omni creatura, etiam supremis angelis prelati. parte 2. col. 328. e.
Humana non admittenda esse diuinis quod est hereticorum commune. parte 1. col. 990. d.
Humana natura ante lapsum redemptionem non indigebat, licet indigeret perducere ad beatitudinem duce supernaturali. parte 6. columna 819. c.
Humana miseria quando incept, & quando sordidata fuit. parte 1. columna 1011. a.
Humana natura per mundum significatur. parte 5. col. 1074. f.
Humana natura per carnem significatur frequenter in sacra scriptura. parte 5. col. 1030. f.
Humana natura sub lege naturali ante fluentia gratia, & eadem natura obediens sub lege gratia, significatur per duas Bethanias, &c. parte 5. col. 1041. a.
Humana natura in Christo est organum diuinitatis per modum instrumenti, sicut manus artificis coniunctum. parte 5. col. 1162. f. 1661. c. 1110. f.
Item parte 6. col. 757. c.
Humana natura in Christo secundum quod homo potest separari de potentia absoluta: sed de potentia ordinata natura assumpta nunquam dimittetur. parte 5. col. 1162. f.
Humana natura primo fuit producta in vno indiuiduo, & in sexu virili tantum, & postea mulier de costa viri, & hoc propter multiplicem rationem. parte 1. col. 36. d. e.
Humana natura, ut dixerunt aliqui Hebraei, à prima formatione formata est in utroque sexu, veruntamen corpora viri & mulieris erant coniuncta & separata, & quomodo, &c. parte 1. columna 35. a.
Humana species conseruatur per generationem. Ibidem.
Humana natura eo quod est ad imaginem Dei facta est ad gloriam Dei ordinata. Ista tamen ordinatio est longinqua, & quomodo. parte 4. colum. 720. e.
Humanum genus significatur per fugam Iona propheta, &c. parte 4. columna 2022. d. e.
Humanum genus non ut cetera animantia, quae in singulis generationibus creauit Deus plura, sed masculum vnum, & feminam vnam, ut firmiori copula constringeret. parte prima. columna 35. c.
Humanum genus & si amara multa recipit, tamen ut ebrius non intelligit quae patitur, sed gaudet quasi in bonis, adeo terrenis inhians. parte 3. col. 284. d.
Humanum genus est egrotus: & totum perierat: ex quo peccauit in quo erat totum. parte 6. col. 686. f.
Humanum genus per flumina & mare accipitur, & quare. parte 3. columna 1753. b.
Humanum genus tanquam vnus homo varia peste absumptum in protoplasto, & demone impletur, dum diuinitatem appetit: moritur morte, dum audacter excusat. parte 5. col. 559. c.

Humanum

Humanum genus Deus arat ut agricola, ut fructum boni operis afferat humana natura, tota merito sui damnata, nec vult facile de tanto malo Deus liberare. par. 6. col. 1338. f.
Humanum genus peccando sibi mortem intulit, post mortem veri sacerdotis, id est Christi, reatus absolutionem accepit, & de hoc figura. parte 5. col. 1318. a.
Humana fragilitati parit lex. par. 1. col. 941. a.
Humane naturae reparatio, licet per Christum facta sit sufficienter quantum ad corpus & animam, tamen ordinate nobis datur. parte 6. col. 104. f.
Humane naturae talis est affectus, ut doloris nostri & gaudij consortes quaramus, quorum participatione facilius feramus. parte 1. columna 1239. c.
Humana menti nihil angustius quam proprias voluntates abnegare, carnis desideria frangere, & humi/modi. p. 4. col. 1011. a. b.
Humane conditionis proprium est, iuste coram domino viuere, & qui peruersè viuunt alienam ab humana natura viam incedit. par. 3. col. 1695. a.
Humani generis duo sunt principia, vnum secundum vitam naturae, aliud secundum vitam gratiae. par. 6. col. 344. f.
Humani generis fluctuantis mutabilitas in persona propheta designatur, quomodo & qualiter. par. 4. col. 772. b.
Humani generis decursio nomine suui designatur. p. 3. col. 388. e.
Humanam naturam in Christo existere in propria hypostasi, error est. par. 5. col. 1031. c.
Humanos actus ex libero arbitrio procedentes aliqui dixerunt non regi diuina providentia, & quibus motiui. par. 3. col. 4. e. f.
Humeris laboris & operis indicia sunt. par. 1. columna 975. b. c. & columna 1186. f.
Humeris onera portantur, ideo in eis robusta patientia designatur. par. 1. col. 785. a. & col. 1080. d.
Humiliari discant se proximis, qui adhuc in quo loco habeantur, apud Deum nesciunt. par. 2. col. 271. f.
Humilis verè cum supremo pacifice conuersatur, & hoc est eius speciale in humilitatis virtute. In aliis enim virtutibus non sic. Castus enim non potest pacifice morari cum lubrico. parte 2. columna 114. e.
Humilis quae dicit, non ex autoritate precepit, sed ex ratione persuadet. par. 2. col. 514. d.
Humili vero nihil mirabilius est quam sua exaltatio. p. 5. col. 683. c.
Humili corde quae proferuntur in Dei auribus superba non sunt: Et sicut grauis culpa est, sibi arrogare quod non est, sic aliquando non humiliter dicere quod est. parte 3. col. 176. e.
Humilem quidam amant, & quidam contemnunt. p. 3. col. 283. a.
Humilem faciunt ex superbo quatuor recogitata. f. vilitas originis, propinquitatis mortis, crudelitas demonis, & Dei bonitas. par. 4. col. 378. f. 890. e.
Humiles per valles, & superbi per colles notantur, vel vita corporalis & spiritalis. par. 5. col. 732. f.
Humiles atque mansueti si seruare discretionem nesciunt, exemplis aliorum cedunt. par. 3. col. 243. a.
Humiles per claritatem ostensionis dominus illuminat, & superbos per caliginem erroris obscurat. par. 1. 660. f.
Humiles nondum perfecti, qui bonos conceptus & actus suos student abscondere, timentes ex hoc inaniter gloriari, per quid significantur. par. 3. col. 167. c. 368. f.
Humiles incauti sunt qui se mendacio illaqueant, dum arrogantiam vitant. par. 5. col. 1274. a.
Humiles alta mente transcendunt temporalia. par. 3. col. 82. e. f.
Humiles dominus claritate sua illuminat, superbos per caliginem obscurat erroris. par. 6. col. 1002. f.
Humilia quidam de se sentiunt duplici modo, sed utroque inutili. par. 2. col. 550. f. & col. 1082. f.
Humiliū virtus est de scientia non gloriari. par. 6. col. 219. b.
Humilior tato esse & ad seruendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto obligatiorem se esse cospicit in reddenda ratione. par. 6. col. 245. c. Item par. 3. col. 1992. f.
Humilitas bona quae liberat periclitantes. par. 2. col. 667. b.
Humilitas valde confert ad hoc, ut debitus modus seruetur. parte 3. columna 1992. f.

Humanitati Christi inest ipsa deitas speciali modo, scilicet per realem unionem, per quem modum non est in aliquo alio. p. 5. col. 1161. c.
Humilitas an sit maxima virtutum. par. 5. col. 299. b. & quomodo commendanda in aliquo singulari. col. 312. d. e.
Humilitas in omni tentatione custodiatur. par. 6. col. 277. a.
Humilitas grano sinapis assimilatur. par. 5. col. 243. c.
Humilitas an distrabat vel promoueat adorationem ad dominum Deum. parte 1. col. 503. a. b. & col. 511. b. c.
Humilitas perfecta habet tres gradus. par. 5. col. 77. c.
Humilitas duplex, vna laudabilis, altera culpabilis, & haec est immanis triplici modo. par. 5. col. 113. c.
Humilitas per vaccam triennem significatur, & quare. p. 1. col. 335. c.
Humilitas per terram, quae est infimum elementum designatur, in qua Deo facta oblatio acceptatur. par. 1. col. 677. c.
Humilitas Christi clauis est, quam qui habent, scripturas intelligunt. par. 5. col. 861. c.
Humilitas est decus & custos omnium virtutum, quae in apostolis viguit quam plurimum. par. 6. col. 1256. a. b. 1260. d. e.
Humilitas illorum qui natura tardi ingenio, solertia tamen industriae sue ad scripturarum noticiam, vel ad virtutum gratiam pertingunt, significatur per stellionem. parte 3. col. 1716. d. a. q.
Humilitas plus placet Deo, quam ornatus regius. Exemplum illud Eraclio imperatore. parte 2. col. 550. e. f.
Humilitas Deum placat, & quomodo. parte 4. col. 608. d.
Humilitatis virtus magis fuit dispositiua ad conceptionem verbi diuini, quam aliae virtutes. parte 5. col. 705. b. 706. f.
Humilitas habet proprietatem principiorum in scientiis, quae sunt minima quantitate, & maxima virtute. par. 5. col. 245. c.
Humilitas est fundamentum spiritalis edificij, & ex illa mansuetudo, & sequitur patientia, &c. parte 6. col. 548. f.
Item parte 4. col. 988. d. e.
Humilitas est, subdere se superioribus, equalibus & inferioribus. parte 3. col. 2068. e.
Humilitas est debita dispositio ad sapientiam diuinam. parte 3. col. 1647. b. c.
Humilitas utilitate necat, dum homo se plus infirmum & inutilem quam sit, existimat, & alijs prodesse desinit. par. 3. col. 24. f.
Humilitas dicitur caput quae totum nostrorum actuum fouet corpus. par. 3. col. 1404. d.
Humilitatis multi sunt modi. par. 4. col. 526. a.
Melior est tremor humilitatis quam confidentia superbiae. parte 3. columna 1238. d.
Humilitatis genus triplex, scilicet vel quando aliqua pro abluendis peccatis incipit salubriter atteri, vel quando spontanea mentis deuotione perfectiores Deo & hominibus humiliatur, vel quando contra persecutores per patientiam virtutem inuictus animus armatur. par. 6. col. 1342. e.
Ad humilitatis usum nobis seruiunt vicia, quae inter optimam bonam restant. par. 3. col. 49. b.
Humilitatis gradus duodecim. par. 5. col. 243. c.
Humilitatis radio se illuminat, qui aliorum bonum subtiliter pensat, &c. par. 2. col. 331. b.
Humilitatis gratiam percipientes, tanta se industria perfectionis bonis operibus mancipant, ut omnia a se rudera actionis noxia, inutilis locutionis & etiam superfluae cogitationis eiciant. parte 2. col. 1351. c.
Humilitati correspondet maioritas in regno celorum, secundum quod dicitur, Quicunque humiliauerit se, &c. hic est maior in regno celorum, &c. quare & quomodo. par. 5. col. 249. c.
Humilitatem qui habere studet, & in infirmitatibus suis complacet, sibi solennitate agit, & grata munera Deo tribuit, & res suae conuersationis existit. par. 1. col. 1452. d.
Humilitatem primo posuit Saluator, describendo virtutes actiuorum, & quare. parte 5. col. 297. e.
Humilitatem regis Achaz duobus signis remunerat dominus. parte 4. col. 92. e.
Humilitas si quando pro necessitate opus est, sic eam assumamus, ne veritatem & constantiam deseramus. parte 4. col. 775. a.
Humili sine Mauri significantur per flumina, & quare, & multi ab terras Christianorum depopulauerant, &c. parte 6. col. 1623. e.

Humili

Hunni Gothos debellauerunt, qui ultra paludes Meotidas (que putabantur immeabiles) habitabant in Scythia. Ibidem.
Hunni, antequam debellarentur per Karolum magnum, multos Christianos interfecerunt. Ibidem.
Hunorum rex Attila, dixit se esse flagellum Dei. parte 4. columna 730. f. & 1510. f.
Hunorum persecutione subuersa sunt Ecclesia ad altaria Christi equi stabulati, effossæque martyrum reliquie. parte 2. columna 140. c.
Hur est nomen terre vel ville, in qua manebant Abraham & Lotb. & c. Et est Hur nomen commune & proprium, & c. parte 1. columna 170. e. f. & col. 227. a.
Item alius fuit, qui dicitur fuisse coniunx Mariæ sororis Moysi.
Hur an fuerit maritus Mariæ, vel filius Caleph & Mariæ. par. 1. col. 227. a.
Hur octo annorum genuit Uri, & Uri octo annorum Beseleel, ut dicunt glo. Hebraica, & quidam expositores nostri: sed improbantur. par. 2. col. 92. e. f.
Item parte 1. col. 823. c.
Hur, an & quare & quando intersectus fuit à populo Iudaico. parte 1. col. 825. a. & col. 839. a.
Hus duarum prouinciarum nomen est, quarum una est in regno Idumæa, & de illa est Iob natus. parte 4. col. 1022. f.
Hus de Melcha uxore Nachor filia Aran natus est, de cuius stirpe Iob descendit. parte 1. col. 270. a.
Husitarum familiare argumentum refutatum in magno concilio Constantiæ, est, Non habetur expresse in sacra scriptura: igitur credi non oportet, vel falsum est. par. 1. col. 302. a.
Hyacinthinus color calum denotat. par. 1. col. 1184. f.
Hydropici natura, & quid sibi comparatur, & c. parte quinta, columna 891. c.
Hypocrisis vitium significatur per parietem dealbatum. parte 6. columna 1219. c.
Hypocrisis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est, scilicet iustitia, doctrina, & vite. parte 5. columna 381. c.
In hypocrisis effectibus quos Saluator Iudeis ostendit, preponit hanc dictionem, scilicet, via, que maledictionem signat, & quare. parte 5. col. 381. c.
Hypocrisis licet vana sit & perniosa, tamen decora in superficie videtur, sed in futuro quid fuerit apparebit, & significatur per Chodorlambor, & c. par. 1. col. 199. b. c.
Hypocrisis vitium propter laudem humanam pretendit exterius albedinem sanctitatis, & interius pasitur cadaueribus iniquitatis, & significatur per iuxion. parte 1. col. 1539. c.
Hypocrisis, struktionis nomine designatur. par. 4. col. 371. a.
Item parte 3. col. 372. f.
Hypocrisis vitium significatur per parietem dealbatum. parte 6. columna 1219. c.
Hypocrita significatur per Herodem, qui sub specie religionis voluit occidere Christum. parte 5. col. 1320. c.
Hypocrita unde dicitur. parte 5. col. 132. f.
Hypocrita modo culpas suas considerare dissimulat, totum se fundens in verbis proximorum, quorum laudibus credit & letatur. par. 3. col. 161. b.
Hypocrita plerumque panis sacri eloquij erudiri studet, non ut exco viuat, sed ut doctus appareat: & si recte intelligat, in opere nequaquam seruat. parte 3. col. 216. d. e.
Hypocrita vult esse singularis apparentie, ut possit dicere illud: Non sum sicut ceteri hominum. parte 3. col. 372. f.
Hypocrita significatur per Iudam, id est, consistentem, & quare. parte 4. columna 1949. c.
Hypocrita significatur per cygnum, & quare. parte prima, columna 101. c.
Hypocrita cogitationes in quæda admiratione hominum multiplicat: per omnia que agit occulta cogitatione laudes querit, palam habens quod hostes prederentur. par. 3. col. 117. b.
Hypocrita inuocat tantum Deum, cum hunc terrenarum rerum tribulatio angustat. parte 3. col. 260. d.
Hypocrita qui rectus videtur, habet latetia vitia, qua aliquan-

do erumpentia colorem variant. parte 3. col. 70. d.
Hypocrita qui Latine dicitur simulator, est auarus raptor, qui dum inique agens desiderat de sanctitate venerari, laudem vitam rapit aliena. parte 3. col. 260. d.
Hypocrita si qua facit que leuant, plura grauant, sed veris predictoribus multa virtus, parum culpe, & solide sunt eis virtutes, ut ventos fauoris premant. parte 3. col. 372. d.
Hypocrita scyrpo assimilatur, qui colore sanctitatis virescit sine fructu operis, qui tamen non sine aqua, quia gratias accipit, ut prophetet, & c. sed colore viridis, duxtra laudes querit, superbus in altum crescit, sed à fructu inanescit. parte 3. col. 116. d.
Hypocrita carecto assimilatur, quod non carpitur manu, quia acutis angulis surgens manum secat, sic hypocrita si manu corruptionis carpitur, pro lesa opinione exasperatur, vitam corruptionis secat, & c. Ibidem.
Hypocrite torpent à celestibus, flagrant terrenis anxietatibus. p. 3. columna 373. a. b.
Hypocrite arguentes alios de modicis, cum sint infecti granibus peccatis, significantur per Scribas & Phariseos, sollicitos de mundicia exteriori, & modicum de interiori. p. 5. col. 259. c.
Hypocrite quomodo facies exterminant, & quid sit faciem exterminare. parte 5. col. 133. c.
Hypocrite maligni sunt, qui nec bona bene agunt. parte tertia, columna 117. d.
Hypocrite congregant bona opera, sed eorum sterilis est ipsa congregatio. parte 3. col. 182. e.
Hypocrite mens nunquam vacat à malo, quia que appetit, alius inuidet, ex quorum despectu clarior sit, & c. parte 3. col. 182. e.
Hypocrite gaudium in similitudinem puncti est: nam sicut stylus in puncto dum ponitur, lenatur, sic hypocrita presentis vite laudem dum tangit, amittit. par. 3. col. 216. a.
Hypocrite vita, quedam visio phantasmatis est, que somno comparatur, & c. par. 3. col. 216. d.
Hypocrite locus cor adulantium, ibi quippe requiescit ubi fauores inuenit. parte 3. col. 216. d.
Hypocrite possunt dici phytones, quorum fictionibus decipiuntur incauti. parte 1. col. 1564. f.
Hypocrite adolescentia que dicitur, est enim inchoatio prauitatis. Ossa dura in eo, prauitatis est consuetudo. parte 3. col. 216. d.
Hypocrite per oues intelliguntur, qui mentem lupinam habent sub ovina pelle. parte 5. col. 1059. c.
Hypocrite significantur per istos, qui se propter suum ieiunium Christi discipulis preferrebant. par. 5. col. 506. f.
Hypocrite stelle dicuntur, qui lucent per opera ad oculos hominum. Hæ obtenebrantur, quia malicia hostis prauales eis, ut a peritis malis inuoluantur, quales intus tales exterius. parte 3. columna 52. d.
Hypocrite qui non simplici intentione, sed fastu arrogantie virtutes sanctorum imitari appetunt, per quos significatur. parte 4. columna 2375. a. b.
Hypocrite significatur per Eleazarum, qui elephantem interficiens occubuit, & c. quia dum alia vicia per abstinentiam superant in ipsa victoria incauti, ab alijs conteruntur. parte quinta, columna 2384. d. e.
Hypocrite post magnas virtutes decrescunt, quia celari in eisdem virtutibus nolunt. parte 2. col. 969. b.
Hypocrite domus est fauor vel fiducia sanctitatis, que coram hominibus, sed non coram Deo stabit. par. 3. col. 116. d.
Hypocrite alas per figuras sanctitatis extendunt, sed curarum secularium pondere pregrauati, nullatenus à terra subleuantur, & assimilantur struthionibus. par. 3. col. 372. d. Item p. 4. col. 311. a.
Hypocrite atque versuti homines ficto disciplinatu bonis magistris adherentes, plerumque ad honorem ecclesiastica dignitatis perueniunt, & tunc doli circumventionibus cum proprie potestatis esse caperint singulis cupiditatibus seruientes, ipsos sui auctoris honores doli circumventionibus supplare atque subuertere student, & c. parte 4. col. 2372. d. e.
Hypocrite conceptus animi teneros coquunt & comedunt, dum simulata laudis vel fauoris gratia virtutes noniter conceptas perimunt. parte 4. col. 1012. e. f.

Hypocritarum

Hypocritarum atque hereticorum figura tenet Triphon, & quare. parte 4. col. 2345. c.
Hyram habuit matrem Iudæam, & de tribu Dan: pater autem eius fuit Iudæus, & de tribu Nephtholim. par. 2. col. 1140. e. f.

I AHEL adinucenti artem faciendi tentoria, ut pastores haberent domos portabiles, quia eos oportet transire de loco ad locum. p. 1. col. 122. d. e.
Iabes etiam est nomen viri, quem dicunt Hebraei fuisse Othoniel, qui fuit peritus valde in lege & doctor magnus, & c. parte 2. col. 1026. e. f. & col. 1032. a. & col. 1033. c.
Iabes quos Saul ab aduersariis defenderat, rependunt quod possunt, & cadauer Saul & filiorum eius honorifice sepelierunt. parte 2. col. 509. c. & col. 512. f. & col. 383. c.
Iabin interpretatur sapiens, de quo: Vbi sapiens, ubi scriba. parte 3. columna 1074. d. e.
Iabin duo diuersi. parte 2. col. 174. f.
Iacob patriarcha secundum Hebraicam veritatem, rectus vel rectissimus interpretatur. Quod autem vir videns Deum dicitur, non à proprietate, sed à sono vocis habetur. parte quarta, columna 379. b. c.
Iacob & Esau in ventre matris impellebant se mutuo: quod fuit signum contentionis futura inter eos, & inter populos ab eis deriuandos, Idumæos: scilicet & Iudæos. parte 1. col. 295. e. f.
Iacob generatio tota fuit electa, & quare. Vide in Deus Iacob.
Iacob patriarcha non confunditur ex hoc, quod ab eo descendentes tantum errauerunt declinando à Christo, & cum negando. parte 4. columna 274. f.
Iacob ex inobedientia patris pergens ad suum auunculum in via scilicet in monte Moria, diuinum recepit oraculum. parte 1. columna 136. e. f.
Iacob quomodo per dolum accepit benedictionem, qui erat sine dolo, magna est questio, & c. par. 1. col. 295. e.
Iacob absque peccato petiit ius primogeniture. par. 1. col. 297. c.
Iacob an sit excusandus à mendacio, quando dixit patri suo se esse Esau. par. 1. col. 320. c.
Iacob quomodo vinit: erit mihi dominus in Deum: cum hoc sit de necessitate salutis, & votum debet esse de bonis que sunt supererogationis. par. 1. col. 325. e. f.
Iacob (ut dicunt Hebraei) accepit tres lapides supponens capiti suo, & c. Et huius ratio secundum Hebræos & catholicos. parte 1. columna 324. c.
Iacob tulit tres lapides, qui facti sunt unus in signum unitatis essentie in Deo & trinitatis personarum, vel trium naturarum in Christo scilicet corporis & anime, & deitatis in unitate persona. parte 1. ibidem.
Iacob vidit scalam, & dominum innixum scale, & angelos ascendentes & descendentes, & quid per hoc significatur. parte 1. columna 324. a. & 325. e. f.
Iacob an habuit promissionem à domino maiorem quam Abraham & Isaac scilicet quod dominium eius deberet se protèdere vsque ad dominium totius mundi, & c. par. 1. col. 461. c. 466. f.
Iacob, an habuerit clariorem reuelationem de mysterio Christi & futura beatitudine quam ipse Abraham. par. 1. col. 461. c. & col. 466. f. & col. 670. f. & col. 540. e. f.
Iacob luctatus est cum angelo. Et dicunt Hebraei, quod fuerit angelus Esau: & quare cum eo luctam aggressus est. parte 4. columna 1229. b.
Item par. 1. col. 357. a. b. Item parte 2. col. 1507. a.
Iacob erexit lapidem in signum rei preterite. scilicet diuine reuelationis sibi facte, & in signum rei future. scilicet foundationis templi & passionis Christi. parte 1. col. 325. e. f.
Iacob vinit domino votum: sed quid sit proprie votum, & quid vinit. Ibidem.
Iacob cum semel dictum sit, Non vocaberis ultra Iacob, & c. cur legitur postea Iacob vocatus. parte 1. col. 368. e. f.
Iacob qui erat sancta vita, quomodo petiit sibi vendi primogenituram. Arguitur contra, & soluitur argumentum a. p. 1. col. 300. b. c.
Iacob accipiendo ius primogeniture, an & quomodo à mendacio excusatur. parte 1. col. 320. c.

Iacob quandiu vixit minus potens fuit ipso Esau, & ipsum valde timuit, & non sunt impleta ista in persona sua, impleta sunt tamen in posteris suis. par. 1. col. 323. c.
Iacob benedictionem quare non retractauit Isaac. Ad hoc respondent Hebraei & catholici. parte 1. col. 323. c.
Iacob dormiuit ut dicunt doctores Hebraei & catholici, in loco qui fuit mons Moria, ubi Abraham auus suus obtulerat Isaac patrem suum, & c. parte 1. col. 324. c.
Iacob erat octoginta quatuor annorum, quando primò accepit uxorem, & de hoc clara supputatio. Ex hoc etiam patet, quod non accepit plures uxores libidine ductus. p. 1. col. 331. b. & col. 333. c.
Iacob quare fleuit, cum venit ad Rachel consobrinam sponfam suam? Rationem huius dant catholici & Hebraei. parte 1. col. 327. c. Vide clarius. col. 333. a.
Iacob expleto seruitio pro Rachel uxore erat octoginta quatuor annorum. par. 1. col. 330. d.
Iacob quomodo videbantur pauci dies septem annorum, cum breue tempus longum videatur amantibus. par. 1. col. 330. a.
Iacob quare non cognouit Liam de nocte ad eum introductam per vocem vel ad tactum, & c. cum iam per septem annos mansisset cum ea in eadem domo. par. 1. col. 331. c.
Iacob & Lia an matrimonialiter coniuncti erant, vel an matrimonium inter eos erat, quado fuit subintroducta ad eum, & c. & an peccauit, si cognouit eam. par. 1. ibidem.
Iacob quanto tempore post Liam duxit Rachel. parte 1. col. 331. c.
Iacob obiciuntur pro ingenti crimine quatuor uxores. Sed quoniam tunc mos erat, crimen non erat, nunc autem crimen est, quia mos non est. parte 1. col. 330. f.
Iacob non accepit plures uxores libidine ductus, sed proliis amore. parte 1. col. 331. c.
Iacob duabus uxoriibus vsus est temperanter, ancillis obtemperanter, nec vlla intemperanter. parte 1. col. 333. c.
Iacob solus amouit lapidem quo puteus claudebatur. Hoc figurauit quod aliquis descendens ex Iacob debebat amouere lapidem, scilicet duriciam cordis, ut dicunt expositores Hebræorum. p. 1. col. 333. a.
Iacob doctus ab angelo vsus est cautela in impositione illarum virgarum in canalibus pro animalium conceptu, quia etiam Laban fraudulenter agebat contra eum. par. 1. col. 342. f.
Iacob ponendo virgas, cur non fraude arguitur, hoc sine dubio ut propheta fecit, nec credendum est eum fecisse sine spiritali reuelatione. parte 1. col. 343. b.
Iacob claudicatio unde acciderit, an propter punitionem, & in penam diffidentie, & an litera sit tantum figuralis, mysticam habens significationem. par. 1. col. 357. c. 358. f.
Iacob licet esset confortatus ab angelo in recessu, & in processu ab angelis sibi occurrentibus, tamen sicut homo timuit de fratre suo, per cuius terram habuit transire, & quare. p. 1. col. 351. c.
Iacob diuisit populum suum, expectando Esau fratrem suum duplici de causa. ibidem.
Iacob remansit solus orando pro periculo duabus de causis. parte 1. columna 353. a. b.
Iacob videns angelum cum volentem deferere, rogauit eum ne discederet, donec dedisset ei benedictionem, & tandem fleuit. Ibidem.
Iacob ordinauit filios pro aduentu Esau, diuidens eos ut honestius irent, & apparerent coram Esau. parte col. 358. f.
Iacob adorauit Esau adoratione Dulia, qui erat frater eius & primogenitus etate, licet diuina ordinatione primogenitura esset translata. ibidem.
Iacob verba redeuntis ad Esau, utrum pauentis & perturbati animi verba, vsque in hanc adulacionem proruperunt, an sine peccato potuerunt dici? Ibidem.
Iacob non est mentitus declinando ab eius societate, licet promiserit post eum in Seir, ibidem.
Iacob luxit Ioseph xxij. annis. par. 1. col. 382. a. b.
Iacob voluit transire per locum Bersabea duplici de causa. parte 1. columna 431. c.
Iacob licet desideraret Ioseph videre, tamen formidauit descendere in Aegyptum, quia erat senex & debilis, & quia timebat sepeliri extra sepulchra patrum suorum. parte 1. col. 431. c.

Iacob

Iacob dicens Pharaoni: Dies annorum vita mea quos incolo, quid hoc vult dicere an de terra hic aliena, an de superna patria voluit intelligi? parte 1.col.435.a.b

Iacob ut peregrini dicit dies suos, & quare: & dicuntur dies mali & quare. ibidem.

Iacob adoravit Deum in mixto baculo suo versus occidentem, versus quam partem nunc adhuc adorant Iudei. par. 6.col.806.f

Iacob habuit notitiam beneficiorum Christi. par. 1.col.439.c

Iacob fecit ex revelatione divina, quod Hierusalem destrueretur. ibidem.

Iacob convenienter dicitur caput sponsæ: quia patriarcha alio nomine dictus est Israel, a quo sicut à capite denominantur Israelitæ, cuius capilli fuerunt duodecim patriarchæ, oculi verò Moyses & Aaron dirigentes populum. par. 3.col.1847.c

Iacob circumcidit duodecim patriarchas filios suos, & ab ipso denominantur duodecim tribus Israel. parte 6.col.1051.c

Iacob cur omnes quos de liberis & ancillis genuit, equali honore filios & heredes constituit. parte 1.col.449.a

Iacobus Zebedæi dicitur maior respectu alterius triplici ratione scilicet ratione vocationis, ratione familiaritatis, & ratione passionis. parte 5.col.188.d

Iacobus qui fuit assumptus in transfiguratione Christi, an fuit filius Zebedæi, an Alphei. parte 5.col.288.f

Iacobus Alphei minor dicitur, ad differentiam Iacobi qui inter primos apostolos vocatus est & electus. par. 5.col.462.a

Et dicitur Iacobus minor frater domini, & qualiter declaratur. par. 6.col.473.b.474.d.e

Iacobus minor fuit frater Iudæ qui dicitur Thaddæus & filius Alphei. Iacobus autem maior frater Ioannis & filius Zebedæi. parte 6.col.1263.c

Iacobus minor vovit se non comesturum panem, donec videret Christum resurrexisse à mortuis. parte 6.col.331.c

Iacobus & Ioannes sicut Iudei crediderunt Christum temporaliter regnaturum. parte 5.col.367.c

Iacobus minor frater domini factus fuit episcopus Hierosolymorum, ubi iuxta templum precipitatus & sepultus est. p. 6.col.1028.d

Iacobus frater domini fuit primus episcopus & patriarcha primæ ecclesiæ patriarchalis. Hierosolymitane. par. 6.col.1509.c

Iactans curam suam in domino ipsum nutrit, sicut cura seculi ut vermis cum consumit. par. 3.col.832.d

Iactantia notam euitare qui vult, debet in legendo, disputando, & aliis actibus scholasticis exercendo à verbis arrogantibus abstinere. parte 3.col.307.c

Multo leuius esse imperitiam legis cõfiteri, quam iactare prudentiam, nec posse seire quod dicitur. par. 4.col.269.b

Iacula tribulationes & persecutiones quæ prævidentur, minus feriunt: quorum rationem assignat Tullius, &c. par. 5.col.1294.c

Ianitores templi fuerunt secundum ordines portarum in atrio ordinati secundum quatuor partes orbis. par. 2.col.1083.a

Ianua celestis quando aperta fuerit, & per quid. Et assignatur duplex ratio. parte 4.col.242.d.e

Ianua celestis clauditur aliquibus inuicis simpliciter, aliquibus ad tempus. parte 4.col.242.f

Ianua regni celestis à tempore passionis aperta fuit, & ingressi sunt electi defuncti quantum ad animas: aliqui etiam quantum ad corpora ex gratia speciali, ut pie creditur de beatissima virgine Maria, & de beato Ioanne euangelista. p. 4.col.241.c

Ianuarius est mensis primus apud Græcos & Latinos. p. 1.col.583.c

Iaspis lapis preciosus, cuius proprietates, & eiusdem moralitas. parte 6.col.1078.d. Item parte 4.col.452.f

Iaspidium multa genera sunt. ibidem.

Ibices parua quadrupedia, quæ in petris morantur & pariant, & ruentia in suis se cornibus illa suscipiunt. parte 3.col.382.c. & columna 2114.f

Ibices partum habent difficilem secundum earum naturam, & quare, &c. parte 3.col.386.f

Ibis avis aquatica, serpentibus inimica. parte 4.col.310.d

Ictus sepe dum contra oculum venit, manum opponimus, ut potius in ipsa quam in teneriori vulneremur. par. 3.col.37.b

Ideas sancti ponunt in mente diuina, quæ sunt inuisibiles forme,

& tamen procedunt ab ipsis omnia visibilia, sicut artificata visibilia ab exemplari inuisibili, quod est in mente artificum. parte 6.columna 919.c

Idioma primum inter homines fuit Hebræorum, & durauit usque ad adificationem turris Babylonis, quod interpretatur confusio. Nã tunc incipit multitudo idiomatum. p. 1.col.179.a. & col.181.c

Idioma Hebræa lingua consuevit scribere, & a legere, sicut e contrario e pronuntiare, & a scribere. par. 1.col.222.e. Vide etiam in Hebræica lingua, & in lingua.

Idiomata diuersa fiebant illi qui assidebant regibus, ut scirent legere literas, & loqui cum nuncijs aliorum idiomatum. Hoc erat consuetum antiquitus. par. 2.col.951.c

Idiotæ quis dicitur. par. 6.col.1018.e.f

Idithun an proprium nomen vel appellatiuum, & quid significat. par. 3.col.1003.c. & clarius col. 1005.a

Idololatræ recordia vel stultitia arguitur, qui tanquam irrationalia pecora cultum & vocabulum Dei imposuerunt figuris, non solum hominum, sed pecudum, ligno & lapidibus impressis. par. 1.col.56.b

Idololatræ modus in sacrificijs erat quod adipes à sacerdotibus comedebantur, & vina libaminum bibebantur. parte 1.columna 1660.f

Idololatræ diuersitas significatur per decem tribus idololatræ. parte 4.col.1897.

Idololatræ occasio an dederunt Iudeis Aegyptij conuersi ad Iudaismum, qui ascenderunt cum Iudeis de Aegypto. parte 1.col.827.a. & col.838.e

Idololatræ magna voluntas populi Iudaici, non solum in viris, sed in etiam uxoribus & liberis insinuat. par. 1.col.827.c

Idololatræ principes & milites, clerici & religiosi, similiter & vulgares cui & quomodo. parte 4.col.1135.c

Idololatræ solent tria genera hominum, & quomodo illorum idololatræ subuertitur & extirpatur. parte 1.col.1529.b

Idololatræ & hereticus neque verum pascha neque tempore suo celebrant. par. 1.col.1221.a

Idololatræ facti sunt multi descendentes ab Abraham, ut Hismælitæ, & etiam ab Isaac, ut Idumæi, & multi de filijs Iacob, &c. par. 4.col.1901.c

Idololatræ hausta aqua probantur. parte 2.col.357.b

Idololatræ in agris & alijs locis indifferenter pro sua voluntate immolabant hostias idolis, & in hoc filij Israel imitabantur eos, antequam per legem eis datam determinaretur locus sacrificij. par. 1.col.1528.f

Idololatræ colentes celi militiam, in coniunctionibus planetarum faciebant coniunctiones diuersorum animalium, & diuersa semina in eodem agro coniunctim seminabant in coniunctionibus planetarum, & quare hoc faciebant. parte 1.col.1547.b.c

Idololatræ quidam colebant septem planetas, & potissime illi qui erant in astrologia imbuti, quantum ad hoc quod omnia quæ aguntur in humanis actionibus, deriuantur à stellis. p. 1.col.1343.b

Idololatræ post sacrificia sua congregabantur circa idola ad comedendum sanguinem suæ victimæ in venerationem idoli. p. 1.columna 1530.f

Idololatræ solebant dormire super coruam hostiæ immolatæ, ad habendum reuelationes in somnis. par. 4.col.518.d

Idololatræ in cultu suo utebantur ossibus mortuorum, & ideo sacerdotes ve. Te. qui per tempora certa ministrabant, non debebant ingredi ad mortuos nisi valde propinquos. parte 1.col.1168.e. & col.1303.c

Idololatræ sacerdotes habuerunt capita rasa, & ad detestandum cultum idololatræ, preceptum fuit sacerdotibus ve. le. ut non raderent caput nec barbam. parte 1.col.1198.e

Idololatræ apud Gentes reputabatur meritoria, & fornicatio licita, propter quod talia publice agebant, sed Iudei idololatræ operabantur hac in occulto, ne secundum legem punirentur quæ illa prohibebat si palam fecissent. par. 6.col.32.e.f

Idololatræ est maximum malum de genere suo. par. 3.col.1952.f

Item parte 2.col.1280.f

Omne peccatum immundicia est anima, sed idololatræ maximè. parte 1.col.1040.e.f. Item parte 3.col.1951.c

Idololatræ

Idololatræ

Idololatræ

Idololatræ

Idololatræ

Idololatræ

Idololatræ

diluuium, & etiam post per magnum tempus. par. 3.col.1949.e

Idolum & similitudo differunt. parte 6.col.258.f

Item par. 1.col.667.a. & col.1349.b.c.

Idolum & simulacrum quomodo differunt, & quid sunt. parte prima. ibidem.

Idolum sibi fecerunt Gentes ipsum affectum quo urgebantur in vicis, Venerem ut voluptatis amatores. parte 2.col.162.f

Idolum de metallo factum per maleationem tres requirit operarios. parte 4.col.2547.c

Idola non manufacta, ut stella & luna colentes, eadem ratione reprehenduntur, sicut idola manufacta venerantes. parte 4.columna 378.c. Item parte 3.col.1313.a

Idolum Martis qui est Deus belli, tenet in manu gladium & securim. parte 4.col.1055.c

Idolum Priapi, vide in Priapi idolum.

Idolum Moloch, vide Moloch idolum.

Idolum usque hodie in ecclesia vel in corde credentium ponitur, quando nouum dogma constituitur, & in abscondito adoratur. parte 4.col.808.f

Idolum cuiuslibet peccatoris est vicium cui principaliter mancipatur. parte 4.col.1124. & clarius. col.1139.a

Materiam idoli creauit Deus, sed stulticia hominum formam addidit. par. 4.col.2235.c

Idola facimus de auro & argento sanctarum scripturarum, quando gratiam sensus & eloquentie heretica prauitate corrumpimus. par. 4.col.1188.d

Idola ab antiquo facta in maiori reuerentia habebantur. parte 3.columna 1948.c

Idola fiebant de diuersis metallis secundum proprietatem illorum pro quibus fiebant, ut idolum Martis de ferro, Solis de auro, &c. & horum ratio. parte 4.col.2055.a.b

Idola vocat Ieremias cisternas dissipatas. par. 4.col.545.b

Idola quæ diuinis honoribus calantur Iudeis vetitum exstruere, parte 1.col.1133.a

Idola Babyloniorum, gallina pullinaria vocabantur, quæ fiebant per constellationes, aliqui enim faciebant imaginem solis, alij Lune. parte 2.col.945.c

Idola pro salute regis Babylonis portabantur in sacerdotum humeris, sicut Christiani modo portant reliquias sanctorum. parte 4.columna 1055.c

Idola Aegypti in transitu domini subito corruerunt. parte prima, columna 589.c

Idola per Rachel furata patri suo quæ fuerunt. Vide opiniones. parte 1.col.345.c

Idola utrum responsa dare valeant ea colentibus, & quomodo hoc fit permissione diuina. parte 1. ibidem.

Idola post aduentum Christi conticuerunt, futurorum scientiam promittentia, sed vocem amiserunt. p. 4.col.362. & col.392.a

Ad idola ponendum, ut Hebræi dicunt, fecit tertia Iahel, & Tubal caneabat instrumentis musicis coram idolis ea venerando. Ex ex illo patet, quod illi qui descenderunt ex Cain, fuerunt mali & peruersi. par. 1.col.123.c. & col.128.f.129.a

Idola sunt vana, & à vero probantur esse aliena. par. 3.col.460.c

Idola dicuntur offensio, vel quia in illis offenditur Deus, vel offensionem & ruinam suis afferunt cultoribus. parte 2.col.987.b.c

Idola variata habuit Gentilitas, alij ignem colebant, quem Iulianum dicebant, alij atherem vel aerem. p. 3.col.1949.c.1454.f

Idolorum diuersorum sacra diuerso modo peragebantur. Liberi cultores in sacris insanunt, & in festiuitate satiati, noctem luxibus totam duxerunt, & per libidinem & immundiciam dijs suis placere putabant, quanto quis sceleratior erat tanto magis Deo suo placere putabat. parte 3.col.1950.f

Idolorum cultus capit à Saruch & viguit usque ad tempora Tharæ patris Abraham. par. 2.col.1444.d

Idolorum imbecillitas reprehenditur. par. 4.col.1254.d

Idolorum cultus in nihilum abiit. par. 4.col.48.e

Idolorum cultura incurrit duplex malum. par. 3.col.462.c.1949.e

Idolorum diuersis imaginibus pingebantur omnes parietes templi, ut nulla esset bestia quam non parietis pictura monstraret, parte 4.col.1239.b. Item parte 1.col.661.b

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

Idolorum cultores sunt in duplici differentia, quidam ex simplicitate & ignorantia, alij contra dictam rationis p. 3. col. 465. b. c. Idolorum cultores prudentiores, dicunt se nec idola, nec in eis demonia colere, sed que per idola signantur, &c. Alij dicunt se non colere ipsa corpora, sed que illis president numina. parte 3. columna 131. 4. e. f.

Idolorum cultum volebant arguere aliqui Gentiles magis subtiliter & literati ex libris Moyfi. parte 4. col. 23. 49. c.

Idolorum inuentor primus, Ninus rex conditor Ninive, & quomodo. parte 5. col. 82. e.

Item parte 4. columna 352. c.

Item parte 3. col. 19. 49. c. Item parte 1. col. 13. 43. c.

Idolis sacrificare probantur, qui principalibus vitiis captiuati esse manifestantur. parte 4. col. 223. 5. a. b.

Idolis suis quas, quales, & quam detestandas horribilesque oblationes fecerunt Gentiles & idololatæ. parte 3. col. 195. 1. a.

Idumea, Duma, Edom, una gens. In Hebræo nunquam scribitur Idumea, sed semper Edom, quem Idumeam expresse Græca translatio. parte 4. col. 127. 6. f. 133. 6. d.

Idumea, ut Iudæi dicunt, significat Christianitatem, seu ecclesiam Romanam, & dicunt etiam quod omnes qui tenent legem Nazareni, pro maiori parte sunt Idumæi, &c. parte 4. columna 487. b.

Idumæi ducentes genus ab Esau circumcidebantur iuxta legem Abrahæ datam Moabitæ, ut vicinitate iuncti emulati sunt cognitionem. parte 4. col. 658. f.

Iebuseus, in Hebræis.

Iechonias fuit à Deo rephus, & Zorobabel acceptus, causa describitur. parte 4. col. 218. 2. f.

Iechonias rex Iuda quomodo in genealogia Christi ponitur, cum scribat Hieremias: Scribe virum sterilem, nec erit de semine eius, &c. parte 5. col. 62. 4. f. Item parte 4. col. 738. e.

Ieconias, Chonias, Ioachim, idem nomen est & eiusdem. parte 4. col. 138. e.

Iecur ut physici aiunt voluptatis & concupiscentie causas in se habet. par. 4. col. 431. c.

Iecur caprarum dimouetur. par. 2. col. 445. a.

Iecoris virtute occulta & calore, excoquantur & digeruntur cibi, ut aiunt physici. parte 2. col. 152. 4. b. c.

Iehu sacrificaturum se dixit Baal ut sacerdotes Baal perderet. parte 2. col. 912. e.

Iehudi in Hebræo, in Latino significat Iudæum, &c. p. 4. col. 826. f.

Ieiuna ita, ut alio manducante prandisse te gaudas. parte 3. columna 731. a.

Ieiunare licet pro mortuis ut ad requiem perueniant. parte 2. columna 514. d.

Ieiunauerunt quadraginta dies Moyses & Helias & ipse Dominus. par. 2. col. 828. e.

Ieiunantium merita. par. 2. col. 953. c.

Ieiunandi & orandi datur nobis exemplum, cum aliquid magnæ virtutis incipere volumus. parte 2. col. 1313. b. c.

Ieiunat Deo qui pro amore eius se macerat, & quod sibi subtrahit alteri largitur. parte 5. col. 135.

Qui ieiunat, vel seruando quod non edit, vel gloriam querendo in terra thesaurizat, &c. Ibidem.

Ieiunantibus celum aperiri significatum est per hoc quod post quadraginta dies, Næ fenestram aperuit. parte 1. col. 155. c.

Non ieiunatur, non media nocte surgitur, nulla difficultia indicitur à tempore Paschali vsque ad Pentecostes, & quare. parte 3. columna 1464. f.

Ieiunium duplex, scilicet spirituale. parte 5. col. 176. e.

Ieiunium duplex scilicet in tribulatione, & in gaudio. parte 5. col. 176. e. & col. 765. c.

Ieiunium duplex. Quoddam ordinatur ad refrenationem carnis & ad contemplationem, aliud est ex plenitudine & perfectione contemplationis. parte 5. col. 176. f.

Ieiunium generale, quod, & quale sit. parte 5. col. 291. a.

Ieiunium, quare, & quo modo sit faciendum. parte 5. col. 152. a.

Ieiunium tuum, non sit lucrum marisupij, sed anima saturitas, parte 4. col. 473. a.

Ieiunium quo fit abstinentia à vicij & exercitium in operibus pietatis, hoc elegit dominus. par. 4. col. 473. a.

Ieiunium corrigat quod gula peccauit. par. 1. col. 1311. b. c.

Ieiunium Deo acceptum est non solum à cibis, sed ab omnibus rebus illicitis abstinere. par. 4. col. 473. a.

Ieiunium ne putes sufficere sine elemosyna & oratione, ieiunium te castigat, sed alterum non reficit. par. 3. col. 731. a.

Per ieiunium sanantur pestes corporis, per orationem verò pestes mentis. par. 2. col. 1541. b. c.

Ieiunium debet sanctificari bona voluntate, operatione & oratione. parte 4. col. 1919. a. Interl.

Per ieiunium comprehenduntur omnia quo nos à contagione vitiorum & illecebris seculi obseruamus. par. 2. col. 703. c.

Per ieiunium mens liberius eleuatur ad sublimia. parte prima, columna 855. b. c.

Ieiunium quadragesimale precipitur nobis ex lege & prophetis parte 1. col. 265. b. & col. 1418. f.

Ieiunium nullum fieri à Paschate vsque ad Ascensionem statuerunt probatissimi Aegypti monachi, &c. & quare. parte quinta, columna 765. c.

Ieiunium etiam iratum Deum homini consiliat. p. 2. col. 358. d.

Ieiunium Iudæorum & afflictio nudis pedibus incedendo Christiani maioris formam exhibent. p. 1. col. 1111. c.

Ieiunium probat spiritus sanctus per Isaiam. par. 4. col. 471. c.

Ieiunium purgat mentem leuat sensum, carnem spiritui subijcit. par. 2. col. 1575. c. 1576. d. e.

Ieiunium reuerentia in Deum opus est. par. 2. col. 316. d.

Ieiunij pœnas propheta luit. par. 2. col. 794. d.

Ieiunij religiosi munus corporis atque anima afflictionem vultus hilaritate velare. par. 2. col. 1586. e.

Ieiunio se demereri Deum Iudæi falso arbitrati sunt. parte quarta, columna 471. a.

Ieiunia illa que sunt magnæ perfectionis non sunt imponenda hominibus imperfectis, & de hoc exemplum. parte quinta, columna 135. f.

Ieiuniorum utilitas. par. 1. col. 728. e. 848. d.

Iephte in veniendo fuit stultus, in soluendo impius.

Iephte stultus pollicitatio. par. 2. col. 229. c.

Iephte pollicitatio nimium præceps, victorieque deplorata cupiditas offerendi muneris necessitatem imponebat. parte secunda, columna 239. d.

Iephte cum filiam Deo offerebat non sacrificium placebat sed animus offerentis. par. 2. col. 230. c.

Iephte quoniam immolando filiam prebuit se custodem religionis erga Deum, propterea eius facta est mentio in enumeratione iustorum. par. 2. col. 230. d.

Iephte quomodo impleuit votum, quod fuit votum ab ipso. parte 2. col. 233. c.

Iephte si obtulit filiam virginem, non sacrificium Deo, sed animus placuit offerentis. par. 4. col. 645. a.

Item parte 2. col. 230. f. 233. c. & col. 235. c.

Iephte filia secundum Hebræos fuit consecrata domino ad seruandum Deo in vigilijs & orationibus, vincendo in virginitate, &c. parte 1. col. 1151. c.

Ieremias Hieremias

Iericho Hiericho

Ieroboam Vide in Hieroboam

Ieroboam cur non percussit dominus sed Abiam. parte secunda, columna 802. e.

Ieroboam dextera quam extendit aruit. par. 2. col. 792. d. e.

Ieroboam effecit ut populus Hebræorum vitulos aureos coleret. par. 2. columna 790. d.

Ieronymus Hieronymus

Ierusalem Vide Hierusalem

Iesidenob dicunt aliqui quod sunt tres dictiones, &c. sed hoc patet falsum esse, &c. par. 2. col. 585. b. c.

Iesse pater David fuit binomius, dictus enim fuit Iesse & Isai. par. 5. columna 18. a.

Item parte secunda, dicitur trinomius, scilicet, Iesse, Isai, & Naas. col. 620. f.

Iesse

Index.

Iesus ubi primo loco in scriptura ponitur. par. 1. col. 602. e. f.

Iesus & tetragrammaton sunt conformia nomina, & quomodo, parte prima, columna 510. e.

Iesus nomen apud Hebræos & Græcos à iotha & iotha incipit, quod utrunque nota est denarij numeri, par. 1. col. 817. a.

Iesus Hebraice, Soher Græce, Saluator Latine, par. 5. col. 513. c.

Iesus nomen est persona, Christus nomen natura. Significat enim duplicem naturam in vno supposito, scilicet diuinam & humanam. parte 5. col. 32. f.

Iesus nomen primum in Exodo reperitur, & non in Genesi: ubi non tam filij gesta Naue, quam Iesu Domini mei sacramenta significantur. par. 2. col. 5. c.

Iesus Dominus meus suscepit principatum, conferamus gesta Moyfi cum principatu Iesu, &c. Ibidem.

Iesus Nazarenus fuit natus post tempus Achaz per 500. annos & amplius: Controversia super hoc declaratur. par. 4. c. 93. b. c.

Iesus qua ratione reliquit Nazareth, & venit Capharnaum, parte, quinta, columna 86. f.

Iesus stando predicauit turbis, sedendo vero Apostolis, & hinc inoleuit consuetudo, & vulgaribus fit verbum stando, religiosi vero sedendo. par. 5. col. 1148. f.

Iesus non solum doctrinam suam docuit verbo, sed etiam facto confirmabat per miracula. par. 5. col. 91. c.

Iesus quia in eo erat virtus diuinitatis, sicut poterat exterius homines vocare per vocem, ita poterat interius attrahere pro sua voluntate inspirationem. par. 5. Ibidem.

Iesus simplices magis constituit Apostolos ad predicationes Euangelij quam literatos, ut fides Euangelij magis attribueretur sapientie diuinæ quam humanæ. Ibidem.

Iesus à principio aliquos simplices vocauit, ita similiter aliquos literatos. parte quinta. Ibidem.

Iesus multa fecit que non sunt scripta, nec mundus capere posset ubi scriberentur. par. 5. col. 184. d. 1318. c.

Iesus abscondit se non occultando retro parietem, sed virtute diuinitatis se reddendo Iudæis inuisibilem. Et in hoc dedit nobis exemplum patientie, par. 5. col. 609. f.

Iesus in conspectu Herodis noluit aliquid signum facere, nec responsionibus eius respondere duplici ratione. par. 5. col. 985. c.

Iesus ita nunc opprobrijs exonoratur salorum fidelium, sicut tunc conspuitus est salinis infidelium. par. 5. col. 438. e.

Iesus gaudius est in superiori parte anime propter impletionem voluntatis paternæ, & ex fidelium redemptione, & ex sui corporis propinqua glorificatione. parte 6. col. 942. f.

Iesus princeps militia est celestis. Et huius figura, par. 2. c. 40. e. f.

Iesus significatur per Artaxerxen, qui lumen in silentio tentans interpretatur, & quare. parte 2. col. 1315. c. & col. 1349. d.

Iesus significatur per Ionatan, qui donum columbe interpretatur. parte 2. col. 390. f. & col. 1367. c. & col. 437. c.

Iesus Christus dominus noster quomodo lucem protelauerit, & maiorem fecerit diem, sicut factum fuit tempore Iesu Naue, &c. parte 2. columna 72. f.

Iesus Christus ipse solus verè Presbyter dicitur, & sicut in pontificibus pontificum Princeps est, ita in Presbyteris vel senioribus princeps presbyterorum est. par. 2. col. 91. a.

Iesus Christus verus Pontifex, qua & qualia eius sacramenta, parte tertia, columna 1972. e.

Iesus dicitur auctor fidei, quia Deus illam infundendo, quia homo, illam predicando, quia consummator illius, per miracula confirmando. parte 6. columna 942. f.

Iesus non vocatus ascendit cum Moysè in montem ut accipiat legem. parte 1. columna 726. f.

Iesus talem modum tenuit in predicando, qualem tenuit Ioan. Bap. duplici de causa. parte 5. col. 87. c.

Iesus licet ante incarcerationem Ioannis predicauerit, non tamen ita publice, sicut post predicauit. Ibidem.

Iesus semper es mirabilis vult facere de locustis vincere vult gigantes, & de his que in terris sunt celestes superare nequitias. parte 1. columna 287. f.

Iesus Nazarenus probatur esse verus Messias & quod fuerit homo & Deus, parte 6. col. 1715. a. b. c. Vide etiam in Christus

Iesus est filius Dei naturalis, eiusdem nature cum eo non identitate specifica, sed numerali, distinctus tamen in persona, parte sexta, columna 1413. c.

Iesus non in aureo calice, id est, in compositione sermonum & eloquentia decore sua tradidit dogmata, sed in vasis fictilibus, &c. parte 4. columna 903. c.

Iesus legit legem & in auribus populi recitat cum legis arcana reuelat, & per gratiam Domini literæ velamen amouetur, parte secunda, columna 64. e. f.

Iesus Nazarenus probat se esse Deum dupliciter, par. 5. col. 169. c.

Iesus Nazarenus, ut inquit Rab. Moyses in libro Iudicum ordinariarum, visus est esse Messias, & intersectus est per domum iudicij: fuit ipse causa & promeruit ut destrueretur Israel in gladio. parte 6. col. 1695. a. b. c.

Iesus qui dicitur Christus. An conuenienter fuit sibi impositum hoc nomen, & an de nouo. par. 5. col. 711. b. Item, par. 4. col. 93. c.

Iesus significatur per Samuelem. par. 2. col. 405. c.

Iesus significatur per Achimelech ratione duplici, parte secunda, columna 455. c.

Iesus significatur per Angelum qui apparuit in specie viri perfecti. parte 2. columna 40. f.

Iesus inuicundum est nomen, sed non nisi gustanti, amarum verò seculum. parte 3. columna 811. b. Interl.

Iesus Vide etiam in Christus.

Iesus filius Naue nominatur vir decorus, ob insignem virtutis & principatus, & qua eius mater. par. 2. col. 1047. a. b.

Iesus filij Sirach scripsit librum Ecclesiasticum, & quando, parte tertia, columna 1885. c.

Iesus filius Sirach, & eius nepos Iesus filius Iosedech librum Ecclesiasticum scripserunt. parte 3. col. 1977. c.

Iesus filius Sirach, nec ab Hebræis, nec à Græcis, nec à Latinis reponitur inter prophetas. parte 3. col. 2143. c.

Iesum Christum quibus modis nominimus, par. 1. col. 541. b. Nomen Dei datum cum negant Iudæi

Iesum sequebatur multitudo magna, sed alia & alia intentione & fine. parte 5. columna 1116. f.

Iesum quidam pietate moti, sicut arreptitium, vel furiosum tenere & ligare voluerunt, & quare hoc, alij dicebant eum demonem habere priuatum, alijs demonibus superiorem parte 5. columna 514. f.

Iesum non habuisse animam dicunt Apollinarista unde illius acceperunt occasionem. par. 1. col. 1139. d.

Iesum Nazarenum, utrum Iudæi cognouerunt esse Christum sibi promissum? Arguitur pro & contra, cum responsione ad questionem & argumenta. par. 5. col. 355. e. f. Item, par. 6. col. 210. f.

Iesum filium Dei qui in occulto Iudæus est, id est, Christianus sequitur, non Iesum Naue, quem Iudæus carnalis sequitur. Et adhuc pugnat Iesus Dominus noster contra quem & quomodo, parte 2. columna 77. b. c.

Iesum Nazarenum dicunt Iudæi miracula fecisse virtute nominis tetragrammatum. Vide quomodo & per quid sicut & ipsi perfidi tradunt. par. 6. col. 1711. a. b.

in Iesum Christum credentes, signum nominis eius in fronte & professione proferunt. par. 1. col. 817. a.

Iesum Christum si nos patre nobis reuelante confessi fuerimus esse Dei vni filium, & nobis dicitur. Tu es Petrus, & super hanc petram, &c. par. 5. col. 280. f.

Iesum Nazarenum quem nos confitemur esse Christum in lege & prophetis promissum Iudæi negant esse Christum, & arguunt sic, &c. parte 4. col. 37. c.

Iesu Nazareni nomen Euangelista diabolus primò dixisse inducit, & huius ratio. par. 5. col. 753. b.

Iesu amicitias qui expetit, multorum sibi inimicitias patienter sciat tolerandas. par. 2. col. 72. f.

Iesu in terra Zabulum & Neptalim (ubi sita est Capharnaum) primò predicauit. par. 5. col. 87. c.

Iesu exaltatio in conspectu populi à baptismo exordium sumit, & ad hoc figura. par. 2. col. 25. a.

Iesu Christi predicatio describitur quantum ad tria, scilicet quantum ad tempus, locum, & modum. par. 5. col. 87. c.

Ietro sacerdos typum gerebat exterarum gentium, p. 1. col. 650. e.
Ietro fuit vocatus pluribus nominibus, scilicet, Raguel & Ietro
Cineus & Obab & horum ratio, parte 1. columna 390. e. &
columna 1228. f. & columna 1229. e.
Ietro an venerit ad Moysen post legem datam vel ante, habent
tur opiniones, & affuerit conuersus ante legem, p. 1. col. 649. b. c.
Ietro utrum inter ipsos unum Deum colentes religiosè que sapientes
habendus sit, sicut Iob merito queritur, imo credibile
habetur, parte 1. ibidem.
Ietabel an & quomodo depinxit oculos suos sibi, p. 2. c. 113. 4. e. f.
Ietabel de qua in Apocalypsi dicitur non fuit illa que 3. Reg. 21.
idololatra dicitur, quia 400. annis & amplius ante fuit pedi-
bus equorum concalcata, 4. Reg. 9. sed fuit alia falsa Prophe-
tissa, vel forte aliquis hereticus qui propter molliciem car-
nalis vicij mulier est dictus, parte 6. columna 1480. f. Item,
parte prima, columna 1367. b. c.
Ietabel comederunt canes & volucres celi ut ostenderetur quod
spiritualis nequitia fiat preda diuinitis sepultura, parte secun-
da, columna 908. d.
Ietrael metropolis est in regno decem tribuum, p. 4. col. 1700. d. e.
Ignis de petra id est, de Christo exiit, quia caro Christi diuino
Spiritu repleta, omnia peccata exussit, par. 2. col. 193. b. Interl.
Ignis natura siue proprietates quatuor habet, quia urit, purgat,
calescit, vel ascendit, & illuminat, parte 6. col. 988. e.
Ignis duo facit urit, scilicet, & lucet, parte 3. columna 1485. c.
Ignis duplicem vim habet, vrendi, scilicet, & lucendi, parte 1.
columna 785. b. c. & col. 803. a. & col. 877. b. c.
Ignis actus primus & actus secundus quis sit, parte 4. col. 1534. f.
Ignis in sacrificij à Nadab & Abiu filiis Aaron quid significa-
rit, parte 1. columna 990. e.
Ignis quomodo deuorant holocausta, parte 1. columna 998. d.
Ignis damnatorum qualis, parte 4. columna 538. d.
Ignis natura est, ut in superna moueatur, & in ipsum conuertatur
quod crematur, parte 1. columna 1301. b.
Ignis humani corporis ut aiunt in iecore præcipue habitat, inde
ad cerebrum subuolat, deinde ad alios ceterosque sensus, &
sic per membra diffunditur, parte 4. columna 962. d.
Ignis quando modicum tangit stipulam, quasi lambendo statim
exurit, parte quarta, columna 74. e.
Ignis si per aliquem accensus fuerit, & damnum intulerit, quo-
modo pena super illo & sententia ferenda sit, parte 1. c. 700. f.
Ignis triplex, scilicet charitatis, ira, inuidie, & gehennæ. Duo pri-
mi Christi Aduentum præcedunt, tertius sequitur, & c. parte
tertia, columna 1188. d. e.
Ignis est charitatis, est etiam cupiditatis, par. 5. col. 635. c.
Igne charitatis exuritur fœmina, lignum, stipula, & plumbum ini-
quitatis, par. 4. columna 990. e. f.
Ignis inopia, mala Lazari que habuit purgavit, p. 5. col. 923. a. b.
Ignis probatio tribulationis, vel ignis purgatorius ad purum exu-
ret, quod de lenioribus credendum est peccatis, parte 5. colum-
na 76. f. Item par. 1. col. 621. b. c.
Ignis nomine frequenter intelligitur alia pena in sacra scriptu-
ra, par. 4. col. 1118. f. 1180. f. 1775. c.
Ignis duplex est. Ignis enim in hoc seculo est, & in futuro: iste
ignis illuminat, ille incendit, & c. par. 1. col. 877. b.
Ignis cum sit de natura sua lucidus, quomodo erit in tenebris ob-
securus, parte quinta, col. 160. d.
nescio aut Origenes si ille Ignis in futuro seculo qui incendit, ha-
beat aliquid quod illuminet, par. 1. col. 877. b.
Ignis post iudicium erit ad afflictionem damnatorum formali-
ter: alia vero elementa erunt tantum virtualiter, inquantum
pena gehennæ continebit in se eminentius quicquid afflictio-
nis continetur in ipsis, par. 3. col. 2173. b.
Ignis pœnalis cremationem habet, & non lucem, ut in utroque
punitur, qui in utroque peccauerunt, par. 3. columna 138. d.
Ignis inferni qui non lucet ad consolationem, aliquando lucet ad
pœnam, ibidem. f. Item, par. 1. col. 877. b.
Ignes duos futuros legimus. Vnum æternum quo æternaliter pu-
nientur reprobi qui sequuntur iudicium. Alterum qui præce-
det, quo exuretur facies mundi, & c. par. 6. col. 220. f.

Ignis gehennæ humano studio non succenditur, sed creatus est à
Deo ab origine mundi, parte 3. columna 219. b. c.
Ignis purgatorij idem est cum igne inferni. Sicut enim in eodem
igne aurum rutilat, & palea fumat, sic idem ignis purgat e-
lectos, & damnat reprobos. Sed reprobus est ad semper, electus
tantum ad tempus, par. 6. col. 220. f. Item, par. 4. col. 531. c.
Ignis conflagrationis præcedat aduentum Christi ad iudicium
purgans cælum ærium & terram, par. 4. col. 429. c.
Ignis extremi iudicij tantum ascendet super terram, quantum
aqua diluuij, parte 4. columna 1865. b. c.
Ignis accendetur diuinitus dicit Rab. Salo. tempore futuro, quod
vocat tempus Messie comburens alios populos & non ledens
Iudæos, parte 4. columna 373. c.
Ignis qui de cælo descendit ad altare tabernaculi, erat ut dicit
Rab. Sal. continuus absque extinctione, & hoc diuino miracu-
lo, parte 1. columna 1185. c.
Ignis consumens oblationem Abel fuit signum diuine accep-
tionis. Ibidem.
Ignis de cælo super altare descendit sub Moysè David Salomo-
ne & Elia. Sub Manue autem Angelus de flamma eduxit,
parte 2. columna 1101. c. Interl.
Ignis ex consummatione sacrificij erat à Deo solo, par. 1. col. 984. f.
Ignis sacrificia consumens quo tempore fuit conseruatus & da-
tus, parte 1. col. 984. f. & columna 986. f.
Ignis in sacramentis in catechizando & exorcizando prius ad-
hibetur, & post venit ad aquam baptismi, & quare sic,
parte 5. columna 895. b.
Ignis an & quomodo non adussit pueros in fornace existentes,
opiniones sunt. Arguitur in contrarium: & rationes soluuntur,
par. 4. columna 1534. f.
Ignis oblitus est sue virtutis, parte 3. col. 1962. f. Item, parte 1. col.
567. c. Item, par. 4. col. 1534. f. 1535. c.
Ignis sulphureus habet ardorem & factorem ad significandum
vicium Sodomorum, par. 3. col. 366. d. e. f.
Ignis qui descendit & consumpsit oues & pueros sancti Iob, ope-
ratione demone factus fuit, par. 3. col. 25. c.
Ignis inuolucens visus ab Ezechiele designauit incendium ciuita-
tis & templi futurum, parte 4. columna 1086. d. e.
Iguem tribulationis nobis admonet Deus ut in nobis vitiorum
rubiginem purget, par. 4. columna 1264. e.
Iguem cur mundo est introducturus Deus, par. 4. col. 407. a.
Iguem & aerem elementa, multi philosophorum non cognoue-
runt usque ad tempus Aristotelis, par. 1. col. 41. a.
Iguem de cælo venire solitum ad sacrificium deuorandum &
in dedicatione templi sub Salomone legimus: & quando Elias
in monte Carmeli construxit altare, par. 1. col. 112. e. f.
Iguem de cælo aërio mittere inferius, & ventos turbini commo-
uere, potest diabolus: Vide quomodo & quare, parte 3. col. 31. c.
Ignes varios habet Deus quos emittit de thesauris suis, parte
quarta, columna 1013. a.
Iguominia in sacra scriptura appllatur fabricatio idoli vel
etiam sordes, par. 1. col. 834. f.
Iguominiosus quis dicitur, par. 6. col. 28. e.
Ignorantia solet miseria temperare, par. 4. col. 1115. a. Interl.
Ignorantia & infirmitas sunt circumstantie excusantes popu-
lum, parte 4. columna 1604. f.
Ignorantia peccati quot & quibus modis contingit, p. 5. c. 1182. f.
Ignorantia & caligo peccati per nebulam designatur, & quomo-
do hæc nebula mala auferenda est, par. 3. col. 1580. e.
Ignorantia est nescire, scire noluisse est superbia, par. 3. col. 321. c.
Ignorare videtur Christus quantum ad innocentiam suam cur
patiatur, par. 1. col. 264. b.
Illecebris vitiorum expertis difficilius caremus, quam incognitis,
parte secunda, columna 1360. d.
Illicitum est aliquid, non ex natura sua, sed tantum quia probi-
bitum, parte 5. columna 1264. f.
Illicitum aliquid esse dupliciter ostenditur quod tamen permit-
titur lege. Vno modo per prophetiam à spiritu sancto loquen-
tem. Alio modo per communem obseruationem bonorum
parte 1. columna 1605. b. c.

illicita

Illicita qui se meminit commississe, conandum est ei à quibusdam
etiam licitis ut studeat abstinere, parte secunda, col. 1063. c.
& columna 1064. d.
Illusiones anime infinitæ sunt, quæ aliquando vix orare sinunt,
& c. parte tertia, col. 696. c.
Illusor quis dicitur. Et tripliciter describitur, par. 3. col. 1617. c.
Illuminantur specialiter à Deo lumine sue gratiæ recte viuentes
in presenti inter peccatores tanquam in tenebris, p. 3. c. 1301. c.
Illuminatio Prophetica quæ à Deo principaliter est, quandoque
tangit mentes prophetarum mediantibus Angelis, parte pri-
ma, columna 1243. b. c.
Illuminatio lucis ad contemplandum speciem supernæ veritatis
venit post bona opera, par. 1. col. 19. a. Interl.
Illuminatus iterum diuino munere, quia propria fragilitate
vel diaboli procuratore priuatus fuerat lumine gratiæ, de-
bet de cætero in penitentia & sanctitate viuere, parte se-
cunda, columna 1543. c.
In syllabam ubique in fine Hebraici sermonis legimus, nume-
ri pluralis est masculini generis, & c. par. 4. col. 1711. a.
Imago omnis similitudo est, sed non conuertitur, parte prima,
columna 1485. c.
Imago & umbra differunt, quia umbra est similitudo rei lōgin-
qua, imago est propinqua, & expressa rei similitudo. Et sic sa-
crificia veteris legis habuerunt rationem umbra respectu
bonorum gloriæ: sacrificium autem nouæ legis habet rationem
imaginis, & c. par. 6. col. 903. c.
Imago æqualitas & similitudo differunt, par. 6. col. 383. b.
Imago alicuius potest dici dupliciter. Vno modo naturaliter, si-
cut in humanis filius dicitur imago patris. Alio modo artifi-
cialiter sicut imago Herculis, & in lapide, parte sexta, co-
lumna 611. c.
Imago ex alicuius hominis lineamentis exprimitur, parte pri-
ma, columna 1486. e.
Imago Caesaris in templo de solato, vel statua Adriani equestris
(quæ in ipso sanctorum loco longo tempore stetit) dicitur abo-
minatio de solationis, par. 5. col. 395. a. & 618. d.
Imago regis aliter est in numo, aliter in filio, & c. parte sexta, co-
lumna 611. c. & 612. f.
Imago regis & nomen solet in denario contineri, parte prima,
columna 757. c.
Imago triplex, scilicet creationis, recreationis, & similitudinis.
Et in quo vel penes quid ista similitudo, parte 3. col. 1141. b.
Imago creationis, ratio recreationis gratia, similitudinis tota
trinitas, parte tertia, col. 403. b.
Imago Dei consistit in anima quantum ad proprietates natura-
les scilicet, memoriam, intelligentiam, & voluntatem, parte
prima, columna 33. b. c.
Imago & similitudo Dei non est torporis forma, sed mentis, ad si-
militudinem veræ imaginis Christi, qui est imago Dei inui-
sibilis, parte 4. col. 1072. d.
Imago Dei grandis efficitur, siue magnificatur, in quibus & per
quem modum, parte 5. col. 691. c.
Imaginis sue impressionem sicut exigit Caesar, sic & Deus animam
lumine vultus sui signatam, par. 5. col. 959. a. b.
Imaginem Dei in anima ponunt Hebraei per assignationes ima-
ginis multum accidentales, & præcipue in quinque, & c. par-
te prima, columna 33. b. c.
Imaginem diaboli suscepisti, & bonum depositum abnegasti,
imagine Dei abiecta, si fueris crudelis impius, violentus, &
similis, parte prima, col. 947. c.
Imagines Caesaris per Pilatum & Gaium in Ierusalem portatæ,
precibus Iudeorum sunt alibi reportatæ ad præcauendum dis-
ensionem populi, par. 4. col. 43. c.
Imagines antiquas crucifixi quæ dicuntur factæ à Nicodemo,
aliqui simplices Christiani reuerentur, par. 3. col. 1945. c.
Imagines idolorum & etiam alias quomodo Iudei dedignati
sunt habere in templo, & c. par. 4. col. 43. c.
Imagines masculinas quæ appellat Ezechiel, parte quarta, co-
lumna 1188. f.
Imagines quando quare, per quem & quotuplici causa inuentæ

dicuntur, par. 3. columna 1949. c. Item, parte 1. col. 682. e. f.
Imagines fieri an, quomodo, quare, & ubi simpliciter probibi-
tum fuit in lege, par. 1. ibidem.
Imagines fiebant antiquitus valentibus personis post mortem,
ut imaginibus suis venerarentur, & propter illam gloriam
habendam multi exposuerunt se morti pro republica, parte 3.
columna 148. & 973. c.
Imaginum cultus probatur quod Deus hominem ad imaginem
suam creauit, par. 2. col. 723. c.
Imaginum alia sunt eiusdem substantiæ, alia non, ut pictura,
parte 1. columna 1485. c.
Imbelles duplici modo dicuntur: Quidam, qui nunquam possunt
fieri bellatores, ut senes, fœminæ, & c. Quidam imbelles ut pueri
qui sperant fieri bellatores cum occurrerint, scilicet in virum
perfectum, & c. par. 1. col. 1457. c.
Imber serotinus in Iudæa usque hodie iam maturis messibus ve-
nire consuevit, & c. par. 3. col. 1676. f.
Imbres vocantur cælestia beneficia, par. 4. col. 66. c.
Imbuendi omnes qui sunt altioribus disciplinis molestum habent
rudimentorum laborem, cum discipline ignorant utilitatem,
parte 1. columna 1391. b. c.
Imitatione videtur plerique, (qui sponte & proprio intellectu nihil
agunt) positi inter fratres, ea agere, quæ illi agunt qui proprio
intellectu mouentur, par. 1. col. 1383. b.
Imitatores Christi cum Christo morantur extra castra, quia de-
licis tabernaculi non seruiunt, parte 1. col. 1696. f.
Immensitas diuine sapientiæ & potentie ostenditur. Primò in
partibus mundi principalibus. Secundo in animalibus diffu-
se, parte 3. columna 349. a. d. & 368.
Immolare sacrificium & offerre extra tabernaculum vel tem-
plum fuit prohibitum ad vitandum idololatriam, parte pri-
ma, columna 1033. c.
Immolare solebant gentes in lucis, & in delubris statuas adora-
re, par. 1. col. 1556. d. Vide in Gentilitatis error.
Immolutio in excelsis, an fuerit licita, vel illicita? parte prima,
Ibidem.
Immolutio agni ac aliorum sacrificiorum duo in se continent,
parte 1. columna 580. f.
Immolutio agni & hædi, utrum vna fuerit, vel due fuerint,
parte 1. columna 585. c.
Immolutio agni qua die fuit, & cuius figura erat, vel dispositio.
Ibidem.
Immolutio agni Paschalis & alia sacrificia duabus considera-
tionibus sunt attendenda. Vna est de presenti, siue literalis,
scilicet status populi exeunti de Aegypto. Secunda est, figura
tio, & c. par. 1. col. 583. c.
Immolutio Paschalis duplex fuit, ut dixerunt aliqui: vna agni,
alia hædi. Et vnde hæc opinio processit. Sed hoc improbat, par-
te 1. columna 585. c.
Immolutio Paschalis de agno debebat fieri, non autem de hæ-
do. Ibidem. col. 602. e. f.
Immolutio agni & eius quid nobis figurabat, parte 1. col. 603. c.
Immolutio sub pœna mortis quæ fuerit, par. 1. col. 703. f.
Immortalitas carnis alia est quam in Adam accepimus, alia
quam in resurrectione per Christum speramus, par. 1. col. 31. a.
& col. 62. f. & col. 64. f. & col. 78. d.
Immortalitas in Adam non erat per qualitates corporis intrin-
secas, sed erat magis per remotionem eorum quæ poterant eum
corrumperè & per quem fiebat illa remotio, par. 1. col. 64. f.
Immundicia duplex est, scilicet spiritualis & corporalis, parte
prima, columna 999. b.
Immundicia corporalis potest esse in brutis, & hoc dupliciter,
par. 1. col. 1000. d. & col. 1540. f.
Immundicia quæ est ab intrinseco, est quadruplex, parte prima,
columna 1011. a.
Immundicia pro qua mors infligebatur erat duplex, parte pri-
ma, columna 695. c.
Immundicia mulieris menstruæ derivatur ad animata &
inanimata, & hac de causa puniebatur: sed qua pœna, ex-
primitur, par. 1. col. 1038. f.

Immundicia triplex in lege tangitur de castris tollenda, scilicet leprosum, semina suorum, & super mortuos pollutum, p. prima, columna 1190.f.
Immundicia quomodo dicitur esse in auiibus & in animalibus, & quid significet, par. 1. col. 1143.e.
Immundicia corporalis potest esse in animalibus directe, ut quia immundo cibo utuntur, vel quia in loco immundo habitant. Ibidem.
Immundicia que in lege contrahatur, ex contractu, an peccati vel propter peccatum sit, par. 1. col. 1596.f.
Immundicia dupliciter contrahitur, vel ex immundicia rei tactæ, vel ex indignitate tangenti, par. 1. col. 1301.c.
Immundicia apud Hebræos cibi edendis duplex assignatur, scilicet intrinseca & extrinseca, parte 1. col. 964.f.
Immundicia non fuerunt, nisi quedam irregularitates, quibus homo reddebatur ineptus ad intrandum atrium, ubi erat locus sacrificij, donec esset purgatus, parte 1. col. 1002.d.
Immundicia spiritalis tres species assignantur, siue declarantur, par. 1. col. 964.d.
Immundicia carnalis subiecti plerique, reatum agnoscunt, ad se redeunt, & cum se correxerint, de bono castitatis eleuantur, & quos immundicia operis tenebat in corpore, immundicia elationis tenet in mente: Et designantur per lepram volatilem, par. 1. col. 1027.c.
Immundus est in anima qui à diabolica illusione per idolorum culturam, peccatorum enormitatem polluitur, par. 1. col. 1221.a.
Immundus est originaliter qui semen naturale & sanum effuderit, par. 1. col. 1038.d.e.
Immundus aliquis, si scienter de carnibus hostie pacificorum comederet, quia pena veniebat plectendus, mortis, scilicet pena vel alia, par. 1. col. 970.a. & col. 1064.f.
Immunda non sunt animalia, sed que significando exprimunt mores, scilicet hominum, & actus & voluntates, parte prima, columna 1540.f.
Immundum reptile tangens significat eum qui venenum aspidum gerit in labijs, par. 1. col. 1098.d.
Immundum nihil natura, par. 1. col. 1007.c. & col. 1008.d.
Immunde vitæ primordia, innocentie simplicitate conuertere, est primogenitum asini oue mutare, parte 1. col. 605.c.
Immundus significat porci, &c. Et nisi quis porci more vixerit, in eum diabolus potestatem non accipit, par. 5. col. 531.a.b.
Impatients in aduersitate est signum reprobationis, parte quinta, columna 150.e.
Impatients pene semper amica est potestati, par. 3. col. 289.c.
Impatients humana quam habemus in disceptationibus eleganter describitur, parte 4. col. 1956.e.f.
Impatients impellente, totus spiritus foras prorumpit, quem nulla intus disciplina sapientie concludit, parte 3. col. 1727.b.
in Impatients vicium si labaris pro duritia fratris contradicentis tue virtutis damnum patieris, &c. & cum illi spem penitentiae salutisque (quam forsitan habuerat) durius increpando rapueris, rationem pro fratre quem scandalizasti iudici reddes, parte 3. columna 1688.d.
Impatients leues motus statim sunt excutiendi per virtutem patientie, parte 5. columna 820.f.
Impatients hominis modus est non expectare finem verbi quod sibi dicitur, parte 3. columna 64.f.
Impatients reprehensibilis est, sed multo peior & odiosior versatus, & quare, parte 3. columna 1662.f.
Impatients sunt, aliqui ex sola ignorantia boni patientie, aliqui non ex ignorantia boni patientie, sed ex animi debilitate, aliqui ex diuturnitate aduersitatis, parte 4. col. 68.f.
Impedimentum triplex vitæ actiue, scilicet, passionis impulsus, virtutis humane defectus, & corporis aggravantis pondus, parte 3. columna 1347.b.
Impedimentum duplex amoris sponsi & sponse, parte tertia, columna 1837.c.
Impedimentum triplex fuit Iudeis adificandis murum Hierusalem, & ubi ista tanguntur, par. 2. col. 1358.e.
Impedimenta exercebunt virtutis sunt tria, scilicet loquacitas,

acedia, & immoderata cupiditas terrenorum, parte tertia, columna 2039.a.b.
Impedimenta tria contra obseruationem Dei mandatorum, par. 3. col. 1794.f. & col. 1795.a.b.c.
Impedimenta diuine dilectionis contingentia respectu aduersarij sunt tria, par. 1. col. 1595.c.
Impediuntur homines multis vicijs, ne verum sit quod loquuntur. Irati enim loquuntur, aut metu, aut cupiditate, aut iactantia gratia, par. 1. col. 1345.c.
Imperator Romanus vel eius Imperium super gentes habens Dominum, significatur per patrem uxoris Samsonis, parte 2. columna 249.c.
Imperatori summo didrachmam reddere debet quilibet: Et que sit illa, & quando reddatur, par. 5. col. 296.f.
Imperatorem Romanorum Rab. Sal. vocat nequam & pessimum, parte 4. col. 2161.c.
Imperatore creato antiquitus statim querebatur ab eo: Quo marmore vellet sepulchrum habere, par. 3. col. 320.f.
Imperatores & reges habent duos Angelos custodes, parte sexta, columna 1559.c.
Imperatores Romani abstulerunt à Iudeis regiam dignitatem, ne haberent rebellandi occasionem, par. 5. col. 1298.f.
Imperatores aliqui fuerunt Iudeis mansueti, & aliqui feroces, parte 4. col. 2215.c.
Imperialis potestas à Deo data significatur per annulum, parte secunda, col. 1629.c.
Imperia diuina per inertiam suam qui contemnit, hic contra Dominum animo ferunt, & ipsum Dominum quasi importabilia onera imposuerunt, mente reprehendit insana, parte tertia, columna 1685.a.b.
Imperitia est velle docere meliorem, par. 3. col. 88.e.f.
Imperitia vicium est, rectum non recte sapere, parte 3. col. 347.b.
Impetigo sine dolore corpus occupat, & membrorum decorem fadat, par. 1. col. 1095.a.b.
Impietas & iniquitas quomodo differunt, similiter impius & iniquus, parte 6. col. 23.b.
Impietas duplex scilicet leuis & gravis, & quomodo punienda sit, parte 1. columna 1613.b.c.
ex Impietate & auaritia surgunt omnia mala, par. 4. col. 47.c.
Impietatis causa est Dei obliuio, parte 4. col. 1141.b.
Impius & iniquus differunt, parte tertia, columna 259.a. & columna 813.c. & col. 1096.d.
Impius in Deum, peccator in se, pestilens in proximum, parte tertia, columna 433.c.
Impius nescit mala que fecit nisi cum puniri cæperit, Ibid. p. 3. 44.
Impius in iniquitate durat, ut nec in ipsis metuat feriri quæ amat dummodo quo peruerse cogitat explet, Ibidem.
Impij siue iniqui duo sunt. Vnus qui nihil audit à speculatore, & in sua impietate moritur. Alter cui speculator annunciat, & ille contemnens vicio suo moritur, parte 4. col. 1105.b.
Impij cum peccata peccatis cumulant Deus illis postremo iter illis ad resipiscendam recludit, par. 2. col. 334.e.
Impij quanto accusario eorum rarior & difficilior, tanto peccandi libertas videtur esse maior, par. 3. col. 1792.f.
Impij temporalia bona que habent dicuntur non esse in manu sua. Alii de bonis spiritualibus viriuosorum, par. 3. col. 224.a.
Impior lucerne, que sunt, & quomodo extinguant, par. 3. Ibidem.
Impios sicut duos legimus, sic duo iusti sunt. Ibidem. parte quinta, columna 216.b.
Impius inundatio superuenit, cum dolorum fluctus ex aliqua aduersitate patiuntur, par. 3. col. 224.e.
Implicamenta multa mundi quos occupant, habitationem celestis patrie non requirunt, sed fides quam tenent specie tenus increpat ipsos ne ocio torpescant, ne exemplo suo, à labore suo & longanimitate alios retrahant, par. 1. columna 1414.a. & columna 1477.b.
pro Impenitentibus orationes à Deo non exaudiuntur, parte secunda, columna 414.c.
Imponere equiuocum est in significatione & constructione, parte prima, columna 306.b.c.

Impossibile

Impossibile dicitur dupliciter. Primo modo simpliciter & absolute. Secundo modo, quia non est bene possibile, parte sexta, col. 488.d.e. Item, par. 4. col. 683.b.
Impositio manuum probatur, par. 2. col. 790.d.
Impossibile est quolibet sanctum non cadere in minimis peccatis, parte 6. columna 1380.e.
Imprecationes Prophetarum non dicuntur voto optantium, sed spiritu preuentium, parte 5. col. 118.e.
Imprecationes benedictionum sunt secundum ea que solent homines desiderare in presenti vita, par. 1. col. 1630.f.
Imprecationes maledictionum sunt secundum ea que homines abhorrent in presenti vita. Ibidem.
Improbi serui non tam moventur promissionibus libertatis quam plagarum comminationibus, par. 1. col. 1636.d.
Improbis datur potestas nocendi, & quare, par. 6. col. 163.a.
Improperare, in Coniuriari.
Imprudencia dicitur quasi imprudentia, par. 3. col. 1664.d.e.
Impudentium consuetudo est, ut deprehensi primum per aliqua falsa excusent, & inde conuicti alia querunt, tempore vel necessitati vicia imputantes, ne quando veritati cedant, parte tertia, col. 1331.a.
Impurus quomodo dicatur, qui secundum legem permiscetur, parte 1. columna 1038.e.
Impudentia extrema delicias bonis erga eos ingratos esse à quo cum premuntur inopia petunt auxilium, par. 4. col. 600.d.
Impudentia resistere, interdum gratia est, & cum locus fuerit fronte conterere, &c. par. 4. col. 1098.e.
Impugnatio veritatis agnita cum sit species peccati in spiritum sanctum grauius est peccatum, quam luxurie vicium contra naturam quo erant infecti Sodomitæ, par. 5. col. 213.a.b.
In principio creauit Deus cælum & terram. In his verbis præmittitur summarie & compendiose totum opus diuinum, ut si quis dicat. Talis artifex edificauit hanc domum, &c. parte prima, columna 37.c.
In principio creauit Deus cælum & terram. Tripliciter exponitur ad excludendum tres errores, parte 1. col. 38.d.e.
In principio creauit Deus cælum & terram. Principium cum re latius dicatur ad principatum: sic in hoc loco potest referri, vel ad creauit, vel Deus, vel ad cælum & terram, vel quarto ad hoc quod dicitur. In principio, ad totum processum primæ creationis seu productionis rerum, &c. qui in primo capitulo continetur, par. 1. col. 38.d.
Inanimata quodammodo videntur his qui lugent suscipere commiserationem, par. 4. col. 930.e.
Inanimata res non est susceptiua vicij & virtutis, p. 4. co. 2181.a.
Inanimata res quomodo dicitur sancta, par. 3. co. 1071.c. Itē, par. 1. col. 59.b.c. & col. 658.f. & col. 1063.c.
Inanis est omnis actus & sermo, in quo non est intrinsecus aliquid pro Deo vel Dei mandato, par. 1. col. 1404.f.
Inane & occisum est pene totum in hac vita hominis quod dicitur vel agitur, par. 1. col. 1405.a.
Inanitas & vanitas multa in hoc mundo, quàm Dei miles superat & vincit. Ibidem.
Incantatores sapē in corporibus humanis tumores vel seruores, vel alia huiusmodi, voce sola soluere vel reprimere dicuntur, interdum etiam anima stuporem quendam sensus infligere, parte 2. col. 103.c.
Incarnatio Christi facta est, non ex humano merito, nec ex necessitate, sed gratuita Dei dilectione ad nos, par. 5. col. 1072.f.
Incarnatio filij Dei quare non illico post hominis casum facta fuit, par. 6. col. 489.a.
Incarnatio verbi diuini fuit per descensum filij in vterum virginis, non intelligendo per motum localem, sed per nouum effectum in virgine, qui quidem effectus est coniunctio diuina natura & humane in vna persona. Hac autem coniunctio potest considerari dupliciter, scilicet effectiue & terminatiue &c. & de hoc exemplum, par. 6. col. 1734.d.
Incarnatio diuine persone probatur ex scripturis receptis à Iudeis, parte 6. col. 688.f.
Incarnatio Christi, in qua omnes thesauri sapientie & scientie

absconditi, figurantur in arca tabernaculi, parte 1. col. 731.b.
Incarnationis dominica mysteria, historia Ruth accommodatissime adaptantur, parte 2. col. 285.a.
Incarnationis diuine præfiguratio, fuit istud mirabile signum retrogradationis solis tempore Ezechie, &c. par. 2. col. 967.c.
Incarnationis sua & passionis exemplum Christus antea à Iudeis occultum manifestat, & veritatem humane carnis inter flagella triumphantis ostendit, par. 2. col. 1081.b.c.
Incarnationis sacramenta per omnes mundi plagas dilatantur, & Euangelium predicatur, par. 1. col. 733.a. Interl.
Incarnationis mysterium per scalam Iacob declaratur, parte 1. columna 324.c. 325.f.
Incarnationis mysteria qui humana sapientia discutit, tamen carnem agni aqua coquit, &c. parte 1. col. 588.d.e.
Incarnationis dominica humilitas per granum sinapis intelligitur, p. 5. c. 244.d. & per corrigiam calciamentorum, c. 479.
Incarnationis possibilitas filij Dei ex quibusdam positis per Iudeos ostenditur, parte 2. col. 14.c.
Incarnationis mysterium potest credi dupliciter, explicitè scilicet & implicitè, par. 6. col. 922.f. & quomodo priores & nos tenentur hoc credere. Ibidem.
Incarnationis Christi oratio præcessit vt torporis nostri euigilatum subsequatur, parte 3. col. 314.d.e.
Incarnationis mysterium & quædam alia non fuerunt propalanda antiquo populo, & quare, parte 4. col. 1086.
Incarnationis dominica secreta non sunt tradenda prauis & pollutis mentibus, sed his qui ad fidem venientes cor mundauerunt, parte 1. columna & 1304.d.
Incarnationis mysterium an angeli cognouerunt ante humanationem Iesu Christi, an non, parte 4. col. 500.f.
Incarnationis mysterium, scilicet, vniõ natura diuine & humane in supposito verbi supra modum transcendit facultatem intellectus, parte 4. columna 579.c. & 235.e.
Incarnationis mysterium, difficilis est intelligendum seu veraciter constendum, quam cetera conditiones de Christo, vt de tempore sui aduentus & de signis eiusdem, &c. p. 5. col. 360.f.
Incarnationis benedicta vna causarum fuit ad supplendum perfectionem legis per ipsum Christum incarnatum, parte tertia, columna 712.e.
Incarnationis de mysterio hoc quod intelligere & penetrare non possumus, potestati sancti Spiritus humiliter referemus, vt non superbe quis audeat vel contemnere vel denunciare quod non intelligit, sed igni tradat, id est, spiritui sancto, parte 1. columna 589.a.b.c.
Incarnationi præbuere locum non solum David, sed etiam omnes prophete in Ecclesia Christi dicti & facti, vt citius aduenies susciperetur, cum fuisset ante prophetatus, p. 2. c. 1075.c.
per Incarnationem Christi, sapientia in corpore humano posita, facundat populos dulcedine dilectionis & beatorum operum, parte 2. columna 864.e.
Incarnationem suam dum pro nobis patri Christus demonstrat, semper pro nobis hostiam fert, par. 3. col. 28.f.
Incarnatus Dominus uetus dicitur, par. 3. col. 352.f.
Incarnatus filius qui dextra dicitur, ad agendum hominem missus est, parte 3. columna 171.b.
Incendium generale futurum erit supernaturale, parte 1. co. 155.c.
Incentiua viciorum siue stimulorum, an & quando Deus puniat, parte 4. columna 1211.a.b.
Incentiua carnis in aliquibus extinguit Christus per Samuellem figuratus, par. 2. columna 411.c.
Inchoantium bene studia vel operationes pestiferis persuasionibus, quasi quibusdam malicie sue dentibus dissipare, est herbas vel arborum cortices mandere, par. 3. col. 282.e.
Incipere viam iustitie multi proponunt audientes verba exhortationis, sed sicut ostium in cardine vertuntur, p. 3. col. 1717.c.
Incipere cum aliquid magne virtutis volumus, datur nobis exemplum ieiunandi & orandi, par. 2. col. 1325.a.
Incipientes aliqua ad sola diuina sacrificia ista proficiant, vt ad honorem intimi iudicis in ara cordis immolentur, p. 2. c. 1548.f.
Incipientes vel noui, non debent operi doctrina vel predicatione

ni applicari ad opus doctrina seu predicationis requiritur maturitas & firmitas. p. 1. c. 1547. c. Vide in Tricenarius.
Incurtus labio notat defectum eloquentie. par. 1. col. 536. f.
Incurtus si non tenebatur ad legem Moysi, & si erant cultores
vniuersi Dei, quod olim erat commune in orbem, sicut Iob
& plures alij moriebantur in statu saluandorum. p. 4. col. 782. f.
Inclinationes rerum sunt pondera earum, unde August. Amo-
nicus pondus meum. parte 3. columna 271. c.
Inclinare Dei, est clausis non aperire, & cor reprobum per gra-
tiam non emollire. parte 3. col. 154. f.
Incoluitatis sua omnem spem in manibus medicorum habere
plane iumentorum simile est. par. 4. col. 342. e.
Incommixtio tribuum fuit sub precepto, ne commiserentur for-
tes hereditatem. parte 2. col. 213. c.
Incomprehensibilia esse qui intelligit, ut cuncte videt & non in-
ueniens inuenit. parte 3. columna 142. f.
Inconflans & vagabundus designatur per inquilinum, & non est
aptus ad recipiendum Eucharistie sacramentum. p. 1. c. 1010. f.
Incontinens presente passione indicat esse fornicandum, sed ex-
tra passionem indicat contrarium. parte 5. col. 1075. c.
Incontinentia malum est: sed non ideo connubium quo inconti-
nentes copulantur, nec propter illud malum, culpabile est hoc
bonum, sed propter hoc bonum est veniale illud malum. p. 1. c. 77. a.
Incorruptibilia & corruptibilia quomodo redibunt vel numero
vel specie. Et eliditur error aliquorum philosophorum dicen-
tium, quod post transitum magni anni (qui completur in triginta
sex milibus annorum) effectus interiores reuertentur idem
numero. parte 3. col. 105. c. & columna 167. c.
Incredibilia multa, hominibus accidisse quam Nabuchodonoso-
for, & Græci & Romani tradunt historie. &c. quia mirum
si ad ostendendam Dei potentiam ipse Nabuchodonosor hac
pertulerit. parte 4. columna 1544. e.
Increduli seducunt & seducuntur per quasdam obseruantias
velatas, ut Demetrius. parte 6. columna 1189. c.
Incredulitas de qua Christus discipulos increpauit, an fuerit il-
lorum vel aliorum. parte 5. col. 660. f.
Incredulitatis quare arguitur Zacharias, & non alij similiter
dubitauit loquentes. parte 1. col. 1237. b. e.
Increpantes iniuste frequenter ex verbis suis ostenduntur de-
ficere. parte 3. columna 68. f.
Increpare qui recusat vitam carnalium quantum sufficit, Dei
profecto se esse negat. parte 1. col. 83. a. b.
Increpatio hominum peccantium designatur per securim. Sed cum
aliquis incaute peccantem arguit, ferrum securis de manu-
brio fugit. parte 2. columna 888. d. e.
Increpatio diuina est tribulatio à Deo immissa. par. 4. col. 449. b.
Increpatio ne fiat tempore luctus, cauendum est quia etsi recte
quidam debent increpare, non tamen in afflictione, ne qui le-
nere debet, dolorem augeat. parte 3. col. 183. a.
Increpationis aperte impetu obuiare, ex microne est percutere.
Auersa autem hasta ferire est furentem in tranquille ex qui-
busdam tangere, & quasi parcendo superare. p. 2. col. 524. d. e.
Incubus & Succubus: vide in demoniorum filij.
Incus ad hoc statuitur, ut crebris ictibus feriat. par. 3. col. 399. b.
Incude alia vasa formantur, sed ipsa tot ictibus in aliud vas
non transfertur, & illius moralitas. Ibidem.
Indefinita iuris equipollens vniuersali. parte 1. col. 1604. f.
Index & pollex blando osculo coniunguntur. parte 1. col. 1600. d.
Indignus & medicus non erit inter vos, dictum est Indignis de mè-
dicare publice, quod non debebat Indignis permittere. Animadu-
erit hoc Christiani in lege amoris existentes, &c. p. 1. c. 1544. f.
Indigentia terrenorum saepe contingit viris perfectis, cum sem-
per assit virtutum copia. parte 1. col. 1625. c.
Indignas Deus nobis vel vniuerso populo, & si iam ultio procedit
redeunte lege Dei in cor nostrum, qua moneat nos conuerti
ad penitentiam, & satisfacere pro delictis, continuo ira
cessabit. parte 1. columna 1280. c. f.
Indignatio Dei qua diu sustentat peccantes aliquando non tota
quidem prorumpit in penam, sed stillat in modum ignis ad
dissoluendum duritiam cordium. par. 4. col. 2021. a.

Indignos Dominus saluat, non pro merito delictorum retributio-
nem impendens, sed propter misericordiam bonum veniam su-
perfundens. parte 2. col. 1270. e. f.
Indignus si promouetur ad maiorem statum, apparet eius stulti-
tia effectus, qui prius erat incognitus. Exemplum de simia,
&c. parte 3. col. 1510. f.
Indigni promotionibus frequenter eas plus ambiunt quam illi
qui sunt digni. parte 2. col. 207. c. & col. 209. c.
Individua quare fuerint obseruata in arca Noë, par. 1. col. 155. c.
Indiuisibilitas matrimonij non solum est de iure diuino, sed e-
tiam naturali. parte quinta, col. 314. f. Vide etiam in Ma-
trimonij indiuisibilitas.
Indoctus homo mutis animalibus si comparatur, eloquens vide-
tur, si vero eruditus & eloquentibus stultus & mutus, parte
prima, columna 520. d.
Indoles insignis boni ingenij, in verbis verum amare, non verba,
parte prima, col. 1225. a. b.
Indulgentia ad mandatorum obseruantiam, & retrahentia à
malo, porta Hierusalem dici possunt. par. 2. c. 1349. c. & c. 1355. c.
Indulgentia ab bonum tria sunt, scilicet decor operis, dulcor fæde-
ris, valor muneris. parte 2. col. 1349. c. & 1355. c.
Indui iustitia dicitur sicut vestimento, qui se undique bono ope-
re protegit, & nullam actionis sue partem nudam relinquit,
parte tertia columna 277. b. c.
Indumentum superbum nocet vita & fame. parte 6. col. 698. e. f.
Induimur Christum dupliciter, quomodo & quales, parte sexta,
columna 495. b. 496. d.
Indulgentia sumitur pro permissione, qua permissio fit dupliciter,
parte 6. columna 246. d.
Indulgere nolens ei qui uxorem suam polluit, &c. cum forte de-
spensatam Christi virginem polluerit, vel animam suam: ini-
urias suas grauioribus, quam Domini mensurat. par. 4. c. 1775. c.
Infamia penam imponit eis lex qui natura legem non reueren-
tur. parte prima, col. 1616. e.
Infans octo annorum incipit habere rationis usum: extunc restrin-
gendus est à turpibus & inhonestis, per quam restrictione in-
telligitur circumspectio spiritualis. par. 1. col. 223. c.
Infantes cum parentibus in Sodomitis cremati sunt, ut posset ad-
uertere impiissimum facinus Sodomitarum, ne de origine eorum
aliquid remaneret vestigium. par. 1. col. 246. a. b.
Infans vocatur & paruulus secundum Hebrææ lingue idioma,
omnis filius ad comparationem parentum. Roma quoque vsq[ue]
hodie omnes filij infantes vocantur. parte 1. col. 258. b. c.
Infantis nomine populus gentium intelligitur. par. 4. col. 522. d. e.
Infantem filium David & Viri cor morti tradidit Deus. parte
secunda, columna 584. d.
Infantes & ciuitatem vocat Ieremias agriculos & pascuum,
parte quarta, columna 900. e.
Infantes vocat Ieremias pretiosa. par. 4. col. 937. b.
Infantium genitorum que prima vox sit in utroque sexu, parte
tertia, columna 1911. c.
Infelicitissimi sunt qui vsque ad senectutem gula & ebrietate &
diuersis voluptatibus occupati non intelligunt in se opera Do-
mini. parte quarta, col. 67. b.
Infelicitatem ut quidam mutant, videmus saepe quosdam à pro-
posito suo transire ad aliud. par. 4. col. 226. d.
Inferiores homines superioribus debent obedientiam & reueren-
tiam, &c. parte 6. col. 959. a.
Inferi secundum locum terrenū dicti sunt, id est, in inferioribus
terra partibus. Sub vario enim intellectu nomen inferorū po-
nitur, & maxime in mortuis hoc solet accipi, p. 1. col. 1278. d.
Inferorum vocabulo nominari partes inferiores terre, compara-
tione huius superioris terre (in cuius facie viuunt) manife-
stum est. Sicut in comparatione superioris calis (ubi sanctorum
demoratio est Angelorum) peccantes Angelos in huius aeris
detrusos caligine, scriptura dicit tanquam carceribus inferi
puniendos reservari. parte 1. Ibidem.
Infernus accipitur dupliciter in scriptura. Vno modo pro fossa
ubi ponuntur mortuorum corpora. Alio modo pro loco ubi
descendunt anime damnandorum & purgandorum, & gene-
raliter

raliter illorum qui non admittuntur ad gloriam. par. 4. c. 67. c.
Infernus accipitur pro fossa vel sepulchro. par. 3. col. 194. f.
Infernus quomodo dicitur habere tenebras, cum ibi sit ignis qui
de natura sua est lucidus. par. 5. col. 160. f.
Infernus est locus ubi recluduntur anime, vel ad refrigerium,
vel ad penam. par. 4. col. 1894. f.
Infernus est aer iste quantum ad celsitudinem cali quantum ad
eiusdem aeris altitudinem, terra infernus intelligi & profun-
dum potest. parte 3. col. 194. f.
Infernus domus erat omnium ante aduentum Christi, parte 3.
columna 287. a. b.
Infernus non habet ordinem, non quod Deus non ordinet tor-
mentum secundum merita singulorum, quia etsi vna gehenna
non omnes vno modo sentiant, sicut nec modo homines calore
solis: vel ordo non erit, quia in suppliciis propria qualitas re-
rum non seruatur. par. 3. col. 138. d. e.
Infernus est quicquid separat amorem fraternitatis. parte quar-
ta, columna 1894. f.
Infernus primus cecitas peccantis anime & vera lucis scientia
carentis. par. 3. col. 1069. a. b.
Inferni limbum ingrediebantur patres ante Christi aduentum,
ut dixit Iacob Patriarcha & Iob, &c. par. 6. col. 168. f.
Inferni locus à principio distinctionis rerum est ab aliis distin-
ctus. par. 6. col. 1356. f. & par. 4. col. 289. a.
Inferni tormenta non repleantur terminum accipiendo, & quare,
parte 3. col. 1721. a.
Inferni pena sextuplex sunt. par. 2. col. 628. f.
Infernus terra dicitur, quia ibi captiui tenentur. parte tertia,
columna 138. d. e.
Inferni occulta sicut nullo à nobis cogitationis sensu penetran-
tur, ita aquarum abyssus nulla nostra visione comprehendit-
ur. par. 3. col. 355. c.
de Inferno magna questio est, & quid inde scriptura sentiat: v-
bi cuncte hoc memoratum fuerit obseruandum est. p. 1. c. 418. d.
In infernum utrum mali tantum, an etiam boni descendant. Si
tantum mali, quomodo Iacob dicit se lugentem descendere
vellet. parte 1. col. 385. f.
Infernum Christus in morte momordit, electos educendo & re-
probos relinquendo. par. 4. col. 1894. e. Inter.
Inferna duo ostenduntur esse, & qua sint, & quomodo accipien-
da. par. 3. col. 1098. d.
Infidelium multi propter sacrificium Iepthe crudelitatem nobis
improperant. par. 2. col. 230. d.
Infidelium multitudo dicitur arena. par. 1. col. 1684. d.
Infidelitas omnis irreuerentiam continet, sed non è contra, par-
te 1. columna 1400. c.
Infidelitas serui ad Dominum videtur esse maxima irreueren-
tia ad ipsum. Ibidem.
Infirmitates nostras intantum Christus accepit, in quantum
valebant ad opus nostra salutis. Et enumerantur quedam
infirmitates & defectus, qui contingunt circa hominem: &
inter hos, quos, & quos non accipere congruū erat, p. 5. c. 162. e. f.
Infirmitas grauis corporalis quandoque provenit propter ingra-
titudinem erga Deum. Exemplum de Ezechia rege, parte 4.
columna 335. a. b. c.
Infirmitates graues immittuntur hominibus quandoque à dia-
bolo, & vota quas. par. 4. col. 2033. a.
Infirmitas cum qualitate rerum mutatur, dum videt prospera,
laudat: dum mutantur, nihil esse indicat, sed firmus cum ipsa
gloria penam considerat sequentem, & mox damnat. parte
tertia, columna 79. b.
Infirmitas nimis ad iniustitiam trahitur, & eterna qua sperabat,
relinquit & comparatur arbori qua vento impellitur, ut ca-
dat. par. 3. col. 205. a.
Infirmi in Ecclesia qui transitorijs successibus letantur, super-
uentum videntur leuati: sed persequutionis tempore dum pro-
speritatis aura pertransiit, eorum prolixis eleuatio corruit,
parte 3. col. 138. d.
Infirmorum teneritudo est, quia dum peruersos prospiciunt florere,
iustos cruciari, bona se inchoasse penitent. par. 3. col. 193. c.

Infirmitas exemplum prebetur, ut cum molestia corporis vel ini-
ria tentantur humana, liceat aliquid laxare de proposito ri-
gore. parte 6. columna 1119. c.
Infirmioribus parabilis venia. parte 4. columna 28. d.
Inflammationem cordis tria concomitantur, scilicet splendor veri-
tatis intellectum perficiens, amor charitatis bonis consentiens
& dulcor suauitatis resiciens. par. 1. col. 1179. c.
Inflatio in reprobis hominibus surgit à peccatore, dum elatio se eri-
git ex seculi potestate, & comparatur ad sternutationem, &
quare. parte 3. columna 397. b.
Influxus vel efficientia manifesta corporum celestium in inferiora
precipue viuientia, an arguat perfectionem vel dignitatem
essentialem eorumdem. par. 1. col. 1489. a. 1490. d.
Infructuosi dum sumus, nec fructum iustitie pudicitie vel pietatis
afferimus, arida sumus. Si autem nos excolentes ad virtu-
te frugem suscitamus, terra arida efficitur, par. 1. col. 1415. c.
Ingeniosus vir qui ad Dei contemplationem subleuatur, per A-
quilam significatur, & quare, par. 3. col. 378. f. 379. c.
Ingeniosus negligendo sapientia vera se priuat, & simplex stu-
diosus laborando degustat. parte 5. col. 810. d. e.
Ingenium desidiosus accipit sape, ut de negligentia iustius pu-
niatur qui seire contempsit quod sine labore assequi potuit, &
aliquando studiosus tarditate intelligentie premitur, ut eo
maiora premia inueniat quo studiosius. Ibidem. f.
Ingenium aptum sacris disciplinis aliquando habet homo bene
creatus à Deo, sed tradit luxurie & inertie, & habens ma-
sculum, offert debile, id est, orationem aliqua animi pertur-
batione corruptam hic sentiet in se esse completum quod scri-
ptum est. Potentes potenter tormenta patientur, parte quar-
ta, columna 2185. a. b.
Ingenium quandoque qui non habet, habet autem sitim, & aman-
do studens assequitur, quod nescit ingeniosus, par. 3. col. 79. a. b.
Ingenium cuius ad cogitationem veritatis enititur, sed operatio
carnalis obscurat, lippus dicitur moraliter. par. 1. col. 1095. a.
Ingenium intelligentia memoria iudicium ratio & omnes qui in-
tra me sunt motus, commendati mihi videntur, ut in his u-
tar his que lex precipit diuina. par. 1. col. 949. c.
Ingenium solers & perspicax, si ad malas artes vertatur, & re-
bus Dei abutatur, in his que non vult, hoc est, abutere depo-
situm, & beneficia vertere in perditionem. Ibidem.
Ingenij boni dicitur in speculabilibus, qui cito caput verbum
magistri. In operabilibus vero ille metaphoricè dicitur inge-
ny boni, qui alterius exemplo cito mouetur ad opus bonum,
etiam in melius procedendo. parte 6. col. 414. f.
Ingenij vigilantiam cum à secularibus ad defensionem verita-
tis trahimus, & eorum eloquium in usum rectitudinis aarum
& argentum tollimus ab Aegyptiis, ut nos diuites, illi pau-
peres efficiantur. parte 1. col. 1587. a.
Ingenij boni indoles insignis in rebus verum amare, non verba,
parte 1. columna 1225. b.
Ingrati non respondent benefactoribus suis secundum debita
beneficia, sed secundum obruti coras sui praua consilia,
parte 4. columna 2431. a. b.
Ingratitudo malorum Christianorum, qui postquam ingressi sunt
militantem ecclesiam per baptismum, Deum offendunt mul-
tipliciter male viuendo, per quos figurantur, par. 3. col. 1031. c.
Ingratitudo clericorum de receptione diuinorum beneficiorum
significatur per ingratitude populi Israel de beneficiis à
Deo receptis. parte 1. columna 1651. c.
Ingratitudo Iudeorum eos gratia priuauit. par. 4. col. 587. b.
Ingratitudo pena multiplex, scilicet priuatio gratie spiritua-
lis, subtractio subsidij temporalis, inflictio supplicij gehenna-
lis, &c. par. 3. col. 1063. b.
Ingressus Ecclesia quomodo intelligitur in veteri lege, & qui ab
illo excluderentur. quare & quomodo. par. 1. col. 536. d.
Ingressus in terram viuientium, qua significatur per terram pro-
missionis, est duplex. Vnus in re, sicut ingressi sunt beati. Alius
in spe, & sic ingreditur fideles gratiam Dei recipientes,
parte 1. col. 1481. c.
Ingressus Christi in calum figuratur per ingressum summi pa-
tr

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

visus in sanctam sanctorum, parte 1. columna 1041.c
Ingressus sapientie dicuntur omnes eius reuelationes, & maxime notabiles. Illa vero fuit valde notabilis qua descendit in montem Sinai, legem dando audiente cuncto populo, parte tertia, columna 1986.f
Inurgitati non possunt decenter loqui, par. 3. col. 1704.f
Inimicitie non ponuntur inter serpentem & virum, sed mulierem, & quare, par. 1. colum. 100.e.f
Inimicitia possit inter serpentem, & mulierem, intelligitur de beata virgine, que est infesta demonibus, par. 1. col. 109.a.b
Inimici nostri quatuor sunt, & qui, nota, par. 3. col. 848.d
nemo nocuior quam familiaris Inimicus, par. 4. col. 675.a. Interl.
Inimicus crebris victus beneficiis fieri potest ut odij ponat rigorem, & calorem charitatis menti apponat, par. 3. col. 1480.b
Inimicus Dei non licet dare auxilium nec ab eis accipere, par. 2. columna 1203.a
Inimicos diligere debemus, bona gratia & gloria eis optando: alia vero non sunt eis optanda, nisi in quadam generalitate parte 3. columna 119.a. & columna 786.d.e. Item, parte tertia, columna 1830.e.f
Iniquitas in manu est, culpa in opere, iniustitia in tabernaculo, iniquitas in mente. Mens quippe tabernaculum vocatur, in quo apud nos abscondimur, cum foris in opere non videmur, parte 3. col. 144.e
Iniquitas patrum visitatur in filio dupliciter, par. 1. col. 669.c
Iniquitas filiorum Heli non egebat Leuib. medicamentis, parte 2. columna 333.c
Iniquitas grauior videtur quam peccatum, scelus quam delictum, par. 3. col. 161.c
Iniquitas circundans impium, propter quam in iudicio condemnabitur, ex duobus principaliter oritur, scilicet ex presentis prosperitatis inordinato appetitu, & ex futura felicitatis contemptu, par. 3. col. 785.b
Iniquitas os docet, quando ex mala vita concipitur, quod peius dicitur, par. 3. col. 175.b
Iniquitas res alienas auferens (unde furta & rapina) comparatur grandini, par. 5. col. 1095.b
Iniquitas dupliciter dicitur. Vno modo pro crimine enormi. Alio modo generaliter pro quocunque peccato, &c. parte secunda, columna 1430.f
Iniquitas proprie dicitur peccatum ad proximum, parte secunda, columna 1062.e
Iniquitas nullam habet substantiam, omne quippe peccatum febris est anime, qua dum auferitur, in nihilum reuocatur, par. 2. columna 1269.c
Iniquitas velox ad nocendum occasionem suggerit, lenta virtus & cunctatrix ante indicat quam incipit, quid decorum, quid honestum, iniquitas omnia precipitat, par. 1. col. 996.e
Iniquitas premens non deerit usque in finem seculi, nec iustitia patiens, parte 3. col. 839.b. Interl.
Iniquitas frigori comparatur, quia peccantis mentem torpore confringit; charitas calor est, quia mentem accendit quam replet, par. 3. col. 253.c
Iniquitas Sodomorum qua fuerit, par. 1. colum. 235.f. Item, parte quarta, columna 701.c
Iniquitatum immemorem se fore promittit Deus si peccator sit, parte 4. col. 378.d
Iniquitates domus Israel & Iuda pro quibus meruerunt puniri, fuerunt eis inflicte, & quantum durauerunt, p. 4. col. 1111.a.b
Iniquitatibus patrum puniuntur filij cum eos imitantur. Aliter non potest filius iniquitatem patris, parte 4. col. 517.a. Item, parte 1. col. 861.b. Vide in Visitare.
In iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Non scilicet in iniquitatibus matris meae vel meis, sed humana conditionis, par. 4. col. 1455.c
Iniquus in omni quod agit, tribulatione & angustia vallatur, quia cor eius anxietate & suspitione confunditur, si occulte vult rapere vel mentiri: timet deprehendi, & laborat quomodo regi possit, par. 3. col. 179.b
Iniquus falsa agens, falsa eloques formidat, ne suos amittat mi-

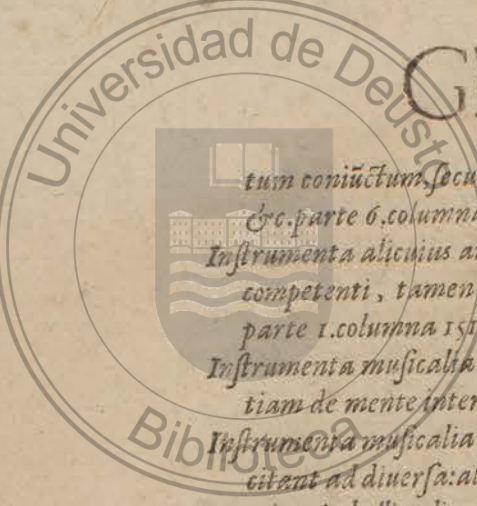
lites, id est, argumenta falsitatis, & iaculis pateat veritatis, si ei forte defuerit: quod ex fallacia opponat, parte 3. col. 179.b
Iniquus regi qui preparatur ad praelium comparatur, & quare & quomodo. Ibidem.
Iniquus dum praua in cogitatione machinatur, quasi gladius in vagina est. De vagina egreditur, dum per iniquitatem male operationis aperitur, ductus autem per seductorem, egrediens vero per propriam voluntatem, par. 3. col. 218.f
Iniquus similis est aperienti lacum & effodienti, & incidenti in eum, parte 3. columna 486.f
Iniquus duobus modis in nocte conteritur vel cum exterioris pæne tribulatio percutitur, vel cum occulta sententia interius cecatur, parte 3. columna 323.b
Iniquus est qui nocet vel sibi vel alij, & alij quidem nocet, vel mox ut malus est, vel postea, par. 3. col. 1460.e
Iniqui omnes reprobi impij, qui maioribus implicati sceleribus vel nunquam fidem perceperunt, par. 3. col. 1695.b
Iniqui qui non Deum, sed exteriora dona querunt, dum eadem seruientibus deesse conspiciunt, ipsi seruire contemnunt, parte tertia columna 223.b.c
Iniqui, dum presentia esse fugitiua non intuentur, mentem in amore vite presentis figunt, & quasi longe habitationis in ea fundamenta construunt, par. 3. col. 234.e
Iniqui fugiunt longe ab Ecclesia, non passibus gressuum, sed qualitibus morum, parte 3. col. 283.c
Iniqui quantumlibet sero de hac vita tolluntur, subito & repente tolluntur, quia finem suum praeuidere cogitando nesciunt, parte 3. columna 322.e.f
Iniqui cum dolos quos bonis excogitant secretis machinationibus exultant, quasi pharetra sagittas parant, par. 3. col. 375.c
Iniqui sepe quod ore defendunt, corde damnant parte tertia, columna 1604.f
Iniquus est qui aperte male facit, dolosus qui occulte, parte tertia, columna 728.d
Iniqui qui de strimionem diuinitatis iustitia non metuunt, incassum sibi de misericordia blandiuntur, par. 3. col. 392.e
Iniqui eos qui consentire nolunt odiis, & cruciatibus, persequuntur, sed iusto Dei iudicio in insidiis suis capiuntur, parte secunda, columna 1627.a
Iniqui, aliud scientia, aliud moribus, aliud ore, aliud opere condunt, parte 1. columna 1311.c
Iniqui & si multi sint, exigui & pro nihilo ducuntur apud Deum, parte 1. columna 1381.b
Iniqui tabernaculum caro est, quia ipsam latius inhabitat, cum qua eius spiritus cruciabitur. Boni non in carne gaudium suum ponunt, sed in celo, par. 3. col. 219.b
Iniqui omnes, qui per obstinationem duri sunt, sed per vitam fragiles sentis fusilibus comparantur, qui ne ad se corripientium verba perueniant, quasi contra aduersantium iacula scuta defensionum parant, par. 3. col. 397.a
Iniqui omnes sunt corpus diaboli. Ibidem. 398.f
Iniqua, perpetrantes Deo sunt inimici, par. 4. col. 28.e
Initium profectus est carnalia vicia relinquere & Domino supplicare, & de hoc figura, par. 3. col. 1419.b
Initia boni operis decimanda sunt, id est, Domino consecranda, parte 1. col. 1548.f. 1542.e
Iniuria si alicui illata est, potest recompensationem petere per emendam secundum ordinem iustitie, parte quinta, colum. 132.f. Item, parte sexta, 660.f
Iniuria non est, quod iure pateris. Non omnis molestia est iniuria, parte tertia, col. 1568.e
Iniuria non solum fit proximo per iuramentum, sed etiam Deo, parte prima, col. 1068.f
Iniurie multa inferebant Ecclesia primitiua & ministris eius, parte tertia, col. 1877.c
Iniurie quibus afficiuntur pij homines demerantur typis hominis qui cum ancilla nubili ne libertate donata dormierit, parte 1. col. 1071.b
Iniuria proprie sunt toleranda, diuina autem vindicanda, parte tertia, columna 41.c

Iniurie

Index.

Iniuriam si posueris penes Deum ipse ultor est, par. 2. col. 636.d
Iniuriam patienter ferre docet lex Christi, par. 1. col. 579.a.b
Iniurias suas qui vult hic vindicare, corona patientie in futuro carebit, par. 3. col. 1693.a.b
Iniurias remittere totiens quotiens, & cauere a scandalis, procedit ex magnitudine fidei, qua aliquis credit & sperat pro talibus in vita futura remunerari, par. 5. col. 926.f
Iniuriari sanctis quam graue peccatum, par. 3. col. 1693.a.b
Iniurianti quomodo per tranquillitatem obuiandum, & ille pænitebit, par. 5. col. 787.c
Iniurius est spiritui, qui eius beneficium grate non suscipit, parte sexta, columna 912.e
Iniuste quod iniustum est exequitur, qui ad defensionem iustitie, non virtutis emulatione, sed amore premij temporalis excitatur, & iustitiam quam pretendit, vendere non veretur, parte prima, columna 1555.a
Iniustitia non habet locum in illo quod alicui datur ex mera gratia, si non datur alteri: quia gratia potest uni fieri & non alteri sine iniustitia, par. 6. col. 122.f
Iniustitia nominatur omnis deuiatio a virtute, sicut omnis virtus dicitur quodammodo iustitia, par. 3. col. 1395.c
Innocens quis dicitur, par. 3. col. 1204.d.e
Innocens videns peruersorum terrenam gloriam, tanto amplius temporalia despiciit, quanto hac habere etiam malos cernit, par. 3. columna 193.a.b
Innocens manibus cum quis ante omnes apparuerit, multo magis in conspectu summi iudicis mundus corde assistere contendat, omnia agens de industria, &c. par. 1. col. 788.d.e
Innocens secularis significatur per puerum, quem Iesus statuit in medio, par. 5. col. 830.f
Innocenti docetur dare consilium & auxilium, non obstante offensa cuiuscumque persone, exemplo Ionatha ad David, parte secunda, columna 447.c
Innocentem qui se ante Dominum & iuste viuere meminit securus dormit, vigilat, quiescit, & ambulat, par. 4. col. 794.e
Innocentem licet Deus affligat: hoc tamen non est sine causa, quia hoc fit ad exercitium sua patientie in vita presentis, & augmentum glorie in vita futura, par. 3. col. 84.f
Innocentem cui se dicit inter flagella, stulte in Deum loquitur, parte 3. columna 33.a. Interl.
Innocentem quem iudex inforsum scit, si per falsos testes conuincitur, an sine peccato contra eum sententiam mortis ferre possit, parte 1. columna 706.e.f. & col. 721.a.b
Innocentes occidere, vel propter patres delinquentes, vel filios pro patribus an & quomodo liceat, parte 1. columna 1607.c columna 1608.f. & col. 1611.f
Innocentes & simplices personas qui propter temporale lucrum ad mortale peccatum inducunt, sicut faciunt frequenter mediatores & mediatrices fornicationis vel adulterij, vel alterius cuiuscumque mortalis peccati, animam sanguinis innocentis percunt, par. 1. col. 1628.f
Innocentium oppressio prohibetur, in qua comeditur sudor & sanguis eorum, par. 1. columna 1050.f
Innocentium oppressor significatur per Damascum, & dicitur plenus omnibus viciis, par. 4. col. 1941.
Innocentium oppressores suam nequitiam palliam iusticia, dicentes quod faciant zelo iustitie quod inique faciunt, p. 4. col. 1269.c
Innocentibus cur rex iustissimus tormenta infert, & quibus de causis, parte 2. columna 1693.a
Innocetes an & quomodo possunt licite optare pœnas corporales & temporales suis persecutoribus, par. 4. col. 673.c
Innocentia puerilis que est, qualis nobis imitanda proponitur, parte 5. columna 940.d.g
Innocentia hoc potest, ut faciat habitare in medio domus Dei quasi honorabili: exemplum aliorum, & per partes exponitur innocentia, par. 3. col. 1580.e
Innocentia Christi ex triplici confessione indicis, & allegatione Herodis declarata fuit, quamuis Iudei ter clamauerunt, Crucifige, parte 5. columna 487.c
Innocentia quis retinere dicatur, qui scilicet post lapsum scintil-

la rationis excitatus, fideliter pœnitens, par. 3. col. 33.a
Innumeri apud Salomonem dicuntur esse qui percutiunt. Numerati autem omnes qui seruadi sunt, par. 1. col. 1156.f. & c. 1435.c
Inobedientiam quantum malum sit, non melius consideratur quam quod ideo reus factus sit homo, quia prohibitus rem tetigit, quam si non prohibitus tetigisset, non peccasset, parte prima, columna 74.f
Inordinate viuens & professionibus diuersi generis, lineis vestibus lanam vel purpuram miscet, ut si sanctimonialis habuerit ornamenta uxoris, vel uxor gerat speciem virginis. Hoc figuratum fuit in vestibus quod nunc declaratur in moribus, parte 1. columna 1589.b
Inordinate quicquid geritur meritum perfectionis amittit, parte secunda, columna 1291.b
Inquietare molitur super tranquillitatem castitatis circumspectus sartago libidinum, parte 1. col. 240.b. Interl.
Inquieti a spiritu sancto resiliunt provocatores rixarum, amatorum calumniarum, nec admittunt quietem sabbati spiritualis parte 1. columna 554.e
Inquietorum phantasmata assimilantur cyniphibus, & quare. Ibidem.
Insania quedam videtur malis vita sanctorum, p. 6. col. 1238.e
Insensibilitas nostra nunquam se ad postulatam ea que eterna sunt excitaret, sed incarnationis Christi precesit oratio, ut torporis nostri euigilatio subsequatur, parte 3. col. 314.d
Insensati patris, Domini, aut magistri est, obedientiam qui ad se pertinent subditos non docere, & eorum vitam ut operentur secundum legem non disponere, parte 1. col. 1149.b
Insidiantes preuolant cum eos quos aperte ad malum trahere nequerunt, simulando peruertunt, par. 3. col. 286.d
Insidiator fraudulentus qui simulat amicitiam, usque quo videat vindictæ tempus significatur per Absalon, par. 2. col. 590.f
Insignia regalia sunt quatuor, scilicet purpura, corona, fibula aurea, & sceptrum, par. 4. col. 2424.f
Insipidam intelligentiam literæ, clausam mortua pelle, his oneratur synagoga, seruilis implens madaat a. p. 1. col. 258.b. Interl.
Inspiciens est omnis qui male uiuit, par. 3. col. 814.e
Inspiciens est qui celesti sapientia vacuus, humana versutus plenus est, qui non scit opera Dei, quia casu putat omnia agi, p. tertia, columna 1158.e
Inspiciens qui non sibi prospicit in futurum, vel qui non attendit, mala presentia vel futura, peribit cum stulto, parte tertia, columna 784.d. Interl.
Inspiciens in honoris locum surrogatus, denario cum quo computatur, vel lapidi in medio fundæ assimilatur, & quare, parte tertia, columna 1616.f
Insolens quilibet quem inuitat primo diabolus ad conuiuium gula, & inde pertrahit ipsum ad peccatum luxurie figuratur per Amnon, & sic occidit cum morte culpa & gehenna, parte secunda, columna 590.f
Instabilis comparatur lunatico, & quare, par. 5. col. 292.f
Instans legendis, meditandis & exponendis, qui non sua sed aliorum potius seruit saluti, non rationabiliter facit, p. 3. col. 1660.e
Instantia & humilitas maxime faciunt ad efficaciam orationis, parte 5. columna 835.c
Instinctus diuini ad bonum communiter sunt omnibus, sed aliqui repellunt, par. 1. col. 1665.a.b
Instinctus diuinus est preuia preparatio ex parte Dei ad habitum gratie consequendum, & est quasi motio, qua aliqui recipiunt & aliqui repellunt, parte 6. col. 105.c. & col. 1236.d
Instinctus naturalis & ratio naturalis differunt, parte quinta, columna 327.328.
Institutio vite Christianorum, par. 4. col. 1215.b
Institutione alia fecit Paulus apud Græcos, alia Petrus apud Romanos, licet non dissentirent in fide, par. 3. col. 16.e.f
Instruendi in fide significantur per ligna & lapides qui de morte caduntur: primo ad edificandum domum Domini, parte secunda, columna 706.e
Instrumentum Dei est duplex, unum coniunctum, & aliud separatum. Sicut in artificialibus manus artificis est instrumentum coniunctum,

tum coniunctum, securis autem est instrumentum separatum, &c. parte 6. columna 916.f
Instrumenta alicuius artis, licet sint optime constituta inesse sibi competenti, tamen nihil agere possunt sine motu artificis, parte 1. columna 1566.f
Instrumenta musicalia designant spiritualis gaudij redundantiam de mente interiori ad extra. par. 3. col. 1588.f
Instrumenta musicalia varia, & etiam harmonie mentem excitant ad diversa: aliqua ad audaciam, quibus utuntur homines in bellis: aliqua ad lasciviam in choreis, & aliqua ad devotionem in officiis Ecclesiasticis. parte 2. columna 1603. c. Vide etiam in Musica hanc esse naturam dicunt, &c.
Instrumenta sine quibus vita pauperis hominis sustineri non potest vitium pignoris locum accipi, parte 1. col. 1604.d
Insulti vocantur hebetes communi loquutione, par. 2. col. 1321.a
Insultandum non est eis qui iudicio penis traditi sunt, nec a peccato conversis aut penitentibus. parte 4. col. 1155.c
Insuspicabilia (id est, ab omni suspitione falsitatis aliena) sunt nouem, que parit homini fides recta. parte 3. col. 2103.a
Integritas vite sanctorum ante huius vite exitum signatur per centenarium & viginti septem, qui sunt solidi & quadrati, parte 1. columna 274.a. Interl.
Intellectus ad quid datur, & cui. parte 3. col. 646.d
Intellectus inuatur per opus bonum ad cognoscendum quod est utile. parte 6. columna 1493.b
Intellectus agens qui est potentia anima, quomodo per ipsum ad diuina cognoscenda quodammodo potest homo attingere, parte 5. columna 1025.d
Intellectus naturali cognitione stat ad illud quod ex sensibilibus potest cognosci, nec ultra potest progredi, sicut visus corporis stat ad superficiem visui corporis, & ultra non progreditur. Sed aliter intellectus propheticus, &c. parte 4. col. 2795.c
Intellectus humanus subtilis & intellectus rudis quomodo differant in cognitione, & horum comparatio ad intellectum spirituum, siue bonorum siue malorum. parte 1. col. 1327.b.c
Intellectus sicut intelligit se intelligere, ita voluntas vult se velle, vel potius anima per voluntatem, parte 3. col. 1751.c
Intellectus ne ocio torpeat valde curandum est, & ne in exercitatione operis vicio elationis euascat, parte 2. col. 887.c
Intellectus prudentia ab ano est, id est, ab aeterno, parte tertia, columna 1479.c
Intellectus plures veri & Catholici cum habentur in diuina scriptura de paucis verbis, illum diligamus maxime, quem constat scriptorem sensisse, vel quem non impedit circumstantia scriptura, si conuenit cum sana fide, aut saltem quem sana fides prescribit. parte 1. columna 37.b.c
Intellectus impeditur ab actu suo, turbato cerebro & virtute phantastica. parte 3. col. 1268.f
Intellectum bonum est verum, malum autem eius est falsum, parte tertia, columna 405.a
Intellectum spirituale rimari valde paucorum, p. 1. col. 676.d.e
Intellectum solus Dominus dat, & si aliquando minister angelus dicitur intellectum dare, hoc est, ut cum dicitur quis lumen dare domui cui fenestram facit. parte 3. col. 1372.f
Intellige te esse alium mundum, & intra te esse Solem & Lunam & stellas. Audi aliquid maius, ne vitam tuam tanquam vilem negligas. Habes intra te omnipotentem, &c. p. 1. col. 957.b
Intelligere est supremus gradus vite. parte 3. col. 553.c
Intempestum prout est substantium est quarta hora noctis: sed prout est adiectiuum, id est quod sine tempore, p. 2. col. 695.c
Intellectu quanto quis preeminet, tato si peccat pro maiori culpa maiorem penam sustinet. parte 1. col. 932.e
Intelligendi modus conaturalis homini est per reflexionem ad phantasmatum, & volendi per conuersionem ad appetitum sensitiuum. parte 6. columna 215.c
Intelligentes aliquid ne superbiendo hoc amittamus, exemplum de hoc habemus. Et ne scientes, ne vilipendentes despiciamus, sed humiliter expectemus, orantes & exercentes mentes nostras donec intelligamus, de hoc similiter exemplum datur, parte 5. columna 1061.a

Intelligentia suo modo est principium sapientia, sicut intellectus qui est habitus principiorum, est principium scientia que est habitus conclusionis. par. 3. col. 272.f
Intelligentia diuinitatis quanto ab inferiorum amore disungitur, tanto ad sola aeterna amanda subleuatur, & per quid significatur. par. 1. col. 881.b
Intelligentia spiritualis quod in litera perscrutanda sit & inquirenda multis modis ostenditur. par. 1. col. 905.b.c
Intelligentia dictorum ex causis est sumenda dicendi, parte prima, columna 1567.a. 1568.d.
Intelligentia occultorum utrum fuerit collata Prophetis, ut Danieli & ceteris, per aliquem habitum sibi infusum, & ponuntur opiniones cum argumentis & solutionibus eorumdem, parte 4. columna 1501.c
Intelligentia subtilis sanctorum & sublimis eorum contemplatio aquile nomine figuratur. par. 3. col. 392.f
Intelligentie caliginem significat nebula. par. 2. col. 1158.d
Intelligentiarum separat arum an & quomodo ponendus sit numerus. parte 6. columna 746. e.f
Intentio recta est actus voluntatis tendentis in finem debitum, per aliquod ad finem debito modo ordinatum, par. 5. col. 857.c
bona que agimus ex ortu intentionis pensantur, p. 3. col. 14. d
In corde Deo maledicit qui recta opera non recta intentione facit. Ibidem.
Intentio recta quid est. parte 3. col. 789.c. 790.e
Intentio oculorum nomine exprimitur. par. 3. col. 146.f
Intentio inflexibilis operationis ita per palmum exprimitur, sicut per manum operatio. par. 1. col. 789.a
Intentio recta operantium per chordam cithara designatur, parte tertia, 289.b
Intentio recta significatur per vertebrium, dirigens opus per apprehensionem fusi ad filiandum. par. 3. 1743.c
Intentio cordis thesaurus dicitur ex qua Deus iudicat opera, ut & aliquando minora maiorem, maiora minorem habeant mercedem. par. 5. col. 228.d.e
Intentio qua facimus quodcumque que in nobis est nota, lumen dicitur, exitus vero rei incertus est, &c. par. 5. col. 136.f
Intentio sancti Iob que fuerit in suo libro habentur opiniones, parte 3. col. 789. 10.
Intentio Philonis libri Sapientie scriptoris, fuit declarare condescensionem diuinam Hebreis factas. par. 3. col. 1971.c
Intentionis defectio quo ad celestia appetendo, unde in homine causatur. parte 4. col. 961.c
Intentionem cordis in operatione ostendere est animam in manibus portare. par. 1. col. 48.d.e
Intentione pura si que potes bona agis, opera sunt lucis, &c. etiam si non ita hominibus videatur. Si peruersa intentio est, prauum quidquid agitur & si videatur rectum, parte 5. col. 136.f. Item. parte 6. col. 485.c. & 631.c
Intentiones operum vestigia dicuntur, vel praua opera, que dum agimus, intuitibus hoc fratribus exemplum malum prebemus, quasi inflexo extra viam pede sequentibus distorta vestigia relinquimus. par. 3. col. 1567.a
Intentiones bone conuersationis fundamenta domus dicuntur, quas per humilitatem Christianam exhaustis superuacuarum cogitationum rudibus perfectus auditor in se inserit, hoc in se spiritualiter agens quod Christus in vniuersa Ecclesia generaliter agit. par. 5. col. 790.f
Intercessionibus tempestiuis non solum cedere, sed aliam delectari oportet. parte 2. columna 482.d
Intersectio primogenitorum Aegypti magis videtur quod fuerit per angelum malum quam per bonum, & inter principium noctis & finem. par. 3. col. 1970.f
Intersectio paruulorum siue innocentum ad quos referatur, parte prima, columna 1607.c
Intersectio duplex aduersariorum populi Christiani, figurata fuit per duplicem intersectionem aduersariorum populi Iudaici. parte 2. columna 1649.c
Interficere seipsum utrum liceat alicui. par. 4. col. 2577.a.b
Interficere seipsum qualiter sit illicitum vel licitum, p. 2. c. 511.c
Interficere

Interficere seipsum quandoque non solum licitum est, sed etiam meritorium, ut Hebraei dicunt, parte 4. columna 2578.f
Interficere. Vide in Occidere.
Interficere filios pro parentum peccatis quomodo sit licitum. parte prima, columna 1607.c
Interficiendo Iahel Sisaram utrum male fecerit. Arguitur pro & contra cum responsione, & solutionibus argumentorum, parte secunda, columna 183.c
Interior homo sicut lutum est, quia terrena menti gratia spiritus infunditur & irrigat ut ad Deum eleuetur. par. tertia, columna 136.d
Interior homo sicut lac mulgetur, dum mens per spiritum & Dei vultu trahitur, quia in quadam inchoatione formatur. Ibidem.
Interior homo sicut caseus coagulatur quando pinguescens cogitationibus stringitur, ut iam non desuat desiderij, sed in uno amore solidetur. par. 3. Ibidem.
Interior homo extractus a fluxu carnis, reprimat terrorem sensualitatis confidens de auxilio diuine virtutis, quia solet assistere in casibus desperatis. parte 1. col. 614.f
Interior homo qui non excolit, non construit, non moribus ornat, sapientiam Dei non querit, & scripturis operam non impedit, non potest homo dici, sed homo tantum, & homo animalis. parte 1. columna 1399.b
Interiora tanto magis Dominus denunciat quanto se studiosius homines ab exterioribus purgant. par. 2. col. 192.d
Interitum minatur Ieremias sculptilibus simul & his qui adorabant ea, & quare. par. 4. col. 911.b
Interpres septuaginta dicuntur concordare sibi inuicem in suis interpretationibus per miraculum. parte 1. col. 371.c
Interpres an dicendi sint Moyses & Aaron, non obstante quod etiam Propheta fuerunt. parte 4. col. 379.c. 380.f
Interpres inter Ioseph & fratres ut Hebraei tradunt fuit Manasses primogenitus Ioseph, quia per interpretem loquebatur ad eos. parte 1. columna 415.c
Interpres dum nomina propria Hebraice lingue transferre conantur obscuriores nobis sententias impingunt, parte prima, columna 1438.e
Interpretatio optima non semper fit transferendo verbum ex verbo, sed aliquando fit melius transferendo sensum ex sensu, parte 2. columna 148.f. & col. 325.c. & col. 338.f
Interpretatio trium virorum vel angelorum apparitionem Abrahamae sit. parte 1. columna 231.c
Interpretationes nominum Hebraeorum Remigij, qua in fine Biblia communiter ponuntur, sunt in pluribus improprie, & frequenter ab Hieronymo reprobatae. par. 4. col. 2231.a.b.c
Interrogat nos conditor noster tribus modis. par. 3. col. 349.c
Interrogare creaturas est earum naturas considerare, & responsio earum est in hoc, quod ex tali consideratione homo assurgit ad cognitionem Dei. par. 3. col. 152.f
Interrogare Deum quid sit. par. 3. col. 405.b
Interrogatio debet fieri ante condemnationem, quia nullus est condemnandus ante inquisitionem, quod probatur in Adam cum fuit vocatus a Deo. par. 1. col. 99.c
Interrogationes quaedam in sacris literis que negationem inferre videntur non sunt negative intelligenda. par. 2. col. 334.a
Interrogationum & responsum istarum quis facile explicet rationem? Vt scilicet rationem eucharistiae percipiende vel eorum quo geritur explicande, vel eorum que geruntur in baptismo, verborum, gestus ordinum. par. 1. col. 1186.e
Interitus hominis sapientis & stulti non est vnus, parte tertia, columna 1762.f
Interitus anime quam occidunt heretici, peior est quam quilibet cruciatus corporis. par. 3. col. 2118.f
Inuitus superne felicitatis est per fidem trinitatis descriptam a quatuor Euangelistis. par. 6. col. 1073.b.c
Inuitus quatuor erant in atrio templi secundum quatuor partes orbis, scilicet porta Orientalis, ex qua parte erat ingressus templi, porta Occidentalis ubi posterior pars & sanctum sanctorum, & porta Aquilonaris, & australis, quae erant ex

lateribus templi, parte secunda, columna 1115.b.c
Inueneri non debent, quae non licet concupisci. par. 5. col. 291.c
Inuentum si quis non reddat, simile est rapina, parte 1. col. 947.c
Inuent am rem a proximo suo quomodo Iudaei, erronee iudicant non restituendam in aliquo casu. par. 4. col. 2212.e
Inuent a quomodo & quando sunt inuenientis. par. 5. col. 247.c
Inuestiendi consuetudini Episcopos & Abbates per baculum & annulum (quo Imperatores vsi fuerant per trecentos annos & amplius) renuntiavit Henricus Imperator quintus huius nominis cogente eum Papa Calixto sub interiectione anathematis, &c. parte 6. col. 1057.c
Inuidia quid est. parte sexta, col. 1315.b. Item, par. 3. col. 1660.f
Inuidia est tristitia de bono alieno, inquantum extimatur proprii boni diminutio. parte tertia, columna 77.c. Item, parte quinta, columna 251.b
Inuidia est tristitia de bono alieno, sed tristitia est passio corruptiua & mortificatiua. par. 3. col. 1660.f
Inuidia est tristitia de excellentia alterius. par. 5. col. 261.c
Inuidia malorum crescit, crescentibus bonorum profectibus, parte secunda, col. 1296.e
Inuidia duplex, proprie dicta & large. par. 1. col. 337.a
Inuidia magis est ad compatriotas & ad propinquos, similiter & inter eiusdem artis artifices quam ad extraneos, parte quinta col. 251.b. Item, par. 4. col. 637.c
Inuidia timea quae latenter vestes rodit comparatur, quae studiū, vel fructum bonum lacerat, & compactionem unitatis dissipat. parte 5. col. 871.c
Inuidia interficit & paruū facit. par. 3. col. 77.b
Inuidia non est patris ad filium, si excedat cum gloria & honore, quia pater quodammodo manet in filio. par. 2. col. 677.c
Inuidia quae demones torquentur, eo quod vident homines posse peruenire ad beatitudinem, quia ipsi priuati sunt, non dimittunt homines tentare, licet sciant ex damnatione hominum suam penam in futuro crescere. par. 1. col. 101.c
In inuidia zelo antiquus hostis tota viscera sua concutit, licet etiam per omne vitium virus humano cordi infundatur, par. sexta columna, 517.a
Inuidia signa & detestabiles effectus. Ibidem.
Inuidie venena superari possunt, sed difficile conuiescunt, parte quinta, columna 372.e.f. & 960.d
Inuidus petit post optionem oblatam, ut sibi vnus oculus ernere-tur, ut socius suus duos amitteret. parte 1. col. 89.b.c
Inuidus qui non potest videre bonum proximi quo lucet coram Deo & hominibus per bonam famam figuratur per Heli, parte 2. columna 341.c
Inuidus tanto in maius incendium liuoris ignibus inardescit quanto ille cui inuidetur successu meliore profecerit, parte sexta, columna 517.a
Inuidus & ambitiosus per Lydiam significatur. par. 4. col. 2380.f
Inuidi mens cum de bono alieno affligitur, de radio solis obscuratur. parte 3. columna 82.e
Inuido est vultus minax, toruus aspectus, pallor in facie, tremor in labijs, stridor in dentibus, verba rabida, & effrenata conuitia, & manus ad violentiam prompta, & si gladio interrim vacua, odio tamen furiosa mentis est armata. Ibidem.
Inuidi signantur per Cedar (qui marens & tenebrosus interpretatur) marentes de prosperitatibus aliorum, & sic inuoluti sunt tenebris peccatorum. parte 4. col. 877.c
Inuidorum est libenter suspicari opprobrium alterius, cum nequeunt rodere opus quod eminet, parte 3. col. 1362.c
Inuidorum aspernator est Dominus & ab his qui diuina beneficia in aliis persequuntur, miracula sua virtutis auertit, parte quarta, columna 751.a
Inuidere aliis nec propria discere, quanta miseria? parte tertia, columna 1771.b
cum vident mali lucere bonos Inuidet eis. par. 3. col. 1526.d.e
Inuisibilium nullorum sit mentio in processu sex dierum, nisi tantum de Deo & de anima humana. De aliis inuisibilibus sicut est natura angelica, vel aer elementaris praetermittitur mentio expressa. parte 1. columna 44.d
Inuisibilium

Inuitati à viris magna autoritatis non debent se retrahere, sed acquiescere statim propter eorum reuerentiam. Cum autem inuitantur ab hominibus mediocribus seu modica autoritate, non debent statim acceptare inuitationem seu conuiuium, sed aliquantulum se retrahere ne leues videantur. Exemplum de viroque, & datur hæc doctrina hominibus secundum quoddam Hebræorum expositores, & videtur rationale, parte prima, columna 248.c.

Inuitandi sunt amici fratres & diuites ad conuiuium, propter charitatem mutua nutriendam, & meritum est. Si autem ad lasciuia aut gulam exercendam, peccatum est. Si autem propter liberalitatem quandam seu urbanitatem, indifferens est, & potest bene fieri & male, prout ad finem vltiorem ordinatur, qui potest esse bonus vel malus, parte quinta, columna 895.c.

Inuolara sepe seruat ar castitas intra conscientia claustra adiutorio bonorum, cum pene vsque ad lapsum impetitur, parte prima, columna 242.b. Interl.

Inungitur infans baptizandus, in quibus partibus, & quare, parte sexta, columna 1526.a.

Inuocant orans, sed hoc vere non potest, nisi prius credat, parte sexta, columna 135.a.

Inuocare & in nos vocare orando nihil nisi Dominum debemus, parte tertia, columna 45.c.

Inuocare nomē Domini, an semper sonet in bonum, parte prima, columna 127.c. & col. 128.f. 129.a.b.c.

Inuocare spiritus immundus non debet qui spiritus sancti participes effectus est ne fugiat ab eo spiritus sanctus, p. 1. col. 1330.f.

Inuocantes & etiam in vera penitentia existentes, non semper audiuntur à Deo quantum ad amotionem temporalis pene, sed semper exaudiuntur quantum ad amotionem culpe, parte tertia, columna 1607.c.

Inuocantes non modo credunt, sed etiam orant, ut postquam crediderit aliquis animus, non designat id postulare quod promittit Deus toto corde vigilantibus, par. 6. col. 135.a.

Inuocationibus demonum aut diuersis artibus qui futura inquirunt discere capiunt, quæ non expedit, par. 1. col. 1350.e.f.

Iob infixit tres lanceas in cor Absalon, par. 2. col. 626.d.

Iob inuidia motus occidit Abner, par. 2. col. 531.a.

Iob ad altare interficitur, par. 2. col. 687.a.

Iob literas quas sibi secrete miserat Dauid de morte Vria, ostendendo alius regem scandalizauit, par. 2. col. 681.c.

Ioachim per m. pater, & Ioachim per n. filius, à quo progenitore descenderint quomodo reuerent, & de permutatione nominum eorumdem, de captiuitate & sepultura, &c. parte 2. col. 992.f. & col. 1028.f. & col. 1132.a.b. Item, par. 4. col. 734.f.

Ioachim propter libri combustionem interfectus est & proiectus extra portas Ierusalem, parte 4. columna 79.c.

Ioachim per Nabuchodonosor regem captus quis fuerit, parte quarta, columna 1495.e.

Iob & Dauid à Deo non sunt derelicti, parte 2. col. 635.a.

Iob an fuerit verus homo naturalis vel fictus, parte 3. col. 4.e.

Iob quis fuerit, diuersi diuersa dicunt, parte 3. col. 4.e.

Iob liber apud Hebræos est obscurus, dubius, & varium habet stilum, parte 3. columna 61.a.b.c.

Iob historia an sit parabola vel sit res gesta, & quid ad hoc respondent aliqui Hebræorum, parte 3. columna 4.e.

Iob quo tempore vitam egerit, parte 3. col. 4.e.

Iob de stirpe Hus descendit, qui de Melcha uxore natus est. Male igitur estimant quidam Iob de genere Esau esse, parte 1. columna 269.f. 270.a.b.

Iob de qua cognatione fuerit, parte 3. columna 9.c.

Iob & Tobab eiusdem nominis sunt secundum aliquos. Ibidem. Item, parte 2. columna 535.b.c. Item, parte 1. columna 376.c.

Iob & Moyses declarantur fuisse contemporanei, parte 3. col. 9.c.

Iob in suo libro habet multa ignota vocabula, & incofucta magis quàm in aliis libris: nec etiam regula grammaticales Hebræice communiter sequuntur in eo, parte tertia, column. 61.a.b.c.

Iob liber secundum quosdam Hebræorum expositores, ab alia lingua in Hebræam fuit translatus. Ibidem.

Iob liber multum conformatur stilo libri Threnorum, licet modus loquendi in Iob obscurior sit modo loquendi in libro Threnorum, par. 3. columna 62.d.e.f.

Iob liber totus Rhetoricus est, cuius modus est, eandem sententiam modis pluribus explicare, parte 3. col. 134.d.

Iob quidam Hebræorum asserunt fuisse hereticum, & quare: sed falluntur, & huius causa datur, par. 3. column. 164.f.

Iob liber metricè conscriptus est ab illo loco: Pereat dies in qua natus sum, &c. par. 336.e.

Iob commendatus fuit de quatuor virtutibus, & quæ illæ sint, parte 3. columna 271.c.

Iob percussiones quot & quæ fuerunt, par. 3. col. 284.f. 300.d.e.

Iob an & quomodo aduersitas detexit ab habitu sapientia & ab actu, cum tamen sustinuerit aduersitates patienter, parte tertia, columna 273.c.

Iob non intelligitur sanctior fuisse Moysè vel Abraham, & forè aliis eiusdem temporis, cum dicitur quod non sit ei similis in terra: sed dicitur quod non sit similis ei secundum quod in quo libet sancto est aliqua prerogativa specialis. Et sic dicitur de quolibet. Non est inuentus similis illi, par. 3. col. 16.f.

Iob an intentione ista scripserit librum suum: quod vellet declarare actus humanos diuina prouidentia regi, sicut res naturales reguntur, parte 3. col. 4. & 5.

Iob omni genere tentationis feritur, damnis rerum, orbitate proli, percussione carnis, & hæc fuerunt quasi exterior impetus belli. Intus verò per uxorem quasi ciuem mens sustinet venena consilij, parte 3. column. 4.

Iob fuit flagellatus ut virtus sue patientia monstraretur, & Sathan hoc executus est, ut per impatientiam Iob ad Dei blasphemiam impelleretur, parte 3. column. 16.c.

Iob quare totondit capillos, parte 3. columna 32.e.

Iob aduersitatem passus fuit, quæ fuit duplex: Vna ex bonorum amissione, alia ex proprii corporis percussione, parte tertia, columna 130.d.

Iob an fuit flagellatus sine causa, par. 3. col. 62.e.f.

Iob per Prophetia spiritum, secutura videbat assistentia in eo, cui nec futura veniunt, nec præterita discedunt, parte tertia, columna 157.b.

Iob an tenebat quod subtractio bonorum temporalium ordinabatur ad suum meritum, an illud ignorauit, quousque à Deo fuit sibi declaratum, parte 3. columna 32.e.

Iob qua ratione tam particulariter maledixit diem natiuitatis ac noctem conceptionis, similiter & stellas & huiusmodi. Suffecisset enim ostendere suam tristitiam & dolorem simpliciter, parte 3. columna 61.c.

Iob qui virtuosus erat & patiens, quomodo iratus dicitur contra Eliphaz & alios quare non potius dissimulauit & patienter tulit, parte 3. columna 101.102.

Iob maledictionis & blasphemie verba enuncians an protulerit ex sententia sua, vel magis tanquam ex errore amicorum suorum, parte 3. columna 228.f.

Iob secundum scientiam se nosse confirmat amicorum, qui sciendo cælestia, ipsorum terrenas cogitationes per prophetia spiritum transibat, par. 3. col. 157.b.

Iob nuntiata sunt primò minora aduersa, & postea maiora, ut sic in qualibet annunciationem ipso efficeretur noua afflictio, parte 3. columna 28.c.

Iob tristitiam de amissione rerum demonstrauit, sic tamen moderate, ut esset subiecta rationi: Et quare super amissione rerum non sit tristandum, par. 3. col. 32.e.

Iob dicit vitam suam odibilem & onerosam, & per consequens suam conceptionem, natiuitatem, & educationem, ex sententia suorum amicorum erronea, eos deducendo ad inconueniens, par. columna 45.c.

Iob cum maledixit diei & nocti, intelligitur sic: Pereat dies, id est, utinam dies natiuitatis meæ non fuisset si possibile esset, & sic non fuisset natus. Et eodem modo de nocte exponitur, quia loquitur de præterito per modum futuri ad modum dolentis de aliquo præterito, par. 3. col. 46.f. 47.c.

Iob conclusit contradictionem sequi ex dictis amicorum suorum, qui ponebant

qui ponebant felicitatem hominis in prosperitate temporalis, parte tertia, columna 137.a.b.

Iob ostendit in homine nihil esse remanens post mortem per tria parte tertia, columna 172.f.

Iob fuit afflictus à diabolo immediate quantum ad oblationem substantia sue & filiorum & corporis sui percussione, & etiam immediate, in quantum amicos excitauerat ad eius increpationem: ideo loquitur aliquando in singulari, aliquando in plurali, parte 3. columna 184.f.

Iob habuit perfectiorem cognitionem de Deo, quia plenius fuerat instructus de diuina virtute per flagellationem & per reuelationem & allocutionem diuinam sibi factam, parte tertia, columna 407.a.c.

Iocundum verbum si dicatur propter causam aliquam recreationis honestam non nocet, sed magis valet ad recreationem spirituum, unde à philosopho assignatur quadam virtus, quæ dicitur eutrapelia, quæ aliquis sit conuertere dicta vel facta ad solatium honestum, par. 6. col. 558.f.

Iocunditatis eterne affluetia per flumini de paradiso egredientem designatur, par. 1. col. 75.c.

Ioannes Bap. quamuis negauerit se esse prophetam tamen interrogatus verum respondit secundum intentionem querentium. Vel negauit se esse prophetam tantum, fuit plusquam propheta, par. 5. col. 700.f. & col. 1038.f.

Ioannes Bap. quare & quomodo dixit se non esse Heliam, cum tamen Christus dicat: Matth. 11. Ipse est Helias, &c. parte quinta, columna 1038.f.

Ioannes Bap. fuit similis Helie in ritibus. In vita in doctrina, & in officio, par. 5. col. 675.c.

Ioannes fuit similis Helie in austeritate penitentia, in soliditate constantia, & in autoritate doctrine, par. 5. col. 208.f.

Ioannes Bap. non accepit autoritatem à deo baptizandi nisi ad denunciandum Christum, & præparandum homines ad suum aduentum, par. 5. col. 1078.f. 1037.b.

Ioannes Bap. dicitur vox, & quare, par. 5. col. 1039.c. 88.e.

Ioannes Bap. dicitur lucerna Christi, & quare, par. 3. col. 1469.c.

Ioannes dicitur iustitia, & quare, par. 3. col. 1090.e.f.

Ioannes Bap. commendatur à quatuor, scilicet ex conditione, ex diuina autoritate, ex nomine, ex officio, par. 5. col. 1026.f.

Ioannes hoc nomine multi Hebræi prius vocati sunt, par. 5. col. 700.c.

Ioannes Baptista habuit nomen ex diuina præordinatione & non humana dispositione, par. 5. col. 1020.f.

Ioannes Baptista conceptus fuit circa finem mensis Septembris, sed Iesus circa finem Martij, par. 5. col. 688.f.

Ioannes Bap. spiritum sanctum accepit in utero materno, parte quarta, columna 583.a.b.

Ioannes habuit nidum suum in sinu Saluatoris ubi suauiter recubuit, parte 5. columna 1010.d.

Ioannes Bap. non statim post tentationem 40. dierum & ieiunium 40. dierum Domini, est traditus, par. 5. col. 484.e.

Ioannes Bap. passum fuisse tempore Paschali unde colligitur, parte quinta, columna 257.a.

Ioannes Bap. ubi occisus & sepultus, & eius ossa quomodo incendio collecta, par. 5. col. 253.c.

Ioannes Bap. non connumeratur inter occisos veteris Testamenti sicut Abel & Zacharias, & quare hoc, par. 5. col. 395.a.b.

Ioannes Bap. per Moysen significatur, par. 1. col. 394.c.

Ioannes Euangelista triplici vocatione vocatus fuit. Primò ad aliqualem noticiam Christi. Secundo ad eius familiaritatem Tertio ad Apostolatium, par. 5. col. 1011.c.

Ioannes Euangelista creditur fuisse probaliter ille qui cū Andrea primo sequutus est Iesum, parte quinta, columna 1040.f. Item parte 6. columna 1375.c.

Ioannes Euangelista fuit vocatus de thoro nuptiali à Christo ad continentiam virginalem, parte 5. columna 1009.b.c.

Ioannes Baptista cælestia promittit obseruantibus legem, alij autem Prophetæ temporalia promittebant obseruantibus legem, parte 5. columna 730.f.

Ioannes Baptista nullum signum fecit, & quare, parte tertia, columna 421.422.

Ioannes Euangelista persuadetur fuisse ille adolescens qui Iesu capto relicta syndone nudus profugit, parte 5. col. 636.e.f.

Ioannes probato aliorum Euangelio, aliqua deesse vidit, pro quibus à fratribus rogatus scripsit Euangelium, par. 5. col. 86.e.

Ioannes Baptista prius baptizator quam baptizatus apparuit, unde sanctificatum eum esse claruit, quamuis visibiliter factum non inuenitur antequam baptizaret, par. 1. col. 1092.d.e.

Ioannes Baptista perhibuit testimonium de Christo predicando eius excellentiam, & baptizando in aqua, par. 5. col. 1021.a.

Ioannes Baptista mittens de discipulis suis ad Christum ut quærent: Tu es qui venturus es, &c. Cui Iesus responderit, Ioanni an discipulis suis, disputatur, par. 5. col. 208.f. & seq.

Ioannes Euangelista fuit notus Pontifici triplici ratione, parte quinta, columna 1289.f.

Ioannes Euangelista an uiuat adhuc, vel an mortuus sit, opiniones sunt. Et quæ probabilior ponitur ibi, parte 5. column. 1338.f. Item, parte 4. col. 249.c.

Ioannes in medio candelabrorum aureorum non vidit filium hominis sed similem filio, id est, Angelum in persona Christi sibi loquentem, parte 6. columna 1464.f.

Ioannes dicitur mare Tyberiadis, quare, & qualiter, parte sexta, columna 1445.c.

Ioannes senior, dictus est quidam sacerdos alius à beato Ioanne Euangelista, contemporaneus Apostolorum, parte sexta, columna 1375.b.c.

Ioannes Hircanus Dux Iudæorum, simul & pontifex virtutum vir fuit, ac multa opera mirifica cōfecit. Hic Hircanus denuncians Hircani nomen accepit, &c. par. 4. col. 2373.a.b.

Ioannes Hircanus tria vel precipua maxime solus habebat: nam & gentis princeps, & pontifex erat, & præterea propheta, parte quarta, columna 237.b.

Ioannes Baptista cognouit Christum dupliciter. Primò per reuelationem diuinam, &c. Secundo cognouit eum, quando spiritus sanctus descendit super eum in signo visibili, &c. parte quinta, columna 1040.b.c.

Ioannes Euangelista vocem Theologum emisit, quam tanto pondere grauidam reliquit, ut si aliquanto plus intonare voluisset, nec ipse mundus capere potuisset, par. 5. col. 515.c.

Ioannes Euangelista non dicit sine ratione. Verbum caro factum est, & non: Verbum factum est homo vel anima: vide rationem, parte 5. columna 1031.c.

Ioannes Euangelista sicut & ceteri Apostoli duplici modo videndi notitiam habuit verbi incarnati, parte 5. col. 1031.c.

Ioannes Apostolus scripsit aduersus dogmata hereticorum de verbi Dei eternitate, & aduersus eorum stulticiam, &c. par. sexta, columna 1375.b.c.

Ioannes Apocalypsim ante Euangelium scripsit, & quare prius ponitur, parte 5. column. 1013.c.

Ioannes Euangelium scripsit in Asia rogatus ab Asia Episcopis postquam rediit de insula exilio Pathmos, parte 5. col. 1012.f.

Ioannes scripsit suum Euangelium post Matthia electionem, & etiam post Petri martyrium, par. 5. col. 2330.f. & 2338.f.

Ioannes Euangelista primò scripsit septem Ecclesiis quæ sunt in Asia, & consequenter aliis vniuersis, parte 6. col. 1463.c.

Ioannes Euangelista plus amabat à Christo, & Petrus plus amauit Christum, parte 6. column. 978.e.

Ioannes Baptista in deserto habitauit vsque ad tempus sue predicationis, sed quare, par. 5. col. 700.f.

Ioannes Baptista fuit initium noui Testamenti, & designabatur per tentorium in introitu tabernaculi, &c. par. 1. col. 765.c.

Ioannes quomodo dicitur propheta altissimi in cantico patris sui & ipse Ioannes negat se prophetam: Solutio, parte quinta, columna 701.c.

Ioannes Baptista Angelus dicitur, non societate nature, ut mentitur Origenes, sed officij dignitate, par. 5. col. 483.c. Item, parte quarta, columna 2173.c.

Ioannis Baptista discipuli tribus de causis reprehensibiles fuerunt, parte 5. columna 172.d.e.

Ioannis Euangelista fuerunt nuptia quibus interfuit Iesus, & communiter dicitur, parte 5. columna 1055.c.

Ioannis Euangelium ceteris excellentius designatur in tribus, quia scripsit ceteris subtilius, subtilius, & perfectius, parte quinta, columna 1011. d. e. f.

Ioannis Hircani filij qui & quot & qualiter & quamdiu in regno Iudeorum patri successerunt. Ibidem. e. f.

Ioannis Baptista in utero exultatio duobus modis potuit fieri, parte quinta, columna 628. f.

Ioannis Baptista prædicatio solemniter describitur & quare, parte quinta, columna 729. c.

Ioannis abstinentia fuit aliis exemplum penitentis, parte quinta, columna 208. f.

Ioannis Euangelista prophetia aliis est excellentior duabus rationibus, parte 6. columna 1450.

Ioannis visio secundum diuersos respectus imaginaria fuit & intellectualis, Ibidem.

Ioannem Baptistam Iudæi putabant esse Christum, alij Heliam: alij dicebant eum unum esse de prophetis, & quare hæc, parte quinta, columna 1038. f.

Ioannem Baptistam an maliciose vel an simplici animo Iudæi accesserunt querentes quis esset, par. 5. col. 1038. e.

Ioannem Baptistam dicit Hieronymus non fuisse per baptismum Christi mundum esse redemptum. Augustinus dicit Ioannem ignorasse hoc tantum utrum sibi retineat vim baptizandi, an alicui suorum tribuat, par. 5. col. 1040. a.

in Ioanne qui passus non est, non est impar meritum martyrij, & in Petro qui passus est, parte 3. col. 179. c.

Iebel Sifara aquam petenti lac dedit, quo beneuolentia simulationem maiorem mereret fidem, par. 2. col. 179. b.

Iobel an prophetauerit contra omnes tribus, par. 4. col. 1093. a.

Iobel quibus tribus popphetauit, & quo tempore, parte quarta, columna 1903. c.

Iobel quamuis tardius prophetauerit, tamen contemporanei fuerunt sibi Isaias & Osee, & ceteri illius temporis, parte quarta, columna 1923. c.

Iobel missionem spiritus sancti annunciauit & tempus futuri iudicij, sicut Angeli Christo ascendente in cælum, parte quarta, columna 1626. f.

Iobel sub quo regum prophetauit, parte quarta, columna 1903. c. & columna 1923. c.

Ionadab filij primi captiuitatem sustinuisse dicuntur, par. quarta, columna 822. f.

Iona est dictio Hebraica, & signat equiuocè columbam vel uinositatem, parte 4. columna 772. f.

Ionas cum à pisce glutiretur, figurauit triuicium sepultura Christi, parte 4. columna 2021. c.

Ionas postquam prædicauit Nininitis, confusus præ verecundia, assumpta matre latenter egressus terram suam, septem annis exultauit, parte 4. columna 1919. c.

Ionas cuius filius fuerit, an fuerit verus, vel falsus propheta, & quare dictus est Amathi. Et quomodo fugit à facie Dei, par. quarta, columna 1919. c. & 2021. c.

Ionas propheta quare magis sanctus scribitur, quam ceteri propheta, qui omnes sancti fuerunt, & c. par. 4. col. 1917. b.

Ionas secundum doctores Hebraicos & Latinos fuit filius mulieris viduæ, quem suscitauit Helias, par. 4. col. 1919. c.

Ionas quomodo excusandus qui prædixit quod non euenit, parte prima, columna 1566. d.

Ionam quid retraheret ne prædicare uellet Nininitis, parte quarta, columna 1863. b.

Ionathan filius Oziel (alias Oriël) tanta autoritatis fuit, & est apud Hebræos, quod nullus fuit ausus contradicere in translatione sua Chaldaica, par. 3. col. 1287. b. Item par. 6. col. 1578. f. Item par. 1. col. 125. c. Vide etiam in Thargum.

Ionathan filius Saul resignati ieiunij culpam deprecatione deleuit, parte 2. col. 402. e.

Ionathan qui & Nabû Propheta qui habuit duos fratres Iobel & Ionadab, par. 2. column. 1096. f.

Ionathan uolens irruere in hostes, cur dedit quedam signa armigero, parte 2. columna 368. d.

Ionathas tribus vicibus iniit fœdus cum Dauid, par. 2. col. 468. f.

Ionathas amabilis super amorem mulierum, exponitur dupliciter, parte 2. columna 520. f.

Ionathas an peccauerit gustando mel contra præceptum patris sui Saul, parte 2. columna 400. f.

Ionathas significare uolens Dauid insidias patris quare per tela aut iacula significauit, par. 2. columna 453. a.

Ionathas præcepti patris nescius fauim mellis gustauit unde tanta indignatio commota est, ut & deferretur uictoria & dimittas lederetur, parte 2. col. 403. a.

Ionathas iuit ad Dauidem quem in persecutionibus patris sui dolebat fatigari, parte 2. col. 448. f.

Ioppe est portus supra mare mediterraneum, ad quem ducebantur ligna per mare, & inde in Hierusalem per terram in uehiculis qui portus est propinquior Ierusalem, par. 2. col. 1295. a.

Ioppen portus erat Iudææ, par. 2. col. 1141. a.

Ioram interpretatur fortitudo, par. 2. col. 1209. a.

Iordanis fluuius ubi oritur, parte 1. col. 211. b. & col. 1438. f. & col. 1685. c. Item par. 4. col. 254. f.

Iordanis pars mergitur in mare, & in amaritudinem fluit: & eius moralitas, par. 2. col. 27. a.

Iordanis fluuius, est terminus terre promissionis à parte Orientis, parte 2. columna 91. c.

Iosaphat pro expeditione sue orationis allegauit quinque, parte secunda, columna 1205. c.

Ioseph uir iustus ex tribu Iuda de domo patria & Dauid Mariam uirginem despondit, & quare, par. 1. col. 1451. a.

Ioseph quare timuit ire in Iudæam, notatur historia Herodis, parte 5. columna 68. f.

Ioseph qui alio nomine Barsabas dicitur, & Iacobus minor, dicitur frater Christi, quia consanguineus, & non ex Maria uirgine nati, parte 5. col. 515. b. c.

Ioseph decurio ab Arimathea. Ista est ciuitas que dicta est Ramatha, de qua fuit Helcana pater Samuelis, par. 5. col. 995. c.

Ioseph apud patrem accusauit fratres suos de crimine pessimo, id est, de odio fraterno, quod dicitur crimen pessimum, parte prima, columna 378. b.

Ioseph Patriarcha quare patri in inuentute erat magis amabilis, parte 1. col. 382. c. 383. f.

Ioseph ex dono Dei speciali fuit gratiosior moribus & corpore fratribus suis, cum debiliore debuerit esse, nam in senectute solent generari pueri debiliores & defectuosi, parte prima, columna 378. b.

Ioseph venditio fuit facta matre adhuc uiuente, ut dicunt alij, parte 1. columna 382. b. Alij aliter. Ibidem.

Ioseph venditus fuit ex triplici causa, parte 1. col. 378. a.

Ioseph an venditus sit Isaac a quo suo adhuc uiuente, par. prima, columna 378. b. & col. 382. b.

Ioseph à fratre suo Iuda venditus est, qui erat principalior: & suasit fratribus ut Ioseph mercatoribus venderetur. Et an venditio præcise fuerit 30. argentorum, & c. parte prima, columna 382. b. c. 383. f.

Ioseph mater ut Hebræi dicunt, uocatur Bala que nutriuit eum in sinu suo: quæ etiam (mortua Rachel) uocata est mater ipsius Ioseph, parte 1. columna 382. b.

Ioseph an venditus dicitur Putiphari Eunuchus, ubi queritur, si Eunuchus quomodo uxorem habere dicatur, par. 1. col. 383. f.

Ioseph uxor cuius filia esse dicatur secundum Hebræos, par. 1. col. 383. f. & col. 407. c. & an fuit filia domini quondam, & emptoris sui uel alterius, columna 409. b. c.

Ioseph, ut Iudæi dicunt, ter fuit venditus, parte 1. col. 382. b. Vel uerius bis tantum fuit venditus.

Ioseph permissus est uendi, ut propter eum sequeretur liberatio populi tempore famis future, parte 1. col. 428. f.

Ioseph venditus fuit, ut dicunt Hebræi magistro carnificum parte 1. columna 382. b.

Ioseph quæta fuerit pulchritudo conicitur, quæ femina quarum est proprie pulchritudo, admirantur, par. 1. col. 459. a. Interl.

Ioseph quantæ continentie & castitatis fuerit, apparuit, cum mulieri non acquieuit, sed potius ei suasit, ut passionem suam refrenaret, parte 1. columna 316. c.

Ioseph habuit duas principales persecutiones, unam à fratribus, aliam ab uxore domini sui, parte 1. columna 465. c.

Ioseph cum factus esset prepositus terre Aegypti, erat 30. annorum, par. 1. col. 382. c. & col. 410. e. f.

Ioseph cum frumenta colligeret unde homines uiuerent, pecora unde uiuebant, cum tanto famis inualuisset, & fratres Ioseph Pharaoni dixerunt: Non sumus Pasqua pecoribus puorum tuorum, parte 1. col. 438. e. f.

Ioseph qui erat tam dulcis & mansuetus uerbis & factis, quomodo afflixit fratres ita diu, antequam se eis notificaret, par. 1. col. 414. f. & col. 426. f.

Ioseph non uidens Beniamin fratrem suum ueritatem cum aliis fratribus, dure loquutus est, timens ne machinati fuissent contra eum in malum, sicut fecerat contra eum: ideo ut scire posset ueritatem, dure loquutus est cum eis, & c. par. 1. col. 411. c.

Ioseph dicens fratres exploratores esse, non excusatur à mendacio quin esset peccatum ueniale, quia neque Apostoli multo perfectiores eo sic excusantur, par. 1. Ibidem.

Ioseph quomodo poterat fratrem suum Iudam arguere de contradictione, parte 1. col. 426. f.

Ioseph non poterat se continere quin se manifestaret fratribus suis sed quibus rationibus, Ibidem.

Ioseph iurans per salutem Pharaonis, an indecenter iurauit, & an periurium commisit, par. 1. col. 414. f.

Ioseph fratribus unde & quare exploratorum vitium impinxit, parte 1. columna 414. f.

Ioseph magnam clementiam ostendit fratribus suis, cum eos ad se uenientes, nolens eos scandalizare apud Aegyptios, & uolens eos certificare de plena remissione, parte 1. col. 427. b. & columna 427. c.

Ioseph uerba quomodo uera sunt, cum ait patrem dixisse: In monumento quod ego feci tibi in terra Chanaan, & c. cum non legantur hæc uerba patris cum de sepultura mandaret, parte prima, columna 372. e. f.

Ioseph quare non statim post mortem fecit asportari ossa sua in terram promissionis, est duplex ratio, parte 6. col. 928. f.

Ioseph habuit fidem de sepultura & resurrectione Christi in terra promissionis complenda, par. 6. col. 928. f.

Ioseph Patriarcham ut dicit Rab. Sa. Gabriel docuit 70. idioma, quæ ante non nouerat. Et an in hoc uerum dicat, parte tertia, columna 1060. f.

Ioseph pater putatiuus Christi, & uirgo Maria, de eadem tribu fuerunt, parte 5. columna 41. c.

Ioseph cum de duobus patribus suis Euangelistæ memorentur, quare nullius eorum nomen accepit, cum secundum legem qui nascitur ex nomine defuncti, nomen habere debeat defuncti cui propagatur, parte 1. col. 1614. f.

Ioseph sponsus Mariæ creditur semper fuisse uirgo, cum tamen uirginem desponsauerit, par. 5. col. 44. f.

Ioseph quare non accessit ad Mariam uirginem, cum sibi esset desponsata, Ibidem.

Ioseph non cognouit Mariam, quomodo & unde hoc & quamdiu hoc fuit, parte 5. col. 47. b.

Ioseph uirum Mariæ dixerunt quidam de alia uxore generasse filios, & illos fratres Iesu dictos, sed improbat, parte quinta, columna 1059. c. & 520. e. & 48. e.

Ioseph in Bethleem asinum & bouem duxit, quibus præsepium fecit, & in quo uirgo Maria puerum Iesum reclinauit, & pannis inuoluit, parte 5. col. 709. c.

Ioseph non est inuentus cum Maria à Magis, & quare, p. 5. c. 55. c.

Iosephus Matathias filius ex Ierosolymis sacerdos, sicut de eo scribit Hiero. in libro de illustribus uiris, & c. parte 1. columna 381. c. & columna 797. b. c.

Iosephus errauit de nuditate Ade in statu innocentie, dans huius rationem, quod ante uinebat tantum bestialiter non habens usum rationis, sed consueuit, parte 1. columna 96. e. f. Item, parte 4. columna 1548. f.

Iosephus circa historias libri Machabeorum multa dicit que sunt diffusa textui, propter quod illa tanquam friuola dimittuntur, parte 4. columna 2425. c.

Iosephus dicens: Qui nullatenus egit peccatum sed tantum cogitauit, nullo reatu tenetur, errat, par. 1. col. 675. c.

Iosephus Hebræorum historiographus refert, insistentibus Romanis se fugisse in speluncam cum quadraginta comitibus, ibique proditum, inuentum, atque ab hostibus captum, parte quinta, columna 646. f.

Iosephus quia fuit de genere sacerdotali, & fuit in Ierusalem tempore quo adhuc stabat templum & sacerdotij ministerium, & pluries potuit uidere, ut uidit vestes & ornamenta ipsorum, ideo certius potuit scribere talia quam suis sequaces, parte 1. columna 381. c.

Iosephus quadragesimo secundo anno à passione Christi uel circiter, incipit scribere librum antiquitatis Iudæicæ: quem obtulit Vespasiano Imperatori, qui cepit imperare anno dominicæ incarnationis septuagesimo primo, par. 4. col. 318. f.

Iosias fuit sanctissimus uir, sed filij eius succedentes fuerunt pessimi, ideo regni status post mortem patris mutatus est in malum, parte 4. columna 1005. c.

Iosias per fidem & deuotionem magnam sibi ab uniuersis amorem acquisiuit, par. 2. col. 982. d.

Iosie quatuor filij leguntur, & alibi tres tantum, quomodo super hoc concordia accipienda est, par. 2. col. 804. e. f.

Iosiam regem Ieremias uocat Cedron cui constans erat regnum, parte quarta, col. 735. b.

Iosue Duce vincebat populus non secundum artem militarem instructus sed superno fretus auxilio, par. 2. col. 165. a.

Iosue nomen ex Osee immitatum quia typus erat ueri Iesu, par. prima, columna 1255. a.

Iosue impositione manuum Dux est creatus, par. 1. col. 1696. c.

Iosue non habuit uxorem neque filios, par. 2. col. 149. a.

Iosue ubi mortuus quo anno etatis, & ubi sepultus, p. 2. c. 149. a.

Iosue moriturus admonuit populum maxime ne matrimonia contraherent cum extraneis qui inter illos habitabant tanquam hæc commixtio datura sit impietatis occasionem, parte secunda, columna 139. c.

Iosue successor Moysi in regimine populi fuit confortatus & assecutus de terre promissionis acquisitione & diuisione, parte secunda, columna 10. f.

Iotha unum de lege non præterire posse, quare dictum est, & de quo, par. 1. col. 817. b. c.

Ira ut mentem superet, causa est multitudo cogitationum superuacuarum, quibus mens acquiescit parte 3. col. 335. c.

Ira & clamor & omnis amaritudo immundi spiritus furor est, parte quinta, columna 753. b. c.

Ira duplex scilicet consummationis, & consumptionis, par. 3. col. 876. d. & 855. a. b.

Ira qualiter oculos mentis & corporis perturbat & excæcat, parte tertia, columna 648. d. e.

Ira Dei quæ dicatur in sacris scripturis, par. 1. col. 622. d.

Ira intelligentie lumen subtrahit, & mentem prouocando confundit, par. 3. col. 101. a. b.

Ira stulti ubi incanduerit, mox viscera pietatis amittit, & furori frena laxat, par. 3. columna 1719. a.

Ira dupliciter diffinitur à Philosophis scilicet materialiter & formaliter, parte 4. col. 2049. c.

Ira est duplex scilicet ira per uicium, & ira per zelum, par. 5. col. 502. f. Item, par. 6. col. 211. d. Item, par. 3. col. 628. d. e.

Ira per zelum sapientes turbat, sed ira per uicium stultos trucidat, parte 3. columna 77. b.

Ira per zelum oculum mentis turbat, sed ira quæ est per uicium illum excæcat, par. 3. col. 628. d. e.

Ira potentum lenienda est blandis sermonibus, sicut furor Saul per ciuitatem Dauid, par. 2. col. 344. e. f.

Ira Dei quæ & qualis sit, 4. col. 2185. a. b. Item, parte 2. col. 649. c. Vide in Passiones.

Ira Dei non perturbacionem, sed merita & peccata puniendorum signat, parte 4. col. 2185. a. b.

Ira Dei est motus qui fit in anima quæ legem Dei nouit, cum uideat eam à malo præteriri, par. 3. col. 445. a.

Ira Dei manet non aduersus, sed super peccatores, scilicet origi-

ginalis damnationis vel celestis iudicii, quia non de inferioribus sed de superioribus iudicantur peccatores. p.2.c.67.b.c.
 Ira an fuerit in Christo. Et arguitur pro & contra. par.5. col.502.f
 irascitur. parte 6. columna 619.b
 Ira inconsiderata res est, ita ut aliquando nec sibi parcat cui irascitur. par.6. columna 619.b
 Ira multis virtutibus priuat, quia dum quietem menti tollit, spiritus sanctus ibi non quiescit. parte 3. col.77.b
 Ira magis est in iuuenibus, quā in senibus. & quare. p.3.c.180.f
 Ira semper plus vindictam exigit quam iniuriam accepit. parte prima, columna 363.c
 Ira præter rationem opponitur mansuetudini, non autem illa quæ est moderata, quia de ratione mansuetudinis est quod faciat moderationem. parte 5. columna 511.c
 Ira iusta mater est discipline, & ira quæ est cum causa, iudicium est, non ira. parte 5. columna 107.c
 Ira veni alis est quæ non ducitur ad effectum. par.3. col.461.a
 Ira magna est à Deo tormenti non perpeti, parte 4. columna 902.f. & columna 1194.e
 Ira iudicii tanto districtior portabitur quanto nunc minus timeatur. parte 3. columna 1723.a.b
 Ira triplex gradus. parte 5. columna 107.c
 Ira dandus est locus aliquando. parte 5. columna 253.c
 Iram qui vincit melior est, quam qui capit civitatem, parte tertia, columna 481.a. & 1675.c
 Ire motus quamvis sit moderatus ratione, impedit intellectum à contemplatione veritatis. par.5. col.511.c
 Ira natura est ut prolata magis ferueat, occultata languescat, parte tertia, col.1654.e
 Ira effectus est triplex. Primus est iurgium. par. tertia, col.1677.c
 Secundus est recedere ab amico fidei, quod frequenter facit ira. col.1681.c. D. Tertius alterius cui aliquis irascitur, contemptus. col.1683.c
 Ira passio maxime apparet in facie, & in oculis potissimè, parte tertia, columna 634.e
 Ira hominis potestas est corpus occidere, post nihil facere: Deus & hic punit. & post in gehennam mittit. par.3. c.1145.1146.
 Ira passio non confurgit ex timore, sed ex aliis passionibus, scilicet ex tristitia, illata, cum desiderio & spe vltidendi, parte prima, columna 930.f
 Ira passiones licet incipiant à tristitia, terminantur tamen in delectatione, habita vindicta. par.2. col.1639.a
 Ira Dei an, quomodo & per quos resisti possit, quæ Iob dicat: Deus cuius ira resistere nemo potest. par.1. col.829.b.c
 Ira Dei quando & quomodo resistendum sit, & qui resisterunt, parte 3. columna 124.e
 Ira commotio nec locum debet habere in te. Ipsa conturbatio indecens est ei qui sub Iesu duce militat. par.2. col.86.e.f
 Iram proprie causant parvipensio & contemptus eorum circa quæ aliquis maxime studet. par.3. col.101. a.b. 282. f. & 405. a. b
 Item. par.2. columna 1030.f
 Iracundia maioris est cum hoc tribuitur quod male desideratur, par. tertia, columna 217.a
 Iracundia immanitas quæ & homicidium fit significatur per ignem. par.3. col.1030.d
 Iracundia ianua omnium vitiorum, quæ clausa virtutibus intrinsecus datur quies, aperta ad omne facinus armabitur animus. parte 3. columna 1727.b
 Iracundi cum nulla se consideratione mitigant, necesse est, ut qui furentes reprimerentur, non se in furorē erigant, sed quod est tranquillitatis ostendat, & subtiliter proferat, in quibus ex obliquo animum furentis pungat. par.2. col.525.a
 Irascendi motum medici ponunt in corde. par.1. col.926.e
 Iracundos melius corrigimus si in ipsa ira commotione declinamus. Perturbati enim quid audiant ignorant. Sed cum ad se redeunt, tanto libentius exhortationis verba recipiunt, quanto se tranquillius tolerari erubescunt. Menti autem furori ebria omne rectū quod dicitur peruersum videtur. par.2. col.484.d
 Irascitur Deus aliquando ut pater, aliquando ut Dominus, aliquando ut iudex. par.4. col.1034.e

Ira sci & dedignari est contra Deum murmurare, & prope blasphemare. parte 3. columna 634.d. Interl.
 cum irascimur, statu furoris inflamur. parte 3. columna 69.a
 Irascibilis partis deordinatio maxime apparet in homicidio, secundo in quibusdam aliis quæ procedunt ex rancore & odio parte 1. columna 1607.a.b
 Irascibilis pars tendit in bonum sub ratione ardui, & in malum sub ratione vindictæ. parte 1. col.685.c
 Irascibilis passiones omnes oriuntur ex passionibus concupiscibilis, & terminantur in ipsis. parte 4. columna 30.f. Item. parte prima, columna 1580.f
 Iratus præ ira solet truncare verba sua. parte 4. col.1231.c
 Iratus homo emittit anhelitum fumosum per nares. parte quarta, columna 50.e
 Iris dicitur arcus demonis, id est sapientis, parte 6. col.1624.f. Item parte 1. columna 167.b.c
 Iris caruleo colore designat præteritum diluvium, igneo futurum iudicium. parte 1. col.167. b. Inter.
 Iris quomodo est signum fœderis, cum procedat ex causa naturali. parte 1. col.167.b.c.168.d.e.f
 Iridis generatio unde fiat. Ibidem.
 Irregularitas in nouo Testamento, sicut aliquando causatur ex bono actu, ut ex occasione malefactoris per sententiam iudicis, sic in veteri Testamento ex actu sepultura impediatur ad tempus celebratio Pasche. parte 1. col.1221.c
 Irregularitates quasi erant in lege, immundicia ex tactu mortui vel alterius immundicie, prohibentes accessum ad diuinam. parte 1. columna 1219.c
 Irremissibile dicitur dupliciter. parte 6. col.1714.e
 Is Hebraice dicitur vir, ista appellatur mulier quæquæ virgo. par.4. col.111.e. Item p.1. col.585.b. Inter. Vide etiā in Eua.
 Isaac quot annis erat quando fuit immolandus per patrem, & an inuitus patri assenserit, & quomodo promissum in se impleri credidit, scilicet, in Isaac vocabitur tibi semen, si moretur. &c. parte 1. col.266.c. Aliter dicunt quidam Hebræorum quod erat 15. annorum fere. Et quod quasi inuitus accessit ad immolationem. parte 1. col.270.c. & col.273.d.e
 Isaac licet esset 35. annorum, tamen vocatur puer, & quare, parte 1. columna 267.f
 Isaac contra naturā humane generationis promissus, in signum fuit Dei filium contra humanā rationē nasciturū. p.6.c.61.b.c
 Isaac non fuit natus de Sara virtute natura tantum, sed cum hoc per adiutorium gratiæ, parte 1. col.234.f. & col.256.a.b
 Isaac ligna portans figurauit Christum crucem baiulātem, par. prima, columna 266.c
 Isaac secundum Hebræos ex quo voluntariē accessit ut immolaretur, ex tunc fuit consecratus Domino, & non fuit licitum ei habere nisi unicam uxorem. par.1. col.297.f
 Isaac non fuit vocatus ad aliam terram transire vel regionem, parte prima, col.305.f
 Isaac quomodo figurat natiuitatem virginis. par.1. col.256.a.b
 Isaac quare potius non meritum ascribitur quam Abraham, cum potuisset restituisse patri in oblatione, &c. par.1. columna 267.f & columna 273.d.e
 Isaac fuit cum Rebecca uxore sua. 20. annis antequam pareret, quare non accepit aliam sicut pater eius Abraham accepit Agar postquam decem annis probauerat Saræ sterilitatem, parte 1. columna 297.f
 Isaac humano more filium maiorem benedicendum putauit, sed Deus qui occultorum est cognitor, minorem dignum benedictione ostendit, ut non hominis ostenderet esse benedictionem, sed Dei. par.1. col.318.c. Item. par.6. col.947.b.c
 Isaac quare non retardauit benedictionem cogniti fraude, parte prima, columna 319.b
 Isai quomodo dicitur habuisse filios octo in libro Regum, & Paralipomenon septem. par.2. col.1019.b
 Isaias in Esaias.
 Isaias nudus & sine calceis incedit. par.4. col.204.e
 Isaias serra sectus est sub Manasse rege, Numa Pompilio Romæ regnante. parte 2. col.979.b

Isaias Prophetam de sua morte. par.2. col.980.d
 Isaias Apostolorum voce preces fundit. par.4. col.297.a.b
 Isaias prophetauit Iudeos audituro Christum corporaliter non spiritaliter, par.4. col.84.e
 Isaias duas prophetias sibi inuicem contrarius eadem hora protulit. par.2. col.966.d
 Isaias prædicit mulierum reditum à sepulchro, parte quarta, columna 253.a.b
 Isaias victimam puer contra senem & ad nostrā hæc tempora applicari. parte 4. col.52.e
 Isaias sectio serra figura fuit Christi Iudaicam gentem in duas dissecturi, par.2. col.979.a
 Isaias mirabilia qualia erant. par.4. col.228.d
 Isopus in Hisopus.
 Isoseth interfecit Danid extremis membris mutilatos egit in crucem. par.2. col.537.a
 Israel & Iacob idem homo fuit, sed primò vocatus est Iacob id est supplantator, postea Israel, id est videns Deum, vel directus cum Deo. par.4. col.1048.f
 Israel dictum putat Iosephus ipsum Iacob, quod aduersus Angelum steterit, &c. Quod autem in libro Hebræorum nomen interpretatur Israel, vir videns Deum, vel mens videns Deum, non tam verè quam violenter interpretatum videtur, &c. super hoc declaratio. par.1. col.351.c
 Israel vel Iacob, simpliciter & sine nominis adiectione dicitur, quando agitur de carnali Israel. par.4. col.404.a
 Israel est nomen generale ad omnes Hebræos. par.4. col.615.c
 Israel in scripturis sepe accipitur pro populo qui sub fide & cultu Dei residet, etiam si ab Israel non descendat secundum carnem. parte prima, col.702.f
 Israel mortuo Iesu naue morum disciplinaque immemor matrimonium ex victis assumere, paulatimque externos mores trahere, ac mox phano ritu idolis sacrificare accepit, parte secunda, columna 162.d.e
 Israel ante Saluatoris Aduentum, legi seruitutis astrictus atque sub disciplina erat postremis vero temporibus, cum humanitatem a secessit seruitutis spiritus est sublatus, p.1. col.1546.e
 Israel plagis affligebatur, ut qui post tantam quam eius curam impie vitam, ageret. par.2. col.899.a
 Israel vocat virginē quæ de pulchritudine sua gloriatur, p.4.c.716
 Israel quomodo dicitur primogenitus in filiis, par.4. col.203.a
 Israel omnis prophetauit Exo.15. par.1. col.624.f
 Israel cur in deserto mare primum aquas amaras inuenerint, parte prima, col.628.f
 Israel tantis peccatorum sordibus in quinato patet misericordia locus. par.4. columna 264.e
 Israel nunc in tenebris versatur, cum gentes in media luce atatem degant. par.1. col.1633.b
 Israel fuit dignior in populis. par.1. col.529.f
 Israeli maximum beneficium fecit Deus in deserto, quando voluit habitare in medio populi in tabernaculo, in quo erat propitiatorum tanquam sedes Dei. par.3. columna 1828.e. Item, parte prima, columna 1696.
 Israeli triplex beneficium exhibitum fuit in deserto. Primum beneficium columba ignis & nubis, quæ illuminabat noctem. Secundum fuit manna calidus data in cibum. Tertium fuit ritus sacrificiorum. par.3. col.1828.e
 Israelita si peccet, id est laicus, ipse suum non potest auferre peccatum, sed requirit lenitatem vel Sacerdotem vel Pontificem, ut peccatorum remissionem accipiat. par.1. col.1287.a.b
 Israelita quid habeat equum nusquam inuenies. par.2. col.84.f. & columna 191.e.f
 Israelita falsi qui vocabantur. par.4. col.404.a
 Israelita quondam gratia potius sicut vellus rore Iud. G. parte secunda, columna 197.c
 Israelita vbi alienos Deos abstulerunt seruientes Deo beneficentiam eius præferunt. par.2. col.222.d
 Israelitica gentis duplex fornicatio spiritalis & corporalis. parte secunda, columna 263.a
 Israelita tyrannos sibi magis quæ sine quam reges, tunc etiam in

loco qui eis orationis causa fuerunt destinatus templum præ ambitione regia construxere. par.2. columna 362.d
 Israelita importuno tempore dixerunt. Da nobis Regem qui indicet nos. par.2. col.362.f
 Israelita non sunt omnes qui nati sunt ex Israel, sed qui Deo crediderunt & penitentiam egerunt. parte 4. col.798.f
 Israelita locum Sichem elegerunt ut facilius in domum David conspirarent. par.2. columna 1174.f
 Israelitas primum fore participes aduētus Christi Prophetæ & Isaias. parte 4. columna 483.b
 Israelitis aduersa proueniebant eo quod essent in labore difficiles & in diuinitatis cultu deficerent. par.2. col.166.d
 Israelitico populo quomodo dictum est: Et dedit Dominus Deus Israeli omnem terram quam iurauerat, &c. cum non solum usque ad diem mortis Iesu, sed etiam post, non eradicauerit gentes. parte 2. columna 130.f.131.c
 Iter duplex est in scripturis, scilicet, laudabile & culpabile, &c. parte 2. columna 78.d.e
 Iter quo tenditur ad virtutes non est proclive, sed ascenditur angustè & difficulter. parte 1. columna 611.b
 Iter sapientiæ Dei qui incedunt, nemora sunt eis umbratilia, omnis cæcus iustorum & chorus Prophetarum. Sub umbra enim sensum quos apud eos scripto inueniunt, refrigeratur anima eorum & in doctrina eorum, quasi incedentes per opacæ nemorum delectantur. parte 1. columna 1356.d.e
 Iter sapientiæ quantam requiem habeat, si intellexisti, quantum gratiæ quantumque dulcedinis, noli negligere: aggredere iter, incipe tamen cito: in consortium tuum venient angeli, &c. parte 1. columna 358.e.f
 Iter sabbati à monte Oliueti usque ad Ierusalem, erat mille passuum, qui faciunt leucam, quia illud spatium licebat Iudeis pertransire, & non ultra in diē sabbati. parte sexta, columna 977.c
 Iubileus ubi nos dicimus in Hebræo habetur Iobel, &c. parte prima, columna 1124.f
 Iubileus annus quis dicatur, parte 3. columna 797.b. 1334.d.e. Item parte 1. columna 775.c
 Iubileus annus quādo incipiebat, videlicet an in quadragesimo nono anno vel in anno immediate sequenti, est duplex opinio tam apud Hebræos quam apud Latinos. par.1. col.127.c
 Iubileus annus quomodo dici possit septimus, parte 1. col.1130.f
 Iubileo qui quinquagesimus erat annus cur restituebantur bona primis possessoribus. parte 1. col.1125.b
 Iubilis est sonus læticiæ sine verbis, quia læticia animi non potest explicari. Hic fit à nobis in confessione, à malis in confusione, cum de terrenis adeo gaudent. parte 3. columna 1200.f
 Iubilum cum tanta læticia corde concipitur, quam sermo non explicat: sed tamen os sonat, parte 3. col.119.c. & col.314.e. & col.352.d. & col.770.e. & col.1134.f
 Iudas non solum murmurauit super unguento effuso super Mariam Magdalena, sed etiam alij discipuli, qui fuerunt ab eo incitati. parte 5. columna 1264.c
 Iudas à Christo Eucharistiam accepit sicut ceteri Apostoli, ut communiter doctores dicant, licet Hilarius contrarium dicat, parte 5. columna 426.f
 Iudas auaricia corruptus cum, Iudeis de morte Christi tractando perpetuæ mortis ruinam meruit, & significatur per Achitophel, qui etiam se laqueo suspendit. par.2. col.1125.b
 Iudas qui impius corde erat, quamuis ipso Domino redargente, noluit mala capta corrigere. Petrus vero quia rectus corde, respiciente se Domino, mox penitendo correxit, quod negando deliquit. parte 3. columna 1697.b
 Iudas proditor & illi qui Christum tradiderunt Pilato, fuerunt Iudei. parte 6. columna 1022.f
 Iudas traditor dignam sibi penam inuenit, dum guttur quo voce proditoris exierat, laqueo necauit. Dignum etiam locum interitus quasiuit, ut qui angelorum & hominum Dominum prodiderat, cælo & terra perosus, quasi aeris spiritibus sociandus, in medio aeris periret. par.6. col.981.c
 Iudas proditor qui de morte Christi tractauit cum Principibus

sacerdotum, significatur per Doech, &c. par. 2. col. 462. f.
 Iudas proditor significatur per Saulem, qui cum armatis ad capiendum Iesum venit, & Iesum qui significatur per Dauid, processit eis ob viam, & dixit eis: Quem queritis, &c. parte secunda, columna 431. c.
 Iudas licet panituit, tamen inutiliter, quia desperavit & se suspendit, parte 3. columna 448. f.
 Iudas desperando plus peccauit quam Christum tradendo, & quare, parte 3. columna 448.
 Iudas in benedictionibus non reperitur, & ab Apostolis excluditur, & de hoc figura, par. 1. columna 168. b. c.
 Iudas Machabeus triplex bellum habuit tempore Antiochi, parte quarta, columna 174. f.
 Iudas Machabeus secessit in desertum locum, ibiq; inter feras vitam in montibus cum suis agebat, parte 3. colum. 738. f. Item parte quarta, columna 241. c.
 Iudas Galileus erat quidam sic dictus ante passionem Christi, qui tempore natiuitatis Christi inducebat populum ad rebelandum Imperatori Romano, dicens esse illicitum Iudeis profiteri aliquem Dominum terrenum, sed solum Deum: & ideo accusantes Christum ante Pilatum volebant eum notare quod esset similis illi, parte 5. colum. 986. f. 269. c. & 1186. f.
 Iudas Scarioth prouide inter Apostolos eligitur, & quare, parte 5. columna 516. e. 127.4. b. & col. 188. e. f. Item, parte tertia, columna 503. b. & columna 835. b.
 Iudas traditor de tribu Ephraim, & de vico Scarioth Dominum vendidit, & dicitur ebrius non vino sed auaritia & diaboli cibo, parte 4. columna 255. a. b.
 Iudas Scarioth sic dictus est non quia de genere Isachar, ut dicunt aliqui, sed a loco unde natus fuit Scarioth, qui est quidam vicus in Iudæa, par. 5. col. 188. f.
 Iudas Scarioth vtrum a principio sue vocationis à Christo fuerit malus: Quid in hac questione, qua est de his que transcendunt humanam inuestigationem, cum sit de occultis cordis humani, & in consimilibus questionibus tenendum est illud quod est magis consonum sacre scripture & rationi, &c. parte 3. columna 1106. e. f. Item, parte 1. colum. 619. b. c.
 Iuda est una de duodecim tribubus, unde reges & à regno omnes Iudei dicuntur: Confessi autem Cesarum, non Christum qui de Iudæa iam non Iudei, parte 3. col. 993. a.
 Iudam & Ierusalem multo peiora inueniuntur fecisse quam Israel, & quid & quomodo, parte 4. col. 670. f.
 Iudas equus erat, & cum ascensore habuit Dominum, de equitatu salutis erat: cum ceteris enim Apostolis missus egrotis salutem & languentibus prestaret sanitatem: ubi diabolo se substraxit, illius habentis ductus contra Dominum equitauit, parte 1. columna 620. f.
 Iudæ Apostoli Epistola, quia de apocrypho testimonium habet prisca temporibus à plerisque reiciebatur, sed tamen auctoritate iam & vetustate & usu meruit, ut inter sanctas scripturas computetur, par. 6. col. 1441. a. b.
 Iudæ benedixit Moses quia Iudæi nasciturus erat Dominus, parte prima, columna 167. c.
 Iudam Christus tolerauit, & ad predicandum misit, & ei Eucharistiam dedit, ut ostenderet dona pervenire ad eos qui fidem accipiunt, etiam si talis sit per quem accipiunt, qualis fuit Iudas, parte 3. columna 503. b.
 Iudam quare Christus permisit portare pecuniam, cum sciret eum furem, parte 5. columna 264. f. Item, par. 6. col. 264. f.
 Iudæ desperatio processit ex duobus, parte 5. colum. 448.
 Iudæa fuit sub seruitute. Primo Perfarum, secundo Grecorum, & tertio Romanorum, parte 4. col. 560. f.
 In Iudæa tria loca fuerunt amana & fertilia, scilicet, Libanus, Carmelus, & Saron, parte 4. col. 318. f.
 Iudæa dicitur terra fœderis, quia promissa fuit Abræhe & semini eius in fœdere, quod inuit cum eo Dominus, par. 4. col. 1301. c.
 Iudæa dicitur hereditas Domini, pro eo quod ibi viguit cultus diuinus, parte 3. col. 978. f. & 993. c. & 1041. c. & 447. c.
 Iudæa (que est in quarto climate orbis) derelicta fuit a suis habitatoribus in captiuitatem ductis, & postea multiplicata est

hominibus, animalibus, & aliis bonis, par. 4. col. 86. e. f.
 Iudæa que legis oneribus erat subiecta, significatur per asinam que erat oneribus assucta, par. 5. col. 342. f.
 Iudæa que verum Dauid Iesum Christum despexit: per Michol significatur, parte 2. col. 1083. b. c.
 Iudæa & Gentilitas significantur per duas mulieres ante Salomonem contendentes. Puer autem viuus de quo dua mulieres contenderunt, significat opus meritorium de quo fuit contentio inter Iudæam & Gentilitatem, par. 2. col. 693. c.
 Iudæa dicitur fornicaria, que per idololatram cum idolo fornicata fuit, & adulter vocatur ipsum idolum, & posteri eorum dicuntur filij fornicariæ & adulteri, parte 4. col. 488. f.
 Iudæa dicitur adultera effrenata que in eodem lecto recipit adulterum cum marito, parte 4. col. 485. c.
 Iudæa dicitur res concussa que huc & illuc agitur, & quare, parte tertia, columna 355. a.
 Iudæa infelix hac sibi promittit, diuitias gentium omnium in circumitu, aurum & argentum, & vestes multas, p. 4. c. 2169. b.
 Iudæa dicitur desertum, & postea gaudia, quare & quando, parte 4. columna 468. f.
 Iudæa consuetudinem habuit hanc. In aliquo celebri loco ponebantur lapides rotundi grauissimi ponderis, quos iuuenes pro varietate virium probandarum, alij vsque ad genua, alij vsque ad umbilicum, vel etiam super cernicem extollebant: nec prius ad agnem descendebant quam ex eleuatione ponderis sciretur, quis cui comparari deberet, par. 4. colum. 2153. c.
 In Iudæis mos vsque hodie permanet, ut sparsis criminibus mulieres nudatis pectoribus voce modulata populum transfundant in lacrymas, parte 4. columna 657. a.
 Iudæa gens (quod nulli dubium est) quanto ceteris præcellebat gloriosior, tanto peccatis exigentibus nulla est modo inferior, parte quarta, columna 963. a. b.
 Iudæa, omnis Iudæorum provincia: dicta est generaliter, ad distinctionem aliarum gentium, specialius tamen meridianam plagam dicitur Iudæa, parte quinta, columna 584. d. Item, parte 6. columna 992. e.
 Iudæa primo dicta est terra Chanaan, quia post diluuium inibi habitauerunt filij Cham: quibus expulsis per filios Israel tempore Iosue, nominata est Iudæa à tribu Iudæ, que erat principalis & regia, parte 5. col. 24. f.
 Iudæa in plures partes diuisa est, qua omnes licet Hebræa lingua loquantur, tamen singula domesticam dicendi speciem habent distinctam, & aliter pronunciat in diuersis partibus, &c. parte 6. col. 992. e. Item, par. 2. col. 267. b. c.
 Iudæa tota secundum suam longitudinem sita est super mare mediterraneum ex parte Occidentis, & in latere opposito habet Iordanem fluium transeuntem per mare Galilee & mare mortuum, parte 4. col. 482. f. & 202. f.
 Iudæa dicitur insula, eo quod est inter duo maria, scilicet, mare mortuum ab Oriente, & mare mediterraneum ab Occidente, par. 4. col. 202. f. Item, par. 3. col. 915. c.
 Iudæa dicitur hortus propter eius fecunditatem. Conclusus propter eius fortitudinem, quia ab Occidente clauditur mari mediterraneo, ab Oriente Iordane fluuius, ab Aquilone monte Libani, a Meridie deserto Aegypti, quod non potest de facili transiri, parte 3. columna 1850. f.
 Iudæa habet multos fontes ita limpidos, ac si essent sigillati, ne bestia vel homo posset aquam turbare, parte tertia, columna 1850. f.
 In Iudæa terra dimisit rex Babylonis de pauperibus terra qui colerent terram, non sicut Domini, sed magis serui reddendo tributum regi, parte 4. columna 560. f.
 Iudæa captiuitatis, templique subuersio vsque ad Cyrum regem septuaginta annos compleuit, par. 4. col. 1296. d. e.
 Iudæa destructio significatur per destructionem Ninive per Babylonios, & nomina consonant, & quomodo, parte quarta, columna 1455. e.
 Iudæam & templum capit primus Romanorum C. Pompeius Magnus, parte quarta, columna 2151. a.
 per Iudæam tempore primi templi Propheta discurrebant, populum a

à malis retrahendo, & ad bonum exhortando. Tempore vero secundi Templi non legitur habuisse nisi Aggeum, Zachariam, & Malachiam, & postea caruit Prophetis per 300 annos & amplius vsque ad tempus Ioannis Baptiste, parte quarta, columna 318. e. f.
 Iudæam inclutam esse, & omnibus terris fertiliorē dubitari non potest, par. quarta, col. 1224. e. Aegyptus tamen est fertilior & amerior. Ibidem. f.
 Iudæam tertio vastauit Nabuchodonosor. Primo cum Ioachim (qui & Heliachim) filium Iosie vinctum catenis duxit in Babylonem, cum vasis Domini qui in templo suo posuit. Secundo, cum Ioachim cognomento Ieconiam filium eius, cum matre & Principibus & Eunuchis traxit in Babylonem. Tertio, cum Sedechiam cepit & excacauit, filios interfecit, & incendit domū Domini & Hierusalem destruxit, p. 1. col. 738. e. f.
 Iudæam post mortem Herodis, filiis suis ut Imperator decreuit, sic diuisa est, ut Archelaus haberet medietatem regni patris, que dicta est Iudæa: aliam medietatem diuisit in duas partes, & unam dedit Herodi, & factus est tetrarcha Galilee, aliam dedit Philippo, & factus est tetrarcha Ituree & Tracitidis regionis, par. 5. col. 79. b.
 Iudæus, hoc nomen imposuit populo scissura decem tribuum à duabus, sed Hebræus generale nomen erat tam duabus quam decem tribubus, par. 4. col. 2025. a. b.
 Iudæus Christum negans esse Deum, est insipiens, qui in corde suo dicit: Non est Deus, &c. par. 3. col. 523. b.
 Iudæo notus est Deus, & verum est, sed Iudæo intus non in carne, parte tertia, col. 993. c.
 Iudæi non intellecto hoc quod in Exodo scriptum est, parentum peccato super liberos Deum iniustitie insinularunt, parte prima, columna 1608. e.
 Iudæi iubentur seruare legem que secundum carnem operatur quamdiu stetit tabernaculum, par. 1. col. 1048. d.
 Iudæi cur prohibentur alibi quam ad tabernaculum victimas credere, par. 1. col. 1053. b.
 Iudæi tanto studio sobolem curabant, ut qui sine spe propagationis decederet haberetur quasi execratus à Deo, p. 1. col. 1381. b.
 Iudæi quas causas sue dispersionis & captiuitatis moderne assignant, par. 4. col. 513. c. & 519. c.
 Iudæis in destructione secundi templi, tria maxime aduersantia concurrerunt, par. 4. col. 537. f.
 Iudæi adueniente Romano exercitu, diuisi sunt in tres partes de principatu contendentes, par. 4. col. 527. a.
 Iudæi quot à principio obsidionis per Romanos vsque ad finem mortui fuerunt gladio fame, & peste, p. 4. col. 253. b. c. 114. e. f. & 474. f. & 1686. f. 2379. c. & 2380. Item, par. 3. columna 916. f.
 Iudæi capta ciuitate Hierusalem, multi fuerunt captiui, in tantum quod dabantur 30. pro denario uno, ut dicunt aliqui & ideo onerata sunt plures naues de ipsis, in quibus ducti sunt in Alexandriam, que est in Aegypto, ut ibi reuenderentur carius à mercatoribus qui eos emerant, parte 1. col. 679. c. Item, par. 6. col. 1252. f. Item, parte 4. col. 369. c. & 423. c. Item, parte 3. columna 736. f.
 Iudæi sunt interfecti à Tito & Vespasiano à principio obsidionis vsque ad finem decies centum milia: & in captiuitatem ducti nonaginta septem milia, p. 4. c. 474. f. Itē, p. 3. col. 916. f. Itē, par. 4. col. 1686. f. Item, par. 5. col. 361. c. & 965. c.
 Iudæi secundum morem eorum ponebat super capita titulos sue causæ, parte 5. columna 457. c.
 Iudæi tradiderunt Christo acetum felle mixtum, cum tamē traditione seniorum tenebant dare vinum aromaticum, quod damnatum dabatur, p. 5. col. 456. e. f. Itē, p. 3. c. 1740. f. & 934. e. f.
 Iudæi increpauerunt Christum iniuriis, tentationibus, passionibus, par. 3. columna 531. a. b.
 Iudæi meditati sunt falsa in scripturis de Christo vsque ad mortem, par. 3. col. 443. a. Interl.
 Iudæi in fauorem Sacerdotum qui mortem Christi procurauerant, cantabant derisorie in tabernis cantilenas factas de crucifixione Christi, tanquam de re insolita & notabili, & tanquam de falso Propheta volente regnare & non potente,

parte tertia, columna 931. b.
 Iudæi cur promissa à Deo perdidērunt, par. 1. col. 719. c. & 720. e.
 Iudæi ciuitatis domos in muri sui constructionem euerterunt, parte 4. columna 217. b.
 Iudæi mortui, sepelientes mortuos suos, parte 4. col. 218. e.
 Iudæi arbitrantur in aduentu Christi lupum pasci cum agno, parte 4. columna 142. e.
 Iudæi quoru facimus illud immune crucis Domini toto orbe nobilitatum est & pena incendiū vulgatissima ferro, fame, incendio sunt consumpti & Sodomitæ similes facti, par. 4. col. 54. d.
 Iudæi ob suam iniquitatem sepe traditi sunt alienigeni, parte quarta, columna 644. d.
 Iudæi erant sine charitate & propterea iniusti in Deum & in proximos, parte 4. columna 271. a.
 Iudæi nullam aliam spem habent nisi sperauerint in eum ipsum quem negauerunt & se ab eius sanguine abluerunt, parte quarta, columna 23. b.
 Iudæi quasi equus impetu vadens ad pretium relicta lege diuina suas ipsorum sequebantur cogitationes, par. 4. col. 649. b.
 Iudæi quando bello petebantur tunc confugebant ad Assyrios, quando vero eos innadebant Assyrii confugebant ad Aegyptios, parte 4. columna 547. a.
 Iudæi in nullo grauius Dominum offenderunt quam quod vidua gratiam minorumque iura violauerunt, par. 4. col. 24. d.
 Iudæi serpenti sacrificabant vsque ad Ezechiam regem, parte tertia, columna 948. d.
 Iudæi de seruitute Aegyptiorum liberati decies contra Deum multuati sunt diffidentes illius potentia, parte 1. col. 1231. b.
 Iudæi dolent vnum se cibi genus habere, quod sibi eundem semper saporem referret, cum multiplex ex mamma conficeretur, parte prima, columna 1253. b.
 Iudæi cur sub pedibus Dei calum viderunt in monte, parte prima, columna 725. b.
 Iudæi faciunt menses per lunationes: due autem lunationes faciunt quinquaginta annorum dies: & ideo primum mensem faciunt Iudæi triginta dierum, secundum autem vigintinonem dierum, & sic consequenter de aliis decem, eodem modo computando, par. 1. col. 159. b. c.
 Iudæi & filij Israel primo habuerunt iudices: postea reges à Saule vsque ad captiuitatem Babylonicam: & tertio duces post captiuitatem Babylonicam, par. 1. col. 375. f.
 Iudæi pro beneficio sibi concesso adorabant deuoti versus terram promissionis, quando erant extra illam, parte prima, columna 441. a. Item parte 4. col. 1567. c.
 Iudæi adorant versus occidentem, & quare, parte prima, columna 657. c. Item par. 3. col. 906. f.
 Iudæi extra Ierusalem existentes versa facie versus Ierusalem adorabant, par. 3. col. 471. c. & par. 1. col. 657. c.
 Iudæi cum sunt extra templum versus templum debent orare ubicunque fuerint. Hebræi hodie existentes in partibus Europe que est respectu Ierusalem in occidentali plaga non orant ad occidentem sed ad orientem, par. 1. col. 663. e.
 Iudæi faciunt festum tubarum in principio mensis septimi scilicet Septembris ex liberatione Isaac & immolatione arietis pro eo propter quod tunc clangunt in cornibus pecorum, parte 1. columna 268. c.
 Iudæi non vitant omnem neruum, sed solum neruum samoris ad designandum quia in Iacob emarcuit cum angelo luctante, parte 1. columna 357. a. b.
 Iudæi propter vitulum triplicem mortem incurrerunt, p. 1. c. 838. f.
 Iudæi propter vituli adorationem ceciderunt in vniuerso vsque ad 23. milia parte 3. Ibidem.
 Iudæi in signum tristitie non sunt induti sicut mos erat antiquitus, parte 1. columna 846. f.
 Iudæi per susceptionem legis fuerunt Deo desponsati & coronati ad modum sponsæ, parte 1. Ibidem.
 Iudæi anno septimo an debebant seminare & colligere, varia sunt opiniones, par. 1. col. 711. c.
 Iudæi in festiuitatibus non audebant coram Domino apparere vacui, par. 1. col. 711. c. & col. 1552. c. Item, par. 3. col. 2149. c.
 Iudæi

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Iudei quomodo & cum quibus potuerunt mutare, parte prima, columna 1539. c.
Iudei tribus temporibus festa celebrabant, & quare & quomodo, parte 1. columna 1549. a.
Iudei à Jacob descendentes & Idumæi ab Esau fuerunt fratres, & uterque, & sic Iudei & Idumæi dicuntur fratres, par. 2. col. 164. f. & col. 781. Item, par. 1. col. 297. f.
Iudei non accipiebant blasphemiam scindebant vestimenta sua, parte 2. columna 882. f. Item, parte 5. columna 44. f. Item, par. quarta, columna 1921. b.
Iudei in quolibet noui Lunio faciebant festum antiquitus propter beneficium diuinæ gubernationis, eo quod magis apparet transmutatio temporis, parte 3. col. 1059. c.
Iudei propter transgressionem legis puniti sunt propter vitium, quia ceciderunt in vna die quasi 23. millia, tamen in die ultionis punientur adhuc, parte 3. col. 1063. b. & 1173. c. Item, parte 1. columna 837. c.
Iudei post captiuitatem Babylonicam non habuerunt aliquam unctionem regum vel pontificum, par. 3. columna 1082. f. Sed Pontifices instruebantur frequenter per reges, quibus Iudei, erant tributarii, qui frequenter vendebant summum sacerdotium, par. 4. col. 317. c.
Iudei tempore persecutionis Antiochi fugerunt ad loca deserti que erant afflictiva, par. 3. columna 737. c.
Iudei fingunt quod lex fuerit creata ante mundum per duo milia annorum, quod est falsum, par. 3. col. 2089. c.
Iudei ante doctrinam Christi vsi sunt sensu literalis præcisè, sed post mystice, par. 3. col. 2099. c.
Iudei non debent superesse vel dominari, sed subesse, parte tertia, columna 2142. f.
Iudei quamdiu mandata Dei seruauerunt, tamdiu in terra promissionis manserunt, cuius promissio facta est Abrahe & semini eius, parte 3. col. 2196. f. Item, parte 4. col. 1050. f.
Iudei, tempore Apostolorum erant subditi Romanis & quia non licebat eis interficere quemquam tradebant eos in consiliis Romanorum ad occidendum, par. 5. col. 195. c.
Iudei simplices & illiterati sunt vocati ad fidem, sed literati & sapientes remanserunt in infidelitate, primorum, humilitas aliorum fuit superbia, parte 5. col. 213. c. Item, parte sexta, columna 205. c. 206. f.
Iudei fuerunt præ cæteris inuitati ad beatitudinem celestem per prophetas, per Christum per Apostolos, sed venire nolentes, loco ipsorum vocati sunt Gentiles, par. 5. col. 896. f. Item, partes, columna 1042. f.
Iudei sunt filij Dei beneficio, & filij iniquitatis vicio, par. quarta, columna 13. a. Interl.
Iudei præ cæteris gentibus fuerunt sublimati, par. 6. col. 38. f. Item, parte 1. col. 1483. c.
Iudei fuerunt primi secundum ordinem vocationis Dei, sed non secundum hereditatem & benedictionem, parte 3. col. 4. e.
Iudei & Greci habebant quandam dispositionem præ cæteris gentilibus ad suscipiendum Euangelij veritatem, parte sexta, columna 22. f.
Iudei Deum peccatis suis offenderunt: ideo dicebant Romani: oppressimus eos, & precio eorum diuites facti sumus, par. quarta, col. 2157. a. Interl.
Iudei licet fuerunt dediti idololatriæ, tamen semper aliquis eorum remansit in fide & cultu vniuersi Dei, & ab illis sit proprie denominatio, parte 5. col. 912. f.
Iudei fuerunt migrati Deo, & quomodo, par. 4. col. 13. a.
Iudei se iactabant quod ab Abraham ducerent originem, par. quarta, columna 460. e.
Iudei cur tollant imaginem & idolorum exstructionem, parte prima, columna 1133. a. b.
Iudei non recipiendo Christum fontem aquæ viue lacus contribulatos caperunt habere, par. 4. col. 595. b.
Iudei non cum primum impii egerint in Christum peccata sua cognoscent sed temporis successu, par. 4. col. 274. e.
Iudei cur non vocabant Deum patrem cum scriptura dicat, ipse est pater tuus, par. 4. col. 13. b.

Iudei quomodo ante Christi aduentum exoruerunt idola, parte quarta, columna 42. f.
Iudei inter se vsque ad tempus destructionis ciuitatis & templi habuerunt cum rege & sacerdotum principe, septuaginta viros qui arduas causas determinabant, vide in Cambadrin, & in Dominus.
Iudei in suis orationibus ubi sollemniter petunt aduentum Messie, utuntur his verbis in propria forma: Producas cornu Dauid Christi tui, & para lucernam Christo tuo, parte tertia, columna 1476. e. f.
Iudei Psalmum 118. exponunt, ut sit eorum oratio pro sua liberatione, de captiuitate moderna qua dispersi sunt per orbem in obiectione magna, parte 3. columna 1278. f.
Iudei petunt in suis orationibus publicis & priuatis per Messiam liberari, cuius aduentum ipsi expectant, par. 4. col. 1799. c.
Iudei hodie asserunt erronee dicentes quod sunt in hac captiuitate propter peccatum vituli in deserto fabricati, &c. parte 4. columna 1573. a. & 35. & 36.
Iudei consilio Matathie pugnaverunt in sabbato, parte quarta columna 2233. b.
Iudei decreto regis compulsi sunt ad ritum gentilitatis, parte quarta, columna 2423. c.
Iudei primo nominati sunt Hebræi ab Heber, in cuius familia mansit lingua Hebræa, quæ prius erat communis omnibus: postea nominati sunt Israelitæ à Jacob qui nominatus est Israel, & ultra Iudei à tribu Iuda, parte 6. columna 68. f. Vide de hoc declarationem extensionem, par. 5. col. 359. a. b.
Iudei sunt denominati omnes à tribu Iuda post reditum captiuitatis Babylonicæ, qui de captiuitate ascendentes Hierosolyma urbis mania & templum restaurauerunt, &c. & quare: licet inter habitantes Hierusalem & terram in circumitu essent aliqui de aliis tribubus, par. 2. col. 1300. f.
Iudei ex legis iustitia sperabant sibi temporalia bona, & resurrectionem, licet in ea non intelligerent alia esse bona quam hic, parte 3. columna 889. b.
Iudei vnicum licet templum haberent in Hierusalem, in quo licitum erat offerri sacrificium, tamen in singulis ciuitatibus erant synagoge, in quibus conueniebat populus ad orandum & audiendum Dei verbum, parte 2. columna 1570. f. Item par. 1. col. 678. f. Vide etiam in Templum.
Iudei imagines quascumque, siue idolorum, siue victorie, dedignabantur habere in templo suo per longum tempus ante Christi natiuitatem. Similiter & post Christi natiuitatem, & ostenditur exemplis, par. 4. col. 42. f.
Iudei habent apud se doctores pro patribus, parte tertia, columna 2152. d. 2195. c.
Iudei non orant pro Gentilibus. Immo quotidie orant pro destructione Romani Imperij, & maxime pro destructione discipulorum Christi. Et per discipulos intelligunt Christianos, parte quarta, columna 449. b. & 1443.
Iudei aduersarij fidei Christiane, scripturas que loquuntur de Christo nituntur deprauare inter quas est Psalmus 109. parte prima, columna 203. c.
Iudei passus multos veteris Testamenti corruerunt, ad suam perfidiam scriptura sensum retorquentes, quare & quomodo. Et vnus passus allegatur, par. 4. col. 119. c. 1867.
Iudei terreno intellectu verba legis adulterantur, ne auditores eorum Christiani fiant, par. 1. col. 390. a. Interl.
Iudei quod, quos & quales reges habuerunt ante captiuitatem Babylonicam. Vide ad longum, parte quarta, columna 376. b. 2377. & sequenti.
Iudei Barbaros reputabant omnes qui non erant de lege sua, parte 4. columna 2395. c.
Iudei Gentiles reputant sicut canes, & vocant Gentiles omnes qui non sunt de lege Iudeorum, parte prima, columna 2706. f. Item, parte 6. columna 140. f.
Iudei dicunt quod homines ante diluuium accipiebant duas uxores. Vnam ad delectationem concubitus carnalis tantum & illi dabant sterilitatis potum ne per conceptum & partum puerorum debilitarentur & deturparentur, & c. Aliam

Index.

Aliam accipiebant ad generationem prolis, & ad illam non accedebant nisi causa impregnationis, par. 3. col. 248. f.
Iudei antiqui expectabant, & adhuc expectant moderni in aduentu Messie à seruitute Gentium liberari, par. 3. col. 2153. c.
Iudei allegantes hoc pro se: Reuertentur filij Israel & quarent Dominum Deum suum & Dauid regem suum. Osè 4. quasi adhuc venturus sit Messias, ostenditur hoc dictum militare contra eos, par. 4. col. 1721. c.
Iudei literatores dicunt: Cum venerit Christus eorum, & aurea Hierusalem descenderit de celo fere gentes Gog Magog ventura sunt contra Iudeos in bellum, &c. Quos Dominus ad hoc ironice pronocat quia non Iudei, sed ipsi sunt tibi interficiendi parte quarta, columna 1933. a.
Iudei quando in historia artantur solent ad tempus sui Messie referre vel refugere, par. 4. col. 2156. d. e.
Iudei falso sibi blandiuntur quod in consummatione seculi destructo Romano Imperio regni orbis veniat ad Iudeos, parte quarta, columna 2178. d.
Iudei estimant se habere validum argumentum contra nos ad probandum quod ceremonialia non debent cessare tempore Messie, sed soluitur, par. 4. col. 2206. f.
Iudei cum Christo suo venturo omnia sibi repromittunt, que nos cum Christo iam sumus consecuti, par. 4. col. 2163. b. c.
Iudei in scripturis sacris tradita, denotantia deitatem Christi, dicunt intelligenda esse metaphorice seu similitudinarie, sicut & in alia que non sunt propria significatione exponuntur: Et eius ratio, par. 5. col. 362. 363.
Iudei quomodo false impugnâr Christum, quod non fuerit Messias promissus, par. 4. col. 141. c.
Iudei Christum quem verbis & factis Messiam cognouerunt, ob generis noticiam, & fragilem infantiam magna cecitate contemnunt, par. 5. col. 249. b. Item, par. 6. col. 214. f.
Iudei in suo errore obstinati negando diuinitatem Christi, habent per consequens negare distinctionem personalem in Deo genitoris & geniti, par. 3. col. 2090. f.
Iudei qualiter voluerunt scire à Christo tempus aduentus sui per astrolabium. Astrologi enim aliquando volunt indicare per considerationem, de inchoatione legum & sectarum diuersarum, par. 5. columna 274. f.
Iudei præter legitimas scripturas habent traditiones non scriptas quas memoriter docent, & Deutorosim vocant, parte 6. columna 683. a. Item, par. 4. col. 2211. a. b.
Iudei quedam arcana habuerunt, que non licebat alicui e scienti alios de illis docere, nisi tantum vnum: & hoc in magno secreto, non exprimendo totam intelligentiam, p. 4. c. 1086. f.
Iudei sunt capserij nostri, qui nobis codices portant, nos Israel: aliter putassent pagani ficta que dicuntur de Christo & Ecclesia, sed vincuntur testimonio inimicorum, parte tertia, columna 729. b. & col. 837. b. c. Item, par. 1. col. 169. a.
Iudei timentant verba legis, sed vngulam non findunt, quia duo testamenti non recipiunt, par. 1. col. 1002. f.
Iudei per corporalia ducendi erant ad spiritualia, par. 4. c. 533. a.
Iudei dabunt penas iniquitatis in Christum, parte quarta, columna 256. e.
Iudei & gubulum caput, & vacas aureas & lucos colebant, parte 2. columna 196. d.
Iudei confusi sunt cum ab idolorum cultu gentes sunt conuersæ, parte 4. columna 370. e.
Iudei tempore dationis legis, an omnes & quomodo castrametati sunt tantum ad parte Orientalem montis Sinai, parte 1. col. 663. c. & col. 664. f.
Iudei hodie hoc peccatum detestantur, scilicet de peccato vituli, parte 1. columna 859. a.
Iudei principaliter recesserunt à Dei obedientia in duobus. Vno modo idola colendo, secundo Deum irritando, & c. p. 1. c. 1669. a.
Iudei sub decalogo constituti iam de famelica litera minime gloriantur, par. 1. col. 411. c. Interl.
Iudei non habent panem doctrine, exceptis decem præceptis, quia veram prophetarum expositionem, Christum in plerisque prophetarum predicantem fugiunt, par. 1. col. 1138. e. f.

Iudei legunt scripturas & non intelligunt, tenent membranas, sed Christum ibi scriptum fugiunt, parte 4. columna 49. b. c.
Iudei dicunt Deum duas uxores creasse primo homini, & c. parte sexta, columna 683. a.
Iudei stantes vsque hodie nudis pedibus in cinere voluntatis, sacco induti, ex superstitione Pharisaorum prius cibum lentis accipiunt signantes quali edulio primogenita perdididerunt, & merito, qui resurrectionem Domini non credentes, Antichristi parantur aduentui, par. 1. col. 1693. a.
Iudei moderni dicunt, quod eadem die qua fuit destructum templum per Romanos, natus fuit rex Messias, sed adhuc non liberavit Iudeos de captiuitate, quia adhuc non habuit licentiam à Deo propter eorum peccata, sed statim cum habuerit, exequetur. Sed potest queri ab eis ubi fuit tantum temporis? quia à destructione templi vsque nunc (ait Lyra) fluxerunt, anni 1251. Ad hoc respondent varie, par. 4. col. 539. c.
Iudei qui remanserunt post excidium Ierusalem pro maiori parte sunt obstinati in infidelitate, par. 3. col. 1282. f.
Iudei tenebris infidelitatis obtenebrati sunt pro maiori parte Christo qui est sol iustitiæ ex hoc mundo per mortem recedente, parte 5. columna 1159. c.
Iudei nescientes, rem omnium fecerunt, & nobis dulciorem passionem Deum: sicut apes dum sibi putant reponere, aliis mei faciunt, parte 3. columna 1331. a. b.
Iudei quibus ex causis deuenerunt ad tantam cecitatem, parte quarta, columna 32. f.
Iudei quomodo furtum & periurium in quibusdam casibus licitum dicunt, par. 4. col. 2211. c.
Iudei multa iura iniqua ponit in suo Thalmud. Et illorum quædam enumerantur, parte 4. col. 2213. a. b.
Iudei explenda commemorant qua nos iam expleta dicimus, parte 4. columna 2163. b.
Iudei quidam Tibiane dicti sunt, qui & quare, parte quarta, columna 2560. e.
Iudei quidam dicuntur Afsidei, unde & quare, parte quarta, columna 2573. b.
Iudei moderni quotidie in suis expositionibus & scripturis contrarij adinuenire aliqua falsa contra Christum, parte quarta, columna 55. b.
Iudei loquuntur vanitates, Christum ter quotidie in Synagogis blasphemando, Messiam adhuc expectando, parte quarta, columna 477. a. b. Interl.
Iudei Christum & Nazarcos eius quotidie in Synagogis maledicunt, quia propter eos, regnum, locum, & gentem amiserunt, parte 4. columna 466. e. 449. a.
Iudei per orbem dispersi frequenter lamentantur destructionem ciuitatis & templi per Titum factam, & suam dispersionem per orbem, precantes in Iudea congregari, & ciuitatem, & templum sibi restitui: quam non credunt factam in ultionem passionis & mortis Christi, sed attribuunt hoc peccato idololatriæ vituli constabilis. Et unde hoc trahunt, parte 4. col. 513. c. Et erronee hoc asserunt, col. 1753. a. b.
Iudei vsque hodie perseverant in blasphemis, & ter per singulos dies in omnibus Synagogis sub nomine Nazarcorum, anathematizant vocabulum Christianorum, parte 4. col. 70. e.
Iudei errando dicunt quod promissiones Dei de bono futuro, sunt absolute nec retractantur, sed comminationes de malo sunt sub conditione, parte 4. col. 773. c.
Iudei dicunt quod in omni infortunio, vel punitio, vel afflictione quam sustinuerunt vsque nunc, vel sustinebunt vsque ad Aduentum Messie, semper aliqua pars expiatur pena debita pro vituli adoratione, par. 4. col. 811. b. c. Item, parte prima, columna 836. f.
Iudei hoc dictu Hieremie: Et emundabo illos ab omni iniquitate sua in qua peccauerunt mihi, & c. non possunt exponere de aliqua temporali saluatione populi præterita, par. 4. col. 811. b. c.
Iudei tenebrarum filij, illudunt Christianis, deridentes mortem Christi: quod Sara, id est, Ecclesia grauiter accipit, & legis litteram cum carnali populo literæ dedito in sortem suam non recipit, parte 1. col. 256. b. Interl.

Iudei estimant falsè, quod nos confitendo Iesum Christum verum Deum esse. & verum hominem, confiteamur consequenter quod natura diuina & humana sint eadem numero, sic quod natura diuina & humana sint eadem numero, quæ tamen estimatio est falsa, par. 4. col. 1087. 1088.

Iudei quare sic permittuntur vivere inter Christianos, par. 4. col. 210. c. 1. Item, par. 3. col. 852. f. & latius, 857. 858.

Iudei prohibiti sunt publicis legibus Iudæam intrare. Et sub Adriano Iudæa iterum vastata est quinquagesimo anno post captiuitatem Romanorum, par. 4. col. 85. b.

Iudei ubique terrarum habentur abominabiles, sicut abominabilis est mulier dum menstrua patitur, par. 4. col. 991. a. 203. 4. f.

Iudei postquam inter Gentes tanquam in mari vivere ceperunt sedem incertam & instabilem habent sicut aues volantes, &c. Et comparantur operi diei quinti, par. 1. columna 29. b. c. & columna 34. d. e. & col. 1252. d. e.

Iudei stulticiam carnalis sensus sequentes, per errores denios luxum mundi perquirunt, & per quid significantur, parte secundæ, columna 369. a. b.

Iudei post offensam Dei usque hodie subcinericios panes mixtos comedunt, frumento, hordeo, faba, lente, milio & auena, quorum alter hominum, alter iumentorum cibus est, & horum declaratio, par. 4. col. 1116. f.

Iudei duas hereses inter se habuerunt Pharisaorum scilicet & saducaeorum, & quid senserint, parte 5. columna 608. d. Item, parte 6. columna 592. f.

Iudei abominabiles reputant ingredi ad gentiles quam ad Iudeos peccatores, parte 5. columna 945. c. Item, parte quarta, columna 529. c.

Iudei qui maledixerunt Christo, lachrymabiliter maledicti sunt. Qui enim posset illis euenire qui maledicunt sapientia, veritati, & vitæ, nisi ut ab his omnibus exules iaceant? parte 1. columna 1358. e. f.

Iudei qui cum principibus suis de nece Christi tractauerunt quomodo eum per discipulum suum perditum apprehenderent &c. significatur per Ziphos, par. 2. col. 466. e. f.

Iudei cum ramis palmarum honorantes Christum credebant ipsum temporaliter regnaturum, à tributo eos liberare: ipse autem venit ad regnandum spiritualiter, & ad liberandum genus humanum à diabolo, quod erat maius, parte 6. col. 1339. b. c.

Iudei insoniti Domino tendiculas absconderunt cuiusque Apostolos virtutibus pennatos, dolis circumuenebant, qui timentes ne terrenum regnum perderent, celi regem occiderunt, & celi ciues persequebantur in terra, ideo, & quod in terris habebant, & quod in caelis acquirere regnum poterant perdidērunt, parte 3. col. 1603. a.

Iudei dupliciter vocabant Christum Samaritanum, parte quinta, columna 1168. f.

Iudei Christi predicationem & Apostolorum contempserunt, & quare, parte quinta, columna 366. f.

Iudei maxime de tribu Iudæa grauius mouebantur contra Christum, eo quod in scripturis erat eis promissus, & ipsi reputabant eum esse Galileum & ab illis extraneum, par. 5. col. 1140. f.

Iudei qualiter intellexerunt, quod Christus suam futuram crucifixionem vocaret exaltationem, dicens: Ego si exaltatus fuero, &c. par. 5. col. 1268. d.

Iudei pro maiori parte negauerunt verum Christum ipsum repellentes, ideo iuste permittentur à Deo recipere Antichristum qui falso dicit se esse Christum, & sic ab eo decipi, parte quarta, columna 2158. d.

Iudei dixerunt: Omnia que precepit Deus faciemus: postea triginta argenteos dederunt Iudæe proditori pro meo sanguine, parte quarta, col. 2147. a. b. Interl.

Iudei maliciosi interpretantur, triginta argenteos: triginta maledicta legis que facere iubebantur & rursum 36. alia que prohibebantur, par. 4. col. 2147. a. b.

Iudei habuerunt inter se multos ingeniosos, & in scripturis legis, & Prophetarum valde studiosos, si ergo probari posset ex scripturis ab eis receptis quod Iesus Nazarenus fuisset Christus verus Messias, non est verisimile quod tādū stetissent in ta-

li errore, parte 6. columna 1689. c.

Iudei quare Christum contempserunt, precipua causa fuit ipsius humilitas & abiectio, credentes talia ex impotentia esse & non voluntarie sumpta, parte 3. columna 527. c.

Iudei licet ignorarent modum implendi mysterium Christi quantum ad conditiones particulares, tamen credebant in quodam generali quod multa mirabilia in aduentu Messie fierent in Iudæa, parte 3. columna 2153. c.

Iudei arguunt quod Iesus Nazarenus non fuit Christus in lege promissus, & quo medio. Sed euacuatur argumentum, &c. parte 4. columna 144. c.

Iudei estimant se habere validum argumentum contra nos qui Christum iam venisse confitemur. Dicunt enim quod Sodoma & Gomorra non sunt reuerse ad pristinum statum, &c. parte quarta, columna 1202. c. & 2058. f.

Iudei contriti sunt & infelices, quia ubique dispersi, & sic contritio est modo in visis eorum, & infelicitas in futuro, parte tertia, columna 521. c.

Iudei de filiis Israel qui fuerunt transmigrati per Chanaan per regem Assyriorum, & positi iuxta flumini Goyan in ciuitatibus Medorum, ubi & quomodo sint plura inuenies, &c. parte quarta, columna 193. 194.

Iudei non merebantur agnoscere Christi diuinitatem, quem tali impietate tractabant, par. 4. col. 2387. c.

Iudei utrum cognouerunt Iesum Nazarenum esse Christum sibi promissum? Arguitur contra & pro eum responsione ad questionem & ad argumenta, parte 5. col. 358. e. f. 376. f. 1318. c.

Iudei usque hodie cum per scripturas eos interrogamus de Christo, respondent se nescire que dicimus. Et significantur per Cain, par. 1. col. 116. d. e.

Iudei simplices cum eis sit mentio de aduentu Christi, dicunt se non esse peritos, sed magistri eorum scirent de talibus respondere, parte 4. columna 271. c.

Iudei de duobus gloriabantur. Primum est nobilitatis ortus. Secundum sanctitatis cultus, par. 4. col. 399. c.

Iudei moderni in circuncisione vtuntur cultello ferreo & non lapideo, nec est de necessitate circuncisionis, par. 2. col. 28. f.

Iudei quomodo dicuntur odisse Deum patrem, cum dicat Euangelium, quia nesciunt eum qui me misit? par. 5. col. 1318. b.

Iudei dicunt se diligere Deum, & tamen nescientes oderunt, parte quinta, columna 1319. d.

Iudei signa petunt, & huius ratio, parte 6. columna 204. e. Item, parte 5. columna 228. f.

Iudei scientes se confusos in negatione Christi per Prophetiam Iacob, dicentis: Non au. sce. Iu. &c. & iam magnis temporibus ablatum est ab eis sceptrum & ducatus, & tamen messiam non habent ideo fingunt quod illi qui regunt eos in hac captiuitate, per Thalmudicam doctrinam dicuntur habere sceptrum & ducatum contra eos dicit Prophetia: Nobiles eius non erunt, &c. Et ubicunque sint, sub potestate regia alicuius dominantis seu regentis. Et sic inaniter gloriantur se iam habere sceptrum & ducatum in hac captiuitate, par. 4. col. 313. 314.

Iudei de decem tribubus usque hodie captiui tenentur in montibus vrbibusque Medorum, par. 4. col. 1252. e. & 1320. e. Item, par. 2. columna 241. c. Vide clariorem huius declarationem, columna 249. f.

Iudei non concedunt quod propter sacrificia offerenda prætermittendum sit præceptum de honoratione parentum, parte quarta, columna 244. a.

Iudei tribus modis exercebant censuram seu sententiam iudicalem contra rebelles sine inobedientes sua fidei vel legi diuine, parte 6. col. 355. a.

Iudei inciderunt in errorem Saracenorum & Tartarorum, dicentes quod resurrectio fiat ad vitam animalem cibus indigentem, par. 3. col. 384. e.

Iudei exponentes nimis literaliter, dixerunt quod iste passus: Audi Israel, &c. & ille passus de dilectione Dei, in limine & ostiis domus in sedulis scripti poni deberent, & etiam ligari in brachio & super frontem, & adhuc Iudei hoc obseruant in pluribus locis, par. 1. col. 1499. c.

Iudei

Iudei & precipue Scriba & Pharisei qui literam à spiritu non diuidunt, signantur per camelum & quare, par. 1. col. 1539. c. Iudei scribunt hoc in sedula, & ligant in manu sinistra, & similiter in capite quod scriptum est Exod. 13. Et erit quasi signum in manu tua, &c. Et quare hoc, parte 1. col. 604. f.

Iudei male intelligentes hoc quod scriptum est: Erit quasi signum in manu, tua & quasi appensum quid &c. Pictacia vel phylacteria capitibus circumligabant, in quibus decem verba scripta ante oculos habebant, parte 1. col. 606. d. e.

Iudei veniuntur dicentes: Nemini seruiimus unquam. Ioseph seruiuit in Aegypto, patres in Aegypto seruerunt in luto, isti eidem tributis Caesaris, parte 5. col. 1103. c.

Iudei quendam receperunt tanquam Messiam, nomine Bencozeba: qui tamē nullū diuinū te stimonium habebat per miracula vel scripturas, p. 5. c. 1114. f. Vide etiā in Iudæa Galileus.

Iudei quare non resistebant Christo, cum ipsi essent multi, & ipse solus, & parum adhuc reputatus, quando eiecit eos de templo, &c. parte 5. columna 901. c.

Iudei contra Christum asiterunt, & in vnum conuenerunt ad eum crucifigendum, &c. parte 4. col. 2167. a. Interl.

Iudei accusauerunt Christum corā Pilato de tribus, p. 5. col. 450. f. Iudei Christi mortē cū mendaciis procurauerūt, p. 3. col. 266. d. e.

Iudei crucifixerunt Iesum linguis, gentiles verò manibus, par. 5. columna 222. f. Item, parte 6. columna 1331. a. Interl.

Iudei minores non fuerunt immunes à peccato crucifixionis Christi sicut nec maiores, & quare, parte 3. col. 1070. e.

Iudei expectant liberari per Messiam ab hac captiuitate in quam nunc sunt, in quam posuit eos regnum Romanū, p. 4. c. 435. c.

Iudei delirant opinantes, quod in ultimo tempore congregandi sunt à domino, & reduendi in Ierusalem, & quod dominus tradet manibus ipsorum filios & filias Romanorum, ut Iudei vendant eos non vicinis, sed Sabaïs genti longinquæ, parte 4. columna 1933. a. & 1934. f.

Iudei dicunt tempore Christi sui omnes nationes Iudeis seruituras, & ipsum Romanum Imperium ungulis suis & cornibus conterendum, parte 4. columna 2061. c.

Iudei in aduentu Messia quem adhuc expectant, sperant super omnes gentes eleuari & eis dominari, par. 2. col. 1115. c.

Iudei dicunt, quod in aduentu Messia Iudei erunt in maxima potestate, & subiciuntur eis omnes Reges terræ, p. 4. c. 2061. c.

Iudei dicunt quando à Christo eorū edificabatur maceria Ierusalem lex & Prophetae quæ à nobis modo tenentur tollentur de manibus nostris & tradentur populo Iudeorum, p. 4. c. 2079. a. b.

Iudei quomodo murmurauerunt in primitiua Ecclesia contra Gentiles, par. 5. col. 334. f.

Iudei aliquando nomine legis accipiunt totum vetus Testamentum, & non solum quinque libros Moysi, qui appropriatè dicuntur lex, par. 5. col. 1283. a.

Iudei dicunt in Aduentu Christi sui, sicut ante adificationem turris omnes vna lingua loquebantur, ita omnibus conuersis ad cultum Dei veri, omnes locuturos Hebraicè, & totum orbem Domino seruiturum, par. 4. col. 2162. d.

Iudei fingunt se in fine habituros Ierusalem, & more pecorum herbis virentibus pascendos, & cunctis gentibus deletis & sibi subiectis non posse esse qui eos exterreat, par. 4. col. 200. d.

Iudei putant omnes gentes interficiendas à Domino quæ affligerunt Israel, & synagogam saluandam, ponendo eos in laudem & in nomen in omni terra in qua fuerunt ante captiui & confusi, & hoc fore cum Ierusalem reedificata fuerit & templum & omnis ordo cerimoniarum restitutus, &c. parte quarta, columna 2165. a.

Iudei fabulantur futurum ut præ multitudine hominum & iumentorum Ierusalem non possit habere murum, sed murus illius Domini sit defensio, & illius in medio habitatis perfruat gloria, par. 4. col. 2195. b.

Iudei dicunt quando Christus in aurea Ierusalem regnabit non erunt idola, nec diuersa cultura, sed vnus Dominus, & reuertetur omnis terra ad hoc quod deseruerat, ut omnes vnum Deum colant, par. 4. col. 2169. b.

Iudei arbitrantur gentes quæ Ierusalem impugnabunt tempore

Christi sui multa mala passuras: Stabunt super pedes & corum tabescent & defluet, & oculi eorum putridi de suis foraminibus excident, & lingua intra dentes cōpurescet. Ibi. c. Iudei in mille annorum regno futura promittunt, quod debeat celebrari festiuitas tabernaculorum in memoriā beneficiorum Dei, quæ facta patribus eorum sunt habitantibus in tabernaculis in deserto, par. 4. col. 2173. a.

Iudei expectant Messiam venturum circa cessationem Romani Imperij, par. 2. col. 330. f.

Iudei falso sibi blandiuntur, quod in consummatione seculi destructo Romano Imperio regnum orbis veniat ad Iudeos, par. quarta, columna 2178. d.

Iudei expectant Messiam futurum Regem circa cessationem Romani Imperij. Et secundum veritatem ille qui tunc veniet in maxima potestate temporali, erit Antichristus, p. 2. col. 330. f.

Iudei cum de Aduentu Messie interrogantur, respondent quod sermones prophetarum sunt clausi, & quod non sunt periti in lege, parte quarta, col. 270. f.

Iudei & nostri Iudei ante contendunt quod in Aduentu Christi quem expectant in fine mundi, omnes bestie mansuescent, parte quarta, col. 139. c.

Iudei dicunt quod tempore Messie abundabunt in omnibus delitiis ac bonis, & ad voluntatem eorum interficient ceruos, & alia animalia siluestria quæ sunt comestibilia, p. 3. col. 622. d.

Iudei dicunt quod in aduentu Messie frumenta crescent in tātā altitudine sicut cedri Libani, & facient spicas magnas & latas, ex quibus vento flante decideret simila, de qua Iudei pro sua voluntate poterunt satiari, par. 3. col. 963. c.

Iudei tubis utebantur in operibus misericordie, sicut Christiani campanis in aliquibus locis, par. 5. col. 124. f.

Iudei quomodo false opinati sunt scilicet per decem præcepta, sola exteriora prohiberi, par. 5. col. 106. f.

Iudei per illud præceptum: Non concupisces uxorem proximi tui, intelligebant signa exteriora tantum prohibita. Et similiter præceptum: Non machaberis: intelligebant actū machie tantum esse prohibitum: & sic concupiscentia latens omnino in corde, non expresso signo vel facto, nullum esse peccatum. Sed hoc est irrationabile, &c. par. 5. col. 110. f.

Iudei dicuntur filij fornicariæ & adulteri, non solum qui fuerunt ante captiuitatem Babylonis, sed etiam illi qui fuerunt tempore Christi, par. 4. col. 488. f.

Iudei semper fuerunt ad auariciam proni, par. 4. col. 66. f.

Iudei fuerunt semper auari, & omnino vicio cupiditatis excecati, & semper elongati ab agnitione veritatis ut patet ex decursu vtriusque Testamenti, par. 5. col. 235. c.

Iudei licet non fuerunt idololatra tempore Christi, tamen fuerunt valde cupidi, par. 6. col. 40. f.

Iudei vocati sunt generatio adultera & peccatrix, quia descenderūt à patribus ad idololatriā declinantibus, p. 5. c. 230. f. & 370. f. Iudei propter carnalem legis obseruantiam & sanguinolenta opera non possunt spirituale edificium domino preparare. Et significantur per Dauid, &c. par. 2. col. 1105. a.

Iudei, ut dicunt quidam nostri expositores Biblie, imponebant antiquitus filiis suis nomina Dei. Sed est fictitium, & maxime de nomine Domini tetragramaton, &c. par. 4. col. 740. f.

Iudei tradunt, quod mulieres in hoc decipiebantur per senes, quod eis persuadebant quod essent de semine Iudæ & de stirpe Dauid & quod Christum de semine suo nasciturum affirmabant, par. 4. columna 1771. c.

Iudei quomodo hoc exponant: Ad nimium calorem transiet ab aquis niuium, &c. par. 3. col. 247. c.

Iudei dicunt Behemot esse animal incredibilis magnitudinis, in tantum quod in vna die depascit herbas mille montium, &c. & quod in resurrectione Deus interficiat illud, & iussu carnis eius vescantur, &c. par. 3. col. 386. f.

Iudei inter ceteras fabulas, sine scriptura autoritate dicunt Hyram regem Tyri mille annis vixisse, par. 4. col. 1291. a.

Iudei dicunt quod Adam in centum tribus annis quibus contigit se ab uxore sua, &c. demones succubi iungebantur ei, & cōcipiebāt ab eo, &c. Et Salomō per filios tales seductus sit, &c.

Eccē

Ecce cecitatem Iudeorum, parte 2. columna 555. c
Iudei dicunt quod quando Deus recordatur de destructione templi & captiuitate Iudeorum, flet, & eius lachryma cadunt in mare, parte 4. columna 216. f. & 315. c. & 2213. c
Iudei qui sunt dispersi per orbem Europa & Africa, sunt de tribu Iuda & Benjamin & Leuit. exceptis paucis de decem tribus, parte 2. columna 1324. f
Iudei episcopi comparantur, quia inherentes terrenis ne locum & gentem perderent merentes, Christi predicationem repulerunt venenati venenatorum filij, parte 4. columna 478. d
Iudei dicunt, quod si homo peccauerit bis vel ter eodem genere peccati, remissibile est, sed non si quater & quomodo verum vel falsum sit hoc, parte 4. columna 1941. c
Iudei quot & quare ieiunia obseruant, parte 4. columna 2229. b
Iudei ieiunia & solennitates obseruant vsque in presentem diem in memoriam ieiuniorum Hester & Iudeorum, quae illo tempore fuerunt facta, & hoc ex ordinatione Hester & Mardochei, parte secunda, columna 1696. f
Iudei libros diuinae legis ad comprobendam haesim suam assument in testimonium, parte 2. columna 1628. f
Iudei non ex ignorantia, sed ex cordis duritia noluerunt credere, parte 5. columna 357. c. & columna 60. f. Item parte 6. columna 35. c
Iudei (ut dicitur) iudeo excecatis sunt, & sententiae domini per parabolas eis occultatae sunt, ut post salubrius conuerterentur. Nam quia obscure dicta non intellexerunt, iudeo non crediderunt, & sic crucifixerunt: sed post resurrectionem miraculis territi, maioris criminis reatu compuncti sunt, p. 5. columna 237. a. b.
Iudei quod excecatis sunt, non fuit Dei crudelitas, sed misericordia, & quare, parte 4. columna 80. d
Iudei detecta falsitate Antichristi conuertentur ad Christum, parte 4. columna 2158. f
Iudei in fine mundi per Eliam & Enoch ad Christum conuertentur, parte 4. columna 1620. f. & 2158. f
Iudei comparantur arbori, cuius radix siccata non facit fructum. Sic Iudei vagi in nationibus non habent templum vel altare vel ciuitatem, parte 4. columna 1870. d
Iudei significantur per Abiathar, qui a sacerdotio expulsus, non tamen occisus est, parte 2. columna 686. d
Iudei significantur per Absalonem in quercu suspensum, & triplici lancea confossum, quem Dauid, id est, Christus deslet, & c. quare & quomodo, parte 2. columna 621. b. c
Iudei per Nabal significantur, qui vir durus & pestimus, & quare, parte 2. columna 478. d
Iudei de more habuerunt sepelire sumptuose corpora maxime regum nobilium personarum, ita quod in capitibus regum ponebant coronas & sic de aliis, parte 4. columna 643. c. & 1043. c
Iudei non possunt conuerti ad bonum propter consuetudinem ad malum, ut habetur exemplum de Aethiopia & pardo quae quidem similitudo tenet secundum quid, non simpliciter, parte 4. columna 683. b
Iudei ad imaginem Dei facti, & lege diuina directi, a Deo totaliter receperunt per idololatriam, parte 4. columna 717. c
Iudei reuersi de captiuitate Babylonica fuerunt frequenter in afflictione magna & abiectioe & in magno timore, & tantum quod vnam manu faciebant opera, & altera tenebant gladium, parte 4. columna 739. c. Item, parte 2. columna 1359. c
Iudei quando aliquid volunt velate scribere, faciunt commutationem litterarum, ut declaratur in hac dictione Sesach pro Babel, par. 4. columna 759. c
Iudei timentes vastationem Iudae & Ierusalem instituerunt ieiunium sicut Nininitae, par. 4. columna 825. c
Iudei licet essent serui in terra Babylonia, ita quod non poterant regnum exire, tamen poterant de vna ciuitate ad aliam transire, reddendo regi de bonis suis pro tributo magnam portionem: & multi etiam ex diuina monitione sic exierunt ante destructionem Babyloniae, par. 4. columna 911. c
Iudei in destructione Ierusalem aliqui fuerunt translati in Babylonia: qui erant bonae conditionis & nobiles: aliqui fuerunt dimissi in Iudaea ad colendum vineas & agros, par. 4. columna 917. c
Iudei translati cum Iechonia filio Ioachim fuerunt tria milia,

scilicet de tribu Iudae, & de aliis tribu bus fuerunt septem milia, parte 4. columna 921. c
Iudei in destructione ciuitatis Babyloniae primo anno Cyri Regis liberati sunt, par. 4. columna 1046. f. Item, par. 2. columna 1084. c. f
Iudei de terra sua abiecti faciebant panes subcinericios, in quibus miscebantur pulueres, & arenae, par. 4. columna 983. c
Iudei cum ducerentur captiui in Babylonia, cogebantur ad opera importabilia, aliquos suspendendo ratione senectutis, parte quarta, columna 54. c
Iudei habitantes in Babylone fecerunt librum Baruch transcribi & miserunt in Ierusalem, ut ibi legeretur, par. 4. columna 1036. f
Iudeis pro peccatis suis a Deo percussus in pannam non reuertebatur ad Deum per penitentiam, par. 4. columna 1041. c
Iudeis in obsidione Ierusalem multi mortui fuerunt, aliqui acri corruptione, aliqui gladio, aliqui fame, par. 4. columna 1043. c
Iudei post reditum captiuitatis Babylonica non leguntur fuisse idololatrae, nisi aliqui pauci tempore Antiochi Epiphanis, dum magis timore quam infidelitate, parte 4. columna 519. c. 1232. f. 1052. f. & 2232. f. & 2421. c. Item par. 6. columna 40. f. Item, par. 3. columna 1893. c. Illi tamen de decem tribubus qui non redierunt, & c. idola coluerunt, col. 1792. f
Iudei aliquando in libris seu chartis numerabant anno, a iubileo immediate precedente: aliquando ab aliquo notabili emergenti, prout datur exemplum de multis sanctis, parte quarta, columna 1067. c
Iudei in numeratione annorum semper a factis notabilibus incipiebant, parte 4. columna 2384. f
Iudei modo computant a tempore captiuitatis suae per Romanos, incipiendo a destructione Ierusalem facta per Titum, & Vespasianum, par. 4. columna 1031. f. & 1067. c
Iudei post Sedechiam non habuerunt regem proprium loquendo vsque ad Christum, par. 4. columna 1236. f. & 2395. c
Iudei in afflictione positi cinerem ponebant in capite in signum humiliationis, par. 4. columna 1602. e. f
Iudei per sexaginta sex annos fuerunt in Babylonia, non tamen omnes, parte 4. columna 1629. a. 1030. d
Iudei de Babylonica captiuitate redeuntes, plures remanserunt in Babylone, detenti amore prolium quas ibi genuerant, & possessionum quas ibi adquisierant, parte 4. columna 689. c. & columna 2053. b. c
Iudei redeuntes de captiuitate Babylonica nunquam habuerunt potestatem qualis describitur, sed semper fuerunt sub seruitute, parte quarta, columna 2063. c
Iudei redeuntes de captiuitate Babylonica, statim furdauerunt templum, sed impediti sunt ab aduersariis, & modicum fecerunt, & opus fuit intermissum vsque ad secundum Darij annum, parte 4. columna 2177. c
Iudei redeuntes de captiuitate Babylonica acceperunt uxores alienigenas, ubi grauiter peccauerunt, par. 4. columna 2197. c
Iudei post destructionem ciuitatis & templi, scilicet tempore Sedechiae, postea ieiunauerunt annuatim, & quaesierunt an deberent cessare a ieiunio vel non, par. 4. columna 2221. b. c
Iudei licet ieiunauerunt, non tamen a peccatis abstinebant, ideo reprehenduntur grauiter, par. 4. columna 2221. c
Iudeorum aliqui Doctores dixerunt, quod in aduentu Messiae mons Sion eleuabitur in altum: quia Dominus transferet ibi montem Sinai, & montem Thabor, & montem Carmeli, & super istos eleuabitur mons Sion, & super illum Messias edificabit templum, par. 3. columna 1103. b
Iudeorum fabulosa dicta de tempore Messiae potius sunt deridenda quam audienda. Dicunt enim quod tempore Messiae terra promissionis germinabit panes coctos & formatos, ac si essent in cibano. Similiter quod terra illa germinabit vestes sericeas secundum exigentiam cuiuscunque indui volentis. Ex quibus fabulis multi eorum inciderunt in errorem, credentes quod Christus non venit, ex quo ista & similia non fuerunt facta, par. 6. columna 641. c
Iudeorum Doctores multoties terminos praefixerunt de aduentu Messiae, & omnes transferunt tanquam praenuntiati inaniter falsa, parte 4. columna 477. c

Iudeorum

Iudeorum omnem populum Ephraim vocat Isaias, non autem Israel, & quare, par. 4. columna 256. d
Iudeorum vocationis initium vocat Ieremias Adolescentiam, parte quarta, columna 584. b
Iudeorum est dies certus & ratos obseruare, par. 4. columna 22. d
Iudeorum praefectio, trium dierum itinere, spectandus nobis Christus proponitur quoniam diebus tribus nos precedens deducit ad quietem, par. 1. columna 1229. a. b
Iudeorum crudelitas qua nos persequuntur, par. 4. columna 479. c
Iudeorum dicebatur esse Deus specialiter, & quare, licet esset Deus omnium per creationem, & c. par. 1. columna 1059. a
Iudeorum operum factus sunt captiuitas dispersio, templi euerio, parte 4. columna 54. c
Iudeorum populus edificat murum debilem, & quare, parte 4. columna 1168. e
Iudeorum mos est, quod consanguinitate Germana ex parte patrum coniunctos fratres appellant, parte 6. columna 473. b
Iudeorum paucitas qui interitu erant euasuri una cum urbis Ierusalem incendio, parte 4. columna 133. a
Iudeorum quicumque ad vitam praedestinatus fuerit ueniet ad Ecclesiam sacerdotum ut ore tur praedo & per eiusdem Ecclesiae sacramenta reconcilietur Deo, par. 2. columna 338. e
Iudeorum in Aegypto peregrinatio, a Saluatoris in terra peregrinatione differre nihil videtur, par. 4. columna 149. c
Iudeorum euerisionem ab exercitu Romanorum praedicit Isaias, parte quarta, columna 55. c
Iudeorum corda torpore perfidia constricta intelliguntur per glaciem & gelu, parte 3. columna 359. a
Iudeorum propriae triginta maledictiones quae ponuntur Deute, 28. parte 1. columna 1628. s
Iudeorum magistri non spiritum, sed litteram sequuntur, & ad terrenitatem omnia interpretantur, & per quos significantur parte 4. columna 1943. a. b
Iudeorum quorundam falsitas ostenditur: Dicentium quod tempus pro quo debent expectare Messiam futurum, assignatum sit per Daniele, accipiendo diem pro anno, parte quarta, columna 1771. c
Iudeorum prelati, ut principes sacerdotum, & seniores populi, in maiore auctoritate regimini, Scriba vero & Pharisei minori loco populo praesunt, parte 4. columna 1398. d. e
Iudeorum traditiones Thalmudica nullo modo tradunt quod in futuro saeculo homines cibis corporalibus indigeant, sed dicunt in futuro saeculo non est cibis, nec potus, nec usus venereorum, sed in istis ibidem in capitibus coronati delectantur, in visione diuina habitationis, & c. par. 5. columna 902. f. & 1298. f. Item, parte 3. columna 624. d. e. Item extense, par. 1. columna 51. a
Iudeorum error circa regulam diuinae iustitiae, indicando homines iustos vel iniustos, durat in eis vsque hodie, parte quarta, columna 1218. f. 1329. b
Iudeorum pueri Iudeos exercitabant honestos ad virtutes inducentes, parte 5. columna 201. c
Iudeorum oblationes quare Deus per talia & taliter instituit, parte 6. columna 906. d. e
Iudeorum doctores a tempore Christi multa illicita in lege relaxauerunt, & multa licita restrinxerunt, male interpretantes scripturam, parte 1. columna 929. a
Iudeorum doctores pauci credituri erant in aduentu Christi, & figurantur per exploratores terra promissionis, parte 1. columna 1254. e. f. & columna 1258. f
Iudeorum vulgares, Scribae, & sacerdotes, in Christum in cruce pendente opprobria fulminantes per quos significantur, parte 2. columna 207. c
Iudeorum & Gentilium distinctio quando & per quem & quomodo initium habuit, parte 4. columna 449. a. 450. d
Iudeorum regnum sibi Assyrij & Aegyptij alternis vendicabant vicibus, parte 4. columna 202. e
Iudeorum error est iste, Et dicunt, quod Iesus Nazarenus virtute nominis tetragrammaton (quod ipse ut aiunt sciebat) fecit sua miracula. Et quod hodie quilibet sciens illud nomen faceret miracula, par. 1. columna 514. e. f

Iudeorum maiores non habuerunt ignorantiam de hoc quod Iesus Nazarenus esset Messias, & c. sed de deitate ipsius oportet dicere ipsos habuisse ignorantiam, & c. par. 6. columna 214. f
Iudeorum gentem promptionem esse ad cedem quam vllam aliam nationem, perceperunt apostoli & doctores, attestatione scripturae, qui & prophetarum & Domini sanguinem fuderunt, par. 1. columna 1576. f
Iudeorum populus qui prophetas occidit & prophetarum Dominum, significatur per Aman, par. 2. columna 1627. a
Iudeorum populo ingrato quare Deus tot beneficia fecit, parte quarta, columna 307. c
Iudeorum meditatio & doctrina in sacra scriptura rugitui vrsi, & gemitui columbae comparatur, par. 4. columna 479. b
Iudeorum sexcenta milia exierunt de Aegypto & duo tantum intrauerunt terram promissionis, scilicet Caleb & Iosue, parte quarta, columna 610. c
Iudeorum sexcenta milia mortui sunt in deserto, a viginti annis & supra, cum egredierentur de Aegypto, par. 3. columna 2207. c
Iudeorum vestimenta non fuisse inueterata, nec lassata ex itinere per desertum, quomodo & de quibus intelligendum sit, parte 2. columna 264. a. Item, par. 1. columna 1231. c
Iudeorum superbiam quomodo dissoluat Ieremias, parte 4. columna 660. e
Iudeorum oculos excaui Deus, Sed vtrum ut nunquam videant, vel sic, ut aliquando videant, cecitate sua sibi displicentes & hoc humiliati pie Deum quarent, par. 2. columna 237. a. b
Iudeorum apostolus dicitur Christus, par. 5. columna 267. c
Iudeorum populus cecitatem sustinet mentis sub spe stultissima Christi adhuc nascituri, Iudeos liberaturi, & imperium magnum daturi. Et de hoc figura, par. 2. columna 1276. f
Iudeorum expostores credunt se habere efficax argumentum, ad hoc quod status Christianitatis consensum est tempore sui Messiae inaniter spectati. Sed respondetur eis, parte quarta, columna 539. a. b
Iudeorum perfidia auctoritate valida improbat de hoc quod non liceat ossa sanctorum & reliquias venerari, quamuis apud eos tangentes talia, erant prohibiti ab ingressu templi donec purgarentur, par. 3. columna 691. a. 692. d
Iudeorum triplex status est: Vnus conuersorum post resurrectionem Domini, & c. Et Ecclesiam armarunt scripturis suis contra Iudeorum perfidiam. Secundus obstinatorum. Tertius conuertendorum in fine, par. 3. columna 857. 859.
Iudeorum infidelitas, parte 4. columna 187. a
Iudeorum principes habebant consuetudinem, ut si pauper in via se illis iungeret, flagellatum super puluerem terre proicerent, indignantes cum simplicibus ire, par. 4. columna 1949. c
Iudeorum verecundia in confusione vultus Cain inutilis notatur qui reprobatis a Deo carnalibus, adhuc nituntur statuere ea, parte 1. columna 112. d
Iudeorum mos erat quod super capita crucifixorum ponebatur causa condemnationis ipsorum, par. 5. columna 457. c
Iudeorum mos erat, nec ducebatur in culpam, ut mulieres sua substantia pascerent & vestirent doctores, parte quinta, columna 462. f. & 806. e. f
Iudeorum principes credentes in Christum ante eius passionem, vtrum peccauerunt mortaliter non confitendo suam fidem. Arguitur contra & pro, cum responsione ad questionem, & solutionibus argumentorum, parte 5. columna 1227. c
Iudeorum principes, non ex ignorantia sed ex inuidia crucifixerunt dominum: & quia praedicabat contra vicia eorum, subuersa fuit in eis cognitio quam habebant de ipso, parte prima, columna 1253. c
Iudeorum mos erat, cum irent ad festa, vel ad propria redirent seorsum viros incedere, & seorsum feminas, par. 5. columna 724. e. Item parte 2. columna 919. c
Iudeorum mos erat, cum aliquid blasphemiae audirent, scinde-re vestimenta. Quod & Paulus & Barnabas fecerunt, par. 5. columna 436. b. 638. f. Item, parte 6. columna 1140. f. Item, parte 4. columna 1918. f. Item, parte 2. columna 882. f. & col. 952. e. & columna 1330. f

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Iudeorum obstinatio panis propter mortem Christi, multo longius durat, quam panis priores eorum, par. 4. col. 260. f.
Iudeorum plurimos sacrificandi secundum ritum suum cum multitudinis Romanorum veniens Iulatus interfecit, & quare, parte 5. columna 881. c.
Iudeorum multa millia captivos duxit Ptolemæus Soter rex Aegypti, sub specie sacrificandi intrans Hierusalem in die sabbati, sciens quia tunc non arripere arma Iudei, parte 3. columna 215. c.
Iudeorum captiuitates, Babylonica, scilicet & hodierna (quam Romanam ipsi vocant) per maledictiones in Leuitico & in Deuteronomio comminantur. Vide in Captiuitas Iudeorum.
Iudeorum captiuitas presens nullo modo est terminanda nisi per conuersionem seu penitentiam vniuersi singulorum. Et huius clara ostensio, parte 1. col. 1397. c.
Iudeorum captiuitas moderna durabit usque ad finem mundi, &c. parte 3. columna 515. b.
Iudeorum mira inuidia contra Dominum notatur, quod Ioannem Baptistam de quo nullum signum factum esse legitur, resurrexisse credebant, & Iesum dixerunt sublatum furtim, approbatum signis & virtutibus, &c. parte quinta, columna 542. f. & 251. a. & 821. a.
Iudeorum regnum cessasse nato Iesu Christo probatur, parte 5. col. 576. c. 58. f. Et longe ante nullus de stirpe David in Iudæa regnauit, par. 4. col. 738. c. f.
Iudeorum dispersionem inter Gentes quare Deus fecit, & quid boni ex hoc elicit, parte 2. col. 1543. c.
Iudeorum consumptio fit tribus modis, quorum duo sunt in hac vita. Tertio modo, consumitur status predictorum finaliter in igne gehennæ inextinguibili, par. 4. col. 35. a. b.
Iudeorum populus per Adam & Eua in se regentes significatur, qui presentiam Domini vocantis declinabant, transgressiohis confisio Iudeorum populus in aduentu Saluatoris (qui eos vocaturus venerat) exutum se virtutibus cognoscens probra conscientie formidans erat confusus, verborum fluencia velut foliorum velaminibus adopertus, parte quinta, columna 881. c. 882. d.
Iudeorum noticia quam habuerant de Christo per scripturas Prophetarum, non erat certa certitudine euidencie, sed magis erat noticia probabilis & verisimilis coniectura, secundum alios erat ibi certitudo adherentia, quæ tamen potest impediri in actu, parte 5. col. 358. c. f.
Iudeorum tribulatio sub Nabuchodonosor fuit maior intensius & extensius, quam sub Antiocho & quare, & non est dubium quin illa quæ facta populo Israel per Tytum & Vespasianum fuerit maior, quam illa quæ fuit sub Antiocho, parte quarta, columna 1767. c.
Iudeorum captiuitas Babylonica tolerabilior & mitior fuit Hebræis incomparabiliter magis quam captiuitas hodierna. Quod patet ex tribus. Primo ratione durationis. Secundo respectu diuine providencie. Tertio respectu dignitatem, seu honorum secularium, par. 4. col. 1621. a. b.
Iudeorum reuersio ad fidem circa finem mundi, significatur per reportationem arce in Iudæam, par. 2. col. 351. c.
Iudeorum fabulosa deliramenta, vide in Cetus, & in Coruus, & in Luna, in Og, &c.
Iudeorum quidam error dicentium Deum esse corporeum, & esse in loco determinato, scilicet in Occidente, & unde traxit originem, parte 2. col. 1333. c.
Iudeorum erronea opinio de Prophetarum illuminatione, parte quarta 399. c.
Iudei in veteri Testamento dicebantur hereditas & pars Domini, sed ad predicationem Christi & Apostolorum remanserunt obstinati in infidelitate. Gentiles receperunt fidem Christi deute: ideo Gentiles merito dicuntur hereditas Christi, parte 3. columna 447. c.
Iudeorum in æterna beatitudine iam receptorum, figura sunt sorores Lazari resuscitati, par. 5. col. 1197. c.
Iudeorum corda superba per Gelboe significantur, & quare, parte 2. columna 519. a.

Iudeorum populus significatur per Ioab, qui semper inimici fuerunt predicatorum, & faciem Christi ubique persecuti sunt, parte 2. columna 625. a.
Iudeorum societas est vitanda, quia corrumpunt, parte tertia, columna 1701. a.
Iudeorum proverbium erat: unus seminat, alius metit, quare & quando dicebatur, par. 5. col. 1095. c.
Iudeorum quadruplex prauaricatio in Christum. Primo suam humanitatem blasphemantes, &c. Secundo, eius diuinitatem miracula virtute diuinitatis facta demonibus attribuentes. Tertio mortem eius procurantes. Quarto ipsum in suis discipulis persequentes, parte 4. col. 233. c. Item, parte 5. columna 209. c. & columna 851. c. 852. f.
Iudeorum quicumque est, cum videt sacerdotium Christianorum pollere per mundum, sibi autem esse subtractum dolore & merore tabescit, parte 2. col. 335. a.
Iudeorum antiquorum obduratio quæ fuit, par. 6. col. 325. c.
Iudeorum cecitas significatur per Heli, qui presentem Saluatorem non agnouerunt, nec fulgorem miraculorum eius, nec doctrinam, donec sacerdotium cum populo & templo euertetur, parte 2. columna 341. a.
Iudeorum quorundam hæc est confessio, amiso loco & gente, & apertis sacramentis quæ prius clausa erant in velamine literæ. Merito hæc patimur, quia peccauimus in fratre nostrum. Sic dixerunt fratrem Ioseph, parte 1. col. 413. b. Interl.
Iudeorum doctor magnus scilicet Rabbi Salomon, dicit quod ipse nescit quæ sit ista dies, ubi Zacharias dicit: Et auferam iniquitatem terræ illius in die illa, &c. Et ex hoc quod confitetur hanc ignorantiam præter eius intentionem, confirmat Catholicam veritatem, par. 4. col. 2202. f.
Iudeorum faciem operuit Dominus velamento cecitatis, percussit plaga dispersionis, nec peperit, quia à gratia, à templo, à lege, à solo patrio, & ab omnibus expulsi sacramentis, parte quarta, columna 995. a. b.
Iudeis auferendum fuisse altare & sacrificium prædicitur 1. Regum 3. parte 2. columna 335. b.
Iudeis vetitum (ex quorundam sententia) ne filios suos dent in seruitutem alienigenis principibus, par. 1. col. 1062. f.
Iudeis primum oportebat loqui verbum Dei ut essent inexcusabiles, parte 4. columna 1092. c.
Iudeis reditus post captiuitatem permittitur non propter eorum meritum, sed propter maiorum pietatem, par. 1. col. 1142. d.
Iudeis mos erat in Synagoga contra legem agentes verberare correctionis causa, parte 6. col. 442. c.
cum Iudeis persequentibus Christum non communices, credens eum Deum, parte 3. col. 1603. b. Interl.
Iudeis vtrum Deus parcere debeat à persecutione Romanorum propter bonos eiusdem populi, scilicet, Apostolos, &c. parte quarta, columna 251. c.
Iudeis cur permissum in Aegypto vesci ouibus & bubus quæ animalia adorabant Aegyptij, par. 1. col. 1005. b.
Iudeis mos erat & statuerunt, ut condemnatis ad mortem daretur vinum aromaticum ad bibendum, parte 5. col. 456. c. f. Item, parte 3. columna 931. b. & 1740. f.
Iudeis quare non permissum in quouis loco sibi edificare altare, parte 1. columna 1533. b.
Iudeis post captiuitatem Babylonicam cessauerunt aliqua Dei beneficia quæ ante habuerant, videlicet, arca Testamenti, propitiatorium, & responsio in rationali summi Pontificis, parte 4. columna 2385. c.
Iudeis negatibus, quod per peccatum Adæ mors intrauit secundum panem & culpam in omnes posteros, quomodo hoc probandum sit, parte 6. col. 77. a. b.
Iudeis concesserunt Romani ut dimitteretur unus incarceratus secundum voluntatem eorum in memoriam liberationis eorum de Aegypto, par. 5. col. 451. c. & 988. f.
in Iudeis multa sunt rideda, sicut lepra parietum, vestitium, & similia, parte 1. columna 1138. c. f.
Iudeis consuetudo est orare, circa tempus vespertinum, parte prima, columna 284. b. c.

Iudeis

Index.

Iudeis mos erat, ut quem morti adindicassent, vincitum iudici traderent, par. 5. col. 645. a.
Iudeis non exprobrat Dominus idololatriam & cetera peccata, sed quod abiecerunt legem Euangelij, & blasphemauerunt sanctum Domini, parte 4. col. 74. d.
Iudeis quare tot præcepta data fuerunt, parte prima, col. 1013. c. & columna 1038. d.
Iudeis in omni loco sparsum est silentium, & ubicunque fuerint, potius musitant quam loquuntur, & omnis interpretatio scripturarum eis muta est & silens, quia non ponunt aures ad audiendum, par. 4. col. 1891. a. b.
Iudeis quomodo Christus Sacerdotium & regnum abstulit, & Iudeis (ut dicit Rab. Sal.) non est licitum dicere vel facere aliqua cum gentilibus propter quæ gentiles iurant per nomen Idolorum, par. 1. col. 709. c.
in Iudeis usque hodie hæc sententia permanet toto orbe dispersis, scilicet: Sicut ventus urens dispergam eos coram inimico, dorsum & non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. Et dies Iudæicæ perditionis, omne tempus est post passionem Saluatoris, usque ad consummationem seculi, par. 4. col. 717. a. b.
Iudeis adhaeret, usque hodie petitio sua quam tanto labore impetrauerunt. Data enim optione sibi pro Iesu latronem, pro Salvatore interfecit eum elegerunt. Merito ergo salutem & vitam perdidit, similiter & regnum, & patriam, & libertatem corporis & anime nunquam recipit, parte quinta, columna 645. c.
Iudeis erat mensis September quasi totus festinus, & quare, par. 3. col. 900. f. Vide etiam in mensis.
Iudeis mos prohibitum est bibere vinum pressum à Christianis licet in lege non sit eis prohibitum, par. 4. col. 1498. f.
Iudeis lotis manibus tribus temporibus benedicunt Deum, parte 4. col. 159. c. Item, par. 6. col. 1007. c.
Iudeis credentibus in fine, quidam Christum professione, Antichristum sequuntur opere, & de hoc figura, par. 2. col. 1082. f.
Iudeis ad fidem Christi conuersis magna gloria est quod Christus secundum carnem natus est de eis, par. 5. col. 719. c.
Iudeis conuersis ad Christianissimum, congruit valde probari nouum Testamentum per veteris, & quare, par. 5. col. 1111. c.
Iudeos tradidit Deus Casari quia cum Christum crucifigeret dixerunt se non habere regem nisi Casarem, parte 4. col. 597. b.
Iudeos criminatur Ieremias qui filios & filias suas offerebant in holocaustum demonibus, par. 4. col. 645. a.
Iudeos duplici furore contriuit Dominus, par. 4. col. 503. c.
Iudeos diuini donis olim exuberantes exaruisse Gentis vero contra quæ more pecudum vivebant, omnibus ornamentis celestium virtutum excellere, par. 4. col. 362. e.
Iudeos vocat Iudas glandem deciduam relictam theca, parte 4. columna 86. d. e.
Iudeos quare in perpetuum vetat lex communicare cum Moabitibus & Ammonitis, par. 1. col. 1595. b.
Iudeos conabatur Ieremias adducere ut peccata sua confiterentur, parte 4. col. 542. d.
Iudeos partim in fide constare, partim à salute discedere, significat Iacob, qui tacto femore claudicauit, parte tertia, columna 1016. d. 1050. d.
Iudeos impediunt à fide Christi in parte, quia solum attendebant, & adhuc attendunt ad gloriam & exaltationem temporalem dandam eis per Messiam. Videbant autem Christum pauperem & abiectum, & ideo non receperunt eum, &c. par. quinta, columna 1114. f.
Iudeos elicientibus Romanis, in Iudæa habitauerunt alienigena undecunque adducti à Tito & Vespasiano vel ceteris principibus, parte 4. columna 43. a.
Iudeos qui visibili morte puniret, septem vindictas ab eis auferret, quibus sunt obligati propter reatum occisi Christi, quia miseria & dispersiones eorum leuaret, quas patiuntur, parte prima, columna 119. a.
Iudeos per mulieres coeuntes accipimus qui semper adhaerent doctorum suorum traditionibus, & per quos significantur, parte 1. columna 1038. d.

à Iudeis præsidit Christus regni & sacerdotij dignitatem post resurrectionem & ascensionem. Et de hoc figura in David, parte 2. col. 326. f. & col. 242. f.
Iudæicus populus septem plagis in deserto punitus, p. 1. col. 1375. b.
Iudæicus populus distinctus fuit ab aliis populis, signo, lege & habitu, & quare, par. 5. col. 179. c. & 552. e. Item, par. 3. col. 1893. c. & par. 1. col. 1271. c. & col. 1344. f.
Iudæicus populus magna insania ductus, licet esset vnum idolum tantum in adoratione vituli dixerunt: Hi sunt dii, ad reuerentiam idoli sicut magnæ personæ de se loquuntur in plurali ad magnificentiam, par. 1. col. 828. f. & col. 335. b. c.
Iudæicus populus nihil voluit spiritualiter intelligere in lege, parte 1. columna 847. c.
Iudæicus populus nunquam tot & tantos dolores sustinuit, sicut in obsidione & destructione Ierusalem per Titum, parte quinta, columna 645. c.
Iudæicus populus quodammodo liberatus fuit à diaboli potestate per legis dationem quæ excluderet cultum demonum: & inducebat ad colendum vnum Deum verum, par. 5. col. 231. c.
Iudæicus populus per rhinocerotem, id est, unicornem intelligitur qui dum de accepta lege inter cunctos homines elationem sumpsit quasi inter ceteras bestias cornu singulare gestauit, parte 3. col. 373. b.
Iudæicus populus per bouem significatur qui in go Dei suppositus, profelytos colligens, per corda quæ valuit nomen legis traxit, parte 3. columna 91. b.
Iudæicus populus libros legis & Prophetarum portans, quasi diuinitus scriptos honorat, sed quem Moyses & Propheta prædixerunt: ignorat, par. 2. col. 454. d.
Iudæicus populus significatur per aquam Probaticæ piscinæ, qui modo stat quietus, modo ventis tentationum turbatur, &c. parte 5. columna 1101. b.
Iudæicus populus signatur per Phariseum, qui ex beneficio legis & prophetarum suscepto, de sua sanctitate præsumens, Gentiles aspernabatur. Per Publicanum Gætilis populus designatur & quare, parte 5. col. 937. c.
Iudæicus populus per Herodem Ioannem Baptistam occidentem impetratione saltantis significatur: qui sibi velut uxorem Gentilis populi de eodem parente progeniti sociavit infidelitatem, &c. par. 5. col. 254. d. e.
Iudæica perfidia inter Paschales epulas de nece Domini tractabatur sicut Saul inter inter epulas, David mortis filium esse indicabat, par. 2. columna 454. d.
Iudæica plebs designabatur per Thamar, quæ interpretatur amaritudo, quia Domino felis poculum dedit, par. 1. col. 390. a.
Iudæica gens tota vocatur peccatrix, par. 4. col. 14. e.
Iudæica captiuitas totus orbis completus est. Venditi enim sunt filii Græcorum, & exterminati de finibus suis, & filij decem tribuum usque hodie apud Medos tenentur, par. 4. c. 1931. b. c.
Iudæica plebs per terram sterili sicut occupatam signatur, quæ noxia præpositorum umbra premitur, ne lumen veritatis videat & exemplis eorum impeditur, ne sole dilectionis caleseat, parte 5. col. 883. a. b.
Iudæica plebs dicitur mulier adultera, par. 4. col. 102. d. e.
Iudæica plebs fuit virgo in Patriarchis & Prophetis virginitate mentis & cognitione & cultu veri Dei, sed post idola adultera facta est, par. 4. col. 1908. e. f.
Iudæica plebs figuratur per Mariam sororem Moysi, & lex Domini significatur per Moysen, quæ transit ad connubium Aethiopiæ, Ecclesiæ, scilicet de Gentibus congregatæ: & ideo Maria, id est, Synagoga indignatur, &c. par. 1. col. 1245. b.
Iudæica plebs interiorum nomine designatur. Hi enim qui Deum nouerant, quasi sub meridiana Sole feruentes, in fidei calore tenebantur, &c. parte 3. col. 343. a. b.
Iudæica plebs per infidelitatis meritum nigra corni nomine designatur, cui dum pulli eius clamant, esca præparatur, &c. par. tertia, columna 364. c.
Iudæica cecitatis typus figuratus est in hoc, quod ab hora sexta dies conuersus est in noctem crucifixoribus, parte quarta, columna 1874. f.

Iudicum populum Deus dilexit, & hoc ostendit ex tribus beneficiis quae patribus eiusdem populi concessit, parte quarta, columna 319. a. & 362. f.
Iudici populi regno non potest aptari hoc testimonium Ieremiae: Non interibit de David vir qui sedeat super thronum domus Israel. Nec sacerdotio potest aptari: necesse est ergo ut ad regnum Christi & sacerdotium transferatur, par. 4. col. 814. e. f.
Iudici populi magna denotio post reditum de captivitate Babylonica tempore Esdrae, par. 2. col. 1381. c.
Iudas inter alias tribus excelluit, par. 2. col. 153. b.
Iudas primogenito Rubem praepositur quare & quid signauerit, parte 1. columna 1170. e.
Iudaica Gentis principes custodes caecos & canes mutos vocat Isaias, parte 4. col. 462. e.
Iudaico populo data est lex & Propheta singulariter, hac ratione quia Christus secundum carnem inde erat nasciturus: idcirco decens erat speciali quadam pollere sanctitate, parte sexta, columna 43. a. b.
Iudaicam plebem lege & Prophetis illuminatam, significat australis porta, parte 2. col. 1118. d. e.
Iudaicam plebem afflicte, vide quanta lepra peccati in illa est, quanta intelligentia caligo, quanta observantia fixitas, sed hac lepra non est perpetua, & c. par. 1. col. 1246. e. f.
Iudaicam gentem regno priuatam, quasi ad nihilum redactam sub potestate inimicorum in derisum & publicum positam prouerbum, figurat regis Saul occisio, par. 2. col. 1060. d. e.
Iudaismo non potest ascribere Hebraeus aliquem primatum dignitatis in Ecclesia, nisi secundum prioritatem temporis, quia prius tempore insertus est radici gratia quam Gentilitas, par. prima, columna 169.2. e. f.
Index quem scit innocentem, si per falsos testes conuincitur, an sine peccato ferre possit sententiam mortis contra illum, parte 1. col. 709. b. & col. 719. c. & 721. c.
Index an non debeat audire unam partem sine alia, quando & quomodo, parte 1. Ibidem.
Index mortalis qui non cognoscit corda, quia homo videt tantum quae parent, aliquando punit innocentes cum peccantibus, parte 1. columna 1276. f.
Index contra Innocentem quomodo debet ferre sententiam, vel dimittere officium antequam condemnet, parte 1. col. 709. b.
Index non debet ferre sententiam iniustam ad satisfaciendum turbae vel multitudini, parte 1. col. 708. f.
Index inferior & superior quibus consentus debet esse, parte prima, columna 709. c.
Index bonus castus est in operibus aequitatis: & significatur per Dan, par. 1. col. 1071. c.
Index iustus debet esse immunis ab illis quae punit in aliis, parte sexta, columna 710.
Index non debet cessare a correctione, si viderit fratrem magis peiorari quam meliorari, & ad hoc ratio, parte 3. col. 718.7. c.
Index felix qui pietatem & bonitatem sui iudicis semper inspicit, parte 3. columna 1940. e.
Index bonus temporalis vel Ecclesiasticus, secularis vel religiosus humano timore sublato non omittit facere debitam iustitiam de personis quae sunt in scandalum communitatis, licet sint alti status & significantur per Phinees, par. 1. col. 1373. c.
Index artificiosus somniorum, quas condiciones & proprietates debeat habere, enumerantur per Philosophum, parte quarta, columna 1506. f.
Index malus fauens parti fortiori, significatur per Festum: & a tali iudice potest & debet quilibet innocens grauatus exemplo Pauli appellare, non solum propter suum periculum euitandum, sed etiam ne iustitia pereat & conculcetur, parte sexta, columna 1232. f.
Index qui praerat tempore Ruth, an fuerit Heli, tractantur opinioniones, parte 2. col. 285. c. 286. f.
Iudicare de subditis digne nequeunt qui in subditorum causa vel odia vel gratiam sequuntur, par. 4. col. 1172. d.
Iudicari de se contra hominem postulat Deus, par. 4. col. 378. d.
Iudicis hodie Prophetiae donum extinctum est, par. 4. col. 1135. b.

sciens Iudicat Dominus quem nescit, id est, non approbat, parte tertia, col. 153. b. Interl.
Iudicat Deus hic duobus modis, vel panam immitit, quae non mutatos ad aeternam trahit, vel per hanc panam extinguit, parte 3. columna 134. f.
Iudicabit autoritatem in iudicio futuro tota trinitatis, sed Christus in quantum homo executiue, & huius ratio, par. 5. c. 1110. f.
Iudicant aliter passionati, quando sunt extra passionem: quoniam passione detenti, sicut iratus in quantum talis iudicat statim vindicandum: se data autem ira iudicat tempus & locum expectandum. Sic de ebrio, par. 3. col. 158. d.
Iudicare proximorum facta qui prius quam utriusque plenam causam nouerit, inordinate festinat, se dignum confusione monitrat, parte 3. col. 1681. b.
Iudicare de aliena conscientia periculosum est, datur consilium, quibus iudicij iudicium nostri cordis erga proximum diligere debeamus, parte 3. col. 1691. b.
Iudicare simpliciter accipitur. Vno modo principaliter, sicut index quando profert sententiam. Alio modo pro sedere in loco eminenti iuxta iudicem. Tertio modo large, pro sententiam iudicis approbare, parte 5. col. 324. f.
Iudicare potest aliquis malum de proximo multipliciter, & aliquando est peccatum, aliquando non, parte quinta, col. 143. c. Item, par. 6. col. 1295. c.
Iudicare alios, vix inueniuntur aliquis ab hoc vicio alienus quia cuiusque fauens, aliena facile reprehendit, & aliena grauius tolerando quam sua, sumit auctoritatem arguendi sine exemplo suae emendationis, parte 5. col. 145. b.
Iudicare de ignotis cordis mei vel aliorum, periculum est. Quanta enim profunditas credenda est esse in homine, quae lateat etiam ipsum hominem in hoc est, ut in Petro profunditas infirmitatis latebat, cum se Domino commoriturum promittebat, parte 6. columna 225. b.
Iudicare quomodo potest quisque de alio, cum de se aut non omnino aut vix possit veram ferre sententiam, par. 6. col. 225. b. qui seipsum non iudicat, quid in alio recte iudicat ignorat, parte 2. columna 275. a. b.
Iudicare sine periculo nemo potest de illis, de quibus incertum est quo animo fiant, parte 5. columna 143. c. & 787. c. Item, par. 6. columna 165. c.
Iudicare se debet homo iudicio discussionis, sed non iudicio absolutionis a culpa, parte 6. col. 225. c.
Iudicare propria auctoritate soli Deo conuenit: hominibus autem ex diuina commissione tam in foro Ecclesiastico quam seculari. Et illa commissio non extendit se ad occulta sed ad manifesta, & hoc dupliciter, parte 6. col. 1295. c.
Iudicare temere qui non metuntur, nec causas iusto examine perpendunt, admonentur. Dominus enim nihil sine deliberatione & mensura facit: iusto examine cuncta perpendit qui perfecti omnia nouit, par. 4. col. 959. c.
Iudicatur in eo unusquisque in quo inuenitur, par. 4. col. 1217. b.
Iudicabuntur iam cogitationes quam opera, & accipiunt quod meruerunt, par. 4. col. 533. b.
Iudicari nullus debet nisi ab eo qui est Dominus eius, qui est solus Deus, parte 6. columna 171. c.
Iudicaturus Dominus (ut multi autumant) super montem Sion, ex quo ascendit, in aere sedebit, in nube veniet, par. 4. c. 231. b.
Iudicandi potestatem qui habent de omnibus, dicuntur dii, parte quarta, columna 1443. a.
Iudicandum in iudicio extremo duplex ordo, electorum scilicet & reproborum. Et electorum, alij iudicabunt, alij iudicabuntur. Item reproborum, alij qui extra Ecclesiam sunt non iudicabuntur, alij qui iudicabuntur, parte 5. col. 415. a.
Iudicandas intelligimus a Domino omnes creaturas, non solum super terram, sed & in mari & in caelestibus, par. 4. col. 533. b.
Iudicis bonum actum impediunt duo. Primum est confusio negotiorum, secundum est cupiditas munerum, par. 3. col. 2027. c.
Iudicis actum bonum promouent duo. Ibidem.
Iudices omni hora debent iudicare, & discordes reconciliare, parte 1. columna 654. e. f.

Iudicis

Iudicis primi Othoniel, scilicet magna laus est, quod Domini spiritus factus est super eum, & per spiritum Dei iudicauit populum quod de alio dictum non valde memini, p. 2. c. 165. c.
Iudicis venturi vox terribilis erit contra reprobos, sicut ut cardines caelorum & terrarum fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis suis erit spes liberans eos, par. 4. col. 193.4. e.
Iudicis nullus quamuis sanctus, securus pergit ad iudicem, & quare, parte quarta, columna 784. d.
Iudices prohibentur assecurare falsum testem, parte prima columna 710. f.
Iudices pro iustitia tuenda ordinantur, par. 1. col. 1553. c.
Iudicis est aduocatum pupillo dare & causam eius dirigere, parte quarta, columna 628. e. Interl.
Iudices & gubernatores populi antiquitus vocabantur patres conscripti, parte 1. col. 1595. c.
Iudices populi & sacerdotes aliquando vocantur Angeli, parte quarta, columna 1782. f.
Iudices vocantur dii, parte 1. columna 1524. e.
Iudices docentur per iudicium Salomonis inquirere veritatem per circumstantias, & aliquando per moderatas quaestiones parte secunda, columna 698. f.
Iudices hominum non procedant ad sententiandum donec causam examinauerint diligenter, & de hoc figura, parte prima, columna 158. f. & col. 236. b. c.
Iudices boni propter timorem humanum nihil de contingetibus omitentes, dignitatem celestis curiae consequuntur, in qua omnes sunt reges & sacerdotes, par. 1. col. 1373. c.
Iudices Ecclesiarum sunt hodie quibus datum est iudicium animarum, sed nescio si quis dignus sit spiritu Dei repleti, parte secunda, columna 171. c.
Iudices temporales & Ecclesiastici, seculares & religiosi, documentum habent compatiendi punitis per eos, & reparandi defectus prout potest fieri bono modo, par. 2. col. 281. c.
Iudices seculares homicidas notiores occiderent, qui per Ecclesiasticos indices in magnum populum scandalum liberantur, parte quinta, columna 985. c.
Iudices falsi qui pretendunt se diligere iustitiam, & tamen iudicia falsa proferunt, talibus improbandum dicitur: si vere utique iustitiam loquimini, recte iudicate, par. 3. col. 847. c.
Iudices peccatorum genera, tot iudicia, par. 4. col. 212. e.
Iudices regis Babylonis, quia ignorabant legem Iudeorum, executionem inferre, non poterant nisi de speciali mandato regis & auctoritate, & ideo senes Susannam diffamantes, a populo regis lapidati sunt, par. 4. col. 774. f. 779. c.
Iudices insignes cum filiis & nepotibus suis ascendentes super septuaginta pullos asinarum, id est, multos fuerunt primus Abessan de Berthelem, secundus Abialon: tertius fuit Abdon, & c. parte 2. columna 240. d.
Iudices fuerunt in Ierusalem undecim, annis 411. parte secunda, columna 281. b.
Iudices ordinarij apud Iudaeos per quem quando, & quare, ac ubi instituti erant, & cuius auctoritatis fuerunt, parte 5. col. 261. c. & 377. c. Item, par. 1. col. 1234. f.
Iudices quia ex causa suscitauit Dominus super populum Israel, parte 2. columna 151. c.
Iudices in porta ciuitatis antiquitus sedebant, ut cito inueniri possent, parte 4. columna 2229. c. & 1870. f. Item, parte tertia columna 79. c. 275. c. & 1601. c. & 1636. f. & 1745. c. Item, par. prima, columna 1553. c.
Iudices in populo Israel praerant per modum directionis & consilij, non per modum dominij: propter quod non habebant efficaciam corrigendi, sed reges eius successores habuerunt auctoritatem & potestatem subditos coercere, parte secunda, columna 263. b.
Iudices rexerunt populum Israel usque ad tempus Saulis regis, non per modum Imperij, sed tantum per modum ministrey, exhortationis & consilij, par. 2. col. 151. c. & col. 227. a. b.
Iudicium qui praefuerunt successine populo Israel, & c. usque ad quartum annum Salomonis, nomina & tempus quo iudicauerunt, parte 2. col. 709. b.

Iudicium liber quare sic inscriptus, parte 2. col. 151.
Iudicium narratio quid nobis utilitatis conferat, parte secunda, columna 151. b.
Iudicium tempus, quanto scilicet tempore quisque iudicauerit scilicet quot annis, supputatur usque ad templi primi adificationem, parte secunda, columna 230. f. Et deinceps usque ad tempora Helie, columna 335. c.
Iudicium aliquando significat discretionem, aliquando panam, parte sexta, columna 1050. e.
Iudicium aliquando pro damnatione accipitur, parte tertia, columna 254. f.
Iudicium finale erit in istis consolabile, sed malis terribile, parte sexta, col. 1296. f. Item, parte 3. col. 495. c.
Iudicium duplex est, scilicet occultum in presenti. Aliud est apertum, quod erit in futuro, parte 4. col. 1528. f. Item, quare sic dicatur, par. 5. columna 1210. d.
Iudicium per arcum intelligitur, quo quisque nunc percutitur, ut corrigatur, initialiter puniatur: aut diutenditur, ut cum peccata consummata fuerint ad puniendum grauius relaxetur. In arcu diuersa sunt sagittae, & c. par. 4. col. 955. a. b.
Iudicium iustum felicem exitum fortitur, parte quarta col. 28. f.
Iudicium & iudicia in quibus differant, par. 1. col. 685. a.
omnis qui peruersa agit, eo ipso quo hoc despicit, esse Dei iudicium nescit, parte 3. columna 213. b.
Iudicium duplex est. Vnum damnationis, alterum discretionis, parte 6. col. 1281. a. b. Item, parte 4. col. 265. a. & clarius 513. c. & columna 528. f.
Iudicium duplex, particulare, scilicet, & vniuersale, & in utroque Christus adueniet, par. 5. col. 908. f. Item, par. 6. col. 915. b. c.
Iudicium duplex est, scilicet condemnationis, quo soli mali iudicabuntur. Aliud retributionis, quo omnes generaliter iudicabuntur: mali ad panam, iusti autem ad gloriam, parte sexta, columna 173. c.
Iudicium mundi in utroque Aduentu Christi consideratur, parte quarta, columna 265. a.
Iudicium Dei humana non potest scire fragilitas, nec de panarum magnitudine vel mensura ferre sententiam, quod Domini arbitrio derelictum est, par. 4. col. 173. c.
Iudicium futurum licet sit horrendum reprobis tamen est desiderandum electis, parte 4. col. 513. c.
Iudicium multipliciter dicitur, par. 5. col. 143. c.
Iudicium quanto magis differtur, tanto grauius futurum est: sicut quanto plus retro tenditur, tanto impetuosius sagitta in priora fertur, par. 3. col. 860. e. f.
Iudicium Dei neminem transibit impunitum, par. 4. col. 286. d. e.
Iudicium coram Deo ponere, est intra secretum mentis per fidei contemplationem ad tremendum examen illius oculos nostrae considerationis aperire: quid peccator homo mercatur attendere, & occultus nunc & tacitus index, quam terribilis post appareat, considerare, parte 3. col. 238. e.
Iudicium iustorum diadema dicitur, quia per hoc non in terrenis & in infinis, sed sursum remunerari concupiscunt, parte tertia, columna 277. b.
Iudicium Dei occultum per pharetram designatur. Cum enim Dominus peccata videt, & tamen manum ad vindictam non commouet, quasi clausam pharetram tenet: sed feriendo indicat quantum ei in nobis displicuit, quod diu videndo tolerauit, parte 3. col. 284. e.
tanto minus ad iudicium homo trepidat, quanto in bonis actibus solidus stat, parte 3. col. 145. c.
qui in causis iudicant secundum personas, abominantur iudicium, & recta peruertunt, parte 4. col. 2056. e. f.
Iudicium Dei sine in correctione electorum, siue in damnatione malorum, summa aequitatis perfectio est, par. 3. col. 1938. d. e.
Iudicium subuertere & iudicium auferre differunt, parte tertia, columna 319. a. b.
Iudicium futurum quod esset valde propinquum, etiam tempore Apostolorum error ille tunc pullulabat, sed per Apostolum excluditur, parte 6. columna 1365. c.
Iudicium futurum negant, qui diuinam prouidentiam ad actus

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

humano non se extendere dicebant, & similiter negantes immortalitatem anime, parte 6.col.136.c
Iudicium habere contra alterum delictum est, par. 6.col.238.c
Iudicium antequam fiat, nos debemus inclinare, id est, cōdescendere in iudicio auspicando uti discretione, & de hoc exemplum in Salvatore nostro, parte 5.col.113.4.d
Iudicium futurum quamvis terribile sit iniussu, tamen iussu erit materia exultationis, parte 3.col.49.4.f
Iudicium differtur, ut sancti viri merita, & aduersarij pœna crescat, parte 3.col.205.a
Iudicium duplex est scilicet unum discretionis, quod est vocatio aliquorum ad fidem aliis dimissis, iudicio Dei occulto tamen in se. Et istud factum est in primo aduentu. Et istud iudicium quatum ad suum statum potissimum incipit à principio predicationis Christi, & factum est executiue per predicationem Apostolorum, aliorumque discipulorum. Aliud discretionis, cuiusmodi erit in fine mundi, quo Dei iudicio reddatur pœna ac premia pro peccatis & meritis scilicet in finali iudicio, parte 4.col.513.c. & 528.f. Item, par. 3.col.49.4.f. & sequentib.
Iudicium electorum & reprobatorum magnam distantiam habet. Illos Dominus corripit ut emendet, hi superbie & perfidie pœnas luunt ut contra dominatorem omnium se repugnare non posse coguoscant, parte 3.col.19.42.d
post Iudicium magna eius seueritas, cuius est ante ineffabilis misericordia, parte 2.col.359.b.c
Iudicium secretum Vesp̄phalia publica potestate constitutum est non ad inquirendum, sed solum notariis procedendum, sine strepitu inquisitionis, parte 1.col.722.d
Iudicium temerarium est, quando quibus commissum non est, iudicant, siue sit de manifestis, siue de occultis, parte 5.col.143.c
Iudicium temerarium cauendum est in duobus. Sunt enim quadam media & incerta quo animo fiant, quæ & bene & male possunt fieri. In his enim duobus temerarium est iudicium, & vel superbia est vel inuidia, parte 5.col.143.c. Item, parte 6.col.173.a
Iudicium magister Ecclesiæ vel principibus terre committitur. Hi ergo si de manifestis iudicant, quæ scilicet sunt conficta vel confessa, non temere iudicant. Si autem de incertis temere iudicant, &c. parte 5.col.143.c
Iudicium est faciendum in domo Domini, non indiscrete vel malivolam mente, sed secundum quod scriptura reuelauerit, & intentione bona, & amore fraterno, par. 2.col.359.b.c
Iudicium vno modo est actus iustitiæ, qui pertinet ad iudicem secularem vel Ecclesiasticum. Alio modo accipitur iudicium, prout aliquis aliquibus signis male iudicat de proximo, parte quinta, columna 143.c
Iudicium hominis quado peccatum est, & quando non. Iudicium enim importat firmam sententiam de aliquo, aut ergo procedit ex euidentia facti, vel procedit ex probabilibus seu leuibus signis, &c. par. 6.col.1295.c
Iudicium recte rationis peruerit affectio mala, par. 5.col.1106.f
Iudicium inuide in Dominum.
Iudicium alterius irritare contingit dupliciter, vel quia excellentia scientiæ secundum quam potest manifestare iniustitiā alterius vel excellentia potentia, secundum quam euacuat alterius iudicium, par. 3.col.393.c
Iudicij ira tanto districtior portabitur, quanto nunc minus timeatur, parte 3.col.1724.f
Iudicij futuri tempore, scilicet tempore Antichristi, errores de iudicio futuro renouabuntur, parte sexta, columna 1365.c. Horum ratio datur. Ibidem.
Iudicij futuri efficacia ostenditur contra plures inuites aduersus hoc obiectiones, parte 6.col.1368.d
Iudicij extremi quinque conditiones: scilicet eius inuitabilitas, generalitas, claritas, iudiciaria potestas, iudicis sublimitas, parte sexta, columna 392.f
Iudicij die, quinque personis genus humanum discutiendum signatur, parte 5.col.1749.a.b
pro diuersitate peccati disponitur ordo Iudicij, parte quarta, columna 159.a

Iudicij dies dupliciter accipitur in scriptura. Vno modo pro ipsa die iudicij generalis in fine mundi. Alio modo pro die iudicij particularis, quæ est dies mortis cuiuslibet hominis, parte sexta, columna 656.f
Iudicij futuri similitudo videtur ostendit in eo quod populus Israeliticus pro 40. dierum delicto 40. annis cruciatur in deserto, nec terram sanctam introire permittitur, p. 1.col.1263.b.c
Iudicij dies cunctis retro correptionibus seuerior declaratur in vindicta, parte 4.col.866.d.c
Iudicij diem non opus scire post quantum temporis futurus sit, sed quomodo, parte 6.col.657.a
Iudicij occultis adiutorium potest designari circuli nomine: unde circulus dicitur potestas iudicij, quia undique stringit sicut falx quia intra se colligit, & nullatenus euitatur, p. 3.col.386.d
Iudicij dies hyemi comparatur, quia nulla relinquitur facultas laborandi pro vita: sed tatum cogetur quisque de horreo pristæ actionis quod recondidit proferre, par. 3.col.1628.d
Iudicij dies octonario numero typice exprimitur: quia hoc seculum quod agitur septem diebus, sequitur dies iudicij pro octaua, &c. parte 2.col.372.e.f
Iudicij futuri & generalis locus ubi erit, & quo modo, parte quarta, columna 1929.b
Iudicij diem non est opus scire post quantum temporis futurus sed quo modo. Ut curent filij lucis esse, & parato corde vigilare qui nolunt ab illa hora sicut a nocturno sure comprehendi parte 6.col.656.f
Iudicij diem vel sue mortis multi superbi, ut iusti videantur, dicunt se desiderare, ut incipiant esse cum Christo. Sed istis dicit esse vœ, quia nullus sine peccato, & in hoc quod sibi non timent digni sunt supplicio, &c. par. 4.col.1875.a.b
subueniendum est miseris in iudicio si causa eorum est bona, & non aliter, par. 4.col.29.a. Interl.
in iudicio boni hilarescent, nec compatiuntur damnatis, & quare, parte 3.col.86.e.f
in iudicio puto ait Origenes inquirendum, utrum cultura hominum Angelus defuerit, an cultura angelica non digne humana segnicies responderio, parte 1.col.810.d.e
Iudicio mentis tanto citius absoluiamus, quanto nos districtius reos tenemus, parte 3.col.323.b
in iudicio deteguntur cogitationes, par. 3.col.219.a. Interl.
minutissima quidem cogitationes eius in iudicio, nec verba tenuissima quæ apud nos viderunt, indiscussa remanebunt, parte 3.col.291.a
in iudicio humano audimus obiectiones, & ad ea respondemus, & audimur, sed in iudicio Dei ipse nos audit, quia videt omnia quæ agimus, sed non audimus eum, quia quod ei displicet, plene non intelligimus, par. 3.col.330.d.e
in iudicio formidabunt peccatores, quem hic aduersantes contempserant, parte 2.col.328.d
in iudicio extremo quatuor erunt ordines. Alij indicabunt & nō indicabuntur, ut perfectissimi. Alij nec indicabuntur nec indicabuntur, ut damnati infideles. Alij indicabuntur & saluabuntur, ut mediocriter boni. Alij indicabuntur & peribunt, ut fideles mali, par. 3.col.426.e
Iudicia duo sunt. Vnum occultum, pœna, scilicet qua nunc vnusquisque homo, aut exercetur ad purgationem, aut mouetur ad conversionem: aut si contemnit vocantem, excutatur ad condemnationem. Alterum manifestum, quo venturus est iudicare viuos & mortuos, &c. p. 6.col.1339.b.c. Item, p. 3.col.341.a.b
Iudicia Dei semel fixa, mutari nequaquam possunt, par. 3.col.240.f
Iudiciorum strepitibus & tumultuosissimis perplexitatibus adesse Augustinus conqueritur, parte 6.col.235.c
Iudiciorum suorum iaculis Deus ferit cum iam malus ad iudicium rapitur, & meminit qui male concupuit, & concupitū peius congregauit, & modo dolet quod congregata deserat, & cum ignem sentit ultionis, quem ne bene viuere, & prauidere contempsit, parte 3.col.218.d
Iudicialia precepta quare data an & quomodo abolenda vel cotinuanda sint, parte sexta, columna 453.c. Et de eorundem imperfectione, col. 786.d.e

Iudicialiter

Index.

Iudicialiter sua repetere, quibus, quando qualiter & quomodo conuenit, par. 6.col.236.f
Iudiciaria potestas Petro tradita & ceteris apostolis, quæ qualis & quanta, par. 5.col.277.c
Iudith historia contigit tempore Cambysis filij Cyri secundum communem expositionem doctorum nostrorum, parte quarta, columna 2211.b.c
Iudith se ut adultero placeret ornauit, par. 2.col.1590.e
Iudith dum sequitur honestatem inuenit utilitatem, parte secunda, columna 1501.c
Iudith liber inscribitur quare historiam de Iudith contineat, parte secunda, columna 1551.a
Iudith historia scripta est sub Cambysi, par. 2.col.1550.b
Iudith Esther à concilio Tridentino ut canonici recepti, parte secunda, columna 1655.b
Iudith ieiunium macerat corpus, parte 2.col.1583.c
Iudith exorata confurgit & aqua abluit corpus suum, parte secunda, columna 1584.f
Iudith liber apud Chaldaeos inter historias computatur, & apud Hebræos omnino inter apocrypha. Si ergo in prologo super Iudith alicubi legitur inter agiographa vicium scriptoris est, par. 2.col.1549.c. & col.1555.b. & col.1559.c
Iudith de qua tribu fuerit an videlicet de tribu Symeon vel de tribu Ruben, par. 2.col.1551.b
Iudith an errauerit mendaciter loquendo Holoferni, parte secunda, columna 1857.b
Iudith an peccauit se ornando, ut Holofernem alliceret pro interfectione eiusdem, par. 2.col.1582.f
Iugis sacrificij perpetuitas, quæ & quot figurabat, parte prima, columna 1393.c
Iuge sacrificium, vide in sacrificium Iuge.
Iugum durissimum filiis Israel quibus & quomodo impositum fuit, par. 2.col.788.f
Iugum Christi est charitas, iugum diaboli est iniquitas, & dicitur à iungendo, &c. par. 6.col.403.b.c
Iugum Christi quomodo suauis, cum alibi dicatur: Arta est via quæ ducit ad vitam æternam, par. 5.col.214.d
Iugum Christi suauis, & onus leue: & quibus modis, parte quinta, columna 214.d
Iugum quoduplex Est enim graue iugum supra filios Adæ, est iugum infidelitatis, est iugum Domini leue releuatum spe remunerationis eterne, par. 4.col.988.f
Iugum habet Christus sed suauis, & diabolus, sed importabile onere, parte 4.col.117.a
Iugum ferrem quare super ceruices Iudeorum positum, non autem lignum, parte 1.col.1635.b
Iugum demoniaca dominationis putruit, par. 4.col.136.e
Iugum terrenorum operum qui porta, legem sustinens quasi iugum, dicitur bos, par. 1.col.910.a.b
Iulianus imperator, apostata à fide Christiana, persecutor fuit Ecclesiæ fuit ante Christianus & subdiaconus ordinatus, &c. parte 2.col.1637.c
Iulianus apostata, à lectore ad persecutionem ipsius Ecclesiæ excitatus usque ad finem vitæ hostis truculentus in capta malicia perseuerant, par. 4.col.2372.e
Iulianus imperator & apostata præcepit Ecclesiis claudi prohibens diuinum officium solenniter celebrari, par. 6.col.1534.f
Iulianus imperator facultates, & patrimonia auferbat Christianis sub colore verbi Christi, par. 4.col.2346.f
Iulianus apostata sub quo factum est silentium magnum Paulum & Ioannem interficit, par. 6.col.1534.f
Iulianus imperator quomodo periit, par. 4.col.1373.c. 1896.e.f. Item, parte 3.col.456.f. 499.c
Iumentum significant pigriores sensu: & volatilia cali significant sapientes sublimitas, par. 3.col.151.a
Iumentum sunt homines carnales, sensu tardiores, quia ad onera portanda fraternæ necessitatis dorsum mentis inclinant, parte 2.col.1287.b
Iuniperus, parte quarta, columna 1896.d.e. Item, parte secunda, columna 828.f

Iuniores solent maioribus pulchriores esse, parte 4.col.1500.d
Iunonem vocant alio nomine Astharten, par. 2.col.103.b
Iurauit Eliezer ponens manum sub femore Abraham, &c. tradunt Hebræi quod in sanctificatione eius, id est, in circumsione iurauit: nos autem dicimus cum iurasse in semine Abraham, id est, in Christo, parte 1.col.283.e.f
melius est omnino non iurare, non quod mala sit iuratio vera, sed ne facilitate iurandi in periurium cadas. Qui enim iurat periurare potest. Qui autem omnino non iurat, longè à periurio est, parte 1.col.1051.a
Iurare per creaturas an & quomodo liceat, par. 3.col.879.b
Iurare quid est, parte 6.col.642.d
Iurare est actus latriæ, id est, soli Deo conuenit, par. 3.col.879.b
Iurare est utrumque istorum, si dicis: Per Deum, vel testis est Deus, parte 6.col.642.d
Iurare frequenter hominum consuetudo est: Deus autem semel iurauit, parte 4.col.263.a
Iurare per nomen Dei quare præceptum est in lege, parte 5.col.113.c. Item, par. 1.col.711.c. & col.1501.a
Iurare Dominus non iubet, sed per alterius Dei nomen iurare prohibet, parte 1.col.1501.a
Iurare non est peccatum viris perfectis ex causa rationali, parte sexta, columna 119.c
Iurare per idolum, an & quomodo liceat inducere gentilem, parte 1.col.712.e.f
Iurare qui audit aliquem, & scit enim falsum iurare & tacet, an & quomodo peccet, parte 1.col.939.b.c
Iurasse nos aliquid incaute forte si contigerit, quod seruandum, scilicet, peiorem vertatur in exitum, libere illud consilio salubriori mutandum nouerimus, parte 5.col.232.e
Iurasse dicitur Dauid uxori quando eam consolatus est, parte secunda, columna 675.b
Iurandum est per creatorem, & non per creaturam, & quare, parte 5.col.113.c. 114.d.e
Iurandi vetus ritus Iudeorum, parte 4.col.820.d
Iurans tacendo veritatem, pro cuius declaratione adducuntur testes delinquit dupliciter, par. 3.col.2084.f
Iurans sine necessitate incurrit malum culpæ, & requirens iuramentum incurrit malum pœne, & aliquando uterque, parte 5.col.115.c
Iurantis consuetudo manum eleuare ad sacra, par. 1.col.536.d
Iuratio est duplex, prima, scilicet falsa: secunda, quæ est sine causa debita, & per utramque sit irreuerentiam ipsi Deo assumendo nomen eius ad confirmationem falsitatis, vel frustra, parte 1.col.670.f
Iuratio per nomen Dei quod frequentanda sit, etiam sine necessitate, dixerunt aliqui Iudæi, sed errantes hoc dicunt, parte prima, columna 1500.f
Iuramentum quod fecit Dominus Dauid, an & quomodo debet intelligi, ut videlicet an de successione Salomonis, vel an de alio, parte 3.col.1474.f. & col.1478.d.e
Iuramentum Deorum fuit prohibitum propter duplex peccatum scilicet faciendo reuerentiam idolo, & fidem frangendo, parte 2.col.140.f
Iuramentum gentilis est suscipiendum, par. 1.col.712.f
Iuramentum per templum est maius quam iuramentum per domum vel altare, par. 5.col.383.c
Iuramentum diuinum solenne super his quæ ad mysteria Christi venturi pertinebant, non simpliciter sed ad maiorem solennitatem cum additamento facta sunt patribus veteris Testamenti, parte 1.col.273.c.f
Iuramentum Ioseph fuit per creaturam secundum aliquos: sed dicunt alij quod iurauit per Deum qui erat salus Pharaonis effectiue: nec illi iuramento suberat falsum, quia intendebat sic, &c. parte 1.col.413.c
Iuramentum de fœdere cum Gabaonitis utrum Iosue & principes tenebantur seruare. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 2.col.68.f. 69.c
Iuramentum proferre est voto nos diuino alligare. parte prima, columna 939.b

Iuramentum non est frequentandum, & quare, par. 5. col. 115. c.
Item, par. 6. col. 139. b. & col. 130. c.
Iuramentum est faciendum in necessariis, parte 6. col. 4. e. Item,
parte 3. col. 382. b. Item, par. 1. c. 130. e. Item, parte 5. col. 113. c.
Iuramentum quare est introductum, & c. parte 1. col. 712. f. Item,
parte 3. col. 208. 4. f.
Iuramentum licitum tres habet comites, & quolibet subiecto
radit. Illicitum, par. 4. columna 615. c. Item, par. 5. col. 113. c.
Item, parte 6. col. 20. e. & 130. c. Item, par. 1. col. 1500. f. Item,
parte 5. columna 113. c.
Iuramentum est triplex, scilicet, falsum, quod caret veritate, &
iuramentum iniquum, quod caret iustitia & iuramentum
incantum quod iudicio discretionis caret, par. 6. col. 1725. a. b.
Item, parte 4. columna 615. c.
Iuramentum mendax & iuramentum illicitum & incantum
quomodo seruanda sint secundum opinionem Iudeorum. Et
ostenditur erronea eorum in hoc deuiatio, par. 5. col. 113. c. 115. c.
Item, parte 3. columna 208. 4. f.
Iuramentum & votum utrumque est obligatorium, sed votum
ex sua ratione magis est obligatorium quam iuramentum,
parte 1. columna 1399. c.
Iuramentum vel votum de illicito factum non est obligatorium,
parte 5. columna 113. c.
Iuramentum dum fit non fit, sine malo, & quomodo hoc intelli-
gendum, par. 5. col. 115. c. Item, parte 6. col. 20. e.
Iuramenti observatio ut adimpleatur, debet adhiberi diligentia
magna, parte 1. columna 603. a.
Iuramenti assuefactio utrum sit bona? Arguitur pro & contra:
cum responsionibus & solutionibus argumentorum, parte 3.
col. 208. 4. f. Item, par. 6. col. 1725. a. b.
Iuramento debito facto, concurrētibus tribus comitibus que sunt
iustitia, veritas & iudicium fit Deo reuerētia, par. 5. col. 115. c.
Item, parte 6. columna 20. e.
omnis sermo Dei pro Iuramento debet accipi, parte 4. columna
186. a. Interl.
Iuramentorum fractioni nimis facilliter ut videtur dispensatio
nunc datur in pluribus locis, par. 4. col. 1755. c.
Iuuentus populi Iudaici fuit in exitu de Aegypto & ista iuuen-
tus fuit quodammodo renouata in liberatione populi de ca-
ptiuitate Babylonica, par. 3. col. 731. c.
Iuuentus regnat inter omnes etates, & ipsa est firmamentum
omnium etatum, par. 1. col. 23. b. c.
Iuuentutem melius est prouenire correctione quam post lapsum
recordatione deslere, & dicere: Delicta iuuentutis mea, & c.
parte 3. columna 1348. e.
Iuuentutis flos per vigesimum & quintum annum oritur, parte
prima, columna 1216. f.
Ius militare est preda decisio & pro personarum qualitatibus
& laboribus iusta diuisio, ac principis portio, par. 2. col. 510. d.
Ius naturale dicitur multis modis, & que hoc iure agantur,
parte 5. columna 325. a. b.
Ius gentium quod sit & que ex illo descenderint, par. 5. Ibidem.
Ius civile & humanum & que ex illo descenderint. Ibidem.
Ius naturale hospitēs conseruare precipit, par. 1. col. 241. e. f.
Ius primogeniture ad quos transferrebat, par. 1. col. 204. f.
Ius primogeniture in duobus consistit, parte 1. col. 1572. f.
Ius primogeniture ablatum est a tribu Ruben propter pecca-
tum suum, & c. & translatum fuit ad tribum Iuda quantum
ad dignitatem regiam & ad tribum Ioseph quantum ad
duplicem portionem qua debebatur primogenitis, parte se-
cunda, columna 97. b. c.
Ius hereditatis in duobus consistit, par. 1. col. 1381. a. b.
Ius regis duplex est scilicet in necessitate & extra necessitatem,
parte 2. columna 235. d.
Iura humano iudicio mala permittunt incorrecta propter ma-
iora mala vitanda, que tamen diuino iudicio sunt corri-
genda, parte 5. columna 1318. c.
Iura iniquissima habent Iudei contra alienigenas, & enume-
rantur quedam, parte 4. col. 2212. e. f.
Iusio Dei peruenit non solum ad homines pecudes, aues, sed etiam

ad pisces, sed etiam ad vermiculum, cum iussa per Angelos
ministrantur, parte 1. col. 71. a.
Iusurandum habet comites, veritatem iudicium atque iustitia,
parte 4. columna 715. c.
Iustitia & iudicium differunt, parte 4. col. 733. c.
Iustitia & difficile sine timore custoditur, parte 5. col. 718. e.
Iustitia humana, diuina comparata iniustitia est, par. 3. col. 73. b.
Iustitia hominis in hac vita, ieiunium, elemosyna, & oratio,
que illis anabus aliis volat ad Deum, par. 1. col. 589. a.
Iustitia habet duas partes, scilicet declinare à malo, & facere
bonum. Etiam iniustitia habet alias duas partes, scilicet dese-
rere bonum, & facere malum, parte 3. col. 1989. b.
Iustitia ad omnes partes anime pertinet, parte 1. col. 71. a.
Iustitia est duplex, uno modo accipitur perfecte, Alio modo im-
perfecte, parte 6. col. 53. b.
Iustitia duplex est scilicet Humana & diuina, par. 6. col. 133. a.
Iustitiam Philosophi diuidit in tres partes, vnam in Deum, al-
teram in parentes, vel reliquum humanum genus, tertiam in
mortuos, parte 5. columna 787. a.
Iustitia est duplex, scilicet commutativa, & distributiva: & cir-
ca quid vnaqueque proprie versetur, & ad quem pertineat,
parte 4. col. 1489. a. 1490. d.
Iustitia corrumpitur per excessum & defectum, sicut liberalitas
per prodigalitatē, & per auariciā in deficiendo, p. 3. col. 144. f.
Iustitia est in bonis faciendis, innocentia in malis declinandis,
parte 3. columna 483. b. Interl.
Iustitia vera compassionem, habet, falsa vero indignationem,
parte 5. col. 801. c. & 903. a. b. Item, par. 3. col. 1550. f.
Iustitia absque misericordia crudelitas est: & ideo debet inesse
bonis rectoribus, iuste cōsules misericordia, & pie sanies disci-
plina, ne iustitia sit aspera, & pietas sit remissa, p. 3. col. 598. f.
Iustitia sine misericordia est crudelitas, & misericordia sine ius-
titia est pusillanimitas, par. 3. col. 5988. f. & 109. 4. e.
Iustitia Dei est qua gratis iustificat impium per fidem sine operi-
bus legis, parte 6. col. 22. c.
Iustitia fidei est ne dubitet de spe Dei, que in Christo est ne dif-
fidat Christum spoliāse infernum, & c. par. 6. col. 133. a.
Iustitia & misericordia quomodo relucet in operibus Dei, parte
secunda, columna 1509. c.
Iustitia Dei, cum supplicium à reprobis pro peruersis actibus exi-
git, eis mala vsque ad verborum retributionem reddit, parte
tertia, columna 220. d.
Iustitia remota regna sunt latrocinia, par. 2. col. 1204. e.
Iustitia pietasque vnus viri plagas populi auertere potest, obli-
uionemq; inducere delicti, cuius expiatio multum gratia pre-
conique promeruit, parte 1. col. 1376. d.
Iustitia egregie cōmendat viros muneris alicui praesidentes, parte
secunda, columna 788. d.
Iustitia laus, parte 1. columna 707. b.
Iustitia originalis est quadam humane nature rectitudo, per
quam corpus erat anima subditum, & vires interiores ratio-
ni quamdiu esset subdita suo creatori, par. 6. col. 75. c.
Iustitia originalis fuit gratis data per quam corpus erat subditū
rationi, similiter & vires inferiores, parte 1. col. 92. f.
Iustitia originalis quare sic dicatur, parte 6. col. 75. c.
Iustitia originalis non erat naturalis ipsi homini, sed ex gratuito
beneficio Dei: eius tamē subtractio propter peccatum fuit pœ-
nalis, par. 6. col. 93. c. Item, par. 6. col. 73. b. Vide etiam in
peccatum originale.
Iustitia originalis, vtrum post primum & secundum peccatum
remaneret in muliere, & an fuerit in primis parentibus sub-
tracta gratia gratumfaciente, parte 1. col. 92. f. & col. 106. e. f.
Iustitia originalis multos habuit effectus. Vnum principalem.
Alios secundarios, & qui illi sunt. Et horum effectuum oppo-
sita, par. 1. columna 107. c.
Iustitia non est in abstinendo vel manducando, sed in equani-
mitate tolerandi inopiam & temperantia non se corruppen-
di per abundantiam, par. 5. col. 209. a.
Iustitia Apostolorum quantum debeat abundare plus quā Pha-
risæorum, parte 5. col. 110. c.

Iustitia

Iustitia diuina statera ad materiale stateram comparatur:
in qua vna parte depressa, altera eleuatur, & conuerso. Sic
in statera diuina iustitia decretum est, ut qui eleuantur per
superbiam in presenti, deprimantur, & c. parte quinta, co-
lumna 918. f.
Iustitia distributiva equitas in quo consistit, parte 6. col. 1275. c.
Iustitiam veram si habere vis, & non fictam, que verbis osten-
dis, factis imple, parte 5. col. 789. b.
Iustinianus Imperator cepit Imperare anno Domini quingente-
simo vicesimo octauo, & fuit homo literatus & leges Romanas
abbreviauit, & in vno volumine compilauit, quod dictum est
Codex Iustiniani, & c. par. 6. col. 1562. f.
Iustinus Senior Imperator quando cepit regnare. Ibid. 1559. c.
Iustinus iunior Gothos expugnauit & Italiam ab eis liberauit,
& c. par. sexta, col. 934. f.
Iustus tacendo & cedendo vincit, par. 2. col. 614. e. f.
Iustus quilibet ex obsequentia ad Deum persecutiones iniustas pa-
tienter tolerat & vitia persecutorum arguans coram Deo
memorat, & equitatem diuine retributionis pro vrisque ex-
pectat, parte 3. col. 873. b. c.
Iustus index dicitur recordari de malis impiorum, inferendo de-
bitum supplicium, par. 4. col. 640. f.
Iustus non potest esse aliquis sine gratia Dei, loquendo de iustitia
perfecta que facit hominem dignum vita aeterna, potest ta-
men aliquis esse iustus iustitia politica per obseruationem le-
gis naturæ, & iustitia legali per obseruationem legis Moysi-
cæ, parte sexta, col. 25. c.
omnis qui vere iustus est ubi errantium peccata conspiciit, primo
seipsum inspicit, diuineque sollicitus se accusauerit, alios benig-
ne corrigit, par. 3. col. 1683. b. c.
Iustus specis conspectu Domini stat & stabit in futuro. Modo ut
conditoris potentiam ad se reducat, & sic fideliter viuat in
futuro, ut veraciter coronam vite accipiat, parte secunda,
columna 621. a.
Iustus in omnibus qua agit per fidem & charitatem Deo placere
contendit, quod significatur in adipibus oblatis, parte pri-
ma, columna 108. f.
Iustus septies cadit in die, quomodo & per que, parte tertia, co-
lumna 1710. d.
Iustus vix saluabitur, & quare hoc, par. 6. col. 1339. b.
Iustus est qui bona mundi, sine æterni premij communia reputat,
parte 6. columna 424. d. e.
Iustus sibi alterum preponit, quia plus sua mala scit quam alte-
rius quorum cognitio sibi gloria est. Gaudet enim dum cognos-
cit mortuum suum, quem sanare desiderat, parte sexta, co-
lumna 519. a.
Iustus nunquam desinit orare, nisi desinat iustus esse. Semper o-
rat, qui semper bene agit. Ipsum enim desiderium bonum, ora-
tio est, & sic continuum est desiderium, continua est oratio, par-
te sexta, col. 661. b.
Iustus & si aliquando delinquendo loquitur, non est dignum ta-
men ut à prauis iudicetur, par. 3. col. 250. d.
Iustus omnis attendens aliorum bonum quasi de singularitate
non superbit, parte 3. col. 380. d.
Iustus regnum suum bene regens quantum ad vires interiores,
& sensus & actus exteriores cum Dei adiutorio, ille corona-
bitur in celo, & eius inimici, scilicet demones puniuntur in
inferno, & c. parte 3. col. 570. e.
Iustus quilibet in persecutione hominum positus, qui tamen foue-
tur de diuinis consolationibus, cuius aduersary finaliter de-
struuntur, letatur in Domino, non zelo propriæ vindictæ, sed
iustitia diuina, par. 3. col. 880. d. e.
Iustus vel iniustus indicatur homo apud Deum secundum nu-
merum meritorum & demeritorum: Quid & quomodo de
hoc Hebræi sentiant. Vide: Tenent enim omnes comuni-
ter nemigē contradicente hanc sententiam erroneam, parte
quarta, columna 1218. f.
Iustus in interioribus semper consistit, & omnis gloria filie re-
gis, id est, regalis anime intrinsecus est, sed Deus educit eum
foras, cum res postulat & rerum visibilibus ratio, parte

prima, columna 1250. e. f.
Iustus esse non potest in conspectu Dei, qui sibi non per dilectio-
nem sed per formidinem seruit, par. 3. col. 162. e.
Iustus totus dexter est, & non habet sinistram, quomodo & qua-
liter, parte 5. columna 116. e.
Iustus predestinatus si aliquando relinquatur à Deo propter
suum peccatum, tamen recipitur finaliter ad statum gratia,
parte 3. columna 688. f.
Iustus à minoribus incipit & gradatim ad maiora progreditur,
parte 1. columna 359. a. Interl.
Iustus qui ab iniquis vsque ad mortem calumniam sustinet, &
pro sua iustitia subito diuinitus liberatur, & cuius aduersa-
rius damnatur, de illo exponitur Psalmus, & c. par. 3. col. 884. e.
Iustus in humilitate gloriatur, alij in alijs, parte 3. col. 1404. d.
Iustus quasi vires folium, fructus quos nondum ostendit signat
assuturos, & spe saluus factus in fide ac virtutū gratia pro-
ficere non cessat, par. 3. col. 1651. c.
Iustus non est in terra, sed super terram, conuersationem habens
in celis nec conuenit ei dici: Terra es & in terra ibis: sed ca-
lum es & in celum ibis, parte 4. col. 903. c.
Iustum non iustiniuit Saul proprio vocare nomine, parte secun-
da, columna 452. e.
Iustum, ante peccatorem, sicut non grauant antiqua delicta, sic
peccatorem ante iustum veteres iustitie non adiuvant. Vnus-
quisque enim in quo inuenitur, in eo iudicatur, p. 4. c. 1216. d. e.
Iustum nosse non est humanarum virium, sed discitur ex inspi-
ratione diuina & lege, par. 1. col. 1070. d.
Iusti etsi à desiderio quieti, dum tamen in corpore, molestia sua
corruptionis ligati sunt: corpus enim grauat animam, & re-
pugnat caro spiritui, par. 3. col. 56. d. e.
Iusti cum redarguunt, semper infirmitatis suæ conscij interius
compatiuntur: quia illius solus est peccato hominum sine cō-
passione discatere, qui ex natura sui omnipotentia ignorat
peccare, parte 3. columna 159. a.
Iusti plerumque tribulatione deprehensi, tardari manum subue-
nientis astimant, cum se persequentium immanitas paulo
longius angustat, & concita quidem sunt ereptoris remedia,
sed tarda dolori videntur, par. 3. col. 286. d. e.
Iusti sicut pro operibus iustitiæ premiabuntur, ita impij pro ope-
ribus iniustitiæ punientur, par. 3. col. 686. d.
Iusti non petunt à Domino nisi simpliciter bona gratiæ &
virtutis qua semper dantur petentibus, quando petunt pro se
& perseveranter, par. 3. col. 814. f.
Iusti saturabuntur per ademptionem summi boni, & impij dam-
nati esurient per carentiam omnis boni, par. 3. col. 686. d.
Iusti quomodo intelliguntur quod fuerunt in sufficienti numero
ad orandum pro populo, ut Deus parceret, seu miseretur,
parte quarta, columna 1250. f.
Iusti viri intelliguntur per Iacob pastorem & Zachariam sacer-
dotem, parte 5. columna 387. e.
Iusti post labores erummarum consolabuntur, par. 4. col. 531. b.
Iusti congregantur peccatores disperguntur, par. 4. col. 681. a.
Iusti quorum cor diuini verbi ignis accendat non patientur vl-
tra mundanis sordibus pollui, par. 4. col. 626. d.
Iusti omnes qui mortui fuerunt ab Adam qui penituit vsque ad
Iacob qui fuerunt multi scilicet Abel, Seth, & multi alij, &
Noë & Melchisedech, & mulieres sancta potuerunt popu-
lus Dei dici, par. 1. col. 364. f.
Iusti sua facta, si Domino placeant sedula meditatione diindi-
cant: ne ipsis minus sollicitis, supernus iudex contra eos ini-
stabiliter aduersa disponat, par. 3. col. 1653. a. b.
Iusti non pro sua laude, sed ut attentos faciant suos auditores,
laudent aliquando quod dicunt: unde & superbi sua lau-
dant, sed alio corde, par. 3. col. 331. a.
Iusti anima est sedes Dei, par. 4. col. 951. a.
Iusti & iniusti sepe eadem habent verba: & unde illi placent, hi
offendunt. Ibidem.
Iusti hominū, est esse sine querela, non sine peccato, p. 6. c. 664. d.
Iusti cū de hac vita transiunt & sunt in statu gratia quare alij
qui eorum moriuntur in maximis tormentis, & alij leuite
hanc

hanc vitam tunc ex parte quarta, columna 265.c
Iusto nunquam est hic pax cum corpore, semper pugna cum vi-
ciis, &c. parte 3. columna 133.a
Iusti non solum legem implere, verum etiam superare conten-
dunt, ut debitis voluntaria addant. Et ostendit exemplis
multorum, parte 4. columna 821.a
Iusti petunt vindictam de inimicis duobus modis, par. 2. c. 1650.e
Iusti cum ab hominibus iniuste impetuntur, testem sibi Deum
requirunt, parte 3. columna 325.a.b
Iusti plerumque necessitate aliqua sua coguntur opera faceri:
quod cum iniusti audiunt, elationem putant: ex suis enim cor-
dibus dicta iustorum pensant, par. 1. col. 393.b.c
Iustorum labor est ut semetipso inueniant, inuenientes flendo
atque corrigendo ad meliora perducant, parte 3. col. 103.a.b
Iustorum mens saepe ad altiora contemplanda suspenditur, ut
exterius eorum facies obstupuisse videatur, sed hanc contem-
plationis vim reprobus per hypocrisis fieri putat. Quod enim
in se est, in aliis putant, par. 3. col. 176.e
Iustorum corda de stulta cogitatione se reprehendunt, parte
tertia, columna 162.d
Iustorum corda nunquam secunda sunt, sed turbata timore iudi-
cij: que tamen consolantur bonis que acceperunt, parte ter-
tia, columna 242.d
Iustorum merces per intentionem suam omnipotenti Deo assi-
stunt in scriptura quasi os eius intuentur, par. 3. col. 242. d
Iustorum verba qui ad proprium sensum semper rapere conan-
tur, ut per hoc peruersis filiis panem erroris parent, ad pra-
dam vigilare dicuntur, par. 3. col. 243.a
sicut Iustorum labor est videre praua nec corrigere, ita grauis
est labor arrogantis, si quod sapiunt, non ostendunt, parte
tertia, columna 305.c
Iustorum perfectio in hac vita hac ut que deliquerint penite-
do per gratiam diuina inspirationis castigant, & deinceps
se in Dei proximi dilectione in bonis operibus adornent,
parte secunda, columna 1370.e
Iusti nunquam amplius placet ex aduersitate mala perpeti
quam ex prosperitate terrene dispensationis cura fatigari,
parte tertia, columna 194.e
Iusti licet bonis temporalibus priuati iudicentur miseri ab illis
qui solum bona temporalia considerant, tamen secundum ve-
ritatem sunt in maiori prosperitate constituti propter bona
spiritualia in quibus abundant, par. 3. col. 263.c
Iustos in presentia confutare, est faciem eorum conspuere, & in
eorum contumelias fluxa verba quasi defluentes salinas mit-
tere, parte 3. columna 284.e
Iustos cum impiis Dominus non est perditurus, par. 4. col. 232.d
Iustificare impium maius est quam iustificatum glorificare. Et
huius ratio assignatur, par. 6. col. 67.c
Iustificatur Deus per baptismum, dum homines propria peccata
confitendo se iustificat: & iustificatur in eo, qui non per con-
tumaciam confutatur, sed per iustitiam Dei munus cognoscit-
ur, parte 5. columna 800.d
Iustificatus an quis sit per gratiam, occultum est & incertum ho-
minibus, manifestatur tamen a Deo dupliciter, parte tertia,
columna 157.b
Iustificatio accipitur dupliciter: Proprie & large, parte sexta,
columna 53.b
Iustificatio est motus ad iustitiam sicut albedo est motus ad al-
bedinem. Et iste motus potest accipi dupliciter, par. 6. col. 63.c
Iustificatio anime & Ecclesie ex solo Deo est, par. 4. col. 964.e
Iustificatio hominum per gratiam facta est a tota trinitate per
cognitionem Dei, & amorem supernaturalem, ad quam ele-
uati sunt patres sancti ex electione diuina, parte tertia,
columna 2092.f
Iustificatio sumit denominationem a gratia ad quam termina-
tur, & non a culpa vel impietate a qua incipit, par. 6. col. 63.c
Iustificaciones quam utiles sint, ratione videmus: sed infirmita-
te prepediti, aliquando non desideramus. Præuolat intellectus,
sequitur natus, vel tardus affectus scimus bonum nec dele-
ctat agere, & cupimus ut deleat, par. 3. col. 1332.a

Iustificaciones non bonas dedi eis, in quibus non viuunt: quomodo
hoc intelligendum, parte 4. col. 1214.f
Iustificaciones per quatuor in quatuor cortinarum coloribus ex-
primuntur. in bisso retorta, castitate renitens caro. In hiacy-
tho, mens superua cupiens. In purpura, caro passionibus subia-
cens. In cocco bis tincto, mens in passione Dei, & proximi dile-
ctione præfulgens, parte 1. columna 747.b.c
Iuuamus nosmetipsos non Dominum in omni quod bene agimus,
parte 3. columna 231.a
Iuuare cum videntur homo vel Angelus: Deus per eos hoc facit
qui eos pro modo eorum bonos facit, par. 3. col. 1331.b
Iuuare quid me potest qui nihil locutus est: quod legam cuius
me sermo non instruit: & significatur per infantes ad bellum
inceptos, parte 2. columna 15.c
Iuuenilis etas in doctore quem vita & discretio commendat, non
est despicienda, parte 3. col. 2185.b.c
Iuuenis bone indolis & bene disponens regnum anime sue per
debitam subiectionem virum sensituarum regimini ratio-
nis recta, significatur per Osiam regem, &c. parte secunda,
columna 1227.c
Iuuenis secularis vel religiosus aptus ad omne bonum, ille facit
officia humilitatis & cum humilibus. Et significatur per Io-
seph pascentem gregem cum filiis ancillatum, parte prima,
columna 380.c
Iuuenis secularis humiliter & deuote seruienti parentibus sicut
dominis suis plerumque retrahitur ab ingressu religionis amo-
re parentum, & petulantia carnis, & contrahere matrimo-
nium inducitur, & tunc debet relinquere secularem habi-
tum, & fugere ad locum religiosum, parte 1. columna 396.c
& columna 459.c
Iuuenes multi qui emerunt sibi puellas forme elegantioris qua-
rum amore capti turpi seruitio sese dederunt, parte secun-
da, columna 1428.d
Iuuenes in statu potissimo iuuentutis existentes solent de facili
ad vitia declinare: & ad bonam monitionem de facili pani-
tere. Et significantur per Nininitas, par. 5. col. 857.c
Iuuenes sunt qui nulla consilij grauitate sulciuntur. Senes mo-
rum grandenitate maturi, par. 3. col. 275.b
magnum est autem Iuuenibus se a vitiis abstinere & lubricæ
perplexæ viæ errorem fugere, parte 4. col. 987.b
Iuuenes insolentes iuuenem castum eis dissimilam verbis exasper-
rant, dicentes eum mollem, & nullius valoris. Et significantur
per fratres Ioseph, parte 1. col. 459.b
Iuuenes non sunt ad honores promouendi, donec fuerint virtuti-
bus probati. Et de hoc notabile dixit Aelius Adrianus Impe-
rator, parte 4. columna 2356.f
Iuuenes scriptura non semper iuxta etatem appellat, sed iuxta
instabilitatem animi, parte 2. columna 787.a
Iuuenes plerumque sicut dicuntur, qui nulla consilij grauitate
premiuntur ita senes, non eos scriptura vocat, qui sola graui-
tate temporum, sed morum grauitate maturi sunt, parte
prima, columna 1234.e.f
In iuuenibus & adhuc solidioris etatis (qui scilicet labore & ar-
dentissimo studio vite quoque sanctimoniam & orationis fre-
quentia scientiam consequuti sunt) hoc friget sapientia, par.
2. columna 671.e. Item, par. 1. col. 734.e.f
Iuuenibus bene sunt aliqua permittenda ratione sue etatis, qua
tamen non decent maturitatem senectutis, parte tertia, co-
lumna 17.c
Iumenta cum alterius generis animantibus coire in lege vetitum
quid significet, par. 1. col. 1071.a
Iuuentus, ille status est periculosior quam senilis, & nota quare,
parte quarta, col. 987.b
Iuxta præpositio aliter & aliter accipitur, &c. parte tertia, co-
lumna 1715.c
Ixion est avis alba minor miluo, & est de genere cultus qua
pascitur cadaueribus, par. 1. col. 1539.c
Ixion significat viciniam hypocrisis, que propter laudem huma-
nam præcedit exterius albedinem sanctitatis, & interius
pascitur cadaueribus iniquitatis, par. 1. ibidem.

Kalendas

K

K A L E N D A S Iudei celebrant, hostiis, epulis requie,
parte 2. columna 447.b. Interl.
Kalendas celebramus quando ex Dei gratia bona opera incipi-
mus, parte 2. columna 1201.b.c
Karolus magnus dictus est Sol, quia sicut Sol præcellit alios pla-
netas sic ipse fide & magnanimitate refulgens præcellebat
cunctos reges terrenos, par. 6. col. 1625.c
Karolus magnus 30. annis regnavit super Francos, & post Impe-
rator fuit factus & imperauit 33. annis, par. 6. col. 1623.c
Karolus magnus, dicitur magnus a magnitudine operum, quia
primus de regibus Francorum adeptus est Romanum Impe-
rium, parte 4. columna 1612.f
Karolus magnus anno Domini 1275. ad preces Adriani Pa-
pe intrauit Italiam, par. 6. col. 1617.c
Karolus magnus anno tertio imperij sui debellauit totaliter
Mauros, qui & Huni dicuntur, & multas terras Christiano-
rum affligentes depopulauerant, & multos occiderunt, in-
ter quos erant aliqui præditi sanctitate & dono prophetia
parte 6. columna 1623.c
Karolus magnus inuitatus a beato Iacobo purgavit viam ad
eius sepulcrum prius ignotum eo quod tota Hispania erat a
Saracenis occupata, quos cum multis laboribus & bellis Ka-
rolus partim occidit, partim fugauit, & partem fidei Chri-
stiane subiecit, par. 6. col. 1627.c
Karolus magnus collecto exercitu magno adiit terram sanctam
& in fidelibus partim occisis, partim fugatis patriarcham
depulsum in sede sua collocauit, & terram sanctam Christiani-
anis restituit in bono statu reformauit, par. 6. col. 1627.c
Karolus magnus fecit inquiri diligenter obitus & actus marty-
rum & aliorum sanctorum & inuentum est, quod diebus sin-
gulis occurrerant plus quam trecenta festa propter hoc statu-
tum est, ut in fine martyrologij adderetur illa clausula: Et
aliorum plurimorum sanctorum, &c. par. 5. col. 184.d.e

L

L A B A N Nisi est retinere Iacob ne recederet
ab eo, quia videbat neam ipsius Iacob sibi uti-
lem, parte 1. columna 344.f
Labia labentium aquam si fuerint idololatæ ita
iungebatur quod non poterant abinuicem separari: & per hoc
conuincebantur seu cognoscebantur sicut tempore Moysi per
potum aqua ubi pulvis vituli aurei fuit commixtus, parte
2. col. 357.c. Item, par. 1. col. 835.a.b
Labia sicut polluantur loquendo quod non decet, ita etiam tace-
do quod dici debet, par. 4. col. 82.f
Labia nostra sunt cymbala bene sonantia, que cordi concinna
in laudibus Dei bene sonant, par. 3. col. 1592.e.f
Labia dicuntur Dei iudicia per que aperta quasi labia, suam
voluntatem ostendit hominibus que latet in oculis dispo-
sitionibus, par. 3. col. 142.e
Labij vnius dicitur homo, quando similiter loquitur de proxi-
mo in presentia & absentia eius: Et lingue diuersæ quando
bona loquitur in presentia proximi, & mala ipso absente,
parte 1. columna 129.c
Labii peccamus duobus modis, cum non iusta dicimus, vel cum
iusta recemus, par. 3. col. 44.d.e
Labor Aegypti Labor seculi, par. 4. col. 382.e
Laboris fructu priuari magnum infortunium reputatur, parte
quarta, columna 522.f
Laboris fortitudo in equi ungula monstratur, parte tertia,
columna 374.e.f
Laboris anxietas significatur per gyrum circumitus, parte
tertia, columna 21.b
Laboris prima radia debet quisque Domino consecrare, & de do-
mesticis disciplinis quas in se quisque solerter exercet, in-
ebriationem bonæ voluntatis Domino consecrare, parte pri-
ma, columna 1269.b
Laborem utilem qui impendit proximis in Ecclesia Dei, offert
bonum, par. 1. columna 1208.e

Labore manuum operemini unde viuatis, vel elemosynam fa-
ciatis, omnibus prius spectis & venditis pro Domino, parte
quinta, columna 871.c
Labore & sanguine simplicium qui nutritur & potatur, sicut
est malus dominus per tyrannidem, & quilibet deceptor per
fraudem: & usurarius per cupiditatem, significatur per Da-
masum, que sanguinem bibens interpretatur, p. 4. col. 184.f
Labores fructuum quare dicuntur, & non fructus laborum, par-
te 3. columna 1401.b
Labores maiores frequenter faciunt homines ad perficiendum
peccata quam iusti ad iustitia opera, parte 3. col. 1903.c
Laborum exactionum in letitia meminisse tutum est, p. 1. c. 1610.d
a Laboribus etsi aliquando libere posset vacare homo, ex usu
tamen ad eundem laboris usum, etiam non compulsa reuer-
titur, ita ut assueti fatigationibus, a iugo seruitutis munda-
na cessare non liberat etiam si liceat, par. 3. col. 284.e.f
Laborat frustra qui verbum sapientie inculcare nititur, ei qui
audire contemnit, sapientiorum se doctore & maiorem cre-
dens, parte 3. columna 1641.a
Laborare potes contra vicia, sed non vincere, Deo desistente ab
auxilio, parte 3. columna 1265.a
Labitur homo de facili ad vicia nisi fortiter per timorem Domi-
ni se teneat contra impulsu fomitis, est enim homo sicut nauis
in flumine corrente, que nisi fortiter sursum impellatur
seu detineatur, statim descendit per impetum fluminis, par-
te tertia, columna 2112.f
Labuntur discretus & indiscretus, sed differenter, & quomodo,
parte 3. columna 2186.e
Labuntur alij a statu iustitie, & locum vite alij illis cadentibus
fortiuntur, parte 3. col. 323.a.b
Labates post vita sanctitatem ad vetustatem præteritorum vi-
tiorum, & qui corruptione veteris nequitie delectantur, ac-
tum bibere dicuntur, par. 1. col. 1197.b
Lac Ecclesie est incipientium paruulorum prima elementa, ut
sunt minorum correctio & disciplina emendatio, p. 2. col. 179.a
Lac nutriendis & semen procreandis pueris ex eodem fonte ma-
nat, parte 5. columna 855.c
Lactis potus aggrauat corpus hominis & inducit somnum, parte
secunda, columna 179.c
Lactis cibis dicitur in scripturis sanctis doctrina que incipien-
tibus velut paruulis traditur, ibidem.
Lachrymæ corporales siue mentales non erunt in electis, nec dol-
lor in corpore, siue in mente, sed plena delectatio vitrorumq.
Et in reprobis, an & quomodo hæc cessabunt, par. 4. col. 238.f
Lachrymæ pondera vocis habent, que impetrant, non supplicant
parte 2. col. 1576.e. Item, parte 3. col. 1006.f
Lachrymæ quales & quomodo pro defunctis sunt fundende,
parte 6. columna 633.b.c. 654.f
Lachrymæ reducenda sunt quasi torrens quomodo intelligen-
dum & qualiter possibile, par. 4. col. 908.d.e
Lachrymarum effusio triplex, scilicet, lachrymarum contritionis
ex recordatione peccatorum propriorum, effusio, secunda est la-
chrymarum compassionis, tertia est lachrymarum deuotionis
ex dilatione præmiorum, par. 2. col. 823.c
Lachrymarum gratia cum magno gemitu quarendam est a crea-
tore, parte 2. columna 1017.c
Lachrymarum multi sunt differentie par. 4. col. 922.d.e
Lachrymas penitentium designat altare holocausti: lachrymas
gaudij altare incensi, parte 1. col. 818.e.f
Lachrymas frequenter habere non est ab homine, sed a gratia
diuina inspirationis, parte 4. col. 908.d.e
Lachrymatus est Christus in cruce non habetur de Euangelio,
potest tamen haberi per simile, parte 6. columna 849.f. Item,
parte 4. columna 1003.b
Lacus frequenter accipitur in scriptura pro carcere, qui aliquan-
do fit super terram, aliquando sub terra, par. 3. col. 1111.b.c
Lacus magnus salissimus, & valde spissus est factus ille locus
ubi erant quinque ciuitates subuersæ, & vestimenta ibi pro-
iecta magis sordidantur quam lavantur. Et in alio loco vo-
tur mare mortuum, par. 1. col. 200.d.e.

La. tu. a

Lactuca agrestes designauerunt amaritudinem quam filij Israël subiecerunt in servitute Aegypti: & hæ lactuce indifferenter sumuntur pro herbis amaris: nec plus fuit præceptum de Lactuicis, quam de alijs herbis. parte 1. columna 146. b.
Lactantij error, dicitur resurrectionem non esse futuram omnium simul, sed successive secundum dignitates. par. 6. col. 347. c.
Lecticia spiritualis nos sanctificat. par. 1. col. 1105. c.
Lecticia vera est quæ corde hilari concipitur & alacri sermone profertur. par. 3. columna 533. a. Interl.
Lecticia ex vino & musica causata est in parte sensitiva. Delectatio proveniens ex sapientia est in parte intellectiva, quæ est superior & melior. parte 3. col. 2178. f.
Lecticia sicut est dispositio vivificationis, sic tristitia est passio mortificationis. parte 3. col. 2128. f.
Lecticia animi aliquando corporis dolores mitigat, & sic accedat languor mentis, duplicatur infirmitas. parte 4. col. 15. a.
Lecticia magna & admiratio mentis redundat ad vires corporis. parte 3. columna 669. c.
Lecticia corporalis, & spiritualis est tentatio possidenti, & utragque potest dici vanitas, & quare. par. 3. col. 1758. e.
Lecticia occasionem damus Deo & Angelis, cum super terram ambulantes conversatione in celis habemus. Vereor ne e contrario mala conversatio nostra non solum terris, sed & celo lamentationes inducat. par. 1. col. 1287. a.
Lectitiam & maiorem in uniuscuiusque electi animo tribus modis alternari invenimus, id est, conversione, probatione, morte, &c. parte 3. columna 315. a. b.
Lectari est tacite mentis suavitate mulceri, & differt ab exultare. parte 3. columna 632. d.
Leti sæpe tristitiam meminimus, & sani dolorum sine dolore: & inde leti & grati sumus. Sic itaque & miseria recordatio nil beatitudinis detrabit. parte tertia, col. 1118. e.
Laguncula confractionis varie sententia. par. 4. col. 138. d.
Laiicus bonus non habens prædicandi officium quamvis non sequatur Christum per statum religionis & clericatum, bonis tamen verbis & exemplis agit ad expulsiorem demonis de cordibus proximorum. Et significatur per eum qui non erat de societate Apostolorum, & tamen eiecit diabolum. parte quinta, columna 579. c.
Laici omnes per sacerdotes & alios Ecclesie ministros ad divina sunt applicandi per exempla sanctæ vite & per verba sanæ doctrine. Et per quid hoc significatur. parte 2. col. 1203. c.
Laici simplices significantur per lapides qui ponuntur in fundamento, in quantum ex labore cetera membra Ecclesie sustentantur. parte 2. columna 702. f.
Laici frequenter retrahuntur à bono propter maliciam cleri: & propter hoc venit defectus devotionis, in parvis, mediocribus, & magnis. parte 4. col. 2173. c.
Laici qui peccatis inficiuntur clericorum dicunt: Quare non faceremus, quia clerici & religiosi talia faciunt qui sunt doctores nostris. parte 4. col. 309. c.
Laicos multos quotidie videmus, magnis vite meritis excellere & alios à prima ætate spirituali studio ferventes, ad extremum ocio torpescere. par. 5. col. 588. f.
Lamech primo introduxit bigamiam contra naturæ institutionem, quæ fuit unus cū una: & in uxoribus suis punitus fuit. Per quæ enim quis peccat, &c. & quare, & quomodo, parte 1. col. 123. c. & col. 124. f. & col. 127. c.
Lamech primus contra naturam & morem adulterium commisit. parte 1. columna 123. b.
Lamech cum Hebrei diu vivendo caliginem oculorum incurrisse, & adolescentem rectorem itineris habuisse, &c. casusque Cain inter fruteta latentem sagittando interfecit, parte 1. col. 123. c. & extensus. col. 124. f.
Lamech interfecit Cain & unum puerum proprium, scilicet filium Tubalcain, ut dicunt Hebrei, qui fuit director ipsius Lamech in occisione Cain. par. 1. col. 123. c.
Lamech cæcatus ductus est ad venandum non pro carnibus, quia illis non vesciebantur homines, sed pro pellibus quibus induebantur. parte 1. col. 124. f.

Lamenta Ieremia, recte cantica dicuntur, & è converso: sicut enim in presenti sine miseriis nulla sunt gaudia, ita sine lamentis aut pauca, aut nulla sunt cantica. parte 4. col. 1024. e.
Lamenta humilitatis, faciunt animam coram Deo cadentem, dum nec alium despicit, nec contra Deum murmurat, parte tertia, columna 131. a. b.
Lamentatio est, aut ex dolore presentis vite, aut ex desiderio æternæ vite cordibus humanis dono spiritus sancti infusa compunctio. parte 4. col. 423. c.
Lamentatio commiserationis & intimi amoris est iudicium, parte 4. columna 925. b. c.
Lamentationes in libro Ezechielis scriptæ. parte 4. col. 1096. e.
Lamentationes, quare & super quo scripsit Ieremias, parte quarta, columna 2158. d. e.
Lamentationes scriptæ sunt metricæ eo quod tempore Ieremias talis modus erat scribendi. parte 4. col. 925. c.
Lamentationes Ieremie membra orationis patet maxime distinguere vel dissolvere colorari. Ibidem. 923. c.
Lamentationum versibus quare literæ Hebraicæ præponuntur, an ad significandum sententiam versus, & quasi tituli eis præponantur. par. 4. col. 925. a.
Lamentationum liber quomodo & qualiter ac quare partim incisus & combustus est per regem Ioaachim, parte quarta, columna 827. c.
Lamentatrices quæ dicuntur. Et permanet is mos usque hodie in Iudæa, ut sparsis criminibus mulieres nudatis pectoribus voce modulata populum transfundant in lacrymas. parte quarta, columna 658. d. e.
Lamia crudelior suis fœtibus quam cetera bestia dicitur, parte quarta, columna 1007. b.
Lamia hypocritum designat. par. 4. col. 312. d.
Lamma dictio Hebraica quid & quomodo significat, quando dicitur Heli Lamma azabatani. parte 5. col. 460. f.
Lampine currus genus in quo dormiebat Saul. par. 2. col. 486. f.
Languor Aegyptius est diligere mundum & quæ in mundo sunt: observare menses, tempora: stellarum cursibus adherere, servire carni, luxuria operam dare, & delitiis vacare, parte prima, columna 621. c.
Languor non designat infirmitatis incurabilitatem, quinimo debilitatem tantum significat, quæ contingit sine gravi infirmitate, &c. parte 5. col. 1261. 1262.
Languores anime multi sunt, scilicet avaricia, superbia, inconstantia, formido, inconstantia, & similia. par. 1. col. 1426. d. e.
Lanificum ad faciendum vestes quis primum adinvenit. Prius enim homines pellibus animalium tegebantur, parte prima, columna 123. c.
Lapis quo David Goliath percussit Christum figurabat, parte secunda, columna 431. a.
Lapis de adificatione templi reiectus pluries, signat Christum Gentiles & Iudæos in unam Ecclesiam coniungentem, parte 6. col. 540. e. Item. par. 5. col. 358. e.
Lapis dicitur lex vetus, & quare. parte 3. col. 1151. a.
Lapis sine manibus abscisus de more, quomodo signat Christum, parte 4. col. 1518. f. 2203. c.
Lapis signat Christum: oculi septem dona spiritus sancti, vel vniuersitatem Angelorum. par. 4. col. 2202. f.
Lapis cum dicitur. En lapis iste, &c. pro quo accipitur: an lapis audiuit virtute diuina ut Hebrei dicunt secundum sensum literalem an vel pro hominibus existentibus circa lapidem illum, &c. par. 2. col. 148. f. 149. c.
Lapis angularis representatus est Christus, par. 3. col. 1335. c. Item. par. 4. col. 1518. f. Item. par. 5. col. 358. e.
Lapidem quem reprobauerunt adificantes, & c. quomodo ad litteram exponendum est de Christo, & non de lapide in adificatione templi Salomonis. parte 5. columna 382. e. f. Item. par. 6. columna 540. e. Item. parte 3. col. 1329. b. Et solum hoc inueni dictum à magistro Petro Comestore in historia scholastica. Hec Lyra, & col. 1335. c.
Lapide usus est Iosue ad arguendos eos qui anima præditi sunt securus morem antiquum. par. 2. col. 147. a.

Lapides

Index.

Lapides tres quos assumpsit Iacob fuerunt facti unus lapis, ut dicunt Hebrei: & dicunt quod hoc fuit in signum quod dominus viretur cum eo associando eum. Nos autem melius possumus exponere, quod hoc fuit in signum unitatis essentia in Deo & trinitatis personarum. Vel in signum trium naturalium in Christo, scilicet corporis & animæ, & deitatis in unitate persone. par. 1. col. 324. c.
Lapides qui transmissi Iordane collati sunt duodecim sunt Apostoli, qui cum virtutibus & opinionibus essent conspicui supra nos sunt collocati. parte 1. col. 1623. a.
Lapides ingentes erigere transmissi Iordane eosque ut in eis posset scribere omnia verba legis calce leuigare, est celebrata Christi passione & resurrectione, lapideas euangelizantium mentes euangelizando concutere. parte 1. col. 1623. a.
Lapides impositi ex quibus adificabatur altare significabant ministros Dei non esse abstrahendos in varia mundi negotia. parte 3. col. 680. d.
Lapides vocant viros iustos in ecclesia militante in diuersis gradibus, ex quibus adificatur ecclesia triumphans, ubi isti lapides sunt beati in diuersis mansionibus & gradibus glorie collocati. parte 4. col. 453. c.
Lapides duodecim à Iordane deducti, ad quid fuerunt, & ubi sunt repositi. parte 2. col. 62. f.
Lapides positi intra alueum Iordanis tempore transitus populi Israelitici fuerunt ita magni, quod poterant apparere super aquam, quando erat parua. parte 2. col. 31. c.
Lapides pretiosi notant duodecim articulos fidei, secundum eorum proprietates conuenientes. parte 6. col. 1678. f.
Lapides viui esse dicimur omnes qui in Christum credimus. par. 2. col. 62. f.
Lapides viui, ex quibus altare fit, ut offerat Iesus super eos holocausta & sacrificia salutis, qui & quales esse debent. parte 2. ibid.
Lapides viui ordinantur super fundamento quod est Christus: sic quod primo validiores, ut apostoli primi iaciuntur in fundamento, ut ipsi superponi possint adificij pondus: secundi vero & paulo inferiores proximis ordinantur: qui vero plus inferiores sunt, paulo superiores, &c. parte 2. ibid.
Lapides quos demonstrauit Ioannes, de quibus dicit, Deum posse suscitare filios Abrahæ, fuerunt illi quos filij Israel de fundo Iordanis abstulerunt. parte 5. col. 74. f.
Item par. 2. col. 31. c.
Lapides pretiosi sunt ipsius inuenientis, quia de alicuius possessione nunquam fuerunt. Alia sunt quæ aliquando fuerunt in possessione alicuius, sed tantum tempus est elapsum, quod non est memoria, sicut thesauri antiquitus in terra occultati. Et idem iudicium deberet esse sicut de predictis: sed propter pacem hominum statutum fuit antiquitus, ut medietas inuentoris esset, & medietas illius cuius est ager. parte 5. col. 247. c.
Lapides dicuntur clausse ad Deum adinuicem se scindentes in passione Christi, suis discipulis tacentibus eius laudem propter metum Iudeorum. parte 5. col. 951. c. & 952. f. & 462. f.
Lapideæ fuerunt tabule decem præceptorum, & quare. p. 1. c. 671. b. c.
Lapsus fidelium in culpam mortalem plangendus est valde, quanto anima est melior corpore: & maxime quando est peccatum prelati vel principis: ad quod sequitur malum communitatis. parte 2. col. 517. c.
Lapsus communis sed specialis confessio. parte 2. col. 582. d.
Largæ dat qui affectum largiendi habet, etsi nihil habet quod largiri possit. parte 6. col. 423. a.
Largiens escam vel vestimentum pauperi, & tamen anima vel corporis iniquitate polluitur: hic quæ sua sunt dat Deo, & se ipsum diabolo. par. 3. col. 2011. c.
Lasciuia per vitium quod est petulans animal, significatur. parte 2. col. 1500. f.
Lateres signant reges Israel, sub quibus regnum fuit attritum, scilicet Ioaachim & ante & pluribus alijs. parte 4. 124. d.
Lateræ duæ scæle quam vidit Iacob, figurabant iustos & peccatores: quia Christus ex utrisque descendit secundum carnem, & pro utrisque natus & passus. parte 1. col. 325. f.

Latini non ita proferunt aspirationes, nec literas gutturales sicut Hebrei. parte 1. col. 510. e. f.
Latitudo terræ. Vide in Terræ latitudo.
Latria debetur Deo, dulcia domino. parte 3. col. 272. b. Interl.
Latria non debet impendi homini, igitur nulli corpori celesti. An & quomodo valet illa consequentia. parte prima, col. 1484. f. & col. 149. e. f.
Latria cultus in duobus consistit, scilicet, in sacrificij oblatione, & debita oratione. parte 3. col. 2145. c.
Latriæ actus communior, est oratio. parte 5. col. 124. f.
Latriæ actus exterior & signum actus interioris est oblatio sacrificij, & illa seruitus soli Deo exhibenda est, &c. parte secunda, columna 1631. a. b.
Latriæ actus exterior per consuetudinem introductam obseruatur circa personas excellentes, sed per intentionem exhibentis & recipientis, tollitur proprietas actus interioris latriæ. parte 2. columna 1632. e.
Latro cui secum crucifixus, dominus ait: Hodie me eris in para. nõ sine sanctificatione inuisibili tanta felicitate donatus est, &c. parte 1. col. 1993. b.
Latrones dicuntur timidi, quia semper timent deprehendi. parte 3. col. 1696. f. 1727. c.
Latrones cum Christo suspensi, duo genera hominum, qui artioris vite continentiam apprehendunt, signant sed dispartiti fine & intentione. parte 5. col. 457. c.
Lauacrum optimum expurgat sordes animæ. parte 4. col. 61. b.
Lauacrum sacrosanctum auit nonnulli satis esse ut quasi nix dealbemur. parte 4. col. 25. a.
Lauacrum compunctionis peccatorum nostrorum maculis exhibet lex Dei, per quæ sancta anima superno sponso displicuerunt. parte 1. col. 981. b. c.
Lauantur quidam & mundi non sunt, quia commissa flere, non desinunt, & rursum flenda committunt, &c. parte tertia, columna 2147. a.
Lauatio vestium internam quoque munditiam Deo placitam esse cogit intelligi. parte 1. col. 659. c.
Lauationi habilem nitrum reddit aquam, crepitata autem in aqua quasi calx vina, & deperit. parte 3. col. 1713. a.
Laudat Deus hominem, quando per aliquem effectum vel signum prebet ei virtutis testimonium. parte 3. col. 660. f.
Laudat Deus credentem, non carne circumcisum, &c. parte sexta, columna 42. e.
Laudat nomen domini, qui virtutes eius predicat, &c. parte tertia, columna 1305. b.
Omnis creatura non voce, sed opere laudat Deum, & quare. parte 4. col. 1540. d.
Laudat semper, qui semper bene operatur, qui male agit blasphematur: hæc laus perficitur in æterna gloria: ad quam perueniuntur exerceamur in hac laude bonorum operum, &c. parte tertia, columna 1571. a.
Laudant multi contemptores seculi & castos, & dicunt beatos esse: sed quando species concupiscibiles eorum obtutibus presentatur, mox recedunt ab eis quia quid recte cogitauerant. parte 5. columna 849. a.
Laudare se proprio ore in aliquo casu, bonum est & necessarium: ut pote quando taciturnitas propriæ laudis vergit in præiudicium veritatis, & in detrimentum salutis proximi, & honoris diuini. parte 6. col. 433. c.
Item parte 3. col. 238. f.
Laudare Christum dicuntur omnes creature & irracionales & vitæ carentes, in quantum sunt materia & occasio laudandi ipsum: quia intellectuales creature per eas ascendunt: ad cognoscendum, & per consequens ad ipsum laudandum & glorificandum. parte 6. col. 1503. c.
Laudare dicuntur angeli, qui iam tantis claritatis latitudinem in sublimibus vident. Iubilant vero homines, quia adhuc in inferioribus oris sui angustias sustinent, &c. parte tertia, columna 351. c.
Laudare aliquem volentes diuina scriptura docente: non solum mores illius sed etiam parentes oportet laudari, ut quasi hæ-

Glossæ ord. & Nicolai de Lyra

reditario iure puritatem habere videatur illi quos laudamus. parte 5. col. 672. d

Laudare Deum quomodo dicuntur caelestia corpora: licet enim sit inanimata, tamen dicuntur laudare inquantum ex sua pulchritudine & virtute ducunt homines in cognitionem & laudem ipsius Dei. parte 3. col. 1581. c

Cum videmus aliquid in mundo pulchrum & honestum, inde Deum laudare, & ei referre gratias debemus. p. 4. col. 2564. d

Laudare Deum non potest qui delictorum morti subditus iacet, iniquitatibus involutus. parte 2. col. 1270. e. f

Laudare Deum quomodo debemus, siue manducemus siue bibamus, siue quid aliud agamus. parte 5. col. 258. d. e

Laudare Deum ut pronocemur, assignatur triplex ratio. Ex Dei fidelitate, ex infinita Dei potestate, ex gubernationis seu dominij generalitate. parte 3. col. 650. f

Laudare debemus Deum ex operibus suis, quia mens humana non attingit naturaliter ad eius notitiam: & secundum ordinem creationis creaturam procedendum est. par. 3. col. 1237. c

Laudatur Deus in diebus vite, in diebus autem mortis non potest laudari. parte 2. col. 1270. e. f

Laudantur non nisi mirabilia Dei. In omni enim misericordia perditorum, in iustificatione impiorum, quid laudamus nisi mirabilia Dei? Vides hominem, heri voraginem ebrietatis, hodie ornamentum sobrietatis. Vides hominem, heri cenam luxurie, hodie decus temperantiae, heri blasphematorem Dei, hodie laudatorem Dei. Vides hominem, heri seruum creaturae, hodie cultorem creatoris. Haec sunt mirabilia quae consistuntur caeli. parte 3. col. 1120. d. e

Laudantur merito omnium gentium voce, qui recta fidei tenent confessionem, ut id impleant opere proo predicant ore: & veniunt ad eos: fausta acclamantes pro custodia mandatorum Dei beatificantes, secundum illud: Beati dixerunt populum cui haec sunt, beatus populus cuius est dominus Deus eorum. parte 4. col. 237. e. e

Laudantes Deum vita munditiam habeant, in moribus & actibus concrescant. parte 2. col. 1156. f

Laudandus est Deus cum formidine, eo quod non possunt sufficienter laudare, illa autem opera solent homines cum formidine facere, quae nesciunt sufficienter agere. p. 3. col. 347. b

Laudari a turpibus tam triste tibi sit, quam si lauderis ob turpia. parte 5. col. 754. f

Laudans proximum sermonibus parat ei insidias, quibus in periculum verbi aut operis securior incidat. parte 3. col. 1727. a

Laudandus est Deus propter se, quia qui propter aliud laudat, ex necessitate laudat, si illud haberet, non laudaret. p. 3. col. 819. c

Laus vera laudabilis non est ex homine, sed ex gratia Dei. parte 6. col. 39. Interl.

Laus hominum non debet appeti, sed subsequi, ut exemplo alios innitet. parte 5. col. 123. a

Laus divina non tollitur a sanctis per mortem, sed magis perficitur. parte 3. col. 2570. e

Laus non est magna quod dicit Salomon: Supergressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem. Ante Salomonem enim regnauerunt Saul cuius tempore regnum capit & David, sub quo satis paruum erat regnum. parte 3. col. 1760. e

Laus perfecta veritatis, est destruere falsitatem. p. 3. col. 1456. o

Laus quem extollit, vituperatio deprimat. Quantum quisque de laude hominum letatur, tantum de opprobrio tristatur. parte 5. col. 99. b

Laus non est perfecta, fugere vituperanda, nisi sequantur laudanda. Quo ordine creuerunt in primo, remouentur a secundo. parte 3. col. 437. a

Laus puri cordis plus placet quam mactatio pecudum. parte 3. col. 938. e

Laus puerorum Christo exhibitae, cum non essent literati, qui ex scientia legis & prophetarum possent cognoscere diuinitatem Christi, & sic confiteri, videtur ista laus processisse a spiritu sancto linguis eorum mouente. Et perfectiori modo laus ista fuisse declaratur quam locutio asinae Balaam, angelo linguam illius mouente. parte 5. col. 525. c

Laus decantanda est in oblatione eucharistiae, quae est hostia pacificans omnia quae in caelis sunt & in terris: & per quid figuratur. parte 3. col. 1020. f

Laus Dei est beatitudo nostra: ideo laudate, quoniam bonum est laudare. Haec est tota merces laudantium. parte 3. col. 1571. a

Laus Dei omnis, ex nomine quasi ex locis & seminibus trahitur, & enumerantur. parte 3. col. 1558. e

Laudis confessio reddenda est Deo principaliter ex duobus. Primo ex sua bonitate ineffabili in seipso. Secundo, quia ex sua misericordia alios facit bonos. parte 3. col. 1339. b. c

Laudis verbum & confessionis non habent carnales: quia infirma apud Deum penitus silent, sed fortia illum magnum laudant & tremunt. parte tertia, column. 1020. f

Pronocare ad laudem Dei proximum, magni meriti est. parte 6. columna 185. b

Laudem non cupere si cuiquam facile est dum negatur, difficile est tamen ea non delectari cum offertur. parte 6. col. 639. a

Laudes terrenas qui appetit ex eo quod agit, testem in terra querit, qui autem in suis actibus omnipotentem placere festinat, testem se habere in caelo considerat. parte 3. col. 189. b

Lautius viuere in diebus solemmibus quam alijs temporibus licitum est, quare & quomodo. parte 2. col. 1378. f

Laudes diuinae in templo à Leuitis vocibus humanis cantabatur, & etiam musicis instrumentis. parte 2. col. 698. f

Laxare aliquid de propositi rigore licet infirmis, &c. parte sexta, columna 1117. c

Lazarus habuit sepulchrum quo ad modum antiquorum patrum. parte 5. col. 1269. d

Leena quomodo capitur in fouea. parte 3. col. 138. f

Leenas ferociores esse aiunt, qui de bestiarum scribere naturis, maxime si catulos nutrant, & semper in coitum gestire. parte 4. columna 1575. a. c

Lectio ipsa lux est & vita. parte 1. columna 1560. d. e

Lectio (licet obscura) diuini sermonis, cum ad aures nostras illabitur, non parum utilitatis confertur animae. Si enim à gentilibus creditur, quod per carmina quaedam quae precantationes appellantur, quibus istud artis est susurrantes inominibus quibusdam compellatis: & cum his quae nec illi qui invocant, norunt: ex solo tamen vocis sono sopiuntur serpentes, vel etiam de caernis trahuntur, &c. quanto magis totius precantationis & carminis validiorem ducendam credimus quamcumque scripturae sanctae vel sermonum vel nominum appellationem. parte secunda, columna 101. b. & col. 102. d

Lectionis diuinae virtute, si quis intra nos est contrariae virtutis serpens, si patienter feras, id est, si non tadio auditum auertas, scripturae carminibus depellitur sicut fit incantando serpitem, &c. parte 2. ibidem. e. f

Lectionem vel sermonem visitantes non ut adificentur, sed ut predicatori vel lectori insidiantur, per istos significantur qui venerant ad Christum, non ad discendi gratiam, sed malignandi. parte 5. col. 274. f

Lectiones sonoras & cantica spiritualia sancti patres ad instructionem ecclesiae Christo vero pacifico prepararunt, & significantur per eris pondus innumerabile. parte 2. columna 1103. a

Lector diuinae legis vel doctor, ab opere suo non desinit, nec tamen contaminatur sabbatum. Apud Iudeos autem faber & structor, & huiusmodi opifices occurrunt in die sabbati. parte prima, columna 1387. a

Lectoris officium non dedignatur Christus suscipere, qui non venerat ministrari sed ministrare. parte 5. col. 748. d. e

Lectus, id est, quies contemplationis, in qua quiescunt sancti. parte 2. columna 1613. b

Lectus Og gigantis continebat nouem cubitos longitudinis, id est, decem octo pedes communes: & talis lectus fuit ferreus, & quare. parte 1. columna 1476. f

Lecti qui ex fumibus vel insitis intexantur, solent molliores fieri, quam ex ligno vel ex qualibet alia materia, &c. parte tertia, columna 1634. d

Ledei contemptum fuerat excacatus, & lingua priuatus, & de Petri sedo deiectus. parte 6. col. 1624. e

Legat

Index.

Legatus missus ad gentes fuit instinctus diuinus, excitans aduersarios Idumeorum ad deuastandum eos propter peccata eorum. parte 4. col. 1909. b

Legalis operatio ordinatur ad vitam politicam & domesticam. parte 1. col. 1598. f

Legalia aliqua seruata sunt ante legem, sicut observatio sabbati. parte 1. col. 150. f. & 391. d. & 385. f. & 491. b. c

Legalia, maxime cerimonialia fuerunt obseruanda vsq; ad passionem Christi: nam post passionem Christi, & publicationem euangelij fuerunt mortifera. p. 6. c. 66. f.

Item par. 5. col. 156. c

Legalia habuerunt cursum suum & obligationem vsque ad Christi passionem. parte 5. col. 498. f. & 156. c

Legalia quantum ad cerimonialia obseruauit Christus vsque ad passionem. par. 5. col. 179. c. & 498. f.

Item parte 6. col. 66. f

Legalia veteris Testamenti quod erant euacuanda, probant tres auctoritates satis efficaces. parte sexta, columna 483. c. & 484. f

Legalium obseruationem, maxime quoad cerimonialia & earum cessationem, distinguit Augustinus per tria tempora, sed Hieronymus ponit tantum duo. parte 6. col. 270. f. & ad longum. col. 481. c. & 482. e.

Legalium cessatio bona affert. parte 6. col. 512. f

Legere scripturas non satis est, sed & fructus operum demonstrare oportet. parte 3. col. 1008. d. e

Legio proprie dicitur numerus determinatus armorum in exercitu, & continet sex milia sexcentos sexaginta sex. p. 5. col. 532. f

Legislator quare post septennium insit legi populi librum Deuteronomij. parte 1. col. 1649. b

Legislator Moyses, per puerum quinque hordeaceos habentem panes significatur, cuius lex neminem ad perfectum perduxit, &c. parte 5. col. 1117. b

Legislatoris eminentia ostenditur in quatuor. Primum est benignitatis amor, secundum potestatis terror, tertium pietatis dulcor, quartum seueritatis rigor. parte 1. col. 1483. c

Leo animal regum regnum significat. parte 4. col. 1075. c

Leo postquam rugitus greges & pastores terruerit eosdem aggreditur. parte 4. col. 289. a

Leo & catulus leonis nullum animal timent, sed cuncta sunt eis subiecta. parte 1. col. 401. c

Leo quia carnibus vititur, non culpae habet herbarum abundantiam creatam, nec dicit superfluum. parte prima, col. 1417. c

Leo quando famem patitur, si videt pradam dat rugitus: quia voce audita fere stant fixo gradu stupefacti, & se mouere non possunt. parte 4. col. 1954. f

Leo non versatur in consitiis agris vel vineis vel lignis pomiferis quia Deum laudant, sed in siluis, & inculta humo. parte 4. col. 1954. c. Interl.

Leo imperauit anno domini septingentesimo octauo, & imperauit annis vigintiquatuor, & anno imperij eius tredecimo papa Gregorius tertius praesuit ecclesiae. parte 6. col. 1611. b. c

Leonis in ore fatido mel inuentum dulcissimum. parte secunda, columna 246. d

Leonis catulus cum fuerit natus (ut aiunt phisici) tribus diebus dormit & tribus noctibus, deinde patris fremitu tremefactus cubilis locus excitat dormientem. parte prima, columna 453. c

Leones & leuiculi neque in constructione tabernaculi neque in adificatione templi vsquam leguntur facti, nisi quod in templo celatura facta narratur. parte 2. col. 1129. a

Leonum & pardorum cubilia erant in montibus terre Iudae, non tamen noxerunt filiis Israel: sicut nec serpentes horribiles in deserto existites: per quod filij Israel transierunt. p. 3. c. 1950. f

Item parte 1. col. 1514. f

Lepra sex modis accidit. Aliquando est in cute, aliquando in viua carne, aliquando in ulcere, aliquando in vulnere, aliquando in barba & capite, aliquando in capillis & cesaria. parte 1. col. 1015. c. & 1017. e

Lepra mundatus cur lauabat vestimenta & pilos radebat. parte 1. columna 1029. a

Lepra quomodo poterat esse in vestimentis. parte 1. col. 1023. b

Lepra mundatus quare duos passeres offerebat & quid illi signabant. parte 1. col. 1027. b

Lepra quae contaminat res inanimatas, quasi sub enigmate commoustrat vitia quae mortalibus inhaerent alijs fixis radicibus. parte 1. col. 1034. d

Lepra ut eius origo, peccatum signabant & eius originem. parte 1. columna 1015. b

Lepra capitis est si quis loco Christi quae Ecclesiae caput, est diuersam sequatur doctrinam. parte 1. col. 1021. b

Lepra alia nimis vel moderate obscura, alia nimis clara & perspicua, cuius aperta cognitio. parte 1. col. 1016. d

Lepra est corrosiua pilorum. parte 1. col. 1029. c

Lepra aufert viuacitatem sensuum. parte 1. col. 1024. f

Lepra aufert viuacitatem coloris, & affert fatorem carnis. parte 1. columna 1028. f

Lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. parte 1. 1251. c

Lepra domus an & quando dicitur. parte 1. col. 1034. f

Lepra in quibus partibus corporis humani communiter est. parte 1. columna 1016. d

Lepra anime siue spiritualis est multiplex, & quomodo curatur, parte 1. columna 1029. c

Lepra vitanda atque discutienda legem quare Deus imposuerit Iudaeis. parte 1. col. 1015. b. c

Lepra diuersos colores assignat: pallidam, rubeam, albam, liuidam, nigram & florentem, &c. parte 1. col. 1017. a. b

Lepra varie species & colores, diuersa vicia assimilata demonstrant. parte 1. ibidem

Lepra plaga frequenter infligitur pro peccato. parte 1. col. 1029. c

Lepram habens dupliciter sanari dicebatur, uno modo secundum parentiam, alio modo secundum veritatem, &c. parte prima, columna 1028. f

Lepra in carne viua gestat, qui de anima quae vita carnis est, alii quid falsum existimat. parte 1. col. 1017. a. b

Lepram in barba gerunt, qui de apostolis & discipulis Christi peruersi sentiunt, & falsa predicare conungunt. parte 1. ibidem

Lepra secunda tonsura quid significet. parte 1. col. 1029. b

Lepra sacerdoti dabatur examinandi. parte 1. col. 1557. b. c

Lepra quare iubeatur esse aperto capite. parte 1. col. 1023. b

Lepra dicitur qui prorsus caret virtute, & penitus mortuus est. parte 1. col. 1097. a

Lepra cur habeat os velatum. parte 1. col. 1024. d

Lepra à sacerdote lepra condemnatus signabat hominem haereticum. parte 1. col. 1016. e

Lepra septem diebus à sacerdote reclusus haereticum significat, prius omnibus scripturis instruendum quam condemnatur. parte prima, col. 1017. b. c

Lepra esse indicabatur aliquis tribus signis concurrentibus, & quae illa sint, & ex quatuor conditionibus separatur ab alijs. parte 1. col. 1016. d

Lepra propter lepram segregatus ab alijs dicitur dupliciter sanari. uno modo secundum apparentiam, &c. alio modo secundum veritatem. parte 1. col. 1028. e

Lepra signat peccatorem, qui licet sit curatus à lepra per contritionem, tamen adhuc tenetur se ostendere sacerdoti per confessionem. parte 5. col. 156. c

Lepra prorsus cur scriptura appellet mundum & quomodo hoc contineat figuram rerum spiritualium. parte 1. col. 1018. e

Lepra quare tetigit Christus, cum hoc esset in lege prohibitum. parte 5. col. 156. c

Lepra & semine fluentes & alios extra castra postos interfecit Amalech, ut tradunt Hebraei. parte 1. col. 1016. e. f

De Leui filijs nullus erat culpabilis in fabricatione vituli: ut dicit Ra. Sa. & unde hoc trahit. parte 1. col. 834. f. & col. 841. b

Leui quomodo interpretatur. parte 5. col. 159. a

Item. parte 1. col. 1178. d. e

Leui tribus, & tribus Isachar, ut Hebraei asserunt, solum dabant idoneos ad docendum de lege diuina, &c. parte 6. col. 694. f

Leui tribus fuit primo diuisa in tres partes secundum tres filios
Leui, scilicet Gerson, Caath, & Merari. De Caath vero descē-
dit Aaron, qui fuit summus sacerdos: & de eo descendunt
alii sacerdotes: & isti vocati sunt Aaronitæ: & alij descenden-
tes de Caath, retinuerunt sibi nomen commune, & vocati sunt
Caathitæ, ita quod in tribu Leui fuerunt sic quatuor partes,
videlicet Aaronitæ, Caathitæ, Gersonitæ & Meraritæ. par. 2.
col. 103. b. Item parte 1. col. 118. f.

Leui filij primogeniti non sunt secundum carnem, sed pro primo-
genitis assumuntur, ut sit plus pro primogenito assumi quam
primogenitum nasci. parte 1. col. 117. e.

Leuiathan quomodo interpretatur, & quæ significat. p. 4. c. 250. f.

Item parte 3. col. 52. c. & 64. d. & 390. d.

Leuiathan dicunt Hebraei esse unum piscem singularem incredi-
bilis magnitudinis: & Deus creauit masculū & feminam, sed
feminā occidit, & quare: & sale condidit, reseruās iustis post re-
surrectionē. Et q. Deus tribus horis ludit in die cum leuiathā,
& c. p. 3. col. 123. c. Vide in Iudeorum fabulosa deliramenta.

Leuiathan sumitur pro pisce vel diabolo. parte 3. col. 51. c.

Leuitæ cur ad sacrum ministerium fuerint primogenitis potiores.
parte 1. col. 119. a. b.

Leuitæ cum purgabantur pilos radebant. parte 1. col. 121. d.

Leuitæ uxor quam occisam narrat historia Iudicum 19. Dicit Io-
sephus cōtigit se post mortē Ioseph & ante Othoniel. p. 2. c. 267. a.

Leuitæ à vice simo anno ad quinquagesimum quare sunt iusti mi-
nistrare. parte 1. col. 128. b.

Leuitæ prout distinguuntur à sacerdotibus Aaronitis, an & quo-
modo fuerunt culpabiles in fabricatione seu adoratione vitu-
li. Similiter an & quomodo culpabiles fuerunt in occisione
Christi, & c. parte 1. col. 84. b. c.

Item parte 5. col. 126. e. f. Et sequenti.

Leuitæ post adificationem templi, quia non habuerunt ita grauiā
officia sicut ante, quando tabernaculum cum pertinentibus ad
ipsum portabatur de loco ad locum, in minori etate institue-
bantur, scilicet vice simo anno: & per aliquod tempus ante ac-
cipiebatur experientia de ipsis. parte 2. col. 100. c.

Leuitæ dupliciter dicuntur. Vno modo generaliter omnes illi qui
sunt de tribu Leui, & sic sacerdotes dicuntur Leuitæ. Alio mo-
do specialiter, prout Leuitæ distinguuntur contra sacerdotes,
& sic sacerdotes dicuntur Aaronitæ: alij dicuntur simplices
Leuitæ. parte 2. col. 108. c.

Leuitæ fuerunt dispersi per omnes tribus multiplici ratione. Pri-
mo ne cultus Dei ad vnā tantum tribum pertinere videretur.
Secundo, ne vna tribus vel due, & c. de sustentatione
eorum nimis grauerentur. Tertiū, quia tenebantur docere po-
pulum. Quarto, quia cultu diuino seruientes, à communi po-
pulo sustentandi sunt, & c. parte 2. col. 131. c.

Leuitæ inter tabernaculum & ceteros filios Israel excubantes,
qui & quomodo diuisi fuerunt. parte 1. col. 115. a. b.

Leuitæ & sacerdotes quid operarentur in domo Dei Moyses scri-
psit: vices vero leuitarum & ordines sacerdotum per sortes
xxiiij. non Moyses sed Dauid rex cum prophetis, sacerdotibus
& Leuitis sui temporis descripsit. parte 2. col. 131. a.

Leuitæ iunabant sacerdotes, eis ministrando in oblationibus sa-
crificiorum. parte 2. col. 128. f.

Leuitæ incipiebant exerceri in operibus, vel ponebantur ad dis-
cendum ministerium Leuitarum à vice simo quinto anno &
supra: sed in tricesimo anno instituebantur ministri, qui per
experientiam videbantur apti, & repellabantur inepti. Et ra-
tio quare non instituebantur ante tricesimum annum. parte
1. col. 118. c. & 127. a.

Item parte 2. col. 120. e. & 114. a.

Leuitæ non fuerunt recensiti cum filiis Israel, sed eorum habetur
segregatus & precipuus numerus, quo referuntur omnes si-
mul vigintiduo milia reperti, nec plus nec minus, & non sine
mysterio. Vigintiduo quidem numerus in scripturis diuinis prin-
cipalibus causis ascriptus saepe reperitur, & enumerantur
parte 3. col. 88. f.

Leuitarum tribus ab aliis propter ministerium separata. parte 1.
col. 115. b.

Leuitarum purgatio in Christo est. parte 1. columna 121. b.

Leuitarum, & sacerdotum genus conferitur cum potestate celesti
& arena maris. parte 4. columna 810. f.

Leuitarum manus in cadem fratru armauit Moyses. p. 2. col. 823. a.

Leuitarum numerus quot comprehendebat, & de hoc distinctio.
parte 1. columna 1180. f. & 1178. f.

Leuitarum officia circa tabernaculum, & c. diuiduntur in qua-
tuor partes, & quomodo. parte 1. columna 1181. c.

Leuitarum quidam fuerunt simplices Leuitæ, alij cum hoc sacer-
dotes, sicut Aaron, & filij eius qui erant de tribu Leui: & quæ
officia singulorum fuerunt. parte 2. columna 204. f.

Leuimus cor ad nostrā cum manibus ad Deum, quia Deum ad ira-
cundiam prouocauimus, quia praterita abundant, presentia
peccata non cessant. parte 4. columna 992. d. c.

Leuare in calum vel attollere manum Dei, est potentiam aterni-
tatis suā super omnia excellentem ostendere. parte 1. col. 156. a.

Leuitis prohibuit lex ne sacerdotali munere fungerentur, sed mi-
sit eos ministrare Sacerdotibus. parte 2. columna 266. d.

Leuitis neque Moyses neque Iesus dedit hereditatem: inuenitur
tamen aliqua differentia in his quæ Moyses distribuit, & in his
quæ Iesus, & c. parte 2. columna 94. f.

Leuitas pro primogenitis filiorum Israel quare sibi deputat Deus,
cum non sint primogeniti. parte 1. columna 1178. f.

Leuitas eorum qui omni vento circumferuntur, significatur per
nauem. parte 3. columna 173. c.

Leuiticus liber quare sic dicitur. parte 1. columna 903. a. b.

Leuitica tribus fuit adiuncta duabus tribubus, scilicet Benjamin
& Iuda in diuisione regni, quia Ieroboā primus rex Israel cul-
tor idolorum aurcorum, sacerdotes, & leuitas domini eiecit de
regno suo, & sic uenerunt in regnum Iudæ. parte 4. col. 1350. f.

Lex diuina iussit regem non uti multis equis. parte 2. col. 503. a.

Lex est oratio quæ quid faciendum sit precipit, quid non facien-
dum sit vetat. parte 1. col. 455. a.

Lex quare parentum accusationem aduersus filium institutam
vult esse communem. parte 1. col. 1583. a.

Lex vetus scripta est digito in tabulis lapideis, noua lex diffusa
in cordibus, & quomodo diuersa efficiant. parte 6. col. 317. c.

Lex per Moysen significata, mystico velamine est cooperta, & in-
fidelibus occulta: habet & cornua duorum testamentorū quibus
contra dogmata falsitatis incedit armata. parte 1. col. 867. b. c.

Lex Moysi sacrificium est sacerdotis, quæ in duas partes diuiditur,
scilicet in literam, & spiritum: litera offertur mane, vespere
datur spiritus. parte 1. columna 954. e. f.

Lex vetus ordinabat actus exteriores: de motibus autem interio-
rum parum se intromisit, lex autem noua illos ordinauit, & c.
parte 3. columna 555. c.

Lex vetus non perducebat ad vitam beatam, lex autem noua sic.
parte 3. columna 555. c.

Lex licet fuerit data populo Israel specialiter, tamen data est om-
nibus generaliter, in quantum ad eam admittebantur in his
quæ sunt necessaria ad salutem. parte 3. columna 2050. c.

Lex primo fuit combusta per Ammonitas, sed fuit per Esdrā re-
parata. parte 4. columna 936. e. f.

Lex antiqua dicitur lex timoris, & seruitutis, sed noua amoris &
libertatis. parte 6. columna 1272. f.

Lex vetus data est in terroribus, noua autem sedendo, & in quie-
te. ideo dicitur lex amoris. p. 5. col. 95. b. c. & 674. f. & 1268. f.

Item parte 4. columna 1715. c.

Lex vetus habuit quasi statum pueri respectu nouæ legis, & pro-
pter hoc erat lex timoris lex autem euangelica est lex amoris.
parte 5. columna 103. b. c.

Lex fuit pedagagus, tutor, & actor, & quare. parte 6. columna
497. a.

Lex constringit nos ad dilectionem mutuam. parte prima. columna.
1585. a.

Lex est vinculum quæ iustum quidem efficiat nemitem, sed ad pe-
nas veluti constrictos seruet. parte 4. columna 263. b.

Lex iussit colere Deum in vno loco. parte 2. col. 690. d.

Lex cur eisdem panis plecti iubet eum qui desponsat am alteri cor-
ruperit quibus adulterum. parte 1. columna 1562. d.

Lex

Lex gratia cedit Dei decreto. parte 1. col. 1648. d.

Lex non iussit duabus aut pluribus simul uxoris iungi, sed
neque prohibuit concedens maius ut prohiberet minus. par. 2.
columna 313. b.

Lex Adā lex est peccati sub qua nos omnes ille genuit. p. 2. c. 558. e.

Lex in medium concedit iudicio quod noua per Christum adenda
oracula non longe erunt defutura. parte 1. col. 1651. a.

Lex iussit ne uxor à viro dimissa, & alij coniuncta reueteretur
ad priorem maritum. parte 2. col. 528. d.

Lex quare viro prohibet ne induat vestem muliebrem. p. 1. c. 1586. e.

Lex quare statuit, ut is qui pullos animum repererit eos capiat, pro-
genitores autem dimittat. parte 1. col. 1586. e.

Lex prohibet cognationem cum gentili muliere quandiu manet
in paganismo. parte 1. col. 689. b.

Lex non videtur esse lex his qui decidunt in calamitatem. parte
4. col. 620. d.

Lex non est traditio Dei sed hominum. parte 6. col. 619. Interl.

Lex secundum Hebræos continet multa precepta, scilicet sexcen-
ta & undecim: ideo difficile est obseruare ea absque delicto.
parte 3. col. 559. c.

Lex diuina nullum excludit, etiam extraneum, à cultu Dei, &
ab his quæ pertinent ad animæ salutem. parte 1. col. 1596. c.

Lex triplex est. Prima pars de sacramento diuinitatis. Secunda
congruit legi naturali, quæ peccatum interdicat. Tertia, festo-
rum legis id est sabbata, neomenie, & circuncisio. p. 1. col. 1514. e.

Lex vetus distinguitur secundum precepta moralia, iudicialia
& ceremonialia. parte 6. col. 54. e. & 785. a. b.

Lex noua saluat, & non vetus. parte 6. col. 903. a.

Lex nihil perfecit. parte 4. col. 244. d.

Lex Moysi in tribus fuit imperfecta, scilicet in fide, in corpore le-
gis, & in fine. parte 6. col. 785. a.

Lex per Elizabeth, sacerdotium Iudeorum per Zachariam sacer-
dotem: & quomodo Ioannes annuntiatur, concipitur, nascitur,
mystice exponitur. parte 5. col. 679. c.

Lex noua quando apostolis data est, quā differenter ad vete-
rem legem. parte 6. col. 882. f.

Lex veteris Testamenti per archetypum significatur. par. 3. col. 360. f.

Lex diuina sub cultu vnius populi data, dupliciter datur. parte
1. col. 905. c.

Lex dupliciter dicitur. Generaliter omnia hæc, mandatum, iusti-
ficationes, precepta, testimonia, iudicia, lex dicuntur. Specia-
liter autem aliqua pars eorum quæ in lege scripta sunt. parte
1. col. 1291. c.

Lex cum daretur in monte Sinai à domino, caperunt audiri to-
nitrua, & micare fulgura, & nubes densissima operuit mon-
tem, & realiter mons tremuit, & ex nube densa fluxerunt
aque, & descendit dominus super illum montem: & quid ista
figurabant. parte 1. col. 182. f.

Lex scripta est dicente spiritus sancto, & per eam septem gratie
de celo descendunt ad homines. parte 2203. a.

Lex est nullo priuato commodo, sed pro communi utilitate omniū
conscripta. parte 1. col. 475. b. c.

Lex non datur proprie vni persone, sed communitati populi adu-
nati. parte 1. col. 1455. a. b.

Lex scripta, diuina vel humana, est quadā determinatio legis na-
turalis, & ideo si est legi naturali consona bona est. p. 6. col. 94. f.

Lex vetus tribus temporibus in Iudaica plebe ante aduentum
Christi latuit, hoc est, sub iudiciis, sub regibus, sub sacerdoti-
bus: & de hoc figura. parte 1. col. 385. d. e.

Lex dicitur à ligando, quia filij Israel eam susceperunt pro se &
pro posteris suis: sic ligabat omnes presentes, & absentes fu-
turos. parte 3. col. 1017. c.

Lex infernalis regni est, quod ibi nullus à culpa, nec à pena potest
liberari, nec regredi: sed semper in presenti vita possunt homi-
nes à culpa per penitentiam sanari, & per gratiam iustifi-
cantem ad immortalitatem gloriæ deduci. parte 3. col. 1890. f.

Lex Mahumeti à gladio incepit, & per gladium tenetur, & gla-
dio terminabitur. parte 4. col. 2239. c.

Lex Mahumeti secundum aliquos debuit durare per septingen-
tos sexaginta sex annos, quod improbat. parte 6. col. 1597. c.

Lex dicitur porta angusta propter arctitudinem virtutis quæ cō-
sistit in medio. parte 5. col. 149. c.

Lex antiqua duo precipiebat fieri circa pueros natos, scilicet, sacri-
ficium & redemptionem. parte 5. col. 714. f.

Lex precipit spicas dimitti pauperibus in messe, & c. parte prima,
columna 1067. c.

Lex concessit de fructibus tantum ad esum, & prohibuit exces-
sum, scilicet, de portationem extra. parte 1. column. 1601. b. c.

Lex vetus sicut per sanguinis effusionem confirmata est, sic confir-
matio noui Testamenti facta est per effusionem sanguinis Chri-
sti. parte 5. col. 1289. c.

Lex vetus confirmatur per nouam. parte 6. col. 52. f.

Lex & prophete dati sunt populo Iudaico, quia Christus secun-
dum carnem erat nasciturus inde. parte 6. col. 43. c.

Quod lex venturum promittebat, fides euangelij iam aduenisse
testatur. parte 6. col. 51. b.

Lex vetus exclusa est quantum ad ceremonialia & iudicialia,
non autem quantum ad moralia. parte 6. col. 51. c.

Lex Moysi dicitur lex mortis, & quare. parte 6. column. 90. f.

Lex (quæ sub percussione ultionis populum tenuit, & sub qua ti-
more seruebatur) designatur per hoc quod dicit propheta: Ma-
num tuam longe fac à me. parte 3. col. 161. b. c.

Lex euangelica septiformiter est signata. Primò reuelatione spiri-
tus sancti ipsam dictando. Secundò signauit Christus eā in cor-
dibus apostolorum eam scribendo. Quarto apostoli, & c. Quinto
martyres. Sexto doctores sacri. Septimò religiosi, & c. parte 2.
column. 1390. f. & col. 1391. c.

Lex euangelica significatur per butyrum. Est enim vberissimum
& pinguisimum euangelicum testamentum, quod velut oleum
fidelibus in signum datur. parte 1. col. 232. e.

Lex dicitur aliquando generaliter vetus Testamentum, aliquan-
do psalmi, lex vocantur. parte 6. col. 48. d.

Lex habet vim duplicem, scilicet, regulatiuam & coactiuam. par-
te 6. column. 685. c.

Lex civilis dicitur indicare latronem, in quantum ostendit eu-
ngnum iudicio & condemnatione. parte 5. col. 1264. c.

Lex diuina differt à lege humana, quia lex hum- est tantum
vniuersalis, applicatio autem in factis p- cularibus commit-
titur iudicibus in his quæ sunt inter vnum & proximum: &
hoc ideo quia legislator non p- it considerare omnes particula-
res casus & circumst- as. Deus autem cōsiderat omnia ope-
ra humana, et: quantū ad minima: & ideo lex eius prout est
in m- c ipsius se extendit ad omnia etiam particularia. par-
te 3. col. 142. f.

Lex diuina potest dupliciter accipi. Vno modo pro lege aeterna quæ
est summa ratio: & imprimatur rationali creature, in quantum
inest ei naturalis inclinatio ad id quod est consonum legi aet-
ernæ. Secundo modo accipitur pro lege naturali, quæ scripta est in
cordibus hominum, sic quæ eam nulla delet iniquitas: & hoc quan-
tum ad principia prima & communia legis naturalis. parte 3.
column. 147. c. 148. f.

Lex quilibet quæ conuenienter data est, quatuor debet habere
conditiones. Legis enim proprium est vitia extirpare, mores
seu actus hominum ordinare, inducere ad felicitatē, planē &
lucide tradere veritatem, & quā differenter lex euangelica,
lex humana, lex Moisaica ista tradunt. p. 5. col. 5. a. b. c. d. e. f.

Lex debet mores & actus humanos ad bonum ordinare: sed lex hu-
mana in hoc reperitur defectiua, similiter & lex Moisaica, &
declatur. parte 3. col. 5. c.

Lex triplex. scilicet, lex Moysi, lex fidei, & lex peccati. parte 6. col. 101. b.

Lex quo die & mense fuerit data Moysi. parte 1. column. 661. c.

Lex quare nō illico post casum hominis data fuit. parte 6. col. 491. c.

Lex data fuit populo Israel satis cito post exitum de Aegypto, par-
te 3. column. 1120. f.

Lex data fuit Moysi in monte Sinai quinquagesima die ab exitu
de Aegypto. parte 4. col. 796. f.

Lex diuina tria in se habet quæ sunt consideranda. Primum est fi-
des vnius Dei. Secundum est ipsa lex vel corpus legis, quod cō-
sistit in ipsius mandatis vel monitis. Tertiū est eius finis: & de
istis tribus lex Moisaica inuenitur imperfecta. parte 6. col. 785. a.

Lex Moisaica non fuit publicata omnibus nationibus, sed tantum
Iudeis, & ideo alie Gentes ad eam non tenebantur, sed ad le-
gem euangelicam omnes obligantur. parte 3. col. 1103. b. c.
Lex tantum vni populo committenda fuit, euangelij gratia om-
nibus predicanda. Ad accipiendam legem solus Moyses mon-
tem ascendit: apostoli vero omnes cum turbis euangelium au-
dierunt. parte 1. col. 725. b. c.
Lex data fuit post duo milia annorum vel circiter à prin-
cipio mundi & populus Christianus cepit esse postea per duo
milia annorum vel circiter. parte 3. col. 1398. f.
Lex (ut fingunt Iudei) fuit creata ante mundum per duo milia
annorum. Sed hoc patet manifeste falsum. par. 4. c. 221. a. b. c.
Lex fuit data ob quatuor causas. parte 6. col. 491. c. Adhuc alie
causæ. col. 494. d. & 684. b.
Lex Moysi data fuit (ut sancti dicunt) ista causa inter ceteras,
propter legis naturalis offuscationem. parte 6. col. 72. c.
Lex vetus ut dicunt aliqui doctores nostri prohibebat manum,
& non animum: an & quomodo hoc verificetur. parte 1. col.
675. c. & 683. c.
Lex diuina qua danda est populo sub cultu vnius Dei, dupliciter
datur. Vno modo generaliter & succincte: & hoc modo eius da-
tio describitur Exo. xx. & hoc quantum ad precepta moralia,
iudicialia, & cerimonialia. Alio modo magis particulariter &
explicite, & sic datur in Leuitico. parte 1. col. 905. c. & 475. c.
Lex diuina vocatur intellectus, quia eius veritas est certissima
certitudine adhesionis, licet non certitudine eidentie, &c.
parte 1. col. 1482. f.
Lex qua continetur in quinque libris Moysi, quomodo diuiditur.
parte 3. col. 1695. c.
Lex Moisaica data est à Deo mediantibus angelis: lex autē euan-
gelica immediatē per ipsum Deum incarnatum. p. 5. c. 6. d. e. f.
Item parte 3. column. 562. d. Item parte 6. col. 491. c.
Lex euangelij Christi nullum malum permittit sicut alie leges.
parte 4. col. 242. f.
Lex qua dicitur Testamentum sempiternum dupliciter. parte 4.
col. 104. f.
Lex vetus, per quam non est abolita, sed magis perfecta. parte
4. col. 1049. b. c.
Lex euangelica dicitur in unguis, quia iungit fideles ad-
inuicem, sicut Iudeos & Gentiles. parte 5. col. 215. a. b.
Lex noua dicitur nouitas spiritus, quia non fuit scripta per Chri-
stum, sed impressa cordibus apostolorum per spiritum sanctum
renouantem corda apostolorum & linguas eorum secundum
prophetiam Ieremie. parte 6. col. 90. f.
Lex noua fuit & est perfecta respectu fidei, respectu preceptorum,
& respectu finis circa medium. parte 6. col. 788. d. e.
Lex noua prior est veteri dignitate & virtute, non autem tem-
pore. parte 6. col. 789. a. b.
Lex noua (que est lex amoris) debet esse in corde scripta: propter
quod à Christo scripta non fuit in tabulis lapideis vel cartis,
sed in cordibus credentium per spiritum sanctum. p. 1. c. 1499. c.
Lex Christi, vtrum debuit tradi scripto sicut lex Moisaica. Et ar-
guitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argu-
mentorum. parte 5. col. 621. c.
Item parte 6. col. 11. c. Et extensus. col. 883. c. & 884. f.
Item parte 4. col. 801. b. & 1444. e.
Lex Moisaica fuit imperfecta respectu legis nouæ, quia primitiua.
parte 6. col. 87. c. Item parte 1. col. 661. c.
Lex quomodo sit bona, & quomodo mala. parte 6. col. 91. c.
Lex vetus non est causa peccati per se, & ostenditur hoc ratione.
parte 6. col. 91. c.
Lex aliquantulum fuit occasio peccati ex parte nostra dupliciter.
Vno modo ab interiori, alio modo ab exteriori. parte 6. col. 92. f.
Lex antiqua fuit prouocatiua iræ diuinæ dupliciter. par. 6. c. 60. e.
Lex quadruplex nature membrorum peccati Moysi. parte sexta.
column. 101. b.
Lex vetus non est causa peccati per se, & ostenditur hoc ratione.
parte 6. col. 53. a. b.
Lex noua dicitur nouitas spiritus, & quare. parte 6. col. 102. d.
Lex Moysi est lex spiritus, id est spiritualis, quia prohibet peccare,

sed non vitæ: quia non viuificauit remissis peccatis. parte 6.
column. 101. b.
Lex vetus vtrum suo tempore iustificabat. Arguitur pro, & con-
tra, cum responsione & solutione argumentorum. parte 6. co-
lum. 53. a. b. c. 54. d. e.
Lex Moysi sancta, & Dei, que ostendit malum, sed non tollit. Lex
spiritus que est lex fidei, & gratie, malum tollit. parte sexta,
column. 101. b.
Lex vetus, & si non conferebat gratiam, tamen peccatum ostende-
bat. parte 1. column. 1602. f.
Lex Moysi vocatur litera. Doctrina autem Christi verbum, quia
Moyses doctrinam suam tradidit scripto, non autem Christus,
quia lex euangelica est lex amoris, & ideo primo fuit scripta
in cordibus apostolorum, &c. parte 6. column. 1116. c.
Lex noua respectu veteris dicitur veritas: quia illa fuit figura, &
umbra illius. Dicitur etiam gratia respectu eius, quia quam-
uis lex vetus ex liberalitate diuina fuerit illi populo data, pro-
pter quod potest dici gratia largæ, &c. non tamen conferebat
gratiam iustificantem. parte 5. column. 1035. c.
Lex vetus dicitur lex factorum, lex autem noua dicitur lex fidei,
non tamen sic intelligendo quod patres veteris Testamenti fue-
runt sine fide, &c. parte 6. column. 488. f.
Lex vicissitudinem imperat vltionis, euangelium inimicitijs cha-
ritatem, odys benignitatem, maledictis vota persequentibus
patientiam, esurientibus etiam gratiam remunerationis im-
pertit. parte 5. column. 786. d. e.
Lex iusta est malis quos punit, bonis autem spiritualis est. parte 6.
column. 91. a.
Lex spiritus, est spiritus sanctus qui docet quid sit agendum, &
quid non, qui est dator vitæ, & hoc per Christum qui dat spiri-
tum. parte 6. column. 101. b.
Lex vetus carnaliter gustata affert mortem, quia commissæ, dura
animaduersione disringit, & quia culpam docet, sed non de-
lect. parte 3. column. 106. d.
Lex in quinque libris est quasi piscina in porticibus quinque, egros
habet, nec sanat: sed cum angelus. i. Christus venit, turbatur
aqua. i. Iudei crucifigunt, & sanat ur eger vnus. i. vnitas corpo-
ris Christi. parte 3. column. 950. f.
Lex est baculus per scrum Elisei missus, quo non surgit mortuus
sed venit ipse Eliseus. i. Christus: & cum vnus, & adultus con-
trahit magnitudinem suam seipsum exinanendo, & coaptat
se puero mortuo, & surgit mortuus, &c. parte 3. column. 951. a.
Lex vetus dicitur testimonium, eo quod decem precepta decalogi
fuerunt scripta in tabulis lapideis, ut in posterum essent in te-
stimonium diuine locutionis cum populo. parte 3. col. 1017. c.
Lex, testimonium, preceptum, & mandatum, differentiæ dicun-
tur. parte 3. column. 1325. c.
Lex, preceptum, testimonium, iudicium, iustificatio inter se dif-
ferentiam habent, & quam. parte 1. column. 1291. b. c.
Lex humana sicut dirigit in operibus iustitie, sic fides in operibus
iustitie diuinæ. parte 3. column. 1357. c.
Lex & mandatum differunt. Lex enim habet umbram futuro-
rum, non ideo mandatum vel iusticie, vel iudicia, umbra
sunt futurorum. parte 1. column. 1291. b. c.
Lex sapientis fons dicitur dupliciter. Vno modo, quia data est à
sapiente. Alio modo quia obseruati à sapiente. p. 3. col. 1661. a. b.
Lex vetus significatur per aquam amaram, cui si confessio crucis
& sacramentum iungatur, potabilis efficitur. parte 3. col. 2161. c.
Lex significatur per Lotum, quam quidam ex illa precreati, & sub
illa positi male intelligendo quodammodo inebriant, eaque
non legitime vtendo, infidelitatis opera pariunt. parte prima,
column. 248. c.
Lex vetus per lac significatur. Tradiderat enim illis legis manda-
tum dominus, quasi lac de vberibus duarum tabularum expres-
sum. parte 1. col. 233. a. b.
Lex vetus designatur per Moysen qua latebat clausa intra teg-
mina pice, & bitumine limta vilius, scilicet, & teris Iudeo-
rum sensibus sordebat oblita, vsque quo ecclesia veniret & as-
sumeret eam de luteis & palustribus locis intra sapientia au-
lus, & regalia recta. parte 1. column. 388. a. b.

Lex

Lex per Moysen virga castigantem Aegyptum, significatur, que
mundum decem plagis mandatorum corrigit. par. 1. col. 552. f.
Lex si alicui displicet secundum literam, quia in multis non vi-
detur habere consequentiam, ostendit ei Moyses petram que
est Christus, ut inde bibat & sitim reficiat. par. 1. col. 644. d.
Lex mystice intelligitur passio Christi spiritualiter pensatur,
diabolus vincitur & fugatur. Cum autem remittuntur ma-
nus, id est, precepta legis minus studiosè exercentur, hostis vi-
ctor insequitur. parte 1. col. 648. d.
Lex & prophetia significantur per lagana, euangelium per pa-
nes. Quantum enim distat inter soliditatem panis, & tenui-
tatem lagani, tantum inter euangelium & verba legis &
prophetarum. parte 1. col. 919. c.
Lex Moysi, quia adulterium morte punire iubet, an ideo crude-
lis: euangelium vero non corporaliter punire iubet, an ideo in-
deterius resoluatur ad hoc responsio. par. 1. col. 1183. c. 1184. d.
Lex dicitur domus Iacob & tabernacula Israel possumus dicere
prophetas. parte 1. col. 1356. d. e.
Lex ex aliqua parte obseruatur in fide Christiana, ut sunt pre-
cepta. Sacerdotium vero illud & sacrificia nullam partem ten-
nent hodie fidei Christiana. Et de hoc figura. par. 1. col. 1383. c.
Lex vetus myrrha comparatur: est enim amara in quinque libris
comprehensa nemini parcens. par. 1. col. 1453. c.
Lex & sacerdotium Iudeorum mortua sunt, & figurantur per
Moysen & Aaron, qui non potuerunt ad terram promissionis
ascendere, nec credentem populum de solitudine huius seculi
educere. par. 1. col. 1467. a. b. & col. 1648. f.
Lex & circumcisio vsque ad Christum & baptismi sacramentum
processit, ibique conclusio est, quia finis legis Christus. parte 1.
column. 1666. f.
Lex tempore suo gloriosa fuit, sed comparata euangelio abscon-
dita videtur & humilis. par. 1. col. 1694. f.
Lex secunda quomodo & quare dicitur Deuteronomius, cum non
sit alia ab illa que data fuit in monte Sinai. parte prima, co-
lum. 1699. b. 1640. e.
Lex vetus & noua dicuntur abyssus & concordant per doctrinam
prophetarum & apostolorum, de quibus fluente Dei manant.
parte 3. col. 727. c.
Legis nouæ eminentia respectu veteris ostenditur per similitu-
dinem artificis superioris seu presidentis ad inferiores mate-
riam preparantes. par. 6. col. 805. b. c.
Legis & euangelij differentia timor, & amor. Timor autem re-
spicit conditionem seruilem, Amor autem liberam. parte 6. co-
lum. 1273. c. Item parte 1. col. 919. c.
Legis euangelice perfectio ostenditur multipliciter. parte 6. co-
lum. 788. d. e.
Legis nouæ perfectio est per hoc, quod dicitur perfecta est domus
domini in omni opere suo. Ibidem.
Legis nouæ mysteria comparantur cere, qua tunc lucem reddit,
cum calore dissoluitur. par. 3. col. 576. e.
Legis amaritudo per gratiam euangelij dulcorata, & quod in
sacramentis legalibus latebat, in luce positum est. Vbi enim la-
tet ecclesia Christi & veritas? par. 3. col. 845. b.
Legis doctrina ante aduentum Christi in gente Iudea licet fue-
rit tamen per doctorem negligentiam in multis corrumpen-
tur, donec veniret ipse qui legem dedit, & per sanctæ trinita-
tis fidem, decalogum in Moysi & prophetarum scriptis spiri-
tualiter obseruandum doceret. par. 2. col. 921. b.
Legis Moisaica literam quam ille populus legalis assidua lectio-
ne resonabat, ac pro magno habebat, redemptor noster contriuit
ac sensum spirituale in ea intelligere eos docuit. p. 2. col. 945. c.
Legis superflua ob infirmitatem Iudeorum adiecta sunt. par. 4.
column. 643. b.
Legis figuram tenet Moyses, cuius tergum populus Indicus aspi-
ciebat, quia nihil mysticum nihil spirituale in lege voluit in-
telligere, sed superficiem tantum literæ: ideo eius facies abscon-
dita erat. i. vera & mera cognitio. par. 1. col. 847. a. b.
Legis scriptæ & legis gratie comparatio. par. 1. col. 1068. e.
Legis verba qui audit & assistit, vultu atque oculis intentus:
corde tamen & cogitatione vagatur: auersus est. p. 1. col. 568. d.

Legis sermo, in vultu cum velamine signatur, quia scientie glo-
riam habet, sed occultam, nihil perfecti oculis ad iustificatio-
nem habuit. Et significatur per vultum Moysi habentem, cu-
ius vultus in lege glorificatur, sed manus intra sinum missa,
leprosa facta est. Et quid per vultum & manum designatur.
par. 1. column. 868. e.
Ad legis obseruationem tria faciunt, simplotatio dinini auxilij,
conatus liberi arbitrij, euitatio mali confortij, & c. parte quin-
ta, column. 146. f.
Legis scientia qui gloriantur & lucem euangelij non capiunt, si-
gnificantur per noctuam. par. 1. col. 1540. e. f.
Legis finiende tempus & modus in sola Dei prescientia sunt ab-
scondita, nec profunditas sapientie Dei, vel secretum consilij
alicui pater. Et de hoc figura in Moysi, cuius sepulchrum non
cognouit homo vsque in presentem diem. par. 1. col. 1693. b. c.
Legis verba terminantur in denario numero. Denarius enim cõ-
stat ex binario, vel ex septenario & ternario, vel ex senario
& quaternario, & horum singulorum mysterium. parte pri-
ma column. 1519. b. c.
Legis obseruantia, temporibus gratie, supernacua insinuat. p.
4. column. 2373. b. c.
Legis Moisaica explanatio an & quomodo facta est in vndena-
rio dierum eudo per viam, cum talis explanatio requirit quie-
tem doctoris & auditoris. par. 1. col. 1459. b. c.
Legis puteum fodit Moyses, David, Salomon, & propheta libros
scripserunt veteris Testamenti, quos terrena & sordida imple-
uerat Iudeorum intelligentia. parte 1. col. 304. c.
Legis diuinæ meditatio in Meditari.
Legis opera bipertita sunt, partim in sacramentis, partim in mo-
ribus accipiuntur, & horum declaratio. par. 6. col. 488. c.
Legis triplex utilitas. Prima est puniio peccatorum, secunda ho-
minum cõclusio sub peccato, tertia introductio ad fidem Chri-
sti, &c. par. 6. col. 489. 490.
Legis sub titulo omnia que subscribuntur, in lege querere debeo.
par. 1. col. 1288. f.
Legis datio presupponit adunationem plebis, cui lex est danda.
parte 1. col. 1457. b. c.
Legis antiquæ firmitas vel duritia, significatur ferro, que sicut
ferrum omnia metalla domans contumaces rigore iustitie vel
domuit corripiendo, vel puniuit conterendo. par. 1. col. 1691. c.
Legis veteris homines ad eiusdem obseruationem inducebantur
per temporales promissiones & comminationes. Noua vero le-
gis homines, & precipue in primitiua ecclesia ad contemptum
temporalium inducebantur, quare & quomodo. par. 6. col. 115. c.
Legis figuram habet Iohannes Baptista qua prænuncia Christi,
pectoribus perfidorum, quasi carceribus luce vacuatis inclusa
tenebatur, ne plenum testimonium dominicæ dispensationis si-
ne euangelij attestatione proferret. par. 5. col. 796. e.
Legis & euangelij triplex ordo, ordo temporis, & dignitatis, &
& virtutis. Prioritate temporis, lex vetus prior est quam no-
ua, prioritate autem dignitatis est conuerso, & c. parte sexta,
column. 778. d. e.
Legis nouæ & veteris triplex differentia, videlicet ex tempore,
ex legislatore, ex modi tradendi diuersitate. parte sexta, co-
lum. 789. 790.
Legis iustitia suo tempore obseruata, non solum bona terra, sed vi-
tam æternam dabat. par. 5. 320. e. 940. d. 588. d.
Item par. 4. col. 1233. c. 1234. f.
Legis veteris imperfectio est, quia in ea promittebantur terrena, si-
militer comminabantur transgressores per penas temporales,
non perpetuas, sed lex Christi tanquam perfecta, bona sempi-
terna & spiritualia promittit. Similiter & de penis perpetuis
comminatur. par. 3. col. 1143. c.
Legis veteris imperfectio ostenditur quo ad templum materiale,
& etiam quo ad sacrificia in templo oblata. par. 4. col. 538. f.
Legis Moisaice imperfectio ostenditur multipliciter. parte sexta,
column. 789. 790.
Legis mandatum Christi non est contrarium, sed latius legem in
se continet, & declaratur exemplo. parte 5. column. 105. b.
Legis statutus quomodo illi subiectus sit, & quomodo non. p. 5. col. 377. c.
Legem

Legem significat fides, sicut botrus figurâ Saluatoris gestat: quia nec Christus sine lege, nec lex sine Christo. par. 1. col. 1440.e
Legem & prophetas utrum Christus impleverit, & non soluerit. Et arguitur pro & contra cum responsionibus & solutionibus argumentorum. par. 5. col. 103.b
Legem euangelicam Christus non scripsit in pellibus vel in tabulis metallicis, sed in humanis corâibus. par. 4. col. 798.
Legem cum euangelio seruare volens, cum patre Iudeo ingreditur ad puellam: Ita & pater Iudeus, & imitator Christianus, una fornicatione contaminantur, Christum putantes insufficientem. parte 4. col. 1950.d
Legem dedit Deus Moysi innocentiam nostrâ & agnitionis sue, quæ in decem verbis consistit scripta in tabulis lapideis digito Dei. par. 1. col. 666.e
Legem Dei cum audis recitari, inquiras semper, & dicas doctoribus. Quid est hoc? Et unde hoc trahitur. parte 1. col. 632.e.f
Legem naturalem scripsit Deus digito in cordibus hominû quam dedit humano generi, & in cunctorum mentibus scripsit: unde initia sumimus & semina quedam ad persequendam veritatem quæ si bene excolamus, fructum vitæ afferent nobis. par. 1. col. 1290.d.e
Non derelinquamus legem naturalem quæ scripta est in cordibus nostris, quæ est vox nostra, & quare. par. 4. col. 2192.d
Legem si spiritaliter intelligam, non vetus Testamentum nomen, illis tantum lex vetus est Testamentum qui eam carnaliter intelligunt. Illis vetus est & senit, quia vires suas obtinere non potest. Nobis autem qui eam spiritaliter exponimus semper noua est, & utrumque nobis nouum Testamentum est, non temporis ætate, sed intelligentiæ nouitate. par. 1. col. 1278.e.f
Qui Deum diligit, legem eius diligit. par. 3. col. 1382.e
Semper dies est meditandi in lege, qui autem in ea nesciunt esse, semper illis nox est. par. 1382.e
Quidquid sancte agitur meditari legem est. par. 3. col. 1383.a.b
Legem (ut Hebræi fingentes dicunt) dominus primo obtulit Iudæis & Hismelitis: sed ipsi noluerunt eam accipere, & tunc dedit eam filiis Israel in monte Sinai. parte 1. col. 1673.e
Legem necessario esse obseruandam ab omnibus discernit fribus & Pharisei, sed falsum dicunt: quia multi Gentiles sunt saluati, &c. par. 5. col. 380.e.f
Legem spiritaliter intelligens conuenire sermonibus Iesu, & in prophetis absconditam Dei sapientiam, ille videt Moysen & Eliam in gloria cum Iesu. parte 5. col. 289.b.c
Legem veterem quod dederit Deus per seipsum arguunt Iudei sicut nos dicimus de noua: & assumuntur argumenta eorum, & soluuntur. par. 6. col. 805.806.
Legem Dei esse in manu serui illius. Mirum quid inuenitur verbum hoc in epistola Artaxerxis, quo propheta solent uti. Et quare in prophetis ponitur. par. 2. col. 1319.b.c
Legem cautum erat imperatorum ne quis Iudeorum pedes inferrent in vrbes Iudææ post crucem domini, post vastatas vrbes Iudææ. par. 4. col. 17.b
Legem fratrem vetatur famerari fratrem non is solum qui ex eisdem natus est parentibus intelligendus, sed etiam qui fuerit eiusdem tribus, eiusdem sententiæ, eiusdemque verbi particeps. par. 1. col. 1600.e
Esse in lege, & esse sub lege quomodo differunt. par. 3. col. 433.a
Nisi meditarer in lege, periissem: sed quia per legem vino, non potest à memoria elabi. par. 3. col. 1382.e. Interl.
Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt. parte sexta, columna 72.e. Interl.
Legem legitime utendi multiplex est modus, ut secundum aliud iustus, & secundum aliud iniustus recte dicatur legitime uti lege. par. 6. col. 686.e
Leges Dei scriptæ in cordibus sunt ipsa præsentia spiritus sancti. par. 4. col. 798.e
Leges aliæ omnes præter euangelicam permittunt aliqua mala. parte 4. col. 241.e
Leges aliquæ fuerunt datæ à Deo Moysi ex causis emergentibus præter illas quas dedit pro ordinatione operi in communi, sicut imperator condidit leges. par. 1. col. 1381.e & col. 1383.e

Leges humane multa permittunt & etiam statuunt, quæ per diuinum iudicium sunt puniendæ. par. 1. col. 1609.c
Leges quinque sunt humane nature datæ. Prima in paradiso ante peccatum in prohibitione ligni. Secunda post preuaricationem & expulsionem de paradiso de multiplicatione humane propaginis. Tertia Noe ante diluuium de fabricanda arca. Quarta post diluuium, &c. Quinta Abraham de circumcisione, & significantur per quinque viros, &c. par. 5. col. 1085.d.e
Legis veteris ad nouam comparatio. par. 4. col. 417.b
Lia affligebatur ex quatuor, quia videbatur omnibus abiecta, à Rachele despecta, viro extranea, & à Deo neglecta & ideo dominus dedit sibi quadruplicem consolationem, scilicet de quatuor filiis. par. 1. col. 333.c
Libamen quid est. par. 4. col. 405.c. 1137.a.b
Item parte 1. column. 809.b.c
Libamentum dicitur oblatio propriæ de liquidis, ut de vino & oleo. par. 1. col. 952.f
Libanus mons in Phœnicia. Est & alius ubi Elias habitabat in terra promissionis. Et quid significat. par. 4. col. 272.d.e. 350.e. 487.b. Item p. 3. col. 2093.a. Et ab eo denominata est terra quæ quæ est circa montem illum. par. 1. col. 1461.c
Libanus significat tēplum quod erat in Ierusalem, quod in pluribus scripturis veteris Testamenti dicitur Libanus, eo quod factum fuit de lignis Libani. p. 4. col. 1203.c
Libanus apud Grecos & Hebræos mons dicitur & thus. parte 4. columna. 1899.b
Libanus est etiam arbor aromatica ramosa & valde gratiosa. parte 3. col. 1802. & col. 3095.b
Libano in terra promissionis nihil est excelsius, aut nemorosius. par. 4. columna. 2239.a
Libanum vocat Ezechiel regni densitatem. p. 4. col. 1310.f
Libanos Cedri vocat Isaias qui fastu occati intumescunt. par. 4. column. 47.a
Liber gradis quod dominus sumere precepit Isaiam, erat nouum testamentum. p. 4. col. 103.b
Liber quem denotat Ezechiel. cap. 3. quis. p. 4. col. 1096.e
Liber militie triplici modo dicitur, & quomodo. parte prima, columna 841.b.c
Libri significantur per digitos, & quare. par. 1. col. 738.e.f
Liber qui dicitur de infantia Saluatoris reprobatu est tanquam ab hæreticis confictus, ut patet in decreto Gelasij. parte quinta, column. 1005.c
Liber bellorum domini quis sit. par. 1. col. 1313.c
Liber iustorum de quo. 2. Regum. 1. fit mentio, non habetur apud nos, nec multi alij libri. parte 2. col. 517.c. & col. 520.d
Liber secundus Machabeorum est quadam abbreviatio cuiusdam magni voluminis à Iasone Cireneo conscripti habentis quinque libros partiales, in quibus facta Iudæ Machabæi & eius sociorum diffuse tractantur. parte 4. col. 2381.c
Liber secundus Machabeorum quantum ad eius præfationem reputatur à multis apocryphus. parte 4. col. 2395.b.c
Liber vitæ dicitur prædestinatio, sicut & sacra scriptura diuinitus reuelata liber vitæ dicitur. par. 2. col. 1495.c
Liber diuine prædestinationis dicitur liber vitæ agni, ratione deitatis, & etiam ratione humanitatis, in quantum omnes prædestinati saluantur in fide mediatoris. parte sexta, columna 1590.f
Liber diuine prædestinationis in die iudicii aperietur, sic dictus metaphoricè, quia tunc apparebit manifestè omnibus qui erunt ad beatitudinem assumendi & qui non. parte sexta, columna 1605.c
Liber mortis an dicendum sit sicut liber vitæ, &c. parte tertia, columna 1517. 1518.
Liber vitæ & mortis quis sit, & quæ in eo scribuntur. parte tertia, columna 1513.c
Liber Tobie licet recipiatur in ecclesia ad legendum pro ædificatione, tamen non est efficax ad probationem alicuius dubij. p. 2. columna 429.c
Liber sapientiæ non est de canone, ideo non sumitur efficax argumentum de eo. parte 3. col. 1970.f

Liber

Liber Enoch de quo Iudas apostolus assumit testimonium apocryphus deputatur. parte 6. col. 1442.f
Liber Canticorum secundum Hebræos, est de Deo & ecclesia Israel, de Aegyptoeducta per ipsum. par. 5. col. 30.f
Liber Canticorum totus procedit parabolice, nec tamen apparet lucide quibus personis determinatè parabola secundum sensum literalem sint applicanda. par. 3. col. 1817.c
Liber Ecclesiasticus post reditum captiuitatis Babylonica scriptus est. parte 3. 2221.
Liber Ieremie combustus est, cuius causa habetur. parte quarta, columna 827.a
Libri Machabeorum ab ecclesia recipiuntur propter auctoritatem, & non libri Iosephi. par. 4. col. 2026.d.e
Liber habet similitudinem speculi, quia sicut in speculo apparent forme sensibiles: sic in libro relucent intelligibiles veritates, unde & diuina præsentia, in qua relucent omnes virtutes, liber vocatur, in quo libro legerunt sancti apostoli & prophete & alij sancti. par. 1. in præfatione de libris Canonicis.
Liber Dei dicitur quandoque notitia diuina generaliter sumpta, prout se extendit ad prædestinationem & scientiam, ubi omnes sunt scripti. par. 3. col. 1513.c
Liber vitæ potest dici tripliciter, sicut & liber militie. parte 1. columna 841.b.c
Liber vitæ est prædestinatio à qua nullus scriptus simpliciter deletur, quia finaliter saluabitur, tamen secundum quid deletur quando cadit à iustitia, & rescribitur gratia recuperata. par. 6. col. 2486.e. 600.f. & 1354.d.e
Liber viuientium est prædestinatio diuina, & an aliquis possit deponi de illo libro. par. 3. col. 938.d
Liber vitæ quid sit, & qui sunt in eo scripti secundum diuinam prædestinationem, & qui secundum præsentem iustitiam. parte 6. col. 600.f
Liber Numeri quare sic dicitur literaliter & mysticè. parte 1. columna 1155.a.b
Liber Deuteronomius in templo repertus est decimo octauo anno Iosue. par. 4. col. 1068.f
Liber Deuteronomij secundum Hebræos fuit scriptus à Moysè, excepto ultimo capitulo, quod scripsit Iosue post mortem Moysi. parte 1. col. 1457.b
Liber Iob totus rhetoricus, cuius modus est sententiam eandem pluribus modis explicare. parte 3. col. 132.f
Liber Psalmorum totam scripturam continet per modum laudis, qui scriptus est per Esdram prophetam, qui legem combustam à Chaldeis reparauit. parte 3. col. 415.a. 416.d
Liber unus est, liber duodecim prophetarum apud Hebræos. Augustinus verò duodecim libros nominat. par. 6. col. 1060.d
Libri bellorum domini Numer. 21. vocantur non qui ante libros Moysi iam scripti erant, sed qui postea erant scribendi. parte 1. columna 1319.b
Libri quinque legis figurantur per quinque equites qui in equis apparuerunt cum frenis aureis decori, & quare. parte quarta, columna 2548.e
Libri quinque designantur per quinque vestes, qui tabulas tabernaculi continent. par. 1. col. 761.b.c. & col. 900.f
Libri quinque Moysi, per quinque panes significantur. parte 5. columna 822.f
Libri quinque Moysi per columnas quinque tabernaculi designantur, & quare. par. 1. col. 367.c. 368.f
Libri quinque de quo mysticè tractent & considerent. parte 1. columna 853.c
Liber legis quare diuisi sunt, cum historia tempore indiuisa sit. parte 1. col. 902.e. & col. 903.b.c
Libri sacri per spicas significantur, in quibus sunt semina verbi Dei. parte 5. col. 508.f
Libri à philosophis traditi si comparentur ad libros sacre scripture, magis dicendi sunt libri mortis quam vitæ, propter finem quem habent, & quare, & quomodo. par. 1. in præfatione de libris Canonicis.
Libri philosophici à Græco in Latinum translati multa retinent vocabula Græca, sicut byle cenith, &c. par. 3. col. 61.b.c

Libri sacre scripture sunt reuerenter tractandi exemplo Iudeorum qui magnam reuerentiam faciunt libris veteris Testamenti. parte 5. col. 849.c
Libris veteris Testamenti Iudæi hanc reuerentiam faciunt, quod nullo modo sederent iuxta illos, sedendo ita alie sicut illi sunt positi. parte 5. col. 749.c
Libri Nitha propheta & Abia Silonitis nec apud nos, nec apud Iudeos habentur. par. 2. col. 1074.f
Libri de quo delentur peccatores & iniqui non est lex, ut dicitur Ra. Sa. sed liber vitæ. par. 1. col. 836.f
Libri per Esdram prophetam restaurati post vastationem bibliothecæ à Chaldeis, sunt pauci unde non habentur: Liber iustorum, Liber bellorum domini, Liber carminum Salomonis, &c. parte 2. columna 517.b.c. & columna 1036.b.c. & column. 1134.e & columna 1230.e
Libri David, Daniel, Iob, quare inter prophetales libros non computantur, nec inter legales. parte 3. col. 423.a.b.c
Libri prophetales secundum Hebræos incipiunt à libro Iosue, sed secundum expositores nostros incipiunt libri historiales. parte 2. column. 8.e.f
Libri Machabeorum quamuis non sint canonici, tamen maioris auctoritatis sunt quam Iosephi. parte 4. col. 2211.c
Libri duodecim prophetarum in vno volumine coarctantur. Et quare in præfatione de libris Canonicis.
Libri omnes diuine scripture, quia consentiunt, unus liber sunt. par. 3. col. 2027.a
Libri veteris & noui Testamenti septuagintaduo sunt. parte 2. columna 1106.f. & col. 1115.a
Libri canonici veteris Testamenti sunt viginti duo ad numerum vigintiduarum literarum Hebræorum in præfatione de libris Canonicis.
Libri veteris Testamenti correspondent libris noui Testamenti. par. 1. column. 2.d
Libri Hebræorum notabiles vete. Test. sic habentur scripti, quod in vna columna ponitur Hebraicum purum, & Chaldaicum scriptum à Ionatham literis Hebraicis in altera, & vtuntur Iudæi isto Chaldaico quasi pro expositione, & quare. par. 6. columna 2695.a
Libri Hebræorum qui sunt extra Bibliam pro magna parte scripti sunt in idiomate Syriaco, literis tamen Hebraicis, quod de facili potest fieri, quia litera hic & ibi sunt eiusdem numeri & soni differentes tantum characteribus. par. 6. col. 2695.c
Libri viginti quatuor apud Hebræos qui sunt in canone scripture rum significantur per vigintiquatuor seniores in Apocalypsi in præfatione de libris Canonicis.
Libri veteris Testamenti ab Hebræis diuiduntur in tres partes: scilicet in legem, in prophetas, & in agiographa. p. 2. column. 21.c
Libri canonici veteris Testamenti à Iudeis recepti, sunt apud eos multipliciter conscripti. Vno modo purè Hebraicè. Alio modo Hebraicè, sed non purè, videlicet sermone Chaldaico, sed literis Hebraicis. parte 6. col. 2695.a
Libri veteris & noui Testamentorum secundum aliquos Latinos diuiduntur in libros legales, historiales sapientiales, & prophetales. Quot & qui in singulis istis comprehenduntur. parte 6. columna 2695.a
Libri non canonici differentiam inter se habent. Sunt enim aliqui maioris auctoritatis, & aliqui minoris, & qui sint tales. p. 2. col. 1495.c
Libri sacre scripture qui canonici nuncupantur, tante sunt auctoritatis, quod quicquid ibi continetur verum tenetur firmiter & indiscusse. parte 2. col. 1495.c. & par. 1. in præfatione de libris Canonicis.
Libri qui non sunt de canone, recepti sunt ab ecclesia, ut ad morum informationem in ea legantur, tamen eorum auctoritas ad probandum ea quæ in contentione veniunt, minus idonea reputantur. parte 2. ibidem.
Libri qui non sunt de canone sunt isti, scilicet liber Sapientiæ, Ecclesiasticus, Iudith, Tobias, & libri Machabeorum, liber Baruch, &c. par. 2. ibidem.
Librum de Hebraicis questionibus super Genesim edidit Hieronymus.

Hieron. sed liber Hebraicarum questionum super libros regum dicitur non esse Hieronymi, sed cuiusdam Iudæi, &c. parte 2. columna 374.c.f
Et expressius quis illius autor fuerit. col. 1223.a
Libris veteris Testamenti, videlicet legalibus, historialibus, sapientialibus, & prophetialibus, qui libri correspondant noui Testamenti. Item par. 6. col. 1445.c
Libris suis Hebraei à principiis librorum nomen imponunt. parte 5. col. 32.a. Item par. 3. col. 1509.c
In libro vitæ dicuntur aliqui scribi dupliciter. Vno modo simpliciter. Alio modo secundum quid. par. 1. col. 835.c
Libro vitæ inscribi vel ab eo deleri, quomodo & quando fiat. parte 6. columna 126.d
Libros legis & prophetarum prius ignotos, Christus post resurrectionem mane factam ad instructionem ecclesie concessit. Et dicuntur panes, sed ipse est panis in Euangelio. parte prima, columna 635.b.c
Libros legis domini secundum Rab. Sal. cum Achaz quereretur ad comburendum, liber Deuteronomij fuit absconditus in muro templi, & sic cum repararentur muri templi, fuit inuentus. parte 2. col. 759.c. Item parte 4. col. 1008.f
Libros sanctos scripserunt episcopi & doctores, qui ordinati fuerunt per singulas vrbes, quibus abundante fame verbi, & deficientibus doctoribus, indigentiam nostram reficeremus. parte 1. col. 405.a
Libros Dei scindunt comburanturque igni, qui per cupiditatis ignem legis Dei sinceritatem heretica prauitate discindunt. parte 4. col. 229.a
Ligros gentium damnatorum aliqui Christiani reprehensibiles non solum reuerentius tractant quam libros veteris Testamenti, sed etiam quam nouum, & etiam quam sacra euangelia. par. 5. col. 749.c
Libellus repudiij pro uxore dimittenda quomodo fuit licitus. parte 5. columna 112.f
Libellus repudiij non fuit concessus, ut per se esset licitus, sed ad maius malum euitandum. par. 1. col. 1602.f
Item parte 4. col. 2192.f
Libellus repudiij quare datus fuit, & ob quas causas. parte 5. columna 328.d.e.f
Libelli conscriptio repudiantibus erat iniuncta, licet repudiatio non esset iniuncta, sed tantum permessa. par. 1. col. 1601.c
Libelli repudiationis forma que erat, & an causa repudiij in libello erat scripta. par. 1. ibidem.
Libellum repudiij quare Moyses permisit. par. 5. col. 112.f
Libellum separationis apud Hebreos dabant uxoribus suis viri procedentes ad bellum, ut liberius possent contrahere, si viri in prelio morerentur. Sed quid veritatis hoc dictum contineat aduerte. par. 2. col. 575.c. & col. 578.e.f
Liberat Deus sepe per homines, & liberat aliquando per semetipsum. par. 3. col. 2228.f
Liberare hominem de famis periculo melius est, quam sacrificium Deo offerre. par. 5. col. 217.a.b
Liberare à demone homines possunt, sed in Dei verbo resurrectionem mortuis imperare, solius est diuine potestatis. parte 5. columna 752.e.f
Liberatus ab aliquibus tentationibus demonis & timens de futuris, agit gratias de liberatione precedenti, & oret liberari de sequenti, & congruit ad hoc psalmus cxiij. par. 3. col. 1318.f
Liberata à Deo magnifice communitas fidelis vel persona singularis, de afflictione magna corporali, temporalis, vel spiritali, ex hoc ad Dei laudem deuote excitetur. p. 3. col. 1003.b.c
Liberatorum diuinitas à periculis & angustijs inuitatio ad gratiarum actionem, ut sunt deuotio, captiuatio ab hostibus, infirmitas corporalis, tempestas in mari à Deo missa, &c. parte 3. columna 1261.c
Liberatio duplex: Prima Iudeorum à captiuitate Babylonica, Secunda fidelium omnium. Et prima figura secunda est, & secunda tertia. par. 4. col. 403.c. Item par. 3. col. 1085.b
Liberatio Babylonica an fuerit gloriosior & compendiosior Aegyptiaca. par. 4. col. 705.b.c. 706.e.f

Liberatio populi Christiani mirabilis à Saracenis à signo celitus dato. par. 3. col. 993.c. & col. 977.c
Liberatio hominum à periculis spiritualibus, s. à cultura idolorum ab heresi, à desperatione, à periculo, quod est in regimine ecclesie & pro eisdem inuitatio ad diuinam laudem. p. 3. col. 1261.c
Liberatio à captiuitate Babylonica fuit figura liberationis per Christum fienda. par. 3. col. 1138.f
Liberatio regni Iudæe à persecutionibus fuit signum figuratum saluationis mundi fienda per Christum. p. 4. col. 95.c
Liberatio populi Israel de Babylone facta per Cyrum fuit figura liberationis à potestate demonis per Christum facta. parte 4. columna 399.c
Liberatio populi Israel per Cyrum fuit signum & figura liberationis fienda per Christum. par. 4. 303.c
Liberatio particularis fuit figura & signum liberationis generalis totius populi Israel fienda per manum Moysi qui non peccauit, Aegyptium propter Hebræum interficiendo. par. 6. col. 1052.e.f
Liberatio Christiani populi & ecclesie per orationes bonorum de persecutionibus imperatorum Romanorum summo pereflagiatur. par. 3. 1603. & col. 1109.b.c
Libertas predicandi & confessiones audiendi pauperum religionum frequenter rescinditur & impeditur in preiudicium communis populi. par. 4. col. 2148.f
Libertas domum facit, seruitus carcerem. par. 3. col. 1549.c
Libertas qua liberati sumus à Christo, est peccatorum remissio, & fidei per dilectionem operantis iustificatio. par. 6. col. 508.d.e
Libertas maxime est desiderabilis à creatura rationali. parte 5. columna 608.e.f
Libertas arbitrij in malis imminuitur, & virtutes auferunt, quod non fit in bonis. par. 3. col. 1034.f
Liberalitas politica habet medium, sed infusa excedit hoc medium. parte 6. col. 414.f
Liberalitas est medium inter auaritiam & prodigalitatem. par. 3. col. 2149.f
Libertatis cura magna est apud Israelitas. Et nos qui serui peccati sumus in libertatem in septenario reuertamur. parte 2. columna 66.d.e
Libertatem arbitrij in Christo nō tollebat, quod sciebat passionem suam determinatam à Deo patre, à cuius determinatione non poterat declinare. 5. col. 431.c
Liberum arbitrium secundum sententiam sanctorum tempore nature lapsæ non potest diu vitare peccatum mortale, antequam reparetur per gratiam. par. 6. col. 911.c
Liberum arbitrium homo ita violauit, ut iā sine Dei gratia, bonū per se agere nō possit, enitatur laborare ad virtutes. p. 1. col. 832.d.e
Liberum monstratur hominis arbitrium. Dei est vocare, nostrum credere, ipso tamen adiuuante ut iusti voluntatis premium consequantur. par. 4. col. 405.a
Liberum arbitrium nihil agere in meritorio opere, sed totum esse à Deo, &c. Error est. parte 6. col. 375.c. 460.d.e
Liberum arbitrium conseruatum. par. 4. col. 1159.a
Liberum arbitrium esse in homine. p. 4. col. 1317.b
Liberum arbitrium seruatur, nec ex prescientia Dei, quasi facere quid, vel non facere, necessitate cogitur. par. 4. col. 773.a
Liberum arbitrium & angelo & homini Deus permisit ad vniuersa, & quare. parte 4. col. 1063.b
Liberi arbitrij habilitatem ab bonum diminuit multiplicatio peccatorum. parte 4. col. 1179.c
Homo non potest regi libero arbitrio sine misericordia & iustitia Dei. parte 4. col. 258.d.e
Liberam voluit dominus esse nostram religionem, sed malitia eorum adeo seruilibus premunt oneribus, ut tolerabilior sit conditio Iudeorum: qui non humanis presumptionibus, sed diuinis subiunguntur institutis. parte 4. col. 2211.c
In liberalibus studijs cum locum recitare, vel locutionem, vel laudem vel alias per ordinem materias audierimus ex materia nomine, profectum adolescentis aduertimus. p. 1. col. 1433.c
Libidinis vi, mens in corpore carnalis fornicationis intantum captiuatur, submergitur & absorbetur, ut in ipso momento nihil aliud cogitare homini liceat. par. 6. col. 241.a

Libidinis

Libidinis reumatibus si quis inundatur, & luxuria astibus circumlucitur, non dicitur stare, sed sedere. par. 1. col. 1343.c
Libidinem & carnis concupiscentiam Apostolus non laudauit, dicens vsum famina esse naturalem. par. 6. col. 28.c
Libidinum incentiua frequenter impetunt castitatem. parte 1. columna 396.a. Interl.
Libidinosum aliquando turpis sermo demonstrat. p. 4. col. 1139.b
Libya est quadam pars que proprie dicitur Libya, quamuis hoc nomen vniuersæ Africa competat. par. 2. col. 72.d.e
Libye populus qui erat subiectus regi Assyriorum, & est in extremo fluminum Aegypti vocatur musca, & quare. par. 4. col. 91.c
Licentia multa ratione necessitatis, qua alias non liceret. parte 2. columna 1239.c
Licere potest aliquid & non expedire, expedire autem quod non licet, nō potest. p. 6. col. 239.a. & super hoc quedā distinctio. ibid.
Licere nunquam dicitur quod prohibetur. ibidem.
Licentiam redeundi in Iudæam dedit Cyrus Iudæis. p. 4. col. 1044.b
Licinius primus fuit Christianus pacificus, tamen cito postea factus est persecutor eorum. par. 6. col. 2523.c
Licinius post mortem Constantini persecutus est ecclesiam, & postea Iulianus apostata. Licinius in bello fuit deuictus, & apud Thessalonicam capite truncatus: Iulianus à sancto Mercurio lancea fuit transfixus. par. 4. col. 435.c
Licetum aliquod de se fit illicitum ratione alicuius circumstantie. par. 2. col. 1632.d.e
Licetum est aliquando sentire contrarium in dictis sanctorum, sed quomodo. par. 5. col. 288.e.f
Lidda est ciuitas Palestina in litore maris magni sita. parte 4. columna 2428.d
Lignum quoddam, s. anchiton, cum plus arserit, mundius fit. parte 1. col. 773.a
Lignum quo Moyses aquam amarā indulcauit crucem Christi figurabat. par. 1. col. 629.a.b
Lignum precepto conditoris lymphā mutauit in saporem. p. 1. col. 629.a
Lignum vitæ vocatur lignum passionis Christi. par. 4. col. 1338.e
Lignum ostensum Moysi secundum aliquos erat de natura sua amarum, & sic fuit ibi maius miraculum inquantum per eius immisionem dulcorata sunt aquæ, & facta potabiles. parte 1. col. 628.f. Item par. 3. col. 1843.c
Lignum pomiferum denotat omne lignum faciens fructum. parte 1. columna 17.c
Lignum vitæ in medio paradiso, &c. quomodo & qualiter sit. parte 1. col. 67.a
Lignum vitæ homini datum est ad restaurandum vitam eius, & ad impediendum senectutem. par. 3. col. 184.f
Lignum scientie boni & mali dictum est, ut per illum homo experiretur quanta esset distantia inter bonum obedientie, & malum inobedientie. parte 1. col. 69.a
Lignum scientie boni & mali erat corporale, sicut alie arbores, nec cibo noxiū. Qui enim fecit omnia bona valde, nihil mali in paradiso statuit, &c. par. 1. col. 67.a
Lignum esse scientie boni & mali, quomodo intelligere potuit homo, qui vsum mali nesciebat omnino. par. 1. col. 70.d
Lignum offensionis dicitur vetitum, per cuius concupiscentiam humanum genus incurrit mortem: sic per concupiscentiam auri incurrit cupidi mortem peccati. par. 3. col. 2130.f
Lignum præsens de vitæ signat hominem inbabilem ad bonū. parte 4. columna 679.c
Lignum viride quod desiccatum est, significat populum Iudaicum pro maiori parte manentem in sua infidelitate, sed lignum aridum fronde scens, significat gentilem populum fructificantem per fidei susceptionem. par. 4. col. 1121.b
Lignum vitæ est Christus quo beati fruuntur. p. 6. col. 1474.f
Lignum dominica crucis qualiter est inuentum, & à quibus personis, & etiam unde ortum habuit. par. 5. col. 1102.f
Lignum sanctæ crucis, ubi & per quem platurum, & de eius mirabili operatione. ibidem.
Lignum Iesu Christi missum in panem quomodo sermonem, siue verbū & aquam amarā, legem. s. dulcorauit. p. 4. col. 637.a.b
Lignum propter trophæum dominica passionis congruit sacra-

mentis. par. 2. col. 1377.a
Ligno, non est in Hebræo, nec in Græco, nec in translatione Hieronymi, cum dicitur in psalmo, Dicite in Gentibus, quia dominus regnauit. Sed est additio, &c. Quare hymni ecclesiastici versus impleti sunt qua concinit Dauid, &c. secundum additionem conscriptus est. par. 3. col. 1184.f
Ligna sethim ad faciendū tabulas tabernaculi & arca & mensa, & aliqua alia, quam Iob fecit asportare in desertum, & unde habuit. par. 1. col. 729.c
Ligna altaris holocausti quomodo tanto igne vicino incombusta permanere potuerunt, &c. par. 1. col. 773.a
Ligna ungere super se regem dicitur prouerbialiter. p. 2. col. 24.b
Ligna Libani pro tabernaculo, unde, & à quo dicta sunt. parte 3. columna 1843.c
Lignorum aridorum collectio Numerorum 15. quid significet. par. 1. col. 1271.b.c
Lilium comitante odoris gratia, candidum colore foris, intus anrosum ostendit. par. 3. col. 745.b.c
Limbus sanctorum est superior pars inferni. par. 1. col. 382.a
Limbus sanctorum ante Iacob iam receperat multos. parte 1. columna 363.c. 364.f
Ad limbum inferni descendebant sancti patres, quamuis essent mdati ab originali & actuali peccato, & quare. p. 6. col. 101.c
Lumina Hebræorum in transitu sanguine tingi cur iusserit Deus. par. 1. col. 587.a.b
Luminis unctio in transitu Aegypti quid nobis significet. parte 1. columna 599.d
Linea accipitur pro chorda latomi. par. 4. col. 1887.c
Linea quam posuit Deus in Israel que fuerit, nam per ipsam designatur diuina iustitia tortuositatem culpe emendans per penam. par. 4. col. 1889.f
Lineamenta vniuersa & rugæ vestis Iesu in saxo tanquā sculpta cernuntur, ut dicitur, dum per medium illorum de rupis vertice descenderet. par. 5. col. 753.b
Lineamenta corporis non sunt in Deo, sicut intellexerunt Iudei, & aliqui Christiani simplices, qui Anthropomorphitæ dicti sunt. par. 4. col. 526.d.e
Lingua vnaquaque aliquid proprietatis habet quod apud alias videtur viciosum. par. 1. col. 880.e
Lingua Hebraica maxime distat à lingua Romana. parte prima, columna 1567.a. 1568.d
Lingua Hebraica & Syriaca sunt valde propinque, & homines notabiliter literati magis utebantur lingua Syra quam Hebræa, unde & libri eorum qui sunt extra Bibliam, pro magna parte scripti sunt in illo idiomate, literis tamen hebraicis quod de facili potest fieri, quia literæ hic & ibi sunt eiusdem numeri & soni, differentes tamen characteribus. p. 6. col. 982.f
Lingua Hebraica licet sit vna, tamen variatur secundum diuersitatem prouinciarum, & vnaquaque prouincia & regio habet proprium loquendi sonum, quem mutare non possit. parte 5. col. 442.f & col. 644.c. Item par. 2. col. 117.c.d
Item parte 6. col. 982.f
Lingua dicitur loquela per linguam formatā. par. 1. col. 1567.a
Lingua potest dici quelibet signorum prolatio, qua mens aliquid concipit. parte 6. col. 318.e
Lingua Christi in eo quod dixit, Sermonem quem audistis non est meus, &c. non mouebatur ad loquendum ex conceptione anime, nisi secundum quod anima mouebatur ab ipsa diuinitate. parte 5. col. 1283.c
In lingua vna sola, s. Hebræa predicabat Christus. apostoli autem predicabant in omnibus linguis, & ideo prædixit Christus, Et maiora horum faciet. par. 5. col. 1313.c
Lingua & digitus metaphoricè dicuntur in animabus separatis. par. 5. col. 923.c
Lingua deseruit in duobus, s. gustu & loquela, quibus punitus est diues. parte 5. col. 923.c
Lingua eo quod sita est in lubrico, male corrigibilis est à multiloquio, & per consequens à stultitia. parte 3. col. 1728.f
Lingua cum nō restringitur, nequaquam ubi ceciderit, iacet, sed semper ad deteriora descendit. par. 3. col. 231.a.b
Lingua,

Lingua membrum scilicet quod mouemus in ore, cum loquimur signa rerum dantur, non res ipse proferuntur. par. 6. col. 318. e
Lingua suauiter docens, multo plus confortat intellectum quam vinum & musica cor. par. 3. col. 217. f
Lingua erudita que sit fratres instruere & corrigere, est bona merces. parte 3. col. 222. f
Lingua inflammata à gehenna qui murmurat vel detrabunt, ignis domini iuste ultionis in futuro illos exurciat. parte 1. columna 123.4. e. f
Lingua tertia vel media quam mala est, & quot mala ex ea proueniant. parte 3. col. 211. e
Lingua iniuriatur, cum ad detractionem proferendam applicatur, quia per hoc penam meretur. par. 3. col. 188. f
Lingua infuit multipliciter, quod probatur per triplex exemplum. animale, artificiale, & naturale. par. 6. col. 1231. c
Perfectus est vir qui non peccat in lingua. par. 3. col. 700. e. Interl.
Lingua Christi vel Dei dicuntur apostoli & predicatorum. parte 3. col. 68. e. 676. d
Lingua angelorum que & qualis dicatur. par. 6. 317. a
Lingua loqui quid sit. ut Apostolus ait, & quot modis contingit. parte 6. col. 318. e. f
Non frustra est lingua in verbo, quia facile labitur. p. 3. col. 700. e
Lingua leuis ad loquendum, est signum leuis mentis, & hoc est malum, & nota quare. parte 3. col. 123. c
Lingua prauorum bestiarum, ferocitate, volucris leuitate, serpentibus virulentia precelit. par. 6. col. 1299. b
Lingua serpentis fuit mota ad loquendum virtute demonis. Sed lingua asine Balaam mouebatur per bonum angelum: neuter tamen intelligat verba formata, sed solum angeli mouentes linguas eorum ad formationem verborum. par. 91. b. c
Lingua per Adam primitus data. i. Hebraea mansit in confusione linguarum in ea parte hominum, que non angeli vel principis, sed Dei portio est. par. 1. col. 129.4. e
Lingua Hebraea sola fuit ante confusionem turris. parte prima, columna 179. a
Lingua Hebraica fuit prima & communis omnibus usque ad adificationem turris Babel. par. 4. col. 200. f
Lingua postquam leuitate usa conuincitur, quid restat nisi ut continendo refrenetur? parte 3. col. 379. c
Lingua inter epulas splendida magis relaxatur ad loquendum inepta. parte 5. col. 923. c
Lingua mendax qui quid simulat, hoc quasi verum esse manus operis ostendit. par. 4. col. 1599. a
Lingua principales fuerunt tres. Hebraica, Græca, & Latina, istis tribus titulus positus super Christum crucifixum scriptus est. parte 5. col. 942. f. & 1312. f
Lingua sicut per rebellionem ad Deum fuerunt diuisa, sic per infusionem spiritus sancti fuerunt unita. par. 6. col. 991. c
Lingua vel loquacitas in malum ostenditur ex quatuor, quia inficit communiter, multipliciter, incurabiliter & immutabiliter. parte 6. col. 1281. c
Lingua adulantium, in Adulantium lingue.
Lingua ostium sit quod modo claudatur, modo aperiatur. parte 3. columna 96. f
Lingua in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus. p. 5. col. 514. d
Lingua in fluxu eloquia relaxare, est aquam dimittere. parte 3. columna 1677. a
Per linguam cuncta fere facinora aut cōcinnantur, aut patrantur, aut defenduntur. par. 6. 1281. c
Lingua imprestita unus angelus uni homini, alius Aegyptiam, alius Græcam, & sic fortasse diuersarum gentium ipsi principes fuerunt, qui lingue & loquela videbantur autores. parte 1. columna 1295. a. b
Lingua qui non refrenat, concordiam dissipat. p. 3. col. 1677. a
Qui in lingua magis delinquit, in ea plus arsurus esse perhibetur. par. 3. col. 1689. b
Lingua qui laxat in fluxu loquedi caput est iurgiorum. p. 3. col. 96. f
In linguarum diuisione nihil nouum fecit Deus, sed dicendi modos & formas loquelarum diuersis gentibus diuisit, & c. parte 1. columna 181. b

Linguarum donum representatur per epistolam & euangelium. Et in hoc seruatur in ecclesia consuetudo de numero loquentium. par. 6. col. 235. c
Linguarum varietas qualiter est & qualiter, non. parte sexta, columna 322. d. e
Lingua diuersas in hominibus & loquelas diuersi angeli operati sunt (ut putandum est) in confusione linguarum. Venite (inquit Deus) ad angelos, confundamus linguam eorum. parte 1. col. 1049. e
Lingua aduersantium incipit pati, qui seculo contempto, soli haerens Deo, cogitat proficere, has qui non patitur, nondum proficere conatur. par. 3. col. 1417. a
Linguis malorum non multum attendendum est. parte tertia, columna 1789. c
Linguis variis loquuntur & orantes & predicantes, & quomodo. parte 6. col. 491. c
Linguis variis locuti sunt apostoli, & quotuplici modo hoc intelligi possit. parte 6. col. 991. a
Lini natura. par. 4. col. 679. a
Linum de terra procreatum multo labore ad candorem vestis peruenit. parte 2. col. 577. c. & col. 1081. a
Linum signat mortificationem carnis. par. 3. col. 1741. c
In lippis pupille sanae sunt, sed humore defluente palpebrae grossescunt, cuius crebra infusione acies etiam pupille vitiantur. parte 1. col. 1095. a
Lis proprium est rusticorum. parte 6. col. 693. a. b
Litibus eum interesse in foro, culpa non caret, qui in cathedra Moysi magister vult appellari. parte 5. col. 608. f. & col. 961. a
Littera legis humi posita est & deorsum. Non ergo ascendit qui hominem legis sequitur. Sed si ascenderit ad spiritum de littera, ascendis locum excelsum, quem à Deo in hereditatem accipies. parte 2. col. 10. d
Littera occidit, que qualis & quare. p. 6. col. 375. b
Littera legis dicitur vas fictile, & quare. par. 1. col. 1283. a
Littere legis prima facies amara est, que circuncisionem precipit & sacrificia & cetera, que omnia tanquam amaram nucis corticem projice. par. 1. ibidem.
Littera & spiritus alio modo dicitur lex & gratia. p. 6. col. 375. b
Littera c. sicut ponitur pro centum, & l. pro quinquaginta, & sic de aliquibus, similiter in Græco littere aliqua ponuntur pro numeris. parte 6. col. 1597. c. 1598. f
Littere papales hanc habent clausulam, Nulli omnino hominum liceat, & c. si quis autem attentare presumpserit, & c. parte 2. columna 1309. c
Littera in tabulis decem preceptorum quomodo fuerunt, & c. par. 1. columna 865. c
Littera Elia propheta de occisione fratrum que fuerunt oblata Ioram post translationem Elia. parte 2. col. 1210. f
Littera commissa à rege Zorobabel, fuerunt de quatuor, de securo transitu, de lignis habendis de Libano, de libertate concessa, de pecuniis à rege concessis. parte 2. col. 1434. e. f
Littera antiquitas annulo proprio signabantur. parte 1. col. 393. d
Littere omnes apud Græcos verba & numerum significant. parte 6. col. 597. a
Littera operimentum veteris legis discute, in quo tegitur sacramentum incarnationis Christi, & cum cognoueris, inde tibi salutem promissam humiliter ad auxilium eius confuge. par. 2. columna 297. a
Littere priores Hebraeorum quas Moyses eis tradidit, remanserunt apud Samaritas, quibus illos quinque libros Moysi, quos solos de scriptura sancta receperant, scribere solebant. parte secunda, columna 1315. b. c
Littera Hebraice in libro Threnorum preponuntur singulis versibus, secundum ordinem alphabeti. par. 4. col. 925. c
Littera Hebraice à Chaldeis non sono sed charactere tantum distinguuntur. parte 4. col. 1506. f
Littere Græce & Latine ut plurimum deriuatae sunt ab Hebrais litteris, que antiquiores fuerunt. par. 6. col. 785. b. c
Litterarum radices amara, fructus dulces. Vetus sententia est. p. 4. columna 585. b

Non res ac sensus propter litteras, sed littere ob manifestationem rerum sunt repertæ. parte 2. col. 101. b. Interl.
Litteris utuntur nunc Hebraei quas Esdras inuenit, & non antiquis litteris Moysi, & quare. parte 2. col. 1316. d. e
Item parte 1. col. 1660. d. e
Litteras diuinas quis nostrum tanto labore & studio querit, quanto quæsiuit humanas? Alij cum recitari audierint, discedunt. Alij nec si recitentur sciunt, sed in remotioribus ecclesie locis secularibus fabulis occupantur. parte 1. col. 867. c
Litteralis sensus, in Sensus literalis.
Literaliter si aliqua stare possunt, an etiam necessarium sit, ut allegorice intelligantur. parte 1. col. 1291. b. c
Litteratus homo in scripturis diuinis non solum debet docere verbo, vel predicando vel legendo, sed etiam scripto, ut sic non solum presentibus proficiat, sed etiam absentibus & futuris. parte 4. col. 824. f
Litterati homines non debent despiciere simplices Christianos circa terrena occupatos. parte 1. col. 1595. c
Litterati carnales non sunt mittendi ad predicandum & docendum inter seculares: quia plus nocent mala vita quam proficerent doctrina, eo quod in moralibus magis mouent facta quam verba. parte 1. col. 1479. c
Litteratis hominibus non solum licitum est, sed meritorium sacram exponere scripturam secundum fidei tenorem, & eius obscura minus intelligentibus declarare. parte 1. col. 1462. f
Litigare, & morem ira sue gerere, muliebri est. par. 2. col. 254. a. b
Litare & sacrificare differunt, & quomodo. parte 3. col. 2149. a. b
Litigiosi & inquieti à spiritu sancto resiliunt. parte 1. col. 153. c
Litigiosi in disputationibus magis volunt obtinere iniuriis clamoribus quam veris rationibus. parte 3. col. 100. f. & 141. c
Lyra quid, & unde dicatur. Et significat ecclesiam, que in varietate diuersarum disciplinarum, historice, allegorice, tropologicè & per anagogen, suauem sonum exprimit. parte 2. col. 1078. d
Lithostratus, id est pauimentum siue lapidum structura Græce, Hebraice Golgotha, & fuit locus ante domum Pilati. parte 5. col. 1308. f
Litor est plage vestigium subuenientum. parte 4. col. 26. e
Locupletes per iecur intelliguntur, qui in ecclesia curis & voluptatibus deseruiunt. parte 4. col. 962. d
Loculos habuit dominus cui angeli ministrant, infirmis compatiens, quo mitteretur pecunia à fidelibus data vicini necessaria quos commendauit Iuda, & c. parte 6. col. 265. a. b
Item parte 5. col. 1268. d
Locum æternum vocat Isaias qui Satana & angelis eius preparatus est. parte 4. col. 300. e
Locus hominis Deus est, qui eum creauit, ut in se consisteret, quem homo peccando deseruit, sed Deus fugituum per incarnationem requisit. parte 3. col. 106. b
Locus Dei est misericordia, à qua videtur egredi, quando punit secundum rigorem iustitie. parte 4. col. 2042. f
Locus sanctificatur ex presentia Dei qui sanctus assistit. p. 2
Locus malorum est mundus, qui & dissoluetur. par. 3. col. 690. d
Locus adorationis in monte Garisim, à quo institutus fuit, de quo duplex opinio. parte 5. col. 190. f
Locus beatorum dicitur templum. parte 6. col. 1008. f
Locus aptus Iudeis ad capiendum Christum, ex tribus: Primo, quia erat à ciuitate remotus. Secundo, quia erat clausus. Tertiò, quia erat cognitus proditori. parte 5. col. 1245. b
Locus in quo Christus dormiuit somno mortis, est ipsa crux sancta. Locum autem istum notare est Christi passionem deuote considerare. parte 2. col. 300. f
Locus ubi crucifixus est dominus, specialiter vocatur Sodoma & Aegyptus. parte 4. col. 423. a
Nota quomodo Christus dicitur locus. parte 3. col. 269. a. Interl.
Locus humani cordis est dilectio vite presentis. parte 3. col. 339. a
Locus omnis in Iudea mons ciuitas & vicus certis nominibus designatur, quibus, scilicet aut Chanaanensis in locis suis, aut Phere sei Amorrai, Enai vel Hebraei nominauerunt. par. 1. c. 1440. e. f
Locus unus atque idem aliquando pluribus nominibus nuncupatur. parte 4. col. 802. e

Locus quis, qualis dictus fuit: ubi postea Bethleem fuit edificata ubi angelus nato Christo apparuit pastoribus vigilantibus super gregem, & modo vocatur angelus ad pastores, ubi fundata est ecclesia. parte 1. columna 368. f
Locus sacrificij non poterat esse nisi unus ad vitandum periculum idololatrie, ad quam populus Iudeorum erat pronus. parte 1. columna 677. c
Locus infirmi debetur demonibus: permittuntur tamen inter homines usque ad iudicium, ut gloriosior sit electorum victoria in demonum tentantium superatione. parte 5. col. 538. f
Locus superior sine quo regi populus non potest, & si teneatur, & administratur ut decet, in deceter appetitur. parte 6. col. 701. a
Locus proprius omnium compositorum ex elementis, ubi naturaliter quiescunt, est terra. parte 5. columna 410. f
Locus unus cum munitus non est de quo patet hosti aditus cetera incassum munita sunt. parte 3. col. 277. b
Locus non erat sanctus in quo Moyses stetit, sed presentia domini qui erat cum eo, sanctificauerat locum. parte 2. col. 40. e. f
Locus non localis sapientie pater est: iuxta illud: Ego in patre. parte 3. columna 270. f
Locus homini datus pro habitatione conueniens fuit paradysus voluptatis, id est deliciofitatis, & amenitatis, à principio. f. tertio die quando primo producte sunt plantæ. parte 1. col. 69. b. c
Locus anime spiritus alius est iusticia, veritas, sapientia, sanctificatio & omnia que Christus est, locus anime est. parte 1. col. 1389. a
Locum petit à nobis Iesus Christus, quem edificet, in quo habitet. parte 2. columna 130. f
Sapientia non potest loco teneri, nec rebus emi. p. 3. col. 267. a. b
Esse Dei in loco, & angelorum, & anime humane, quomodo differenter dicantur. parte 3. columna 1863. a
Loca sancta in Ierusalem. passionis Christi, & sepulture, inclusa fuerunt intra ciuitatem per dilatationem muri ex illa parte que prius extra fuerunt. parte 4. col. 487. c
Loca dominica passionis, & sepulture inclusa fuerunt intra Ierusalem per Adrianum, quando restaurari fecit ipsam ciuitatem prius destructam per Romanos. parte 4. columna 800. f
Loca seruituti Christi dedicata ante tempora Constantini ita fuerunt deserta, quod nullus Christianus nisi furtim audebat accedere: sed Constantinus per totum orbem inuisit ea aperiri, parte 4. 428. f. Vide etiam in Constantinus.
Locorum nomina quedam scribi diuina sapientia dispensauit, que mysticam interpretationem contineant, quibus indicatur, quia hæc certis rationibus, non casu fieri dispensantur. parte 2. columna 120. e. f
Locale dicitur quod circumscribitur secundum partes loci supra & infra, ante & retro, dextera & sinistra. parte 3. col. 1863. a
Locusta quid & unde dicitur. parte 4. col. 298. d. e
Locusta & bruchus differunt sicut perfectum & imperfectum in eadem specie. parte 4. col. 1905. c
Locusta, erugo, & bruchus, & etiam rubigo, quid significant. parte 4. columna 1905. c
Locusta: quia longiora retrò crura habet, vocatur locusta, quasi longa hasta. parte 1. columna 575. a. b
Ex locusta bruchus nascitur, & quousque alas habeat, sic vocatur parte 4. col. 298. d. e
Locusta si venerint in principio serotini imbris, id est, ver no tempore, quando cuncta virent, cuncta pene consumunt. parte 1. columna 576. f
Locusta quibus (ut scribit Moyses) percussa fuit Aegyptus, an, & quomodo grauioribus fuerunt quam ille de quibus scribit Iob. parte 1. columna 575. c
Locusta, de quibus Ioannes comedit, secundum aliquos sunt animalia parua que ad usum antiquitus deputabatur. p. 5. col. 63. b. c
Locuste quando post flagello mittuntur, non solum super domos, & muros discurrunt, sed etiam per interiora domorum huc illucque volant. parte 4. col. 1417. b
Quando nutu Dei locustæ de loco ad locum transeunt, sua multi tudine solent radios solis à terra excludere, & eam quasi nubes obumbrare. parte 4. Ibidem
Locustæ quando à Deo mittuntur, intantum magnum sonum

faciunt, ut a sexto miliario audiri possit sonitus earū, sicut tradunt illi in quorum fines consueverunt venire. parte 4. ibid.
Locustarum natura est, ut in frigore torpeant, in calore volitent. parte 4. col. 203. f.
Locustarum varie sunt species, ut dicunt aliqui, vel potius secundum alios diversis gradibus eiusdem speciei. parte prima, columna 105. c.
Locustarum agmen tempore beati Hieronymi totam Iudeā texit, quæ orationibus sanctorum precipitata sunt in mare: sed ad litora refusa factor noxius exiit, & hominibus pestilentiam intulit. parte 4. col. 192. e.
Locustas solet adducere Auster, non Aquilo, & quare. p. 4. ibid.
Locutio impropria secundum regulas grammaticæ si est in sacra pagina non est curandum, quia illis non subiacet theologia. parte 5. col. 370. f.
Locutio synecdochica est, quando minor pars accipitur pro maiori, vel pro toto. parte 1. col. 241. f.
Locutio hyperbolica est ad designandum abundantiam rerum. parte 1. col. 454. f.
Locutio incorporea nature non uno modo est: aliter enim Deus angelis, aliter naturæ Deo, aliter animæ, &c. parte 3. col. 21. b.
Locutio angelis quæ & qualis & quomodo sit. parte 6. col. 311. c.
Locutio Dei ad diversa & diversimode accipitur. p. 1. c. 109. a. b. c.
Locutio quæ peruersio, quam ad supra persuaderi. p. 3. col. 1610. d.
Locutionis quedam peccata detestantur, ut est peccatum blasphemie, peccatum locutionis inruerentis, peccatum locutionis iniuriose. parte 3. col. 208. c.
Locutionis integritas quid prodest, si audientem non edificat: pro nihilo enim loquitur si ab his propter quos loquimur non intelligimur: verbum ergo nimis obscurum vel ambiguum vulgi more debet dici, ut intelligatur etiam ab indoctis. parte 1. col. 1225. a. b.
Locutionis duo genera noxia sunt. Unum quod peruersa laudat, aliud quod recta vituperat: ibi fauor, hic ira. parte 3. col. 99. b.
Locutionis simplicitas magnæ virtutis laus est, quam quia arrogant non habent, habere se afferunt, ut securius audiantur. parte 3. col. 307. b.
Locutionis finis sapientium esse solet, ut usque eo dicat, quousque aduersarius silentium imponant. parte 3. col. 306. d.
Locutionis, sicut intelligentia, autor est Deus. parte 3. col. 362. f.
Locutiones de sapientia genita vel creata sunt cauenda magis quam extendenda, quia videntur fauere errori Arrii. parte 3. col. 1979. c.
Locutionum omnium generalis vis hæc est, ut quemadmodum ipse lingue non intelliguntur, nisi audiendo vel legendo discantur, ita nec modi locutionum. parte 2. col. 250. e. f.
Locutus quomodo est Deus ad Adam, an per suam substantiam, an per creaturam subditam sibi. parte 1. col. 74. e. f. & 94. e. f. & 95. c.
Locutus de Deo, omnibus armetur virtutibus, quarum quatuor generales sunt, iustitia, castitas, fortitudo, sapientia, &c. parte 1. col. 1043. b. c.
Longanimitas Dei quæ. parte 6. col. 34. f.
Item parte 1. col. 1044. f.
Longinquitas in propheta in quantum annuntiat ea quæ sunt longinqua ab hominum cognitione, potest dupliciter intelligi. parte 5. col. 1152. f.
Longanimitas Dei qui non statim peccantem punit, sed patientem expectat. parte 4. col. 774. f.
Longitudo omnis vite presentis punctus esse cognoscitur, cum fine terminatur. parte 3. col. 222. e.
Longitudo terre promissionis & latitudo secundum diuersas partes quomodo accipitur. parte 4. col. 1447. c.
Longobardi cum rege suo multum affligunt ecclesiam, anno domini septingentesimo sexagesimo tertio. parte 6. col. 1614. f.
Longobardorum regnum quando & per quem desinit vel deficit. ibid.
Lrumentum est congeries lignorum ad inuicem conglutinatarum, & ponitur in fundamento domus, eo quod est de difficili solubile. parte 3. col. 2080. f.

Loth quanto quotidie deteriores fiebant Sodomita, tanto infrior apparebat. parte 1. col. 1279. b. c.
Loth vidit angelum vespere in perditionem Sodoma. parte 6. col. 1463. b.
Loth qualiter cognouit concubitus filiarum suarum. parte prima. columna 249. d. e.
Loth per hoc quod scribitur. Et nesciuit, quod dormissent cum eo, &c. non excusatur. Appungit enim de super Hebræi obelo quasi superfluum, quasi incredibile sit: quia rerum natura non capit coire quæpiam nescientem. parte 1. col. 249. e. f.
Loth habitauit in Sodomis. Hoc Hebræi exponunt in vituperium ipsius Loth, &c. Catholici autem hoc exponunt in laudem eius. parte 1. columna 198. f.
Loth utrum peccauit offerendo filias suas luxuriosis. Arguitur pro, & contra cum responsione, & solutionibus argumentorum. parte 1. columna 241. f.
Loto tangens morticina quæ fuerit, & etiam qualis. parte 1. col. 1006. f.
Loto pedum apostolicorum per Christum figuratè præstata est. parte 2. columna 87. a. 88. d.
Loto manu de qua discipuli Christi sunt redarguti à Phariseis, & scribis, unde habuit originem. parte 5. column. 261.
Lucius episcopus, & Arrianus grassatus est in sanctos patres Aegyptios heremitas. parte 4. col. 1368. f. 2151. c. 2340. f.
Loquacitas infructuosa quasi verborum folia à diuinis refecatur dum in templo Dei nemus plantari prohibetur. Indignum est ut verba celestis oraculi restringantur sub regulis Donati. parte 3. columna 7. b.
Loquax, ut vel sic verecundiam tegat, quasi criminis non sit, alios criminatur. parte 3. col. 141. a.
Loquaces magis solent esse ut appareant, parum sciētes, & parum valentes in quacunque arte vel facultate. parte tertia. col. 1664. f.
Loquela, & sermo quomodo differunt. parte 3. col. 555. a.
Loqueris Deo quando oras, quando legis, Deus loquitur tibi. parte 3. columna 5109. a.
Loquitur stulte, qui inter flagella se innocentē dicit. p. 3. col. 33. b.
Loquitur ad hoc solum Deus nobis per totam sacram scripturam, ut nos ad suum, & proximi amorem trahat. parte quarta. col. 1108. e. f.
Loquitur recte ille solus, vel dominum confitendo, vel alijs predicando, cuius auditum ut celestibus possit auscultare, & obsecundare mandatis, diuina gratia referat: cuius linguam dominus tactu sapientie quæ ipse est, ad loquendum instruit. parte 5. columna 561. b.
Cum ratione loquitur, qui in ea quietus exercetur. p. 3. col. 1007. a.
Quicunque sic credit ut loquitur, & si non vera loquitur, tamen fideliter loquitur. parte 4. col. 336. d. e.
Ad cor loquitur qui mæsum consolatur: sicut de Sichen dicitur. parte 4. col. 345. b.
Facundius loquitur, qui obstupefendo tacet. parte 3. col. 123. a.
Qui loquitur, iudicio auditoris subditur. parte 2. col. 94. d. e.
Loquitur dominus vel Sathan non flatu vocis, cum sint incorporati, ut nos qui, & in secreto cordis quasi post parietem corporis stamus, donec per linguam egredimur. parte 3. col. 21. b.
Loquitur Deus ad diabolum quatuor modis. Vias eius arguit electorum suorum iusticiam contra illum proponit, tentandam innocentiam ei permittit, i. probationem fidelium maliciam eius contra eos laxat, aliquando ne tentare audeat, prohibet. parte 3. ibidem.
Loquitur diabolus ad Deum tribus modis. Vias hominis insinuat, innocentes fidei criminibus accusat, & rimas nocendi querit, & tentandam innocentiam postulat. parte 3. ibidem.
Loquimur cum omnipotente, dum misericordiam eius deprecamur. parte 3. col. 158. e.
Loquimur Deo cum faciem eius per desiderium posulamus. Respondet loquentibus, cum nobis se amantibus apparet. parte 3. columna 163. a.
Quod loquimur transist, quod verò scribimus, manet. parte 4. col. 102.

Loquimur

Loquimur pro nihilo, si ab his propter quos loquimur, non intelligimur. parte 1. col. 1480. f.
Loquuntur arrepticii aliquando idioma eis ignotum, & hoc est manifestum signum, quod sic loquens sit demoniacus: sed an & quomodo possibile. parte 5. col. 182.
Loquuntur homines foris, tamen Deus solus intus sensus aperit, intus instruit veritatis cognitione & amore. par. 5. c. 1128. d. e.
Sunt multi qui loqui tarde incipiunt, sed modum in capto non ponunt indiscretè loquendo: & cum bona intentione veniunt, bona pie mentis præcepto locutio viciat. parte 3. col. 46. d.
Loqui veritatem est rationabiliter loqui. Vanitatem loqui, strepere est. parte 1. col. 553. d.
Qui sub diabolo agunt, tantum loqui norunt, sed inania loquuntur, utpote astrologi, &c. parte 1. col. 1323. b.
Loqui nostrum ad dominum est promptis ad illum desiderijs inhibere. parte 3. col. 406. e.
Loqui Christum pro nobis, est se pro nobis hominem ostendere præter quem nullus æquus inneniretur, qui sine peccato pro peccatoribus intercederet: per hoc ergo quod se nobis similem ostendit, & in forma veritate non discrepare, patri pro nobis loquitur. parte 3. col. 328. d. e.
Loqui nostrum est hominibus occultum sensum aperire: loqui nostrum ad diuinas aures, est motum mentis etiam expressione actionis ostendere. parte 2. col. 261. d.
Loqui sapienter qui nititur, timeat ne eius eloquio unitas confundatur. parte 1. col. 793. c.
Loqui Dei quid. parte 1. col. 531. a.
Loqui praua qui refugit, & mysteria celestia exponit, auditoribus per Dei adiutorium pium laborem expens, ad montem fortitudinis, id est Christum feliciter ascendit. parte 1. col. 1376. e. f.
Loqui tantum norunt qui sub diabolo agunt, sed inania loquuntur, utpote astrologi aliqui & Philosophi. Fidelium autem regnum à Deo est, non est in sermone, sed in virtute Dei. parte 1. col. 1323. b. c.
Deus aperit ora eorum qui verba Dei loquuntur, eorum qui loquuntur mendacium, falsum testimonium, &c. diabolus, &c. parte 1. col. 520. f.
Loqui quomodo potuerunt protoparentes, vel loquentem intelligere, qui non didicerant inter loquentes crescendo vel magisterio. parte 1. col. 74. e. f.
Gratia bene loquendi est à Deo. parte 1. col. 520. f.
Loquendi constantiam duo impediunt in homine, scilicet dolor de presenti, & timor de futuro. parte 3. col. 161. b. c.
Loquendi usus recte per collum exprimitur, quia vox in collo est. parte 1. col. 793. a.
Loquendi libertatem solet auferre terror conuentuum. parte 5. col. 866. e.
Loquendi quatuor genera sunt. Alij enim ampli sunt ore & sensu: qui laudandi sunt: alij verò utroque stricti, qui miserandi: alij sensu ampli, sed non possunt eloqui, qui sunt adinuandij: alij sensu inopes, sed lingua torrentes, qui despiciendi. p. 3. c. 117.
Loquendi facundiam ille bene accipit qui bene viuunt, nec conscientia loquentem præpedit. parte 3. col. 87. c.
Loquendi scientiam si quis habet, non sibi sed Deo imputet: timeat ne præter voluntatem Dei vel auctoritatem sanctarum scripturarum, vel præter utilitatem fratrem doceat, nec quod dicendum est taceat. parte 6. col. 1337. b.
Loquendi artes à nostris ad philosophos, non ab illis ad nostros ascendisse perpendendum est. parte 4. col. 1024. e.
Per loquendi consuetudinem (nescio quomodo ait Augustinus) imbutis sensibus hominum, sæpe plus videtur quod singulariter quam quod pluraliter dicitur. Verbi gratia. Est illic miles, quam sunt illic pisces. parte 1. col. 554. c.
Loquendi modus est sanctæ scripturæ, quando intelligitur de bonis, dicitur, populus domini, vel populus meus, vel quid huiusmodi determinans ad bonum. Quando autem de malis, dicitur absque determinatione. parte 1. col. 1231. c.
Loquendi originem de hereticis trahimus, qui nobis ad loquendum quasi argenti vene sunt: reuocantur ergo ad sacra autoritatis paginas, ut si verè loqui desiderant, inde quid lo-

quantur sumant, & non de eloquij nitore superbiant. parte 4. columna 737. b.
Loquendum est cautè, sed si tamen ex verbis tuis aliquis scandalizabitur habeto consolationem in eo, ex cuius dicto multi scandalizati sunt, qui hoc fecit, ut tibi esset exemplum. parte 5. columna 1133. f.
Loquens altiora minus capaci, non utilitatem, sed sui ostentationem facit. parte 6. col. 200. e.
Lucas, quis qualis quantus cuius, & quotiens fuerit. parte 5. col. 666. e. f. Item parte 6. col. 965. e.
Lucas partus Christi filij Dei scripsit genealogiam. parte 5. col. 667. c. 740. f.
Lucas qui sacerdotium Christi ceteris amplius exponendum suscepit, pulchre hoc in templi deuotione compleuit. parte 5. column. 1008. e.
Lucas plerique tradunt profelytum Hebræas literas ignorasse. parte 1. col. 434. f.
Lucas euangelista tantum prosequitur in actibus apostolorum prædicationem Petri, & Pauli, tum quia præcipuum: quia istorum facta vidit, maxime Pauli, cuius fuit indiuiduus comes. parte 6. columna 993. c.
Lucas actus apostolorum Græco sermone conscripsit. parte 6. col. 1117. c.
Lucas imagines Christi, & beate Mariæ virginis primò descripsit. parte 6. col. 1621. c.
Lucerna apud velum signabat Ioannem Baptistam. parte prima. columna 1115. c.
Lubrica vita elati onocentauri nomine signatur. parte quarta. columna 63. b.
Lucerna, & quasi lucerna differentiam habent. Ioannes lucerna erat, quia erat angelus lucis: diabolus quasi lucerna, quia trās figurat se in angelum lucis. parte 2. col. 83. c.
Lucerna lumē in testa. est. parte 3. col. 1982. Item par. 2. col. 656. e. f.
Lucerna sumitur dupliciter. Vno modo lumen naturale intellectus humani positū in corpore terreno dicitur lucerna domini, quia lumen naturale rationis est quadam impressio diuini luminis. Item Deus est præsens homini per gratiam suam, & dicitur eius lucerna, &c. parte 2. col. 653. b. c.
Lucerna dicuntur apostoli, & prædicatores, & omnes homines. parte 3. col. 549. a.
Lucerna lucere debebat in templo usque mane. parte secunda. col. 339. b.
Lucerna apud velum incensa docent incarnationis tempus quæ totus illustratus est fugatis tenebris mundus, parte prima. col. 1115. b.
Lucifer de celo cecidit is qui mane oriebatur. parte 4. col. 163. b.
Lucifer dicitur Christus, & nota quare. parte 3. col. 359. c.
Lucifer voluit alijs angelis præesse indebitè, & nulli subesse, non tamen simpliciter, sed quātū ad regulā agendorū. p. 4. col. 163. c.
Lucifer primus apostatavit, & superbia elatus suum contempsit creatorem. parte 4. col. 174. a.
Luciferiani heretici dicunt animam de carnis substantia propagatam. parte 1. col. 1019. a.
Luctari necesse est cum cum diaboli ministris qui vult exire de regno eius. parte 1. col. 1324. e. f.
Luctus mortuorum, non mortuorum ponitur commune lege naturæ sed peccatis, & vitijs mortuorum. parte secunda. columna 414. e.
Luctus peccatorum non aduersatur letitiæ. parte quarta. col. 794. f.
Lucrum spirituale est magis diligendum quàm amicus, sed magis est diligendus amicus quam lucrum temporale. parte 3. col. 1057. a. b.
Lucta Iacob cum angelo, an fuerit corporalis vel spiritualis utroque modo declarantur opiniones multorum, parte 1. columna 353. c. 354. f.
Lucas à contrario dicitur quod minime luceat, & abundare quod non est. parte secunda. columna 160. c. & columna 500. f.
Item parte 1. col. 1430. f.
Lucus vide in arbores.

Luxa Jacob cum angelo fuit, ut affecuraretur de Esau, quem nimis timebat: propter quod dixit sibi angelus: Si contra Deum fuisti fortis quanto magis contra homines preualebis. parte 3. col. 192.4.c

Luxa vel basilludium seu aliquid huiusmodi, quod semel fiebat in quinque annis dicitur agon, & fiebat in venerationem Her- culis. parte 4. col. 323.c

Luxus modorum moderatus & honestus procedens ex pietate naturalibene licet & decet, sed immoderatus prohibetur. par. 1. col. 1539. Vide etiam in Flere licet, &c.

Luxus beatitudo omnia concupiscibilia abdicat, & luxum vo- luntarie assumit pro transgressionem culpa commissæ, & pro di- latione celestis patriæ. parte 5. col. 96.f

In ludo literario ubi pueri elementa suscipiant, alij dicuntur abc- darij, alij syllabarij, alij nominarij, alij calculatores dicuntur. Et cum audierimus hæc omnia puerorum profectus agnosci- mus. parte 1. col. 1414.f

In ludis honestis exercitare pueros ad virtutem inducentibus, & retrahentibus a vitis expediens est. parte 5. col. 209.c

Ludaicus rex Francie coronam regni Francie valde iuuenis suscepit. Eius typum tenuisse videtur Iosias rex, &c. parte 2. col. 981.c

Ludere secundum Hebreos est æquinocum ad ludere & occidere, & etiam ad quædam alia. parte 1. col. 257.f

Item parte 2. col. 524.f

Ludentem cum vidisset Sara filium Aegyptiæ, &c. dupliciter ex- ponitur. parte 1. col. 257.f. & declaratiuus. ibid. & col. 259.f

Lugere non audebant filij Israel exsistentes in Chaldaea, ne vide- rentur dolere de regibus Babylonis victoria, & sic durius tra- ctarentur. parte 4. col. 1266.f

Lugentes & conquientes columbis sublimibus assimilabuntur. parte 4. col. 1132.e

Lugentes, lacertos incidere, mos fuit apud veteres, & usque hodie permanet in quibusdam ludæorum. parte 4. col. 702.d

Lugentium mos est ferre cibos, & preparare conuiuium, quæ pa- rentalia dicuntur, eo quod a parentibus ista celebrantur. par. 4. col. 702.f

Lugentium consuetudo extendere & contrahere manus. parte 4. col. 943.a

Lugenda sunt à toto populo persone communes, maxime depu- tate ad Dei cultum. parte 1. col. 992.f

In lugentibus multa volumina sunt, dum quid apud Deum de- cernatur, nesciunt: dum præterita sua recolunt, futura periti- mescunt & in bonis suis ne errent, verentur, quos dum flagella Dei corripunt, se offendisse suspicantur. parte 3. col. 59.b.c

Lumbi mentis sunt voluntas & intellectus, ex quibus procedunt cogitationes male. Sed lumbi carnis sunt in quibus viget mo- tus luxurie & virique præcingendi sunt. parte 5. col. 872.f

Lumbus virtutem significat. In lumbis quoque operatio genera- tionis. parte 1. col. 927.a.b

Lumen cognitionis naturalis, lumen cognitionis diuinorum in ve- teri Testamento, & lux cognitionis euangelica, quomodo defi- ciunt differenter in cognitione diuinorum. parte 5. col. 1026.f

Lumen contemplationis ignorans, præsentis vite tenebris pressus, dum venturam lucem diligenter non conspicit, nescit quo por- rigat operis gressum. parte 1. col. 1094.e

Lumen propheticum sicut à solo Deo tearchicè creatur, ita ab eo solo multiplicatur, diffunditur, & traditur, quamvis à crea- tura hierarchica per illuminationem ministerialiter deriue- tur, non effectiue, &c. parte 1. col. 1245.a

Lumen intellectuale quomodo requiritur ad prophetam, ad in- telligendum visionis significatum. parte 6. col. 319.a

Lumen diuine essentie videbimus in lumine creato glorie, &c. parte 3. col. 679.c

Lumen sacre scripturæ lucerna dicitur. parte 3. col. 273.a.b

Lumen diurnum quale potuit esse ante creationem siderum. parte 1. col. 19.a

Lumen fuit informe aliquo modo usque ad quartum diem. parte 1. col. 18.f

Lumen creatum quomodo videbitur in lumine diuine essentie.

parte 3. col. 679.c

Lumen sapientiæ increatæ est simpliciter per omnem modum in corruptibile, sed lumen sapientiæ creatæ non est sic incorrupti- bile per omnem modum. parte 3. col. 1913.c

Lumen est triplex, scilicet lumen rationis naturalis, & lumen cogniti- onis diuinorum, quod fuit in veteri Testamento, & lumen co- gnitionis Euangelicæ. Et omnia deficiunt a perfectâ lucis veri- tate, & quare. Lux autem diuina dicitur vera lux, quæ est lux per essentiam. par. 5. col. 1026.f

Lumen naturale intellectus humani positi in corpore tereno, bene dicitur lucerna. par. 3. col. 477.c

Lumen verum est, ubi non aliud lumen, aliud vita. p. 3. 325.a.b

Lumen proprie quod ex se lucet, non est nisi Deus. par. 3. col. 1387.0

Christus lumen est & lucerna: Sed lumen est Christus, dum ore n- stro recensetur: lucet enim in nobis tanquam in vase fictili. par. 3. col. 1386.e

Lumen naturale intellectus humani, est quedam impressio diuini luminis, eo quod homo secundum partem intellectiua est ad ima- ginem Dei. par. 3. col. 460.f. Item parte 2. col. 654.e

Lumen naturale comparatum ad Deum tenebra est. p. 3. col. 477.c

Lumine duplici anima nostra illuminatur, scilicet, vero siue ater- no, & temporali, siue falso. par. 2. col. 159.a.b

Lumini rebelles sunt, qui sua desideria sequendo bonum despi- ciunt quod nouerunt. par. 3. col. 245.b

Luminaria cæli ab antiquis dij vocabantur. par. 1. col. 9.b.c

Luminaria dicitur pia cordis introitus vniuersas errorum tenebras expellens. parte 2. col. 1597.a

Luminaria cæli licet sint facta principaliter propter gloriam Dei, tamen facta sunt consequenter ad utilitatem hominum, sed primam harum rationum Moyses subicit, & quare. parte 1. col. 19.a

Luminaria cæli deseruiunt homini ad quatuor. Primo inquan- tum faciunt vicissitudinem temporis apti ad operandum, & ad quiescendum. Secundo quia ex ipsis accipitur significatio plu- uiosæ temporis vel sereni. Tertio distinguunt diuersas partes tem- poris, scilicet, veris, æstatis, &c. Quarto deseruiunt homini quantum ad visum qui est directius in operibus humanis. par. 1. col. 91.a

Luminaria cæli omnia à sole illustrantur. parte 1. col. 9.b.c

Luminaria hæc corpora vitrum sola sint, aut habeant rectores spi- ritus, & ab eis vit aliter inspicientur, sicut per animas anima- rum carnes animantur? Sed tã de obiectura re nihil temere cre- dendum. parte 1. col. 18.f

Luminaria in firmamento cæli sunt in signa & tempora, quæ & quomodo. parte 1. col. 18.f. & col. 159.c

Luminarium celestium proprietates & utilitates plures dantur. parte 1. Ibidem

Luna an & quomodo possit dici regina cæli. parte 4. column. 645. c. 646.e.f

Luna obscuratur tribus modis, & similiter ecclesia. par. 3. col. 528.e

Luna cum plena est, tunc noctis in exordio videtur, alias non: & per diem incipit videri ante plenitudinem, & in progressu no- ctis. parte 1. Ibidem

Luna post æquinoctium vernale vespere plena præcedens, pascha- lem terminum facit, quæ regula usque hodie viget. par. 1. Ibidem

Luna vitrum plena, & an prima facta fuerit. parte prima, Ibidem

Luna cum ad nostros crescit oculos, paulatim à sole recedit: cum verò ad calos, paribus spacijs redit. parte 1. col. 1219.a.b

Luna non demonibus seruit, sed demon luna cursum obseruans corripit homines ut luna infametur, & per eam eius creator. parte 5. col. 242.d.e. & 92.e

Luna. xliij. in immolatione anni præfigurat tam tempus passionis Christi quam tempus institutionis sacramenti eucharistie, licet in effectu fuerint abinuicem quasi per unum diem naturalem distantia. parte 1. col. 611.a

Luna & sol, ut Hebræi fabulantur, in principio suæ formationis erant æquales in lumine: sed quia luna voluit habere singula- rem gloriam, &c. sed Deus motus cõtra lunam minorauit lumen eius: dedit tamen stellis, &c. sed per hoc non pacificata, dixit Deus: Offerre pro me expiationem, &c. Iudeorum cecitas, imo

imo infania. parte 1. col. 1391.c

Luna quomodo ostensio temporis, signum æui, & diei festi. p. 3. c. 2191.a

Luna quare comparatur ecclesie. parte 3. col. 2467.b

Item parte 1. col. 1681.a

Luna vocatur Diana, & pingebatur antiquitus in figura virgi- nis tenentis in manu sagittas tanquam radios emittentis. parte 6. col. 1142.f

Luna dicebatur à gentilibus præses viarum, quia eas ostendit de nocte. parte 6. Ibidem

Lunam quidam dicunt lumen suum habere, sed globum eius di- midium lucere, dimidium obscurum esse, &c. Alij dicunt quod non habet lumen, nisi a sole. parte 3. col. 309.b. & 2191.a

Lunaticus assimilatur, instabilis & quare. parte 5. col. 292.f

Lupanar suum in omnibus viarum principis fabricat qui doctri- na testimonij male abutitur. parte 4. col.

Lupus & agnus, id est principes & subditi unam habebunt men- sam. parte 4. col. 524.b

Lupi natura commemoratur. parte 5. col. 837.b.

Lupus. Vide Morbus regius.

Lupi sunt heretici & persecutores, qui docere nesciunt vlulare consuenerunt. parte 4. col. 524.e

Lusus maioris ad minorem, illusio est & deceptio. p. 6. col. 508.d.e

Lutum est cum aqua terram infundunt. parte 3. col. 136.e

Luto insigi dicitur quis dupliciter. parte 3. col. 658.e

Lux solaris quæ facta dicitur prima die, adhuc fuit informis quantum ad aliquam, usque ad quartam diem. par. 1. col. 11.c

Lux fuit quedam nubes lucida. parte 1. col. 24.e.f

Lux in prima die facta, licet non esset ita perfecta sicut lux solis, habebat tamen perfectionem sibi pertinentem quantum ad illud pro quo facta fuit, scilicet diuisionem noctis & diei. parte 1. col. 42.e.f. Et extense col. 490.c. & 45.a. & 54.d.e.f

Lux quomodo circumire poterat ad exhibendam diurnam no- cturamque vicissitudinem, non solum ante luminaria, sed ante factum firmamentum. parte 1. col. 58.f

Lucem quare oportuit fieri prima die. parte 1. col. 11.a

Lux primo die facta, spiritalis vel corporalis intelligitur. parte 1. col. 10.f

Lux corporalis ubi facta est, cum abyssus omnem terræ altitudi- nem tegeret. parte 1. Ibidem

Lux corporalis quæ facta est ante solem, quamquam est illa, quam cum sol occiderit videre non possumus. parte 1. Ibidem

Lux duplex, una iniquorum, quæ conuertit se in angelum lucis: Altera contraria est illi, quæ dicebat: Ego sum lux mundi. parte 1. col. 1340.e

Lux exterior si incaute diligitur, à luce inuisibili cor extra in- hibens cecatur. parte 3. col. 296.d

Lux magis proprie dicitur in spiritalibus quam in corporalibus. parte 5. col. 1155.c

Lux inter omnes sensibiles effectus spiritalior est, unde efficacior est ad producendum intelligibilem cognitionem. p. 3. c. 347.b

Item parte 1. col. 43.a.b

Lux morientium est quam corporeis oculis cernimus, illuminatur autem à luce viuentiu, qui despecto temporali lumine ad splen- dorem interne claritatis recurrunt, ut ibi viuât. p. 3. c. 315.a.b

Lux vera quomodo dicitur Christus, cum apostolus dicat: Nunc autem lux in domino. Et sic ratio lucis conuenit cuilibet iusto. parte 5. col. 1026.f

Lux gratie dupliciter accipitur in scriptura. Vno modo per essen- tiam. Alio modo per participationem. parte 5. Ibidem

Lucis luci, lucem, luce, in Lux.

Lucem quis sciret bonâ esse, nisi tenebras sentiremus. p. 1. c. 1279.a

Lucem maiorem qui ex se emisit, vitrum Paulus an Petrus, Bar- tholomæus, an Ioannes, solius Dei nosse est. parte 2. col. 161.a.b

Lucem diuinorum mysteriorum Iudæi non intelligunt, sed abhor- rent in lege. parte 1. col. 399.b. Interl.

Luce sparsa æstus diuiditur, dum dona spiritus dispariliter, qui- bus accendatur singuli accipiunt, &c. parte 3. col. 357.b

Luxuria pudicitiam infestare tentat, sed vir castus bona sibi col- lata ad memoriam reducit, & tentationem qua pulsatur euin- git. parte 1. col. 396.a. Interl.

Luxuria hamus est, quo capiuntur indifferenter per diabolum de quolibet statu homines. parte 4. col. 2050.f

Luxuria quedam est carnis, quedam cordis. parte 3. col. 349.b.c

Luxuria turpius inquinat corpus, quam alia peccata, & nullum peccatum intantum debonestat corpus. parte 6. col. 241.a.b

Luxuria viget in lumbis virorum, & in umbilico feminarum. pa- te 3. columna 385.a

Luxuria, & voluptatibus corporis si quæ videris deditum, in quo nil animus valet, sed totum libido possidet, dicito quia deuora- uit eum terra. parte 1. column. 624.d.e

Luxurie malum, aut cogitatione perpetratur, aut opere. parte 1. columna. 102.d

Luxuria peccatum per quæ adsciscit homo. parte 4. column. 8

Luxuriam eo magis erubescunt homines, quia simul omnes tur- pem nouerunt. parte 2. col. 575.a.b

In luxuriam multi per vel post superbiam corruentes, ex aperto casu malum culpe latentis erubescunt, & maiora corrigunt, cum prostrati in minimis grauib confunduntur. Reos enim se inter minora conspiciunt, qui se liberos inter graniora credide- runt. parte 2. Ibidem

Luxurioso qui se coniungit in malis actibus, cum iumento dormire dicitur. parte 1. columna. 1527.a.b

Luxurioso idolum est adultera sua vel concubina. p. 3. col. 1034.f

Luxuriosi valde dolent, quando in eis incipit deficere potentia co- eundi. Et de hoc figura. parte 2. col. 1181.b.c

Luxuriosi qui latibula querunt ad exercitium sui peccati, dicun- tur idololatrare subter ligna frondosa vel in lucis. parte prima. columna 1529.c

Luxuriosis non est alia cura, nisi ut ventrem suum impleant, quo- rum Deus venter est. parte 5. col. 908.e

M

Maalon interpretatur de fenestra vel à principio. parte secunda, columna 287.a

Ma dictio Hebraica quid significat, & quotupliciter exponitur. parte 4. columna 405.a. 406.d

Macedonia est quedam regio in Grecia secundum omnes histo- riographos. parte 2. columna 1525.c

Macedones, & Amalechite an sint eadem gens. parte secunda. Ibidem

Macedonius heresiarcha, & quæ eius Heresis. parte sexta. colum- na 1539.c

Contra hunc congregata fuit quedam vniuersa- lis synodus in Constantinopoli. l. episcoporum. parte 6. col. 1540.f

Maceratio carnis per ieiunia, vigiliis, & cetera exercitia per quæ retrahitur caro à delictuarii aquis significatur per Moysen. parte 1. columna 1648.f

Macerationem carnis Deo acceptam faciunt septem conditiones. Prima quod sit voluntaria. Secunda quod sit in carne propria. Tertia quod sit concupiscentia mortificatiua. Quarta quod sit bonorum operum productiua, &c. parte 6. col. 156.c

Maceria quid sit. parte 6. 1538.d

Item parte 3. col. 1836.d

Machabei septem fratres in Antiochia martyrij gloria coronati sunt cum matre sua atque sepulti cū magna veneratione ibi requiescunt. Sed nunc ad Coloniam Agrippinam translati re- feruntur, ubi in ecclesia sanctimonialium, ad Machabeos di- cta coluntur. parte 4. columna 2207.c

Machabeorum liber secundus, & maxime quantum ad præfatio- nem reputatur à multis multum apocryphus. parte quarta. col. 2393.c

Receptus tamen ad legendum ab ecclesia. col. 2409.c

Machabeorum liber licet non sit canonicus, tamen maioris auto- ritatis est quam sit Iosephus. parte 4. col. 2432. & 2354.f. & 2364.f

Item parte 1. col. 76.e.f

Machabeorum libri quomodo in ecclesia usu accepti sunt. parte 4. columna 2209. 2210

Machabeorum tempore consules præerant reipublicæ Rome. parte 4. columna 2499.b

Machabeorum septem fratrum festum in ecclesia celebratur. & quare. parte 4. columna 2429.c

Machinantes damna alijs, ipsi quandoque primi incidunt in ea. parte 2. columna 619.b.c

Machinantes malum innocentibus & per diuersas vias, per quos significantur: sed domino disponente malum super eos reuertitur. Et de hoc exempla. parte 1. col. 1341. c.
Machine mundi sunt quatuor. parte 3. col. 1228. f.
Macula animalis immolandi quando & quomodo non immolationem impedit. parte 1. col. 1548. f.
Madan cinis a quo vocata, & ubi sita. parte 2. col. 1016. e. f.
Madiante dicuntur & Ismaelita. parte 1. col. 384. b. c.
Magdalene due fuerunt, una soror Lazari, alia peccatrix, Gregorius tamen dicit, quod fuit una sola. parte 5. col. 659. c.
Mageddo est locus in quo Iosias occurrit regi Aegypti, & vulneratus. parte 5. col. 272. e.
Magedan Dalmanuta & Modan idē representant. p. 1. c. 1938. f. & 1086. e. Item parte 5. col. 272. e.
Item parte 2. col. 900. f. & 1266. d. e.
Magi sunt homines qui naturam humanam corrumpunt. parte 1. col. 1088. d.
Magi ubi nati sunt aquam quam in aliam transferrēt speciem. parte 1. col. 551. b.
Magi vtuntur sanguine humano & contactu mortuorum in maleficiis & diuinationibus. Arioli solis verbis, id est incantationibus diuinant. parte 2. col. 496. d.
Magi Pharaonis cur in tertia plaga defecisse dicuntur: poterant enim in primo signo deficere, sed commendatur fortasse trinitas. parte 1. col. 555. b. c.
Magi Pharaonis an post tertiam plagam non cessauerunt resistere Moysi. parte 1. col. 550. c. & 556. f.
Magi resistentes Moysi, & dicentes: Digitus Dei est hic: confessi sunt diuinam virtutem ut communiter dicitur: sed aliis aliter videtur. parte 1. col. 554. f. & 555. c.
Magi querentes Iesum (qui & dicti sunt reges) a scientia & regimine dicti sunt, non a magica arte. parte 5. col. 58. f.
Magi in Ierusalem intrantes duplici de causa puerum Iesum quaesierunt natum regem Iudeorum. parte 5. ibid.
Magi a demonibus docti, vel iuxta prophetiam Balaam intelligentes natum filium Dei, qui magicam destrueret artem, in Bethleē venerunt, & puerum adorauerunt, & quare. p. 4. c. 195. a.
Magi puero Iesu tria munera obtulerunt, scilicet aurum, thus & myrrham, & quid significant. parte 5. col. 63. c.
Magi etsi tria munera obtulisse dicuntur, non ideo non plures fuisse quam tres probantur. Vel tot fuerunt principes qui multos duxerunt in suo comitatu. parte 5. col. 57. a.
Magi an singuli singula an vnusquisque tria domino obtulerit munera. parte 5. col. 63. a. c.
Magi in puero Iesu diuinitatem intellexerunt, quod patet in latraria adoratione. ibid. c.
Magi dicuntur qui superstitiose diuinant per astra. p. 1. c. 1079. e. f.
Magi & augures in superstitionibus suis obseruant loca & tempora. parte 1. col. 1344. f.
Magi sunt intelligibiles, qui in nomine domini falsa prophetant. parte 1. col. 1082. d.
Magorum genus & institutio ex Balaam in partibus orientis vigere fertur. parte 1. col. 1333. a. b.
Magorum magistri sunt spiritus maligni, nullus enim sanctorum spirituum obtemperat mago. parte 1. col. 1330. d. e.
Magorum differentie sunt: alij enim plus valent, alij minus. parte 1. ibid.
Magos Pharaonis cur non ab initio prohibuerit Deus. p. 1. c. 546. d.
Magia cades perpetrat, sepulchra perfodit, animas hominum perturbat. parte 1. col. 1088. d.
Magica virtute possunt aliqua miracula fieri, tamen illa pertinent ad curiositatem tantum & vanitatem. parte 5. c. 226. f.
Magicam artem siue magos in infirmitatibus vel alitis necessitatibus constituti requirentes, cui assimilantur, & magnas expensas faciunt, & nullum commodum sed magis oppositum reportant. parte 1. col. 1330. d. e.
Magicam artem designat scriptura ut eam prohibeat, sicut demones esse significat, sed coli vetat. ibid.
Magicarum artium consultationes & pacta cum demonibus similiter auspiciū, & augurum, deputantur societati demonum. parte 6. columna 279. c.

Magis artibus possunt aliqua quæri a demonibus aerem caliginosum inhabitantibus, sed non sic de substantiis formaliter separatis, & c. parte 4. columna 1507. c.
Magis artibus bene fiunt aliqua curiosa, & inutilia, sed sanitates quæ fiunt ad reducendum homines in Deum fiunt tantummodo virtute diuina. parte 5. col. 1110. f.
Magister dicitur Deus, & qualiter homo. parte 5. col. 379. a.
Magister qui prius esse desiderat quam discat, stultitia noxam non declinat. parte 3. columna 1081. b.
Magister eruditus margaritæ fulgenti comparatur, quia dum emendationem morum dum supernorum scientiam pie querentibus aperit, quasi aureo ornatui maiorem insuper gratioreque fulgorem gemmæ ardentis ammittit. parte 3. col. 1712. d. e.
Magister quando præcipit, indicium est obaudientis si demisso audiatur capite. Si tergum vertat contententis. parte 4. 599. a.
Magister in discipulo auditur, & in filio pater honoratur. p. 5. col. 837. e.
Magistri qui fiunt, & necdū pucto ore discipuli suæ in arrogantiam (quæ est ruina diaboli) incidunt. parte 6. col. 783. a.
Magistri solent legere in habitu ad hoc disposito secundum dispositionem facultatis suæ. parte 5. col. 1210. c.
Magistri ecclesiæ omnium virtutum cultu, & decore sapientiæ illustrati honorantur diademate regie dignitatis tanquam membra summi regis. parte 2. col. 1371. c.
Magistri merces crescit ex prouentu discipuli. parte 1. col. 1069. b.
Magistri peruersi dogmatis significantur per Ioab, qui ad altare fugit, qui ob hoc quod ecclesiasticos per insidias perimūt, ab altario fidei expulsi perpetua morte puniuntur. parte 2. col. 686. e. f.
Magistri scientia vigilantes, sed vita dormientes, auditores suos quos per vigilis predicationis nutriunt, dum quod dicit facere negligunt, per somnum corporis occidunt. parte 3. col. 649. a. b.
Magisterij vel doctoratus nomen, an, quare, & quomodo desiderandum sit. parte 5. col. 379. c.
Magistrorum vita si iure reprehenditur, oportet ut subditi eos etiam cum displicent venerentur. parte 2. col. 955. a. b.
Magistrorum spiritualium persona signatur per ibices quæ in petris pariuunt, quia in doctrina patrum qui petra vocati sunt ad conuersionem animas gignunt, & c. parte 3. col. 365. b.
Magnificari dominus Deus quomodo dicatur. parte 5. col. 691. a. Item parte 3. col. 2094. f.
Magnificus inclinatur ad dandum illud quod petitur, quando beneficia prius præstita per eum allegantur. parte 4. col. 2042. f.
Magnifici proprium est exaudire illum qui recognoscit præteritum beneficium, & suam potentiam. parte 3. col. 1097. b. c.
Magnifici modus est facere maiora quam sit dignitas recipientis. parte 2. col. 557. c.
Magnificentia an, quomodo, & unde locum habeat in Deo. Sic, & de ceteris virtutibus. parte 3. col. 955. a. 956. d.
Magnificentia consistit in virtute, & sapientia, eo quod per ista duo fiunt magna facta. parte 3. col. 493. e.
Magnitudo diuinorum operum nec ex qualitate valet discuti, nec ex quantitate numerari. parte 3. col. 82. d.
Magnitudo fidei Abrahe ex hoc patet, quod statim ad verbum domini iuit ad terram alienam, & ibi per totam vitam suam habitauit peregrinus, & de generatione Isaac credidit, nec risit sicut Sara uxor sua. parte 6. col. 923. c. 924. f.
Magnitudinis solis, & lune magnum est argumentū, quod omnibus hominibus idem orbis eorum videtur, & parte 1. col. 22. d.
Mahumet pseudo prophetam in suo Alchorano quedā præcipit quæ non vult fieri. parte 3. columna 1243. a. 1244. d.
Mahumet ut plurimū secutus est in credendis errores famosorum hereticorum. Similiter de sperandis falsa, & hæretica tradidit. parte 6. col. 1549. b. c.
Mahumet in suo Alchorano nefando dicit expresse, quod Iesus non fuit suspensus nec mortuus, sed quod sicāsimilabatur videtibus, & per apparitionem postea sicāsimilabatur. parte 4. col. 448. f.
Mahumet dicit Iudeos corrupisse legem Moysi, & prophetas, & euangelium Christianos, & veritas habetur in suo Alchorano, & c. Sed reprobat. parte 6. col. 1559. 1560. d.

Mahumet

Mahumet quare suis interdixit vinum bibere, cum in aliis voluptates relaxauit. par. 6. col. 1601. a. b.
Mahumetus, licet varia dicantur a diuersis, de eo tamen conuenientius tenetur, quod incipit sectam suam circa finem temporis Eractij. par. 6. col. 1591. c.
Mahumetus multos errores posuit circa Christiū. p. 6. col. 1599. b. c.
Mahumetus vocat apostolos Christi viros dealbatos, eo quod vñ sunt vestibus non laneis, sed lineis. par. 6. col. 1510. f.
Mahumetus & Antichristus sunt latrones, non intrantes per ostium, id est sacra scripturā, in ouile ouium. par. 5. col. 1185. c.
Mahumetus de paupertate ad diuitias elenatus cogitauit fieri rex Ismaelitarum, de quo populo ipse erat qui proprie dicuntur Agareni. par. 6. col. 1591. c.
Mahumetus quomodo usus est consilio, & auxilio cuiusdam monachi nomine Sergius, cui adhesit ut propositum obtineret. par. 6. col. 1541. c.
Mahumetus qualiter finxit se esse prophetam & legis diuine latorem, ubi etiam tractantur multa alia de eo. p. 6. col. 1440. f.
Mahumetus dicit se missum a Deo, & conatur probare ex euangelio. par. 5. col. 1230. c.
Item parte 6. col. 1599. a.
Mahumetus epilentiam passus quomodo illud obscurare conabatur. Dixit se enim hoc fuisse passum propter presentiam angeli. par. 6. col. 1591. c.
Mahumetus vixit lxxij. annis tantum. par. 6. col. 1598. e. f.
Mahumeti lex per potentiam gladij incipit, & per eam tenetur. parte 5. col. 1120. d.
Item parte 6. col. 206. f. & col. 328. f. & clarius col. 349. c. & col. 1601. & seq.
Et sic est per gladium terminanda, ut doct. dicunt. parte 4. col. 948. f. & col. 2064. b. & col. 2234. c. Item par. 3. col. 471. c.
Mahumeti secta contraria modo introducta est ad legem Christi. par. 6. col. 1599. & sequentibus.
Mahumeti secta nihil tradit credendum, nisi quod de facili a quolibet mediocriter intelligente naturali ingenio cognosci possit. par. 6. col. 1601. a.
Mahumeti secta quomodo incipit, & quomodo confecta fuit. par. 6. col. 1591. c. & col. 1599. 1601. 1602. Item parte 3. col. 1243. a.
Mahumeti lex cum sit erronea & vitiosa, quomodo est tante durationis. par. 6. col. 1601. 1602.
Mahumeti secta quomodo tanta multitudo hominum adheret eū contineat tot errores & vitia enormia. p. 6. col. 1599. & seq.
Mahumeti errores & vitia multiplicia scribit in suo tractatu frater Nicolaus ordinis predicatorum, qui in ciuitate famosissima Saracenorum quæ dicitur Baldacum, ubi generale studium eorum habetur, linguam & litteram Arabicam didicit, & legē seu sectā corā diligentissime studuit. p. 6. col. 1599. c.
Mahumetani quare & quomodo ieiunium obseruant. ibid.
Mahumetani circumcisionem & baptismum obseruant, quare & quomodo. par. 6. ibidem.
Mahumetani expectant in alia vita in voluntatibus carnalibus & diuitiis premiari. par. 6. ibidem.
Mahumetani frequenter & communiter appellant Mahumetum prophetam, & apostolum Dei, & quare. ibidem. d.
Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Doctores catholici desperatiue & affirmatiue exponunt. Doctores vero Hebrei exponunt interrogatiue & negatiue. par. 1. col. 118. f.
Maius mihi videtur, si homo in carne positus superet demonum legiones, quamuis ipse qui vincit in nobis: plus tamen esse dicat, quod per nos vincit. par. 1. col. 1260. e. f.
Maioris condiciones, ad inferiores & subditos quæ sint. parte 5. columna 379. a.
Maiores simul & minores nostrorum temporum secordia ledit: hos a predigendo verbum, illos ab audiendo, utroque a faciendo præpediens. Et horum ratio. par. 2. col. 1293. c.
Maiores suos cum populus eligit, magis pax populi conseruatur. Videntur enim omnes quasi aliquam partem habere in principatu, unde & omnes talem ordinem amant & custodiunt. par. 1. col. 1497. e. & col. 1498. d.

Maiora quæque difficilia discernere & iudicare debent maiores parua & facilia minores. par. 1. col. 1463. b.
Maiora bona Deus dat quibusdam & non minora, ut semper animus eorum habeat; unde se reprehendat, & dum perfecti esse appetunt nec possunt, minime se extollant in his quæ habent, qui per se parua non habere valent. par. 1. col. 1510. d. e.
Maiorum vestigijs qui dedignantur insistere hæreses excitatores sunt. parte 4. col. 128. e.
Maioribus assurgere: naturalis consuetudo est. parte prima, columna 347. b. Interl.
Maioritas in regno Dei non acquiritur per ambitionem & potestatem, sed per humilitatem. p. 5. col. 139. c.
Maioritas Melchisedech ad ipsum Abraham quo medio probetur. parte 6. col. 875. a. b.
Malachias interpretatur angelus domini, ex quo dixerunt aliqui quod fuit angelus in corpore assumpto, alij verò quod Esdras. Sed improbantur. par. 4. col. 2175. b. c.
Malachias Vide in Esdras, & in angelos putant, & c.
Maledicere creaturis Deus, & non maledicere prohibemur, quia dicit Apostolus, Benedicite & nolite maledicere, & c. & quare hoc ab hominibus non vult fieri Deus, cum tamen hoc ipse faciat, qui exemplum vitæ hominibus ponit. par. 1. col. 344. f.
Maledicunt sancti viri, non desiderio vindictæ, sed ultione iustitiæ. Intus enim sublime Dei iudicium aspiciunt, & mala foris exurgunt, quo maledicto debeant ferri cognoscunt, & non peccat, quia ab interno Dei iudicio non discordat. p. 1. col. 104. d. e.
Maledicuntur terra in peccato Adæ, non Adā, ipse verò Cain maledicuntur, & quare. par. 1. col. 102. a. & col. 106. d.
Maledicere Deum suum & nominare nomen domini, an & quomodo differunt. par. 1. col. 1118. f. & col. 1119. a. b.
Maledicere Deo est de eius munere sibi ipsi gloriam præbere. parte 3. columna 18. f.
Maledicenti assimilatur qui fauore superflue laudis proximum extollit, vel fauendo, vel bona plus a quo laudando, & quare. par. 3. col. 1720. d. e. f.
Maledicenti patrem aut matrē debetur maior pena quam percussori eorundem, & si percussio simpliciter considerata sit grauior quam maledictio. par. 1. col. 691. & col. 693. c.
Maledictus a Deo erit qui a malis sacerdotibus benedicuntur, quia benedicunt inique agentibus, & adulantur peccantibus, dummodo diuites sint. par. 4. col. 2193. c.
Maledictus omnis qui non reliquerit semen super terram. Quod de semine spiritualis operis dicitur, non prolis. p. 4. col. 461. a.
Maledictus omnis qui pendet in ligno, & c. Apposuerunt Iudei Deo, ut maledictus omnis qui pen. in ligno: quando & quare. parte 6. col. 496. d. e.
Maledicti in corde qui recta opera, non recta intentione faciunt. p. 3. columna 18. e.
Maledictio parentum quomodo soboli noceat ostenditur. parte 3. columna 1988. e. f.
Maledictio mulieris adultere, quæ & quomodo & qualis fuerit. p. 1. col. 1195. c.
Maledictio hominum tempore Ieremie, quicunque maledicebat alteri, dicebat, Sic accidat tibi sicut accidit Sedechie regi & populo eius. par. 4. col. 752. f.
Maledictio gemina est, culpæ, & pænæ. Sic etiam maledictum duobus modis dicitur, scilicet actiue & passiue, & c. par. 6. col. 490. d. e. Item par. 1. col. 104. d. e.
Maledictio pessima qua Semei maledixit Dauid. parte 2. columna 683. a.
Nonnulli quos aduersarios æstimant maledictione feriunt, quia virtute nequaquam possunt. par. 3. 241. a. b.
Maledictiones seu comminationes in Leuitico & in Deuteronomio differentiam habent, quoniam ille in Leuitico ad captiuitatem Babylonicam referuntur, ut Ra. Mo Gerund. declarat, & c. alia ad bodiarnam captiuitatem Iudeorum, quam ipsi Romanam vocant. parte prima, columna 1143. & columna 1637. c. 1638. d. e.
Maledictiones cur plures in lege positæ quam benedictiones. par. 1. col. 1636. d.

Maledi

Maledictionibus tribuum recitatis cur adiungitur ament, Bene-
dictionibus vero recitatis nulla sequitur affirmatio. parte 1.
col. 162. d.
Maledictum duobus modis dicitur. iudicio iustitie, & liore vin-
dicte. par. 3. col. 45. a. & col. 116. d. e.
Maledictum comes peccati est. Maledictus ergo omnis qui in li-
gno pendet. par. 1. col. 158. c.
Maledictum frustra prolatum non venit super illum in quem
proferitur, sicut avis vagiulans ad locum certum non verti-
tur. par. 3. col. 175. c.
Maledicta non esse proferenda. par. 4. col. 134. a.
Maledicta cum ex prophetia dicuntur non de malo voto sunt,
sed predicuntur. par. 1. col. 1637. a.
Inter maledicta que iudeis merito superbia acciderunt, nihil pe-
ius quam videre suam vitam. i. filium Dei pendentem, & non
credere ei. par. 1. ibidem.
Malefici dicuntur qui utuntur inuocationibus demonum. parte
4. col. 403. c.
Malefici dum per incantationem diabolorum aliquid efficere
conantur, discurrunt per mundum & subito semina eorum,
de quibus hoc agitur afferunt: sicque ex illis permittente Deo
nouas rerum species producant. par. 1. col. 544. e. f.
Malefici qui prestigis magicæ artis & diabolicis figmentis agunt
& etiam heretici, a consortio fidelium excommunicandi sunt,
donec maleficium erroris in eis moriatur. par. 1. col. 702. e. f.
Maleficio nulla est ordinis ratio. par. 2. col. 635. b.
Malos cur creauit Deus, quos tales futuros presciebat? parte 1.
columna 89. c.
Malitia ne unquam in nobis inueniatur, refugere omnino de-
bemus. In aliis vero vincere, non eam perimere studendum est:
quia illi in quibus est, aliqui necessary operis conferunt. uni-
uer sit at. par. 1. col. 1335. b. c.
Malitia non est opus nature sed voluntatis. p. 4. col. 649. a.
Malitia est quando quis damnum molitur alicui. par. 6. col. 29. b.
Malitia, malo delectatur alieno. par. 6. col. 1315. a. b.
Malitiam suam, qui Dei bonitatem excedere putat, vere in spi-
ritum sanctum peccant. par. 6. col. 32. d.
Malitia dicitur afflictio. par. 4. col. 345. b. 379. a.
Malitia ledens ore, infideli scilicet testimonio locustæ compara-
tur. par. 3. col. 1030. d. e.
Malitia hominum utitur Deus, ut offendat fortitudinem suam:
quomodo, ut accipiat, casualiter vel consecutiuè. par. 1. col.
565. b. c. & col. 569. b. 570. e. & col. 581. c.
Malitia affectus excacat notitiam intellectus, maxime in mora-
libus, quia qualis est unusquisque, talis finis sibi videtur. par-
te 3. col. 1895. c.
Malitia mulieris excedit omnem malitiam hominis, id est, sent
tristitia cordis, siue dolor eius excedit omnem plagam corporis,
sic malitia mulieris excedit omnem malitiam. p. 3. col. 2104. f.
Malitia non vincit sapientiam: quod patet verum esse de sapi-
entia creata & increata. par. 3. col. 1918. f.
Malitia duplex imponatur illi qui in primitiua ecclesia insti-
tuebatur populo prelati, malitia dico, scilicet sui & populi,
& quomodo. par. 4. col. 493. c.
Malitia sacerdotum & doctorum facit errare populum propter
eorum scandalum. par. 4. col. 2191. c.
Malitia hominis licet sit odienda, non tamen eius natura, que
possibilis est beatificari. par. 5. col. 118. f.
Malitia pharisorum contra Christum conspirantium fuit qua-
druplex. par. 5. col. 368. f.
Malitia est exaggeratio quod vir qui erat princeps dono intelli-
gentie se deiecerit, ut adoret idola. par. 4. col. 45. a.
Malitia subtilitatem celat, sub locutione innocentie, induit
tur veste ex lana & lino. par. 1. col. 1587. c. 1588. e.
Malitiam non fecit Deus, tamen cum ab aliis inuentam prohi-
bere possit, non prohibet, sed cum ipsis utitur ea ad necessarias
causas, & quomodo. Et exempla de hoc. parte 1. col. 1334. d. e.
Malitiam inueniens Deus, & prouidens quod sit illi inutilis qui
ea utitur, facit tamen utilem his aduersum quos exercetur,
parte 1. col. 1334. f.

Malignantes, sunt qui mala proximis agunt. parte 3. col. 607. a.
Malignus spiritus vocatur ventus vrens, qui cum quem nunc suc-
cenderit igne peruersæ concupiscentie, rapit postmodum ad
flamas gehennæ. parte 3. col. 262. d.
Malignum spiritum si senseris loqui in corde tuo, ut te ducat ad
aliquid peccati opus, intellige quia vult te obsecrare alicui de-
moni, ut suscipias mysteria diaboli. par. 1. col. 1372. e. f.
Maligni spiritus dicuntur nostri vicini, eo quod habitant nobis-
cum in hoc aere caliginoso. Dicuntur etiam inimici nostri, quia
semper machinantur ad malum nostrum. parte 3. col. 1041. c.
Maligni omnes sunt filij diaboli. Et sicut diabolus aliquando trans-
figuratur se in angelum lucis, ut decipiat, sic homo malignus fin-
git aliquando sanctitatem, ut ascendat. par. 4. 2371. c.
Maligni spiritus animos fidelium a meditatione sacræ lectionis
priuant, ne vel ipsi per exercitium resistendi fiduciam sumant,
vel alios qui legem nesciunt ad resistendum vicij accendant.
Et de hoc figura. par. 2. col. 994. f.
Maligni spiritus abique Dei permissione, non solum non possunt
dare responsum hominibus, sed nec etiam homines possunt hoc
querere. parte 1. col. 1351. c.
Maligni spiritus, vel prauis dogmatis autores, per unius anima
corruptionem, multas corrumpere nituntur. parte prima, co-
lumna 363. a. Interl.
Maligni spiritus certis quibusque vicij singuli obsequuntur, qui
super mentem peruersi vadunt & veniunt, quem etsi aliqua
mala deserunt, alij occupant. parte 3. 219. a.
Maligni spiritus bonis mentibus sunt horribiles paucendi atque
fugendi. parte 3. col. 219. a.
Malignis spiritibus iuste datur licentia, ut quos volentes in pec-
cati laqueo strangulant, in peccati penam etiam nolentes tra-
hant. parte 6. col. 361. a.
Malignitas dicitur quasi mala igneitas, que consistit in ardore
concupiscentie, in qua consumitur iniquitas. parte 3. col. 1304. f.
Malignitas, est mala voluntas, cum ultra non potest vel de bene-
ficiis gratiam non referre. parte 6. col. 29. b.
Mallei nomine in scriptura diabolus intelligitur. par. 4. col. 806. e.
Malogranatum dicitur, eo quod multa grana fructus eius habeat,
& est arbor medicinalis, cuius poma rubra, & ad edendum a-
mara. parte 4. col. 1409. c. 1910. d.
Malogranatum dicitur sancta crux, que est arbor fructifera, ad
designandum fructum crucis qui est innumerabilis. parte 3. co-
lumna 1879. c.
Malogranatum propter nimiam multitudinem granorum & in-
ter textis membranis diuersas cellas, sed omnes uno cortice com-
prehensas, semper in scripturis sanctis in persona ecclesiæ po-
nuntur. parte 4. col. 2181. b.
Male utendo patientia Dei, corda obstinatorum durefcunt. par.
1. columna 577. f.
Malum quilibet, qui tanquam effeminatus per mulieres sedu-
ctus, contra Deum ad pessima se conuertit, significatur per Ocho-
ziam seductum per consilium Athalie. parte 2. col. 1211. c.
Malum maius in separatione bonorum committimus quam in
malorum commixtione fugimus. i. dum corporaliter separa-
mus nos a bonis propter malos quam fugimus. i. in coniunctio-
ne malorum non remanentes. i. quam sit illud quod fugimus fu-
gendo coniunctionem malorum. parte 6. col. 404. f.
Malum culpe mortalis est priuatio boni diuini quod est infinitum,
sed malum pene sensibilis est priuatio boni creati, propter quod
minus habet de ratione mali. parte 3. col. 2119. c.
Malum aliquod permittere, propter maius malum euitandum,
non facit illud licitum. parte 1. col. 1605. b.
Malum facit voluntas, non natura. parte 4. col. 167. a.
Malum implere etiam per consilia qui conatur, in peruersi consi-
lij cathedra sedet, & magna iniquitatis elatione attollitur. p.
4. columna 1230. f.
Malum non vitatur, nisi in quantum cognoscitur esse malum. p.
6. columna 91. c.
Malum odit, qui non solum voluptate non vincitur, sed odit ope-
ra voluptatis. par. 4. col. 1872. e.
Malum est peccare, peius est perseuerare, perniciosius defendendo
se,

se, in Deum culpam refundere. parte 3. col. 994. f.
Malum minus an sit eligendum. par. 1. col. 241. e. f.
Nullus afflicto ad malum operatur, sed semper afficit ad bo-
num verum vel apparens. par. 3. col. 1695. c.
Malum minus est, non esse simpliciter quam esse damnatum: quia
etsi non sit minus malum ratione pene adiuncta, que non pri-
uat totum esse creatum, minus tamen malum est ratione cul-
pe mortalis. parte 5. col. 425. c.
Malum sustinere aliquando non necessitas est, sed supereroga-
tionis. par. 5. col. 122. d. e.
Malum temporale fit tribus modis, cruciatu corporum, damno
rerum, angariis operum. parte 5. col. 115. b.
Malum fit a Deo, non in eo quod malum, sed in eo quod iustum.
parte 4. col. 331. a. Interl.
Malum quicquid nobis accidit, vitij nostri est, non Dei, qui dul-
cem Deum vertimus in amaritudinem, & cogimus seuire no-
lentem. par. 4. col. 618. d.
Malum est duplex, scilicet pene & culpa. par. 6. col. 1584. f.
Malum culpa siue peccatum non facit ad Dei gloriam, sed Deus
punitionem peccatorum per malum pene ordinat ad decla-
rationem sue iustitie. par. 6. col. 46. f.
Malum pene, cuius Deus autor est, immittit propter diuersas
causas. par. 6. col. 1569. f. Item par. 2. col. 1509. c.
Malum pene quædam medicina est. par. 6. col. 445. c.
Malum quomodo, & quomodo non, dicitur a Deo esse. parte 1. co-
lumna 831. b. Item par. 3. col. 1244. f.
Malum & idolum nihil sunt, nulla sua natura subsistunt. Ta-
men quicquid mente concipitur, dicitur esse, hoc modo pecca-
tum potest esse. par. 5. col. 1019. a. & col. 709. e. f.
Item parte 6. col. 260. d. e. 848. d. e. Item par. 4. col. 375. f.
Item parte 1. columna 75. b. c.
Malum si quando infertur homini, duplex potest habere contra
hoc remedium. Vno modo per se. Secundo modo per amicos bo-
nos, si sibi remanserint. par. 3. col. 95. c.
Malum omne procedit ex aliqua ignorantia. par. 3. col. 1380. c.
Malum, nisi experimento, non sentiremus, quia nullum esset, nisi
fecissemus, quia malum natura non est, sed admissio boni sic
vocata est. parte 1. 75. b. c.
In malo peior est qui nocet, quam qui non prodest. parte prima, co-
lumna 390. b.
Mala que querit diabolus contra iustos, vertit Deus ad diaboli
confusionem & iustorum gloriam, & c. par. 4. col. 2072. f.
Malo non esse resistendum. par. 1. col. 1572. e.
Mala que creat dominus sunt plage que diuinitus infliguntur.
par. 4. col. 180. d.
Mala que ex abundantia diuitiarum veniunt, sunt quatuor,
scilicet otiositas, gulositas, ebrietas, & comestationis celebritas.
columna 867. c.
Mala hominum non ante credamus quam probemus. p. 1. col. 235. a.
Ex bonis incuria vitio mala nascuntur, & quomodo. parte 4. co-
lumna 793. c.
Mala nostra solummodo nostra sunt, bona autem & omnipoten-
tis Dei sunt & nostra. Ipse enim aspirando nos prauent, ut
velimus, adiuuando prosequitur, ne inaniter velimus. parte
4. columna 1092. e.
Mala que contigerunt iudeis in generali fuerunt quatuor. par-
te 5. col. 391. f.
Mala que contigerunt Christi discipulis in speciali fuerunt qua-
tuor. parte 5. ibidem.
Mala que in absentia Neemie pullulauerunt in Ierusalem, fue-
runt quatuor. parte 2. col. 1406. d.
Mala quatuor a quibus Galatha euaserunt propter legis obser-
uantiam. par. 6. 509. c.
Mala cum reprobi cogitant, Deus ne contra bonos praualeant,
viros tolli, ut effectum careant operis. par. 3. col. 32. e. f.
Mala quare Deus in hoc mundo fieri permittit.
Item parte 3. col. 2140. f.
Mala que a domino inferuntur, aut supplicia meritorum sunt,
aut causa futurorum bonorum. par. 4. col. 990. d.
Item parte 3. columna 153. a. b.

Mala que fideles pie perferunt, profunt, vel ad emendanda, siue
demenda peccata, vel ad exercendam probandamque iusti-
tiam, vel ad demonstrandam huius vite miseriam. p. 6. col. 112. d.
Mala nobis illata in aliquo casu non expedit sustinere, quando,
scilicet, per hoc malis datur audacia malefaciendi. Aliquan-
do cum temporalia bona a nobis quidam rapiunt sunt toleran-
di, quidam obseruat a charitate prohibendi. par. 6. col. 162. f.
Mala penalia patienter toleremus nostris demeritis, & non alie-
nis attribuendo, exemplo ostenditur. par. 4. col. 1209. c.
Mala omnia sunt a nobis, bona vero sunt ex misericordia Dei. p.
3. col. 682. f. Item parte 1. col. 729. c.
Malorum nostrorum mutatio alijs dabit occasionem religionis &
pietatis. par. col. 1041. b.
Malorum initium spem diuinam abiicisse. p. 4. col. 1187. c.
Malorum quando tanta incumbit necessitas, ut omni ploratu ma-
ior sit, unusquisque de sua nece sollicitus, ad aliorum (quam-
uis proximi sint) non ingemiscit miseriam. p. 4. col. 1266. f.
Malorum tres gradus. p. 4. col. 1143. b.
Malorum estimatione in nihilo redigimur, quando ea que quasi
summa diligunt bona temporalia, non tenemus. parte tertia,
columna 286. d.
Malis non patet aditus ad Deum. p. 1. col. 1236. f.
Malus, his duobus obseruatis non te maculat, si non consentis, &
si redargueris. parte 6. col. 557. a. b.
Malus non potest habere pacem ad proximum. nec ad seipsum. p.
3. columna 1667. c.
Malus etsi lingua tacet, vita blasphematur, si hymnum cantat, ta-
men multos intuentes mala, mittit in blasphemias. parte ter-
tia, columna 1223. a.
Malus omnis uiuit, ut corrigatur, vel ut per eum bonus exercea-
tur. parte 3. col. 821. b. c.
Malus dicitur etiam lignum longum quod in medio tentorij eri-
gitur, sicut malus in naui. parte 4. col. 304. e. f.
Malus iacens miracula considerat, quia Dei potentiam scien-
do pensat, sed viuendo non amat. par. 1. col. 1368. e.
Malus sepe eterna iudicia admiratur, prauitatem celestis pa-
trie cum audit, diligit, & opera diuine dispositionis obstupe-
scit. par. 1. ibidem.
Malus omnis iniquus quia vel sibi vel alij nocet, licet quidam ma-
li non videntur iniqui, quia non sunt scilicet, non asperi non per-
sequentes, & pressuras hominibus facientes, sed tamen luxu-
riosi, ebriosi, voluptatibus dediti, qui etsi alijs nocere non vi-
dentur, sibi tamen nocent. par. 3. col. 1517. a. b.
Mali dicunt se delinquere vel fato, vel constellatione, vel neces-
sitate prouidentie, sed error est. parte 3. col. 675. b.
Mali plerumque eo magis contra Deum eleuantur, quo ab eius
largitate & contra meritum ditantur. p. 3. col. 151. a. b.
Mali dicuntur vel amatores seculi, vel apostoli respectu Dei, qui
solus bonus, ex quo omnes boni. parte 5. col. 149. c.
Mali quicquid sustinemus, pro peccatis nostris accidere manife-
stum est. parte 4. 1123. a.
Mali homines sicut semet ipsos associant in crimine, sic sociabun-
tur ad inuicem in pena gehennæ, & de hoc figura. parte 2. co-
lumna 1212. f.
Mali permittuntur in hoc mundo cum bonis, vel per quos exer-
ceantur, vel quorum comparatione nitantur ad melius. parte
5. columna 242. e.
Mali quidam tolerandi sunt pro pace, nec corporaliter ab eis re-
cedendum, sed spiritualiter. par. 6. col. 402. e.
Mali sunt quidam ex necessitate, alij ex abundantia. parte 3. co-
lumna 595. c.
Mali sunt inimici bonorum, & ab eis reparantur, etsi non loco,
tamen animo. parte 3. col. 478. c.
Mali homines licet nolint viuere vita iustorum, appetunt tamen
mori morte eorum. par. 1. col. 1362. f.
Mali dum bonum aliquod agunt, quod tamen non perficiunt, su-
perbe inter que ipsa etiam plenissime perpetrant mala, confi-
dant. par. 1. ibidem.
Mali impetunt bonos duobus modis, dicentes eos vel praua dice-
re, vel bona que dicunt non tenere. par. 3. col. 67. a.

Mali

Mali non solum bonos arguunt de ficta bonitate, sed etiam de crudelitate, & non solum diffamant in personis propriis, sed etiam in sibi coniunctis, utpote in uxoribus & famulis. parte 3. columna 69. c.
Mali volentes aliquando bona quasi extra se tensi ad consueta mala temerari replicantur, vel et si aliquando victa una nequitia pedem leuant, regnans altera, & ad eam quam vice- rant, implicat, ut qui iam preta avaritia adhuc luxuriosus est, pro precio luxurie ad avaritiam redit. par. 3. col. 96. e.
Mali non temere & quolibet modo, sed per iudicium auferendi sunt ab ecclesia communione, aut si per iudicium auferri non possunt, tolerantur potius ne peruersi malos euitando quisque ab ecclesia discedens, eos quos fugere videtur, mittat ad gehennam. par. 6. col. 23. a.
Mali querunt sapientiam quam tamen oderunt, sed si oderunt, quomodo querunt? Querunt non propter ipsam, sed propter aliud quod amant, & c. par. 3. col. 1401. a.
Malorum est solatium, vita bonorum carpere. p. 2. col. 315. b. Interl.
Malorum consortium qui aliquo effectu carnali exire dissi- mulant, crebra bonorum admonitione cogendi sunt, ne bonos mo- res corrumpant exemplo malorum. par. 1. col. 244. b. Interl.
Malorum vita que peccatorum tenebris est obscurata, significa- tur per Aegyptum. par. 3. col. 1750. f.
Malorum vita aquis delictiarum irrigatur, & per quid significa- tur. par. 1. col. 1523. c.
Malorum operatio diuersitate fecernitur numerosa. parte 2. co- lumna 1269. a. b.
Malorum precedentium generale iudicium magnitudo est figu- ra sequentium incomparabiliter grauiorum. par. 5. col. 616. f.
Malarum cogitationum generatio qua procedit, ex corde facit obliuisci operis Dei magni. par. 2. col. 159. c. Interl.
Malis ab hominibus iniuste afficiuntur a liberè petendi à Deo auxilij iustam & honestam occasionem. par. 2. col. 955. a.
Malis sicut quedam bona non proficiunt, sic quedam macule si sunt leues, non impediunt ad coronam. par. 6. col. 100. f.
Malis nihil est, quicquid de virtutibus bonorum vident, & si quā- do aeterna cogitat, delectatio, transitoria tollit. p. 3. col. 286. d. e.
Malis quasi in ventum prolata displicent cuncta que in sanctis sentiuntur, nec bonorum verba dicta rationis, sed stimulos fu- ris existimant. par. 3. col. 173. b.
Malis quare bona eueniant, bonis mala, non potest facile sciri. parte 3. col. 972. d. e.
Malis plurimum præstatur qui se regere nesciunt, cum sibimet- ipsis non committuntur, sed serui fiunt sanctorum & subia- cent melioribus. par. 2. col. 18. d.
Malos nec bona imperfecta adiuuant, nec bonos mala in consum- mata condemnant. par. 1. col. 1343. c.
Malos sustinet Deus, ut ordinate disperdat, & utitur illis tan- quam instrumento ad salutem bonorum. par. 6. col. 127. c.
Mambre nomen est hominis potentis illius terre, à quo denomi- natur vallis ista, & iste fuit federatus cum Abraham. par. 1. col. 198. f. & col. 230. f. & col. 372. f.
Mammon, est demonis nomen tentantis de diuitiis male acqui- sitis, & quid sit facere amicos de mammona iniquitatis. par. 5. columna 917. c.
Mammona est nomen demonis & diuitiarum, & utrisque aua- rus seruit dominis. parte 3. ibid.
Manasses nequissimus fuit, Isaiam serra lignea secuit, Amon fi- lium suum per ignem traduxit ad honorem idolorum & To- phet. par. 4. col. 692. e.
Mancia vnde dicuntur. par. 1. col. 435. a.
Mandatum Dei irritum fecistis propter traditionem vestram, quomodo intelligendum sit hoc dictum secundum verum in- tellectum & enucleatum. par. 5. col. 273. a.
Mandatum si seruetur, vitæ; si non seruetur, mortem generat. Non seruantes ergo dicuntur mandata non bona, sed ad- mixto ligno crucis in dulcedinem versa, & spiritualiter in- tellecta sunt mandata vita. par. 1. col. 628. f.
Mandatum dilectionis dicitur nouum ab effectu, pro tanto, qui a animam renouat: & quia differentiam noui Testamenti &

veteris constituit. parte 5. col. 1130. b. c.
Mandatum charitatis dicitur latum, quia est tanta latitudinis, quod se etiam extendit ad inimicos. parte 3. col. 1388. e.
Mandatum, præceptum, lex, testimonium, iudicium, differentiam habent. p. 1. col. 1291. a. b. Item parte 3. col. 1325. c.
Mandatum complere, est diabolus & exercitum eius superare. Nihil enim nobis poterit nocere, si præcepta domini nostri Iesu Christi seruemus. parte 1. col. 1324. e. f. & col. 1474. f.
Mandatum primum prohibet surreptionem, secundum errorem, tertium interficit seculi amorem, quartum impietatem, quin- tum crudelitatem, sextum fornicationem, septimum rapacitatem, octauum perimit falsitatem, nonum mundi cupiditatem, de- cimum adulterij cognitionem. par. 1. col. 670. e. f. & col. 1493. b. c.
Mandatum primum pertinet ad patrem, secundum ad filium, tertium ad spiritum sanctum. p. 1. ibidem.
Mandato Christi contravenientes, an & quando peccauerunt. parte 5. col. 181. b. 498. f.
Mandata Dei custodientes vita triplici premiabuntur, scilicet, vita nature, vita gratie, vita glorie. parte 1. col. 1058. f. & co- lumna 1063. c.
Mandata Christi grauiora non sunt, quia non trahunt deorsum ad talentum plumbi, sed sursum vehit custodia mandatorum Dei. par. 6. col. 1411. c.
Mandata celestia qui maiore animi dulcedine custodiunt, & au- ditoribus suis crebris exhortationibus custodie committunt, per cantores significantur. p. 2. col. 1047. c.
Mandata hominum in multis locis maiori sollicitudine & cura seruantur (licet frequenter non sint mala, nisi quia prohibi- ta) quam Dei mandata. par. 5. col. 263. b. c.
Mandata in tria genera distinguuntur, moralia, iudicialia & ceremonialia. par. 6. col. 685. c. 676. f.
Mandata octo fuerunt circa manna. par. 1. col. 639. c.
Mandata si quis seruet, ut videtur dicere dominus: nullam e- gritudinem patitur, vide de quibus egritudinibus & infir- mitatibus hoc intelligendum sit. parte 1. col. 928. f.
Mandata que videntur esse minima in habitu legis, si propter vitam celestem fiant, multum proficiunt. par. 1. col. 1272. e.
Mandata domini quedam data sunt ut fiant, quedam ut non fiant. parte 1. col. 937. c.
Mandata decalogi omnia ordinantur ad actum diligendi, quia præcepta prime tabule, ad Deum diligendum, præcepta verò secunde ad diligendum proximum. parte 6. col. 266. f.
Mandata Dei non pueris, non iuuenibus primo communicat Moy- ses, sed senioribus, quia in senibus est sapientia, & in multo tempore prudentia. parte 1. col. 593. a.
Non profuisset antiquis dilexisse mandata, nisi Christus qui est salutare Dei, eos liberasset. par. 3. col. 147. a.
Mandata Dei sunt fidelia his qui implent, & non diffidunt de promissis. par. 3. col. 1295. a. Interl.
Mandata Dei non sunt immensa. par. 1. col. 1646. d.
Mandata Dei si pro virili obseruauerimus, felicitati conserua- bantur tam occulte cogitationes quam manifeste actiones. p. 1. columna 1638. d.
Mandatum obseruatio summa sapientia & scientia est. parte 1. columna 1482. d.
Mandatorum aliqua sunt negatiua à malo retrahentia, aliqua vero affirmatiua ad bonum inducentia. parte 2. columna 1349. c. & columna 1355. c.
Nihil est mirabilius in mandatis, quam diligere inimicos. par. 3. columna 1351. c.
Mandragora poma sunt, ut dicunt aliqui, que accepta in escam, adiuuant in mulieribus virtutem concipiendi. parte 1. colum- 338. e. & colum. 341. a.
Mandatis rectis Dei atque arduis humana non comparatur in- firmitas, nisi praueniens eius adiunct charitas. parte tertia, columna 1349. a.
Mandragora sunt poma pulchra & odorifera & valde rara, per que intelliguntur excellentes viri in ecclesia Christi, odorem fame per sanctam vitam & sanam doctrinam dantes in ec- clesia Dei. par. 3. col. 1369. b.

Mandu

Manducemus ut euangelizemus, non euangelizemus ut man- ducemus. par. 3. col. 142. d.
Item parte 6. columna 269. b. c.
Manducasse legitur Christus cum peccatoribus, cum amicis fa- miliaribus, cum cognatis pauperibus, cum phariseis superbi- tibus, & de singulis ratio. par. 5. col. 800. f.
Manducans non manducat, & non manducans manducat. He- propositioes simul possunt esse vere, & c. par. 3. col. 1299. a. b.
Manducatio Christi fuit aliis exemplum condescensionis & mi- sericordie. par. 5. col. 210. f.
Mane secundum scripturam, est hora apta ad faciendum vindi- ctam de peccatoribus, & c. Item illa hora surgebant secun- dum legem antiquam sacerdotes, & leuitæ disponebant se ad offerendum sacrificium matutinum. par. 3. col. 470. f.
Mane & vespere quid significant. par. 3. col. 627. a.
Mane est letum post tristitiam noctis, & signat prosperitatem. par. 3. col. 888. e.
Mane & initium diei est unicuique nostrum, tempus quo illumi- namur, & ad lucem fidei accendimur. par. 1. col. 635. a.
Mane orto sole clarè omnia circunquaque videmus: vespere cali- gamus, ideòque lumine lucerne indigemus. par. 1. col. 814. d.
Man hu, sunt due dictiones, & significant quid hoc, & subintel- ligitur, est. Et sic exponit Iosephus. Rabi Salomon autem & Hebrei moderni dicunt, quod man non significat quid, sed si- gnificat preparationem, vel magis proprie rem preparatam ad esum. par. 1. col. 636. d. e.
Man erat quasi semen coriandri, in figura & quantitate, sed non in colore. par. 1. col. 1233. c.
Man habebat triplicem saporem: vnus erat naturalis, alius su- pernaturalis, & hic duplex, & c. par. 1. ibidem.
Manna variis modis in escam condebatur. par. 1. col. 1233. b.
Manna vocant Hebrei sacrificium. par. 4. col. 1037. b.
Manna cui panem angelorum vocauerit Dauid. parte prima, columna 637. c.
Manna secundum grammaticam cuius generis & declinationis. par. 1. col. 634. f.
Manna quando & ubi & ad quid datum fuit. parte tertia, co- lumna 903. a. b.
Manna generabatur in aëre, & propter hoc vocatur alibi panis de celo: quia in celo aëreo est generatus, & à Deo datus & formatus, non virtute nature. par. 1. col. 637. c.
Manna dicitur panis angelorum, non quia ipso vescerentur, quia non indigent cibo corporali, sed quia in descensu manna coo- perabantur angeli. par. 1. ibidem.
Manna quomodo dicitur panis angelorum, cum angeli non co- medant cibum corporalem? Responso Hebræorum doctorum, qui inter se diuersificati sunt: quorum aliqui dicunt, quod val- de applicabile est ad nostrum verum manna, s. sacramentum eucharistie: sed nolunt intelligere, ut bene agerent, dicentes quod penitus est impossibile, & implicat contradictionem. par. 1. columna 642. f.
Manna quomodo in terrâ cadebat, & quomodo inter duo stram- enta seruabatur munde custoditum. parte 1. columna 636. d. e. & col. 642. f.
Manna triplicem habebat saporem, & c. par. 1. ibidem.
Manna habebat omnem saporis suauitatem. Sed hoc intelligē- dum est, quod non erat ex natura manna, sed ex merito san- ctorum hominum qui eam comedeant, quibus sapiebat sicut desiderabant. par. 1. col. 637. c.
Manna fuit cibus valde sapidus bonis, sed malis inspidus, sicut etiam vestimenta bonorum non sunt vetustate consumpta, sed tantum malorum. par. 2. col. 1150. e. f.
Manna quibusdam fuit lapidum, & aliquibus ecotario: & ha- buit triplicem saporem: & quod cadebat in terram tripliciter & differenter. Primo ut pruina quasi stramentum manna: postea manna, tertio ros quasi eius operimentum. parte 1. co- lumna 1233. b. c.
Manna non fuit verus panis propriè, sed figura panis spiritua- lis: nec descendit de celo sidereo & empyreo, sed de celo aëreo, ut ros vel pruina. parte 5. col. 1124. b. 1130. f.

Manna figurale, corporale & manifestum datum fuit filiis Is- rael in deserto, sed verum manna est ipse Christus: & dicitur absconditum hominibus presentis vite, & c. parte 6. col. 1479. c.
Manna quandiu filij Israel manducabant, quando & quomodo desiterunt. parte 1. col. 637. c.
Manna præcessit, & fuit data ante educationem aque de petra. parte 3. col. 1035. c.
Mannicare latinum verbum esse mihi non occurrit, ait Augu- stinus. parte 2. col. 217. b. c.
Manichæus posuit duo principia. Vnum simpliciter bonum, aliud simpliciter malum, & ab isto dicit procedere corporalem crea- turam. p. 5. col. 1020. f. & col. 83. c. Item par. 1. col. 42. e.
Manichæus negans veram carnem, sed phantasticam in Christo fuisse, & conabatur probare ex dictis apostoli Pauli, sed reproba- tur. par. 6. col. 395. c. 848. f. Itē par. 1. col. 1618. f. & col. 1019. c.
Item par. 5. colum. 1121. c.
Manichæus dicebat naturam bonam à Deo creatam, malam ve- rò à diabolo. par. 4. col. 682. f.
Manichæi dicunt quod diabolus est dominus istorum corporalium inferiorum, sicut factor & creator eorum. Sed hoc patet esse falsum, ut deducitur, & c. p. 5. colum. 83. c.
Manichæi error confutatur qui dicit vetus Testamentum à dia- bolo esse datum. parte 5. col. 1060. f. Item par. 1. col. 1681. a. b.
Manichæi dicunt, quod plenitudo spiritus sancti non fuit comple- ta in apostolis, sed in ipso Manichæo, qui fuit posterior ipsis, & sic non recipiunt librum actus apostolorum, quia ibi expresse ponitur missio plenitudinis spiritus sancti super apostolos, & im- probatur error predictorum. p. 5. col. 1220. c.
Manipulos spicarum cum lex iubeat offerri, non nisi significatum vnum à sacerdote leuandum dicit coram domino, & quid id mystice significet. p. 1. col. 1107. a. b.
Mansio populi in Alus quid significat, & quid in ea fecerit popu- lus. par. 1. col. 1426. d.
Mansio vna fuit in Sina, sed inter omnes maxima. Ibi enim lex accepta, tabernaculum erectum, ibi Exodus, & maxima pars Leuitici, omnesque libri legis penè scripti sunt. par. 1. col. 656. f.
Mansio potest accipi indifferentem pro stare, iacere vel sedere. par. 4. col. 1137. c.
Mansio populi Iudaici in mara quid mystice significat. par. 1. co- lumna 1424. e.
Mansio populi Iudeorum in deserto Sin quid significat. parte 1. columna 1425. b.
Mansiones quot fuerunt in arca Noe. par. 1. col. 143. c.
Mansiones filiorum Israel fuerunt in vniuerso quadraginta due, secundum quod enumerantur tripliciter. par. 1. col. 1433. c.
Mansiones in celestibus sine distincti gradu: beatitudinis, signi- ficantur per sortes. par. 1. col. 1647. c.
Mansuetudo est virtus ira repressua, que inter alias virtutes maxime in Dauid apparuit, & propter quam Deus ipsum in bonis temporalibus & spiritualibus multiplicauit. p. 3. col. 659. c.
Mansuetudo est quedam tractabilitas mentis, propter quod est debita dispositio ad recipiendum impressionem verbi diuini, sicut cere tractabilitas ad impressionem sigilli. p. 6. col. 1272. f.
Mansuetudo imaginem Dei in nobis seruat, semper tranquillus est, sed ira dissipat. par. 3. col. 77. b.
Mansuetudo & humilitas gratiam, superbia & furor pariunt rui- nam. par. 3. col. 1992. e. f.
Mansuetudo neminem spernit, humilitas se omnibus subijcit. p. 3. col. 299. b. c.
Mansuetus esto, non sit tumultus in corde tuo, volitantibus per cor- ruptionem phantasmatibus & pungentibus te. parte prima, columna 552. e. f.
Mansuetudo si Dei est, dicitur clemētia, si nostra est domitatio, & no. quare. par. 3. col. 1133. c.
Mansuetudine qui suavis est, & moderatus est in verbis & in fa- ctis, monendo alios non utitur verbis contumeliosis. parte 3. columna 1654. f.
Mansueti sunt qui sequuntur voluntatem Dei, mites qui non e- rigunt ceruicem, neque recalcitrant cum iugum eis imponitur. par. 3. col. 597. a.

Mansionum

Mansionum celestium distributio pro nouissimi Ade contemplatione futura esse creditur secundum diuisionem terra promissionis per tribus Israel. Quis ita beatus, ut fors eius in Ierusalem ueniat, ut sit ibi templum Dei: immo ipse sit ut templum Dei. par. 1. col. 1440.e
Mansiones quadragesimæ computantur à prima que fuit in Ramesse, usque in campestria Moab super Iordanem. parte 1. col. 1155.a.b. & col. 1433. & col. 1029.a.b
Mansiones populi Israelitici nominatim ponuntur, & qua dominus operatus est, historicè & mysticè elucidatur. parte 1. col. 1155.a.b. & col. 1197.b. & col. 1226.e. & col. 1234.d.e. & col. 1239.a.b. & col. 1307.b. & col. 1316.e.f. & col. 1315.b. & col. 1323.a. & col. 1421.c. & 1422.d.e.f
Mansiones quadragesimæ quas ab Aegypto usque ad Iordanem habuerunt, trium tantum congruere videntur curriculum amorum, & horum deductio. par. 1. col. 1463.a.b
Manus legitima extensio spiritum sapientiæ infert. p. 1. col. 1696.e
Manum leuare Dei vel attollere in cælum, est potentiam aternitatis sue super omnia excellentem ostendere. p. 1. col. 1660.e.f
Item parte 3. col. 876.d.e
Manus leuat qui bonis operibus insistentis tenens manibus in figura crucis Deum adorat. par. 3. col. 876.d.e
Manus ad Deum rogaturus pro peccatis extendit frustra, qui has ad pauperes pro posse non extendit. par. 5. col. 768.d
Manus porrecta ad dandum commendat orationem, non collecta ad recipiendum. parte 5. col. 608.e.f
Manus tendere contra Deum, est in operatione praua despectus eius iudiciis perseuerare. par. 3. col. 779.b
Manus in Deo qui spiritus est, dicitur eius virtus operatiua. parte 5. columna 923.c
Manus impositio super caput hostie quare fiebat, an quia offerens denotaret se esse dignum occisione pro suis peccatis, an ad designationem spontaneam sui iuris. p. 1. col. 917.a. & col. 932.f
Manus suas sacerdotes supponebat manibus offerentis, & tenentis primitias suas, & eleuabat sursum: & retrahere deorsum, postea uertendo se ad quatuor partes orbis, & quare. par. 1. columna 1620.f
Manus Eliezer posita super femur Abrahamæ præcepto sui fuit signum fidelitatis ratione circumcissionis secundum Hebræos. Sed secundum catholicos fuit signum quod Christus secundum carnem nasceretur de femore Abrahamæ. par. 1. col. 285.f
Manus dextra & sinistra, bona & temporalia & spiritualia notant. par. 3. col. 568.f
Manus unius iungitur manus alterius in pactis & promissis ad confirmationem. par. 1. col. 707.c
Manus nomine potest amicus intelligi. par. 5. col. 110.e.f
Manus dicitur scriptura per manum facta: unde dicimus: probata & electa est manus eius. par. 1. col. 1583.b.c
Manus que lutum tenent, superiectiones sordes tergere non valent. parte 2. col. 552.d. & col. 1088.d. Item par. 3. col. 98.e
Manus est organum organorum, & designat opus diuinum, ita quod opus misericordie dicitur manus dextra, opus iustitiæ sinistra. parte 3. col. 537.c. & col. 593.c
Manus Dei quid est. par. 6. col. 802.d.e
Manus extendere est beneficia dare. parte 6. col. 140.d
Manus vel pes vel oculus, vel aliud membrum, qualiter sit licitum, vel non, abscondi. par. 5. col. 302.e.f
Manus lauare tenebantur Iudei ex statuto iudicum ordinariarum. Quare hoc statutum sit, & quomodo per Phariseos falsitate permixtum fuit, volentes quod per hoc acquireretur quedam munditia spiritualis. par. 5. col. 261.c
Manuum lotio ante comestionem vel cibariarum appositionem facit ad quandam honestatem & munditiam corporalem. par. 5. columna 261.c
Mara nathæ sunt due dictiones: & prima valet in Latino, dominus noster, secunda idem est quod venit: sed propter ignorantiam idiomatis & longitudinem temporis due dictiones coniuncte sunt simul: & ultima litera dictionis est submotæ. parte 6. col. 354.f. 355.a. & 356.d. & liquidius declaratur.
Maraib à filiis Israel dictus est propter amaritudinē aque. par.

te prima, columna 628.f
Mardocheus quot & quibus rationibus renuit exhibere honorem ipsi Aman, cum esset in statu excellenti. p. 2. col. 1631.c
Mardocheus quomodo sciuit intoxicationem Assueri sciendam. p. 2. columna 1626.f
Mare appellatur apud Hebræos omnis congregatio aquarum, siue salsa, siue dulcis. parte 1. col. 15.c
Marcellus papa idolis thurificauit metu mortis, sed tamen resistit. parte 6. col. 1250.f
Marialis à beato Petro missus in Galliam, prædicauit Lemouicensibus fidem catholicam. parte 5. col. 299.c
Marcion hæreticus duos deos posuit, unum bonum, alterum inuisibilem, alterum visibilem, alterum inuisibilem conditorem, quorum prior lucem fecit, secundus tenebras. parte quarta, columna 377.a.b. & columna 1142.e. & col. 2022.e
Item parte 1. col. 520.d
Item parte 2. col. 159.b.c
Marcus Publius cum inuenisset Antiochum Epiphanem in litore maris, qui volebat intrare Aegyptum, qui Romanis erant cōsederati, præcepit sibi ut discederet ab amicis Romanorum: tunc Antiochus petijt super hoc deliberationem, & tunc Marcus Publius fecit circulum in arena cum baculo quem tenebat, in circuitu Antiochi, dicens, Senatus præcepit, ut respondeas antequam exeat de hoc circulo, &c. par. 4. col. 1655.c
Marcus primus patriarcha ecclesiæ Alexandrinæ. parte sexta, columna 1512.f
Marcus Petri discipulus primus Alexandria episcopus. parte 5. columna 476.e
Marcus licet de omnibus Christi factis scribat, sicut & alij, tamen circa eius resurrectionem & regnum specialiter immoratur. parte 5. columna 473.b.c
Marci euangelium designatur in nomine leonis, & hoc propter tria. parte 5. ibidem.
Marcum assumpsit Barnabas, quem Paulus qui semel recessisset, dicebat non debere assumi, qui tamen intantum claruit, ut fieret unus de quatuor euangelistis. parte 1. col. 1154.e.f
Marci euangelium designatur in nomine leonis propter tria que in Christi resurrectione reperiuntur, & proprietatibus leonis assimilantur. parte 5. ibidem.
Margarita licet sit nomen speciale lapidis præciosi, tamen accipitur generaliter pro quolibet lapide præcioso. parte sexta, columna 1682.f
Margarita dicitur una, & præciosa, & significat vitam contemplatiuam, quæ dicitur una, quia hominē unit, actiua autem magis diuidit. Dicitur etiam præciosa, & quare. parte 5. columna 248.e.f
Mare an & quomodo distet à centro equaliter circumquaque. p. 3. columna 1273.a
Mare artatur intra ripas suas à Deo, ne effluat, & submergat habitantes in arida. par. 3. col. 108.f
Mare Cassium sub Aquilonis plaga ab Oceano oritur, cuius vtra que circa oceani littora loca deserta inculta que habentur. p. 2. columna 1324.d
Mare mediterraneum dicitur magnum respectu maris mortui, maris Ceneret, quæ sunt quidam lacus. par. 2. col. 66.f
Mare mortuum terminatur ad orientalem angulum terre promissionis versus desertum Aegypti. par. 4. col. 1922.f
Item parte 2. col. 28.f
Item par. 1. col. 199.a.b
Mare mortuum dicitur, eo quod nullus piscis potest ibi viuere, quia aque sunt excessiue salse, & ideo alibi in scriptura vocatur mare salissimum. Item quia aque sunt ita spissæ, quod sunt quasi lutum, propter quod vestimenta ibi proiecta magis sordidantur, quam lauantur. par. 2. col. 28.f. Item par. 1. col. 200.f
Mare salis vel mortuum nunc dicitur, & lacus Asphalti, & salinarum vallium, quæ prius dicebatur conuallis iustitiarum. par. 1. columna 189.a. Interl.
Mare salissimum quod, & quis lacus, & in qua parte mundi habetur. parte 1. col. 1478.f. & col. 1439.c. & col. 206.c
Item par. 2. col. 28.f
Mare mortuum dicitur mare salis. par. 1. col. 200.f

Mare

Mare solitudinis, est magnus lacus, per quem transit Iordanis fluius: & vocatur sic secundum modum loquendi Hebraicum. parte 2. col. 28.f
Mare solitudinis, mare mortuum est, quod in latitudine per stadia. dxxx. usque ad Zoaros Arabia: in longitudine. cl. usque ad vicinia Sodomorum progreditur. parte 2. col. 929.c
Mare rubrum dicitur, non quod aque sint rubæ de natura sua, sed quia terra in ripa est rubea, & commiscetur aqua: & sic videtur aqua rubea, maxime prope littus. parte 1. col. 607.c
Mare rubrum an fuit diuisum in duodecim locis, ita quod quilibet tribus habuit viam per se distinctam ab aliis. parte 3. col. 1494.e. & 1493.c
Mare Galilee quod est Tyberiadis, est quidam lacus habens centum stadia longitudinis, & quadraginta latitudinis, per quod transit Iordanis fluius. Et dicitur mare more Hebraico. parte 5. col. 89.c. & 559.c. & 1115.c
Item parte 4. col. 452.b.c.
Item parte 2. col. 27.c
Item parte 1. col. 1436.f. & 1478.f
Maria virgo beata habebat sex gradus virtutum. Primus oratio solitaria, secundus virginis verecundia, tertius discretæ prudentia, &c. & duodecim fructus & sex dona spiritus sancti. parte 2. col. 774.f
Maria beata virgo sex virtutes habuit excellentes, & sunt humilitatis tenor, paupertatis amor, honestatis decor, pietatis dulcor, longanimitatis vigor, charitatis fervor. par. 2. col. 775.a
Maria beata virgo assimilatur throno Salomonis, & quare. par. secunda. ibid.
Maria designatur per Hester. parte 2. col. 1620.f. & 1635.b.c
Maria per arcam tabernaculi designatur, quæ in se plura continebat, & quare. parte 1. col. 731.c
Maria figuratur per virgam Aaron, quæ genuerunt sicca, floruit & fructum protulit. parte 1. col. 1383.b
Maria accepit Christum sicut vellus Gedeonis rorem. p. 3. c. 958.f
Maria à monte Moria, non inconuenienter intitatur, quomodo & quare. parte 1. col. 270.a
Maria figuratur per terram lacte fluentem ad nutritionem paruulorum in fide & melle reficiendo perfectos in contemplatione. parte 1. col. 1497.c
Maria significatur per lunam. parte 1. col. 1681.c
Maria virgo beata significatur per Iahel. parte 2. col. 175.c
Maria virgo dicitur thronus, quæ speciali modo coniuncta est Deo ratione maternitatis: & dicitur proprie thronus ipsius, quia in gremio eius sedebat quando recepit munera. parte 4. 1536.f. Item parte 5. col. 62. & 63.c
Maria est via qua Christus venit in mundum. p. 3. c. 549.a.b
Maria dicitur speciosa porta, & quare. parte 6. col. 1007.c
Maria virgo signatur per stellam. parte 5. col. 59.c
Maria est mater non solum Christi sed totius ecclesiæ. parte 3. col. 1882.f
Maria virgo dicta est terra. parte 3. col. 2089.c
Item parte 4. col. 380.f
Maria dicitur mulier propter sexum, non propter corruptionem. parte 6. col. 979.b
Maria virgo in nuptiis ex corde piissimo voluit præuenire totalem defectum, ne appareret cōfusio: ideo inuitauit filium quem sciebat ad hoc potentem, non tamen ipsum inuitauit ad miracula ante ætatem perfectam, &c. parte 5. col. 2055.c
Maria virgo licet in passione filij sui multum afflictæ fuerit, tamen in fide semper immobilis fuit: & discipuli quantumcumque solidi dicuntur dubitasse sed non Maria virgo. par. 5. col. 721.c
Maria virgo plus quam martyr fuit, quia in parte impassibili passa fuit. parte 5. ibid.
Maria soror Moysi an fuerit prophetissa. parte 1. col. 625.c
Maria quare non dicitur soror Moysi, sicut & soror Aaron: Hebræi assignant duplicem rationem. parte 1. ibid.
Maria soror Moysi, vocata est alio nomine secundum quosdam Ephraïta. parte 2. col. 1034.f
Maria filia Ezra, alia fuit à sorore Moysi. parte 2. ibid.
Maria soror Moysi, an fuerit uxor Caleph, habentur opiniones. parte 2. col. 1019.c. & col. 1021.c

Maria virgo & Dei genitrix nata est de Isaac, quæ per filium suum gaudium attulit mundo quod significauit risus Sare, id est, gaudium. parte 1. col. 257.e
Maria est mulierum pulcherrima fuit à nullo tamen hominum fuit unquam concupita, & huius ratio. parte 6. col. 1719. 1720.
Maria cum corpore, & anima creditur ingressa fuisse in regnum celorum. Similiter & ab aliquibus de ministro Iohanne euangelista. parte 4. col. 241.c
Maria non solum super omnes viros, sed etiam super omnes angelos in cælis creditur exaltata. parte 1. col. 1371.b.c
Maria Iacobi & Salome ferunt sorores beate virginis ex parte matris, de qua certum est quod descendunt est stirpe David, & aliorum regum à David descendunt. parte 3. col. 740.e
Maria Magdalena quæ qualis fuerit, & quot hoc nomine vocata sunt. parte 5. col. 660. & 807.f
Maria Magdalena an fuerit soror Lazari vel alia, est duplex opinio. parte 5. col. 807.f
Maria Magdalene ter inuenitur accusata. Primò à Phariseo secundò à Iuda. tertio à sorore, & toties per Christum excusata. parte 5. col. 846.f
Maria soror Lazari bis eodem officio functa est, quæ, qualis, ubi, & quid fecit. parte 5. col. 801.b
Maria Magdalena, quare non audebat tangere Christum. parte 3. columna 851.a
Maria Magdalena significatur per mulierem emorroissam, quæ multo tempore fuit peccatis polluta, sed tangens pedes qui significantur per fimbriam humanitatis Christi (quæ est velut eius vestimentum) fuit mundata. parte 5. col. 534.f
Maria virgo in suo cantico tria beneficia recolit data sibi singulariter, & toti mundo generaliter, & Israel specialiter. parte 5. columna 691.c
Maria virgo an fuerit in partu Elisabeth, est duplex opinio. parte 5. columna 695.c
Maria virgo antequam dolorem partus sentiret, peperit: quia sicut virgo concepit, ita sine dolore peperit. parte 4. col. 530.f
Maria virgo in partu obstrictes non habuit, nec indiguit, cum Christum in gaudio peperit, & per seipsam puerum natum recepit, inuoluit, & reclinauit. parte 5. col. 708.f
Maria si à pastoribus discit debemus à sacerdotibus discere, si Maria ante apostoli preceptum tacet, debemus post apostoli preceptum magis doceri quam docere. parte 3. col. 714.e
Maria virgo purgatione non indiguit, quia ex virili semine non concepit. parte 5. ibidem.f
Maria Aaronis soror quare sola puncta cum Aaron etiam conuiuiatus sit. parte 1. col. 1250.d
Maria virgo fuit prophetissa, & probatur rationibus. p. 4. col. 105.b
Maria de eadem tribu fuit cum Ioseph, & probatur ratione. par. 5. columna 681.c
Maria virgo similiter & eius sponsus Ioseph virginitatis votum emisit post desponsationem. parte 5. col. 686.f
Maria virgo desponsatur antequam impregnatur multiplici causa. parte 3. col. 681.c. & 44.e.f
Maria virgo desponsata Ioseph concepit Christum, & non ante, & quare. parte 5. 681.c
Maria dixit angelo: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco, quomodo & qualiter intelligendum, &c. parte prima, columna 1234.f
Maria virgo felicius concepit Deum mente per fidem, quam corpore per carnis assumptionem. parte 5. col. 856.f
Maria virgo quare non reuelauit conceptum Christi ipsi Ioseph esse de spiritu sancto, & quare etiam Ioseph non petiuit ab ea de hoc. parte 5. col. 45.c
Maria multa constat esse, in unum tamen locum dicuntur congregatae aque, quia cuncta magno mari iunguntur. Si qui lacus in semetipsis stricti videntur, oculis tamen meatibus in mare reuoluntur. parte 1. columna 15.b
Maria virgo ante partum & post partum, &c. parte quarta, columna 1436.e
Maria virgo concepit & peperit. ibidem
Maria beate virginis assumptio significatur per deportationem

arce Testamenti. parte 2. col. 758. c. & 1157. c. Vide etiam in
Assumptio beate virginis.
Maria caro & Christi, licet in lumbis Adæ & Abrahæ fuerit
differenter tamen ad matrem & filium traducta est, & huius
notabilis declaratio. parte 1. col. 880. e. & 1583. c
Item parte 6. col. 867. b
Maria virginitas in partu, & quod filium peperit contra cursum
nature ostenditur ex litera dictionis Hebraica, & quomodo.
parte 4. col. 722. f
Marie sanctitas probatur ex scripturis infidelium & Hebraico-
rum. parte 6. col. 1719. a. b. c
Mariam dicunt virginem beatam, de omnibus gentibus, quia de
omnibus gentibus sunt aliqui Christiani. parte 4. col. 22. b
Item parte 5. col. 695. c
Mariam virginem laudat propheta bestialis Saracenorum Ma-
homet. parte 4. col. 105. b
Item parte 5. col. 695. c Item parte 6. col. 1719. e
Maritus adultere mulieris Christo oblatus cum esset adulter,
quare non est adductus ad Iesum pro lapidatione. p. 5. c. 1153. c
Marmor parium candidum, Paros insula gignit. par. 2. col. 708. d
& 1130. f
Marmoris due sunt species diuersorum colorum ad decorem pa-
uimenti, & c. parte 2. col. 178. c. f
Martinus papa damnauit heresim Monocholarum negantium
duplicem naturam esse in Christo. par. 6. col. 1610. f
Martius est primus mensis apud Hebræos, secundum ordinem fe-
storum, tamen September est primus secundum ordinem nego-
tiorum, & c. parte 4. col. 217. d
Martyr fieri non potest qui extra unitatem ecclesie patitur, sed
potest quidem pati. parte 4. col. 637. b
Martyrem non facit pena sed causa. par. 6. col. 116. f
Item parte 3. col. 67. d
Martyres non ideo recitantur ad altare ut pro ipsis oretur, sed ut
eorum orationibus populus commendetur. parte 2. col. 140. e
Martyres tempore Diocletiani & Maximiani tot fuerunt morti
dati, quod per homines non poterant ad certum numerum re-
duci, nam infra triginta dies leguntur decemseptem milia
promiscui sexus martyrizati. parte 6. col. 1518. f
Martyres Christi, licet terrena gloria resplendeat in pompa, seu
varia in cruciatibus tormentorum incandescent genera, ta-
men imperterriti manent: adhaerentes lateri Christi, vincunt
atque prosternunt impiorum audaciam. parte 4. col. 238. d
Martyres sancti hoc semper orauerunt, ne instructus esset po-
steris sanguis eorum, ut inde cresceret seges unde putabatur
peritura. parte 3. col. 1045. b
Martyres si tanta patiuntur iniuste, quanta tormenta manent
tortores. parte 3. col. 1652. e
Martyres sancti animati apostolorum exemplo, fortes facti sunt
in bello, & significatur per. xxiiij. milia pugnatorum. p. 2. c. 1121. c
Martyres sicut nunc generalem vitam iustorum in agone marty-
rum transeunt: ita tunc generalia eorum premia sublimioris
dono remunerationis antecedunt. parte 2. col. 1402. f
Martyrum sepultura recte sub altari, super quod corpus domini
offertur recte directa est. parte 2. col. 140. e
Martyres sunt defensores ecclesie contra tyrannos, & aliqui susti-
nent mortem corporalem, alij seruitutem, que est mors civilis,
alij exilium, & per que ista significantur. parte 1. col. 748. f
Martyres, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, primitie ve-
ro ecclesie possunt dici virgines, decima vero qui post coni-
ugium continentur sunt. parte 1. col. 1295. c
Martyres dicuntur iuvenes, propter eorum animositatem, ad conse-
quendum martyrij palmam, & per quos significantur. p. 1. c. 724. f
Martyres significantur per Orsonem, qui Hyeme oritur, & suo
ortu tempestates excitat: sic illi tempore infidelitatis predicat,
incredulus, & excitat tempestatem persecutionis. p. 4. c. 1869. b
Item parte 3. col. 124. f
Martyres significantur per Eleazarum, qui mori voluit ut malos de-
uinceret: sic illi tyrannos moriendo deuicerunt. p. 4. col. 238. f
Martyribus & apostolis in mortem prostratis sepulchra eorum
vires aquas emanauerunt, corpora eorum miraculorum gra-

tiam profuderunt. parte 2. col. 254. e
Martyribus adaptatur moraliter expositus psalmus, Dixit domi-
nus domino meo, & c. quomodo & quare. parte 3. col. 1286. b
Per martyrium saluantur martyres minores, qui solam fidem
habent trinitatis sine operibus, & sine ulla dilectione. parte
6. column. 1252. d
Martyrium reputant infideles dementia. par. secunda, col. 870. f
Per martyrij passionem remissionem peccatorum fieri sciens dia-
bolus, non vult nobis persecutionem gentium publicam moue-
re, quia inuidet gloria nostra, vel fortassis scit nos Deus idoneos
non esse martyrio. Hæc Origenes. parte 1. col. 267. b. c
Massa tota humani generis iuste corrupta, & lutoſa est, si inde vas
in honorem, misericordia est: si in contumeliam, iustum est: quia
hoc erat ex natura. parte 6. col. 126. e
Massam humani generis conditor in manu sua habet, & secundum
voluntatem suam vasa fingit, & c. & omnia iuste & ordinate
facit. Scit enim cui debeat misereri secundum presentiam &
predestinationem suam, & quem debeat indurare secundum
iustitiam. parte 3. col. 2140. d
Masculinus sexus præcipiebatur antiquitus immolari propter per-
fectionem eius, & non femella. parte 1. col. 588. d
Masculus vel femina qui Deo vouebatur quo pretio poterat re-
dimi, & qui eam legem seruauit. parte 1. col. 1145. a
Masculus typus est imperatorie potentie. parte 1. col. 1101. a
Masculum esse oportet & maxime virile quod Deo offertur & ut
careat omni vitio. parte 1. col. 1101. a
Masculus nascens profert gemendo a. femina vero e. quasi con-
querens de primorum parentum transgressionem: propter quam
nascuntur filij & filia ira & miserie, & de hoc versus, & c. par-
te 3. column. 1911. c
Masculi tribus temporibus in anno apparebant in Ierusalem co-
ram domino, scilicet, in Pascha, Pentecoste, & festo tabernacu-
lorum. parte 5. col. 723. c
Item parte 1. col. 1552. f. & col. 713. e. Item parte 2. col. 119. c
Mater ad exprimendum excellentem amorem quem habet ad fi-
lium, utitur pluribus nominibus, vocans eum aliquando filium
suum, aliquando cor suum, aliquando dominum suum, & sic
de pluribus alijs. parte 3. col. 269. f
Mater que principium passionum in generatione, designatur per
lunam que habet dominium super humida, & c. parte prima,
columna 383. f
Mater Moyſi que fuerit. par. 1. col. 385. e. f
Mater auum cum filiis non erat recipienda, sed dimittenda pro-
pter idololatras qui matrem cum filiis immolabant secundum
eorum ritum. parte 1. col. 1164. f. & col. 1596. f
Matris per mamillam panis de mensa traicitur, ut sic perueniat
idem alimentum ad paruum infantem. parte 3. col. 1466. d
Materia quomodo substantiatur per suum posse vel potentiam.
parte 1. col. 23. c
Materia corporis celestis nobilior est materia mixti vel elementi,
non per aliquam formam vel actum informantem (si considera-
tur omni forma subtracta) sed per relationem, seu aptitudinem
ad nobiliorem actum, scilicet, formam. Ibidem
Materia omnis informis intelligitur, cum dicitur: Terra erat ina-
nis & vacua. Et hoc secundum Augustinum, licet alij aliter
sentiant. parte 1. col. 41. b
Materia corporum celestium que & qualis. Ibidem
Materia corporum celestium & materia elementorum & corpora
mixtorum quomodo & qualiter differunt. parte 1. col. 21. c
Materia vel natura subtilium corporum dicitur quasi nihil, eo
quod non est palpabilis eo modo loquendi quo aer nihil vocatur pro-
pter suam subtilitatem. parte 4. col. 352. f
Materia quomodo sit in potentia & prope nihil, ita tamen quod
nihil potest excogitari intermedium. parte 2. col. 1. b
Materia in operibus celestibus si est alterius rationis, quam in ele-
menti, oportet quod sit nobilior, & sic magis recedit a nihilo,
& per consequens perdit rationem materie, & accipit rationem
forme. parte 1. col. 1. c
Materia corporum celestium est nobilior materia mixtorum, &
declaratur parte 1. col. 2. d. 21. c

Materia &

Materia & forma non est in angelis, cum angelus sit forma sim-
plex non habens partem, nec materiam sicut habet eam in
virtute sua, sed solus Deus potest eam producere. parte 1.
col. 545. c
Materia omnium corporalium, excepto celo empyreo producta
fuit sub una communi forma: propter quod vocatur pluribus
nominibus, scilicet terra, abyſſus, & aqua, & c. parte sexta.
col. 1366. f
Materia corporis non subicitur virtuti angelice quantum ad
transmutationem, sed subicitur, quantum ad motum loca-
lem. parte 1. col. 545. c
Materia contemplatiui est duplex, scilicet humana miseria diui-
na ut se humiliet, & excellentia diuina, ut Deum magnifi-
cet. parte 3. col. 2187. c. & 2174. f
Materia psalterij & sponsus & sponsa. parte 3. col. 429. a
Materia petitionis Danielis fuit duplex, scilicet amotio mali, &
collatio boni. parte 4. col. 1606. f
Materie informitas omnino an tempore præcessit formationem
eius. parte 1. col. 43. a. b
Materia corporalium naturam diuersi diuersimode describunt.
Dicunt enim quidam, quod in corporibus celestibus non est ma-
teria proprie dicta, que est pars substantie compositæ. Alij di-
cunt, quod in corporibus celestibus est materia, que est pars
substantie compositæ. Tertij dicunt, quod in corporibus celesti-
bus est materia: & quod est eiusdem rationis cum materia ge-
nerabilium & corruptibilium. parte 1. col. 2. d
Matematicorum dicta ostendens esse falsa, & qui respuit suppu-
tationes naturalium, qui docet inscrutabilia Dei iudicia: nec ab
omnibus posse comprehendere: & qui asserit sidera non esse cau-
sas eorum que sunt super terram, præcipue eorum que Christi-
aniam accidunt. præceptum domini exequitur. par. 4. c. 298. d
Mathan & Mathat quomodo & qualiter uterque eorum dica-
tur esse pater Ioseph patris putatiui Christi. parte 1. col. 1615. b
Mathan & Mathat descenderunt a Dauid, qui unam uxorem
successive habuerunt. parte 5. col. 40. f
Mathari vel Matheri an sit nomen proprium viri, & quid si-
gnificat. parte 2. col. 380. f
Mathusalem quomodo secundum annorum computationem post
diluium viuere potuit, cum omnes præter eos qui in arcam
ingressi sunt perierunt. parte 1. col. 134. d. & 151. c
Mathusalem vixit non gentis sexaginta nouem annis. parte 1.
col. 134. f
Matthæus qui interpretatur datus, quia inter alios euangelistas
primò datus est a Deo ad scribendum euangelium. parte 5.
column. 24. d
Matthæus euangelium Hebraice contra Iudeos Christum esse
verum Nazarenum negantes scripsit. parte 5. col. 26. f
Matthæus quomodo sine dilatione Christum secutus est, & fecit
ei conuiuium. parte 5. col. 173. c
Matthæus quadrupliciter declarat Christum verum Deum &
verum hominem fuisse. parte 5. col. 30. c
Matthæus in genealogia Saluatoris ponit Salomonem filium
Dauid, & Lucas ponit Nathan filium eiusdem: duplici ratio-
ne. parte 5. col. 49. f
Matthæus quomodo interpretatur. parte 5. col. 173. a
Matthias humilis & fidelis successit in locum duodecimum, ne
vacuus remaneret, & per quem significatur. par. 2. c. 1124. e. f
Matthias prælegit viuere herbis in deserto, quam legem trans-
gredi. parte 4. col.
Matrimonium cum gentilibus non iungendum. parte secunda.
col. 1526. e
Matrimonium non est imputandum quod extra decretum Dei
factum est, sed cum cognoscitur, emendandum. par. 6. c. 250. d. e
Item parte 1. col. 1247. b. c
Matrimonium institui, prima necessitas fuit propter procreatio-
nem proli. parte 6. col. 243. c. Vide etiam in Nuptia.
Matrimonium an sit qualitas iustificatiua coitus prouenientis
instinctu nature, & an ex lege nature generaliter. parte 5.
col. 325. & 329. & 327. f
Matrimonium inter Iacob & Liam non fuit verum, quamuis co-

gnouerit carnaliter, nisi septimo die conuiuij, quibus transactis
acquieuit placito. Nam ad matrimonium requiritur utriusq;
partis consensus de presenti. parte 1. col. 332. f
Matrimonium contemnitur propter virginitatem, non tanquam
malum simpliciter, sed tanquam minus bonum maioris boni
impeditiuum. parte 5. col. 95. c. & 164. f
Matrimonium quam & qualem coniunctionem dicat. parte quin-
ta, columna 328. d. e
Matrimonium est personarum legitimarum coniunctio, indiui-
duam, id est, indiuisam retines consuetudinem: & potest dissol-
ui ex causa fornicationis probata, quantum ad thorum & co-
habitationem. parte 6. column. 248. f
Matrimonij veteris Testamenti ad matrimonium noui Test. dif-
ferentia. parte 5. col. 326. 327. 328. 329.
Matrimonij indiuisibilitas non solum est de iure diuino, sed etiam
de iure naturali. par. 5. col. 314. f. Et ulterior de hoc declaratio.
column. 326. e. f. 327. 328.
Matrimonij indiuisibilitatem per totam vitam seruandam Iudei
per libellum repudiij, licet false, putabant dissolui. par. 5. col. 79. f
Matrimonij materia est masculus & femina. parte 5. col. 314. e.
formale eiusdem. Ibidem
Matrimonij mysterium dicit apostolus in Christo & ecclesia esse.
parte 5. col. 314. e
Matrimonij diffinitio quomodo detur. parte 5. col. 326. 327.
Item parte 6. col. 248. f
Matrimonij causa efficiens quæ est. Et causa propter quam con-
trahi debet. parte 6. col. 243. a. b
Matrimonio non fidendum, sed creatoris inuocandum auxilium.
parte 2. col. 315. b
Matrimonio legitimo qui utitur, non patitur uxorem peccare:
sed accenditur zelo ad seruandam castitatem matrimonij, ut
possit legitimus fieri pater. parte 1. col. 609. c
A matrimonio iste due persone pater, scilicet, & mater exclusæ
fuerunt propter reuerentiam naturalem. parte 1. col. 83. c
Item parte 6. col. 231. c
Matrimonio iunctæ persone per iuga bonum intelliguntur, viuen-
tes honeste, laborantes pro sui status honestate seruanda, & pro
prole ad Dei seruitium educanda. parte 3. col. 14. f
Matrimonialis actus cum non sit malus, quomodo dicit Aposto-
lus, Hoc autem dico secundum indulgentiam: cum indulgen-
tia non sit nisi de malo. parte 6. col. 243. a. b
Matrimonialis actus aliquando est sine omni culpa, & est meri-
torius. Aliquando sit causa reddendi debitum. Aliquando sit
ad satisfaciendum concupiscentie, & c. parte 6. col. 245. c
Item parte 1. col. 1039. c
Matrimonialis actus licet sit licitus, tamen annexam habet quan-
dam turpitudinem quam oportet excusari per bona matrimonij.
parte 1. col. 667. c. & column. 1236. f
Maturitas prelatorum ecclesie tanta debet esse quod quasi nun-
quam videatur ridere: etsi aliquando hoc contingat, debet cum
tali maturitate fieri quod nullo modo debeat verecundari. par-
te 3. col. 276. d
Matutina hora dicitur illa hora in scriptura, apta, scilicet, ad fa-
ciendum vinctam de peccatoribus. Item hora illa qua dispo-
nebant se sacerdotes ad offerendum sacrificium matutinum.
parte 3. col. 469. a
Maxilla asini qua Samson Philistheos percussit quid mystice si-
gnificet. parte 2. column. 252. f
Maxille Ecclesie sancti predicatorum sunt. parte 2. col. 928. f
Maximiniani & Diocletiani temporibus infra triginta dies legi-
tur decemseptem milia martyrum martyrizati: & sub eisdem
legio Thebeorum passa est: & iudices in diuersis partibus de
mandato isidorum imperatorum tot interfecerunt Christianos,
quod non poterant sub certo numero redigi, & c. parte sex-
ta, columna 1257. c
Maximum delictum quod in mulierem committitur adulterium
est quod disiungit coniuges. parte 1. col. 1501. b
Mediator Dei & hominū signatur nomine stathere, in quo aqua
lance merita nostra pensantur, & in cuius præceptis agnoscimus
quid in nostra vita minus habeamus. parte 3. col. 292. d. e

Mediator dicitur Christus, quia participat inter aliqua extrema, nam habebat duplicem naturam in uno supposito, scilicet diuinam & humanam, unam sibi naturalem, aliam pro nobis assumptam. parte 2. col. 277. c.

Item parte 6. col. 695. b.

Medicus putribus non parcat carnibus, ut sana membra seruentur: non parcat, ut parcat, crudelis est: ut misereatur: nec considerat patientis dolorem, sed vulneris sanitatem. parte 4. col. 1205. a.

Medicus animarum, Christus scilicet omnia que ad proximorum salutem valere possunt tolerare precipit, quos ad curandos proximos instruit, ut tanquam a filiis egrotantibus & freneticis si salus illorum hoc exigat, multa patiantur. p. 5. col. 786. d.

Medicus spiritualis est honorandus triplici de causa. p. 3. col. 2163. c.

Medicus sepe prudens accedit ad languentem, & quantum ars patitur & industria medicine non cessat, sed si egritudo tanta sit ut repugnet curationi, aut ager per impatientiam doloris contra faciat quod iubetur, relinquit eum desperans medicus ne expiret inter manus eius, & mortis videatur reus. par. 4. col. 905. a.

Medicus quandoque si prompta est curatio, mittit serum: aliquando mittit discipulum, & aliquando ipse per se venit secundum varietatem curandarum vulnerum. parte 4. col. 903. b.

Medici tradunt, quod senex de femina prorektoris etatis, & si muliebria contingant ei, generare non possit, de iuencula autem possit. parte 1. col. 234. d.

Medici sunt duplices, corporales & spirituales: & utrique honorandi, sed spirituales preferendi. parte 3. col. 2161. c.

Medici amarissimum antidotum solent dare stomacho nauseanti, ut noxios humores caomat, & possit coctos cibos atque digestos in aluum transmutare, quos fleumatibus magnitudo digeri non sinebat. parte 4. col. 433. b.

Medici quasdam amaritudines medicamentis inferunt pro sanitate languentium. parte 1. col. 1424. e. f.

Medici prebent aliquando cibum vel potum ad discutiendum caliginem oculorum, nec tamen in edendo vel potando sentimus, quod prosit, sed cum transferit dies una & altera & tertia, suo tempore per occultos meatus relata ad visum, cibi vel poculi virtus paulatim purgat aspectum. parte 2. col. 103. c.

Medico vulneratus videtur quodammodo qui se subdit ei ut sanetur, ut in eo medicine opus impleatur. parte 1. col. 1054. d.

A medico frangitur tortum, ut fiat postea rectum. par. 3. c. 1571. b.

Medicina magna tollit magna peccata. parte 2. col. 1541. c.

Medicine utilitas & quomodo ea utendum. parte 2. col. 805. c.

Medicina omnis habet ad tempus amaritudinem, sed fructus doloris sanitate monstratur. parte 4. col. 1128. e.

Medicine scientia à Deo esse probatur. Quæ enim scientia magis est à Deo quam sanitas, in qua etiam herbarum vires & succorum qualitates ac differentie noscuntur. par. 1. col. 1360. f.

Medicine vel philosophiæ disciplinam ut quis consequatur, separat se ab omnibus actibus non tamen continuo ita perfectus est, ut non peccet in aliquo: immo plurima delinquendo vix ad perfectionem peruenit: & tamen cum ad huiusmodi scholas se tradiderit certum est cum inter medicos & philosophos numerari. Ita qui mancipatur studiis sanctitatis secundum hoc quod proposuit sanctus appellatur. parte 1. col. 1287. c.

Medicina duo officia sunt, scilicet morbum sanare, & sanitatem custodire. parte 3. col. 1485. b.

Medicamine diuine dispensationis agitur ut exterioribus doloribus internum vulnus aduratur, & flagellorum sectionibus repellatur ea quæ mentem occupare poterat interior putredo vitiorum. parte 3. col. 393. a.

Mediocritate contenti (quæ est arx virtutum) qui turbulentiam huius seculi transcendendo non appetunt, significantur per Israelitas qui trans Iordanem possessionem acceperunt. parte 2. col. 1119. a. b.

Meditari debet homo in his que ad dilectionem Dei pertinent in tempore quietis & in tempore laboris. Similiter in ingressu lecti ad dormiendum, & in egressu ad vigilandum. parte 3. col. 1517. a. b.

Meditatio frequenter diuine legis extirpat vicium. parte 3. col. 1379. c. & 1382. f.

Meditatio est dispositio ad gratiam habendam, & habitam ad augumentandam. parte 3. col. 1374. f.

Medius, alius est malus, qui separat amicos. Alius bonus, qui reconciliat inimicos Iesu Christi. parte 6. col. 696. d.

Medius stat qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in iors eius. parte 1. col. 1412. f.

Nihil est medium, quicquid facis, aut ex amore Dei, ex seruitute diaboli facis. parte 5. col. 138. d.

Medorum regni significatum fuit per argentum, quia in illo regno multum vacabant sapientia & eloquentia. parte 4. col. 1521. c.

Melchisedech secundum Hebræos fuit Sem filius, Noe primogenitus, & quando visus est regia dignitate, erat trecentorum & nouæ annorum. Et quomodo fuit figura Christi. p. 6. col. 861. a. b. c.

Melchisedech tradunt Hebræi quando Abraham natus est habuisse trecentos nonaginta annos, & Abraham ut nepoti obuiasse, & panem in resurrectionem eius, & suorum obtulisse ut sacerdoti Dei decimas recepisse. p. 6. col. 961. b. Item p. 4. col. 358. d.

Melchisedech obtulit panem & vinum pro sacrificio offerendo, quod pertinet ad sacerdotis officium. Et an fuerit sacerdos Dei altissimi. Et quomodo apostolus dicit, quod non habuerit patrem matrem, neque initium dierum neque finem vite. parte 1. column. 204. e. f.

Melchisedech maioritas ad Abraham quo medio probatur. parte 6. col. 875. a. b. 876. d. e.

Melchisedech fuit rex Salem quæ ciuitas postea dicta est Hierusalem, & est metropolis in regione illa, & secundum omnes Hebræos Sem nominatus est Melchisedech propter bonitatem sui regiminis: quia Melchisedech interpretatur rex iustitie, & Noe post diluuium ordinavit quod Sem filius suus haberet terram illam. parte 1. col. 189. c.

Mel omnium rerum copiam significat. parte 1. col. 1658. d.

Mel significat lasciuie dissolutionem. parte 1. col. 921. c.

Mel cur ad altare offerri vitatur. parte 1. col. 923. d.

Mel & fermentum ab omni oblatione excluduntur, quia isti idololatæ in suis sacrificijs viebantur. parte 1. col. 921. c. & column. 1433. a. b.

Mel siluestre quale Ioannes baptista comedit, est folium arboris in deserto Iudææ aptum comestioni. parte 5. col. 71. c.

Melius dulcedinem quis nasset, nisi gustasset amaritudinem. parte 1. column. 1279. a. b.

Mellis oblatio, an & quomodo facienda fuit. parte 2. col. 1005. c.

Melior est tibi qui animi fraternæ dilectione vel societate comeditur, quam germanus frater qui fidei & pietatis iura tecum habere communia negligit. parte 3. col. 1720. e.

Melior est victus spiritualis sensus, qui subvili tegmine literarum à paupere populo in ecclesiæ unitate habetur, quam ambitiose delicia philosophorum quæ in diuersis libris sub incerta opinione continentur, ubi labor & superflua cura. parte 3. 2124. d.

Melior est nomen bonum quam delicta multa. ibidem.

Melior faceret Iudæus in agro suo aliquid utile quam in theatro seditiosus existeret: & melius fame eorum die sabati lanam facerent quam tota die in neomenijs suis impudice saltarent. parte 1. column. 673. c.

Melior est ut paucorum damnatione plurimi liberentur, quam eorum absolutione plurimi perderentur. parte 3. col. 1398. e.

Melior est misera vite tormenta & tribulationes & labores moriendo euadere quam ad hæc nasci & sustinere. p. 4. col. 1784. f.

Melior est tenuem victum sub vili tugurio sumere cum securitate, quam splendidas cum fatigatione in incertis locis quære. parte 3. col. 2124. d.

Melior est ut seruato Dei timore egeas opibus, vel etiam quotidiana victu, quam ut desiderio plura acquirendi Dei timorem deferas. parte 3. col. 1667. b. Interl.

Melioris aciectione qui multa fecerat bona diabolus magis gloria tur quam de multorum mediocriter viuendum. Et de hoc exemplum. parte 2. column. 1554. f.

Meliores illis sicut non vidi, ait Aug. qui in monasterijs profecerunt ita non vidi deteriores illis qui in monasterijs defecerunt. parte

parte 1. col. 70. Vide in Religiosi.

Mello erat quedam vorago quæ erat ante fortalitium, in quo David ædificia construxit. parte 1. col. 539. c.

Melodia multum ad hoc facit, ut reficiantur vires animales quiete & recreatione: indigent enim quiete & recreatione sicut membra corporis. parte 6. col. 691. c.

Melodia diuersæ excitant diuersas passionem in homine: aliqua audaciam, aliqua deuotionem, aliqua leticiam: aliqua fletum & lamentationem. parte 2. col. 377. f. & 869. c. & 1078. f. & 1603. c.

Item parte 5. col. 180. f.

Melodia virtute utrum demones possint expelli à corporibus obsessis. parte 2. col. 417. c. & 419. c.

Melota est vestis facta de pelle taxi, quæ hirsuta est & deformis, & tali veste visus est Ioan. bapt. & Elias propheta. parte 6. col. 936. f. Item parte 5. col. 71. c.

Item parte 2. col. 853. c.

Mem litera Hebraica duplex est, scilicet una est clausa, altera aperta, & quale mysterium incarnationis Christi per virginem nascitur per eam designetur. parte 6. col. 1704. e. f.

Mem clausa litera Hebraica semper ponitur in fine dictionis secundum Hebræos, & nunquam in medio, nec in principio. Sed in dictione lemarbe quod significat ad multiplicandum, ponitur contra naturam suam, ad denotandum quod Christus de quo loquitur scriptura natus sit contra naturæ cursum de virgine clausa. parte 4. col. 122. f.

Item parte 6. col. 1704. e. f.

Membrum aliquod sibi abscindere propter peccatum euitandum non est alicui licitum propter causas, & enumerantur. parte 5. col. 302. e. & 477. c.

In membro genitali circumcisio ponitur, ut in illa carnis sit immunitio quæ tegitur pudicitie secreto, & quia per omnes progenies erat seruanda, in genitali membro est posita. p. 6. col. 1050. f.

Membra corporis sunt à Deo, & ideo non est in potestate alicuius persone abscindere sibi membrum, sicut nec se occidere nisi in casu, quando scilicet unum membrum propter sui corruptionem est in periculum totius corporis. parte 5. col. 302. e. & 477. c.

Membra omnia concurrunt ad integritatem unius, compositi & perfecti ex multis organis, deseruientibus diuersis anime potentijs. parte 6. col. 306. d. e.

Membra & humani affectus Deo locutione ascribuntur, ut secundum capacitatem nostram conformentur eloquia diuina. parte 3. col. 2937. a.

Membra corporis ut manus & oculus in Deo sic nominantur, qui tamen forma corporis non circumscribitur, ut ex membrorum vocabulis effectus sue potentie designentur. parte 3. col. 1263. f.

Membra exteriora, ornata seruatur interior custodia: & qui mentis statum perdidit, foris inconstantia motionis fluit, atque exteriorum mobilitate indicat, quod nulla interius radice subsistat. parte 3. col. 1628. e.

Membra deseruientia concubitu dicuntur verenda. p. 1. c. 1298. f.

Membrorum castratio per continentiam laudabilis est & meritoria, non per amputationem. parte 5. col. 302. e.

Membris genitalibus cur non credamus homines ante peccatum imperare potuisse, sicut ceteris, quæ in quolibet opere, anima sine molestia vlla, & pruritu voluptatis habet. par. 1. c. 76. e. f.

Membris corporis per frequentationem boni operis imprimitur aptitudo, per quam redduntur promptè mobilia ad opus bonum. parte 6. col. 83. c.

Membris corporis, ex frequentatione operis mali, imprimitur aptitudo ad male operandum. Et ostenditur per simile, sicut per frequentem actum carpentandi, fit impressio artis in manu artificis, aptans eam ad recte & facilius percutiendum. ibid.

Memento & obserua, quam differentiam inter hæc Hebræi ponant. parte 1. col. 1495. c.

Item parte 2. col. 207. a.

Memento ut diem sabbati sanctifices, quomodo intelligitur. parte 1. col. 671. c.

Memento, quare ponitur in tertio præcepto, cum dicitur: Memento ut diem sabbati sanctifices. parte 1. col. 671. c. & 682. d. e. f.

Memento ut diem sabbati san. Sic dicitur in prima traditione, Et in secunda dicitur: Obserua sabbat. & c. quam differentiam in hoc Hebræi assignant, & an sustinenda sit. parte 1. col. 1495. c.

Memoria dicitur venter, quæ noticias rerum quasi escas retinet. parte 3. col. 632. d.

Memoria passionis Christi quæ caput demonum fuit deuictum, est efficax gladius contra demonum insultum. Et de hoc figura. parte 2. col. 456.

Memoria passionis dominicæ dicitur chlypeus, & si constanter teneatur in manu bona operationis, debellatur insultus carnis vel fomitis. parte 1. col. 59. c.

Memoria sanctorum patrum defunctorum non debet in religione per obliuionem consumi, sed per iugem meditationem quotidie renouari, & significatur per calcinam de pellibus animalium mortuorum, non attritæ. parte 1. col. 1637. c.

Memoria Iudeorum est immortalis, & simpliciter secundum quid parte 3. col. 1599. c.

Memoria præteritorum, scilicet bonorum habitum tempore infortunij est valde tediosa, & afflictiva. parte 3. col. 1933. c.

Memoria mortis debet haberi ne homo peccet in æternum inest nunquam. Et ponitur exemplum de nauis sedenti in vltima parte nauis, ut dirigat eam. parte 3. col. 2016. e.

Memoria peccatorum cedit ad bonum sanctorum in presenti per gratiam sanctificationem: nam talibus peccata in bonum proueniunt. parte 6. col. 111. c.

Memoriam suam quasi cinerem posuit, quantumlibet quis pro memoria sui nominis laborat. parte 3. col. 155. c.

Memphis ciuitas est Aegypti quæ nunc Damiatia dicitur ubi Nilus diuiditur, ubi Apis templum, & consulta respondent oracula. parte 4. col. 1303. c.

Mendacium est falsa significatio in voce, vel in alio signo quod tenet vicem vocis. parte 6. col. 160. f.

Mendacium non debet dici ubi non est duplex cor. parte tertia, columna 470. e.

Mendacium meditari peius est quam loqui: nam loqui plerumque præcipitationis est, meditari studiosa prauitatis. parte tertia, columna 259. a. b.

Mendacium semper imitatur veritatem: aliter enim non potest decipere. parte 4. col. 247. b. & 773. b.

Mendacium licet sit fugiendum ab omnibus maxime tamen à iudicibus qui sunt in statu & officio conseruanda veritatis. parte 1. column. 709. c.

Mendacium, diuitiarum congregationem sequitur, mendacio enim diuitia augeri solent. parte 3. col. 383. b. Interl.

Mendacium omne utrum prohibitum sit. parte 1. col. 675. b. c. & columna 1608. e. f.

Mendacium omne iniquitas est. parte 1. col. 709. b.

Mendacia officiosa non solum iniusta, sed etiam iniusta saepe committunt. parte 2. col. 620. d. e.

Mendacia à mendacibus serio aguntur, non ioco. Cum autem quæ non sunt, tanquam ioco dicuntur, non putantur mendacia. parte 1. col. 423. a.

Mendacia obstetricum Hebræorum utrum approbata sunt auctoritate diuina, quia scriptum est, Deum benefecisse obstetricibus. parte 1. col. 482. d. & col. 1067. c.

Item parte 3. col. 1886. f.

In mendacio pernicioso duo communiter occurrunt vicia. Primum est patens, scilicet falsa vocis significatio. Aliud est latens, scilicet intentio fallendi quæ in corde consistit, soli Deo nota. parte 4. column. 1752. f.

Amendacio maxime officioso excusare patres veteris Testamenti non videtur magna necessitas. Certum est enim, quod apostoli non fuerunt immunes à peccato. parte 1. col. 314. c. & col. 361. c. & column. 412. f.

Mendaciorum duo sunt genera, quæ non sunt sine culpa, sed in eorum magna: ut mendacia quedam pro salute, vel commodo alicuius, non malicia, sed benignitate: & mendacium ioco quod non fallit, scit enim cui dicitur causa ioco dici. par. 3. 369. b. c.

Mendaciorum præcones Ieremias vocat adulteros. p. 4. col. 743. b.

Mendaciorum genera multa. par. 1. col. 700. a. b.

Mendax iudicandus non est qui dicit falsum quod putat verum. Contra mentitur ille qui dicit verum quod putat falsum, nec est liber a mendacio, qui ore nesciens verum loquitur: sciens autem non esse verum, voluntate mentitur. parte 6. col. 303. c.
Mendax dicitur diabolus, & pater mendacij. parte 5. col. 1167. c.
Mendax ille dicitur, non tamen pater mendacij qui mendacia ab aliis inuenta solum refert, sed mendax est & pater mendacij, qui non solum refert mendacia, sed etiam ea fingit. p. 5. c. 1167. c.
Mendicantium ordinum fratres quidam impudenter se ingerunt ad curias principum non vocati, aliqui ut fugiant ordinis paupertatem, & aliqui ut per hoc promoveantur ad aliquam dignitatem. parte 4. col. 1234. f.
Mendicantium ordinum frater arguebat quosdam monachos de declinatione religionis sue. Et unus respondit: Quando moneta vestra tantum cucurrerit sicut nostra, tunc multum erit delecta. parte 4. ibid.
Mendicus, qui petit: pauper qui sibi non sufficit. par. 3. col. 710. d.
Mendicus & indigens omnino non erit inter vos, dictum est Iudeis in veteri Testamento de mendicante publice, quod non debebant permittere Iudei. Sed in lege Christi que amoris est lex, quid faciendum sit animadvertant dispensatores ministeriorum Christi. parte 1. col. 1545. c.
Mens cum se per verba extra semetipsam iacit, apertam se aduersario ostendit. parte 3. col. 1716. d.
Mens & spiritus differunt. parte 6. col. 321. a. b.
Mens dicitur facies spiritualis ad modum faciei corporalis. par. 6. col. 380. f.
Mens que corporis & anime salute fouetur, & in vnum utriusque motus colligit, non debet diuidi. parte 1. col. 911. a. Interl.
Mens leuis, preceptis dictio, non ante cogitat quam loquatur. parte 3. col. 809. c.
Mens vesana iniquorum, quamuis cessationem à mundi labore dominus imperat, & quietis dulcedinem persuadet, tamen plus assequi aspera carnaliter, quam tenere blanda spiritualiter gaudet. ibid.
Mens electorum dum inter aduersa vel prospera manet immota, quadratum sibi inesse virtutis figuram monstrat. p. 2. c. 1052. c.
Mens humana cum maligni hostis suasionibus instigatur, tunc dicitur olla succensa: sed cum per consensum in desideriis prauis persuasionis accenditur dicitur olla feruens. parte 3. c. 397. b.
Mens quando à cogitatione carnalium fluxu vacuatur, quasi ius ex carne liquatum in petra funditur. parte 2. col. 193. a. b.
Mens cum concepta desideria sequitur, seruire rebus conuincitur quarum amore superatur. parte 6. col. 239. a. b.
Mens que quiescit prius, magna putabatur, vilis abiectaque in actionis ostentatione cognoscitur, dum inani ministracione operis turpitudine denudatur. parte 4. col. 402. d.
Mens prauis desideriis dedita, huius seculi labori relinquitur, ut foris mundo velut ancilla seruiat, quia intus Deum nequaquam ut filia amat. parte 4. col. 403. c.
Mens nostra à carnis delectatione est separanda, non à carnis necessaria cura, ne curam faciamus in desideriis. p. 1. col. 943. b. c.
Mens dicitur venter, & quare. parte 4. col. 946. b.
Item parte 3. col. 1694. e. Item parte 4. col. 1907. b.
Item parte 2. col. 1211. c.
Mens quod valde amat sepius replicat. parte 3. col. 56. e.
Mens humana per puerperam significata, tunc parit quando aliquid preconceptum producit: iste vero conceptus potest esse dupliciter. parte 1. col. 1013. c.
Mens humana per domum domini edificandam significatur, que in quiete voluntatis bone edificatur. parte 2. col. 1280. f.
Mens elata quando humilitatis bonum quod tenere debet ab afflictis carne memoratur, insanus homo à subingali muto corripitur. parte 1. col. 1337. a.
Mens eadem pollet ex virtute, lassasceit ex infirmitate, ut dum querit quod habere non valet, quod habet humiliter seruet. parte 1. col. 1510. e. f.
Mens quando ex seipsum consideratione quod in alterum faciat colligit, lignum secundum speciem suam semen producit, & recti operis germen parit. parte 1. col. 17. a.

Mens prouecta in actionibus turbulentis seculi, incipit propter utilitatem fraternæ societatis, & de corporalibus agnitionibus producere opera que prosunt animis viuus, & fortissimas agnitiones quibus fluctus seculi dirumpuntur & contemuntur. Et de hoc figura. parte 1. col. 28. e. f.
Mens nisi ab exterioribus abscondatur, interna non penetrat. parte 3. column. 71. b.
Mens hominis est mare. Quasi fluctus maris sunt cogitationes mentis. parte 3. col. 170. d.
Mens praua semper in laboribus est, sicut bona semper tranquilla: quia aut molitur mala que inferat, aut metuit ne sibi hæc ab alijs inferantur. parte 3. col. 179. b.
Mens immunda si non fuerit in melius mutata, necabitur morte æterna. parte 1. col. 863. c. Interl.
Mens humana cum illa superiora & celestia utcumque in enigmate conspiciat, iam claustra corporeæ habitacionis per subleuatam cogitationem exit. parte 1. col. 847. a. b.
Mens Deo plane sub exuuijs corporis vegetatur, sicut in vestitu ouium sunt lupi rapaces. parte 5. col. 951. b.
Mens nostra est arca aurea, in qua sunt tabule Testamenti, in qua legem Dei scriptam habere debemus, & debet esse aurea, id est, pura preciosa. parte 1. col. 1289. b. c.
Mens per compunctionem eleuata, omnia sub se certius diiudicat. parte 3. column. 16. e.
Mens per Sion montem significatur, & si quid in ea per fraudem hostis pollutum est factum, instanti nisu expurget, & c. parte quarta, column. 2357. c.
Mens humana infecunda dicitur filia Babylonis, & quare. parte 4. column. 401. a.
Mens fidelis dicitur areola, & quare. parte 3. col. 1863. c.
Mens hominis intelligitur per altare concauum & quadrangulum, & quare. parte 3. col. 1338. e.
Mens infirma & indiscreta dicitur mulier. parte 3. col. 2185. b.
Mens dicitur latere in homine, sicut viscera eius. parte 3. col. 362. f.
Mens pensare non valet, inuisibilis virtus, quibus sibi meatibus influat quibus ad se modis veniant, & quibus recedat. parte 3. column. 341. a. b.
Mens iusti in amaritudine est semper etiam in prosperis quam amaritudinem aduersitas ingeminat. parte 3. col. 237. a. b.
Mens humana non potest Deum contemplari, nisi condescendat ei. parte 1. col. 861. c. Interl.
Mens est templum & domus Dei & conscientia fidelium: que se in laesione proximi peruersas cogitationes profert, quasi in spelunca latrones resident, & simpliciter gradientes interficiunt, & sic mens iam non domus Dei, sed spelunca est latronum. parte 5. column. 601. a. Item parte 6. col. 1569. c.
Mens in qua habitat Deus per gratiam, per templum designatur. Hoc autem templum polluitur per peccatum, & maxime si fuerit per assuefactionem continuatum, quomodo purgatur. parte 2. column. 1235. c.
Mens à iustitia desolatur, quando immoderata locutione non paritur. parte 4. col. 245. b.
Mens libidinis vi, in corpore carnalis fornicationis intantum captiuatur submergitur & absorbetur, ut in ipso momento nihil aliud cogitare homini liceat aut intendere: quia ipsam mentem captiuam subdit ipsa submersio & absorptio libidinis & concupiscentie carnalis. parte 5. col. 241. c.
Mens tabernaculum vocatur, in quo apud nos abscondimur, cum foris in opere non videmur. parte 3. col. 145. b. 274. e.
Mens perfecta solerter inuigilat, ut non solum peruersa agere renuat, sed omne etiam quod in se per cogitationes turpiter ligatur tergat. parte 2. col. 103. a. b.
Mens iusti studet vni semper herere, iniqui variatur, quia preter Deum nil sufficit, & ideo quod modo petijt, mox fastidit. parte 1. column. 335. b.
Mens dum ad Deum anhelat, & omnia secularia despicit, omnia mox ei vertuntur in tentationem, & eam affligunt sed dum transitorio labore atteritur, à perpetuo liberatur. parte 3. col. 85. a.
Mens circumclusa sicut aqua ad superiora vadit exit redit, & lata per ima deperit. parte 3. col. 44. b.

Mens

Mens hominis quia stare noluit cum potuit, iam non potest stare, etiam cum velit: sed semper desiderijs variatur, ut quietus actionem desideret, occupatus quietem. par. 3. col. 105. b.
Mens hominis in libertate condita dum carnis desideria nutrire voluit, in foueam deceptionis pro fatido cibo cecidit: per gratiam autem reuocat ad veniam, carcere semper stringitur, ne per desideria vagetur. Et ponitur de hoc exemplum de captura leone. par. 3. col. 138. e.
Mentis quies sequitur ad cessationem peccatorum. p. 4. col. 476. e.
Mentis statum qui perdidit, foris inconstantia motionis fluxit, atque exteriorum mobilitate indicat quod nulla interius radice subsistat. par. 3. col. 1629. a.
Mentis oculus si ab humani generis exordio ducimus usque ad hoc tempus, omne quod finiri potuit, quam breue fuerit videmus. par. 3. col. 212. f.
Mentis securitas est in obitu retributionis initium. par. 3. col. 86. e.
Mentis domus est quelibet res per quam dilectionem habitat animus. par. 3. col. 167. c.
Mentis dispositio per verbum oris aperitur. par. 3. col. 302. f.
Mentis domus quatuor angulis consistit, id est, prudentia, temperantia, fortitudine, iustitia, & in mente que his quatuor erigitur ceteræ virtutes quasi cordis soboles se inuicem pascunt, & quomodo. par. 3. col. 30. e.
Mentis perfecte indicium est, cum quis pro generali fidelium sospitate, quasi unitatis & fraternitatis memor, superne pietati supplicat. par. 2. col. 1568. f.
Mentis interior afflictio magis apparet in oculo quam in partibus alijs. parte 3. col. 142. f.
Vide etiam in Cordis dispositio.
Mentis humane est proprium hoc sibi fieri suspicari quod facit: Arbitratur enim se despicere qui bonos despicere consuevit, & ex suspitione contemptus ad indignationem prosiliit & contumelias ingerit. par. 1. col. 82. f.
Mentis vehemens motus gaudij vel doloris redundat ad corpus. parte 4. col. 618. f.
Mentis conceptus interior duplex. Vnus informis & imperfectus alius formalis & perfectus. par. 5. col. 2017. c.
Mentis eleuatio inducit ad contemptum vite presentis. parte 5. column. 915. c.
Mentis duplicitas callide se defendentis, per hereticum significatur. parte 4. col. 329. b.
Mentis iniqua consilium quando vanum esse probatur, quo se impune peccare arbitrabatur, tunc caput inimicorum nudari dicitur. par. 1. col. 1666. e. f.
Mentis ciuitas si murum silentij non habet, patet inimici iaculis. parte 3. col. 1716. d.
Mentis qualitatem indicat incompositio corporis. p. 6. col. 16. e.
Mentis aditus tota virtute muniendus est, ne eam hostes penetrant foramine neglecte cogitationis. par. 2. col. 535. a. b.
Mentis custodia forti qui non est munitus, vir confusionis est, quia dum virtutes se agere æstimat, subintrantia vitia nescientem necant. ibidem.
Mentis secretum intrare postpositis exteriorum tumultibus, est ad tabernaculum redire. Ibi enim dominus consulitur & quod foris agendum est publice: intus silenter auditur. parte prima, column. 122. e. f.
Mentis furori ebria omne rectum quod dicitur, peruersum videtur. par. 2. col. 484. d. e.
Mentem per caput intelligimus, quia sicut caput corpus, ita mens actiones regit. par. 1. col. 943. b. c.
Mentem peccatoris post peccatum incipientis dolere diabolus delinit blanditijs, ne ad debitam penitentiam perueniat. Modo enim aliorum facta grauiora, modo nihil esse quod factum est, modo misericordem Deum loquitur, & tempus ad penitentiam pollicetur, ut dum per hæc decepta mens ducitur penitentia offeratur & tunc plenius absorbeat supplicijs, que nunc gaudet in delitijs. par. 1. col. 361. c. & col. 363. c.
Mentem tanto inimicus sine labore superat: quanto & ipsa que vincitur contra semetipsam per multiloquium pugnat. ibidem.
Mentem que quatuor virtutibus cardinalibus erigitur, spiritus

ante omnia eandem contra singula tentamenta septem virtutibus instruit. ibidem.
Mentem electorum infima desideria spernentem & celestium contemplationi inherentem, significat abies. par. 1. col. 322. e. f.
Mentem hominis Deus dum in suo timore format, concipit, dum ad apertas virtutes prouehit gignit: sed si extolluntur, relinquit, & frigidi de vtero exennt, id est, à visceribus pietatis. p. 3. column. 359. b.
Mentem hominis iuxta substantiam nihil implere potest nisi creatrix trinitas quia tantummodo secundum operationem & voluntatis instinctum anima de his que creata sunt impletur. parte 6. col. 1027. b.
Mente magis retinetur quod visu percipitur, quam quod auditu. parte 4. col. 718. f.
Mente innocenti plerumque qualibet res respicitur, sed in ipso conspectu animus concupiscentie gladio cosoditur. p. 2. col. 410. e. f.
Mentes vsui vite carnalis inhaerentes, euelli ab infimis non possunt, nisi gradatim ducta predicatione proficiant. parte 1. column. 580. e. f.
Mentes carnalium pro amore seculi dura quædam, quasi quædam mollia & delectabilia ferre parata sunt, dum in hac vita rerum culmina apprehendere conantur. par. 1. col. 1232. d.
Mentes hominum in mundo, magne naues in mari dicuntur: Venti à quibus minantur, appetitus mentium, gubernaculum, cordis intentio, qua boni transgressi seculi fluctibus, salutis portum petunt reprobi quasi Scylla vel Carybdi intereunt. parte 6. column. 1285. b.
Mentes terrenorum hominum quas humor carnalis concupiscentie fluidas facit, dicuntur loca humentia. parte 3. col. 388. f.
Mentes secularium temporalis glorie deditæ, appellatione calami designantur. Qui tanto apud semetipsos intus manescunt, quanto alti & nitidi exterius ostenduntur. par. 3. col. 388. d.
Mentes secularium dum ad exteriorem gloriam per superficiem tendunt & defluunt, nulla intus firmitate solidantur. parte 3. ibidem.
Mentes electorum per spherulas significantur, & quare. parte 1. column. 1219. b. c.
Mentes hominum grossas significant saga cilicina, que occulto Dei iudicio, quamuis dure preferuntur, quia seruire curis temporalibus non timent, ut tentatione ventos & pluuia portent. par. 1. col. 751. a.
Mentes fidelium quasi Deo dicatæ virgines sunt. p. 4. col. 1031. b.
Mentes nostre sunt domus, in quibus per cogitationem habitamus. parte 1. col. 587. b. e.
Mentes iustorum per intentionem suam omnipotenti Deo assistunt, atque in scriptura quasi os eius intuentur. p. 3. col. 240. f.
Mentes iniquorum quia damna sua considerare negligunt, innocentiam perdunt. Amittunt namque à corde innocentiam, ab ore veritatem, à carne continentiam, & per accessum temporis ab ætate vitam, sed hæc se perdere non conspiciunt curis seculi occupati. par. 3. col. 74. e. f.
Mentes spiritus sancto repletas dicit scriptura aquas, quia sancti qui spiritu leuante ad summa rapiuntur, ne aliqua elatione superbiunt, quibusdam tentationibus reprimuntur. p. 3. col. 271. a.
Mentes peruersæ dulcia gratie per quietem dona despicunt & pro carnalibus voluptatibus laboriosa huius vite itinera etiam lachrymis plena concupiscunt. p. 1. col. 1232. e. f.
Mentes peruersæ contemunt habere, ubi spiritualiter gaudent & desideranter appetunt, ubi carnaliter gemant. p. 1. ibidem.
Mentibus foris sparsis ad seipsum redire cuique difficile est, quia praua itinera semel capios tanto quod delectabiliter tenent quanto quod liberit non licet. par. 1. col. 495. b. c.
Mentibus prauis nihil est laboriosius, quam si in huius mundi laboribus non laborare precipiantur. par. 4. col. 605. c.
Mentibus bonis, et si vsque ad tentationem cordis flamma ardeat, vsque ad consensum tamen tentatio non exurat. parte quarta, column. 1535. a.
Mentibus prauis ac pollutis, non sunt secreta dominice incarnationis credenda, sed qui ad fidem venientes cor mundauerunt. par. 1. col. 1303. b. c.

Mensa

Mensis propositio quare dicebatur par. 1. col. 740. f.
Mensis octo sunt de quibus tanquam de mensis spiritualibus refertur totus populus Christianus. par. 4. col. 148. a.
Mensem fortune parare quid sit, ut faciunt dicentes stellarum cursu vel varietate fortuna omnia gubernari, & nihil ad Deum pertinere credunt. par. 4. col. 519. a.
Mensem ad alienam qui frequenter conuenit, ocio deditus, adulterur necesse est pascendi se. par. 6. col. 679. b.
Mensis magnorum imponebatur aliqua portio de immolatis illis. par. 4. col. 148. c.
Mensis unde dicitur. par. 3. col. 2191. a.
Mensis apud Hebreos incipit à prima luatione, & secundum lunæ cursum computatur, quia apud nos calendis, nonis idibusque deuoluitur. par. 6. col. 1086. f.
Item par. 4. col. 535. a. Item par. 1. col. 584. f.
Mensis nouorum dicebatur mensis primus in quo celebratur Pascha, & quare sic dicebatur. par. 1. col. 712. f.
Mensis casleu correspondet Decembri secundum Iudeorum opinionem. parte 4. col. 2226. f.
Mensis Septembris quasi totus est festiuus apud Iudeos propter quatuor festa. p. 3. col. 919. c. Item p. 1. col. 1112. f. & col. 1019. c.
Item par. 2. col. 1154. f. & col. 1287. c.
Mensis primus anni apud diuersos aliter accipitur. p. 4. col. 1067. c.
Item parte 1. col. 153. c. & col. 633. c.
Mensis nonus ab Aprili, qui primus est apud Hebreos, December est apud nos. par. 4. col. 2181. c.
Mensis primus apud Hebreos Aprili deputatur, & quare. parte 3. col. 2141. a. Item parte 1. col. 152. f. Item alibi. Martius dicitur primus. parte 1. col. 683. c. Extensius col. 601. a.
Mensis primus apud Hebreos semper incipit à propinquiori luatione uernali, quod est. xij. die Martij, sine sit ante equinoctium siue post, siue in ipso equinoctio. parte 2. columna 1312. f. & columna 707. c.
Nonum mensem non accipi in bonam partem, & liber Regum, & Ieremie narrat historia. par. 4. col. 2181. c.
Menses nullo exceptis lunariis habent Hebrei, & in ortu luna eos incipiunt. par. 2. col. 1291. b.
Menses vacuos habet ecclesia in infirmis, qui terrena agunt sine uite premio. par. 3. col. 101. a.
Menses septē ætatis mundi sunt, & assignantur. p. 1. col. 1124. d. e.
Menses apud Hebreos antiquos nominabantur secundum ordinem numeralem tantū. primus mensis, secundus mensis, &c. sine aliquo nomine proprio: & hoc durauit usque ad captiuitatem Babylonicam, aliter autem post. &c. par. 1. col. 601. b. c.
Menses duo attribuantur cuiuslibet temporis. Est enim tempus seminis, tempus frigoris, tempus messis, tempus ætatis, & tempus æstus. parte 1. col. 103. b.
Menses ut doctores antiqui Hebreorum dicunt, receperunt principium & nominationem à mense in quo fuerunt redempti, & hoc ostenditur in redemptione Aegyptiaca & Babylonica. parte 1. col. 601. b. c.
Menstruum patiuntur communiter mulieres quolibet mense. parte 1. col. 1039. a. b.
Menstrua in mulieribus quando incipiunt, & quando desinunt. parte 1. ibidem.
Menstruate mulieres concipientes pariunt cecos, claudos, leprosos, &c. & quæ parentes non erubuerunt in conclauis, aperte redarguuntur in paruulis. par. 4. col. 514. d.
Item parte 1. ibidem.
Mensurarum Hebraicarum quantitates certas & determinatas non habemus, & quare. par. 2. col. 746. f.
Item par. 1. col. 642. f. & col. 708. d. & col. 745. c. & col. 809. c. & col. 165. a. & col. 1237. a. b.
Menstruat am cognoscens, quando, & quando non, secundum legem morte puniendus sit. par. 1. col. 1039. c.
Mentiri quam sit horribile Deo. par. 1. col. 1401. a.
Mentiri est loqui contra hoc quod animo sentitur. parte tertia, columna 349. a.
Mentendum utrum sit pro salute & compensatione aliqua ubi nemo leditur, & hoc pene omnibus videtur. par. 1. col. 1067. b. c.

Mercatores Christiani (ut ego audiui ait Lyra, à fratre fide digno) propter lucrum temporale terram Saracenorum frequentantes impleuerunt naues pueris Christianis, à parentibus eorum pauperculis ementes, & sic vendiderunt eos Soldano pro magno precio, qui eos faciebat instrui in lege Mahumeti, ut adulti facti contra Christianos pugnarent. p. 6. col. 1642. f.
Merces an possit dici gloria celestis & premium sanctorum. parte 5. col. 1187. c. & col. 1196. d. e.
Mercedem aequalem habent, diues qui multum dat, & qui parum pauper, si æqua voluntas. parte 6. col. 415. a. b.
Mercennarius dies cito transire optat, ut ad laboris premium veniat. parte 3. col. 101. a. b.
Mercennarius de grauitate operis lassascit, nisi spe finis releuaretur, sed illo viso nihil putat quod sentit. par. 1. col. 103. a.
Mercenarius existimatur, qui religionem questum arbitratur. p. 1. columna 1098. c.
Mercimonia regionis nostræ que sunt, & quis mercator, & quid accipit. parte 6. col. 820. c.
Mercurius dicitur apud Gentiles Deus ratiocinationis. parte 3. col. 1716. f.
Mercurium quasi medio currentem, id est inter aures & linguas latini vocant, Græci uero interpretem. par. 6. col. 1141. c.
Mercurius dicitur fuisse eloquentissimus, & ideo à gentilibus dicebatur Deus eloquentia, & quod eam daret hominibus. parte 6. ibidem.
Meraritarum que officia fuerunt circa tabernaculum fæderis. parte 3. col. 1206. e.
Mereri uitam æternam homo ex puris naturalibus non potest. p. 1. col. 264. d.
Mereri an homo ex naturali uirtute possit per aliquod opus quod de digno & congruo Deus det sibi gratiam. p. 3. col. 1410. f. 1413.
Per terrena opera meremur, ad quæ non reuertemur post resurrectionem. par. 3. col. 191. a. b.
Meretrix & sermonis suauitatem & formositatem corporis ad capiendos miseros querit. par. 3. col. 1623. a. b.
Meretrix fouea profunda est, quia multi cadunt in eam iuuenes, viri, & senes. par. 3. col. 1706. d. e.
Meretrix dicitur puteus angustus, quia de peccato luxurie non exit homo, nisi cum difficultate. pao. 3. 1706. f.
Meretrix dicitur latro, quia insidiatur quasi latro blanditijs & osculis incontinentes atrahendo. par. 3. ibidem.
Meretrix speciosa & grata comparatur ad Ninive, quæ ad amorem sui pene cunctos diuersis malicijs trahit. Hæc vendit gentes in fornicationibus, dum amore temporalium & tadio bonorum, qui fuerant membra Christi, sunt membra meretricis, & alios secum trahunt. parte 4. col. 2033. a.
Meretricis modus est per omnem viam & modum inducere ad actum concupiscentie carnalis. par. 3. col. 1634. f.
Meretricis merces que non poterat offerri in sacrificium. parte 1. columna 1600. d.
Meretrices quare permittuntur in ciuitatibus. par. 1. col. 292. c.
Meretricum publice uenalis est turpido. par. 1. col. 1598. f.
Meretrici cantus & huius seculi fabula aures nostras ne scripturas sacras audiamus obturant. p. 4. col. 325. a.
Meretur illud aliquis de condigno, quod ei secundum viam iustitie est reddendum, & huius ratio. par. 6. col. 66. f.
Meretricium an sicut duellum permittendum vel prohibendum sit. parte 2. col. 436. d.
Meritum & demeritum principis redundat in subditis, sicut in corpore naturali bona & mala dispositio capitis redundat in membrum infirmum. par. 3. col. 1464. f.
Meritum vite æternæ, licet non possit esse uirtute nature, potest tamen esse uirtute gratie diuinæ. parte 5. col. 323. a. b.
Meritum dupliciter potest considerari, scilicet de condigno & de congruo, & quomodo aliquis meretur gratiam primam alteri. p. 6. columna 1441. c.
Meritum duplex est, congrui & condigni: & quid utrumque istorum sit, & quis actus suus. par. 3. 1862. f.
Meriti principij simpliciter est à Deo, & non à libero arbitrio: & ad illud natura humana de se non potest assurgere. p. 6. col. 1293. c.
Meriti

Meriti quantitas non accipitur secundum quantitatem doni absolute, sed per comparationem ad facultatem datam, & promptitudinem suæ voluntatis & deuotionis. par. 5. col. 613. c.
Plena perfectio hominis ex gratia & non ex merito possidetur. parte 4. col. 1457. a.
Merita alicuius si plura sunt numero quàm peccata, iustus est, & cuius peccata plura sunt numero quàm merita, impius est. Hoc dicunt Iudei, etiam moderni, & vehementer errant. parte 4. columna 1207. c.
Merita hominis non sibi soli valent, sed etiam aliis: ex hoc uocantur reliquia, id est, aliis relicta. par. 1. col. 1630. f.
Merita iustorum non dantur obliuioni, sed registrantur coram rege celesti, ut remunerentur tempore cõpetenti. p. 2. col. 188. f.
Subiectorum merita doctoribus non æquatur. p. 4. col. 1389. a. Interl.
Merita rectorum & plebium ita iuncta sunt, ut sepe ex culpa pastorum deterior fiat uita plebium, & ex merito plebium mutetur uita pastorum. par. 2. col. 663. c.
Merita prescitta siue meritorum prescictia, an & quomodo sint causa predestinationis. par. 6. col. 122. f.
Per aduersa, uirtutum merita patefiunt. par. 3. col. 11. Interl.
Merita sanctorum quo modo ad posteros descendunt: sic peccatorum flagitia si liberi nepotisque similia gesserint, ad posteros perueniunt. parte 4. col. 691. b.
Merita sufficientia ad uitam æternam non habent qui uiuunt in hoc seculo. parte 6. col. 418. e.
In futuro iusta merita erit retributio. par. 4. col. 2203. Intel.
Ex singulorum meritis premia uel pæne sequuntur, & non ex preiudicio Dei. par. 4. col. 25. b.
Meritorum & profectus esse differentias in populo fidelium, declaratur. parte 1. col. 1408. c. f.
Pro meritorum qualitate quotidie dominus, aliis ascendit, aliis descendit, quomodo & qualiter. par. 5. col. 826. d.
Meseleth, est dictio Hebraica æquiuoca: & significat ludentem, idololatrantem, occidentem, & cocuntem siue lasciuientem. parte 1. col. 256. a.
Mesopotamia, nomen ciuitatis in capite Syria: est constituta ad Aquilonem, & alio nomine dicitur Carran. Est etiam nomen regionis. parte 6. col. 1047. c.
Item parte 3. col. 859. a.
Item parte 2. col. 107. a.
Item parte 1. columna 282. c. & col. 293. d.
Mesraim fuit filius Cham à quo denominata est Aegyptus. Et ubi in toto Veteri Testamento ponitur Aegyptus, in Hebræo habetur Mesraim. parte 1. col. 175. c. Item par. 3. col. 1031. c.
Messias Hebraice, Christus Græce, & uinctus Latine, idem significant. parte 2. col. 210. f.
Vide etiam in Christus.
Messias, consolator dicitur, ut habet glossa Hebraica: Elongatus est à me consolator. parte 2. col. 1339. c.
Messias dum uenerit (ut Iudei dicunt) reddetur eis arca testamenti, & altaria Holocaustorum & incens, & cetera ad cultum veteris legis pertinentia, & uasa sanctuarij. parte 4. columna 609. c. Item par. 3. 977. c.
Messias exaltabitur plus quàm Abraham, & eleuabitur plus quàm Moyses, & sublimis erit ualde plus quàm angeli superiores. Illa concedunt Iudei, Christiani inferunt, ergo ipse est Deus, &c. par. 4. col. 442. f.
Messias quod educturus sit captiuos de obscuritate limbi, probatur per glo. Hebraicam, &c. par. 4. col. 1895. b. c.
Messias promissus in lege & prophetis, quod sit uerus Deus & uerus homo: probatur ex scripturis autenticis Hebraeorum. par. 6. col. 1700. d. e. & sequentibus.
Item parte 4. columna 1480. f.
Messias (ut moderni Iudei dicunt) fuit natus eadem die qua fuit destructum templum per Romanos, &c. quare eos non liberat & ubi sit, querunt Christiani, &c. par. 4. col. 539. c.
Item parte 6. col. 1696. a. b. c.
Messias qui dicitur Christus, quod uenerit, probatur, & reprobat per fidem Iudeorum, & ostenditur ueritas. parte prima, columna 454. d.

Messia aduentus quare tardatur secundum Hebreos, & quomodo acceleraretur, & statim ueniret filius David. i. Christus. p. 6. col. 821. b. 822. c.
Messia tempus esse de proximo, erat opinio famosa tempore predicationis Iohannis baptiste & maxime in Ierusalem. par. 5. columna 1037. c.
Messia spiritus inuitur per antiquos expositores Hebreorum notabilissime & compendiose, cum exposuerunt illud: Spiritus domini ferebatur super aquas, &c. Ex quo secundum catholicam ueritatē inferitur, quod spiritus sanctus ibi intelligitur qui est spiritus Messia, &c. par. 1. col. 41. d.
Messia sex benedictiones que uentura erant super eum, prefiguratae erant per sex mēsuras quas Ruth collegit, de qua per Dauid & genealogiam regiam nasciturus erat, &c. hac Ra. Sa. par. 2. col. 301. c.
Messia aduentus est tanquam finis, ad quem uniuersi prophete uerba sua ordinauerunt, &c. parte 3. col. 2153. c.
In Messia aduentu eleuatio domus domini erit, intelligēdo secundum magnitudinem signorum & mirabilium que fient ibi. Sic dicit Rab. Sa. Et ex hoc suo dicto arguitur contra eum & Iudeos. par. 3. col. 1193. c.
In diebus Messia (inquit Ra. M.) non deficiet aliquid de uia huius seculi, uel inuonabitur aliquid de operibus sex dierum, sed ibi mundus iuxta solitam uiam. p. 4. col. 142. f.
In diebus Messia, sic erit de credituris, sicut mensuratus est egressus de Aegypto in ingressu in terram promissam, quia duotantum de sexcentis milibus ingressi sunt. Hæc glossa Hebraica super illud, Assumam uos unum de ci. &c. par. 1. col. 1257. c.
In Messia aduentu (ut dicit quedam glossa Hebraica) ciuitas Ierusalem dilatabitur usque ad fines terræ. Et quomodo hoc uerificetur secundum catholicos, quia de aliqua ciuitate materiali inueniri non potest, ut Iudei fingunt. par. 4. col. 2172. f.
Messia tempore pueri Israelitici sunt demonstraturi Deum digito, &c. sic dicit Ra. Mo. Gerunden. Quæ quidem uerba manifeste consonant catholice ueritati, &c. par. 1. col. 1143. b.
Messiam quem uenturum expectant Iudei moderni, dicit hominem fore purum, prophetam tamen sanctissimum, etiam Moyses sanctiorum, & quod regnabit super omnes Gentes quas iubyciet sibi & Iudeis, & edificabit ciuitatem & templum materialiter, &c. par. 4. col. 1480. f.
Messiam quem expectant Iudei futurum, hominem purū (Moyses tamen sanctiorem) credunt, ne cogantur illius diuinitatem confiteri. Istam fugam querunt, sed stare coguntur. parte 4. columna 742. e.
Messiam expectant Iudei liberaturum eos de captiuitate quarta, qua templum destructum, & ciuitas & populus captiuatus sub Tito & Vespasiano. par. 4. col. 511. c.
Messiam Iudei expectant futurum & dominaturum toti mundo temporaliter, & educturum eos de captiuitate, & positurum eos in maxima gloria & honore super omnes Gentes. parte 5. columna 748. d.
Item parte 2. col. 10. f. & col. 529. b. c. & col. 1114. f. & col. 1288. c. f.
Messias dicitur collectio frugum, & ad similitudinem huius, messis spiritualiter dicitur uocatio hominum ad fidem. parte quinta, col. 1095. c.
Messes segetum, fruges oliuarum, racemi uinearum nostrarum opera iustitie nostre sunt. par. 1. col. 1610. d.
Messes due. Prima fuit in presenti uita, & est per quam homines ducuntur ad fidem, & in hac messe messores fuerunt apostoli. Sed ultima messis erit in iudicio, & messores erunt angeli. p. 5. columna 106. c.
Meta terrarum & camporum non debebat transferri in damnum alterius. par. 1. col. 1583. b. c.
Metallum conflatum metaphoricè punitionem filiorum Israel notauit. par. 4. col. 1246. f.
Metalla igne conflata, sordem in se alienam atque inutilem non retinent. parte 3. col. 687. a.
Metretra, est quadam mensura continens decem sextarios. parte 5. columna 1056. f.
Metrificantes quotiens uno uersu uel duobus sensum explere non possunt,

possunt, in principio vel in medio alterius distinctiones faciunt. par. 4. col. 968. d. e.
Metus patendi libidinem agendi coercet. par. 1. col. 212. e.
Metus iudicii ianua est conversionis, si addatur discretio dilectionis. par. 3. col. 1296. e.

Michael significat representat eas in lucem sanctam, quam olim, & deinde hoc trahitur. par. 3. col. 1264. f. Item p. 1. col. 208. e. f.
Michael sicut modo est princeps ecclesie, sic tempore Danielis fuit princeps synagoga. par. 4. col. 1638. f. & col. 1765. e.
Michael non fuit ausus blasphemare demonem propter eius naturam bonam. par. 6. col. 1437. c.

Michael ut angelus superior præsuit toti populo Iudeorum. parte 4. col. 2146. e.
Michael & angeli eius designant Eraclium & eius exercitum, & per draconem & angelos eius notatur Cosdroc. parte 6. columna 1580. f.

Michael archangelus, ex precepto Dei interficiet Antichristum, & magnam partem sibi adhaerentem, ut dicunt sancti doctores. par. 4. 454. f. & col. 2155. e.

Michaelis in officium & societatem, ut assumaris satage, & quomodo. par. 1. col. 1335. b. c.

Michæas & Vrias occisi sunt propter prophetias promulgatas. parte 4. col. 775. e. 776. f.

Michol dicitur sola uxor David, quia eam David in adolescentia sua sortitus est uxorem, & in partu dicitur occubuisse. parte 2. columna 527. a. c.

Migma quid sit. Dicit tamen Lyra: Quid autem intellexit Hieronymus per migma, nescio. Sed in Hebræo habetur sic, mixtum forte comedent, &c. par. 4. col. 283. c.

Miles sine oculis dicebatur quantumcunque fortis carens sapientia. parte 3. col. 1693. b.

Militi unicuique qui à primæua conversatione proficit, Deus præsedit. par. 3. col. 376. e.

Milites distinxit David per duodecim cohortes, & in qualibet erant vintiquatuor millia bellatorum, ut regi secundum vires deferuissent. par. 2. col. 1121. c.

Milites solent habere lineas quas camisas vocant, sic aptatas membris: & strictas, ut expediti sint dirigendo iaculo, tenendo clypeo. par. 1. col. 796. e. f. & col. 972. e. f.

Milites antiquitus per quatuor partes noctis in exercitiis vigilabant. par. 5. col. 257. c. Item par. 3. col. 1138. f.

Milites ad tria communiter sunt prouisi. foppressionem pauperis, ad impositionem falsi criminis, & non sunt contenti propriis stipendiis. par. 5. col. 730. f.

Milites dicuntur angeli, quia decertant contra aëreas potestates, non labore sed imperio. par. 3. col. 252. a. c.

Militum status significatur per Neptalim, & eorum labore res publica conseruatur, ac etiam dilatatur. par. 2. col. 126. f.

Militie Christiane princeps esse debet spiritualis, qui primo legitur predicasse gentilibus: & de hoc figura. par. 2. col. 1063. c.

In Militia Christi est dare locum ire, de loco in locum fugere, si in persecutione inferiorem te viribus contra tyranni crudelitatem videris. par. 2. col. 199. a. b.

Militant quidam in populo Dei, & tamen non obligant se secularibus negotiis, & hi pugnant orationibus, ieiuniis, iustitia, pietate, mansuetudine, castitate: & fruuntur laboribus belantium imbelles, & de hoc figura. par. 1. col. 1408. f.

Militantium proprium est in tabernaculis, habitare, unde & contubernales milites dicuntur. par. 3. col. 528. f.

In militantibus Deo, non corporis, sed anime fortitudo queritur: quia non iaculis ferreis, sed orationum telis victoria acquiritur. par. 4. col. 200. d.

Millenarius perfectionem significat. par. 4. col. 2533. a. Item par. 2. col. 1149. b. c. & col. 1351. c.

Millium rusticorum & agrorum & altitibus est. p. 4. col. 1116. e. f.

Milo (ut dicit commentator) comedebat in die bouem integrum. parte 1. col. 638. f.

Milvus auis rapacissima, & quid per eundem significetur. parte 4. columna 2269. c.

Mimi per subtilitatem manuum & localem motum aliqua sic

transmutant, quod homines non percipiunt, & multo fortius demones hoc possunt, & multo maiora. p. 1. col. 545. b. c.

Mingens ad parietem denotat canem, vel infirmum, vel masculum. par. 2. col. 335. b. c. & col. 611. b.

Minister domini debet perfectioribus moribus instrui, quam multitudo plebis. parte 1. col. 1216. e. f.

Minister Dei non debet contentus esse populari disciplina, moribus & doctrina separatus, & spectabilis debet esse. p. 1. col. 1215. c.

Ministri est Dei qui malos percutit in eo quod mali sunt. parte 4. colum. 1144. e.

Minister Dei aduenam se & peregrinum in mundo cognoscit & patiens est, verbum Dei dente discretionis molit secundum auditorum capacitates, & seculum sibi amarum ostendit, alios à voluptatibus reuocat. par. 1. col. 118. e. f.

Minister iudicis, si occidit eum quem index precipit, ministerium facit, sed si id sponte faciat, homicida est, etiam si eum occidat quem scit à indice occidi debuisse. parte 1. col. 578. f.

Ministri ecclesie debent semper & ubique Deum laudare. parte 2. colum. 109. c.

Ministri ecclesie debent esse sancti toto tempore vite sue, & pet quid hoc designatur. par. 1. col. 809. c.

Miseri coniugibus non est peccatum, sed quod sit, de carne penali fit, & quod de corpore mortuo propter peccatum, seminat, cum vinculo peccati nascitur, & moritur. par. 3. col. 801. a.

Miseri non licere in paradiso ad gignendos filios qui sentiunt, forte putant omne connubium peccatum esse. p. 1. col. 71. a. b.

Miseratio est anxietatis supportatio, quia sicut in corporalibus duo simul iuncti leuis portant onus, quam unus solus, sic suo modo compatiens alteri supponit se cum eo suo oneri. parte 6. columnu 583. c.

Miseratio simulata, infructuosa est. p. 1. col. 657. a. b.

Miseratio & misericors dicitur Deus. Primū intelligitur de creatione, secundum quam natura creata producit de non esse ad esse. Secundum de his que adduntur super naturam. parte 1. col. 873. & col. 1265. c.

Miser est mundus qui tot homines alligat vicij & retinet. Sed qui intelligens hanc miseriam condolet mundo: immo in morte à complexibus auelli non possunt. p. 4. col. 2635. b.

Miser quod nullus sit, melius est, quam ut tu facias misericordiam. par. 3. col. 1448. d.

Miseri de rebus temporalibus gaudent, sed tamen dum dispensare eadem sine tribulatione non valent, & cura pinguntur miseri qua premuntur. par. 3. col. 283. b. c.

Miserorum proprium est tato maiorem estimare suum dolorem, quanto alienum minus intelligere studuerunt, & quo magis dolorem suum sentiunt, alienum sibi equari non consentiunt. p. 4. colum. 938. e.

Miseros qui optat esse, ut faciat misericordiam, crudelem habet misericordiam sicut crudelis est medicus, qui ut exerceat artem suam optat multos esse egros. p. 3. col. 1448. d.

Miseria grandis, ut quia desperatur emendatio, non adhibetur correctio. par. 4. col. 1729. c.

Miseria humana duplex est. Vna in vite progressu. Altera in egressu. par. 3. col. 2173. c. 2174. f.

Miseria hominis quedam est contracta, & quedam per ipsum acta. ibidem.

Miseria mulierum in statu innocentie non fuissent. p. 1. col. 102. f.

Miseria Iudeorum duplici de causa fuerunt. Prima fuit occisio innocentium. Secunda vana confidentia in auxilia Aegyptiorum. par. 4. col. 1014. f.

Miserijs & pœnalitatibus huius vite subiectus est homo, quia ipso peccante, iuste subtractum est ab eo donum originalis iustitie, per q. liber ab omnibus istis miserijs fuisset. p. 3. col. 2174. f.

Miseriam heu quam incidimus qui ipsum bonum ferre non possumus, ad quod videndum creati sumus. p. 4. col. 1091. a.

Misericordia an primum reuelata sit Moysi, & nulli ante eum, quia non leguntur proclamasse misericordias domini, etiam in casu in quo multum videbatur requiri. p. 1. col. 873. c.

Misericordia domini in seculum seculi. Vigintifex vicibus nominatur secundum Rab. Sal. & etiam Hebræos, ad demonstrandum.

dum xxvi. generationes qui præcesserunt à principio mundi usque ad dationem legis in monte Sinai, in quibus mundus fuit sustentatus sola diuina miseratione, & non ex alicuius legis data à Deo obseruatione. par. 3. col. 1491. c.

Misericordia Dei pleno fluio comparatur. par. 3. col. 889. a.

Misericordia & iustitia quomodo sint in pramiatione sanctorum & damnatione malorum. par. 3. col. 598. f.

Misericordia magna Deum de calo deposuit, corpore induit, ut pateretur, moreretur, quid ergo non potest dare, cum secundum se rogatur Deus ignoscere. par. 3. col. 798. f.

Misericordia inter Dei proprietates tenet quandā excellentiam: propter quod dicitur quod misereri est eius proprium. parte 3. col. 678. f. & extensus. col. 674. c. 680. f. 681. a. b.

Misericordia bona est, sed non debet esse contra iudicium: iudicium autem dicit, quod iustum est. par. 1. col. 708. e.

Misericordia Dei est omnibus gratuita & spontanea. Cum enim miseretur gratia est, cum indurari permittit, iustum iudiciū est, quamuis occultum. par. 1. col. 849. a.

Misericordia sine iustitia, remissio & trepiditas, iustitia sine misericordia, seueritas & austeritas dicitur. par. 5. col. 48.

Item par. 3. col. 1694. e. Item par. 2. col. 70. f.

Misericordia nunquam impletur, quia etsi miseras quantum potes, plus tamen debes velle. par. 1. col. 919. b.

Misericordia quicunque pauperibus non impendit, vel ab eis qui non habent velut iuste exigit, de domo sua excutitur, id est, de cœtu ecclesie, in qua putabat se perpetuo manere, & de laboribus suis, in fructibus in quibus se laudabiliter laborasse putabat, nil prorsus laboris recipiet: labores enim sine pietate non possunt apud Deum fructuosi esse. par. 2. col. 1365. a.

Misericordia & licet omnibus impendenda est, maxime tamen illis qui Christi nobiscum sunt membra. par. 1. col. 1547. c.

Misericordia omnibus impendenda est, in quo præponendi sunt iusti qui sunt ex fide. par. 6. col. 477. a.

Misericordia plenitudo est virtutum. par. 5. col. 755. a.

Misericordia Iudeorum dicitur nubes matutina que aliquando dissoluitur oriente sole sine pluuia, &c. sic illorum misericordia est sine effectu, & per consequens ficta. par. 4. col. 1741. c.

Misericordia non indiget cali, ubi nulla est miseria. p. 3. col. 652. e.

Misericordia prius est in mēte quā in opere. p. 2. col. 1515. a. Interl.

Veritas sine misericordia nō potest sustineri. p. 4. col. 1723. a. Interl.

Misericordia sine veritate negligentes facit, & qui his caret, nec scientiam Dei habet. Ibidem.

Misericordia proprie loquendo est actus interior miserantis. Miseratio vero effectus exterior. par. 3. col. 598. f. & 798. f.

Misericordia in duobus consistit, scilicet in dando & dimittendo. Qui enim dimittit etsi peccauit, dimittetur ei. Qui dat, datur ei. par. 3. col. 1548.

Misericordia corporalis opera quot sunt, & datur sufficientia eorundem. par. 5. col. 426. f. Item par. 2. col. 621. c.

Misericordia opera corporalia & spiritualia versibus comprehenduntur cum expositione. par. 1. col. 337. c.

Misericordie spiritualis opera Christus indicaturus non adducit, sed misericordie corporalis opera, & quare. par. 5. col. 418. f.

Pro misericordie operibus specialiter, & per quādam appropriationem dicitur reddenda beatitudo, licet pro operibus vniuersis generaliter sit danda. par. 3. col. 1301. c.

Misericordie operibus intento congruit psalmus quadragesimus. par. 3. col. 717. c.

Misericordia opera, mystice charitatis perfectionem innuunt. parte 5. columna 416. d.

Misericordia celestis opem frustra expectas, si aliene virtutis fructibus iniudes. par. 5. col. 751. a.

Misericordia diuine est, ut mundi huius pereat abundantia. par. 4. col. 1295. c. & est eius male facta subuicere. par. 1301. c.

Misericordia opera facere impediunt duo hominem. Primum est ex nimia dilatione, cogitans quod veniet tempus magis oportuni ad distribuendū pauperibus. Secundū impedimentū prouenit ex estimatione longitudinis vite proprie. p. 3. col. 1808. f.

Misericordie diuine impetratiua, & conseruatiua sunt quatuor. Primum proximi vera compassio. Secundum innocentie con-

seruatio. Tertium deuota oratio. Quartum est extremi iudicii trepidatio. parte 3. col. 2060. f.

Misericordie diuine impetrationem quot & que impediunt. p. 3. columna 2062. f.

Misericordiam domini quicunque vult predicare alijs primò se continentius viuendo dignum exaudiri prebeat, & sic oret, nec prosperè euentura que postulat dubitet. par. 2. col. 1325. b. c.

Misericordiam pertinere ad hanc vitam estimo temporalem, magnam autem misericordiam remunerationi concurrere sempiternæ. parte 2. col. 1270. e. f.

Misericordiam offensam ut videant, sunt multi qui nolunt sanari. Sed quomodo caci videbunt etiam offensam: Bene si velint: quia ipsa lux, est salutare, &c. p. 3. col. 1088. d.

Misericordiam facere cum egenis, & iustitia cum iniuste oppressis magis placet domino quam victima. p. 3. col. 1694. f.

Misericors post bonam dispensationem bonorum vite presentis, bona celestis patrie possidebit. par. 1. colum. 1685. c.

Misericors dicendus esset Deus, si semel indulgentiam tribuisset, nunc autem cum frequenter delinquentibus misericordiam impendit, multum misericors appellatur. parte 2. col. 1269. c.

Miraculum miraculo an, quomodo, & quod, maius dicatur. parte 2. col. 971. b.

Miraculum diuine virtutis est manifestatiuum, sicut sigillum epistole appensum, voluntatis ipsius scribentis est declaratiuum. parte 5. col. 172. f.

Miraculum de filio reguli, & sanatione serui centurionis, an sit idem & de eodem, vel aliud. p. 5. col. 1100. f.

Miraculum frustra foras ostenditur, si deest qui intus operetur, quia lingue in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus. parte 5. columna 514. b.

Miraculum conuersionis aque in vinum fuit primum quod Iesus fecit. p. 5. col. 1055. & col. 1065. b.

Maius miraculum est, quod totum orbem terræ à morte aterna crexit quam mortuos suscitauit. p. 3. col. 1141. a.

Miraculum grande ostensum fuit in morte Chore, & habentur opiniones. par. 1. col. 1378. Item par. 3. col. 750. e. f.

Miraculum in summo gradu an Deus fecit circa sanationem Ezechie, ubi videbatur sufficere vnum de minimis. parte 2. col. 971. c. & col. 974. f.

Miraculum quod sit in statione & retrogradatione solis, an sum mum teneat gradum in miraculis. par. 2. col. 971. & col. 974. f.

Miraculum in retrocessione solis tempore Ezechie, & statione solis tempore Iosue, & in eclipsi solis tempore passionis Christi, quare nemo Græcorū, aut Barbarorum reliquit in scriptis suis. par. 2. ibidem.

Miraculum factum tempore Iosue in statione solis an minus vel maius censendum sit miraculo in retrocessione solis tempore Ezechie. par. 2. ibidem.

Miracula per que confirmata est doctrina euāgelica, sunt in triplici differentia. par. 6. col. 811. c.

Miracula quid profunt, nisi ut Deus timeatur. Quid timor, nisi ut misericors eam det timentibus. p. 3. col. 1295. a.

Miracula multa sancti fecerunt, immo Deus in eis fecit, sed nullus sicut Christus in vitam aternam surrexit. p. 3. col. 893. b.

Miracula possunt considerari tripliciter. Vel ex parte virtutis actiue, vel quantum ad rem factam, vel quantum ad modum faciendi. par. 6. col. 1032. f.

Miracula considerata ex parte virtutis actiue, vnum nō est maius alio, sed quantum ad rem factam, & quantum ad modum faciendi, sic vnum est maius altero. par. 6. col. 1032. f.

Miracula facere vtrum Deo conueniat proprie secundum significationem huius nominis tetragrammaton. parte 1. col. 509. a. b. & columna 516. d. e.

Miracula vtrum Christus fecerit sola diuina virtute. Arguitur pro & contra cum responsione. p. 5. col. 537. c.

Miracula quomodo Iesus (ut Iudei dicunt) fecit blasphemiam in eum iacientes. Vide in Iesum.

Miracula Christus fecit imperando communiter, licet aliquando in miraculis faciendis orauerit, ut in suscitatione Lazari. p. 5. colum. 1032. f. & col. 1119. c.

Miracula ut aliqui faciat, requiritur fides, vel saltem signum fidei, quia etiam aliqui mali leguntur fecisse miracula ad invocationem Christi. par. 5. col. 349. c.

Miracula fieri per malos non est inconueniens fieri pro malis. par. 1. col. 220. d. e.

Miracula aliqua possunt fieri per artem magicam, sed illa pertinent ad curiositatem tantum & vanitatem. par. 5. col. 226. f.

Miracula aliqua possunt demones facere non tamen possunt facere ea que excedunt totam facultatem nature. p. 5. col. 1190. f.

Miracula Elisei in dupla proportionem ad miracula Elie, & quot & que uterque fecit. par. 2. col. 861. c.

Miracula plura fecerunt sancti noui Testamenti Dei virtute, ignorantes penitus nomen tetragrammaton: & absurdissimum videtur creaturam institutam a Deo assignare pro ratione sub qua proprie fiant miracula. par. 1. col. 515. b. c.

Miracula qui habent propter nomen Christi, maxime cauendum est a talibus, quia cum propter infideles dominus fecerit, mouit tamen ne a talibus decipiamur, putantes ibi esse inuisibilem sapientiam, ubi est visibile miraculum. par. 5. col. 252. e.

Miracula ad exemplum operationis trahenda non sunt. parte 4. columna 1066. d.

Miracula facientes viri sancti, an operati sunt per aliquam virtutem in eis existentem, non quia principalis ratio agendi, sed tantum instrumentalis. par. 5. col. 537. c.

Miracula faciendi qualis virtus sit, an virtus mansua per modum habitus vel per modum passionis transiunt. p. 5. col. 538. f.

Miracula operandi virtus non est principalis, sed tantum instrumentalis. par. 5. ibidem.

Miracula facere, cum sit accidens extrinsecum, non sequens de necessitate spiritum propheticum, non variat rationem, nec gradum spiritus prophetie. par. 3. col. 424. e. f.

Miracula quam differenter facta sunt ante tempus Moysi & tempore Moysi. par. 1. col. 539. a. b.

Miracula in populo Israel, aliqua erant transcurrentia, aliqua vero permanentia, & enumerantur quedam. par. 1. col. 1186. f.

Miracula fuerunt ostensa filiis Israel exiundo de Aegypto, & signanter duo. par. 6. col. 931. c.

Miracula facere conceditur homini principaliter ad confirmandam veritatem: quam aliqui docet. par. 1. col. 1491. b. c.

Miracula duplici modo fiunt, scilicet palam & clam. Cum enim fiunt ad confirmationem multitudinis in fide, vel eius consolationem, fiunt in palam. Cum autem ad consolationem singularis persone, fiunt communiter magis secrete. parte 2. columna 873. a. b.

Miracula operandi virtus efficacior inuenitur in humanitate Christi quam in quibuscunque aliis. par. 5. ibidem.

Miracula fecerunt Christus & sancti, sed differenti modo. parte 5. columna 172. f.

Miracula Christi ad duo ordinantur, ad manifestationem sue diuinitatis & ad confirmationem sue doctrine. parte 5. columna 1066. d. e.

Miraculorum diuinitas subtrahitur a sancta ecclesia, prius quam in illo damnato homine (quem assumet) Leuiathan appareat. parte 3. col. 399. b.

Miraculorum operatio aliquando per malos fit ad inuocationem nominis Christi, non propter merita inuocantium, sed ad fidei Christi confirmationem. par. 5. col. 152. e.

Miraculorum operationem distulit Iesus usque post baptismum, scilicet ad tricesimum annum, & quare. par. 5. col. 1066. d. e.

Miraculis martyrum post mortem clarescentibus, maior ad confessionem fidei populus confluebat, donec ipse apex mundi imperij Christi iugo collum subdidit. par. 2. col. 1400. d. e.

Verba non sufficiunt ad credendum miraculis. p. 3. col. 337. a. Interl. In miraculis fictis a sacerdotibus, vel eis adherentibus propter lucrum temporale, aliquando fit in ecclesia maxima deceptio populi. Et talia sunt extirpanda a bonis praelatis. parte 4. columna 1789. c.

In miraculosis operibus concessa est sanctis aliqua virtus diuinitus, & postea in animalibus ipsorum sanctorum virorum defunctorum vel uiuentium. par. 5. col. 538. f.

Mirandum maxime inter omnia, quod homo terrenus & corruptibilis ad spiritualium vel celestium possessionem perueniat. parte 3. column. 338. f.

Mirum in modum usque hodie gloria domini (qua templum deseruit) stat super montem Oliueti, & in signo crucis rutilans spectat templum in cineres dissolutum. p. 4. col. 1159. Interl.

Mirari est aliquo modo videre, ut clausus oculus sentit lucem. p. 3. column. 311. a. b.

Mirica quid significat, & que eius proprietates. par. 4. col. 184. e.

Ministri ecclesie non debent propter pecuniam sua officia administrare. Nec tamen prohibentur quod ex officio suo debetur accipere, ad necessitatem, non ad luxuriam, alioquin ubi quodam erant ample domus, & absque numero acerui frugum, ibi parua vix erit casula seruans speciem ciborum, refectorem anima non habentium. p. 4. col. 2057. a.

Item par. 3. col. 1158. f.

Ministri altaris plerique in tanta flagitia vel nefanda dogmata decidunt, ut etsi penitendo ad salutem anime redeant, non tamen digni sunt qui ad sacrum gradum restituantur, & de hoc figura. par. 2. col. 1285. b. c.

Ministri ecclesie quidam aliqui sibi sumunt de supercilio Pharisaeorum, ut damnare innoxios, vel soluere se noxios putent, cum apud Deum non sententia sacerdotum, sed reorum vita queratur. Non enim soluere possunt nisi viuat quem soluunt. Sed ad quid soluendi potestatem accipiunt, cum iam a Deo liberatus & viuificatus quem soluunt, queritur. parte quinta, columna 280. f.

Ministri ecclesie qui debent adherere capiti Christo, significantur per crines, & debent esse discriminati id est per ordines debite distincti, & officijs suis intenti. p. 2. column. 1584. f.

Ministri domini proprio labore initia bonorum operum domino consecrare festinant, ut sine penitentia sit agenda, siue studia virtutum exercenda, efficaciter perficiant. p. 1. col. 1214. f.

Ministri ecclesie diuiduntur in quatuor partes, scilicet, prelatos, sacerdotes, religiosos, & clericos simplices, & que sunt officia eorum. par. 1. col. 1175. c.

Ministri ecclesie, quidam sunt fideles, quidam infideles. parte 6. columna 224. e.

Ministri fideles ecclesie sunt qui diuina ministrant & docent propter gloriam Dei, sed sunt infideles, qui hoc faciunt propter lucrum temporale vel propriam laudem. par. 6. col. 214. e.

Ministri ecclesie omnes generaliter habere debent in se quatuor virtutes, & que iste sunt, & per quid significantur. Preter has debent esse alie quatuor in episcopis, & enumerantur, & per quid significantur. par. 1. col. 781. c.

Ministri ecclesie, vide in Ecclesia ministri.

Ministri altaris & doctores & plebs Christiana, cum in suis gradibus Deo fideliter seruiunt, in ciuitatibus suis habitare dicuntur. par. 2. col. 1288. f.

Ministri veralucis, debent instare, & a via iustitie non declinare. par. 2. col. 1107. b. c.

Ministri ecclesie monentur ne securitate torpeant, licet scientie lumen perceperint, desideria carnis mortificauerint, nondum tamen ad perfectam suauitatem id est ad aeternam beatitudinem perueniunt. par. 1. col. 1179. c.

Ministri tabernaculi debent concupiscentiam fugere, carnalia desideria Dei adiutorio mortificare, diem ultimum & finem laboris expectare, & quare. p. 1. col. 1178. e. f.

Ministri ecclesie debent diligenter ordinem suum seruare, nec maiora appetere quam proprius locus exposcit. p. 1. ibidem.

Ministri domini videant quam necessarium sit eis officij sui iura custodire nec terrenis lucris vel voluptatibus inhiare, quibus proprium est tabernaculo deseruire, alioquin & se & populum in perditionem precipitant. p. 1. col. 1216. e. f.

Ministorum quidam adulantur superioribus ratione timoris, quidam ratione consequendi honoris, quidam ratione fauoris habendi in causis, quidam ratione valoris temporalis, ut pauperes quidam ratione effectus carnalis amoris, quidam ratione de coris, quidam ratione liuoris, & sic de alijs. p. 4. col. 1543. a.

Ministorum ecclesie perfectio qualis debeat esse. par. 3. col. 529. c.

Ministorum

Ministorum Ecclesie & populi communis inuitatio ad Dei laudem in oblatione Eucharistie, qua cum diuinis laudibus debet offerri Deo patri. parte 3. columna 1203. c.

Ministris Ecclesie in veteri & nouo Testamento preceptum est de oblationibus & decimis viuere, nec terrenis possessionibus acquirendis concessum est inhiare, par. 1. col. 1561. c. & column. 1562. f. Vide in Seruientes communicati.

Ministris altaris in utroque Testamento oblationes & decime ad necessaria tribuuntur, ne terrenis possessionibus audeant inhiare, nec lucrum de ministerio querere, par. 1. col. 1265. e. f. & columna 1561. c.

Ministros noui Testamenti fecit Deus per spiritum non per literam quia litera occidit: anim vero adest viuificans spiritus, hoc ipsum intus conscriptum facit diligi quod foris scriptum lex faciebat timere, parte 6. col. 376. f.

Si quis mihi ministrat, me sequatur, & ubi ego sum, &c. Et bene dicit, ego, sum: quia ex tunc erat imperfecta beatitudine quantum ad animam. parte 1. col. 1226. f.

Ministrat tibi periculose mulier, cuius vultum frequenter attendis, parte 3. columna 2186. f.

Ministrant Deo non solum boni qui adiuvant, sed & mali qui redire nolentes grauant, parte 2. col. 1198. d.

qui in domo Domini ministrant, decalogum in duobus preceptis charitatis debent seruare, & secundum ea officium genere, parte 2. col. 1109. b. Interl.

ad Ministerium altaris qui indoctus & temerarius accessit, in nouissimo gratiam remunerationis, que bene ministrantibus promittitur perdet. par. 3. col. 1692. e.

Ministerium Christi quomodo dicitur non esse circa aliquod terrenum, cum caro eius de terra sit, quam pro nobis obtulit. parte 6. columna 879. c.

Ministerium sacrum qui indignus accedit, pernam presumptionis non euadit. parte 1. col. 1175. c.

Ministerij principatum ille bene seruat qui studet manere in visione pacis, ut tumultus seculi & voluptates carnis fugiat, parte 2. columna 1055. b. c.

Ministerio diuino qui se exhibent, maxime habere debent, sinceritatem integritatis fidei, ut perfectionem boni operis, & obseruantiam legis, & significantur per decimas que eis tribuuntur, & quare. par. 1. col. 1296. e. f.

Ministeria Angelorum super gentes singulas, vel etiam homines ordinata ubi significantur. par. 1. col. 1655. a.

Ministeria Apostolorum quibus infideles adducti sunt ad fidem, fuerunt tria scilicet sancta conuersatio, sana predicatio, & per miracula confirmatio: & per que signantur. p. 4. col. 534. f.

Minus malum est consilium Domini non querere, quam quesitum respuere. par. 4. col. 849. c.

Minus est mala non agere nisi etiam quisque studeat & bonis operibus insudare. par. 3. col. 1343. c.

Minus est abnegare quod quis habet, sed valde multum est abnegare quod est. par. 3. col. 1899. c.

Minores debent superioribus subiectionem, subuentionem & dilectionem. par. 6. col. 165. c.

Minores discant maioribus obedire & maiores adiuti a minoribus possunt dignum officium exple. par. 2. col. 1109. a. b.

Minores fratres in Fratres minores.

Minoribus maiora monstrantur. par. 4. col. 1139. c.

Minima qui spernit, paulatim deficit. par. 1. col. 1272. e.

Minutiores vngunt oleo alie lanceolas suas, ut melius possint venam pungeri, sic adulatores & proditores, par. 5. col. 607. c.

Mirabile triplex in corporibus celestibus. I. num, quod stella fixa habent situm ita de terminatum & motu, quod nunquam appropinquant sibi ad inuicem magis uno tempore quam in alio. Aliud est in moribus planetarum. Tertio quod ex motu corporum celestium sequitur varietas effectuum in elementis. par. 3. columna 360. f.

Mirabile dicitur alicui, quod transcendit cognitionem eius. parte tertia, columna 1492. f.

Mirabilia sunt quedam simplicibus, que tamen non sunt mirabilia sapientibus. Alia sunt mirabilia simpliciter siue magna

que transcendunt facultatem totius nature creatæ. p. 3. Ibid.

Mirabilia que fecit Deus Israel pro liberatione eorum, tam a captiuitate Babylonica quam Aegyptiaca. parte 3. col. 1008. f.

Mirabilis nihil est in mandatis quam diligere inimicos, hoc est dare bona pro malis. parte 3. columna 1351. c.

Melius est bene viuere quam mirabilia facere. p. 3. col. 1668. d. e.

Miraculum est opus excedens omnem virtutem creatam, & conuenit soli Deo. parte 5. col. 1176. f.

Misericors dicitur aliquis qui misericordiam alterius accipit corde ad releuandum. parte 4. col. 1919. c.

Misericordem esse Deum scitur bene in generali, nescitur tamen cui miseretur in particulari. parte 3. col. 137. c.

Miserere mei Deus, &c. Psalmus quinquagesimus, quare plus frequentatur. parte 3. col. 798. e.

Misereri parcere, condonare, est proprium Dei opus. Trasci vero & punire non suum, sed alienum est. par. 4. col. 263. a. c.

Missa non celebratur in vespere nisi ex aliqua necessitate, ut in ordinibus, & potissime sabbato sancto propter protractionem officij, &c. Et in natali domini celebratur missa de nocte, & quare. parte 4. col. 1457. c.

Missa ordo quod est genus speciale orationis ostenditur quomodo scilicet, debeant missarum solennia celebrari, par. 6. col. 692. f.

Misse tres celebrantur in die natalis Domini, & quare, parte tertia, columna 1508. d.

Missarum officia que in die festiuitatis natalis Domini cantantur scilicet in gallicantu, in aurora, & in die, quedam sequentibus diebus repetuntur, & quedam no, & quare. par. 3. Ibid.

Missio spiritus sancti in signo visibili fuit signum euidentis glorificationis Christi, & stabilitionis in regno celesti. Et hac missio facta fuit ad literam in monte Sion super centum viginti credentium nomina. parte 3. col. 445. c.

Missio filio & spiritui sancto conuenit scilicet visibilis. Et hac missio sapientie genita a patre potest dici preceptum loquendo large. parte 3. col. 2092. f.

Mitis animus non est inter diuitias, curas, odia, & huiusmodi materia vix ad purum debetur. par. 5. col. 95. b.

Mitis non est qui prius pauper non fuerat. Prius est contemptus seculi cui dantur aeterna, inde mores temperat mansuetudo, lenitas, & impossibile est secundum gradum ascendere, nisi primum apprehenderit. parte 5. col. 95. b.

Mitis est quem mentis asperitas seu amaritudo non afficit, sed simplicitas fidei ad omnem iniuriam sustinendam instruit patienter. parte 5. columna 95. b.

Mitescere solet vir iniquitatis in confessionibus. par. 3. col. 827. b.

Mixtum ex elementis, non est aliquod elementorum, nec ipsa simul sumpta, quia tunc mixtum non esset aliquod unum, p. 5. c. 1030. f.

Mina Græce vel mina 60 siclos habet, id est, obolos mille ducentos, parte 4. col. 1451. a. Item. par. 2. col. 774. f. Item. par. 1. col. 893. c.

Moab tam urbis quam provincia nomen est. par. 2. col. 836. f.

Moab est provincia Arabum. parte 4. col. 872. f.

Moab nullo modo adiuta est a Chamos quemadmodum nec Israel nullum est consecutum auxilium ab idolis. par. 4. col. 876. d.

Moabite non solum in Deos referebant magna animalia, sed etiam parua. par. 2. c. 856. d.

Moabitæ rex ut tradit Hebrei immolauit filium suum. Et quare, & quid inde factum est. par. 4. col. 1947. a. Item. p. 2. col. 871. b.

Moabitas & Ausmonitas prohibitos esse intrare Ecclesiam Dei triplici modo intelligitur, parte 2. col. 1407. c. Item. par. 1. col. 593. c. Item. par. 4. columna 936. f.

Moabiticus & Madianicus populus post Amorrhæos turbatur parte 1. columna 1328. d.

Mobile primum nominatur diuersimode, propter diuersitatem eorum que sibi compunctur. par. 1. col. 43. a. b.

Modeste agendum cum potentibus huius seculi, qui frequenter derident innocentium simplicitatem, quibus tamen debitum honorem conferre debemus, sed non contra Deum vel contra mandata eius. parte 3. col. 2159. b.

Modicum primum & secundum de quo Iesus locutus est discipulis suis, quomodo siue pro quo accipienda sunt. par. 1. col. 1162. c.

Modus debitus est unum, quod est commune omnium virtutum.

Et hoc declaratur in agilibus & in speculabilibus, parte
tertia, columna 199. f.
Modus vivendi alicuius consuetus, vulgariter dicitur tunica
eius, parte 3. columna 185. f.
Modus antiquorum fuit post fœdera inita simul comedere, par-
te secunda, columna 67. c.
Modus hominum facientium pacem ad invicem est dare mutuo
dexteram manum, parte 4. columna 238. f.
Modus depressorum est incedere inclinato capite, & quando li-
berantur caput eleware, parte 1. col. 1137. c.
Modus est hominum qui sunt attoniti & meditantur impone-
re suram unius cruris super femur alterius, par. 2. columna
250. f. & columna 251. a. b.
Modus antiquitus erat, quod in una parte charte scribebatur
dos, & in alia parte donum propter nuptias, & inter duas
scripturas fiebat signa, per quorum mediū scindebatur char-
ta, & dabatur una pars viro, & altera mulieri, p. 2. c. 1528. f.
Modus erat antiquorum & specialiter Hebræorum, non ingredi
sancta loca pedibus calcatis. Et inde est, quod Saraceni non
audent intrare locum orationis nisi discalciati, p. 1. col. 495. c.
Modus fuit antiquorum sapientum scribere divina metrice, vel
per modum laudis, parte 3. col. 336. f.
Modus erat antiquitus, quod captivi ducebantur nudatis capi-
tibus ad maiorem eorum confusionem & victoria declaratio-
nem, parte 1. columna 1605. c.
Modus veniendi ad prælum est venite venite & coniunctim,
modus fugiendi est vagari per diversas vias, par. 1. col. 1629. c.
Modus optimus sine dispositio optima bellantium est, quod per
nimiam separationem adversarij, non ingrediantur aciem,
& per nimiam coniunctionem unus non impediatur alium ad
adversarios invadendos, par. 4. col. 1917. c.
Modus invidi est quod bonum aliorum sibi maius videtur quam
sit, parte 1. columna 478. f.
Modus superbi est quod astutiam serpentinā suam, putet sapien-
tiam, cum tamen sapientia non possit esse nisi respectu finis
boni, parte 1. ibidem.
Modus testificandi virginis fuit per matronas fi-
de dignas, quæ ad petitionem parentum videbant virginem
secrete quando debuit tradi viro, parte 1. col. 1585. c.
Modus Hebræorum pro victoriis habitus fuit canere canticum,
parte 2. columna 250. f.
Modus pugnandi Gedeonis & eius exercitus quis fuerit, parte
secunda, columna 276. d. e.
Modus afflictionis alicuius cruce apud antiquos quis fuerit, de
quorum numero Christi afflictio in cruce fuit horribilis, par-
te tertia, columna 577. c.
Modus triplex est divine locutionis, siue responsionis, parte tertia,
columna 309. c.
Modus contemplandi Philosophorum & Sanctorum: quomodo
differunt, par. 3. col. 1381. c.
Modus antiquorum sapientum fuit in vacatione ipsius contem-
plationis & doctrina legis, vitam finire, par. 2. col. 1034. d. e.
Modus loquendi amantium ad expressionem amoris mutui, est,
loqui se contrariis. Sicut sponsus dicit aliquando sponse predi-
catione, Iade, non curo de te, par. 3. col. 1865. c.
Modus ferventer amantium est estimare, quod omnes cogitant
de eo quod habent cordi. Et datur de hoc exemplum, parte
quinta, columna 1262. c.
Modus luxurie erat apud idololatrias. Mulieres cingebant se su-
perius quasi ligatæ, sedes in via per quam transibant
homines procedentes ad idola, & si extra viam aliqua tra-
hebatur, cognoscebatur carnaliter, & a crimine liberatam
se putabat, & rediens ad sociam exprobatat ei quod non fue-
rat digna sic ab idolo visitari, par. 4. col. 2101. c.
Modus mulieris parturientis est ponere manus suas ad lumbos,
parte quarta, columna 783. c.
Modus iudeorum est ex dolore scindere vestimenta maxime pro-
pter blasphemiam Dei, par. 4. col. 326. f.
Modus regum Assyriorum fuit, transferre gentem sibi subie-
ctam de terra sua nativa ad aliam, ibidem. d.

Modus Romanorum fuit scribere causam crucifixorum super li-
gum crucis, par. 5. col. 1234. c.
Modus docendi idem non convenit omni doctrina. Et quis sit
modus docendi sacram scripturam siue sapientiam divinam,
parte sexta, columna 172. e.
Modus debitus docendi veritatem est primo haurire in animo
post effundere populo in predicatione, par. 6. col. 1358. f.
Modus docendi proprius ipsius Dei est illuminando, scilicet cor-
da interiora, par. 6. col. 882. f.
Modus cognitionis humane naturalis est ex sensibilibus ad in-
telligibilia, par. 5. col. 1101. c.
Modus loquendi eorum qui scripturas canonicas scripserunt est
de se in persona alterius loqui, par. 5. col. 1132. c.
Modi annuntiantium Christi tempore Pauli fuerunt quatuor:
quorum duo mali, & duo boni, par. 6. col. 576. f.
Machator qui illam duxerit quomodo intelligatur, an de dimis-
sa propter fornicationem, an de ducta post adulteram dimis-
sam, parte 5. columna 326. 327. 328.
Machia quid sit, & quomodo prohibetur, par. 1. col. 673. c.
Machia quedam est in appetendo uxorem alienam, quando
cuius non sufficit sua, etiam alienam tñtare: nihil enim tam
dolet patiens, nihil tam nolit pati faciens, par. 1. col. 578. e.
Machia nomine utrum etiam fornicatio teneatur, ibidem.
Machos cur dicat, & Isaias pecuniam aspernari, par. 4. col. 157. a.
Marores ut homo in se semper inveniat, dignum est qui relicto
creatore, in se gaudium querebat, par. 3. col. 174. d.
Mola asinaria, secundum ritum dicitur provincia ubi ista pœ-
na est maiorum criminum, par. 5. col. 300. d. 580. e. 925. b.
Mola dua sunt scilicet spes & timor, inter quas molitur Chri-
stianus ut fiat panis Christi, par. 3. col. 1097. b.
Molere farinam dure captivitatis & extrema servitutis iudi-
cium erat, par. 2. col. 260. d.
Molere coegerunt Philistiæ Samsonem erutis oculis Hebræi dicit
id est cum mulieribus suis coire, & c. parte quarta, columna
402. e. Item, par. 2. col. 259. c.
Mollicies, quedam species peccati contra naturam, p. 6. col. 239. f.
Mollicies & fragilitas illorum qui predicationis officium susci-
piunt, se minus idoneos recognoscunt & timent designatur
per ventrem, par. 3. col. 1856. e.
Moloch idolum cuius oblatio horribilis fuit & cuius forma ex-
titit, par. 4. col. 645. c. & 1189. c. 1877. a. Item, p. 2. col. 939. b. c.
& col. 986. f. Item, par. 1. col. 1062. f. & col. 1087. c. & col. 1536. d.
Momentum dupliciter accipitur, par. 6. col. 347. c.
Momentum sicut nullum est quo non utatur homo vel fruatur
Dei bonitate, ita semper in memoria debet presens esse, parte
tertia, columna 2053. b.
Momento ipso quo vivimus à vita transimus, de infantia ad
puericiam, parte 1. col. 103. c.
Monachus plangentis habet officium, parte 4. col. 740. f.
Monachus ut militem Christi in prociectu semper belli positum
accinctis lumbis ingiter oportet incedere, par. 2. col. 857. b.
Monachi ornatum à militis vestitu dignoscere debere, par. 2. col. 8.
Monachi & Eremitæ & alij in uno loco degentes sunt thronus
Dei, quorum quietis cordibus insidet Deus, par. 4. col. 1581. b.
Monachi antiqui horridum habitaculum querebant, non ubi
viriditas arborum, nec cantus avium, sed tantum solatium
divinum, secundum illud: In terra deserta in via & iniquosa
sic in sancto appa. tibi, ut vi. virtutis tue, & gloriam tuam,
parte 4. columna 822. f.
Monachi omnibus mundi negociis spretis, premium eternum di-
stricti vita voluptate mortificata querant, & pompam mun-
di calcantes, soli Deo placere cupiunt, par. 1. col. 1161. c.
Monachi duo tempore Karoli magni, in Philosophia valde eru-
diti, clamaverunt Parisijs: Si quis cupidus est sapientia, & c.
parte 1. columna 410. f.
Monachorum amictus fortitudinis sue conveniens circumiacet,
parte 2. columna 857. a.
Monachis abundauerant regiones quedam pre omnibus aliis,
& ideo benedicti meruerunt, parte 4. columna 204. d. & col.
382. d. & columna 1152. f.

Monarchia

Monarchia Alexandri magni post eius mortem in quatuor regna
fuit divisa, quomodo & quibus, vide in Alexander magnus.
Monarchia Imperij Romani per rhinocerotem significatur, par-
te tertia, columna 370. f. 371. c.
Monarchia quatuor mundane per que significantur, parte
quarta, columna 1085. a. b.
Monastica que est pars activa vite, consistit in acquisitione mor-
taliū virtutum, que reducuntur ad quatuor virtutes car-
dinales, parte 3. columna 1919. c.
Monasteria qui magnifice construunt, observandum est his, ut in
illis doctores instituant qui ad opera Dei populum hortentur
non suis voluptatibus serviant, par. 2. col. 1312. c. f.
Monasteris hoc proprie convenit: Ecce quam bonum, & c. licet om-
nibus Christianis congruat, parte 3. col. 1477. c.
Monasticam vitam qui humana laude vel aliqua vitiorum
corruptione elegerit, relinquatur à Deo, par. 5. col. 403. b.
Monere qui non desinit alios quoscunque potest ad bona opera
bene ad Deum cum cibis bonorum operū pergit, p. 1. col. 314. a. b.
Moneri solet: quod cum sciatur, aliquando subterfugit animo,
aut negligenter habetur, par. 6. col. 181. b.
Moneta adulterina, parte 4. col. 26. e.
Monete, pondera auri & argenti multum variantur secundum
tempora & varias regiones. Sic etiam mensura liquidorum
aridorum, parte 2. columna 746. f. Item, par. 1. col. 816. d. e. &
columna 914. f. & columna 960. f.
Monitio debet precedere sententiam, ut per hoc reducatur ho-
mines peccatores ad veritatem: & si monitio non sufficit, se-
ratur sententia, ne mali insolescant, parte 6. col. 459. c.
Moniales quare tondentur, cum naturale sit mulieri ut comam
nutriat, parte 6. columna 285. c.
Monoceros animal est quod nullis hominum viribus in servitu-
tem potest redigi, parte 1. col. 1348. f.
Monoceros assimilatur populo Iudaico ut cum monoceros unum
habet cornu, sic populus pius unicum Deum adoratur, parte
prima, columna 1349. a.
Mons in singulari in scripturis quid significet, par. 4. col. 153. a.
Mons Oliveti ab antiquis mons trium luminum dicebatur, parte
sexta, columna 978. d.
Mons Oliveti dicitur mons offensionis, quia Salomon offendit
Deum edificando ibi templa idolorum pro uxoribus suis, par-
te 2. col. 779. c. & columna 553. c.
Mons Oliveti (ut Iudeis sequentes literam dicunt) scissuras ali-
quot habebit quando, qualiter, & quare, parte 4. col. 2168. d.
Mons Olivæ distat à Ierusalem per unum miliare, par-
te sexta, columna 978. d.
Mons Sinai & mons Sina non sunt idem, parte 2. col. 102. f.
Mons dicitur Ecclesia Christi, parte 4. col. 39. a.
Montis media pars scissa est ad Occidentem & sua volubilitate
per quatuor stadia procedens ad Orientalem restitit montem
ut vias clauderet, & regias vrbes opprimeret. Voluit Hebræi
in anno viceesimo quinto Ozia hoc accidisse, parte secunda,
columna 1229. a.
Montem translatum fuisse legitur precibus Gregorij Neocæsare
pontij Episcopi, parte 5. columna 602. d.
n Monte Dominus videbit. Sic dicunt Iudei quando sunt in
angustia constituti, id est, Sicut in monte vidit afflictionem
Isaac, eum liberando, sic nos liberet, par. 1. col. 269. f.
Montes tres dicuntur sancti apud Hebræos, par. 3. col. 1103. b.
Montes quidam sunt sancti, quidam sunt in quibus est omnis
altitudo, extollens se adversus scientiam Dei, parte prima,
columna 1340. e. f.
Montes Gelboe vberissimi ante maledictionem fuerunt, quos ha-
elenu maledictioni subiacere fuerunt, nec unquam plucere ibi
testantur, parte 2. col. 363. a. b.
Montes non sunt animati nec ratione preediti, cum rebus tamen
inanimis colloquitur Prophetæ Ezechiel, par. 4. col. 1124. e.
Montes aruerunt propheto maledicto, parte secunda, col. 519. b.
Monstrum in conspectu Normannie & Britannia, anno 1322. na-
te fuerunt dua mulieres in uno corpore, ita tamen quod om-

nia superiora usque ad umbilicum erant duplicia, & c. parte
prima, columna 33. c.
Monstra in specie humana, quare & unde nascentur, parte
quinta, columna 1178. f. Item, parte sexta, columna 872. f.
Monumentum Christi fuit ad modum cuiusdam domuncu-
le, in cuius medio erat sepulchrum, in illa domuncula erat
quoddam ostium, ad habendum illum ingressum, parte quin-
ta, columna 464. f.
Monumenta licet aperta sint tempore passionis Christi, non ta-
men mortui surrexerunt ante quam Dominus, & quare, par.
quinta, columna ibidem.
Mora aliqua an fuit inter creationem & lapsum Angeli, par-
te 4. columna 34. f.
Moralis doctrina omnis suavis est in qua eminet Psalmus 117.
parte 3. columna 1325. a.
Moralia que sunt de agendis, sub una communi regula sic ar-
tari non possunt, quin aliquando oporteat agere præter illam
regulam ex rationabili causa, par. 6. col. 433. c.
in Mortalibus magis movent facta quam verba, par. 4. col. 153. c.
Morbus regius vel hydrops vel labor calculi, & huiusmodi, im-
mittitur aliquando non ex natura elementorum, sed ex dia-
bolo percutiente, par. 4. col. 2033. a.
Morbus regius, qui & lupus dicitur, ipsi contraria putantur,
vel sumpta in cibo vel apposita corpori, quæcunque sunt dul-
cia, parte 2. columna 965. b.
Morborum pestilentium sunt duo genera, par. 3. col. 1153. 1154.
Moria mons monstratus Davidi ab Angelo tenente gladium,
parte secunda, columna 1141. b.
Moria mons est quod nomen translator interpretari voluit per
hoc nomen visionis, quod non de propinquo, sed valde longe
hoc sonat, par. 1. col. 269. b. c.
Moria triplicem interpretationem habet & quælibet illarum
trium interpretationem conveniebat illi monti communiter
seu large, ratione templi, edificandi, par. 1. col. 264. b. c.
Mors pauperis & dinitis non novit discrimen neque timidi &
fortis sed omnes similiter innadit, par. 2. col. 668. e.
Mors triplex legitur in scripturis, par. 2. col. 595. b.
Mors in veteri testamento requies seu somnus vocatur, parte
prima, columna 1650. d.
Mors in securitate dominationis regnabat tam in hos qui ad
tempus evadebat quam in illos qui hic penas dabant pro
malis suis operibus, par. 2. col. 1643. a.
Mors triplex in scripturis, par. 1. col. 1429. b.
Mors iustorum designatur per egressum Noë de arca, parte pri-
ma, columna 159. b. c.
Mors significatur per Iordanis transitum & quare, parte secun-
da, columna 237. c.
Mors in sacra scriptura æquivoce & diversimode accipitur, par-
te prima, columna 1153. c.
Mors infligebatur in lege, & quibus, p. 1. col. 690. f. 691. c. 692. f.
Mors non debet infligi de rigore pro furto simplici, p. 1. col. 344. f.
Mors iustorum quamvis sit pænalis, tamen est gloriosa: mors au-
tem impiorum est ignominiosa, parte tertia, columna 1895. c.
Mors est digna retributio pro peccato, sed vita eterna sola gra-
tia datur per Christum, par. 6. col. 85. b.
Mors que fuit Adæ naturalis ex conditione est sibi facta pæn-
alis ex prævaricatione, par. 6. col. 68. f.
Mors quod intravit in omnes homines secundum pænā & cul-
pam per Adam quomodo hoc probatur Iudeis qui hoc negat,
parte sexta, columna 77. a. b.
Mors Christi pro futura erat sanctis patribus & Prophetis &
limbo detentis, non autē diabolo & angelis eius, p. 1. col. 1580. f.
Mors Christi reconciliatio est mundi, parte 5. col. 230. d. e.
Mors carnis primi peccati peccatum est, sicut infernus peccan-
tium animarum pænā perpetua, parte 3. col. 2228. d.
Mors ex pænā peccati est, unde & peccatum dicta est, non quod
peccet homo dum moritur, sed quia ex peccato factum est, ut
moriatur, parte 1. columna 1984. e.
Mors non fuit inducta in genus humanum per Euam nisi sus-
gerendo Adæ comestionem ligni, par. 6. col. 334. f.

Mors hominis quam peccato meruit, indicat eum non moriturum, si non peccasset, parte 1. col. 63. b. c.
 Mors communis nulli ex voluntate venit, parte 1. col. 1250. e. f.
 Mors quadruplex est, scilicet corporalis, spiritalis, temporalis, & æterna, parte 1. col. 1107. c.
 Mors humani generis fuit quadruplex, scilicet mors culpa, natura, gehennæ, & mors civilis, parte 5. col. 29. c.
 Mors per quam dilata est tempore legis natura, & mors Elie tempore legis Moyse, & quare, & quid signat, parte 6. col. 921. c.
 Mors vera dicitur qua separatur anima à Deo, umbra qua caret ab anima, par. 3. col. 49. a.
 Mors per se non est appetibilis, sed ratione præmij sequentis, parte 3. columna 168. f.
 Mors per se non est eligibilis aut diligibilis, sed quia diligitur inordinatè delectabilia mundi, & carnis homines, & ad illud sequitur mors culpa & gehenna, parte 3. columna 1640. e.
 Mors que debetur naturæ post peccatum, in tunicis pellicis figuratur, parte 1. columna 100. f.
 Mortis compendium, parte 4. col. 1011. c.
 Mortis proprietas est, ut eam prius timeamus, inde contremisamus, parte 3. col. 823. b.
 Mortis dispositiones, aliquæ sunt propinquæ, quedam remotæ, & harum vltior diuisio vel sufficientia, parte 6. col. 115. c.
 Mortis author dicitur diabolus, quia peccati, ex quo mors, parte sexta, columna 818. e.
 Mortis meditationi tria associantur, & que ista sunt, parte prima, columna 1176. f.
 Mortis dies quatuor sunt, & enumerantur, & que per ipsa mortificantur, parte 5. col. 1200. e.
 Mortis dies non necessitate singulis præscita est, sed voluntate Dei & ignotis causis mortalibus, vel vivit aliquis vel moritur, parte 4. col. 337. b. Item, par. 2. col. 964. e. f.
 Mortis periculum euadenti ex Dei beneficio, & specialiter beato Petro in carcere recluso, congrue moraliter exponendo adaptatur Psalmus 58. parte 3. col. 249. c.
 Mortis Christi & nostre, quamdiu sumus in volubilitate vite presentis memores esse debemus, parte 5. col. 295. c.
 Mortis vel vite breue verbum ite, venite, dicitur reprobis, ite, venite probis, parte 4. col. 179. c.
 Morti damnata est tota posteritas Adæ in eius lumbis, quia ante præuentionem non est in loco vite de massa separata, sed post in exilio generata, parte 1. col. 111. c.
 Mortem iniqui Deus non querit sed penitentiam, par. quarta, columna 1216. c.
 Mortem propinquam esse qui gaudet, & qui iudicem letus & securus sustinet, ille confestim aperit Domino, parte quinta, columna 873. a.
 Mortem vel casum aliorum qui desiderunt, significantur per Tyrios, parte 4. columna 1272. f. 1273. c.
 Mortem non dicit Petrus, sed depositionem tabernaculi, parte 6. columna 1351. a.
 Mortem timere humanum est, parte 4. col. 1775. b. Interl.
 Mortem horret natura, nec mors homini accideret, nisi ex præcedenti culpa, parte 6. col. 652. d.
 Mortem non incurrisset corpus Adæ, si seruasset donum originale iustitia, licet esset compositum ex contrariis, parte sexta, columna 68. f.
 Mortem corporis non experiri, quare non dedit Deus credentibus eum hoc facere potuisset, parte 6. col. 818. d.
 Mortem spiritus & corporis euidentissime apparet hominem meruisse propter peccatum, par. 6. col. 104. f.
 Mortem Deus non fecit, par. 4. col. 1063. c.
 ad Mortem meritis nostris generati sumus, sed sua misericordia Christus nos regenerauit ad vitam, par. 6. col. 1307. a.
 Mortem maxime confusibilem sustinuit Christus: & ista confusio apparet ex quatuor, par. 6. col. 942. f.
 de Morte communi, & de lege nature venit, nemo laudatur, parte 1. columna 1250. d. c.
 Morte morieris, si comederis, dictum est homini, & non est dictum mortalis eris: mortuus est enim homo in anima cum peccauit,

quia recessit ab illo Deus qui est vita anime, quam secuta est mors corporis, parte 1. col. 73. c.
 Morte moriatur omne quod Domino consecratur, quomodo hoc intelligendum, quia multiplici modo & in diuersis fiebat consecratio, parte 1. col. 1151. c.
 Morte morieris cum dicitur, duplex mors significatur, anime scilicet vel corporis, par. 1. col. 73. c.
 Mortes due, una corporis altera anime, parte 3. col. 2079. a.
 Mortes tres anime, & per quid significantur, par. 3. col. 430. e.
 Mortes tres, scilicet natura, culpa & gehenna, & sunt mala, peior, pessima, parte 3. col. 666. e. Et contrariantur triplici vite, scilicet nature, gratia & gloria, col. 2141. c.
 Mortes esse multas Apostolus significat, par. 1. col. 1559. c.
 Morsus ponitur pro iura, & cum quibus erat licita, parte prima, columna 13.
 quando Morimur, de carceribus corporum liberamur, parte quarta columna 774. c.
 Morimur & post baptismum pro originali, par. 3. col. 131. b.
 Morieris o homo, hoc certum est, sed ubi, vel quando, vel, quomodo, incertum est, mors ubique te expectat, par. 4. col. 1128. f.
 Moritur Christus in illis qui sepe penitendo & iterum delinquendo quasi insulant morti Iesu, & non solum in peccantibus moritur, sed etiam crucifigitur & illuditur, par. 2. c. 161. c.
 Mori communi lege nature, & Dei occubuisse sententia, differunt, parte 4. columna 702. d.
 Mori quis vult? Propterea nemo, parte 6. columna 652. d.
 Mori corporaliter melius est homini, quam ad aliquod peccatum mortale ex suo malo exemplo alium facere ruere in peccatū mortale, quia ex hoc meretur mortem æternam, que est grauior morte temporali, parte 5. col. 301. b. c.
 Moriendi necessitas in nobis, non impedit habitationem Christi in nobis per gratiam, par. 6. col. 104. f.
 Mortali ex carne fit mors, sicut ex umbra declinante fit nox, parte 3. columna 1283. c.
 Morienti bene occurrunt Angeli sancti qui dicuntur viri Israel & Iuda, & de hoc est figura de David, par. 2. col. 629. c.
 Morientibus illis quos amamus, quo contristemur & consolemur habemus, parte 6. col. 652. d.
 Mortalitas Christi significatur per serpentem, & quare, parte prima, columna 517. c.
 Mortalitati conditio quam peccando neruimus, est paries, qui ab aspectu sponsi nos seducit, parte 3. col. 1834. f.
 Mortalitati nostre decursus significatur per Tigrim flumini, in quo latebat piscis immanis, scilicet diabolus, par. 2. col. 1525. a.
 de Mortalitate carnis semel Deus sententiam fixit, que usque ad ultimum mutari non valebit, par. 3. col. 164. d.
 Morticinium, quod est per se mortuum, erat abominabilis tangere quam illud quod interficiebatur, ut comederetur, parte prima, columna 529. c.
 Mortificationem Christi si in te suscipias, & mortifices membra tua peccato: multiplicantur in te sensus boni & spirituales: & de hoc figura, parte 1. col. 475. c.
 Mortificationem qui appetunt, thesaurum fodientibus comparantur, parte 3. col. 50. f.
 Mortificationes viitorum & concupiscentiarum signantur per citiharam, parte 6. col. 1507. b.
 Mortuus est ille qui in Ecclesia fideliter perseverans, criminibus capitalibus obnoxius est, par. 2. col. 616. f.
 Mortuus fidelibus, triginta diebus pietatis officia persoluantur, unde illa consuetudo orta sit, parte prima, columna 1312. f. & columna 1696. e.
 Mortuus non resurgit quemadmodum aqua effusa non colligitur, parte 2. columna 596. d.
 Mortuus est, hæc clausula quare non additur in serie generationum Sem, sicut in ætate eorum que præcessit diluuium, parte prima, columna 182. f.
 Mortuus vino patrociniatur, par. 4. col. 334. d.
 rogantibus discipulis, ut quartum Mortuum suscitare, dixisset fertur: Dimitte mortuos sepelire mortuos suos, parte tertia, columna 430. e.

Mortuum

Mortuum dicitur Apostolus Christum, fideles autem dormientes, quare, parte 6. columna 633. e. Item, parte 3. col. 58. d.
 Mortuum cur fletus Christus, continuo eo iubente victurum? parte 6. columna 562. d.
 Mortuum corpus quare descendendum & super eo contristandum sit, parte 6. col. 562. d. e. Vide in Ebrej: & in Luctus.
 Mortui antiquitus cum diuitiis recondebantur, parte tertia, columna 58. d. e.
 Mortui an & quomodo dicantur omnes in deserto, qui egressi sunt de Aegypto, parte 1. col. 1490. d. e.
 Mortui quid hic agatur nesciunt, sed postea sed dum hic agitur postea audiunt ab eis qui hunc ad eos moriendo pergunt non quidem omnia sed que sumuntur iudicare, parte quarta, columna 507. c.
 Mortui nesciunt etiam sancti, quid agant vini, etiam eorum filij, parte 4. col. 505. b. Interl.
 Mortuos tres suscitauit Iesus, & tropologia de eisdem, parte 5. columna 1120. a. 537. a. & columna 534. & 180. c. 230. d. Item, parte 3. columna 54. d.
 Mortue dicebantur similitudinariæ in veteri lege ciuitates destructæ, parte 1. columna 1153. c.
 Mortue vel mori dicebantur res inanimatæ consecratæ in lege Moyse, sicut possessiones Ecclesiæ dicuntur amortizate, parte prima, Ibidem.
 Mortuorum in funeribus multe gentes incidunt se usque hodie, parte 1. columna 1540. f.
 Mortuorum resurrectionem indicat Isaias, par. 4. col. 484. e.
 Mortuorum resurrectio, parte 4. col. 308. c.
 Mortuis cura est de suis, non tamen ideo consequens eos scire que circa charos aguntur hic, par. 3. col. 1281. a.
 Mortuis imperare in Dei verbo resurrectionem, solius diuina est potestatis, liberare à demone etiam homines possunt, parte quinta, columna 752. e.
 Mortuis, que & qualia, quibusq; & quando præstent adiutoria que à viuis offeruntur, par. 6. col. 562. d. e.
 Mortuos an & quomodo liceat deslere, parte 6. Ibidem. & seq.
 Mortuos constat omnes fuisse in Adam, pro quibus mortuus est Christus, ut eos à morte liberaret, quia ex charitate pro nobis mortuus est, parte 6. columna 394. e.
 Morus arbor describitur, & eius fructus, parte 5. columna 927. a. Item, parte 3. columna 1030. d.
 Mos erat antiquorum (ut dicunt aliqui) in ventilatione messis facere conuiuium messoribus, & dormire de nocte in arca, parte 2. columna 295. c.
 Mos fuit apud veteres, ut præciosa ornamenta regum post obitum eorum pro exequiis in pira vererentur, sed sine cadaueribus, parte 2. columna 1194. e.
 Mos erat antiquorum, quod persona prædicta clauderet oculos defuncti, parte 1. columna 431. c.
 Mos peccantium est, cum votum implet, Deo gratias agunt, sed non in corde, parte 3. columna 786. b.
 Mos pulcher & salubris in Ecclesia & doctrina patrū inoleuit, ut & his qui catechizantur, quatuor Euangeliorum sacramentum explanetur, parte 2. col. 1317. b. c.
 Mos ille pulcherrimus vnde in Ecclesia inoleuit, ut per singulas horas diuina psalmodia lectio de veteri & nouo Testamento dicatur & nocturnis, cum à cæteris laboribus cessatur, officia persoluantur, parte 2. col. 1410. e. f.
 Mos fidelium est ab omni iniuria hospites defendere, parte prima, columna 292. a. Interl.
 Mos fuit antiquus, ut adepti de hoste victoria fornices sibi erigerent, in quibus virum suarum laudes describerent, parte tertia, columna 1694. d.
 Mos est sanctus de se quasi de aliis loqui, parte 3. col. 125. b.
 Mos humane locutionis est, cui Deus se coaptat, ut humane infirmitati conueniat, par. 1. col. 235. e. f.
 Mos sanctorum est ubi auctarius vincitur, hymnum Deo glorificationis offerre, parte 1. col. 619. b. c.
 Mores insidiosi sulci & dolosi eorum qui aliis dolum machinari conantur, parte 2. columna 171. c.

Mores terra de facili accipiunt homines in qua habent habitare, parte secunda, colum. 1065. a. b.
 Mores inculti, in profundum malorum pertinaces trahunt, parte prima, colum. 201. a. Interl.
 Mores beluinos & ferinos debes omnino perimere, ut peruenias ad mansuetudinem beatorum mortificata totius iracundia feritate, parte 1. colum. 1405. a. b.
 Mores in melius commutare non sufficit, & à malis recedere, nisi & de his que facta sunt satisfiat, par. 6. col. 456. c.
 Mores hominum, actus & voluntates punguntur in animalibus ex quibus sunt mundi vel immundi, parte 1. col. 999. a. b.
 Motus cum sit prior ipso tempore, quare de tempore sit mentio inter primo creatæ, & non de motu: vel ubi de ipso innatur, parte 1. columna 42. a.
 Motus corporum celestium facit varietatem effectuum in elementis quorum rationes in celo præexistentes, non possunt ab hominibus plenè comprehendere, par. 3. col. 361. c.
 Motus celi ordinatur ad completionem numeri electorum, parte tertia, columna 1217. a. c.
 Motus capitis vel manuum sicut sibilus soles significare diuersos effectus, par. 4. col. 966. d.
 Motus sensuales rationem ad consensum mortali peccati trahentes, sunt totaliter extirpandi, sed qui rationi deseruiunt, in opere virtutis sunt seruandi, & de hoc figura, parte prima, columna 1405. c.
 Motus fortis anima redundat ad corpus, parte 4. columna 617. c. Item, par. 3. col. 1079. c. Vide in Cordis dispositio.
 Motus maiores repellunt minores, par. 4. col. 704. f.
 in Motu omni vel accessu rationabili: mobile duo intendit, scilicet terminum motus, & causam quare mouetur, parte sexta, columna 921. c.
 Motum fuit triplex quare Iacob recessit à Laban, parte prima, columna 345. c.
 Mouere potest natura spiritualis naturam corporalem ad motum localem, par. 5. col. 181. c.
 Moueri homines non debent ad motum passionis, sed ad instinctum rationis, que est quedam participatio diuini luminis & de hoc figura, par. 1. col. 1222. f.
 Moyses dicens nunquid de petra ista producemus aquam vobis & cum loqueretur hæc non de spiritu sancto, sed de spiritu peccati loquebatur, parte 1. col. 1236. f.
 Moyses inquit: Sexcenta milia, & c. & tu dixisti carnes dabo eis & c. an hoc diffidendo dixerit, an querendo, & c. parte prima, columna 1235. c.
 Moyses dicens: Dominator Domine Deus meus, & misericors, & clemens, & c. an sint verba quibus exprimitur forma orationis ipsius Moyse, vel an potius sint verba Dei docentis Moysen vias suas, ita ut non sint intelligenda in sensu vocatiui casus, sed nominatiui, & c. par. 1. col. 869. c. & 890. d. e. f. & col. 874. e. f. & columna 1262. f.
 Moyses quare dixit, cur imposuisti pondus populi huius super me videtur enim quod impositum fuit Moyse hoc petenti, seu volenti, parte 1. columna 1241. c.
 Moyses cum dixit: Non possum solus sustinere, & c. petendo homines adiutores cum hoc non posset solus, aut cum societate implere, nisi per potentiam diuinam, que posset cum Moyse solo sicut etiam cum sociis, par. 1. col. Ibidem.
 Moyses quare non habuit faciem cornutam in primo descensu, sicut in secundo. Ibidem.
 Moyses in toto pentateucho non legitur præcepisse, ut crederetur Christo, nisi in hoc loco tantum ubi dicitur: Prophetam suscitabo eis de medio fratrum, & c. conformiter ad hoc Euangelici. Si crederetis Moyse crederetis for. Et mi. parte prima, colum. 1619. c.
 Moyses & ceteri patres veteris Testamenti per spiritum in altitudinem contemplationis leuati, prævidere poterunt gratiam noui Testamenti, sed cum in carne expectare non potuerunt in fide autem & spe mortui sunt, par. 1. col. 1693. c.
 Moyses cur de solo sabbato postquam defecit populum monuit, parte prima, colum. 869. s.

Moyſes quomodo dicitur dixiſſe: Non poſſum ſolis ſeſtinere vos
& cum alibi ſcriptum eſt, quod Ietro ſacerdos Madiam co-
gnatus hoc ipſi ſuggeſſerit, par. 1. col. 140. e. f.
Moyſes dicens, non poſſum ultra egredi & ingredi, & c. an pro-
pter corporalem impotentiam corporis hoc dixerit, & c. parte
prima, columna 164. f. & col. 165. f.
Moyſes quomodo conqueritur quod ſolis ſuſtineret onus populi,
cum de conſilio Ietro conſtituerit tribunos & centuriones, par.
prima, columna 123. f. & col. 124. a.
Moyſes ſe ſeparavit quo ad thorum ab uxore, ut dicit Rab.
Sa. & quare, parte 1. col. 127. b. quomodo hoc innouit Aarō
& Marie ſorori eius, par. 1. col. 129. c.
Moyſes cur petiit ſe ſubrahendum à regimine populi dicens:
Non poſſum ſolis, & c. cum communiter in aliis exceſſibus
populi miſericorditer ſe habebat, par. 1. col. 124. a.
Moyſes quomodo in aquis inueniuit, & lactantes aliquas reſpuit
& unde nomen accepit, par. 1. col. 134. c.
Moyſes & Aaron & Maria condemnati ne intrarent terram
promiſſionis, & quomodo mortui, par. 4. col. 214. f.
Moyſes vidit totam terram promiſſionis oculis corporalibus, à
termino eius aſtrali uſque ad aquilonarem, & ab Orientali
uſque ad Occidentalem, par. 1. col. 148. f.
Moyſes terram promiſſionis vidit, ſed non ingreſſus & in lege
predixit Chriſti gratiam futuram, ſed præſentem non vidit
eum, parte 1. columna 166. e. f.
Moyſes famulus meus mortuus eſt, & Ieſus obtinuit principatum
Hoc myſtice ad ſynagogam & Eccleſiam Ieſu ſaluatoris tra-
bitur, parte 2. columna 10. d.
Moyſes quare mutauit Ieſus nomen, parte 1. col. 125. b. a.
Moyſes recedens de caſtris promiſit ſe rediturnum quadrageſimo
die, ſed hoc non fecit, & quare, & inde populus idolum fecit,
Fictitium Iudæi de hoc fabulantur, par. 1. col. 827. b. c.
Moyſes non ita videbat Deum familiari conſpectu ut deſidera-
bat & quomodo, par. 1. col. 848. e. f.
Moyſes maximus propheta totum quicquid ſcripſit ordinauit
ad Chriſtum, & c. par. 1. col. 183. b. c.
Moyſes quomodo dixit inter cetera. Et oſtendam præcepta Dei, &
& leges eius cum lex Dei adhuc nulla eſſet ſcripta, parte pri-
ma, columna 633. a. b.
Moyſes propinquus morti ſue ſcripſit filiis Iſrael Deuterono-
mum duplici de cauſa, par. 1. col. 148. f.
Moyſes mortuus eſt in monte Abarim. Sepultus autem miniſte-
rio Angelico, & nemo cognouit eius ſepulchrum, ne Iudæi cum
colerent tanquam Deum propter magnitudinem ſignorum
eius, parte 1. columna 1693. b. c.
Moyſes fuit ſepultus in ſorte Gad, & hoc ceſſit ad magnum ho-
norem & dignitatem illius tribus, quod in parte ſua eſſet do-
tor reſpoſitus, par. 1. col. 1694. d. e. f.
Moyſes videns Angelum, & audiens Dominum, quare non le-
gitur adorariſſe. Moſ enim ſanctorum erat in huiusmodi viſio-
nibus ſeu apparitionibus adorare, parte prima, colum. 503. a. b.
& columna 510. f.
Moyſes quare diſcalciari iubetur, parte prima, columna 495. a. b.
Moyſes an petebat viſionem terre promiſſionis ſpiritualem tan-
tum vel corporalem tantum, vel ſecundum utranque, & qua-
re ſic deſiderabat, par. 1. col. 1479. c.
Moyſes an non ſolum in bono prophetia excedebat alios in hoc
quod ore ad os loquebatur ei Dominus, ſed etiam in hoc quod
ipſe habebat reuelationes propheticas quādoquē volebat
parte prima, columna 1251. c.
Moyſes unde poterat quæ ab origine mundi geſta ſunt, vel in ſi-
nere gerenda, narrare, niſi ſpiritus Dei inſpiratione? unde po-
tuiſſet de Chriſto Prophetare? parte 1. col. 1505. c.
Moyſes an & quomodo populo legem explanauit, undecim die-
bus eundo per viam, cum talis explanatio requirat quietem
doctōris & auditoris, parte 1. columna 1458. f.
Moyſes quadragenas tres: Hebræi dicunt ſeruauit ut Catholici
verò expoſitores tenent quod fecit in monte tantum duas
quadragenas, parte 1. columna 1521.
Moyſes in monte Sina quando legem primitus accepit, intrauit

nubem ubi erat Deus. Et quare tabernaculum intrare non
poterat, deſcendente nube & implente tabernaculum parte
prima, columna 901. c.
Moyſes & Aaron ſancti ſunt & perfecti, & magis Euangelij
quam legis diſcipuli oſtenduntur, p. 1. col. 1281. b. c. & col. 1314. f.
Moyſes intelligebat quæ eſſet vera circunciſio, quod verum Pa-
ſcha, quæ vere neomenie: & vera ſabbatha: & tamen ea per
rerum corporalium ſpecies adumbrabat, par. 1. col. 1086. e. f.
Moyſes ſanctificauit viſibilibus ſacramentis per miniſterium
ſacerdotum: ſed ubi ipſe fuerit ſacrificans, vel oleo ſanctificatus,
non oſtenditur: inuiſibiliter verò ſanctificatum nemo negat,
parte 1. col. 1092. e. f.
Moyſes in nouiſſimis temporibus ſoluturus erat calciamentum
ſuum, ut alius arriperet ſponſam, & illa vocaretur domus
diſcalciati uſque in præſenti, par. 1. col. 870. d.
Moyſes fuit ſaluatus, & non damnatus, ut aliqui opinati fue-
runt, par. 2. columna 10. f.
Moyſes ſcripſit de Chriſto: expreſſe & manifeſtè, & aliquo mo-
do figuratiue, par. 5. col. 1114. f.
Moyſes duo diſſicillima ad ſuſtinendum prælegit ſuſtinere ex
fide, & enumerantur, par. 6. col. 930. f.
Moyſes biſ exiuit de Aegypto, par. 6. col. Ibidem.
Moyſes multiplicem habet ſignificationem. Habet enim ſig-
nam Iudæi populi & legem ſignificat. Chriſti quoque perſo-
nam gerit, parte 1. col. 1202. f.
Moyſes dicitur Archiſynagogus, ſynagoga eius filia, & quare,
parte 5. columna 177. b.
Moyſes quomodo & quare occidit virum: cum non eſſet conſti-
tutus iudex eorum, eſi iudex: tamen videtur pænam iniuſtæ
intuliſſe, par. 1. col. 389. f. & col. 492. f.
Moyſes ut Hebræi dicunt, de interfectione Aegyptij accuſatus,
& decollari adiudicatus, quomodo euasit, par. 1. col. 389. f. &
columna 521. c.
Moyſes occidendus per Pharaonem quomodo mirabiliter libe-
ratus fuit ſecundum Hebræos: ſpiculatore, Pharaone & ſeruis
ſuis plagatis, par. 3. col. 1020. f.
Moyſes contra præceptum Regis Aegypti fuit ſaluatus, parte
prima, columna 387. f.
Moyſes ut dicunt Hebræi, habuit gracilem vocem: & fuit incir-
cumciſus labijs quomodo hoc ſit intelligendum, parte prima,
columna 522. f. & colum. 550. f.
Moyſes quomodo fuit nutritus, & in filium adoptatus. Itē, qua-
re ſic vocatus, par. 1. c. 387. f. & col. 389. f. & col. 521. c.
Moyſes quomodo, quare, & propter quid queſiuit à Domino ſi
dicerint mihi: quod eſt nomen eius, quid dicam? parte prima,
columna 494. f. & columna 496. e.
Moyſes in ſpiritus diſtributione ad 70. viros an ſe habuit effe-
ctiue, ita ut reuelando veritates confortaret lumen natura-
le in illis, an materialiter & miniſterialiter, parte prima, co-
lumna 1243. c.
Moyſes quare obiurgatus fuit per Aaron & Mariam eius ſoro-
rem diuerſe cauſe à diuerſis traduntur, parte prima, colu-
na 1244. c. f. & columna 1245. c.
Moyſes & Aaron, an, quare, quando, & ubi peccauerunt, parte
1. col. 1306. f. & col. 1310. f.
Moyſes & Aaron, an dicendi ſint prauaricatores, parte quarta,
columna 379. c.
Moyſes dicens: Audite rebelles & increduli: an & quomodo hoc
dicens peccauerit, par. 1. col. 1306. f. & col. 1310. f.
Moyſes quomodo dixit: Vnde mihi carnes, ut decem multitudini,
& c. cum ipſi non videantur hoc petuiſſe à Moyſe, parte pri-
ma, columna 1241. c.
Moyſes non ſolum docuit Aaron & filios eius legem, ſed totum
populum, & ideo pater totius populi, vel ſaltem doctor legis
debet reputari, par. 1. col. 1382. c.
Moyſes quomodo conſecrauit Aaron, cū non eſſet ſacerdos parte
prima, col. 457. c. & col. 980. f.
Moyſes per capitula, partes & libros diſtinguit, cum indiuiſa &
ea ſit hiſtoria. Et quare, par. 1. col. 899. c.
Moyſes licet credendus eſt in magna perfectione, poſtquam vo-

catus eſt, tamen nihilominus tenendum eſt eum poſtea profe-
ciſſe tam in vita contemplatiua quàm actiua, parte pri-
ma, columna 855. a. b.
Moyſes nihil in lege glorioſum habet niſi ſolam faciem, in Euā-
gelio autem totus gloriſicatur, par. 1. col. 869. c.
Moyſes manus ad Deum contra Amalacitas eleuans typus erat
paſſionis & mortis Chriſti, par. 1. col. 647. b.
Moyſes fuit voce exili & prædita, parte 4. col. 375. c.
Moyſes populo carnes de ſuo promiſit, cum Deus tantum panes
promiſiſſet, parte 1. columna 536. e.
Moyſes potio Aaron, & proinde terram videt, & cauſam pro-
pter quam indignus habitus ut ingrederetur comperit, necnō
mortem ſuam ante audiuit. Imo verò & Aaronis qui nullum
prædictorum honorum eſt conſecutus, par. 1. col. 1284. e.
Moyſes & Aaron in monte moriuntur, ac in ſeguras in altū ſub-
duci iudicant, par. 1. columna 1313. b.
Moyſes prius holocauſtum pro peccato conſecrationis ſiue paci-
ficorum obtulit hoſtiam quam Aaron, parte 1. col. 977. a.
Moyſes diuina ſecutus imperia bella geſſit, non ſciens ſe obe-
diens, parte 1. columna 649. a.
Moyſes hoſtes populi Iudaici, hoſtes Dei vocat & quare, parte
prima, columna 1230. d.
Moyſes arguitur voce diuina quod eius fides ad aquam eicien-
dum aliquantum titubauerit, parte 1. col. 1310. e.
Moyſes quare ſocerum ſuum quem Exodo vocat Iethro Nume-
rorum 10. vocat Regnelem, par. 1. col. 1228. d.
Moyſes quoties in montem aſcenderit, parte 1. col. 724. d.
Moyſes conſtanti iuſſu calum & terram, quia creaturas omnes
comprehendunt, parte 1. col. 1651. b.
Moyſes quomodo populum ad recipiendam legem hortatus eſt,
parte 1. columna 1633. a.
Moyſes nullo modo ſe defendebat, & hoc pacto quaſi legitima
cauſa defenſorem ſui Deum magis tacendo conſtituebat, par-
te prima, columna 1248. e.
Moyſes quedam miracula fecit virga quedam quoque prædixit,
parte 1. columna 566. f.
Moyſes ſuper petitione immundorum ſuper anima mortui ſami-
liaris, ut ad Paſcha accedunt cur Dominum conſuluerit, par-
te prima, columna 1220. e.
Moyſes ut conuenienter exequeretur regimen populi, duo erant
neceſſaria, parte 1. columna 855. a. b.
Moyſes quare non fecit expreſſam mentionem de productione
Angelorum, nec de creaturis ſpiritalibus & inuiſibilibus,
parte 1. columna 2. e. f.
Moyſes ut imbecillitati rudium, ſeu ſimplicitati audientium
condeſcenderet, prætermiſit inuiſibilibus tam celeſtium
quàm terreſtrium, de viſibilibus tantum mentionem facit,
parte 1. columna 41. a.
Moyſes de celeſtibus prætermiſit, calum empyreum, & angeli-
cam naturā, & de terreſtribus prætermiſit duo elementa ſci-
licet aërem & ignem, eo quod non ab omnibus percipiuntur,
parte prima, Ibidem.
Moyſes an habuit totiens, & ita communiter illuſtrationes pro-
pheticas, ſicut Dauid, ſpecialiter intellectuales, par. 3. colum-
na 423. a. b. c. & columna 424. d. e. f.
Moyſes plus quā Abraham, & propheta, plus quam Moyſes, &
Apoſtoli plus quam Propheta, Dei ſcientia eruditi ſunt, parte
quarta, columna 1385. b.
Moyſes propter denunciationē fuit Propheta utilior, ſed Dauid
propter illuſtrationes mentales, fuit excellentior, p. 3. col. 86. a.
Moyſes & Samuel cæteris patribus in poſtulatione quare præfe-
runtur, parte 4. col. 691. a. & col. 1175. a.
Moyſes omnia quæ nobis myſtice faciendā designauit in altaris
& tabernaculi conſtructione prius in illa celeſti conuerſatio-
ne in quā Dominus quadraginta diebus ſuit ſacra in ſu-
pernis ciuibz perenni obſervatione vidit, parte 1. col. 734. f. &
columna 762. f. & col. 773. a. b.
Moyſes quomodo audacter petiuit à Domino, quod oſtenderet ſi-
bi faciem ſuam, parte 1. col. 849. c.
Moyſes quomodo potuit petere deleri de libro Dei, niſi Dominus

remitteret peccatum populi? parte 1. col. 836. f.
Moyſes an & quomodo potuit permittere libellum repudiij, parte
1. columna 1601. b. c. & col. 1605. a. b.
Moyſes an tentauit Dominum orando contra ranas, p. 1. c. 139. g.
Moyſes cur poſuit tempus orationis in regis arbitrio, parte pri-
ma, columna 552. f.
Moyſes quamuis à Domino aſſecuratus de prelio, tamen orabat
pro illo, parte 1. columna 619. b. c.
Moyſes quod die aſcendit ad Dominum pro legis ſuſceptione, par.
1. col. 661. c. & col. 723. c.
Moyſes quo die adificauit altare Domino, & an edificauerit 12.
altaria, aut unum præciſe, par. 1. col. 677. c. & col. 723. c.
Moyſes in primis tabulis nihil eſt operatus, ſed in ſecundis, parte
prima, columna 861. c.
Moyſes & Aaron ingreſſi ſunt tabernaculum duplici de cauſa,
parte 1. columna 987. c.
Moyſes an dubitauerit ſuper verbi Domini impletione, parte
1. col. 998. d. & col. 1236. f.
Moyſes inducit homines ad legis reuerentiam dupliciter, parte
prima, columna 1462. d.
Moyſes corpus à ſpirite eius tranſmutatum eſſe quorundam opi-
nio, par. 1. columna 1694. e.
Moyſen non eſſe mortuum ſed à Domino abſconſum quorundam
opinio, parte 1. col. 1694. e.
Moyſis gratia nullo modo diminuta eſt ſpiritus eius & arguen-
do ſeptuaginta viris, par. 1. col. 1236. d.
Moyſis ſepulchrum duabus de cauſis nemo agnouit, parte prima,
columna 1693. b.
Moyſi quod vltimum negotium antequam moriatur imponit
Deus, parte 1. col. 1403. b.
Moyſi & Aaron quare ſuccenſit Dominus quando aquam edu-
xerunt de Petra, par. 1. col. 1310. d. e.
Moyſi nomen ſuum patefecit, par. 1. col. 534. d.
Moyſi uxor quæ fuerit, doctores Hebræi & Catholici varie di-
cunt. Aliqui enim filiam regis Aethiopum. Alij verò Saphorā
fuiſſe, par. 1. col. 1245. c. & col. 1246. d. e.
Moyſi multa nomina dantur propter diuerſos actus, parte ſe-
cunda, columna 1033. c.
Moyſi mater quæ fuerit, parte 1. col. 390. c. & columna 491. c.
& col. 492. f. & col. 521. c.
Moyſi indicauit Deus nomen tetragrammaton, non ſolum quan-
tum vocem, ſed etiam quātum ad ſignificatum, parte prima,
col. 531. c. & col. 535. c. & col. 536. f.
Moyſi immolatio ſuper montem per Dominum inſinuata, fuit
duplicis effectus, duplex ſignum, par. 1. col. 512. d. e.
Moyſi non petenti nec dubitanti, ſed inſufficientiam ſuam reco-
gnofcenti datur ſignum pro ſui confortatione, parte 1. col. 401. f. & col. 512. d. e. & col. 525. c.
Moyſi vultus ne deformis videatur, ſed decorus & glorioſus, cō-
uertitur ad Dominum, ut auferat à nobis velamen lit. r. e.
ut non obſcuremus, ſed pro magnitudine ſenſuum cum glori-
ficemus, parte 1. col. 1249. b. c.
Moyſi literas remoto velamine, ita intelligamus, ut ſingulis di-
ci videantur, ut ſi intelligent audientes & obſeruent, nō eant
in locum tormentorum, & c. par. 1. col. 1411. c.
Moyſi qui derogant & Euangelia ſuſcipere videntur, illis dicitur
Quare non timuiſtis detrabere ſeruo meo Moyſi. Et meritō
arguuntur, & quare, par. 1. col. 1297. b. c.
Moyſi derogandi materiam parant qui legem non ſpiritualiter
exponunt, parte 1. Ibidem.
Moyſi ne derogetur, danda eſt opera, ut lex ſpiritualiter intelli-
gatur, parte 1. Ibidem.
Moyſi oſtendit Deus in momento totam terram promiſſionis,
virtute Deitatis, par. 5. col. 84. f.
Moyſi videtur Deus duo conceſſiſſe, unum quod regimen populi
eſſet per Deum & non per Angelum, ſecundum quod Deus
ambularet cum populo per collocationem in tabernaculo,
parte 1. columna 855. d. & clarius de hoc, col. 861. c.
Moyſi quamdiu vixit, non legitur aliqua mentio de Angelo lo-
quente ſibi, vel ei apparente, parte 1. col. 855. a.

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Moyſi Deus non in ſua ſubſtantiâ apparuit ſed per Angelicam viſionem, parte 1. col. 121.2. e. f.
Moyſi licet viſio diuinæ eſſentiæ non fuerit pro aliquo tempore conceſſa, tamen aliis ſibi conceſſa in vita præſenti, parte prima, columna 850. f.
Moyſi quando dixit Dominus: Nomi te ex nomine, parte prima, columna 855. a. b.
Moyſi & Aaron planctus exhibitur, &c. ſed Ieſus naue ſepulchrum reſeruit & non deſectus, & de hoc myſterium, par. prima, columna 1695. a. b.
Moyſi eam cauſam mortis dicit Dominus, quam & fratris eius, & quid figuratur per hoc, par. 1. col. 1383. c.
Moyſi ſepulchrum abſcondit Dominus, & quare. Item diabolus altercabatur cum Angelo volens ſepulchrum reuelare, & quare, parte 6. col. 1437. b.
Moyſi cur fuit electio commiſſa ſeptuaginta virorum de ſenibus populi, cum ſenectus ad literam intelligatur, non numero annorum computata, ſed ſenectus mentalis, quæ à ſolo Deo verè conſpicitur, qui cor intuetur, par. 1. col. 1242. c. f.
Moyſi electio quare plus commiſſa fuit quàm populo, cum per hoc quod populus eligit ſuos maiores, magis pax populi conſervatur, par. 1. col. 1292. e. f. & col. 1243. a.
Moyſi facies cornuta dicitur, erant enim quidam radij miri ſplendoris procedentes in altum ad modum cornuum, par. 1. col. 867. c. & clarius, col. 874. c.
Moyſi ubi & quando fuerit conceſſa talis viſio ſcilicet diuinæ eſſentiæ, non vidi (ait Lyra) determinatum ab aliquo doctore, parte 1. columna 1248. f.
Moyſi conceſſum fuit in præſenti vita videre Dei eſſentiæ, ut dicit Auguſtinus, & unde hoc trahitur. Sed ſecundum Hebræos non vidit diuinam eſſentiæ, parte prima, columna 850. f. & columna 1248. f.
Moyſi pœna non fuit ut à plerique putatur, non intrare terram promiſſionis, in quam & miſeri intraverunt: ſed figura, quod qui ſub lege eſſent, & ſub gratia eſſe nollent, non intrarent in requiem, parte 3. columna 1195. c. Item, parte 2. col. 10. d. e.
Moyſi corpus vel anima, ſimiliter & Elia non apparuit circa tranſfigurationem Domini, ſed ex aliqua ſubiecta creatura illa corpora formata fuerunt. Poſſet etiam credi angelico miniſterio illud factum eſſe: ut Angelis eorum perſonas aſſumerent, par. 5. columna 826. f.
Moyſi filius cur circumcidi voluerit Dominus, par. 1. col. 525. a.
Moyſi ad patrem familias comparatio, par. 1. col. 658. c.
Moyſi commendatio hyperbolica per Paulum Burgenſem reprehenditur in correctorio, parte 1. col. 1252. f.
Moyſi excellentia inter ceteros Prophetas oſtenditur, parte prima, columna 1247. a.
Moyſi humilitas declaratur, & in quo, & ad quos, ibidem.
Moyſes loquens cum Domino propter diuinam reuerentiam faciem abſcondit, parte 1. col. 495. c.
Moyſi ſcripta omnis qui male intelligit, & ſpiritualem legem carnaliter ſuſcipit, detrakit ei, quia de verbis ſpiritus carnaliter ſentit, parte 1. columna 1248. f.
Moyſi detrahunt non ſolum Iudei hæretici, qui non recipiunt legem & Prophetas, ſed qui impingunt ei quod homicida fuit quia Aegyptium interfecit, parte 6. col. 1731. c.
Moyſen adultum aduxit filia Pharaonis ad patrem, cui ille coronam ſuam impoſuit, quàm ſtatim Moyſes proiecit, quoniam ibi ſculptum (ſimulacrum) vidit: unde Sacerdos qui ibi aderat voluit interficere eum: ſed filia Pharaonis liberauit eum, par. prima columna 388. b. c.
Moyſen & Aaron intra nubem quæ receperit Dominus nõ legimus nec quod obtulerit nubes tabernaculũ, nec quod apparuerit maieſtas Domini, niſi cum populus in eos ſurrexit & lapidare voluit. Ecce utilitas perſecutionis, &c. parte 1. col. 1280. e. f.
Moyſen ut dicunt Iudei rogauit venire ſecum Samuel, ut eſſet ſubſtitutus quod ſeruaſſet legem quia timuit ad iudicium euocari, quando per Phylonem vocabatur, parte 6. col. 1696. c.
Moyſen dicere doctorem ſynagoga immediatũ ſine alicuius Angeli præſidentia, & potiorem quàm Petrum paſtorem Eccle-

ſiæ, an fidei noſtre ſauere videatur hoc dictum, parte prima, columna 842. c. f.
Moyſen cum quo tanta & talia loquebatur Deus, cur ab alienigena paſſus eſt admoneri. Ibidem.
Moyſen cur voluerit Angelus interficere, parte prima, col. 524. c.
Moyſen duabus calumniis inuadebant Aaron & Soror eius, primo quod uxorem Aethiopem contra morem duxiſſet. Secundò quod maiorem ſibi auctoritatem vendicari quàm par eſſet, parte prima, col. 1245. b.
Moyſen Deus ſciebat, quia Deo præ omnibus placebat, parte prima, columna 848. c. f.
Moyſe magiſtro uſus eſt populus Iudeorum quotidie in ſermonibus, par. 1. columna 652. e.
Moyſe quare præceptum eſt ut imponerent manus ſuper Ioſue, cū ipſenec teſtificetur eum in ſe habere ſpiritum Dei, parte prima, columna 1385. b.
Mulier pulchra in numero captiuorum ſive inimicorum ſancta ſcriptura eſt in tractatibus hæreticorum, parte 1. col. 1581. a.
Mulier Sunamitis quæ ob inopiam famis conſultu Eliſei de Iudæa ad terram Philistiũ tranſiit primitiuam Eccleſiam quæ per Apoſtolos ex circumciſione in Chriſto credidit præſignauit, par. 2. col. 899. b.
Mulier quæ peperit quare erat immunda, par. 1. col. 1016. c.
Mulier quæ marem peperit quare quadraginta dies in lege habebatur quæ uero ſecundam bis totidem, par. 1. col. 1016. c.
Mulier Zelotypa hauſta aqua probatur, par. 2. col. 357. b.
Mulier prophetiſat quia virorum & mulierum eadem eſt natura, par. 2. columna 175. c.
Mulier poſt partum quot diebus erat immunda, & quare immunda indicatur, & quid ſit moraliter ſignificatiuum, parte prima, columna 1011. c. & col. 1012. f.
Mulier per oblationem mundabatur à culpa quæ contrahitur in conceptu, par. 1. col. 962. f.
Mulier languida corporaliter delectatur ſorum & pomorum odoribus, & ſponſi amplexibus: per quæ deſignatur metaphorice diuina conſolationes, quæ dantur ſperantibus in Dominum, parte 3. columna 1832. f.
Mulier danda eſt homini ſenſato. Vnde Themistoſtes: Malo filie meæ virum qui egeat pecunia, quàm pecuniam quæ ageat viro, parte 3. col. 2014. f.
Mulier ſive uxor ſive filia, non debet diſcurrere euagando ſicut Dina filia Iacob. Item nec eſt ſecretum cordis committendum ei, ſicut Samſon Dalile patefecit, par. 3. Ibidem.
Mulier quo tempore patitur menſtruum, & quot diebus prohibebatur intrare locum ſacrificij, nec habitare cum hominibus, nec communicare cum aliis in cibo & lecto, par. 1. col. 1039. c.
Mulier inſolens quantuncumque reſtingatur, vias tamẽ ad male agendum adinuenit, & eſt ſicut oleum in manu cõpreſſum, parte 3. columna 1721. c.
Mulier emorroïſſa fuit curata à uia duplici de cauſa, p. 5. c. 178. f.
Mulier quæ Dominum Ieſum Chriſtum beatificauit & laudauit contra vituperium Iudeorum, fuit beata Marcella ſamula ſancta Marthe ſororis Lazari, par. 5. col. 296. f.
Mulier de coſta viri facta eſt, & hoc propter multiplicem rationem, parte 1. col. 82. e. f.
Mulier quare de hominis latere ſive coſta fuit formata, p. 1. Ibidem.
Mulier quãdoq; ſexũ ſignificat, quãdoq; infirmitatẽ, p. 3. c. 2185. c.
Mulier quare non de pede vel de capite, ſed de coſta formata eſt, parte 1. columna 83. c.
Mulier eſt formata in adiutorium viri in procreatione proliſ & eius nutritione, & etiam in choabitatione, par. 3. col. 2053. c.
Mulier eſt creata propter virum, quia facta in adiutorium viri & ſic naturaliter eſt ſubiecta viro, in cuius ſignum ſubiectionis debet caput velatum habere, par. 6. col. 286. f.
Mulier qualibet quæ ad verbum predicatoris conuertitur ſpiritum deuotionis, & relinquit ſanctũ ſecularem atque luxum, Chriſto deſponſatur per obſeruationem caſtitatis, par. 1. col. 285. f.
Mulier quæ non eſt diſcurſiua de domo in domum, eſt exemplum pulchritudinis ſpiritualem & exterioris honeſtatis, parte tertia, columna 2110. f.

Mulier

Index.

Mulier prouecta etatis, & ſi adhuc muliebria contingant ei, de ſeniora parere non poteſt, de iuene poteſt, par. 1. col. 234. e.
Mulier ante eſum de ligno peccauit, par. 1. col. 92. e. f.
Mulier ſicut autor culpe fuit viro, & vir executor erroris, ita mulier prior poſt reſurrectionem vidit, ne perpetui reatus opprobrium apud viros ſuſtineret, par. 5. col. 999. a.
Mulier ſulta in aquis ſurtiuus & pane prohibito, & illicita conubia dulciora eſſe aſſenerat, par. 3. col. 1642. e.
Mulier bona & caſta viro ſuo prabe honorem in omnibus, eiufque virtutibus ipſa domum bene reges, quaſi gratiam addit corona, parte 3. columna 1653. a.
Mulier eſt gloria viri, & non imago viri, ad deſignandum quod tam vir quam mulier immediate ſunt ad imaginem Dei ſecundum naturam intellectualem, vir tamen perfectius, parte ſexta, columna 286. f.
Mulier exercere non debet actus viriles ut predicare docere, & ſimilia. Nec vir actus muliebres, ut filare, & lauare pannos, & ſimilia, parte 1. columna 1585. b. c.
Mulier in generatione proliſ licet habeat rationem paſſiui, miniſtrando materiam, tamen in alio ſe habet in ratione actiui ſcilicet materiam preparando, & conceptum ſatum fouendo, parte 2. columna 1427. c.
Mulier facta eſt propter filios procreandos, par. 1. col. 76. f.
Mulier ſicut ſubditur viro in domeſtica vita ita ad virum pertinet procurare neceſſaria vite pro ſe & uxore ſua & familia, parte 1. columna 103. c.
Mulier ſi ſcienter contrahat cum frigido non potente cam cognoscere, ut doctores dicunt nihilominus tenet contractus, parte ſecunda, columna 672. e. f.
Mulier nata pauperrime, à viro magno educata miſericorditer, & tandem ornata & ſibi matrimonialiter deſponſata: quæ tamen omnium expoſuit ſe omni adultero inuerecunde ſignificat metaphorice magna ſlagiti à populo Iudeorum, parte quarta, columna 1181. c.
Mulier quedam nutriendum parvulum, qui eodem lecto cum ea iacebat, & cum decimum etatis annũ impleſſet, & illa fuiſſet calefacta vino, induxit puerum ad carnalem copulam, & ſic alius noctibus ſequentibus quæ de eodẽ concepit, p. 2. c. 786. c. f.
Mulier dicitur edificari de coſta inſtar domus, quia ſicut domus nos defendit ab incommodis, imbribus canmatibus, &c. Ita mulier conſtructa eſt, ut ſit domus & receptaculum naturalium effectus nature ſcilicet generationis, in qua præſeruetur ab incommodis, foueatur nutrimentis, par. 1. col. 91. b.
Mulier pudica præ pudore incedit oculis in terram demiſas, parte quarta, columna 56. f.
Mulier ſive uxor ſicut non nimis eſt artanda, ita nec etiam nimis laxanda, par. 3. col. 2019. c.
Mulier de adulterio poteſt accuſari dupliciter, vel ante vel poſt contractum matrimonij, par. 1. col. 1590. f.
Mulier innoxia à Zelotypia, an virtute aque in quam ſacerdos maledicta congeſcit poſuit concipere etiam abſque virili ſemine, ut aiunt dicere Hebræos, par. 1. col. 1195. b. c.
Mulier quomodo ſub viri poteſtate tradita eſt cum & ante peccatum facta eſt, ut vir ei dominaretur, par. 1. col. 102. d. e.
Mulier quedam de ultra Iordanem veneret in Ieruſalem, & cum aliis fuiſſet ibi obſeſſa, & anguſtia famis conſtricta coxit proprium filium & comedit, par. 4. col. 253. c. Item, p. 5. c. 953. c.
Mulier lubrica ſignificatur per ollam eneam rubiginatam, & poteſt dici ollam Vulcani, par. 4. col. 1261. c.
Mulier ſpecioſa eſt ſepulchrum de albatum, par. 2. col. 548. d.
Mulier ſubdita ad obſequium viro, par. 2. col. 1617. c.
Mulieris purgatio ſive purificatio poſt partum quare magis mulieri quam viro præcipitur, & de quo & quare purificatio præcepta eſt, par. 1. col. 1014. f. 1015. a.
Mulieris male peſſimi ſunt actus, & bone glorioſi triumphi, parte ſecunda, columna 1512. d.
ad Mulieris gratioſitatem multum facit, quod mature & honeſte incedit, & calciatis pedibus, par. 3. col. 1870. f.
Mulieris naturaliter diuerſus eſt à viris color, motus, inceſſus, vires, parte 1. columna 1585. b.

Mulieris in fronte ornamentum precioſiſſimum eſt verecundia, parte tertia, columna 2013. c.
Mulieris amor tam fortis ut ſi maritus eam iam percuſſerit non poſſit vel in minimo mirum eius amor, par. 2. col. 521. a.
Mulierem ſubiiciendum viro præcepit D. Paulus, parte ſecunda, columna 1618. d.
Mulieris formatio de coſta, utrum ſuit per additionem alterius materie an per multiplicationem eiufdem materie, parte prima, columna 82. e. f.
Mulieris manus apprehendentis verenda hominis, ut liberet maritum ſuum de manu ſecum litigantis, præcipitur amputari, parte 1. col. 1616. f.
Mulieris decipula fortiſſimi capti ſunt. Salomõ, Samſon, David, parte 3. columna 1636. e.
Mulieris formatio exprimitur per modum adificationis, & quare, parte 1. columna 82. f. & col. 84. d.
Mulieris conſtitutum graue, par. 1. col. 1250. d.
Mulieris lubrica captus amore, per partes conſumitur. Vnde: Fæmina, corpus apes, animam, vim, luminæ, vocem: Polluit, annihilat, necat, eripit, orbat, acerbat, par. 4. col. 1263. c.
Mulierem non tangere eſt homini bonum quantum indiuiduum ratione triplici, parte 6. col. 101. c.
Mulierem menſtruam non eſſe ab Eccleſia prohibendam, parte prima, columna 1040. d.
Muliere nihil perfidioſius, par. 2. col. 248. d.
Mulieres tantum garrunt, fabulis perſtrepunt, nec ſimunt eſſe ſilentium de infantibus ſuis, aut de lana aut de neceſſariis cogitant, diſcunt circumire domos, non ſolum verboſe, ſed eueroſe loquentes quæ non oportet, par. 1. col. 875. a.
Mulieres ingreſſæ in Aegyptum, aliqui dicunt nullam computari, parte 1. columna 434. f.
Mulieres non numerantur in libro Numerorum, & quare, neque ſerui nec Aegyptij, parte 1. col. 1435. c.
Mulieres ſingulis menſibus nature reddunt tributa, parte prima, columna 1039. a.
Mulieres alienigenæ fuerunt in duplici gradu, par. 2. col. 689. c.
Mulieres gentiles in ſacris martis portabant arma viri, parte prima, columna 1583. b. c.
Mulieres antiquitus in lamentationibus vocabantur, carmen lugubre præcinentes, ad commouendum alios ad ſietum, parte quarta, columna 657. a.
Mulieres in conuiuiu aſſueri ſegregate comedebant à viris, & ponuntur due rationes, & quare, parte 2. col. 1344. f.
Mulieres docent pueros ſuos proprios mores, par. 4. col. 2191. c.
Mulieres gentiliũ ad honorem idoli proſtituebant ſe, & in tali luxuria credebant ſacerdotibus, eodẽ quod non faciebant propria concupiſcentia moti, ſed magis ad honorem idoli, parte ſecunda, columna 985. c.
Mulieres idololatrantium modum luxuria habebant, nam tunc cingebant ſe ſuperius, quaſi ligata aliquo magno crimine, ſedentes in via per quam tranſibant homines procedentes ad idola: & quomodo per coitum ſe liberatas à crimine ſperabant, alius exprobrantes quod non fuerant digne ſic ab idolo viſitari, parte 4. columna 1059. c.
Mulieres habuit dominus in comitatu ſuo quæ miniſtrabant ei, ſic & Apoſtoli, & quare, par. 6. col. 265. c.
Mulieres utrum eſſent virgines, cognoſcebantur in arca tranſitu, parte 1. col. 1407. c. Item, parte 2. col. 283. b. c.
Mulieres Hebræe quando Pharaõ voluit impedire multiplicationem populi per generationem opprimendo viros laboribus ne vacarent amplexibus, uxores eorum componebant ſe ad ſpecula, & quare, parte 1. col. 891. c.
Mulieres longe erant in Chriſti crucifixione, reſpectu militum Chriſtum crucifigentium, ſed prope reſpectu aliorum aſtantium, parte 5. columna 262. f. & 996. f.
Mulieres emerunt aromata ad Chriſtum ungendum ſeria ſexta, antequam intraret ſolennitas ſabbati, quando erat eis licitum aliquid emere & parare, parte 5. col. 996. f.
Mulieres prægnantes præ anguſtiâ & doloribus pariebant ante tempus factus imperfectos: & ſic ſtatim moriebantur, & a matribus

tribus comedebantur, parte 4. columna 337. c. & colum. 1030. f.
Mulieres in obsidione Samaritanæ comederunt filios pre famus magnitudine, parte 4. col. 623. c. & col. 1012.
Mulieres ne exerceant opus advocandi, in iure cautum est, parte sexta, columna 327. f.
Mulieres non debent dominari nec regere propter defectum discretionis, & constantie, parte 1. col. 652. f.
Mulieres licet non succederent in hereditate, tamen quando uxor post maritum defunctum sine liberis remanebant, ipsa tenebat partem hereditatis ad vitam, & illam poterat vendere, in quantum erat sui iuris, par. 2. col. 301. c.
Mulieres, uisus Hebrææ locutionis dicit, non corruptas, sed faminas, par. 6. columna 498. d.
Mulieres cum Apostolis spiritum sanctum recipientes similiter prophetauerunt, quod patet de quatuor virginibus Philippi, parte 6. columna 996. f.
Mulieres sanctæ discant quam sedulitatem pregnantibus debeant exhibere cognatis, parte 5. col. 688. d.
Mulieres temporibus pristinis habitatione habebant cum puellis separatim in domibus virorum, ubi faciebant opera que competunt mulieribus, & talis dicebantur domus matris suæ, par. prima, columna 282. c.
Mulieres tres, scilicet Thamar, Raab, & Ruth, fuerunt uiribus suis ex quibus conceperunt accidentaliter coniunctæ, parte quinta, columna 34. f.
Mulieres Iudæas que ex frequenti partu & labore itineris erant deturpata, Iudæi reuerentes de Babylone contempserunt, & duxerunt mulieres alienigenas, que docebant filios à Iudæis genitos idololatre, par. 4. col. 425. f.
Mulieres que non nouerunt uirum quare interfici iussit Deus Numer. 31. par. 1. col. 1407. a. b.
Mulieres figurantur, que libidinis causa miscetur uiris ad temporalem quæsum, quem præstat & vestimentum, sed pelles ueterate prouiciuntur, & mulieris consuetudo ueterascente amicitia respuitur, parte 1. col. 1039. a.
Mulieres diuites quas uocat Isaias, par. 4. col. 203. b.
Mulieres non debent ferre arma uirorum siue uasa, nec uiri conuerso, & quare, par. 1. col. 158. b. c.
Mulieres in Genealogia Iesu Christi posita quales fuerit, sanctæ, scilicet uel peccatrices, & quare ibi connumerantur, parte 5. columna 343. 35. b. Item, par. 6. col. 1715. a. b.
Mulierum familiaritas cautiissime declinanda est, ex casu sanctissimorum hoc experimentum dante, par. 4. col. 1306. f.
Mulierum familiaritates, maxime suspectarum, homo quilibet quantumcunque sapiens, & etiam senex, fugere docetur ex tam miserabili casu sapientissimi, parte 2. col. 781. c.
Mulierum familiaritas quantum est horrenda atque fugienda, ostenditur nobis pro hoc quod Balaam non potuit debellare filios Israel per demones, & tamen eos confudit, & affluxit per mulieres, parte 1. col. 1357. c.
Mulierum propriè est pulchritudo, par. 1. col. 459. a.
Mulierum planctus super passionem domini quare magis describitur quam uirorum, cum & multi uiri dolerent, parte quinta, columna 990. f.
Mulierum ordinem in generationibus texere utrum consuetum sit in scripturis, parte 5. col. 49. b. c. Item, par. 6. col. 68. f. Item, parte 1. columna 657. a. b.
Mulieribus Prophetandi actus est prohibitus, licet quantum ad illuminationem mentis non repugnat sexui muliebri, parte sexta, columna 236. f.
in Mulieribus solet magis wigere deuotio, secundum illud quod canit Ecclesia: Intercede pro deuoto famineo sexu, parte tertia, columna 1858. f.
Mulieribus prohibitum est querere in Ecclesia per modum disputationis, parte 6. col. 236. f.
Mulieribus audire, non loqui datum est, discere, non docere, parte quinta, colum. 656. f. Item, par. 4. columna 254. d. Item, parte secunda, columna 15. b. c.
Mulieribus nefas erat ingredi atrium tabernaculi, parte secunda, columna 333. g.

à Mulieribus monemur nos elongare, ne uerbis earum, signis & aspectibus decipiamur, & de hoc figura, par. 1. col. 1369. b.
Mulieribus opprobrium est, non habere filios, non habere premia nuptiarum, par. 5. col. 681. c.
Muliebri sexui consolatio in hoc datur, per Delboram scilicet, ne pro infirmitate desereret se prophetiam posse suscipere, parte secunda, columna 175. b.
Multiplicatio seminis Agar, non fuit completa in bonis promissis Abrahæ, sed in Saracenis, & Agarem dicuntur, parte prima, columna 218. f.
Multiplicatio potest fieri à Deo dupliciter. Uno modo per additionem, alio modo sine additione, par. 2. col. 677. c.
Multiplicatio peccatorum non incipit tempore Noë, sed ante, parte 1. col. 137. c.
Multiplicatio terræ nascentium sequitur ex influentia corporis celestis tanquam ex causa efficiente, & ex bona dispositione terræ, tanquam ex materiali causa, par. 1. col. 315. f.
Multi (ut Salomon) bene incipiunt, & male desinunt. Dicitur que beatus ante obitum nemo supremæque funera debet, parte secunda, columna 107. 4. c.
Multi que docent uerbis, malis destruunt exemplis, parte quarta, columna 965. a. b.
Multi per baptismum ad fidem transeunt, sed ad celestem patriam paucissimi perueniunt, & de hoc figura, p. 1. col. 1382. f.
Multi sunt homini sano impossibilia, qua sunt homini furioso possibilia, parte 4. col. 1550. c.
Multitudo quandoque tenetur collectivè, quandoque diuini, parte 1. columna 586. f.
Multitudo credentium differentiam habet, par. 6. col. 62. f.
Multitudo filiorum Abrahæ stellis comparatur quantum ad bonos, & arene quantam ad malos, par. 6. col. 92. 4. f.
Multitudo quedam est laudabilis, par. 1. col. 1382. f.
Mulus ex asino & equa gignitur, mula ex equo & asina, parte 2. col. 1287. a. b. Item, parte 1. col. 379. e.
Muli nitidi potentes Israel significat, par. 2. col. 185. a.
Mularam generationem ex equo & asina quis primus modum ad inuenit, parte 1. col. 379. e. & col. 380. c.
Mundus dicitur carcer uel spelunca, ubi omnia uana, parte tertia, columna 1539. c.
Mundus dicitur mare qui gustatus amarus est, & uiciorum fluctibus inquietus, sed ab ipso Domino eripiuntur predestinati qui amara dulcificat, tristitia conuertit in gaudium, egritudine in salutem, parte 5. col. 529. f. Item, parte 4. col. 117. c. & col. 1575. e. & col. 2242. f. Item, parte 3. columna 887. f. Item, parte prima, columna 725. b. c.
Mundus dicitur umbra mortis parte 5. col. 701. a.
Mundus dicitur Galilea, qui est superbus, & ad ima semper rotatur, parte 5. col. 91. a.
Mundus dicitur desertum, quia adhuc incultus & sterilis, in quem non est ita prodeundum, ut homines mente carnis inflatos, & uirtutis uacuos, & de fragili mundi gloria iactantes, putemus esse imitandos, parte 5. col. 496. Item, parte quarta, columna 208. f.
Mundus significatur per Iericho que Luna interpretatur, parte 2. col. 17. b. c. & col. 41. c. & col. 42. f. & 53. a. b.
Mundus dicitur meretrix speciosa & grata, que ad amorem sui pene cunctos diuersis maleficiis trahit, parte 4. col. 2033. a. b.
Mundus dicitur ager, in quo Christus egressus est, quia uisibilis apparere dignatus est, parte 1. columna 287. e. f. & columna 316. b. c. & columna 337. b. & col. 1292. f.
Mundus esse negligit, qui post lachrymas uite innocentiam non custodit, par. 3. col. 2149. a.
Mundus, ille solus perfectus est, qui diuino iudicio mundus est, parte 6. columna 1369. b.
Mundus ut Iudæi fabulantur, erit per sex mille annos: duo milia uanitatis, duo milia legis, & duo milia Messie, parte sexta, columna 1696. d.
Mundus post diluuium dicitur quasi alius, quia ille mundus aqua perierat, & tota facies terra & totus ille aer altitudine aquarum mutatus est, par. 6. col. 1357. a.

Mundus

Mundus aliquando accipitur pro essentiis rerum, aliquando pro maliciis hominum, parte 5. col. 1025. a.
Mundus dicitur ciuitas, & quis eius primarius sit, parte prima, columna 1362. e. f.
Mundus dicitur ciuitas circumstantia, & quare, par. 3. col. 638. d.
Mundus dicitur ciuitas fortium, sed destructa, qui quodam malignorum spirituum tyrannidi seruiebat, & c. par. 3. col. 1696. e.
Mundus dicitur ciuitas sanguinum, qui est mendax peruersitate doctrinarum quibus multos dilacerat & rapit. In mundo est uox flagellorum quibus iusti afflicti clamant, quando alius ira, alius libidine, alius odio, uel inuidia torquetur, Et de multis aliis declaratur, par. 4. col. 2032. 2033.
Mundus (ait Beda) perfectus est & ornatus Verno tempore, in quo solent herbe uiventes apparere, & ligna pomis onusta: & hoc patet his uerbis: Germinet terra herbam uirentem, parte 1. col. 16. e. Licet alij dicant in Septembri. Ibidem.
Mundus in finali iudicio secundum doctores Catholicos innouabitur & meliorabitur ad augmentum gloriæ electorum, par. quarta, columna 284. f.
Mundus minor dicitur homo, & quomodo ille renouatur, parte sexta, columna 1667. c.
Mundi huius mutata est facies post Christi resurrectionem, par. quarta, columna 230. d.
Mundi dextrum & sinistram quomodo accipitur secundum Philosophum, & secundum communem modum loquendi, quem magis sequitur scriptura sacra, parte 2. col. 435. a.
Mundi positiones sex enumerantur. Et quomodo, parte tertia, columna 1135. a.
Mundi malicia & superbia eius mœnia, est prima ciuitas que nobis expugnanda ostenditur, parte secunda, columna 20. f. & columna 809. c.
Mundi nomine in sacra scriptura frequenter designatur peccati deordinatio. Et sic dicit Christus: Ego non sum de hoc mundo. Quod intelligitur, & c. par. 5. col. 1160. f.
Mundi species carnalibus pulchra uidetur, quia carnis sue in eo explorare cupiunt desideria, parte 4. col. 2420. d.
Mundi falsa pulchritudine qui non irretitur, & turpitudinem eius intrinsecus uidet, resilit ab eo, & omnia terrena bona digna planctu iudicans dicit: Miser est mundus qui tot homines alligat uiciis & retinet. Sed quis intelligens hanc miseriam condole mundo? Pauci sunt qui etiam in morte sua à complexibus speciose meretricis possunt auelli, parte 4. col. 2035. b.
Mundi nomine aliquando boni, aliquando mali designantur, quia una massa est que tota in Adam periit, parte quinta, columna 1162. c.
Mundi finem predicere nitentes, fatuitatem suam ostendunt, & omnes qui hoc attentauerunt, mendaces inuenti sunt, parte 4. columna 1771. c.
Mundi finem Apostoli credebant propinquum quando Eliam uiderant in transfiguratione Domini iuxta dictum Malachie, & c. par. 5. columna 292. f.
Mundi cursum immutari in aliquo tempore Messie, non est intelligendum secundum antiquos doctores Hebræorum, parte quarta, columna 483. c.
Mundi finis quanto accedit, tanto magis frigeat charitas, crebrescent mala, par. 5. col. 1119. c.
Mundi subuersio generalis per tribulationem Antichristi, & per ignem conflagrationis, aduentum iudicis præcedentem denunciat, parte 4. columna 231. c.
Mundo mori uolunt aliqui penitus & mundus ipse adhuc uinit, dum eos non amatis amas, quibusdam occupationibus astringit, parte 3. col. 50. d. e.
Mundo moritur nemo perfecte, nisi intra mœtis inuisibilia à uisibilibus abscondatur, par. 3. Ibidem.
Mundo presente quicunque utitur, ut tabernaculo, in eo potest festiuitatem habere & letari spe futuri seculi, p. 2. c. 1346. f.
Mundum in maligno esse positum declaratur per multa p. 4. c. 877. c.
Mundum ante aduentum Domini infidelitate tenebrosam significat Aegyptus, parte 4. col. 105. b.
Mundum dicere esse æternum, aut tanquam problema neutrum

apud Catholicos recipiatur, p. 5. c. 1053. a. 1054. d. Itē, p. 6. c. 767. c.
Mundum fuisse creatum: communis est opinio Iudæorum, in mense qui uocatur apud eos Tisari: & partim correspondet Septēbri nostro, & partim Octobri. Et dicitur ille mensis simpliciter primus apud Hebræos, parte 2. col. 1343. c. Item parte 1. col. 601. a. & col. 153. c. & col. 583. c.
Mundum nec Paulus concupiuit, nec mundus eum, & ideo se mundo, & mundum sibi crucifixisse gloriatur, par. 6. col. 522. b.
Mundum homo plerumque mente non tenet, & tamen mundus eum in suis occupationibus astringit, par. 6. col. Ibidem.
Munda sunt omnia naturaliter, sed comparatione melioris naturæ, quedam dicuntur immunda, sicut bos leone melior, quia homini necessarius, propter quem creata sunt omnia, parte prima, columna 151. b. Interl.
Mundani homines uident iustos & impios, sapientes & stultos similiter ex motu reputant, quod non sit alia uita post mortem in qua isti premientur, & illi puniantur, parte 3. col. 784. f.
Mundani Christum in tribus impugnaverunt, & ideo de his tribus arguit eos spiritus sanctus, parte 5. col. 1136. c.
Mundana omnia abiciunt quidam, & nudi potius Domino famulari uolunt, quam mundo. adhaerendo materiam tentandi, & à Deo reuocandi aduersariis dare, parte 5. col. 636. d.
Mundare nos debemus in quadragesima instanti dominica resurrectionis, ab omni inquinamento carnis & spiritus, & de hoc figura, par. 2. col. 1338. e. f.
Mundari eos à quotidiano operis exercitio necesse est, qui portas sensuum ab incurfu turbulente cogitationis custodire cupiunt, parte secunda, columna 1910. e.
Mundati à lepra à Christo fuerunt missi ad sacerdotem propter iudicium sacerdotis & propter sacrificium determinatum in lege, parte quinta, col. 929. c.
Mundatio sacerdotum fiebat per ieiunia, & continentiam ab uxoribus, & per asperisionem aque lustrationis. Emundatio uero populi per asperisionem aque lustrationis tantum. Leuitarum autem medio modo quia Leuitæ faciliore ritu mundantur quam Sacerdotes, par. 2. col. 1401. a.
Mundicia est duplex, scilicet interior & exterior, par. 2. col. 823. c.
Mundicia interior & exterior requiritur ad debitum obsequium Christi, parte 3. col. 1182. f.
Mundiciam cordis custodire uolentibus exteriorum sensuum disciplina seruanda est, par. 1. col. 92. d.
Mundiciam corporalem diligit Deus, ideo præcepit nihil fœdus remanere in castris, par. 1. col. 1507. b.
Mundiciam cordis an præcedat fides tanquam præuium principium mundicie cordis, & sicut casus effectum, an sequatur eā tanquam reposita, par. 5. col. 121. 122.
Munus sum qui Deo placere optat, prius charitatem proximo exoluat, parte 5. columna 105. c.
Munus nullum acceptabile est Deo extra Ecclesiam Catholicam, parte prima, columna 1532. e.
Munus Deo oblatum non proficit offerenti, nisi sit in charitate, parte quinta, columna 108. f.
Munus oblatum ponimus in altari de terra, si actus nostros Dominica incarnationis fide solidamus, par. 1. col. 678. d. e.
Munus est à corde, captata gratia à cogitatione: Munus ab ore, gloria per fauorem. Munus ex manu, premium per dationem parte quarta, columna 877. c.
Munere ab omni iustus manus excutit, quia in eo quod recte agit, nec ab humano corde inanem gloriam, nec ab ore laudem, nec à manu querit recipere dationem, par. 4. Ibidem.
Munera carnalia promittuntur carnalibus commerciis, quibus delectata corrupta anima parcius correptioni inuitatur, parte prima, col. 363. a. Interl.
Munera qui Deo offerunt de spoliatis rapinis, non sunt illi grata & non suscipit prohibitus lachrymis poliatorum, p. 4. c. 2192. d.
Munera nos debemus cauere, ne ab illis accipiamus qui de lachrymis pauperum congregant diuitias ne simus sicut fur, & ne dicatur nobis: Si uidebas furem, currebas cum eo, p. 4. col. 27. b.
Munera quomodo excecant oculos iudicium siue sapientum, parte prima, columna 601. b. c.

Munera

Munera recipere pro iudicio non est licitum, licet pro labore bono & iusto iudices possint recipere stipendia ad victum honestum & decentem. parte 2. col. 359. c.
Munera tres accceptiones sunt ad quas ex fraude festinatur: quia aut tacita cordis humani gratia, aut fauoris aura, aut res quolibet exterior desideratur. parte 4. col. 877. c.
Murmur populi quare fuerit, & quare. p. 1. col. 1231. c. & 1238. f.
Murmur in primitiua Ecclesia Græcorum aduersus Hebræos figura habetur, & sopitor sine consolator. parte 2. col. 1363. c.
Murmuratores contra potentiam vel aequitatem diuine iustitiæ ignis gehennæ comburent. Et de hoc figura, par. 1. col. 1231. c.
Murmuratores inuadere permittit Dominus, & ignem concupiscentiæ fortius in eis ascendere. par. 1. col. 1317. c.
Murmurat qui quæ tanto amplius & cõqueritur de presentibus Ecclesiæ laboribus, quanto minus in se carnis desideria extinguit. parte 6. col. 1443. a.
Murmuramus contra Deum, cum de celesti intemperie, fracturâ in fecunditate, imbrium raritate, & de prosperitate aliorum & aliorum improspere causamur. parte 1. col. 631. b. c.
Murmurauit populus Israel contra Dominum decies. Et enumerantur vices. parte 1. col. 1261. c.
Murmurare est irasci & deignari contra Deum, & propè blasphemare. par. 3. col. 1499. a. Interl.
Murmurare tanto minus de flagello quo castigamur debemus quanto certius in eo paternæ dilectionis pignus tenemus. parte 1. columna 1376. f.
Murmurantes iniuste contra bonos superiores, puniuntur, nisi peniteant, igne gehennæ. parte 1. columna 1277. a.
Murmurantes fratres per impatiẽtiã, si absque culpa aliquid eis inferitur à fratribus, noxios se reddunt qui hactenus videbantur innoxij. parte 6. col. 1331. a.
Murus nouus leuiter cadit, qui fissatus nec arietis cedit. parte 3. columna 118. c.
Murus Ecclesiæ ubi collectis ad fidem nouis populis, vel correctis his qui errauerant, edificatus fuerit, mos ponenda sunt valuæ regularis disciplina, ne diabolus in ouile Dei possit irrumpere. parte 2. columna 1136. d.
Musca insolens & inquietum animal est. parte 1. col. 556. d.
Muscarum nomine Isaias militares Aegyptiorum copias intellegit. parte 4. columna 97. a.
Murus triplex, scilicet interior, medius, & exterior. parte quarta, columna 1379. b. c.
Muri Ierusalem cur in manibus Domini descripti esse, dicuntur. parte 4. columna 47. b.
Musica quid est, & quot sunt eius partes. p. 1. c. in prefat. Lyr. 1.
Musica quare inuenta fuerit. parte 1. col. 127. b.
Musica à Deo esse probatur. par. 1. col. 1353. c.
Musica hanc esse naturam dicunt, si letum inuenerit, letiorem facit, si tristem, tristorem reddit. parte 4. colum. 125. a. Item, parte 2. columna 1603. c.
Musica inuentor fuit Tubal hunc Iosephus scripsisse musicam in duabus columnis narrat, vna lapideâ, altera latericiâ, &c. parte 1. columna 125. c.
in Musicis instrumentis si harmonia chordarum consonanter aptatur, suauem sonum reddit, si aliqua sit dissonantia, carminis dulcedo corrumpitur. par. 1. col. 1412. d. e.
Musach & corbonam quam differentiam, & significationem habeant. parte 2. col. 940. f.
Mustum unde, & quare lagunculas corrumpit absque spiraculo. parte 3. columna 306. f.
Mutatio vestis exterioris denotat mutationem vitæ interioris ad statum vitæ melioris. parte 1. col. 370. e. f.
Mutatio nominis facta à Deo, semper facta est ex aliqua speciali gratia, quàm, à Deo consecutus est ille cuius nomẽ mutatur. Et datur exemplum de Iacob & Abraham, par. 5. col. 1047. c. vide etiam in Nomen quotiens hominibus, &c.
Mutationes quinque, siue diminutiones à perfectione in Christiano populo. Prima penuria respectu abundantia præteritæ, quæ ad communicationem Eucharistiæ. Secunda, à mundicia in immundiciam. Tertia, è scientia in stulticiam. Et hæc

mutatio reperitur in pluribus Theologis moderni temporis, &c. Quarta, de bonitate in maliciam. Nam primi rectores optimi fuerunt. Fere in omnibus Ecclesiis Deus faciebat miracula, eorum meritis. Sed modo multi faciunt mirabilia, quia per modos inexcogitatos & mirabiles surripiunt simplicium bona. Quinta in ministris Ecclesiæ, qui nec verbo prædicationis, nec exemplo bonæ actionis faciunt liberos in Ecclesia Dei, sed magis per suam malam vitam faciunt filios inferni. Et de hoc figura, par. 4. col. 1863. c. & sequenti. f.
Mutabilia omnia oportet ad vnum principium immutabile reducere, nam aliter esset processus infinitum, quod est impossibile. parte 3. columna 1945. c.
Mutabilitas est in omni creatura, quod patet in Angelis, in cælis, & in elementis. par. 6. col. 802. f.
Mutillare seipsum vitium alicui licitum sit. Arguitur pro & contra cum responsione, par. 5. col. 476. f.
Mutare est in silentio loqui quantum ad homines, & latrare quantum ad canes. par. 1. col. 581. c.
Mutus factus cum obsessione demonis, non legitur aliquis in veteri Testamento curatus, licet legantur arrepti à diabolo. parte 5. columna 182. f.
Mutus est etiam quadam species rana, quæ proiecta in os canis facit eum tacentem & non potentem latrare. parte tertia, columna 2022. f.
Mutuandum est. Sed cui & in necessitate. par. 1. col. 704. f.
Mutum quibus & duo ordine fieri debet, secundum Rab. Sal. parte prima, columna 1. Ibidem.
Mutuum debet dari ex charitate, quæ est principium merendi apud Deum, nihil tamen sperando, id est, nihil extra à sortem nec seruitium, nec aliud. par. 5. col. 786. f.
Mutua filiarum cū discipulis copulatio, sanctarum & seducen-tium animarum, ad diuersa schismata propositio est. parte prima columna 363. a.
Mutuo dabis probatum diuina cognitionis argentum: Tu verò nihil mutuo accipies. par. 1. col. 1631. a.
Myrrha est nomen arboris aromatica, & inde procedit duplex gutta vna per modum sudationis, & illa vocatur prima: alia per incisionem corticis, & talis vocatur myrrha secunda, & est minoris efficacie quam prima. par. 1. col. 819. c.
Myrrha arbor est Arabia, altitudinis quinque cubitorum similis specie quam lachantum vocant cuius gutta viridis atque amare unde nomen accepit myrrha, parte 3. col. 453. a. Item, parte 1. col. 819. c. & col. 1027. a. b.
Myrrha est carnis amaritudo quæ pellit vernies malorum desideriorum & male conscientie, & seruat a putredine viciorum. parte 3. columna 248. d. e.
Myrtus quid significat, & eiusdem mystificatio. parte 4. colum. 345. b. & col. 457. b. c.
Myrtus temperatiuæ virtutis est, ita vt dissoluta membra constringat. parte 4. col. 362. d.
Myrtus significat eos, qui afflictionibus sociorum compati, sciunt. parte 4. columna 326. d.
Mysterium Christi fuit præcognitum ante mundi constructionem. parte 4. columna 417. a.
Mysterium Christi absconditum fuit à sæculis & generationibus: recte horum scientia putei dicuntur. par. 1. col. 1320. f.
Mysterium æternæ generationis filij Dei & sue sacra incarnationis notatur. par. 3. col. 1731. c.
Mysterium incarnationis per quod omnes homines reducuntur ad vitam beatam, est illud quod principaliter pertinet ad diuinam predestinationem. par. 3. col. 710. f.
Mysterium Christi fuit in ve. Testamen. occultorum. parte quarta, columna 233. c.
Mysterium incarnationis diuine quomodo longinquum à cognitione nostra. par. 4. col. 579. c.
Mysterium incarnationis est causa principalis efficacie baptis-malis: pes quam filius Dei vnium sibi humanam naturam in mundum descendendo. par. 5. 1072. f.
Mysterium Christi per Isaiam ostensum fuit ad deiectionem superbiorum, & exaltationem humilium. par. 4. col. 11. c.
Myste-

Mysterium regni calorum est secretum ecclesiæ militantis à Christo apostolis concessum. parte 5. col. 237. c.
Mysterium Ecclesiæ quomodo in lege exprimitur. parte 1. c. 1544. d.
Mysteria ingentia designantur in omnibus pene veterum gestis. parte 2. col. 199. c.
Mysteria & subtilia fidei vtrum sint omnibus indifferenter proponenda. Arguitur pro & contra. Cum responsione & solutionibus argumentorum. parte 6. col. 847. d.
Mysteria legum diuina omnia, non sunt omnibus patefacienda, sed pro capturam ingenij quolibet & profectu scientiæ atque virtutum. parte 1. col. 1551. c.
Mysteria non sunt reuelanda irrisoribus & blasphemis. parte 5. col. 536. e.
Mysteria Ecclesiæ non sunt propalanda, nisi summatibus viris. parte 1. col. 1155. c. & 1453. b.
Mysteria eadem ecclesiæ multis figuris repetuntur, sed repetita noui semper aliquid afferunt. parte 3. col. 1848. d.
Mysteria occulta designabant aliquando propheta per insolitum modum scribendi, sicut poetæ per figuras gramaticales signant aliquid subtiliter intelligentibus, quod est vulgaribus & simplicibus occultandum. parte 6. col. 1701. c. & seq.
Mysticorum obscuritas significatur per noctem. parte 4. col. 2188. e.
Mysticos sensus si non omnia gerunt, non mirum quia nec omnes rami arboris fructum ferunt. parte 1. col. 269. f.
N
Naman quare admirabilis facie describitur. parte 2. col. 881. a.
Nas interpretatur serpens, & significat diabolum, qui filius Israel, id est fidelibus inimicatur. parte 2. colum. 384. d.
Naaſon fuit princeps tribus Iudæ in deserto post patrem. parte 5. colum. 36. f.
Naaſon nomen est ciuitatis. Est etiam nomen proprium principis tribus Iudæ. parte 2. col. 1497. c.
Nabal significat insipientiam. parte 2. col. 481. b.
Nabal insipiens Nebel mensuræ nomen. parte 2. col. 481. b.
Nabal duro corde verbum uxoris ferre non potuit. parte secunda. col. 484. e.
Nabal ex desperatione vesanus factus. parte 2. col. 484. e.
Nabo est ciuitas nobilis in quo erat Chamos idoli, quod & Beelphegor. parte 4. col. 872. c.
Nabal debebat inclinari ad exauditionem petitionis David. Et hoc quinquæ rationibus. parte 2. col. 478. f.
Naboth maluit mori, quam facere vt paterna hereditas & possessio antiqua in regis impij mutaretur delicias. par. 4. c. 204. e.
Nabuchodonosor, hoc nomine plures nominati sunt. parte quarta. col. 1495. c.
Nabuchodonosor dictus est primus & secundus. parte 4. ibid.
Nabuchodonosor magnus, dicitur à magnitudine operum quia regnum Chaldeorum quod ante ipsum fuit paruum, valde ampliavit, & monarchiam fecit. parte 4. ibid. Et fuit potentissimus inter reges Babylonis. col. 162. d.
Nabuchodonosor quomodo ab euentu hoc nomine vocatus est & de nominis interpretatione, & de mirabili eius educatione. parte 4. col. 1495. c.
Nabuchodonosor oblitus fuit somnium suum, sed Pharao non fuit oblitus: nam integrum retulit ipsi Ioseph: rationes assignantur. parte 1. col. 405. c.
Nabuchodonosor primo regnavit in Chaldaea, & postea obtinuit regnum Assyriorum, & factus est monarcha, & anni eius varie computantur. parte 2. col. 1000. f.
Nabuchodonosor rex Assyriorum omnes deos præcepit exterminari, vt solus ipse Deus diceretur, & similiter Sennacherib. parte 3. col. 2153. c.
Nabuchodonosor non debellauit Iudæos propria virtute, sed Dei. parte 4. col. 730. f.
Nabuchodonosor quomodo intelligitur placuisse in oculis domini. parte 4. col. 778. f.
Nabuchodonosor venit contra Ioachim, sed causa habetur. parte 4. col. 1495. f.

Nabuchodonosor quare sapientibus tam duram sententiam dedit. parte 4. col. 1508. f.
Nabuchodonosor quare Daniele adorauit, &c. parte quarta, columna 1519. c.
Nabuchodonosor destruxit ciuitatem quæ dicebatur Nonnutrix, quam Alexander magnus reedificauit, &c. parte quarta, columna 2035. c.
Nabuchodonosor, historia an sit vera historia, vel parabolica, & an, & quomodo in bestiam mutatus sit. Arguitur contra, quod non intelligatur ad literam de Nabuchodonosor, sed de diabolo, &c. Sed rationes soluuntur. parte 4. col. 1549. c.
Nabuchodonosoris regis iniustitiam nemo arguebat, &c. parte 4. columna 784. d.
Nabuchodonosor vocat Ieremias gladium domini. parte quarta, columna 870. e.
Nabuchodonosor parem aquila facit diuinus Ezechiel. parte quarta, columna 870. c.
Nabuchodonosor rex & Abdemelech Ieremiam prophetam solati sunt, Iudæi vero attendere noluerunt. p. 4. col. 839. b. & col. 840. d.
Nabuchodonosor post amentiam restitutus regno, dubitatur à quibusdam vtrum fuerit saluatus. Arguitur contra, sed soluuntur rationes. parte 4. col. 1556. d.
Nabuchodonosor quomodo post mortem suam per filium suum E-nilmerodach cõsilio Ioachim iussus est exhumari, & in multas partes diuisus, vulturibus dari, vt sic ipsis auolantibus partes non possent iterum congregari, ne resurgeret à morte, sicut redierat de amentia. parte 4. col. 165. c.
Item parte 2. colum. 1004. f.
Nabuchodonosor dicitur columna, non pro simplicitate sed pro stultitia. parte 4. col. 894. d.
Nabuchodonosor dicitur aper & singularis serus. Et quare. parte 4. col. 176. f. & 615. c. & 980. f.
Nabuthæ quasi quandam contagionem sui pecuniam diuitis esse arbitratus est. parte 2. col. 842. p.
Nabuthæ inter sanctos habetur quia maiorum suorum hereditatem ne regi quidem putauit esse credendam. parte 2. col. 842. d.
Nabuthæ vires suas proprio cruore defendit. parte 2. col. 842. e. f.
Nabuthæ historia tempore vetus est vsu quotidiana. parte secunda, colum. 841. a.
Nadab & Abiu quid significant. parte 1. col. 99. e.
Nabad & Abiu quod fuerunt saluati argumentum habetur. parte 4. colum. 992. f.
Naim est ciuitas Galilææ, in secundo miliario à Thabor. parte 5. columna 794. f.
Napta quid sit. par. 4. col. 1533. c.
Nardus quid significet. parte 5. col. 628. f.
Nardus dicitur expellere tumores, fugare frigus, & afferre colorem. parte 3. colum. 1827. a. 1852. f.
Narrantur aliter visa, aliter audita. parte 1. col. 781. c.
Nascitur in omni re quod eam exterminat, &c. parte quinta, colum. 374. c.
Nascimur totiens ex diabolo quotiens peccamus: Iustus non semel tatum, sed per singula virtutis opera semper ex Deo nascitur. parte 4. col. 670. d.
Nascuntur peruersi de sanctis & bonis viris, & econuerso boni de malis. Et de hoc figura. parte 2. colum. 361. b. c.
Nascuntur homines ex Deo, nec mirum, quia Deus ex homine natus est. parte 5. col. 1029. b.
Nascentia omnia terra denotantur per ista tria, scilicet, frumentum, vinum, & oleum. parte 3. col. 463. c.
Nascentia de corporibus mortuorum animalia, absurdum est dicere, cum animalibus ipsa creata esse, nisi quod potentialiter in ipsis & materialiter erant præfeminata, &c. parte prima, columna 29. b. c.
Naso odores fetoresque discernimus, &c. parte prima, columna 1094. e. f.
Nathan cum esset propheta non nouit Dei voluntatem, &c. parte 2. columna 551. a.
Nathan qui & Ionathan, & ubi propheta vocatur, Nathan scribitur, non Ionathan. parte 2. colum. 1019. b.

Nathanael quare non fuit vocatus ad apostolatam, cum à Christo super alios commendatus fuit. parte 5. col. 1052. f.

Nathanael portabat ligna & aquas ad locum divini cultus. parte 2. column. 1283. c.

Natalis sui diem soli Herodes & Pharaon leguntur celebrasse, & uterque solennitatem sanguine fœdasse. parte 5. column. 542. f.

Natalis solium diligere naturale est, & nihil patria dulcius. parte 4. column. 607. a. Interl.

Natio filiorum Israel dicta est grandis, non numero vel corporali quantitate, sed dignitate. parte 1. column. 1483. c.

Nationes vocat Isaias Libanum. parte 4. col. 272. e.

Natiuitas impeditur dupliciter. Vno modo quando fetus moritur post animationem. Alio modo ante. parte 3. column. 55. b.

Natiuitas prima siue carnalis ex Adam & Eva, est ad mortem. Natiuitas secunda siue spiritalis ex Deo & ecclesia, est ad vitam. parte 5. col. 1067. c.

Natiuitas Christi ostensa est pastoribus, hominibus simplicibus, non curiosis, nec sapientibus. parte 5. col. 710. f.

Natiuitatis diem Pharaon & Herodes celebraverunt, quia ex hora natiuitatis se reges fuisse putauerunt. parte 1. column. 402. c.

Natura humana in incarnatione filij est exaltata, & fuit minorata in passione eiusdem. parte 6. column. 813. c.

Natura humana Christi secundum se accepta est minor angelica, tamen in quantum unita diuinitati in supposito filij, est effecta excellentior. parte 6. col. 611. c.

Natura humana primo fuit producta in unico indiuiduo, & in sexu virili, propter quatuor rationes, & assignatur p. 1. col. 28. f.

Natura specialis prestat corporee, quam mouet, regit, sensificat, &c. & vicina est substantie Dei. parte 3. col. 1566. e.

Natura spiritalis ad creatorem conuersa, formatur, & illuminatur. parte 1. column. 5. b.

Natura, id est, quod Deus facit, & nihil facit contra naturam, sed contra consuetudinem nobis. par. 6. col. 150. e. Item par. 1. col. 65. a.

Natura, mater dicitur, & consuetudo, soror, & quare. Vel vermes dicuntur, & quare. parte 3. col. 194. e.

Natura, in homine dicitur illa que ad imaginem & similitudinem Dei facta est. Alia omnia qua sunt in homine, inferiores partes hominis sunt, & quodammodo extra hominem. parte 5. column. 1025. c.

Natura humane mentis, que ad imaginem Dei sine peccato (qualem Christus assumpsit) solus maior est Deus. parte 6. col. 812. c.

Natura humana super omnes alias creaturas inferiores est speciosa liter à verbo illustrata. parte 5. col. 1022. f.

Natura humana non solum coniuncta est Deo per cognitionem & amorem sicut in alijs, sed etiam per realem unionem. parte 5. column. 1032. f.

Natura corporea tota administratur angelica custodia, & maxime motus orbium, que quidem custodia intelligitur per cherubin. parte 1. column. 107. b.

Natura humana longo tempore & tractu indiget nutritione pareretur, aut quam necessaria sibi posset acquirere. parte tertia, column. 1897. c.

Natura quare prouidit alijs animalibus de auxilijs ad vitam cōseruandam, ut de cornibus & ungulis & alijs huiusmodi ad sui defensionem, & non hominibus. parte 6. col. 285. c.

Natura quare non potuit providere homini de tegumento & defensione, sicut animalibus. parte 5. col. 138. f.

Natura que est sagax emitit impuritatem alimenti suscepti, & retinet purum ad corporis nutrimentum. parte 5. col. 556. f.

Natura sicut non deficit in necessarijs, ita autor nature non deficit, per prophetas nuntiando ea que sunt necessaria cognosci, & non possunt via humana fieri. parte 4. column. 1857. b.

Natura & sicut ars in operibus suis procedunt de imperfecto ad perfectum, ita in processu diuinarum reuelationum & promissionum. parte 1. col. 222. f.

Natura potest cōverti quando petra aquam fluxit. par. 2. col. 889. a.

Natura mater omnium est. Sub hac omne genus hominum (scilicet iustorum & peccatorum) est septem diebus, i. presentis vite seculo oportet eum sustinere iura nature, sed octaua die resurrectionis sub hac matre non erit. parte 1. column. 1103. a.

Nature aliqua sunt posibilia, & aliqua sunt impossibilia nature posibilia tamen Deo. Et ista sunt in duplici gradu, &c. parte 4. col. 1484. f.

Nature humana morbus. parte 4. column. 82. e.

Nature omnis cursus habet naturales leges, secundum quas & spiritus vite habet appetitus suos quodammodo terminatos, & elementa mundi corporei diffinitam vim qualitatemque suam, quid quodque valeat vel non, quid de quo fieri vel non. parte 1. column. 79. b.

Nature tres in supposito filij sunt vite per incarnationem, scilicet, naturadiuina, anima rationalis, & caro Christi purissima. parte 4. column. 1483. b. c.

Nature rectitudo quo ad quid in baptismo reformatur, & quanto integre, & quam differenter ad rectitudinem protoplastorum instaurabitur. parte 6. col. 77. a. b.

Natura bona quadruplicia sunt, scilicet, claritas intelligentie, capacitas memorie, viuacitas sensuum exteriorum, & integritas & sanitas membrorum, quibus homo potest bene & male uti. parte 5. col. 914. f.

Nature irreuerentia attenditur in prohibendis gradibus in matrimoniali contractu. parte 2. col. 105. a.

Nature conditor non est iniquus iudex culpe, & impie non flagellat, qui mira ex nihilo fecit. parte 6. col. 73. a.

Ad naturam diuinam referuntur quandoque hec nomina, lumen, gloria, quandoque ad personam. parte 6. col. 795. b.

Naturarum operatione aque sapientius illustrantur, qui in profundo mersit (misso ex ore oleo) aquas sibi illustrant. parte 1. col. 8. d.

Naturis dedit Deus, ut etiam ex his hec fieri possent, non ut in naturali motu haberent. Habet autem absconditas quorundam futurorum vel factorum causas, quas rebus conditis non inseruit, easque implet, non opere prouidit, quo nature subsistunt, ut sint sed quo illas administrat, ut voluit, quas ut voluit condidit. parte 1. col. 79. b.

Naturalis cursus rerum est quedam motio creature ad preceptum diuinum. parte 3. col. 378. f.

Naturalis consuetudo est assurgere maioribus. parte 1. column. 347. b. Interlinearis.

Naturalis historie scriptores tam bestiarum & volucrum quam arborum & herbarum principes apud Grecos sunt Aristoteles & Theophrastus: apud nos Plinius secundus, &c. parte 4. column. 709. b.

Naturale desiderium hominum est, relinquere post se prolem, in qua quodammodo maneat. parte 3. col. 286. f.

Naturale est ortis infantibus primum umbilicum præscindi, deinde ad diluendum sanguinem aqua lauare, tertio humorem paruuorum sale siccare. parte 4. col. 1181. a.

Naturale est in possessionum emptione letari, in venditione lugere, sed in captiuitate vanum est vtrunque. par. 4. column. 1131. a.

Naturale est, ut omnes qui volunt rem ei comparare, ex eis rebus sumant comparationes quas sunt experti & in quibus nutriti. parte 4. col. 1940. d.

Naturali ratione multa non sunt inuestigabilia nobis ad plenum, licet, & philosophi de causa istorum aliqua dixerunt in generalitatem, tamen hoc fuit obscure & imperfecte. Et quedam sunt si aliquis non vidisset, nullo modo crederet dicere, ut quod de aqua tam molli glacies dura fit. parte 3. col. 359. c.

Naturali dono plerique sunt casti, patientes, modesti, liberales, iustitie, & sapientie amatores, orationibus, & elemosynis instantes, & non habentes legem que legis sunt faciunt. parte 2. column. 1280. e.

Naturalia sicut in demonibus remanserunt, ita in damnatis hominibus. parte 4. col. 1320. f.

Nati sumus cum concupiscentia, antequam nostra debita addamus de illa damnatione, quia nascimur, morimur. parte 6. col. 1345. c.

Nati sumus omnes in peccato & ex carnis delectatione concepti, culpam originalem nobis contraximus. parte 1. column. 607. a.

Nati in deserto de filijs Israel fuerunt incircumcisi. Et quomodo fuerunt circumcisi. Et vtrum secundo circumcisi fuerint: Et an homo possit bis baptizari. parte 2. column. 36. d.

Nauigator dicitur institor, & quare. parte 3. col. 1724. c.

Nauigationis

Nauigationis utilitas duplex est. parte 3. col. 1948. f.

Nauis institoris per eum oneratur mercimonijs, que in patria sua abundant, & per mare portat: ut venditis que attulerat, chariora donum reportet. parte 3. col. 1742. f.

Naum sub quo rege, & quando propheta re capit, & quando prophetiam conscripsit. parte 4. col. 2017. a.

Naum vaticinium habuit contra Ninium & Assyrios, qui decem tribus (que vocantur Israel) vastauerunt. par. 4. c. 2043. c.

Naum prophetauit de subuersione ciuitatis Ninuitarum, postea quam ad vomitum redierunt. parte 4. col. 2018. f.

Nazareth vicus est in Galilea iuxta montem Thabor. p. 5. c. 87. a.

Nazarenus vouet semetipsum, & hoc votum est super omne votum. parte 1. col. 1297. c.

Nazarenus in veteri lege qui & unde dicebantur. parte tertia. column. 1476. e.

Nazarenus per totam vitam suam debebat legem seruare Nazareorum, & omnibus diebus vite sue mater usque ad natiuitatem pueri tantum. parte 2. col. 248. f.

Nazareus vocabitur, ut allegat Mattheus, unde originaliter hac habeatur autoritas. parte 5. col. 69. c.

Item parte 3. col. 1476. e.

Nazarenus & Nacareus habent differentiam, & quam. parte 3. col. 1476. e.

Nazareum Iudei Christum vocant in scripturis suis mendaciter improperantes, & non Nazareum, ad excludendum ab eo Nazareitatem que significat consecrationem & sanctificationem. parte 3. col. 1476. e.

Nazarei fuerunt aliqui ad totum tempus vite sue, alij vero fuerunt nazarei ad tempus determinatum: & isti voto peracto redibant ad vitam communem aliorum. parte 1. col. 1197. c.

Nazarei nusquam in prophetis scripturis legitur, nisi tantum in vno loco. parte 3. col. 1476. e.

Nazarei tempore sue consecrationis non poterant radi, sed Sanson fuit consecratus per totam vitam suam. parte 2. col. 247. c.

Nazarei quare capillos crescere permittebant: Et quando radere licebat. parte 1. col. 1199. c.

Nazarei capillos nutriunt, & voto completo radebantur, & capillos in ignem sacrificij ponere iubentur. Vide mystificationem. parte 3. col. 311. b.

Item parte 4. col. 1952. d. Item parte 1. col. 1199. c.

Nazareorum votum, in aliquibus erat perpetuum, in aliquibus temporale. parte 1. col. 1197. c.

Nazareorum oblatio in completionem voti sui fiebat per triplex sacrificium, & que fuerunt. parte 1. col. 1199. c.

Nazareni dicebantur Christiani aliquo tempore pro opprobrio. parte 6. col. 2227. b.

Nazareni etiam dicti sunt quidam heretici, qui Christum filium Dei credunt de Maria natum, passum etiam & resurrexisse, omnia veteris legis mandata custodientes: sed dum volunt Iudei & Christiani esse, neutrum sunt. parte 6. ibid.

Nebo mons esse dicitur in terra Moab contra Iericho supra Iordanem in supercilio Phasga iuxta montem Phogor, a quo circa eum regio usque nunc Phasga appellatur. parte 1. column. 1184. e. & 1211. a.

Nebula, pinguedo aeris est. parte 4. col. 1866. f.

Nebula implens domum domini in parte quomodo intelligitur quod dominus dicitur habitare in ipsa nebula. parte 2. c. 760. f.

Nebula quomodo tegebat totam terram in formatione rerum. parte 3. col.

Necessarium est aliquid ad salutem, non ex natura sui, sed propter preceptum Dei vel prelati. parte 5. col. 1150. b.

Necessaria sumere à subditis permisit dominus, non iussit. par. 6. column. 265. a.

Necessaria procurare vite pro se, familia, & uxore sicut ad virum pertinet, ita in domestica vita mulier subditur viro. p. 1. c. 103. a.

Necessaria sibi suisque, si quem istorum aliquis viderit procurare, non debet scandalizari, nec iudicet eum de crastino cogitare. parte 5. col. 143. c.

Necessariorum duo sunt genera: Vnum quo emuntur necessaria. Aliud, ipsa necessaria. parte 5. col. 190. d. e.

Necessitas institutionis matrimonij fuit duplex, scilicet, procreatio prolis, & culpe remedium. parte 6. col. 443. c.

Necessitas facit aliquid licitum, quod alias esset illicitum. parte 5. column. 114. c.

Quod necessitate fit cito soluitur: quod voluntate perseverat. parte 4. column. 1747. b.

Necessitates presentis vite sunt arma ferrea, que dure premunt, & vitam inopis insequuntur. parte 3. col. 218. f.

Necessitates sunt infinitae, nescire cor alterius: suspicari non bene de amico fideli, vel bene de infideli: nescire qualis cras eris, nolle mori, & tamen mori: sequi veteres consuetudines. p. 3. col. 632. d.

Nechao rex Aegypti cum copioso exercitu reuertitur Ierusalem. parte 4. column. 1444. e.

Necromantia secundum eius interpretationem est diuinitas per mortuos. parte 2. column. 501. c.

Necromantici, qui timore panis corporalis impediuntur suam docere doctrinam pestiferam in publico, sed eam docent in suis conuentibus in occulto significantur per Balaam. parte 1. col. 1357. c.

Nectaneus per illusiones magicas sub specie Hammonis Dei Libye cognouit matrem Alexandri magni, & eum genuit. parte 4. column. 2233. c.

Neemias, id est, consolator. O vtinam ut aliquis in diebus nostris à domino veniens, mores nostros compescat, & precordia nostra ad amorem diuinum accendat, & manus nostras à precordia nostra ad amorem diuinum accendat, & manus nostras à proprijs voluptatibus auertens, ad construendum Christi cōuertat ciuitatem. parte 2. col. 1361. c.

Neemias dictus est Arbersata, & quare. parte 2. col. 1285. c.

Neemias sic excusit sinum suum orando, quod sic euacuaretur bonis suis, eijceretur de communitate populi quicunque non consensisset verbo & facto in remissione ablatorum. parte secunda, column. 1362. f.

Negare nomen Christi vel fidem semper est peccatum mortale. Similiter & non confiteri, seu tacere aliquando est peccatum mortale. parte 5. col. 290. f.

Negat nunquam proximo quod necessarium conspiciat, qui verè compatitur. parte 3. col. 282. e.

Negatio postposita huic signo vniuersali omnis, aequipollet signo vniuersali negatio, ut omnis non, valet, nullus, &c. parte 5. column. 397. c.

Negatio Petri fuit triplex. parte 5. col. 440. f.

Negationes diuini auxilij intelligende sunt sub conditione, scilicet, si non verè paniteant illi qui sunt in afflictione positi. parte 2. column. 114. e.

Negligens non sis de paruo peccato, quoniam vnum peccatum aliud gignit. parte 1. col. 1391. b.

Negligentes qui quare sic dicuntur. parte 6. col. 942. f.

Negligentes dum sumus etiam si iusti sunt qui pro nobis orant, etiam si propheta nulla nobis inde utilitas. parte 4. col. 641. c.

Negligenter peccantem grauius puniebat lex. par. 1. column. 946. d.

Negocio cuiuslibet requiritur tempus debitum ad hoc quod bene fiat: quia conditio temporis est quedam circumstantia actus debiti. parte 5. column. 142. f.

Negotia terrena, qui & quales, quando & quomodo donis spiritualibus dotati tractare debent. parte 6. col. 233. b. c.

Item parte 3. col. 2009. c.

Negotia terrena per Babylonem signantur, que semper confusa sunt, vitijs Aegyptum affligentia & Chaldaem. par. quarta. column. 897. b.

Negotijs secularibus qui implicatur, & à terra non leuatur, significatur per strutionem. parte 1. col. 1541. a. b.

Negotiatores qui de regno in regnum discurrunt, libere post passionem domini transierunt de Aegypto in Assyrios, & Aegyptij in Assyriam. parte 4. col. 203. b.

Nemo repente fit summus. parte 4. col. 1383. f.

Item parte 2. col. 1411. a.

Item parte 1. col. 777. b. & col. 818. e.

Nemo Deum cadens adorat. Demones autem idola adorant cadentes. parte 4. col. 1523. a.

Nemo proprie seipsum habere charitatem dicitur, sed dilectione

se in alterum tendit, ut esse charitas possit. parte quarta. col. 229. e. f.
Nemo quantum profecerit, nisi inter adversa cognoscit. parte 3. col. 313. a.
Nemo sapienter facit quod non intelligit. parte 3. col. 771. a.
Nemo sibi innotescit, nisi tentatus. parte 3. col. 865. b.
Nemo cum multum profecerit, dicat: Mihi sufficit: exiit enim de via ante terminum. parte 3. col. 1370. f.
Nemo in piger est, ut vel comedendo manum ad os ducere laborem putet. parte 3. col. 1689. a.
Nemo pervenit ad primum, nisi qui per robur mentis fiduciam spei tendit ad celeste premium. parte 2. col. 1124. f.
Nemo cogitur spirituale donum accipere, filios vult Deus, non servos, voluntatem vult, non necessitatem. parte 2. col. 1614. d. e.
Nemo altera lingua quemlibet vocans, etymologiam vocabuli sumit ex altera. parte 1. col. 223. c.
Nemo bona facit, in quo fides non precessit. parte 1. col. 594. d. e.
Nemo est cui saltem pauci non remaneant capilli. parte prima. col. 1019. c.
Nemo cognoscens Deum ad eius regnum ingreditur, nisi prius bene operetur. parte 1. col. 685. b. c.
Nemo novit filium, quomodo intelligitur. parte 5. col. 213. c.
Nemo mundus à sordibus neque infans cuius est unus dici vita: Cuius hoc verbum sit. parte 6. col. 1380. f.
Nemroth quomodo interpretatur, & quid per illum figuratur. parte 4. col. 2067. c.
Item parte 2. col. 1011. b. c.
Nemroth ut dicunt omnes Hebraei, erat binomius, & fuit dictus Amraphel, rex Sennaar. parte 1. col. 185. b. c. Et etiam Chodorlahomor. col. 199. b. c. & 200. d.
Nemroth induxit posteritatem Noe ad faciendum civitatem, & turrim Babel contra dominum, & erat robustus venator, id est oppressor hominum. parte 1. col. 175. d. e.
Neomenia unde & quid dicitur. parte 4. col. 21. c. & 336. f.
Item parte 3. col. 1059. a. Vide in Tabularum festum.
Item parte 1. col. 1390. e. f.
Neomenia festum in Festum neomenie.
Nephel dictio Hebraica, est verbum, quia significat idem quod cecidit: pro quo translator noster posuit, obit: & significat idem quod tentoria aut vel tentorium fixit. parte 5. col. 448. f.
Neptalim nomen aquiuocum est ad significandum unam tribum de duodecim tribubus Israel. Et ad significandum quandam Galilee civitatem, de qua fuit Tobias. parte 1. col. 1495. c.
Neptem accipere in uxorem, an liceat, & an sit contra legem nature. Et quod liceat probatur de Abraham qui accepit Sarai filiam fratris sui Aram. Item de Othoniel, &c. parte 2. col. 106. f. & 107. c.
Neptar & nephi idem idioma est, & interpretatur purificatio. parte 4. col. 2393. e.
Nequitia reproborum, tritura more, electorum vitam quasi grana à paleis separans, premit ut purget. parte 3. col. 327. a.
Peior est in nequitia nocens, quam non proficiens. parte 1. col. 388. b. Interl.
Nequitia quando dicitur. parte 6. col. 31. a.
Nequitia subito oborta mutat nonnullos ad perpetrandam nequitiam, sed tamen humana verecundia reuocat. parte 3. col. 203. b.
Nequitie spirituales subtiliores sunt: & plus valet ad decipiendum, quam infirmitas ad sustinendum. parte prima. col. 1507. a. b.
Nequitiam admissam nonnulli plangunt & confitendo proiciunt: quam tamen post confessionem dum appetunt, resumunt. Et assimilantur cani. parte 3. col. 1717. b.
Item parte 6. col. 1364. d.
Nequitiam pravi operis sanat occultum vulnus doloris. parte 3. col. 1694. e.
Nero nequissimus, quem rex regum exaltauit ad sublimitatem imperij Romani, significatur per Aman. parte 2. col. 1397. c.
Nero quot annis imperium tenuit, & que sub eo gesta sunt. parte 4. col. 2389. e.

Nero ex crudelitate matrem propriam, uxorem, fratrem, & sororem, & Senecam suum præceptorem fecit occidi. parte sexta. column. 1512. f.
Ner quomodo dicitur pater & frater Cis, patris Saul. parte 2. col. 152. f. & col. 158. d. e.
Neronis anno ultimo, id est, xxx. post passionem domini, martyrium passi sunt Petrus & Paulus. parte 6. col. 1146. f.
Neroni attribuitur prima persecutio ecclesie respectu imperatorum, & quare. parte 6. col. 1511. c. & 1512. f.
Nescire Dei, reprobare est. parte 3. col. 21. b.
Nescire, ignorantia est, scire noluisse, superbia est. par. 3. col. 323. b. c.
Nestorius in Falciana heresis.
Nicodemus quomodo interpretatur, & qui per eum figurantur. parte 5. col. 1067. a.
Nicodemus quare nocte venit ad Christum. Ibidem
Nicodemus de pluribus doceri meruit per Christum. Ibidem
Nicolaus de Lyra ponit datam annorum domini ad tempus suum quo vixit, & postillam scripsit. parte 4. column. 371. b. & in alijs plurimis locis.
Nicolaus de Lyra in sua postilla literalis de doctoribus recentioribus allegat Alexandrum de Ales parte 4. column. 373. c. Albertum magnum. parte 4. col. 500. f. Sanctum Bonaventuram. par. 3. col. 1786. f. Bartholomæum in de proprietatibus rerum. parte 2. col. 589. c. Librum catholicum. parte 4. col. 210. f. Henricum de Gandavo. parte 1. col. 1660. e. f.
Nicolaus de Lyra recedens ab opinione beati Hieronymi in quadam dicto, excusationem assignat. parte 5. col. 29. c.
Item parte 4. col. 583. c. & 1873. c. & 1903. c. & 1913. a. b.
Item parte 3. col. 779. c.
Nicolaus hæreticus uxorem pulchram habens illam exposuit illicitis visibus dicens. Uxores esse communicandas, sicut alias res. Alibi dicitur, quod ipse vixit sancte, & caste sed alij incontinentes hoc dixerunt. parte 6. column. 1474. f.
Nicolaitarum heresis que fuit. parte 6. Ibidem
Nigredo capillorum attestatur fortitudini & iuventuti. parte 3. column. 1861. c.
Nihil tam periculosum quam gloria cupiditas & iactantia, & animus conscientia virtutum tumidus. parte 1. col. 1433. b.
Nihil eo vanius qui putat plus valere nummum, quam Deum. parte 3. col. 811. b. Interl.
Nihil voluptuosum, nihil suave placet Deo: sed quod habet aliquid mordacitatis & severitatis. parte 1. col. 922. d. e.
Nihil sine causa fit super terram & in magna Dei republica, nihil sine providentia Dei fit. parte 4. col. 944. e.
Item parte 3. col. 78. f.
Nihil homini, hominem proximius est. parte 4. col. 1212. f.
Nihil vita carens comedit. parte 4. col. 1787. c.
Nihil leone fortius, nihil panthera velocius. parte 4. col. 1738. f.
Nihil bonum nisi virtus, nihil malum nisi vicium. parte quarta. column. 139. c.
Nihil nos certius habere credimus, quam quod in sinu tenemus. parte 3. col. 205. b.
Nihil mundi cupere, magna est securitas. parte 3. col. 297. b.
Nihil tutum apud amatores mundi, qui mutabilia sequuntur, & illis mutantur. parte 3. col. 2036. f.
Nihil laboriosius quam terrenis desiderijs assuare: nihil quietius quam in seculo nihil appetere. parte 1. col. 557. a. b.
Nihil gravius quam visione Dei privari. parte 1. col. 1660. d. e.
Nihil quomodo exponitur in illo dicto. Sine ipso factum est nihil, &c. & quomodo Manichæus intellexit. parte 5. col. 1020. f.
Nilus qui & Geon fluvius immensus per Ethiopiam veniens, & per Aegyptum fluens, antequam divideretur magno sonitu per montana descendens, sonitum similem sonitui alarum grandium auium dabat. parte 4. col. 189. a.
Item parte 3. col. 2099. c.
Item parte 1. col. 70. f.
Nilus ingreditur mare mediterraneum, transiens per Aegyptum. parte 4. col. 150. e.
Nilum Alexander magnus in septem riuos diuisit, qui ante immeabilis erat. parte 4. Ibidem

Nimis

Nimis solet poni pro plus quam oportet, sed & pro valde. parte 3. col. 1286. d. & 1302. f. & 1413. c.
Ningere tempore metis videtur importunum. parte 3. col. 1712. e.
Niniue urbs est Assyriorum, & sunt duæ. parte 4. col. 1920. f.
Niniue civitatis circuitus, quomodo tribus diebus perficiebatur. parte 4. col. 2033. c.
Niniue pulchras puellas aliarum gentium captas exponebant pro stibulis pro pretio: & idem faciebant de pulchris inuenibus in vitio Sodomitico. parte 4. col. 2034. f.
Ninus rex conditor Niniue, fuit inuentor idolorum, quomodo & quale idolum. parte 5. col. 197. a.
Item parte 4. col. 257. c.
Item parte 3. col. 1949. c.
Item parte 2. col. 1549. c.
Item parte 1. col. 1340. f.
Ninum Beli filium primum omni Asia regnasse omnes Græce & Barbare narrant historie. parte 2. c. 195. b.
Ninus thesauri dicuntur exhalationes humide. parte 3. col. 357. c.
Nobilitas sola est, que animum moribus ornat. parte 4. col. 2213. c.
Nobilitas generis provenit ex generatione, nobilitas vero virtutis ex operatione, quantum ad virtutes acquisitas, & ex datione divina quantum ad infusas. parte 4. col. 2426. f.
Nobilitas morum & generis quando altera alteri copulatur, quasi gemma carbunculi in ornamento auro sociatur. parte 3. col. 1806. f.
Nobilitas generis quantum est de se, videtur ipsis nobilibus quandam necessitatem imponere, ne à maiorum suorum probitate degenerent. parte 1. col. 1463. c.
Nocet homo duobus modis, videlicet si facit miserum, & si deserit miserum. parte 3. col. 1717. c.
Nocent plus in membris detrahentes Christo, quia animas crediturorum interficiunt, quam in carnem eius mox resurrecturam peremerunt. parte 3. col. 1276. e.
Nocere nil potuerunt creata, si causa non fuisset, vel terrendorum puniendorumque vitiorum, vel probanda & perficienda virtutis. parte 1. col. 29. b.
Nocendi voluntas inest cuique à se, sed potestas à Deo. parte 1. col. 87. b.
Nocendi cupiditatem malitia hominum per se habet: potestatem autem si Deus non dat, non habet. parte 6. col. 1634. b.
Item parte 3. col. 665. a.
Nocendi potestas datur improbis, & quare. parte 6. col. 163. a. b.
Nocentes Deus excruciat, sed ut pater tormentis clementiam miscet. parte 4. col. 1063. c.
Nocturnum tempus propter eius quietudinem magis est aptum ad percipiendum ea que reuelantur, quam diurnum quod inquietatur tumultibus actionum humanarum. parte 5. col. 80. f.
Nocturnis tribus in matutinis, representantur tres vigiliæ noctis, & dicebantur nocturni diuisim secundum tres vigiliæ. parte 6. col. 235. c.
Nocumenta sunt quatuor que nocent proximis, scilicet superbia, astutia, mala manifesta, & persecutio aperta. parte 6. col. 160. f.
Noctem inducere dominus dicitur & quomodo. parte 3. col. 323. b.
Noe dicitur perfectus in generationibus suis, hoc dupliciter exponitur. Vno modo ad diminutionem laudis sue, alio modo ad augmentum laudis sue. parte 1. col. 540. f. & 1279. a. b.
Noe dicitur dedisse requiem hominibus, non propter reparationem seculi post diluvium, sed quia ante tempus Noe homines multum laborabant in agricultura, quia propriis manibus tantum colebant terram: sed Noe adinuenit artem arandi, in qua plus laborant animalia quam homines. par. 1. col. 135. e.
Noe quingentorum annorum erat quando capit generare, & quare tantum tardauit, cum præcedentes eum circa centesimum annum generauerunt. parte 1. col. 135. b.
Noe sexcentorum annorum erat, quando diluvium inundauit. parte 1. col. 153. c.
Noe an timere habuit, quod mali homines illius temporis interficerent eum, si viderent ipsum intrare arcam. parte prima. col. 149. c. & 154. d. e.

Noe cum filiis suis seorsum ingressus est arcam, & uxores eorum seorsim: sed mixtim viri cum mulieribus egressi sunt, & quare. parte 1. col. 153. c. & col. 162. e. f.
Noe intra arcam existens, non potuit extra ostium bituminare: sed dominus supplēuit quod homo non potuit, &c. parte prima. column. 154. d. e.
Noe ad hoc misit coruum de arca, ut per suum reditum haberet aliquod signum de siccatione aquarum, quod non obtinuit, & sic emisit columbam. parte 1. col. 160. e. f.
Noe sicut ingressus fuit arcam de mandato domini, ita expectauit dominum, ad egrediendum secundum mandatum eius. parte 1. col. 162. e.
Noe annum fecit in arca, ipsa die qua ingressus fuerat, egressus est. parte 1. col. 160. f. & col. 162. e.
Noe edificauit altare domino, & obtulit sacrificium, odoratisque est dominus, &c. in quo ostenditur acceptatio diuina, & per consequens Noe bonitas & deuotio declaratur, &c. parte prima. column. 162. f.
Noe post diluvium inebriatus est, quia forte nesciebat vino posse inebriari, nec ante diluvium leguntur homines vino vsti, parte 1. col. 169. a. b.
Noe adhuc viuente ex tribus filiis suis nati sunt quatuordecim milia virorum & centum, extra mulieres & paruulos, habentes super se duces, &c. parte 2. col. 1013. b.
Noe vixit Nongentis quinquaginta annis. parte 1. col. 170. d. in textu.
Noe ex fide quinque fecit. parte 6. col. 923. c.
Noe Daniel & Iob, quare plus inducuntur ad protectionem terre ab ira Dei, quam Abraham, Isaac, Iacob, & Moyses, & ceteri. parte 4. col. 1175. a.
Nomen eius non delebitur ex Israel, &c. potest intelligi, non quod nomen eius puer accipiat, sed quia non sine posteritate mortuus esse videbitur, & ideo permanebit nomen eius. par. 1. col. 1615. a.
Nomen gentes, communiter accipitur pro gentilibus, qui non erant de filiis Israel, sed nomen populi, indifferenter accipitur pro Iudeis & gentilibus. parte 3. col. 769. b.
Nomen idem in sacra scriptura ex diuersis proprietatibus, non solum accipitur pro diuersis, sed etiam aliquando pro contrarijs sicut Deus leo dicitur ratione magnanimitatis. Etiam diabolus leo dicitur ratione rapacitatis. parte 3. col. 1859. c.
Nomen in promotione alicuius ad dignitatem potest mutari, exemplo Christi, qui eligens Apostolos imposuit eis nomina, &c. parte 5. col. 782. f.
Nomen Dei unum est: licet in presenti nominetur à nobis pluribus nominibus: quia in cognitionem Dei devenimus ex perfectionibus creaturarum, que sunt plures & distincte. Sed in patria videtur per seipsum immediate, & sic nominatur uno simplici nomine ab una simplici perfectione, &c. parte quarta. column. 2168. f.
Nomen donauit Deus Christo quod est super omne nomen, an secundum quod Deus, vel an secundum quod homo, parte sexta. column. 585. c.
Nomen domini quis & quomodo pollueretur. parte quarta. column. 1424. b. c.
Nomen idem aliquando ponitur pro loco, villa, vel civitate, aliquando pro regione, sicut Mesopotamia, Babylon, Samaria. parte 6. col. 1047. b. c.
Nomen quoties hominibus à Deo vel imponitur vel mutatur singularis meriti est indicium. parte 5. col. 1215. f.
Item parte 4. col. 750. d.
Item parte 2. col. 118. e.
Nomen hoc alma, quid signant apud Hebræos. parte 4. col. 95. c. 96. f.
Vide etiam in Alma.
Nomen Iesus est nomen proprium, & appellativum. parte 4. col. 2072. f.
Nomen Abrahæ mutatum fuit, quando constitutus est pater multarum gentium. parte 1. col. 221. b.
Nomen Iacob mutatum est, ad designandum transitum ipsius Iacob de vita actiua in vitam contemplatiuam. parte prima. column. 369. c.

Nomen quando duplicatur, ut Iacob Iacob, est signum diuina dilectionis. parte 1. col. 431. c.

Nomen commune est Adam apud Hebræos, significans idem quod homo sed tractum est ad significandum primum hominem. parte 1. col. 431. c.

Nomen Israel, & Iacob communicantur gentilibus ad fidem conuersis. parte 4. Vide Israel.

Nomen Israel secundum rem, & veritatem transit ad populum in Christo regeneratum, & per consequens nomina duodecim tribuum Israel, ad duodecim apostolos noui Testamenti, qui correspondent. xij. patriarchis. parte 6. Vide Israel.

Nomen Iudeorum secundum veritatem significati, translatus est ad Christianorum gentem. parte 4. Vide Iudei.

Nomen Domini non peccantis bonas imprecationes confirmat. parte 1. col. 1202. b.

Nomen plurale apud Hebræos sine additione positum signat binarium. parte 4. col. 1438. f. Item parte 5. col. 960. f.

Nomen Dei tetragrammaton secundum doctores Hebræorum, est appropriatum summo creatori, & ideo non potest conuenire alicui homini puro, & propter sui sanctitatem nullus audebat nominare nisi soli summi sacerdotes: nec tamen ubique, sed tantum in templo in benedictionibus faciendis: ideo loco huius nominis pronuntiatur, Adonai. parte 4. col. 749. f. Item parte 3. col. 123. Item parte 1. col. 533. b. c.

Nomen domini tetragrammaton non dicitur (ut aliqui dicunt) de Deo tantummodo, sed etiam de aliis, & ostenditur inualidum hoc dictum. parte 4. col. 740. f.

Nomen nouum quod erat apud veteres incognitum erat nomen Christianorum. parte 4. col. 496. c.

Nominis mutatio facta à Deo, semper facta est ex aliqua gratia speciali. parte 5. Vide mutatio.

Nomine alio voluit dominus apostolorum principem vocari, & quare. parte 5. col. 780. f.

Nomine suo aliquem vocari, indicium est familiaritatis. parte 6. col. 1079. a. b.

Nominibus pluribus nominatur in sacra scriptura frequenter eadem persona. parte 2. col. 1015. c. Et per hoc possunt solui dissonantie apparentes. col. 1054. f. & 1416. f.

Item notabiliter. parte 1. col. 372. e.

Nomina eorum qui literas Babylonem ad captiuos detulerunt. parte 4. col. 775. a.

Nomina varia veteribus imponebantur pro ratione rerum ac virtutum quibus postea excellere debebant. parte 4. col. 496. c.

Nomina quedam gentium vel principum, sicut ad angelos malos referuntur, ita que de sanctis viris & de gente religiosa scribuntur, ad sanctos angelos referuntur. parte 1. col. 1203. c.

Nomina digna possunt imponi indignis ratione officij, ut instrumentis diuine presidentie & correctionis. Et sic potest dici sanctus ex officio, immo sanctissimus, ex personalibus vitiis indignus. parte 4. col. 1090. d.

Nomina aliqua que de Deo dicuntur, aliqua dicuntur per respectum ad creaturas, alia dicuntur de Deo per modum qualitatum circa diuinam essentiam, alia per modum quantitatum, &c. parte 1. col. 533. c. Item parte 6. col. 1096. d.

Nomina Dei quare in scripturis manifestantur, si illi qui nominantur puniuntur. parte 1. col. 1121. b. c.

Nomina si bene imponantur, à proprietatibus rerum imponi debent: & aliquando ex tempore, vel ex cognatione, vel ab euentu vel qualitate, vel dono Dei gratuito. parte 5. col. 713. c.

Nomina apostolorum duodecim dicuntur in fundamentis scripta, quia primo publicauerunt fidem Christi predicando, & pro ipsa moriendo. parte 6. col. 1067. c.

Nomina multa mutata sunt, scilicet terrarum, villarum, & insularum, propter longitudinem temporis, & quia multa nomina sunt equiuoca. parte 6. col. 1241. c.

Nomina pro rebus aptantur, etiam apud gentes & barbaros, parte 1. col. 1405. a.

Nomina regum decem tribuum, & nomina regum duarum tribuum. parte 4. col. 333. a.

Nomina fortium David quot & qui fuerunt. parte 2. col. 122. f.

Nomina electorum in libro vite dupliciter scribuntur, scilicet, secundum presentem iusticiam, & secundum predestinationem. parte 5. column. 1033. f.

Nomina angelorum qui mittuntur in ministerium, variantur secundum delegationes ad quos mittuntur. parte 2. columna 242. f.

Nomina locorum & gentium plerumque solent vetustate mutari. parte 1. column. 1248. d.

Nomina locis & gentibus reliquerunt filij Noe, & quibus populata est terra post diluuium: ex quibus postea mutata sunt plurima. parte 2. col. 1010. f.

Nomina imponuntur à proprietatibus rerum, & hoc contingit multis modis. parte 5. col. 713. c.

Nomina omnia Hebraica sunt indeclinabilia, sicut apud nos cornu & gelu. parte 4. col. 828. f. & 1409. b. Item parte 2. column. 1140. f.

Nomina propria Hebraica quando transferuntur ad latinum frequenter accipiunt hanc syllabam us, in fine ut Saul Saulus, Iacob Iacobus, Iair Iairus, &c. parte 5. col. 81. e. f. Item parte 4. col. 238. 4. f.

Nomina propria Hebraica frequenter variantur in principio vel in fine. parte 2. column. 1153. c. Item par. 1. col. 1318. f. & col. 793. c.

Non erunt tibi dii alij præter me, quare magis dictum est quam non sint tibi dii alij præter me, cum absolutior sermo videretur. parte 1. col. 66. f.

Non omnia possumus omnes. par. 1. col. 942. e. f.

Non auferetur sceptrum de Iuda nec dux de femore eius, donec veniat qui, &c. per Iudeos extorte exponendo defensatur, sed multipliciter improbat. par. 6. col. 1443. c.

Normania que est pars Gallie, accepit modum quo conuiuantur nimis importune inducebant homines ad bibendum, à barbaris habitantibus prope polum arcticum. par. 2. col. 1348. f.

Nosce, vel scito teipsum, à quo primo adinuentum sit hoc dictum & quam utile sit. par. 4. col. 992. d.

Nosce Deus quomodo dicitur. par. 3. col. 738. f.

Notarij & scriba Christi sunt apostoli, eius verba signantes in tabulis cordis. parte 5. col. 249. a.

Notitia & amor faciunt familiaritatem cum aliquo, &c. parte 5. columna 1138. c.

Notitia per faciem designari solet. parte 3. col. 344. f.

Notitia & elegancia scripture, per faciem que est nobilior pars corporis designatur. parte 5. col. 473. b. c.

Notitia recipit nobilitatem ab obiecto. parte 3. col. 1761. c.

Notitia occultorum, in occultorum notitia.

Notitia Christi triplex: vide in Christus.

Notitia fidei est enigmatica, cognitio vero angelorum, qui cognoscunt res in verbo, est clara & absque enigmate, &c. par. secunda, columna 190. f.

Notitia quadruplex notatur de Christo in quatuor animalibus figurata. parte 5. col. 5. a.

Notitia patris & filij & spiritus sancti, diffusa est per totum orbem per passionem filij diuulgatam, & per apostolorum predicationem. parte 5. col. 1051. c.

Notitia & amor impellentes ad aliquid agendum, spiritus similitudinarie nominantur. parte 6. col. 212. f.

Notitiam Dei omnia intuentem quilibet diligenter consideret, & attendat ipsum ubique presentem, & sic assurgat Dei sanctorum, eius reuerentiam. parte 3. col. 1511. c.

Nouale quid est. parte 4. col. 616. f.

Nouem ordines angelorum conuenienter possunt intelligi per nouem principes terrarum promissionis diuidentes, &c. parte prima, columna 1439. c.

Non ercam nullus accipere debet in uxorem, quia hoc reuertitur in verecundiam patris, cum vir & uxor sint una caro. parte 1. columna 1593. b.

Nouitij vel de nouo professi, qui non sunt adhuc bene firmati, non sunt mittendi inter seculares. parte 1. col. 1479. c.

In nouilunij omnibus faciebant Hebræi festum, propter beneficium diuine gubernationis, & quare tunc. parte 3. col. 1059. c.

Nouit Christus solus, quid locutus est dominus ad Moysen. Nemo enim sic intellexit legem. parte 2. column. 97. b. Interl.

Nonitas

Nonitas vocum prophana, quando & quomodo prohibeatur. parte 6. columna 865. a.

Nonatians & quidam alij heretici, dicunt hominem post peccatum non posse per penitentiam reformari in pristinum statum. parte 4. col. 1924. f.

Item nuptias damnant. parte 1. col. 1016. e.

Nouitij in fide vel religione non debent hincinde euagari, & per quid significantur. par. 2. col. 352. f.

Nouum Testamentum confirmatum est per asperionem sanguinis Christi, sicut & vetus per asperionem sanguinis animalium, ut figuratum corresponderet figurato. par. 6. col. 896. f.

Nouum Testamentum per prophetias est prophetatum: sed quod ipso nomine noui appelletur, in veteribus libris aut nusquam aut difficile inuenitur, præter hunc locum, &c. par. 6. col. 881. b. Item parte 1. columna 825. c.

Nouum Testamentum, in Testamentum nouum.

Qua quomodo fecerit Deus. par. 4. col. 405. c.

Noua bella elegisse dicitur Deus eo quod de inimicis fortes & victoriosos fecerit. par. 2. col. 184. d. e.

Nonissimum accipitur dupliciter, simpliciter & absolute, alio modo respectu. par. 4. col. 37. c.

Nonissimij dies, sunt dies messie, sic dicit Ra. Mo. gerunden. Secundum enim communem opinionem, nonissimij dies, dies Messie sunt. Et sunt verba notanda, licet frequenter malitiose negent. par. 1. col. 363. b. c.

Nonissimij qui conuertentur iuxta finem mundi, possunt scabelum vocari. par. 2. col. 1171. a. b.

Nox horribilis est de se, sed multo horribilior est quando superuenit ventus procellosus & aer caliginosus. parte 3. col. 48. d.

Nox habet consilium, pro tanto quod somnus immutat scienciam disponens contrarium eius quod scire disposuerat. parte 3. columna 2175. c.

Nox illa in qua Christus natus est, ex claritate diuina fuit illuminata, sicut esset dies clarissima. par. 5. col. 710. f.

Nox quatuor vigiliis antiquitus distinguebatur in exercitiis. par. 1. col. 257. c. Item par. 3. col. 1138. f.

Noctis est. item. &c. in Nox.

Noctis operibus qui dedicantur, ut sunt fornicatio, immunditia, idolorum cultus, & similia, per nycticoracem qua nocte repit & operatur, significatur. par. 1. col. 1541. a.

Noctem nunc sequitur dies, prius diem nox præcessit, & quando ista permutatio superuenit. par. 5. col. 465. b.

Nocte exeunt bestie, & querunt à Deo escam. par. 3. col. 1365. c.

Nocte media tunc spirituales nequitie omne nefas suadere contendunt, tunc varias disceptationes peccatori dormientis infundunt. par. 3. col. 1367. a.

Noctibus duabus & vna die, Christus in sepulchro iacuit, & quare. par. 1. col. 997. c.

Noxa publica publico eget remedio. Lenia autem & secreta possunt deleri penitentia leni & secreta. par. 5. col. 338. d.

Noxium est cum peccatoribus viuere. par. 4. col. 81. a.

Nubes quadam lucida, quadam tenebrosa. par. 4. col. 992. d. e.

Nubes non amplius decem stadiis à terra in sublimi leuari, aiunt philosophi. par. 4. col. 422. f.

Nubes licet esset extensa super totum exercitum ad refrigerium æstus, tamè speciali modo per modum cuiusdà colime erat super arcem, ubi erat tabula integra tempore quietis. p. 1. col. 1230. b.

Nubes domini que erat per diem super populum Israel tempore motionis erat super vexillum Iude quod præcedebat. p. 1. ibid.

Nubes gloriosa que operuit tabernaculum fuit signum diuina acceptationis & presentie eius. par. 1. col. 902. d. e.

Nubes vocantur prophetie & Apostoli. par. 4. col. 66. e.

Nubes generantur ex exhalationibus humidis, qua maxime eleuantur à mari. par. 3. col. 351. c.

Nubes cum aerem protegunt, si in cælum oculos attollimus, non ipsum cælum, sed nubes intuemur. par. 3. col. 338. d.

Nubes in alta cminet, sed hanc ad cursum flatus impellit. parte 3. columna 282. e.

Nubes ad alta leuatur, densata verò impellitur ut currat: calore dissoluitur ut euanescat. par. 3. col. 107. b.

Nubes multum facta sub sole, immitit calorem inferius super terrena scientia, ex quo aliquando subito marcescunt & desiccantur. par. 4. col. 237. c.

Nube vestitur cor nostrum tumultuosum cogitationibus, quia nec in aternam quietem pure conspiciat, inquietudinis sue confusione tenebratur. parte 3. col. 352. b.

Nybit melius alteri intacta quam vidua, quantum ad familiam pertinet. parte 1. col. 1574. d. e.

Neque nubent neque nubetur, Græco idiomati latina consuetudo non respondet. parte 5. col. 112. c.

Nudas esse mulieres turpius est quam viris. parte 4. col. 1184. f.

Nudare bona inchoantia ab occulto rationis tegmine, est primogenita ouium tondere. par. 1. col. 1548. d. e.

Nullus aspiciens ad malum operatur sed semper aspicit ad bonum verum vel apparens. par. 3. col. 929. c.

Nullus est qui non ex preuocationis peccato natus, necesse habeat in Christo renasci, & spiritus eius igne mundari. parte 1. columna 815. a. b.

Nullius crimen maculat nescientem. p. 1. col. 260. b. Interl.

Numerare & recolare debemus coram Deo peccata nostra, que sunt opera mortua, & opera bona que sunt opera viuia, & quare, & de hoc figura. par. 1. col. 1878. f.

Numerari inter filios Dei qui & qualis merentur. parte 1. columna 1154. f. & col. 1435. c.

Numerationes & distinctiones Leuitarum factæ fuerunt quadragesimo anno regni David, qui fuit ultimus annus vite sue. par. 2. col. 1119. c.

Numerus personarum que egressæ sunt de Iacob, & cum hoc ingresse sunt in Aegyptum, quantus fuerit. par. 1. col. 433. c.

Numerus credentium ad predicationem Petri principis apostolorum fuit octo milia hominum, primò duo milia, vel secundum alios tria, secundo quinque milia. parte 6. col. 1017. c.

Numerus septuaginta hebdomadarum an intelligatur à prima destructione templi facta per Nabuchodonosor, usque ad tertiam, factam per Titum & Vespasianum. parte 4. columna 1609. a. b. c. & sequenti.

Numerus annorum iniquitatis domus Iuda incepit à Manasse. parte 4. column. 1113. c.

Numerus annorum ab incarnatione domini usque ad terminum vite Mahumeti fuit 666. parte 6. col. 1592. f.

Numerus, vide in Qua & in Qui.

Numerus pluralis absque determinatione alicuius numeri in Hebræo, signat communiter binarium. parte 1. col. 723. c.

Item parte 4. col. 1260. f.

Numerus quadratus dicitur qui resultat ex ductu vnius numeri in seipsum semel. parte 6. col. 1678. f.

Numerus binarius non est infamis, sed laudabilis. p. 1. col. 13. c.

Numerus quadratus significat stabilitatem beatitudinis, sicut corpus quadratum firmiter stat in quolibet latere, propter quod etiam virtuosus comparatur quadrato. parte 6. col. 1678. f.

Numerus quaternarius est primus numerus quadratus, quia perfectionem designat. par. 5. col. 1009. a. b. c.

Numerus denarius est primus digitus vel primus limes numerorum, unde & numeri sequentes componuntur, propter quod aliquid philosophi dixerunt, quod numeri non procedunt in infinitum, sed solum usque ad decem. p. 5. column. 407. c.

Numerus duodenarius est ex denario & binario compositus, & signat duodecim prophetas. par. 4. col. 1795. c.

Numerus aduersariarum virtutum videtur esse infinitus, quia per singulos pene homines aliqui sunt spiritus, qui diuersa peccatorum genera moluntur. par. 2. col. 87. e.

Numeri partiales populi redeuntis de captiuitate, si coniungantur non ascendunt tantum, sicut in textu exprimitur, sed deficient, & unde hoc proueniat. par. 2. col. 1286. f.

Numeri isti centesimus, septuagesimus primus & vice simus tertius, sacris pleni sunt mysterijs. parte 4. col. 355. a.

Item & numerus ternarius. par. 2. col. 1338. e. f.

Numeri summam solidam per tempora scriptura ita solet numerare ut quod summa numeri paululum excreuit, aut infra est, non computetur. par. 1. col. 211. a.

Numero

Número Deus impare gaudet. parte 1. col. 535. a. b. c.
In numero sacro esse non meremur. dum inest alicui nostrorum
puerilis vel lubricus sensus vel seminea & resoluta segnicies.
dum barbaros & Aegyptios gerimus mores. p. 1. col. 1435. c. &
col. 1436. a. & col. 1437. a.
Número indigui sunt sexus fragilis & minor at. as. p. 5. col. 257. a.
Número minorem supputant Iudei ante. & post maiorem. ut.
Abraham vixit. v. lxx. c. annos. Nos contra dicimus. vixit
c. lxxv. annos. parte 4. col. 1616. f.
Nunc presentis temporis. nonnunquam stantem semper in pre-
senti. id est. eternam quietem designat. par. 3. col. 54. e.
Nuncius dicitur tripliciter bonus. scilicet ratione mittentis. ra-
tione boni quod per ipsum nunciatur. & ratione modi nunc-
ciandi. par. 4. col. 7. c.
Nuncius stultus provocat eum ad quem mittitur ad iram. & sic
negocium peioratur. parte 3. col. 1716. f.
Nuncius missi ad Iohannem Baptistam fuerunt solennes ex qua-
tuor. parte 5. col. 1037. c.
Nutritiva virtus ordinatur ad conservationem individui. sicut
vis generativa ad conservationem speciei. par. 6. col. 243. c.
Nutrimentum & vestimentum requiruntur ad sufficientiam
vitæ presentis. par. 5. col. 135. c.
Nuptie videntur esse peccatum. si secundum indulgentiam &
veniam concepit Apostolus. Vide de hoc. par. 6. col. 243. c. 244. f.
Nec nuptie nec alimenta. sed immoderatus licitorum usus ar-
guitur. par. 5. col. 403. b.
Nuptie Davidis cum filia Saulis erant insidiarum non benefi-
centie. par. 2. col. 440. e.
Nuptie de quibus Christus ponit similitudinem. significant in-
carnationem Christi. & Iudeorum reprobationem. & genti-
lium vocationem. par. 5. col. 364. f.
Nuptie sunt licite. quia si essent illicitæ. Iesus & eius mater ac di-
scipuli non fuissent in illa societate. par. 5. col. 105. c.
Nuptie secunde non prohibent. contra quosdam. par. 6. col. 257. b.
Nuptie honorabiles potuerunt esse protoplastis in paradiso. &
thorus immaculatus sine ardore libidinis. sine labore parien-
di. parte 1. col. 77. a. b.
Nuptie inter patruos & neptes nondum fuerunt prohibite tem-
pore Abraham. quæ in principio etiam inter fratres & sorores
sunt celebratae. par. 1. col. 183. b. c.
Nuptiarum bonum triplex est. p. 6. col. 243. a. Item p. 1. col. 77. a. b.
Nuptiarum malum non est. quod est præter intentionem genera-
tionis. sed veniale propter nuptiarum bonum. par. 6. col. 243. a.
Nuptiarum conviviium apud veteres durabat septem diebus.
parte 1. col. 332. f.
Nuptiarum premium est ex duobus una caro. parte 5. col. 314. e. f.
Et columna 581. c.
Nuptiarum operibus & coniugiis non debemus servire tribula-
tionis tempore. parte 4. col. 2158. d.
Nuptiarum regula proponitur & ostenditur. quia natura fa-
cunditas decoratur. incontinentia prauitas tegitur. parte 1.
columna 77. b.
Nuptiarum secundarum contractus improprie. vel largè vocatur
permissio: in quantum consilium quod datur de minori bono (ti-
more. ne maius bonum male conseruetur) vocatur permissio.
par. 1. col. 1603. c.
Nuptias dicentes esse peccatum & illicitas. error est. p. 5. col. 191. d.
Item parte 1. columna 35. c.
Nutrimentum vivientis non fiat interempti animalis condimen-
tum. neque quod est vitæ causa opem ferat ad consumptionem
corporis. par. 1. col. 1541. c.
Nux dulcem fructum habet intus: qui nisi fracta testis. non osten-
ditur intus. par. 1. col. 742. e. f.
Nucis fructus primo indumento armatur. secundo munitur. tertio
pascit. par. 1. col. 1283. c.

O BDVRARE aliquè quomodo dicitur Deus. p. 6.
col. 524. f. Item p. 1. col. 524. f. Et col. 540. d. e. 565. c.
Obduratio cordis utrius sit attribuenda homini. Ar-
guitur contra & pro cuius responsione. p. 6. col. 829. b.

Obduratio cordis humani in malo. non provenit primo ex parte
liberi arbitrij hominis à Deo se auertentis. par. 3. col. 1178. f.
Obduratio & excecatio non est à Deo directe. sed à liberi arbitrij
defectibilitate. & talis obduratio fuit in Iudeis secuta per ex-
cecationem ad predicationem Christi pro magna parte eo-
rum. par. 4. col. 85. b.
Obduratio diuersimode Deo & homini attribuitur. quia homini
attribuitur in quantum est culpa. Deo autem in quantum est
pena iuste afflictæ. par. 6. col. 830. d.
Obduratio Pharaonis fuit tam detestabilis. quod ex ea fuit mul-
tiplicatio signorum. mors primogenitorum. diuisio maris ru-
bri & submersio Aegyptiorum. p. 1. col. 581. c.
Obduratio licet sit aliquo modo à Deo. tamen principium eius est
à libero arbitrio. inclinante se ad peccatum. p. 6. col. 827. c.
Obed domum benedixisse dominum dicunt Hebraei eo quod omnes
uxores eius & concubina & mares & ancille masculos peper-
erint filios. necnon & femina quadrupedes geminos ei edide-
runt fetus. par. 2. col. 547. a.
Obediebant homini omnia ante peccatum. post peccatū verò pu-
gnat contra eum orbis terrarum. par. 3. col. 2173. a.
Obediamus cuique bona & alta imperanti. sed precipitare vo-
lenti contra eam. parte 5. col. 745. b.
Obedientia laudabilis redditur ex tribus. si sit prompta. volun-
taria & discreta. par. 6. col. 85. c.
Obedientia inferiorum animalium respectu humane nature quæ
debeatur ei secundum naturam institutam in panem pec-
cati subtrahita est. sicut & obedientia virium inferiorum re-
spectu rationis. & corporis respectu anime. p. 1. col. 35. c.
Obedientia melior quam victima. p. 2. col. 410. e.
Obedientia ut esset virtus merendi oportebat ut homo sub do-
mino positus. ab aliquo prohiberetur. unde enim homo se ha-
bere dominum cogitaret. nisi enim aliquid inderetur. parte 1.
columna 74. f.
Obedientia aliquando si de suo aliquid habet. nulla est. aliquan-
do autem minima. si etiam suum aliquid non habet. parte 2.
columna 403. a. b.
Obedientia meritum demonstratur. par. 3. col. 410. d. e.
Per obedientiam nunquam debet malum fieri. aliquando autem
bonum quod agitur. debet intermittere. parte secunda. columna
359. b. c. 427. c.
Obediendum est malis prelati. & sunt habendi in reuerentia. ni-
si in his quæ sunt contra Deum. par. 5. col. 377. c.
Obediendum est Deo prompte. & ostenditur per multa exempla
& beneficia per ea representata. par. 3. col. 621. b.
Obediendum est maioribus. si veritati concordant & iustitia. nec
aliter. sed pro recta fide & vera religione. par. 3. col. 1999. c.
Obedire imperio Dei. est eum honorare. par. 3. col. 1196. f.
Obiectum timoris est malum. quod est duplex. scilicet. pena & culpa.
par. 3. col. 1980. f.
Obitus sanctorum dicitur. quando exeunt obuiam sponso. parte 6.
columna 1350. e.
Obitus felix beati Iohannis euangelista. ostenditur ex diuina re-
uelatione. & quia non sensit dolorem mortis. parte quinta. co-
lumnæ 1013. c.
Obiurgationis Moysi causa propter Sophorâ. unde ortum habuit.
par. 1. col. 1245. c. & col. 1249. a.
Obiurgationes raro. & non sine magna necessitate sunt adhiben-
dæ. & non nisi respectu Dei. par. 5. col. 145. & col. 789. a.
Oblatio undecumque sit. multi hodie sunt tales qui hoc non cu-
rant. consulentes sue auaricia. sicut de quodam legitur. parte
4. columna 689. a.
Oblatio est in mente. non in rebus. ubi pauper agnatur diuiti.
parte 3. col. 939. a.
Oblatio aliquando fiebat pro peccati remissione. aliquando de vi-
uentibus. aliquando de non viuentibus. par. 1. col. 908. f.
Oblatio aliquando fiebat de viuentibus. & talis oblatio vocatur
proprie sacrificium. par. 1. ibidem.
Oblatio proprie de viuentibus. aridis tamen. ut de pane & simi-
li. & talis oblatio retinebat sibi nomen ratione oblationis. par-
te 1. col. 810. e. & col. 908. f.

Oblatio

Oblatio pauperum apud Deum reputatur. ac si obtulisset animam
suam. i. vitam. parte 1. col. 917. b. c.
Oblatio farinae coctæ poterat fieri quadrupliciter. p. 1. col. 919. c.
Oblatio simile qualitercunque coqueretur seu pisfaretur. erat
sacerdotis offerentis. par. 1. col. 960. f.
Oblatio fermenti & mellis excludebatur propter idololatriam.
quia isti idololatæ in suis sacrificiis utebantur. p. 1. col. 321. c.
Oblatio omnis sacrificij debebat habere sal. & quid designat. par-
te 1. col. 923. c.
Oblatio de diuersorum panum generibus ideo ponebatur. quia
talita erant sacerdotes accepturi postea à populo. parte prima.
columna 801. c.
Oblatio quæ ponebatur super altare fuit absque fermento: illa
autem quæ non ponebatur super altare fiebat cum fermento.
& sic panis fermentatus offerebatur cum hostia pacifica ad
esum carniū. parte 1. col. 962. f.
Oblatio alicuius animalis ad immolandum domino quando fie-
bat. primo offerebatur manibus sacerdotis. & postea sacerdos
offerebat domino & quibus animalibus ipse participabat. &
de quibus non. parte 1. col. 1042. f.
Oblatio de aliquibus erat interpolatæ. de aliquibus continuæ. id-
est omni die. De primis aliqua offerebantur ex mera deuotio-
ne. aliqua pro beneficij impetratione. aliquando pro peccati
remissione. parte 1. col. 909. b. c.
Oblationes primitiarum unde sacerdotes & Leuite pulchras lau-
des Deo reddebant. ortum habuerunt ex sorte Neptalim. quia
in illa terræ ascensio prius crescebant & murescebant.
quàm in alijs fortibus. parte 1. col. 458. f.
Oblationes & sacrificia vorina licitum fuit Hebraeis offerre alibi
quàm ubi erat arca. antequam poneretur arca domini in Si-
lo. & post destructionem Silo. usque ad edificationem templi
Salomonis. parte 3. col. 1034. f.
Oblationes & sacrificia in quibus locis licuit fieri filiis Israel. par.
1. columna 1529. c.
Oblationes quas & quales Abel & Cain dederunt. parte 1. columna.
113. c. & col. 124. e. & col. 128. e. f.
Oblationes & sacrificia non placent Deo sine deuotione mentis.
& vitæ virtutis. parte 4. col. 2071. c.
Oblationes Christianorum excedere debent ea quæ apud veteres
offerebantur. in quibus & qualiter. par. 6. col. 153. c. 154. f.
Oblationum receptio non est sacerdotibus onerosa. parte prima.
columna 1287. b. c.
Oblatum quod quisque offert dominum non latet. Quod glorio-
sum est tibi si dicatur. in templo domini aurum istud quo arca
testamenti tegitur illius est. argentum ex quo bases & colum-
næ sunt illius est. &c. parte 1. col. 875. b. c.
Oblatum à te si nihil cognoscat dominus. & nihil muneris tui in-
ueniat visitans tabernaculum. quàm indecorum & quàm mise-
rum. Sic indeuotus. sic infidelis vixisti. ut nihil memoria tue
in templo domini posueris. parte 1. ibidem.
Oblatum bono animo acceptabile est Deo. qui non offeretium sub-
stantiam. sed pensat conscientiam. parte 5. col. 569. a.
Obligatio voti & iuramenti unde causatur. parte prima. colum-
na 1399. b. c.
Obligatio quia mulier est sub lege viri cessat per mortem viri
vel mulieris. nam altero resurgente non tenetur alteri. nisi
de decentia & superueniente nouo consensu. par. 6. col. 89. c.
Oblinisci dicitur Deus quando tardat. & memor esse. cum cito
dat. parte 3. col. 1363. c.
Obliniscatur in memoria ex motione humorum. propter quod
pueri & multum senes sunt immemores. par. 4. col. 1564. f.
Obliniscatur vmbra mortis dicitur. quia ita tollit rem à sensu sicut
mors à vitâ. par. 3. col. 322. e.
Obliniscatur & recordatio non cadunt in Deo. sed loquitur scriptura
secundum modum nostrum loquendi. par. 1. col. 157. c.
Oblinioni quæ ex infirmitate originalis peccati venit. opposita
est meditatio. par. 3. col. 1351. c.
Obolus est vicefima pars sicti. parte 1. col. 816. e. f.
Obscura quædam esse in scripturis voluit Deus & quare. parte 3.
columna 1701. a.

Obscuritates prophetarum vocantur sigilla. par. 4. col. 269. b.
Obsecratio est pro necessitate districta oratio. & est per sacra ad
Deum adiunctio. parte 6. col. 14. a. 693. b.
Item par. 4. col. 1569. c. Item parte 3. col. 1542. f.
Obsecratio est deprecatio per rem sacram. sicut in fine orationis
dicitur. Per dominum nostrum Iesum Christum. &c. ut per san-
ctitatem illius obtineamus. quod obtinere nostris meritis non
valemus. par. 2. col. 1014. f.
Obsecratio & deprecatio & postulatio quomodo differunt. & etiam
quomodo sunt oratio & actus orandi bipertiti. & quid sit ora-
tio. parte 6. col. 693. c.
Obsequium ceptum gradatim potius prouehatur. quàm per in-
considerantiam minuatur. par. 6. col. 717. b.
In obsequium qui assumitur. ante oculos Dei à cunctis carnis cogi-
tationibus mundus debet apparere. ne illicitas cogitationes
mens proferat. & pulchram animi speciem quasi pilis fuscari-
bus deformem reddat. 1. col. 1214. d. e.
Obseruantia mandatorum quamvis sit necessaria ad salutem.
tamen maior perfectio consistit in obseruatione consiliorum. p.
5. columna 581. c.
Obseruantia paschalis an fuerit Iudeis aliqua ante legem data
eis. parte col. 241. e. f.
Obseruantia cerimonialium. puta circuncisionis & sabbati ante
legem fuit. parte 1. ibidem.
Obseruantia multorum ante legem fuit. quæ pertinent ad matri-
nium. parte 1. col. 789. f. & col. 475. b. c.
Obseruantia legis prolongat vitam. quod ostenditur ex hoc quia
legis violatores per idololatriam fuerunt omnes mortui. & ob-
seruatores vivebant. parte 1. col. 1479. a.
Obseruantia legis non fuit necessaria omnibus ad salutem. ut pa-
tet de multis gentilibus. parte 5. col. 382. e. f.
Obseruantiam dierum. mensium. & annorum in lege præcepit
Deus secundum solis & lunæ cursum. parte 3. col. 2139. a.
Obseruatio preceptorum cerimonialium post promulgationem eu-
angeliorum euacuata est. & ea seruare mortiferum est. parte
1. columna 185. c.
Obseruatio preceptorum iudicialium sic euacuata est. quod non
est mortiferum. parte 1. col. 405. b. c.
In obseruationibus ecclesiasticis sunt quæ omnibus facere necesse
est. non tamen ratio omnibus patet. parte 1. col. 1377. c.
Obseruata fuerunt multa de illis quæ tempore Moysi fuerunt scri-
pta ante dationem legis Moysi. par. 1. col. 304. c.
Obsonij immundiciam non timeo. sed cupiditatis. parte 5. colum-
na 263. 4. Interl.
Obsiduo Hierusalem quæ facta est post crucem domini. parte 4. co-
lumnæ 268. d.
Obstetrices inquirunt de tempore conceptus mulierum. numeran-
do menses. ut melius pronosticent de tempore partus earum.
parte 3. columna 709. c.
Obstetrices in Aegypto per Pharaonem constituta super occidendis
masculis Hebræorum. quot. quæ. & quales fuerunt. p. 1. col. 480. f.
Obstinatio est indurata in malicia mentis pertinacia. per quam
fit homo impenitens. parte 6. col. 35. a.
Obstinatio in peccatis. & ingratitude de beneficiis acceptis fue-
runt conditiones aggravantes in populo Israel. parte quarta.
columna 1605. c.
Obstinatio Iudeorum fuit ex duobus. scilicet desperatione. & iniusta
murmuratione contra Deum. parte 4. col. 1324. c.
Obstinatus in malis. negat Deum factum & si non verbis. Et signi-
ficatur per Nabuchodonosor. par. 3. col. 519. c.
Obrectadi & derogandi vicium rescatur diuina scriptura ser-
monibus. velut quibusdam gladijs utrinque acutis. parte 1.
columna 1245. a.
Obrectantes quantum beneficij conferunt in Moyse cognoscere
possumus. parte 1. col. 1247. a.
Obtulit se Christus. & ratio quia defecit sacerdos dignus. iustus.
& sanctus. par. 6. col. 877. b.
Cum obtulerimus quæ ex nobis sunt. consequemur quæ ex Deo
sunt. cum enim nostram fidem & affectum obtulerimus. tunc
ipse largitur diuersa dona spiritus sancti. par. 1. col. 1322. f.
Obtulerunt

Obtulerunt tria munera magi, & nos eadem mysticè offeramus.

parte 5. col. 63. a

Occasio venditionis Christi duplex fuit. s. sacerdotum invidia, & iudea auaritia. par. 5. col. 62. f.

Occasio denuntiationis & traditionis Christi fuit duplex. parte 5. columna 1150. f.

Occasio vulnerationis Christi mortui fuit propter festum pasche ne corpora remanerent in cruce. par. 5. col. 1260. f.

Occasiones calumniandi contra Amos fuerunt due. s. directa & indirecta. par. 4. col. 1885. c.

Occasio venditionis Iosephi fuit triplex, scilicet fratrum suorum accusatio, patris dilectio: & futurorum preuissio. parte 1. columna 378. c.

Occasio suscitandi iudices in populo Israel fuit, eo quod populus recedens a Deo affligebatur, & pauperes liberabatur. par. 2. columna 551. c.

Occasio spoliationis Michæ, fuit missio exploratorum a filiis Dan, qui eundo ad locum explorandum diuenterunt in domum Michæ ad hospitandum ibi, quia erat diues & potens. parte 2. columna 267. c.

Occasio captiuitatis sue destructionis Hierusalem fuit duplex. Prima fuit peccatum regis, & populi contra Deum. Secunda fuit peccatum Sedechie in regem Babylonis. par. 4. col. 915. c.

Occidere seipsum, an & quando liceat. par. 4. col. 2579. a. b.

Occidere quomodo lex iubet pecus cum quo quis coierit, cum nec rationale, nec legis capax sit. par. 1. col. 1084. e. f.

Occidere animalia, & comedere que sunt immolantia, non solum licitum erat extra templum, sed etiam extra Hierusalem: sed occisio que fiebat per modum sacrificij, vel oblationis non fuit licita extra atrium templi, postquam templum fuit edificatum per Salomonem, nec extra atrium tabernaculi, ante templi adificationem. parte 1. col. 1052. e.

Occidere aliquem capitali pœna, propter comestionem modici adipis, vel sanguinis, aut per inuentionem modici fermenti in alicuius domo in paschate, &c. an & quomodo secundum legem intelligendum sit. par. 1. col. 369. b. c. & col. 1064. f.

Occidere filios pro peccatis parentum, vel innocentes propter delinquentes, an & quomodo liceat. par. 1. col. 1607. b. & col. 1608. f. & col. 1610. f.

Occidentes seipsos peiores sunt homicidis. par. 2. col. 512. f.

Occidentes seipsos morte eterna puniuntur. par. 2. col. 512. f.

Occidi si aliquis per maiorem partem iudicium dicitur, non interficiendus est, &c. Si autem maior pars liberet, est liberandus. par. 6. col. 1279. c.

Occisio animalium extra templum que fuit licita. parte prima, columna 1052. e.

Occisio consideratur dupliciter. Primò ut pœna tantum, secundò ut est medicina. par. 1. col. 1607. c. & col. 1608. f.

Occisio est maximum nocumentum circa consuetudinem persone, par. 1. col. 673. c.

Occisio iudeorum tempore Antiochi durans per triduum fuit octoginta milia interfectionum. par. 4. col. 2416. f.

Occultanda sunt que agimus, ne hæc in huius vite itinere incaute portantes latrocinantium spirituum incursione perdamus. par. 2. col. 968. d.

Occultorum notitiam multi desiderant in hac vita, intantum quod propter hoc ponunt se ad artes magicas, non solum in anime preiudicium, sed etiam in corporis periculum. parte 3. columna 1787. c.

Occultorum notitia, quedam est bona, quedam curiositatis, & superstitionis, & est spernenda. par. 3. col. 1782. f.

Occupatio patriarcharum fuit in pascendis ouibus. parte 1. col. 115. a. & col. 435. c.

Ociose qui vult vitam agere, cum possit laborem ferre, venit in reprehensionem. par. 6. col. 679. a. b.

Ociosus in contemplatione non inerti vacatione delectare debet, sed vel inquisitio vel inuentio veritatis, ut in ea quisque proficiat, & quod inuenierit, alteri ne inuideat. par. 6. col. 701. a.

Ociosus esse nullus sic debet, ut in eodem ocio utilitatem non cogitet proximi, nec sic actiuus, ut contemplationem Dei non re-

quirat. parte 6. ibidem.

Ociosus non est qui verba Dei tantum studet, nec plurius est qui extra operatur quam studium cognoscende diuinitatis exercet. parte 3. col. 7375. c.

Ociosum nihil est apud Deum, vel bonum vel malum, ita sapientia Dei omnia disposita sunt. par. 1. col. 1333. c.

Ociosi & qui non se exercent in prelio contra tentationes, incurrun frequentem varias peccatorum enormitates, & per quam significantur. par. 2. col. 571. c.

Ocium quando noceat probatur de David. Et poeta dicit, Ociam tollas periere cupidinis arcus. par. 2. ibidem.

Ocium dicitur viui hominis sepultura. par. 4. col. 1359. a.

Ocium sanctum querit charitas, sed negocium inustum suscipit necessitas charitatis, quam sarcinam si nullus imponit, contemplandæ veritati vacandum est, si autem imponitur suscipienda est propter charitatis necessitatem. p. 6. col. 701. a.

Item parte 3. col. 2010. f.

Ochozias trinomius, dictus est enim Ioachas Ochozias, Azarias. parte 2. col. 1211. c.

Ocio turpi marcentis significatur per paralyticum iacentem in lecto. par. 5. col. 500. f. 501. a. 502. d.

Ocia vacationis nostre maligni spiritus ad cogitationes illicitas pertrahunt, & sic deludunt & derident sabbata nostra, &c. parte 4. col. 933. b. c.

Octaua secundum Hebræos instrumentum est musicum octo chordarum in quo canebant laudes. Latini vero aliter exponunt passum istum, ubi sic accipitur. par. 2. col. 1078. c. f.

Octogenarius cum in malo accipitur, temporalium curas & implicamenta designat. parte 3. col. 1866. d.

Octonario summa concluditur salubriter cadentium. parte 4. col. 2344. d. e. Item par. 2. col. 1078. e.

Octonarius numerus nono Test. congruit, & quare. parte tertia, columna 1417. a.

Item par. 2. col. 1203. c.

Octonarius duplicatus. In lege carnalis circumcisio, octaua die celebrabatur, In euangelio vero in presenti circumcisio cordis, & in futuro corporum. par. 2. col. 1111. b. c.

Octonarij tot sunt in psalmo. cxviii. quot elementa apud Hebræos. s. vigintiduo. par. 3. 1343. a. b. Et quare sic per octonarium describitur. par. 3. col. 1412. f.

Oculus eruendus est metaphorice propter concupiscentiam illicitam ab actus videndi reprimendo. Et dicitur erui oculus, vel manus presecindi per actum illicitum, duplici intellectu. parte 5. columna 110. e.

Oculus beati Stephani à corpore Christi existentis in celo fuit immutatus ad visionem humanitatis Christi. parte sexta, columna 1064. f.

Oculus potest dici, dilectus amicus, & consiliarius. parte quinta, columna 110. e.

Oculus quem pulvis grauat, non purè maculam in membro considerat. par. 2. col. 552. e. f.

Oculus multiplex. s. suppliciorum, tentationis, vel hædi vel vitule & oculi generationis, qui & quare sic dicantur. parte 4. columna 995. a.

Oculus ecclesie debet esse clerus, qui tamen deperatur castitatem mulierum, quasi ubicunque est habitatio clericorum, & inde surgit infamia clericorum. par. 4. ibidem.

Oculo interiori cecatur iusto retributionis examine, qui exteriori negligenter vititur. par. 2. col. 772. f.

Oculi potissime apparere faciunt dispositionem cordis, & plus quam in alijs partibus corporis, quia vigent ibi omnes sensus. parte 3. col. 2088. f. Vide in Cordis dispositio.

Oculi qui quasi quidam raptores sunt ad culpam reprimendi sunt & a lasciuia voluptatis sue seruandi, ne mens munda in cogitatione lubrica, versetur, non ergo debemus intueri quod non licet concupisci. par. 1. col. 92. f.

Oculi duplices sunt. s. anime & corporis, &c. parte tertia, columna 1392. e.

Oculi alij sunt carnis, qui aperiuntur ad malum, alij mentis qui transiunt in vnum, ut sit una mens cum Deo, alij oculi ecclesie que

que habet duos oculos, moralem & mysticum. Mysticus acutior, moralis, dulcior. parte 4. col. 494. e. f.

Oculi spiritualiter sunt Christi virtus cognitiua quibus respicit fideles suos eos approbando, qui sunt pleni aquis misericordiae sicut piscine. parte 3. col. 1873. c.

Oculi quatuor animalium perspicacitatem intellectus designant, unde homines sapientes & statuti secundum modum communem loquendi dicuntur oculati. par. 4. col. 1151. e.

Oculi impudici non norunt anime pulchritudinem considerare, sed corporum. parte 3. col. 2185. c.

Oculi protoparentum quomodo videbant, & quomodo clausi erant parte 1. col. 934. a. Et ibi improbat error Iosephi & Ra. Sa.

Oculi alij sunt qui per prauaricationem aperiuntur, alij quibus Adam & Eva ante prauaricationem videbant, quibus mulier vidit lignum, quia bonum est ad comedendum. Et qui sint huiusmodi oculi. par. 1. col. 1354. d.

Oculi qui meliores sunt in peccatoribus, illis non vident, sed illis vident qui sensus carnis dicuntur, & qui consilio serpentis aperti sunt. parte 1. ibidem.

Oculorum officia declarantur. par. 4. col. 994. c.

Oculorum acies sumo sauciantur. parte 3. col. 397. b.

Oculorum exaltatio signum est superbi cordis, & huius ratio. par. 3. columna 1695. c.

Oculorum tentatio non est nisi in mendacio oculorum, putat habere rem, veritatem non habet. par. 3. 1486. d. e.

Oculorum nostrorum offensiones abiciamus, ne ea que oblectabant modo nos capiant à spectaculis theatrorum, immo offensionibus, remoueamus oculos, & ab omnibus que anime contaminant puritatem, & per sensus ingreditur ad mentem. par. 4. columna 1227. a.

Oculus mentis partim habet apertos, partim clausos, qui mysteria futura agnoscit, sed errorem non corrigit. par. 1. col. 1354. d.

Oculos claudat a rebus visibilibus qui ad interiora intelligenda rapitur. par. 1. col. 32. e.

In oculis virtus est. Et ostenditur in pluribus, ut de lupo & basilisco, &c. parte 3. col. 1373. c. & 1374. d.

Qui non oderit patrem & matrem, &c. dissonare videtur ab illo. Dilige inimicos vestros. Et ab illo quod in lege præcipitur de honorandis parentibus. parte 3. col. 1388. f.

Oderunt peccare mali formidine pœne.

Oderunt peccare boni virtutis amore. par. 3. col. 1054. d.

Odire inimicum dixerunt Iudei, & arguebant a contrario sensu illius præcepti, Dilige proximum tuum sicut teipsum, Sed salsum est. parte 6. col. 1726. d.

Odisse simul & diligere possumus, ut & cognatione coniunctos, ex diuino præcepto diligamus & aduersarios in via Dei, odiendo, & fugiendo nesciamus. parte 5. col. 899. c.

Odiosus Deo & hominibus, de cuius morte nullus tristatur, &c. per quem significatur. par. 4. col. 2416. f.

Odium contra Christum fuit multiplicatum in passione per phariseos, scribas sacerdotes & populum. ideo petierunt liberationem Barnabæ, sed crucifixionem Iesu Christi. par. 3. col. 927. c.

Odium & inuidia contra Christum, quia publice predicabat contra peccata a Iudeorum fuit causa ruine eorum. p. 6. col. 204. f.

Odium est passio partis concupiscibilis sicut & amor, &c. parte 1. columna 1580. f.

Odium fraternum est occasio multorum malorum. par. 3. col. 666. e.

Odium & inuidia faciunt interpretari facta in deteriore partem, & peruertere indicia. par. 5. col. 183. a. b.

Odio habebis inimicum tuum. In toto corpore legis non est scriptum hoc, sed deprauatio Iudeorum est. par. 5. col. 133. a. b.

Odor per naves trahitur, & ducto flatu hoc agitur ut res etiam que longe est posita cognoscatur. par. 3. col. 389. a.

Odor suauitatis domino sepe dicitur sacrificium de victimis peccatorum nam quod Deus delectetur sumi odore, sed quod his significatur, spiritualiter Deum delectat, cum spiritualiter exhibetur, sicut odor Dei spiritualiter intelligitur. par. 1. columna 85. c. 86. d.

Odor notat bonam famam, lilium castitatem, thus orationem. p. 3. Vide lilium.

Offendit aliter iustus, aliter malus, licet in multis offendimus omnes. par. 6. columna 1283. c.

Offendi timetur ille inter homines qui est familiaris regi mortali, & multo plus debet timeri offensa amici Dei. p. 1. col. 767. c.

Offenditur sepe Deus, ne offendatur amicus, amabili benivolentia. par. 1. columna 106. e. f.

Offensa licet sit semper remittenda, non tamen iniuria, si ex remissione iniuria & pœne debita sequeretur pronitus ad facilius peccandum. par. 5. col. 205. b. c. Item par. 3. col. 2116. f.

Offensiones in nobis Deus moderata acerbitate rescindit ne cum mundo condemnemur. par. 2. col. 963. c.

Offense remissio fit tribus modis. Et quo modo Deus remittat. par. 3. col. 658. f.

Offert se quotidie sanctus, non vacuus quidem, quoniam mandata dilexi, & in hoc se offert. par. 3. col. 1405. a. b.

Nemo offert suum aliquid domino, sed quod domini est, nec tam offert quam reddet. par. 1. col. 1387. a. b.

Offert qui spirituali gratia repletus, scientiam duorum testamentorum docente spiritu sancto verbis & exemplis docet auditores suos, non pro temporalis lucro, sed pro vite æternæ premio. par. 1. columna 1388. e. f.

Offert fidelis holocausta domino cum corpus castigando macerat, & desideria carnis igne spiritus sancti consumere festinat. par. 2. columna 769. c.

Offert victimas fidelis, cum vota laborum in laudem domini expandit. par. 2. ibidem.

Offert fidelis populus in tribus solemnitatibus nummum manuali oblatione, interiorem significans, & quis spiritualis nummus sit. parte 1. col. 1139. b.

Offerimus vitulum cum carnis superbiam vincimus. Agnum cum irrationabiles motus corrigimus. Hædum, dum lasciuia superamus Columbam, dum simplices sumus. Turturam, dum casti sumus. par. 1. col. 925. a.

Offerimus non solum pro donis virtutum, sed & pro mundanis sordibus viciorum. par. 2. col. 1312. f.

Que de Deo offerimus, nobis manent, sed expetitur ut effectus noster & fides probetur. par. 1. col. 1323. a.

Offerimus domino iram qua temperamus, vel cum pro Deo irascimur, & iram in eius causam reflectimus. p. 1. col. 925. a. Interl.

Offerimus appetitum gula, cum Dei amore refrenamus. p. 1. col. 925. b.

Offerimus nos ipsos sacrificium Deo, cum vitam nostram ei dicamus. Membra hostie frustratim concisa super ignem ponimus, cum vite nostre opera virtutibus distinguentes immolamus. parte 1. columna 913. c.

Offerimus nos Deo hostiam pacificam de boue & de oue, cum fortitudinem nostram in diuinis laboribus exercemus, sed de oue cum cauda hostiam facimus, cum in innocentia perseveramus. parte 1. col. 924. f.

Offerre semetipsum Deo, nec alieno labore, sed proprio placere, perfectius & eminentius est omnibus votis. par. 1. col. 1401. a. b.

Offerre Deo melius est, quam subuenire parentibus in necessitate positus, nusquam apud Hebræos assertum inuenitur. Immo communiter tenent, quod melius est elemosynas largiri, quam sacrificia voluntaria offerre. par. 5. col. 271. c.

Offerre debemus omnia bona nostra in fide trinitatis sanctæ. parte 1. columna 865. a. Interl.

Offerre extra tabernaculum vel templum vel immolare sacrificium fuit prohibitum, ad vitandam idololatriam, sed si aliqui sancti leguntur obtulisse extra hoc, fuit per reuelationem. p. 1. col. 1054. f.

Offerre debet unusquisque initia que inter se sunt, & a seipso sumere ut aliquid offerat Deo, & non quod extra se est. parte 1. columna 875. b.

Offerre non poteris Deo aliquid de sensu tuo vel de verbo, nisi prius que scripta sunt corde conceperis, quod est verbum Dei. ibidem.

Offerre primitias Deo quomodo debeant sensus noster, & intellectus ac sermo, & omnia que intra nos sunt. ibidem. c.

Offerre Deo potest, mente liber & totus intentus, & aliter nullus. par. 1. columna 876. e.

Offerre non potest omnia homo animalis, qui anima nominatur, unde & quare. par. 1. col. 917. a. b.

Offerre

Offerre si non valet manus alicuius quem, quod offerat par tur-
turum aut duos pullos columbarum: utrum hoc ubique acci-
piendum sit. par. 1. col. 943. c.
Offeritur recte cum agitur recta intentione, sed recte non diuidi-
tur, si non quod pie agitur, subtiliter discernatur. parte pri-
ma, columna 115. b.
Offeruntur Deo digne sola opera bona, & virtutes pro quibus so-
lus deus eum propitiari. par. 1. col. 412. e.
Offerbantur quinque in sacrificium de terrarum ascensibus, scilicet
panis sub quo continetur oblatio farine spicarum. Vinu oleum
sal & thus. par. 1. col. 921. c. & seq.
Offerri pro peccato, nihil digne Deo potest, & nulla humilitas,
vel sanguis animalium sufficit delere maculas criminum.
par. 4. col. 2072. e.
Offerri precipiuntur pro populo sex pecora quorum quatuor me-
morantur, scilicet hircum pro peccato, & agnum anniculum in
holocaustum: duo vero media arietem & vitulum ambigue
posita, &c. par. 1. col. 995. c.
Offerri Deo & Dei esse, differunt, & quomodo. parte 1. col. 1147. c.
Offerentis mentem non oblationem dominus attendit, quæ placet
ex munditia mentis. par. 1. col. 113. a. Interl.
Offerentis manibus & tenentis primitias suas, sacerdos manus
suas supponebat, & eleuabat sursum, & retrahebat deorsum,
& post ea vertit se ad quatuor partes orbis, & quare. parte 1.
columna 1619. c.
Offerentium nomina nunc publice recitantur & redemptio pec-
catorum in laudem mutatur, nec euangelice vidue memoria
celebratur. par. 4. col. 672. d.
Offerentium diuersitas est ad ecclesia adificationem spirituali-
ter. Aliud enim offerunt doctores. Aliud innocentes. Aliud pre-
dicatores. Aliud contemplatiui. Aliud propriam carnem ma-
cerantes. Aliud martyres, aliud vita confessorum. Aliud misce-
ricordes. Aliud bona exempla præbentes, &c. Et per quæ ista
figurantur. par. 376. e. f.
Offerentes non purè sacrificium, quorum oratio sit in peccatum,
significantur per mortem corporalem Galileorum, &c. parte
5. columna 880. f.
Officium summi sacerdotis est orationibus & sacrificiis impetra-
re prolongationem vite, & diuinitatem placare. parte pri-
ma, columna 1446. f.
Officium procuratoris circa temporalia minoribus debent com-
mitti, ut maiores predicationi & orationi intendant. parte
1. columna 1042. f.
Officium pietatis & humanitatis quilibet homo tenetur proxi-
mo impendere in necessitate, aliter tenetur debito honestatis
& congruitatis. par. 5. col. 1330. c.
Officium ecclesiasticum cum per ministros agitur in memoriam
Christi populus ad laudem Dei pronocatus prosternt se in sa-
ciem. parte 4. col. 2357. a. b.
Officium pastorale valentissimi viri leguntur recusasse, sed mul-
ti valde insufficientes modo se ingerunt impudenter, sicut auicu-
la festinans ad prædam, &c. parte 4. col. 583. c.
Officium sacerdotum veteris legis erat offerre sacrificia & offi-
cium leuitarum ministrare sacerdotibus in sacrificiis offe-
rendis. par. 1. columna 1173. c.
Officium est per quod dignitas constat. parte 6. col. 307. a.
Officium non officio, sed sine pensatur. par. 3. col. 1359. b.
Officium episcoporum, presbyterorum, diaconorum quam sit vti-
le, dum tamen bene militent in regimine: nam aliter nihil est
difficilius, periculosius in hac vita. par. 5. col. 247. c.
Officio sacerdotali redduntur indigni plurimi, & enumerantur,
&c. par. 1. col. 1095. b. c.
Officio ecclesiastico, quod indigni fungantur, non vult Christus, sed
eruditi scientia & morum honestate spectati. par. 2. col. 1071. c.
Officio sacro micipati, si ad secularitatis speciem deducti, verbo
ceteros destruant vel exemplo, tolerabilior pena cruciaret
eos inferni si sub exteriori habitu degissent. parte quinta, co-
lumna 935. c.
Officia vindicte possunt implere boni bono animo, officia vero
misericordie mali implere non possunt. p. 2. col. 1949. c.

Officia ecclesie omnia per summum pontificem & prelatos eccle-
sie disponenda. par. 1. col. 1188. f.
Officia ministrorum veteris Testamenti qualiter figurabant of-
ficia ministrorum noui. par. 2. col. 1110. f.
Ogrex Basan ut dicit falsitas aliquorum Iudeorum propter sui
magnitudinem & fortitudinem euasit diluuium. parte 1. col.
134. f. & col. 262. f.
Et de eius longeuitate ac eius cuna ferrea & alia multa deli-
ramenta cum consutatione eorumdem extens. p. 1. col. 347. 6. f.
Ogrex magnitudo & fortitudo enarratur in quodam libro, qui
apud Iudeos dicitur liber benedictionum. Et dicitur quod era-
dicauit unum montem, spaciū trium miliarium terre occu-
pantem, & posuit super caput suum, &c. Vide deliramentum
& quare expressum est. par. 1. col. 47. b.
Oleum lucidum quod ad concinnandas lucernas extra velum te-
stimoniū in tabernaculo foderis, ostenditur ut coruscemus in
mundi tenebris scientia & vite honestate, ut intrepidi appa-
rere possimus in extremo die. par. 2. col. 1115. b.
Oleum oliuarum proprie dicitur oleum. Oleum autem nucum &
alterius materie cuiuscunque dicitur tantum oleum partici-
patiuè & diminutè. par. 1. col. 780. f.
Oleum solet fieri myrthinum raphaninum, de nuce, de lino, & de
diuersis speciebus. parte 1. col. 779. c.
Oleum in manu retentum, quantumcunque restringantur exit.
parte 3. col. 1721. c.
Oleum offerre iubentur filij Israel, sed cum distinctione de arbo-
ribus oliuarum. Et nullum offerre licet in tabernaculo domini
nisi quod de oliuiis sit. par. 1. col. 779. c.
Oleum tritum cum pilo utebantur Hebrei in sacrificio, quod erat
sanctius alijs, & est purius illo quod terebatur in molis, & figu-
rabit eternitatem agni immaculati Iesu Christi. parte pri-
ma, col. 810. f.
Oleum unde lucerna debebant impleri, ubi accipiebatur. parte 1.
columna 1115. b. c.
Oleum famam nominis & famam bonitatis Dei significat, quæ
diffusa est ad alios populos propter mirabilia quæ fecit Deus
pro filiis Israel in Aegypto & in mari rubro. parte tertia, co-
lumna 1821. f.
Oleum significat gaudium, quia nutrit & sonet ignem charitatis.
parte 5. col. 408. d.
Oleum nec thus ponebatur in oblatione pro peccato, quia peccator
non debet seipsum asscurare, quod peccatum sit sibi dimissum,
vel quod munus suum sit Deo acceptum, sed debet semper time-
re. Per oleum enim designatur Dei misericordia. Per thus ac-
ceptatio diuina. parte 1. col. 947. c.
Olei natura lucis ministra est, & laborum & dolorum solamen.
parte 5. col. 342. f.
Item par. 1. col. 779. c. & col. 1192. f.
Oleo vñctionis ad ostium tabernaculi totius populi vestis unge-
batur & quare. par. 1. col. 971. a. b.
Oleo mollities, resque delicata adumbrantur. par. 1. col. 1087. b.
Oliua cum in flore est, si immoderata nebula tangitur, à fructu
vacuatur. parte 3. col. 209. d.
Olla sub duplici metaphora notat populum Israel, s. propter affli-
ctionem, & propter desolationem. par. 4. col. 1261. c.
Ollam quam vocet Ezechiel cap. 24. par. 4. col. 1262. e.
Olympiades per quem instituta sunt. p. 4. col. 240. e.
Omen est verbum ex imperato prolatum, ex quo sequitur bonum
alicuius vel aliquorum, & tunc dicitur, omen illius vel illo-
rum. par. 2. col. 838. f.
Omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.
Ex hoc errauerunt aliqui heretici, dicentes quod credentes
non damnabuntur, etiam si moriantur in peccato mortali. Sed
redarguuntur. par. 5. col. 1073. c.
Omnis qui patrie celestis civis est, peregrinus est multis. Alii toto tem-
pore vite presentis. par. 1. col. 351. a.
Omne quod inuoluitur, in se replicatur. par. 3. col. 95. a.
Omnes ordines angelorum præexistunt in Deo tanquam in exem-
plari, & omnia præexistunt in eo, sicut in causa efficiente, &
in eo quiescunt sicut in fine. par. 6. col. 614. f.

Omnis

Omnes homines vult Deus saluos fieri. Hoc multiplicem habet
expositionem. par. 6. col. 695. a. b.
Omnes filij istius vel illius: Vbiunque in lege scribitur aut pro
meritorum excellentia est, aut pro meritorum deterioratione,
parte 2. columna 1045. c.
Omnia alia à Deo eo ipso quod sunt de nihilo, habent principium
sui esse, & sunt vertibilia in nihil. par. 1. col. 500. f.
Omnia ad monadem reducuntur, & huius exemplaris ostensio,
parte 1. columna 1380. f.
Omnia sunt subiecta Christo ab æterno secundum naturam di-
uinam, secundum dispositionem fiendorum in tempore, non
tamen executiue secundum naturam humanam, sed autho-
ritatiue propter unionem ad verbum, executiue autem ei
subiiciuntur in fine mundi, bonos premiando, & malos puni-
do. parte 6. col. 1003. a.
Omnia sunt subiecta Christo secundum diuinitatem, & subiici-
tur secundum humanitatem in futuro seculo triplici ratione
parte 6. columna 819. c.
Omnia donauit Deus pater cum illo, scilicet filio, superiora, æqua-
lia, inferiora, &c. parte 6. col. 114. f.
Omnipotens est & bonus Deus, ideo quod frequenter vitur ma-
lis volutibus & actibus hominum in executione ordinatio-
nis sue. Et datur exemplum. parte 2. col. 805. c.
Omnipotentia diuine virtutis, per circulum designatur, parte
tertia, columna 389. a.
Onager est asinus Syluestris, qui nascitur in campo, & sic non na-
scitur oneribus portandi. parte 3. col. 369. a. & 145. c.
Onager significat eos qui in solitudine morantur, parte tertia,
columna 369. a.
Onyx lapis preciosus, & eius moralitas, par. 4. col. 1289. b. Item,
par. 1. col. 91. b. c. & col. 789. & col. 821. a.
Onocrotalus quid & unde dicitur. parte 4. col. 311. c.
Onus euangelicum, de quo dicitur: Onus meum leue significatur
per super humerale. par. 1. col. 785. a.
Onera portamus in humeris, parte 1. col. 785. a. & col. 974. f.
& columna 1679. b.
Oolla & Ooliba due sorores turpiter fornicantes, minor post ma-
iorem, significant Samaritam & Hierusalem, & per conse-
quens regnum Israel, & regnum Iuda, quorum fuerunt Me-
tropoles, quæ fornicatæ sunt enormiter per idololatriam, pro-
pter quæ sunt condemnandæ. parte 4. col. 1251. c. 1252. f.
Operarius cum gaudio laborat, quando attendit arbores, & fru-
ctus videt. parte 6. col. 959. a. c.
Operarij pauciores inueniuntur in nostris actionibus quæ altioris
sunt meriti, in inferioribus vero plures sunt operarij, parte 3.
columna 1871. a. b.
Operarij tres in fabricatione idoli de metallo per malleationem
sunt necessarij. parte 4. col. 358. f.
Operatur quilibet delectabiliter secundum habitum, siue sit ha-
bitus bonus siue malus. par. 3. col. 1671. a. b.
Operatur qui agit bonum quod precipitur, sed quod operatur non
custodit cum hoc surrepit quod prohibetur, parte prima,
columna 71. b. c.
Operatur homo terram, non ut faciat eam esse terram, sed cul-
tam & fructuosam. Ibidem.
Operari & custodire Paradisum, dupliciter exponitur: Vno modo
ut referatur ad Deum actiue: alio modo ut referatur ad ho-
minem. parte 1. col. 71. b. c.
Operari corporaliter vult Apostolus seruos Dei, unde viuunt,
parte 6. columna 680. d.
Operari non possunt res constitutæ in esse naturali sine Dei motio-
ne generali, quia causa prima plus influit in causatum quam
secunda. parte 1. columna 1515. c.
Operiri quæ precipiuntur in tabernaculo ve. Test. septem species
de talibus enumerantur, & nihil horum nudum relinquitur.
Et quæ ista sint. parte 1. col. 1184. d. e.
Operatio humana, quæ & unde dicitur, & quædā mala & quæ-
dā bona dicitur. par. 1. col. 111. b. c.
Operatio aperta per messem intelligitur. par. 3. col. 201. a.
Operatio omnis electorum per gratiam spiritus incipit & perf-

citur: omnis respectu & intentione futura quietis & immor-
talitatis peragitur. Et assimilatur structure templi, parte
secunda, columna 1293. b. c.
Operatio bona de genere, quæ bene fieri potest & male, spe mer-
cedis æternæ in Deum ordinari debet, & significatur per filiam
venditam in famulam. parte 1. col. 684. d.
Operationis intentio inflexibilis ita per palmum exprimitur, sicut
per manum operatio. parte 1. col. 789. a.
Operationem exercuisse hominem in Paradiso positum, non labo-
riose, sed delitiose credibile est, & mentem prudentis magna
& vtilia commonuisse. parte 1. col. 71. a.
Opes & potentia pudore afficient apud Deum, parte quarta,
columna 678. d.
Opes qui augere ambit, peccatum negligit: more animum captus
cum escam terrenam animas inspicit, quo stranguletur peccati
laqueo non agnoscit. par. 3. col. 1725. b.
Ophel: in Turris Ophel.
Ophite heretici serpentem magnificant intantum, ut illum Deo
preferant, quia inquit scientia nobis boni & mali origi-
nem dedit. parte 1. col. 1317. c.
Ophir nomen est Prouincia in India, ab Ophir vno de posteris
Heber nominatur, quæ & terra aurea appellatur, parte 2.
columna 770. f. & col. 719. c.
Opinio qualis sit apud homines de nobis scrutemur semper, exem-
plo Christi. parte 5. col. 276. f.
Opinio eorum videtur falli, qui dum arduum & periculosum iter
virtutis exponunt, nec incipiendum indicant, parte prima,
columna 613. c.
Opinio duplex est quomodo Adam intelligitur esse collocatus in
Paradiso terrestri, ut operaretur, & cetera, parte prima,
columna 72. f.
Opinio antiquorum fuit, quod quando excellentes persone mo-
riebantur transferebantur ad vitam Deorum. parte quinta,
columna 279. c.
Opinio vulgaris de immortalitate anime & resurrectione fuit
multiplex. parte 5. columna 278. f.
Opinio famosa tempore predicationis Ioannis Baptiste fuit in
Hierusalem, quod tempus Messie erat de proximo venturum
vel completum. parte 5. col. 1034. f.
Opinio de Christo quod haberet demonem priuatum, principaliter
fuit propter feruorem predicandi, & etiam propter quæ-
dam alia quæ numerantur. parte 5. col. 518. f.
Opinio simplicium Iudeorum fuit quod homo videns Deum vel
Angelum sibi apparentem in specie aliqua sensibilis, debet citò
mori, quod tamen error erat. par. 2. col. 195. a.
Opinionem paucorum, sententia maioris partis excludit, parte
quinta, columna 1003. a. b.
Opiniones esse in studiis Ecclesiasticis contrarias, expedit ad exer-
cendum ingenium, & exentiendum pigritiam studentium,
parte 2. columna 102. e. f.
Oportuit quam necessitatem, & an eandem importet ad utrū-
que cum dicitur: Hac oportuit facere, & illa non omittere,
parte 1. columna 1619. c.
Oppressio innocentium prohibetur, in qua comeditur sudor &
sanguis eorum. par. 1. col. 1055. c.
Oppressores innocentium significantur per Iudæos, & palliant
suam nequitiam iustitia. par. 4. col. 2206. f.
Opprimi te non cognosceis seruitute Aegypti, nec corde ingemiscis:
nec vociferaris ad Dominum ut liberet te, nisi moriatur in te
Rex Aegypti. parte 1. col. 491. c.
Opprobrium viduitatis & confusio, adolescentie & gentilitatis
& Iudææ, quando initium accepit. parte 4. col. 252. f.
Opprobrium metuentes multi animas suas perdiderunt, parte
4. columna 430. d.
Opprobrium, quod obicit inimicus. par. 3. col. 933. a. b.
Opprobrium magnum est toti Christianitati, & potissime princi-
pibus Christianis, quod infideles possident loca nostra salutis,
parte 4. columna 1027. c.
de Opprobrio aliena vita qui se inebriant, potibus vacare dicun-
tur. parte 3. columna 1705. c.

Operantis est seme dicere, nimum desiderantis repetere, parte
tertia, columna 963.c
Optanda sunt inimicis bona gratia & gloria, terrena non nisi in
generalis, par. 5. col. 119.c
Opulentia captiua est paupertas libera, par. 2. col. 844.f
Opulentia in tribus consistit, scilicet in exercitu bellico, in appa-
ratu bellico, in excessu mercatus, par. 4. col. 1277.c
Opus Dei per quod assequitur cibis spiritualis, est fides manens
in anima, par. 5. col. 1124.f
Opus rectum est quod non exit a limitibus recte rationis, sed opus
obliquum exit, & est exemplum de tibia claudicante, parte
sexta, columna 440.f
Opus Dei prapropiam exigit festinationem, par. 4. col. 873.a
Opus primum Dei in edificatione spirituali est eradicare mala,
spinas & tribulos viscerum. Secundum opus est plantare, &c.
parte secunda, columna 78.e
Opus omne Domini magnum est, sed procacitate eorum quibus
operatur sibi inimicem comparentur magna opera Domini di-
cuntur vel parua, par. 2. col. 156.d.e
Opus nature efficacius est opere artis, & plus delectat, parte
tertia, columna 2179.c
Opus meritorium per manum significatur, par. 5. col. 349.c
Opus minus necessarium, potest preponi magis necessario quando
imminet casus, par. 5. col. 1162.c
Opus peccati est maxime seruile, scilicet seruitute diaboli, & ma-
ximè impedit vacare diuinis, ideo maxime intelligitur probi-
bitum esse tertio precepto, par. 1. col. 673.c
Opus Prelatorum Ecclesie vel Doctorem significatur per holo-
caustum de armento, id est, de bobus, parte prima colum-
na 907.b.c
Opus in corpore quinque sensibus corporis expletur, parte prima,
columna 1382.a.b
Operis ri. re. ra. rum. ribus. in Opus.
Operis bonitas dependet ex rectitudine intentionis, parte sexta,
columna 631.c
Operis boni inchoationem esse a nobis, consummationem autem
esse a Deo Pelagij error est, par. 6. col. 376.e.f
Operis cuiuslibet boni in principio, Deus qui est pater noster per
creationem, & beat a virgo que est mater nostra per pietate-
tem debent deuote salutari, par. 2. col. 1522.f
Operis boni structuram quicunque inchoauerit, necesse est usque
ad terminum bone perfectionis perducatur, & munimina custodia
solertis adhibeat, par. 2. col. 1350.d.e
Operis boni quidquid facit vel Indeus vel hereticus vel genti-
lis absque fide Christi, sine mercede agit, parte quarta, col-
umna 2227.b.c
in Opere spirituali multum desudans, plurimos fructus facit, sed
si negligat & post laborem proclius ad voluptatem vergat,
omnia libidine corrumpenda dat, par. 2. col. 189.b.c
Operis boni primordia cum laudantur, non debet hoc pascere ani-
mum operantis, ne dum laus suauiter capitur, fructus boni o-
peris intempestiue comedatur, par. 1. col. 1309.b.c
Opera carnis dicuntur illa ad que caro inclinatur, & sunt hæc
proprie opera luxurie & gula, par. 6. col. 514.f
Opera bona a Domino requiruntur, par. 4. col. 672.d
Opera recta qui facit sine corruptione vane glorie, & mandat a
misericordie sine peccati admixtione, azyma comedit, parte
prima, columna 1221.a.b
Opera misericordie sex sunt, que sunt necessaria ex parte corpo-
ris, & eorum sufficientia, par. 5. col. 416.f
Opera misericordie sunt magis accepta Deo quam victimæ, par-
te quinta, columna 218.f
Opera diuina licet sint mirabilia, tamen non sunt nisi quedam
modica scintilla bonitatis & excellentia diuina, parte ter-
tia, columna 2188.f
Opera seruilia, sine corporalia impediunt reuerentiam sabbati
non fuerint licita, tamen opera corporalia que non poterant
bono modo differi nec anticipari, sicut adquare animalia &
pabulum eis præbere, & similia, poterant licite fieri, parte
quarta, columna 681.c

Opera que licite possunt fieri in die sabbati, & que non parte
quinta, columna 510.f
Opera vite actiue inducunt sollicitudinem & abstractione men-
tus, sed opera vite contemplatiue respiciunt unitatem mentis
in Deum, parte 5. columna 847.a
Opera exteriora eorum qui iam sublimia appetunt, designatur
per cortices arborum, parte 3. col. 277.b
Opera nouem sunt creatoris de quibus operibus laudemus ope-
rantem, & sunt potentia magnificencia sanctitas, &c. parte
tertia, columna 1558.c
Opera ista que pertinere videntur ad opificium, utrum tribuen-
da sunt dono spiritui sancti, par. 1. col. 817.a
Opera operum quare dixit Moyses, quando de officiis Leuita-
rum sermonem fecit, sed ubi de operibus filiorum Israel loque-
batur sola opera dixit, & que istorum mystica intelligentia,
parte 1. columna 1189.a.b
Opera & opera operum sunt sicut sancta, & sancta sanctorum,
Ibidem.
Opera sapientie Dei duplicia, publica, & secreta. Et que illa
sunt, parte 3. columna 143.b
Opera condescensionis & imperfectionis, que patent in fuga &
loculis, & conuersatione cum peccatoribus, in Christo nullam
arguunt imperfectionem, parte 5. col. 1007.a
Opera voluptuosa vel loca genitalia, sunt loca humentia, que lo-
ca luxuriam corporis designant, par. 3. col. 387.a.c
Opera anime vegetatiue duo sunt, scilicet, generare, & alimen-
to vti. Nisus autem alimenti, duo respicit, nutritionem scilicet
& augmentum, parte 1. col. 1070.e.f
Opera iustorum mentes intuentium exemplis illuminant, & di-
citur lucerna in domo Dei, par. 1. col. 778.e.f
Opera bona cum quasi in pila cordis occulta discussione tundi-
mus, & subtiliter retractamus, in tenuissimum puluerem
aromata conterimus, parte 1. col. 821.a.b
Opera quadam licet minus placeant Deo, prosunt tamen Deo
etsi Deo offerri non possunt, comedari possunt, parte prima, co-
lumna 1548.d
Opera vite in rectitudine confirmare, in aliena parua conspici-
do quid timeat, est manus constringere, parte tertia, colum-
na 162.e
Opera solida virtutum in oibus, in umbilico infirma adhuc &
imperfecta bonorum actio designatur, par. 3. col. 1613.b
Opera sanctorum interitura non sunt, sed ubi coronam iustitie
acceperint, cessabunt officia laboriosa operationis, parte se-
cunda, columna 1152.f
Opera patrum eximia intueamur, quo amplius de animi nostri
puillanimitate confundamur, parte 2. col. 1293.c
Opera sanctorum doctorum bona nunquam obliuioni traduntur
sed in memoria eterna erit iustus, par. 2. col. 1637.
Opera iustitie ne in crastinum differamus, sed hodie, id est, dum
vivimus omnia que ad perfectionem sunt implere festine-
mus, parte 2. columna 30.f
Opera ex gratia, non ex operibus gratia. Homo igitur non de vi-
ribus suis presumat, parte 6. col. 535.c
Opera meritoria non sunt prima causa propter quam aliqui pra-
miantur in vita beata, nec etiam meritorum futurorum pra-
uisio, imò preparatio gratie in tempore procedit ex aterna
prædestinatione, par. 1. col. 513.e. Item, par. 3. col. 655.c
Opera exteriora viuificantur & meritoria efficiuntur ab ani-
ma bene disposita ad gratiam, sicut a corde carneo procedunt
spiritus qui sunt causa motus, parte 3. col. 1624.d
Opera non solum bonorum, sed etiam malorum, nobis in exem-
plum sunt trabenda, quomodo & quare, par. 1. col. 966.d
Opera que ex mente viciata procedunt, nihil in se pie professio-
nis ostendunt, sed gentilem potius stultitiam quam Ecclesia-
sticam castitatem sonant, parte 2. col. 1411.c
Opera nostra lignis comparantur, bona fructiferis, peccata autem
salicibus & incendio dignis, parte 2. col. 1309.b.c
Opera solent designari per vestimenta quibus induimur, ad glo-
riam si munda, vel ignominia si immunda, parte secunda,
columna col. 1330.e

Opera que de terrenis rebus ad supernam gratiam extenduntur
per Tharam significantur, parte 3. col. 2171.a.b
Opera que per homines fiunt ibi comparantur, Ibidem.
Opera celestia, qui non celestis intentione mercedis, sed tempo-
ralis fauoris aut commodi faciunt sententia in celestis fe-
riuntur, parte 1. col. 769.b.c
Opera bonorum initia, que principia voluntatum, media, & con-
summationes eorundem, sunt Deo attribuenda tanquam om-
nium bonorum auctori. Et significantur per primitias & de-
cimas, parte 1. col. 710.f. & col. 729.c. & col. 1545.c
Opera ratione indigent, & ratio operibus, ut quod mente concipi-
mus, opere perperemus, parte 1. col. 968.e.f. & col. 969.c
Opera faciens cruenta & nefaria, proximos scandalizando &
spiritualiter interficiendo, polluit terram habitationis sue,
parte 1. columna 1447.c
Opera bona que intuitu temporalis commodi, vel fauoris, vel de-
lectationis agimus, aut inter mala sunt reputanda, aut ab in-
fima intentione secernenda, & pro celesti tantum retributio-
ne facienda, parte 2. col. 1339.c
Opera salutis sine fama boni odoris non satis reuolunt auditori-
bus nec fama sine opere proficit, parte 5. col. 91.a
Opera bona qui agit esset vnguentum, quibus operibus Eccle-
siam odore bone opinionis respergit, par. 5. col. 801.a
Opera dicuntur fructus, & qui fructus sunt bone arboris, parte
quinta, columna 152.d
Opera que videntur probabilia, propter fidem sic sunt ut magna
vires & cursus celerrimus extra viam, parte 6. col. 178.d
Opera legis ut erant ceremonialia nunquam valuerunt con-
scientiam mundare etiam si cum charitate & deuotione fie-
bant, parte 6. columna 48.e
Opera designantur per manus, par. 2. col. 368.e.f
Operum bonorum principia sunt primitie frugum vel primo-
genitorum, vel ipsa voluntas que prior est opere, parte tertia,
columna 2149.a. Item, par. 1. col. 591.c
Operum perfectio non sine fine est, par. 1. col. 1355.a
Operum bonorum initia per herbas significantur, que demones
nituntur destruere, Ibidem.b.c
Operum nostrorum visa claritate proximi conuertuntur ad of-
ficium pietatis, quo & ipsi bene viuendo Domino consecran-
tur & de hoc figura, par. 2. col. 1319.b
Operibus in omnibus inuenies quandam oppositionem diversi-
mode, & quomodo, par. 3. col. 2148.e
Operibus bonis usque ad finem insistere, est tunica hyacinthina
usque ad pedes vestiri, par. 1. col. 790.e
Operibus aliquibus magis est aptum tempus: pluuosum aliquibus
vero sicum, aliquibus calidum, aliquibus frigidum, parte ter-
tia, columna 343.c
in Operibus nostris bonis si est aliquis defectus attribuendus est
nostro defectui, & de hoc figura, par. 1. col. 1547.c
Operibus bonis apponenda sunt valua, ut proximi nostri hæc vi-
dentes glorificent patrem qui in celis est, & ipsi quoque per
exempla nostra virtutum incedere discant. Similiter & ve-
stes apponendi, contra insidias hostium, &c. par. 2. col. 1350.e
Operibus bonis qui student in vmbra presentis vite, in itinere
conferunt, ne perdant laborem, par. 1. col. 1448.f
Operatoria virtus Dei etsi non videtur, tamen ex operibus
estimatur, operatoremque sua opera produunt, ut intelligatur
qui non comprehenditur, parte 1. col. 1509.c
Oraculum templi pro quo & pro quibus accipiendum sit, parte
secunda, columna 1147.b.c
Oraculum & propitiatorium quomodo differunt parte prima, co-
lumna 733.c. & col. 734.f
Orat bene, qui mandata Dei seruat, talis deprecatio coram ocu-
lis Dei inuenit gratiam, quia bene operado seruat iustitiam,
parte tertia, columna 2149.a
Orat in omnibus operibus suis qui bene operatur cum intentio ne
perueniendi ad Deum, parte 3. col. 1851.a.b
Orat bene qui Deum orando querit, a terrenis ad superiora pro-
grediens, verticem curie sublimioris ascendit, parte quinta,
columna 547.c

Orat semper qui semper bona agit, nec desinit orare, nisi cum de-
sinit inuis esse, parte 5. col. 935.a. Item, parte sexta, col. 787.b
Orabat Dominus solus in monte, & Isaac typus Domini fuit,
parte prima, columna 287.e.f
Oravit Dominus ter in orto tempore passionis, & quare, parte
quinta, columna 432.f
Oravit Christus in cruce, & pro quibus non, par. 5. col. 992.f
Oravit Christus pro nobis, & etiam pro seipso, parte quinta, co-
lumna 850.f. & col. 1150.c
Orare patrem conuenit Christo, inquantum homo & aduocatus
noster, par. 5. columna 1148.c
Orare non conuenit Christo secundum diuinitatem, sed magis
orari quia sic est equalis Deo patri: secundum humanitatem
autem in qua minor est patre, conuenit ei orare pro se & aliis
parte 5. columna 1245.b
Orare pro salute animarum est beneficium, quod a quolibet qua-
tuncunque paupere potest exhiberi: & ideo pro loco & tem-
pore tenemur exhibere etiam inimicis, parte 5. col. 685.c
Orare pro quibusdam fratribus non iubemur, parte 5. col. 1118.c.
Item, parte 6. col. 235.c. Item, par. 4. col. 689.a
Orare veraciter, est amarus in oratione gemitus vel in com-
punctione gemitus, & non composita verba resonare, parte
tertia, columna 395.a.b
Orare cum solemus, maxime tentare nititur diabolus, ut mu-
sca morientes perdant suauitatem vnguenti, parte tertia,
columna 943.c
Orare Deum quare docemus, cum per orationem nihil sibi ma-
nifestetur, nec animus eius in aliquo mutatur, & ideo vide-
tur frustra oratur, parte 5. col. 125.c
Orare pro populo quibus interest, videant ne sit in eis plaga di-
spersa: alioquin & se & populum in perditionem precipi-
tant, & dicitur eis: Munus non suscipiam de manu vestra,
parte 1. columna 1216.e.f
Orare non possum quotiescunque uxori debitum reddo, parte 6.
columna 1327.b. Item, par. 2. col. 1526.f. & col. 1493.b
Orare sancti in patria quomodo dicuntur, & quod Deus exaudit
eos antequam clament, parte 4. col. 526.f
Orare pro regibus admonuit Ecclesiam Apostolus, & pro omni-
bus sublimibus, sic & Ieremias fecit, parte 6. col. 693.a
Orasse legitur quidam patrum sic: Fili Dei, fili Dei, sicut scis, &
sicut vis, miserere mei, parte 2. col. 1576.f
Orantes non exaudiuntur, quia non consentimus nobis per om-
nia super terram, nec dogmate, nec conuersatione, parte
quinta, columna 312.f
Orantes non debemus a Domino querere, nisi quod ipse iussit,
qui se daturum promisit, nec aliud de illo credere, quam ipse
docuit, parte 1. columna 814.e.f
Orantes deuote significantur per sagittarios: tales enim oratio-
nes sunt sagitte spirituales impugnationes demonum repel-
lentes, par. 2. col. 2075.c
Orantium sine deprecantium distinctio, par. 5. col. 601.c
Orandi actus, ut fiat, tria requiruntur. Primum est accessus
orantis ad Deum qui oratur, secundum est propositio eius quod
in oratione petitur, tertium est illud per quod oratio sit exau-
dibilis, parte 6. columna 693.c
Orandi officium quibus conueniat, qualiter & pro quibus, &
quare, & ubi, parte 6. columna 693.c
Orandi forma nobis traditur, ut non in multiloquio, sicut in com-
punctione cordis, & effusione lacrymarum oremus, parte
secunda, columna 314.f
Orando plus valet unus sanctus, quam innumeri peccatores
preliando, parte 1. columna 1404.
Orandum est pro Regibus, non solum bonis, sed etiam pro malis,
ut Deus conuertat eos ad se, par. 4. col. 2392.f
Orandum est deuotius in Ecclesia, & ad hoc multiplex ratio da-
tur, parte 3. columna 619.c
Orandum est pro peccatis fidelium post exitum vite presentis,
ac elemosinarum opus agendum, ut a peccatis soluantur,
parte 4. columna 2565.2566. & 2567.
Orandum est non solum pro Principibus Christianis, sed etiam

pro infidelibus, sub quibus manent Christiani, parte sexta, columna 693.c

Orandum est pro persequentibus, optando eis bona gratiæ & gloriæ: alia autem bona in speciali optare vel facere, non est necessitatis, sed supererogationis, parte 5.col.119.c

Orandum non est pro damnato, etsi ipso vivente sciretur quod esset de preceptis: posset tamen orari pro eo ut minus peccaret, & per consequens minus puniretur in inferno, sed quia hoc nescitur, quod quilibet peccator quamdiu vivit, potest redire ad gratiam, ideo pro omnibus peccatoribus adhuc viventibus orandum est, parte 6.col.1418.f

Oratio sanctorum de salute aliorum, aliquando impeditur, non ratione orantis, sed illius pro quo fit, parte 5.col.1160.b

Oratio sanctorum suavisimum incensum est Domino, quia ab omni terrena sordē defecata, cœlesti desiderio ignita, quasi thymiam in conspectu Dei flagrat, & quasi holocaustum ab ara pii cordis flamma devotionis in cœlum subuolat, parte prima, columna 1678.e.f

Oratio anime passionem sanat, oculos interiores curat, ab ignorantia, lachrymas ex agitudine peccati accedentes fugat, parte prima, columna 917.b.c

Oratio illa vocem habet quæ digna est audiri, parte 3.col.468.d

Oratio Ecclesiæ contra infideles terram sanctam occupantes, parte tertia, columna 466.f

Oratio Ecclesiæ contra demones, fideles suis tentationibus persequentes, parte 3.col.474.f

Oratio penitentis qui revelatione Dei vel probabili coniectura sentit gravia peccata sibi esse dimissa, parte 3.col.641.c

Oratio positi in afflictione corporali ex persecutione iniusti, vel in afflictione spiritali ex tentatione demonum, parte tertia, columna 488.f

Oratio cuiuslibet verè penitentis, & deuotè veniam postulantis, parte 3.col.798.f

Oratio iusti in persecutione, contra quem etiam ab ingratīs fabricantur machinationes dolose, petentis deuotè ab istis liberari, parte 3.col.832.f

Oratio cuiuslibet innocens in periculo mortis positi pro sua euasione deprecantis, parte 3.col.833.c

Oratio cuiuslibet peccatoris verè penitentis, & peccata sua coram Deo pro sua humilatione petentis, & veniæ postulatione, parte 3.col.833.c

Oratio cuiuslibet fidelis qui positi in mortis periculo orat Deū deuotè pro sua liberatione, & Deo exauditus, agit gratias Deo tanquam gratus, parte 3.col.833.f

Oratio Ecclesiæ pro populo Catholico, quæ aliquando per demones detinetur in captivitate peccati, parte 3.col.987.a

Oratio Ecclesiæ contra infideles & hostes visibiles: sancta loca destruentes & prophantes, parte 3.col.1040.f. & 1041.c

Oratio Ecclesiæ contra hostes invisibiles, parte 3.col.1047.c

Oratio Ecclesiæ contra hostes fidelium, petētis deuotè vindictam exemplo malorum antiquorum à Deo iuste punitorum, parte tertia, columna 1076.f

Oratio cuiuslibet fidelis in afflictione spiritus per demonem excitata, vel corporis per hominem malum, qui est demonis instrumentum, parte 3.col.1093.c

Oratio peccatoris pro sua liberatione de seruitute diabolica, parte 3.col.1135.c

Oratio cuiuslibet fidelis orantis pro sua & aliorum salute, parte tertia, columna 1135.c

Oratio cuiuslibet fidelis, qui ut oratio sua sit exaudibilis, recolit beneficia humano generi præstata, parte 3.col.1144.e

Oratio fidelis relapsi tamen per peccatum in seruitutem demonis, in qua petit iterum liberali, parte 3.col.1419.c

Oratio pro bono statu populi, de peccato per penitentiam reuerſi, parte 3.col.1243.c

Oratio sanctorum pro liberatione fidelium ab Antichristi persecutione, parte 3.col.1436.f

Oratio viri ad peccata lingue proni, petentis ab hoc diuinitus liberari, parte 3.col.1529.c

Oratio propinquantis ad mortem, parte 3.col.1535.c

Oratio fidelis in magna afflictione existentis, explicantis coram Deo anxietatem animi sui, petendo deuotè ab ea diuinitus liberari, parte 3.col.1540.f

Oratio boni Prælati persecutionem patientis ab aliquo filio suo spiritali, parte 3.col.1541.c

Oratio Ecclesiæ persecutionem Iudeorum in Ecclesia primitiua sustinentis, parte 3.col.821.c

Oratio pro liberatione Christianorum à persecutione facta frequenter tempore Iudeorum & Imperatorum Romanorum, parte 3.col.1457.c

Oratio Iudei traditoris, quando ita orare potuit, ut fieret in peccatum, quæri potest, parte 3.col.1280.e

Oratio quæ non fit per Christum, non solum non delet peccatum, sed fit in peccatum, parte 3.col.1280.e

Oratio purè directæ de corde fidelis, tanquam de ara sancta incensum surgit, parte 3.col.1529.a.b

Oratio fortissima Christiani hominis armatura, parte secunda, columna 1206.d

Oratio bona quæ, parte 2.col.1580.e

Oratio & Eleemosyna pro defunctis habet aliquid consolationis, parte 4.col.334.e

Oratio est quoddam tributum spirituale, quod offert anima Deo de visceribus suis, parte 5.col.125.c

Oratio debet esse secreta, intentæ, perseverans, & continua, cum reuerentia, & deuotæ, parte quarta, columna 1569.c. Item, parte 1.col.1308.f

Oratio virtutis pondus non habet, quam perseverantia non tenet, parte 1.col.1345.a

Oratio deuotæ significatur, per fenestram, & quare, parte 1.col.144.f

Oratio coram Deo est & odor suauitatis, quicquid amor Dei agitur, parte 3.col.2220.a

Oratio est duplex, scilicet publica & priuata. Publica quæ fit à ministris Ecclesiæ. Priuata, & talis debet fieri in secreto, duplici de causa, parte 5.col.125.c

Oratio est quæ facit peccatum. Qui enim de diuitiis vel honoribus seculi, aut certe de inimici morte sollicitus obsecrat, ipse in infimis iacens, viles ad Deum preces mittit, parte secunda, columna 731.b.c

Oratio est maximum remedium in tribulationibus, parte quarta, columna 268.f

Oratio quia multis cogitationibus quatitur, etsi auditur, repellitur, parte 3.col.125.c

Oratio est exaudibilis tribus concurrentibus, & enumerantur, parte 5.col.146.f

Oratio est expressio desiderij, parte 6.col.100.f

Oratio est desiderium bonum, & si continuum est desiderium, continua est oratio, parte 6.col.661.c

Oratio Christi fuit perfectæ, humilis deuotæ, rectæ, & charitatiua, parte 5.col.432.f

Oratio omnis Christi procedens ex voluntate deliberatiua, fuit exaudita, parte 3.col.714.f

Oratio Dominica exprimit quicquid decet hominem petere à Deo & quicquid decet Deum dare homini, & ordinatissime hoc describitur, parte 5.col.125.c

Oratio Christi in orto ostenditur perfectæ quintuplici causa, parte 5.col.432.f

Oratio quid est, parte 5.col.128.f

Oratio debet fieri in principio predicationis ad impetrandum gratiam Dei, non solum à predicante, sed etiam à toto populo, parte 2.col.262.d. Item, parte 1.col.283.f

Oratio generalis quæ & qualis sit, parte 5.col.296.d

Oratio & obsecratio, communiter, pro se vel aliis de quibuslibet, Petitio de rebus nominatim necessariis, parte 6.col.693.c

Oratio est communior inter omnes actus latræ, & ideo quod dicitur de ipsa intelligitur etiam de aliis latræ actibus, parte quinta, columna 125.c

Oratio est illud per quod homo consequitur gratiam, & gloriam ex diuina ordinatione, parte 5.col.128.f

Oratio est eleuatio mentis in Deum, quod melius fit cum homo sequestratus est ab aliis, parte 5.col.432.f

Oratio

Oratio est explicatio propria voluntatis apud Deum, ut eam impleat, parte 5.col.847.c

Oratio Moysi coram Domino eo transeunte, in nube gloriosa eū representante, quæ fuerit, parte 1.col.861.a

Oratio Aaron ut magis esset exaudibilis, commemorat iuramentum Dei factum Abraham, & testamentum in monte Sinai datum, parte 3.col.297.c

Oratio Danielis fuit cum magno tractu temporis & meditationis & talis oratio est Deo acceptabilis, parte 4.col.1608.e

Orationis clamor est propter impletionem desiderij clamantis, parte 4.col.1524.f

Orationis domum primo intremus, cum ad loca in quibus talis sit diuertimus, parte 5.col.508.f

Orationis vis & efficacia, parte 2.col.1166.d

Orationis deuotæ quatuor sunt conditiones, scilicet vera humilitas salubris postulatio, mentis attentio, & debita continuatio, & per quid significantur, parte 1.col.813.c

Orationis efficaciam duo maxime faciunt, scilicet instantia & humilitas, parte 5.col.935.c

Orationis vera virtus est celsitudo charitatis, parte quarta, columna 691.a.b

Orationis conditiones & orantis, ut sic accepta coram Deo, parte 5.col.312.e.f

Orationis partes quot & quæ sunt, parte 6.col.607.c

Orationis tempore ne sabbatum nostrum inquietent, inutiles de corde nostro & ineptas phantasias excludamus, parte secunda, columna 1410.e

Orationis tempore homines modum imponant cogitationibus, & à transeuntium rerum curis abſtineant. Nec tamē aliis temporalibus ubi oportunitas dictauerit, ab his quæ ad victum & vestitum pertinent, prorsus intuitum auertat, sed congruo moderamine dispenſent, parte 2.col.1280.e

Orationis feruor & eius prolixitas inducant obliuionem potius & cibi, parte 2.col.1511.c

Orationis in sacrificio ingerunt se importune cogitationes, rapere vel violare cupientes, sed manu sanctæ discretionis debemus custodire, parte 1.col.211.a

Orationi & hospitalitati vel aliis virtutibus ex fragilitate carnis, non semper insistere possumus, aliter est de charitate, parte 6.col.1337.a.b

Orationem facere debemus contra tria vicia in prosperis, & contra tria vicia in aduersis, parte 3.col.468.d

Orationem debet comitari sancta operatio, parte 3.col.1365.c

in Oratione possunt verba multiplicari duplici de causa, parte 5.col.128.f

Orationes iuuat plurimum, sed cum & nos aliquid boni agimus, parte 4.col.691.b

Orationes deuotæ quæ sunt in Ecclesia, per quid significantur, quibus etiam cantus addendus aliquando, & melodia, & quare, parte 2.col.833.c

Orationes deuotæ ad Deum in promotione alicuius ad dignitatem, debent premitteri, exemplo Christi quando elegit duodecim Apostolos, parte 5.col.782.d.f

Orationes sanctorum, per diuersas vasorum species significantur, parte 2.col.1280.e

Orationes fidelium significat incensum, quod ex quatuor odoratissimis generibus in maximam subtilitatem comminutis componitur, & quare, parte 1.col.822.e

Orationes iustorum quomodo & quare, coram vel ante Dominum offerre dicuntur Angelis, quasi ad aliquid manifestandum cum omnia sint nuda & aperta oculis Dei, parte 2.col.1542.f

Item, parte 6.col.601.b

Orationes Ecclesiæ non solum sunt exaudibiles per virtutem passionis Christi & crucis, sed per meritum beatæ Mariæ virginis, parte 3.col.1881.a.b

Orationes & sacrificia ad hoc fiebant in monte Sion, ut exaudirentur in cœlo, parte 3.col.467.c

Orationibus ne audiantur à Domino, duo sunt quæ obſistunt, in-correctus, scilicet & permanens error, & cor impenitens, parte 4.col.640.d

Orbis dicitur immobilis fundatus, & intelligitur hoc dupliciter, parte secunda, columna 859.c.960.f

Orbis uniuersus per tabernaculum veteris Testamenti designabatur, & quomodo, parte 1.col.767.c

Orbis quodammodo duplicatur secundum diuersitatem status ita quod dicitur orbis præſens, secundum statum qui currit vsque ad iudicium. Dicitur autem orbis futurus, secundum statum qui erit post iudicium, parte 6.col.811.c

Orbis secundum statum præſentem, subiectus est quodammodo ipsis angelis & quare: sed orbis futurus non erit angelis subiectus, & quare, & quomodo, parte 6.col.811.c

Orbis totus per ornamenta summi sacerdotis figurabatur & hoc quomodo, parte 1.col.798.f.799.c

Orbis uniuersus iussus est describi per Augustum, & quare, parte quinta, columna 621.c

Orbem portare dicuntur potestates Gentium vel angelicæ virtutes, parte 3.col.125.b

Ordo librorum Moysi, parte 1.col.904.e

Ordo angelorum cœlestium, parte 4.col.1151.a

Ordo triplex debet esse in homine, parte 5.col.1136.d

Ordo dilectionis quis & qualiter habendus & seruandus est, parte 6.col.649.e

Ordo non temporis sed dignitatis erit in resurrectione generali, parte 6.col.335.c

Ordo nullus in inferno, non quod Deus non ordinet tormenta secundum meritum singulorum, quia etsi vna gehenna non omnes vno modo sentiant, parte 3.col.138.e

Ordo naturæ est procedere ab imperfecto ad perfectum in natura humana, parte 6.col.343.c

Ordo secundum prius & posterius, licet non sit in actu cogitandi diuino, cum sit vnus & simplicissimus, tamen in effectibus ab eo præcognitis est ordo temporis & dignitatis, parte secunda, columna 1495.c

Ordo fidei non est in annis, parte 5.col.1084.f

Ordo legis & Euangelij triplex, scilicet, temporis, dignitatis, & virtutis, parte 6.col.789.a.b.c

Ordinis ignorantia conturbat negotiorum naturam formamque meritum, parte 3.col.1355.b

Ordinem cœli nosse quid est, parte 3.col.361.b

Ordinem seruare in omnibus decentissimum est, parte tertia, columna 2138.f

Ordinem suum quisque agnoscat, & quid sit dignum suo ordine intelligat, & ita libet actus & sermones, incessum quoque & habitum, ut ordinis sui professioni conueniat, parte prima, columna 1178.f

Ordinem seruare quid sit, & quod omnis homo debet incedere secundum ordinem suum, sacerdos, diaconus, virgo, & quicunque in professione religione videntur, parte prima, Ibidem.

Ordines quatuor erunt in iudicio finali, parte 3.col.435.b

Ordines sacerdotales noui Testamenti, & per sacerdotes & ministros veteri Testamenti quomodo figurabantur, parte secunda, columna 1110.f

Ordines fratrum predicatorum & Minorum ad idem opus sunt ordinati quomodo in Apocalypsi præfigurati dicuntur, secundum aliquos, parte 6.col.1671.c

Ordines tres sunt in utroque testamento predicatorum continentium, & coniugatorum, parte 4.col.1384.f

Ordinibus distinctis Angelorum congruunt distincte, conuersationes hominum, & in eorum sortem per conuersationis similitudinem ascendunt, parte 1.col.1766.d.e

Ordinans nos Deus, iuxta merita disponit & terminum vitæ, parte 3.col.233.c

Ordinandi in Ecclesia primo debent lauare aqua contritionis ad ablationem præcedentium peccatorum, & aquis deuotionis ad desiderium supernorum, parte 1.col.801.c

Ordinatio diuina de aliquo futuro accipitur dupliciter. Vno modo prout est in diuina præſcientia, & sic est immutabilis. Alio modo secundum dispositionem in secundarum causarum, & talis est mutabilis, parte 2.col.192.f

Oratio populi ut bona sit, requiritur diuisio possessionum inter se, parte 1. columna 1377.e
Oratio Dei de morte singulorum dicitur testamentum inferorum: quia iusti ante Christi passionem descendebant ad limbum, parte 3. columna 206.f
Oratio bona populi triplex est. Prima viri ad proximum, secunda populi ad principem & tertiam utrorumque ad Deum, parte 1. col. 1377.e. & col. 1384. & col. 1390.f
Orationis diuine effectum impedire volentes homines per astutias suas, preter intentionem suam promouent cum & de hoc exemplum, parte prima, columna 388.b.c. & col. 394.a & columna 473.e
ex Ordinatione diuina oportet homines agere, ut effectus à Deo instituti impleantur, & c. Ut quomodo accipitur casualiter vel consecutiuè, par. 1. col. 577.c. 578.f
Ordinationem diuinam non possunt impedire scientia speculatiua & practica, sed magis promouent prater intentionem, parte tertia, columna 1698.f
Oreb interpretatur foramen in quo coluber ingreditur, parte secunda, columna 208.e
Organum est generale nomen omnium uasorum musicorum, licet usu dicatur organum quod inflatis folliis ponat, parte tertia, columna 1591.a.b
Orientales populi antiquitus in tabernaculis habitabant, parte tertia, columna 118.f
Originalis iustitia, in iustitia originalis
Originale peccatum, in peccatum originale.
Originale peccatum omnes ex Adam descendentes, preter Christum & matrem eius incurrerunt, cuius pena est mors, parte sexta, columna 62.f
Origenes ab hereticis seductus est, quem post Apostolos Ecclesie magistrum fuisse quamdiu recte sapuit, qui negauerit, errat, parte tertia, columna 1636.d.e. Item, parte prima, columna 1383.d. Sapius replicat hoc verbum. Ita videtur nobis Christus Dominus meus facturus.
Origenes error de liberatione hominum malorum damnatorum & demonum, par. quinta, columna 419.a. & columna 214.d
Item parte sexta, columna 868.d.e. Item, par. quarta, columna 234.e. Alij errores ponuntur & columna 737.a.b. & sequent. Item, par. 3. col. 1610.f
Origo peccati est duplex scilicet leuitas cordis, & loquacitas oris, parte tertia, columna 2064.f
Orion est quedam constellatio, & c. parte tertia, columna 124.d
Item, parte quarta, columna 1869.c
Ornamenta uera matronarum (ut Pythagoras scribit) est pudicitia, non vestes, parte 6. col. 1326.d
Ornamenta summi sacerdotis erant decem, quorum quatuor inferioribus sacerdotibus communicabantur, par. 1. col. 781.b.c
Ornamenta summi sacerdotis que & qualia, & cuius forme siue dispositionis, parte 1. columna 782.f
Ornamenta rubra super arma Chaldei contra Assyrios descrebant, ne si aliquis eorum vulneraretur, ex apparentia sanguinis alij terrentur, parte 4. columna 2028.f
Ornamentis naturalibus quisque debet esse contentus, ne creatorem videatur accusare, tanquam impotentem opus suum perficere, parte 1. columna 1073.a
Ornatus in vestibus si mulieribus coniugatis moderatur, quanto magis virginibus id uetitiuè intelligitur, parte sexta, columna 1325.b
Orpha interpretatur ceruix eius, par. 2. col. 827.a
Orpheus Deum in circumscriptionem significare uoluit quod uniuersum completatur, par. 2. col. 1429.b
Orthometra & coturnix, an, & quomodo differant, parte prima, columna 641.b.c
Ortus signorum & constellatio que monstrant aliqua futura, ut sterilitatem terra futuram vel fertilitatem, & huiusmodi, dicuntur monstra à monstrando, par. 3. col. 1921.c
Ortus solis est duplex. Unus quando apparet primo lux eius, scilicet, aurora. Alius, quando apparet Sol super terram, parte quinta, columna 997.c

Ortus diuinitatis Christi, ante & post non habet, ortus uero humanitatis habet, parte 3. col. 357.c
Os tuum ne prauum loquatur aliquid, & hoc fit duobus modis. Tunc labia ne detractionibus assuecant custodias: Et alios quoque quos huic uicio subditos nos, ne se corrumpant, fugias, parte 3. columna 1622.d.e
Os eorum qui uerba Dei loquuntur, Deus aperit. Eorum qui loquuntur mendacium, falsum testimonium, scurrilates, turpitudines, susurronum quoque & detractorum, & eorum qui ociosa loquuntur, diabolus aperit os, parte 1. col. 520.e.f
quod procedit de Ore, inquinat: non de ore carnis, sed cordis. Non enim si nominas furta & alia mala immundus es: sed dum cogitas, et si silas, parte 3. col. 1446.e
Os si Deus non replet, non ardet desiderium, par. 3. col. 948.e
Os floret cum precibus atque psalmodiis, hymnisque in laudibus Dei confertis digne resonat, par. 4. col. 2414.f
Os altissimi dicitur potentia generatiua patris, que producit uerbum, sicut ore producit uerbum sensibile. Nunc intelligibilia signantur per similitudines sensibilibus, parte tertia, columna 209.e.f
Ossa Sanctorum martyrum seu confessorum & huiusmodi, portantur cum magna ueneratione ad Ecclesiam. Apud antiquos uete. Test. aliter tangens enim morticinum, pollutus censetur, & c. & unde hac mutatio, parte 3. col. 1014.d.e
Ossa in quibus consistit robur corporis notant uirtutes in quibus consistit robur mentis, parte 3. col. 666.e
Osanna quid significat, parte 5. col. 345.a
Osculum suscipit Dominus non ut doceat nos simulare, sed ne pro ditionem uideatur fugere, par. 5. col. 635.b
Osculum multiplex est, par. 6. col. 190.f. 464.e
Osculum pacis & amoris signum est, parte tertia, columna 1710.e
Item, parte prima, columna 361.c
Consuetudinis fuit, maxime in illa simplicitate antiquorum, ut propinqui propinquos oscularentur, & hodie fit in multis locis, parte 1. columna 337.a.b
Osculum notat signum unitatis, & inde est consuetudo in Ecclesia dare pacem vel osculum pacis, par. 6. col. 464.e
Osculo famulo impertit gratiam Sauli, par. 2. col. 376.a
Osculo tradunt Iesum sacerdotes & clerici, & proditores accedunt ad mensam Domini, qui eisdem labijs deosculantur filium virginis, quibus deosculati sunt filiam meretricis, parte quinta, columna 601.c. & col. 435.c
Oscula alia sunt bona & salutaria alia uia interitus que ex ore proficiunt, par. 2. col. 454.d.e
Osee quomodo interpretatur. Item ortus eius, & de qua tribu, ubi sepultus, & de quibus prophetauit, par. 4. col. 1691.b
Osee Propheta materia triplex est, alia secundum historiam, alia secundum tropologiam alia secundum allegoriam, parte quarta, columna. Ibidem.a
Osee Prophetam cur Dominus iusserit, vel cur Propheta iussus accipere fornicariam, paruerit, mirum uidetur, par. 4. Ibidem.
Ostenso facta est Ezechiel, consimilis uisioni Ieremie, & potissimum quantum ab sacerdote, par. 4. col. 1161.c
Ostium fiet fortasse unicuique anima in singulis mansionibus, qui ait. Ego sum ostium, & c. ut per ipsum intrat & exeat, & pascua inueniat, usquequo ad ipsum perueniat patrem, parte prima, columna 1419.a
Ostia cubiculi claudimus cum illicita de sideria coercemus, parte quarta, columna 248.d
Ostia quomodo David & Samuel constituerunt, parte quinta, columna 1055.c
Oth syllaba ubi legitur in Hebreo numeri pluralis est in feminino genere, par. 4. col. 1711.a
Ouis mactanda ad septentrionem, docet Christum egressurum ex oppido Ierusalem, & extra eum urbem ascendam, donec signetur & mactetur in Ierusalem, par. 1. col. 814.e
Ouis Ioseph quare dicta est sic secundum Hebreos, parte 3. columna 1050.f. Item, par. 1. col. 609.c. Et est fictitium.
Oues in Aegypto secundum Hieronymum bis in anno pariunt, parte 1. columna 343.c

Oues

Oues quando tondabantur antiquitus mos erat, quod magna conuiuia faciebant Domini ouium pastoribus, & quare, parte 2. col. 481.c. & col. 540.f. Item, parte 1. col. 389.f
Ouium & pastoris mutua cognitio, & huius ratio, parte quinta, columna 1185.c. & 1186.f
Ouium Italicarum & Mesopotamie eadem esse dicitur natura, parte 1. columna 343.b
Oua aspidum fregerunt, qui a duersarum potestatum semina tanquam in utero suo gerebant, par. 4. col. 478.d
Oua sonent ut ex eis pulli nascentur, par. 1. col. 1585.a.b.c
Oza percussus interit quod cum neque Leuita esset arcum tetigit, parte 2. col. 545.c. & 546.d.e.f
Oza quare repentina morte percussus est à Domino, parte secunda, columna 545.c. & columna 1077.b
Zacharias fuit primo iustus, & rectum fecit in conspectu Domine, unde & hostes uicit, multos Prophetas in imperio suo: sed postquam Zacharias cognomento intelligens, obiit, lepra in fronte percussus est, & quare, parte 2. col. 1228.e.f
Ozias cum in toto corpore fuerit lepra percussus, quare magis fit mentio de fronte, parte 2. Ibidem.
Ozias trinomius fuit, dictus enim fuerat Ozias & Zacharias & Azarias, parte 2. col. 1227.c. & col. 1228.e.f

P

P A B V L V M animalibus prebere, & ea adquare, & similia, licite potuerunt fieri in die sabbati, & c. parte 4. col. 712.f
Pacis, ci. cem. ce. in Pax.
Pacisci sunt qui omnes motus animi componunt, & rationi subiacent, parte 5. columna 98.f
Pactum quid est & unde dicitur, par. 3. col. 1405.a
Pacti alicuius stabilitas designatur nomine pacti salis, parte prima, columna 1295.c
Padagogi cura sapientia & potestas, parte 4. col. 141.b
Paganus si conuerterit se ad primam causam, cuius per seipsum potest habere aliquam noticiam, rogando ut dirigat eum ad salutem suam, & caneat à peccatis, Deus reuelabit sibi de fide Catholica quantum necessarium est ad salutem, vel mittet sibi doctorem, parte 6. col. 1093.c
Pagani, quicquid eos delecebat, Deos appellare non timuerunt, parte 6. columna 1352.d
Pagani principatum habentes & Ecclesiam Dei grauissimis infestantes persecutionibus, significantur per Lyssiam Iudeorum hostem sauisimum, parte 4. col. 2531.c
Pagani puerorum capita demonibus student offerre, & in honore demonum circinnos nutrire & fouere, parte 1. col. 1073.a.b
Palatium caeleste nullus ingredi potest indutus sacco mortalitatis humane, parte 2. columna 1633.c
Palatia mollium debet declinare rigida uita & predicatio que frequentant mollibus induti adulantes, parte 5. columna 206.e. & columna 800.e.f
Palestina est montuosa, Aegyptus plana & depressa, parte prima, columna 1658.e.f
Palestini ad morte condemnatos, ligato saxo ad collum precipitabant in mare, parte 5. col. 301.b.c
Palestinorum mos in teclis formandis, parte 5. columna 196.e.f
Item, parte 4. col. 2080.f. Item, par. 2. col. 718.f. & col. 137.b.c. Item, parte 1. col. 1588.d
Palestini mos erat in festis caput ungere, parte 5. col. 134.f
Pallore abstinentie qui insciuntur ad humanos oculos, ut gloria capiant ab hominibus, una passa uescuntur, parte prima, columna 1197.b
Palma nomine significatur victoria, eo quod victores in praliis ramus palme in capita & manibus ornabantur, parte prima, columna 1613.b.c
Palme arboris que proprietas, & eiusdem mortalitas, parte tertia, columna 278.e
Palmo qui aliquando metitur, summo conamine expansis digitis manum extendit, ut possit mensuram quam querit, plene & certe inuenire, parte 1. col. 789.a

Palpat quasi in tenebris qui quod tangit non uidet, p. 3. col. 156.d
Panis & aqua qua passus est Elias per manum Angeli quadraginta diebus & quadraginta noctibus presens seculum designatur, parte 2. col. 829.a
Panis hordeaceus significat leuem significauit leuem aliquam turbam sapere potentiorum superare, par. 2. col. 202.a
Panis benedictione factus est caro fructus simul & integer, parte 2. columna 459.b
Panis confectio ex simo quam narrat Ezechiel, ca. 5. duo significat, parte 4. col. 1118.f
Panis hordeaceus cibus est iumentorum maxime: rusticorumque ac seruorum, parte 5. col. 548.d.e
Panis & aque nomina in scriptura frequenter intelligitur cibus & potus generaliter, par. 3. col. 2124.f
Panis corporalis & spiritalis differentia, parte 5. col. 1125.c
Panis pollutus secundum aliquos dicebatur, eo quod erat de tritico per rapinam acquisito formatus, parte 4. col. 2181.c
Panis propositionis debebat per manus Sacerdotis pistari, formari, & decoqui: & si aliter fiebat, dicebatur pollutus secundum quosdam, par. 4. Ibidem.
Panis est Christus, non solum secundum uerbum quo uiuunt omnia sed etiam secundum carnem assumptam pro mundi uita, parte 5. columna 1130.f
Panis uerus dicitur Christus, datus de celo, uere & proprie dicto ratione Deitatis, & ratione humanitatis, par. 5. col. 1125.c
Panis nomen in scriptura intelligitur omnis cibus, parte prima, columna 285.f
Panem acquisitum in sudore laborantium qui aufert, quasi qui occidit proximum suum, parte 3. col. 2147.b
iunior fuit, & c. nec semen eius quare Panem, & c. de quo pane intelligatur, parte 3. col. 691.a. 692.d
Panem si dederis tristis pauperi, & panem, & meritum perdidisti, parte 3. columna 737.a.b
Panem afflictionis quem uocat Isaias, parte 4. col. 281.b
Panem propositionis quasi corpus Christi de uxoribus cubilibus co-surgentes edere non debebant, parte 2. col. 456.e
Panem calidi in die sabbati per duodecim tribus à Leuitis ponebatur in mensa propositionis, & in hoc signabatur quod sacerdotibus debebatur à populo victus, parte 4. col. 2219.b
Panem erant in triplici gradu apud Hebreos. Aliqui dicebantur panes propositionis, qui erant liciti sacerdotibus tantum, & Aliqui panes oblationis, qui offerrebantur in altari holocaustorum, illis utebantur Leuitae. Aliqui panes communes, quibus indifferenter poterant uti, & dicebantur panes laici, parte secunda, columna 455.c
Panem propositionis quare sic dicebantur: & cuius forma. Dicebantur etiam panes facierum, & quare, parte 1. col. 740.f
Panem azymi maxime debebant immolari in consecratione Sacerdotum, & quid hoc figurabat, parte 1. col. 300.f. Item, parte sexta, columna 233.c
Panem pro rege & nobilibus personis de farina delicatissima tritici & purgatissima fiebat, qua dicitur simila, p. 2. col. 699.c
Panem pluraliter dicere scriptura magis amat quam singulariter panem, par. 1. col. 633.b.c
Panem duodecim significat sacrum duodecim Apostolorum chorum, parte 1. columna 1116.d
Panem multiplicatio quomodo & unde facta est per Saluatorem nostrum, par. 5. col. 256.f. & col. 1123.c. Item, parte 2. col. 880.f. Item, par. 1. col. 84.f
Panem tardum corrumpitur per seipsum, quod fit putrefiendo quam corrumpatur à tineis, qua corrumpit ipsum aliquando etiam in nouitate sua, par. 4. col. 1739.c
Panis infamie pedes ac brachia constringuntur, ne huc atque illuc dissoluta libertate iactentur, par. 3. col. 352.d.e
Papa ubi est, ibi Roma, par. 3. col. 1436.f
Papa vel legatus uisitans unam prouinciam, potest recipere sumptus ab illa, par. 6. col. 437.c
Papilio est tentorium, à similitudine uolantis dictum, parte prima, columna 847.a. Interl.
Papyrus secularem scientiam designat, parte 4. col. 190.d

P

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Parabola est duplex, scilicet verbi & facti, parte quarta, columna 900. f. & col. 1203. b. c.
Parabola quid est, & unde dicitur, parte 5. columna 521. a. Item, parte 3. col. 1599. a. & 1818. f. & col. 1015. a. Item, parte prima, columna 1342. f.
Parabole non omnes à Salomone prolatae, repositae sunt in ista triplici collectione, parte 3. col. 1599. c.
Parabolarum libri prologus, non ab ipso Salomone, sed ab eo qui primam collectionem fecit, appositus videtur, parte tertia, columna 1590. f.
Parabolarum liber Salomonis nongentos, & quindecim continet versus in Hebraeo, parte 2. col. 700. d.
Parabolarum liber à quo editus, à quibus collectus, & in unum librum redactus, & quot collectiones habuit, parte 3. columna 1599. b. Item, parte 5. col. 715. c.
Parabolas ponit Dominus, secundum similitudinem, vel per similitudinem, parte 5. col. 935. a. b.
Paradisus dicitur tertium cælum. Item praesens Ecclesia. Iterum locus in quo Adam corporaliter vixit, par. 6. col. 446. f.
Paradisus est terra hominis, in qua innocens permansisset: sed per culpam ad vndas mutabilitatis venit, parte 3. col. 131. c.
Paradisus est locus amoenissimus, fructuosus arboribus magnis, & magno fonte secundus, parte 1. col. 67. a. & col. 197. a.
Paradisus gaudia per cibum amissimus, par. 4. col. 473. b.
de Paradiso tres generales sententiae sunt. Una eorum qui corporaliter tantum intelligi volunt. Alia, eorum qui spiritualiter tantum. Tertia eorum qui utroq. modo, parte 1. col. 67. a.
Paradisum possumus conicere in Oriente situm, ubicunque autem sit, scimus eum terrenum esse, & interiecto oceano, & montibus oppositis, remotissimum à nostro orbe, parte 1. columna 67. a. b. Et locus remotus est à cognitione hominum, col. 71. a. 36. c. f. & columna 87. c.
Paralipomen libri scripti sunt post captivitatem, parte secunda, columna 1053. a.
Paralipomenon tantum de regibus Iudae agit, sed in libris regum agit de viroque regno, id est Iudae & Israel, 1009. a. b.
Paralipomenon quis scripserit ignoratur, unde inter Apocrypha debet computari, tamen inter agiographa computatur parte 2. columna 1009. a. b.
Paralipomenon convenientia cum libris regum, parte secunda, columna 1143. a.
Paralipomenon libri vocantur propterea quod multa in libris regum praeterita in illis continentur, parte 2. col. 1009. a. b.
in Paralipomenis die non offertur hostia corporis & sanguinis Christi, & quare, parte 4. col. 958. d.
Parascève Graece, preparatio Latine. Hoc nomine Iudaei inter Graecos morantes sextam sabbati appellabant, & quare, parte quinta, columna 651. b. c.
Parcendum licet sit communitati in multis casibus, non tamen in casu idololatriae vel haerese est parcendum, parte prima, columna 1539. c.
in Parentem qui delinquit aequè & qui in Deum punitur, parte prima columna 1583. a.
Parentes qui contumeliosa tractant panis ferre iubet lex, parte prima columna 1083. a.
Parentes an, quomodo, & quando sunt odiendi, parte tertia, columna 349. a.
Parentes aliquando in filiis monstruosis puniuntur ex divina iustitia, parte quinta, columna 1178. f.
Parentes filius, & filij parentibus, differenter tamen, tenentur providere sibi invicem, par. 5. col. 164. f.
Parentes quando & quando non religionis ingressum impedire possunt, parte 5. columna 164. f.
Parentes primi si non peccassent, non per mortem, sed per Dei virtutem in meliorem statum mutati fuissent, immò magis quam Enoch & Elias, qui in Adam mortui, & gestantes in carne propagine mortis translati sunt, ubi nec morbo nec senectute deficiunt, parte 1. col. 76. d.
Parentes primi non coherant in paradiso, quia formati à muliere modicum sifterunt in paradiso. Tum quia licet datum esset

praeceptum de multiplicatione in generali, expectabant tamen determinationem Dei in speciali, parte 1. col. 111. a. b.
Parentes monentur non minus gratias agere pro ortu sanctorum filiorum quam pro meritis, par. 5. col. 678. f.
Parentes sobolis suae curam gerere debent, & cum disciplina nutrire, & ne lascivia & voluptati frana relaxent, parte tertia, columna 1185. c.
Parentum iniuria, seu in parentes concussa, morte puniebatur in lege, parte 1. columna 1083. a.
Parentum honoratio necdum in reverentia sed in administratione necessariorum intelligitur. Et quomodo sacerdotes cupidini sua falsa doctrina hoc excluderent, parte 5. columna 162. f. Item, parte 1. columna 672. f.
Parentibus male affecto animo omnes cruciatus qui nunc sunt, quique futuri sunt minores infuso sunt, par. 1. col. 1083. a.
Parentibus non licet ingredi religionem, omnia cura filiorum omnino aliter de filiis, parte 5. col. 164. f.
Parietis nomine peccati duritia designatur, par. 4. col. 1169. a.
Parisijs & in pluribus ciuitatibus alijs hoc impletum videtur, quod filij stulti vendunt hereditatem paternam saltem in parte, & frequenter illis qui prudenter seruierunt patri, parte tertia, columna 1677. a.
Parisiensis universitatis Theologica facultas hunc modum tenet in deliberationibus, quod incipiunt ab illis qui sunt minores in magisterio, ne minores formident declinare à sententia maiorum, parte 1. columna 707. b. c.
Parisiense studium quomodo & per quem incepit, parte prima, columna 412. f.
Pars siue quantitas praeiutarum frumenti, vini & olei, &c. non fuit determinata per scripturam, sed per sapientes Hebraeorum fuit determinata triplici modo, &c. par. 1. col. 1561. c.
Pars Domini dicitur populus Israel quia fuit Deo specialiter dedicatus, par. 1. columna 1060. f.
Partes iustitiae sunt duae scilicet declinare à malo, & facere bonum sic sunt duae per oppositum partes iniustitiae scilicet de facere bonum & facere malum, par. 3. col. 1994. f.
Particeps erit sine dubio resurrectionis Christi, qui firma fide tangit mortem Christi, & spem suam veraciter in eo collocat, parte secunda, columna 725. c.
Participes unius simplicis essentiae, quomodo sint plures, quis explicet, participes qualiter erimus cum partes non sint apud Deum, parte 3. columna 1572. d.
Parvi possunt dici formosi & commensurati, non tamen pulchri, parte tertia, columna 742. f.
Paruipensio iniusta secundum estimationem paruipensio est causa, parte 3. columna 2118. f. Vide etiam in tram proprie causant, &c.
Parum distat utrum facinus committas, an admittas, parte prima, columna 252. b. Interl.
Parum non erit simpliciter & absolute in patria caelesti, sed respectu, in quantum unus maius premium habebit alio secundum diuersitatem personarum, par. 6. col. 423. c.
Parna si curare negligimus insensibiliter seducti, etiam maiora audenter perpetramus, par. 2. col. 1050. f.
Paritas & magnitudo distinguuntur secundum prosperitates & aduersitates huius vitae quibus per mortem sublati remanent homines aequales, par. 3. col. 58. d. e.
Paruulus si non voce, re tamen ipsa lac tantum requirit, parte prima, columna 1417. b. c.
Paruulus est in oculis suis, qui dum se considerat imparem alienis meritis pensat, par. 2. col. 1218. e. f.
Paruuli etiam interficiuntur in bello propter enormitatem criminis, parte 1. columna 1405. c.
Paruuli in diluuijs & in Sodoma an fuerunt participes peccatis parentum suorum, par. 1. col. 1607. b. c.
Paruuli sicut in patre peccatores, sic & prauaricatores, parte tertia, columna 1389. b.
Pascha celebrare tempore determinato ab Ecclesia tenentur omnes Catholici, & tunc debent recipere sacramentum eucharistiae aliter incurrunt mortale peccatum, p. 1. col. 1218. e. f.
Pascha

Index.

Pascha Iudaeorum dicitur transitus, similiter & Pascha Christianorum, & quare, par. 5. col. 1148. c.
Pascha quod Hebraice dicitur phase, non à passione, sed à transitu nominatur, parte quinta, columna 419. a. Item, parte sexta, columna 233. b. Item, par. 3. col. 1426. e.
Pascha proprie solus dies dicitur, quo agnus ad vesperam occidebatur. Sed indifferenter, & pascha pro diebus azymorum, & dies azymorum pro pascha accipiuntur, par. 5. columna 419. b. 623. a. & col. 969. a. b. & col. 1140. a.
Pasche dies quare institutus est, parte quarta, columna 2422. f. Item, parte 1. columna 1006. d. e.
Pascha celebratio prima, & aliae sequentes temporibus alijs, non sunt omnis formis conditionis omnibus, sicut nec celebrationes sacramentorum nouae legis sunt ubique uniformes, p. 1. col. 583. c.
agnus Paschalis cur tamdiu seruatus, par. 1. col. 586. e.
Paschalis festiuitatis celebratio filij Israel tempore determinatio praecipitur sub pena mortis, par. 1. col. 583. c.
Paschalis sollemnitas quae nobis aeterna beatitudinis lumen promittit, tunc maxime celebretur, cum Sol anno proficit incremento, parte 1. columna 1218. e. f.
Paschalis celebratio vel legis quomodo probandum sit quod praecceptum de illo non obliget sempiternaliter, par. 1. col. 609. c.
Paschale tempus tribus indicij in ve. Test. obseruatur. Quarta regula nobis à resurrectione Christi imposita, ibid. & c. seq. a. b.
Paschali festo ascendisse in Ierusalem legitur, Christus bis, parte quinta, columna 1064. d.
Paschali sollemnitate primam stolam & primum regnum, à quo in longinquam regionem discesimus, nos recepturos speramus, parte prima, columna 1218. f.
Paschalium ceremoniarum obseruantia sicut praecpta est ita etiam tempus quo pascha agi praecceptum est sacra mysteria recolet, par. 1. col. ibidem.
Passeres quos offerebat leprossus typum passionis salutaris continebant, par. 1. col. 1027. c.
Passeres abundant in terra promissionis, & ideo de ipsis fiebat oblatio pauperum, parte 5. col. 201. a.
Passerum sacrificium vel oblatio non erat communis, nisi in emundatione leproforum, & ideo alijs sacrificijs non connumerantur, parte 1. columna 210. f.
Passio & propassio quid sint, & quomodo differant, p. 5. col. 110. e.
Passio praesens & fortis peruertit iudicium rationis, sicut patet in continente, qui praesente passione indicat esse fornicandum, tamen extra passionem positus indicat contrarium, parte quinta, columna 1175. c.
Passio Christi incipit à sua paupertate, quam pati cepit ab hora natiuitatis, parte 3. columna 717. c.
Passio Christi est una, sed duo nobis impetrauit, expiationem, scilicet, à peccatis & sanctificationem, ut nos offerret Deo, parte 1. columna 1217. c.
Passio Christi ostendit distinctionem temporalium bonorum siue carnalium, & spiritualium atque aeternorum, & non est certior distinctio, in cuius morte claruit non transitoriam felicitatem pro magno munere sperandam & optandam, cum unigenito filio, quem tanta pati voluit, longe aliud Deus à se peti & expectari aperta distinctione declarauit, parte prima, columna 1278. b. c.
Passio Christi siue meritum incarnationis iustificauit patres veteris legis in quantum erat ab eis creditum & desideratum, parte sexta, columna 916. f.
Passionis dominicae tempus recte dicitur primus mensis, parte prima, columna 1106. d.
Passionis sua opus Christus fecit, ipse consummauit, parte prima, columna 932. e. Interl.
Passionis dominicae consummationem per cinerem intelligimus, parte 1. columna 769. c.
Passionem Christi deplorat Ieremias in Threnis multis versibus, parte 4. columna 1001. 1002. 1003. 1004.
Passionem Christi regimus id est, sacramento honoramus, eiusque mysterij rationem reddentes à Iudaeorum detractione operimus. Figura de Sem, & Iaphet, par. 1. col. 161. b.

Passiones & motus mentis redundant in corpus exterius, parte 3. columna 268. f. Item, par. 2. col. 1597. c.
Passiones odij & ira maxime apparent in facie & in oculis potissime, parte 3. columna 673. c.
Passiones amoris odij, vel timoris & huiusmodi successum mirabiliter immutant corpus, parte 2. col. 420. e.
Passiones irascibilis partis oriuntur ex passionibus concupiscibilis, & in ipsis terminantur, quia oriuntur ex amore & odio, terminantur in delectationem & tristitiam, par. 1. col. 1579. c.
Passiones diuersae in hominibus ex diuersis melodijs excitantur, parte 4. columna 1523. c.
Passiones & persecutiones differunt, sicut actio & passio, quia passiones sunt in corpore proprio: & persecutiones ab alio inferente, parte 6. columna 250. f.
Passiones quatuor principales, rationem multipliciter perturbantes, intelliguntur per quatuor tribulationes quas habuit Israel, parte 3. columna 515. c.
Passiones animi sunt quatuor, & quomodo distinguantur, & per quidem significantur, parte 4. col. 1965. b. & col. 2033. a.
Passiones dominicae mysteria celebrantes, non solum passionis: sed & resurrectionis debemus recordari, par. 5. col. 448. d.
Passiones huius temporis possunt dupliciter considerari, parte 6. columna 101. f.
Passiones arma dicimus, quia per ipsas ab aduersarijs liberamur, parte prima, col. 287. e. f.
Passiones siue affectiones, ut dolor & tristitia furor, obliuio, ira, penitudo, & cetera quomodo in Deo esse dicatur, parte quarta, columna 517. a. & col. 641. c. & col. 2014. c. Item, parte tertia, col. 287. a. & 1687. a. Item, parte 1. columna 50. b. Item, parte 6. 1733. b. Item, parte 2. col. 98. e. f.
Passiones an verius & tutius dicantur esse secundum similitudinem in Deo, vel de Deo, par. 1. col. 148. b. c.
Passiones Christi dupliciter dicuntur. Vno modo in se in corpore proprio. Alio modo in membris, parte 6. col. 611. c.
Passiones in Christo existentes quales fuerint, viciose, scilicet, vel virtuose, parte 5. col. 1029. c.
Passionati aliter iudicant quando sunt extra passionem quam passione detenti, par. 3. col. 179. c.
Passus quantum spacijs continet, & quot passus faciunt stadium, & quot stadia miliare, parte 1. columna 1443. a. b. Item, parte quarta, columna 1480. e.
Passorum dissimilitudo manet etiam in similitudine passionum, parte secunda, columna 498. c.
Pastor bonus praeligit in sua dioecesi manere in persecutione quam dimittere gregem in periculo spirituali, par. 3. col. 1796. e. f.
Pastor inutilis Ecclesiae dicitur idolum, parte 2. col. 263. b. c.
Pastor Ecclesiae debet suos subditos triplici pabulo fouere, scilicet, veritatis verbo, vitae bonae exemplo, & temporali subsidio, parte 5. columna 1238. c.
Pastor Ecclesiae an debeat fugere tempore persecutionis, an non. Vide in fugere utrum licitum sit, &c.
Pastor verus fuit Christus, cuius oves in passione dispersae sunt, parte quarta, col. 2164. c.
Pastor dum bonis discipulorum obedientiam moribus profecerit, & eorum laudabilia facta cernit, & agnorum velleribus dicitur vestiri, parte 3. col. 1721. b.
Pastor tam sedulo doctrinae instat, ut etiam quosdam penitentes ad officium docendi prouehat: & per illos sine dolo lac verbi paruulis sensu ministratur, parte 3. ibidem.
Pastores mali cum quae scientia tenent opere & doctrina perficere negligunt necesse est, ut plebem sibi commissam antiquus hostis cum suo exercitu obsidione circundet. Et hoc figura, parte 2. columna 871. c.
Pastoris boni sunt duo signa, parte 5. col. 1187. c.
Pastoris vita delinquit saepe pro malo gregis. Et de hoc figura, parte secunda, col. 1095. b. c.
à Pastore cum spirituale aliquid queritur ignominiosum est si tunc querat cum questionem debet enodare, parte prima, columna 732. e. f.
Pastores detestabantur ab Aegyptijs, quia percusserunt aliqua animalia

animalia quæ tanquam dii ab Aegyptiis colebantur. parte prima, columna 434.f.
Pastores pecorum dicuntur fuisse antiqui patres, non reges hominum. parte 1. columna 174.e
Pastores fuerunt aliqui populi Israel fere de omnibus tribus: Et exemplum de hoc. parte 2. col. 571.b.c
Pastores qui prepositi in Ecclesia Dei constituuntur ut oues Dei fidei, bonisque exemplis ad viriditatem celestis patrie adducant, significantur per Eleazar qui cognominabatur abaron. parte 4. columna 2232.e
Pastores in terra Iuda sibilando atrahunt gregem ouium, & ille sequitur. parte 5. columna 1187.e
Pastorum negligentia quomodo puniat Deus, parte 4. col. 1332.f
Pastorum verorum penuriam patimur propter peccata nostra, quare hodie & quotidie nobis est plorandum, quia dignum Deo sacrificium non reddimus. par. 4. col. 1334.a
Pastorum pia mens, quia non propriam gloriam, sed auctoris querit ab omnibus vult iunari quod facit. par. 1. col. 1239.c
Pastorum modus est cum virga numerare animalia egredientia de caulis ad pastum & similiter cum reuertuntur ad caulas parte prima, columna 1151.c
Pastoribus seipos patientibus non oues, quod loquatur Dominus, parte 4. columna 1331.b
Pastoribus ouium faciebant antiquitus Domini earundem magnam coniunium, & quare. par. 1. columna 360.b.c. Item, parte 2. columna 478.f. & col. 590.f
Pater sapiens in causa Dei filios non agnoscit, parte 1. col. 1583.b
Pater carnalis & spiritalis duplici differentia discernuntur, parte 6. columna 944.f
Pater carnalis filius peccantibus indulgentius quam seruis parcere consuevit. par. 6. col. 1312.e
Pater sape per nequam seruos emendat filios, cum illis panem, his preparat hereditatem. par. 3. col. 1331.b
Pater in filio manet quodammodo, & sic gaudet de bono filij sicut de suo proprio. par. 3. col. 1704.f. Item, par. 4. col. 2387.c
Pater in trinitate est vita, non nascendo filius est vita ex patre nascendo. par. 5. col. 1109.d
Pater spiritalis Deus, scilicet seruos obedientes, immo & hostes manum sibi dantes, sibi adoptat. par. 6. col. 1312.e
Pater in diuinis, quando dicitur pater Christi secundum diuinitatem, dicitur pater gloria, secundum humanitatem pater Domini nostri Iesu Christi, parte 4. col. 1450.e
Pater est in diuinis, quia in diuinis est filius, & per consequens pater quia dicuntur relativi ad invicem. par. 6. col. 539.c
Pater & filius sunt unum in natura, distinguuntur autem in proprietate relativa, parte 5. col. 1134.c. Item, parte 3. col. 2091.c
Pater operatur per filium sicut per artem, quia filius est ars omnipotentis Dei plena rationibus omnium. par. 6. col. 903.a
si quando non fuit filius, fuit pater sine veritate, sine via, sine vita. parte 3. 1327.a. Interl.
Patris voluntas perpetuo in manu saluatoris prospere succedit, parte 4. columna 147.b
Patris insensati, Domini, aut magistri est, obedientiam quæ ad se pertinet, subditos non docere, & eorum vitam ut operentur secundum legem non disponere. parte 1. col. 1150.d.e
Patris sui prauam actionem imitando ne quis diffamet, & ignominiam eius ne reuelet prohibemur. par. 1. col. 1626.e
Patris & filij personalis distinctio ostenditur. parte 5. col. 1019.a
Patris & filij consubstantialitas probatur. Ibidem.
Patris & filij coeternitas declaratur. Ibidem.
Patri filia, nec filius matri coniungi debet matrimonialiter, & est contra reuerentiam naturalem. parte 5. col. 315.c
Patri vel matri nullo modo contradicere debemus, dicant, faciat, quæ volunt. Quomodo possumus vicem gratia illis reddere, à quibus geniti sumus nutriti, eruditi, quibus auditoribus Deum agnouimus? parte 1. col. 1082.d.e
Patrem priores ne extra fidem & salutem trinitatis fuerunt, neque integre & perfecte, & quare. parte 2. col. 16.d.e
Patrem & matrem oportet diligentiam adhibere suis domesticis ne peccent. In his peccantibus, ipsi necessario polluuntur, parte

prima, columna 1087.c
Patres sancti humiles intelliguntur per conuales, parte tertia, columna 282.f
Patres duplices habemus. Una species est pessimorum patrum, Alia optimorum. par. 4. col. 670.d
Patres sancti orationibus nos iuuant, & exemplis hortantur & confirmant, & scripturis suis quæ ad memoriam reliquerunt, instruunt nos quomodo aduersus inimicas potestates pugnemus. parte 1. columna 1415.b
Patres vete. Testam. scripturis suis sensus profunditatem, & eloquiū venustatem inferebant. par. 2. col. 131.b
Patres Antiqui cum hereticis disceptabant magnis signis & virtutibus quàm verbis. Exemplum ponitur, &c. par. 6. col. 740.f
Patres vete. Testam. decedentes non statim admittiebantur ad gloriam, erant tamen admittendi suo tempore, scilicet amoto impedimento per Christum. par. 4. col. 149.b
Patres nolite prouocare filios ad indignationem, & quare, parte 6. columna 631.c. 632.f
Patres tenentur filios suos erudire per se, vel per alium, de his quæ sunt necessaria ad salutem. Et unde hoc trahitur, parte 1. col. 603.c. & col. 1497.c
Patrum sanctorum vita cognoscere nos facit quid in scriptura intelligere debeamus, quorum nobis actio aperit, quod in suis predicationibus pagina Testamenti dicit. par. 4. col. 1101.c
Patrum antiquorum vitas & sententias per scripturæ seriem in exemplum populi præbere, est virgas populeas ante oculos gregum ponere. parte 1. col. 341.c
Patrum veter. Testam. mendacia, an, & quomodo veniunt excusanda. Vide in Mendacium.
Patribus vete. Testam. ante legem Deus duo promisit, scilicet terra magnitudinem, & proles multitudinem. par. 1. col. 1461.a.b
Patibulum gehenne significatur per arborem in qua suspensus fuit Absalon. Tres lanceæ, tres panes significant, scilicet, panem ignis, panem vermis, & panem carentie visionis, parte 2. columna 621.c
Pati Christum pro dilectoribus seculi, facilius est, quàm dilectores seculi ad Christum conuerti. parte 5. col. 940.e
Pati se fidelis populus denunciatur, quod eos quos diligit, pati dolet, parte 3. columna 287.a
Patiens verè est qui & aduersis atteritur, & tamen à spei rectitudine non curuatur. parte 3. col. 160.e
Patientis perfecte modus est, panem insipientiam iniuste non retinere, sed aliquando addere. par. 3. col. 38.f
Patientes contra omnia aduersa in munimine virtutum inuicti perseverant. parte 1. columna 1662.d.e
Patientes debemus esse ad omnes, ad quos, quomodo, qualiter, & quando. parte 6. columna 660.f
Patientia sanctorum sape mitigat furorem persequentium, & mansuetudo humilium prostermit audaciam superbiorum, parte 4. columna 2344.d
Patientia tribus modis exercetur. Num à Deo flagellamur, à proximo persecutiones suscipimus, ab aduersario tentamur, parte 3. columna 1485.b
Patientia, humilitas, & probatio conficitur ex mortificationis spiritu, sicut ex pelle mortua fit utensile aliquod. p. 1. col. 1026.f
Patientia sanctorum, auro comparatur, & quare, par. 6. col. 130.a
Patientia proprie est fortitudo anime per quam equanimitè tolerat aduersa. parte 3. col. 1676.f
Patientia perfectior est quam defensio, etiam licita, parte quinta, columna 977.c
Patientia vera quæ est. parte 5. col. 965.a
Patientia Dei. parte 6. columna 29.c
Patientia copiosa quæ est, parte 6. Ibidem.b
nobile vincendi genus est Patientia: Vincit qui patitur, si vis vincere disce pati. parte 6. col. 372.f
Patientia virtus significatur per camelum, qui est animi assuetum oneribus, quæ est necessaria predicatoribus. parte prima, columna 185.d
Patientia Dei non preiudicat veritati par. 2. c. 1464.d
Patientia exercenda exemplum est nobis Deus, par. 2. col. 1464.e
Patientia

Patientia scutum, ad modum scuti militaris debet esse triangulum. parte 4. col. 862.f
Patientia virtute quantumcunque homo exercitatus sit per defectibilitatem liberi arbitrij potest ab ea cadere, parte quarta, columna 988.f
Per patientiam quod vincitur maius est quam vrbes expugnare, quia à se animus superatur, & seipsum sibi metipso subiicit, parte tertia, columna 1676.f
Patientiam sanctorum dolor urget in vocem, & dilati ut proficiant, timent ne deficiant. parte 3. col. 287.c
Patientiam assumere debemus, exemplo sanctorum, parte sexta, columna 1299. a.b
Patientiam nostram exercent si contumeliosa verba, si rerum damna si inferunt tormenta, non nocent. parte 6. col. 1327. b
Patientiam ut amplectemur, frequenter inuitamur: quis ipsa quodammodo est sustentamentum virtutum sicut fides est fundamentum earundem? parte 6. col. 1453. a.b
Paternitas duplex, una communis, alia specialis, parte sexta, columna 338.f
Patria celestis designatur per terram lacte & melle manantem, nam in ea impletur totum desiderium. parte 1. col. 1499.c
Patria in superiori quo modo, & penes quid inter ciues celestes distinctio accipitur. parte 2. col. 537.c
Patria celestis similitudinem haberi Deus voluit in nostro orbe, ad quam possidendam creati sumus, ut ad redeundum vicinos moneret exemplo. parte 1. col. 711.a.b
Patriam qui presentit per gratiam Christi in presentibus (ubi nescij vident) gerunt pensans iudicia Dei quibus affligitur, p. tertia, columna 80. a
Patriarcha Alexandrinus est in ciuitate magna quæ dicitur Alchayra fungens officio Patriarchatus, quem etiam honorat Soldanus, & permittit quod regit fideles. par. 6. c. 1603. a.b
Patriarche vocantur Christi, id est, vincti, scilicet vinctione gratiæ, vel quia de ipsis reges exierunt, & sacerdotes, qui per vinctiorem insituebantur. Et tales Patriarcha habuerunt spiritum prophetiæ, par. 2. col. 1084.e.f
Patriarche fuerunt quasi radices plebis Iudaicæ. par. 6. col. 154.f
Patriarche duodecim, fuerunt filij Iacob alio nomine dicti Israel. parte quarta, col. 2065.c
Patriarche, Prophetæ, Apostoli, doctrina, exemplo, & bene operando, Deo grata munera obtulerunt, & ad constructionem Ecclesiæ quicquid boni potuerunt lato animo contulerunt. Et significatur per Principes. par. 1. col. 1205.b.c
Patriarche quatuor magni sunt sepulti cum vxoribus in Hebræ, qui locus dicebatur antiquitus Cariat harbe. par. 5. col. 456.f. Item, parte 6. col. 1058.f
Patriarche habuerunt spiritum propheticum, ut patet de Abraham, parte secunda, col. 1084.e.f
Patriarcharum nomina tribus de causis inter sacrificia portabat Aaron semper in humeris, sicut & in pectore, & quare, parte 1. col. 787. a.b. & col. 789.c
Patriarcharum & Prophetarum est quedam familia hospitalis, cui præest Abraham. Est & alia castitatis, cui præest Ioseph: Est & mansuetudinis, cui præest Moyses. par. 1. col. 1125. a.b
in Patriarchis commendatur quod pecorum nutritores erant à puericia sua, & à parentibus suis, quia hæc est iusta seruitus, cum pecora homini seruiunt. parte 1. col. 435.c
Patriarchales Ecclesiæ quatuor intelliguntur per quatuor animalia. Et quæ sunt illa, parte 6. col. 1497.d
Paulina fuit pulcherrima scamina decepta per sacerdotem in phario Isidis tempore Tyberij Caesaris. Sed quomodo & quæ terribilis sententia secuta est, parte 1. col. 1076.e.f
Paulus an fuerit beatus propter lumen eleuans animam eius ad videndum in raptu diuinam essentiam, cum fuerit eiusdem rationis cum nomine eleuans animas beatorum. p. 5. col. 288.e.f
Paulus expresse legitur fuisse segregatus. parte 6. col. 29. c
Paulus quanto pro Christo durissimos labores tolerauit, tanto libentius Christus in illo requieuit, & tanto artius amplexus est, quanto ab illius amplexu nullo terrore auulsus est, parte prima, columna 1679. b

Paulus dicitur habuisse potestatem, ut dum aliquem à stulticia non posset amouere, diabolo traderet. parte 6. col. 231. a. b. 692.f
Paulus non crudeliter, sed amabiliter Sathana tradidit, sicut Moyses, sicut Helias, sicut Petrus. Ibidem.
Paulus aliqua dicens aliquando ad sui commendationem, quare hoc fecit. parte 6. col. 916.f
Paulus quod viderit diuinam essentiam, unde hoc ostendi possit ex verbis Apostoli, parte 6. col. 457.b
Paulus quare Euangelium suum cum aliis Apostolis confirmare & communicare voluit. par. 6. col. 473.c
Paulus quare, quomodo & qualiter reprehendit Petrum, parte 6. columna 479.c
Pauli consuetudo est ut verba duplicet vel triplicet, unum habentia intellectum. par. 6. col. 649.a
Paulus an scripserit Epistolam ad Hebræos, an altar. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum parte 4. columna 697. d. & columna 687.c. Vide etiam, parte quarta, columna 112.d
Paulus quando hoc nomen acquisiuit, relicto nomine Saulus, & quando electus ad magisterium gentium. parte sexta, col. 1125. a. & extensius. 1126. e. f. & 9. a. & 10. d
Paulus quo anno conuersus, & quo anno passus, parte 6. columna 1146. f. & col. 1242.e
Paulus cur infidelem infirmum sanauit, & infirmos fideles non sanauit. parte 6. col. 1242.e
Paulus predicator veritatis in no. Testam. signatus fuit mystice per Hieremiam, qui fuit magnus predicator in vete. Test. parte 4. columna 723.c
Paulus Apostolus significatur per Leonem quem Samson occurrentem lacerant. parte 2. col. 246.f
Paulus Apostolus qui fuit vas electionis sapientia Dei plenum, signatur per cyphum argenteum in sacco Benjamin positum, parte 1. col. 466. f. & col. 423.a
Paulus per Benjamin quem Rachel peperit, allegorice significatur. parte 1. col. 369. c. & col. 1680.f
Paulus figuratur per Benjamin tanquam lupus rapax, parte 1. columna 462.d
Paulus forte inuenietur fortior aliquibus Angelis, quia iudicabuntur forte aliqui cum Paulo, & conferentur laboribus & fructibus eius qui ex multitudine credentium veniunt, parte prima, columna 1293.c
Paulus an non videtur ut aries vel hircus holocaustum se obtulit, pro populo Israel cum diceret: Optabam anathema esse, &c. parte 1. columna 1392.e
Paulus Apostolus de Menandro Poeta sumpsit hoc: corruptum bonos mores colloquia mala. Et de Arato: In ipso viuimus, mouemur, & sumus, ipsius enim & genus sumus, &c. parte prima, columna 1580.e
Paulus magister gentium vniuerso mundo profuturus, ut inter magna Ecclesiæ mysteria predicaretur, dignum erat sicut Domini præcursor Prophetæ oraculo prædixit, parte prima, columna 1680.f
Paulus non minus fecit quàm alij Apostoli: Et hoc declaratur, parte 6. columna 436.f
Paulus Apostolus oriundus in ciuitate Tharsis Metropoli unde descenderant Cilices. par. 1. col. 57. b. Item, par. 6. col. 1214.f
Paulus an etiam predicauit in Hispanie partibus, habentur opiniones. parte 6. col. 185.b.c
Paulus anno quo passus est Christus, fuit conuersus circa finem annorum Imperij Tiberij Caesaris, &c. par. 6. col. 447.c
Paulus totondit caput ad modum Næareorum ad vitandum scandalum Iudeorum, sicut etiam voluit circumcidi Timotheum. parte 6. col. 1182.f
Paulus à patre suo habuit, quod fuit ciuis Romanus, licet inco-gnitum esse Iudei donec Christum predicans accusabatur apud Præsidentem. par. 6. col. 1222.f
Paulus Burgen. Episcopus Ecclesiæ suæ Præsidentem corripuit in electione quadam de annuatiōe, quod ante eum lectum erat scilicet quod incarnatio verbi diuini præcessit alutationem Angelicam. par. 5. col. 704.e.f

Paulus

Paulus Burgen assignans tempus durationis sectae Mahumetiae, dicit: Et hodie, scilicet, anno Domini 1431 iam transferunt ostingenti & quatuor fere anni, &c. par. 6. col. 93. c.
Paulus nullus verba scilicet Hebraea pro arbitrio exprimit, parte quarta, columna 134. d.
Paulus Hierosolymis carcere concluditur, par. 4. col. 52. d.
Paulus Apostolus inter omnes Epistoliarum scriptores, excellit singulariter in tribus, parte 6. col. 10. e. f.
Pauli Apostoli sapientia principaliter consistit in cognitione Domini nostri Iesu Christi pro redemptione humani generis passi, parte 6. columna 80. d. e.
Paulo laudatas ostendit penitas, par. 2. col. 1073. a. b.
Paulorum caro si sicata fuerit imputribilis permanere dicitur, parte 2. columna 776. d. e.
Paulore animus alienatur, sicut in excessu, parte 3. col. 339. b. c.
Pauper est multum, qui satius vel indolens, par. 3. col. 1646. f.
Pauper proximo suo odiosus est, & quare, parte 3. col. 1663. c.
nemo se contemnat Pauper in cella, diues in conscientia, securior dormit in terra quam auro diues in purpura, par. 6. col. 416. c.
Pauper maledicens homini non danti sibi elemosinam, quomodo sit exaudibilis a Deo, parte 3. col. 1995. c.
Pauper homo cum diuite vel potentiore, non debet se iungere, vel se nimis elongare, sed reuerenter & caute se habere, parte tertia, columna 2035. c.
Pauperem & insufficientem esse melius est nullig, ex dato placere quam aliquem ledere furto & fraude, par. 2. col. 1507. a.
Pauperes si qua reprehensibilia in se habere videntur, despiciere non debemus, & quare, parte 5. col. 921. a. b.
Pauperes & mediocres persona magis currunt ad sermones quam magna, parte 5. columna 546. f.
Pauperes ementes defraudabantur dupliciter apud Iudeos venduntur merces & sabbatum, parte 4. col. 1896. f.
Pauperes quinque modis euacuuntur a diuitibus cupidis, parte tertia, columna 2035. c.
Pauperum vita nullus infidiatur, diuites autem in nullo loco sunt securi, & in omni cibo & potu timent intoxicari, p. 5. col. 867. c.
Pauperibus qui bona sua tradidit, non tamen ipso tempore sit omnino perfectus, sed ex illa die incipit speculatio Dei, adducens eum ad omnes virtutes, par. 5. col. 321. c.
Paupertas est sapientie reparatrix, parte 3. col. 1775. c.
Paupertas est sapientie reparatrix, par. 3. columna 2166. f.
Paupertas spiritus voluntarie assumpta ad liberius sequendum Christum, illa est virtus excellens seu perfecta, par. 5. col. 95. c.
Paupertas voluntaria operatur instrumentaliter ad perfectionem sed non consistit essentialiter perfectio Christiana vite in paupertate voluntaria, parte 5. col. 1168. b.
Paupertas absoluta non dicit nisi carentiam diuitiarum, quod non est virtuosum, sed potest esse in malis hominibus, ut patet ad sensum, parte 5. columna 95. c.
Paupertati voluntaria magis attribuitur iudicialia potestas per modum assessoris, licet conueniat viris, perfectis ratione suae perfectionis, parte 5. columna 324. f.
Paupertati quamuis thesaurus in celo pollicetur, non inde sequitur quod sit maior virtus quam continentia vel obedientia, parte 5. columna 321. c.
Paupertatem ut frequenter comitatur impudentia & mendacium, sicut superbia diuitias, par. 4. col. 1283. a.
Paupertatem quare Christus praelegit, cum tamen diuitie sicut sunt impediunt a reprobis ita probis sunt adiumenta virtutis, parte 5. col. 164. c. f.
Pax quomodo a nobis incipit, & quomodo tunc ad alios deriuatur, ut pacem cum omnibus habeamus, par. 5. col. 98. e.
Pax perfecta est nullam velle vindictam, quam facit gratiam Evangelij que iubet non tantum nihil mali reddi, sed nec re-
sti, ut sustineatur, bonumque rependatur, parte 5. col. 115. b.
Pax duplex est, scilicet, in hoc saeculo, & in futuro: pax in hoc saeculo, est in qua mantes hostem vincimus, inuicem diligimus, & de occultis inuicem non iudicamus, &c. parte quinta, columna 1168. d.
Pax est summum bonum in vita ista, par. 4. col. 650. f. Item, parte

3. columna 618. f. & columna 1879. c.
Pax pax & non erat pax. Hoc Sacerdotes & Doctores dicit qui diuitibus & honoratis repromittunt prospera & elementem predicant Deum magis illos supplicio & Dei iracundia preparantes, par. 4. col. 63. d.
Pax est tranquillitas cordis, sed in homine triplex est ordo, scilicet ad Deum, ad seipsum, & ad proximum, p. 5. col. 1168. d.
Pax & tranquillitas post persecutionem magne delicta reputatur, parte tertia, col. 1879. c.
Pax communis frequenter impeditur & turbatur per litigia iniusta, parte 1. columna 1613. c.
Pax impeditur principaliter ex temeritate propria, & hoc fit tripliciter, &c. parte 3. col. 2018. f.
Pax tanta & securitas erit, ut dicunt Iudei tempore Christi sui quod lupi & agni, Leones & boues, serpentes & homines comorentur, parte quarta, columna 526. d.
Pax maxima erit post mortem Antichristi, & cultus diuinus augmentabitur, parte 4. col. 2172. f.
Pax mundi ad quid ordinatur, par. 5. col. 1168. d.
Pax fuit necessaria in diebus Salomonis, ut edificaret templum propter multitudinem operariorum & magnarum expensarum, parte 3. col. 2216. f.
Pax ante Christi natiuitatem in Iudea durauit per viginti annos & usque post eius mortem per quadraginta annos, p. 4. c. 41. c.
Pax per Angelos nuntiata in Christi natiuitate, que principaliter per Prophetas predicta fuit futura in aduentu Christi, erat pax interior bone voluntatis. Et pax temporalis que fuit in aduentu Christi, fuit figura huius pacis principaliter intentae, parte 5. columna 712. f.
Pax triplex. Interna quantum ad conscientiam, & fraterna quantum ad proximum, & pax superna, scilicet, in gloria, parte 3. columna 1658. f.
Pax duplex est, scilicet interna & fraterna, parte 4. col. 1484. f.
Pacis turbatiua quot & quae sunt, parte 3. col. 2018. f.
Pacis tempora prolixiora Hebraei habuerunt quam Salomonis tempore. Sub Aioth enim octoginta anni pacis fuerunt, parte secunda, columna 1087. c.
Paci qui hic studet, & terram cordis sui operibus pacis quasi semine te aspergit, iustum est ut habeat aeternam pacem quasi fructum huius seminis. Ibidem.
Pacem nemo habere nolit, parte 2. columna 1189. a.
Pacem internam tria faciunt, parte 4. col. 1486. d.
Pacem fraternam similiter faciunt tria, Ibidem.
Pacem veram non habet cum aliquo, nisi eum diligat, parte 6. columna 505. c.
Pacem facientibus, quasi iacentibus hoc semen, seminatur & preparatur in pace aeterna beatitudinis fructus, p. 1. c. 895. b. c.
in Pace urbium solet fieri, ut lasciuia atas iustis & choreis gaudia concelebrat, par. 4. col. 2225. b. Interl.
Peccamus vel ignorantia, vel infirmitate, vel studio. Et quod istorum grauius, parte 3. col. 322. f.
Peccant multi altitudine, multi necessitate, par. 6. col. 117. a.
Peccati spiritus, peccati cogitationibus. Non leui pronuntiatione doloris haec verba sunt relegenda, sed cum eadem grauitate qua dicta sunt a precante, par. 2. col. 1269. b. c.
Peccauerunt utique & in delicto nati sunt genitales heredes nimirum Ade: sed gratia gratis praeventi, sine peccato sunt constituti, qui erant de peccatorum semine propagati, p. 2. c. 1268. f.
Peccamus licet cogitando, loquendo, agendo, tamen cum prosperitate lenatur animus per haec tria effrenatus animus rapitur, parte 3. columna 60. d.
Peccaremus vix aut nunquam sit Dominum praesentem & omnia videntem, & vindicantem cogitaremus, par. 4. c. 1142. e. f.
Peccare in Deum quando dicitur, par. 1. col. 252. b. c.
Peccare Deo, & peccare in Deum, quomodo differunt, p. 1. c. 1651. c.
non Peccare solius Dei est, par. 1. col. 99.5. c.
oderunt Peccare mali formidine pene, oderunt Peccare boni virtutis amore, par. 1. col. 661. c.
Peccare ipsum nemo vult, sed propter aliud fit, quod vult qui peccat. Omnes enim qui scientes faciunt, quod non licet, vellent licere

licere usque adeo ipsum, peccare nemo appetit hoc ipsum sed propter illud quod ex eo consequitur, par. 1. col. 1269. a.
Peccauerunt utique & in delicto nati sunt genitales heredes nimirum Ade: sed gratia gratis praeventi, sine peccato sunt constituti, qui erant de peccatorum semine propagati, p. 2. c. 1268. f.
Peccans per simplicitatem, vel ignorantiam, & peccans per maliciam, magnam differentiam habent, par. 3. col. 2066. e.
Peccanti non omni iubemur dimittere, sed penitentiam agentis, parte 5. columna 926. e.
Peccante uno quomodo & quare ira super totum populum venit, parte 2. columna 49. d. e.
Peccantibus proprium est Deo tribuere velle unde accusantur, & quare hoc est, par. 1. col. 97. b.
Peccatur non eodem modo in virum & in Deum, & quare, parte 2. columna 213. a.
Peccatur cogitatione, actu, & verbis docendo, par. 3. col. 43. e.
Peccantes in proximum, in Deum peccamus, parte prima, columna 252. a. Interl.
Peccantes vel qui secularia curat, in imo sunt: qui Deo placere desiderant ad caelestia suspirent, omnes pompas mundi & illecebras, eternorum amore transcendunt, par. 2. col. 1280. e.
Peccator dum diuina gratia aspiratione tangitur intelligit quod cuncta que agit districti iudicis animaduersione puniantur, parte 3. columna 340. e. f.
Peccator duobus modis respicitur a Domino: dum aut a peccato conuertitur, aut a peccato punitur, par. 3. col. 383. b.
Peccator per Lazarum fatentem significatur, par. 5. col. 1206. e.
Peccator quilibet potest dici regulus diminutivum, par. 5. col. 1098. f.
Peccator penitens significatur per camelum, & quare, p. 3. col. 13. c.
Peccator qui aculeus peccatorum cruciatur, significatur per Tyrium civitatem destructam & iterum reedificatam, par. 4. c. 218. f.
Peccator mortuus per mortale peccatum dicitur defunctus qui effertur, parte 5. columna 794. f.
Peccator a pueritia male nutritus significatur per damoniacum, parte 5. columna 829. c.
Peccator significatur per hominem descendentem ab Ierusalem in Iericho, parte 5. col. 843. c.
Peccator fremere debet & turbari in se, quare & de quo, & Christi in eo, parte 5. col. 1205. b.
Peccator non est blanditiis dissolendus, sed asperis increpandus & redarguendus. Et de hoc figura, par. 1. col. 923. a.
Peccator misericordiam consequitur, ad Dei laudem inuitatur pro beneficio exitus de peccato, parte 3. col. 1316. f.
Peccator obliquatus est quasi quidam diabolus qui nullo timore a peccatorum actibus refrenatur, par. 3. col. 401. c. 402. f.
Peccator quilibet infectus per mortale peccatum significatur per Naaman, parte 2. col. 886. f.
Peccator aliquando coram hominibus videtur bonus, & tamen coram Domino est malus, & significatur per Sedechiam, parte 2. columna 997. c.
Peccator qui veraciter penitet & reuertitur de captivitate peccati: de eo moraliter potest exponi Psalmus, &c. par. 3. col. 991. c.
Peccator dicitur Leuiathan, serpens & etiam tortuosus, parte quarta, columna 249. c.
Peccator inuenitur cum iniquis eius proditur, par. 2. col. 844. e.
Peccatoris mala omnia numerat Deus & grauitatem peccatorum numerat, & tandem animam & corpus separat, p. 4. c. 1563. c.
Peccatoris penitentis typum tenet Iob qui iuxta magnitudinem Dei pensare debet quantitatem sui delicti, par. 3. col. 495. c.
Peccatoris natiuitas est per culpam. In qua natiuitate diabolus est pater, & concupiscentia per diabolum excitata est mater, dies huius natiuitatis est cui maledicitur, par. 4. col. 725. c. 726. f.
Peccatori si annus ascribitur ad penam propter unius diei peccatum, secundum rationem dierum quibus peccator totidem annorum numerus in suppliciis consumitur, videretur ne ipsa saecula aut etiam saecula saeculorum sufficere possint ad penas luendas, parte 1. columna 1263. a.
Peccatori obliquato in malis suis, licet consiteatur Deum verbis negat tamen factis, potest moraliter exponendo adaptari Psalmus. Dixit insipiens in corde, &c. parte 3. columna 818. f.

Peccatori omnis creatura hostis est, & iusto seruiunt omnia, parte secunda, columna 25. a.
Peccator tribus vicibus recipit Deus ad penitentiam, sed si quando recidit, non recipitur amplius, sed reservatur ad gehennam. Sic dicit, Ra. Sa. Sed erroneus est dictum suum, p. 3. c. 314. f. & 315. c.
Peccatorem aliquem vocari seniori & plenius dicitur, obsequia sibi inueneris, quia de peccatoribus dici non potest, par. 2. col. 91. a. b.
Peccatores effeminati ruunt de peccato in peccatum: sicut reti inuolutus: quando vult surgere iterum cadit, p. 3. c. 96. f.
Peccatores conuersi ad penitentiam quomodo caute nutriendi sunt ne scandalizentur, par. 5. col. 925. c.
Peccatores ex flamma nequitiae fumiferas actiones producant, & ipsa elatione deficiunt, par. 3. col. 905. a.
Peccatores quosdam retrahit Deus ad penitentiam ab Aquilone quando respectu suae clementiae dat spem veniae: quosdam ab occidente, scilicet prope mortem quosdam a meridie dans voluntatem satisfaciendi, quosdam ab Oriente quando ad deplorandum peccata iuuentutis inducit, par. 1. col. 1643. c.
Peccatores graues sunt, & ideo merguntur in profundum quasi plumbum. Sancti vero ambulant super aquas, & quare, parte 1. columna 621. a. b.
Peccatores fiunt serui diaboli, parte 4. col. 423. b.
Peccatores in peccatis suis perseuerantes Deus non redimit, parte 4. columna 434. e.
Peccatores Deus qui a diabolo captiui detinentur, ut ad se conuertantur vocat, parte 2. col. 595. a.
Peccatores mortuos vocat Isaias, parte 4. col. 244. e.
Peccatores, non solum non exauduntur cum supplicant, sed etiam Deum irritant in memoriam ei reducentes suam improbitatem, parte 2. columna 797. b.
Peccatores in penitendo conscientiam vernis semper mordet, parte 4. columna 537. b.
Peccatores sunt duplices, scilicet peccatores terra, & peccatores caeli. Peccat in caelum qui caeli incolae celum relinquit. Peccator terra est dum terrenis inuoluitur delictis, par. 3. col. 1309. e.
Peccatores obliquati secum trahunt alios quantum possunt ad tenebras peccati, sicut a contrario homines boni student secum trahere alios ad opera meriti, par. 4. col. 746. f.
Peccatores quantum possunt bonos destrunt: quia fetor verborum & operum eorum corrumpit, & est sicut sepulchrum, parte 6. columna 47. a. Interl.
Peccatores reuertentes Deus aliquando magis diligit quam remanentes in iustitia, quare & quibus rationibus, par. 5. c. 304. f.
Peccatores sunt in duplici differentia, & significantur per duos Eunuchos Pharaonis, quorum unus per tria liberatur, alter propter tria condemnatur, parte 1. col. 400. f.
Peccatores in peccatis praescitos esse non prepaatos, penam autem preparatam inesse secundum quod praesciti sunt. Haec regula in communi tenenda est, parte 6. col. 113. a. b.
Peccatores terra reputantur omnes praenauicantes. Non solum qui scripturam legem contemnunt, sed etiam qui innocentiam naturalis legis corrumpunt, parte 6. col. 133. c.
Peccatores obliquati qui ad verba predicatorum a malis suis non reuertuntur, significantur per Baasa & eius filium, par. 2. col. 805. c.
Peccatores vel peccata significantur per Syluam, quae est latibulum ferarum, in quibus est habitatio demonum, p. 1. col. 1567. b.
Peccatores priuantur spe continuando semper peccata, cogitantes in fine ad Deum per penitentiam clamare. Haec enim animaduersione percutitur peccator, &c. par. 3. col. 14. f.
Peccatores quando abutuntur diuitiis, a veritate declinantes per prodigalitate seu auaritia incurrunt anxietatem, p. 3. c. 332. f.
Peccatores damnati erunt cum demonibus. Sicut enim consensunt eis in culpa, sic associabuntur in pena, par. 5. col. 1666. f.
Peccatum ad mortem est, cum post agnitionem Dei per gratiam Christiani, oppugnat aliquis fraternitatem, &c. p. 5. col. 118. e.
Peccatum quod per penitentiam non diluitur, mox suo pondere ad aliud trahit, & fit peccatum & causa peccati, p. 6. col. 25. b.
Peccatum unum utrum possit esse alterius peccati pena. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 6. col. 30. c.

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Peccatum est transgressio legis diuine, & celestium inobedientia mandatorum, parte 3. col. 142. f.
Peccatum mortale quid est, parte 5. col. 1160. a. Item, p. 3. col. 142. f.
Peccatum triplex est detestabile, scilicet cupiditas, gula, & adulterium, & quantum ad virum & mulierem, parte 3. col. 2086. f.
Peccatum quod prius fugere nequimus, semper in memoria habendum, & nos ab eo saltem temperemus, par. 3. col. 691. a.
Peccatum omne tribus modis contrahitur, par. 3. col. 1279. a.
Peccatum occultum fratris, si fuerit in preiudicium communitatis vel haresis, non est expectanda secreta correptio vel admonitio, &c. par. 5. col. 305. c.
Peccatum quatuor modis perpetratur in corde, & quatuor modis consummatur in opere, par. 3. col. 2047. b.
Peccatum dicitur irremissibile, non quia non possit simpliciter remitti, sed quia de difficili est remissibile, par. 2. col. 66. b. Item, par. 5. col. 226. e. f. Item, par. 4. col. 1941. c.
Peccatum sic voluntarium, quod si non est voluntarium, non est peccatum, parte 3. col. 2071. c.
Peccatum licet sit voluntarium, tamen in ipso consistit maxima seruitus, parte 5. col. 1163. c.
Peccatum originale non fuisse inductum, si Adam stetit Eua peccante, par. 6. col. 335. e.
Peccatum originale prouenit ex carne casualiter, sed tamen in anima est subiective & formaliter, & declaratur hoc exemplo, parte 6. col. 77. a.
Peccatoribus una sola purgatio superest post peccatum, p. 2. c. 1451. a.
Peccatoribus quibusdam mala displicent & ducti penitentia exire laborant, aliis placent mala & presumunt de misericordia sarcinam cumulat. Alijs videtur quoniam nimis graua & desperant, par. 6. col. 35. a.
Peccatum inconsulto commissum quale, par. 1. col. 931. b.
Peccatum vocat terribilis contritionem, & autem supplicium, parte 4. columna 665. a.
Peccatum prima est seruitutis causa, par. 2. col. 1388. d.
Peccatum ad non longe abest ab idololatria, par. 2. col. 1463. b.
Peccatum originale qui tantum habent, & nullum addiderunt, mitissima omnium est eorum pena, par. 5. col. 876. d.
Peccatum generale sicut per aduentum Christi in carnem ablatum est, ita per aduentum eius in mentem tollitur peccatum omnium personale, par. 4. col. 1616. f.
Peccatum ad quomodo poiteris ad penam, & cum hoc etiam ad culpam imputatur, par. 6. col. 75. c.
Peccatum perfectum & diuturnum non nisi perfecta penitentia emendatur, in qua ieiunium oratio cilicium Eleemosyna, & lacryme peraguntur, par. 1. col. 1126. e.
Peccatum nequaquam in hac vita per exercitationem iustitie deseritur, ut in ipsa inconcusse maneat, & hoc figuratur per hoc quod dicitur: Facta est lux, par. 1. col. 13. b. c.
sine peccato vix aliquid agimus, par. 1. col. 911. a. Interl.
Peccatum an excuset cecitas mentis, par. 5. col. 1181. c.
Peccatum originale quod iudei negant, quomodo confutandi in hoc sint, & quomodo ex scriptis suis hoc probandum sit, parte sexta, columna 77. a. b.
Peccatum originale non credunt Saraceni, par. 1. col. 1039. b. c.
Peccatum multiplex commissum fuit per populum Israeliticum in deserto, parte 1. col. 1465. b. & col. 1517. c.
Peccatum carnis fuit vltima causa subuersionis ciuitatum Sodomorum, parte 1. col. 290. b. c.
Peccatum perpetratum a parte alicuius communitatis bene imputatur toti communitati quantum ad penam infligendam per quantum ad boni subtractionem, par. 1. col. 835. c.
Peccatum dimittitur in vere. Testam. in oblatione sacrificij pro peccato, non virtute illius sacrificij secundum se, sed in quantum sacrificium erat quedam protectio Christi passuri, p. 6. c. 51. a. b.
Peccatum originale ar. & quomodo possit dici quidam habitus corruptus, & non tantum pura priuatio, par. 6. col. 77. a. b.
Peccatum originale dicitur naturale, & quare, par. 6. col. 541. c.
Peccatum originale contrahitur in matris ventre, p. 4. col. 2159. c.
Peccatum originale non est voluntarium, nisi voluntate primorum parentum, parte 3. col. 2071. c.

Peccatum fundamentum non habet, quia non ex propria natura subsistit, sed in bono nature coalescit, par. 3. col. 33. b.
Peccatum cum non sit substantia, sed priuatio boni, quomodo habitatur, &c. parte 6. columna 66. d.
Peccatum mortale comparatur paralysi, & quare, p. 5. col. 172. e. f.
Peccatum in vultu moritur quando consensus malus ante factum per penitentiam diluitur, par. 3. col. 51. c.
Peccatum dicitur spina, & quare, par. 3. col. 286. f.
Peccatum in spiritum sanctum fit duobus modis, scilicet per obstinationem, vel desperationem, par. 6. col. 35. a.
Peccatum in spiritum sanctum quomodo & qua ratione dicitur irremissibile, par. 5. col. 226. f.
Peccatum qui declinat quantum valet sapiens est stultus autem contemnit & peccat bladiens sibi, quia aut post penitentiam, aut post mortem foriter penam ferat, par. 3. col. 1663. c.
Peccatum est pena peccati, par. 4. col. 508. d. e.
Peccatum non tantum opus malum (quod pena dignum est) sed ipsa mors qua peccato facta est, appellatur, parte 1. col. 1583. b.
Peccatum qui facit & veniam petit, iam quasi pro debito pignus dedit, si in se delinquenti ignoscit, par. 1. col. 704. c. f.
Peccatum paruum qui habet, non usque ad celum & sidera iudicio simile effert, qui vero crescit in scelere, crescit & in iudicio simile cum viciis angetur & pena, par. 4. col. 906. e.
Peccatum grauius est noue penitere, nec peccata eleemosynis redimere, sed peccata peccatis addere, par. 3. col. 2031. c.
Peccatum seu actus viciosus duo facit, scilicet actualitatem & viciositatem, parte 3. columna 2047. a.
Peccatum carnis quot & qua inducunt, & per quid significatur, & est cantela notanda, par. 1. col. 526. f.
Peccatum omne mediocriter est, quia contra legem & veritatem, p. 3. c. 1157. a.
Peccatum cum voce culpa est in actione peccatum vero cum clamore culpa cum libertate, par. 1. col. 235. e. f.
Peccatum qui committit studiose & sciens, magis delinquit quam ille qui ignoranter & ex fragilitate, par. 4. col. 73. d.
Peccatum ex malicia contingit dupliciter, par. 6. col. 233. c.
Peccatum nullum in tantum de honestate & coinguinat corpus: ut fornicatio, par. 6. col. 241. c. 242. f.
Peccatum veniale qualecumque sit & quantumcumque paruum dum placet mortale fit. Si vero mortale dum displicet: nullum indicatur, par. 6. col. 297. a. b.
Peccatum incorrectum non remanebit inultum, p. 1. c. 252. f. Interl.
Peccatum est duplex, vnum lene & quotidianum, aliud est ad mortem, parte 6. columna 1418. e.
Peccatum humani generis, nature non est, quia nobis sit, p. 1. c. 934. e.
Peccatum originale quomodo per gratiam baptismi tollitur, parte 6. columna 77. a. b.
Peccatum originale abstulit Christus per Sacramentum baptismi, & actuale per sacramentum penitentiae, par. 4. col. 1896. c.
Peccatum si non fuisset, non necesse erat Dei filium agnum fieri, & in carne positum in generali, par. 1. col. 1392. d.
Peccatum primum mala cogitare, secundum consentire, tertium opere implere quartum non penitere, par. 4. col. 1940. f.
Peccatum suum quasi Sodoma predicat, nec abscondit, qui peccati sui exemplo tanquam factore alios corrumpit, par. 4. col. 53. a.
Peccatum leuius est aperte peccare quam sanctitatem simulare, si fiat inter ista comparatio, parte 4. col. 184. d.
Peccatum quatuor modis fit in corde, quatuor in opere consummatur, parte 3. columna 53. a.
Peccatum quadruplici modo fit, quorum tres modi facilius corriguntur, quartus difficilius, par. 3. col. 53. b.
Peccatum originale quid sit, parte 6. col. 76. f. & 77. a. b.
Peccatum originale ideo vocatur, quia peccatum ad imputatur omnibus ab eo descendentes secundum vim generationis, quia sic sunt membra eius, par. 6. col. 68. f.
Peccatum originale variis nominibus appellatur, scilicet fomes peccati, qui dicitur concupiscentia vel concupiscentia, sine lex membrorum, sine languor nature, par. 6. col. 57. a.
Peccatum originale duplex est, vnum propagationis, cuius princeps Adam. Alterum, imitationis cuius princeps diabolus, parte 6. columna 68. f.

Peccatum

Index.

Peccatum originale qualiter contrahitur, parte 6. col. 76. f. Item, parte 3. columna 166. f.
Peccatum originaliter dicitur peccatum mundi, quod est commune totius mundi, quo tota humana natura simul & semel incoedit, & semel leges diuinas per inobedientiam transgressa est in Paradiso, parte 5. col. 1042. d.
Peccati pena eo quo peccauerit infligenda est, par. 1. col. 1195. a.
Peccati expers inuentus nemo exceptio eo qui propter nos factus est homo, parte 2. col. 1162. d. e. f.
Peccati contra natura tres sunt species, par. 6. col. 26. f.
Peccati in spiritum sanctum sex sunt species, & earundem sufficienter, parte 5. col. 226. e. f.
Peccati originalis occasio agnus occisus est speciali modo, licet tulerit omnia peccata, parte 5. col. 2042. f.
Peccati originalis culpa per lepra significatur, quae per carnalem generationem ad posterum deriuatur, par. 5. col. 497. c.
Peccati originalis miseria exprimitur, quo genus humanum pollutum, etiam in sensum polluit, par. 1. col. 1039. b.
Peccati genus obstinatis predicare, par. 3. col. 1348. f.
Peccati vetustas quomodo renouatur, par. 4. col. 354. e.
Peccati originalis tales in omnes transit, sed qui gratia sunt liberati, non portant iniquitatem patris, par. 4. col. 1029. c.
Peccati causa an sit Deus? Arguitur quod sic, cum responsione & solutione argumenti, parte 3. col. 2047. a. 2048. d.
Peccati causa est aliqua dupliciter, par. 3. ibidem.
Peccati originalis pondus dicitur massa corrupta, est qua habemus debitum mortis & necessitatem moriendi: propter quod separatio animae a corpore non subiacet simplici nostre voluntati. Aliter de Christo secundum utramque naturam, &c. parte 5. columna 1160. f.
Peccati originalis culpa carere pueros, & sine illa nasci, & per consequens quod a culpa illa non purgantur aqua baptismali, dixit Pelagius haereticus, par. 6. col. 1540. f.
Peccati origo duplex est, scilicet leuitas cordis, & loquacitas oris: parte 3. columna 2064. f.
Peccati actus in quantum actus, est aliquid bonum: sed in quantum malus est priuatio, nec habet causam efficientem, sed deficientem, parte 6. columna 1269. c.
pro peccati qualitate vnusquisque sibi ignem accendit, & in peccatoribus diuersa peccati materia plus vel minus succenditur, parte 4. columna 426. f.
Peccati perpetratio temporis longinquitate non compefitur: hec ipsa vite longinquitas peccatori ad culmen maledictionis crescit, parte 4. columna 521. b.
Peccato subiectus facit quod non vult, par. 6. col. 95. b.
Peccato non parcutitur, quia sine vindicta non laxatur. Delicta enim nostra, vel per nos vel per seipsum Deus refecit, etiam cum relaxat, parte 3. col. 130. e. f.
in peccato sunt duo remittenda, scilicet culpa & pena, & qualiter & quomodo, parte 5. col. 803. c.
in peccati omnes nati sumus: & ex carnis delectatione concepti culpam originalem nobis contraximus, parte 1. col. 606. e. f.
Peccata semper tanquam longo sune tenduntur, par. 4. col. 71. b.
Peccata per hominem possunt remitti, par. 4. col. 378. e.
Peccata maiora, maiore multa, penaque digniora sunt, parte prima columna 700. d. e.
Peccata leuiora vocantur humanam quia cum hominum naturam mutationi sint obnoxia, par. 1. col. 1192. d.
Peccata impunita esse non possunt, par. 2. col. 587. b.
Peccata omnia alia ad ista quatuor reducuntur, quia dicuntur aut inigates aut peccata aut scelera aut delicta, p. 3. c. 162. f.
Peccata quaedam ex se noxia sunt quaedam ex adiacentibus, ut coniugium & potentia, parte 3. col. 331. c.
Peccata negare & defendere grauius est quam facere, p. 4. c. 599. c.
Peccata non solum non cauere, sed nec intelligere velle peccata, grandis impietas est, par. 4. columna 633. c.
Peccata quae in homines committuntur his quae immunem committuntur pulchre opponi, par. 1. col. 1192. e.
Peccata Deus per defunctos remittit, par. 4. col. 334. d.
Peccata quomodo quibusdam proueniunt in bonum, p. 6. col. 111. a.

Peccata dicuntur opera tenebrarum & quare, par. 6. col. 168. f.
Peccata quae impediunt filios Israel ab ingressu terra promissionis fuerunt quinque, parte 1. col. 1466. f.
Peccata intelliguntur per folia ficulneae, par. 5. col. 882. d.
Peccata leuiora defunctorum post mortem possunt absolui, & quibus modis sed hoc, & ante iudicium, sed qui se post iudicium liberandos putant, falluntur, par. 3. col. 1648. e.
Peccata cadaueribus mortuorum significantur, par. 1. col. 440. d. e.
Peccata modo delectant, sed dicuntur maledictio, quia tormenta parant, parte 3. col. 1282. f.
Peccata carnis stercora dicuntur, par. 5. col. 883. c.
Peccata antiqua cum deslemus & a viciis recedimus, tunc ieiunia & preces, & victima, & holocausta proficiunt, p. 4. c. 688. d.
Peccata sunt quasi restis: quam trahunt qui implicare sanctos volunt, parte 3. col. 1367. b.
Peccata solui & dimitti peccata: non est idem, p. 4. c. 345. a. 346. d.
Peccata duo sunt quae ad posterum transferunt, & pena illis peccatus correspondentes, par. 3. col. 379. c.
Peccata etsi ad horam delectant, veram tamen satietatem non praestant, parte 3. col. 1440. e.
Peccata carnalia sunt duo potissime, scilicet luxuria & gula, quae perficiuntur in delectatione carnali, par. 6. col. 947. c.
Peccata patrum in filios quomodo dicitur visitare Deus vsque in tertiam & quartam generationem, par. 1. col. 670. e. f. 671. a. b.
non omnia peccata omnibus remittuntur: sed his qui in vita penitent contra Nouatianum & Origenem, par. 5. col. 221. a. b.
Peccata quaedam sunt contra naturam, alia contra mores, alia contra precepta, par. 1. col. 331. a.
Peccata quaedam si quis fugere velit, diabolica praepediente suggestionem calida, sine aliquo peccati laqueo non potest, nec potest, ab vno solui, nisi alio alligatus, par. 3. col. 386. d.
Peccata omnia esse ex vitio nature & creationis nostra bona vero ex libero arbitrio, error est, par. 3. col. 675. b.
Peccata nolentium quae sint utrum quae a nescientibus committuntur, an quae facere compelluntur, par. 1. col. 1296. b.
Peccata dici sacrificia pro peccatis, vsus est veteris Testamenti, parte 6. columna 397. b.
Peccata sanctorum, appellantur sacrificia pro peccatis & dicuntur peccata sanctorum, non quae sancti committunt, sed ab eo quod sunt sancta, parte 1. col. 1287. b.
Peccata quaedam cognoscuntur ante legem quaedam per legem quaedam etiam grauiora per legem cognita sunt quam ante putabantur, parte 6. columna 9. b.
Peccata habebant quadraturam suam, quatuor passiones animae his quadraturae itinera nostrorum peccatorum, &c. p. 4. c. 979. c.
Peccata aliqua puniuntur grauius, non solum propter maiorem peccati grauitatem, sed propter pronitatem reprimendam, ne homines nimis ad talia se laxent, par. 1. col. 690. c.
Peccatorum alij veniam consequuntur, alij puniuntur quia illi penitentiam agunt hi perseverant, par. 2. col. 581. c.
Peccatorum varia genera, par. 1. col. 1271. b.
Peccatorum caue Deus omnes nationes inebriauit, p. 4. col. 759. c.
Peccatorum memoria iustificat bonorum operum destruit, p. 4. col. 378. e.
Peccatorum remissio est in baptismo, p. 4. col. 278. e.
Peccatorum remedia fuerunt tria ante baptismum, scilicet fides parental, circumcisio carnalis & oblatio legalis. Post baptismum similiter tria, &c. par. 2. col. 127. b. c.
Peccatorum reuersio de seruitute diabolica per quid significatur parte tertia, columna 1085. c.
Peccatorum quorumlibet compensatio, utrum sit admittenda, ut faciamus mala ne fiant grauiora, parte 1. col. 242. a. b.
Peccatorum pedes in scripturis sacris semper dicuntur mouentes sanctorum verum stare dicuntur, par. 4. col. 686. f.
Peccatorum impedimenta per sanam doctrinam & ordinationes factas intelliguntur per sepes, par. 4. col. 475. c.
Peccatorum tres gradus secundum excessum. Primus dum impunitatem promittis. Secundus & grauior: quia contemnis donum Dei. Tertius & grauius, quia ignoras te continere, p. 6. c. 34. d.
Peccatorum remissio non datur alicui sine propria fide, licet sanitas corporalis vel aliquid huiusmodi detur propter alie-

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

nam fidem, parte 1. col. 170. f.
Peccatum tria genera sunt que propter sui gravitatem dicuntur ad Deum clamare, parte 2. col. 64. e. Item, parte 1. column. 234. f. 235. f. Item, parte 6. col. 120. f.
Peccatorum punitiones significantur nomine sententiarum, p. 3. c. 283. b. c.
Peccatorum prateritum remissio non sufficit, nisi quisque deinceps bonis operibus insisterit, parte 2. col. 149. a. b.
Peccatorum multitudo ubi fuerit, peccantes indigni sunt, ut a Domino corrigantur, parte 4. col. 139. e.
Peccatorum est magna pars peccata sua seclera non modo non argui, sed in super quam bene gesta laudari, par. 5. col. 78. d.
Peccatis a carne nostra expulsi, cavendum est ne forte insurgat spiritalis bestia, id est, incontinentia, superbia vel vana gloria, que difficilius extirpantur quam carnalia vicia, par. 1. c. 150. d.
Peculium est parvus census extra hereditatem: de quo potest filius familias facere quod vult sine licentia patris, p. 1. c. 657. c.
Pecunia quedam est que ad usum dari prohibetur, altera est quam ad usum dare debemus, parte 1. col. 159. c.
Pecunia unde dicitur, parte 3. col. 27. 4. f.
Pecunia ad usum necessarios a sanctis referuari non prohibetur, parte 5. columna 871. b.
Pecunia portatio in via, & habere aliqua mobilia in communem ad perfectionem pertineat, par. 5. col. 116. 2. a.
Pecuniam alicui repetere conceditur, sed debita peccatorum penitentiam nunquam iuste negamus, parte 5. col. 131. b.
Pecuniam multi habent & non amant, & multi non habent & amant: Item alij & habent & amant: alij vero non habere nec amare se gaudent, parte 5. col. 58. d. e.
Pecunias habere & amare, multa distantia inter illa est, parte quinta. Ibidem. f.
Pecus quomodo rem est, ex quo iubetur occidi, si quis cum eo coierit, cum nec rationale nec legis capax sit, par. 1. col. 103. 4. e. f.
Pecorum tunso quid significat, parte 3. col. 157. 2. d.
Pedagogus cum traditur puer, si minus dignis imbutus appareat disciplinam, culpa ad pedagogum refertur, nec ita puer a patre ut pedagogus arguitur, nisi durus & lascivus & protervius pedagogi salutaria monita precurrit, par. 1. col. 137. 2. d. e.
Pedagogi boni qui pueros inducunt ad bonos mores secundum capacitatem illius etatis: spicas adhuc virides offerunt, p. 1. c. 92. 2. d.
Pediculi macri morsus est pessimus, sic vulgariter dicitur, parte tertia, columna 172. c.
Pediculi ubi Latini habent scynipbes ut dicunt Hebraei & Iosephus, in tanta multitudine creverunt super homines & bestias quod nullo medicamine eis poterat subueniri, p. 1. c. 553. c.
Pedis d. dem. de des. dibus, in pes.
Pedes solent itineris asperitate lacerari, par. 3. col. 27. 4. d.
Pedes peccatorum quod semper moueantur, dicitur in sacris scripturis sanctorum vero stare dicuntur, par. 4. col. 688. d.
Pedes quos lauit Iesus, & nos lauerit, non habebimus partem cum illo, qui sint, parte 2. col. 40. d. Vide etiam col. 107. b. c.
Pedes discipulorum quare dominus lauit, & nos inuicem lauare iussit, parte 4. col. 936. d. Item, par. 2. Ibidem.
Pedibus calciatis non ingrediebantur loca sancta antiqui, & specialiter Hebraei, & etiam nunc Saraceni adhuc tenent hunc modum, parte 6. columna 1056. f.
Peior est in nequitia nocens quam non proficiens, p. 1. c. 388. a. Interl.
Pelagius haresiarcha erravit circa gratiam spiritus sancti, asserens quod sine ea poterat homo ex puris naturalibus mereri vitam eternam, par. 6. col. 1540. f. Item, par. 4. col. 236. f.
Pelagianus, taceat, quia absque gratia Dei nullus est locus salutis, parte 3. col. 1695. a. Item, par. 1. col. 1468. f.
Pelagij error qui posuit hominem ex sola libertate arbitrij posse mereri, par. 5. col. 323. c. Item, par. 2. c. 1076. f. Item, p. 1. c. 778. d.
Pellicanus ut dicitur (et si non certum sit) rostro pullos suos occidere, & triduo lugere, tunc rostro sanguinem suum super eos fundere, unde illi reuiuiscunt, par. 3. col. 1210. e.
Pellicies dicuntur meretrices, & quare, parte 6. Vide Meretrices, Pellis de hostia holocausti que tota incendebatur, erat sacerdotis offerentis, parte 1. columna 960. f.
Pelles unde Dominus tunicas pelliceas fecit qualiter vel quo

operante ab animalibus deducta sint, quere, stulta questio est, parte prima, columna 84. f.
Pena animalium qua inuicem alterius ad alterum iuncta sunt, quid significant, parte 4. col. 107. 4. d.
Percutit aliter amicus, aliter inimicus, aliter pater, aliter hostis, parte quarta, columna 784. c.
Periculi aduersitate quidam a voce confessionis silent, alii vocis sensum ignorant, parte 3. column. 94. c.
Percutientem arguere, est de percussione murmurare, p. 3. c. 63. b.
Percussor patris vel matris morte moriatur, & quomodo, ut sit intelligendum, parte 1. col. 1179. c.
Percussio omnis diuina aut purgatio est nobis vite presentis, aut initium pene sequentis, parte 4. col. 621. b.
Perdere habet duplicem significationem, parte 5. col. 284. e. f.
Perditorum hominum (tanquam bruta animalia que sunt presentia amant despiciunt futura) hac vox est: Exiguum & cum medio est tempus vite nostre, &c. par. 1. col. 1889. a. b.
Perditio cuiuslibet si Ecclesie damnum est, quanto magis Sacerdotum est, parte 1. column. 989. a.
Perdix sonat oua que non peperit furatur enim aliena oua & sonet caued pulli inde nati discurrunt, &c. par. 4. col. 709. b.
Perdicum venatores mansuefaciunt perdiscos & harum voce alias eiusdem generis comocant, par. 4. col. 710. c.
Perfectus mentem prius virtutibus exerceat, & eam post ea in horreum quietis concedat, par. 3. col. 88. e. f.
Perfectus & sine macula nullus viam vite incedere potest: sed secundum huius temporis modum perfecti & immaculati vocantur, parte 2. col. 716. d. e. & col. 357. b.
Perfectum dicitur aliquid dupliciter, parte 5. col. 411. b. c. Item, par. 6. col. 614. f. & 1382. f.
Perfecti igne tribulationis decocti, adeo ut variis virtutibus decorentur, significantur per paucos, parte 2. col. 775. c.
Perfectorum est & maxime eorum quibus cura omnium est commissa, renuociare omnibus que possident, par. 3. col. 1849. e. f.
Perfectorum vita est profectus aliorum, par. 3. col. 633. b.
Perfectioribus inuiti aspectus leticia est, par. 3. col. 1371. b. c.
Perfectio maior in hac vita esse que potest, quam munde multitudinis unitas, par. 2. col. 782. d.
Perfectio vel completio duplex est alicuius rei, prima quando effequitur formam debitam: Alia quando exit in operationem sibi debitam, parte 1. col. 55. b. c.
Perfectio non consistit in dispositione materia, sed introductione forma, parte 6. col. 133. c.
Perfectio Apostolorum & doctorum Ecclesie primitiua in hoc notatur, quod in breui tempore per orbem publicauerunt fidem Christianam, parte 4. col. 2533. c.
Perfectio dilectionis Dei ex toto corde tota anima, &c. cur precipitur homini haberi, quamuis eam in hac vita nemo habeat, par. 6. col. 597. a. Item, par. 1. col. 1497. c. & 1504. e. f.
Perfectio licet una sit nobis generalis, si tamen unam virtutum speciem integre potuerimus implere est ipsius virtutis sua quæque perfectio, parte 2. col. 30. f.
Perfectionis magna est, cum quis humilitate adeo proficit, ut erratus suos vniuersim impicere, & efficaciter valet expurgare, parte 2. columna 1351. c.
Perfectionis mensura hac est, pro posse suo quemque, pro Domino laborare & statum Ecclesie primo in se, deinde in proximis confirmare, parte 2. col. 1286. f.
Perfectionem operum nostrorum ad Dominum referre precipimur, & hoc in decimis insinuat, &c. par. 3. col. 2149. b.
Perfectionem nihil sic impedit ut superbia, parte 3. col. 853. a. b.
Perfectiones vite actiue & contemplatiue sunt conexæ, p. 3. c. 1347. c.
Perfectiones que sunt in creaturis diuersæ, & distinctæ, sunt in Deo unite, parte 3. column. 154. e. f.
Persusio sanguinis in carne propria fuit illicita, quia talia erant signa paetorum cum Demonibus, par. 1. col. 1074. f.
Peregrinos qui moribus & vita se esse profitentur in hoc mundo spiritualiter celebrant solennitate tabernaculorum, p. 2. c. 1287. c.
Peregrini dicti sunt patres priores, Patriarchæ, scilicet & quare, parte 2. columna 1083. b.

Peregrini non

Index.

Peregrini non solum sunt inuitandi ad hospitium superficialiter & leniter, sed cum instantia magna, parte 1. col. 242. a.
Peregrinorum alia ratio apud Iudeos, alia vero apud gentes, parte 1. columna 1076. d.
Pericula sunt sex que communiter accidunt hominibus in quibus liberantur, par. 3. col. 1263. a.
Pereunt pari sententia qui declinant iussa principis, & qui opera mala velle contendunt, par. 3. col. 1445. a.
Peribit de medio populi sui, &c. An ubicunque in lege hoc dicitur transgressor per iudicium humanum interfici debeat, si fuerit conuictus, parte 1. col. 1369. b. c. & col. 586. f.
Peribit vel interibit de populo suo, cum dicitur in lege, secundum Hebreos nominantur triginta sex casus, quorum aliqui sunt in quibus iudicio humano conuicti erant rei mortis corporali, alij vero non, parte 1. col. 1064. f.
Perire dupliciter dicitur, non esse vel male esse, parte 3. col. 45. a.
Periodus idem est quod etas, maior enim fuit periodus vite humane ante diluuium quam post, parte 4. col. 1509. c. Est etiam punctus, columna 2. d.
Peritia omnis que vel erga aliquam artem vsui humano necessaria habetur, vel cuiuslibet rei scientia, a Deo data est, parte prima, columna 1359. b.
Periurij perueritas & malicia, parte 4. col. 1200. f.
Permissio fit dupliciter. Vno modo de minori malo ad vitandum maius malum. Alio modo de minori bono, per hoc quod maius bonum non percipitur, par. 6. col. 245. c. Item, par. 1. col. 1603. c.
Perpetuitas non potest significari a nobis, nisi per partes temporis, parte 4. columna 2168. f.
Perpetuitatem beatitudinis diuine concedunt Hebraei (qui tamen maxime literam sequuntur) sicut & nos, par. 1. col. 1393. c.
Perpetuus erit cultus. Hæc clausura spiritualiter, non carnaliter intelligenda est & exponenda, par. 1. col. 780. e. f.
Perfarum reges semper cum muneribus solent adorare ut dicitur quo more & magi munera obtulerunt, par. 5. col. 66. f.
Perfarum regibus legitur moris fuisse, ut in cunctis agendis vel discernendis septem consilio vtarentur, par. 2. col. 1318. f.
Perfarum consuetudo erat, quod coniuges, maxime nobilium, non dabant se aspectibus aliorum virorum, parte 2. col. 1617. a. b.
Perfarum Reges omnes Ptolemæi & Arsacide appellabantur: habebant tamen propria vocabula, par. 1. col. 475. c.
Perfarum regnum ante Cyrum ignobile fuit, & nullius dignitatis, parte 4. col. 210. e. f.
Perfarum reges isti, scilicet Cambyses, Astuerus, Cyrus, Darius in diuersis locis in Biblia & in historiis inueniuntur nominati pluribus & diuersis nominibus: propter quod idem rex videtur aliquando esse plures, par. 2. col. 1297. c.
Perfarum regum post Cyrum catalogus, par. 1. col. 1578. e. f.
Persequentium sunt duo genera, scilicet vituperantium, & adulantium, parte 3. col. 943. a.
Persecutio Christianis quantum afferat utilitatem, &c. p. 1. c. 1090. e. f.
Persecutio Antichristi siue tribulatio durabit, par. 4. col. 1601. b. c. 1767. 1768. 1789. 1790. b. Item, p. 6. Vide etiam in Antichristus.
Persecutio Christianorum per Saracenos contra Saladinum & eius populum per quid signatur, par. 3. col. 977. c.
Persecutio quod duplex, & qua & quando sit fugienda, & quando non, parte 5. col. 196. f.
Persecutio fit tribus modis, odio, dictis, factis, par. 5. col. 100. e.
Persecutio Ecclesie an ei profit vel obstat, par. 6. col. 1604. d. e.
Persecutionis tempore ponenda est anima, & pace frangenda sunt desideria terrena, parte 5. col. 823. b.
Persecutionem tyrannorum conuertit Dominus in Ecclesie augmentationem & ad hoc dantur figura, par. 4. col. 2064. f.
Persecutionem melius est denitare quam in ea succumbere, parte prima, columna 1569. c.
Persecutionum Ecclesie multa genera, par. 3. col. 1445. a.
Persecutiones Ecclesie per Romanos Imperatores designantur per decem plagas Aegypti, par. 1. col. 569. c.
Persecutiones Ecclesie quot fuerunt, & sub quibus Imperatoribus, parte sexta, col. 1510. f. 1511. c. & 1512. f.
Persecutorem tuum si videris nimis sciencem, scito quia ab as-

censore perurgetur, ideo sciens est & truculentus, p. 1. c. 619. b. a.
Persecutores Christi & Ecclesie, p. 3. c. 444. c. Item, p. 5. col. 1146. e.
Item, par. 6. col. 511. 1512. & 1513. Item, p. 5. col. 1164. c.
Perseuerantia cum bono operi additur, decime dantur, p. 1. c. 205. a.
Persona quecuque deuota instinctu spiritus sancti, exit ciuitatem vel villam suam propter defectum panis, quis defectus contigit in terris interdicto suppositis, significatur per mulierem, &c. par. 2. col. 899. b. c.
Persona eadem nonnunquam pluribus nominibus nominatur. Et hoc reperitur frequenter in veteri Testamento ac nouo, parte 1. col. 373. b. Vide in nominibus pluribus nominatur, &c.
Persona quid est, par. 5. col. 1017. a.
in Persona filij quod natura humana & diuina sunt unite, ita quod ipse est verus Deus & verus homo, roboratur aduersus Iudeos ex suis scripturis, par. 6. col. 1696. 1697. f.
Personæ probantur ex fide, par. 2. col. 1477. a.
Personæ plures aliquando per una persona reputantur, p. 1. c. 207. b. a.
Personæ in diuersis officiis & statibus Ecclesie, significantur per diuersa vocabula, par. 1. col. 740. f. & col. 769. a. b.
Personæ potentes bene operari, sed non docere, significantur per filias Iob, & quare, par. 3. col. 10. f.
Personæ nulli in Ecclesia quantumcunque propinque parcendum est in perfidia heresis si fuerit obstinata, & maxime si studeat ad subuersionem aliorum, par. 1. col. 1535. c.
Personæ notabiles fuerunt septem, que bene se habuerunt per sapientiam diuinam & enumerantur, p. 3. col. 1927. c.
Personarum exceptio non est apud Deum, p. 2. col. 1204. d.
Personarum acceptio quando reprehensibilis, & quando irreprehensibilis, p. 6. col. 1275. & 1276. f.
Personarum pluralitas, licet in exordio creationis mundi & aciniceps, cum essentie unitate innuatur, non tamen numerus determinatus vsque ad tempus Abrahæ, par. 1. col. 237. f.
Personarum pluralitas siue suppositorum in unitate diuine essentie astruitur, contra Iudeos, cum solutionibus argumentorum per eos adductorum, par. 6. col. 1696. d. e. f. 1697. a. b. c.
Perspicuum quid agendum sit y quorum Deus curam gerit, par. secunda, col. 1176. e.
Persuasio praua facile aliquem capit, cum vis doloris ingrauescit, par. 3. columna 37. c.
Persuasio est quadruplex pro impetranda remissione, parte tertia, columna 798. f.
Perturbatio an & quomodo cadat in animum sapientis, & de hoc exemplum, par. 1. col. 209. c.
Perturbatio a quiete contemplationis est duplex, scilicet ab extrinseco ut a demonibus. Alia ab intrinseco, scilicet ab humana fragilitate, propter quam homo quantumcunque iustus concutitur, par. 3. col. 2406. f.
Peruersi similibus societate gaudent, par. 1. col. 206. a. Interl.
Peruersi verbotenus bona optant, ut benigni videantur, & ut que in presenti sunt, mala esse ostendantur, par. 3. col. 141. a.
Peruersa agendo diligimus, sed hæc visa in aliis diiudicamus unde ad nos reuersi, de huiusmodi erubescimus, parte tertia, columna 96. c.
Peruersis cum in hac vita potestas tribuitur, quid aliud quam ianua erroris aperitur, par. 3. col. 286. f.
Peruersitas humana prona est ad excusationem sui, & quod merito sustinet, sibi iniuste videtur sustinere, par. 4. col. 599. c.
Peruersitas morum in mente amara, est lepra in veste lineæ: unde quidam per iustitiam se iungunt, & peccatorem plus ad desperationem quam ad sanitatem trahunt, par. 1. col. 1025. a. b.
Pessilentia trium dierum quam David elegit, quanto tempore grassata est, parte 2. columna 491. c.
Petenti qui dat, bene facit qui tacente intelligit, beatus sine dubio, parte 3. columna 717. a. b.
Petitio in oratione ut habeat efficaciam, tria requiruntur, scilicet quod aliquis petat pie, pro se, & perseueranter seu continue, & declaratur, parte 5. col. 866. f.
Petitionum trium primatum orationis dominice imperationes in aeterna vita fiunt, reliqua quatuor ad istam vitam pertinent, parte 5. columna 129. f.

Petitionibus septem omnia bona presentis vite vel futura continentur, parte 5. col. 1. Item.

Petitionibus impetramus dona, in donis ut operemur: de operatione beatitudines sequuntur, parte 5. col. 90. d. e.

Petitionibus septem dona spiritus sancti & beatitudines coaptantur, parte quinta, col. 128. f. 129.

Petra que est Christus, mudat aquas nisi percussa, percussa vero fontes producit. Percussus enim Christus & in cruce mactatus noni testamento fontes produxit, parte 1. col. 643. b. c.

Petrus singulari numero nominatur, in sacro eloquio Christus accipitur cum plurali sancti viri exprimentur, parte tertia, columna 76. e.

Petram cur bis Moses virga percussit ut exeat aque, parte prima, columna 1309. b.

Petrus quando dixit: Et si omnes, &c. non fuit mendacium, nec temeritas, sed fides & ardens dilectio, par. 5. col. 431. a. b. c.

Petrus & Paulus duces Christiane plebis sunt, sicut arietes sunt duces gregis, parte secunda, columna 1031. c. & columna 1047. c. Item, parte quarta, col. 1916. f.

Petrus Apostolus de multis que de eo dicuntur, parte secunda, columna 630. f. & col. 1063. c. & col. 1160. & col. 1525. c. Item, par. 5. col. 1162. 1213. & 1214. Item, parte 6. col. 478. f. 479. & 480. 1027. 1028. & 1029.

Petrus eremita Ambianensis diocesis, quomodo passagium ad terram sanctam multum sollicitè procuravit, par. 6. col. 1629. 1630.

Petrus dicitur filius Bariona, id est, colubæ & quare, parte quinta, columna 279. c.

Petri negatio quando & quare facta est, parte 5. col. 441. 442.

Pharan non est speciale nomen mansionis, sed solitudinis plures mansionis continentis, parte 1. col. 1252. f.

Pharan solitudo decem & octo mansiones continet, in quarum ultima reuersi exploratores ad Moysen renuntiaverunt que viderunt, par. 1. col. 1254. f.

Pharao cur adhuc vivus, tamen à mortuis dicitur suscitatus, parte prima, columna 565. c.

Pharao, apud Aegyptios hoc nomine regia dignitas significatur sicut apud Romanos Cæsares Augusti reges eorum dicuntur. Apud Cyros Antiochi, apud Persas Arsacide, apud Philistin Abimelech, & post Alexandrum in Aegypto Ptolemæi, parte quarta, col. 1295. c. Item, parte prima, columna 195. c. & columna 475. b. c.

Pharao non fuit oblitus somnium suum, sed integre retulit ipsi Ioseph, sed Nabuchodonosor sic dedit oblivioni quod non potuit referre, par. 1. col. 405. c. Item, par. 4. col. 1504. e. f.

Pharaonem vel Aegyptios fuisse male naturæ, & non ex libertate arbitrii esse deductos, hoc qui dicant creatorem Deum accusant tanquam seum qui homines vertat in lapides, parte prima, columna 624. d. e.

Pharetram suam Deus tulit contra Iob aperuit, quando diabolo dedit licentiam percutiendi eum in bonis exterioribus & in prole, parte 3. columna 284. f.

Pharisei significantur, &c. parte 2. col. 467. c. & col. 539. c. & col. 1325. c. & columna 567. f.

Pharisei in membra nullis decalogum scribebant, & ligatum in fronte portabant, quod usque hodie faciunt Babylonij, ut putentur religiosi, parte 1. col. 1500. f. & col. 1588. d. e.

Pharisei spiritualia dicta Prophetarum de cordis & corporis castigatione carnaliter de solo corpore accipiebant, p. 5. col. 261. c.

Pharisei & Scribe fuerunt populo Iudeorum ne Christo crederent. Et figurantur per exploratores qui terruerunt populum ne crederet posse haberi terram à Domino promissam, parte 1. columna 1256. f.

Pharisei per hypocrisim corrumpebant triplicem veritatem, scilicet, doctrinæ, iustitiæ, & vite, par. 5. col. 381. e.

Pharisei conversatione, victu, & habitu, quodam modo ab aliis distincti erant, parte 5. columna 379. c. Et mundicia corporali, columna 384. f.

Pharisei & Scribe omisso studio legis & prophetarum, studebant in mathematicis, & potissime in astrologia, & usque hodie aliqui sunt valde curiosi, par. 5. col. 273. c.

Pharisei per astra volebant pronosticare de aduentu Christi, parte 5. columna 274. f.

Pharisei omnia fecerunt propter lucra, & dicebant sanctiora oblata quam templum, par. 5. col. 382. d.

Pharisei pro magna parte erant de tribu Simeon, p. 5. col. 1095. c.

Phariseorum & Scribeorum due familia esse dicuntur ex quibus descenderunt, quorum progenitores fuerunt Samai & Helles, qui non multo prius quam Dominus nati sunt in Iudæa, & successorum nomina usque ad captivitatem Romanam ponuntur, parte 4. col. 111. a.

Pharisaica secta inter Iudeos post tempus Machabæorum incipit, par. 4. columna 2211. a. b.

Pharisaica doctrina & communiter Iudei sic tenent, licet falsæ, quod ille qui plura mandata numero servat, & tamen in paucis transgreditur, nihilominus est iustus apud Deum, parte 6. columna 1283. a.

Phase quid & quare sic significat, par. 1. col. 989. a.

Phase nec quisquam de cunctis Regibus Israel fecit sicut Iosias, &c. quomodo intelligendum, cum tempore David & Salomonis regnum fuit unitum, & nulla tribus captivata, parte 2. columna 1264. f. & col. 381. c.

Phenenna habuit septem filios. Et dicunt Hebræi quod nato Samuele, mortuus est primogenitus filius Phenenna: & singulis annis nascentibus filiis, singuli Phenenna sunt mortui, parte secunda, columna 325. c.

Phiala prius de vitro facta est, hialin enim Græcè, vitrum Latine, & in summo lata, parte 1. col. 1208. d.

Philadelphia metropolis filiorum Ammon, à Philadelpho qui Arabiam tenuit sic vocata est: prius dicta Rabbath, parte quarta, columna 1269. c.

Philistini per quos progeniti sunt, & per quem modum, parte secunda, columna 1011. c.

Philistini qui hodie Palestini, quia p, literam sermo Hebraus non habet: pro ea Hebræi phi Græco utitur, par. 4. col. 43. b.

Philistini camerant ne facerent Hebræi gladium, p. 2. col. 396. d.

Philistinorum terra est supra mare mediterraneum, & sunt ibi portus & naues, parte 4. col. 146. e.

Philistinorum ciuitates insignes quinque fuerunt, p. 2. col. 1091. c.

Philo Iudeus natione Alexandrinus de genere sacerdotum fuit, & scripsit librum Sapientiæ, & unde excerptis, p. 3. col. 1886. f.

Philo Iudeus deceptus fuit, credens eandem linguam esse Chaldaicam & Hebraicam, parte 4. col. 1498. f.

Philosophia in tres partes diuiditur, logicam, physicam, & ethicam, id est, rationalem, naturalem, & moralem, & quid quilibet sit, parte 1. columna 311.

Philosophia omnis mundana à Græcis exordium sumpsit, par. 6. col. 21. a. Item, p. 3. col. 1634. e.

Philosophia diuine legi nec in omnibus contraria est, nec in omnibus consonat. Multi enim philosophorum unum Deum qui cuncta creant scribunt, par. 1. col. 308. a.

Philosophia moralis & physica pene omnia qua nostra sunt, sentit: dissidet vero, cum dicit materiam esse coeternam Deo, & alia plura, parte 1. ibidem.

Philosophia mundi imbuti, cum ad fidem Christi conuertuntur, ad destruendam stultitiam atque errorem Gentilium aptiores atque habiliores fiunt, par. 4. col. 2558. f.

in Philosophia humana quicumque confidunt desipientes in Ecclesiæ fidem & doctrinam simplicem in exitu vite confunduntur, probantes nihil profuisse studiū suum, par. 4. col. 873. b.

Philosophia noman Pythagoras commutauit pro nomine sapientiæ, & quare, par. 1. col. 307. c. & col. 342. f.

Philosophiam extollunt magnifice tria, & enumerantur, & eorum fructus, par. 3. col. 1506. e. f.

Philosophus mundi qui vberitate verborum & facundia patrocinio delectatur, dicitur diues, cui dicitur: Veruntamen vobis diuitibus, par. 5. col. 783. e. d.

Philosophus, &c. parte 3. col. 336. d. Item, parte 2. col. 527. c. & sequenti, & col. 1172. f.

Philosophus eruditus per simplicem virum Catholicum, sed ignarum, victus & conuersus est, par. 3. col. 1731. c.

Philosophus

Philosophus quilibet superbus significatur per Nabal, qui stultus interpretatur, par. 2. col. 477. b.

Philosophus qui Arrium seduxit quasi Melchisue occidit: qui Macedonium Ionathan, qui Manicheum, Abinadab, parte 2. columna 1057. c.

Philosophi multi & antiqui patres multum laborauerunt in inuentione scientiarum & artium, quibus posteri reficiuntur absque tali labore, par. 3. col. 1660. f.

Philosophi antiquitus portabant virgam in signum doctrinæ, parte 1. columna 1021. c.

Philosophi Patriarchæ hereticorum Ecclesiæ puritatem peruersa maculauerunt doctrinam, par. 2. col. 1057. c.

Philosophi & Poetæ senserunt de diuinitate qua humilia, & Deo indigna sunt, par. 2. col. 106. e. f.

Philosophi verbum crucis stultitiam aestimantes, derident passionem Christi, & Ecclesiæ martyrium dementiam existimant, parte 2. columna 1385. c.

Philosophi summi gentium quantum in eorum literis indagatur sine Spiritu sancto philosophati sunt, quamuis de patre & filio non tacerent, par. 1. col. 556. d.

Philosophi multi propria reliquerunt, & mundam ac pauperem vitam agentes holocaustum facere videbantur, sed defecerunt & quare, parte 2. col. 1289. c.

Philosophi & heretici sine fide Christi congregant diuitias prauæ dignitatis, qua nihil proficiunt eis, immo panem conferunt æternam, parte 3. col. 2039. a. b.

Philosophi ex siderum cursu suspicantur prouide regi cælestia, & contemni terrena, quasi nihil recti iuxta ordinem geratur in terris, parte 4. col. 1141. c. 1142. d.

Philosophi licet aliqua dixerint de natura tonitruum, iridis, & aliarum impressionum qua generantur in nubibus: hoc tamen fuit in generali tantum, & valde imperfectè, parte tertia, columna 345. c. & clarius columna 359. a.

Philosophi ratione naturali ex effectibus sumpta multipliciter probauerunt unitatem Dei, parte 6. col. 1142. f.

Philosophi licet Deum cognouerunt quantum ad essentiam unitatem, non tamen quantum ad personalem distinctionem, parte 5. columna 1168. f.

Philosophi seu sapientes posuerunt vnā causam primam hominibus presidentem, & illam dixerunt esse Deum Deorum & illum præ cæteris honorauerunt. Veruntamen cum vulgaribus hominibus, ut communiter adorabant idola in templis, parte 4. columna 661. c.

Philosophi qui ponebant mundum æternum ponebant vnā causam efficientem omnium, ut patet de Avicenna, licet Averrois neget Deum habere rationem cause efficientis, sed habere rationem cause finalis, par. 6. col. 1174. d.

Philosophi quidam, scilicet Epicuri ponebant felicitatem in voluptatibus, & Stoici ponebant in virtutibus: utrique tamen negabant resurrectionem, & per consequens aliam vitam. Paulus autem posuit felicitatem in anima & corpore, & hoc in vita futura, parte 6. columna 1170. f.

Philosophi quidam contempserunt voluptates & diuitias huius vite, licet resurrectionem negarent, & quo sine hoc fecerunt, parte 6. columna 333. c.

Philosophi quidam resurrectionem concesserunt, sed quo modo, parte 6. col. 340. f. Item, par. 3. col. 170. f.

Philosophi in quo posuerunt finem beatitudinis, parte quinta, columna 1085. c.

Philosophi pro honestate infinite laborauerunt, parte quarta, columna 594. e.

Philosophorum & hereticorum adinventiones (qua recte idola nuncupantur & simulachra Aegypti) abiciamus, ne nos polluant, parte 4. columna 1225. a.

Philosophorum contemplatio, qua & qualis fuit & quis illius finis, parte quinta, col. 796. f.

Philosophorum doctrina dicitur sanguis. Ibidem. c.

Philosophorum libros si reuoluas, inuenies partē de dogmatibus veritatis non omnia, ut apud Platonem fabricatorem mundi Deum. Apud Zenonem, inferos & immortales animos, & v-

num bonum, honestatem, &c. parte quarta, columna 2405. a.

Item, parte 1. col. 370. a. b. Vide etiam in Plato.

Philosophorum ars dicitur maceria, par. 3. col. 1555. a.

Philosophorum erratica dogmata per aquas Aegypti designantur, qua paruulos sensu & intelligentia decipiunt, parte prima, columna 548. d. e.

Philosophorum præsumptio eliditur, qui nihil recipere volunt nisi probatum fuerit humana ratione: qua tamen est valde deficiens, parte 5. col. 1016. f.

Philosophorum & hereticorum doctrina omnis, quia fragilis est & inutilis, a veritate conteritur & dissipatur, par. 4. c. 789. a.

Philosophos & hereticos spoliari his qua in verbis vel scripturis eorum tabernaculo Dei (id est, Ecclesiæ) congrua reperiuntur, figuratum est, parte 3. columna 1242. e. Item, parte 2. columna 49. b. c. Item, par. 1. col. 579. c.

Philosophica rationes contra fidem Christi sunt inanes & sophisticae, & quare, par. 6. col. 620. d.

Philosophica rationes quanto apertius excrescunt, viliores fiunt, parte 5. columna 526. f.

Phinees prophetauit secundum Dei voluntatem ad delendum Chananeorum genus, tribui Iudæ præbendum esse principatum, parte 2. columna 153.

Phinees sacerdotis diligentia pro vera pietate, parte prima, columna 1375. a.

Phinees an & quomodo fuerit nepos Aaron, 1057. c.

Phenice regio est Tyri & Sydonis, parte 1. col. 642. e.

Physica quid facies, Metaphysica vidua facies.

Si Lucas moritur, logica destituitur.

Hos versus fecit quidam Præsumptuosus, parte 3. col. 149. c.

Phyton & de Pythonica diminutione, parte 6. col. 1303. a. Item, parte 4. columna 113. b.

Pythonibus dracones & alij serpentes ministrare perhibentur, parte 1. col. 1350. e. f. & col. 1562.

Pythonicus spiritus solet diuinare qua mundi sunt coniecturis, parte 6. columna 212. f.

Pietas posteris etiam indignis salutem parit, parte 4. col. 334. e.

Pietas maiorum prodest posteris, par. 2. col. 1209. c.

Pietas sine sciētiæ discretione quomodo misereatur, ignorat, parte 3. columna 16. d.

Pietas est cultus Deo debitus. Et per consequens Impietas est, vicium auferens cultum Deo debitum, par. 4. col. 1131. c. 1132. f. 2408. f. Item, par. 6. col. 23. c.

Pietas accipitur dupliciter, par. 6. col. 63. c.

Pietatis & humanitatis officium proximo impendere tenetur quilibet in casu necessitatis, extra talem tenetur debito honestatis & congruitatis, parte 5. col. 113. c.

Pietatis species ad crudelitatem ducit, si per disciplinam puniri culpam prohibet, ut post æternaliter puniatur, parte tertia, columna 44. d. e.

Pietatis & simplicitatis opera qua proximis impediuntur per laenam significantur, par. 3. col. 1742. d.

Pietatem animi sui declarat Iosue proposita aliis eligendi facultate, parte 2. col. 145. a.

Piger, id est, negligens & remissus in operatione boni, lapide luteo, id est, confusibiliter & dure puniri debet, parte quarta, columna 2196. f.

Pigrum dicimus frigus, eo quod pigros facit, parte prima, columna 268. a. Interl.

Pigriores sensu per iumenta intelliguntur, par. 3. col. 749.

Pigri perique sunt in innocētia & desides, qui nec propriam vitam curando, offendunt, sed post occidentem ruinam admoniti, etiam fraternæ salutis curam gerunt, parte secunda, columna 1292. f.

Pigmei sunt homines obitalis magnitudinis. Et dicitur de eis quod pugnant contra grues, & vix se possunt ab eis defendere, parte 4. col. 1280. f. Item, parte 1. col. 134. f.

Pignus quare accipiebatur ita frequenter, & restituebatur in veteri Testamento, par. 1. col. 705. c.

Pignoris conditiones qua, & quot sunt, par. 6. col. 366. f.

Pigritia nutritrix est egestatis & penurie, parte 3. col. 1628. e.

Pilatus an proprius vel an cognomen, & an nomen compositum ex pila & atria, parte 5. col. 459. c.
Pilatus unde erat oriundus, parte 5. col. 729. c.
Pilatus multum studium dimittendi Iesum habebat, parte quinta, columna 988. d.
Pilatus et aniter peccauit, minus tamen peccauit quàm Iudai, & quare, parte 5. col. 459. c.
Pilatum in exilium misit Gaius Imperator, parte sexta, columna 1510. f. Item, parte 4. col. 426. f.
Pili species emortua, ex animis & ex animis, par. 1. col. 880. f.
Pilus in album mutatus in leproso quid significet, parte prima, columna 1016. f.
Pili Leuitarum eorum radii precepti non autem euelli, parte prima, columna 1214. e.
Pili mortuorum quidpiam representant, par. 1. col. 1214. e.
Pili Leuitarum qui radebantur signabant veram vitam habere debere eos qui ministrant Deo nec mortui quicquam vel male olentis gestare, par. 1. col. 1214. e.
Pili rasi in carne radices remanent & crescunt, ut iterum recidantur, par. 1. col. 1213. c.
Pilosus qui dicantur, parte 4. col. 158. f.
Pinguis ceruix & opulenta superbia affluentibus rebus quasi multis carnibus fuita, par. 3. col. 179. b.
Pingues dicuntur diuites temporaliter, similiter donum gratia pinguedo nominatur, par. 1. col. 927. c.
Pinnacula templi dicuntur tabulata, ad quid, & an mos fuerit doctoribus ut ibi sedentes ad turbam inferius loquerentur, parte 2. col. 1144. e.
Piorum est cum ab aduersariis patiuntur, non tam ad iram quàm ad preces moueri, par. 3. col. 209. b.
Piscina inferior quid apud Isaiam significat, par. 4. col. 217. a.
Piscine due erant in Ierusalem. Inferior, quæ ab hostibus capi poterat Superior quæ non poterat, parte quarta, columna 217. a.
Item, parte secunda, columna 256. e.
Piscis quid ad Tobiam ascendit de flumine viuis Christus est, parte secunda, col. 1525. c.
Piscis nullus habet colum, nisi generans sicut est cetus, p. 3. c. 397. c.
de Piscis manducauit Christus post resurrectionem, non de terrestri animali, & quare, par. 1. col. 104. d.
Pisces qui pinnullas habent & squamas, dare saltus super aquas solent, parte 1. col. 1003. a. b.
Pisces habentes squamas & pinulas, sunt temperate complexionis, quia carnes eorum non sunt nimis humide, & per consequens magis sanæ, par. 1. col. 1003. c.
Pisces sunt restam pro pelle habentes, quorum squama auferri non potest, par. 1. col. ibidem.
Pisces triplici modo capiuntur, par. 4. col. 2044. f.
Pisces sicut quidam putant nullius sunt memorie, sed certissimè est eos habere memoriam, ibidem. d.
Pisces omnes non nisi aquis viuere possunt, par. 1. col. 14. d. e.
Pisces non fuerunt mortui in diluuium sicut alia animalia & aues, nec positi erant in arca, & quare, par. 1. col. 146. f.
Piscium genera esse centum quinquaginta tria aiunt, qui de animalium scribere naturis, par. 4. col. 1457. a.
Piscibus quod Adam nomina imposuerit non dicitur, sed credibile est paulatim cognitis, pro diuersitate gentium imposita esse, parte prima, columna 78. d. e.
Pitacus legislator statuit circa ebrios amplius puniendos, non respiciens ad peccati grauitatem, sed ad populi communem utilitatem, parte 5. col. 1182. f.
Placere Domino qui non nouit, meritò spe bonorum carens, ne citius adueniat metuit, par. 6. col. 693. a.
Placere qui querunt per mendacia potentibus & Prelatis, non sunt infauorabiliter aut benefice audiendi, sed magis puniendi exemplum de Dauid, par. 2. col. 517. c.
Plage infligite sunt Aegyptiis à Deo ministerio quasi omnis generis creaturarum, scilicet quatuor clementorum, corporum celestium, hominum, & Angelorum, parte 1. col. 547. c.
Plage decem infligite Aegyptiis, per quæ factæ sunt, & correspondenter ad afflictiones Hebræorum ab eisdem illatas. De pri-

ma plaga & secunda, par. 1. col. 599. a. b. De tertia, columna 551. d. e. De quarta, ibidem. De quinta, col. 561. c. De sexta, ibidem. De septima, col. 567. c. De octaua, col. 575. c. De nona, ibidem. De decima, col. 581. c.
Plage decem quibus Aegyptus per Israelitas verberatur possunt Romani regni comparari temporibus, parte 1. col. 567. c.
Plage Aegypti calitus exhibitæ, signant spiritualiter quæ mala quotidie prauas mentes feriant, par. 1. col. 575. b.
Plagarum factarum per Aaron & Moysen in conuincendo Aegyptios, quis ordo, & quomodo attendendus sit, & de comparatione earundem, par. 1. col. 559. c.
Plagis quatuor populus Iude traditus est, par. 4. col. 691. a. Alia terra similiter his plagantur, col. 689. c.
Planchus peccatoris de hoc quod fuit in demonis seruitute, parte tertia, columna 1497. c.
Planchus exhibetur Moysi & Aaron, & super Stephanum fit planctus magnus, similiter de Jacob legitur. Iesus Naue sepultus refertur, non defletur & super hoc mysterium, parte prima, columna 1695. c.
Planchus magnus fiebat in morte notabilium personarum, parte 6. columna 1065. c.
Plangere ille perfecte nouit peccata & operis & cogitationis, vel bonum quod fecit vel bonum quod debuit & non fecit, qui mundum plene contemnit, & seipsum holocaustum Deo tribuit, parte 4. col. 1398. e.
Planctus septem habent proprios motus distinctos à motu firmitatis, parte 1. columna 21. b. c.
Planeta varietates habent in circuitione. Et an & quomodo horum possit ratio dari, parte 3. col. 360. f.
Plante nouæ tactu arcescunt, parte 3. col. 117. b.
Platanus quid & unde dicitur, par. 3. col. 209. d. d.
Plato dixit de Socrate magistro suo. Amicus quidem Socrates, magis amica est veritas, parte 5. col. 1078. f.
Plato ne modum excederet per iram, seruum se offendentem alterius tradidit cadendum, parte 6. col. 555. c. Item, parte tertia, columna 285. c.
Plato posuit fabricatorem mundi Deum, par. 4. col. 1495. a.
Plato dixit Deum causam efficietem mundi, & etiam ex tempore, parte 6. col. 555. c.
Platonici libri continent. In principio erat verbum, &c. Sed illud verbum caro factum est, non legitur, parte 6. columna 616. e. Item, parte 1. columna 57. c. & col. 98. b. c. Vide etiam columna 57. c.
Plēbs Hebræa dicitur mater Dei, eo quod nasciturus erat de ea secundum carnem per virginem Mariam, par. 3. col. 1591. c.
Pleiades unde diste sunt, par. 2. col. 945. c.
Plenitudo & vacuitas virtutum in sanctis penes quid & quomodo accipi debeant, parte 5. col. 1055. b.
Plenitudo gratiæ quomodo sanctus in scriptura attribuitur, parte 5. columna 1054. d. e.
Plenitudo spiritus sancti quomodo & quando data est Apostolis, parte 5. columna 1224. a.
Plenitudo gratiæ incipit in Christi conceptione, deriuando ad alios post Christi ascensionem, & non ante, parte quinta, columna 1225. a.
Plenitudinis nomen in bono solet accipi. Et de hoc exempla, parte 2. columna 1511. b. c.
Plenus gratia dicitur Christus, Maria, & sancti, sed differenter, parte 5. columna 1030. f.
Plenum tot modis dicitur quot modis vacuum. Ibidem. f.
Plumbum immiscetur metallis quæ sunt adulterata, ut aliena separetur materia: etsi forte purgata fuerint, plumbum omnino consumitur, parte 4. col. 636. e. f.
Pluralitas personarum & unitas essentie in diuinis ostenditur ex veritate Hebræica, par. 4. col. 750. e. f.
Plus valuit apud Sodomitas malum inolitum, quàm bonum inolitum, parte 1. col. 242. b. Interl.
Pluribus intentus minor est ad singula sensus, parte tertia, columna 2027. a.
Pluvia quomodo dicatur concrefcere, par. 1. col. 1653. b.

Pluvia

Pluvia communiter sequitur tonitruum, par. 3. col. 358. f.
Pluvia herba quæ, & cuius natura, parte 1. columna 1653. b.
Pluvia gratiæ descendit abundanter super Apostolos in die Pentecostes post septem Christi mysteria, sicut Helias septem vicibus orans pluiam impetravit, par. 2. col. 1437. c.
Pluvia duplex visibilis & spiritalis illa omnibus communis, hæc solis nota iussu, par. 1. col. 1134. e.
Pluuias ipso tempore pluuiarum cum Israelitæ maiores solito cernerent, reuersi ad conscientiam, peccatis suis hoc imputauerunt, & iram celestem superuenturam timuerunt. Sed nos turbatis elementis & ipso indice per aperta indicia vim suam iræ imitante, nihil de correctione morum requirimus, &c. parte secunda, col. 1336. d. e.
Podaris est vestis, &c. parte 6. col. 1465. a. Item, par. 1. col. 973. a. b.
Pœna maxima quibus sceleribus seruetur disputando. Et respondetur ratiocinando, quia his qui per ebrietatem deuoluuntur ad luxuriam, par. 3. col. 1706. d.
Pœna hominis deiectionis est triplex. Prima quod sit fugitiuus de loco proprio. Secunda est priuatio suæ substantiæ. Tertia quando priuatur sua prole, parte 3. col. 180. f.
Pœna quæ ex peccato venit productior est quàm culpa, & quare sic infligitur, par. 5. col. 1224. b.
Pœna occisionis, mutilationis siue talionis, quæ fuit apud Hebræos par. 1. col. 685. c. per totum: & sequentibus.
Pœna omnis quam patimur, ira Dei est, par. 3. col. 1088. b.
Pœna multiplex comminatur populo Israelitico, par. 1. col. 1486. e. f.
Pœna quadruplicis mortis imponitur legi transgressoris, parte secunda, columna 290. f.
Pœna quadruplex fuit infligita Iudeis successiue & secundum diuersa tempora, & per quid fuit designata, parte 4. col. 621. c.
Pœna hereticorum erit maior pœna demonum post iudicium, & hoc propter peccatum infidelitatis, & adduntur rationes, parte 6. columna 1358. f.
Pœna ignis æterni gehennæ, sicut & premium regnum celorum in antiquis documentis minime inuenitur, sicut in Euangelio, parte quinta, columna 122. d.
Pœna mortis quæcunque aliquando significatur per ignem in scriptura, parte 4. col. 1775. c.
Pœna inferni est duplex. Una est ex parte mentis, scilicet tristitia vehemens, alia ex parte corporis, par. 5. col. 247. c.
Pœna gehennalis dicitur preparata ab heri, id est, à secunda die creationis mundi, ut dicunt aliqui, &c. par. 4. col. 286. f.
Pœna demonum ex pœna reproborum augetur, qui in inferno erunt reclusi, sicut econuerso, gloria Angelorum augmentabitur ex gloria electorum, parte quarta, columna 286. f. Item, parte prima, columna 96. f.
Pœna mitissima omnium est eorum qui originale peccatum tantum habent, & nullum addiderunt, par. 5. col. 376. d.
Pœna infligita vel infligenda significatur in scriptura per calicem, parte 3. columna 994. f.
Pœna utrum possit esse peccatum unum, alterius peccati, parte sexta, columna 29. c.
Pœna extrinseca imponitur Adæ, mulieri verò intrinseca, parte secunda, columna 211. c.
Pœna sunt arbitrarie in noua lege, & foro conscientie, secundum iudicium discreti confessoris, nisi per superiores Ecclesiæ aliud fuerit determinatum, par. 1. col. 947. b.
Pœne sunt in duplici genere, quia aliquæ corporales, aliquæ spirituales. Item corporaliū quædam temporales quædam æternæ, parte quarta, columna 1209. c.
Pœne relaxatio, signum est mitigationis iræ, par. 3. col. 1084. e. f.
Pœne mensura pro peccato metienda est, prout quisque sibi in hac vita, vel minus vel plus peccando quæserit, p. 1. col. 1264. e. f.
Pœne infligite sunt homini ex transgressione precepti ad totā vitam usque ad mortem, & transfusa in posteros, quia quales facti sunt primi parentes per peccatum, tales filios genuerunt, parte prima, columna 102. f.
Pœne à Deo subito immisse ad modum sagittarum, vocantur sagittæ diuinæ, parte prima, col. 1657. c.
ad Pœnam si peccatori annus ascribitur pro peccato unius diei

verecor ne forte nobis qui quotidie peccamus, nec ipsa secula aut etiam secula seculorum sufficere possint ad pœnas lucendas, parte 1. columna 1263. b.
Pœnarum metus reuocat à malis, par. 3. col. 1874. d.
de Pœnarum magnitudine vel mensura dammandorum, sententiam ferre, nec de iudicio Dei eorumdem, non potest humana fragilitas scire quod domini arbitrio derelictum est, parte quarta, columna 135. c.
Pœnarum nullus finis sperabitur in futurum, ideo semper timor permanet cum pœnis, par. 3. col. 138. d. e.
Pœnis corporalibus & temporalibus bene puniuntur filij à Deo & ab homine pro parentibus, sed non pœnis spiritualibus. Ibidem.
Pœnitentia sœra scelerum dicitur vermis, par. 1. col. 2012. f.
Pœnitentia, utrum in cadentibus habeat locum post baptismum arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte 6. columna 858. f.
Pœnitentia si in reprobo placuit, & in eo qui timebat amittere præsens seculum, quam grata est spontanea afflictio pro culpis in eis qui placent, parte 4. col. 1097. a.
Pœnitentia cur predicatur, si gratis in baptismo sit remissio peccatorum, parte 5. columna 10. d.
Pœnitentia vera de præteritis & cautela contra reciduum pro futuris sufficit Deo, parte 5. col. 1155. c.
Pœnitentia vera unus dies tantum valet, quantum mille anni, sicut latroni, parte 6. columna 1368. e.
Pœnitentia graue pondus pœnitentibus impotentes, ipsi peiorandi occasio sunt. Immo si errando modicam pœnitentiam imponunt, nonne melius est propter misericordiam rationem reddere quàm propter crudelitatem, par. 5. col. 373. c.
Pœnitentia perfecte duo modi, confessio & emendatio, parte tertia, columna 697. c.
Pœnitentia austeritas significatur per altare holocaustorum, in qua caro propria Domino sacrificatur: & hæc oblatio tanto est melior & placetior, quanto propria charior homini quam aliena, parte 2. columna 1147. c.
Pœnitentia triplex est modus. Primus, errores & omnia mala ante baptismum abrenunciare condemnare. Secundus, post baptismum lapsus per pœnitentiam renouari. Tertius, quo sancti quotidie à talibus purgantur peccatis: sine quibus vita non agitur, parte 5. columna 70. d.
Pœnitentia virtus timore concipitur, qui est initium sapientiæ, parte 5. ibidem.
Pœnitentia desertum aggrediens fortius tentatur ab hoste, parte 5. columna 80. f.
Pœnitentia austeritas quibusdam comparatur, quæ licet molesta, sine tamen grato habentur, parte 5. columna 491. b. Item, parte 4. columna 862. f. & col. 1118. f.
Pœnitentiam agens offerre se debent ad pœnam ut hic puniatur à Domino non ad supplicia seruetur æterna, par. 2. col. 667. b.
per Pœnitentiam incassum corpus atteritur, si inordinatus motibus mens viciis dissipatur, parte 4. col. 471. b.
Pœnitentiam agere in fauilla & cinere quid est, par. 3. col. 407. a.
Pœnitentiam tarde assumentes significantur per asinam, parte tertia, columna 13. c.
Pœnitet sero qui in tenera ætate noluit, par. 3. col. 1727. b.
Pœne se dicit Deus humano more, par. 2. col. 407. b. & 408. d.
Pœnitere videtur Deus dum opus mutat, voluntate tamen & dispositione immobili permanente, parte 1. col. 141. a. Interl.
Pœnitere est ante acta desistere, & desistenda non committere, parte 5. columna 158. e. f.
Pœnitere volentibus, grauius onera imponentes reprehenduntur, parte 3. columna 351. c.
Pœnitens, par. 1. col. 1679. f. Item, parte 3. col. 376. f. & 885. c. & col. 991. c. & 1209. c. Item, par. secunda columna 1289. c. & col. 331. c. & col. 629. c. Item, parte quarta, columna 1925. a. & columna 2545. c.
Pœnitens aut tacitis labijs stitibus indulgentiam silentio deprecatur, aut etiam si loquendum aliquid, ex dolore, contriti peccatoris, suadet, paucis loquatur, par. 2. col. 1269. c.

Pœnitentium

Penitentium arma sunt cinis & cilicium, parte 3. col. 1580.e
Penitentis humilitas est vallis lacrymarum, par. 3. col. 184.d.e
Penitentem libenter suscipit Dominus: occurrit filio inopia & squalore confecto gratiam reddit reuerenti: si tamen cum ploratu & ululatu redeat ad patrem, parte 4. col. 611.c
Penitentibus triplex est difficultas ad opera virtutum, parte quinta, columna 887.c
Pœta aliquando dicitur etiam propheta largè accipiendo hoc nomen, parte 6. columna 766.e
Pœta, astrologi, philosophi, qui inania loquuntur, & in verbis tantum confidunt, Deum ad amaritudinem provocant. Regnum enim Dei non est in sermone, sed virtute, p. 1. c. 1473.b
Pœtarum carmina, & doctrina seculares, cibus sunt demonum & silique sterili suauitate resonantes, par. 5. col. 908.c. Item, parte 4. columna 903.b.c
Pœtarum carmina, per raras significatur, qua inani & inflata modulatione vel ramorum sonis & cantibus mundo deceptionis fabulas intulerunt, parte 1. columna 552.b
Pœtas & philosophos cum legimus, ut diuinam scripturam sapientius & facundius legamus, argentum & aurum ab Aegyptiis petimus, parte 1. col. 445.b
Pollucitatio bona securior ne videaris cum facis mala, nec de mala comminatione diffidas si conuersus facis meliora, parte secunda, columna 1268.e.f
Polluit diabolus tribus modis ea que coram hominibus bona sunt, parte 3. columna 18.e
Polluti non celebrant, vel communicant in crastino, nisi necessitas vel diei solennitas recompenset, vel probabiliter credatur quod à diabolo talis pollutio procuretur, par. 1. col. 1547.c
Pollutio terra iniustitia est, purificatio vero iustitia, parte prima, columna 1448.e
Pollutio in somnis an & quando peccatum sit, par. 1. Ibidem.
Pollus arcticus & antarcticus qui & quales dicuntur, par. 3. col. 124.f. Item, parte 4. columna 164.f
Pompeius quando & per quem Ierusalem venit, & urbe capta & templo reserato usque in sancta sanctorum accessit, & c. Iudeamque tributariam Romanis fecit, par. 4. col. 2375.c. Item, parte 5. columna 370.f
Roma qui portat, odore fruitur: sed aliis cibum fert, parte tertia, columna 130.e.f
Roma que possunt manu colligi, primo colliguntur, & postea illa que non possunt capi nisi cum vinculo, quo rami attrahuntur parte 4. columna 1891.c
Roma solent paleis misceri, ut illa usque ad terras ferantur, parte 3. columna 130.e.f
Roma pulcherrima in locis maris mortui nata qua & qualia sint, parte 6. col. 1557.a.b. Et horum mystica significatio. Ibidem.
Roma mandragora que petiuit Rachel, cuius efficacia, parte 1. col. 342.f. Vide etiam in Mandragora.
Pompeii regem in equitatu, uas & scutulum ut de aliis taceamus in Ecclesiis & cenobiis ubi prelati fuerunt valde boni paucisque contenti, parte 1. col. 171.c
Pondus omne candelabri in tabernaculo erat, ut dicit Rab. Sal. pondus centum & viginti librarum, secundum pondus Colonie, par. 1. columna 746.f
Pondera antiquitus fiebant cum lapidibus sicut modo fiunt per diuersas portiones metalli, & c. par. 3. col. 1672.f
Pontificis vestimenta sunt opera virtutum, sapientia, doctrina, parte 3. columna 2237
Pontifex summus in determinatione negotiorum fidem vel mores tanguntur per se vel per alios ad hoc idoneos debet inuestigare quid de hoc sentiant sacre scripture, & secundum hoc negotia terminare. Et de hoc figura, par. 2. col. 1307.c
Pontifex summus cum suo collegio remedium adhibere debet, non solum in statutis prelatorum inferiorum, sed etiam in suis si nimis graui videantur, par. 6. col. 1148.f
Pontifex primo omnium totus sit castitate vestitus: quod indumentum usque ad pedes regens totum corpus, significat, parte prima, columna 883.b
Pontifex stat in gradu ligneo, cum singulari imitatione Domini.

ca passionis altiore se ceteris facit. Si enim non imitatur passionem Domini, nondum gradum ligneum unde aliis preminet at ascendit, parte 2. col. 1376.e
Pontifex necesse est ut timidus & erubescens, quia ipse non fecit, aliis facienda predicet, parte 2. Ibidem.
Pontifex debet orare pro toto mundo, & per quid hoc significatur, parte 3. col. 1971.b
Pontifex dicitur Christus, & quare, parte 6. col. 322.f
Pontifex siue Pontifices, parte 2. col. 1633.c. & col. 1083.e. & 165.c. Item, parte sexta, col. 1567.c. Item, parte 4. col. 2581.c. Item, parte 3. col. 741.c. & 1328.f. Item, parte 1. col. 1051.a
Pontificis secundum ordinem Melchisedech mors erat humani peccati solutio, par. 1. col. 1447.a
Pontificis ad statum promoueri dignus est doctor cuius virga germinat, floret, & facit fructum, parte 1. col. 1283.c
Pontificis tanta debet esse scientia, ut gressus eius & motus, & omnia vocalia sint: & veritatem quam mente concepit, habitu resonet, quidquid agit, quidquid loquitur, doctrina sit, parte prima, columna 975.a.b
Pontifici soli licebat intrare sancta sanctorum, & hoc semel in anno, parte quarta, col. 927.a
Pontifices Iudeorum à Seleuci Nicanoris regno usque ad Iudam Machabæorum enumerantur, par. 4. col. 2419.b
Pontifices Iudeorum tempore persecutionis Christi erant de tribu Leui, & Pharisei pro maiori parte erant de tribu Symeon, parte 5. columna 1140.c. & sequent.
Pontifices fuisse omnes primogenitos à Noë usque ad Aaron aiunt Hebrei, parte 1. col. 203.b
Pontifices veteris Testamenti quomodo consecrati sunt post mortem Aaron, parte 1. col. 475.a.b
Pontifices, Summus scilicet & ceteri debent esse solliciti ut loca sua iurisdictionis clausa sint virtutū muris: & quod ibi sine sacerdotibus & clericis armis sacre scripture & orationis deuota muniri, parte secunda, columna 1193.c
Pontifices in nouo Testamento & curati, & etiam clerici, seculares, vel religiosi, statim quando nudantur vestibus virtutum, mortui sunt spiritualiter, licet adhuc uiuant corporaliter. Et de hoc figura, par. 1. col. 1313.c
Pontifices & sacerdotes de nouo consecrati, à septem debent abstinere, & qua illa sunt, quo facto debent offerre septem, & qua illa sunt, parte 1. col. 980.f
Pontifices concedunt plerumque de facultatibus Ecclesiæ principibus contra suos aduersarios, que non sunt ad hoc ordinate & sic incurrunt malum offensa diuina, & de hoc figura, parte secunda, columna 1344.f
Pontificum Iudaicorum à fundatione primi templi catalogus, similiter & eorum qui post captiuitatem Babyloniæ in gentem Iudæa fuerunt, & sub quibus regum temporibus pontificatum habuerunt, par. 4. col. 2397.b. & 2398.d
Pontius nomen proprium est, & Pilatus cognomen, par. 5. col. 447.c
Pontificale officium, quomodo, quare, & quando assumendum, parte 6. columna 842.f
Populus castigatus qui pro arcu noluerit adire periculum, parte secunda, columna 354.f
Populus Israel non acceperunt Dominum uniuersa terra promissionis quia amplexi sunt impiarum gentium cognationem, parte secunda, columna 140.f
Populus subditus communiter habet tres status vel ordines, scilicet agricolas, milites, & Deo seruientes, par. 1. col. 1159.c
Populus Iudeorum cur sua manu fontes punire inebatur, parte prima, columna 1081.a
Populus Ephraim significat Iudeos & hereticos, parte prima, columna 123.c
Populus Israel per multas vicissitudines rerum passus est, parte secunda, columna 154.d
Populus Iudaicus quomodo peccarent cum montem nolente Moyse conati sunt ascendere, par. 1. col. 1264.f
Populus nationum liber & lasciuus, cui nullus rationalis doctor frenum correctionis posuit, per Apostolos ad Dominum adducitur, parte quinta, col. 343.b

Populus

Populus qui in campo fidei nullius officij loris ligatur, significatur per onagrum, parte 3. columna 92.d
Populus Ecclesiæ in duplici differentia est. Quidam spirituales percipiunt sapientie & scientie dulcedinem. Alii sunt carnales, iumentis & pecudibus similes, crassis & stolidis sensibus abundantes, parte 1. col. 1417.a
Populus totius Israel, licet diceretur Dei filius, tamen sacerdotes ad eius ministerium deputari dicebantur filij & serui modo speciali, parte 4. col. 2181.b. & sequentibus.
Populus Israel dicitur segregatus, ab aliis populis, & solus, & quare, per qua & quot, par. 1. col. 1342.f. & 1673.c
Populus Christianus & multo fortius clerici, principes, & prelati singulis diebus intendant cultui diuino, antequam ad opera propria manum mittant, parte 1. col. 384.d
Populus Christianus & principes tot & tanta obtulerunt prelati & ministris Ecclesiæ, quod ascendant ultra necessitatem, immo etiam contra utilitatem, propter abusum inde sequentem. Ibidem.
Populus peccandi argumentum assumit à peccatis sacerdotum dicens: Quare non facerem hoc, ex quo sacerdos meus facit hoc, par. 1. columna 931.c
Populus sicut sequitur sacerdotem in malum, ita sequi debet in bonum, parte 1. columna 935.c
Populus communis in nouo Testamento arcendus est à cancello vel choro, ubi diuinum officium celebratur. Et de hoc figura, parte 1. columna 1288.f
Populus tenetur providere seruientibus Deo de victu & vestitu. Et ostenditur hoc ex utroque Testamento. Et istud etiam obseruatum fuit ab antiquo apud Gentiles, parte 1. col. 1289.c. & col. 1241.c. Vide etiam in Seruientes communitati.
Populus Israel pollere debuit speciali sanctitate pro ceteris & prerogatiua, par. 3. col. 1579.b. Item, par. 1. col. 1057.a.b
Populus Iudaicus significatur per duodecim lapides de Iordanis fundo exportatos, parte 2. col. 27.b
Populus Israel post ingressum terre promissionis habuit triplicem modum gubernationis, videlicet per iudices & quamdiu. Per Reges & quamdiu, per pontifices, & c. parte 2. col. 309.c. Vide etiam in Canhedrin, & in Dominus.
Populus uterque Iudaicus, scilicet, & Gentilis, per duos baiulos botri figurantur: quorum prior cecus & auersus, ignarus pendens gratia: posterior credens Christum, ante oculos habens, semper quem portat videt: & quasi seruus dominum, & discipulus magistrum sequitur, parte prima, columna 1256.e.f. & columna 1466.d.c
Populus Iudaicus antequam peccaret deceptus ab exploratoribus incedebat rectè versus montem Seir, sed post peccatum declinauerunt à via recta & magno tempore fuerunt vagabundi per desertum, & postea ceciderunt versus montem Seir, parte 1. columna 1469.c
Populus Iudaicus Christum ligno crucis affigens, non credidit esse Dei virtute, sicut Moyses cum petram percussit de virtute Dei dubitauit, & figurat Moyses populum sub lege positum, parte 1. columna 1463.d
Populus Iudaicus à principio fuit murmurantibus assuetus, & significatur per Anon, parte 2. col. 567.c
Populus Israel decem vicibus tentauit, & enumerantur, parte prima, columna 1262.f
Populus multitudo est, cum ergo dicitur: Appositus est Iacob ad populum suum, queritur de quo populo dicatur, cum pauci fuerant, scilicet, Abraham & Isaac & Iacob, & c. parte 1. columna 405.ad 471.
Populus Israel vocatus est hereditas domini, & quare, parte tertia, columna 1038.f
Populus Israeliticus commendatur in prophetiis Balaam, secundum quadruplicem statum, in quorum una quoque multipliciter illius eius explanatur, parte 1. col. 1402.f
Populus sub lege à Deo data an proprie debebat cultui diuino applicari sub nomine tetragrammaton, parte prima, columna 507.a. & 539.a.b.c
Populus Israel sponse nomine intelligitur, par. 3. col. 1819.c

Populus Iudaicus fuit desponsatus per susceptionem legis, & principales populi imposuerant sibi coronas in die dationis legis, & ideo fuerunt coronati ad modum sponse, parte prima, columna 846.f. & clarius, 854.f. & 855.a.b
Populus Iudaicus coronas non deposuit ad ostendendum, quod esse volebat subiectus legi, sed quia peccauerat per idololatriciam, & c. ad eorum confusionem precepit Dominus eas deponi, parte prima, columna 846.f
Populus totius mundi in tres partes diuisus est post passionem Christi & publicationem Euangelij: quarum una est Iudeorum obliuionum, alia est Gentilium in infidelitate remanentium tertia est Christianorum, par. 4. col. 2163.b
Populi Iudaici priorem honorem si consideres, pontificalem ordinem, insignia Sacerdotum, & c. & eos cum caelestibus in terris habere consortia, & c. Nunc autem multo dedecore horrescunt, sine templo, sine altari, sine sacrificio, sine Prophetia, sine Sacerdotio, sine caelesti visitatione, unde patet quod pater conspuens perfudit vultus eorum ignominia, parte 1. col. 1252.d
Populi Israel consuetudo fuit, ut quidquid dubitarent, à Domino per Prophetas quærent, parte 4. col. 1219.a.b
Populi ordinatio ut bona sit, requiritur possessionum inter se diuisio, par. 1. columna 1377.c
Populi Israelitici status quadrupliciter distinguebatur, in domum Israel, in domum Aaron, in domum Leui, & in timentes Dominum, & qui per hos significantur, par. 3. col. 1412.f
Populi deuoti licet nunc sint aduena à patria caelesti, tamen libenter volunt audire de ea predicatione verbi diuini, sicut quilibet aduena libenter audit bonos rumores de patria sua, parte prima, columna 308.c
Populi duo, Gentilis, scilicet, & Iudaicus, nomine duorum debitorum significantur quare & quomodo, parte 5. col. 802.d.e
Populum Israel Deus gubernauit, & direxit tripliciter, parte secunda, columna 551.c
Populo Dei exulta, audi tue nobilitatis insignia, vocaris enim non ut plebs sed ut rex. Sed discere quid agendo quisque fiat Rex, parte secunda, columna 182.f
Populos duos expriment duo filij Adæ, Iudaicum, scilicet natu maiorem, & Christianum minorem. Maioris sacrificium de terrenis operibus reprobat, parte 1. col. 112.d
Porcina caro & omnia quorum usus erat illicitus in veteri lege erunt tempore Messie licita, ostenditur ex Hebraica glossa, parte quarta, columna 540.d.e
Porphyrus dixit quod sola anima esset beatificabilis, & corpus omnino esse fugiendum, & sic non idem ipse homo resurgeret qui compositus est ex anima & corpore, par. 3. col. 210.f
Porphyrus hereticus, quomodo & qualiter Danielis prophetiam de Christo, & alius calumniari nitebatur, par. 4. col. 1491.b. Et sape saepe reprehenditur signanter, columna 1583.c
Porphyrus calumniam struit Ecclesiæ, suam ostendens imperitiam dum Euangelistæ Matthei nititur arguere falsitatem, parte 2. columna 1263.c
Porphyrus impij stultitiam caueamus, ne matronæ & mulieres sint noster senatus, qua dominantur in Ecclesiis, & de sacerdotali gradu fauor inducet faminarum, parte 4. col. 55.a
Porta regni est dies iudicij, in quo electi intrant ad gloriam, parte tertia, columna 79.b
Porta mortis, vicia: porta vitæ, virtutes, & c. par. 4. col. 241.a
Porta militantis Ecclesiæ est baptisimus, porta triumphantis est extrema vinctio, parte 4. col. 499.b
Porta gregis in Hierusalem à sacerdotibus prima edificata vel sanctificata esse videtur in vicinia ipsius templi, & hoc congruere videtur, & quare sic dicitur, parte 2. columna 1437.c. vocata est etiam porta negotiatorum. Ibidem.
Porta piscium in Hierusalem respicit Ioppen, viciniori mari inter cunctas vias Ierusalem, & nunc porta Dauid fertur appellari, & esse prima portarum ad Occidentem montis Sion, p. 2. Ibi.
Porta vetus in Hierusalem nominatur alibi Porta iudiciaria, & quare parte secunda, columna 1439.c
Porta speciosa templi ubi & à quo constructa, parte 2. col. 931.c. Item, parte 6. col. 1408.f

Por-

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Porta ciuitatis Ierusalem principales sex quid mystice significant
parte secunda, columna 1355.e
Porta dicuntur omnes appliculi fidei, & etiam sacramenta Eccle-
sie & non habent efficaciam, nisi ab uno Christo qui dicitur
porta in singulis, par. 3. col. 1334.f
Porta eorum fuerunt due, par. 4. col. 802.d
Porte inferi que sunt, par. 5. col. 280.d
Porte due sunt per quas tentat diabolus, scilicet cupiditatis &
timoris. Eisdem in contrarium versis intrat Deus, parte sex-
ta, col. 555.b. Item, par. 3. col. 631.b
Porte due, oculorum, scilicet & aurium. In his duobus sensibus
maxime peccat homo, & punitur, par. 4. col. 2150.d
Porte quatuor erant in atriis templi secundum quatuor partes orbis
& erant quatuor portarii, sine iamitores. Prima erat Ori-
entalis, ex qua parte erat ingressus templi secunda Occiden-
talis, ex qua parte erat posterior pars templi, que dicebatur fan-
ctus sanctorum, alie due Aquilonaris & Australis, erant ex
lateralibus templi, par. 1. col. 1115.e
Porte templi clausurunt se, cum sacerdotes portantes arcam vel-
lent eam transire de tabernaculo Dauid, &c. quando &
propter quid aperiebantur, p. 3. col. 620.d.e. Item, p. 2. col. 1163.b.c
Porte per quas fit ingressus ad Ecclesiam militantem sunt exor-
cismus, catechismus, & baptismus, par. 3. col. 1105.c. 1107.b.c
Portam fuisse in Ierusalem qua porta acus dicta sit in nulla au-
tentica scriptura inuenitur, sicut quidam exponunt illud. Fa-
cilis est camelum, &c. par. 5. col. 323.c
Portis adhibentur valua, sera, vinctes, & quare par. 6. col. 1571.a
Portenta que dicuntur, par. 3. col. 850.c
Portenta aliquando portendunt prospera, aliquando prefigurant
aduersa, par. 4. col. 2413.c
Portus in Iudæa super mare. Mediterraneum est in Ioppe, parte
quarta, columna 2021.c
Positio manus Dei super aliquem significat occultationem sui, &
substractio manus eius denotat reuelationem, parte prima,
columna 725.e
Positio Dei qui vult esse, duas habeat uxores, scilicet gratiam
& emendationem morum: hæc generant fructus, &c. parte se-
cunda, columna 311.c
Possessionem habet quisque secundum virtutem & conuersatio-
nem sanctam, alius virginitatem habet, alius continentia pol-
let, ille pauperum patrocinio, par. 1. col. 1127.c
Possessiones Ecclesie dicuntur amortizate, sicut res inanimata & co-
secrata dicebantur mori vel mortue, par. 1. col. 1154.f
Possessiones Ecclesie distrabi non debent, cum a regibus Deo sint
mancipate, & ideo in nullius bonis computanda, parte prima,
columna 439.a. Interl.
Possibile Deo est quod nobis donare est impossibile, par. 2. col. 883.b
Possident fideles Dominum per fidem & dilectionem, & Deus
possidet eos per gratiam, par. 4. col. 907.c
Postilla Nicolai de Lyra tribus commendatur & ex tribus insuf-
ficientia ascribitur, parte prima, in prefatione Lyrana. Sed
excusantur, ibidem.
Postillam suam correxit vltimate Nico. de Ly. anno. M.ccc. xviii.
parte 4. columna 1611.c
Postulationem faciendo quare Moyses & Samuel ceteris patri-
bus preferuntur, par. 4. col. 691.a
Potens maliciosus habens multos auxiliatores in suis malis, sci-
licet diabolum consiliarios, consanguineos, adulatores, mini-
stros suos, & sibi confederatos, par. 4. col. 1294.f
Potentes assimilantur accipitri, qui mansuetus videtur, parte
prima, columna 1540.e.f
Potentes huius seculi designantur per rhinocerontem, parte ter-
tia, columna 370.e
Potentes & principes magis sunt solliciti seruare honestatem in-
ter extraneos, quam inter domesticos, par. 3. col. 1203.c
Potentes dicuntur in aliis gentibus in prelio, qui corporis robore
fortiores sunt, in Israël vero qui iustiores, par. 2. col. 184.f
Potentes seculi quos consortes habent nature, dedignantur ha-
bere consortes gratie & honorem quem soli Deo debuerant, in
se se transire contendunt, par. 2. col. 1357.c

Potentes huius seculi diabolus studet incitare ad odium amico-
rum Christi, & non solum ad odiendum in corde, sed etiam
ad persequendum in opere, & per quem significantur, parte
secunda, columna 438.f
Potentes potentia examinabuntur, par. 2. col. 794.d
Potentes consumptis bonis in toto vel in parte in ebrietatibus &
comuniis frequenter se conuertunt ad spoliandum Ecclesias
iocalibus, parte 4. columna 1555.c
Potentes maliciosi significantur, &c. p. 4. Ibid. & 2044.f. 1729.c
Potentes antiquitus lectos habebant argenteos & aureos exte-
rius, sed interius de alia materia, parte 3. col. 1712.f
Potestas faciebat in Aegypto, ea sape etiam per elementa fa-
ciat admirabiliter, parte 2. col. 960.e
Potestas nulla contra hominem, nisi prius sibi ipsi damnum in-
tulerit, parte 1. columna 1369.b
Potestas Dei gloriosa relucet in solis operibus, que sunt illumi-
nare cetera corpora, renouare terram herbis & floribus, ter-
rena scientia folijs & fructibus, & sic de alijs eius effectibus,
parte 3. columna 2187.c
Potestas Dei patris apparet in duobus, scilicet in creaturarum
productione & conseruatione, & impiorum iustificatione,
parte 6. columna 796.f
Potestas a quo sit & quomodo, & per quid laudabiliter vel re-
prehensibiliter possideatur, parte 6. col. 164.e
Potestas diuina que manifestata fuit in veteri lege per mira-
cula subuertentia inimicos, & liberantia populum Dei, in no-
ua lege ostensa fuit per mirabilem patientiam sanctorum,
parte 3. columna 1013.a.b
Potentiam creatoris ostendit pulchritudo firmamenti per clari-
tatem siderum, parte 3. col. 2187.c
Potentatus istius mundi per quid significatur, par. 4. col. 2345.b
Potenti & iniquo quicunque adheret, ipse quoque de eius po-
tentia velut ex pinguedine tumet, par. 3. col. 180.d
Potati nimis multi vulnera per tumorem acceperunt, que nulla
ferri causa pertulerunt, parte 3. col. 1707.d
Potatio vini immoderate est causa ut eueniant mala, parte
tertia, columna 69.a
Potestas bona & mala a Deo est, &c. par. 6. col. 163.a.b
Potestas non est cuiquam nisi a Deo aquo: est te lateat, aequitas,
parte tertia, columna 873.a
Potestas non est a diabolo, sed obnoxia tamen insidijs diaboli: nec
ideo mala ordinatio potestatum, quia malo sunt obnoxia po-
testates, parte 5. columna 745.b
Potestas tunc solum bene regitur, cum non amando sed timendo
retinetur: & oportet ut ministrari recte valeat, quod non cu-
piditas, sed necessitas hanc imponat, par. 3. col. 321.b
Potestas demonis tanta est, quod nulla virtute hominis, carmi-
nibus, herbis, lapidibus, characteribus, & similibus, arceri &
stringi potest, parte 3. col. 391.b. Vide etiam in Demones.
Potestas diaboli quodammodo fuit eiecta a populo Iudaico per le-
gis dationem, & transit ad gentilem sine lege, &c. sed adue-
niente Christi predicatione & Apostolorum, rediit ad popu-
lum Iudaicum, parte 5. columna 247.c
Potestas Christi secundum naturam diuinam cum sit infinita,
nec deprimi potest, nec etiam sublimari: secundum vero na-
turam humanam sublimata, & adhuc sublimabitur, parte
secunda, columna 327.c
Potestas spiritalis, que dicitur clavis, est duplex. Vna est discer-
nendi vel iudicandi peccatum a non peccato, alia admitten-
di vel excludendi a celesti regno, partes, col. 280.f
Potestatis nomine interdum accipitur potestas ipsa, aliquando
ipse homo habens potestatem, par. 6. col. 163.a
Potestatis ordo non in crimine est, sed elatio tumoris, p. 6. c. 164.e
Potestati quando, & quando non obtemperandum sit, parte sex-
ta, ibidem.
Potestatem accipiens in populo secundum magisterium diuina
legis vitam suam & subditorum ordinet atque regat, parte
prima, columna 1386.d
Potestate pro communi utilitate accepta, qui aut non vtitur, aut
abutitur

Index.

abutitur, suo se gladio confodit & quo ab hoste defendi debue-
rat, hostem potius inuat, par. 2. col. 509.c
Potestates diuina omnia comprehenderet non possunt, p. 4. c. 1076.f
Potestates seculares, licet inter fideles propter catholicam con-
fessionem annumerentur, sape tamen tales fraudem moluntur
negotio regni terrestris, par. 4. col. 2337.a
Potio cathartica que dicitur, par. 4. col. 757.a
Potum qui dat sitienti, vel calicem diuini verbi porrigit erranti
ob id ut a Deo remuneratore, vel terrenum commodum, vel
terrenam sapientiam expectet huius crater non est torna fa-
ctus, parte 3. columna 1871.b
Potus & cibus in sacra scriptura generaliter nomine panis &
aque intelliguntur, par. 3. col. 2148.f
Potus vini pro tempore fuit simpliciter prohibitus sacerdotibus,
quo debebant ad ministerium tabernaculi & altaris accede-
dere, ut haberent scientiam discernendi, par. 1. col. 995.b.c
Præambulum est explicatio mundi, per quem dedit Dominus
precepta decalogi, par. 1. col. 1490.e
Præcellentes alios in aliqua gratia speciali in Ecclesia Dei, ut
pote in auro sapientia, &c. omnes istas gratias conuertere de-
bent ad edificium Ecclesie in bonis moribus & fide, & de hoc
figura, par. 2. col. 1132.f
Præceptor unus præesse debet alijs in choro canticis sicut in qua-
libet Ecclesia cathedrali unus est Episcopus, & unde huius
trahitur exemplum, par. 2. col. 1113.c
custodire Preceptum & memoriam habere de precepto siue de
lege differentiam habent, par. 4. col. 2180.d
Preceptum de sabbati obseruatione, partim est morale, & par-
tim ceremoniale, quando & quomodo, par. 1. columna 665.b.c.
& columna 668.d.e
Preceptum de obseruantia sabbati continent plures obseruantias
parte 1. columna 628.f
Preceptum de concupiscentia vitrum sit vnum preceptum vel
duo, parte 1. columna 669.c
Preceptum de dilectione Dei, an, & quomodo possit dici lex, parte
1. col. 1490.d. Et an illa consequentia valeat: Hoc est manda-
tum magnum in lege, igitur est proprie lex, ibidem.
Preceptum de dilectione proximi (prout in lege diuina traditur an)
sit de preceptis iuris naturalis primo & p. se notis, p. 1. c. 1078.e.f
Preceptum charitatis siue de dilectione Dei, quatuor locis tradi-
tur in scripturis, par. 5. col. 373.c
Preceptum charitatis qualiter sit intelligendum, qualiter sit pri-
mum, qualiter implendum, par. 5. col. 372.c. & quomodo imple-
tur, vel hic vel in futura vita, ibidem 374.e.f
Preceptum an viro soli, vel etiam famina Deus dederit de ab-
stinendo a fructu ligni scientie boni & mali, par. 1. col. 76.e.f
Preceptum primum Hebraei bimenbralter diuidunt per affir-
mativum & negatiuum, par. 1. col. 668.f
Preceptum de unitate Dei, que necessitas fuit totiens repetendi
in Deuteronomio, cum prius in Exodo positum fuit, par. quar-
ta, columna 1733.b.c. 1734.d
Preceptum de dilectione Dei, prout in lege traditur, est difficili-
simum preceptum etiam de dilectione proximi non modice dif-
ficultatis est & quibus, par. 1. col. 670.e.f
Precepti transgressio an non fuit totaliter consummata usque
ad commestionem viri, par. 1. col. 104.d. c. 108.f
Precepta non bona, que, quare, & quomodo sic dicantur parte
quarta, columna 1227.a.b
Precepta legis veteris sunt sexcenta & tredecim, parte secun-
da, columna 291.b.c
Precepta quedam sunt circa mores, & dicuntur precepta: qua-
dam sunt circa modum colendi, & dicuntur ceremonie que-
dam sunt circa iustum hominis conuictum, & dicuntur indi-
cia, par. 1. columna 1497.b.c
Precepta iudicialia & ceremonialia euacuata sunt per nouam
legem aliter tamen & aliter, par. 1. col. 685.b.c
Precepta iudicialia sic sunt euacuata, quod non obligant in lege
noua ea tamen obseruari non est mortiferum, quomodo &
quare, par. 1. col. ibidem.
Precepta moralia manent in noua lege, quia ius naturale est

immutabile. Precepta vero iudicialia & ceremonialia euacuata sunt per nouam legem, par. 1. ibidem.
Precepta ceremonialia & iudicialia non fuerunt simpliciter in-
obseruabilia, sed dicuntur inobseruabilia, quia de difficulte ob-
seruabilia, sicut dicitur aliquid intransibile, quod de difficulte
est transibile, par. 6. col. 1149.c
Precepta ceremonialia reducuntur omnia ad preceptum de ob-
seruantia sabbati: & omnia iudicialia & moralia ad alia
precepta, par. 1. col. 673.c
Precepta quadam in scripturis sunt obseruanda in hac vita, &
in futura perpetuo. Alia que toto tempore huius vite iubentur
obseruari. Alia sunt que in veteri Testamento obseruata sunt
sed iam coruscante Euangelio, non iuxta litteram, sed secun-
dum mysticum sensum obseruantur, par. 1. col. 745.b.c
Precepta decem sunt quasi quedam conclusiones immediate se-
quentes ex principiis iuris naturalis, que statim capiuntur e-
tiam a parum intelligentibus, & talia erant proponenda toti
populo in communi, par. 1. col. 673.c. & col. 685.b.c
Precepta alia preceptis decalogi sunt in duplici gradu: quia ali-
qua se habent ad precepta decalogi sicut principia eorum.
Alia autem se habent ad ea sicut quedam conclusiones elici-
te ex preceptis decalogi, par. 1. col. 1498.d.e
Precepta omnia legis Moysæ reducuntur ad tria genera præ-
ceptorum, scilicet ad moralia, ceremonialia & iudicialia, par-
te 2. columna 1342.e.f. Item, par. 3. col. 1197.c
Precepta moralia & iudicialia iustificabant, &c. par. 6. col. 54.e
Precepta moralia & ceremonialia & iudicialia quomodo euacu-
antur, par. 6. col. 785.b.c. & col. sequenti.
Precepta decalogi dicta sunt verba vite, quia seruantes ea non
incurrebant penam mortis corporalis, que transgressoribus
infligebatur, par. 6. col. 1050.c
Precepta decalogi omnia ordinantur ad actum diligendi, parte
sexta, columna 166.f
Precepta de dilectione Dei & proximi inquantum sunt de neces-
sitate salutis, in veteri lege ad plenum continentur: sed quan-
tum ad perfectionem & tanquam consilia, continentur in no-
ua, par. 6. columna 1391.c
Precepta charitatis cur inter precepta decalogi non ponuntur,
cum tamen sint prima & maxima in quibus tota lex pendet
& prophetæ, par. 1. col. 980.f. & col. 1150.d.e. & c. 1506.a
Precepta decalogi data fuerunt de faciliorebus ad affectum, &
notioribus quo ad intellectum, non autem de difficultibus, par-
te prima, columna 681.c. & col. 1506.d.e
Precepta ceremonialia habuerunt cursum suum usque ad Chri-
sti passionem: ideo usque tunc ea Christus obseruauit, par-
te 5. col. 1506.f. & col. 103.c. Item, par. 6. col. 686.f
Precepta ceremonialia tempore publicationis Euangelij sunt
mortifera. Iudicialia non obligant, nisi de nouo fuerit institu-
ta, Moralia vero remanent, &c. par. 1. col. 859.b.c
Precepta tot quare Iudæis data fuerunt, p. 1. c. 1013.c. & col. 1037.b.c
Precepta principalia duo, par. 1. col. 948.e
Precepta tria dantur in decalogo, tantum ordinantia ad Deum,
& huius ratio, parte 1. col. 665.b.c
Precepta omnia negativa quibus prohibentur iniuria vel nocu-
menta proximo inferenda, an, & quomodo possint impleri sine
hoc quod homo diligat proximum, par. 1. col. 1077.c
Precepta decem scribuntur sicut decem plagis percutiuntur AE-
gyptij, parte 1. columna 674.f
Precepta moralia, iudicialia, & ceremonialia, quomodo Chri-
stus adimpleuit, quia nihil ad perfectum adduxit lex, parte
tertia, columna 1045.b.c
Precepta charitatis cum sint duo, pro utroque vnum sape poni-
tur qualiter & quare, par. 6. col. 166.e.f
Precepta de credentis an fuerint data in veteri Testamento
parte 6. columna 495.c. 496.f
Precepta Dei significantur per specula mulierum in quibus ani-
me semper aspiciunt & si que in eis sunt sordiditatis macule
deprehendunt, par. 1. col. 891.a
Precepta legis diuina ordinantur ad Dei dilectionem & proxi-
mi, parte 3. columna 995.c

Precepta decalogi quos in una de duabus tabulis scripta fuerit
parte 1. col. 82. d. & sequenti. & colum. 83. a. & col. 1208. d. e
& col. 1494. d. e

Precepta decalogi quare & quomodo in lege populo Israelitico
per Moysen secundo sunt data, siue iterata, p. 1. col. 1077. a. b. c

Precepta Dei non sunt discutienda quare illa precepta, sed fa-
cienda, parte 3. col. 1282. d

Precepta Dei omnia, licet dicantur testimonia, tamen illa proprie
quibus additur premium vel pena. Vide Premium.

Precepta omnia ordinantia hominem ad proximum, non sunt
nisi quedam conclusiones deriuata ex isto principio. Omnia
ergo quæcunque vultis, & c. par. 5. col. 148. f

Precepta decalogi sunt quedam conclusiones primæ principio-
rum in operabilibus. Alia autem sunt quedam conclusiones
secundaria, deducta ex prædictis principis mediantibus præ-
ceptis decalogi, par. 1. col. 1020. c. & col. 1645. c

Precepta quatuor ordinantia ad Deum ponunt Hebrei, & erga
proximum ponunt tantum sex, aliter doctores Catholici, par.
prima, columna 675. c

Preceptorum in lege triplex differentia. Quedam enim moralia
quedam iudicialia, quedam ceremonialia, par. 5. colum. 103. c.
Item, parte 6. col. 785. a. b. & horum imperfectio. Ibidem.

Præda per Iudæos facta de Aegyptiis fuit duplex: scilicet de ar-
mis, & omnibus preciosis, & de vas aureis & argenteis, par-
te 3. columna 1930. f

Prædestinatio quomodo sit in Deo, cum peccatores puniat, parte
secunda, columna 334. f

Prædestinatio Dei non casus ruentium, nec malignitatem iniquo-
rum, nec cupiditates peccantium aut excitauit aut suavit, aut
impulit, sed planè prædestinavit retribuere unicuique prout
gessit siue bonum siue malum, par. 2. col. 334. f

Prædestinatio regni cælestis ita est dispensata, ut ad hanc electi
ex labore perueniant, ut postulando mereantur accipere,
quod eis Deus ante secula disposuerat dare, par. 1. col. 295. e. f

Prædestinatio quid est, & quomodo differt à præscientia, parte 6.
col. 15. c. 16. d. e. f. 112. f. 525. b. 526. d. Item, par. 3. col. 1187. c

Prædestinatio diuina, est præparatio gratiæ in presenti, & gloria
in futuro, parte 5. columna 128. f

Prædestinatio licet sit certa, tamen non tollit libertatem arbitrij
parte 5. columna 398. f. Item, par. 6. col. 526. f

Prædestinatio siue præscientia esse non potest, sed bene deconuerso
parte 6. columna 535. c

Prædestinatio Dei in bono est, eiusque effectus bonus est, p. 6. Ibid.

Prædestinationis & gratiæ præclarissimum lumē est ipse media-
tor Dei & hominum homo Christus Iesus, par. 6. col. 12. a

Prædestinationis & reprobationis diuina causa, an, & quomodo
sint materia prædicta, siue meritum præscientiæ, p. 6. c. 122. f

Prædestinationis non est alia causa, nisi, voluntas diuina, parte
sexta, columna 123. c

Prædestinatus nullus perire in perpetuum potest. Si quando in
confusionem peccatorum adducitur, diuina prouisione per so-
cietatem iustorum ad pacem Ecclesiæ reducitur, & de hoc fi-
gura, parte 2. columna 1280. e. f

Prædestinatorum in viuendo diuersitas, par. 6. col. 742. d. e

Præest bene qui viciis potius dominatur quam fratribus: quia
pro viciis Prælati sunt, non pro natura, par. 3. col. 331. a

Præesse qui cupit, oportet eū alius perfectiorem esse, p. 6. c. 1283. b. c

Prædictio Euangelij dicitur noua doctrina formaliter & effe-
ctiue, parte 6. columna 1172. f

Prædictio sancta certissima est interfectio spiritualium hostium
si perseueranter agitur, & c. par. 2. col. 923. a. b

Prædictio sic est temperata, ut omnibus utilis fiat, nulli noceat,
& inter omnium vicia quasi gladius anceps transeat, parte
2. columna 1014. d. e

Prædictio Christi & Apostolorum, tribus de causis facta est Iu-
dæis inutilis & infructuosa, non propter defectum doctrinæ,
sed propter impedimentum suæ maliciæ, par. 5. col. 235. c

Prædictio cū subtilior & minutior tractatur: auditorum mētes
attentionē certamina ardentius excitantur, p. 1. c. 1223. b. c

Prædictio verbi Dei sana quatuor debet habere conditiones,

parte sexta, columna 373. a

Prædictio fit turbis stando & clamose, claustralibus & capitulis
sedendo, & magis remisse. Hoc unde inoleuerit, parte 5. colum.
2148. f. Item, parte 2. col. 201. c

Prædictio & rigida vita, debet palatia mollium declinare, par.
quinta, columna 748. e

Prædictio & doctrinatio præexigit perfectā atatem. Est autem
perfecta ætas triginta annorum, p. 5. c. 797. b. Itē, p. 4. c. 1066. d. e

Prædicationis studium voluptatibus carnis anteferre, est gladiū
super femur ponere, ut cum sancta quis sudet dicere: curet
suggestiones edomare, parte 1. col. 834. e. f

Prædicationis diuina initium Christus est & passio eius. Si hæc
non fuisset, ab errore tam gentili quam Iudaico homines non
liberasset, de diuinitate patris loqui non posset, par. 1. c. 1047. c

Prædicationis sancta verba sustinemus, cum vera humilitate a-
riditatem cordis nostri agnoscimus, ut potius sancta prædica-
tionis irrigemur, parte 3. col. 279. b

Prædicationis vox quo alios ad bene operandum & viuendum
excitat, eo ad bene agendum opera prædicationis seipsum li-
gat, ne extra sermonem actio transeat, nec voci vita contra-
dicat, parte 3. columna 1611. b

Prædicationis officio idoneus, si suscipere renuerit, vel susceptum
non bene gerit, dicens: Sufficit mihi ut de me rationem reddā
cur alius prædicem? pecuniam in sudario reponit, par. 5. colum.
949. a. b. & col. 414. d. Item, par. 4. col. 212. d

Prædicationis officium alij laudabiliter appetunt, ut Isaias: ad
quod alij laudabiliter coguntur, ut Ieremias, par. 4. col. 583. a

Prædicationis officium totius declinatur quia difficile est cogna-
scere se esse purgatum. Ibidem.

Prædicationis sermo subtrahitur aliquando vicio prædicantis a-
liquando pro vicio audientis, aliquando pro auditoribus da-
tur sermo Doctores, etiam malis, parte 4. col. 1108. d

Prædicationis labor: per quem auditores ad fidem & deuotionem
trahuntur, significatur per dentes qui cibum ad interiora
traiciunt, parte 1. col. 1695. b. c

Prædicationi qui aperte contradicere non præsumit, cum mali-
cia tempus eruperit, his qui nunc metuens derogat, ad contra-
dicendum ante faciam venit, par. 3. col. 183. a

Prædicationi & doctrinæ intendunt aliqui sollicite, principaliter
propter questum vel famam hominum, par. 4. col. 2393. c

Prædicationem pro quiete tua non debes dimittere, quia Christus
qui in magna quiete erat cum patre, quietem quodammodo
pro prædicatione intermisit, parte 3. col. 1835. b

Prædicatione cælesti qui utitur, iam iam terrenorum operum de-
serens tanto facilius subditos ad meliora pertrahit, quanto
per vitæ meritum de supernis clamat, par. 4. col. 348. d

Prædicationes significantur per fabros cornua deiicētes, ad quas
scilicet prædicationes oportet quatuor concurrere, sicut in cor-
porali fabricatione, & quæ illa sint, par. 4. col. 2193. a

Prædicator in domibus hospitum debet esse tam exemplaris vitæ
quod filij hospitum, id est, opera eorum videantur mortua in-
comparatione ad opera prædicatorum, par. 2. col. 814. f

Prædicator prius debet orare, ut sermo Dei currat & fructificet
in auditoribus, parte 1. col. 282. b

Prædicator Euangelij habet præmittere, & etiam post sermonem
facere orationem, quomodo & qualiter, par. 5. col. 836. a. Item,
parte 4. columna 1096. f

Prædicator ut peccatores inducat ad celerem conuersionem pro-
ponat fragilitatem humanam, & penas obstinatorum in pec-
catis, parte 4. colum. 723. c

Prædicator non solum debet prædicare verbis, sed etiam sensibi-
libus exemplis. In moralibus enim magis mouent facta quam
verba, parte 4. col. 723. c. & col. 151. c. 152. f

Prædicator quando pro questu dinitum palliat mala sacerdos in
sanctuario occiditur, par. 4. col. 970. f

Prædicator post prædicationē ad Deum redire debet per gratiarū
actionē, & attribuire sibi prædicationis fructum, p. 1. col. 86. c

Prædicator diligens prædicare non debet de fabulis & fictitiis,
sed de sacris scripturis, par. 1. col. 457. c

Prædicator studiosus non vult diu inter carnales manere, quia ani-

mas a gentilitate conuersus, ad societatem spiritualem niti-
tur velocissime perducere, par. 1. col. 284. b. c. Interl.

Prædicator caueat, ne verbis non congruant facta, & ne defor-
ment opera magisterium discipline, par. 3. col. 1362. e

Prædicator loquendo vitam doceat: quia ex semine boni operis,
vberes fructus prædicationis colligit, parte 3. col. 88. d

Prædicator perfectus non est qui propter contemplationis studiū
operanda negligit, vel propter orationis instantiam, contem-
planda postponit, par. 1. col. 284. b. c. Item, par. 3. col. 88. d

Prædicator vanus & loquax semper vult loqui de aliorum defe-
ctibus: & si modicum tangatur, statim ad impatientiam pro-
uocatur, parte 3. col. 142. f

Prædicator vanus de bona doctrina se iactat atque vitæ, cū ta-
men in utraque multa sint arguenda, par. 3. Ibidem.

Prædicator curiosus & vani gloriosus verba multiplicans ad sui
ostentationem, vel ad quæsum, & non ad utilitatem audien-
tium, dicitur vir seminiplius, parte 1. col. 1035. c

Prædicator qui non intendit nisi quæsum vel fauorem hominum,
frequentem cum bonis que dicit, prorumpit in mala verba &
inhonestæ, parte 1. Ibidem.

Prædicator fidelis optat (si fieri valeat) ut veritatem, quam solus
loqui non sufficit, ora cunctorum sonent, par. 1. col. 1239. c

Prædicator vel prælatus siue curatus, quando verbo malo vel fa-
cto Ecclesiæ Christi patris sui sponsam polluit cum uxore
patris sui dormit, parte 1. columna 1527. b

Prædicator cum alta de Deo loquitur & supernæ habitationis
iam utcumque tabernaculum ingreditur, cuius prædicationis
virtutem si infirmi plene pensare non possunt, tamen velu
terga aspiciunt, parte 1. col. 346. f

Prædicator doctor, vel prælatus quicumque, qui plus appetit com-
modum suum, scilicet famam vel pecuniam, quam auditorum bo-
num spirituale, significatur per Ionam Prophetam, parte 4.
columna 2038. f

Prædicator ut diuersis verbis (nunc enim amaris, nunc dulcibus)
ad idem tendētibz, utrumque facere possit difficile est, parte
6. columna 1287. b

Prædicator verbi diuini facit conuiuium spirituale, & hoc vel
propter honorem vel propter lucrum, vel animarum salutem
& propter hoc diuersos consequitur fines, parte 5. col. 895. c

Prædicator verbi diuini non debet ad loca mala & suspecta de-
clinare, quia per hoc impediretur doctrina eius tanquam su-
specta, parte 5. col. 242. f

Prædicator verbi diuini non debet cessare à prædicatione, licet
videat paucos proficere, parte 5. col. 235. c

Prædicator desidiosus non vult hoc operari quod dicit: & est simi-
lis pigro, cui labor est manum ad os porrigere. Manum enim
ad os porrigere, est voci opera concordare, parte 3. col. 1689. a. b

Prædicator ille vere suis auditoribus vias vitæ aperit, qui exer-
cet quod ipse prædicat, parte 3. col. 1676. d. e. & col. 227. c

Prædicator confici sibi de peccato mortali debet à prædicatione
cessare, donec purgatus sit vera confessione, vel saltem contri-
tione: aliter indigne tractaret verbum Dei, par. 4. c. 81. c. 82. f

Prædicator veritatis crescentibus viciis per defectum charitatis,
debet plus solito magis austerè viuere, ut efficacius contra vi-
cia prædicet verbo & opere, & per quem significatur, parte
4. columna 204. f

Prædicatoris vitæ semper in alto debet firma permanere, ut in-
cursum malignorum longe prospiciat, ut culpam prius quam
veniat deprehendat, parte 3. col. 1872. e

Prædicatoris debita dispositio quæ sit, parte 5. columna 482. f.
483. c. & 743. c

Prædicatoris socius Euangelici debet esse boni nominis, & ido-
neus in scientia & vitæ, par. 6. col. 1159. c

Prædicator tanta debet esse fiducia in Deo, ut & si non præuideat
sumptus, tamen sibi non defuturos certissime sciat, parte quin-
ta, columna 837. b

Prædicatorum quæstuarij multi sunt: sed quærentes tantum ani-
marum salutem sunt pauci, par. 5. col. 836. f

Prædicatorum dum faciunt suas prædicationes hominibus, quasi
apidæ scissas apponunt, par. 3. col. 1849. c

Prædicatorum dicuntur maxilla Ecclesiæ, par. 4. col. 928. f

Prædicatorum auditoribus impendunt spiritualia, à quibus acci-
piunt carnalia, par. 1. col. 285. f. Interl.

Prædicatorum instruit Iesus, etiam terrena subsidia subditis mi-
nistrare, & sic ad regnum trahere, par. 5. col. 91. a

Prædicatorum moderni quare non faciunt signa, sicut quondam in
primitiua Ecclesiæ, & datur ratio, par. 5. col. 186. f

Prædicatorum Euangelij non querant vindictam de iniurijs sibi
factis, par. 5. columna 752. f

Prædicatorum Euangelij prius debent transmigra de carnalibus
ad spiritualia, & de terrenis ad meditandum cælestia, parte
quinta, columna 490. f

Prædicatorum Euangelij incipere debent sermonē à sacra scriptu-
ra, non à poeticis verbis aut philosophicis, par. quinta, colum-
na 482. f. Item, par. 1. col. 457. c

Prædicatorum cōmentariis assimilantur, qui eos quos bonis operi-
bus instituunt, copula charitatis adinuicem nectunt, parte
secunda, columna 1292. f

Prædicatorum homines in gloria quondam seculi sublimes securi
sermōnes Dei de statu priæ conuersationis decipiunt, & in or-
natu Ecclesiæ erigunt, par. 2. col. Ibidem.

Prædicatorum tales sunt constituendi, qui decalogum non solum
faciendo auditoribus ostendant, sed etiam puritate cordis
intemeratam custodiant, par. 2. col. 1294. e. f

Prædicatorum vocantur canes, quia Dei domum & eius substan-
tiam & oues spirituales à furibus & bestialibus spiritibus &
hereticis defendunt, par. 2. col. 1525. b

Prædicatorum paupertatis pauperes continent per clericos &
sacerdotes pueris, p. 4. c. 255. c. & 772. f. & c. 780. f. & 1450. f

Prædicatorum annuntiando virtutes & premia bonorum debent
simul denunciare vicia panasque malorum, par. 4. col. 274. f

Prædicatorum non debent suis hospitibus dicere frivola, sed edi-
ficatoria, ex quibus concipiant & pariant opus bonum, parte
prima, columna 234. c

Prædicatorum cum auditorum vitam obtinet, Deo de cuius mune-
re hoc habent, non sibi præbent, par. 1. col. 285. d. e

Prædicatorum sancti facta præcedentium patrum ac finem glorio-
sum ad exemplum præsentibus commemorando ostendant, &
exemplo cuius id facere debent, par. 4. col. 1532. e. f

Prædicatorum studere debent, ne discretionis regulam sibi molien-
tes eos quibus verbum Dei prædicant, districtioribus præceptis
quasi grauioribus ponderibus obruant, par. 1. col. 1616. f

Prædicatorum sancti quo studiosius corda purificant, plura inue-
niunt quibus seipos reprehendant, & significantur per saga-
cilicina, par. 1. col. 351. b. c

Prædicatorum docti ubi non sunt frustra ad audiendum consue-
rit fideles, ubi plurimæ operationes apparent, patet quod prædi-
cator pro verbi fruge laborauit, & verbum casto ore rumina-
uit, parte 3. columna 1142. d

Prædicatorum siue curati, siue alij ministri Ecclesiæ, licet sint mul-
ti tamen pauci inueniuntur apti ad prædicandum ratione
vitæ sanctæ & sanæ doctrinæ, par. 5. col. 836. f

Prædicatorum sancti, licet aliquando ab seculi actus moderandos
& in disciplinarum infestationes temperandas se porrigant
tamen nullo modo sui iuris ministerium ordinare intra Eccle-
siam cessant, par. 4. col. 2337. b. c

Prædicatorum debent publice nunciare accelerationem mortis
ut homines cessent à peccato, saltem timore serui, parte
quarta, columna 633. c

Prædicatorum v. Test. quia per allegoriarum umbras de cælesti
mysterio obscura dixerunt, quasi sine luce sonitum dederunt,
& comparantur eri, par. 1. col. 379. b

Prædicatorum no. Testa. aperte locuti sunt, & significantur per e-
gentum, par. 1. Ibidem.

Prædicatorum quinque debent annuciare, parte 6. col. 32. f

Prædicatorum, quid, vel, quæ, quos, quomodo & quare, corri-
pere debent, par. 6. col. 719. b

Prædicatorum quidam ex humana fragilitate declinant prædi-
candi laborem, & loca libenter accedunt, ut bonum conui-
uium præparatur, par. 4. col. 2021.

Predicatores qui in illis locis predicant, ubi sperant se habere laudem conuivium, vel temporale lucrum: & loca ubi maior necessitas esset, declinant, notantur, parte 6. col. 1126. f.

Predicatores solliciti sunt non tantum de peccatorum conversione sed etiam de confirmatione eorum in bonis, par. 6. col. 1144. f.

Predicatorum in Ecclesia due differentie eorum, scilicet qui incere, Christum annunciant, & eorum qui verbum Dei adulterant, parte 5. columna 403. b. c.

Predicatorum sermonem vel conversationem diabolus maculat & turpia facta qua persuaferat, in oculis hominum reuelat, & de hoc figura, par. 2. columna 1093. b.

Predicatorum illa solum verba ad virtutum spiritualium incrementa proficiunt, qua ex interna anima dulcedine procedunt, parte 3. col. 626. d. e.

Predicatoribus quasi stuaris qui multa falsa dicunt ut questum extorqueant a simplicitibus: potest dici illud. Nunquid Deus indiget vestro mendacio, parte 3. col. 154. c.

qui Predicat peccatori, tanta dispensatione predicare debet, ut non relicta spe timorem subtrahat, nec subtrahat spe timorem relinquat, par. 1. col. 1603. b. c.

Predicat Christum non solum qui fidem astruit, sed qui mores quibus in eo vivitur instruit, par. 6. col. 206. e.

qui facto destruit quod Predicat, contemnitur, par. 5. col. 753. a. b.

Predicare qui se disponit, necesse est ut prius ad agenda ea qua predicat, assurgat ne alius predicans, ipse reprobus efficiatur, parte 3. columna 1856. e.

Predicare aperte, exemplis instituere, fortium & doctorum est, infirmorum & insipientium discere, & subditos esse, parte 1. columna 232. d. e.

Predicare cepit Iesus quando erat in etate triginta annorum, ante quam nemo debet assumi ad sacerdotium vel predicationis officium, par. 1. col. 413. a. Interl.

Predicare imperfecti ante tempus non presumant, parte quinta, columna 1006. d.

Predicare misit Christus nedum Apostolos duodecim, sed etiam septuaginta duos discipulos, sed differt ab Apostolis, parte 5. columna 186. e.

Predicans qui minus capaci altiora loquitur, non utilitatem sed sui ostentationem facit, par. 6. col. 206. e.

Predicans non amore eterne patrie, se premiorum ambitu salutem audientibus quasi in itinere salutem, par. 5. col. 837. b.

Predicans omnis verbum Dei, monet, obiurgat, terret, triturat arcem, & bonis implet officium, par. 3. col. 1452. d.

Predicans populo, nec solum increpandis reatibus, nec solum referendis scripturarum secretis debet instare, ne tantum de correctione peccatorum disputans minus audiat, vel mysteriorum tantum secreta referans minus profit, par. 1. col. 785. c.

Predicantis virtus vel sapientia multum valde conferunt in predicatione, aliter est in baptismo, par. 6. col. 200. f.

Predicandi libertas & confessiones audiendi pauperum religionum frequenter rescinditur & imperitur in preiudicium communis populi, parte 4. col. 418. d. Item, par. 2. col. 804. f. & col. 1299. c. & col. 1364. f. Item, par. 1. col. 1493. b. c. & col. 1573. c.

Predicandi vel legendi actum exercere qui presumunt, & tamen sunt inepti ad hoc, per quos significantur, par. 4. col. 2376. f.

Predicandi officium significatur per artificium piscandi, parte 5. columna 1268. a.

Predicandi ratio vel Ecclesiam officandi, habet quando cessat ab istis instigantibus diabolo, fit mutus spiritualiter, p. 5. col. 851. c.

Predicandi forma datur, ut scilicet pro suo quisque modo instruat, neque infirmis altiora committantur, par. 1. col. 105. c. Itē, parte 3. col. 2165. a. Item, par. 1. col. 698. f. & col. 739. b. c. & col. 207. b. c. & col. 1220. b. c.

nemo ad Predicandum idoneus fratrem simplicem despiciat, quia minus idoneus ad docendum, promptus tamen ad discendum & ad implendum, parte 3. col. 1691. b. c.

Predicatur qua annuntiare debet, sunt duo, scilicet fides & operatio, par. 4. col. 1104. e. f.

Prelatio omnis effabit, collectis hominibus post iudicium finale, sed iam Angeli Angelis præsunt, demones demonibus ho-

mines hominibus ad utilitatem vel deceptionem vivendum, parte 6. col. 333. c. & col. 551. c. Item, par. 4. col. 1272.

Prelatus status sublimior est statu religionis, & per consequens ceteris paribus eorum peccata sunt graviora, par. 4. c. 1224. f.

Prelatus bonus qui stat super custodiam gregis sui, qua & qualia facere debet, par. 4. col. 2050. f.

Prelatus bonus dicitur servus fidelis, qui scilicet subditos suos pascit pabulo sacre scripture & Eucharistie, par. 5. col. 416. f. & columna 252. f.

Prelatus cum sorore sua filia patris sui dormit, qui sapientiam a Domino sibi datam, immundicia vite polluit & contemptibilem aliis reddit, ibidem.

Prelatus bonus secularis vel religiosus debet esse sollicitus de confessione laudis in obsequio divino. In quo debent esse tria specialiter notanda, par. 2. col. 102. e. f.

Prelatus bonus dicitur suscitari ab oriente propter splendorem sapientie, & iustus propter rectitudinem vite, par. 4. col. 356. f.

Prelatus ponitur in statu perfectionis exercende, ibidem.

Prelatus bonus luget casum populi sibi subiecti, parte 4. col. 1150. f.

Prelatus bonus debet inducere populum suum, ut non querant in vita presenti primum de debellatione aliquorum viciorum, sed post bellum, quod in morte iusti finitur: & tunc primum secure accipitur, par. 4. col. 2354.

Prelatus bonus videns Ecclesiam viciis deformatā, habito competenti tempore debet statim eam visitare, & eius reformationi instare, par. 4. col. 2357. c.

Prelatus bonus non solum debet Ecclesie disipationem lamentari, sed etiam insistere eius reformationi, ibidem.

Prelatus bonus Ecclesia militatis mittit pro se & populo suo duos legatos ad querendum pacem, & amicitiam sempiternam, & qui illi sunt, parte 4. col. 2396. f.

Prelatus bonus monet populum sibi subditum resistere spiritibus malignis per orationum suffragia procedentium ex firma fide & per quem significatur, parte 4. col. 2396. f.

Prelatus bonus habens ad populum sibi commendatum paternæ pietatis affectum, & vitam exemplarem ad opera virtutum inducentem, significatur per Ratiā, par. 4. col. 2577. c.

Prelatus malus destruit nititur sacras observationes Ecclesie, parte 4. columna 2422. f.

Prelatus malus destruit paupertatem Apostolorum, bona pauperum sibi retinendo, & eorum humilitatem, ultra modum superbiendo: & eorum exemplaritatem, statum Apostolicum fœdis operibus maculando, ibidem.

Prelatus potens vel princeps qui sicut Deus vel plus aliquando vult reuereri, per quem significatur. Et qui tales sint, parte 4. columna 1288. f.

Prelatus puerum in lupanari ponit, & puellam vendit pro vino, qui videt implicitos luxuria & aliis viciis & non arguit gratia turpis lucri, parte 4. col. 1929. a. b.

Prelatus egreditur de sua civitate quando parum curat de subditorum suorum salute, & multum anxietur de bonorum temporalium amissione, parte 4. col. 2037. c.

Prelatus ridens timeri, & iratus amari debet, ne nimia licentia vilem, vel immoderata severitas odiosum reddat, p. 3. c. 279. b.

Prelatus bonus in quo est potestas regendi atque etiam corrigendi, significatur per virgā. Hic germinat bonitate conscientia frondet veritate doctrina, floret celebritate fama, & fructificat sanctitate vita, par. 1. col. 1283. c.

Prelatus bonus vel doctor vel confessor magis delectatur extrahendo impios a maliciis suis, quam sugendo lac diuinæ cōtemplationis, parte 4. columna 143. c.

Prelatus bonus rex est in spiritualibus, parte 3. col. 369. c.

Prelatus bonus qui desiderat adificationem Ecclesie in moribus & fide, & bonum successorem habere significatur per David, parte 3. columna 1405. c.

Prelatus bonus ad laudandum Deum excitet se primo, & consequenter populum Christianum, par. 3. col. 1557. c.

Prelatus sine doctor est honorandus triplici de causa, p. 3. c. 2165. c.

Prelato necessarium est ut in eo scientia & bona vita sint iuncta, parte 4. columna 1356. f.

Prelatum

Prelatum bonum Deus aliquando permittit temporaliter affligi ad augmentum sui meriti, parte 4. col. 2162. f.

Prelati bonas ordinationes predecessorum suorum custodire debent, sed multi student eas totaliter dissipare, par. 2. col. 63. a. b.

Prelati per Seraphim intelliguntur: qui super curam Ecclesie debent stare, & non exterius vagari, parte 4. col. 79. c.

Prelati debent esse excellentes pre ceteris ad quatuor, p. 5. c. 100. f.

Prelati & Pontifices mali qui bona Ecclesie expendunt in curiis regum & principum, significantur per Iasonem pessimum Pontificem, parte 4. col. 2408. f.

Prelati & doctores Ecclesie mali per noticiam scripturarum exploratores sunt terre vivendum, sed per suam vitam malam ab eius ingressu deficiunt, & etiam alios impediunt, p. 1. c. 1254. f.

Prelati & mali clerici sicut fuerunt in statu altiori, sic erunt in loco gehenne profundiori, par. 1. col. 1658. f.

Prelati qui porte dicuntur Ecclesie pro maiore parte corrumpunt per superbiam, parte 4. col. 685. c.

Prelati magis student ad congregandum divitias quam scientiam & clamor & murmur populi ascendit contra eos, et si taceret, lapides clamare deberent, ibidem.

Prelati, clerici, religiosi plurimi sunt, qui laute vivunt de patrimonio crucifixi, & tamen contra Christum leuant calcaneum in membris suis, affligentes ea calumniis & exactionibus iniustis, parte 5. columna 1230. c.

Prelati curati & doctores qui per malam doctrinam suam vel vitam simplices faciunt peccare, cecos in itinere faciunt errare, parte 1. col. 1127. a. b.

Prelati qui non fuerunt reges sed tyranni, nec prepositi sed leones, nec magistri sed lupi ovium, qui rogantes noluerunt audire, non audiuntur a Domino cum venerit dies visitationis, parte 4. columna 2055. c.

Prelati quidam de spiritali edificio Ecclesie quod sit per sanam doctrinam parum curant, sed de levandis pecuniis magnam sollicitudinem habent, parte 4. col. 2169. c. & 687. c.

Prelati & curati mali gaudent de summa pecunie levate, & non de salute subditorum, par. 4. col. 2240. f.

Prelati plures & curati circa negocia principum & magnatorum sunt occupati, suas Ecclesias & parochias sine sufficienti regimine relinquunt, par. 4. col. 2192. f.

Prelati mali licet sint in arce dignitatis Ecclesiasticae, & tamen impediunt aliquando populum ab accessu ad Ecclesiam per excommunicationes & interdicta irrationabiliter fulminata, parte 4. col. 2380. f. 2381. c.

Prelati debent scire vetus & novum Testamentum, & significatur per duos Cherubim, parte 1. col. 889. c.

Prelati ex officio pro salute populi sui corporalem vitam exponere tenentur si casus necessitatis occurrerit: & ideo gemina charitas evidenter feruere debet, par. 1. ibidem.

Prelati semper debent intendere suarum Ecclesiarum regimini, & non stare in curiis regum vel principum, nisi in casu necessitatis, & ad hoc vocati, parte 1. ibidem.

Prelati sint sicut Angeli ascendentes & descendentes in schala Iacob. Sed aliqui eorum sunt sicut milui, qui non descendunt nisi ad cadavera rapienda, sic isti ad bona temporalia querenda, parte 1. ibidem.

Prelati quantumcunque sancti debent se peccatores reputare, & pro beneficiis a Deo sibi collatis gratias agere, & zelo fidei pre ceteris feruere, par. 1. col. 1203. c.

Prelati Ecclesiarum aliquando in Ecclesia Dei constringunt infamiam, ut quicumque sequitur eos, illaqueatur ad casum, parte quarta, columna 1864. f.

Prelati Ecclesie non habent modo vinum charitativæ correctionis & oleum pietatis, parte 1. col. 1909. c.

Prelatorum contemplatio consistit in duobus, id est, meditatione sacre scripture & in cultu latriæ, par. 3. col. 2242. f.

Prelatorum quis & qualis modus corripendi tenendus sit ad subditos, parte 2. columna 48. c. f.

Prelatorum Ecclesia bona opera non solum requiruntur ab eis in propria persona, sed etiam in aliena, scilicet in subditis eorum quos tenentur inducere ad bonum, parte 5. col. 949. c.

Prelatos tentat aliquando Deus de nimis aspera correctione sub specie calis iustitie aliquando de nimis parva sub specie misericordie, par. 6. col. 370. f.

ad Prelum Christum sequi volentes, per tria si in eis fuerint vincere possunt. Et nominantur, par. 2. col. 201. c. & col. 202. f.

Prelum intra te est, intra te edificatio mala, & subvertenda. Hostis tuus de corpore tuo procedit. De corde enim exeunt, &c. parte 2. columna 32. f.

Premium in opere, non in sponsonse est, par. 4. col. 311. a.

Premij spes, solatium est laboris, par. 6. col. 143. a. 1448. f.

Pramia eterna qui in calis preparare desiderat, malum esse dicit quod secum agit, & malum esse quod in presenti debet sustinere. Cum autem receperit calis emptor, letabitur se sapienter emisse, par. 3. col. 1692. d.

Pramia correspondentia singulis octo beatitudinibus declarantur, parte 5. columna 96. f.

Premiatio beatorum & punitio, malorum in futura vita non potest fieri certitudinaliter per inquisitionem humanam, sed tantum ex divina reuelatione, par. 3. col. 972. f. 1782. f.

Premiatio electorum quantum ad gloriam animæ capit a tempore passionis Christi: & punitio reproborum in anima, non solum ex tunc, sed etiam ante, par. 4. 513. c.

Prenominati leguntur duo antequam nati in ve. Testamento, & in utroque miraculem fuit, &c. In novo Testamento similiter duo prenommati leguntur, scilicet Iohannes Baptista & Iesus Christus, par. 1. col. 218. f. & col. 226. f.

Prenoscere in Pronoscere.

Preoccupatio quando est vel dicitur, par. 6. col. 517. b.

Preordinationes Dei due, quarum una de presenti ab iustitiam altera de futuro ad gloriam, par. 6. col. 525. c.

Preparatio ad consequendum primum vite eterne est triplex parte 6. columna 342. f.

Preparatio in agendis vel suscipiendis diuino oraculo multis modis facta legitur, par. 2. col. 49. c.

Preponderant futuris penitentia, scribis iocunda, & letatris libus & prospera tardioribus, par. 1. col. 995. b. c.

Prepositionibus diuersis utimur loquendo de trinitate quomodo & quando, par. 6. col. 154. c.

Prepositi & indices an & quo officio distint fuerint, p. 2. c. 1107. c.

Prepositorum tumor de subditorum timore non superbiat, p. 1. c. 165. b. c.

Prepositorum mala sic displicent bonis subditis, ut ab aliis nota occultent, diuincantes factum & venerantes, magistrum nolunt videre quod tegunt. Et de hoc figura, par. 1. col. 171. c.

Prepositorum vicia, subiectis sunt offendiculum, par. 1. col. 99. 2. 2.

Prepositorum dignitatem nemo appetere debet nisi qui perfectionem & doctrinam suadet, par. 2. col. 1107. b. c.

Praputia arborum, id est, primi flores seu gemme debebant auferri ne erumperent in fructus, duplici de causa, parte prima, columna 1073. b. c.

Prasbyteri & seniores non pro longeva vita dicuntur, sed pro maturitate sensus & gravitate vite veneranda, parte secunda, columna 90. b. c.

Prasbyteri dicuntur seniores similiter Episcopi & Doctores, & quare, par. 6. col. 1340. f. Item, par. 3. col. 1996. f.

Prasbyteri & Episcopi olim eiusdem nominis erant, parte sexta, columna 1146. e.

Prasbyterorum ordo & forma in septuaginta duobus discipulis est, par. 5. columna 835. a. b.

Prasbyterium quid est, par. 6. col. 711. b.

Prescientia quomodo ibi accipitur, cum dicitur. Quos presciuit & predestinavit, par. 6. col. 113. c.

Prescientia aliquando accipitur pro predestinatione, parte sexta, columna 1307. c.

Prescientia diuina licet sit certissima, non tamen tollit contingentiam a rebus, par. 2. col. 420. c.

Prescientia futurorum quantum ad ipsam rem spectat, medium quiddam esse videtur, id est, neque proprie bonum, neque proprie malum, par. 1. col. 1348. f.

Presencia Dei antecedit omnia, & quidquid sit temporaliter, & sine tempore presens est, par. 5. col. 2170. f.

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

Presidentia altior, conuenit Christo secundum naturam humanam, & aliter secundum diuinam. Et declaratur, p. 4. c. 1063. a
Presidentia diuina supereminens status sue uirtutis describitur, parte 4. columna 1085. c
Prestandi duo genera sunt. Vel enim beneuole damus, uel reddituro commodamus, parte 5. columna 117. b
Presul lucem scientia desiderantibus aperiat & rubiginem peccatorum in contemptoribus increpando comburat. Et per quid hoc significatur, parte 1. col. 785. a
Presul cum dulcia scripturarum arcana exponit, uel in habitu suo fulgorem lucis ostendit. Cum uero uisione superbos percutit quasi terrorem flamma vorantis ostendit, p. 1. ibidem.
Presul uel doctor in omnibus que agit precedentium patrum factum consideret & ad eorum imitationem dirigat uitam. Et de hoc figura, ibidem.
Presul nunquam subditorum curam intermittat, sed uitam eorum consolando increpando, exhortando confortet, & tutandam, Domino crebris orationibus satagat commendare, parte prima, columna 786. f
Presules & doctores Ecclesie communem electorum uitam singulari mentis cubine transcendere, hoc est de medio filiorum Dei ad Moysem applicari eos qui sancturi sunt sacerdotio, parte 1. columna 783. c
Presumens de uirtutibus, mira dispensatio parat ei aliquid, quo delectatus corruat, unde per se non exit, sed cognita infirmitate, quasi uinctum Deus educit, par. 3. col. 137. a
Presumentes de sua fortitudine, & de sua sapientia seculari, & perseverantes in odio si aternali fatui agunt, & quare, parte quarta, columna 1909. c
Presumptuosus in scientia reprimatur, quando spretus ab eo, equaliter scire declaratur, par. 3. col. 157. c
Presumptuosi maxime de sua scientia se solos homines esse reputant propter quod frequenter alios bestias vocant, p. 3. c. 149. b
Presumptio stulta & uana decepti Iudeos tempore Samuelis & dum obsiderantur a Romanis, par. 2. col. 344. d
Preuaricatio non est ubi non est lux, & non omnes habent legem scriptam, habent tamen naturalem, par. 3. col. 1390. e
Preteritarum rerum exhibitio futurarum est certitudo, parte prima, columna 1479. c
Pravi cum bonis mori per tormenta conspiciunt, ab eis similitudinem maledictionis sumunt, par. 3. col. 284. d
Præit corde qui dicatur, par. 3. col. 611. a
Prætorum mos est, ne uideantur nescire, bona omnibus nota iactantes dicere quasi incognita, par. 3. col. 113. a
Prætorum mos est, recte dictis non consentire, sed e diverso respondere, parte 1. columna 141. a
Prætorum societatem infirmi declinant, ne mala que frequenter afficiunt, & corrigere non valent, imitari delectentur, parte 4. columna 1093. d
Prætorum actus cohibens, & zelo bono destruens, sed tamen delectationem carnalem in abscondito peccatoris celat significatur per illum qui seminam in prædam de bello seruat, p. 1. col. 1906. f
Præcatio cum Ieiunio Samuelem donauit matri, par. 2. col. 316. e
Præcatione a capto in conuiuium deprecationem desinit quousque fonte uerius nobis omnia adferat bona, par. 2. col. 317. a
Præcans inclinata ceruice in terra pronus funditur: Qui uero tergum uertit, gestu corporis indicat se negligere comminationem, parte 4. columna 808. f
Præcantes Deum, & non de eo bene sentientes, sonum habent qui bene uocem parte 3. col. 1525. a
Præcandi uerba et si imperandi modum seruant loco tamen optandi sumenda sunt, par. 1. col. 1250. e
Præcaturus quid Deo debent offerre, par. 1. col. 713. a
Præces sanctorum profunt de sanctis, par. 2. col. 905. c
Præces Episcoporum pro populo exaudiuntur etiam si a malis Episcopis proferantur, parte 2. col. 1044. e
Præces qui pro unaquaque uirtute Deo immolat, ille offert per singulos, parte 3. columna 16. e
Præces sanctorum ira Dei possunt obistere, parte 4. col. 642. d
Præces prolixas ad Deum habent multi intra Ecclesiam, uitam

pre cantium non habent & in moratione lachrymantur, sed in tempore tentationis cum superbia pulsantur, fastu intumescunt, parte 1. col. 305. e. Item, parte 3. col. 395. b
Præces Ecclesie potissime exaudibiles sunt per uirtutem passionis Christi, parte 3. columna 1879. c
Præces & orationes Ecclesie non solum sunt exaudibiles per uirtutem crucis, sed etiam per meritum beate uirginis, p. 3. ibidem.
Præcibus Deus soluit bella non cessat, parte 2. col. 905.
Præcibus sanctorum bonum est frui sed quando ipsi seduli & uigiles fuerimus, parte 2. col. 959. b
Priapi idolum cuius figura, & quare inter Deos assumptus a Gentibus, par. 4. col. 1188. f. Item, parte 3. col. 1610. f. Item, parte 2. col. 599. c. & col. 1189. c. Item, parte 1. columna 223. e. & columna 677. c
Priapi idolo faciebant cultum uiri & mulieres quod incedebant nudi, & fiebant talia que non facerent modo meretrices, parte tertia, columna 655. c
Primum tenet Christus non solum respectu hominum, sed etiam omnium angelorum, quomodo & qualiter, par. 6. col. 621. f
Primum dignitatis in Ecclesia non potest quis ascribere Iudaismo, nisi secundum prioritatem temporis, quia prius tempore insertus radici gratia quam Gentilitas, parte 1. col. 1692. c. f
Primitie in quo tota parte dari debeant, & quare de aliquibus pars minor, & de aliquibus maior, & etiam quare dande sunt primitie, parte 4. col. 1447. c
Primitie quomodo secundum legem obseruantur cum Sacerdotes accipiunt, non ut custodiant, sed ut consumant, parte prima, columna 1290. d. e
Primitie primitiarum Christus est: Cornelius primitie Gentium alij primitie Ecclesiarum, parte 1. col. 1292. f
Primitie per plenitudinem intelliguntur in aridis, sicut est triticum & hordeum, & per lachrymam in liquidis, sicut est uinum oleum, & huiusmodi, par. 1. col. 705. c
Primitie ter in anno reddebantur, & quando, parte prima, columna 921. c. & columna 1109. c
Primitie quantum ad terrenascentia dabantur tantum, ut dicitur. Sa. de septem rebus, & nominantur, tamen poterant homines de aliis dare ex speciali deuotione, parte 2. columna 1145. c. Item, par. 1. col. 1519. c. & col. 1109. c
Primitiarum quantitas non fuit determinata in lege, sed primo fuit facta uoluntarie secundum deuotionem dantium, postea uero propter auaritiam crescentem per sapientes Hebræorum fuit determinatum, & c. par. 1. col. 1145. c
de Primitiis suarum frugum & sue substantia Dominum honorat, qui quidquid boni agit non sibi, sed & tribuit, parte 3. columna 1613. b. Item, par. 1. col. 729. b. c
Primogeniti in antiquis fuerunt animales & non spirituales, sicut Cain & Ismael & Esau & multi alij, par. 6. col. 344. f
Primogeniti omnes filiorum Israel fuerunt Deo obligati, ex quo percussit primogenitos Aegyptiorum & locustarum uoluit deputari sibi omnes masculos de tribu Levi, & c. p. 1. c. 1175. c
Primogenitos omnes sanctos officio sacerdotum & fuisse sacerdotes tradunt Hebræi, & habuisse uestimentum sacerdotale quo induti uictimas offerebant antequam Aaron in sacerdotium eligeretur. Et unde hoc trahunt, par. 1. col. 298. b. c. & columna 514. a. b. & col. 326. f. & col. 1215. c. & col. 1175. c. Item, parte sexta, columna 947. b
Primogenitum quid & quale, parte 5. columna 47. c. & 48. c. Item, parte prima, col. 1547. a. b
Primogenitum hominis secundum Ra. Sab. debebat redimi post 30. dies, & primogenitum bouis debebat seruari apud Dominum suum 30. diebus, & tunc dari sacerdoti, & primogenitum ouis quinquaginta diebus, parte 1. col. 705. c
Primogenitum mutilum quare uetitum offerre in lege, parte prima, columna 1548. e
Primogenita Israelitarum offeruntur pro primogenitis Aegyptiorum, & pro primogenitis filiorum Israel Leuita in seru. uir Domini assumuntur, & quare, par. 1. col. 1215. c
Primogenita sunt qua uulnam aperimus, & specialiter primogenitis filiis debentur, par. 1. col. 298. b. c. Item, ibidem.

Index.

Primogenita animalium qualia immolabantur, & qua non, parte 2. columna 1393. c
Primogenita animalium immundorum, quedam non redimebantur, sed interficiebantur, aliqua non redimebantur pecunia, sed pro eis ouis offerebatur, par. 1. col. 1295. c
Primogenita & primitia quomodo differunt. Et de quibus sunt par. 2. col. 1393. c. Item, par. 1. col. 1547. a. b
Primogenita tanquam pecora nostra sunt, qui nobis obediunt: filij, serui, & discipuli. Sed horum primogenita sunt, qui sic obediunt, ut aliis prebeant exemplum & magisterium, parte prima, columna 1150. e. f
Primogeniture ius bene transferebatur ad filium post natum ex ordinatione patris, maxime de uoluntate Dei, sicut Iacob ius primogeniture transiit, & c. par. 1. col. 204. f
Primogeniture ius in duobus consistebat: Et enumerantur, parte prima, columna 1583. c
Primum nominatur bene aliquid in aliquo genere, non quia sit primum simpliciter, sed propter aliquem notabilem euentum. Et hoc est uidere in annis & mensibus, par. 1. col. 53. d
Primum dicitur aliquid dupliciter, origine scilicet & dignitate, parte 5. columna 373. c
Principes pius & amans Dei quantum conferat, parte 2. columna 150. e. & columna 159. b
Princeps potentissimus sepe ab infirmiori superatur, p. 2. col. 327. c
Princeps quales viros sibi aptos debet aduocare, & apud se habere, parte 2. columna 246. c
Princeps quando quis electus est, debet aliter uinere quam prius, scilicet uirtuosius, par. 2. ibidem.
Princeps bonus uel praelatus qui habet alios indicare, debet eos in sapientia superare, par. 2. col. 658. f
Princeps uir bonus uel praelatus quid facere debet circa subditos, & circa seipsum, par. 2. col. 923. c
Principes boni in his que sunt contra honorem Dei parere non debet cuiusque persone sibi propinqua. Et de hoc figura, parte 2. columna 1190. f
Princeps iniquus & pontifex propharius quando coniunguntur adinuicem faciunt in Ecclesia magnam stragem, p. 4. c. 2396. f
Principes laudantur si in eo sedet speciositas corporis, eloquentie claritas, probitas, par. 3. col. 742. f
Princeps bonus si aduersarius debet impugnare, sic ad beneuolos agere grates, & amicitiam conseruare, par. 4. col. 2562. f
Princeps se quilibet habeat secundum formam a Dauid traditam deuote se habens erga Deum, & c. par. 3. col. 1208. c
Principis meritum & demeritum redundat in subditis sicut in corpore naturali bona & mala dispositio capitis redundat in membris, parte 3. columna 1403. c
Principis peccatum est plenum infamie & scandalum, parte prima, columna 1167. c
Principes quantumcumque sapientes, & praelati quantumcumque literati debent habere secum aliquos sapientes, cum quibus conferat de agendis, parte 3. col. 2136. f
Principes capiuntur per diabolum & suos ministros hamo tyrannidis, parte 4. columna 2050. f
Principes multos habet diabolum qui hic sunt serui peccati eius per culpam, & in futuro subiiciuntur ei nisi penituerint per penam, parte 4. columna 778. f
Principes in regimine temporali operantur ad salutem popularium ipsi tamen a salute priuantur in personis propriis, suis operibus & intentionibus peruersis, par. 1. col. 1417. b. c
Principes & sua & populorum causa angustioribus donis uenerari Deum solent, parte 1. col. 1409. b. c
Principes & capita multitudinis debent conuenire, ut qui præsunt ceteris fide & dilectione uniti, de salute sua & suorum fideliter disputent, pacis & concordie exemplum demonstrent parte prima, columna 1223. b
Principes duntur sodales Dei, ut dicit Rab. Salo. quia cum eo participant in nomine, dicuntur enim Domini & principes sicut ipse Deus, & c. parte 3. col. 1824. f
Principes non tantum pro suis arguuntur delictis, pro populo enim coguntur reddere rationem, ne forte non docuerint, non mori-

runt, non solliciti arguerint eos qui primum peccauerunt, ne contagio dispergeretur in populos, parte 1. columna 1373. b. c
Principes instituti sunt, ut mala puniant, parte 6. col. 1644. f
Principes mundi ideo sunt, ut dominentur minoribus suis, & eos subiciant seruituti: principes Ecclesie sunt ut seruiant ministris suis, & suas utilitates negligant, & illorum procurent, & mori non recitent pro salute inferiorum, p. 5. col. 339. c
Principes terra pulchritudinem Ecclesie dilexerunt, omnia que habebat in obsequium Christi dederunt, par. 1. col. 254. a. Inter.
Principes debent gerere uices patrum, & praelati qui debent nutrire uerbo & exemplo uices matrum: sed tam isti quam illi paruum, aut nullum ponunt remedium, parte 4. col. 1027. c
Principes quidam sicut Deus uolunt reuereri, uel plus aliquando, per quem significantur, & qui tales sint, par. 4. col. 1289. c
Principes nostri quo moderamine se regere debent, & quo ad subditos, parte 4. columna 1450. d
Principum familiares & consilij aliquid inducunt eosdem ad faciendum aliqua statuta pessima sub specie quod zelant pro principibus, cum tamen aliud intendunt ut ex eorum transgressionem innocentes accusare valeat, & in rebus uel personis damnificare, parte 4. col. 1569. c
Principatus duplex est scilicet, temperatus, & uiciatus, parte secunda, columna 240. a. b
Principatus sanguine non meretur sed meritis, & inutiliter regnat qui rex nascitur, & non meretur, parte 4. col. 2356. f
Principatus non ambirent homines, si cogitarent, quod reddere rationem pro populo coguntur, sufficit cuique pro peccatis propriis argui & rationem reddere, ibidem.
Principatum appetere absolute uel querere uiciosum est, & quare. Suscipere tamen in casu necessitatis licitum est, parte tertia, columna 2009. c. 2010. f
Principari bene, qui sibi & aliis didicerit, quantum potest ad lucrandum proximos, & opus acceptum Deo agendum, studiose & deuote exequi debet, parte 2. col. 1131. a
Principium non recte operantium in plebe duo genera sunt. Vnu quod obest. Alterum quod non prodest, parte 1. col. 389. f
Principium quoddam est extrinsecum, & quoddam intrinsecum, parte 3. col. 1982. f
Principia prima speculabilia sicut sunt per se nota, ita & operabilia, ex quibus possunt deduci conclusiones in lumine naturalis rationis, parte 3. col. 463. c
Principia prima agibilia sunt impressa intellectui practico, ex quibus deriuantur leges quasi quedam conclusiones, sicut intellectui speculativo impressa sunt prima principia speculabilia, ex quibus deriuatur scientie tanquam quedam uirtutes concludunt, parte 6. columna 37. c
Prioritas duplex est, scilicet, durationis & autoritatis sue dignitatis, parte 3. columna 1478. f
Prioritas dignitatis, non formaliter arguitur ex prioritate temporis, alias bestie essent digniores homine, tanquam prius tempore creatæ a Deo, parte 1. col. 1670. f
Prioritas & posterioritas in resurrectione referenda est ad quietem in Christo per bonam mortem, & non ad prioritatem dignitatis uel ad actum resurgendi, parte 6. col. 655. b
Priscillianiste heretici dicunt quod facta Christi & aliorum hominum subiacent fato siderum. Et unde huius occasionem traxerunt, parte 5. columna 1056. f
Priuationis graduales modi quomodo accipiantur, p. 5. col. 1054. d
Priuationes & defectus specierum Deus non facit sed ordinat tantum, parte 1. columna 10. d
Priuegia singulorum communem legem facere non possunt, parte 6. columna 985. a
Prius dicitur aliquid dupliciter, uel secundum cognitionem nostram uel simpliciter, parte 6. col. 879. c
Prius & posterius possunt dupliciter considerari. Vno modo secundum diuersa tempora. Alio modo in eodem tempore secundum diuersas sui partes, parte 3. col. 1785. c
Probatio non ualet ex sensu mystico, sed tantum ex sensu literali, parte 3. columna 443. c
Probatio efficax ad disputandum contra Iudeos, hereticos, &

alios infideles, an & quomodo posset fieri, par. 6. col. 169. a. b.
 Probatio duplici modo dicitur, parte 2. col. 157.9. c.
 Probare dicuntur differenter & homo Deus, parte 3. col. 159. c.
 Item, parte 2. columna 112.8. f.
 Probari non possunt efficaciter per rationem ea que sunt fidei,
 quia excedunt facultatem intellectus nostri, par. 6. col. 79.7. c.
 Probatio pifima unde & quare sic dicebatur, par. 5. col. 110.2. f.
 que in illa fiebant: Et quare, ibidem. Item, par. 2. col. 143.7. c.
 Procedens, posterius, esse duratione, eo quod procedit, hoc contingit
 multipliciter, parte 5. col. 101.9. c.
 Processiones pro salute exercitus, par. 4. col. 105.5. c.
 Processus creaturarum duplex, par. 3. col. 209.1. b.
 Processus in diuinis non est unus persona ad terram, secundum
 motum localem vel separationem realem, tamen est ibi pro-
 cessus secundum originem, parte 6. col. 173.4. d.
 Processus de peccato in peccatum usque in infernum per septem
 significatur. Et de hoc figura, parte 2. col. 99.7. c.
 Processus debitus per accusationem coram iudice requiritur in
 lapidatione blasphemii, par. 5. col. 115.4. f.
 Procreatio filiorum in Hebræo edificatio dicta est, par. 1. col. 220. f.
 Procreationis carnalis & alitionis tempora, similiter & spiri-
 tualis, narrantur & explicantur, par. 3. col. 146.4. e.
 Profanum non impium sed commune & a rebus diuinis distin-
 ctum, parte 4. columna 124.8. e.
 Profanorum dicta in effectum producere Deus sua maiestate
 non putat indignum, parte 2. col. 350. c. f.
 Profectum tempus periculosum est, parte 1. col. 142.3. b. c.
 Profectio filiorum Israel in Socoth, id est, tabernacula quid si-
 gnificet, par. 1. col. 142.2. e.
 Professio religiosa non absoluit à præcepto, bene tamen absoluit
 ab aliquo modo implendi, parte 5. col. 263. c.
 Professionis fienda à populo Iudaico causa triplex: prima est be-
 neficium educationis de Aegypto, secunda est sustentatio in de-
 sertis, tertia est protectio in confinio, par. 1. col. 164.0. f.
 Professio nostre principium est in pulvere, & os ponere momē-
 ris, singulis quod sumus pulvis cogitare, par. 4. col. 98.8. d.
 Proferuntur clarius, que clarius cognoscuntur, par. 6. col. 126.5. c.
 Proficientium gradus quibus anima ad immortalitatem
 procedit, parte 1. columna 142.8. e.
 Proficiat aliquis quantumcumque, habet tamen mortalis carnis
 affectum circa hæc terrena, & ab hac morte quotidie remui-
 scit, parte 3. columna 135.5. a.
 Proficere potest intantum in hac humana natura, ut in resurre-
 ctione mortuorum non solum stellarum, sed etiam solis splen-
 dori valeat æquare, parte 1. col. 117.7. a.
 Proficientes ad terram viuuntium que est terra fidelibus pro-
 missa, sequi debent instinctum solis iusticie domini nostri Iesu
 Christi, cuius vita i terra disciplina mortis fuit, p. 1. c. 122.9. b. c.
 Profunditas quanta credenda est in homine, que latet etiam
 ipsum hominem in quo est, par. 6. col. 225. a.
 Profundum Oceani, licet sit mensurabile vel mensuratum in a-
 liquibus locis, non tamen in omnibus. Altitudo vero cæli, &
 latitudo terre mensurari non possunt, par. 3. col. 197.9. c.
 Prohibitio eius animalium, volucrum & piscium, quare facta
 fuit: Hebræis, par. 1. col. 99.9. c. & col. 100.1. c.
 Proici & abici differunt, par. 4. col. 90.2. e.
 Proici visualiter aliquis dicitur ab eo cum quo erat, ne ab illo
 videatur, aut cum illo maneat, par. 1. col. 259. e. f.
 Prolem post se relinquere est hominum desiderium, in qua quo-
 dammodo maneat, par. 3. Vide Naturale.
 Proles Iob quando & quomodo intelligitur esse duplicata, parte
 tertia, columna 412. f.
 Promissio triplex antiquis facta est. Vna terra sancta. Alia
 spiritualis, qua promittitur sanctis vita beata, &c. Tertia
 singularis, qua promissum est cuilibet aliquod bonum parti-
 culare, parte 6. columna 93.4. f.
 Promissio Abrabæ facta, quando dictum est: Sic erit semē tuum, non
 solum de temporalibus, sed principaliter de æternis bonis intel-
 ligendum esse probatur tribus rationibus, par. 1. col. 215. a. b.
 Promissio infidelis, que dicitur, & quomodo promissio infidelis, p. 3. c. 177.7.

Promissio Abrabæ qua dicitur, Semini tuo dabo terram hanc,
 fuit completa in Salomone, parte 2. columna 69.8. f. Item, par-
 te prima, columna 215. a. b.
 Promissiones Abrabæ facta differentes sunt, quia in ultima, qua
 promissa confirmantur diuino iuramento, etiam maiora sibi
 promittuntur, par. 1. col. 271. f. 272. a. b.
 Promissiones diuine nostram superant imbecillitatem, que nec
 sermonibus explicari, nec oculis possunt contemplari, parte se-
 cunda, columna 128.7. b. c.
 Promissiones Abrabæ facta de temporalibus quomodo intelligen-
 da sunt, & quomodo in processu secundum maiorem expressio-
 nem diuinarum reuelationum & promissionum facte sunt,
 parte prima col. 213. c. & col. 215. a. b. & columna 218. f. Item,
 parte 2. columna 113.1. c.
 Promissiones diuine in ve. Testa. de bonis futuris, & comminatio-
 nes de penis infligendis intelliguntur ab conditione frequen-
 ter, licet scribantur absolute, parte 4. col. 148.3. c. & col. 123.9. c.
 & columna 160.2. f.
 Promissiones facta in veteri lege an solum erant de terrenis, vel
 etiam de celestibus, parte 5. col. 91.9. c. Item, parte sexta, co-
 lumbina 84.0.
 Promissum soluere nonnunquam est, contra officium, parte secun-
 da, columna 482. d.
 Promissum nullus potest implere de re que dependet ex voluntate
 alterius sine eius consensu, aliter fieret iniuria, p. 1. col. 139.9. c.
 Promissa fides etiam aduersariis seruanda, honoranda quoque in
 virtus, par. 2. col. 53.4. d.
 Promissi seminis Abrabæ duplex est significatio. Ostensis scilicet,
 gens Christiana significatur, ostensa vero arena, gens Iudeo-
 rum, parte 1. columna 208. d. e.
 Promittunt multi multa Deo positi in afflictione, sed extra peri-
 culum positi retractant, par. 1. col. 55.3. c.
 Promotio Ecclesiastica, que non fit per scientiam & virtutem, sed
 per generis nobilitatem, per quid significatur, & quomodo e-
 mendanda, parte 4. col. 235.8. f.
 Promotiones frequenter plus ambiunt indigui quam illi qui sunt
 digni, parte 2. col. 213. a. & col. 215. a. b.
 Promouere indignum qui nituntur, & contentiones & brigas
 mouent, pro impio confusionem reportant frequenter: & uti-
 nam esset semper, exemplo Abner, par. 2. col. 52.4. f.
 inter Promouentem indignum & ipsum promotum Dei iudicio
 frequenter oritur dissensio, ex qua sequitur vtriusque ruina,
 exemplo Abner, par. 2. col. 52.7. f.
 Promotus aliquis ad aliquod officium, secundum Deum, dat ei
 gratiam Deus exequendi debite suum officium nisi ponat im-
 pedimentum, par. 2. col. 37.7. c. & col. 38.9. c.
 Promoti per diabolum in Ecclesia, cuiusmodi sunt omnes male
 promoti, bonos infamant, & persequuntur & per eos pax &
 concordia inter principes dissipatur, & per quem designatur,
 parte 4. col. 257.1. c. & 257.2. f.
 Promotum ad perfectionem vite actiua est triplex, scilicet fi-
 des dirigens, spes subleuans, charitas stimulans, & per hoc fit
 remotio triplici impedimenti, & par. 3. col. 135.7. c.
 Pronosticare de futuris procedentibus ex causa naturali per mo-
 tum animi, animalium, sive piscium, an & quando sit licitum
 vel illicitum, &c. par. 1. col. 197.4. f.
 Pronunciare suauiter per eloquentiam bona multi possunt amā-
 tibus & fauentibus, que ipsi non amant, par. 3. col. 167.6. d.
 Propaganda mortalitatis usus aboletur in contemplatiuis, parte
 prima, col. 333. Interl.
 Propagatio debita hominum impeditur dupliciter. Vno modo ille-
 gitimitate personarum. Alio modo ex inordinata copula car-
 nali, parte 1. col. 105.1. f.
 Prophetæ unde dicitur, par. 3. col. 416. f. Item, par. 1. col. 132.6. f.
 Prophetæ dicitur non quia predicat futura, sed quia prodit oculis
 in, par. 4. col. 106.6. e. f.
 Prophetæ quia comedisset & bibisset loco prohibito à Leone dire-
 ptus est, par. 2. col. 79.5. a.
 Prophetæ Nathan venit ad prophetam David sicut medicus cū
 egrotat alterius medici vitur auxilio, par. 2. col. 57.9. c.
 Prophetæ

Propheta an fuerit Christus vide argumenta & responsionem
 par. 5. col. 115.1. c. 115.2. f. & col. 344. e. f. Item, par. 6. col. 815. c.
 & 79.4. d. e. Item, parte 3. col. 423. b. c.
 Propheta virum fuerit vere Caiphas. Arguitur pro & contra
 cum responsione, parte 5. col. 120.9. c.
 Propheta falsus qui non est audiendus, sed magis interficiendus
 duplex ponitur de eo modus, par. 1. col. 156.4. f. 156.5. a. b. c.
 Propheta non habet in potestate semper quod possit tacere, imò
 aliquando spiritus mouet ipsum ad loquendum contra volun-
 tatem suam, parte 6. col. 23.6. f.
 Propheta tripliciter consideratur, ut videlicet sit propheta, offi-
 cio, missione, vel gratia, par. 3. col. 423. b. c.
 Propheta verus, ut quis dicitur, duo requiruntur, p. 5. col. 109.7. a. b.
 Propheta idem, ut frequenter, à principio non habuit ita claram
 cognitionem sicut postea, parte 2. col. 13.40. f.
 Prophetam Ezechielem dominus veluti athletam quendam vn-
 git, parte 4. columna 110.7. c.
 Prophetam vocat vnumquemque vaticinationis sua & sermo-
 nis idioma scripture, parte 4. col. 116.6. d.
 Propheta de gentibus cur futura prænunciet, par. 4. col. 222. f.
 Propheta multi in scripturis nominibus supprimuntur, parte
 secunda, columna 86.0. e.
 Propheta ut prophetarent psallendi peritum iubebant psallere,
 parte 2. columna 86.9. b.
 Propheta plurimi scribebant quæcumque continebat fieri suo
 tempore, parte 2. columna 309. c.
 Propheta non dicunt semper que à Deo audierunt, sed etiam an-
 nuntiant per antiphoram ea que vulgo iactantur à populo,
 parte 4. columna 67.3. b.
 Propheta Baal occidebantur sine homicidio, par. 2. col. 82.2. f.
 Propheta plures erant tempore primi templi, tempore vero se-
 cundi templi non leguntur habuisse Iudæi nisi Aggeum, Za-
 chariam & Malachiam, parte 4. col. 317. c.
 Propheta demonum qui dicuntur, & per quid differant reuelati-
 ones sibi facta à reuelationibus factis à bonis angelis, par-
 te 1. col. 13.2.7. b. c. & col. 133.6. f.
 Propheta falsi fingebant se esse raptos à sensibus ad fingendum
 magnitudinem reuelationis sibi facte, par. 4. col. 7.4.8. f.
 Propheta priores præficerunt gentes vocandas, sed hoc latuit,
 quod sine lege eis per fidem, scilicet, Christi, par. 6. col. 54.1. a.
 Propheta mens vario tactu tangitur, aliquando de presenti tan-
 tum, aliquando de futuro tantum, aliquando de presenti &
 futuro simul, aliquando de presenti præterito & futuro, par-
 te tertia, columna 408. f.
 Propheta non omnia norunt, par. 2. col. 55.1. a.
 Propheta Domini grauius & aliis derisibilia leguntur vicisse de
 mandato Domini, sicut Ieremias portauit in collo catenas.
 Item Esaias & Ezechiel aliqua fecerunt, par. 4. col. 77.7. b. c.
 Propheta reputabantur infani, eo quod contemnebant bona hu-
 ius mundi, & quia loquebantur frequenter talia que vide-
 bantur aliis aliena, par. 2. col. 90.5. c.
 Propheta clausa tenentes sacramenta, excusati sunt à predicatori-
 bus accedente eorum diligentia, par. 3. col. 145.2. d.
 Propheta antiquitus denunciabāt aliquando futura, non solum
 verbis, sed etiam factis, parte 5. col. 102.5. c. Item, parte 4. co-
 lumbina 204. f. & columna 64.4. f.
 Propheta ad magis mouenda corda audientium aliquando pro-
 phetabāt non solum verbis, sed etiam sensibilibus signis, par.
 4. col. 135.5. c. Item, par. 2. col. 113.0. f. Item, par. 5. col. 39.4. f.
 Propheta fuerunt non solum de Hebræis, sed etiam de Gentili-
 bus, ut Iob, Sibylla, & ceteri, par. 3. col. 191.7. c.
 Propheta dicuntur videntes, parte 4. col. 9. a. & 116.6. f. Item,
 parte 2. columna 111.4. f.
 Propheta veri & falsi differentiam habent, par. 4. col. 106.6. e.
 Propheta posteriores ad tempus Christi appropinquantes habue-
 runt clariiores reuelationes de Christo quam priores, parte
 secunda, columna 340. f.
 Propheta omnes locuti sunt ad dies Messie secundum Ra. Salo.
 quod intelligendum est de principali intentione, parte 6. col.
 43. c. Item, parte 4. col. 219.7. c. Item, parte 3. col. 115.0. d. Item,

parte 1. columna 583. c.
 Propheta omnes vno & eodem spiritu repleti, licet diuersa pro-
 phetabant, tamen ad idem tendebant: quapropter cum quo-
 uis eorum omnes alij concordabant, parte 5. columna 112.8. e.
 Item, parte 2. columna 749. a.
 Propheta non ita clare scripserunt mysteria Christi de futuro,
 sicut Euangelista scribentes historiā de præterito, p. 4. c. 160.0. f.
 Propheta mutant personas, & hoc difficile facit intellectum:
 que si in suis locis & causis & temporibus redderentur, pla-
 na sient que obscura videbantur, parte 4. col. 177. a. & 651. b.
 & columna 795. c. & col. 97.6. d.
 Prophetarum difficile intellectum maxime facit personarum
 mutatio, parte 4. columna 651. b.
 Prophetarum usus frequenter per humanas consuetudines do-
 minum supplicare, parte 4. col. 102.6. f.
 Prophetarum mos est dicere Deus meus, etiam si totius orbis
 Deus sit, parte 4. columna 328. d.
 Prophetarum sermones sunt clausi, ut dicunt doctores moderni
 Hebræorum. Et coguntur illam euasione fingere, quia multi
 doctores eorum qui præcesserunt, determinauerunt tempus
 aduentus Messie, unus post alium, & omnes defecerunt: quia
 tempora ab eis præfixa transierunt, par. 4. col. 270. f.
 Prophetarum nullus tam aperte de Christo scripsit, ut Daniel,
 parte quarta, columna 1491. a.
 Prophetarum quidam sunt Propheta actu, sed non officio: qui-
 dam officio & non actu, quidam utroque modo, parte quarta,
 columna 589. a.
 Prophetarum corda non tangit spiritus, quando sunt actu macu-
 lati, macula carnaliū voluptatū, p. 3. c. 1201. c. 112. p. 1. c. 124.7. c.
 Prophetas omnes fuisse in monte Sinai & ibi accepisse à Deo pro-
 phetias suas sicut Moyses legē, error Iudeorum est, & improba-
 tur, par. 4. col. 299. c. Item, p. 6. col. 169.9. a. b. c.
 Prophetas non habuerunt Iudæi, per 300. annos & amplius ante
 Aduentum Christi usque ad tempus Iohannis Baptista, parte
 4. columna 318. f.
 Prophetas extitisse tradunt Hebræi omnes patres vel auos vel
 propinquos Prophetarum, quorum nomina in principiis illo-
 rum præponuntur, par. 4. col. 169.8. f. & col. 170.5. c.
 Prophetarum eximius vtrum fuit David. Arguitur contra & pro
 cum responsione & solutionibus argumentorū, par. 3. col. 41.6. f.
 Prophetarum visiones quadam spiritali creatura facta sunt,
 quibus Deum vidisse perhibentur, parte 5. col. 103.5. b.
 in Prophetis & maxime in Ezechiele & Ieremia, neque rerum,
 neque temporum ordo seruatur, par. 4. columna 753. b. & col.
 771. c. & columna 781. c.
 in Prophetis sicut verbis res, ita nonnunquam rebus verba expo-
 nuntur ut eorum non solum verba, sed & res gesta, prophetie
 sint, par. 4. col. 109.9. b. & 111.6. f.
 Prophetis non semper spiritus sanctus reuelat sensum plenarium
 visionis, sed solum quantum expediens est pro loco & tempore
 & personis, pro quibus fit reuelatio, par. 4. col. 160.0. f.
 in Prophetis duo sunt scilicet illuminatio mentis Propheta, & il-
 luminatio sibi facta & pronuntiatio, parte 6. col. 23.6. f.
 Prophetas Iudæi maledictis afficiebant, p. 4. c. 74.8. e. & 749. a. b.
 Prophetauerunt eisdem temporibus Osee & Esaias & Iohel &
 Amos & Abdias & Ionas & Micheas de captiuitate decem
 tribuum, & destructionem illius regni quidam eorum vide-
 runt, parte 4. columna 169.7. a.
 Prophetare iubetur Ezechiel æigmatice, parte 4. col. 120.3. a.
 Prophetia de pace quem dedit nobis Christus, par. 4. col. 302. d.
 Prophetia est donum spiritus, par. 4. col. 107.0. d.
 Prophetia Saul quantum ab aliorum prophetarum sermone
 differebat, par. 2. col. 378. e. & 379. a.
 Prophetarum & iustorum omnium mos non solum pro his tantum
 dolerit qui sibi proximi sunt, sed pro reliquis omnibus, parte
 quarta, columna 215. b.
 Prophetarum scriptura etsi satis sint euidentes ad mysterium di-
 uinitatis Christi ostendendum, non tamen ex his sumitur effi-
 cax argumentum, &c. excedit enim capacitatem humanam
 &c. parte 5. columna 361. b. b.

Prophetia ut tradunt Iudei cessauerat ante finem secundi tem-
pli per 42. annos, quod tempus concurrat cum passione Christi,
parte 6. columna 805.b
Prophetia fuit clausa donec venit Christus qui aperuit librum,
& soluit signacula eius, par. 1. col. 399. b. Interl.
Prophetia omnis, & peritatem, & obscuritatem habet, ut disci-
puli in tenebris audiant, vulgus ignobile & foris positum
nesciat quid dicatur, par. 4. col. 1451. a
Prophetia non necessitatem eorum facit que predicat, sed signum
est scientie Dei, par. 5. col. 46. e
Prophetia & diuinitas in diuina scriptura differunt diuinitas
penitus abdicatur, opere enim & ministerio demonum imple-
tur, parte 1. columna 1231. b. c
Prophetia quid est, par. 4. col. 2083. a
Prophetia rerum euentus immobili veritate pronunciat. Et quo-
modo Deus sententiam quam seruis suis manifestat mutat,
non tamen consilium, par. 4. col. 336. e. f
Prophetia est duplex, scilicet predestinationis & comminationis,
& quid utraque sit, par. 4. col. 172. e. f. & col. 336. f. & c. 716. f.
& col. 2021. c. Item, par. 2. col. 1283. c. Item, par. 3. col. 429. a.
Item latius, par. 1. col. 1566. e. f
Prophetia an, & quando sit habitus propheticus per modum for-
mæ, parte 3. columna 423. b
Prophetia sicut fit diuersis modis, ita & diuersis temporibus, par-
te 3. columna 429. a
Prophetia finem imposuit Christus Dominus, par. 4. col. 783. b
Prophetie munere non sunt expertes qui habent gratiam inter-
pretandi, par. 6. col. 1689. a
Prophetie spiritus non semper inerat prophetis, parte 3. col. 34. d.
Item, par. 6. col. 235. b. Item, par. 4. col. 590. d. & col. 1339. a
Prophetia gratia multis modis data est, par. 6. col. 509. a
Prophetia tempora tria sunt, scilicet preteritum, presens & fu-
turum, sed tamen differenter nomen prophetie in his eicitur,
par. 4. columna 1063. b. c. Et quomodo sibi concinuntur ad pro-
bationem, Ibidem. Item, par. 3. col. 417. a. b
Prophetia a visus accipitur quandoque pro proponere verbum ex-
hortationis ad plebem, sacras scripturas exponendo, ut in pri-
mitina Ecclesia, par. 6. col. 235. b
Pseudo propheta qui dicuntur, par. 4. columna 777. c. & columna
2160. f. Item, par. 1. col. 1535. b. c
Propinquus paruulorum & pupillorum Dominus appellatur, &
quare, parte 3. columna 1704. e
Propitiatorium quod dicebatur sedes Dei, erat super arcam, ita
quod operculum arce erat quasi scabellum Dei sedentis super
propitiatorium, par. 3. col. 1468. f. Item, parte 2. columna 1126. f
Item, par. 1. col. 734. d. & col. 735. c
Propitius ignoscendo, & propitius vlciscendo non dicitur nisi
peccatis, par. 3. columna 1713. a
Propitium fieri hominibus Deum propter aurum, absurdum &
impium iudicatur, parte 1. col. 441. f
Propositio, scilicet, iste homo creauit stellas, Christo demonstrato
est vera. Ita hac propositio: Deus est mortuus, est vera, quare
& quomodo, parte 5. col. 1320. b
Propositio aliqua conditionalis est vera cuius utraque pars est
falsa & impossibilis, par. 6. col. 116. f. & columna 469. c. Item,
parte 4. columna 725. c
Propositum sancti viri quomodo & quot modis, qualiterue fiat,
parte 3. columna 1363. c
Proprietates omnes creaturarum, etiam de modico folio arboris
non possunt inuestigari per hominem, ut quare sit tanta quan-
titas vel talis figure aut virtutis, parte 3. col. 143. c
Proprium est sanctorum montes diligere & incolere, quorum co-
uersatio est in calis, parte 1. col. 657. a. Interl.
Profelyti sunt de Gentibus in synagogam recepti, par. 5. col. 381. b.
Item, parte 6. col. 1306. c
Profelytos ait Isaias per Christum accessuros ad Deum & na-
tiones quod sumus nos, parte 4. col. 159. c
Prospera & aduersa tria respiciunt, scilicet, superbiam vitæ,
concupiscentiam carnis, & concupiscentiam oculorum, parte
sexta, columna 399. c

in Prosperis non temperat ab ingluvie iumentorum infirmus, ideo
non est fortis in aduersis, parte 3. col. 329. b
in Prosperis timeamus, ut non sint data ad maiorem excacatio-
nem, non ad consolationem, & ne sit in aduersis initium pa-
ne, parte 3. columna 59. c
Prosperitas temporalis significatur per floritionem virge, ex qua
frequenter procedit oratio mentis, parte 4. col. 1129. c
Prosperitas in peregrinationis miseria, et si non inustum penitus op-
primit, tamen mentem in amorem Dei, & in dispensatione
sui diuidit, parte 3. columna 58. d. e
Prosperitas vitæ presentis non est testis innocentie, quia & hac
viti percutit, & flagellati liberantur, parte 3. col. 222. d
Prosperitas bene viuendi cum arripit, homo aridet ac hilare-
scit, ac ipsa hilaritas animum velut desiderabilis cibis refi-
cit, parte 3. columna 311. b
Prosperitas malorum consistit in bonis temporalibus transitoriis
& corruptilibus, prosperitas autem iustorum consistit principa-
liter in bonis animæ que sunt incorruptibilia, parte 3. col. 684. c
Prosperitas qua quis prosperatur in via sua, quando obtinet
quod intendit est magis aduersitas quam prosperitas, parte
tertia, Ibidem.
Prosperitas iustorum est maior quam malorum ex admixtione
mali, quia prosperitas malorum semper habet malum pane
annexum, & unde hoc contingit, quia ex duplici causa, p. 3. c. 685. c
Prosperitatis maioris causa saepe est persecutio, parte 1. col. 1593. c
Prosperitatis presentis inordinatus appetitus facit contemptum
& paruersionem de futuro iudicio, par. 3. col. 783. c
Prosperitati non esse confidendum, sed ex peccandam esse mut-
ationem, par. 4. col. 936. e
Prodesse plus debemus temporaliter his cum quibus vicinior con-
iungimur, par. 1. col. 1677. c
Prodesse qui vult aliis necesse est eum multa pati, & cuncta pa-
tienter ferre, par. 1. col. 1428. f
Prodesse quid tibi potest, si habeas aliquid, & vti nescias, neque
cognoscas quomodo vnumquodque in suo tempore, & in suo lo-
co aptare debeas & proferre, par. 1. col. 886. d. e
Prodesse aliis qui non curat donis spiritualibus, huius etiam bo-
nis Ecclesia exprobat, quasi in faciem iactat saluam, parte
prima, columna 1616. e. f
Prosperitatem, mali astimant tempus esse pacis, non belli, cum ho-
mini presens vita concedatur, ut per bonum certamen per-
ueniat ad beatitudinem, par. 3. col. 2176. d
Prostitutio filiarum fuit prohibita Iudeis, quod exponitur de pro-
stitutione ad fornicationem spiritualem vel corporalem. No-
tatur etiam quomodo sacerdotes, nocte decipiebant puellas
diis consecratas à parentibus, par. 1. col. 1073. b. c
Proteccio Dei minus necessaria creditur si semper habetur utili-
ter aliquando subtrahitur ut quod sine ea nihil est homo, of-
fendatur, par. 3. col. 311. b
Prouerbum quid est, par. 3. col. 1592. e. Item, par. 2. col. 445. c
Prouerbum apud Hebræos exiuit, ut in angustiis constituiti, &
Dei optantes auxilio subleuari, dicat: In monte Dominus vide-
bitur, vel videbit, id est sicut Abraham misertus est, & c. parte
1. columna 257. d. e. & expressus col. 271. e. f
Prouerbum erat apud Hebræos: Num & Saul inter prophetas?
Sic & nunc Bernardus factus est monachus, par. 2. col. 446. e. f
Prouerbum erat ab antiquo: Ab impiis egredietur imitatio, &
quomodo intelligitur, par. 2. col. 475. c
Prouerbum erat apud Iudeos tempore Ieremie de filiis pro pec-
cato parentum punitis, Patres comederant quam acerbam
& c. Quod durauit à principio mundi usque ad Christi passio-
nem: quia pro peccato primorum parentum omnes descende-
bant ad inferna, par. 4. col. 796. f
Prouerbum est de his qui in anxietatibus premuntur. Inter mal-
leum sunt & incudem, par. 4. col. 896. d
Prouerbum currebat tempore Iob istud: Homines impij vocaban-
tur, glorie & cocepti: sicut modo tales homines dicuntur, stipul-
inferni, par. 3. col. 228. f
Prouerbum prauorum: Sic veniat tibi sicut illi trucidato, parte
tertia, columna 289.

Prouerbum

Prouerbum erat apud Hebræos: Hæc faciat tibi Deus, & hac ad-
dat, par. 2. columna 220. e. f
Prouerbum est: Cæcus & claudus non intrabunt in templum,
parte 2. columna 381. e. f
Prouerbum Iudeorum erat: vnum seminat, alius metit; quare &
quando dicebatur, parte 5. col. 1095. b
Prouidentia diuina omnia quantumcunque minima disponun-
tur, parte 4. columna 240. e. f
Prouidentia Dei circa genus humanum, par. 2. col. 1499. a
Prouidentia diuina est primum principium salutis hominum tam
in corporalibus quam in spiritualibus, temporalibus & ater-
nis, parte 3. columna 655. c
Prouidentia diuina licet generaliter se extendat ad omnia quæ-
cumque minima, tamen intellectualis creatura speciali
modo illi subicitur, par. 6. col. 267. c
Prouidentia operatio duplex est, naturalis & voluntaria. Natu-
ralis per oculum Dei administrationem, voluntaria, per An-
gelorum vel hominum administrationem, par. 1. col. 73. b. c
Prouidentiam Dei aliqui antiqui Philosophorum negauerunt,
alii dixerunt incorruptibilia & superiora regi diuina proui-
dentia, & non inferiora, par. 3. col. 5. b. Item, par. 2. col. 1086. e. f
Prouidentiam diuinam impedire volentes, per illam viam per
quam impedire nituntur, eam implere coguntur, & promouet
illam contra suam intentionem, ut patet in Ioseph vendito,
& Pontificibus Iudeorum, parte 1. col. 385. f. & col. 399. a. b.
& col. 477. c. Item, par. 3. col. 83. b. Item, par. 5. col. 464
Prouidentiam diuinam aliqui amouerunt à singularibus gene-
rabilibus & corruptibilibus. Aliqui etiam amouerunt eam
circa res humanas, parte 3. col. 1163. a
Prouisum est infirmitati hominum, ut circumeunte sole diei no-
ctisque vicissitudine, propter vigilandi & dormiendi vicissi-
tudinem potrentur, par. 5. col. 134. d. e
Prouincia vni toti sicut præest vni Angelus bonus quasi prin-
ceps, ad procurandum bonum illius provincie, ita præest vni
Angelus malus, parte 4. col. 1639. c
Proximus dicitur quicumque homo quantumvis longè à nobis dis-
sit, parte 1. col. 1572. d
Proximus omnis homo, cum nullo male agendum est, proximus
prime naturitatis conditione est omnis homo. Carnis cognat-
ione amici & cognati. Misericordia compassione beneficus
quilibet, parte 3. col. 532. d
Proximum dilige, infirma eius tolerando, & de proximorum solli-
citus esto salute, parte 5. col. 1103. b
Proximi nostri licet omnes sint, maxime tamen illi misericordia
impedenda est, qui Christi sunt nobiscum membra, parte
prima, columna 1543. a. b
Proximi salutem spiritualem sollicitius curare debemus quæ pro-
prium necessitatem corporalem, par. 5. col. 1094. f
Proximorum vicia in derogationis colloctione vicissim dicere,
est carnes ad vescendum conferre, par. 3. col. 1705. b
Prudens publice tacet, occulte castigat, par. 3. col. 1649. b
Prudentes sapè granitatem sensus in ipso frontis hospitio præmo-
strant, sed stulti ad imitandum oculos non attollunt, parte 3.
columna 631. a
Prudentia est virtus directiua operum humanorum in finem de-
bitum, & ideo dicitur auriga virtutum, parte 5. col. 410. f
Prudentia secularis in qua Philosophi & heretici confidunt, di-
citur ciuitas, parte 2. col. 670. e. f
Prudentia bellica & exercitio armorum, & in nullo alio legun-
tur Romani orbem terra subiecisse sibi: Nam Greci erant eis
astutiores, Hispani ferociores, Teutonici corpore maiores &
fortiores, Gallici verò plurius, parte 4. col. 2396. e. f
Prudentia connectuntur omnes virtutes morales, par. 3. c. 1979. c
Prudentia actus est eligere ea que sunt meliora, parte 3.
columna 1784. f
Prudentia aliqua deriuantur ad animalia bruta, & aues, ad a-
liqua opéra determinata, parte 3. col. 362. f
Prudentia sua inimitur, qui ea qua sibi agenda vel dicenda vi-
dentur, patrum dictis preponit, parte 3. col. 1612. a
Præstat qui cum hilaritate bene facit. Qui cum tristitia, de eo fit,

non ipse facit, & portat psalterium, non cantat in eo, parte 3.
columna 1158. e
Psalterium quid est, parte 3. columna 427. a. 1591. b. 2171. a. Item,
parte 2. columna 1077. b. c
Psalterium est organum quod à sursum sonat, & c. par. 3. c. 954. e
Psalterium intitultur liber hymnorum, vel liber soliloquiorum,
& quare, parte 3. col. 427. a
Psalterium quare ex centum & quinquaginta psalmis compo-
situm est, parte 1. col. 309. e. f
Psalterium secundum Hebræos inter agiographa est principale
& illa dicebant esse scripta à spiritu sancto, par. 6. col. 822. d.
Item, parte 3. columna 415. a
Psalterium ter transtulit beatus Hieronymus, parte 3. ter-
tia, columna 419. b
Plasmas 11. hoc numero tacite designat, quod homines duplici
lingua & cordis, nec decalogi præcepta custodiant, nec Aposto-
licam gratiam percipiant, parte 1. col. 458. e. f
Psalmus 17. solus in libris Regum reperitur, & quare, parte se-
cunda, columna 645. a. b
Psalmus vicefimo octauus de consummatione tabernaculi in-
scribitur, & quare, parte 1. col. 747. c
Prænotandum, quod Psalmus quilibet maxime in postilla Nicol-
de Lyra, similiter & in glossa ordin. exponitur literaliter, vel
historialiter, vel allegorice, vel mystice, vel moraliter, & quæ-
doque duobus vel tribus modis, & frequentius in fine mysti-
ca, allegorica, vel moralis expositio annexitur.
Psalmus 93. inter Hebræos in qualibet quarta feria legitur, parte
tertia, columna 1176. d. e
Psalmus 118. tria singularia habet, que in nullo aliorum inue-
niuntur, parte 3. col. 1415. b. c
Psalmus primus sine titulo est, & quare, p. 3. col. 428. f. & c. 437. c
Psalmus primus an Psalmus sit, vel sicut prologus libri Psalmo-
rum appositus, parte 3. col. 420. e. f
Psalmi concentus acutissimum telum aduersus demones, parte
2. columna 418. f
Psalmum irrisoris inter inimicos Christi excitat fornicator cor-
poralis, & spiritualis, & non canticum laudis, & significatur
per Zambri, parte 1. columna 1376. f
Psalmum 90. Ecclesia per totum annum, & maxime in quadra-
gesima, & quotidie in completoriis frequenter, & quare, par-
te 3. columna 1154. d
Psalmi penitenciales septem sunt, & quare. Ista est eorum for-
ma. A lachrymis incipitur, & in gaudio finis est, parte ter-
tia, columna 1335. c
quindecim Psalmi graduum mystica expositione explanantur
secundum virtutes incipientium, proficientium, & perfectorum
& per triplicem quinarium, parte 3. col. 1483. b. c. 1484. d. e
Psalmi alphabetici sunt, Psalmus 24. Psalmus 33. & Psalmus 118.
Psalmi alleluatici dicuntur aliqui Psalmi, quibus prænotatur
Alleluia: Et est primus inter illos Psalmus 113. par. 3. c. 1239. c.
& sunt numero viginti.
Psalmi decem septem sunt sine titulo, & alij sunt intitultati, &
à quibus, parte 3. col. 419. b
Psalmi quomodo & ordine in Psalterio ordinati sunt, parte ter-
tia, columna 437. b
Psalmi cur præ aliis scripturis in Ecclesia legantur, p. 3. col. 427. b
Psalmorum tituli parum sunt curandi, nisi pro quanto accipiun-
tur immediate ab Hebræo vel translatione Hieronymi iuxta
Hebraicum, quia in aliis multis sunt apposita secundum phra-
tasias expositorum, parte 3. col. 875. c
Psalmorum tituli diuersa ratione & significatione appositi sunt,
parte 3. columna 1117. a
Psalmorum distinctio fit per quinquagenas, & quare, parte ter-
tia, columna 428. f
Psalmorum primus quinquagenarius est de penitentia, secundus
de misericordia & iudicio, tertius de laudibus Dei in sanctis
eius, & quid per hoc innuitur, par. 3. col. 1592. f
Psalmorum tituli secundum communem opinionem Latinorum
appositi fuerunt per Esaiam, parte 3. columna 428. c. &
quare, 427. b

Psalmorum

Psalmorum aliquot versibus præponitur litera Hebraici alphabeti & quare. Et inter illos est primus, Ad te domine leuavi, scilicet Psalmus 24. parte 3. col. 597. b
Psalmorum decem auctores nominantur, & plures. parte tertia, columna 437. b
Psalmorum numerus mystica ratione declaratur, p. 3. col. 159. 2. f
Psalmorum liber an, & quomodo unus liber dicatur, parte 6. col. 533. e. Item, parte 3. col. 428. e.
Psalmorum librum quis in unum collegit, & an David omnium Psalmorum auctor extiterit, par. 3. col. 415. a
Psalmorum libri subiectum, quod est, par. 3. col. 415. b
Psalmorum liber continet totam sacram scripturam per modum laudis, parte 3. col. 415. a
Psalmorum libri que materia, par. 3. col. 428. e
Psalmorum ordinem male quidam iuxta textum historie in psalterio requirunt, p. 4. col. 253. b. & col. 1297. c. Item, p. 3. col. 478. f
Psalmos duos tantum intitulatos pro octaua generatione fecit David, & quare, parte 2. col. 1030. e. & col. 1078. f
Psalmos die noctique canere, & ut in fine Psalmorum diceretur: Gloria patri & filio, & c. instituit. Damasus Papa, parte sexta, columna 153. 4. f
Psalmos differenter scripsisse declaratur David, & cantores quos instituit, scilicet Asaph & ceteri. Vel, An solus David Psalm. scripserit, vel an etiam alij, p. 3. col. 440. e. & c. 1118. d. & c. 1143. c
Psalmos in officio Ecclesiastico applicauit beatus Gregorius ad diuersa festa: quia aliqui decantantur in festis Apostolorum, alij in festis virginum, & c. par. 3. col. 1418. f
Pseudopropheta in scripturis sanctis vocatur etiam Propheta, parte 3. columna 736. f
Pseudopropheta significantur per Nicanorem, & qui sint tales, parte 4. columna 1392. d. e
Pseudopropheta agitanti a malo spiritu sunt similes Corybantibus, parte 2. colum. 436. a
Pubertatis signa que sunt, parte 1. col. 690. f
Publicani qui dicuntur, par. 5. col. 120. e. & col. 306. e. & col. 73. 4. f
Publicanorum & Ethnicorum, id est, Gentilium salus, nec ideo negligenda est, etsi in numero fratrum non deputamus, sed semper eorum salutem inquiramus, parte 5. col. 306. e
Pudicitia nisi primum sedeat in mente, nulla perfectio sequetur in opere, parte 6. colum. 1289. a
Pudicitia corporis quid prodest, si mente corrupta, vel si virtutes defuerint, & c. parte 4. col. 637. b
Pudicitia est in voluntate animi, non in debilitate corporis, parte tertia, columna 1897. a
Pudicitiam sola nouit conscientia, & humani oculi certi esse non possunt, parte 1. col. 1043. a. b
*Pudoris signum notatur in genis, sicut in predicatoribus mos re-
ste viuendi, parte 3. col. 1325. b*
*Pudorem si radius solis in stratu ociosum inuenit, primitias cor-
dis & oris quotidie Deo sacrificat, par. 3. col. 1400. e*
Puella non sit leuis non iocosa non cantatrix, par. 2. col. 1511. b
*Puella que sunt in domo paterna, & non attigerunt annos di-
scerutionis, non possunt uonere, par. 1. col. 1399. b. c*
*Puella que sunt maritata licet sint adhuc & maneat cum pa-
tre, sunt tamen emancipata, & sui iuris, par. 1. ibidem.*
*Puella habebant plures vias exeundi de seruitute quam mascu-
li, parte 1. col. 690. d. e*
*Puellam vendit praelatus pro vino, & puerum in lupanari ponit,
qui videt implicitos luxuria, & aliis viciis, & non arguit gra-
tia turpis lucri, parte 4. col. 1929. b*
*Puellam de genere Machabeorum voluit sibi copulare Herodes
Ascalonita, & quare, sed illa pre dolore se interfecit. Ille au-
tem ea mortua abusus est, & c. par. 4. col. 1518. f*
*Puer prius quam sciat bonum aut malum, contemnet maliciam,
ut eligat bonum, quomodo quod nescit, aut contemnit, aut eli-
git, parte 1. columna 78. e. f*
*Puer si loquitur, animos nostros ad auditum eloquij puerilis ap-
plicamus, nec plus in his que dicuntur quam puer sentire po-
terat, expectamus, parte 1. col. 1411. b. c*
Pueri nati inuoluntur pannis vel pellibus, & postea indumentis,

*qui natura non dat eis tegumentum, sicut prouidet animali-
bus de sufficienti tegumento, parte 3. col. 1911. c*
*Pueri magis mouentur timore pene quam amore boni, parte 3.
columna 1702. f*
Pueri & senes sunt immemores, & quare, parte 4. col. 1504. f
*Pueri erudiendi quomodo & quo ordine primo a magistro assu-
muntur, parte 2. columna 183. c*
*Pueri vocantur frequenter in sacra scriptura subditi & famuli,
licet sint prouecta etatis, parte 1. col. 267. d. e. & col. 279. d. e.
& columna 849. a. b*
*Pueri eo quod parum habent de rationis usu, possunt intelligi
per animalia bruta, quorum pedagogi significantur per illos
qui erant super nutritionem animalium, parte 2. col. 112. 4. f*
Pueri in fornacem proiecti quibus verbis vsi, par. 4. col. 1202. d
*Pueri multi de Christianis venditi, per pauperes parentes, & na-
uibus abducti per mercatores, ut venderent Soldano pro ma-
gno precio, par. 6. col. 1643. a*
*Pueri aliqui nascuntur in mense septimo, & aliqui in nono, & a-
liqui in decimo, & isti sunt magis vitales, parte 3. col. 1911. b*
*Pueri dicuntur felices, non quia exercent actus virtutum, sed
propter bonam dispositionem, par. 5. col. 9. 4. f*
*Pueri incircumcisi, qui pactum Dei irritum non fecerunt, sed qui
eos circumcidere neglexerunt, quare perire debent, parte pri-
ma, columna 366. e*
*Pueri Hebreorum habebant ludos ad virtuosam vitam indu-
centes. Ibidem.*
*Pueri in veteri lege de toto regno Iudeorum ad templum porta-
bantur, & circa pueros natos duo fiebant in templo, & c. parte
quinta, columna 716. f*
*Pueri apud Hebreos inducebantur ad portandum ligna ad co-
quendum sacrificium, ut nutriti in talibus non recederent in
senectute, iuxta illud: Adolescens iuxta, & c. par. 4. col. 642. f*
*Pueri apud Hebreos & Latinos alphabetum addiscunt, primo
ordine recto, procedendo de prima littera ad vltimam, secundo
ordine retrogrado, incipiendo ab vltima littera ad primam
redeundo, parte 4. col. 759. c*
*Pueris manibus impositis Iesus benedixit, & quare, parte quin-
ta, columna 318. f*
*Pueros expedit exercitare in ludis honestis, & inducentibus ad
virtutem, & retrahentibus a viciis, par. 5. col. 209. c*
Pueritia post septem annos infans incipit, par. 5. col. 718. f
*Pueritia nomine, humilitas & innocentia intelligitur, parte 5.
columna 940. f*
Pugilis & palmus quid significant, par. 4. col. 349. b
*Pugna est duplex, Christianis perfectis aduersus principatus &
potestates, inferioribus contra carnem & sanguinem, parte
secunda, columna 75. a. b*
*Pugne aduersus Ecclesiam tria sunt genera principalia, & que
sunt, parte 3. columna 1340. a*
*Pugnam quomodo & cum quibus instaurant antiqui possessores
scilicet demones contra animas, libertatem suam & imagi-
nem recuperare conantes, par. 2. col. 77. c*
*Pugnare pro Ecclesia, & inimicis veritatis resistere, qui dogma-
ta Ecclesie oppugnare vel voluptati & luxuria docent opera
dare, quomodo animandi sunt presidentes, par. 1. col. 1409. a. b*
*Pugnantes fortiter contra inimicos, & fortiter prementes tenta-
tiones, stimulos, nec femineum vel molle in se dominari per-
mit. ntes, significantur per Beuiamin, par. 1. col. 1162. d. e*
*Pugnator bonus contra diabolum, non debet permittere quod in-
grediatur terram cordis per delectationem vel consensum, sed
in principio tentationis ipsum repellere, par. 4. col. 252. f*
*Pulchritudo consistit in viuacitate coloris & proportionem mem-
brorum, cum debita perfectione quantitatis, par. 3. col. 743. c*
*Pulchritudo mulieris ingenis dicitur esse quam plurima, parte 3.
columna 1825. b*
Pulchritudo proprie est mulierum, par. 1. col. 459. a
*Pulchritudo omnium conditorum vox est contenti in atti-
dentibus, par. 3. col. 158. 4. d*
*Pulchritudo celestis visionis quomodo attendenda est. Si em-
decorem flammæ, & astrorum multifariam nubium speciem
ipsam*

*ipsam irim consideres, mille trahent & varios aureso sole co-
lores, multo plures & pulchriores quam in velo tabernaculi
in celo picturas notabis, parte 1. col. 762. e. f*
*Pulchritudo vniuersi sicut ex diuersis gradibus creaturarum re-
sultat, sic pulchritudo reipublice ex diuersis gradibus homi-
num, parte 3. columna 190. 4. f*
*Pulchritudo quidam desiderabat habere longum collum ad mo-
dum grui, & quare, parte 3. col. 215. c*
*Puluis obscurans aerem per modum nebula dicitur a pedibus
Dei procedere, quia procedit ex terra, parte 4. col. 2019. e*
*Pulueris percussio unde Cyniphes producta quid significet, parte
prima, columna 554. f*
*Puncta non sunt de substantia littere apud Hebreos, nec fuerunt
a principio litterarum, sed inuenta postea ad facilius legen-
dum, parte 2. columna 901. b. Item, parte 4. columna 1867. c.
Item, parte 1. columna 1587. b. c*
*Punire cum Deus scelera carnis decreuisset, qualitate vltionis
innotuit macula criminis, ut in primis peccatoribus & Sodo-
mitis claruit, parte 1. columna 246. a*
*Punire iniquitates patrum super filios in tertiam & quartam
generationem, quomodo intelligatur. Vide in Visitare.*
*Punire, an dicendum sit magis proprie alienum opus esse Dei,
vel non esse proprium Deo, par. 3. col. 270. f*
*Punire non differt Deus vsque in futurum, quando electi cadunt
in peccatum, sed punit in presenti, & cito de cursu communi,
parte 3. columna 971. b*
*Punitur leuius qui post penas negat, quam qui sine necessitate
Christum abnegat, parte 4. col. 215. a*
*Punientur acius illa que in visum veniunt frequentius, parte
prima, columna 697. c. 698. f*
*Puniuntur sceleratissimi homines in presenti vita modicum, &
iusti multum, & quare, par. 3. col. 59. c*
*Punientur mali cum infidelibus, sed differenter, aliter qui scien-
ter, aliter qui ex ignorantia peccant, parte 5. col. 873. b*
*Punientur peccatores in finali iudicio, non uniformiter, sed gra-
uius & leuius secundum demerita, parte 4. col. 264. f*
*Puniendus videtur esse persecutor pro delicti modo, quo penam
cruciatu sanctis ingessit, parte 2. col. 1269. a. b*
*Puniendus venit quisque tot penis secundum ordinem iustitie
quot hominibus est causa culpe, parte 3. col. 2009. c*
Puniendi duo modi malorum Christianorum, par. 6. col. 1610. f
*Puniendi sunt iniqui non animo vltionis, sed dilectionis, ubi po-
tentior occurrerit, nec potes corrigere vel monere, tolera, secu-
rus, quia non erit impunitus, par. 3. col. 1221. a*
*Punitio impiorum est infinita, non intensiue, quia hoc est impos-
sibile, sed extensiue, par. 3. col. 1897. b*
*Punitio malicie plebis Christiane significatur per punitorem
Iudeorum, quia quinque que excellenter fuerunt in Christia-
nis in primitiua Ecclesia, mutata sunt, & versa sunt in scori-
am, & c. parte 4. col. 1242. f*
*Punitio vltima non est in vita presenti, nec afflictio iustorum
pro peccato preterito solum, sed magis pro premio recipiendo
in futurum secundum patientie meritum, par. 3. col. 89. c*
*Punitio innocentis fieri potest secundum duplicem causam, quia
vel propter maliciam punientis, vel propter ignorantia veri-
tatis, parte 3. columna 133. c*
*Punitio duplex notabilis facta fuit super populum in deserto,
parte 3. columna 1173. c*
*Punitorem maxima consolatio est punienti, Dei cognitio, parte
4. columna 1120. c*
*Pupilla oculi tui, & orat & impetrat compuncta diuina inspi-
ratione, parte 4. col. 968. e*
*Pupilla nigra videt, alba tenebrosa est, par. 2. col. 1538. e. f. Item,
parte 1. columna 1095. a*
*Pupillus & vidua maxime diuine misericordie sunt cura, par-
te quarta, columna 24. d*
*Purgatio ab immundicia licet non sit in angelis, tamen est ibi
purgatio a nescientia, & declaratur, par. 3. col. 405. a. b. 406. d*
*Purificantes in nobis, dicta, facta, vel cogitata, ut efficiamur
mundi corde, & Deum videre possimus, tunc tridui iter de*

Aegypto proficiscimur, par. 1. col. 528. f
*Purificatio maior requirebatur immolantibus quam in come-
dentibus in veteri Testamento, sicut & in noua lege maior
sanctitas requiritur in sacerdote consecrante quam in populo
communicante, par. 2. col. 1292. f. & col. 1293. c*
Purificationis festum ubi, & quare institutum fuit, p. 6. c. 157. 4. f
*Purificatione indigent non solum que in terra sunt, sed etiam
que in celis, par. 1. col. 1393. a*
*Purificationes due erant in lege. Vna ab immundicia spirituali,
que contingit ex peccatis. Alia erat ab immundicia corporali
que contingit ex tactu alicuius rei immunde, p. 1. col. 1297. c.*
*Puritas mentis & corporis maxime disponit hominem ad cogni-
tionem diuinorum, & c. par. 5. col. 1264. c*
Purpura regni est indicativa, par. 1. col. 118. 4. f
*Putredinem sessorum hoc probant, quod omnis tellus per inuisibiles
venas aquis repleta est, quibus ex mari principium est, parte
prima, columna 15. c*
*Puteos fodiebant pueri Abraham, sed operiebant eos terra Philis-
tici, non tamen ausi sunt replere dum viueret Abraham, aut
iniicere terram, sed eo mortuo inualuerunt, par. 1. col. 1320. f*
*Putredo & vermes habent quandam affinitatem & propinqui-
tatem, par. 3. col. 195. c*
*Pythagoras nomen sapientis refugiens ne notant arrogantia in-
curreret, Philosophum se esse respondit, id est, amatorem sa-
pientie, par. 1. col. 592. c. & col. 308. f*
*Pythagora disciplina est per quinquennium tacere, & postea eru-
ditos loqui, par. 3. col. 1766. e*
*Pythagorici dixerunt ex proportionem motuum celestium sonum
harmonicum causari, par. 3. col. 365. c*

QUADRAGENAS an duas vel tres Moyses in mote
seruauit, par. 1. col. 1517. c. & col. 1521. c
*Quadragesario numero vniuersitas temporis designa-
tur, par. 4. col. 2346. e. Item, par. 3. columna 1180. e. Item, parte
secunda, columna 561. c*
*Quadragesime ieiunium unde habet auctoritatem, parte secun-
da, columna 328. f*
*Quadragesima sine quadragesario numerus afflictionis est & per
multa ostenditur, par. 4. col. 1296. e. & col. 2024. d. & c. 2033. c*
*Item, par. 2. col. 720. a. & col. 1172. f. & 1542. f. Item, parte 1.
col. 154. f. & col. 371. c. & columna 1145. c. & columna 1458. e.
& columna 1613. b. c*
Quadragesima etiam numerus laticie est, par. 1. col. 371. c
*Quadragesima anni post quos Absalon contra David patrem
suum se erexit, varie computantur a diuersis ex parte princi-
pij illorum annorum accipiendi, parte secunda, columna 501. c
& columna 1134. e. f*
*Quadragesima due mansiones in deserto, & quadragesima duo
gradus virtutum, & quadragesima generationes ab Abra-
ham ad Christum, p. 1. columna 1155. b. & columna 1419. c. &
columna 1453. a*
*Quadragesima sex, hoc numero reedificatio templi sub Zorobabel
perficitur. Hic numerus conuenit perfectioni dominici corporis
hic numerus in literis Ada inuenitur. Hoc numero corpus
Christi in utero matris edificatur, & quid per hoc significetur,
parte 1. columna 805. c*
Quadrans quid sit, & quod duplex, par. 5. col. 109. b
*Quadrantem vocant calculatores quartam partem cuiusque
rei scilicet loci, temporis, pecunie, par. 5. col. 61. 4. e*
*Quadratum omne quocunque vertitur fixum stare consuevit,
parte 4. columna 2415. a*
Quadratura inter figuras nihil firmitus est, par. 1. col. 1155. b. c
Quadrigea qua vehamur ad aethera ut Elias, p. 5. c. 491. b
*Quadragesimi anni sunt a natiuitate Isaac vsque ad exitum fi-
liorum Israel de Aegypto, & horum annorum supputatio qui-
bus Abrahæ semen peregrinum fuit in terra non sua, par. 1. c.
211. b. c. & col. 212. c. Item, p. 6. col. 1049. c*
*Querens in suis semper actibus que laudentur, in proximo que
vituperentur, diuersam pondus & diuersam mensuram dici-
tur habere in domo, par. 3. col. 1791. a*

Querere verbum in Latina lingua accipit prepositionem, & accipit dicitur, quod satis apertum est. Sine prepositione etiam querere intelligitur acquirere, ex quo lucra vocantur questus parte 2. columna 391. c.

Quærit sapientia boni & mali, sed differenter, & c. p. 3. c. 1401. a. b.

Quæritio gravis inter Scribas & Phariseos. Quod esset primum mandatum & maximum in lege. Et diuersi diuersa assignabam, parte 5. columna 608. c.

Quæritio mota ab aduersario, discendi existit occasio, p. 6. c. 289. a.

Quæstuarij predicatoribus, qui multa falsa dicunt ut questum extorqueant a simplicibus, potest dici illud: Nunquid Deus indiget vestro mendacio? par. 3. col. 159. a.

Qualis unusquisque est, talis sibi finis videtur, & ad illum consultit, parte 4. col. 1077. c. Item, par. 3. col. 1008. f.

Qualitas rerum solet ex tempore notari, p. 6. c. 1463. b. Itē, p. 3. c. 1824.

Qualitas rei & terminus exprimitur in exordio, p. 3. c. 18. e.

Quamdiu filij Israel steterunt in cultu unius veri Dei, possederunt pacifice terram promissionis sibi collatā: & quādo declinauerunt ad idololatriā, fuerunt ab alijs impugnatī, p. 1. col. 211. a.

Quanta largiuntur quidam aspicunt, sed non quanta rapiunt, & in saculo perituo mercedem mittunt, par. 3. col. 2145. a.

non Quantum offeras, sed ex quanto desiderat Deus Unusquisque quadrantem potest offerre, & voluntas prompta, parte 5. columna 614. c.

Quantitas meriti non accipitur secundum quantitatem doni absolute, sed per comparationem ad facultatem dantis, & promptitudinem sue voluntatis & deuotionis, p. 5. c. 613. c.

Quantitas doni in his qua dantur propter Christum non tantum pensatur, quantum quantitas bonæ voluntatis, p. 5. c. 213. c.

Quantus, quam prudens, qui nullo labore suo de meritis gloriatus est, parte 1. columna 318. a. Interl.

Quaternarius numerus significat primo & principaliter perfectionem, par. 5. col. 1010. e. f.

Quaternarius numerus fuit multipliciter in lege figuratus, parte quinta, columna 472. e.

Quaternarius est primus numerus quadratus, par. 6. col. 1258. d. Item, parte 2. columna 1381. c.

Quaternarius est numerus materialis, quasi quadratus & solidus, parte 4. columna 923. b.

Quatuor animalia significant quatuor Patriarchales Ecclesias, & quare, par. 6. col. 1497. c.

Quatuor animalia Ezechielis ostensa vario modo exponuntur, Theologicè scilicet, Philosophicè medicinaliter & Poeticè, parte 4. columna 1072. d. e. f. & 1073. b. c.

Quatuor regna I. deos affligentia quibus significetur & quare, parte 4. columna 1086. f.

Quatuor animi passionēs, & quibus comparantur, par. 4. col. 2033. b.

Quatuor in domo sunt, scilicet porta ascensus, triclinium, cubiculum, par. 3. columna 1821. a.

Quatuor sunt Euangelista firmitate fidei solidati, p. 1. c. 893. a. In.

Quercus arbor durissima & fortissima, par. 4. col. 1951. b.

Quercus Abraham (que etiam terebinthus) usque ad Constantini regis Imperium monstrata fuit, in Hebron constituta, par. 2. columna 523. b. c.

Querela communis sanctorum ad Deū: Cur indices seculares acceptis muneribus darent insonem & liberent reum? par. 4. c. 2043. a.

Quaternarius, Euangelicam doctrinam, & principalium virtutum significat, par. 2. col. 1118. d. e.

Quaternario plura sunt comprehensa: & numerantur, parte 4. col. 923. b. Item, par. 1. col. 1155. a. b.

Quaternario multiplici significant quatuor Epistole canonice, parte 6. columna 1257. b. c.

Qui est, an, & quomodo sit nomē Dei proprie propriū, & an, æqualiter cum nomine tetragrammaton apud Hebræos, p. 1. c. 507. a. b.

Qui cito dat, bis dat, par. 3. col. 1017. c.

Qui offenderit in vno, factus est omnium reus, quomodo intelligendum, par. 6. col. 1283. a.

Quid est hoc, aut quid est illud, ad quid valet hoc vel illud? quasi dicat ad nihil. Sic dicunt homines fatui de animalibus venenosis & confusilibus, par. 3. col. 2171. c.

Quid prodest pro peccatis ieiunare, & iterum peccare? Quid prodest lauare, & iterum inquinari? par. 2. col. 9. c.

Quidam, non dicitur, nisi de eo quem exprimere nolumus, vel non possumus, parte 3. col. 73. a.

Quies hominum deliciosa est in memoribus, parte 1. col. 62. f.

Quies nulla est ubi spiritus sancti consolatio deest, p. 4. col. 994. e.

Quies inchoatur in via, sed perficitur in patria, ubi charitas consummatur, parte 5. col. 215. b.

Quies Dei & beatorum eadem est realiter & obiectiue accepta sed formaliter differunt sicut creatum & increatum, parte quarta, columna 732. f.

Quietus in tempore, & similiter in tempore laboris, meditari debet homo quæ ad dilectionem Dei pertinet. Similiter in ingressu lecti ad dormiendum & in egressu ad vigilandum, & enumerantur quatuor, & ubi illa tanguntur, par. 3. col. 1517. a. b. c.

in Quiete & silentio lex dicitur, par. 1. col. 529. a. Interl.

Quiescere in cubili vel domo hominem tria non sinunt: sumus, stillicidium, mala coniunx, par. 3. col. 677. b.

Quiescit in futuro qui quiescit à malo opere, p. 4. c. 475. a. Interl.

Quinarius sicut sapientes indicat & insipientes, ita centenarius fideles & infideles, par. 1. col. 1136. d.

Quinarius simplex, sicut solet quinque sensus significare, quorum ministerio bona foris operari debemus, sic per seipsum multiplicatus, eisdem maiori perfectione demonstrat, p. 2. c. 1369. a.

Quinario numero filij Matathie proponuntur, & similiter quinque species denotantur in illis personis quas diuina vocatio ad magisterium ordinauit Ecclesie, & quomodo ista simul coaptantur, parte 4. col. 2231. b. c.

Quindecim gradibus ascendebatur ad templum Salomonis, & totidem ascenditur ad celeste templum, & qui sunt illi gradus, parte 3. columna 1417. a.

Quindenarius ex septem & octo cōficitur: Septem ad sabbatum refertur, octo ad circuncisionem. Si vero ad nouum Testamentum respiciat, habes septem dona spiritus sancti: & in octauo resurrectionem Christi, par. 1. col. 1565. c.

Quingenti anni vel circiter fluxerunt à tempore Esaie usque ad tempus Christi, par. 4. col. 261. c.

Quinquagenarius siue quinquagesimus numerus, quid mysterij habeat, & quæ sub illo numero facta sunt, par. 6. col. 987. b. & 1189. a. Item, par. 4. col. 51. b. Item, par. 3. col. 11. b. Item, parte 2. col. 718. d. e. & col. 1144. f. & 1163. c. & col. 1369. a. Item, par. 1. col. 144. d. e. & col. 235. e. f. & col. 659. c. & col. 1124. d. e. & col. 1145. c. & columna 1189. a.

Quinquaginta & quingenti cognatus est numerus, decades enim quinquaginta faciunt quingentos, par. 1. col. 1190. e. f.

Quinque libri Moysi proprie dicuntur lex, licet nomine legis Iudæi accipiunt aliquādo totum vetus testamentum, p. 5. c. 1240. a.

Quinque scribit Ioannes Euangelista in sui Euangelij principio, per que eliduntur quinque errores circa filium Dei humanatum, parte 5. col. 1015. c.

Quing. debent annunciare predicatorēs scilicet credenda, agenda, vitanda, timenda, & speranda, par. 6. Vide predicatorēs.

Quinque sensus qui superat secundū legis doctrinam (quæ quinque libros habet) restringendo carnis concupiscentiā, victoriam capiet saluberrimam, & triumpho gaudebit nobilissimo, parte quarta, columna 2357. a.

Quin. pertita est continētia in carnalibus illecebris, p. 5. 409. a.

Quintusdecimus numerus mysticè quid representat, parte 5. col. 1007. a. b. Item, parte 1. col. 1112. e. f.

Quinque personis genus hominum in die iudicii discutiendum signatur, par. 5. col. 949. a.

Quis, non impossibile, sed difficile in scripturis sanctis sapissime significat, par. 3. col. 1770. e.

Quis plerūque non pro nullo, sed pro raro & pro eximio habetur, ut cū dicitur: quis cognouit sensum Domini, aut quis consiliarius, & c. parte 1. col. 1359. a.

Quis est iste qui uenit de Edom tinctis vestibus de Bosra, quomodo & de quo exponendum est, scholasticè disquiritur, parte quarta, columna 501. 502.

Quis audeat dicere, quod hæc quæ scribuntur per verbum Domini nihil

ni nihil habeant utilitatis aut salutis, sed solam narrent historiam, parte 1. col. 1419. a. b.

Quisque quod de Christo credit ad Doctores referre debet, & utrum sana probabilisque sit fides illius per eos examinetur, parte prima, columna 1207. b.

Quisquam, quomodo exponitur cum dicitur: Non quia patrem vidit quisquam nisi is, & c. par. 5. col. 1129. a.

Quoadusque, hæc dictio aliquando tenetur finitè, aliquando indefinitè, & de hoc dantur exempla, parte 6. col. 1526. c.

Quod quisque super omnia diligit & colit, hoc illi Deus est, parte secunda, col. 101. b. Interl.

Quod Deo precipiente est factum, non est inhonestum, parte 1. columna 400. b. Interl.

R

RA B quandoque est nomen proprium, quandoque est nomen appellatiuum, par. 3. col. 1105. c.

Raab quæ & qualis fuit, par. 6. col. 932. f. & col. 1718. f. Item, par. 2. col. 17. c. & col. 18. f.

Raab accepit duos veros, & abscondit eos, exponitur tripliciter per Hebræos, parte 3. col. 11. b.

Raab quæ erat de genere Chanaanæorum quomodo cōiuncta fuit ipsi Salomon in matrimonium, quia erat prohibitum filiis Israel, & c. parte 5. col. 36. f.

Raab quomodo adiuncta est domui Israel usque in hodiernum diem, an magistri posteritas ascribitur, parte 2. col. 48. f.

Rabbi Salomon ordinauit glossas Hebræicas super totum vetus Testamentum, parte 2. col. 535. c.

Rabbi Salomonis expositio in expositione hebdomadarum septuaginta Danielis, tanta est autoritatis apud Hebræos, quod non possunt ab ea deuare, nec qualitercūque ab eisdem recedere, sed tenenda sunt tanquam in textu sacra scriptura contenta, parte quarta, col. 1621. a.

Rabbi Salomon dicens, quod in aduentu Messie Gentiles dicent, quod Iudæi afflictiones quas modo sustinent in hac captiuitate, fuerunt propter peccata Gentilium, & c. in hoc sibi ipsi contradicere ostenditur, par. 4. col. 445. c.

Rabbi Salomon & alij Hebræorum expositores sæpe corrumpunt verum intellectum scripturarum, prosequendo literam plusquam oportet, parte 2. col. 578. f.

Rabbi Moysi Aegyptij summa, apud Iudæos est sollemnissima, qui scribit de autoritate Thalmudicæ doctrinæ, p. 4. col. 314. f.

Rabbi Abenbaḡra, inter alios expositores Hebræos fuit perfectior in sua grammatica, parte 3. col. 1116. f. Et inter Hebræos fuit maximus expositior ad literam, col. 246. In præfat. Lyranæ.

Rabbi Abenbaḡra declarans istud verbum: Est ostendam illi salutare meum, & c. dicit verba notandissima in testimonium fidei, parte 3. col. 1155. c.

Rabbi Moyses Gerunden. sic dicit, quod in futuro tempore, scilicet Messie, pueri Israelitici sunt demonstraturi Deum agnita, & c. quid verba manifeste consonant Catholice veritati, & c. Vtinam iste autor intellexisset seipsum, ut bene ageret, parte prima, col. 1285. a. b.

Rabbi Moyses Gerunden. super illo: Istud est cerimonium legis, præcipe filiis Israel, & c. sic ait. Nos autem qui pro peccatis nostris sumus contaminati in hac captiuitate ignoramus mundiciā sanctitatis, donec veniat super nos spiritus de alto, & effundat Deus aquas mundas super nos, & mundemur: amen, sic fiat in diebus nostris. Hæc ille. Vtinam iste Rabbi sciperet, & seipsum intelligeret, par. 1. col. 1294. f.

Rabfacer (ut communiter dicitur) erat Apostata à fide Iudæorū, conuersus ad Gentilitatem. Et dicunt aliqui, quod fuit filius Esaie, parte 2. col. 1250. f. Item, par. 4. col. 89. c.

Rachab verbum Hebræum, & interpretatur cenos id est vacuus, quod dicimus sine cerebro, quod est magna contumelia, parte quinta, columna 107. c.

Rachel fuit principalis mulier Iacob, Lia verò minus principalis quia in secundam primo conseruat, parte 1. col. 332. f.

Rachel afflicta est, eo quod desiderabat habere filios à Iacob, de quo Christus erat nasciturus. Et inuidit sorori, non quod illa habebat filios, sed quia ipsa carebat filiis, parte 1. col. 337. b. c.

Rachel idola patris sui surripuit, non ad colendum, sed ad retrahendum patrem suum ab idololatria, & ideo non commisit furtum proprie loquendo, par. 1. col. 345. c.

Rachel mortua, sepulta fuit in via: quia sepulchra antiquitus extra ciuitates erant, parte prima col. 371. c. Vide etiam, parte 4. col. 791. c.

Radebantur in veteri Testamento sacerdotes: ut sic carnis vicia deposuisse viderentur, parte 3. col. 715. a.

Radere caput & supertitia, domesticos item suos triginta dies lugere quare in lege præceptum, par. 1. col. 1581. b.

Radiare debet Ecclesia quasi aurum, tam interius vite splendore, quam exterius sapientiæ & doctrine claritate, p. 1. c. 887. b.

Radix sanctitas qua populus Gentilis insertus est ramis, non est Patriarcha, non Propheeta, nec opus eorum secundum legē, sed fides Christi pro tunc venturi, & sanctitas fuit & radix, p. prima, columna 1692. e. f.

Radices arboris sunt ori similes per alimentis susceptionem, parte quinta, columna 602. c.

Radicum nomine latentes cogitationes accipimus, parte quarta, columna 333. a.

Rama erat Beniamitica tribus & Rachaelis sepulchrum, parte quarta, columna 791. c.

Rama est nomen æquinocum, vno modo est proprium nomen loci, & alio modo est nomen appellatiuum, parte 4. col. 701. c.

Rana ad nihil aliud vtile est nisi, quod sonum vocis improbus & importunis clamoribus reddit, parte 1. col. 552. c.

Rana significat loquacem vanitatem, parte 3. col. 1029. b.

Rama quid significant, par. 1. col. 553. c.

Ranarum tria sunt genera, vnum fluuiiale & vocale, alterum minimum, tertium maximum pestifimum & venenosum, parte prima, columna 552. c.

Ranas totius Aegypti cur interempta, par. 1. col. 552. d.

Raphael (qui medicine præest) in officium & societatem ut assumaris sat age, & quo modo, parte 1. col. 1335. a. b.

Raphidum quia laus iudicij interpretatur, merito in eius mansione petra exhibet aquam, quia petra Christus custodienti iudicium sue aquam gratia exhibet, par. 1. col. 1426. e.

Rapina omnis, violentia mixta est. Et sancta violentia & optabilis rapina, parte 4. col. 1213. b.

Raptores significantur per pisces, par. 4. col. 2078. f.

Raptores sunt boni & mali, & c. par. 1. col. 950. d.

Raptus importat quandam violentiam alicuius rei contra motū sibi connaturalem: Quod potest esse dupliciter, p. 6. col. 447. a. b.

Rarus est, Domino propter Dominum seruienti. Oues Christi, non ad lucrum, sed amore Christi pascentes, prudens, in futuro sibi providens, parte 5. col. 406. d.

Rarum omne dicitur pretiosum, par. 2. col. 339. a.

omnia Rara preciosa, parte 4. col. 157. b.

Rasa capita habet superstitio gentilis, par. 4. col. 1441. c.

Rasura barbe & capitis sacerdotibus & Nazareis prohibebatur in detestationem idololatriæ, par. 1. col. 1198. f.

Ratio naturalis est defectiua in cognitione diuinorum, & huius ratio, parte 5. col. 1023. c.

Ratio humana nō comprehendit folium arboris vel aliquod huiusmodi quantum ad omnes condiciones, scilicet quare sit talis figura, coloris, & huiusmodi, parte 5. col. 1033. c.

Ratio superior intelligitur per mulierem. Ratio inferior per filiam, quare & quomodo, parte 5. col. 268. f.

Ratio deliberatiua aliter mitigat seu minuit dolorem interiorem anime, & aliter dolorem sensibilem exteriorem in carne, parte tertia, columna 576. f.

Ratio quam primis operibus Deus concreauit, an id habuit, ut secundum ipsam ex viri latere seminam fieri necesse esset: an hoc tantum ut fieri posset? par. 1. col. 79. a. b.

Rationem reddere debemus de spe nostra & fide duobus modis, parte sexta, columna 1330. e.

Rationis vsum & acendi habebat fructus arboris scientia boni & mali, ut dicit Iosephus. Sed dictum suum improbat, p. 1. col. 68. f. & columna 94. f.

Rationem in terra ponere quid est, par. 3. col. 361. b.

Rat ionabilissimum secundum veritatē frequenter irrationabi-
lissimum iudicatur ab ignorante, parte 5. columna 1230.f
Rationale iudicij vestis summi sacerdotis, & fuit habitus pecto-
ris, par. 1. col. 787. b. Et quare sic dicitur, col. 789. a
in Rationali iudicij erat doctrina & veritas secundum transla-
tionem nostram: in Hebreo habetur vrim tummim, &c. &
erat quidam fulgor procedens de lapidibus rationalis. Ra. Sal.
dicit fuisse pomen Dei tetragrammaton, par. 1. col. 787. b. Vide
etiam col. 788. e. & col. 799. c. Item par. 2. col. 1285. c
Rationale iudicij, non solum illa vestis legale inducat pontifi-
cem, sed etiam prænunciabat Euangelicum, parte 1. col. 788. e
& columna 972. e. f
Rationale in medio positum quid signet, par. 1. col. 788. d
Ratiocinatio etiam dicitur compotus, in quo antiquitus uteban-
tur homines lapillis sicut modo denarius plumbeis vel stanneis
par. 3. col. 1716. f. Item, par. 2. col. 1299. e
Rauco de unde nascitur, par. 3. col. 926. f
Reatus similis quos concordia pertinacia sociat etiam defensio per-
uersa consistit, par. 3. col. 397. a
Reatus sepe fit criminis, quod putatur causa virtutis, dum quod
bono studio agimus, discernere caute negligimus, p. 1. col. 115. b
Reatus omnis contra decalogum committitur per vniuersum ho-
minem, par. 1. col. 152. d
Rebecca quo iuit ut consuleret Dominum, cum nondum essent
prophetæ vel sacerdotes tabernaculi aut templi Domini, par-
te prima, columna 190. b. & col. 300. b. c
Rebellio corporis & animam, & omnium virium inferiorum ad
partem anime superiores, & difficultas acquirendi scientias
& virtutes ex peccato Ada in totam naturam humanam
propagata est, par. 3. col. 1792. e. f
Recanare proprium est asinorum, par. 4. col. 910. f
Recedere a consuetudine, difficile est, par. 1. col. 531. a. Interl.
Rechab admiratio digna legislatio, par. 4. col. 822. d
Recidivantes ad corporalem infirmitatem, similiter ad spiritua-
lem agreduntur, scilicet in peccata, curantur difficulter,
parte prima, columna 1273. b. c
Recidivatio ad infidelitatem & alia vicia propter ingratitude-
m diuini beneficii præcepti aggrauat peccatū, p. 6. c. 1364. e
Reclusio in carcere intelligi potest per hastam, par. 5. col. 436. c
Recordatio bonorum, malorum causas lamentabiles facit, parte
prima, columna 1340. d. e
Recordatione præteritorum bonorum mala presentia mitigari
asserit stulta sapientia Epicuri, par. 4. col. 341. a
Recordari & obliuisci quando & quomodo dicitur Deus, parte
1. columna 157. a. b. & col. 168. f. & col. 535. c
Rectitudinis & humilitatis subtilis via tenenda, ut sic magistro-
rum facta displiceant, ut subditorum mens a magisterij re-
uerentia non recedat, par. 2. col. 666. d. e
Rector cum se ad loquendum preparat, quam caute loquatur at-
tendit, ne inordinate loquens, corda audientium errare faciat
parte prima, columna 793. c
Rector potens tribuitur a Deo in Ecclesia pro meritis populi, aut
si malum facit populus, talis Ecclesia iudex datur, sub quo fa-
mem verbi Dei & sitim populus patitur, par. 2. col. 173. c
Rector superbus totiens ad culpam apostasia dilabitur, quotiens
præesse hominibus delectatur, & honoris sui singularitate
letatur, parte 3. col. 321. b
Reitoris illa est conditio ut in eo misceatur & regendi autoritas,
& benignitas consolandi, vinum & oleum, par. 3. col. 280. d. e
Rectores sunt mali qui munere & dono diuino abutuntur, & fal-
so sibi nomen iustitie usurpant, par. 2. col. 997. b
Rectores mali per negligentiam suam principes tenebrarum pro-
uocant in Ecclesiam qui scientiam scripturarum & opera
virtutum subtrahunt in cautis & desidijs, par. 2. col. 1077. c
Rectores boni quotidie hoc faciunt, cum se res dubias discernere
non posse cognoscunt, ad secretum mentis, velut ad quoddam
tabernaculum recurrentes, diuina lege per perspecta quasi co-
ram posita arca Dominum consulunt, par. 1. col. 1220. d
Reitoribus bonis inesse debet iuste consulens misericordia, & pie
saniens disciplina, parte 2. columna 173. c. & columna 201. a

Item, parte prima, columna 1686. d
Rectores dati sunt ne mala fiant, par. 2. col. 132. f
Reddere bona pro malis. Non reddere mala pro malis. Non red-
dere bona pro bonis: reddere mala pro bonis. Reddere bona
pro bonis, mala pro malis. Sex differentie sunt, & quales sunt
in bonitate & malicia, parte 3. col. 1279. a
Redemptionis iure qui dicuntur gaudere, parte 1. col. 1127. b
Redemptionem humani generis qui fide digna non celebraverit
& vitam suam in meliora non conuerterit, ad resurrectionis
gloriam non pertinebit, parte 1. col. 1221. c
Redemptor noster Moisaica legis literam, quam ille populus le-
galis resonabat, assidua lectione contriuit, ac sensum spiri-
tualem in ea intelligere eos docuit, par. 2. col. 945. c
Redemptor, quem ego ex vobis suscitabo sine patre erit: Sic ait
quidam rabbi Iudeorum. Vide latius, par. 3. col. 1240. f
Redemptor absolute intelligitur ille qui est redemptor antono-
masice, id est, Christus, parte 3. col. 561. a
Redemptorem diabolus venisse senserat, sed propter humilia
qua passus est, quicquid de deitate suspicatus est, ei in dubium
euenit pro sua superbia, &c. par. 3. col. 23. b
Redimit qui perdit, ut dans numum pro vino. Das numum &
emis vinum. Aliud das, aliud accipis, aliquid amittis, aliquid
acquiris, parte 6. col. 561. a. b
Redimere est per doctrinam & formulam vite familiam libe-
rare, & quicquid sanctimonie obuiat diluere, p. 1. col. 1148. e. f
Redeunt de negotiatione aut peregrinatione, amici suscipere
debent, prius Deo gratias agendo, quam de rumoribus & no-
uitatibus interrogando, par. 2. col. 1537. c
Re edificatio ciuitatis Ierusalem potest dupliciter intelligi. Vno
modo quantum ad domos inhabitantium. Alio modo quanti-
um ad mores & portas ciuitatis. Et his duobus edificata est ciui-
tas Ierusalem, &c. par. 4. col. 382. f
Refectio Dei & sanctorum est salus peccatorum, par. 5. col. 911. a
Refectio beatorum non intelligitur a nobis, nisi per similitudi-
nem corporalium. Ad refectorem autem corporis duo requi-
runtur, scilicet, cibis & potus, & ista quomodo erunt in pa-
tria, parte 6. columna 1685. c
Refectorem eandem habituri sunt in eterno coniunio beati, &
qui maiora habent merita, & qui minora. Et de hoc figura,
parte 6. columna 419. b. c
Reficit Dominus, primo quinque panibus quinque milia, secundo
septē panibus quatuor milia, tertio discipulis carnis & san-
guinis mysteria credidit. Ad ultimum dat electis, ut edat &
bibant super mensam in regno suo, par. 5. col. 547. c. & 821. c
Refugium vnicum Ecclesie contra hostes est hoc, oratio, scilicet,
ad Deum, & industria doctorum, qui die noctuq; in lege eius
meditantes, corda fidelium præmuniunt, par. 2. col. 1358. e. f
Regalia insignia apud gentiles fuerunt quatuor, purpura, scilicet,
fibula vel torques aurea, annulus, & diadema, par. 4. c. 179. b
Regenerationes due sunt, ita & due adoptiones, & due resurre-
ctiones, parte 5. col. 323. b
Regere Deum superiora quibusdam visum fuit, sed hæc inferiora
despicere, & quod a casibus regerentur. Sed error esse osten-
ditur, parte 3. columna 1582. d. e
Regere licet possit Deus omnia immediate per seipsum, tamen
ad seruandum vniuersi atque pulchritudinem & ordinem re-
git inferiora per media, par. 2. col. 156. e. & col. 309. b. c
Regentes populum, debent vigere intellectu, prudentia & scien-
tia, parte 2. col. 1275. a
Regentium acta disponuntur pro qualitatibus subditorum, &
sepe fit ut pro culpa gregis vere boni delinquant vita pasto-
ris, parte 1. columna 829. c
Regentium ordines quatuor accepit sancta Ecclesia ad eru-
ditionem fidelium, parte 4. col. 1397. a. b
Regimen qui in populo Dei suscipiunt, sed degenerantes relabuntur
in viciosa fedilitatem, & se & subditos conuertunt ad impie-
tatem, significantur per Sedechiam, par. 2. col. 1264. f. & 1265. c
Regimen nullum potest bene procedere sine his tribus, scilicet, t. cō-
stantia contra malignos insultus, diligetia diuini cultus, per-
seuerantia in bonis actibus, par. 3. col. 609. c

Regimen

Regimen & cura animarum (que in actione consistit) & contem-
plationis status an simul haberi possint, & quando, parte 5.
columna 848. d
Regimini iura omnia qui in commissis fidelibus possidet, quid
aliud quam terram incolendam tenet, par. 3. col. 299. b
Regiminis dignitatem refugientium tria genera hominum sunt,
& per quos significantur, par. 2. col. 215. c
Regimini gradum qui prius quam subesse didicerit, præposterius
accipit, in nouissimo mercede retributionis, qua bonis rectori-
bus debetur, carebit, parte 3. col. 1692. d
Regimini temporali ex spirituali tria sunt necessaria, qua per
contenta in arca veteris Testamenti designantur, parte se-
cunda, columna 545. c
Regimini populorum qui virtute laboriosa accommodati sunt, etsi
scientia vacare delegerant, suscipiant experientiam tenta-
tionum pro utilitate communi, par. 1. col. 341. c
ad Regimen Ecclesie & ad spiritalem militiam se non habilem
esse cognoscit, qui carnalibus desideriis se obligat, parte pri-
ma, columna 1604. e. f
ad Regimen Ecclesie ille est aptior qui est verè humilior, parte
tertia, columna 908. f
in Regimine seculari vel Ecclesiastico non est aliquis ponendus
propter maiorem ætatem, nisi conditiones alie ad regendum
requisite concomitentur, par. 1. col. 445. c
in Regimine Ecclesie non decet eum iustis præferri qui adhuc est
seruus peccati, par. 3. col. 1686. d
Regina Saba nomen proprium habebat Malceda, par. 2. c. 771. d
Regina solent molles esse & delicate, nec seipsas ferentes præ te-
neritudine, par. 4. col. 402. c
Regine sexaginta quomodo Rab. Sal. hoc exponit, par. 3. c. 1867. c
Regnum confertur a Deo malis hominibus, aliquando ad puni-
tionem peccatorum, aliquando hoc fit etiam ad exercitium
& flagellationem sanctorum, par. 4. col. 1510. f
Regnum Israel antequam fuit in manu David simpliciter, fue-
rat multipliciter afflictum & vastatum, par. 3. col. 859. c
Regnum sacerdotale dicebatur in veteri Testamento. Nunc verò
in nouo dicitur regale sacerdotium, & quare, par. 6. col. 1323. c
Regnam Græcorum, & regnum Romanorum probantur esse di-
uersa contra quendam Hebræum conantem probare eorundem
identitatem, parte 4. col. 1587. b
Regnum Christi & regnum Romanum non esse vnum & idem
probat, parte 4. col. 1588. d. e
Regnum nullam conditionem habet vite presentis, par. 5. c. 112. e
Regnum celorum duobus modis accipitur, aut supernum in quo
nondum sumus, aut presens Ecclesia in qua adhuc viuimus,
& iam quodammodo regnamus, par. 5. col. 206. d
Regnum celorum quomodo vim patitur a diebus Ioannis Bapti-
stæ? Nisi essent inde aliqui expellendi, nunquam diceretur per
vim esse diripiendi, & nisi cum aliquibus nobis esset prelium
non diceret Apostolus: Non est nobis col. ad. car. &c. parte 1.
columna 1257. c
Regnum immortalitatis similitudine firmamenti super capita
animalium significatur, par. 4. col. 1081. a
Regnum Iudeorum nouissimum maxime imbecillum, parte
quarta, columna 1204. e
Regnum meum non est hic, sic non dicitur, sed non est hinc, &
quare, par. 6. col. 610. e
Regnum Christi esse temporale credebat Iudæi sicut & Apo-
stoli ante ascensionem Domini, parte 5. col. 946. f
Regnum quare non acceptauit Christus, cum populus eum in re-

gem rapere voluit, & cum esset suum ex diuina promissione,
parte quinta, columna 1120. f
Regnum Christi confirmatum est per duo. Primum, quia inter
persecutiones atrocissimas creuit numerus Christianorum. Se-
cundo, fuit multitudo & magnitudo miraculorum, &c. parte
tertia, columna 1167. b
Regnum Iudeorum cessasse ostenditur nato Iesu Christo, parte
quinta, columna 57. b. c
Regnum distinguitur a tyrannide, per hoc quod tyrannus propria
utilitatem querit per subditorum oppressionem, rex autem
bonum commune querit, &c. par. 3. col. 744. e
Regnum Christi vtrū sit vnum de illis que Danieli ostensa sunt.
Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argu-
mentorum, par. 4. col. 1585. b
Regum non esse præcipiendum etiam si debeatur. Sed expectan-
dum ut suo tempore deferatur, par. 2. col. 678. e
Regnat, non etas sed mores, par. 5. col. 937. c. & 587. a
Regna quatuor succedunt populum Iudeorum affligerunt, parte
4. col. 1063. a. & col. 1085. a. b. & col. 1906. d. e. & col. 2192. e.
Item, parte 3. columna 515. b
Regna quatuor que in paruo tempore fuerunt valde prosperata,
& per quid significantur, par. 3. col. 1729. c
Regna significare per cornua, consuetudo est scripturarum, parte
4. columna 2179. a. b
Regna omnia contra se inuicem superbientia destruxit admi-
randa Dei providentia, & enumerantur, quomodo & per quos,
parte 4. columna 205. a
Regio superna in ciuibus suis ex parte damna pertulit, ex parte
fortiter stetit, ut electi Angeli dum alios per superbiam ceci-
disse conspicerent, tanto robustius quanto humilius starent,
parte 1. columna 1510. d
Regio elementaris tota subiecta est lationi astrorum, ut omnis
virtus eius inde gubernetur, par. 2. col. 329. b. c
Regio Pentapolis est quingue ciuitatum subuersarum a Domino
propter peccatum contra naturam, &c. par. 3. col. 1928. f
Regiones, ut cosmographi scribunt a flumine Indo, qui est ab
Oriente, usque Tygri, qui ab occasu, hæ sunt, Aracusa, Par-
thia, Assyria, Persida, & Media & montuosa & aspera. A se-
ptentrione habent Caucasum montem, &c. parte secunda,
columna 1553. a. b
Regiones India præ ceteris Plinius dicit venis aureis abundare,
parte 1. columna 70. f
Regula scripturarum est. Vbi manifestissima prophetia de futu-
ris textitur, per incerta allegorie non extenuare que scripta
sunt, parte 4. columna 2181. b
Regula religionum dicuntur aurea. Et hæc furatur malus reli-
giosus, quomodo & quando, par. 2. col. 50. f
Regula quatuor generales pro obseruantia oblationum in vet. le.
tenenda, quid, quibus, & quomodo cedebat, par. 1. col. 961. a. b
Regula ponuntur sub quibus significationibus nominum, ad quas
tribus per prophetas sermo Domini dirigatur, parte quarta,
columna 1697. a
Regule due exponendi sacram scripturam, par. 3. col. 709. c
indignum est ut verba celestis oraculi restringantur sub Regulis
Donati, parte 3. col. 7. a
Regulis bene operandi non semper artabimur, sed completa ope-
ratione bona palma beata retributionis est speranda. Non
enim vasa semper in formis argilla tenentur inclusa, parte
secunda, columna 1152. f
Regulis quomodo aliter accipitur, par. 5. col. 1098. f
Regulus qui & basiliscus ex ouis aspidis generatur, parte 4. col.
478. d. & col. 143. a
Regularis disciplina dicitur sagena, & quare, parte quinta,
columna 247. c
Relatores solent plus dicere quam sit in veritate, parte secunda,
columna 462. e. f
Relaxantur quedam in futuro. Quod de minimis intelligendum
est, parte 5. columna 518. d
Religio est vinea spiritualis, cuius Dominus Christus est, procu-
rator, prædens illi religioni, par. 5. col. 331. c

Religio qualibet potest dici templum, quia sic destruitur quod non manet lapis super lapidem quando non remanet ibi conformitas aliqua ad primum fundatorum, par. 5. col. 615. c.

Religio qualibet approbata potest dici vitis, agricola religioni præsident. Huius autem vitis palmites sunt religionem intrantes, quorum quidam non manent in vita, sed apostatant, alij remanent & fructificant, &c. par. 5. col. 1264. c.

Religio a religando nomen accepit, parte quarta, columna 1899. b.

Religio par. 3. columna 744. e.

Religio omnis unde exordium habuit, parte 4. col. 1006. f.

Religio peccatori est abominatio, par. 6. col. 1347. b.

Religio omnis quantūcumque bene festerit in obseruantis regularibus tamen multum declinasse videtur a paternis traditionibus, par. 6. columna 1472. f.

Religio significatur per Galileam & quare, par. 4. col. 2367. a.

Religio significatur per torcular, & quare, par. 4. col. 2046. f.

Religio est quadam mors civilis, & ideo religiosi dicuntur mundo mortui, par. 2. columna 231. c.

Religio significatur per desertum, par. 2. col. 827. c.

Religio est vel creditur apud multos, quod cupiditas humana miratur, ut quando ornatio sunt templa, & pulchriora simulacra, tanto plus maiestatis habent vel habere dicuntur, parte tertia, columna 1945. a.

Religionis clausuram professus, qui postea egreditur per tentationes diaboli, mundi, vel carnis, significatur per Semei, parte secunda, columna 687. c.

Religionis habitus multi pradii sunt, & ab eis quibus presunt importabile veltigal secularium rerū exigunt, & nihil salutis eorum vel verbo, vel exemplo, vel pietatis opere complent aut conferunt, parte 1. columna 1363. a. b.

Religionis cuiusque probata pater potest conuenienter significari per Manassē, qui interpretatur obliuio, quam quilibet ingrediens obliuisci debet populi sui & domus patris sui, parte prima, columna 1477. c.

Religionis habitu quique insignes, abdita scripturarum (ut est mystica scientia in prophetis) illustrato corde penetrant, & assidue legunt & meditantur, par. 2. col. 1354. f.

Religionis status extractus de deliciis mundanis, significatur per Moysen qui fuit extractus de aquis, par. 1. col. 715. b. c.

Religionis status per Iacob peregrinantem insinuat, in qua austeritas & altitudo sunt, &c. Altitudo religionis per scalam significatur, cuius latera sunt lectio & oratio deuota: gradus autem salus, sunt penitentie opera, par. 1. col. 324. c.

Religionis in deserto, non solum decalogi precepta, sed etiam Evangelij consilia saltem aliqua sunt seruanda, p. 1. c. 1637. c.

Religionis duplicis transgressio, scilicet possessiones habentium & mendicantium, significatur per gentem Israel & Iudā, parte quarta, columna 605. c. 606. f.

Religionis castra qui ingreditur ad pugnandum contra demones & ideo egreditur de tenebris mundanae conuersationis, significatur per illos qui egressi fuerunt de Aegypto ad pugnandum contra Chaldaeos, &c. par. 4. col. 829. c. 830. f.

Religionis desertum & potissime mendicantium ingredienti, dicere congruit Psalmus, Dominus regit me, &c. par. 3. c. 586. f.

Religionis mendicantis locum intrans & fugiens a seculo tanquam a loco periculofo, confidens de diuina prouisione dicere habet Psalmus, Dominus re. me, &c. par. 3. ibidem.

Religionis ingressum potest vouere filiusfamilias dum ad annos pubertatis venerit, sicut & matrimonium potest contrahere, quia extunc est sui iuris in his quae pntent ad psonā suā, p. 1. c. 1399. b. c.

Religio omnis vult locum ubi sacra sua venerari & ubi familiaris institutis suis valeat inferuire, par. 2. col. 757. c.

Religionis ingressum quando parentes impedire possunt, & quando non, par. 5. col. 165. c.

Religionis voto emissio, an filius teneatur exire claustrum propter necessitatem parentum, etiam contra voluntatem sui superioris, parte quinta, columna 263. b. c.

Religionis Christiana tres status notantur, duo in presenti ubi mereamur certius in futuro ubi triumphabimus, p. 3. c. 1260. d. e. & multipliciter illi tres status figurantur, ibidem.

Religionis diuina tanta est sanctitas, ut eam plerūque etiam qui foris sunt venerentur, & cum hā pacem habeant quos Deo seruire perfecte considerant, quamuis religione discordent, parte 3. columna 1624. c.

Religionis status, significatur per vas Petro apparens, parte sexta, columna 1097. c.

Religionis professione firmatum, propositum cauendi reciduum & etiam obseruatum, similitudinem habet ad angelicam vitam, parte 5. columna 371. c.

Religionis status intelligitur per solitudinem, par. 1. col. 1514. f.

Religionis status significatur per margaritam, & est una, &c. par. 5. col. 247. c. Item, per sageram, ibidem.

Religionis claustrum, per diabolum (quem Antiochus Epiphanes figurat) subuertitur, & ille multa abstulit a religiosi, parte 4. columna 2219. c.

Religionis ardua qui statum facere volunt, & non potentes recedunt a religione, significatur per illum qui quarebat de primitate dignitatis, parte 5. col. 610. f.

Religionis statum valde de decent pompa in aquitaturis & familiaris, parte 4. col. 1251. c. 1252. f.

Religionis ab ingressu qui deuotos quantum possunt, impediunt, & ingressos, per se, & per alios impedire nituntur ab actu professionis, tales priuari merentur ab ingressu patrie celestis, parte 1. columna 1597. c.

Religionis in gressum vel nouum sacerdotium qui inchoat, domum nouam adificat, par. 1. col. 1596. f.

Religionis habitum deuote accipientibus, tanta gratia datur quantā a fidelibus in baptismo datur, par. 1. col. 186. f.

Religionem ingressus & acidiosus existens, significatur per Episcopum Laodicensem, par. 6. col. 1490. f.

Religionem intrantes deuote, qui consilio Christi dimittunt temporalia, & ibi viuunt sancte, consolationem recipiunt a Domino gratia in presenti, & gloria in futuro, par. 4. col. 1163. c.

Religionem intrantes, aliqui ibidem proficiunt, aliqui deficient, parte 4. columna 115. c.

Religionem ingrediens, quomodo, & qualiter debet se habere, parte 6. columna 1025. c.

Religionem intrans tēat & probat Deum per internam inspirationem sicut Abraham, dicens: Tolle Isaac, id est, mundanum gaudium aufer a te, &c. par. 1. col. 269. f.

Religionem non putant homines esse sine auro & argento, quia in his delectantur, & horum nitore perstringit oculos eorum, parte 3. columna 1943. a.

Religionem esse in diuitiis arbitratum est apud vetustos. Hic error vsque ad nos peruenit, par. 4. col. 660. d.

Religionem intrantes possessiones habentium non ex deuotione, sed ut ex pauperibus diuites fiant, & ex comptibilibus honorari, significatur per Scribam, qui dixit Christo: Magister sequar te, &c. par. 5. col. 164. f.

Religionem ingredi parentibus non licet, omnia cura filiorum omnino, parte 5. columna 165. c.

Religionem querentes cum moribus secularibus, significatur per Gabaonitas, par. 2. col. 67. c.

Religionem ingredientium vocatio ex secularibus hominibus significatur per vocationem Matthaei ad apostolatū, & quare, parte 5. col. 172. f.

Religionem ingredienti debet praelatus omnia gratia religionis exprimere, & si fuerit promptus ad sustinendum, recipitur eius sacrificium quod facit de seipso per religionis ingressum, parte 1. col. 649. c.

Religionem si prudentes & literati homines ingrediuntur, consilium eorum propter nouitatem non est contemnendum, sed grate accipiendum, par. 1. col. 651. c.

Religionem ingredi, ad offerendum Domino, persone nonnullae ineptae sunt. Et figurantur per animalia inepta ad sacrificium, par. 1. columna 1010. f.

Religionem duā in generalem, quarum una est possessiones habentium, alia mendicantium, significatur sub metaphora duarum mulierum adulterarum & vnius matris filiarum. Et utraque non relinquit mores saeculi, par. 4. col. 1251. c. 1252. f.

Religiones

Religionem duā sunt possessiones habentes scilicet monachi & canonicis regulares, quorum temporalia bona frequenter usurpare nititur terrena potestas, par. 4. col. 1340. f.

Religiosus bonus in claustro religionis significatur per Ieremiam clausum in atrio carceris, & quare, par. 4. col. 804. f.

Religiosus bonus per obseruationem trium votorum efficitur triplicatus, & per quem significatur, par. 2. col. 660. f.

Religiosus bonus contemplationi diuina intendens, tribulatione super populum imminenti, debet seruetur orare, ut Deus eam aueriat, parte 4. col. 1885. c. & 1886. f.

Religiosus malus furatur regulam auream, &c. par. 2. col. 50. f.

Religiosus bonus verbo & exemplo, superbos reducit ad humilitatem bonorum, & sic vertit nomina eorum & facit eos habitacula Dei, &c. & per quem significatur, par. 1. col. 1477. c.

Religiosus postquam profecit in doctrina seculari ad claustrum redire debet, ad agendum Deo gratias, & orationi studioque vacandum, par. 1. col. 196. c. f.

Religiosus subditos malos & rebelles debet ab alijs separare per reclusionem vel electionem de ordine, durum tamen debet esse prelato quamuis hoc cogatur facere ratione, par. 1. col. 259. c.

Religiosus vel clericus pro patenti crimine infamis effectus, caduer dicitur. Et dicitur pendens in ligno, id est, in aperto, nā ex eo maior scandalum nascitur quam ex laico, & ideo debet sepeliri per inclusionem, par. 1. col. 1585. c.

Religiosus professus qui per blanditias mulieris deceptus trahitur ad impudicos tractus & amplexus, significatur per Samsonem deceptum a Dalida, par. 2. col. 143. c.

Religiosus vel secularis insufficiens scientia pariter & vita, cum ad Ecclesiae regimen eligitur, est quasi lignum quod de saltu accipitur ut inde fiat idolum, par. 4. col. 660. f.

Religiosus bonus non debet fugere laborem in monasterij vel Ecclesiae regimine, quando ex boni Prelati morte imminet periculum religionis monasterij, vel Ecclesiae, par. 4. col. 1348. f.

Religiosus qui sub habitu religioso seculariter viuit, per quid significatur, par. 1. col. 1070. f.

Religioso cuidam predicanti contra vanitates mundi, quidam mordaciter respondit: Frater compatiamini mundo, quia vanitas etiam religionem intravit, par. 4. col. 1920. f.

Religiosi mendicantes a longo tempore plura scripserunt in Theologia quam alij, & quare, par. 3. col. 2166. f. Item, p. 2. col. 11. c.

Religiosi mendicantes inter alios magis obliuisci debent temporalium, & per quid hoc figuratur, par. 2. col. 191. f.

Religiosi possunt intelligi per inhabitantes Ierusalem, parte quarta, columna 111. c.

Religiosi siue sint nobiles genere vel de humili plebe, contenti sint eundem cibum sumere, par. 4. col. 143. c.

Religiosi significatur per domum Israel, parte 3. columna 1314. f. & columna 1329. c.

Religiosi debent orare pro pace ciuitatis vel regni in quibus habitant, parte 4. col. 776. f.

Religiosi quidam sanctam & honestam habent consuetudinem, ut qui est hebdomadarius, per totam hebdomadam maneat intra claustrum. Et unde hoc initium habuit, par. 5. col. 681. c.

Religiosi predicatorum in claustro vacare debent contemplatiue vite per studium & orationem, & exterius actiua, docendo populum exemplo vite & verbo doctrina, par. 1. col. 1681. b. c.

Religiosi ad edificationem aliorum apti, ad predicandum & confessiones audiendum, a suis superioribus sunt mittendi, parte prima, columna 1477. c.

Religiosi docendo populum verbo & exemplo, & pro bono statu populi deprecando, dati sunt a Deo quasi murus defensionis post Praelatos Ecclesiae populo Christiano, par. 1. col. 1188. f.

Religiosi mendicantes tres puteos foderunt per quos significatur predicatio, confessio, lectio, pro duobus primis contenderunt pastores, ne in suis Ecclesijs predicarent, par. 1. col. 308. c.

Religiosi habitantes in amaritudine penitentie & luctu significatur per Meraritas, par. 1. col. 1175. c.

Religiosi debent obliuisci domum patris sui, sed sunt inter eos aliqui valde mali, unde August. Sicut non inueni meliores his qui in monasterio profecerunt, ita non inueni deteriores

illis qui in ipsis defecerunt, & per quid significantur, parte prima, columna 1411. c.

Religiosi permulti licet habeant malam vitam, multi tamen eorum habent sanam doctrinam, & sic per bonam doctrinam alios ad terram vineitum inducunt, & ab ea seipsos per malam vitam excludunt, ibidem.

Religiosi mali & clerici ad Dei cultum deputati, concupiscentias mundanorum videntes, inducunt ex hoc diluuium viciorum. Nam laici imitantur mala eorum, dicentes: Quare non faceremus talia, cum sacerdotes, clerici, & religiosi faciant ea, parte 1. columna 137. c.

Religiosi, officium religionis assumentes, non pro augendis virtutibus, sed pro requirendis subsidiis temporalibus, per quem designantur, parte 5. col. 1123. c.

Religiosi quidam Christum relinquentes cui elegerunt seruire, quarunt excellentias cum militibus, & pecunias cum mercatoribus, & delicias cum carnalibus, par. 4. col. 544. f.

Religiosi ad bonum opus tepidi qui ante religionis ingressum erant fortes & agiles ad luctandum & saltandum, significantur per Samsonem, qui ante rōtionem capillorum fuit fortissimus, parte 2. columna 256. f.

Religiosi pingues redditibus in cupiditate clerum imitantes, per quos significantur, par. 4. col. 2239. c.

Religiosi mali qui reuertuntur post professionem ad modum viuendi secularem, per quem significantur, par. 4. col. 1865. c. & columna 2216. f.

Religiosi contumaces & apostatae multi reuertuntur magis coacti fame & nuditate quam deuotione, par. 4. col. 615. c.

Religiosi non dimittentes mores & gestus parentum secularium, inaniter habitum sumunt religiosum. Exemplum de asino qui assumpsit pellem Leonis, par. 1. col. 187. c.

Religiosi frequenter operantur ad salutem popularium consulendo populo, & predicando verbum Dei: ipsi tamen hac salute priuantur in personis propriis, suis operibus & intentionibus peruersis, parte 1. col. 1418. f.

Religiosi carnales quamuis sint literati, non tamen sunt inter seculares mittendi: quia plus nocerent mala vita quam proficerent doctrina, eo quod in moralibus magis mouent facta quam verba, parte 1. col. 1480. f.

Religiosi rebelles & clerici facientes litigia & appellationes, declinant a veritate Euangelica, par. 4. col. 670. f.

Religiosi proprietarij morientes Ecclesiastica sepultura carebunt, parte 6. col. 1027. c. & 1028. f.

Religiosi proprietarij significatur per Ephraimitas, par. 2. col. 238. f.

Religiosi boni omnia dimittentes amore Christi, debent esse purgati & colati ab omni impuritate peccati, par. 4. col. 2197. d.

Religiosi vnum patrem vel fratrem, &c. dimittentes possessiones & agros relinquentes, recipiunt multos patres & fratres, & ex possessionibus omnium sustentantur, par. 5. col. 589. c.

Religiosi viri moribus & scientia impugnant arcem superbie, sed aliquando impediuntur quando potestas eorum restringitur vel suspenditur, & significatur per Ionathan, parte 4. col. 2427. c. Item, par. 3. col. 1364. f.

Religiosi pauperes necesse habent petere a potentibus huius saeculi Eleemosynarum subsidia, & e conuerso potentes a religiosi orationum suffragia, par. 4. col. 2429. c.

Religiosi multi Christiani in canobis magni ducentorum, trecentorum, & amplius monachorum per gladium Saracenorum transferunt ad regnum colorum, par. 6. col. 262. b.

Religiosi qui gemere debent pro peccatis propriis ac etiam populis, significantur per turtures, par. 1. col. 907. c.

Religiosi dicuntur mortui mundo, sicut Leuitae consecrati diuino cultui dicebantur mortui, par. 1. col. 1192. f.

Religiosi debent habere habitum distinctum secundum professionem ad quam sunt per votum adstricti, sicut Indei habuerunt habitum distinctum in signum electionis. Vide de hoc comparationem, quare & quomodo, par. 1. col. 1272. e. f.

Religiosorum tres regulae per tria lata significantur, p. 5. col. 46. d.

Religiosi debent ubi cibis frigidis & vestibus, par. 1. col. 1175. c.

Religiosi & homines spirituales debent in asperitate & austeri-

tate vivere, & non in mollicie delictuarum, parte 5. columna 743.c. Item, parte 2. col. 1369.c.
Religiosi pauperes sunt parati fructificare in Ecclesia Dei. Sed clerici & diuites religiosi mali dissecant eos, impediunt predicationes eorum, & consilia confessionum, parte 4. col. 1946.f.
Religiosi boni intelliguntur per bonas fides, & e regione per malas fides mali religiosi, par. 4. c. 752.f. Item, par. 2. col. 69.c.
Religiosi primi in desertis habitauerunt: Sed nunc migraverunt ad habitandum in ciuitatibus, par. 4. col. 429.c.
Religiosi primi contemplationi vacantes, tumultus secularium fugerunt, sed modo mutatum est pradicamentum, quia multi se ingerunt negotiis secularium, ut ascendant ad prelacionis statum, parte 3. columna 659.c.
Religiosi possessionem habentes, similiter mendicantes non conueniunt in Ecclesia ad solemnitate, & quare, par. 4. c. 429.c.
Religiosi dicuntur cor, & quare. Sed nunc est subuersum, & quomodo, parte 4. c. 945.c. & 946.f.
Religiosi qui in claustro debent esse clausi, expositi sunt tumultibus secularium negotiorum, parte 4. col. 1005.c.
Religiosi multum solliciti sunt de receptione nouiciorum, & postea non curant de bona nutritione eorum, parte 4. col. 1007.c.
Sed faciunt eos peiores multipliciter, col. 1945.c.
Religiosi alios ad religionis ingressum inducentes, & postea sua peruersa vita scandalizantes, assimilantur hypocritis, parte quinta, columna 381.c.
Religiosi mendicantes citius declinauerunt, ut videtur, a perfectione patrum suorum, quam alij, parte 4. col. 1253.c.
Religiosi mali & ingrati, qui non sunt contenti conuentualibus sibi ministratis, cum tamen frequenter talia & pauciora suffecissent eis in seculo, parte 3. col. 2023.c. Item, parte 2. columna 879.c. col. 1571.c. Item, par. 1. col. 633.c. & col. 1233.c.
Religiosi quidam pauperes ex defectu victus & vestitus iniuste murmurant contra suos superiores, emendare non potentes, cum tamen in religionis ingressu ordinis gratia diligenter eis fuerunt explicata. Et de hoc figura, parte 1. col. 1292.f.
Religiosi quidam modica diligenter obseruant, & negligunt maiora, ut magis ponderant silentij fractionem vel inclinationis omissionem, quam defraudationem proximi, vel aliquid huiusmodi pro monasterij sui utilitate temporali, p. 5. col. 381.c.
Religiosi multi profitentur seruare magna, scilicet Euangelica consilia, cum tamen non obseruant etiam precepta: propter quod seculares etiam peccatores tamen postea penitentes, eis coram domino preponuntur, par. 5. col. 352.f.
Religiosi frustra gloriantur, quod sint filij secundum habitum alicuius sancti nisi opera sua secundum possibilitatem imitentur, par. 5. columna 1166.f.
Religiosi multi magis adherent aliquibus opinionibus, eo quod sunt opiniones magistrorum sui ordinis, vel patrie, quam propria veritate. Et significatur per discipulos Ioannis Baptistae, parte 5. columna 1077.c.
Religiosorum in congregatione seu aliorum bonorum, non debet esse aliquis bonus operibus sterili, par. 1. col. 719.c.
Religiosorum pauperum patres & eorum filij non habent immobilia bona, nec victum delicatum, nec mansionem stabilem & quare, & per quem significantur, par. 2. col. 1419.c.
Religiosorum status bona natura & fortune exponit pro mercede regni celorum, & significatur per Isachar, par. 2. col. 26.d.
Religiosorum noni Testamenti figura precesit in Nacareis, & in quibus, parte 1. columna 1197.c.
Religiosorum peccata grauiora sunt quam secularium ceteris patribus, parte 4. columna 1224.f.
Religiosorum status significatur per hortos, parte 4. col. 1904.f.
Et per Nacareos, col. 2360.f. Et per ligna cedrina, parte 2. col. 514.f. Et per filios prophetarum, col. 679.b.c. Et per uberem oliuam, parte 4. columna 670.f.
Religiosorum inuerecundia arguitur sub metaphora meretricis inuerecundae, qui gerunt se sicut seculares, parte 4. col. 603.c.
Religiosorum malicia videtur nimis curabilis quam secularium communiu, & c. parte 4. col. 610.f. & col. 752.f.
Religiosis ad memoriam reducitur serior deuotionis sua in reli-

gionis ingressu, ut conuenientius arguatur tepor & remissio in progressu, parte 4. col. 589.c. 590.f.
Religiosis mos est septem vicibus laudem dicere Domino, parte tertia, columna 1407.c.
Religiosa conuersationis, & simplicis fidei prima elementa sunt morum correctio, & disciplina emendatio, par. 2. col. 179.a.b.
Religiose persona viri vel famine proprietatis vicio deprauata per Ananiam uxorem eius significantur, par. 6. col. 1028.f.
Relinquit multum qui cum re possessa, etiam concupiscentius renunciauit, parte 5. columna 323.c.
Relinquere omnia, & renunciare omnibus differunt, parte 5. columna 902.f.
Relinquere omnia sicut etiam Socrates fecit, non saluat, sed etiam sequi oportet Christum, par. 5. col. 323.c.
Reliquia cogitationis dicuntur memoria de aliquo facto, parte tertia, columna 1001.a.
Reliquia Israel in extremo creditura, per quem significantur, parte 2. col. 214.d.e. & col. 519.a.b.
Reliquia Israel qui dicantur, par. 4. col. 134.e.
Remedia contra peccata fuerunt tria ante baptismum, & tria post baptismum, par. 2. col. 126.f.
Remedia propter quae Deus parit populo suae communitati, sunt quatuor, scilicet populi iusticia, sacerdotum sanctimonia, templi sanctitas, & doctorum veritas, par. 4. col. 621.c.
Remigius qui fecit librum de interpretationibus nominum Hebraicorum, videtur parum sciuisse de Hebraico, quia in pluribus interpretationibus defecit, propter quod Hieronymus frequenter eum redarguit, par. 1. col. 432.f.
Reminisci licet debeamus bonorum actuum nostrorum, tamen peccatorum nostrorum frequentius debemus memorari, dolendo de ipsis, & veniam postulando, & quare, par. 1. c. 1516.f.
Reminisci debemus nostrae primae conditionis, & dum hoc cogitamus quod primus pater factus est vermis & cinis, & nos in cineres redituros non dubitamus, par. 1. col. 918.f. 919.c.
Remissibile est peccatum hominis, sed remissio actualis est occulta nobis, parte 3. col. 138.f.
Remissio paene & culpa quam differenter, & per quid significantur, parte 3. col. 1220.f.
Remissio offensa quot modis fiat, & quo modo Deus remittat, parte 3. col. 1175.a.b.
Remissio offensa est de necessitate sed non remissio iniuria, parte quinta, columna 602.f. Item, par. 3. col. 2116.f.
Remissio peccatorum non datur alicui sine propria fide, sed sanitas & aliquid huiusmodi dari bene potest alicui propter fidem alienam, parte quinta, col. 171.c.
Remissionis culpe impedimentum, est eius celatio sub sanctitatis specie, parte tertia, col. 643.c.
Remissionis duplex effectus, scilicet carere pena, & frui gloria, parte sexta, columna 51.a.
Remissiones quante sunt in Euangelis audi. Prima in baptismo, secunda in martyrio, tertia per elemosynam, quarta, quia fratribus remittimus, 5. c. 6. & c. 7. & c. parte 1. col. 920.f.
Remittere, non imputare, tegere, eiusdem rationis & sensus sunt verba, parte 6. columna 57.a.
Remota a naturali cognitione humana sunt in triplici gradu, & horum subdiuisio parte 3. col. 416.f.
Renascitur homo duobus, aqua & igne spiritus, sicut duobus constat, id est, corpore & anima, parte 5. col. 78.d.
Renes sunt genitalium seminum ministeria, cum ventre & semoribus communicantes, par. 1. col. 926.f.
in Renibus carnis delectatio accipitur, par. 1. col. 589.c.
Renibus propagatio carnalis, & in fide virtutum generatio spiritualis designatur, par. 4. col. 932.d.
Renouabitur corpus humanum in resurrectione ad immortalitatem, ad quam & quo modo, par. 1. col. 31.a.b.
Renouatio hominis in septenario potest figurari, & quomodo, parte 3. columna 2149.b.
Renum & cordis est quadam affinitas, par. 1. col. 926.f.
Renunciationis initium illi non accipiant, quibus melius est ut in actiua vita consistant, quam tepide contemplationem exequentes.

quentes, maiori se discrimini inuoluant, par. 1. col. 1573.b.c.
Renunciantibus omnibus, & renunciare predicantibus dicitur: Videte quomodo se auerunt homines, & peruertuntur adoloscenscentes, ne militent, &c. Quid est seruire Deo? laborare noluit, & ocy occasiones quarunt, &c. & de hoc figura, parte prima, columna 531.b.c.
Renatus nisi quis fuerit ex aqua, &c. quia peccatum vnius transiit in omnes, ideo legislator virum de quo egreditur semen pro generandis filiis, sed & mulierem quae concepit, lauare precepit. Corpus enim ab originali sordidum, semen transfundit immundum, &c. par. 1. col. 1037.b.
Renunciare his quae possident non sunt plerique idonei, etiam si & moribus perfecti, & communicent sacramentis Ecclesiasticis & spiritualibus magistris, par. 2. col. 1320.f.
Renunciare qui mundo & prauis operibus volunt, senioribus tationibus a diabolo impugnantur, par. 1. col. 530.f.
Repetere sua, an, quando, qualiter, & quomodo licet perfectis & religiosis & imperfectis, parte 6. col. 239.d.
Repetitur sepe quod per gaudium dicitur, par. 3. col. 70.d.
Reprehendere si vis aliquem, primum vide utrum similis sis ei. Quod si es, pariter ingemisce. Quod si non es similis, tamen quia olim fuisse vel esse potuisti, condescende, & non ex odio, sed ex misericordia argue, par. 5. col. 145.b.
Reprehendendus non est aliquis tempore quo est vehementer contristatus, & ad iram dispositus, quia alias videtur reprehensor potius querere subuersionem quam correctionem, par. 3. col. 101.b. & 43.b. & 183.c.
Reprehensibilem se esse tanto amplius quisque cognoscit, quanto maioris gratiae lumen percipit, par. 3. col. 407.c.
Reprehensor iustus ille qui non habet in se quod reprehendatur. Hic est inter homines solus Christus, par. 3. col. 199.b.
Reprehensor quomodo possit a detractone excusari, & quot & quae illa sint, par. 3. col. 101.b.
Reprobatio Dei in punitione iniustorum & malorum nullam habet iniustitiam, & accipitur dupliciter. Vno modo large, alio modo proprie, par. 6. col. 124.f.
Reprobi non resurgent ad gloriam, sed ad penam & ignominiam, parte 4. columna 244.f.
Reprobi & heretici tempore Antichristi, detecta eius falsitate, omnes finaliter ad Christum conuertentur, par. 6. col. 749.c.
Reprobi cum redarguere electos ex infirmitate actionis non valent, ex crimine tumoris accusant, par. 3. col. 145.b.
Reprobi aeterna non intelligunt, nisi cum pro temporalibus iam sine emendatione puniuntur, par. 4. col. 262.d.
Reprobi plerumque eo magis contra Deum superbiunt, quo ab eius largitate & contra meritum ditantur, par. 3. col. 151.a.
Reprobi Zelum rectitudinis, vel spirituales gratiam sanctae predicationis infamiam furoris aestimant, par. 3. col. 197.b.
Reprobi cum iniquitate sua corripuntur, quibus valent tergiversationibus se excusare conantur, & quasi quasdam defensionis squamas obiciunt, parte 3. col. 397.a.
Reprobi non tantum virtutes non assequi, sed & prosequi, & quantum valent in bonis obruere festinant, par. 3. col. 1696.d.
Reprobus hic licet ad Deum venire in iudicium: quod non tunc, etsi desiderarent. Hoc iudicium est quo hic nos iudicamus, parte 3. columna 323.b.c.
Repudiare uxorem quando & quot modis fieri potuit, parte 5. col. 327.b. Item, par. 1. col. 1601.b.c.
Repudium an sit de expresso mandato Dei, parte quinta, columna 327.a.b.c. 328.d.e.f.
Repudium sine repudiatio uxoris in lege antiqua & nunc, quomodo sit vel fuerit licita, par. 1. col. 1602.f. & col. 1611.a.b.
Repudij libellus an, & quomodo licitus erat, par. 1. col. 1602.f.
Repudij libellum quare Moyses permisit, par. 5. col. 112.f.
Repudij libellus quare datus fuit & ob quas causas, parte quinta, columna 327.a.b.c.
Repudiogatto supermanet vinculum, sed in veteri Testamento uterque permittitur nubere, & quare, par. 5. col. 328.e.f.
Requies mensa est refectio satietatis interna, quae pinguedine plena dicitur, parte 3. columna 334.d.e.

Requies duobus modis dicitur, scilicet vel a cessatione ab opere, vel pro completionem desiderij, & secundum hoc dicitur requies sanctorum, par. 1. col. 55.c. 57.c.
Requies tres enumerantur. Vna sabbati, secunda in Palestina, tertia vera, quae in celo, par. 6. col. 325.a.
Requies beatorum utrum fuit praefigurata per requiem filiorum Israel in terra promissionis. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 6. col. 242.f.
Requies Patrie caelestis significatur per annum quinquagesimum, propter quod dicebatur Tubileus, &c. & quare, parte prima, columna 1123.c.
Requiem sanctis in hoc mundo non esse promissam per nouum Testamentum, significat columna, par. 1. col. 159.a.b.
Requiescere quomodo dicitur Deus, & multis modis intelligitur, parte 3. columna 174.d.e.f.
Requiescere quomodo dicitur Deus in die sabbati ab operibus suis cum non videamus vel tunc factum esse in die septima, vel etiam nunc fieri, par. 1. col. 1389.c.
Requiescere in seipso quomodo dicitur Deus in die septimo, cum scriptum sit: Et requieuit Deus die septima, quasi non in seipso. Quid est ergo dies septimus? & quomodo requieuit in die septimo quem non fecit? par. 1. col. 58.d.e. & col. 75.c.
Requiescere licet dicatur Deus a facienda generibus creaturae usque nunc, tamen operatur administratione eorumdem generum, quae tunc instituta sunt, par. 1. col. 57.c. & col. 1389.
Res tantum valet quantum vendi potest, par. 1. col. 436.f.
Res aliqua in sacra scriptura dicitur fieri secundum acquisitionem alicuius dispositionis accidentalitatis, par. 1. col. 12.f.
Res temporalis sit in itinere, desideretur aeterna in peruenitione, parte 2. columna 1576.e.
Res una multis sermonibus dicitur, par. 4. col. 1221.a.
Res naturalis quaelibet eo ipso quod naturali desiderio appetit aliquod bonum, quodammodo clamat ad Deum, p. 3. col. 364.f.
Res eadem significat diuersa, & aliquando opposita, propter diuersas sui proprietates, par. 3. col. 147.e.f. Item, par. 2. col. 256.f. & col. 721.c. Item, par. 1. col. 8.e.f. Item, par. 5. col. 275.c.
Res duas fecit Deus ante omne tempus: Angelicam creaturam, & materiam informem, par. 1. col. 4.e.
non Res ac sensus propter literas: sed litera ob manifestationem rerum sunt reperta, par. 1. col. 308.a. Interl.
Res aliquas Deus duobus modis considerat, scilicet secundum meritum, & secundum rei naturam, & secundum suum consilium parte 4. columna 336.e.
Res quae est figura vel signum alicuius potest tripliciter considerari, parte 6. columna 799.c.
Res concussa huc & illuc agitur, par. 3. col. 355.b.
Res nulla seipsam gignit, vel ad esse producit, par. 3. col. 2090.a.
Res perditur quando non attingit proprium & debitum finem, quod patet de medicina, & vita presenti, par. 5. col. 202.f.
Res dicitur demonstrari, quando de nouo aliis immetescit, parte 5. columna 1104.
Res quaelibet sepe per historiam virtus est, per significationem culpa, sicut aliquando culpa in facto, in scripto prophetiae virtus, parte 2. columna 573.a.b.
Rem alienam qui cupis occulte, interius fidem perdis, seruis enim non charitate sed fraude, velut amans eum quem mori desideras, ut succedas, parte 1. col. 595.d.e.
Rerum omnium formatio & distinctio duplici modo a doctoribus datur, par. 6. col. 1366.f.
Rerum substantia simul creata est, sed non simul per species formata est: & simul exiit per substantiam materiam, non simul apparuit per speciem formae, par. 3. col. 2056.d.e.
Rebus corporeis insunt per omnia elementa quadam occultae seminariae rationes: quibus cum data fuerit opportunitas temporalis atque causalis prorumpunt in species debitas, suis scilicet modis & finibus, par. 1. col. 544.f.
Reseph ut tradunt Hebraei, nomen est demonis qui principatum tenet inter alios, ipsumque esse qui in Paradiso mulieri locutus sit, & quare sic dictus, par. 4. col. 2069.a.
Resina quid sit, & quod duplex sit, & ad quid valeat, p. 4. col. 863.b.
Resina

Regina cedrina libri nec tinea nec senectute deficiunt, par. 3. columna 209. b

Resistere malo, & non resistere malo, quando bonum vel malum est, par. 6. columna 175. a. b

Resistere malo aliquando est preceptum, & aliquando consilium, & aliquando non resistere est malum, par. 5. col. 116. f

Respicere Dei quid sit, par. 3. col. 270. f

Respicitur per quod res qualibet innocenti mente, sed in ipso cōspiciuntur concupiscentia gladio confoditur, & de hoc exemplum, par. 2. col. 573. a. b

Respiratio in hominibus licet fiat per hos & per nares, tamen illa que fit per nares est melior, & est respiratio vite humane salutatio, par. 4. col. 1020. e. Item, par. 3. col. 258. f

Responde stulto iuxta stultitiam suam, & non responde stulto, &c. non sunt contraria, par. 3. col. 1716. e

Respondere nostrum ad vocationem Dei quid est, par. 3. col. 163. a. & quando ipse respondet, ibidem, & col. 407. a

Respondere, est factis digna recompensare, par. 3. col. 132. f

Respondens incepto verbo iram discordiamque fraterno ex corde prouocat, & quasi ultra modum emungens vbera, elicit sanguinem, par. 5. columna 1738. d

Respondens prius quam audiat, stultum se esse demonstrat. Hoc dupliciter exponitur, par. 3. col. 172. d

Responsionis diuina triplex modus, par. 3. col. 309. c

Responsioni accingit se, qui nequit recta pati, negligens, corrigi, par. 3. columna 141. a

Responsum accipit gratum, qui modeste proximum alloquitur & quasi de vberibus in quibus lac quarebat, butyrum exprimit, par. 3. columna 1738. d

Restitutio in veteri lege, quare precipitur in bobus & ouibus, cū in aliis rebus sufficiat reddere duplum, par. 1. col. 699. c

Restitutio virtutis & gratia adiunatur per quatuor. Primum est pura confessio, secundum preseruat a reciduo, tertium boni operis multiplicatio, quantum propria conscientie testificatio, &c. par. 3. col. 864. f

Resurrexit Christus primus ad vitam immortalem, Lazarus & alij resurrexerunt ad vitam mortalem, ideo rursus mortui, par. 6. col. 334. f. & col. 611. c

Resurgent corpora in quantitate, in mensuram atatis plenitudinis Christi, par. 6. col. 551. a. b

Resurgere idem numero quomodo fieri possit, cum corruptibile & incorruptibile genere differant, &c. par. 6. col. 348. f. Item, parte tertia, columna 211. c

Resurgentium conditio & gradus. Item eorundem diuersitas quantum ad electos & reprobos, par. 4. col. 1707. c

Resurrectio mortuorum significatur, par. 4. col. 532. e

Resurrectio duplex, anime scilicet & corporis, par. 6. col. 17. b. & col. 941. c. Item, par. 3. col. 436. e

Resurrectio hominis futura ostenditur per rationem, parte tertia, columna 165. c

Resurrectio nostra potest triduo numero signari, quia Dominus die tertia resurrexit, par. 2. col. 1311. c

Resurrectio Domini in floritione virgæ Aaron figuratur: cunctis enim virgæ in ariditate remanentibus, virga Leui ad florem rediit, sic corpus Domini in mortis ariditate positum, in florem resurrectionis erupit, par. 1. col. 1285. b. c

Resurrectio Domini per circumcisionem figuratur, par. 5. c. 696. d

Resurrectio Christi probatur fuisse vera ex parte corporis, & ex parte anime, par. 6. col. 833. c

Resurrectio Christi utrum debuit argumentis probari, p. 6. Ibid.

Resurrectio spiritualis à morte culpa ad vitam gratia, quæ est æra gloriæ, par. 5. col. 371. c

Resurrectio quid est, par. 6. col. 833. c

Resurrectionis futura estis est Ezechiel, par. 4. col. 1349. b

Resurrectionis Dominice solennia singulis annis celebramus, & quare, parte 4. columna 2355. a. b

Resurrectionis Dominice festiuitas significatur per solennitatem Paschalem veteris legis, par. 1. col. 1551. c

Resurrectionis necessitas accipitur ex tribus, par. 6. col. 348. f

Resurrectionis causa, par. 4. columna 246. e

Resurrectionem futuram concesserunt quidam Philosophi, & etiam Iudei, similiter & Saraceni, sed aliter & aliter, par. 6. col. 340. f. Item, par. 3. col. 105. c. & col. 119. b

Resurrectionem futuram non esse omnium simul, dixit Lactantius, sed error est successiue secundum dignitates, parte sexta, columna 347. c

ad Resurrectionem bonorum qui vult peruenire, offerat vero sacerdoti, id est, Christo castitatem mentis & corporis & simplicitatem in fide Catholica, par. 1. col. 1198. f

in Resurrectione unusquisque aut in tribu Ruben spiritibus indicis ascribitur, quia scilicet aliquid in actibus vel in moribus simile & consanguineum habuit. Alius in tribu Symeon, & quare, & sic de reliquis tribubus, par. 1. columna 1150. f. & col. 1435. c. & col. 1437. a

Resurrectiones due sunt, par. 5. col. 323. b

Retrahentia à malo tria sunt specialiter scilicet vicij factor, iudicij terror, supplicij horror, par. 2. col. 1337. c. & col. 1355. c

Retribuit Deus dupliciter hic in presenti & in futuro, parte tertia, columna 547. b

Retribuit Deus aliquando per alios, vel pungens vel medicans per dolorem, aliquando per se, &c. par. 4. col. 903. b

Retribuere Deus nobis dicitur, & non tribuere, & quare, parte 3. columna 1322. d. e

Retribuntur mala pro malis, vel bona pro bonis, vel bona pro malis, aut mala pro bonis. Dua priores pertinent ad iustitiam, tertia ad misericordiam, quartam nescit Deus, par. 3. c. 1351. c

Retributio finalis, an possit dici seminatio vel fructus seminum, parte 4. columna 266. e. f

Retributio perfecta non est in anima sine corpore, ad quod informandum habet naturalem inclinationem, par. 3. col. 168. f

Retributionis initium est, in obitu securitas mentis, par. 3. col. 86. e

Reuelare possunt veritates aliquas hominibus Angeli boni & mali, sub differentia tamen, par. 1. col. 1327. b. c. & col. 1335. c

Reuelatio quid est, par. 6. col. 315. a. & 445. c

Reuelatio est quadam diuina prescientia impressio, p. 4. c. 1641. c

Reuelatio & indebita detectio criminis fit duodecim modis, & enumerantur, par. 1. col. 1062. f

Reuelatio Prophetica licet fiat multis modis, tamen duo modi sunt magis generales, par. 2. col. 1175. c

Reuelatio aliquando fit per visionem corporalem, aliquando per visionem imaginariam, aliquando per visionem intellectualem tantum, par. 6. col. 742. f

Reuelatio de diuinis in vet. Testam. erat imperfecta, sub velaminibus & figuris, par. 5. col. 1026. f

Reuelatio veritatis que fit à Deo & Angelis bonis, non solum fit hominibus bonis, sed etiam aliquando malis, par. 1. c. 1327. b. c

Reuelatio que fit à Deo & ab Angelis sanctis, nullam continet falsitatem, sed illa que fit à demonibus frequenter habet admixtam falsitatem, par. 1. Ibidem.

Reuelatio cum fit hominibus per demones, tales dicitur Prophetæ demonum. Cum autem à Deo fit, immediate vel median- tibus sanctis Angelis, dicuntur Prophetæ Dei, par. 1. Ibidem.

Reuelatio Prophetica est quadam impressio cognitionis diuine facta in mente Prophetæ, futurum autem contingens dupliciter cognoscitur, par. 1. col. 1505. c

Reuelationem clariorem an habuerit Iacob de mysterio Christi & futura beatitudine quam ipse Abraham, par. 1. col. 461. b. & col. 466. f. & col. 469. c. & 470. d

Revelationes diuine sunt sermones Dei, quæ sunt primo Angelis superioribus, & per illos mediis, & per medios inferioribus, & per inferiores sanctis hominibus, par. 3. col. 1224. f

Revelationes diuine secundum processum temporis procedunt de imperfecto ad perfectum, sicut ars & natura, par. 2. col. 340. f

Revelationes factæ patribus ve. Test. de mysterio Christi & sui u- ra beatitudine clariore factæ sunt posterioribus quam primis, par. 1. col. 324. b. c. & col. 363. a

Revelationes diuine circa dimissionem peccati sunt plures, parte tertia, columna 641. c

Revelationes diuine solent fieri mentibus quietatis, & à perturbacionibus passionum sedatis, parte 1. col. 198. f

Revelationes

Revelationes diuine sunt habitantibus in deserto penitentia, parte 5. columna 1042. f

Revelationes ad instructionem hominum, frequentius dantur, de nocte quam de die, quando anima non est impedita exterioribus tumultibus, parte 3. col. 328. f

Revelationes falsæ designantur per oculos cæti, quas tanquam veras recipiunt Prophete diaboli, parte 3. col. 398. f

Revelationes indebito modo factæ peccatorum occultorum & personarum, ad diuersorum statuum personas designantur & prohibentur, parte 1. col. 1057. c

Reuerentia quam sit necessaria ut sacris intersumus & quare sit procul consistendum, par. 1. col. 958. e

Reuerentia, honor & gloria, habent se per additionem, parte 3. columna 1618. f

Reuerentia est, quando aliquis desert honorem alicui quacunque ex causa, etiam si ex timore hoc faciat. Ibidem.

Reuerentia aliqua seu seruitus exterior, una vel plures, est soli Deo exhibenda seu exhibenda. In hoc doc. Hebræi & Latini conueniunt, sed que sit illa vel illa, varie dicitur, p. 2. c. 1631. b

Reuereri est cum timore honorem impendere, par. 5. col. 874. f

Reuerentes de negotiationibus seu peregrinationibus, prius debent gratias agere de diuina protectione, quam se ponant ad narrandum rumores & triumphas, par. 2. col. 1535. c

Reum inbet lex accedere ad sacerdotem, & quod ille indicauerit, hoc iste deuotus implere contendat, par. 1. col. 948. e

Reum quis indicat, qui quod confessus est lingua, voluntate se protulisse negat, par. 1. col. 1022. d

Rex Messias secundum Hebræos, cum venerit, erit equitatus illum asinum, qui portauit ligna holocausti, cum Abraham filium suum Isaac immolare voluit, par. 1. col. 523. c

Rex Christus dum nos regit, & sensus meritis nostræ, quæ & qualia operetur in nobis. Ecce rex Aegypti, id est, diabolus, si regnauerit super nos, qualia nos agere opera cogit, p. 1. c. 478. d. e

Rex vel princeps ad quod & quæ primo & principaliter debet inducere filios suos, par. 2. col. 1311. c

Rex bonus vel princeps qui se recognoscit esse facturam Dei, & in principio regni sui erigit animum suum ad querendum honorem Dei, & bonum populi sui sibi commissi, significatur per Asa regem, &c. par. 2. col. 1186. f

Rex bonus debet esse gratus subditis sibi de facto fidelitatis & pietatis, parte 2. col. 521. c

Rex bonus nullus potest esse in regimine sui & aliorum, nisi abiiciat à se superbie vitium, par. 2. col. 411. c

Rex malus tempore malitie sue non est secundum veritatem rex dicendus sed tantum æquiuocè, sicut oculus lapideus aut depictus, parte 2. col. 390. f

Rex bonus vel Prelatus qui rex est in spiritualibus, de eo moraliter exponitur Psalmus centesimus, par. 3. col. 1203. c

Rex vocatur quicumque sanctus, qui viciorum bella in se vincere virgulta malicie nouit extirpare, par. 3. col. 1694. d

Rex institutus per vñctionem, est filius Episcopi in spiritualibus, & eius Dominus in temporalibus, parte 5. col. 611. c

Rex à regendo dictus est, si ergo in te animus regnat, & corpus obtemperat, &c. merito rex vocaris, par. 2. col. 181. c

Regis clementia. Vide in Clementia.

Regis ad providentiam bonam, non solum pertinet habere diuitias artificiales, sed etiam naturales, parte 2. col. 1123. c

de Regis iure in necessitate positi, propter bonum commune, sunt omnia, & exponenda vel expendenda pro bono communi, & de hoc simile in corpore naturali, par. 2. col. 363. c

Regi non licebat operari sacris, par. 1. col. 1175. b

Regem primum quare constituit Deus elegantem personam que præ se ferret maiestatem, par. 2. col. 380. e

Regem volentem esse belli socium prohibuit Dux exercitus, veritus ne ei aliquid accideret, par. 2. col. 623. a

Regem instituit Deus pater filium in assumpta pro nobis humanitate, & figura de hoc, par. 2. col. 1124. f

Regem te omnium esse facis, si regnat Christus in te, parte secunda, columna 181. c

Regem quare populus Israel petit sibi dari à Deo, parte 2. colum.

198. f. & columna 320. b

Regem cum desiderauit populus Iudaicus, cur hoc displicuit Deo cum alibi inueniatur esse permixtus, par. 1. col. 1556. f

Regem petendo super se filij Israel, utrum peccauerunt? Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 2. col. 761. c. 362. d. c. f. 367. a. b. c

Reges sunt qui tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse nouerunt, parte 3. col. 332. d

Reges primi in Israel qui, par. 1. col. 538. d

Reges dicuntur sancti, quia adhuc viuentes in terris domuerunt motus sensualitatis, par. 2. col. 867. c. & col. 1111. b. c

Reges & principes magis sint solliciti de præsentatione diuini cultus, & boni communis quam de personis propriis & sibi coniunctis, exemplo Ioachim regis & Codri regis Atheniensis, parte 2. columna 994. f

Reges in necessitate positi, & extra necessitatem positi, alia & alia iura statunt in subditos, an & quomodo liceat, parte secunda, columna 362. d. e

Reges multos gentium propter perfidiam populo patrum Dominus permixit esse captiuos, par. 2. col. 851. a. b

Reges suos singule nationes ante aduentum Domini habebant nec licebat de una regione transire ad aliam: Romani autem omnes in unam redegerunt, parte 4. col. 202. d

Reges Catholici non debent esse superbi, nec lubrici, nec cupidi aut ignaui, sed humiles. Debent etiam esse continentes, liberales, & diuina legis zelatores, & iniustitiam omnibus conseruantes, parte 1. col. 1559. c

Reges de Esau descendentes regnauerunt usque ad tempus Dauid, qui fecit sibi Idumæam tributariam, parte secunda, columna 1018. a

Reges decem tribuum omnes per idololatriam à Deo recesserunt, parte 4. columna 1869. b

Reges non habebant Iudei toto illo tempore post captiuitatem nisi aliquos paucos parum ante tempus Christi, & proprie loquendo non fuerunt reges, quia non fuerunt per diuinam electionem, & per sacram vñctionem instituti, par. 4. col. 462. f. & 495. c. & 1237. c. Vide plene & extense, col. 237. b. & 2030. d. Item, par. 2. col. 1029. c

Reges tres Iudeorum fuerunt confusibiliter tractati, qui & quomodo, par. 4. columna 1037. c

Reges infideles qui onagri dicuntur, quomodo afflixerunt Iudeos, par. 4. columna 303. c

Reges Aegypti omnes vocabantur Pharaones, sicut & aliquo tempore omnes Imperatores vocabantur Cæsares, parte prima, columna 195. c

Reges quomodo plures uxores habere poterant, & sub conditionibus, par. 1. columna 1561. b. c

Reges si plures uxores vel concubinas nunc habent, peccatum est quia figura transierunt, pro quibus hoc aliquando veniale fuit, par. 2. columna 539. a. b

Reges olim non accedebant ad uxores suas de nouo acceptas, nisi post anni circulum, par. 1. col. 195. c

Reges antiquitus non permittebant aliquem assistere sibi nisi mundum & honestum, par. 3. col. 167. c

Reges antiquitus in curribus & elephantibus portantibus castra lignea pugnauerunt, par. 4. col. 2226. f

Reges facit & sacerdotes apud Iudeos vñctio, apud Romanos diadema, par. quarta, columna 377. a. Apud Gentiles quatuor insignia, scilicet purpura, fibula, annulus, & diadema, columna 2424. e

Reges & principes dicuntur sodales Dei, eo quod cum eo participant in nomine. Dicuntur enim reges & Domini sicut ipse Deus, ut dicit Rab. Sal. par. 3. col. 1824. f

Reges qui cum Nabuchodonosor habitabant pastores vocat Ieremias, par. 4. columna 631. a

Regum libri vocati sunt ob id quod regum cum Iuda, cum Israel facta & annos continent, par. 2. col. 309. c

Regum ornamenta preciosa post obitum eorum pro exequiis in pyra urebantur, sed sine cadaueribus. Hic erat mos apud veteres, parte 2. columna 1194. e

Regum

Regum Assyriorum & Medorum supputatio, parte secunda, columna 1549.b
Regum liber in duas partes secundum Hebraeos diuiditur, ita quod ibi duo tantum sunt libri, parte 2. col. 309.c
Regum liber primus, sicut rationabiliter attribuitur Samueli, simili modo possunt attribui secundus & tertius regum Nathan Propheta seu Gad, par. 2. col. 1143.a
Regum liber secundus quomodo dicitur ipsius Samuelis sicut & primus, cum tamen non potuerit scribere post mortem, &c. parte 2. columna 477.c
Regibus (ut Hebraei tradunt) fiebant reuerentie causa combustiones preciosarum vestium simul cum aromatibus, parte secunda, columna 1194.e
pro Regibus precandam, par. 4. col. 1038.b
Rhamnus genus herbe, prius mollis, sed post in spinas vertitur, & eius moralitas, parte 3. columna 347.a. Item, parte secunda, columna 216.d.e
Rhetorica Tubij, cuius facundiam & subtilitatem sermonis pauci intelligunt, nullam in se habet sapientiam quantum ad diuinam, parte 4. col. 305.b
Rhinoceros est indomita nature, qui si captus tenetur, illico moritur, parte 3. columna 371.a
Ridere Dei est afflictioni nolle misereri, parte tertia, columna 129.a. & 278.e
Ridens Sara arguitur, & non Abraham cum similiter riserit, & quare, parte 1. columna 233.c
Rinocorula, fluuius qui diuidit Palestinam & Aegyptum, parte 1. columna 213.a. Interl.
Rinocorula riuus est non magnus, & etiam ciuitas, parte quarta, columna 254.d.e. Item, parte secunda, columna 765.b. Item, parte 1. columna 1437.c
Ritus purificationis Leuitarum in quatuor continetur, parte 1. col. 1213.c. & col. 1214.f
Ritum sacrificiorum plerique audiunt, obseruantiam sabbatorum, vel similia in Ecclesia recitari, offenduntur, & dicunt: Quid prosunt nobis precepta Iudaica? Iudaei de his viderint, &c. parte 1. columna 1249.a.b
Rixa pastorum Abrahe & Loth quare fuit, & assignatur ratio, parte 1. columna 196.e.f
Rixante Mariam sororem Moysi, & Aethiopissam eius uxore quare fuit, & tanguntur opiniones, par. 1. col. 1246.e.f
Roboam non erat inuenis etate, sed sensu, qui quadragesimo primo etatis sue anno cepit regnare, par. 2. col. 1171.a.b
Roboam seruauit legem tribus annis quarto vero rebellauit, parte 2. columna 749.b
Robur hominis in corpore perficitur usque ad annum tricesimum, & mente usque ad quinquagesimum, & tunc incipit fortitudo corporis debilitari, par. 1. col. 1182.f
Robur exercitus in principe consistit, sicut virtus naturalis in corde, parte 2. columna 1333.a.b
Rogatur frustra pro aliquo, qui non meretur accipere, par. quarta, columna 672.d
Rogatus pro peccatis frustra manus ad Deum expandit: qui has ad pauperes pro posse non extendit, par. 3. col. 229.e
Roditur quod comedi non potest, parte 3. col. 327.a
Roma vocatur Babylonia, par. 6. col. 1344.f
Romae reges fuerunt a principio urbis condite usque ad Tarquinium superbum, deinde consules: post hoc tribuno plebis & dictatores habuit, & rursus consules usque ad Iulium Cæsarem &c. parte 4. columna 2397.c
Romae templum patris edificauerunt Titus & Vespasianus captiuitatis Iudeis, in quo uasa templi & vniuersa donaria consecrauerunt, parte 4. col. 1731.a.b
Romanus princeps cum suo exercitu veniens contra Ierusalem, quae occidit Prophetas Domini, & tandem Dominum Prophetarum, per quem significatur par. 2. col. 905.c
Romana ciuitas tempore beati Pauli dominabatur toti mundo, & eorum fides annunciabatur vniuerso mundo, p. 6. col. 19.c. Vide etiam, parte 4. colum. 202.d
Romani interpretatur sublimes, siue conatus, & quare, p. 6. col. 11.b

Romani de Gente Gallorum quos ceperant effaminabant, & qui Romam ceperant, hac ignominia ferirentur, parte quarta, columna 1729.c
Romani regni temporibus possunt comparari decem plage quibus Aegyptus per Israelitas verberabatur, parte prima, columna 569.c. & 570.f
Romani diuersis temporibus alia, & alia idola assumpserunt, & quare, parte 6. columna 26.d
Romani antiqui diu coluerunt Deos absque simulacris, parte prima, columna 669.a.b
Romani audientes quod Nabuchodonosor rex Assyriorum incurerat maleuolentiam & rebellionem subditorum, eo quod omnes deos eorum exterminari iusserat: propter quod ad dilationem sui Imperij statuerunt omnes Deos diuersarum gentium coli, parte 6. colum. 26.f
Romani quaesierunt Dominum totius terrae & orbis, non multitudine populi, nec fortitudine, sed sapientia consulum, exercitio armorum, & bono regimine, parte 6. columna 23.c. Item, parte 4. columna 2397.c
Romani postquam acquisierunt Dominum totius mundi, & Deo ingrati, superbiuerunt, & cecitatem mentis incurrerunt, & peccata grauius commiserunt, propterea puniendi erant ex diuina iustitia, parte 6. col. 23.c
Romani Imperatores sicut vocati sunt Cæsares Iulio Cæsare primo Imperatore, sic nominati sunt Augusti, & adhuc nominantur ab Augusto Cæsare, eo quod multum auxit Imperium, parte 6. columna 1233.c
Romani quomodo se eis pacifice subdentes donabant, & libertatibus suis fauere faciebant, par. 6. col. 755.b
Romani ciues omnes ingenui erant, par. 6. col. 1217.b
Romani constitutionem fecerunt, tempore belli quicumque aliquem occidisset infantem, capitali sententia puniretur, parte 4. columna 883.c
Romani destruxerunt ciuitatem & templum Ierosolymitanum, &c. non tamen ea intentione, quia Christum occidissent, sed ut Iudeos debellarent tanquam rebelles Romano Imperio, parte 3. columna 987.c
Romanum Imperium somniant Iudaei subire: quidquid contra Iudaeam dicitur, parte quarta, columna 1917.b. Item, parte prima, columna 378.a
Romanum Imperium communiter intelligunt Iudaei Romanam Ecclesiam, par. 4. col. 1917.b
Romanum Imperium Iudaei asserunt esse unum & idem cum regno Christi seu Ecclesiae: quod tamen manifeste est falsum, & ab eis maliciose fictum, &c. par. 1. col. 300.b.c. & col. 378.a
Romanum regnum per bestiam significatur, non tamen illa nominatur proprio nomine sed Hebraice & glossa dicunt ipsum nequam, parte 4. col. 1578.f
Romanum regnum quomodo Apostolus velatè innuit ante Antichristum destruendum, par. 4. col. 759.b
Romanum regnum depopulabitur Messias, ut Iudaei dicunt, & multos de habitatoribus orbis interficiet, & omnes residuos Iudeis subiciet, par. 4. col. 1917.b. Item, parte 3. col. 113.c. Item, parte 1. colum. 362.f
Romanorum legiones instructae, Syro milite custodiebant Aegyptum, & utraque gens sibiinuicem exhibuit seruitium, parte 4. columna 202.d
Romanis quare & unde Paulus Epistolam scripserit, parte sexta, columna 11.b. & 14.c
Romulus nominis sui condidit ciuitatem in Italia, & duodecimo anno sui regni cepit Ezechias regnare in Ierusalem, parte 4. columna 11.a
Romulus Romani Imperij conditor, natus est eo tempore quo Esaias vidit visionem, par. 2. col. 1230.c
Romuli nomen confirmatum est in memoria hominum ex edificatione ciuitatis Romanae, parte 3. col. 2178.f
Ros & pluuia quomodo differunt, par. 3. col. 358.f
Ros tenuis aqua, unde terra germinat, par. 3. col. 1479.c
Ros qui in vellus descendebat quod mystice significet, parte secunda, columna 197.b

Rore

Rore sancti spiritus ossa fidelium visitata cum suo corpore in eternam gloriam germinabunt, parte 4. col. 247.a
Rostrum suum quomodo aquila renouat, parte 4. col. 354.e
Rota dicitur etiam quadam species tribuli seu herba, quae in summitate facit quandam sphaeram albam lanugini similem, quae ad modicum statum venti dispergitur, parte 3. col. 1074.f
Rota impetus est in mundo, cum homines ignari ubi salus, ubi periculum, huc & illuc discurrunt, parte 4. col. 2033.a.b
Rota una apud Ezechielem est omnis sancta veteris testamenti scriptura, parte 4. col. 1079.
Rotarum statura & altitudo quibus est horribilis, puta male uiuentibus, parte 4. col. 1080.e
Rotunditas, figura pulcherrima est, etiam apud philosophos, & in pluribus offenditur, parte 4. col. 1411.a
Ruben iussus est liberare fratrem suum Ioseph, ostendendo fratribus horrorem fratricidij, & offensam Dei, & anxietatem patris, parte 1. col. 383.f
Ruben fuit absens in venditione Ioseph nam abierat ad querendum meliora pascua, ut fratres suos faceret elongare a fouea in qua erat Ioseph, ut si ipsis absentibus posset cum liberare & reddere patri, parte 1. col. 384.c
Ruben posteri cur contra Moysen insurgant, parte 1. col. 1273.b. & 1274.e
Ruben qui cum Bala concubina patris sui dormiuit a patre maledicitur, parte 1. col. 1083.c
Ruben an propter enormitatem facti potius videtur dedisse ipsi Iacob materiam patientiae quam iustitiae, & an occasionem dedit Iacob, quod de cetero cessaret ab actu generationis, par. 374.d.e. & col. 440.c
Rubeat & ardeat facies hominis irati, parte 3. col. 1862.f
Ruben primum benedixit Moyses ante Iudam, par. 1. col. 1076.d
Rudentes sunt funes quibus nauta vela suspendunt, parte sexta, col. 1356.e
Rudibus solet praebere moralis scientia, hi lectionem in qua nihil est obcurum libenter accipiunt. Verbi gratia, Hester, Iudith, Tobiam, & mandata sapientiae. Si legatur eis Leuiticus, continuo offenditur animus, quasi non sit cibus suus, parte prima, col. 1419.a
Rudimenta Iudeorum (qui imbuebantur elementis) molesta nobis videntur, cum primo audiuntur. Vult enim quisque discere de his quae ad salutem pertinent, parte 1. col. 1391.b.c
Melius est ruere ut poeniteat, quam sub specie religionis superbiere, parte 5. col. 1075.a
Ruminatio signum est temperatae complexionis, & quare, parte 1. col. 1003.a.b
Ruminant moraliter qui meditando legis continuam habent intentionem, parte 1. col. 1002.f. & 1146.d.e
Rusticitas sancta solum sibi prodest, & quantum edificat ex vite merito ecclesiam Christi, tantum nocet si destruentibus non resistat, parte 4. col. 1356.f
Rustico qui crucifixum adorare nolebat, eo quod lignum creuerat in horto suo, assimilantur Iudaei Saluatoris nostri patriam incolentes, parte 5. col. 540.f
Rusticorum arrogantia nihil impudentius, qui garrulitatem auctoritatem putant, & parati ad lites, parte 6. col. 703.a
Ruth de qua progenie, & cuius filia fuit, parte quinta, col. 304.f. & 473.b.c
Item parte 1. col. 1493.a.b
Ruth cum fuerit Moabitidis, quomodo intrauit ecclesiam, contrahendo cum Booz, parte 1. ibidem.
Ruth accepit plenam mercedem a domino ut quae fuerit progenitrix benedictionis gentium, parte 2. col. 294.e
Ruth in inspiratione Dei praedita, & quae in ea laudanda, parte 2. col. 298.d.c
Ruth interpretatur videns vel festinans, siue deficiens, parte 2. col. 287.a
Ruth constantia laudabilis, parte 2. col. 289.a
Ruth intrauit Ecclesiam & facta est Israelitis, parte 2. col. 290.d
Ruth constantiam Christianis esse amulandam, parte secunda, col. 290.d

AB A Est ciuitas in finibus Aethiopia sita, parte 4. col. 365.c. & col. 695.a. Alii dicitur regio, col. 1932.f
Saba est gens Aethiopica, parte 2. col. 771.c
Saba natio est Aethiopica, parte 4. col. 1363.b
Sabbatum verum est Iesus Christus in quo inuenta quies est animabus nostris, parte 4. col. 713.b
Sabbatum triplex, scilicet, temporis, aeternitatis, & mentis, parte 3. columna 1157.b
Sabbatum verum est, ab omni malo cessare, parte 4. col. 1263.a
Sabbatum ita custodiri praecipitur, ut si necessitas fuerit, non sit reus qui violauerit, parte 5. colum. 510.d
Sabbatum domino consecratum agimus, cum ab huius mundi curis ad tempus separati orationibus vacamus, & celestium cogitatione mentem suspendimus, parte 2. col. 1410.e.f
Sabbati obseruatio, & an quando legitur fuisse statuta a principio creationis, parte 1. colum. 85.c. & colum. 1272.f
Sabbati obseruatio & sanctificatio, an ceremoniale vel morale, & quando, & in quibus obseruatur, &c. parte sexta, columna 625.b.c
Sabbati benedictio & sanctificatio quomodo est intelligenda, parte 1. columna 85.c
Sabbati violator quomodo puniebatur in lege, parte 1. col. 1271.b
Sabbati obseruatio cur tanta sollicitudine in veteri testamento commendata, parte 1. col. 1105.b
Sabbati requies magna est altitudo gratiae Dei, & parte prima, columna 1066.e
Sabbati obseruatione parabat nos dominus ad diem Iudicij, & quomodo, parte 1. col. 1111.b
Sabbati obseruatio, parte 2. colum. 138.b
Sabbati die ligna colligens punitus est, & significat eum qui hodie in Christo signatus, inuenitur agere carnale opus (id est, contrahere ligna, sanum, stipulam in escam ignis aeterni) qui si fuerit deprehensus, lapidatur, parte 1. colum. 1272.f
Sabbati obseruatio fiebat in memoriam beneficij creationis, parte 1. colum. 1388.f
Sabbati obseruatio qualis debeat esse Christiano relinquere Iudaei cum sabbatum, parte 1. col. 1318.e
Sabbati in die (ut Hebraei tradunt) tenetur quilibet ter manducare, scilicet, unum prandium & duas cenas, asserentes quod omnes hoc obseruantes sunt securi a iudicio gehennae: quod est valde ridiculosum, parte 1. colum. 683.b.c
Sabbati sanctificatio requirit cessationem ab operibus peccatorum, quae sunt maxime seruilia, & occupationem & meditationem circa diuina, parte 4. col. 475.c. & 712.f
Item parte 2. col. 1410.e
Sabbato vetabatur opus humanum, non autem salutis & diuinum, parte 1. colum. 1122.a
De sabbato debet homo habere memoriam in omni re preciosa, ut dicunt Hebraei, ut si habeat nouam vestem, & debet expectare diem sabbati, ut primo tunc viatur ipsa, &c. par. prima, columna 670.e.f
Sabbato quae fuerunt licita fieri, parte 1. ibidem
Sabbato non obseruatur cum tanto rigore vacatio ab operibus manualibus, sicut in veteri lege, quia possunt parari cibaria, parte 1. colum. 671.c
Sabbato actus quosdam facere non licet, etsi in genere entis boni sunt: actus vero bonos in genere moris licet facere, & etiam laudabiliter, parte 5. col. 510.d
Sabbato requieuit dominus, sex diebus primò operatus, sed illis non tantum sed usque modo operatur, &c. parte quinta, columna 2104.d
Sabbatis maxime Christus sanat & docet, nec soluitur lex si sit reuolutio hominis iam labentis, &c. parte quinta, columna 731.c
Sabelliani Haereticus refutatur, &c. parte quarta, columna 394.a.b
Sabellius haereticus posuit in Deo unitatem personae sicut & essentiae, & Arius contrario posuit diuersitatem essentiarum, sicut & personarum, parte 5. col. 1193.c

F

Sacculus facilius contemnitur quam concupiscentia vel voluptas. parte 588.d

Sacculus vultu aspera in vsum laboris vel tempore tristitia concessa, ut Ninivitis, &c. parte 3.628.f

Sacculus & peram qui prohibuit, sumptus ex predicatione concedit, sic tamen ut oblato cibo & potu sint contenti. p. 5.c.837.b

Sacerdos si peccaverit quomodo dictum Levitici. ca. 4. p. 1.c.935.b

Sacerdos delinquere faciens populum primus homo est, qui cum deberet esse sacerdos, & iungi sacrificio honorificare dominum, omnem posteritatis populum delinquere fecit. par. 1.col.932.c

Sacerdos est caput populi. parte 4.col.120.e

Sacerdos quiuis potest solemniter ministerio fungi ad populum: pauci autem sunt qui ornati moribus, doctrina, sapientia, ad manifestandum idonei. parte 1.col.976.f

Dic sacerdos, dic clericus, quid tibi cum faminis, qui quotidie ad altare cum domino confabularis, quomodo eiusdem labiis deoscularis filium virginis, quibus deosculatus es filiam meretricis. parte 1.col.990.e.f

Sacerdos quisque in lege divina velut in speculo se inspiciat: si videat se secundum eam ornatum, & in scientia & actibus vel in doctrina talem ac tantum, ut non solum nomine sed & meritis sacerdotium possit obtinere. parte 1.col.976.f

Sacerdos ad tantam excellentiam devote conversationis perveniat, ut nihil in eo nisi splendor & flos variis bonorum operum videatur, nihil aliud cum os operit quam suavisimus horum sonus audiat. parte 1.col.794.d

Sacerdos quis & qualis & ubi eligendus est ad sacerdotium. par. 1.col.971.c

Sacerdos dum ordinatur, non infunditur habitus scientia de novo, sed imprimatur character sacerdotialis, in quo fundantur haec duo potestates, discernendi scilicet & ligandi seu solvendi. parte 5.col.285.c

Sacerdos minister sacramenti, tantum profert verba, non in propria persona, sed in persona Christi in sacramento eucharistiae. In aliis autem sacramentis utitur verbis suis vel ecclesiae. par. 5.col.1130.f

Item parte 4.col.498.f Item parte 1.col.985.a.b

Sacerdos mens consecrata Deo dicitur, & quare. par. 1.c.1129.b.c

Sacerdos novae legis accedens ad altare, primo debet confiteri se peccatorem esse. parte 1.col.985.c

Sacerdos in sanctuario occiditur, quando ab eo indigne sacramentum eucharistiae celebratur. parte 4.col.970.f

Sacerdotis morte quare relictus praescriptus ei qui nolens interfecit. parte 1.col.1446.f

Sacerdotis est non solum effugere manifesta mala, sed declinet illa mala quae famam nostram sugillant. parte 1.col.1090.a

Sacerdotis operatio non solum utilis sit sed etiam singularis, nec inter nos tantummodo recta faciat sed bene operantes, sicut ordinis honore, ita morum virtute transcendat. parte prima. col.989.c

Sacerdotis vestimenta sunt recta opera. parte 1.col.793.c

Sacerdotis negotium est Deo orationem fundere, & pro iustis nec cadant: & pro peccatoribus ut resurgant. parte 1.col.1282.e.f

Sacerdotis nomine non solum episcopi vel presbyteri, sed & omnes qui altitudine conversationis & doctrinae salutaris praecminent, solent appellari. parte 2.col.731.a.b. & 1151.b.c

Item parte 1.col.1302.d.e

Sacerdotis ore vel opere nihil vile ac sordidum appareat, sed cuncta quae agit, loquitur, cogitat, coram hominibus praeclara oportet esse & gloriosa. parte 1.col.783.b.c

Sacerdoti accessum ad ministerium cur vinum bibere non sit permixtum in lege veteri. parte 1.col.993.b.c.

Sacerdotem temperantiae typum esse oportet. parte 1.col.1090.e

Sacerdotes scribae & seniores qui Hierosolyma habitabant exaratas litteras ad omnes nationes transmittiebant Christi doctrinam calumniantes. parte 4.col.189.b

Sacerdotes qui comedunt ea quae offeruntur a populo, & non orant pro populo a domino puniuntur. par. 1.col.998.d

Sacerdotes & etiam ministri immundi erant usque ad vespertam, id est usque ad legis consummationem. parte 1.col.1303.c

Sacerdotes & doctrinam spiritalem Ieremias vocat medicos. parte 4.colam.633.a

Sacerdotes ve. Te. poterant omnes secundum legem accipere viduas quascunque in uxores, licet antea non fuissent sacerdotis uxores, excepto summo sacerdote. parte 4.col.1447.c

Sacerdotes Iudaeorum licet non haberent hereditates ad excolendum, habebant tamen domos ad animalia nutriendum, & ad manendum, tempore quo non vacabant cultui diuino. parte 2. columna 685.c

Sacerdos ve. Te. Vide in David.

Sacerdotes novae legis quinque in se habere debent. Et significantur per quinque quae portabant sacerdotes ve. Test. Et enumerantur. parte 1.colam.1185.c

Sacerdotes non propria virtute benedicunt, sed quia figura Christi gerunt, & per eum qui in ipsis est benedictionis plenitudinem tribuunt. parte 1.col.286.f

Sacerdotes & maxime curam animarum habentes, per exempla bonae vitae, & hortamenta sanae doctrinae, & opera misericordiae, debent portare fideles. parte 1.col.1519.c

Sacerdotes abluant lachrymis actus & incessus & manus ad contingenda Dei mysteria, deinde proferant, & sic ad altare accedant. parte 1.colam.810.d

Sacerdotes & doctores in ecclesia sanguinem iustorum effundunt qui iusti esse possent, nisi eorum negligentia deperissent. parte 4.colam.1015.a.b

Sacerdotes habent exemplum non solum flendi & orandi, sed etiam ieiunandi pro his qui peccaverunt. parte 2.col.1336.d.e

Sacerdotes omnes sumus, vel omnes sacerdotes imitari debemus. parte 5.col.217.a

Item parte 1.colam.910.e.f

Sacerdotes dicuntur filii Dei speciales, licet omnes Christiani sint filii Dei per baptismum. parte 4.col.2177.c

Sacerdotes quinque in se debent habere, & illa significantur per quinque. parte 4.col.1354.d

Sacerdotes putant in administratione eucharistiae non esse inquirendam vitam sacerdotum, sed tantum solennem orationem, & impie agunt in legem Christi. parte 4.col.2160.d

Sacerdotes non solum pro suis peccatis rationem reddituri sunt, sed pro omnium donis quibus abutuntur, &c. parte quarta, columna 1444.e.f

Sacerdotes discant quia propter scelera puniuntur, & subditorum culpa illis imputabitur. parte 2.col.329.a.b

Sacerdotes qui ecclesiae quasi nutrici preponuntur dum violant templum spiritus sancti, magis in ecclesia opprobrii sunt, quam decus. parte 4.col.957.a.b

Sacerdotes novi Testamenti qui cum igne cupiditatis vel luxurie ministrant in altari percutiuntur morte culpa, nostra percutitur morte gehennae. parte 1.colam.949.a.b

Sacerdotum culpa, ruina est populi. parte 4.col.953.a

Sacerdotum viginti quatuor classes. parte 2.colam.1108.d

Sacerdotum & principum ecclesiae ob iniquitates, mala crebescunt qui legem in publico pervertunt, iudicia inveniunt, & sanguinem sanguini addunt repleti dolis, &c. parte quarta, columna 1015.a.b

Sacerdotum bona conversatio & devota diuinorum celebratio, principes inducit ad Dei reverentiam & honorem ecclesiae, & diuini cultus ampliationem. parte 4.colam.2307.c

Sacerdotum potestas ligandi & solvendi, quae & qualis. parte 5.col.282.b. Et quando liget. Ibidem

Sacerdotum sententia apud dominum non queritur, sed reorum vita. parte 5.col.281.c

Sacerdotum capita vult dominus operiri, non aliquo extrinsecus velamento, sed sua naturali casaria: non ad ornatum atque luxuriam, sed ad honestatem. parte 4.colam.144.f

Sacerdotum principes ex auaritia diuersis astutis populum excoriant & excoriant. parte 5.col.340.f

Sacerdotum ingratitude arguitur, de patrimonio crucifixi laici viuunt & pauci officium debitum faciunt, &c. parte quarta, columna 2181.c

Sacerdotibus solis licebat uti Ephod. parte 2.col.209.a

Sacerdotibus & ministris ve. qui gradus sui sumptus delectantur a populo sumere, sed nihil pro eius salute laborare, nec aliquid sacri ducatus recte viuendo praeberere, sed peruersè agendo ianuas supernae ciuitatis occludere. parte 2.col.1404.e.f

Sacerdotibus cur clangere tuba demandatur. par. 1.col.1225.b

Sacerdotibus nostris, qui quotidie esse praesto debent altari, perpetua castitas indicitur. parte 5.col.680.f

Sacerdotibus ecce mundus plenus est, & tamen in messe Dei rarus valde inuenitur operarius, quia officium sacerdotale suscipimus, sed opus officij non implemus. parte 5.col.836.f

Sacerdotalis dignitas intelligitur per filios Leui. parte quarta. col.2197.b

Item parte 1.col.1175.b.c

Sacerdotalis dignitas & spiritualis agonis militia, quibus commissa est sepe per cupiditatem terrenam magis auaritia sua satisfacere volunt, quam Christi voluntatem pugnando explere. parte 4.col.2547.c

Sacerdotibus tubis videmus robur mundi & munimenta esse destructa, cultum, scilicet idolorum, commenta augurum, aruspicum, & magorum. parte 2.col.44.f

Sacerdotaliter qui viuunt (quorum pars est dominus) illi veri sacerdotes & Leuitae domini, qui legem portant in humeris, implendo opere. parte 2.col.62.e.f

Sacerdotum Christi multiformi excellentia praefertur sacerdotio Leuitico. parte 6.col.861. & 862. per totam.

Sacerdotium ve. Test. requirebat sanctitatem, innocentiam, impollutionem, segregationem a coinquinatis. parte sexta. col.872.f

Sacerdotium ante legem fuit annexum primogenitura. parte 1.col.313.e.f. & 450.d

Sacerdotium vocat Isaia gloriam Israel. par. 4.col.185.a

Sacerdotium est donum spiritus. parte 4.col.1070.d

Sacerdotium qui suscipiunt primo praecedentium delictorum veniam consequantur, primo deponunt sordes vitiorum & sic demum suscipiunt ornamenta virtutum. par. 1.col.973.a

Sacerdotij vnum nomen est, sed non vna pro vita merito vel animae virtutibus dignitas. parte 1.col.977.a.b

Sacerdotio Christi subdi debemus humiliter & deuote duplici ratione. parte 6.col.861.b

Sacri codices res quaslibet vocant nominibus illarum rerum ex quibus fiet seu quae esse putantur, siue quibus aliquo modo similes existunt. parte 2.col.241.a

Sacra res ex abusu malorum sacerdotum non sunt contaminatae. parte 1.col.389.b.c

Sacra aliqua fuerunt quibus non erat licitum uti. Alia erant sacra quae non poterant venire in vsum hominum. parte prima. col.943.c

Sacra facta in honorem demonum peraguntur neglecto verbo Dei.

Sacra veteris legis dicuntur umbra, & etiam exemplar, & quare. parte 6.col.880.d.e

Sacramentum quid est? Similiter mysterium. par. 6.col.705.a

Sacramentum multi sumunt & non rem, & multi sacramentum & rem sacramenti percipiunt. parte 3.col.1338.e.f

Sacramentum eucharistiae duo in se habet, quae inter alia maxime sunt attendenda. Vnum est potestas instituentis, alterum utilitas huius sacramenti in ecclesia. parte 3.col.1475.b.c

Sacramentum eucharistiae tria in se habet. Vnum quod tantum est sacramentum, alterum quod est sacramentum & res, tertium quod est res & non sacramentum. parte sexta. col.241.b

Sacramentum passionis populus antiquus in carne & sanguine victimarum, nos vero in oblatione panis & vini celebramus. parte 1.col.749.a.b

Sacramentum eucharistiae vtrum melius sit sumere frequenter vel rarius. parte 6.col.297.b

Sacramentum eucharistiae. Vide in Eucharistia.

Sacramentum aquae visibile, necessarium est ad ablutionem visibilis corporis, sicut est necessaria doctrina inuisibilis fidei ad sanctificationem animae inuisibilis. parte 5.col.1008.e

Sacramentum omne cum intelligitur, vel ad contemplationem veritatis, vel ad bonos mores refertur. parte 6.col.486.f

Sacramentum eucharistiae perficitur in consecratione materiae, & non in vsum ipsius. Alia vero sacramenta perficiuntur in vsum & non in consecratione materiae. parte 6.col.294.f

Sacramentum sacerdotale est virga nucis. parte 4.col.586.e

Sacramentum altaris quod quotidie in ecclesia offertur non est sacrificij reiteratio, sed vnius sacrificij in cruce oblato quotidiana commemoratio. parte 6.col.905.c

Sacramentum eucharistiae an & quomodo possit congrue dici memoriale operum Dei mirabiliu praefigurantium ipsam eucharistiam. parte 3.col.1299.a.b

Sacramentum eucharistiae differt a ceteris sacramentis. Et quomodo differenter sumitur a sacerdote & laico. parte quinta, columna 1148.f

Sacramenta omnia novae legis ad sacramentum eucharistiae ordinantur. parte 3.col.792.f

Sacramenta novae legis & maxime sacramentum baptismi dicuntur. parte 3.col.1571.b

Sacramenta quatuor per quatuor portas templi significantur: quae, & quomodo, & quare. parte 2.col.885.b.c

Sacramenta novae legis tanquam instrumenta diuinae misericordiae agunt ad inductionem gratiae ipsam instrumentaliter attingendo, vel saltem aliquam dispositionem ad ipsam. parte 5.colam.538.f. Item parte 6.col.102.f

Sacramenta fidei qui committit minus instructis nec vitia deservientibus, quasi altare domini in terra sine basibus ponit. parte 2.colam.1051.a.b

Sacramenta veteris legis quatuoruplicia, & quae sunt. Et de eorundem imperfectione. parte 6.col.886.f. Et quomodo idoneos faciebant ad cultum diuinum. Ibidem

Sacramenta & sacrificia ve. le. vtrum iustificabant. Et arguitur pro & contra cum responsione, &c. parte 6.col.916.e.f

Sacramenta conferendo, an requiratur sanctitas ministri eius conferentis. parte 6.colam.874.

Sacramenta in duplici forma sunt, quaedam imprimunt characterem, quaedam non. parte 6.col.935.c

Sacramenta pro temporum ratione discrepant, fides tamen una eademque concordat. parte 6.col.1019.a

Sacramenta secretiora quae rudes non capiunt perfecti inquirunt. parte 5.col.822.e

Sacramenta visibilia nihil prosunt sine sanctificatione inuisibili. Tolerabilius est tamen si quis dixerit, sine illa istam non esse quam si fuerit non prodesse. parte 1.col.1092.e.f

Sacramenta fidei populo praedicare non est omnium, sed eorum tantum qui castitate fidei, & exercitio operis ad filium summi sacerdotis Dei probantur pertinere. parte 1.colam.780.e.f

Sacramenta ineffabilia qui contingit exterminatur, nisi meritis & scientia in sacerdotij gradum promotus fuerit. parte 1.colam.706.f

Sacramenta etsi habuerunt praecones vtriusque Testamenti pro tempore differentia, tamen eandem habent in emundatione peccatorum, & perceptione caelestis vitae in gratia Dei per Iesum Christum. parte 1.colam.775.a.b

Sacramentorum celebrationes novae legis non sunt ubique uniformes, nec etiam omnibus temporibus quantum ad ea quae sunt de solennitate. parte 1.colam.583.c

Pro sacramentorum administratione & predicatione & pro spiritualibus actibus & consimilibus, non debet aliquid accipi quasi precium. parte 5.colam.190.e

Sacramentis dominicae passionis prius reficimur, quam corporalibus escis pro reverentia tanti sacramenti, licet Christus post eam instituerit. parte 5.col.427.a

In sacramentis tria sunt, scilicet, ipsum sacramentum, & res signata, & contenta, & res signata, & non contenta. parte 6.colam.598.f

Sacrificium iuge quale, & quare sic dicitur, &c. parte tertia, columna 619.c

Item parte 1.colam.950.f. 951.c. & col.1115.c. & colam.1387.b.c. & columna 1393.a

Sacrificium matutinum & vespertinum quæ & qualia. parte 1. col. 951. b. c.
Sacrificium iuge nunquam propter aliqua alia sacrificia intermittebatur. Licet enim erat quedam superaddita iugi sacrificio: tamen iuge sacrificium matutinum primo offerebatur ante omnia alia, & vespertinum ultimo post omnia alia. parte 1. col. 958. f. & 1389. a. b.
Sacrificium iuge non pretermittitur in sabbato propter specialem oblationem sabbati, sed eodem die fiebat sicut in aliis. parte 1. ibid.
Sacrificium iuge ex quibus sumptibus fuit. parte 1. col. 951. b. c.
Sacrificium indefinens impeditur his qui coniugio seruiunt quomodo & qualiter. parte 1. col. 1385. f.
Sacrificium indefinens videtur ille solus offerre, qui deuotus est perpetua castitati. Ibidem.
Sacrificium holocausti perfectissimum quod fuit. parte 1. col. 906. f.
Sacrificium ecclesie quod est eucharistia, non est licitum offerre nisi in debitis vestimentis propter sacramenti reuerentiam. parte 2. col. 1502. f.
Sacrificium gratum Deo offertur ex re quæ Deo grata non est cum exterminatur & corrigitur, quod voluntati illius erat contrarium. parte 1. col. 1147. a.
Sacrificium Deo gratum exhibitum est, cum inepta carnis concupiscentia spiritus seruire castigata est. parte 1. col. 1147. b.
Sacrificium vel oblatio de passeribus non erat communis, nisi in emundatione leprosi. parte 1. col. 212. d. e.
Sacrificium quare non fiebat de piscibus, sicut de aliis uiuentibus. parte 1. col. 915. c.
Sacrificium proprie vocatur oblatio quæ fiebat de uiuentibus. parte 1. col. 810. e. & 907. c.
Sacrificium ex terrascensibus quinque requirebat. parte 1. col. 921. c. & 922. e. f.
Sacrificium quare Gedeon ausus fuit offerre prater locum ubi iusserat Deus. Tempore enim Gedeonis tabernaculum erat in Silo. &c. parte 2. col. 85. c.
Sacrificium quare fiebat Deo de tribus speciebus animalium tantum, scilicet bouis, ouis, & capra. De duabus speciebus auium scilicet turturis & columbe. parte 1. col. 913. c. & 212. d.
Item parte 4. col. 518. e.
Sacrificium triplex fiebat in lege de qualibet specie prædicta. Vnum vocabatur hostia. Aliud hostia pacifica. Tertium holocaustum. parte 1. col. 212. f.
Sacrificium in lege fiebat triplici de causa. parte sexta. columna 902. e. f.
Item parte 1. col. 907. a. Et notabiliter col. 1352. d. e.
Sacrificium solenne in lege duplex erat. parte 6. col. 907. c.
Sacrificium quatuor requirebat. Primo pecuniam pro expensis, secundo lauacrum, tertio unguentum, quarto thymiana. parte 1. col. 812. e.
Sacrificium erat quod ad epulum destinatum erat. par. 2. c. 193. b.
Sacrificium placens Deo est corporum nostrorum mortificatio, qui & à peccatis abstinemus, & virtutes acquirimus. parte 1. col. 907. c. & 914. e. f.
Sacrificium aliter non accipitur nisi meditatione legis conditum. & sic holocaustum & odor suauissimus domino efficitur. parte 1. col. 915. c.
Sacrificium diuina laudis magis est Deo placitum, quam sacrificium animalium, etiam à tempore veteris legis. parte 1. col. 393. c.
Sacrificium purum & sine omni corruptione debet esse. parte 1. col. 865. a. Interl.
Sacrificium valde detestabile est quod orbi patris dolori comparatur. parte 3. col. 2145. a.
Sacrificium Deo nullum maius quam zelus animarum. parte 1. col. 954. e. f.
Sacrificij locus non poterat esse nisi vnus, & quare, & in quibus locis deputatus fuit successiue. Licet aliqui sancti sacrificauerunt alibi, & hoc fuit ex causa speciali. parte 1. col. 815. b. c.
Sacrificij locus fuit arctus tempore ve. Test. quia non erat licitum offerre sacrificium, nisi in Ierusalem, nec in tota ciuitate, sed in

monte Sion ubi erat templum. parte 4. col. 518. e.
Item parte 1. col. 678. f.
In omni sacrificio hoc erat generaliter obseruandum, quod animal oportebat esse immaculatum. In sacrificio vero holocausti hoc erat specialiter quod offerretur masculinum tantum. parte 1. col. 1010. f.
Sacrificia ve. le. figura fuerunt vnus sacrificij perfecti, scilicet eucharistia. parte 4. col. 635. c.
Item parte 1. col. 1084. f.
Sacrificia veteris testamenti non tanquam perficienda salutis instrumenta necessaria, sed tanquam obstacula quedam propter transgressiones posita sunt. parte 1. col. 904. d.
Sacrificia iussa sunt offerri per populum Israel, sicut libellus repudiij permissus fuit, & non fuit voluntatis Dei. parte 1. col. 1352. d. e.
Sacrificia quæ fiebant à singularibus personis, fiebant de eorum expensis proprijs: sed illa quæ fiebant pro communitate, fiebant de expensis totius populi. Et qualiter in hoc exponebant diues & pauper ratio redditur. parte 1. col. 816. f. & col. 631. c.
Sacrificia vt. le. quam & cuius figuram habeant in noua lege ostenditur breuiter. parte 1. col. 987. a. b.
Sacrificia maiora fiebant de istis tribus, scilicet, de bobus, hircis, & arietibus. Minora autem fiebant de auibus. parte 1. col. 897. c.
Sacrificia & instituta legalia si vsque in præsens mansissent, euangelij fidem exclusissent, quare, & quomodo, &c. parte prima, columna 1386. d.
Sacrificia legis veteris licet inueniatur scriptum, quod non erant Deo accepta, non tamen ita expresse leguntur prohibita in alijs prophetis, quod non offerrentur sicut in Esaiâ, & quid per hoc innuitur. parte 4. col. 31. b.
Sacrificia fuerunt omissa longo tempore cum populus erat in deserto, & tamen illis contulit multa beneficia, &c. parte 4. columna 1876. f.
Sacrificia veteris legis habuerunt cursum vsque ad mortem Christi, sed ex tunc fuerunt mortua, &c. parte 3. columna 793. c.
Sacrificia Deo oblata pro peccato & sacrificia pacificorum quam differentiam habuerunt. parte 3. col. 2209. c.
Sacrificia Gentilitatis omnia esse abolenda, solumq. iam sacrificij passionis Christi pro redemptione populi Deo offerendum, per quem, & quæ designatum fuit. parte 2. col. 195. a. b.
Sacrificia arietum, hircorum, & vitulorum cum recitantur, nihil utilitatis inesse quisque putat, sed si possit ve. Test. velamen remouere, videbit quam magnifica sint quæ superflua & superstitiosa dicuntur. parte 1. col. 1391. b.
Sacrificia singula, imo singulas penè syllabas & vestes Aaron, & totum Leuiticum ordinem, caelestia dicit Ieronymus spirare sacramenta. parte 1. col. 1385. c.
Sacrificia Iudeorum Deus non diligit, & ex scriptura ostenditur. parte 1. col. 10. e. f.
Sacrificia non fuerunt præcepta populo Israelitico ex intentione principali, quasi fuissent per se intenta à Deo, sed secundario quasi per accidens indirecte, vt per huiusmodi retraherentur à sacrificijs idolorum. parte 5. col. 271. c.
Sacrificia in ve. le. fuerant multa. parte 1. columna 905. c. & columna 915. c.
Sacrificia in tribus locis preparantur. In clibano, in sartagine, in craticula. parte 1. col. 861. b. c.
Sacrificia in ve. le. fiebant in tabernaculo, accipiendo tabernaculum pro atrio sacerdotum, quod erat ante tabernaculum Moy si. parte 4. col. 280. f.
Item parte 2. col. 691. c.
Sacrificia secundum euangelium modo offerimus in nobis verius & perfectius quæ iam secundum legem non potest offerri Israel. parte 1. col. 922. d.
Sacrificia veteris Testamenti protestabantur diuinitatem mediatoris, & quæ & qualia fuerunt illa. Item & humani, vt representabant, & per quæ & qualia ista fiebant. parte 1. col. 210. f.
Sacrificia veteris legis ex duobus fuerunt accepta. parte 4. col. 40. um. 518. f. & 635. c. & 1744. f. & 2072. f. Itē p. 3. c. 807. a. & 2149. c.
Sacrificio

Sacrificiorum onera, operationum & oblationum negotiosas scrupulositates cur & quomodo desiderauerit Deus in veteri lege. parte 1. col. 903. c. & 904. d.
Sacrificiorum veteris testamenti genera varia. parte 1. col. 907. b. & 918. d.
Sacrificiorum tanta multitudo & sub tot modis sacrificandi potest secundo intelligi fuisse figuratiua multitudinis sacrificiorum martyrum, &c. parte 1. col. 917. a. & 1041. b. c.
Sacrificiorum magnifica, & reuerentia plena religio quæ primo aspectu stupefaceret aspicientem, quis non putaret plenissimum hunc esse ritum quo Deus coleretur creator omnium. parte 1. col. 1387. a. b.
Sacrificiorum demoniorum virus per sacrificia Deo oblata depellitur. ibidem.
Sacrificiorum onera & scrupulositates nemo reprehendat. parte 2. col. 1457. c.
Sacrificiorum differentia diuersitatem virtutum designat. parte 1. col. 925. a. b.
Sacrificijs terrenis Deo non esse litandum. parte 2. c. 1458. e.
In sacrificijs & oblationibus, &c. tria generaliter includuntur, scilicet thus, oleum, & sal. Et duo generaliter excluduntur scilicet mel & fermentum. parte 1. col. 922. e. f.
Sacrificijs diuersis quibus venia præstatur an melius agebatur cum antiquis quam apud nos ubi vna tantum venia peccatorum præstatur per baptismi lauacrum. parte 1. ibid.
Sacrificari seu immolari Deo, an proprie pertineat secundum significationem huius nominis tetragrammaton. parte 1. col. 509. a. b. & 470. e. f.
Sacrilegij scelere condemnatur, qui sub euangelio fornicatur, et si nemo cum stupri arguit. parte 2. col. 35. a.
Sacrilegus crudelis qui sequitur instinctum demonis, &c. significatur per Lysimachum, &c. parte 4. col. 2413. c.
Sacrifice qui dicebantur, & quod eorum officium. parte prima, col. 1119. c.
Saducei dixerunt animam mortalem, & negabant resurrectionem. parte 5. col. 370. f.
Item parte 6. c. 1032. f. Vide notandum col. 1039. b. Et unde erroris sui occasionem acceperunt. col. 1220. f. Et unde sibi nomen traxerunt. col. 1032. f.
Sadoch & Abiathar habebant dignitatem sacerdotalem. parte 2. col. 640. e.
Sagitta utilis ad configenda nostra vitia. parte 4. col. 404. e.
Sagitta tanto impetuosius in priora fertur, quanto plus retrò tenditur. parte 3. col. 889. c.
Sagitta illa quarum ferra igniuntur antequam proiciantur, grauius nocent. parte 3. col. 486. f.
Sagitte dicuntur filie pharetræ secundum modum Hebraicum, quia sicut filia à matre custodiuntur, sic secreta & in pharetra pro custodia reponuntur. parte 4. col. 981. c.
Sagittandi artem quare Dauid præcepit, vt docerent filios Iuda. parte 2. col. 518. f. & 519. b. c.
Sal cur sacrificijs addatur. parte 1. col. 924. d.
Sal sterilem facit terram, cibos condit, carnes siccatur, & horum mysticus sensus. parte 5. col. 100. f.
Sal qui sapientiam significat, duplex est. parte 2. col. 1320. f.
Sal à corruptione præseruat. parte 1. col. 921. c.
Sal in omni sacrificio recipitur, & quare. Ibidem.
Sal reddit terram sterilem, & ideo quando aliquis destruebat funditus aliquam ciuitatem, spargebat ibi sal, in signum perfectæ victorie. parte 2. col. 218. f.
Salis in statuam vxor Loth versa est, alia & alia ratione secundum Hebræos & secundum catholicos. parte prima, col. 246. e.
Salem est ciuitas quæ alio nomine dicitur Ierusalem: est etiam aliquando nomen commune & non proprium. par. 1. col. 361. a.
Saliuncula quid. parte 4. col. 449. b.
Saliuæ profluentes ex ore Dauid Capharnaitarum hæresim escam carnis abhorrentium figurabant. parte 2. col. 459. e.
Saliuæ vt infirmitas sic barba virtus ostenditur. parte secunda, col. 508. d.

Salix vitalem facultatem indicat. parte 4. col. 372. d.
Salix arbor instructuosa, sed cito crescit. Et si quis eam sumpserit, vel cibo, vel potu, sterilem facit. parte 4. col. 175. a. b. & 371. b.
Item eiusdem moralitas. Item parte 1. col. 882. e.
Salices licet arfacti sunt, si modo aquis alluantur reuirescunt. parte 4. col. 372. e.
Salomon quod penitentiam egerit Iudæi per suam expositionem ostendere conantur, sed deficere ostenditur in pluribus illa expositio. parte 3. col. 1731. c.
Item parte 2. col. 989. b. c.
Salomon licet in senectute grauissimè peccauerit, tamen ante spiritum sanctum habuit, aliter eius libri non ponerentur in canone. parte 3. Ibidem.
Salomon quomodo dicitur senex, quando deprauatus per mulieres fuit, si tantum duodecim annorum erant quando incipit regnare, & regnavit .xl. annis, & sic vixit tantum quinquaginta duobus annis. parte 2. col. 779. c. & sequenti.
Salomon tribus nominibus vocatus est, & secundum hoc tria volumina composuit. parte 3. col. 1749. a. b. & 1812. b.
Salomon quomodo dixit de se. Et vni genitus coram matre mea, cum & alios filios habuit Bethsabea. parte 3. col. 1618. f.
Item parte 2. col. 803. c.
Salomon tria volumina edidit, quibus tria hominum genera exprimit. parte 3. col. 1815. a. b.
Salomon habuit duplicem sapientiam infusam, &c. parte 1. col. 1910. f.
Salomon vtrum peccauit accipiens in uxorem suam filiam Pharaonis, cum esset alienigena. Arguitur pro & contra cum responsione & solutione argumentorum. parte 2. col. 733. c.
Salomon fecit tria edificia. Vnum pro habitatione sua, aliud pro habitatione vxoris suæ, scilicet, filie Pharaonis, & tertium quod vocabatur domus saltus Libani. parte 2. Ibidem.
Salomon maius tempus apposit in adificatione istarum domorum, quam in adificatione domus domini. parte 2. Ibidem.
Salomon quia idolum edificauit in Ierusalem, ubi ni fallor ostenditur, quia nonquam perfectè penituit, quia idola quæ edificauerat non deleuit. parte 4. col. 48. e.
Item parte 2. col. 554. e. f. 555. c. & col. 987. c.
Salomon licet fuerit coronatus in regem adhuc viuente Dauid, tamen non fuit firmiter stabilis in regno vsque post mortem Dauid. parte 2. col. 553. c.
Salomon, regnante patre regnare capit, quod nulli aliorum regum contigit. parte 2. col. 1087. c.
Salomon psalmos quosdam prophetice composuit, & etiam librum canticorum prophetice scripsit. parte 3. col. 1910. f.
Salomon penitentiam egit scribens proverbia, in quibus ait: Nequissime ego egi penitentiam & respexi vt eligerem disciplinam. parte 4. col. 1430. e.
Item parte 3. col. 1749. c.
Salomon, vide in Exorcismi modos, &c. Et in Ecclesiastes: Et in Liber.
Salomon quo tempore incipit regnare scriptura non exprimit nec annos totius vite sue. Ibidem.
Salomon non usurpauit vt Adam boni & mali scire distantiam, sed gratia eius intelligenda orauit à domino. part. 2. col. 692. d.
Salomon viuente patre regnare capit qui ex bonis inijs malos exitus habuit. parte 2. col. 676. e.
Salomon disputauit de naturis lignorum, iumentorum, reptilium, & piscium. parte 2. col. 702. d.
Salomon à mulieribus ad idololatriam allectus. parte 2. col. 777. b. c. 778. d. e. f.
Salomon lapsus in idololatriam patuit inimicorū insultibus. parte 2. col. 781. a.
Salomon Troiane urbis excidium centum & quadraginta annis antecessit. parte 2. col. 689. a.
Salomon passionem Christi mille & decem annis. part. 1. col. 689. a.
Salomon Pharaonis filiam traduxit in urbem regiam. parte 2. col. 1168. e.
Salomon cunctabat quatuor annis edificare domum domini. parte 2. col. 690. d.

Salomonis nobile iudicium super iurgio duarum meretricum & frater in ipsis cogitationibus occultis & pietatem in matris visceribus deprehendit. parte 2. col. 695. c
Salomonis penitentia parris doctorum sententia probatur. parte 2. col. 785. a. b. c. & 789. d. e
Salomonis iudicium super rixa meretricum Synagoge & ecclesie rixam figurat. parte 2. col. 696. e
Salomonis mulieres multa plerique multa dogmata nominari opinantur, qui singulari vir sapientissimus scrutari & agnoscere vellet voluisset, intra legis diuina regulam tenere se non potuit: deceptus eum Moabitica philosophia. parte 1. col. 1371. b. c
Salomonis proueria multa, neque carmina, neque disputationes hodie esse constat. parte 2. col. 701. c
In Salomonis persona apparet mira excellentia, & mira subuersio, flenda vorago. Ibidem.
Salomoni cum dicitur, Dedi tibi cor sapiens, ut nullus ante te similis tui fuit, quomodo intelligendum sit. parte 2. col. 692. f
Salomonem habuisse uxores quasi reginas septingentas, intelligi potest ad litteram duobus modis. Ibidem.
Ad Salomonem merito meretrices venerunt, quem postmodum deceperunt. parte 2. col. 693. a. Interl.
Salomonem nemo dicit nisi in spiritu sancto iudicia iudicasse, vel templum domino construxisse, aut rursus in spiritu sancto demonibus templa fecisse, aut impiis mulieribus latera flexisse. parte 1. col. 1493. b. c
Salomonem arguit vehementer scriptura, nihilque de penitentia eius vel indulgentia Dei commemorat. parte 2. col. 777. a
Salomonem fuisse tantum duodecim annorum quando cepit regnare, unde hoc tenentes trahunt. parte 2. col. 1103. a. Immo habuit viginti vel plures annos in principio regni sui. parte 2. col. 778. f
Salomonem genuisse Roboam quando erat undecim annorum extraneum videtur a virtute nature. parte 2. col. 778. f
Salphad fuit lapidatus propter collectionem lignorum in sabbato, nec habuit filios: pro quod eius filia acceperunt partem hereditatis loco patris, &c. parte 2. col. 1047. a
Item parte 1. col. 1381. a. b
Saltum fecit Christus de celo in vterum, de vtero in presepe, de presepe in crucem, de cruce in sepulchrum, de sepulchro rediit in celum. parte 3. col. 1833. b
Saluator nullus, secundum nullum tempus, nisi per Christum: Et ista salus dupliciter applicatur hominibus. parte 6. col. 101. c
Saluari solum, melius est, quam damnari cum pluribus. parte 5. col. 304. d. e
Saluator sciens populum negaturum, & se crucifigendum, quare nihilominus ad penitentiam commouebat. parte 4. col. 732. e
Saluatoris nostri in carne humana dispensatio. parte quarta. col. 1093. b
Saluatoris passio, lacus est factus Iudeis, Gentibus portus salutis. parte 4. col. 1489. a
Saluatorem nostrum fuisse Deum & hominem utrum ex scripturis receptis a Iudeis possit efficaciter probari. parte 6. col. 1695. & sequentibus.
Saluatores duo Iudeorum licet imperfecti in re. Test. precesserunt tanquam figure Saluatoris perfecti, qui de nouo nati inuenti sunt in magna paupertate, & nominantur. parte 5. col. 709. c
Saluatus nullus hominum vnquam fuit nisi in fide mediatoris, in quo est duplex natura, scilicet diuina & humana. parte 1. col. 212. e. f
Salus anime est in adaequatione morum, sicut salus corporis consistit in adaequatione humorum. parte 3. col. 2126. f
Salus corporalis & spiritualis omnium dependet a Deo continue, & ideo debet recognosci quotidie. parte 2. col. 859. b. c
Salus Iudeorum & Gentilium licet sit per viam gratie simpliciter, tamen differenter. parte 6. col. 180. e. f
Salus, quomodo intelligitur dicendo domini est salus, scilicet pro illa qua salui sunt, quos ipse saluat, vel pro ea qua dominus salus est. parte 6. col. 397. a
Salutis aeterna prudens expectator non pauco tempore, sed omni

tempore vite sue laudat Deum. parte 2. column. 1030. d. e
Salutis nostre custodia, & dux est doctrina, &c. parte prima, columna 1042. e. f
Salutis prima via est, de turba educi. parte 5. col. 560. e
Salutis humane maior cura Deo est, quam diabolo perditionis. parte 1. column. 1372. d. e
Salutem nobis conferentia intra nos sunt. Saluti vero contraria e longinquo veniant. parte 4. col. 128. f
Salutare est salutem optare. parte 6. col. 959. b. c
Salutare in via quare & quomodo vetuit dominus apostolos. parte 5. column. 837. b
Salutari in foro, primo sedere, non vetat eos dominus qui huius officij sunt, sed quia amantes docet esse cauendos, animum non gradum redarguens. parte 5. col. 611. a. & 961. a
Samaria quandoque est nomen gentis vel regionis, quandoque nomen ciuitatis, sed destructa reedificata iterum, sed mutato nomine. parte 5. col. 1086. f
Item parte 6. col. 1047. c
Item parte 4. col. 1701. c
Item parte 2. col. 807. a. & col. 854. d
Samaria quandoque accipitur stricte pro ciuitate, aliquando magis large pro toto regno decem tribuum. parte 2. column. 554. e. f. & column. 555. a
Samaria que nunc vocatur Sebaste unde nomen sumpserit. parte 2. columna 807. a. b
Samaria & Damasci regna deleta. parte 4. col. 96. e
Samaritani maiores Iudeorum patres suos appellant. parte 2. columna 946. d
Samaritani solam legem, id est, quinque libros Moysi recipiunt. parte 2. column. 946. e
Samaritani quis & qualis populus fuit, &c. parte prima, column. 1168. f
Samaritani erant in suspensio de aduentu Christi, de proximo, propter causas. parte 5. col. 1093. c
Samaritanos abominabantur specialiter Iudaei, & quare. parte 1. columna 828. f
Samson fuit consecratus domino, licet non esset de tribu Levi sed Dan. parte 1. column. 1151. c
Samson an virtute natura tantum fuerat conceptus a matre, & an fuerat sanctificatus sicut Ioannes Baptista. parte secunda, columna 237. c
Samson an peccauerit mulierem alienigenam cognoscendo, & utrum cognouerit ex contractu matrimonij, &c. parte secunda, columna 245. b. c
Samson an se occidendo peccauerit, &c. parte secunda, columna 262. f
Samson utinam quam fortis in hostem tam moderatus in victoria fuisset. parte 2. col. 253. b
Samson dilexit mulierem alienigenam, descendit fortissimus noster de celo, ut sibi dilectas ex gentib. animas sociaret & fide coniungeret. parte 2. col. 246. d
Samson in morte seipsum vicit, & insuperabilem gessit animum ut pro nihilo duceret vite finem omnibus formidolosum. parte 2. column. 261. a
Samson non habuit virtutem in pede in pectore vel manibus sed in crinibus. parte 2. col. 258. d
Samson non aliter excusatur quod seipsum cum hostibus domus ruina oppresserit, nisi quia spiritus latenter hoc iusserat qui per illum miracula faciebat. parte 2. col. 262. d
Samson moriens inimicos suos concussus edificij ruina comprimit, & dominus tunc cum mori dignatus est non vna domo sed toto mundo edocui diabolus cum suis angelis extinxit, &c. parte 2. col. 262. d
Samson quod intrauit ad meretricem si sine causa fecit immundus est, si non intrauit ut concumberet fortasse mysterij causa intrauit. parte 2. col. 156. d
Samson utinam tam cautus ad seruandum gratiam quam fortis ad superandam bestiam. parte 2. col. 245. c
Samson fortitudinem habuit de Gratia Dei, non de natura propria. parte 2. col. 245. a

Sam, n

Samson implet in figura quod in Christo actum est manifeste. parte 2. col. 259. a
Samsonis omnes sunt actus mirabiles. parte 2. col. 241. b
Samsonis questio Christum significat resurgentem a mortuis. parte 2. col. 247. c
Samsonis ad meretricem ingressus figura est passionis dominice. parte 2. col. 256. d. e
Samsonis matrem quam suspicantur esse Hebrei de stirpe Iude generatam. parte 2. col. 1031. b
Samsonem ut traderent descenderunt tria millia de tribu Iuda, ex tribus orbis partibus multi qui Christum confitebantur adiutores facti sunt Iudaei impictatis. parte 2. col. 252. d
Samuel minoris ad tabernaculi ministerium assumptus fuit, & hoc ex speciali causa. parte 2. col. 1148. e
Samuel utrum apparuit in suscitatione, vel malignus spiritus in eius specie. Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte 2. col. 495. b. c. & col. 496. d. & col. 501. c. 502. d
Samuel armum posuit ante Saulem in regni iudicium. parte 2. column. 374. e
Samuel cum unxisset Saulem cur est deosculatus. parte secunda, col. 376. e
Samuel regem conatur instituire, ut humilis sit & mansuetus. parte 1. col. 386. d
Samuel, Ruth & Samuelis primam partem scripsit Samuel. parte 2. col. 152. b
Samuel lugebat Saul miserans non deliberans. parte secunda, columna 413. b
Samuel puer a manna auulsus non moleste tulit, sed ad dominum respexit qui matrem creauerat. parte 2. col. 322. d. e
Samuel quomodo venit ad Iesse ad vngendum eius filium in regem. parte 2. col. 415. b
Samuel moritur ante Saulis obitum quatuor mensibus. parte 2. columna 477. a
Samuel non sua sed aliena manu sacrificauit. parte 2. col. 358. f
Samuel quare non luit panis propter scelera filiorum sicut Heli. parte 2. col. 36. b
Samuel ideo populo dura regis exponit imperia, ut ad dominum clementissimum regem conuertatur. parte 2. col. 364. d
Samuel nescire dominum dicitur, quia per propheta ministerium necdum ei reuelatus fuerat sermo domini. parte secunda, columna 340. d
Samueli adscribitur primus liber regum. parte secunda, columna 309. b
Samueli cum etas nondum aderat matura virtus tamen aderat matura. parte 2. col. 334. f
Samuelem fuisse Sacerdotem quidam arbitrantur, id est, ex Aaron habuisse originem. parte 2. col. 332. c
Samuele senescente populus ad idololatriam conuersus est. parte 2. col. 373. a
Samuele orante dominus agmina Philistinorum perterruit. parte 2. col. 359. a
Sanasse legitur Christus omnes quos sanauit, interiori sanatione & exteriori. Aliter in ceco nato accidit, & quare. parte quinta, columna 1176. d
Sanctas sanctorum prout accipitur coniuncte proprie dicebatur pro parte interiori templi, in quo erat arca Testamenti: quando accipitur disiuncte, &c. parte 2. col. 1146. f
Sanctificauit dominus diem septimum in quo requieuit, & non diem quo facienda inchoauit, nec illum in quo fecit ea. parte 1. col. 58. d. e
Sanctificare accipitur pro segregare. parte 4. col. 674. d
Sanctificare & sanctum esse differunt, &c. parte prima, columna 1147. c
Sanctificatio dupliciter accipitur, proprie & large. parte 1. col. 603. a. & col. 609. c
Sanctificatio inuisibilis sine visibili prodest, & plures leguntur inuisibilem sanctificationem habuisse, & eis profuisse sine visibilibus sacramentis. parte 1. col. 1093. a. b
Sanctificatio duplex scilicet visibilis & inuisibilis, & de eorum

effectu, & differentia. Ibidem.
Sanctificatio in Hebreo frequenter accipitur pro preparatione. parte 1. col. 1234. f
Sanctificatio cum maledicitur, anima maledictione prostermitur quando ara cordis nostri profanatur, & mens, & conscientia profuita vicij polluitur. parte 4. col. 958. e
Sanctificatio vel preparatio in agendis vel suscipiendis fiebat multis modis. parte 2. col. 52. f
Sanctificatio quandoque idem est quod applicatio ad diuina obsequia, & sic res inanimata cultui diuino applicata, dicuntur sancta vel sanctificata. parte 1. col. 57. c
Sanctificationis multe species sunt. parte 1. col. 945. c
Sanctificati in vtero indigent baptismo Christi ad hoc ut sint Christo incorporati. parte 5. col. 77. c
Item parte 6. col. 1721. c
Sanctificata si irreuerenter tractantur, in talibus peccat, ut qui in sacro loco aliquid irreuerenter usurpat, vel res diuinas indigne tractat. Ibidem.
Sanctimonialis si habeat ornamenta uxoris, vel uxor gerat speciem virginis, lineis vestibus lanam vel purpuram misceat, &c. parte 1. col. 1588. c
Sanctimoniales continentur in signum, quod immediate desponsantur Christo, & non subiunguntur viro, &c. parte sexta, columna 286. f
Sanctimonium dicitur tabernaculum Dei vel templum, ed quod sanctificat accedentes. parte 1. col. 626. d. e
Sanctitas & castimonia eadem nos cum pontificibus honore dignos efficiunt. parte 2. 456. d
Sanctitas non est in rebus materialibus, nisi in quantum ordinantur ad cultum diuinum. parte 1. col. 238. a
Sanctitas maior requiritur in noua lege in sacerdote consecrante, quam in populo communicante, sicut in veteri lege maior purificatio requirebatur in immolantibus quam in comedentibus tantum. parte 2. col. 1242. f. & col. 1243. b. c
Sanctitas prepollens debet esse in clericis secularibus & religiosis ad Dei cultum deputatis, & per quid hoc significatur. parte 1. col. mna 603. a
Sanctitatis probatio non est signa facere, sed vnumquemque ut se diligere, de Deo vera, de proximo vero meliora, quam de seipso sentire. parte 3. col. 281. a. b
Sanctitatis speciem habens quicunque sit, si verbo vel exemplo elationis vel alterius vicij, causa ruina fuerit infirmo, cui nos consulere oportet, expedit ut suspensatur mola as. p. 5. col. 300. d
Tantum interest inter eruditam sanctitatem, & sanctam rusticitatem, quantum distant celum & stelle. parte 4. col. 1768. d
Sanctuarium domini non introducimus aliquem, quamuis filius quamuis cognatus, &c. si incircuncisus corde vel carne est, nec Christi ministros, nostros faciamus ministros. parte quarta, columna 2065. a
Sanctuarium ut fieret qua sibi dominus materiali offerri precepit, nos spiritualiter offerre debemus, ut ipse habitare in corde nostro, & sibi mansionem consecrare dignetur. parte prima, columna 729. c
Sanctus qui statim esse caperit, non ut quidam putant, peccare non potest, & continuo sine peccato est. Ibidem.
Sanctus quilibet re. Test. subleuatus in montem contemplationis, vidit futurum mysterium Christi, ad quod tamen non peruenit, licet desideraret. Et significatur per Moysen. p. 1. col. 1095. a. b
Sanctum minime cum polluto & profano conuenit. p. 1. col. 1436. e
Sancti ante resurrectionem habent singulas stolas, quia in sola anima beati sunt. parte 4. col. 443. b
Sancti quomodo aliqui dicuntur & tamen de peccatis eorum scribitur. parte 1. col. 1287. c
Sancti dicuntur peccatores qui se Deo vouerunt & separauerunt a vulgo vitam suam, ut domino seruiant. Et de hoc exemplum. parte 1. Ibidem.
Sancti sunt qui penitentia pro peccatis gerunt, vulnera sua sentiunt, lapsus suos intelligunt, sacerdotem requirunt & purificationem per pontificem. Ibidem.
Sancti neglectis temporalium cupiditatibus, tota intentione ca-

lestia

Glossæord.& Nicolaide Lyra

lectia querunt, & corpore tantum terram incolunt, sed tota mente in celo sunt. Et de hoc figura. par. 2. col. 924.e.f.
Sancti non vere in miseria sunt, spe iam salui. par. 3. col. 1187.b
Sancti occidi possunt, sed flecti nequeunt. par. 3. col. 1511.b
Sancti contra incitatores peccatorum pugnant, & vincentes unumquemque minuant exercitum demonum, & velut plurimum eos interficiunt. par. 2. col. 86.f
Sancti omnes ambidextri dicuntur, diabolus & principes eius ambi sinistri. par. 2. col. 171.c
Sancti merito affliguntur si per negligentiam eorum qui multis prodesse poterant, & qui aliis doctrina & exemplo prodesse debuerant, exemplum mortis viuendo sunt. par. 2. col. 1342.d
Sancti quanto magis diuinitatis interna prospiciunt, tanto magis se nihil esse existimant. par. 1. col. 235.d.e
Sancti viri qui exterioribus officiis deferuire coguntur, studiosè semper ad cordis secreta confugiunt, ibique cogitationis intima cacumen ascenderunt. par. 1. col. 724.d.e
Sancti viri quamdiu in huius vite tabernaculis degunt, in terra (al)uginis habere tabernacula prohibentur. par. 3. col. 369.b
Item parte 2. col. 827.a
Sancti veteris Testamenti vicerunt regna. Sancti vero noui Test. vicerunt munda. per quid & quomodo. p. 6. col. 938.f. & col. 804.f
Sancti desiderant sepe ab omni vita temporalis gloria se extinguere, sed oculo Dei iudicio sepe compelluntur occupari iniunctis honoribus vel in regimine præesse. par. 3. col. 52.d
Sancti hic agenda bona crescunt, assus sentiunt, demum in fine retributionem querunt. par. 3. col. 116.e
Sancti à prophetis quis debeat segregare. par. 1. col. 994.e
Sancti dicuntur vasa ministrum: & sancti vestimenta: loca quoque in urbibus, vel suburbibus, sacerdotibus deputata sancta dicuntur, & primogenita bouum vel pecorum. p. 1. col. 1065.a.b
Vide in Inanimitate.
Sanctorum merita hoc habent ut à Deo nomina sortiantur. par. 2. col. 1474.e.f
Sanctorum gesta pleraque talia sunt, ut cum audimus, mirari quidem velut diuina debemus, sed quasi posse imitari non valemus. par. 2. col. 1220.d.e
Sanctorum nullus repudiandus est, nec facile discerni potest inter sanctos quis bonus, quis melior. par. 1. col. 1154.d.e
Sanctorum quatuor ordines in calis scribit apostolus. Moyses vero quatuor castra populum diuisum scribit in terris. Non omnes ad omnes accedunt, sed alij ad montem Sion, &c. qui autem supra omnes accedunt ad ecclesiam primitiuorum. parte 1. col. 1175.c
Sanctorum in congregatione non possunt permanere, nec digni sunt introitu regni calorum, omnes qui molliter viuunt, nec virile opus perficiunt. par. 1. col. 1593.b.c
Sanctorum mentes, ino vniuersa eorum conuersatio virtutum gratiam pretendit, nec aliqua hora vacua preterit, in qua non vacent pijs operibus & sermonibus vel cogitationibus. par. 2. col. 747.a
Sanctorum corda sublimia que iam solida contemplatione paciscuntur, pro fraterna charitate ad humilia predicationis verba descendere debent, & significatur per minem. p. 3. col. 342.d
Sanctorum unusquisque statu spiritus sancti tactus concalefit, & sum vetustæ conuersationis abiiciens noui hominis formam sumit. par. 3. col. 374.e
Sanctorum merita in pressuris patent, sicut in torcularibus fructus vel vire oliuæ emanat. par. 3. col. 1077.c
Sanctorum pia sollicitudo. par. 2. col. 644.e
Sanctis ipsis graue cum affliguntur insultare. p. 4. col. 225.a
Sanctos frustra honorant qui sanctitatem spernunt. Sancti non sunt amici inimicis Dei. par. 5. col. 186.d.e
Sandalia que dicuntur. par. 5. col. 541.e
Sanies omnis iuxta artem medicorum siccioribus sicis atque contritis in cutis superficiem prouocatur. par. 2. col. 965.b.c
Sanies corrupta degenerat. par. 4. col. 1312.e.f
Sanies putredo sanguinis. parte 3. col. 39.b
Sapientia multi æterna, sed ea quidem intelligere nequeunt. parte 3. col. 13.a.b

Sapere qui plus appetit quàm decet, plerumque offensionem hereticæ stultitiæ temerariis tractatibus incurrunt. p. 3. o. cl. 1685.a
Sapere qui vult perfecti post peccatum, debet conuersari sicut qui non peccauerit ante. par. 1. col. 927.a.b
Sapiens non ubique in laude ponitur in scriptura. p. 2. col. 585.c
Sapiens apud semetipsum est. p. 4. col. 72.e
Sapiens dicitur, qui ultra communem cognitionem hominū transcendit. parte 4. col. 1505.c
Sapiens est apud semetipsum, qui in illis qua ex patrum magisterio potuit recte cognoscere, sese præ ceteris quasi doctor extollit. parte 3. col. 1609.a
Sapiens & prudens aliquando celat scientiam, vel non valens loqui quasi spiritualibus, vel nolens sanctum dare canibus, vel proscere margaritas. par. 3. col. 1609.a
Sapiens non solum quod loquitur, sed etiam oportunitatem loci, & temporis, & personæ cui loquitur, diligenter inquirat. parte 3. col. 1679.e
Sapientis perfecte est deprehendere astutias decipientium, & simplicitates ab eis deceptorum. par. 3. 154.f
Sapientis nulla lex prior est qua mortem vitare & vitam acquirere debet æternam, quàm habere timorem domini. parte 3. columna 1664.e
Sapientis hominis Dei iudicio nobis occulto à sapientia cadentis, figura est Salomon. par. 2. col. 779.c
Sapientes Latino sermone proprie in bonos accipiuntur, astuti vero male cordati. par. 1. col. 87.b.c
Sapientes maliciosi sunt, & de illis scribitur, &c. parte 4. columna 619.b. & col. 775.b.c
Sapientes in temporalibus si fuerint auari, de dādo consilio multum timere debent. parte 2. col. 173.c
Sapientes quomodo & actus sermones, ita mentis quoque motus examinant & castigant. par. 3. col. 1777.a
Sapientes antiquitus utebantur torque aurea in signum sapientie. par. 3. col. 1664.f. & col. 1620.f
Sapientes apparent in quiete quando loquuntur, quando legunt, sed veniente tempestate omnia humana consilia deficiunt, quid agendum sit non videtur. par. 3. col. 1777.a
Sapientium omnium catus unanimes est errantium dissimilis vitæ & dogma. par. 3. col. 1601.b
Sapientes vulgo falsi dicuntur, insipientes insulsi. p. 4. col. 1189.d
Sapientium nomina per solis radios designantur. par. 3. col. 401.b
Sapientia vni dicitur vxor, quæ est vi uisus fertilis, cuius domus cogitatio, parietes duo testamenta, &c. p. 3. col. 1503.a
Sapientia est in antiquis, & quare. par. 3. col. 154.f
Item par. 2. col. 671.a.b
Sapientia melior est quàm arma bellica, & ideo in bellis maxime valent consilia. par. 3. 561.a. & col. 1188.d. & col. 1697.c
Sapientia duplex est scilicet diuina & humana. p. 3. col. 1977.c
Sapientia duplici via acquiritur, scilicet, per viam humanam & diuinam. par. 3. col. 2169.b
Sapientia celestis assimilatur torqui aurea, quæ sicut circulus nec initio nec fine clauditur. par. 1. col. 407.b. Interl.
Sapientia in quibusdam iuuenibus inuenitur, quæ in plerisque senibus atate marcescit. par. 2. col. 671.a.b
Sapientia & eruditio idem est habitus, sed diuersis rationibus sic nominatur. par. 3. col. 1787.c
Sapientia & iustitia quandoque pro eodem accipiuntur, & hoc dupliciter dicitur. Vno modo, ut per actus humanos acquiritur. Alio modo prout à Deo infunditur. par. 3. col. 1885.c
Sapientia quid est. parte 3. col. 1493.a
Sapientia proprie est cognitio diuinorum, prudentia agibilium humanorum, scientia autem sperandorum, &c. parte tertia, columna 1609.b
Sapientia cum sit inuisibilis, non nisi inuisibiliter inuenitur, & dicitur trahi, & quare. par. 3. col. 269.b
Sapientia non querit vocis testimonium, sed operum. parte 5. columna 209.a
Sapientia vera est quæ cum timore Dei iungitur, ubi autem, & die & terguersatio est, non sapientia, sed versutia & calliditas vocatur. par. 4. columna 619.b

Sapientia

Index

Sapientia de celestibus est, scientia de terrenis, disciplina, ordinata morum correctio. parte 4. col. 1510.d
Sapientia lumen intueri non possunt, qui perturbationibus obvoluntur, & quæ sint. par. 4. col. 1907.b
Sapientia liber quare sic inscribitur, à quo editus, cuiusque autoritatis in ecclesia sit. par. 3. col. 1596.d
Sapientia libri Salomonis tria quæ philosophiam extollunt, continent. parte 3. ibidem.
Sapientia creata lumen quomodo potest dici inextinguibile & incorruptibile. par. 3. col. 1913.c
Sapientia decor comparatur præcoque vna. par. 3. col. 2228.f
Sapientia & scientia Dei qui studet, quanto amplius acceperit, tanto profundiora inueniet, incomprehensibilis est enim sapientia Dei. parte 1. col. 1355.a.b
Sapientia principium intrinsecum est timor filialis, timor vero seruilis est principium extrinsecum. par. 3. col. 1691.c
Ad sapientiam percipiendam spem nihil magis mentes erigit, quàm cum eos quos in sapientiam iam clarescere miramur, aliquando paruulos & indoctos fuisse meminimus. par. 3. col. 1617.c
Sapientia & doctrina est terrena calcare, non congregare. parte 3. col. 1765.a
Sapientiam Indæorum Deus perdidit. par. 4. col. 271.b
Sapientiam ut quis consequatur, tria sunt ad hoc disponentia. parte 4. col. 1494.d
Sapientiam querunt boni & inueniunt, similiter & mali querunt qui tamen non oderunt sapientiam. Sunt & mali qui querunt sapientiam, & tamen oderunt. Sed quomodo querunt si oderunt. par. 3. col. 1401.a.b
Sapientiam mundanam atque secularem diligentes, veram sapientiam quæ de celestibus venit imitari nesciunt. parte 4. columna 2558.d.e
Sara erat iunior Abraham x. annis tantum. parte 1. col. 182.f
Sara cur ante voluit de ancilla filium suscipere, aut cur cum matre nunc iubet expelli. par. 1. col. 256.a
Sara (ut Hebræi dicunt) ita munda & innocens fuit viginti annorum, sicut cum fuerat septem annorum tantum, & ita pulchra centum annorum sicut viginti, &c. par. 1. col. 274.c
Sara alio nomine vocata fuit Iescha. par. 1. col. 184.f
Sara, super hoc nomine plerique multas suspicantur ineptias, cum & utrumque velint vocabulum commutatum, non Grecam, sed Hebraicam debet habere rationem. par. 1. col. 225.b.c
Saram qui putant primum per unum, rescriptum fuisse, & postea additum esse alterum, errant, & quare. par. 1. ibidem.
Saram quidam pestime suspicantur prius lepram fuisse vocatam, & postea principem, & quare. par. 1. ibidem.
Saram uxorem Abrahæ quare Abimelech rex concupuit, cum iam esset nonagenaria & vetula, & non videbatur pulchra. parte 1. col. 250.b. Vide clarius col. 274.b.c
Saraceni (qui melius Agareni dicerentur) quare & unde hoc nomen usurpauerunt. parte 4. col. 368.e.f. & col. 212.d. & columna 877.b
Item parte 2. col. 477.b.c
Saraceni circa finem imperij Eraclij, cum Mahumeto duce eorum, & Hommaro eius discipulo, plurimas terras occuparunt. parte 6. col. 1605.c
Saraceni diuisi sunt inter se in duas sectas, & quando vna posuit sedem suam in Aegypto, alia in Persidis regno. p. 6. col. 1629.b
Et Saladinus concordauit eos. parte 6. ibidem.
Saraceni non ingrediuntur locum diuini cultus, nisi discalciatis pedibus. parte 6. col. 1957.c
Item parte 1. col. 217.b.c. & col. 495.a
Saraceni habent suum generale studium in ciuitate famosissima, quæ dicitur Baldacum, in partibus orientalibus remotis sita. par. 6. col. 1599.c
Saraceni non cognunt fideles ad apostatandum à fide, dum soluunt eis tributum. parte 6. col. 1603.c
Saraceni execrantur imagines, & dicunt Iesum filium Mariæ virginis esse hominem purum, negantes eam esse Dei matrem. parte 6. col. 1622.f
Saraceni circa baptismum duplicem errorem habent. Primus est.

Non credunt mortem Christi. secundus est, quia non credunt originale peccatum esse. parte 1. col. 559.c
Saraceni precipiuntur à suo pseudo propheta custodire legem Moisaicam & euangelicam. par. 1. ibidem.
Saraceni simulantes observationem euangelij, se baptizant seu abluunt, sed errone in multis. ibidem.
Saraceni qui modo terram Aegypti inhabitant, abluitionibus vtuntur ad emundationem peccatorum, & forte tenent hoc ex ritu antiquorum Aegyptiorum, &c. parte 1. columna 558.f. & clarius col. 559.c
Saraceni exemplo Ismaelis à quo processerunt, circumcidiunt filios. xij. annorum, transgredientes formam præcepti. parte 1. col. 226.f. & col. 559.b.c
Saraceni impugnant ecclesiam præter exteriorem tribulationem, & etiam impugnationem spirituali, & hoc duplici, &c. parte 3. columna 1427.d
Saraceni in principio ortus sue sectæ, consueverunt aspiciere in iudicijs astrorum, & secundum ea dirigere bella sua, & alia facta publica. parte 3. col. 1427.c
Saracenorum regnum videtur connumerandum tanquam vnum de magnis. Occupat enim totam Aphricam, & magnam partem Asia, & aliquas provincias in Europa, & longo tempore durauit. parte 4. col. 1585.e.f
Saracenorum gens quadam manet in tentorijs, & ubi nox coegerit sedes habet, & armenta multa & pecora, camelorumque greges. &c. par. 4. col. 877.c
Sarai (ut dicunt Hebræi) habebat angelum custodem corporis sui, sicut de beata Agnete legitur. parte 1. columna 187.c. & columna 251.c
Sartatecta quid dicatur. parte 2. col. 981.c
Sardonix lapis preciosus, & eius moralitas. par. 6. col. 1679.c
Sartago igne non consumitur, cibos superpositos aut statim, aut longo intervallo esui reddit aptos. parte 1. col. 919.c
Satellites Sauls persequentes Dauidem prophetarum spiritus arripiebant & prophetabant. par. 1. col. 446.e
Satellites Sauls digni sunt laude. par. 2. col. 463.b
Satellites Sauls Ionatham filium Saulis omnes seruare conantur, tot sacerdotes à Doeg occisos nemo conatur vindicare. par. 2. col. 464.d
Sathan potestatem per suos in carnem Christi habuit, non quod teneat, sed quod non superet. parte 3. col. 37.a
Satanas nescit futura. par. 1. col. 1563.c
Sathana nihil licet ex propria potestate in domesticos Dei. parte 2. col. 417.b
Sathana forte tanti putandi sunt, quanti sunt qui opera eius faciunt. par. 2. col. 88.d
Satisfactio penitentia quid est. parte 2. col. 227.c
Satisfactio quæ fit omni poscenti, dupliciter potest fieri. parte 6. columna 1328.f
Satrapæ dicuntur quasi parua regna, quibus satrapæ præerant, quod nomen in illis partibus cuiusdam honoris est vel fuit. par. 2. col. 165.b. Interl.
Satrapæ Philistini suaserunt dimittendum esse Dauidem tanquam hostem. par. 2. col. 503.a
Saturnus genus est mensuræ iuxta morem Palestine, & c. par. 5. col. 887.b. Item parte 2. col. 480.e
Saturnus primum idolum Babyloniorum, inde ad alias gentes translatus, in tanta veneratione habitum est, ut etiam filios suos ei immolarent. par. 4. col. 391.a. Interl.
Saul utrum iurando peccauerit? Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. par. 2. col. 406.f
Saul quomodo, quam grauitur, quotupliciter peccauit. parte 2. columna 399.c
Saul deceptum arbitrantur esse ambiguitate quadam dictionis Hebraicæ, quando de Amalech interfecit omne masculinum. parte 4. col. 245.a
Saul esse damnatum dicunt concorditer doctores nostri. Hebræi vero dicunt ipsum esse saluatum. parte secunda, columna 511.c
Et extensius de hoc disputatur, &c. columna 312.f. & columna 1061.a

Saul

Saul quomodo ignoravit David. par. 2. col. 43. d.
Saul suspectum habuit Davidem post mortem Goliath. parte 2. columna 438. d.
Saul cur vocatur filius unius anni cum regnare cepisset. par. 2. columna 389. a.
Saul sacrificiis eligere voluit spiritum prophetia ut ipse sibi esset propheta & sine Samuele voluntatem Dei intelligeret. par. 2. columna 391. b.
Saul dignitatis honore priuatus est qui non expectasset Samuel principem Sacerdotum. par. 2. col. 391. b.
Saul non habuit perpetuum donum prophetia. parte secunda, columna 378. d.
Saul rex non ad permanendum electus est a domino, sed secundum cor populi durum & malum datus ad eorum correptionem non utilitatem. par. 1. col. 385. b.
Saul delectus in regem regum animum induit. parte secunda, columna 377. a.
Saul quare vocatur bonus. par. 2. col. 370. e. & col. 371. a. b.
Saul quomodo obtulerit stateram argenti Samueli. parte 2. columna 371. b.
Saul quare petiit preputia Philistinorum non autem capita. par. 2. col. 441. a.
Saul dissimulatio callidus. par. 2. col. 442. d.
Saul Davidem generum suum querit lancea occidere. par. 2. columna 443. a.
Saul stulte & insipienter subiecit anathemati cum qui cibi & potus ante vesperam esset particeps. par. 2. col. 440. e.
Saul ex ipsa diuinitatis effusione cognouit peccatum admissum effusione sanguinis expiandum. par. 2. col. 401. b.
Saul prophetabat agitur malo spiritu. par. 2. col. 439. b.
Saul bonus praeter ceteris liuore postea euertitur. parte secunda, columna 410. f.
Saul summis labiis dicebat peccavi parce mihi, sed non obtinuit veniam illam quam David penitentia voce promeruit. par. 2. col. 410. f.
Saulis scelera & iniquitates Deus prauidit, insidias quoque in eos qui de eo erant benemeriti. par. 2. col. 407. b.
Saulis anathema Deus ratum habuit quod Saul temere & insipienter anathematizauit. par. 2. col. 399. b.
Saulis cum morte sibi imminere auderet deliberatio. parte 2. columna 512. d.
Saulis tertium iuramentum, cum multa temporis angustia. par. 2. columna 404. d.
Saulis primus ad bella progressus. parte 2. col. 381. b. c.
Saulis unus de septuaginta discipulis in Gallia predicauit, & ciuitatem Senonen. ad Christum conuertit, & ibi ecclesias construxit. parte 5. col. 394. f.
Item parte 6. col. 138. f.
Item parte 4. col. 113. c. & col. 1902. f. & col. 1916. f.
Item parte 3. col. 561. b. c.
Item parte 2. col. 1241. c.
Saxones unde & a quibus traxere originem. parte secunda, columna 1632. f.
Saxones debellauit Carolus magnus, & multi fuerunt occisi, & alij baptismum susceperunt. parte 6. col. 1624. f.
Saxonia in montibus qui sunt versus Aquilonem, omnia metalla fere fodiuntur praeter stannum, & hoc est etiam mirabile, &c. par. 3. col. 346. f.
Saxum sursum labere impellitur, facile ad ima relabatur. parte 3. columna 95. b.
Scabellum dicebatur arca testamenti que erat propitiatorium, quod erat quasi sedile Dei. par. 3. col. 1198. f.
Scabies unius pecudis (iuxta vulgare prouerbum) totum commaculat gregem. par. 6. col. 6. col. 511. a.
In scabie feruor viscerum ad cutem trahitur. parte prima, columna 1095. a. b.
Scabiosum animal a caulis ouium est repellendum. parte sexta, columna 511. a.
Scalrones pro quo accipitur secundum Hebraeos & secundum Latinos. parte 2. col. 145. c.

Scandalizant populares hodie multi de omnibus statibus, siue principum, prelatorum, doctorum, praedicatorum, siue religiosorum. Peccant namque publice & inuerecunde. p. 4. col. 1648. f.
Scandalizare quid est. par. 5. col. 300. f.
Scandalizatem se, quantumcunque sibi utile in temporalibus, a societate sua expellere, est manum abscondere, oculum eruerere. par. 5. col. 307. 4. c.
Scandalizantes pusillos in anima, quomodo paenis talionis subiciantur. parte 1. col. 695. a. b.
Scandalon vel scandalum quid significat. parte 5. col. 574. b. c.
Item par. 2. col. 440. f. & parte 1. col. 574. f.
Scandalum quid sit & quotuplex. par. 5. col. 288. c. 306. c.
Item parte 4. col. 2190. e. f.
Scandalum est duplex scilicet acceptum & datum. p. 6. col. 204. f.
Scandalum proximi in bono opere nostro, aliquando cauendum, aliquando pro nihilo habendum. par. 5. col. 579. b.
Scandalum proximi in quantum potes sine peccato, vitare debes. Quod si de veritate, pro scandalo veritas relinqui non debet. par. 5. col. 300. c. & col. 579. b. & 925. b.
Scandalum si de veritate oritur, rectius oriri permittitur, quam quod veritas relinquatur. par. 5. col. 264. f.
Scandalum vel offensionem sacerdotum, scribarum & phariseorum, utrum Christus in predicationibus suis debuit vitare. Arguitur pro & contra, cum responsione. parte 5. col. 603. c.
Scandalum pusillorum ut caueatur, quae dimittenda sunt, an bona spiritualia an etiam temporalia? Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte sexta, col. 174. f.
Scandalum ex malicia ortum, quale fuit phariseorum, est contemnendum. Scandalum ex ignorantia emergens est vitandum. par. 5. col. 295. c.
Scandalum de casu hominis literati grauius quam simplicis. par. 3. columna 1993. c.
Scandalum qui faciunt ecclesiae male viuendo, dant Christo amarum potum. par. 3. col. 935. c.
Scandalum quaecunque an in Christo potuit locum habere. par. 5. col. 283. c. & col. 295. c.
Sceleratis etiam adiungunt multa naturae dona. p. 2. col. 597. b.
Sceleratos Deus per se inuicem punit. par. 2. col. 807. a.
Scandala quo ordine declinare, & ut perpetuum euitare possimus. parte 5. col. 925. a. b.
Scelus orauit ad dominum, Antiochus scilicet, sed eius misericordiam non est consecutus quantum ad remissionem peccatorum culpa. par. 4. col. 2542. f.
Scelus solum sequi penitendo. par. 3. col. 979. a.
Scelus & iniquitas quomodo differunt. par. 4. col. 423. c.
Sceleribus obstricti nullam veniam consequuntur nisi velint resipiscere. par. 4. col. 176. f.
Scenophegia quid sit. par. 5. col. 1138. d. & unde dicitur ibidem. Item parte 2. col. 1291. a. b.
Scenophegiam quomodo nos obseruare, & in tabernaculis manere debemus. par. 2. col. 1380. d. e. & sequenti.
Schismata non erunt nisi quaedam veritatis simulatio precedat. parte 1. col. 1459. b. c.
Schismatici simulant quod zelo iustitiae moueantur, incautos ad suum schisma trahere nituntur, per quod incauti aliquando decipiuntur. parte 4. col. 2558. f.
Schismatici & haeretici fraudis & malicia venenum corde gestantes, contra veritatem consiliantur. par. 2. col. 1526. d.
Schismaticorum consiliabulum per quid significatur, & unde dicitur. parte 4. col. 2556. f.
Schola, scholastici & discipuli, quid unumquodque istorum significet. parte 6. col. 1321. a.
Schola phariseorum quando & per quos incipit, & continuata fuit usque ad captiuitatem. parte 4. col. 111. a.
Scholares audientes a doctoribus in scholis significantur per riuos. par. 1. col. 1512. f.
Scholares theologici qui ad hoc student, ut de propinquo valeant predicare verbum Dei, offerunt domino farinam, quae est materia panis, id est, verbi, propinqua. par. 1. col. 917. a. b.

Sciens

Sciens qui vigilat, sed nihil operando torpescit, pigro comparatur. parte 3. col. 1687. a.
Scientes scripturas & non obseruantes eas, grauius delinquant, & grauiorem panam incurrunt. par. 5. col. 1180. f.
Scientia quid est. parte 3. col. 1493. a.
Scientia dicitur occupatio mala, per accidens tamen, & quare. parte 3. col. 1756. c.
Scientia diuina dicitur liber, & ponitur in Deo duplex scientia, vel potius una duplici modo. par. 6. col. 1493. b.
Scientia scripturarum non notum Deo facit, quem operum iniquitas indignum ostendit. par. 5. col. 887. b.
Scientia per se inutilis est: cum charitate utilis, per se inflat in superbiam. parte 6. col. 257. a.
Scientia sine vita parum aut nihil reputatur. par. 4. col. 1356. f.
Scientia est aditus elationis, unde Deus testari solet, ut infirmus humilietur. parte 3. col. 336. e. 337. a.
Scientia maior dum quosdam erigit, ab aliorum societate disungit, & quo plus sapient, eo plus a concordia virtute desipiunt. parte 5. col. 579. b.
Scientia non caret qui Deum timet. par. 5. col. 101. a.
Scientia maiori praeclatis euenit sepe, ut ad ultimum plus volentes sapere quam fragilitati humane concessum est, in insipientia foueam decidant. parte 3. col. 1714. d. e.
Scientia acquisita quaecunque modica est & imperfecta. parte 3. col. 1984. f.
Scientia vitae celestis anime humane necessaria est, quia sine ea beata esse non potest. par. 3. col. 1685. a.
Scientia una eminentior est sine honorabilior altera duplici de causa. parte 1. in praefat. Lyra.
Scientia speculatiua dicitur alia dignior ex duobus. p. 1. ibidem.
Scientia, an, quomodo, quae & qualis destruetur. parte 1. ibidem.
Scientia veteris Testamenti dicitur aqua putei, quam lapis claudat, quia littera legis spirituale sensum in eo celabat, sed veniente Christo lapis remotus est, &c. par. 1. col. 337. a.
Scientia veteris legis per farinam hordeaceam significatur, quae bene hordeo comparatur. parte 1. col. 1193. a.
Scientia triplex. Prima, parua eruditio scholarum vel liberalium litterarum. Altera, dum diuinae legis eruditione erudimur. Tertia quando multo sublimiora, quae non in enigmate, sed facie ad faciem videbimus, &c. & per quid significantur. parte 2. col. 37. b. c.
Scientia secularis (per Moab de incestu & ebrietate conceptum signata) autorem sui sensum habet, & quia adulter est & aduersarius populi Dei, de incestu & spelunca & nocte generatur. par. 1. col. 1323. a. b.
Scientia Christi: vide in Christus.
Scientia Dei eruditi sunt, plus Moyses quam Abraham, & propheta quam Moyses, & apostoli plusquam propheta. parte 4. columna 1380. d.
Scientia quomodo & qualiter praesigatur ad susceptionem clauum ecclesiae, & usum earundem. parte 5. col. 286. f.
Scientie genus summum est, scire Deum tanta praestare, quae humanus sensus non valet attingere. par. 3. col. 1158. d. e.
Scientie prior gradus dum scit nescire se quod prius videbatur scire. parte 3. col. 971. b.
Scientia infusa & scientie acquisite an idem sit habitus, disputatur ad utranque partem. par. 1. col. 523. a. b.
Scientiarum aliquae sunt speculatiue, & significantur per aues, & aliquae practicae, & significantur per pisces. parte prima, columna 27. a. b.
Scintilla parua res est, & penè dum cernitur non videtur, sed si fomitem comprehenderit, mania, urbes latissimas consumit. parte 6. col. 511. a.
Scintilla duo facit. par. 3. col. 1895. a. b.
Scio quod nescio, dixit Socrates. par. 4. col. 1419. a.
Parum scientiae, scire quod nescias.
Sci infirmitatem nostram melius est quam naturas rerum. par. 6. col. 260. d. e.
Scorpio genus est flagelli, & quare sic dicitur. par. 4. col. 2145. c.
Item parte 2. col. 789. a. b.

Scopali superprotenso super aquam, quomodo filijs Israel inclinati sunt, & de hoc expositio Hebraeorum illudenda. parte prima, columna 1318. f.
Scriba est qui de moribus vel actibus praecepta datur. p. 6. col. 201. a.
Item par. 2. col. 1026. e. f.
Scribe & pharisei per legem & prophetas missi sunt, ut per scripturam inuestigationem Christi specularerentur aduentum, sicut exploratores missi sunt per Moysen ad explorandam vberem terram. parte 1. col. 1405. & col. 1256. e. f.
Scribe & Pharisei turpis lucri gratia ut decimas acciperent & primitias filium Dei negauerunt. par. 4. col. 55. a.
Scribis & Phariseis ab Isaia vnde dicitur. p. 4. col. 74. d.
Scribere vel predicare merita istorum priorum ad aliorum informationem, est sepulchra patrum edificare. parte quarta, columna 2350. f.
Non omnia scribuntur. parte 1. col. 368. f.
Scripti Moyses de Christo dupliciter. Vno modo expresse & manifeste. Alio modo figuratim & occulte. par. 5. col. 1110. e.
Scripterunt apostoli & prophetae, sed apostoli plenius scripserunt, qui completum ostenderunt quod illi nuntiabant futurum. p. 1. columna 919. c.
Scripta per verbum domini, quod nihil habeant utilitatis aut salutis, sed solum narrent historiam, quis hoc audet dicere. p. 1. columna 1419. a. b.
Scripta fuit lex in lapide pro duricia illius populi, nunc iam inclinatus in hominem, ipse lator legis scribit in terram quae fructum reddit. parte 5. col. 1153. a.
Scriptura ad nucem comparatur secundum triplicem eius expositionem, & in omnibus scripturis illius triplicis sacramenti ratio percurrit. parte 1. col. 1285. a. b.
Scriptura sacra non est occultanda, sed magis explananda & predicanda, locis tamen & temporibus debitis. par. 6. col. 1682. f.
Scriptura sacra inducit ad considerandum propria peccata, superna gaudia, & gehenna poenalia, & quare. parte quarta, columna 1096. f.
Scriptura sancta in tanta multitudine diuinorum librorum, quae qualis & quomodo legenda sit. p. 1. in praefat. in Genesim.
Scriptura tota diuiditur in duas partes. In veteris & noui testamenti. Prima est de Deo tanquam de creatore & gubernatore. Secunda de Deo tanquam de redemptore & glorificatore. parte 1. in praefat. in Genesim. Vide etiam Libri. ibidem.
Scriptura sacra significatur per agrum, quae est ager plenus optimis sententiis & sensibus, tanquam bonis fructibus. parte 2. columna 289. c.
Scriptura sacra dicitur mulier fortis. Sponsus eius, doctor, & proles eius, populus catholicus. par. 3. col. 1740. f.
Scriptura sacra sub sensu literalis, sensus habens mysticos, est ager. parte 5. col. 246. f.
Scriptura parum loquitur de confirmatione in bonum de angelis, &c. parte 3. col. 2091. c.
Scriptura sacra multa tradit parabolice, scilicet, sub similitudine rerum corporalium, & hoc propter duo. par. 1. in praefat. in Genesim.
Scriptura ex multis nominibus contexta, non cum fastidio legenda est, & vili putanda, & breuis ratio. par. 2. col. 120. d. e.
Scriptura quadruplicem utilitatem nobis confert. p. 6. col. 179. c.
Scriptura diuina edificat lecta, sed multo plus prodest, si de literis mutatur in vocem. par. 6. col. 104. d.
Scriptura sacra dicitur liber scriptus intus & foris. par. sexta, columna 1503. c.
Scriptura sacra quadruplicem sensum habet. parte 6. col. 504. f.
Item parte 1. col. 738. e. f. & col. 902. d. e.
Scriptura sacra quatuor habet excellentias, quibus omnem scripturam aliam excellit. par. 1. in praefat.
Scriptura sacra autentica est praeter cetera, & hoc propter septem. par. 6. col. 1503. c.
Scriptura historiata est quae aliquas rerum historias imitatur. parte 2. col. 745. a. b. & col. 1149. a. b.
Scriptura dicitur cibus & potus, sed differenter. parte quinta, columna 888. d. e.
Item parte 4. col. 44. b. & col. 455. a. Et eam comedite audiendo, loquendo,

Glos. ord. & Nicolai de Lyra

loquendo, legendo, meditando, operando, corde retinendo.

Item parte 3. col. 187. a. b

Scriptura sacra est panis, est pulmentum, est vinum letificans cor hominis, est etiam oleum, est etiam cibus lactis. parte 4. columna 217. a. b

Item oppositas conditiones habent mali in doctrina sua. Ibidem. 218. d

Scriptura sacra non semper sequitur ordinem temporis, sed frequenter prius facta ultimò narratur. par. 4. col. 216. f

Scriptura sensu celestis sapientia refulget, & qui eam condiderunt, praelari fuerunt vita & sermone. p. 1. col. 73. e. Interl.

Scriptura in diuina si aliquid esset positum dubium, hoc esset à spiritu humano, & non à spiritu diuino. parte 2. col. 156. f

Scriptura sancta, sanctis & ignorantiam suam fatentibus lumen est, iniquis verò & scientiam iactantibus, nubes, quia excaecat eos. par. 1. col. 89. c

Scriptura sacra dicitur nidus, in quo contemplatiui qui dicuntur aues celi requiescunt, mater habens pullos, sensus dicitur literalis, pulli verò sensus mystici, qui sub litera nutriuntur & crescunt. par. 1. col. 158. f

Scriptura vocat prophetas ipsos Hebræorum & Syrorum idioma filios prophetarum. par. 2. col. 86. e

Scriptura diuina metiri solet doctrinam viribus erudiendorum. par. 1. col. 5. b

Scriptura de futuris tanquam de præteritis loquitur. parte 4. columna 375. a

Scriptura sacra multa in suis tractatibus immunda recipit, quorum tactu non contaminatur. par. 1. col. 106. e

Scriptura sacra intellectum ut haberent, multi magis profecisse leguntur per orationem quam per studij exercitationem. par. 6. col. 150. f

Scriptura sacre verba, lapides quadri sunt, qui ubique firmiter stant, nusquam reprehenduntur. par. 4. col. 140. b

Scriptura prophetarum facta sunt clausa & obscura. parte 6. columna 150. f

Scriptura sacra & rationi magis consonum, tenendum est de his quæ transcendunt humanam inuestigationem. par. 5. col. 113. a

Scriptura sacra multa dicunt iuxta opinionem illius temporis quo gesta referuntur, non iuxta veritatem rei. p. 4. col. 77. b. c

Scriptura diuina passus dubius vel obscurus, per alium qui certus est & determinatus, debet declarari. par. 3. col. 229. b. c

Scriptura sacra mos est, ut à singulari numero ad pluralem subito transeat, & conuerso. par. 3. col. 328. f

Scriptura sancta vel sermonum vel nominum appellationem validiorem ducendam credimus, quam potius præcantationis & carminis pronuntiationem. parte 2. col. 101. a. b

Scriptura canonica quanto præponderent scripturis & doctrinis sanctorum in asserendis testimoniis. parte 1. in præfatione Lyrani.

Scriptura sancta quatuor regulæ sunt. scilicet historia, allegoria, tropologia, & anagoge. His quatuor quasi quibusdam rotis tota diuina scriptura voluitur, & declaratur cum exemplo. par. 1. in præf. Lyr.

Scriptura flucta nobis aperta sunt per humilitatem, quæ est via passionis Christi. par. 1. col. 286. c

Scriptura profunditas non patet, nisi Christus incarnatus, & crucifixus ac mortuus fuisset. par. 1. ibidem.

Scriptura alta qui intelligit sublimis sensus non capientibus per silentium tegat, ne per scandalum mentis cum qui credere potuisset, interimat. par. 1. col. 697. a. b

Et de hoc figura. Ibidem.

Scriptura sacra dicta cum pensamus, arcum intendimus: cum verba doctrine damus, sagittas emittimus. parte secunda, columna 923. a. b

Scriptura profunditas dicitur puteus, cuius nomen est videntis & viuens, per quem intelligitur semper viuens, & omnia videns. par. 1. col. 286. c

Scriptura sacra eminentia est ista, quod in historia fundata, spiritalis sensus caput inter nabilia condit, dum scientie magnitudinem, ab oculis hominum abscondit. par. 2. col. 1229. c

Scriptura gentiliū philosophorum per uxores alienigenas significantur, quæ non ut domine, sed tantummodo ut ancille manent apud theologos. parte 2. col. 133. f

Scriptura quedam loca sunt, quæ historialiter fidem imbuunt, quedam moraliter sanctam conuersationem instruunt, quedam non secundum historiam, sed secundum allegoriam veneranda mysteria ostendunt. par. 1. col. 160. a

Scriptura sacre studium recte ordinatum incipit ab articulis fidei, qui fundantur in sensu literali. parte prima. in præfatione Lyr.

Scripturam tarditate mentis non intelligentibus remanet spes salutis. Qui autem intelligere nolunt & inuertunt quod intelligunt, nulla spes est. par. 5. col. 519. a

Scripturam sacram studentes, non solum debent docere verbo, sed etiam scripto, secundum gratiam à domino sibi datam. par. 4. columna 203. c

Scripturam quicunque aliter intelligit quam sensus spiritus sancti efflagitat, à quo scripta est, hæreticus appellari potest, quomodo & qualiter hoc est intelligendum. p. 1. in præf. Lyr.

In scriptura sacra nihil continetur quod non sit inductum ad bonum. parte 6. col. 168. c

Scripturarum triplex intelligentia, & quæ ille sint parte quarta, columna 186. e

Scripturarum obscura ne accuses, quæ fecit Deus ut exerceat, neque dicas, sic melius diceretur, &c. par. 3. col. 157. a. b

Item par. 1. in præf. Lyr.

Scripturas quicunque non intelligit ut veritas habet, vnam acerbam comedit. par. 4. col. 806. d

Scrutari Scripturas, in quibus putatis vos vitam æternam habere, ha. quo modo intelligendum sit: An ut Iudei extraherent de sacris literis sensum spiritualem, an literalem. Et declaratur quod referendum est ad sensum literalem. par. 1. in præf. in Genes.

Scutum duplex, perfidie. scilicet & scutum electorum, & c. parte quarta, columna 1002. e. f

Scynphes hoc animal pennis suspenditur per acra volitans, sed ita subtile & minutum, ut oculi visum (nisi acute cernentis) effugiat. parte 1. col. 553. c

Serpus quid significat, & de eius proprietatibus. par. 3. col. 116. d

Seythe pene vniuersam tenuerunt Asiam, ut legitur in gentium historia. parte 2. col. 155. a. b

Seytha populi sunt, quos limes Persicus ab Armenijs diuidit. parte 1. in præfatione in Genesim.

Seba locuti sunt cum habitatoribus Abel rogantes num & ipsi conspirare vellent contra regem. par. 2. col. 638. d

Seba vir Belial figuram gerebat hæreticorum. par. 2. col. 635. a

Secretum duplex fuit in Christo, scilicet persone & temporis. par. 4. columna 213. c

Secretum necessitatis natura excusat. par. 1. col. 980. e. f

Secretum iudicium Vespalthie institutum est publica potestate, non ad inquirendum sed solum in notorijs procedendum sine strepitu inquisitionis. par. 1. col. 721. b

Secreta diuina non sunt omnibus reuelanda, similiter nec vulgaribus, & c. parte 4. col. 1768. f

Secreta diuinitatis tunc agnoscimus, cum ab huius mundi tumultuosa concupiscentia intra mentis nostre cubilia segregamur. parte 3. columna 311. b

Secreta libri Genesios in principio eiusdem libri, & secreti libri Canticorum, & secreti Ezechielis, quomodo differenter Dei secreta annuntiant. parte 4. col. 1899. a. b

Secreta mysteria vulgare indigni vicium est, quod fit vel adulatione, vel auaricia, vel iactantia, vel loquacitate. parte 3. columna 1349. b

Secreta diuina hominibus de seculari sapientia præsumptibus absconduntur, & illiteratis atque simplicibus reuelantur. p. 1. columna 1335. b. c

Secreta cordis, motu corporis & gestibus indicantur. par. quarta, columna 1139. b

Secula quid dicitur. par. 6. col. 1355. a

Secula tres erant apud Iudeos, & nominantur, & quid senserit. p. 6. col. 592. f. & col. 1147. c

Secula

Index.

Secula omnes nomen trahunt de suo autore. parte 6. col. 1115. a

Seculum apud Hebræos sicut & apud nos Latinos, ponitur pro quo libet spatio temporis determinantis alicuius vite durationem. parte 1. col. 603. a

Seculum vnum, vocant antiqui Hebræorum totum tempus durationis Moisaica legis, & aliud seculum, scilicet futurum tempus Messie, & secundum eos illud secundum seculum ibi incipit. parte 3. col. 748. e

Item parte 6. col. 1715. b

Seculum aliud dicitur sinus Abrahe, ut in Lazaro, vel paradysus ut in latrone, vel si qua nouit Deus esse alia loca vel mansiones, per quæ transit anima Deo credens. parte 1. col. 1411. c

In seculum, quoties dicitur, longitudo quidem temporis, sed esse finis indicatur, etsi in aliud seculum dicatur, aliquid longius indicatur, sed tamen finis ponitur. Et quoties secula seculorum nominantur, fortasse licet ignotus nobis, tamen à Deo status aliquis terminus indicatur, &c. parte 1. col. 626. d. e

In seculum seculi & ultra, quid per hoc insinuetur. Vide regulam Hebræorum. parte 3. col. 144. f

Seculum, est hoc præsens quod voluitur, seculum seculi æternum, cuius illud imago est. parte 3. col. 495. b

Seculum communiter accipitur in sacra scriptura pro reuolutione quinquaginta annorum. parte 3. col. 983. a

Item parte 1. col. 625. c

Seculum plerumque in scripturis pro æterno, & æternum pro seculo ponitur, & unde hoc contingat. parte 3. col. 1137. a

Seculi generationem scriptura significat esse factam tribus modis. Aut enim sola voluntate aliquid dicitur factum, aut voluntate simul & voce præcepta, &c. in præf. in Genes.

Seculo præfati tanquam tabernaculo utimur. parte 4. col. 340. d

Secularis vita circumcitus & labor per molam afinariam significatur. parte 5. col. 580. & 300. f. & 1115. b

Seculares omnes ita vitii sunt enervati, ut nihil virile habeant, & inimici, scilicet demones vel vitia, per apertos corporeos sensus introgressi sunt, & c. parte 4. col. 2038. e. Et subiungitur huius medicamen.

Seculares quidam inter malos statum rectitudinis tenent, cum verò ad altitudinem vite ascendunt, negligentiores facti grauer peccant, sicut Loth in Sodomis iniustus, in monte peccauit. parte 1. col. 248. a

Secularia negotia aliquando ex compassione tolleranda sunt, nunquam vero ex amore requirenda. parte 4. cap. 1006. e

Secularium mentes designantur per aerem. parte 3. col. 345. a

Securis quantumcumque acuta scindere non potest, nisi moueatur manu carpentatoris. parte 1. col. 1516. f

Securitas negligentiam, negligentia contemptum parit. parte 4. col. 243. a. c

Securus ne sis aliquando de futuro, quia etsi hodie seruis domino, qualis esse in futurum possis, quomodo vitam finire prorsus videre non uales. parte 3. 1719. a

Sed, coniunctio repetita, non paruum pondus dat sententia. parte 6. col. 243. a

Sedechias malum passus est, quod per septem exprimitur. Primūque obsessus fuit, &c. parte 2. col. 999. c

Sedechias reddidisset se Chaldeis, nisi timuisset illud à Iudeis qui transfugerant ad Chaldeos. parte 4. col. 1134. f

Sedechias prius interfectus filiis, cecatus est, & quasi fera cauea elausus, in Babyloniam translatus. parte 4. col. 206. e

Sedechias (ut Hebræus ait) ductus in Babylonem quadam die in celebri conuiuio, obtulerunt sibi potionem qua in fluxum ventris solueretur, & introductus ante horam epulantium subito fluxu ventris solutus est. parte 4. col. 208. f

Sedechia captiuitatem, in typum præcedere saluatoris non est congruum, & quare. parte 4. col. 1161. a

Sedere dominus sicut rex in corde, & quomodo. parte 3. col. 280. e

Sedere quiescentis est, surgere certantis. parte 3. col. 311. a

Sedere ad dexteram patris: Istud potest referri ad Christum ratione deitatis, vel ratione humanitatis. parte 5. col. 662. f

Item parte 6. col. 796. f

Sedere dicitur Deus in celo, terramq, calcare, quomodo & qualiter. parte 5. col. 114. d

Sedere super solium, proprium est habentis auctoritatem discernendi, iudicandi, ac etiam corrigendi. parte 2. col. 1275. a. b

Sedere dicitur & non stare, si quis reumatibus libidinis inundatur, & luxuria æstibus circumlinitur. parte 1. col. 1342. f

Sedens orabant Dauid & Helias. parte 2. col. 557. a

Sedes dicuntur ubi commorationem habent homines. Habitatio quippe hoc nomen accepit. parte 1. col. 981. a. b

Seditioforum gloria & euentus. parte 2. col. 626. d

Seducere quoscunque possunt maligni spiritus, & peruersi homines contendunt, quibus necesse est ut milites Christi currant ex aduerso, ne forte consentiant, &c. parte 4. col. 2338. e

Segetem proximi licitum erat intrare & comedere, & non tamen metere falce. parte 5. col. 217. e

Seir: Vide in Edom,

Seir mons ab Esau nomen traxit. parte 4. col. 211. b

Selach: hæc dictio in Hebræo, in tota sacra scriptura non inuenitur nisi in psalterio, & in cantico Abacuc, & mysterij innuit. parte 4. col. 2073. b

Sellum an & quomodo dicatur tertius & quartus filius Iosæ, diuersis respectibus. parte 2. col. 1020. f

Sem quomodo biennio post diluuium centum esse annorum dicatur, cum quingentesimo anno Noe natus asseratur, & sexcentesimo anno eiusdem Noe diluuium venisse legatur. parte prima, columna 182. f

Sem secundum omnes Hebræos nominatus est Melchisedech, propter bonitatem sui regiminis. parte 1. col. 184. f. Et secundum computationem annorum ostendit eum usque ad Isaac vixisse. parte 1. col. 204. f

Sem principalis fuit in reuerentia patris, & ipsum Iaphet ad hoc induxit. parte 1. col. 172. f

Sem quando à patre suo Noe benedictionem accepit, pater ipsi domino benedixit, & quare. parte 1. ibidem

Sem cum non fuit primogenitus Noe, & quare præponitur alijs filijs Noe, &c. parte 1. col. 136. e. f. & col. 179. c. & col. 204. f

Sem maior natus, ipse est Iudaicus populus, ex quo patriarcha, propheta & apostoli. parte 1. col. 172. f

Semen quod reliquit nobis dominus est Apostolorum Chorus. parte 4. columna 18. e

Semen Iacob pauculum futurum præsignificat Isaias, &c. parte 4. columna 518. e

Semen in animalibus masculinis desluit à renibus ad membra genitalia. parte 3. col. 385. c

Semen viri (ut aiunt phisici) candidum, & mulieris est sanguinolentum, quorum commixtione certis spacijs corpus formatur, &c. parte 3. col. 1911. b

Semen humanum habet in se corpulentiam, substantiam, & inuisibilem rationem, & utrumque cucurrit ex Abraham, vel etiam ex ipso Adam usque ad corpus Mariæ, aliter in filium eiusdem. parte 6. col. 864. d. e

Semen Christi sunt omnes qui ei fideli mente crediderint, quia in ipsis futurum regnum seminatum est. parte 4. col. 2363. a

Semen (quod est verbum Dei) quando in terram iactamus siue seminamus, quando fit herba, quando spicam profert, & quando plenum frumentum in spica facit, & tandem tempus mittenda falcis quando est. parte 5. col. 525. e

Seminis suscitatio per fratrem defuncti, quare statuta fuit. parte 1. columna 1613. e

In semine quedam materialis infirmitas, quæ formata corpus hominis redditura est. parte 1. col. 1596. e

Semina in Decembri latitant in terra, nec futura fecunditas coicctari potest. parte 4. col. 2392. f

Sementis frugum & arborum, semen hominum & animalium seminum vel sementum cuiusque rei exordium. parte 1. columna 4. d. e

Seminare (sed non colligendum erat à seminantibus) septimo anno Hebræis præceptum erat, & quare. Aliter Iosephus & Hebræi dicunt. parte 2. col. 921. b. c. & col. 1337. b. c

G

Seminali virtute descendens ab Adam significatur per claudum, quia nascitur cum fomite peccati, qui facit cum a rectitudine rationis declinare. parte 6. col. 1140. f.
Seminis quare in lege indicta fuit purgatio, an quia peccatum, vel quia de causa. parte 3. col. 1830. e.
Seminarius vel seminator verborum dictus est Paulus, &c. parte 6. col. 1164. e. f.
Seminarius cotus viri in lumbis esse, feminis in umbilico perhibetur. parte 3. col. 385. b.
Semita angustior est quam via. parte 3. col. 163. b.
Item parte 1. col. 450. d. e.
Semita redemptoris sicut est humilitas, ita semita seculorum superbia. parte 3. col. 597. c.
Semper aliquid boni facito, ut te diabolus inueniat occupatum. parte 2. col. 572. f.
Sempiternum dicitur, non quod sine careat, sed quia finis ei a legislatore non constituebatur. parte 1. col. 953. b.
Senarius numerus est perfectus. parte 4. col. 2533. a.
Item parte 2. col. 1170. f. & 1369. a.
Item parte 1. col. 709. a. b.
Senarius bonum opus ministeriorum Dei significat. par. 2. col. 211. a.
Senario vite operatio & discursus signatur. parte 3. col. 17. e.
Item parte 2. col. 1121. c.
Item parte 1. col. 685. a. b.
Senectus unde in animali causatur. parte 1. col. 67. c.
Senex si haberet oculum iuuenis, videret sicut iuuenis, cui etiam est recuerentia exhibenda, nec propter paupertatem est dimittenda. parte 3. col. 1495. c.
Item parte 4. col. 2423. a.
Seni exhibe reuerentiam debitam, & non dimittas propter eius pauperiem. parte 3. col. 1995. c.
Senes non eos scriptura vocat, qui sola gravitate temporum, sed morum gravitate maturi sunt. parte 1. col. 1234. e. f.
Senes circumveniunt multa incommoda. parte 3. col. 1810. f.
Senes non valent bene dormire. parte 3. col. 1811. c.
Senes excitantur primo gallorum cantu, quia non possunt retinere urinam sicut in iuventute. parte 3. col. 1811. c.
Senes quantumcumque possunt contrahere, licet non possint generare. parte 2. col. 672. e.
Senes aptiores sunt ad tales nuptias talemque sobolem, ubi non est odor peccati, sed iustitie, suavitatis, misericordia, &c. parte 1. col. 292. b. c.
Super senes intellexi, quomodo & an intelligendum, quod semper posteriores sancti modernorum temporum sint magis illuminati de his que pertinent ad fidem. parte 1. col. 363. a. b. & 367. a. b. c. & 370. d. e. f. & 771. c. & 734. e. f.
Senes vel presbyteri per Daniele muniti quomodo & per quem condemnati, cum Iudei in Babylone, erant serui, non habebant aliquam iustitiam, nec per consequens potestatem condemnandi ad mortem. parte 4. Vide Daniel.
Senes in dulcedine sapientie debent delectari, propter quod etiam philosophi circa finem vite sue dimisissent occupationibus aliis, vacabant contemplationi prime cause. parte tertia. col. 2008. f.
Senibus honorem tribuendum si Deum timemus, siquidem Deus ipse senectute omnia excollit. parte 1. col. 1075. b.
In senibus omnes penes virtutes corporis mutantur, & crescente sola sapientia decrescunt. parte 2. col. 671. c.
Senibus remedium est peccare desinere, sed stimulant eos peccata, exagitat conscientia, & consuetudo peccati instabiles facit. parte 4. col. 992. d.
Senior aut multa peritiae ac probate qui in eruditione consuevit, si loquitur, longe in eo maior habetur doctorum expectatio, quam in alio. parte 1. col. 1411. b. c.
Seniores confirmabant matrimonium cum benedictione. parte 2. col. 303. c.
Seniores qui vixerunt post Iosue, qui fuerint. parte 2. col. 150. e.
Seniores, qui, quales, & quomodo corrigendi sunt. parte quinta. col. 603. c.
Seniorum verba, homines moderati & religiosi cum reuerentia debent audire. parte 3. col. 301. a. & 302. d.

Sennacherib ideo seruatus est ut sciret potentiam Dei, & blasphemantia ora comprimeret. parte 2. col. 460. f.
Sennacherib sex nominibus dictus secundum Ieronimum. parte 4. col. 203. c. Et quomodo mortuus. parte 3. col. 1075. c.
Item angelus rasit caput & barbam ipsius Sennacherib quod erat valde ignominiosum in terra illa. parte 2. col. 1251. c.
Sennar campus Chaldaeorum ubi edificata est Babylon. parte 4. columna 2210. f.
Senonis quondam metropolis Francia. Vide in Saunianus.
Sensibile cognoscitur tripliciter. parte 6. col. 315. c.
Sensualitas mulier dicitur. Et tunc menstruata est, quando vi-cij est corrupta. Ad quam vir accedit, quando ratio in malo sibi assentit, & inde sequitur partus menstruosus, &c. parte 1. columna 8. d.
Sensualitas significatur per uxorem Iob. parte 3. col. 40. f.
Item per socrum Petri. parte 5. col. 161. c.
Sensitiva partis non est aliquid ad finem referre, sed solius rationis. parte 3. col. 45. c.
Sensualitatis motus non est peccatum, sed materia exercenda virtutis, si ei resistatur per rationem. parte 5. col. 111. c.
Sensum & voluntatem si vides scortantem cum diabolicis cogitationibus, ne parcas, ne dissimules, statim percutite, peccatum perime, secreta nature discutienti, ipsum fomitem refeca, ne ultra concipiat & generet, &c. Et de hoc figura. parte 1. col. 1373. c.
Sensus extiores sunt quasi quadam corporis fenestra, per quas tentationes quasi latrones ad interiora ingrediuntur, bona gratie rapientes. parte 2. col. 572. f.
Sensus quinque corporis qui fortiter ducit in via veritatis, & a peccatis compefit, & simplicitatis exempla proponit, offert arietes. parte 1. col. 1208. e. f.
Sensus quinque corporis pugnant contra dictamen rationis, significantur per quinque reges pugnant contra Iosue, &c. Et per quatuor expugnantur. Et sunt notanda. parte 2. col. 73. c. & colum. 74. d.
Item parte 1. col. 200. d.
Sensus quinque dicuntur porta civitatis mystice, scilicet, anime per Ierusalem significare. & non debent ha porta de nocte aperiri, sed ad calorem solis, id est, ad faciendum opera charitatis. Vide quomodo. par. 2. col. 1571. c. Et in die sabbati claudere iubemur. columna 1411. c.
Sensus quinque dicuntur quinque viri adultera, &c. parte quinta, column. 1090. e.
Sensus interni, per dentes significantur, quare & quomodo. parte 3. column. 160. e.
Sensus corporis quinque, dicuntur quinque dies. parte 2. column. 1574. d.
Item dicuntur in 7a. parte 5. col. 897. c.
Sensus quinque habemus, si per quemlibet peccauerimus, primum est ab illo peccato omnino abstinere, ne ultra in malo sensum illum exerceamus, sed Deo consecremus, &c. parte prima, column. 1077. c.
Sensus ad virtutes retorquere debemus, sicut in sacrificio Dei tur-tur caput ad penulas retorquetur. parte 1. column. 1075. c.
Sensus quinque hoc modo possunt restitui, si eis in secularibus abusi fuerimus & in his que non sunt secundum Deum gestimus, ipsos sanctis actibus restituamus. parte 1. col. 1078. f.
Sensus humane cogitationis, si stultum vel se peccatorem intelligit, cognitionem intima claritatis apprehendit. Si candorem iustitie vel sapientie sibi attribuit a superna cognitione se excludit. parte 1. col. 1094. e. f.
Sensus magis apparent in facie quam in alijs partibus, sicut apparet in visu, auditu, olfactu, gustu. Tactus autem per totum corpus diffusus est. parte 1. column. 66. f. & col. 796. e. f.
Item parte 5. col. 472. d. e.
Sensus exteriores hominis possunt intelligi per labia, eo quod enunciant al quo modo dispositiones animi, &c. parte prima, column. 179. c.
Sensus est in corde, voluptas secundum physicos est in iecore. parte 1. column. 967. a. b.
Per sensus interiores & exteriores convenit homo cum animalibus

bus brutis, differunt tamen in hoc quod in homine pars sensitiva deseruit virtuti inquantum est obediens rationi, qua non est in brutis. parte 1. col. 1630. f.
Sensus rationalis qui est in me, commendatus mihi est, ut utar ad intelligentiam diuinorum. parte 1. col. 949. e.
Sensus, non sexus in vitio est. parte 3. col. 41. b.
Sensus corporis ad nullam voluptatem verterentur, malam, scilicet si Adam in obedientia perscuerasset. parte 6. 1638. e.
Omnes qui quinque sensus corporis libidine tractauerunt, futuro incendio sunt cremandi, sicut quinque ciuitates igneis im-bribus sunt combuste. parte 3. col. 353. b.
Sensus literalis quis dicitur. parte 4. col. 789. c.
Item parte 3. col. 1536. e. Vide etiam particulam addendam ad diffinitionem. col. 53. b. c.
Sensus literalis in sacra scriptura aliquando est duplex. parte 1. columna 4.
Item parte 4. col. 1589. c.
Item parte 3. col. 658. f.
Sensus sacre scripture est duplex scilicet literalis seu historicus, & mysticus seu spiritualis. Qui subdividitur in triplicem, & horum sufficientia. parte 1. col. 738. f.
Sensus literalis quandoque ut iacet, erroneus est vel impossibilis, & tunc allegoria & moralitas accipienda est. parte tertia. col. 942. d.
Item parte 1. col. 739. c.
Sensus mysticus literalis contrarius, ut scilicet per pernitiosa significantur virtutes, non videtur bene conueniens. parte 2. col. 1586. f.
Sententia domini sanctorum precibus frangitur. parte quarta. col. 1168. d.
Sententia eterna ere figuratur, & arcui comparatur. parte 3. col. 218. d.
Sententia diuina licet aliquando mutatur, tamen eius consilium non mutatur. Et penes quid, & quomodo consilium Dei, & sen-tentia accipiantur. parte 3. col. 654. f.
Sententia in concione proponitur, per quam tumultuosa turbe seditio comprimitur. parte 3. col. 1749. b.
Sententia nullius hominis cuiuscunque sit autoritatis tenenda est, si contineat manifeste falsitatem vel errorem. parte 1. col. 350. c.
Sententia iudicis ut Hebrei dicunt, sic tenenda est: Si dixerit tibi quod dextera si sinistra, vel sinistra, dextera, talis sententia est tenenda. Quod tamen patet manifeste esse falsum. parte 1. col. 1557. c.
Sententia contra Cain oblata fuit grauior quam sententia contra Adam lata in tribus. parte 1. col. 126. e.
Sententie cum nominantur, nisi etiam male dicantur, male senti-ri non possunt. In bono enim sententias accipimus, qua sine adiectione reprobationis ponuntur. parte 3. col. 303. b.
Sententie instringibiles in diuinis scripturis sunt propugnacula. parte 3. col. 1547. c.
Sententiam libenter mutat dominus, videns mutata opera. parte 4. col. 214. d.
Sententiam latam in scriptura sepe Deus antiquat neque veritas mentitur, fert enim sententiam contra nos penitentes. parte 4. col. 1286. d.
Sententiam in hominibus mutat error. parte 1. col. 1344. f.
Sententiam veram certamque de ipsis rebus non habemus, qui non possumus hominum indagare conscientiam. par. 6. c. 212. f.
Sententia maioris partis opinionem paucorum excludit. parte 5. col. 1003. a. b.
Sententiam maledictionis cum iusti proferunt, non ad hanc ex voto ultionis, sed ex iustitia erumpunt. parte 6. col. 1070. e.
Sententiam in nos latam quo animo ferre debemus, si ob aliquod peccatum de congregatione fratrum, & de domo Dei eiicimur, nec debemus reluctari. parte 4. col. 235. a.
Sententia creatorem omnis creatura, & quo modo. parte 5. col. 812. d.
In sententia demoniaci vel mente capti si vulnerentur, & qua-re. Sic vitii inebriati non sentiunt quanta vulnera, quantas contritiones anime peccando acquirimus. parte 1. col. 1264. e. f.

Sentire contrarium dictis sanctorum est licitum, non tamen in de-terminatis per sacram scripturam. parte 5. col. 35. c.
Separat homo, quando pro desiderio secunda uxoris primam dimittit. Deus autem separat quando ex consensu propter cul-tum Dei sic habemus uxores, quasi non habemes, &c. parte 2. columna 315. a. b.
Separare quomodo nos debeamus a malis. Ibidem.
Separari debent fideles ab infidelibus multiplici ratione. parte 6. columna 403. c.
Sepelire actiua vita a prauis operibus mortuos, contemplatiua perfectius, qua a cunctis actionibus funditus diuidit. parte 1. columna 284. a. b.
Sepelire mortuos, est opus meritorium apud Deum tanquam opus pietatis & misericordie. parte 6. col. 1665. c.
Item parte 1. column. 1484. f.
Sepelire duo modo summus sacerdos potuit aliquem, & licuit sibi interesse sepulchris. parte 1. column. 1313. c.
Sepeliuntur sacerdotes noue legis cum vestibus sacerdotilibus, & unde hoc habetur. parte 1. col. 991. c.
Sepeliendo corpora quasi sacrosanctum depositum terra commen-damus, qua reddenda, glorificanda in resurrectione credimus. parte 2. col. 1514. f.
Sepe materiales edificare est officium pauperum & rusticorum, parte 4. col. 475. b.
Sephora uxor Moysi Ethiopissa dicitur, & quare. parte 1. column. 1246. e. & sequenti.
Septem qualitates spiritus diebus septem creationis coaptantur, & effectus contrarios, sua dona excludentes, quomodo enernat & illuminat. parte 5. col. 608. f.
Septem mulieres apprehendunt virum unum: Exponitur & tra-hitur ad diuersa. parte 5. col. 608. f.
Septem vicia capitalia notantur per septem alia. par. 4. col. 691. c.
Septem dies quibus ostio tabernaculi exire vetitum quid signifi-cent. 982. d.
Septenarij, beatitudinum, donorum spiritalium, & petitionum orationis dominice congruentia & conuenientia ad inuicem. parte 5. col. 92. a.
Septenario numero quid representatur, & per exempla ostendi-tur. parte 4. col. 2246. d. e.
Item parte 3. col. 145. f. & 2149. b.
Item parte 2. col. 1375. c.
Item parte 1. col. 1608. d.
Septuagenario numero linguarum diuersitas & librorum vtrius-que Testamenti series comprehenditur. parte 2. column. 1097. c. & column. 1115. a.
Septimus dies in exequijs defunctorum obseruatur, & quare. Et unde hoc trahitur. parte 5. col. 372. d.
Septimo anno vetitum Iudeis serere agrum ut insatiabilis eorum animus plecteretur. parte 1. col. 1123. b.
Septuagesima tres in ecclesia memorantur. Una significata, due significantes. parte 3. col. 883. c.
Septuaginta viri qui de spiritu Moysi acceperunt, quare statim in profecti sunt prophetalam, non autem postea, &c. parte 1. columna 1238. e.
Septuaginta duo fuerunt interpretes, tamen communiter septua-ginta dicuntur, & quare, &c. parte prima, in prefation. in Genesim.
Septuaginta anni captiuitatis Iudaice quando & a quo initium sumpserunt. parte 2. col. 1275. c.
Septuaginta septem transgressionem omnimodam signat, quo tamen numero in euangelio penitenti diuini precipitur. parte 1. column. 123. b. & col. 751. a. b.
Septuaginta duo discipuli ad predicandum missi sunt, & de hoc mysterium. parte 2. col. 1107. c.
Item parte 1. column. 384. b. & column. 630. e. & columna 799. f. & columna 384. b.
Septuaginta interpretes excusant Iudei dicentes, quod de indu-stria tacerunt aliqua, aut aliter omnia interpretati sunt ubi-cunque veritas Hebraica facit mentionem de patre & filio & spiritu sancto. parte 6. col. 1701. b.

Septenarius & denarius numerus propter sabbatum & decalogum iudeis familiaris est. parte 4. col. 58. f.
Item parte 3. col. 147. a
Item parte 2. col. 129. f.
Septenarius interiorum & exteriorum hominis substantiam comprehendit, & quomodo. parte 3. col. 2149. a
Item parte 1. col. 673. b. c
Septenarius virtutum. Vide in Virtutum septenarius.
Septembris secundum communem opinionem est primus mensis simpliciter, quia in eo creatus fuit mundus. Sed ex isto notabili beneficio scilicet exitu de Aegypto tam mirabili Marius primus mensis est dictus. parte 1. col. 184. f.
Septenarius & septuagesimus perfectam significant panitentiam. parte 4. Vide Septuagesimus.
Septenarius numerus significat universitatem temporum quae discurrunt septenario numero dierum. parte 2. col. 349. c
Sepulchrum est ultima domus cuiuslibet hominis. parte 3. col. 195. c
Sepulchrum Christi est gloriosum, licet mors eius fuit contemptibilis. parte 4. col. 149. b. Item parte 5. col. 462. f. & 1318. f.
Sepulchri domini dispositio. parte 5. col. 1320. f.
Sepulchra pretiosa frustra struuntur quasi ea animi & non solius corporis receptacula sunt. parte 2. col. 147. f.
Sepulchrorum construentium mortuis & cura sepeliendi, quomodo & qualiter possit licere. parte 6. col. 652. b
Sepulchrorum pretium qui non a cogentibus, sed a volentibus accipiunt, sciant mutari nomen suum, & perire aliquid de merito eorum etiam reprehendatur, cum qui inuitus accepit. par. 1. col. 284. a. b
In sepulchris potentum ponebantur pretiosa, propter quod clauderentur fortiter, & cum diligentia, ne a latronibus extraherentur. parte 4. col. 1056. f. Item parte 3. col. 12. e
Sepultura pretio non est soluenda, neque emenda, fundus tamen & ius in fundo in quo est sepultura emi potest exemplo Abrahamae. parte 1. col. 283. e. f. & 284. a. b
Sepultura Christi an fuit honorata vel inhonorata, non obstante quod dicitur, Sepulchrum eius erit gloriosum. parte 4. col. 447. c
Sepultura Christi fuit nobilis & sumptuosa, licet mors eius fuerit ignominiosa. parte 5. col. 462. f. & 1318. d. e. f.
Item parte 4. col. 149. b
Sepultura Christi mystica. parte 5. col. 464. d
Sepultura non sunt privandi condemnati ad mortem, ut suspensi in patibulo, decollati, & lapidati, licet eorum vita fuerit odiosa. parte 1. col. 1583. b. c
Sepultura Rebecca, similiter & Lie, quare non sic memoratur sicut Delbore nutritrix Rebecca, de qua tanta fit mentio, quod vocatum est nomen loci sepulturae illius, Quercus fletus, &c. parte 1. col. 372. f.
Sepultura officium antiqui patres cum magna sollicitudine & solennitate celebrabant, & quare. parte 1. col. 371. c. & 372. f. & 440. a. b. & 474. f.
Sepultura loca erant antiquitus extra civitates & quare. parte 5. col. 794. f.
Sepultura locus semper fuit inter sacra reputatus. Melius potest dici, quod locus sepulchri non est res spiritualis, sed ius sepeliendi. parte 1. col. 274. b. c
Sequitur dominum qui imitator est eius, & per illius vestigia graditur. parte 5. col. 321. c
Sequebantur Christum multi, sed tamen diversis rationibus ad hoc sunt moti. parte 5. col. 92. a. & 955. b. c
Sequi Christum volentes quidam dicuntur apti, & quidam inepti, quomodo, & per quid discretio accipienda sit. par. secunda. col. 201. b. c
Sequens Christum si sicut lumen solis in medio peccatorum incedas, non te infundet humor peccati, nulla libidinis unda resperget. parte 1. col. 626. d. e
Sequentibus Christum est totaliter dimittendus carnalis affectus. parte 5. col. 264. f.
Seraphin praeter hunc locum ait Hieronymus, me legisse non memini. parte 4. col. 78. f.
Seraphin faciem Dei & pedes valant, & quare. parte 3. col. 1764. e

Seraphim per, m. in masculino genere, per, n. in neutro genere plurali dicimus. Seraphim tamen singulariter dici potest, sicut cherubin & cherub. parte 4. col. 79. c
Sericus & purpura induta, Christum inducere non possunt. parte 6. columna 1325. a
Sermo domini panis est sed multiformis. Alius publicus est, alius secretus. parte 1. col. 1117. a. b
Sermo omnis qui pietatem, iustitiam, & veritatem docet, Deo immolatus est. Qui autem impudicitiam, iniustitiam, impietatem, idolis: & qui cum recipit, idolis immolata manducat. parte prima, columna 1371. c
Sermo Dei qui immunditias cordium circuncidit machera petrina, non ex arte grammatica venit, &c. sed ex illa petra descendit quae de monte sine manibus absissa orbem terrae implevit, &c. parte 2. columna 130. f.
Sermo & vox quomodo differunt, &c. parte prima, columna 877. a. b
Sermo quid est, nisi semen, qui dum ordinate mittitur, audientis mens quasi concipiens uteris ad boni operis prolem faciendam. Si importune desluit, pollucens emittentem generandi perdit virtutem. parte 1. col. 1036. e
Sermo per quem in audientibus nasci scientia debuit, si inordinate prodeat, etiam quae recte sensit, fadat. Ibidem
Sermo doctorem temperandus est secundum qualitatem auditorum. parte 1. col. 1225. a. b
Sermo salutis semper debet patere cunctis fidelibus, nec unquam deesse oportet in ecclesia verbum solati, & significatur per panes propositionis. Ibidem
Sermo Dei est vermis, alijs efficitur ignis, & quomodo & quibus & quam diverso modo. parte 1. col. 635. b. c
Sermo diuinus vrit ut corrigat, non exurit ut perdat. parte 3. columna 1398. f.
Sermo diuinus dicitur aduersarius noster, quare, & quomodo. parte 5. col. 108. f. 109. c
Sermo pedestris quis dicatur, &c. parte prima, in praefatione in Genesim.
Sermonem qui facit ad populum, temperet sermonem, ut celestium secretorum pandat suauitatem, & morum correctionem demonstret. parte 1. column. 785. b
Sermones scripturarum sunt vestimenta verbi, & indumenta diuini intellectus. parte 5. col. 826. d
Sermones domini non velle audire res est prorsus plena formidinis & expanescenda. parte 4. col. 12. a
Sermones nunc magis frequentat populares & pedestres quam diuites & equestres, sicut etiam turba sunt secuta Iesum pedestres. parte 5. col. 821. b. c
Sermones boni prolati de aliquo, si ipsos audiat vel sciat, de facili eleuant eum in superbiam, et si mali desciunt per iram & odium contra proferentem. parte 3. col. 1789. c
Sermones compositos proferre studentes, magis quam sensu salutari repletos cui comparantur. parte 5. col. 384. f.
Sero an accipitur pro tempore gratiae Christi, vel sine mundi. parte 5. col. 333. c
Sero malorum parit qui in tenera aetate noluit. parte tertia, columna 1727. b. c
Serpens dicitur tortuosus: quod peccati dux sit, &c. parte quarta, columna 250. e
Serpens magis punitur quam mulier, & mulier quam vir. parte 2. columna 908. e
Serpens non interrogatur qui fecerit locutionem ad primos parentes, &c. parte 1. column. 100. e. & col. 108. f.
Serpens aneus fuit figura passionis Christi, & quomodo. parte 5. columna 1073. c
Serpens non proprie dicitur sapiens, sed spiritu diabolico, non rationali anima, posset sapientissimus dici, & quare. parte prima, columna 89. b
Serpens tentans protoparentes an statuta pedibus incedere, accesserit. parte 1. col. 108. a. & col. 100. f.
Serpens tentator an habebat faciem gratiosam virginem, & parte 1. col. 89. c. & col. 101. b

Serpens

Serpens per quem seducti sunt protoparentes, an & quomodo puniri debuit. parte 1. col. 108. f.
Serpentis dammati sententia est, erit tibi terra cibus. parte 4. col. 525. a
Serpentis astutia quae est, & allegoria de hoc. parte 5. col. 144. d
Serpentis linguam mouit diabolus ad formationem verborum in deceptione protoplastorum, & verba formata non intellexit serpens. parte 1. col. 89. c. & 101. b
Serpente aneo cur voluit Deus sanari serpentum morsus. parte 1. col. 1317. b
Serpente morsus homo si asperserit statim moritur. par. prima, col. 1317. b
Serpentes quod trahuntur de latebris verbis Marforum, diabolica vis est: quod permittitur ad primi facti memoriam. parte 1. col. 98. e. f.
Serpentes per incantatores ex solo vocis sono sopiuntur, vel etiam de caernis trahuntur. parte 2. col. 103. c
Seruire Deo deuote in simplici conuersatione melius est quam multis abundare virtutibus, & proximorum facta despicere. par. 3. col. 1698. d
Seruire offenso qui nullo placatur obsequio, graue est. parte 3. col. 1259. a
Seruiri sibi vult Deus prudenter, non ut nimietate debiles fiant, & post medicorum suffragia requirant. parte 6. col. 718. e. f.
Seruiens Deo in operibus bonis ad hoc principaliter, quod teneatur vita vel sanitas sui corporis, peruerso ordine & amore procedit, &c. parte 3. col. 32. f.
Seruiens communitati in spiritualibus, in re naturali & diuino & etiam humana a communitate prouidentur in temporalibus. parte 5. col. 142. f. & 143. c
Item parte 1. col. 1289. c. & 1292. c. & 1559. f. & 1560. a
Seruitio diaboli manipati & vitam sacrilegam temporaliter fientes, aeternis cruciatibus consumuntur, & quisque pro suo merito. parte 2. col. 1257. b. c
Seruitus bona, & bona libertas, eque lance appenduntur. parte 6. col. 252. f. & 505. c. & 566. f. & 2166. f.
Seruitus est mors ciuium. parte 4. col. 1357. c
Item parte 1. col. 384. & 415. c. & 747. c
Seruitus caput ex peccato. parte 6. col. 566. f.
Seruitus Babylonica an fuerit durior Aegyptiaca, &c. parte 4. col. 705. c. & 706. e
Seruitus duplex. parte 6. col. 571. b
Seruitus peccati miserabilior est seruitute corporali, & quare. parte 5. col. 1164. f.
Seruitus Dei consolabilis est & suauis, seruitus autem humana quasi importabilis. parte 2. col. 222. f.
Item parte 4. col. 2424. f.
Seruus non potest aliquid vovere vel implere, per quod impediatur opus sui domini. parte 1. col. 1399. b. c
Seruus Dei exui est mundi fugitans corporis passionem. parte 2. col. 829. b
Seruus Hebraeus quomodo libertate donandus. parte 1. c. 687. b. c
Seruus si propter Deum patiens a domino verberatur iniuste, cum ei bene seruiat & sustinet, haec est ratio, & per hoc efficitur gratus Deo. parte 6. col. 1321. c
Seruus si est corporali contumeliosus, Deum quoque inhonorat, qui carnali domino nomen suum accommodat. parte prima, col. 1082. e. f.
Seruus est peccati qui facit peccatum, & huius ratio. parte 5. col. 1164. f.
Seruus quis & unde dicitur. parte 1. col. 435. a
Seruum hominem homini, vel iniquitas, vel aduersitas: Iniquitas sicut Chanaan, aduersitas sicut Ioseph. parte 1. ibidem.
Seruum qui eripuit ex manu hostium, iure utique tenet quem redemit. parte 1. col. 1055. a
Serui bonum regimen in tribus est, conformiter ad bonum regimen asini. parte 3. col. 2142. f.
Serui beneuoli sint & obediens, ut fratres habendi sunt. par. tertia. ibidem.
Seruorum, quidam est seruus qui & filius. Et est seruus qui timet

panem, sed non diligit iustitiam. parte 6. col. 166. f.
Seruorum conditionem multum glorificat Petrus, quos benefactes affirmat imitatores dominicae passionis. par. 6. col. 1321. c
Seruos bonos & ancillas bonas, affectu filiorum & filiarum prosequi debent domini. parte 3. col. 214. f.
Seruos suos cur vocet dominus Leuitici xxxv. quos ante seruos hominum vocauerat. parte 1. col. 1132. e
Quasi seruos & ancillas in perpetuum acquirimus, quos conuerimus de Gentibus, aut de Iudeis, &c. parte 1. col. 1131. a
In seruis etsi depecta est conditio, virilitas viget. In ancillis autem cum condicione pariter sexus iacet. parte 2. col. 407. a. b
Sesac rex Aegypti ascendit cum 1200. curribus & sexaginta milibus equitum & sustulit thesauros Hierusalem. parte secunda, columna 800. e
Seth est nomen ciuitatis in terra Moab, ut dicit Rabbi Natha, cuius populum totaliter destruxit Dauid. Et sic accipitur cum dicitur, vultuabit omnes filii Seth. parte 1. col. 1361. c
Seth filij, omnes homines: Ab eo nomine humanum genus descendit. Qui enim de Cain fuerant, diluui perierunt. parte prima, ibidem
Sicut a mo est, quando ratio deficit, dentibus frendet, & quod vult, tacens ostendit. parte 3. col. 672. c
Sex, primus numerus perfectus est, & quid significat. parte sexta, columna 1597. a
Sexagenarius numerus sicut senarius perfectionem significat. parte 1. col. 1475. b. & col. 1553. c
Sexaginta quid significat moraliter. Ibidem
Sexus masculinus perfectus est. parte 1. col. 1547. c
Sexus fragilis & minor aetas, sunt numero indigni. parte quinta, columna 257. a
Si Dauid mentiar. Si negatiue positum est, quod etiam communis usus habet. parte 4. col. 2363. b
Sibilant & sument ita irridentes: cum quemlibet corruisse viderint, sicut boni charitate compuncti, super e permoti, dolentes sibilant, & caput agitant. parte 4. col. 933. b. c
Sibilatio sub tum & improuisum dolentis & admirantis affectum indicat. parte 4. ibidem. a
Sibylla per spiritum phytionicum locuta est. parte 6. col. 212. d
Sichem vno modo est nomen ciuitatis, alio modo est proprium hominis. parte 6. col. 1053. b
Item parte 1. col. 360. e. f.
Sichima iuxta Graecam & Latinam consuetudinem declinata est. Hebraice Sichem dicitur: licet vitiose Sichar legatur. parte 1. columna 446. d. e
Sicut, non semper designat aequalitatem, sed correspondentiam dicit aliquando rei figurata ad figuram. parte 4. col. 1200. e. f.
Item parte 3. col. 1445. a
Sidon ciuitas sita in terra promissionis prope montem Libani. parte 5. col. 266. f.
Sidones duas esse non comperi, vnā parnam & aliam magnam, quantum ad terrenum pertinet locum. Sed mystice, capiuntur anime quaedam in magna, quaedam in parua. parte secunda, columna 81. b
Sidera priusquam fierent, ordo temporum nullis notabatur indicij, vel meridiana hora, vel quolibet alia. parte 1. col. 18. f.
Siderum singulorum positio & situs videtur quibusdam, quod dici ciuitas vel haberi possit in caelo, quod ego, inquit, Origenes definire non audeo. parte 1. col. 1440. e. f.
Sub sigillo aliquid claudimus, ut cum tempus erit proferamus. parte 3. columna 122. e
Ut signaculum ponimus Christum super cor: cum ea quae dixit ita discimus quasi diuina veraciter sint verba sapientiae. parte secunda, columna 1645. a. b
Signum petere an & quomodo liceat. parte 2. col. 129. a
Item parte 1. col. 146. f.
Signum solemus aliquod digito vel brachio alligatum circumferre, quo admonemur illius rei cuius frequentiore habere volumus memoriam. parte 3. col. 1879. b
Signum duplex ponitur alicuius aduentus. Vnum pronosticum quod est indicium futuri effectus. Aliud rememorative

effectus preteriti. parte 4. col. 95. e
Signum maximum ad confirmandum doctrinam Christi fuit declaratio ipsius divinitatis, qua manifesta facta est per spiritum sanctum Apostolis datum. parte 5. col. 127. 4. c
Signum, quod in quocunque tempore aliquid significat, & est prodigij genus. parte 6. col. 452. e. f
Signum veteris Testamenti circumcisio in latenti carne, signum novi & in libera fronte, quomodo & quare. parte sexta. col. 521. e
Signa quando monstrantur à Deo. parte 4. col. 94. d. e
Signa precedunt iudicij diem. parte 2. col. 2468. e
Signa & potentia vocat Isaias miracula ab Apostolis edita. parte 4. col. 112. e
Signa proprie dicuntur que significant aliquid de presenti. parte 4. col. 806. f
Signa facere non est probatio sanctitatis, sed unumquodque ut se diligere: de Deo autem vera, & proximo vero meliora quàm de seipso sentire. parte 3. col. 281. e
Signa petuntur à Deo multis modis. parte 4. col. 99. c
Significare bonum typicè malum, & mala significare bonum, si aliquando contingat, nemo miretur. Si enim hoc non liceret, nunquam nigro atramento, sed semper auro lucido nomen Dei scriberetur, quia Deus lux est: sed si nomen diaboli calculo candido scribas, nihilominus tenebras significat. parte 2. col. 1505. c
Signa sunt celestia luminaria, quomodo & quorum. parte prima. col. 67. 4. e. f
Signa propria habent homines in motibus animorum, & virtutibus animæ, sicut propria quedam castitas est Petri, & alia castitas Pauli, et si eadem videatur. parte 1. col. 1906. e. f
Signa fecit dominus, & discipulis facere dedit, ut per hoc certius euangelio credatur, dum qui celestia promittit terrenis, celestia & divina opera operentur in terris. parte 5. col. 49. 4. e
Signa que sicut in consummatione seculi, similia sunt & fere eadem iis, que ante excidium Ierusalem facta sunt. parte 5. col. 391. a. 615. c
Significantias veteris Testamenti nemo putet negligendas. parte 3. col. 1382. e
Significationibus diuersis & aliquando etiam contrariis, res una exponitur mystice, & quare. parte 5. col. 235. b
Item parte 4. col. 1181. a. c
Item parte 3. col. 1859. c
Silentium cultus iustitie est. parte 3. col. 141. a
Silentium est mentis murus, intra quem tamen nimis aliquando artatur, & dum eloquio immoderate compestitur, intus feruet cogitationibus, aliisque loquentes despiciunt liberius. parte 3. col. 99. b
Silentium triplex, scilicet ante legem, sub lege, & in gloria. parte 6. col. 492. e
Silentij censura ad sui cognitionem redit, sed superuacuis verbis extra se dispergitur, & tota hosti detegitur. parte tertia. col. 99. b
Non silere Dei, vel non tacere, est orantis postulationem efficaciter exaudire. parte 3. col. 616. f
Silo dictio Hebraica est proprium nomen loci. Significat etiam in alio sensu mystionem, & sic est nomen commune. parte 1. col. 452. f
Silo locus ubi situs. parte 4. col. 641. b
Silo a fons est ad radicem montis Sion. parte 5. col. 1175. b
Siluam que in nobis est emundemus, inutiles, scilicet & infructuosas arbores, & faciamus ibi noualia que semper innoesumus, & fructum capiamus. parte 2. col. 191. d. e
Sim, verbum ut Hebrei aiunt, vlcus sonat, non vulnus. Hoc infligitur, illud sponte nascitur. parte 2. col. 965. b. c
Simeon patriarcha quare non habuit benedictionem. parte 1. col. 1690. d. e
Simia est animal ingeniosum hominis imitatorium. parte 2. col. 101. b
Simila vite symbolum gerit. parte 1. col. 917. a
Simila pars sola, thuris vero non pars, sed ipsum thuris totum domino incendi precipitur. parte 1. col. 919. b

Similes ei erimus, cum dicitur: similitudo hæc non ad naturam & substantiam, sed ad gratiam reuocatur, sicut pictura est similis ei cuius imago in ipsa exprimitur, & c. par. 1. col. 814. d. e
Similes sumus omnes, sed est propria cuiusque distinctio vel in vultu, vel in statura, vel in habitu, vel in positione, parte 1. columna 1179. a
Similitudines rerum in sacra scriptura frequenter nominantur nominibus rerum. parte 2. col. 496. e. f
Similitudo bona, & similitudo peruersa. par. 3. col. 952. e
Similitudo, equalitas, & imago differunt. par. 6. col. 383. b
Item parte 4. col. 1287. b
Similitudo per se, est causa dilectionis, ita dissimilitudo causa odij & abominationis. par. 3. col. 1730. e
Simon Magus. parte 1. col. 1093. a
Item parte 4. columna 2372. f
Simonia viciu potest dici abominatio desolationis. parte 5. columna 617. c
Simoniacus quando priuatur ecclesia, conuertit se ad tendendas oues, id est, ad rapiendum bona simplicium per exquisitas malicias & fraudes. parte 1. col. 389. f
Simoniacus, & c. parte sexta. col. 1070. f. & 1192. f
Item parte 4. col. 233. c
Simoniacorum heresis grauissima. parte 2. col. 795. d. e. f
Simplex quilibet aut rusticus qui arcana sapientie comprehendere nequit, si tamen exempla sapientium viuendo sectatur, iure inter sapientes numerabitur. par. 3. col. 1654. a
Simplex auditor verbi Dei, si ea que in scripturis intelligit operando perficit, melior est, quam eruditus si ad heresim predicandam labia detorquet. par. 3. col. 1683. c
Simplex vir & iustus ecclesiasticus est, qui non habet scientiam scripturarum, sed que inibentur facit. par. 4. col. 2379. b
Simplicis vite innocentiam cum charitate seruare, multo utilius est, quam virtutum exterius fulgere miracula, & interiora mentis ab odiorum sorde non expurgare. par. 4. col. 1667. a
Simplices seculares qui sunt vite exemplaris, sine etiã frater simplex, officium predicandi non habens, tales sua exemplari vita plus proficiunt sibi, & alijs, quam predicator verbosus. parte 2. columna 291. c
Simplices & laici in ecclesia aliquando sunt deuotiores. parte 5. columna 1152. f. & 1036. f
Simplices homines quare Christus primo vocauit ad predicationem euangelij. parte 5. col. 90. f
Item parte 6. col. 206. e. f
Simplices in campis nutriti, frequenter inueniuntur necessaria ad salutem videre clarius, quam illi qui quasi quotidie audiunt sermones in ciuitatibus magnis. parte 6. col. 1392. f
Simplicitas non querit ollas carniū. parte 1. col. 298. a
Simplicitas sine rectitudine dissoluta & stulta rectitudo autem sine simplicitate austera & dura, sed utraque virtus coniuncta perfectum reddit hominem. parte 3. col. 1611. a
Simplicitas non solum sufficit ad salutem seruandam, sed cum simplicitate pariter debet esse prudentia, & c. parte quarta, columna 2373. a
Item parte 1. col. 1268. e. f
Simplicitas debet à nobis haberi, ut nemini nocamus. Debet & prudentia, ne decipiamur ab alijs, & c. parte quarta, columna 2373. a
Simplicitatem conscientie quam iniusti velut infirma abieciuntque despiciunt, iusti in virtutis sacrificium vertunt. parte 1. columna 557. b
Simplicitatem excolentes, recti, puritatem ac mansuetudinem Deo immolant, quam abominantes reprobi fatuitatem putant. parte 1. ibidem
Simulacra gastrimargi sunt imaginationes de cibis & potibus, & simulacra superbi sunt imaginationes de honoribus, & c. parte 4. columna 35. b
Simulacra dicuntur homines parui aut nullius valoris, quos tamen superbus potens promouet ad statum honoris. parte 1. columna 2059. c
Simulacra Aegypti corruerunt, cum Ioseph & Maria fugerunt in

in Aegyptum, & c. parte 4. col. 195. a. b
Simulans se bonum & corrumpens alios, peior est quam nō simulans se bonum sub habitu exteriori. parte 5. col. 183. c
Simulata innocentia non est innocentia, simulata equitas non est equitas, sed duplicatum peccatum. parte 6. col. 632. d. e
Item parte 4. col. 603. a. b
Simulatorum fraudulentia quadruplicem finem habet. parte 4. col. 1578. f
Simulatores significantur per pardum, & quare. par. 4. col. 1610. f
Item per struthionem, & quare. parte 3. col. 290. e
Sin vocatur omnis eremus vsque ad montem Sinai, & ex tota provincia, etiam locus vnius mansionis nomen accepit, sicut & Moab tam vrbis quam provincia nomen est. parte 2. col. 645. b. & col. 1307. b. & col. 1425. a. & sequenti. a. & col. 1463. b
Sin sancta interpretatur per antiphrasim. parte 1. col. 1431. a
Sina interpretatur mensura mea, vel amphora mea. parte 1. columna 727. c
Sinapis granum, omnem noxium humorem de capite purgat. parte 5. col. 926. d. e
Singularitas non recipit distinctionem. par. 2. col. 1559. c
Sinus Abrahe, vide in Abrahe sinus.
Sion & Ierusalem dicitur quatuor modis. parte 4. col. 418. e
Sion accipitur quandoque pro ecclesia militante, & quandoque pro ecclesia triumphante. parte 3. col. 946. f
Sion vrbis arx erat ubi David & qui post eum fuerunt reges sepulti sunt. par. 2. col. 683. c
Sion Hebrais nomen erat desiderabile, Sacrique omnes ritus, & sacrosancta ceremonia illic peragebantur. par. 2. col. 1158. f
Sitis, tribus modis dicitur, & quo modorum accipitur cum dicitur: Qui biberit ex hac aqua, & c. parte 5. col. 1088. f
Sites diuersæ sunt. parte 1. col. 644. d
Smaragdus lapis preciosus quot eius genera, & ubi & quomodo reperitur. parte 6. col. 1079. b. & eius moralitas. ibidem.
Item parte 4. col. 1289. b
Item parte 3. col. 2134. e. f
Item parte 2. col. 1614. e. f
Sobrius intellectus in omnibus optimus est, qui reficit animam, nec grauat mentem. parte 3. col. 1093. b
Sobrietas magna in sacerdotibus noua legis requiritur, & de hoc figura, & c. par. 1. col. 992. e. f. & col. 1637. c
Societas nulla potest permanere absque iustitia, etiam illorum qui odiunt iustitiam, ut pote latronum. parte 1. col. 1554. f
Societas tota dicitur facere, quod unus de aliqua societate facit. parte 5. col. 421. c
Societas Dei & hominis inchoatur in charitate in via, & conseruatur in patria. parte 6. col. 1386. f
Societatem malorum debent fugere infirmi, ne mala que frequenter afficiunt, & corrigere non valent, incipiant imitari. parte 3. col. 1702. d. e
Ex societate malorum pœnas temporales sustinent aliqui iusti. parte 1. col. 201. b. interl.
Socrates dixit: Hoc unum scio, quod nescio. parte 3. col. 348. e.
Vide etiam parte 4. col. 364. a
Sodoma & Gomorra dupliciter in ignem reductæ sunt. parte 6. col. 1357. b
Sodomite etsi in vitiis exardebant, & inhospitaliales erant, tamen remissius erit eis quam quibusdam ciuitatibus, qui prophetas & predatores habent. parte 5. col. 839. b
Sodomam fabulantur Iudei in aduentu Christi sui restituedam, ut sit quasi paradysus Dei, & Samariam in felicitatem pristinam. par. 4. col. 1197. c
Sol symbolum gerit totius nature. par. 1. col. 1373. a
Sol visibilis viginti quatuor horis orbem illustrat, & suo ambitu noctis tenebras fugat. parte 1. col. 1365. a
Sol dicitur species celi, sicut nobilior & sapientior ciuis dicitur species & decor ciuitatis. parte 3. col. 2189. c
Sol est medius planetarum. parte 3. col. 558. f
Sol beatus dicitur, quia animat, & inspirat, & viuificat omnia, sicut in vere singulis annis videmus. parte 3. col. 1753. c
Sol potest intelligi oriri dupliciter. par. 5. col. 655. c

Sol maiori lumine lunam stellisque ne terram illuminent, impedit, unde & sic vocatur, quia solis obfusca luna stellisque ceteris per diem fulgeat terris. parte 1. col. 18. e
Solis magnitudo, vide in Magnitudinis solis.
Solis retrocessus tempore Achaz. par. 4. col. 338. e
Solis regressus tempore Ezechie Babilonijs fuit stupor. p. 2. c. 968. e
Solem dicunt Iudei tempore Messie statutum, & cetera multa temporaliter implenda, sed improbantur. par. 4. col. 404. f
Solem non retrocessisse, nec diem fuisse longiorem nec breuiorem tempore Ezechie, an & quomodo probari possit. parte 2. col. 971. & col. 973. a. b. Vide etiam in Dies. & col. 79. c
Item parte 1. col. 1472. f
Solatium est miseris habere socios in pœna. parte 4. col. 1638. e
Sed contra, Epulo petebat ne venirent fratres in locum tormentorum. Solutio ad hoc. par. 4. col. 1320. e
Solatia temporalia que deuoti populi predicatoribus compensant, ut sine cura & impedimento diuino vacent obsequio, significantur per plausura. par. 1. col. 1205. a. b
Soldanus est maximus inter Saracenos. parte 6. col. 1603. b. c
Solemnitates dedicationis Ecclesiarum & sacerdotum per singulos annos sunt sollempniter celebranda. par. 2. col. 764. d
Solemnitates sacerdotum hodie sunt communiter in conuiuijs & potationibus excessiuis, & dissolutionibus ineptis. p. 4. col. 2189. c
Solemnitates septem veteris Testamenti, scilicet sabbati, pentecostes, tubarum, expiationis, tabernaculorum, catus, & quid figurauerant in nouo Testamento. par. 1. col. 1105. a. b. & columna 1058. d. e. f. 1059. a. b
Solemnitates legis penè omnes in septenario numero sunt, & de hoc amplificatio. par. 1. col. 1531. c
In sollempnitatibus solent homines lautius comedere & bibere, & per consequens iurgari de facili, & inter iurgia prorumpere ad blasphemias. par. 1. col. 1118. f
Solicitus est quilibet magis circa rem propriam quam circa communem. par. 1. col. 117. b. c
Solitudo quomodo accipitur secundum proprietatem Hebraici sermonis quando dicitur in Iob, Qui edificat sibi solitudines. par. 3. col. 54. e
Solitudo in loco secreto & remoto inter virum & mulierem etiam valde propinquos genere est fugienda, ignem enim concupiscentie carnalis diabolus accendit, ex eplo Thamar. p. 2. c. 585. c
Solitudinis loca qui querunt, hæc scire debet quod tot animarum rei sunt, quot in publicum prodcentes prodesse potuerunt. par. 2. col. 828. f
Solicitudinem omnino circa necessaria vite non excludit saluator. par. 2. col. 142. f. 143. c
Solicitudinem animarum regendarum qui assumit, refert ut qui bus aterna predicat, ad prouidenda quoque eis temporalium necessitatum subsidia inuigilet. par. 3. col. 1856. e
Solicitudine recepta temporalium subsidiorum, quantumlibet eximius doctor, difficile vitat peccatum. parte 3. ibidem.
Solicitudine moderata sollicitari ad querendum ea que non dedit hominum natura, ut vestes, & arma, & similia, non est interdictionum. par. 5. col. 143. c
Soliloquium quando & quid dicitur. par. 3. col. 426. d
Soluendi potestatem ad quid accipiunt ministri ecclesie, vide in Ecclesie ministri, & in Ministri ecclesie.
Solus, hæc dictio addita alteri quid excludat, & in diuinis quid & qualiter excludat. par. 3. col. 2091. c
Solus Deus est in quo peccatum non cadit. par. 3. 1541. c
Somnium inquietum habent mali homines, & phantasmata terribilia occurrunt sibi, boni vero habent phantasmata bona. par. 3. col. 1616. f
Somnia interpretandi ars, dicebatur scientia diuina. p. 4. col. 1545. c
Somnia quibus futura significantur, solius Dei noticie referuntur, & non patent coniectoris & mundi sapientibus. parte 4. col. 1513. a
Somniorum causa est nonnunquam solitudo precedens in vigilia. par. 4. ibidem.
Somniorum interpretatio per ea iudicando de futuris, utrum sit licita? arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus

bus argumentorum parte 1. col. 401. c
Somnia causa est duplex in generali. scilicet intrinseca & extrinseca. & qualiter subdividitur parte 1. ibidem
Somnia imagines sex modis tangunt animum. Vel sic, Somniorum sex sunt maneres. par. 3. col. 2143. a
Item parte 4. col. 1076. d
Somnia in imaginibus sex modis tangunt animum. p. 1. col. 1074. d
Somnia non est oblique credendum, licet Pharaon & Nabuchodonosor voluntate Dei, iudicio somniorum futura cognoscunt. parte 4. col. 2024. e
Somnus subtilior est in parco victu. parte 3. col. 2132. e
Somnus unde & quomodo causatur. parte 5. col. 979. c
Somnus a requie temporum venit ad oculos, quia dormituris tempora gravari incipiunt. parte 3. col. 2467. b
Somnus operantis cui simplex cibus & modicus, & diutis, qui distentus nimitate epularum, ad invicem comparantur. par. 3. col. 1782. d
Somnus ne saltem a passionis premio vacet, Deus benigne permittit, ut diabolum sanctos quo minus valet vigilantes, gravius tentet dormientes. parte 3. col. 103. a
Sonus magnus fit in ecclesia, quando orantibus sacerdotibus & benedictentibus respondet omnis populus Amen: qui sonus tam ad clamorem vocis, quam devotionem cordis pertinet. parte 3. columna 223. c
Sonorum tria genera sunt. scilicet voce, flatu, pulsu. parte 3. col. 1592. f
Sonorum diversorum rationabilis moderatusque concentus, ecclesie unitatem significat. par. 2. col. 30. f
Sophismata dialecticorum dicuntur scyniphes, quæ omnia mundum deceperunt. par. 1. col. 553. c
Sopor & somnus quomodo distinguuntur. par. 3. c. 457. a. b. 458. d
Sopor Adæ non fuit naturaliter causatus, sed à Deo immixtus, & quare. par. 1. col. 80. d. e
Sopor quomodo interpretatur. par. 4. col. 935. b. c. 936. d. e
Sordes cordium expiantur per tria. par. 1. col. 1170. e. f
Sordes pedum que sunt. parte 4. 935. b. c. 936. d. e
Sordes nostras ex Dei mundicia agnoscimus, quanto plus ei proximamus. parte 3. col. 132. e
Sordibus vitiorum qui non metuit pollui, hunc necesse est pro meritis ignibus gehennæ tradi. par. 1. col. 468. d. e
Sors pro quo accipitur, & quid significet. parte 6. col. 524. b. 609. b & columna 981. c
Item extense. par. 2. col. 117. a. b. c
Sors alia dicitur diuisoria, alia consultoria, &c. par. 1. col. 1440. f
Item que istorum sit licita. par. 4. col. 2024. e. f
Sors quomodo in scriptura sancta accipitur, & quid in terris non solum est, sed etiam in celestibus, & etiam de his virtutibus idem putandum est, quæ mundi ministeria his susceperunt. parte 2. col. 117. a. b. c
Sorte cum aliquid diuiditur, in consuetudine hominum est, sortitu videtur fors illa ad illum, vel alia ad alium cadere. par. 1. col. 117. a
Sortes vigintiquatuor erant sacerdotum, Levitarum, & ianitorum, & habebant totidem pontifices, qui serviebant in templo successine per hebdomadas. parte 2. col. 914. f. & col. 1111. c
Sortibus an, quando, & quomodo utendum sit, & quotuplices sunt. Item, quotiens & quomodo in his peccatur. parte 6. columna 986. b. c. Item parte 4. col. 2024. e. f
Item extense. par. 2. col. 1111. b. c
Item parte 3. col. 1075. c. & 1076. b. f
Sortilege siue diuinatrices (ut sunt vetule) aliquando fingunt, quod de nocte vadunt cum animabus defunctorum, & dicunt prospera aliquibus, alijs aduersa. parte 4. col. 1170. f
Sortium in descriptione ubique queritur scriptura hoc verbo, egredietur, vergit, vel reflectitur, vel aliquo huiusmodi, quid per hoc denotetur parte 2. col. 99. c
Sortium descriptio per certa loca & ciuitates, non est bene intelligibilis illis qui non viderunt terram promissionis vel saltem eius descriptionem depictam. par. 2. col. col. 113. 2
Sofanim nomen Hebraicum (ut Iudei moderni dicunt) significat rosas in plurali. Hieronymus autem transfert lilia, & in toto ve-

teri Testamento transfert liliam vel lilia, &c. quia Iudei suo tempore illam dicebant significationem illius dictionis. par. 3. col. 1074. a. b. 854. c
Sofipater Pyrrhi, vel Sofipater Pyrrhi, subaudi filius. parte 6. col. 1195. b
Spacuum mille passuum & duorum milium cubitorum, an sit idem, inquiritur, & soluitur. par. 1. col. 1443. c
Spartes lingua Persica canem signat. parte 4. col. 380. f
Spartiate, an, & quomodo fuerint de genere Abraham. parte 4. col. 2342. f. 2343. c
Species multe subalterne, ac etiam specialissime, sunt in piscibus & avibus, & brutis animalibus, aliter de humana natura. p. 1. col. 24. f
Species nostra est proximus, in quo videmus quod sumus, quæ visitat qui ad eum passibus amoris tendit, & ex se viso illi condescendit. par. 3. col. 89. a
Species diuina Christi non poterat videri. par. 4. col. 444. d
Speciositas optime sedet in principe. par. 3. col. 742. f
Speciositas in quo & quot proprie consistit. parte 3. ibidem.
Spectacula theatrorum, imo omnes offensiones quæ anima contaminant puritatem, remoueamus. par. 4. col. 1275. b
Specula sua quorum capse erant aneæ, obtulerunt mulieres deuote Hebraeorum ad labrum æneum tabernaculi, & quare. parte 1. col. 891. c. & col. 894. f
Speculatio duplex fuit in Christo scilicet diuina & humana, & quælibet est excelsa. par. 2. col. 309. c
Speculator populi positus debet altum spectare in vita. parte quarta, col. 1324. b
Speculatores in Ecclesia constituti ut non cessent obiurgando peccata. par. 4. col. 1324. a
Sperant homines temporalia cum bestiis, sed sancti misericordiam calestem. par. 3. col. 678. d
Spes quid est. par. 3. col. 1784. f
Spes galeæ comparatur, & quare. par. 6. col. 659. c
Item ancore. col. 772. f. & col. 857. c
Spes premij solatium fit laboris. par. 6. col. 1449. c. 1144. f
Spes sine meritis non est spes, sed presumptio. par. 3. col. 163. a
Spes an & quomodo fuerit in Christo. par. 3. col. 528. f. 567. a
Spernere non debemus ea quæ constat creatorem ad utilitatem nostram fecisse. par. 3. 2161. c
Spice nomine discipulorum Christi catus signatus. parte quarta, columna 185. c
Spicas vellentibus apostolis Iesu in die sabbati an peccauerunt. p. 6. col. 1225. a
Spina doctrina spiritualis viros signat. par. 4. col. 361. c
Spina & tribuli, & quedam ligna infructuosa, cur vel quando creata sunt, cum Deus dixerit, Germinet terra herbam. parte 1. col. 116. f
Spine erant ante peccatum, sed non ut laborem homini inferrent cui post peccatum fuerunt ad laborem & afflictionem, sicut serpentes & quæcunque noxia, ante erant innoxia. p. 1. col. 104. d. e
Spiramento vinimus, sine quo non sapimus, sed per quod. parte 3. col. 253. b
Spiritalis creatura præcellit corporalem dignitatem, sicut lumen sua claritate præcellit obscuritatem nebule. parte tertia, col. 2091. a
Spiritalis sensus qui sub vili tegmine literarum habetur, est melior victus quam ambitiose delicia philosophorum, quæ in diuersis libris sub incerta opinione continentur, ubi labor & superflua cura. parte 3. col. 2124. d
Spirituales auari non putant amicos, nisi qui donant, quorum non os sed manus iudicant, & tantum quorum marisupia exhauriunt sanctos iudicant. par. 4. col. 28. e
Spirituales qui ministrant, non licet illis aliquid exigere vel accipere ex pacto, quamuis licitum est accipere si spontaneè offeruntur. par. 4. col. 1519. c
Spiritus continuo operatur, nec otium patitur, ubi operandi materia digna suppeditat. par. 1. col. 1237. b. c
Spiritus domini requiescente describitur super Christum septem duplici virtute, quia uno nomine non poterat, diuersis vocabulis

lis explanatur. parte 1. col. 1237. b. c
Spiritus nos seducentes diuersi sunt. Est enim spiritus fornicationis, est spiritus ira, est alius auaritia, est alius superbie. parte 2. col. 87. b. c
Spiritus vnus fornicationis est, & innumeri qui hoc officio ei parent. Similiter iracundie princeps vnus est, & innumeri sub ipso. Et ex illis sunt qui in Britannia seducunt, & in India, qui licet diuersi sint, sub vno tamen principe & magistro totius militie. parte 2. col. 87. b. c
Spiritus idem, & domini appellatur, & malus. Domini per licentiam iuste potestatis, malus per desiderium iniuste voluntatis. parte 2. col. 417. a. b
Spiritus malus quencunque arripit, intellectum & rationem tollit. Spiritus vero bonus quoscunque gratia replerit, videntes & intelligentes facit. parte 1. col. 87. b
Spiritus domini quomodo differenter dicitur esse in prophetis, apostolis, & super Christum. parte 3. col. 33. e. f
Spiritus quomodo accipitur cum dicitur: Et spiritus domini ferebatur super aquas. Non enim de spiritu mundi, sed de spiritu sancto intelligendum est. parte 1. col. 40. f. & col. 41. b
Et extense deducitur. Ibidem.
Spiritus ubi vult spirat, exponitur de spiritu materiali, vel de spiritu sancto. parte 5. col. 1073. c
Spiritus idem, sed propter diuersa opera dissimiliter appellatur. parte 6. col. 106. d
Spiritus dona varia sunt, & quare dantur, & per quæ ad vitam æternam veniunt. par. 1. in presat. in Genesi.
Spiritus sanctus descedebat quidem in prophetam, sed rursus secedebat. par. 4. col. 37. b
Spiritus sanctus non anima inistat cum homine cohabitatur, verum illi indefinitè, id est, ac in eo quicquid vult afficit. parte 2. col. 255. b
Spiritus vocatur vis anime, inferior mente, ubi corporalium rerum similitudines imprimuntur. parte 6. col. 321. a
Spiritus hominis in scriptura accipitur ipsa anima, vel ipsius anime potentia rationalis. parte 6. col. 212. d
Spiritus hominis, qui quasi anima maritus, animalem affectionem tanquam coniugem regit. parte 6. col. 283. a
Spiritus importat quandam impulsu vitalem, progredientem à corde in exteriora membra. parte 6. col. 212. f
Spiritus humanus dicitur quietus, & hoc per virtutes morales, & dicitur modestus per virtutes operativas. par. 6. col. 1326. f
Spiritus cum sine additamento ponitur, tota trinitas frequenter intelligitur. parte 6. col. 1453. c
Spiritus vbique in re, vel no. Testa. sine additamento ponitur, in bonam partem accipitur. parte 4. col. 2051. b
Spiritus sancti verba non dicentium merito pensatur, sed ipsius voluntate vbique voluerit, proferuntur. par. 2. col. 446. e
Spiritus deceptionis impijs hominibus vtens tanquam instrumentis falso promittit victoriam. par. 2. col. 848. e
Spiritus sanctus cum prius feritatem Samsonis cognitam haberet a vino & viuetis iussit abstinere. par. 2. col. 240. e
Spiritus sanctus licet sit datus patribus, plenitudo tamen spiritus sancti tota data est Christo: quia in eo inhabitauit corporaliter. par. 4. col. 365. b. c
Spiritus malignus à quo vexabatur Saul deo dictus domini, quod occulto iudicio domini Saulem vexabat. par. 2. col. 417. b
Spiritus sanctus ita sanctus est, ut non sit sanctificatus, non enim aliunde accedit ei sanctificatio, nec initium sanctitatis accipit. parte 1. col. 1290. e. f
Spiritus sanctus agit festum, cum in his qui conuertuntur, videt sibi templum parari. parte 1. col. 1387. c
Spiritus sanctus vnus est & signaculum in quo verbu Deus vigilat sanat omnia. par. 4. col. 491. b
Spiritus sanctus ut accipitur, quatuor disponunt, scilicet diuinorum beneficiorum gratitudo, &c. parte 1. col. 655. c
Spiritus sancti dono vtrum opera ista tribuenda sunt, quæ pertinere videntur ad opificium. parte 1. col. 819. b. c
Spiritus sancti plenitudo, vtrum debuit dari immediatè post ascensionem Christi. Arguitur contra & pro, cum responsione &

solutionibus argumentorum. parte 5. col. 1274. c
Spiritus sancti operationes septem. p. 4. col. 540. d
Spiritus sancti dona quot sunt, & horum sufficientia. parte 4. columna 205. f
Spiritus malum esse in corde cuiusque in tempore peccati, & agere partes suas, certum est, cum scilicet datur ei locus per cogitationes malas & concupiscentias. par. 1. col. 1237. b. c
Spiritus sanctum acceperunt prophete apostolique ante resurrectionem, sed erat alius modus donationis futurus post resurrectionem. parte 5. col. 1149. b
Spiritus sanctum vocat Ezechiel spiritum suum. p. 4. col. 1352. b
Spiritus superiorum numerus in cognitione humana non est. p. 3. col. 251. a
De spiritu tuo auferam, &c. quomodo intelligendum. parte 1. col. 1134. e. f. & col. 1243. a. b
Spiritus mendacij deceptus est. Achab. par. 2. col. 850. f
Splendor omnis generis humani flos feni est. par. 4. col. 348. d
Spolia diuiduntur tam inter eos qui belli pars fuerant, quam qui domi remanserunt. par. 1. col. 1408. e
Spolia Aegyptiorum sumerorum (ut Hebraei dicunt) fuerunt maiora & preciosiora quam illa quæ asportauerant de Aegypto per accommodationem. parte 1. col. 627. a. b
Spolia appellat Iudas omnes eos qui abducti ab errore demonum adhaere Christo. par. 4. col. 108. d
Spoliatores ecclesiarum & horum persuasores per quos significatur, & quomodo, & per quos puniuntur. par. 4. col. 2397. c
Sponsa in canticis comparatur horto, & quare. par. 3. col. 1811. b
Sponsauit Deus ecclesiam, quando & per quos. par. 4. col. 1718. f
Sponte nascentes dum videt dominus merere, humanitatis officia docet. par. 1. col. 1124. d
Sporta septem fragmentis plena, septem diebus creationis, & septem donis spiritus sancti coaptantur. par. 5. col. 609. a. b
Spuere in faciem alicuius, signum est contemptus & indignationis. parte 1. col. 1251. c
Spunt in faciem Christi qui hodie credunt, sed peruersis actibus verba eius & promissa regni despiciunt quasi fabula. parte 5. columna 453. c
Squalidi vicij sunt heretici & erroribus maculati, ideo à societate & à consorcio sanctæ ecclesie separantur. par. 2. col. 1229. a
Squalidi calamitate & miseria perhibentur, qui & morum sunt perniciæ, & suum prauitate despecti. parte 3. col. 281. b
Squaleret nullus si in suis necessitatibus miseriam voluptatis non adderet. Ibidem.
Squalentibus diutina viciorum sorde, & in opprobrium religionis sic iacentibus succurrendum est continuis luctibus & orationibus, ut miserante Deo ad pristinam erigantur sospitatem. par. 2. col. 1342. d
Stabilitas viri virtuosus in bono, per quam acquiritur eternitas regni celestis, moraliter in psalmo describitur, qui de hoc Deum laudat. parte 3. col. 1219. a
Stabilitatis & glorificationis Christi signum euident in regno celesti, fuit missio spiritus sancti in signo visibili. parte 3. col. 445. c
Stadium est octaua pars miliary. par. 5. col. 999. b
Item par. 6. col. 1678. f
Item parte 4. col. 1480. c
Stagnum Genesareth idè dicunt esse quod mare Galilee vel mare Tyberiadis, sed tamen hoc est differentia ratione. parte quarta, col. 2337. c
Item parte 2. col. 28. f
Stancum cum ex arte componitur argenti speciem mentitur. par. 4. col. 1246. f
Stannum alia metalla ab igne defendit, & cum sit es vel ferrum natura durissimum, si absque stanno fuerit, vitritur & crematur. par. 4. col. 2205. b
Stare ut vestis dicitur, quod non posse stare monstratur. parte tertia, col. 315. a
Stat qui stabili consistit gradu. par. 4. col. 2198. d
Statira dolosa tripliciter dicitur, &c. parte tertia, columna 1048. d
Statio Christi coram principibus sacerdotum, sedentibus in consilio.

Stultus ad indicandum figuratur per Abraham sedentem, &c. parte 1. col. 229. b. c.
 Status ecclesie, vide in Ecclesie status.
 Status quicunque prosper temporalis vel spiritualis intelligitur per arborem, & de utroque declaratur. par. 4. col. 1556. c. f.
 Status tres excellentes in ecclesia, scilicet prelatorum, principum, & status religiosorum, per quos significantur. par. 1. col. 1418. f.
 Status vel ordines tres sunt communiter in populo subdito, scilicet agricolæ, milites, & Deo seruientes. par. 1. col. 1159. c.
 Statuta graua & iniqua suggerunt fieri consiliarij cupidi principum & prelatorum, ut ex eorum transgressionibus innocentes accusare valeant, & in rebus vel personis damnificari. parte 4. col. 1566. f.
 Stella qualibet habet fortitudinem, scilicet potentiam & virtutem actiuam ad influendum in istis inferioribus. p. 4. col. 357. c.
 Stellæ nominant astrologi nomine alieno, sed dominus nomine suo vocat eas. par. 3. col. 1571. b.
 Stella quæ venit supra vbi erat puer, & stetit, in Christo permansit, & nunquam ab eo recepit, & deitatis eius indicium illam stellam fuisse arbitror, ait Origenes. par. 1. col. 1361. c.
 Stelle clauduntur duobus modis. par. 3. col. 122. f.
 Stellio species reptilis habentis maculas in cute lucentes. parte 3. col. 1739. c.
 Item parte 1. col. 1006. f.
 Stephanus mortuus est anno ascensionis domini. par. 6. col. 1306. e.
 Stercora bonum desiccata in campis colliguntur, & inde fit ignis in aliquibus terris, vbi est defectus lignorum. Et idem posset fieri de stercorebus humanis. parte 4. col. 1116. e.
 Sternutatio unde in homine causatur. parte 3. col. 347. a.
 Stibium quid dicatur. par. 2. col. 1129. c. & col. 1134. e. f.
 Stigma quid sit. par. 6. col. 523. a.
 Stimulus primos & secundos cogitationum, sine quibus nullus hominum esse potest, an & quando Deus punit. par. 4. col. 1211. b.
 Stimulus carnis qui zelo Dei compunctus contemnit, comprimit vel subiectos ne lasciuant corrigit, sempiternum sacerdotium acquirit, pertinens ad eundem de quo dicitur: Tu es sa. in ater. &c. cum quo regnum possidebit. parte 1. col. 1376. d. e.
 Stipendium unde & quare sic dicitur. par. 6. col. 87. a.
 Stoici philosophi sunt, & quid docuerunt. par. 6. col. 1171. b.
 Storax arbor Arabie. parte 3. col. 209. b.
 Struthio penne auium similitudinem habet, sed volatus eorum celeritatem non habet. parte 3. col. 372. e.
 Studentes nouelli quomodo Athenis probabantur de virtute patientie, & quod impatientes repellebantur. parte prima, columna 412. f.
 Studentium vniuersitas in doctrina Gentilium, significatur per mulierem Gentilem. parte 5. col. 1085. c.
 Studium sacre scripture dicitur vterus. parte 4. col. 582. f.
 Item parte 2. col. 193. c.
 Studium sacre scripture ad hoc ordinari debet, ut diabolus spoliatur animabus quas decepit. parte 4. col. 109. c.
 Studio literarum incumbere quæ tempora magis conducant. parte 3. col. 2166. f.
 Stultitia alicuius magis apparet quando positus est in statu sublimi, sicut turpitudine simie magis apparet quando ascendit. parte 3. col. 1739. c.
 Stultitia parua ponderosior vel preciosior est quam sapientia & gloria, quomodo hoc construat & intelligatur secundum Hebræos & Latinos. parte 3. col. 1302. f.
 Stultitia vitium graue est, sed non leuius verborum. parte 3. columna 1727. b.
 Stultus est omnis peccator, qui terrenis actibus deditus, in futurum nihil prouidet. parte 3. col. 1667. a.
 Stultus reputat flagella, labia sui correctoris, &c. parte tertia, columna 1645. c.
 Stultus ardescit desiderio gula propter vilem cibum. parte 1. columna 298. a. Interl.
 Stultus unde dicitur. parte 3. col. 78. f.
 Stultus si tacuerit sapiens reputabitur, si cum aliis signis non prodatur. parte 3. col. 158. f.

Stultus docens vel predicans est sicut ebrius habens spinam qui pungit se & alios. par. 3. col. 1717. c.
 Stultus totum spiritum suum profert impatentia impellente. parte 3. col. 1727. b.
 Stultus ad ultionem suam iræ perturbatione succenditur, sapiens autem paulatim eam maturitate consilij extenuat & expellit. Ibidem.
 Stultorum exultatio ignominia. Sic ex scriptorum vicio habetur, Nam Hebraica veritas habet. Stultorum exultatio ignominia. parte 3. col. 1618. f.
 Stultorum cor dissimile est sibi ipsi varijs cogitationibus, & nunquam idem manet. par. 3. col. 1667. a.
 Stultus qui propter stultitiam amat, quia nemi sunt vel histriones, &c. licet sapiens videatur, stultorum damnatione tenebitur. par. 2. col. 1645. a. b.
 Stuporem inducere proverbium. par. 4. column. 630. d.
 Subdiaconi qui nunc sunt in ecclesia in officijs Leuitarum, oblationes in templo suscipientes a populo, per Nathineos designantur. par. 2. col. 1284. e.
 Subditi boni, et si propter infirmitatem se abstinere vix possunt ab obsecratione prepositorum, tamen humiliter loquuntur, & de hoc figura in David. par. 2. col. 471. b. c.
 Item parte 3. col. 323. b.
 Subditorum inordinatio redundat in verecundiam prelatorum. parte 3. col. 1664. f.
 Pro subditorum qualitatibus disponuntur acta regentium, ut sepe pro malo gregis etiam vere boni delinquant vita pastoris. parte 2. column. 118. b. c.
 Sublimium vitam discere & admirari simplices gaudent, & quos virtutis imitatione nequeunt pie venerationis amplectuntur affectu. parte 2. col. 731. a. b.
 Substantia dicitur illud quod est quæque res. parte 3. col. 925. b.
 Substantia spirituales nec loco nec tempore continentur. parte 3. columna 1765. a.
 Substantiam in eternam homo omnibus phantasiis abiectis aliquatenus conspiciat, & si non quid sit apprehendit, agnoscit certe quid non sit. par. 3. col. 73. a.
 Substantias celestes humana forma preclatis deservunt viri diuina sapientia repleti. par. 2. col. 1520. d.
 Subtilia, curiosa & inutilia querentes audire, significantur per illos qui quæsierunt signum de celo. par. 5. col. 275. c.
 Subueniendum est proximo per accommodationem, per elemosynæ dationem, & per fidei infusionem. par. 3. col. 2119. c.
 Subvertit Deus celum, infernum, terram, mare, & quomodo. parte 3. columna 143. b.
 Subiecti inuicem estote, non solum auditores prelati, sed etiam prelati subditi. Nam et si dignitas maiorum est administrativa tamen est. par. 6. col. 561. b. Item parte 1. col. 170. f.
 Subiecti boni qui superiorem delinquentem cum debita reuerentia moment charitativè, antequam ecclesia denunciet, significantur per istos qui verenda patris operuerunt. parte 1. col. 172. e. f. Item par. 2. col. 468. f.
 Successionis gradus in participatione hereditatis, & corporalis & spiritualis exprimuntur. par. 1. col. 1381. b. & col. 1383. c.
 Successores discant ecclesiarum principes sibi signare testamento non propinquitatem carnis, sed Dei iudicio successoris electionem permittere. par. 1. col. 1385. a.
 Sudor Christi factus est sicut gutta sanguinis, quomodo vel an supernaturaliter. parte 5. col. 978. f.
 Sudor mortis delitia viventis. par. 3. col. 1763. b.
 Sue, non est nomen uxoris Iudæ patriarchæ, ut aliqui credunt, & male, sed est nomen patris illius uxoris. par. 1. columna 388. c. & column. 391. f.
 Suggestio prima diaboli mollis est, sed recepta usu roboratur. parte 3. column. 385. b.
 Suggestionis sue dente conterere mundam vitam spiritualium diabolus querit, quod præualeat in his qui ex illa placere Deo non appetunt, sed hominibus. par. 3. ibidem.
 Suggestionum diabolicarum quedam callida argumeta ita sunt perplexa, ut si quis peccata velit fugere, sine aliquo peccati laqueo

laqueo non possit, nec possit ab uno solui nisi alio alligatus. parte 3. ibidem.
 Sum, verbum substantiuum duplicem habet significationem, & quare sic dicitur. parte 5. col. 1016. c.
 Summa gratia & veritatis est cognitio ipsius trinitatis. parte 1. columna 783. b. c.
 Omnis summa disciplina nostra in misericordia & pietate est. parte 6. col. 710. d.
 Summum ius summa iniuria est. par. 3. col. 1787. c. Interl.
 Summam electorum suorum, non solum eorum qui in fidei munditia perseuerant dominus in libro æternæ memoriæ continet, sed etiam eorum qui respiciendo ad fidem redeunt. parte 2. columna 1282. d.
 Summitis ista quæ est, vxor & virgo tam seruens ut frigidum calefaceret, tam sancta, ut calentem ad libidinem non prouocaret. parte 2. col. 671. f.
 Superbia dicitur initium omnis peccati, similiter & auaritia dicitur radix omnis peccati, & quomodo. parte 6. col. 723. c.
 Superbia sequitur diuitias & scientiam. parte 6. col. 574. e.
 Superbia post omnes virtutes seruit. parte 5. col. 84. e.
 Superbia sola in recte factis cauenda est, cetera vitia tantum in male factis. parte 6. col. 449. b.
 Superbia citius & magis apparet in oculis quam in alijs partibus corporis. parte 4. col. 153. c. 154. f.
 Superbia inter vitia est regina, alia sunt duces, & illos mox multa vitia sequuntur. parte 3. col. 378. d.
 Superbia intrinsecus se celat, & inde fiunt aperta mala, sicut radix inferius tegitur, sed ab illa rami exterius panduntur. par. 3. col. 409. b.
 Superbia comes est inuidia, nec fieri possunt ut superbius non inuideat. parte 3. col. 833. a.
 Superbia occulta in moribus, cum se putat aliquid esse qui nihil est, comparatur aure noxiæ, quæ latenter nocet fructibus. parte 3. col. 1029. c.
 Superbia omnium peccatorum maxime execrabilis. parte 4. columna 1286. e.
 Superbia maxime premitur genus humanum. par. 4. col. 681. c.
 Superbia quando diabolus deiecit, ut naturam sibi bonam prauam voluntate peruerteret, scriptura non dicit, sed ex hac homini inuidisse ratio ostendit. par. 1. col. 91. c. & col. 99. b. c.
 Superbia quandoque non sonat vitium, sed supereminetiam. parte 3. col. 1685. c.
 Superbia aliquando mala, aliquando bona. p. 4. col. 489. a. 488. f.
 Superfluum est aliquid in natura humana ratione indiuidui, quod tamen est necessarium ratione speciei. par. 1. col. 81. a.
 Superbiam Iudæorum comprimit Ieremias. par. 4. col. 881. c.
 Superbia vitio laborare potest etiam paruus vel minimus, etiam si nulla dignitate vsus. parte 2. col. 166. e. f.
 Superbia soboles sunt vii. principalia vitia. parte 1. col. 717. b.
 Superbia quatuor sunt species. parte 5. col. 937. a.
 Superbie elatio ibi non deerit, vbi communis natura per misericordiam non consideratur æqualitas, sed mundani fauoris appetitur vanitas. parte 4. col. 2381. b.
 Superbie seminarium est saturitas panis, abundantia rerum, & ocium. parte 4. col. 1196. c.
 Superbo est remedium, ut quod non potest transgredi, despiciat. parte 3. col. 408. b.
 Superbum se humiliare faciunt quatuor. par. 4. col. 878. f. 879. b.
 Superbi modus, æstimare quod nullus nisi ipse debeat honorari. parte 2. col. 1639. c.
 Superbi indignantes solent labia mordere, attonitos habere oculos, & presentia non videre, dum taciti secula mente pertrahant. parte 3. col. 1676. d.
 Superborum modus est de alijs contemptibiliter loqui. p. 2. col. 1600. f.
 Inter superbos & arrogantes nunquam unitas & firma concordia seruari potest. parte 4. col. 2340. e.
 Superbi solent electi in quibusdam actibus, sed prius quam vitam finiant, ab elatione corda commutant, impius verò debilis omnibus superbior. parte 3. col. 177. a.
 Superbiendum non est si abundamus opibus. par. 2. col. 326. c.

Superior in spiritualibus aut temporalibus per electionem institutus, debet esse de nouissimis, secundum quod nouissimus dicitur dupliciter. par. 4. col. 1321. c.
 Superioris boni facta bene indicare debemus, & bene loqui de illis, nisi Deo permittente erraret manifeste. par. 5. col. 124. f.
 Superioris sui turpitudinem qui cooperire student quantum bono modo possunt, ipsi sunt benedicti à domino, & significantur per viros Iabes. par. 2. col. 522. f.
 Superiores boni subditis suis etiam ingratos & indignos exhibere debent charitatis beneficium. parte 1. col. 1281. c.
 Superiores exemplum habent cessandi à correctione subditorum in passione positorum, donec transeat passio, nisi periculum in mora probabiliter timeatur. par. 1. col. 533. c.
 Superiores quando malis exemplis corrumpunt populum sibi subiectum, tunc comedunt paruulos ad mensuram palmæ. parte 4. columna 970. f.
 Superiores, etiam infidelibus, obediendum est. par. 2. col. 929. c. Etiam malis reuerentia exhibenda est, quamdiu tolerantur à Deo. col. 1076. e.
 Superstitio quid est. parte 6. col. 1233. c.
 Superstitionum vanissimarum cultores etsi aliquando vera dixerunt, non propterea fides accommodanda est. p. 1. col. 1075. b.
 Superstitiosa doctrina semper habet aliquid boni admixtum, & illud bene docetur in publico: illud autem quod est falsum & superstitiosum, in secreto. Sic facit astrologia, &c. parte tertia, columna 1642. f.
 Supplantator est qui vsurarum captat emolumenta. p. 2. col. 1518. e.
 Supplicium quod noctu erogatur atrocius esse solet. p. 4. col. 173. b.
 Supplicium iure quis patitur. Iniuria autem iuri contraria est. parte 3. col. 1568. e.
 Supplicij magnitudo pro magnitudine iniquitatis. Non enim (ut Stoici putant) peccata omnia sunt equalia vel pœna. parte 4. column. 1149. b.
 Supplicio nunquam careant, quorum mens in hac vita nunquam voluit carere peccato. par. 6. col. 35. c.
 Suppliciorum annum si rependat Deus pro vnius diei peccato, imo si diem pro die reddat, quamuis iustum, non videtur esse benignum, nec conuenire diuine bonitati. Responso ad hoc notabilis per simile naturale. par. 1. col. 1263. b. c.
 Suppliciorum materia ex proprijs peccatis nascitur. Sicut enim quando humor est in cadauere, vermes nascuntur ex putredine, sic ex ipsa materia peccatorum gignuntur supplicia. par. 4. columna 161. a.
 Surgentes diluculo, cum ita Deo placere curamus, non ut prius ad agenda humane fragilitatis necessaria procedamus, quam deuotis nos orationibus Deo commendemus, holocaustum mane offerimus. parte 2. col. 1289. b.
 Surgere est signum animi erecti, sicut e contrario prostreri vel cadere, signum est animi à suo statu deiectionis. par. 3. col. 32. c.
 Surgere dicitur Deus, quando quasi de summo euigilat ad vindictam populi sui. parte 4. col. 2198. d. e.
 Sus est animal immundum secundum legem, & sanguinem suillum offerre erat abominabile coram Deo. par. 4. col. 527. a. b.
 Sus dum in luto lauatur, sordidior redditur, &c. parte sexta, columna 1364. d.
 Susanne historia quando gesta est. par. 4. col. 1785. c.
 Suscitatio eorum qui per negligentiam peccat, operosior est quam qui per necessitatem & infirmitatem. par. 6. col. 1197. b.
 Suscitatio seminis quare statuta fuit fieri per fratrem defuncti. parte 1. col. 1613. a. b.
 Susa vel Susis, metropolis regionis Elamitarum, in qua Daniel turrim excelsum extruxit, & vsque in presens noua videtur: in ea conduntur reliquia regum, & custos Indæus est. p. 4. columna 1589. b.
 Item parte 2. col. 1705. c. & col. 1345. a. b.
 Suffendebatur in ligno apud Hebræos nullus nisi blasphemus & idololatra, & ideo si diu remaneret suspensus, daretur occasio hominibus, ut loquerentur de blasphemia illa & idololatria. parte 1. column. 1585. a.
 Suspicio quid est. parte 1. column. 1566. f.

Suppositio est maximū humanitatis vitium, quæ aliter putat quàm sit veritas. parte 3. col. 136. f.

Suppositiones si vitare non possumus (quia homines sumus) iudicia tamen, id est, diffinitivas firmasque sententias continere debemus. parte 6. col. 225. b. c.

Suppositio senatorum patrum de mora Christi venturi in mundum, significatur per fletum parentum Tobie. parte secunda, columna 135. c.

Suppurrum est ipsa locutio intima. parte 3. col. 71. b.

Symbolum fidei per duodecim apostolos ordinatum est. parte 2. columna 126. e. f.

Item parte 3. col. 170.5. a. b.

Synagoga dum Christum purum hominem credens, adulterino complexu constringere voluit, ipse tegimen literæ oculis eius obiecit, & figuræ de Ioseph. par. 1. col. 197. d.

Synagoga de ecclesia hanc mercedem accipit, ut ultra idola non colat. Videns enim gentiles ita ad Deum conuersos, erubescit ultra idola colere. parte 1. col. 48. d.

Synagoga repudiata est à Deo tanquam à viro suo. parte quarta, col. 423. a.

Synagoga per diuersa signatur siue figuratur. parte prima, columna 160. b. c.

Item par. 2. col. 161.5. c. & col. 1213. a. b. & col. 913. a. b. & col. 816. d. & col. 313. c.

Item parte 3. col. 373. b.

Item par. 5. col. 534. e. f. & col. 816. d. & col. 608. e.

Synagoga dicenda est Idumetica, à quodam Idumæo, sicut ecclesia dicitur apostolica ab apostolis. parte quarta, columna 314. f. & col. 1916. f.

Synagoga est mater Christi. par. 3. col. 32. e.

Synagoga, vna penè eadēque ætate nasci, & gentes cæperunt idololatria sedari. par. 5. col. 536. d.

Synagoga est locus ubi conueniebant legisperiti & communis populus ad audiendum doctrinam legis. par. 5. col. 492. f.

Synagoga quatuor habuit ordines ad eruditionem suorum, scilicet principes sacerdotum, seniores populi, scribas, & Phariseos. parte 4. col. 1397. c.

Synagoga dicitur uxor domini, in legis fœdere carnali ei intelligentia subiecta. par. 3. col. 208. d.

Synagoga matris per Agar significatur, cervicem grauauit populus insipiens, dicens: Sanguis eius super nos, &c. & de hoc figura. parte 1. col. 258. a.

Synagoge sacerdotes, quia dum ab intellectu incarnationis Dei perfidia sua obsecrati sunt, veri sacerdotij ministerium perdidērunt, & de hoc figura. parte 2. col. 1157. b.

Synagoga significat Sara, quæ in umbra sacramentorum se abscondens, Christum venisse non credit. parte 1. columna 233. a. Interl.

Synderesis dicitur aduersarius, & quare. parte 5. figuratur per Iosue. parte 2. col. 143. c.

Synodos quatuor habuerunt apostoli, & de quibus. parte 6. columna 1209. b.

Syria est omnis regio ab Euphrate vsque ad mare magnum. par. 5. col. 91. c. & col. 707. b.

Syrie regum post Alexandrum magnum catalogus. parte 4. col. 1645. b. per totum. & col. 2214. e.

Syrie rex propter Deum in se iratum corrui in languorem. par. 2. col. 909. e.

Syrorum mos erat per parabolas loqui. par. 5. col. 308. e.

T

Litera figura crucis in qua pendebat dominus. par. 4. col. 1147. c.

Tabernaculum à Davide factum quo Moyses tabernaculum cooperiret. par. 2. col. 1075. b.

Tabernaculum vocat Ieremias non modo templum diuinum, sed etiam domos & turres, & porticus. par. 4. col. 665. a.

Tabernaculum cum omni suppellectili sua prius vinctum est, quàm tabernaculi sacerdos Aaron. par. 1. col. 977. a.

Tabernaculum quid est. parte 6. col. 1180. f.

Item parte 4. col. 955. b. Item parte 3. col. 528. f.

Tabernacula sunt eorum qui semper in via sunt & ambulāt, nec itineris sui terminum reppererunt. par. 1. col. 1355. a. b.

Tabernaculum quod habuerunt Iudei per cretum, quomodo de loco ad locum translatum est. parte 4. col. 303. a.

Item parte 2. col. 1087. a.

Tabernacula que inhabitasse Abraham, Isaac & Iacob dicuntur, quæ & qualia fuerunt. par. 1. col. 883. c. & col. 956. f.

Tabernaculorum festum quare & quando celebratur ab Hebræis. par. 1. col. 713. b. c. & col. 1111. c. & col. 1395. a. b.

Tabula in vna erant scripta tria precepta, in alia septem secundum doc. nostros, secundum Hebræos in qualibet tabula erant quinque scripta. parte 1. col. 825. b. & col. 827. & col. 1208. d. e. Sed col. 839. b. dicitur secundum doctores Hebræorum, tantum quatuor precepta erant in prima tabula, cetera verò sex in secunda tabula.

Tabule due testimonij decem verbis signantur, ut per ipsum numerum figura crucis exprimeretur, quem significat x. litera, que in specie crucis formatur. par. 1. col. 1989. c.

Tabule testimonij dicuntur due tabule lapideæ, & quare. parte 1. col. 825. c. & col. 1149.4. d. e.

Tabulis in duabus scripta est lex propter duo Testamenta significanda, vel quia sunt precepta duo, dilectionis Dei & proximi. parte 1. col. 673. a. b.

Tacere & loqui pro tempore, eiusdem sapientiæ est. parte quarta, columna 2108. f.

Tacere nemo contentus est audiens suum nomen in rixa, sed tacito nomine, audiens de se aliquod dictum, quandoque dissimulat. parte 6. col. 231. c.

Tacens consumitur, qui intus in se inuenit unde vratur. parte 3. columna 162. e.

Tacendo, loqui discimus. par. 4. col. 1103. b.

Quasi vas sine operculo vel ligatura polluitur, qui per studium ostentationis patens, nullo velamine taciurnitatis operitur. par. 1. col. 1306. d.

Taciurnitatem quæ bona comitantur. par. 6. col. 1288. f.

Tactus in certitudine homo excedit omnia animalia, non autem in alijs sensibus. parte 3. col. 152. f.

Talentum triplicis mensura traditur. Minimum librarum quingenta, medium librarum. lxxij. summum librarum. cxx. parte 2. col. 1320. e. f.

Talentum reputatur hoc quod cuique datur in rebus mundanis vel spiritualibus, de quo est rationem redditurus. parte quinta, col. 413. a. b.

Tamyris regina Scytharum Cyrum regem Persarum cum ducentis militibus enecauit, &c. Dixit autem regina, cum misisset caput eius in utrem humano sanguine plenum, Satia te, inquit, sanguine quem quaesisti. parte 4. col. 2169. a. b.

Tardum videtur quod magno desiderio queritur. parte tertia, col. 945. a. b.

Tartari legem Mahumeti acceperunt pro maiori parte illius populi. par. 6. col. 1596. f.

Tartari de terra sua exeuntes anno. M. ccij. multos populos tam Christianos quàm Paganos occiderunt. par. 6. col. 1660. f.

Tartari habent quasdam ciuitates pro mercatoribus & artificibus. Sed nobiles & homines armorum habitant in campis & intenterijs. parte 4. col. 877. c.

Tartari per ignem credunt omnia purgari, & per transitum inter ignes estimant se purgari. parte 4. col. 1230. f.

Item parte 2. col. 937. c. Item par. 1. col. 1563. a. b.

Tartarorum principem homines extranei accedentes, ante transeunt inter ignes. parte 1. ibidem.

Tau ultima literarum inter Hebræicas, & illius mysticus sensus. parte 4. col. 948. a. & col. 1147. a.

Item parte 2. col. 203. b.

Tecta domorum in terra promissionis erant plana, & ibi conueiebant homines causa recreationis & colloquutionis, & iani nisi ibi fieret retinaculum, immineret periculum. parte 1. col. 1588. e. f. Vide in Palæstinarum mos, &c.

Tecta

Tecta dum accenditur, odorem quidem suauem habet, lumen sed obscurum. par. 3. col. 398. e.

Tela aranearum studiosè textitur, sicut venti dissipatur. parte 3. columna 117. a.

Temeritas illorum, qui licet diuersis patris multati, semper in duricia sua manent, tanquam nullum habeant rectorem, significantur per locustam. par. 1. col. 575. a. b.

Temperantia infuso, supra temperantiam politicam, non solum rescindit carnis delectationes, sed ulterius, ut corpus totaliter redigatur in seruitute animæ, parte 6. columna 414. f. Item, parte 3. columna 1355. c.

Templum Dei vocauit Dauid Scabellum pedum suorum. parte quarta, columna 952. f.

Templum Hierosolymis unicum in mundo fuit venerabile, ad quod homines confluebant. par. 2. col. 757. c.

Templum Hierosolymis typus erat templi hominum qui sunt soli apertissimum Dei habitaculum. par. 2. col. 761. b. c.

Templum Hierosolymis celebre ante crucem Domini, post crucem dereliquit Dominus domum suam. par. 2. col. 82. d.

Templum reedificabitur in aduentu Messie, ut dicit, Rab. Sal. & Iudei per ordinem differri ibi in momento congregabuntur. parte 3. columna 814. f.

Templum secundum edificatum per Zorobabel quinque res notabiles habuit, quæ non fuerunt in templo Salomonis. parte quarta, columna 313. c.

Templum diuina dispositione destruitum ex 42. anno post passionem Christi, & quare, parte quinta, columna 1091. c. & col. 389. c. & columna 615. c.

Templum Christi proprie incipit à principio predicationis Euangelij, non ex lapidibus insensibilibus, sed ex Christi fidelibus, parte 3. columna 1181. c.

Templum Domini est quilibet fidelis. Et hoc templum debet dedicari ad similitudinem materialis templi. parte quarta, columna 2385. c.

Templum nostrum Dei, spiritus sancto recedente, prius seductionibus & indisciplinacionibus repletur, deinde venit in ruinam, sicut corpus animæ recedente primo frigescit, deinde putrefcit & soluitur. par. 5. col. 388. f. & 389. c.

Templum interius est cor, altare ibi est fides, quale, & quomodo ibi munus offerendum. par. 5. col. 108. e. f.

Templum Domini illud verè est, in quo fides vera, conuersatio sancta, & omnium virtutum chorus, parte quarta, columna 639. a.

Templum edificatum est ut aiunt Hebræi in hunc montem, quem Dominus Abraham monstrauit, dicens: Vade super unum montem, &c. Et ille mons postea additus est ciuitati. parte 1. col. 263. b. c. & col. 270. a. b. & col. 370. e. f.

Templum aliquando proprie accipitur pro domo templi, & diuidebatur in duas partes. Vna pars, sanctum: Alia, sanctum-sanctorum. Aliquando templum largè accipitur scilicet quedam platea quadrata ante templum, clausa muro, parte quinta, columna 346. f.

Templum erat Domus magna facta ad modum turris quadrata, cuius duo latera sibi opposita sunt longiora in triplo duobus alijs sibi oppositis: propter quod hac domus aliquando vocatur turris. par. 2. col. 713. c. Item, par. 1. col. 370. f.

Templum habebant Iudei tantum unum, ubi poterant offerre & immolare scilicet in Ierusalem, licet haberent alia loca in ciuitatibus & villis, in quibus conueniebant ad orandum, ad audiendum verbum Dei, & ad alia tractandum, par. 5. col. 177. c. & col. 793. c. Item, par. 3. col. 1867. c. Item, parte 1. columna 678. f.

Templum Salomonis circa se habuit tria atria, & quare, & ubi, parte 4. columna 1137. c.

Templum primum quando tempore post exitum de Aegypto fundationem habuit, & quanto tempore constructum, & quando in lapore stetit vsque ad destructionem per Nabuchodonosor, parte 3. columna 983. c. Item, parte 2. col. 51. b. c. & col. 228. e. f. & col. 1053. a. & col. 1579. c.

Templi primi & secundi in Ierusalem, constructio, dedicatio, re-

stauratio, prophanatio & destructio, quando, & quomodo tempore & per quos facta sit. parte quarta, columna 2364. a. b. Item, parte secunda, columna 1311. b. c.

Tempus vite presentis non est tempus optatum à viris sanctis, sed tempus vite futuræ, quod est tempus recipiendæ mercedis, parte 3. columna 168. f.

Tempus quæ Christus Apostolos virtute armatos ad predicandū misit ab Ezechiele prefiguratum. par. 4. col. 1102. f.

Tempus omne conuenit verbo Dei. Modo enim legendum est, modo Deo cantandū est, modo orare, modo docere, modo exhortari, modo increpare conuenit, &c. par. 1. col. 1225. a. b.

Tempus magis mutatur secundum Luna cursum, & idè tempus nouum dicitur noui Lunium. par. 3. col. 2191. c.

Tempus omnino non esset si nullus motus esset vel corporalis vel spiritualis creatura, quo per præsens præteritis futura succederent. parte 1. columna 62. e. f.

Tempus quadruplex. Primum ante legem, secundum sub lege, tertium sub gratia: quartum est in futuro, parte quinta, columna 269. a. b.

Tempus sumptum singulariter in scriptura significat unum annum, pluraliter verò absque numero determinato significat duos annos secundum communem modum loquendi Hebræorum. parte 4. columna 1769. c.

Temporis cuiuslibet verba, ut fuit, est, erit, de Deo verè dicuntur, parte 5. columna 1268. d.

Tempora quinque in procreatione naturali & alitione: Ita similiter in spiritali. par. 3. col. 1464. e.

Tempora labuntur, & demonstratur hoc versiculo: Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Hen, heu fugaces Posthume labuntur anni. parte 4. col. 1973. c.

Tempora sic Deus possidet, ut sub potentia suæ presentia coangustet. parte 3. col. 28. e. Item, par. 1. col. 512. e. f.

Tempora obseruatio magnum lectori Prophetarum commodum, parte 1. columna 11. a.

Temporum sunt distinctiones tres, præteritum, præsens, & futurum, & quatuor vicissitudines. parte 2. col. 1095. b. c.

Temporum supputatio multis modis accipitur penes dies & annos. parte 1. In Prologo Lyrani super Genesi.

Temporum annotationes sumuntur ab aliquo euentu notabili, parte 4. columna 2352. f.

Temporalia bona dat Deus bonis & malis, & quare. Item tollit à bonis, & à malis & quare. parte 3. col. 900. f.

Temporalia bona ubicunque in sacra scriptura promittuntur pro virtutum actibus, sub illis intelliguntur bona spiritalia, & eterna, tanquam principaliter promissa, parte 4. col. 25. c. & col. 384. f. & col. 482. f. & col. 526. d. & col. 611. c. Item, parte 5. col. 919. c. Item, par. 6. col. 840. f. Item, par. 3. col. 1152. f. & col. 1184. e. & col. 1561. c. & col. 2100. d. Item, par. 2. col. 1083. b. c. Item, par. 1. col. 207. b. c. & col. 626. e. f. & col. 1133. c. & columna 1299. b. c.

Temporalium abundantia circa quàm versatur mundana cupiditas, administrat materiam & fomentum omnibus vicijs, sicut radix nutrimentum ramis. par. 5. col. 908. f.

Temporalibus & caducis sobrie utamur, non quasi bonis nostris sed ad sustentationem datis, parte sexta, columna 657. c. & columna 726. d.

Tempus & non tempus pro parte faciei nit Nico. de Lyra, dicendum esse secundum antiquam grammaticam, parte secunda, columna 180. e. f.

Tenebra duplices sunt, interiores & exteriores. parte 5. Item, par. sexta, columna 1332. f.

Tenebra sunt duplices, quedam culpe, quedam gehenna, parte quinta, columna 160. f.

Tenebra ignorantie ablata sunt per Christum qui est veritas, tenebra culpe per gratiam, & gloria dabitur ab eo contra tenebras gehennæ. parte 5. col. 1155. c.

Tenebra gehennæ sunt terminus tenebrarum ignorantie & culpe, & idè dicuntur exteriores, ibidem.

Tenebra quomodo dicuntur esse in inferno, cum ibi sit ignis qui de natura sua est lucidus. par. 5. col. 160. f.

H

Tenebra lucem præferunt, par. 1. col. 6. f.
Tenebra sunt recedente Sole visibili de nostro hemisphærio, parte quinta, columna 118. f.
Tenebras comitatur semper horror, & quando minus discernit quis que circa se sunt, tunc magis metuit, undique aduersa pavitans, parte 3. col. 146. b.
Tentat Deus in præmiis, diabolus in interitum, parte prima, columna 633. a.
Tentat nos Deus, quare, & quomodo, par. 1. col. 263. b. c.
Tentat Deus & diabolus, sed diuersa intentione, parte 6. col. 1269. a. & columna 427. c.
Tentare ex se diabolus appetit, sed eos qui tētandi sunt, & prout tētandi sunt, Deus iussu tentari permittit, par. 2. col. 281. f.
Tentare Deum quid sit, par. 5. col. 84. f. Item, parte 3. col. 1883. c. Item, parte 1. columna 1500. e. f.
Tentare quid sit, parte 6. col. 502. f. Item, parte 3. col. 1896. f. Item, parte 1. columna 263. b. c.
Tentantur homines aduersitatibus & tribulationibus causa quintuplici, parte 5. col. 503. c.
Tentari nullus discipulorum grauitur ferat, qui positus est ad docendum si Dominus tentatus est, & tentantibus respondeat dogmata pietatis, par. 5. col. 314. e. f.
Tentari quare permittit Deus hominem, cum sciret eum casurum, parte 1. columna 87. b.
Tentari nos Deus sinit, ut videamur nobis infirmi, & tamen custodit, parte 3. col. 37. a. Item, parte 1. col. 27. b. c. & col. 87. c. Item, parte 2. col. 693. a. b.
Tentatio sicut sepe per oculos trahitur, sic nonnunquam concepta intrinsecus, compellit sibi extrinsecus oculos deseruire, parte sexta, columna 631. a.
Tentatio & probatio ad hoc ordinantur, ut aliquid ignotum manifestetur ipsi tentanti, par. 3. col. 605. c.
Tentatio vox est diaboli: Audit qui tentatur & resistit. Exaudit qui consentit, par. 3. col. 56. e. f.
Tentatio fit tribus modis, par. 3. col. 144. e. Item, parte 6. columna 1027. b. & columna 1269. a.
Tentatio humana quæ est, par. 6. col. 27. f.
Tentationis fornax succenditur sextupliciter & per quot succenditur. Sunt enim septem tentationis differentie, parte quarta, columna 1544. d.
Tentationis necessitas ostenditur & probatur, par. 3. col. 406. d.
Tentatione se anima non fallitur, continuo resoluitur, sicut caro si sale non aspergitur, corrumpitur, par. 1. col. 1428. d. e.
Tentationes multe nobis occurrunt, multa offendicula volentibus agere qua Dei sunt, & in fide multa inuenies tortuosa, plurimas questiones, obiectiones hereticorum, contradictiones infidelium, par. 1. col. 611. d.
Tentationes ab anima non auferuntur quamuis grades habeat profectus quia quasi custodia & munimen sunt ei, parte prima, columna 1428. d. e.
Tentationes due sunt, una probationis alia deceptionis, parte 5. col. 1169. a. b. Item, par. sexta, c. 1269. a. Item par. 1. col. 633. a. b.
Tentationum certamina & examina probationum non sine diuino irrogari solere iudicio, par. 2. col. 614. d. e.
Tentationum concussio infirmos prodat, par. 3. col. 373. a.
Tentamenta a mox à diabolo succrescunt cum lux diuina cor humanum illustrat ut plus tentationibus se vgeri sentiat quàm cum lucis internæ radios nesciebat, par. 1. col. 532. e. f.
Tentatus est primus homo à diabolo cibo carnali in interitum. Tentati autem sumus a filio Dei cibo spirituali in salutem, parte prima, columna 633. b.
Tentatur est Christus, quare & quomodo. Vide in Christo.
Tentoria quibus pastores vtuntur quis primum adinuenerit, parte 1. columna 122. d. e.
Terra satia diuersis seminibus exiliores fructus producit, parte 1. columna 1588. e.
Terra cur pro aqua ponatur Exodi 15. par. 1. col. 623. c.
Terra multis modis accipitur & terra hæc in qua habitamus non ab initio vocata est, sed arida & postea terra, par. 10. 1. columna 1415. b. c.

Terra super aquas fundata dicitur & quomodo, parte tertia, columna 1492. f. Item, parte prima, columna 48. e. f. 49. a. b. & columna 62. c.
Terras prius incultas antiqui patres suis laboribus coluerunt, & sic cibi corporales multiplicati fuerunt in sustentationem sequentium, parte 3. columna 1661. c.
Terra & pulvis peccatores significant, par. 4. col. 1263. b.
Terminus hominis constitutus est. Ista constitutio potest dupliciter intelligi, parte 3. columna 167. b.
Terminus vite humane post diluuium non fuit centumviginti annorum. Nam aliqui dicuntur vixisse quingentis vel quadringentis annis post diluuium, par. 1. col. 180. d. e.
Ternarius numerus est mysticus & ostenditur in pluribus, parte 2. col. 1338. e. f. Item, par. 1. col. 357. b. c.
Ternistratores dicuntur Angeli nequam, & quare, parte prima, columna 621. a. b.
Terra inter elementa est maxime stabilis, cum sit centrum mundi, parte tertia, columna 148. f.
Terra diuina dispositione venis aquarum est tota plena, sicut corpus animalium sanguine, & quare, par. 6. col. 1367. b.
Terra in inferioribus creaturis videtur firmior, & stabilior, & tamen Deus in terremotu ipsam mouet, par. 3. col. 121. c.
Terra nascens diuersarum specierum magis fructificat in una terra quam in alia, par. 3. col. 2044. f.
Terremotus unde causatur, par. 3. col. 121. c.
Terra latitudo & longitudo quomodo accipitur secundum astrologos, parte tertia, columna 357. f. & columna 366. e. & extensus columna 995. c. Vbi etiam tangitur que partes habitabiles & que in habitabiles. Item, par. 1. col. 773. c.
Terrenum regnum positum est à Deo non à diabolo ad utilitatem genti, par. 2. col. 1425. c.
Terram scabellum pedum suorum cum Dominus vocat non ignominiam, sed gloriam significat, par. 4. col. 526. f.
Terror ita retrahit à malo, sicut amor ad bonum, parte prima, columna 1484. f.
Terror mutat sententiam in hominibus. Ibidem.
Terror homines faciunt pro iactantia & minas etiam his quibus nocere non possunt, par. 1. col. 1345. b. c.
Terror aliquando ita conturbat animum cogitantis circumpendentibus malis, ut sicut aqua circumfluere videantur, parte tertia, columna 1114. e.
Testa ex luto fit, & sanies corporis lutum est, par. 3. col. 37. b.
Testamentum quid dicitur, par. 3. col. 1242. d.
Testamentum secundum leges humanas civiles & canonicas non habet robur, quamdiu viuunt testator, par. 6. col. 896. f.
Testamentum vetus & nouum tam Christi sacramenta quam Ecclesie mysteria sub anigmatum figuris operiunt, parte prima, columna 889. a.
Testamentum vetus distinguitur in tres ordines secundum Hebræos. Primum vocant legem, secundum Prophetas, tertium agiographa, & quot, & quos libros singulis annumerant, parte secunda, columna 5. c.
Testamentum vetus temporale significatur, dum mutabile ostenditur, parte 4. columna 456. e.
Testamentum nouum. Vide in Nouum testamentum.
Testamentum nouum quomodo præstat veteri, cum dicitur quid rota erat in rota, & vetus in nouo, & conuerso, p. 6. col. 1449. b.
Testamentum utrinque nobis nouum est, non temporis ætate, sed intelligentie nouitate, par. 1. col. 1281. b. c. & col. 1299. a.
Testamentum vetus non recipientes, ut sunt quidam heretici, sic iniquunt. Quanta est crudelitas Dei, legis, & Prophetarum quisque in tertiam & quartam generationem extendit iram suam, sed responsionem habent, par. 4. col. 1211. a. Item, parte 2. col. 65. c. & col. 75. a. b. & col. 86. e. f.
Testamentum nouum absconditum est in lege, parte prima, columna 727. e. f.
Testamentum vetus & nouum quare sic appellentur, p. 6. c. 881. b.
Testamenti ve. & no. differentia, par. 6. col. 900. e.
Testamenti veteris auctoritatem cur tenemus, cuius ritum n. obseruamus, par. 6. col. 881. b.

Testa-

Testamenti noui testimonium est vetus lex: & ergo vetus Testamentum dicitur testimonium inquantum probat & testatur, lex inquantum iubet, par. 3. col. 1017. b.
Testamenti veteris ac noui tanta est concordia ut neutrum sine altero sit, par. 1. col. 1557. a.
Testamenta duo dicuntur vbera. In quorum vno nunciatus, in altero demonstratus, par. 1. col. 461. a. Interl.
Testamenta duo figuratur per Cherubim, par. 1. col. 734. e.
Testamenta duo per Cherubim figurantur, & quare, parte secunda, columna 1145. b.
Testamenta duo significantur per Agar & Saram, p. 1. c. 215. c. Per noctem & diem, col. 164. c. Item per duo labia, par. 3. col. 1677. a. Per archurum & pleiades, c. 360. d. e. Per mel & fauam col. 1384. d. Per septenarium & octonarium, col. 895. b. Iterum per noctem & diem, col. 605. c. Item per duas rotas currus, par. 4. c. 209. c. Per duo maria, c. 2168. e. Per duas oliuas, c. 2207. a.
Testamenta duo magis vicina & conuenientia quam vnita dicuntur. Multa enim veteris amissimus, & noue gratia multa suscepimus, parte 4. col. 2168. d.
Testamentorum duorum distinctionem ostendit Christi passio, parte 1. columna 1298. f.
Testimonium quid est, par. 3. col. 1197. a. b.
Testimonium firmum habetur per demonstrationem in his que subsunt facultati naturali intellectus, sed in his que sunt supra facultatem hanc, testimonium firmum est per opera soli Deo possibilia, quia non potest esse testis falsitatis, parte quinta, columna 1106. d.
Testimonium falsum in iudicio non tantum prohibet octauo præcepto, sed etiam extra iudicium & omnis detractio. Aliter dicuntur Hebræi, par. 1. col. 675. c.
Testimonium veritatis licet de Apocryphis sumere, parte sexta, columna 225. c.
Testimoniis que iam fuerant in Gentibus diuulgata abutuntur Apostoli aut Apostolici viri, vbicunque loquuntur ad populos, parte 1. col. 434. e. f.
Testis falsus est qui non eodem sensu dicta proponit, par. quinta, columna 440. f.
Testes Dei sunt, qui per opera testantur que premia sunt securitatis, par. 3. col. 137. b.
Testes falsos quomodo Iudei dicunt esse puniendos, & in hoc errare eos ostenditur, par. 4. col. 2211. a. b.
Testium falsorum & calumniantium voces quando responsionem non merentur. Ibidem.
Testium conditiones quomodo & qualiter considerande, parte 4. columna 1646. d. e.
Testibus duobus iniquis Susanna est appetita duos testes & Synagoga inuenit qui aduersum Christum falsa iactarent duobus testibus pauper occiditur, p. 2. col. 843. a.
Tetragrammaton. De hoc nomine quod est conforme huic nomini Iesu, ut patet, par. 1. col. 510. f. diuer sanotanda scribuntur, & signantur in locis infra expressis, & col. 509. a. b. & col. 510. per totum, & col. 511. per totum, & col. 533. c. & col. 539. a. b. & col. 541. c. Item, par. 2. c. 309. b. c. Item, par. 4. col. 742. f. & col. 814. f. Item, par. 6. col. 1695. 1696.
Thabita non est nomen commune, sed proprium nomen puellæ, par. 5. col. 537. b. Item, par. 6. col. 1117. c.
Thabor, terminus est Zabulon, mons in medio Galilææ campo, parte 4. columna 865. b. & columna 1433. a. Item, parte tertia, columna 1123. b.
Thalmud duplex. Vnum Ierosolymitanum, & alterum Babylonicum. Et istud secundum est maioris auctoritatis quam primum, parte 4. col. 1211. a. b. Et illud opus fuit maxime diabolicum, columna 159. a.
Thalmudica doctrina ut Iudei dicunt & firmiter credunt fuit data a Moyse à Deo in monte Sinai ore tenus. Per quæ & quando fuit redacta in scriptis, par. 4. col. 313. a. b. & extensus, col. 1211. a. b. Item, par. 6. col. 1695. a.
Thalmudica doctrina multa continet absurda de Deo, & etiam iniqua, & naturalis dictamini rationis omnino inconsona, parte 4. columna 315. c.

Thamulica auctoritas apud Hebræos tanta est in determinationibus & in eodem gradu, sicut auctoritas vniuersalis Ecclesie apud nos, par. 4. col. 1621. a. b.
Thalmudice facultatis fabricatores habebant duos demones familiares sibi, & c. par. 4. col. 317. a. 318. d.
Thalmudicam doctrinam Iudei dicunt Dei legem, parte quarta, columna 315. b.
Thare pater Abraham & Nachor & Laban propriis sibi Deos vendicabant, par. 2. col. 144. e.
Thargum vocatur apud Hebræos translatio Chaldaica, & est tantæ auctoritatis apud eos, quod nullus ausus fuit ei contradicere, par. 4. col. 105. b. & col. 365. c. & col. 438. c. & col. 781. c. Item, par. 3. col. 1287. c. Vbi habes quis translator fuit. Item apud Hebræos quasi tantæ auctoritatis est sicut textus, par. 1. col. 125. c. & col. 454. f.
Talmud vel thammum quis vel quid, & qualis, vel quale idolum fuit, parte 4. col. 1139. c.
Theatrum quid & unde dicitur, par. 6. col. 1193. c.
Thebes alia est ciuitas in Aegypto, & alia in Iudæa nomine Thesba, & alia in Græcia que dicitur Thebe, par. 2. col. 219. a.
Themor ciuitas quam edificauit Salomon in ciuitate, parte secunda, columna 1167. a.
Theodas fuit quidam magus, & c. parte 5. columna 1185. e. Item, parte 6. col. 1037.
Theodorus Tharantianus Episcopus scripsit, quod & heretici putant Christum nec veram carnem de virgine assumpsisse, nec corpus corporale secundum carnem habuisse, parte quinta, columna 551. a.
Theologia dicitur fons & fluminis Paradisi, id est, Ecclesie militantis, & quare, parte 1. col. 63. a. b. c. & diuiditur in quatuor flumina propter quadruplicem sensum contentum in ea, parte 1. columna 70. f.
Theologia paucorum est, sublimium scilicet & Domino appropinquantium, par. 1. col. 994. e. f.
Theologi moderni temporis curiositati operam dantes notantur, parte 4. col. 661. c. & col. 1862. f. Item, par. 2. col. 1329. b. c. Item, parte 5. columna 750. f.
Thesaurizatio que fit ex causis honestis non est interdicta à Salvatore, tanquam illicita, par. 5. col. 136. f.
Thesaurizans propter præsentem vitam & amorem seculi, continuo vermes illi ebulliunt, hos generat auaritia, & diuitiarum cæca cupiditas, par. 1. col. 633. a. b. & col. 641. a. b.
Thesaurus tuus ubi est, ibi & cor tuum, vniuersaliter intelligitur & de pecunia & de omnibus voluptatibus, p. 5. col. 872. e.
Thesaurus Dei est voluntas eius, par. 4. col. 664. e.
Thesaurus sumitur non solum pro pecunia, sed etiam pro omni substantia, par. 2. col. 1123. a.
Thesaurum Domini vocat Ieremias vlticem sententiam, parte 4. columna 898. f.
Threni non sunt distinctus liber à libro Ieremie, parte quarta, columna 585. c.
Thuribula Dathan & Abiron cur Deus altari iusserit affigi, parte 1. col. 1280. e.
Timet aliter adultera virum suum, aliter casta, adultera ne veniat, casta ne deserat, p. 3. col. 1360. d.
Timere à cæli constellationibus quando est licitum, & honestum, & quando non, par. 4. col. 66. e. f.
Timere Deum ne mittat in gehennam, & timere Deum ne te deserat, differenti modo fit, par. 6. col. 1409. a. Item, parte tertia, columna 2103. b.
Timere debemus in omnibus. Aliquando enim est gratia quam dicimus iram, & aliquando ira quam dicimus gratiam, & c. parte 3. columna 59. c.
Timere opportune cautela est, & trepidare ineptæ, ignauia, parte 3. columna 521. b.
Timor est passio de malo futuro de difficili euitabili, non tamen impossibili, par. 4. col. 589. c.
Timor cordis causat tremorem in exterioribus membris, p. 4. c. 636. f.
Timor dissoluit vestigia, & facit fluere vrinam, par. 4. col. 154. f. & col. 1132. f. & col. 1236. e.

Timor nimis reddit hominem aliquando stupidum, & quasi im-
potentem se mouere, par. 4. col. 1035. c.
Timor seruilis & initialis dicuntur esse initium sapientie, sed di-
uersis rationibus, p. 3. col. 1299. b. & col. 1480. f.
Timor seruilis introducit sapientiam sicut seta filium & est prin-
cipium extrinsecum, &c. par. 3. col. 1642. f.
Timor seruilis prius, deinde amicus, quem Lia significat li-
bera, inde sequitur amor purgati animi quem significat Ra-
chel, par. 1. col. 359. a. Interl.
Timorem magnum habentes infrigidantur & pallefcunt, parte
tertia, columna 1079. c.
Timores sunt quatuor præter timorem naturalem qui omnibus
inest, scilicet mundanus seruilis, initialis, & castus, par. 6. col.
105. c. Item, par. 3. col. 1453. b. & extensè, col. 1480. f.
Tinea de veste oritur, & oriendo corrumpit, par. 3. columna 74. c.
& columna 165. a. b.
Tinea domum sibi corrumpe facit, par. 3. col. 261. c.
Timendus non est qui nihil potest, nisi permissus, parte prima,
columna 345. a. Interl.
Tinea damnum facit, sed non sonum, par. 3. col. 74. e.
Titulus diaboli est, ipse est rex super uniuersos filios superbia Ti-
tulus uero Christi, humilitas, par. 3. col. 404. e.
Titus uel Vespasianus dicuntur aper & singularis serus, par. 4.
columna 980. e. Item, parte 3. columna 1653. a. Item, parte se-
cunda, columna 303. a. c.
Tobias intentione fortis & robustus inuentus est, parte secun-
da, columna 1505. a.
Tobia liber curia inscribitur, par. 2. col. 1446. d.
Tobia laus, par. 2. col. 1500. e.
Tobia historia contigit anno sexto Ezechie regis Iudæ, qui To-
bias captiuatus fuit per Salmanassar regem Assyriorum, par.
secunda, columna 1495. c.
Tobia liber, Vide in Liber Tobie.
Tobia utilis fuit percuti cecitate sine culpa, ut probaretur eius
patientia, quæ Elyma mago, qui pro perfidia percussus eter-
ne ultioni præparatur, parte 6. col. 1331. a.
Tolerare aduersa huius uite patienter facit, quod consideremus
eas ordinari ad finem uite beate in futuro, par. 3. col. 93. b.
Tondere Casariem consuetudo fuit apud veteres lugentium, in
signum doloris & humilitatis, nunc contra, comam deni-
tere, luctus indicium est, par. 4. col. 173. c. & col. 644. c. f. &
col. 879. a. & col. 1284. e.
Tonitruum aliquando uidetur esse, quando auditur sonus rota-
rum currum 1011. c.
Tonitruum uox renouit, ut rotatus & sinuosus sonus sentiat, ur,
parte 3. columna 1011. a.
Tonitruum Dominus, excitauit cum Samueli responderet ut per-
nicatum populi argueret, par. 2. col. 387. b.
Tonfor quem meretrix conduxit ad tontendum capillos Samso-
nis Pilatus exiit, cui, vincit Dominum nostrum tradidit
& negauit, par. 2. col. 259. c.
Tonfuram uel nomen clerici qui arripiunt, irruunt admissi ad
Christi sanctuarium tantumque indigne, sanctas sanctorum
idcirco morietur & non solum in anima uerumetiam in cor-
pore citius feruentur, par. 1. col. 1187. b. & col. 1188. d.
Topaxius lapis preciosus, & eiusdem moralitas, par. 6. c. 1681. a.
Item, par. 4. col. 1289. b. Item, par. 3. col. 264. b.
Tophet, id est, gehenna pena uel pena gehennalis secundum
Hebræos & Latinos, parte 4. col. 285. c. sequenti & colum-
na 645. c. clarius. Item, parte 2. columna 337. a. & col. 985. a. &
columna 1213. b.
Tophet idoli cuiusdam ara interpretatur inclusio sine demoratio
parte 4. columna 646. e.
Torbinus ut brutum tractat anima rationali præditus ratio-
nem corrumpit, par. 4. col. 332. d.
Torcular sic dictum est, ut Palmi de torcularibus eo quod in his
mysteriis Domine passionis sint modo misti sancto spiritu
feruente Prophetarum redundantius astuarint, par. 4. c. 65. b.
Torculari sæpe Scriptura comparat supplicium grauissimum,
parte 4. columna 945. c.

in Torcularibus tria sunt, scilicet pressura, & de ea olum, & a-
murca, similiter & uinum & acinum, quorum unum recon-
ditur aliud proicitur, par. 3. col. 1057. b.
Tormenta aliorum, remedia sunt aliorum, par. 4. col. 607. a.
Torrens (ni fallor ait Hieronymus) sine additamento nusquam
reperitur in bono, par. 3. col. 1624. c. Vide etiam, col. 95. b.
Tornatura ceteris est promptior artibus, par. 4. col. 1805. a. Item,
parte 6. col. 808. c. f.
Torta quid & unde dicitur, par. 2. col. 1083. c.
Totila rex Gothorum inuasit Imperium, & c. par. 6. col. 1571. c.
Toxicos, & toxicum, quid & unde dicatur, par. 4. col. 637. c.
Tractatus tot & tam magnificos nunquam condidissent, Atha-
nasia, Ambrosius, Hilarius, Augustinus & ceteri, si non con-
tra fidem rectam fuisset multifarius hæreticorum error obor-
tus, parte 2. col. 1378. c. f.
Tractio qua dicitur: Nisi pater traxerit eum, non est uolentie
nec necessitatis, nec est inuiti, sed uoluntatis & desiderij, &c.
parte 5. col. 1127. c.
Tradidit pater filium tradidit filius seipsum: Iudas quid fecit?
parte 6. col. 120. f. & 485. b. c. & 557. b. & 1323. b. Item, par. 4.
col. 503. b. Item, par. 1. col. 690. f.
Traditur peccator sathana dupliciter, par. 2. col. 164. e.
Traditiones multe in Ecclesia Catholica seruantur quarum ra-
tio nemini patet, par. 1. col. 1188. d. e.
Trahimur hic tantum, sed alibi faciam eum, ait Christus uidere
quod credit manducare quod esurit, habere quod amant, &
desiderant. Ibidem.
Tranquillitatem castitatis semper inquietare molitur circūstrep-
pens sartago libidinum, par. 1. col. 240. b. Interl.
Transfiguratio Domini per tres viros Abrahæ apparentes de-
nunciatur, par. 1. col. 229. b. c.
Transitum, an & quomodo filij Esau uel Edom concesserint filijs
Israël per terram suam, par. 1. col. 1473. c.
Translatio nostra posuit bellum pro crystallus, par. 1. col. 71. c.
& dicto Hebraica messabel multum æquiuoca in diuersis lo-
cis eodem modo interpretata est, col. 257. f. & col. 263. a. & ce-
cidit pro tegorizauit uel tentorium fixit, col. 294. c. & fran-
dulenter pro prouidentur, col. 318. c. & col. 321. f. & additio pro
controuersia uel contentio, col. 343. a. & subiecit seruituti pro
& fecit transire, 438. f. & religio pro caremonium uel legiti-
mum, col. 611. a. & icabarim pro icabarim, & col. 1318. f. Item
plura ponuntur in quibus discrepat, par. 2. col. 219. c. & luccer-
nam posuit pro lucerna, col. 339. c. & desperauit pro festinauit
c. 470. f. & cessare pro desiderare, similiter persequi pro egre-
di, col. 591. c. & leuenculos aureos pro expiatoria aurea, colum.
1129. c. & leones aureos pro expiatoria argentea. Ibidem. Item,
singulatim pro pariter, par. 3. & taceas pro similis, & turtur
pro hirundo, & uiaua pro esca, & die plene Lune pro termi-
no constituto, & stellio pro aranea, & uera pro amores. Item
posuit refrenantem pro lasciuientem, par. 4. & coluerunt pro
timuerunt, & pregnantem pro montanas, & pauperem pro
clausuris, & Aethyopia pro Chusan, & redempta pro poluta.
Vide omnia suis locis.
Translatio studij Philosophie ad partes fidelium, per quid signi-
ficatur, & per quem, & quo facta est, par. 2. col. 478. f.
Translatio nostra ueteris Testamenti uidetur facta post corru-
ptionem in multis passibus Biblie, factam per Indæos, par. 4.
columna 1807. c.
Translatio nostra magis & frequentius deniat ab Hebræo in li-
bro Iob, quam in alijs sacra scriptura libris, parte tertia, co-
lumnæ 62. d.
Transsubstantiatio an plura difficilia in se uideatur habere quæ
creatio, par. 3. col. 1298. f. & 1299. a.
Transmigratio & captiuitas populi quomodo differenter nomi-
natur & numeratur, par. 2. col. 997. c.
Tres dies quomodo computandos quidem dicunt, quibus Domi-
nus sepultus dicitur, par. 4. col. 2028. f.
Tres dies in quorum tertio carnibus bestie uescilicet non est
tres status sunt hominis, par. 1. col. 964. f.
Tria sunt quæ proficiunt ad usum salutis, par. 5. col. 743. a. b.
Tria facere

Tria facere debemus, scrutari, quare reuereri, parte quarta, co-
lumnæ 997. b.
Tria hominum genera in Ecclesia, rectores continentes, coniuga-
ti, parte 5. columna 403. b.
omnia in claustro Trium abscondita latent quæ solis clauibus
indicij & misericordia Dei referantur, quando illumina-
buntur abscondita tenebrarum & reuelabuntur consilia cor-
dium, parte 3. columna 1053. b.
Tria sunt insatiabilia, tria sunt quæ bene gradiuntur, tria sunt
difficilia, parte 3. col. 173. 4. & 1735. a.
Tribulari in hoc mundo quomodo Deus permittit uineam iusto-
rum, cum fuerint electi & dilecti ab æterno, parte quarta,
columna 255. c. & col. 2045. c.
Tribulatio tanquam emplastrum mordax urit te, sed & sanat
te, parte 6. columna 443. a.
Tribulatio iustus illuminatio, contumacibus correptio, obstinatis
excacatio, parte 6. columna 1477. b.
Tribulatio uirtutum omnium mater, par. 2. col. 571. b.
Tribulatio iustos homines probat sicut fornax aurum, ut si forte
de specie plumbi quicquam fuerit admixtum, ignis decoquat
& resoluat, parte 1. col. 621. c.
Tribulatio secundum se considerata odibilis est. In comparatione
tamen ad finem iucunda est, scilicet ad beatitudinem ordi-
nata, parte 6. columna 360. f.
Tribulationis tempore fit salus, par. 4. col. 298. d.
Tribulationes sunt magis dilectæ Deo quam sacrificia, & quare,
parte 4. columna 132. f.
Tribulos & spinas post peccatum terra homini ad laborem pepe-
rit, non quod alibi antea nascerentur, &c. par. 1. col. 104. f.
Tribunal quid est, & quomodo Christus in tribuali sedebit, par-
te 6. columna 173. a.
Tribus decem post tempora Roboam modo Ephraim modo Israel
uocabantur, parte 4. col. 1112. f.
Tribus Dan ad Aquilonem sedet, quia ex eius stirpe uenturus
est Antichristus, par. 1. col. 1172. e.
Tribus decem regem sibi constituerunt in Samaria, parte quar-
ta, columna 1355. a.
Tribus regia cur uincebat numero omnes tribus, parte prima,
columna 1164. f.
Tribus Iuda in scriptura præ ceteris clara & multiplex memo-
ratur, parte tertia, columna 344. e. Item, parte prima, colum-
na 1207. c. & sequenti.
Tribus Iuda quod primo secuta sit Moysen per mare rubrum est
incertum & non habet fundamentum in textu, parte prima,
columna 1211. b.
Tribus sacerdotis & regia porcerunt commiseri per matrimo-
nium dispensatiue, & quare, licet prohibitum fuit ne sibi
tribus miscerentur, par. 1. col. 1451. a. b. c.
Tribus distributio ad benedicendum & maledicendum extre-
mum Christi iudicium significabat, par. 1. col. 1624. e. f.
in Tribus filiorum Israel per desertum ambulantes non erat
infirmus, de quibus, & quomodo intelligendum sit, parte pri-
ma, columna 629. c.
Tributum uiciorum quotidie soluunt pessimo exactori diabolo
qui dissoluti animo peccatis implicari non metunt, parte
tertia, columna 1656. d.
Tributum propriè quid dicitur, &c. par. 2. columna 1300. f.
Tributa quæ a subditis quasi iure solebamus exigere, ubi gene-
ralis fames ingruerit, dimittamus, ut dimittat nobis pater
debita nostra, parte 2. columna 1364. b. c.
Tricenarius integritatem fidei & perfectionem operis significat,
sine quibus nemo accedere debet ad diuina mysteria, parte
prima, columna 1189. a. & col. 1548. f.
Tridenarius numerus militum Gedeonis Trinitatis Sanctissimæ
erat figura, parte 2. columna 206. e.
Tricesima die sepultura memoriam fauere defunctorum unde
fixit Ecclesia consuetudinem, parte 1. columna 1313. c.
Tricesimo anno baptizatur Christus facit miracula, docet ut re-
primat temerarios qui omnem aetatem ad hæc officia ido-
neam putant, par. 5. c. 738. f. Item, par. 1. col. 1182. f. & c. 241. e.

Trinitas in utroque testamento predicatur, par. 4. columna 80. e.
Trinitas sola substantia est, quæ non extrinsecus, sed sui natura
sanctæ, parte 1. columna 1290. e. f.
Trinitatis mysterium non integrè nec perfectè priores patres at-
tingerunt, fortasse nec & Apostoli ante missionem spiritus-
sancti. Et huius figura, par. 2. col. 15. a. b. c.
Trinitatis fides postquam per mundum cepit predicari patien-
tia sanctorum, uicti sunt aduersarij eorum, parte prima, co-
lumnæ 308. b. Interl.
Tristabile & dolorosum facilius sustinetur ab homine, quando
uidet aliquos secum comportantes, quasi partem doloris sui
secum portantes, par. 3. col. 44. e.
Tristabile & odiosum est aliquid secundum se acceptum, quod
tamen acceptabile ad finem relatum, par. 3. col. 45. c.
Tristari peius est quam timere, par. 4. col. 589. c.
Tristitia quid sit & unde causetur, & quomodo somnum causat
parte 5. columna 979. c. Item, parte quarta, columna 589. c.
Item, parte 3. columna 1678. f.
Tristitia duplex est. Una quæ absorbet & deiecit rationem. Ali-
quæ aliquantulum turbat, parte 4. col. 366. f.
Tristitia omnis oritur ex amore, & hoc quo modo, parte sexta,
columna 409. c.
Tristitiam Apostolorum de morte Christi recordatur Ecclesia
singulis annis ex paterna traditione, par. 1. col. 384. b.
Triturantur seu excutuntur difformiter terræ nascentia, parte
quarta, columna 264. f.
Triumphus Christi describitur, par. 3. col. 491. c. 492. e. f.
Tropologia libera est, & his tantum legibus circumscripta, ut
pietatem sequatur intelligentia sermonisque contextum, par-
te 4. columna 2047. a.
Trulla quid significet, par. 3. col. 1813. a.
in Trulla tria considerantur, quæ cementario conducunt, parte
tertia, Ibidem.
Tuba consuetudinaria apud rerum peritos hoc modo formatur
ut tribus fistulis arcus in capite angusto inspiretur, parte se-
cunda, columna 1081. a. b.
Tuba signum belli est: est etiam tuba quæ canit in verbo Dei,
parte prima, columna 1428. d.
Tuba terribilis, uel in bello sumitur, uel in aduentibus Regum
apparatur, parte 3. columna 1592. f.
Tuba congregandi aliter fit, & aliter fit conductionis, aliter vi-
ctoria, aliter persequendi inimicos, aliter conclusionis ciuita-
tum, parte 2. col. 1081. c. & col. 1603. c.
Tuba quæ iudicem Christum præueniat, quæ, & qualis sit, parte
sexta, columna 565. d.
Tuba dupliciter accipiuntur in ueteri lege, quedam pro tubis
ductilibus, scilicet, de metallo, quedam corneæ, &c. quando &
ubi utraq; uisabantur, par. 3. col. 1665. a.
Tuba designant clamorem predicantium in lampadibus clari-
tas miraculorum, parte 2. col. 206. e. f.
Tubarum usus erat ad quatuor, scilicet, ad populi congregatio-
nem, ad castrorum motionem, ad belli congregationem, & ad
festi celebrationem, parte 1. col. 1225. c.
Tubarum festum apud Hebræos quando incipiebat, & quomodo
peragebatur, par. 3. col. 1058. f. Dicitur & neomenia, columna
1059. b. Item, parte 1. columna 267. f. & col. 713. b. c. & c. 982. f.
& quoduplici causa fiebat, parte prima, columna 1395. c.
Tubarum festum siue neomenia quare institutum sit, parte ter-
tia, columna 1059. b. c.
Tubis utebantur Iudæi, sicut apud Catholicos campanis utimur,
parte quinta, columna 124. f. Item, parte 6. columna 320. d. e.
Item, parte quarta, columna 1131. c.
Tumoris quatuor sunt species, par. quinta, columna 937. a. Item,
parte tertia, columna 303. b.
Tunica una sufficit de cõmuni cursu in terra promissionis, quia
est multum calida: & quod ibi esset sufficiens uel etiam super-
fluum, esset in regione frigida necessarium, par. 5. col. 190. f.
Tunicis pellicis indutus est Adam & uxor eius & quare, par-
te prima, columna 972. e.
Tunica duabus quomodo Pontifex legis indutus est, & Iesus pro-

Glossa ordinaria, & Nicolai de Lyra.

habet Apostolos duabus tunicis indui, cum lex & Evangelium convenire debeant. Ibidem.
 Turba est hominum quorum sermo & sensus instabilis est & vagus, par. 5. columna 123.c
 Turbati ad iudicium Dei recurrere debemus, & quare, parte 3. columna 32.d
 Turbavit se deus & fremuit, quam alius turbare non potuit. Sic omnia huiusmodi suscepit, quia voluit, par. 5. col. 1260.d.e
 Turbo quid sit, par. 6. col. 948.e
 Turma est multitudo triginta bellatorum, & est proprie pedum, parte 1. columna 1177.a.b
 Turpe est hominem in fide ab infantia nutritum talium subire magistrum qui repente magistri facti sunt, parte prima, columna 113.a
 Turpia corporeo aspectu multa sacro sancta religionis contemplatione reverenda sunt, par. 2. col. 547.c
 Turpitudinis infirmitas prona in ruinam excidit honestate nuptiali, & quod sanis est officium, egrotis est remedium, parte prima columna 72.f
 Turpitudinem plerique non exercent in opere, sed adhuc continua cogitatione gravantur in mente, & per quem significantur, parte prima, columna 1095.a.b
 Turris in medio adificat a templum est in medio Indae Torcular ipsa Synagoga, par. 4. col. 65.b
 Turris Ophel in Zacharia dicitur turris nebulosa, & quare, par. secunda, col. 1250.f. & col. 1357.c. & col. 1354.b.c. Est etiam nomen ville extra Ierusalem, col. 1397.a.b. Item turris gregis, parte 1. columna 371.c
 Turrim cum posteriori filiorum Noe adificarent in campo Senaar, mutavit Deus effigies, & non cognovit quisque fratrem suum, parte 2. col. 1013.b.c
 Turturis proprietates: Et quid mystice representant, parte quinta, columna 717.c
 Turtures maiores sunt meliores & pinguioribus, par. 1. col. 916.c.f
 Turtures sunt in magna abundantia in terra promissionis, parte prima, columna 915.c
 Tyberias & Capharnaum in eodem litore, par. 5. col. 1116.c. Item, parte 4. columna 117.b
 Tygris etiam est fluvius Mesopotamia, par. 3. col. 2099.a. Item, par. 2. 1525.a. Item, par. 1. col. 71.a
 Tyrannus proprie est qui in communi republica, non iure principatur, parte 3. columna 178.f
 Tyrannus qui membrum est diaboli inebriatur de sanguine innocentium aliquos realiter occidendo, & aliquos interpretatiue, parte 2. columna 1594.f
 Tyris circumscribit Dominus tempus ultionis, par. 4. col. 227.a
 Tyrus & Sydon pradicantibus Apostolis crediderunt, a Deo devoti, ut Paulum Tyro abeuntem omnes cum uxoribus & liberis usque ad naues prosequerentur, parte 5. columna 211.b. Item, parte 4. col. 228.e.f
 Tyrus malis oppressa se non peperisse illam multitudinem civium & opum fatetur, par. 4. col. 223.b
 Tyri verba ad Sydonem, par. 4. col. 224.d

V

A C C A rufa Christi passionem prefigurabat, & quomodo, par. 1. col. 1299.a
 Vaccam combures quomodo maculabatur ex hoc, cum illa combustio fieret ad hoc quod ex cineribus vacca combusta immundi purgarentur, par. 1. col. 1301.c
 Vaccam cur sacerdos comburit eiusque cineres vir mundus colligit, parte 1. columna 1303.c
 Vacca tantum sex fuerunt immolatae, ut tradunt Hebrei per totam durationem utriusque templi: Quarum prima fuit facta in deserto tempore Moysi, & c. par. 1. col. 1307.a
 Vacca lactantes vitulos naturaliter inclinatur ad eos nutriendum, par. 2. columna 352.f
 Vaccus quis apparet coram Domino, par. 1. col. 713.b
 Vaccum & plenum quomodo opponantur, par. 5. col. 1066.f
 Vah vox exultationis, par. 3. col. 376.e

Valentinus hereticus unde occasionem erroris sui accepit, dicens quod filius Dei corpus caeleste attulit. Et redarguitur, parte 5. col. 1072.f. Item, par. 4. col. 2202.d
 Vallis plorationis factam est nobis verbum caro factum, bibens calicem passionis, par. 3. col. 1420.d.e
 Value in portis statuuntur, ut eis congruo tempore patefactis, cines intrandi & exeundi facultatem habeant, parte secunda, columna 1350.d.e
 Vanum quid est, par. 3. col. 1551.b
 Vana gloria sectatores cum se hominibus preferunt, alios de fatuis sensibus, alios de indignis meritis reprehendunt, parte tertia, columna 303.b. & sequenti.
 Vane gloriosi significantur per volatilia, parte 4. col. 2080.f. Item per Esau, col. 2177.c
 Vanitas mundana ut pulvis evanescit & ad inferni marem deducit. Et per quid significatur, par. 4. col. 2561.c
 Vanus nihil eo qui putat plus valere numum quam Deum, parte 3. columna 813. Interl.
 Vapulans extra, iam in secreto mentis agit ut nemo oblatret, & Deus adiuvat ibi manens de aternis agit, quod tibi non licet extra in strepitu, par. 3. col. 1005.a. Interl.
 Vapulatos se minus multi existimant si nesciant quid operari debeant, & avertunt ne audiant veritatem, parte quinta, columna 876.d
 Vas omne quod fusile est durum quidem est, sed cum labitur fragile esse solet, par. 3. col. 923.a
 Vas honoris, aut contumelia unusquisque efficitur non casu, neque fortuito: sumus enim rationabiles & liberi arbitrij. Sed quisque talem prebeat ut electus esse mereatur, & vas honoris efficiatur, par. 1. col. 1334.e
 Vas fictile in sacrificiis confringebatur aneum vero reficabatur & lavabatur, par. 1. col. 958.f
 Vas auri excelsum, Elias & Ioannes, & Jeremias, parte tertia, columna 266.d
 Vase fatido, vel oleum, vel vinum facile corrumpitur, parte prima, columna 996.e.f
 Vasa dicuntur cuiuslibet artis instrumenta apud Hebreos similiter & arma militis & iocalia mulieris, par. 1. col. 287.d.e. & col. 778.f. & columna 1585.c. Item, parte secunda, columna 1910.c. Item, par. 4. col. 292.b. & col. 896.f
 Vasa Ecclesie ut calices & alia in primitiva Ecclesia fuerant de materia parum preciosa, ut de stanno, cupro, & ferro, & huiusmodi, quae postea facta sunt de auro & argento & lapidibus preciosis, par. 4. col. 489.c. Vide in Exuperius
 Vasa omnia unus sunt substantia, par. 4. col. 272.d
 Vasa Hebraeorum debent requiescere etiam die sabbati, nec licitum est eis ea locare vel accommodare Gentilibus ad faciendum opera sua, ut securim ad scindendum ligna, par. prima, columna 711.c
 Vasa quae sanctificata sunt & quibus ministrantur sanctas sanctorum, non portantur ab animalibus mutis, sed qui ea portant in humeris suis, rationales debent esse homines, parte prima, columna 1185.c
 Vasa Domini sunt qui iam apti sunt ad capienda munera divina, & habiles sunt ad ministerium Dei, par. 2. col. 920.d
 Vasa ire & vasa misericordiae sunt in Ecclesia, quae est thesaurus Domini, par. 4. col. 897.f
 per Vasa ire ministratur poculum vitae misericordiae, parte prima, columna 401.b. Interl.
 Vasorum sacrorum cur quaedam hyacinthino, quaedam purpura tegebantur, parte prima, columna 1184.f
 Vastator terrarum & tribus cunctis opprimens audiet, quomodo admirando dicitur: Quomodo cessavit exactor? Quomodo est contritus, & ad nihilum reductus, parte 4. columna 160.e
 Vaticinia de fortuna populi Israelis Numer. 24. de Christo relictis intelligenda sunt, parte 1. columna 1355.b
 Vbera in Aegypto subiguntur cum turpi huius mundi desiderio humana mentis voluntas subvertitur, parte 4. col. 1252.f
 Vbera castrarum non franguntur, sed meretricum laxis pellibus irrugantur parte tertia, columna 1827.b

Vbertas

Index.

Vbertas securitatem, securitas negligentiam, negligentia contemptum parit, par. 4. col. 807.b
 Vercordia nulla maior quam diuinis praeceptis fortiter insistere pro humana retributione, par. 3. col. 114.f
 Vercordia quippe magna est laboriosa agere, & aure laudis inhibere, parte 3. Ibidem.
 Vestigal quid dicitur, parte 2. col. 1300.f
 Vehemoth quomodo interpretatur. Et Iudaei dicunt esse nomen cuiusdam animalis incredibilis magnitudinis, intantum quod in uno die depascit herbas mille montium, & c. par. 3. Vide in Leniathan & in Cetus.
 Velatur aliquid dupliciter, par. 6. col. 338.f
 Velle multiplex. Est enim velle natura, velle gratia, velle vicij, parte 6. columna 96.d
 Velle natura per se impotens est, nec palmam meretur, sed vincitur & trahitur a velle vicij, Ibidem.
 Velle dicitur Deus & hoc secundum quinque modos, parte tertia, columna 1297.c
 Vellentibus discipulis Iesu spicas, an peccauerunt transgrediendo sabbati observationem, par. 6. col. 1727.b.c
 Vellus in quod descendit res sacrificia Iudeorum significat, parte secunda, columna 197.c
 Velum duplex erat tabernaculi. Vnum ostij atrij, & hoc erat sub cura & custodia Caathitarum. Aliud erat pendens in ostio atrij sub cura Gersonitarum, par. 1. col. 1178.f. & col. 1187.c
 Velum scissum tempore passionis quale fuit, an quod fuit in introitu, an quod intra sanctum sanctorum, par. 5. col. 461.c
 Velum templi scissum est, quid per hoc significetur, par. 6. col. 378.d. Item, parte 1. col. 884.e.f
 Velum quod est subiectionis signum, non habet vir in signum libertatis, parte 6. col. 284.d
 Vena corporis sicut sanguinem habent, sic vene terrarum aquas latentes, quae concussione erumpunt, par. 4. col. 2049.
 Venatores mali, & etiam boni, & qui sint, par. 4. col. 1291.b.c
 Venatores in sacra scriptura vix in bono inuenimus, contra piscatores raro in malo, par. 3. col. 1143.c
 Vendere noli sapientiam & doctrinam, & quare, par. 3. c. 1705.c
 Venerationis & emptionis iura quomodo seruentur & ratificentur, parte 4. columna 805.a
 Venena serpentum depelli medicamentis ex serpentibus confectis perhibent qui medicina peritiam gerunt, par. 1. col. 1352.e
 Venia aliter datur fratri petenti, aliter inimico persequenti, parte 5. columna 305.b.c
 Veniam petens a Domino, quia peccauit, & homini peccanti in se ac penitentem dimittere non vult, ille duplex pondus & stateram dolosam habet in corde suo, par. 3. col. 1693.a
 Venimus in hunc mundum ut transeamus de virtute in virtutem, neque permaneamus pro terrenis, sicut ille qui dicebat: Anima habes multa, & c. par. 1. col. 1420.f
 Veniet quoties in scripturis Prophetarum legimus de Christo debet intelligi, parte 4. col. 62.d
 Venter Deus vel idolum guloformis est. Cuius templum est coquina, ministri coquinarij, immolata pecudes, cocta carnes, fumus incensorum, odor saporum, par. 4. col. 1136. & 1137.
 Venter receptaculum ciborum, omnes labores & momentanea blandimenta gula, stercoris sine condemnat, parte 1. col. 968.d.e. & columna 1561.b.c
 Venter dicitur exactor, & quare, par. 3. col. 373.a.b
 Venter mero estuans, declinat cito ad libidinem, par. 6. col. 581.e
 Venter in sacra scriptura aliquando pro mente ponitur, parte quarta, columna 618.f
 Ventrem sequitur partus, par. 1. col. 688.e.f
 Ventriloqui dicuntur phytones qui in ventre habent demonem verba exterius proferentem, par. 1. col. 1562.d.e
 Ventilabrum quid est, par. 5. col. 76.f
 Ventura Deus cognoscit, sed non ideo necesse est nos facere quod ille praesinit, sed quod nos propria voluntate sumus facturi, ille quasi Deus futurum praenouit, par. 4. col. 1044.d
 Ventus inuisibilis est propter suam subtilitatem, & ideo vocatur spiritus, par. 4. col. 1574.f

Ventus est motus aeris, cuius velocitas per pennas signatur, parte tertia, columna 1228.e
 Ventum quis continuit in manibus suis? De hoc non possunt respondere Philosophi perfecte, quia de ventis locuti sunt valde superficialiter & imperfecte, parte 3. col. 1731.a
 Venti vis significat Babylonis impetum, par. 4. col. 1071.b
 Venti aliqui sunt sereni, alij procellosi, aliqui egrotatiui: & aliqui sanatiui, parte 3. col. 1915.c
 Ventis pennae propter discursus celeritatem tribuuntur, parte quarta, columna 906.e
 Venus stella varia nomina sortitur, quare & unde: & mirabile, est in eius motu cum Sole, & c. par. 3. col. 362.f
 Veneri assuetus etsi aliquando euigilet percipiendo ad horam mala quae incurrit, tamen cito reuertitur ad vomitum propter malum habitum vel carnis corruptionem, parte 3. columna 1708.d
 Venerem Reginam caeli vocant Aegyptij, par. 4. col. 856.f
 Verax est solus Deus, homo ex Deo verax est, ex se mendax, parte 6. columna 1580.e
 Verberatio in lege non habebat ultra quadragessimum ictum, parte 1. columna 1592.f
 Verbum quid dicitur, parte 5. col. 1016.d
 Verbum dicitur vox significatiua, & quomodo, par. 5. col. 1013.c
 Verbum quod foris sonat, signum est verbi quod intus lucet, parte 6. columna 1380.
 Verbum Domini quod dicit Isaias exiisse a Ierusalem sunt 12. Prophetae, par. 4. col. 41.a
 Verbum Domini permansit nequaquam passioni obnoxium, parte 4. columna 827.a
 Verbum Dei in quemcumque cecidit eleuauit, par. 4. col. 124.d
 Verbum apud Hebraeos pro re frequenter accipitur, parte secunda, columna 970.d
 Verbum nimis obscurum vel ambiguum vulgi more debet dici, ut intelligatur etiam ab indoctis. Quid enim prodest locutionis integritas, si audientem non edificat? par. 1. col. 224.e.f
 Verbum Dei predicatum, primum minus videtur & contemptibile, eloquentia & sapientia Philosophica, licet ipsum praecedat altitudine, amplitudine & annositate, par. 5. col. 526.f
 Verbum malum scurrile & honestum, significatur per semina immundum, par. 1. col. 1037.b
 Verbum iocosum propter aliquam causam recreationis honestam dictum, non nocet, par. 6. col. 558.f
 Verbum aliquod sic profertur aliquando, ut est consonum fidei Catholicae, licet pronuncians illud verbum hoc non intelligat: sed aliud, & praeter intentionem loquatur diuina virtute hoc faciente, par. 1. col. 229.c
 Verbum nostrum medium est inter intentionem loquentis & eius effectum, par. 3. col. 1179.b
 Verbum nostrum quod proferimus, temporale est, & transitorium & se ostendit, & de quo loquimur: multo magis verbum diuinum ostendit patrem sicut est, par. 3. col. 1915.b
 Verbum Dei per lucernam significatur, & quando occultatur, & quando super candelabrum ponitur, par. 5. col. 810.d
 Verbum Dei per macheram petrinam praesignatur, parte secunda, columna 131.b
 Verbum Dei pradicatum, per rorem significatur, parte 2. col. 191.c. & sequentibus.
 Verbum Dei si quis infideliter suscipit, nec comedit, sed abscondit vermes ex eo ebulliunt, par. 1. col. 635.a.b
 Verbum Dei mysterium tegit patens dicitur: si ad populo effluit fons appellatur, par. 1. col. 41.a.b
 Verbum Dei subtrahitur duplici causa, par. 6. col. 1150.b.c
 Verbum Dei sicut per Prophetas profertur ad homines velamine literae tectum, sic verbum Dei in nouissimis diebus ex Maria virginis carne vestitum processit in mundum, par. 1. col. 905.c
 Verbum in diuinis ex quo suscepit hominem, id est, carnem & animam nunquam disposuit animam, sed caro posuit animam, in morte, par. 5. col. 1193.c
 Verbum in diuinis Ioannis Evangelista aliis modis nominatur quam ceteri de eo loquentes, par. 5. col. 1016.d

H 4

Glossæ ordinariæ, & Nicolai de Lyræ.

Verbum caro factum est, dicit Evangelista, & non dicit: Verbum homo factum est, vel anima & ratio, quare, par. 5. col. 1031. c.
Verbum purum, solidum cibum. Angeli manducant, nos vero verbum, sed in lac versum, par. 5. col. 1121. a.
Verbum Dei qui aure mentis audire desiderat, tria oportet transire, & totaliter auferri ab eo, par. 2. col. 829. c.
Verbum Dei quod in Ecclesia predicatur, si tota fide & deuotione suscipias, fiat tibi quocunque desideras. Si tribularis, consolatur te. Si letaris pro spe futura, cumulat tibi gaudia. Si iracundus es, dicit: Desine ab ira, & c. par. 6. col. 635. a.
Verbum Dei neglexisse non minoris periculi est, quam corpus Domini, quod si deciderit, reos vos creditis, & recte creditis, & c. parte 1. columna 877. a. b.
Verbum Dei pro eo quod auditoribus interest, nunc via, nunc veritas, nunc vita, nunc resurrectio nominatur, nunc etiam caro, nunc vero spiritus, par. 1. col. 872. e. f.
Verbum Dei quod in Ecclesia docent sacerdotes per carnem designatur, quæ ex sacrificiis Sacerdotibus deputatur, parte 1. col. 917. a. & columna 994. e. f.
Verbi nostri ad verbum diuinum differentia, par. 5. col. 1016. d. & eorum ad inuicem comparatio, par. 6. col. 1380. e.
Verbi varia distinctiones pro capacitate auditorum significantur per varia vasa ad offerenda libamina, par. 1. col. 739. b. c.
Verbi diuini predicatione qui impedire nituntur, & ad hoc querunt occasionem per quos significantur, par. 2. col. 1305. c.
Verbi diuini varia sunt distinctiones pro varia capacitate auditorum, & significantur per varia vasa ad offerenda libamina facta, par. 1. col. 1207. a.
Verba Dei cum plena & perfecta existant nullum sanctuarium admittunt, parte 1. col. 1482. a.
Verba Dei prius eradicant, destruunt, pereunt, & postea adificant, plantant, par. 4. col. 585. a. b.
Verba placida ac mollia concitatum animum solent mitigare, parte 2. columna 482. c.
Verba hæc Dominus præcussit eum, 1. Reg. 26. quid significant, parte 2. columna 488. d.
Verba in ventum dispersa non euanescent, sed cuncta in auctorem reuertuntur, & bene prolata iuuant loquentem & male grauant, par. 3. col. 1714. d.
Verba dicuntur folia, par. 6. col. 1687. c. Item, par. 3. col. 434. b. c.
Verba falsa opera ficta & occulta ambitioforum, per que querunt obtinere in Ecclesia gradum sibi indebitum, significantur per thuribulum, par. 1. col. 1279. b. c.
Verba indebita si aliquo proferimus ex mentis turbatione: non desperemus de venia, par. 4. col. 728. f.
Verba similia contingit habere iniustos & iniustos, & in quibus Dominus ab his offenditur, in eis verbis ab illis placatur, par. secunda, columna 964. e. f.
Verba plus valere quam corpora in quibusdam satèdum est. Nec dico sanctis verbis vel Dei verbis, sed quibusdam verbis, quæ inter homines habentur, quæ quomodo nominem, nescio: sunt tamen inutili arte composita, cuius vocabulum sit quod cuius, placuerit, parte 1. col. 1327. a. b.
Verba Dei quandoque immutabiliter eueniunt, & quandoque non implentur, sed mutantur frequenter, & de hoc distinctio, parte 1. col. 1345. b. c. & col. 1346. f.
Verba impositionis manus sunt mystica, quibus confirmatur ad aliquod opus electus, par. 6. col. 710. f.
Verba Apostolorum sunt panes, lagana Prophetarum, & quanto panes lagana ad nutriendum aptiores, tantum præcellunt verba Apostolorum verbis Prophetarum, utriusque autem azymi sine fermento scientia secularis, par. 1. col. 919. b. c.
Verba erumpentia sunt pro signo interioris hominis, parte quarta, columna 1139. b.
Verba sapientia in silentio & quiete discuntur, par. 1. col. 530. e. f. Et de hoc figura,
Verba in ventum proferre est otiosa dicere, est consueta de aliis loqui, & postea ad detractiones eorum prosilire, parte tertia, columna 44. b.
qui per noxia Verba dilabuntur, ab omni statu rectitudinis

pereunt. Ibidem.
Verba ventosa mali proferunt, nam dicta eorum etsi quandoque sana sunt per sententiam inflata tamen sunt per elationem, parte 3. columna 183. a.
Verba vacua dicuntur cadere in terram, quia sunt pro nihilo habenda, & omnium despectu calcanda, par. 2. col. 342. d. e.
Verba auius comparantur, quia per acra transuolant ab ore loquentis ad audientem, & c. par. 3. col. 1714. d.
Verba Ecclesie beatificat, qui ea quæ audierat, opere consummat, parte 3. columna 281. a.
Verba diuina dicuntur emunctoria, quia sunt quibus cæcio ceremonialium predicatur, par. 1. col. 744. d. e.
Verba Christi dicuntur fragmenta colligenda, & hoc speciali ratione, par. 2. columna 1009. b.
Verba cælestia quibus in amore bonorum operum proficimus & conseruamur, clausi dicuntur, par. 2. col. 1144. e. f.
Verbum Dei hamo comparatur, par. 5. col. 761. b.
Verba diuina dum vltra modum discutimur, in carnalem intellectum cadunt, parte 3. col. 1738. d.
Verba nostra ad Deum sunt opera, sed quæ & qualia sint apud Deum, parte 3. col. 125. a.
Verba Domini audimus dum facimus, & sic recte proxima predicamus, parte 4. col. 1698. d.
Verba sua loquitur non Dei, qui in expositione sacri eloquij, ut auditoribus placeat, aliquid fingit, par. 4. col. 1097. c.
Verba colloquentium quasi volando per aërem ab ore dicentium, ad cor perueniunt audientium, par. 1. col. 738. f.
Verborum complexiones retia sunt, par. 5. col. 760. e.
Verbis immoderatis & inepte letitia deditus plerumque se corrigat, & dum vult esse grauis, iracundus efficitur, in illo viciu incepte letitie per immoderatam continentiam ad iracundiam viciu transit, par. 1. col. 1026. f.
Verbis Dei qui stimulat & compungitur, & qui itaque equus in libidinem ferebatur, si pænitent & conuertitur, gladio verbi Dei videtur prædicans equos submeruisse, parte secunda, columna 84. e. f.
Verbis Dei vel Prophetæ, si aliquid dicitur quod ad litteram absurdum videtur, ob significationem dictum esse non est dubitandum, parte 1. col. 82. e. f.
Verbis diuinis cum intendimus, demonum insidias grauius toleramus, qui menti nostra terrenarum cogitationum puluerem aspergunt: ut intentionis oculos à luce intima visionis obscurant, parte 1. col. 312. b. c.
Verbis visitatis loquitur nobis scriptura, ut ex cognitis procedat ad incognita, par. 1. col. 139. b. Interl.
Verecundia humana præpediti, rectitudinem quam habemus in mente, non audemus voce exprimere, par. 5. col. 824. e.
Verecundia in malo laudabilis, in bono è contra, par. 4. col. 1098. d.
Verecundia preciosissimum ornamentum est in fronte mulieris & per oppositum dicitur: Fronis mulieris meretricis facta est tibi, parte 3. columna 2013. c.
Verecundia duplici artabatur protoparentes, quia nunc primum obscenum motum in membris sentiebant, & quod propter transgressionem hoc contigisse sentiebant, parte prima, col. 97. a. Interl.
Verenda dicuntur membra deseruientia concubitu, parte prima, col. 1059. b. c.
Veritas siue veritatis certitudo subiaceat facultati naturali. Intellectus, sufficienter ostenditur, quando reducitur ad prima principia per se nota, veritas autem excedens facultatem intellectus confirmatur per opera diuina, par. 5. columna 1065. c. & columna 662. f. & col. 40. f.
Veritas intellectus nostri causatur à rebus, sed veritas intellectus diuini est causa rerum, par. 3. col. 1121. c.
Veritas nominatur per quam homo talem in verbis & factis se ostendit qualis est interius, par. 3. col. 527. a.
Veritas propter duas causas querentibus est abscondenda, parte 5. columna 955. a. b. & col. 57. b.
Veritas duabus de causis occultatur, par. 5. col. 351. b.
Veritas tutius auditur quam predicatur, par. 6. col. 1271. a.
Veritas

Index.

Veritas humiliter auditur, sed sine periculo non potest predicari, parte 5. columna 1240. a.
Veritas laborare potest vinci non potest, par. 2. col. 1430. e.
Veritas regum præcipue Christianorum tutela est, p. 2. col. 1430. e.
Veritas in scripturis philosophicis, & veritas in scripturis sacris à quo & per quid accipitur, par. 3. col. 1464. e.
Veritas docenda est cum debitis circumstantiis, par. 3. col. 1498. f.
Veritas inueniende difficultatem patitur quisque in hac terræ natus: spine & punctiones tortuosarum questionum suffocant verbum, ne in homine faciat fructum, par. 1. col. 104. a. b.
Veritatis verbum, bonum est mansuete audire & suscipere, & modestè ac prudenter proferre, par. 3. col. 2001. a.
Veritatis incircumscrip. e. saporem cum subtiliter degustamus contemplatione subita, quasi sibilum tenuis aura percipimus, parte 2. columna 828. e. f.
Veritatis via plana est, graue iter mendacij, par. 3. col. 179. b.
Veritatem qui per fraudem & maliciam subuertere querunt, adorant draconem ut sunt detractores, adulatores, aduocati, cupidi, & iudices iniqui, & c. par. 4. col. 1791. c.
Veritatem Dei qui in corde sentiunt, & exterius impugnant ne victi videant, hi in abscondito faciem eius accipiunt, parte tertia, columna 159. a.
Veritatem dicere superiori requirenti per iuramentum quilibet tenetur, & quare, parte 5. col. 114. f.
Veritatem predicantes, gratiam non habent apud homines, parte 6. columna 226. e.
Veritatem loqui est rationaliter loqui: vanitatem loqui, strepere est, par. 1. col. 1301. b. c.
inter Veritatem & mendacium multum interest, parte quarta, columna 1509. a.
Veritate qua hoc intelligatur cum dicitur: In veritate comperi, quoniam est per se, acc. Deus, par. 6. col. 1110. e.
Vermis conscientie, vide in Conscientie vermis.
Vermes generat auaricia, & diuitiarum ceca cupiditas, iis qui pecuniâ habent, & videntes in necessitate fratres suos, claudunt viscera ab eis, & de hoc figura, par. 1. col. 633. a. b.
Vermes in nobis non sunt nisi ex manna, id est, verbo Dei. Post susceptum enim verbum Dei si quis peccat, efficitur ipsum verbum vermis: qui eius conscientia semper fodiat, & arcana pectoris rodant, parte 2. col. 826. e. f.
Vermium natura est, momentis singulis moueri, par. 3. col. 248. d.
Vernaculi qui dicuntur, par. 3. col. 1759. b.
Vertebrum quid sit, par. 3. col. 1744. f.
Verterigo quid sit, par. 4. col. 202. f.
Verum dicitur aliquid tripliciter. Vno modo quia distinguitur contra falsum, secundo contra figurale, tertio contra participans, parte 5. col. 1026. f.
Verum amare in verbis, non verba boni ingenij indoles est in signis. Quid enim prodest clauis aurea si non aperiat? Quid obest ligna si aperiat? par. 1. col. 1225. a. b.
Verum tacere non est malum, par. 3. col. 470. a.
Vera sunt suauia amatori veritatis, sed indicia hominum de occultis non suauia, par. 3. col. 1349. e.
Vera falsis permixta in aliqua disputatione vel narratione cuiuslibet, tanquam in vnius corporis colore apparentia, significant lepram, tanquam veris falsis, colorum locis humana corpora variantem, parte 1. col. 1191. a.
Vera & bona qui de se loquitur necessitate cogente, tanto magis humilitati coniungitur, quanto veritati sociatur, parte quinta, columna 1240. a.
Vera dicuntur res in quantum conformantur primæ veritati, parte 5. columna 1167. c.
ad Vesperam mundi verbum est caro factum. In illa carne tantum agnoscere dicimus Deum, quam suscepit ex virgine. His verbi Dei carnes neque mane neque Meridie quis manducauit sed ad vesperam, & de hoc figura, par. 1. col. 635. a.
Veste Sacerdotes in stupro detecta Romani vnius fodiebant, parte 1. col. 1091. a.
Vestimentum ex lana linòque contextum quid significet, parte prima, columna 1589. b.

Vestimentum ad decorem vel ad delectationem seruis Dei non debet habere, sed tantum ad tegendam nuditatem, parte quinta, columna 71. c.
Vestimentum tuum quo operiebaris nequaquam vetustate deficit, & c. Hoc dictum de Iudeis per desertum peregrinantibus, quomodo & de quibus intelligendum, par. 1. col. 1231. c. & col. 1150. e. f. & col. 1514. d. e.
Vestimentum Ecclesie est quisque fidelis, par. 1. col. 1026. e.
Vestimenta sicut administrandum congruè debent deponi, ita ad docendum honeste debent assumi, par. 5. col. 1240. a. b.
Vestimenta per se calere non possunt, sed adiuncta viuientium corpori, dum exhalantes membrorum poros contegunt, emanantem ab intimis calorem expriment, par. 3. col. 345. a.
Vestimenta grossiora cum induta fuerint, quia induentis membris bene applicata non inhaerent, stare referuntur, parte tertia, columna 355. a.
Vestimenta viduarum certa & sua fuerunt in temporibus patriarcharum, nec qualia coniugatorum, par. 1. col. 391. e.
Vestimenta summi pontificis quæ & qualia sint, & quid per illa designentur, par. 3. col. 1971. b. Item, par. 1. col. 781. b. c. 782. d. e. f. & col. 799. c. 800. f. & col. 975. a. b.
Vestimenta puerorum, ut dicit Ra. Sa. credebant cum eis secundum augmentum sue quantitatis, dum peregrinabantur per desertum Hebræi, par. 1. col. 1514. d. e.
Vestimentorum natura est ut corporis calorem conseruent, & inuentum calorem augeant, nihil vero frigido corpori conseruant, parte 2. col. 672. a.
Vestimentorum esse debere diuersitatem in Republica, parte 2. columna 858. d. e.
Vestimentorum lotio post æsum morticini in lege imperata quid significet, parte 1. col. 1056. e.
Vestimentorum, alia sunt bona, alia pessima, parte quarta, columna 1440. d.
Vestis leprosa signabat peruersam hereticorum scripturam, parte 1. col. 1024. f. & 1025. a.
Vestis linea habilis & mollis est, & adhaerens corpori, parte 1. columna 950. f.
Vestis quæ ex lana linòque cõficitur, linum interius celat, lanam in superficie demonstrat, par. 1. col. 1589. b. c.
Vestem nuptialem charitatis facimus de lana immaculati agni & lanam de colo infusum, de leua in dexteram traicimus, quando de bonis nostri redemptoris, & de exemplis operum eius stolam glorie cælestis nobis, ac vestem nuptialem charitatis facimus, par. 3. col. 1744. e.
Vestes Christi quare milites diuiserunt, par. 3. col. 1744. f.
Vestes communes atque speciales sacerdotum atque pontificum veteris legis, quæ, quot, & quales describuntur, parte 1. col. 972. f. & col. 975. a.
Vestium in fluxu & studio nemo putet peccatum deesse, parte quinta, columna 748. d. e.
Vestibus quotidianis & quibilibet pro usu vite communis pollutis non debemus ingredi sancta sanctorum, sed munda conscientia & mundis vestibus tenere Domini sacramenta, parte 4. columna 1447. a.
Vetus Testamentum, vide in Testamentum vetus.
Vetus Testamentum & nouum dicuntur liber intus & foris signatus, & quomodo, par. 6. col. 1503. a.
Vetus Testamentum quod per nouum euacuatum est significatur per primas tabulas Moysi fractas, & noua per secundas, parte 1. col. 860. f.
Veteris Testamenti auctoritatem cur tenemus, cuius ritum non obseruamus, par. 6. col. 881. b.
Veteris Testamenti cultus per varias figuras mutabilis fuit, Evangelium vero stabile & fixum, & de hoc figura, parte 2. columna 1630. f.
Veteris Testamenti habere notitiam multum prodest, parte 6. col. 881. b. Item, parte 1. col. 761. f. & col. 1281. b. c. & col. 1391. b. c. & columna 1419. a. b.
Veteris Testamenti & noni scientia comparatur ad soliditatem panis & teneritudinem lagani. Panes spargantur oleo lagana unguuntur.

inguntur: Maius enim est lumen & gratia noui Testamenti quam veteris, parte 1. columna 919. b. c. & columna 962. f. & columna 979. c.

Veteri Testamento connectitur nouum fraterno fœdere: & gratia legi, sicut Aaron Moysi, parte 1. col. 781. c. in Veteri Testamento est nouum Testamentum, sicut rota, parte quarta, columna 1080. d.

Veteri sacrificia transisse & in Christo noua facta, parte prima, columna 899. b.

Vetula aliquæ fortilege dimittunt de nocte vasa in quibus est aqua, discooperta, ut numina nocturna (que vocant bonas res) ad prosperandum illuc veniant ad bibendum: unde & hic error prouenit, par. 1. col. 1014. d. e.

Vetustas humana & maledictio in duobus consistit, scilicet, in culpa & pœna, par. 6. col. 81. c.

Vexillum cuiuslibet tribus (sicut dicunt aliqui Hebrei) erat simile in colore lapidi posito in rationali, in quo erat scriptum nomen sui Patriarchæ, par. 1. col. 1179. c. & col. 1181. c.

Via Dei pax, humilitas, patientia est, quæ qui despicunt, dicunt: Scientiam viarum tuarum nolumus, par. 3. col. 222. d.

Via bene agendi triplex est, quia vel opere, vel cogitatione, vel verbo aliquid boni agitur, par. 1. col. 621. a.

Via peccandi hominibus est triplex, in facto, in dicto, & in cogitatione peccant, par. 1. ibidem.

Via impiorum dicitur contritio, quia terit & teritur. Dicitur etiam infelicitas, quia ad infernum ducit, parte tertia, columna 521. a.

Viam trium dierum profecti sunt Israelitæ, & dupliciter intelligitur, scilicet, quod prima die sui recessus ambulauerunt per tantum, spaciū quantum faciunt tres diæ, vel quod per tres dies continue ambulauerunt, par. 1. col. 1229. c.

Via duæ sunt per quas diabolus nititur subuercere animam rationalem. Una sub specie leuitatis. Alia est per oppositum, parte quarta, columna 1239. c.

Via vniuersæ Domini quibus mundū regit, & rationalem creaturam, sunt misericordia & iustitia, par. 1. col. 855. b. c. & col. 1265. c. & col. 1667. c.

Via non sunt assignande Deo, per quas ipse incedit secundum deitatem, parte 1. col. 874. f.

Via alia non sunt quibus ad nos venit Deus, nec sunt alia quibus ad eum veniamus quam misericordia & veritas, parte 3. columna 1503. a.

Vias confundebant qui umbras acquiescere docebant, parte 4. columna 55. b.

Vias quatuor ambulavit Christus, & applicantur ad vias de quibus Salomon dicit: tria sunt mihi difficilia, & quartum penitus ignoro, parte 4. col. 102. d.

Vias duas anima ostendit scriptura. Vnam, qua in carne posita per legem Dei virtutibus exercetur. Aliam vero qua post resurrectionem ascensura ad celos, per multas mansiones ad patrem luminum peruenit, par. 1. col. 1420. f.

Viator quis dicatur, par. 3. col. 228. f.

Viator in biuio vel in compito circumspectat quo gradiatur, parte prima, columna 391. e.

Viatoribus celeritas aptissima est ea propter populo Iudeorum manducare P. saba precipitur, par. 2. col. 877. b.

Vicarius numerus semper infansus, par. 2. col. 144. a.

Vicius Iesu Christi debet esse valde mollis pietate erga bonos, & durus aqutate aduersus malos obstinatos, parte quarta, columna 741. c.

Vicarius Christi significatur per Samuelem, par. 2. col. 416. c. & per Ezechiam, col. 1147. c.

Vicarius vtriusque Testamenti coniunctionem significat, legis scilicet que in quinque libris & Euangelij quod in quatuor scriptum est, par. 1. col. 817. a.

Vices ministrorum (ut tradunt Hebrei) Phinees nepos Aaron ordinavit. Sunt autem vices viginti quatuor, quas David ordinavit ad ministerium tabernaculi, par. 2. col. 1055. b.

À Vicefimo anno numerantur quia ad bellum eliguntur: quia ab hac ætate contra vniuersamque vitiorum bella nascuntur

ideoque ad pugnam eliguntur, ut pugnent contra libidinem, ne luxuria superentur, par. 1. col. 1075. a. b.

Vitium. Vide in vitium.

Victima que pro Sacerdote offertur tota debet cremari ut integritatem Sacerdotis demonstraret, par. 1. col. 955. c.

Victima matutina significabat vitam que in paradiso ante transgressionem fuit vespertina vero restitutionem nostri perseverantorem extremis temporibus nobis redditam, par. 1. col. 1388. c.

Victima quid sit re & moralitate, par. 4. col. 466. f.

Victima anima quando dicitur ceca, clauda, & languida, parte 4. columna 2018. f.

Victima non coquebatur iuxta legem, par. 2. col. 193. d.

Victimam huius Deo esse acceptam difficile est, qui non prius reliquit culpam pro qua offert, par. 2. col. 1339. c.

Victima in holocaustorum loco quare sacrificata, par. 1. col. 956. d.

Victores viciorum victoriam attribueri non debent proprie virtuti, sed bonitati diuine, par. 1. col. 1410. f.

Victoria duplex, una vincitur mundus, alia vincuntur regna, par. 6. col. 939. b. c. & col. 1420. f.

Victoria adepta de hoste, fornices sibi erigebant antiquitus victores in quibus virium suarum laudes describebantur, parte 3. columna 1693. b.

Victum negare seminantibus spiritualia quibus tenentur homines de iure naturali, diuino & humano, grauius est peccatum quam manum non porrigere egeno simplici, spiritualia non seminanti, par. 5. col. 193. c.

Victum tenuem sub vili tugurio sumere, melius est quam splendidas epulas cum fatigatione incertis lotis querere, parte 3. columna 2104. d.

Victus tenuis tam anime quam corpori utilis est, superfluus vero e contra, parte 3. col. 2131. a.

Vicus quid est, parte 6. col. 1081. b.

Vidua illa laudabilis que viduitatem suam mensis manipulis sustentabat aliena, par. 2. col. 291. b.

Vidua habet bonam commendationis sue materiam, ut cum virum luget flectat saeculum, par. 2. col. 1579. b.

Vidua que vult Deo intendere sedens cogitat que sunt Domini parte 2. columna 1581. b.

Vidua repudiata absque liberi rediens ad domum patris sui signabat animam deficientem a Deo deinde per penitentiam liberatam semine peregrino. Eadem etiam representant Synagogam Iudeorum, par. 1. col. 1049. b.

Vidue ad quam missus est Helias clementia, par. 2. col. 813. a.

Vidua cum tota terra fama laboraret Deo cura non defuit, parte secunda, columna 813. b.

Vidua filius cur permisit Deus ut moreretur, par. 2. col. 814. f.

Viduam cui multiplicatum est oleum ab Eliseo Abdæ uxorem qui fuit dispensator Achab quidam arbitrantur, parte secunda, columna 873. a.

Vidua vera sunt in duplici gradu, par. 6. col. 711. c.

Videre pro audire accipitur, ut ibi. Cunctus autem populus videbat voces, quomodo & quare, par. 1. col. 675. c.

Videre aliquando accipitur non solum pro visione corporali, sed etiam pro cognitione intellectuali, par. 5. col. 1032. f.

Videre Deum negant, qui dicunt eum non curare humanas res, parte 3. col. 502. e.

non Videt vana qui fixus est in illo qui est super omnia, cuius mens sursum est: qui vero hac cogitat sub sole uiuit, ubi vanitas, parte 3. col. 3359. b.

Vigenarius numerus sicut dualis, propter duas decades, in malo solet accipi, sicut vnderarius, qui vno indiget ut sacrum expleat numerum scilicet duodenarium, par. 4. col. 1465. a.

Vigilat qui oculos apertos in vero lumine tenet, parte 5. col. 872. e. Item, parte 6. col. 1370. d.

Vigilia tres sunt, & possunt per eas intelligi tria tempora, scilicet iuuentutis, senectutis, & ætatis media, &c. par. 5. col. 872. e.

Vigilia quatuor. Prima vigilia est custodia puericie, secunda est, custodia iuuentutis, tertia status viri lis: quarta senectutis, par. 5. col. 872. f. Item, par. 1. col. 1173. a. b.

Vigilia mulæ in quibus laudandus est Dominus, par. 4. col. 87. b. Vigiliis

Vigilias vocat Ieremias exercitationem ad vindictam, parte quarta, columna 585. b.

Viginti duo numerus in scripturis diuinis: principalibus causis ascriptus saepe reperitur, & enumerantur plura, parte prima, columna 1180. d. e.

Vigintiquinque numerus est quadratus, & quid per eum representatur, parte 5. col. 1122. e. & vix aut nunquam in bono reperitur, par. 4. columna 1155. a.

Viginti septem: Numerus iste & ad bonum & ad malum potest referri, parte 4. col. 1290. e.

Vigintiocto complexis si ab vno usque ad 7. omnes in ordine numeros numeraueris, par. 1. col. 747. c.

Villa (ut dicit Lyra) est, quæ non habet muros, & cinitas villa est clausa muris, par. 1. col. 1476. d.

Villas prodit. Et facit sicut auis quæ cuna vel pullos quos fouerat raptui exponit, par. 3. col. 1718. f.

Ville cuiuslibet notabilis debet vnus Praefides prepositus assignari, qui faciat inter homines iustitiam obseruari, parte secunda, columna 1125. c.

Vincere frustra nititur malignos spiritus, qui seipsum prius non vincit, par. 3. col. 378. e.

Vincula iniusta dirumpit iustitia, par. 5. col. 310. f.

Vincula corporea sunt fames, sitis, & huiusmodi, quæ hic nequeunt solui, par. 3. columna 56. e.

Vinculum plaustrum est grossius quam funiculus, par. 4. col. 72. f.

Vindicta an sit per se petenda, vel appetibilis propter se, parte 6. columna 1721. & 1722.

Vindicta vocatur euigilatio Dei, par. 4. col. 1041. a.

Vindicta quomodo, & qualiter, & quot modis est appetenda, & quando non est querenda, par. 5. col. 116. f.

Vindicta in quibusdam non prohibetur quæ sit ad correctionem, quæ & ipsa pertinet ad misericordiam, nec impedit propositū mansuetudinis, par. 5. col. 115. b.

Vindicta pia dum rebellis subditur, par. 3. col. 553. b.

Vindicta infla punitur creatura, quando se erigit contra creatorem, ut se inferiorem cognoscat, par. 3. col. 1439. a.

Vindicta diuina ordo. Prius Deus peccatis irascitur, quando non compunguntur, inde malitiam hominis in sua indignatione ira, & tribulatione derelinquit, par. 3. col. 1030. d. e.

Vindictam appetere quando est iustum, & quando iniustum, & quot modis hoc contingat iniuste appetere, par. 5. col. 108. f. Item, parte 3. col. 2115. c.

Vindictam quomodo sancti petunt a Deo in terra de aduersariis, parte 5. columna 936. f.

Vindictam Christus duobus modis in his qui merentur, exercet, &c. par. 4. col. 2391. a. b.

Vindictam per se nullus debet sumere de propria iniuria, nisi incumbat sibi ex officio: tunc melius esset quod per alium faceret, ut legitur de Platone, parte 2. col. 475. b.

Vindictas quas minatus est Dominus Adæ dicens: In quacunque die co. mor. mo. confirmauit sic ut non ad horam, sed sint usque in finem seculi, par. 3. col. 693. a.

Vinea proximi quam ingressus vinas comedere iubetur Deuteronom. 24. Est Ecclesia quam ingressus per fidem vinas potest comedere, parte 1. columna 1601. a.

Vinea etiam est instrumentum bellicum ad destruendum murum, parte 4. col. 1724. f.

Vinea tentorium desertum signum est absolute derelictionis, parte 4. columna 17. b.

Vinea fructus de nouo plantata, tribus annis primis secundum legem reputatur immundus, parte 1. col. 1588. f.

Vinea quicunque loquatur, cum baptismi mysterium sibi datur, parte 5. columna 354. f.

Vineam florentem si immoderatum frigus vel estus attigerit, discussa flore botrus tabescit, par. 3. col. 181. b.

Vinum post deluuium iustas ad tentationem sui reperit, parte secunda, columna 1593. a.

Vinum pressum a Christianis prohibitum est modo Iudeis bibere ex traditionibus paternis, licet in lege non sit eis prohibitum, parte 4. columna 1498. f.

Vinum bibere gentiliū permittum fuit Neemia: quod tamen de communi cursu erat Iudeis illicitum, par. 2. col. 1285. c.

Vinum detulerunt secum Israelitæ de Aegypto, quod ex illo constat: Nam si omnino nihil tulissent, unde diceretur, Sedit populus manducare & bibere, par. 1. col. 1641. c.

Vinum sanos iuuat, & cor hominis sani duntaxat letificat: se-brientibus vero perniciem parit, par. 2. col. 180. d. e.

Vinum ex vetustate laudem consequitur, mala vero ex nouitate, parte 3. columna 1874. e.

Vinum non esse bibendum, asserit Titianus, sed quomodo hoc intelligendum, parte 4. col. 1951. b.

Vinum probare volentibus quis modus est, par. 3. col. 662. f.

Vinum omnia per talenta loqui facit, & quomodo, par. 2. c. 1425. b.

Vinum preciosum dicitur vinum predonii, & quare, p. 4. c. 1445. c.

Vinum corda superbiorum inflammans, sic ad facinus impellit, sicut ignis ferri duriciā molli, & candescere facit, p. 3. c. 2132. d.

Vini haustus immoderatus, & interioris & exterioris visus ingerit cæcitatem, par. 3. col. 1706. e. Item, par. 2. col. 120. d. e. f.

Vini Deus dicitur Liber, & quare, & quomodo depingitur, habet etiam alia nomina, par. 4. col. 2422. f.

Vini potatio excessiua inducit ad letitiam ineptam & ad luxuriam, parte 4. ibidem.

Vini fortis potio multiplicat spiritus, & sic est remedium contra dolorem animi & corporis, par. 3. col. 1740. f.

Vino sensus hominis emertitur pedes corriunt meus vacillat, par. secunda, columna 1594. e.

Vino qui primus dedit aduersus omnes potentiam carnalium voluptatum feruori dedit victoriam, par. 2. col. 1425. a.

Violentia fidei religiosa est, segnitie criminosa, parte 5. col. 919. c. Item, par. 4. col. 1213. b.

Violentia grandis est, in terra nasci, & calum capere, & habere per virtutem quod non possumus per naturam, par. 5. c. 919. c.

Violentatus, secundum nostrum modum loquendi, dicitur usque ad cor confixus, par. 4. col. 2200. e.

Vipera sic nascitur, ut violenter exeat, par. 3. col. 216. d.

Vir dicitur a virtute, & ideo quilibet vir efficitur quādo in virtutibus moralibus conuenienter exercitatur, par. 2. col. 1499. c.

Vir non debet exercere actus muliebres, ut filare & lauare pannos & similia, parte 1. col. 1. col. 629. c.

Vir uxorem duxit, quando naturam absumpsit humanam filius Dei, parte 1. columna 1590. e.

Vir duplex animo quis dicitur, par. 6. col. 1266. e.

Vir pessimus & vir bonus est anima, qui & quales sint, p. 6. c. 91. c.

Vir fortiter pugnant contra passionem inordinatam, triumphat de quatuor passionibus principalibus, quæ sunt ineptum gaudium in prosperis, & dolor nimius in aduersis, & spes de bono futuro incomperenti sibi, & timor inordinatus de incurusione temporis mali, & significatur per David, par. 2. col. 562. f.

Vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam, par. 2. columna 1497. c.

Vir bonus habens in se rationem dominantem carni, significatur per Abraham, parte 1. col. 215. c.

Vir sanctus dicitur lumbari Dei, & quare, par. 4. col. 677. b.

Vir orans, dum suo iudici se offert & colloquitur, ubi conditionem suam profertur, non debet se velare, par. 6. col. 284. e. f.

Vir literatus vel super alios in aliqua gratia eleuatus, sine seculari fuerit siue religiosus, ex gratia sibi data aliquando erigitur in superbiam, & vult usurpare sibi Ecclesiam vel dignitatem: & significatur per Ruben, par. 1. col. 367. b. c.

Vir ad Deum conuersus oliue fructifera comparatur, parte quarta, columna 1897. a. c.

Vir bonus qui Deo permittente, & diabolo procurante cadit in aliquod peccatum, sed ex Dei misericordia resurgit ad maius bonum, illius figuram gerit Ezechias, par. 2. col. 964. f.

Vir dicitur imago Dei & ad imaginem Dei. Hoc multipliciter exponitur, parte 6. col. 284. e. f.

Vir ut portionem sui corporis amplecteretur in semina, & ubi Dei consilio factū est, ne a se putaret diuersum, quod de se cognosceret fabricatum, parte quinta, columna 1594. a.

Vir caput mulieris est quadruplici ratione, p. 6. c. 6. col. 284. e. f. Vir

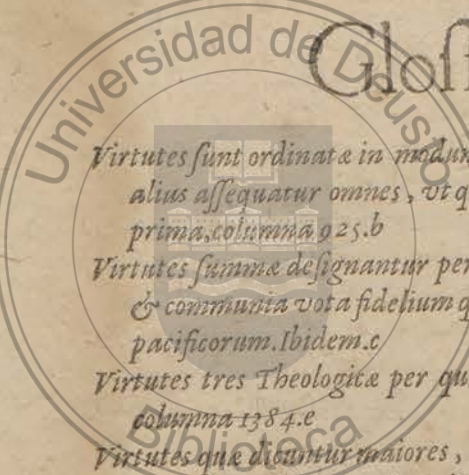
Vir si loquitur, contemnitur si viro digna sint que dicuntur, & si eruditus sit pro eruditionis intuitu etiam dicta pensamus, par. 1. col. 141. b.
Viro iusto periculum est manere prope locum peccatorum, ne patiat in anima vel in corpore propter vicinitatem eorum, parte prima, columna 246. c.
Viro in coniugio servetur autoritas sua, par. 2. col. 1618. f.
Virum non cognosco, quomodo exponendum, secundum quod pertinet ad virginitatem purgati animi, scilicet heroicam parte quinta, columna 704. d.
Virum muliebria facere contra naturam, est comam crispare, tonquere capillos, &c. par. 1. col. 1585. b.
Viri sancti tanto vigilantiori se circumspectione custodiunt, quanto se pulsati sinistris motibus vel transitorie dedignantur, parte 2. columna 572. e. f.
Viri tres qui apparuerunt Abrabæ, dicunt Hebræi, quod fuerunt tres Angeli. Michael, scilicet Gabriel & Raphael, parte prima, columna 232. e. f.
Viri in sacris Veneris portabant ornamenta mulierum & instrumenta earum, utpote colum, fusum & similia, parte prima, columna 1885. c.
Viri sancti uxor est sapientia, par. 4. col. 1212. f.
Viri excellentes in Ecclesia Christi, odorem sanctæ per sanctam vitam & sanam doctrinam dantes in Ecclesia Dei signantur per mandragoram, & sunt poma valde rara, parte tertia, columna 1876. f.
Viri sancti cum quicquid sapientie eloquentie & actionis bone percipiunt, bene viuendo in adificationem fidelium conferunt, aurum & argentum in impensas templi offerunt, parte secunda, columna 1287. c.
Viri sancti lucerne, sunt qui oleo spiritus sancti insusi, & ipsi igne dilectionis ardent in corde, & proximis lucem scientie preferunt in lingua, par. 2. col. 756. e. f.
Viri spirituales sic subditos suos vel monendo vel plangendo foueant & coarment, sicut gallina fouet oua sua & coarment, parte 4. columna 937. b.
Viri perfecti in scientia & vita, intelliguntur per stellas, parte tertia, columna 252. f.
Viri perfecti ascendentes de virtute in virtutem, signantur per Rechabitas, par. 4. col. 820. f.
Viri sancti quicquid habent boni, Deo attribuunt, non sibi, & per quid significatur, par. 2. col. 356. e. f.
Viri virtutibus clari, lignis cedrinis assimilantur, parte secunda, columna 1103. b. c.
Viris perfectis terrenorum sepe contingit indigentia, cum semper assit virtutum copia, par. 3. 1854. a. b.
Virilitatis & pulchritudinis indicium sunt Casaries & barbara parte quarta, columna 1117. c.
Virago non signat mulierem de viro sumptam, ut fuit Eua, sed magis proprie diceretur vira, si sermo Latinus pateretur, parte prima, columna 86. c.
Virga apud Isaiam crucis figuram prefigebat, parte quarta, columna 139. b.
Virga diuersimode accipitur, proprie scilicet, & metaphoricè, parte quinta, columna 191. b. c.
Virga multipliciter dicitur, parte quarta, columna 975. b. c. & columna 2081. b.
Virga virilis apud Hebræos communiter nominatur sagitta, parte tertia, columna 2109. c.
Virga est signum Domini & correctionis, parte 1. col. 1283. b. c.
Virge quot in tabernaculo faderis coram testimonio posite fuerunt parte 1. columna 1284. f.
Virga magorum an veri dracones facti fuerant, an potius videbantur esse quod non erant ludificatione venefica, parte prima, columna 544. e. f.
Virgam ferre, & non ferre virgam Apostoli iussi sunt quomodo intelligendum, par. 5. col. 819. a.
Virgam in manu portabant doctores Hebræorum, & quare parte quinta, columna 141. c. Item, parte tertia, columna 1289. c. Item, parte prima, columna 543. c.

Virgam habet omnis princeps, par. 1. col. 1283. c.
Virginitas altus mons est, ad quam qui non potest conscendere, maneat in legitimo coniugio, quia melius est mediocri bono uti, quam in abrupta libidine precipitari, parte prima, columna 245. d. c.
Virginitas in paradiso, extra nuptie, par. 1. col. 111. b. c.
Virginitas supergreditur conditione humane nature, per quam homines angelis assimilantur, par. 6. col. 252. d.
Virginitas tenet supremum gradum in virtute castitatis, idem significat vitam contemplatiuam, par. 5. col. 410. d.
Virginitas carnis, corpus est intactum, que virginitas paucorum est, parte 6. columna 434. d. c.
Virginitas cordis, fides est incorrupta, que est omnium fidelium, parte 6. ibidem.
Virginitas que & qualis & quomodo reparari potest, parte quarta, columna 60. f.
Virginitatis testificatio quomodo fiebat in lege veteri, parte prima, columna 1590. f.
Virginitatem vel viduitatem vouentibus, non solum nubere, sed & velle damnable est, par. 6. col. 714. e.
Virginitatem quomodo voluit Apostolus omnes seruare, sicut ipse fecit, cum ut sic non fuisset completus numerus electorum, p. te 6. columna 246. f.
Virginitatem qui Domino consecrant, mores oportet virginitate condignos, ostendant: abstineant ab ociosis verbis, ira, rixa, detractione, habitu impudico, comestationibus, potationibus, & huiusmodi, vigiliis, sanctis orationibus, lectionibus, elemosinis, & huiusmodi vacent, ut qui future vite statum in professione tenent (in qua non nubent neque nubentur, sed sunt sicut Angeli in celo) huius quoque statum quantum mortalibus possibile est, in presenti studeant imitari, parte secunda, columna 719. a. b.
Virgo Maria quia suscepit sine semine non erat immunda, parte prima, columna 1015. a.
Virgo desponsata viro Deuter. 22. animam ad sincere cognitionis principia vocatam, nec dum perfecte cum Deo unitam, neque nuptias seu ad gratiam baptismi progressam, ceterum institutione eius re seipso pignore dotatam significat, parte prima, columna 1592. e.
Virgo vera, & corpore & spiritu casta est, par. 4. col. 639. a.
Virgo vel mulier continere proponens, sed de sua securitate nimis confidens per Thamar significatur. Diabolus enim inter valde propinquos ignem concupiscentie carnalis accendit, parte 2. columna 585. c.
Virginem suam, id est, virginitatem suam, sic nonnulli intellexerunt verbum Apostoli, nulla tamen hoc simili scripturarum locutio ne demonstrent, cum sit inusitatissima, parte prima, columna 1461. c.
Virginem non esse, magis expedit quam de virginitate insollescere, parte 2. columna 408. e. f.
Virgines liba dici possunt qui per augmentum in Deo crescunt, & induuntur gratie vestibus in presenti, & glorie in futuro, parte 5. columna 870. f.
Virgines discite non circumcurritare per alienas ades, non demorari in plateis, non aliquos in publico immiscere sermones, ecce Maria in domo, sero festinans in publico, parte 5. col. 588. f.
Virginum est trepidare, & ad omnes viros ingressus pauere, & omnes affatus vereri, par. 5. col. 682. e.
Virginibus que iactant pudicitiam, & impudenti vultu preferunt castitatem, cum aliud habeant in conscientia, potest conuenire dictum propheticum. Templum Domini, &c. parte quarta, columna 639. a.
Virtuosus homo & constans magis eligit mori pro Christiana veritate, quam fictionem transgressionis fingere, parte quarta, columna 2425. c. 2426. f.
Virtuosus adulationibus deceptus merita sua manifestat ad sui gloriam, & sic amittit ea per diuinam sententiam, p. 4. c. 340. c.
Virtuosus homo comparatur tetragono, quia sicut corpus tetragonum optime sedet in quolibet latere sic virtuosus bene se habet in omniuentu fortuna, par. 2. col. 9. c.

Virtuosus

Virtuosus homo verè ex laude nullo modo extollitur, sed melior efficitur, & apparet veritas virtutis. Si autem extollitur, apparet falsitas, par. 3. col. 1721. c.
Virtuosus homo qui contra vitia fortiter preliatur disponit exercitum suum scilicet congeriem actuum bonorum in tres partes & significatur per David, par. 2. col. 621. c.
Virtuosum opus requirit discretionem & operationem. Discretio non valet sine operatione, nec aliquod opus bonum est sine discretionem, par. 1. col. 1002. f.
Virtuosum sicut decet latari de obseruatione diuina legis, ita & tristari de eius transgressionem, non solum in se sed etiam in alijs, parte 3. columna 173. c.
Virtuosam vitam assequi, valde promouet & coadiunat, quod qui a pueritia sua sit consuetus operibus virtuosus, parte quinta, columna 642. d.
Virtuosi manentes cum vitiosis, significantur per filios Israel manentes cum Aegyptiis, quorum rex, id est, diabolus excitat populum suum, id est, malorum collegium ad persecutionem iustorum, ut per impatientiam frangantur, par. 1. col. 476. f.
Virtus multo est illustrior nobilitate maiorum, parte secunda, columna 642. d.
Virtus creata ad actus aut habitus supernaturales se non extendit, parte 2. columna 420. e. f.
Virtus actiua que potest in maius, potest & in minus. Quomodo illa regula intelligatur ibidem.
Virtus prima est per penitentiam perimere veterem hominem, & vitia odire, par. 5. col. 70. b.
Virtus virtutum est pro inimicis orare, & de salute eorum curare parte 6. columna 1682. e.
Virtus est genus signorum & prodigiorum, par. 6. col. 449. b.
Virtus perfecta non habet studium vltionis, nec ulla est iracundia ubi est charitatis plenitudo, par. 5. col. 832. d.
Virtus lenta est & cunctatrix, ante iudicat quam incipit, quid decorum, quid honestum, par. 1. col. 995. b.
Virtus quantum virtuti iungitur, tantum incensum boni odoris sincerius exhibetur, par. 1. col. 821. c.
Virtus fidelium quelibet, vicinarum sibi virtutum societate velut consanguinitate crescit, par. 1. col. 777. a. b.
Virtus non est insensibilitas cordis, sicut & membra per stuporem incisa non dolent, par. 3. col. 32. b.
Virtus est non posse peccare, sed nolle, par. 5. col. 171. a.
Virtus tua cum deficit, tunc erit virtus Dei in te, p. c. 947. b. Inter. Virtus rara, & ardua & angusta est via que ducit ad vitam, parte quarta, columna 1316. d.
Virtus aliqua perfecta est in fuga, & fugiendo vincimus, parte secunda, columna 59. a. b.
Virtus moralis dicitur quadam sanitas anime, & firmatur, & augetur per resistentiam contra fomitis inclinationem, parte tertia, columna 1803. c.
Virtus est bona qualitas mentis qua quis bene vititur, & nullus male vititur, quam Deus in nobis sine nobis operatur, parte tertia, columna 1355. c.
Virtus est animi quam Grecorum Philosophi docent, que non pro Deo, sed pro gloria exercetur humana. Est & Assyriorum virtus vel Chaldaeorum in astrologia studiis, sed non Israelitica, nec ad Deum pertinens. Sola vero apud Deum virtus Israelitica numeratur, que a Deo docetur, &c. par. 1. col. 1159. c.
Virtus discenda est & imitanda & magistrorum terenda sunt limina non consili nature, par. 4. col. 23. b.
Virtus est quadam in anima nostra que pari sensus, velut mater qui procedit ex nobis. Hac virtus in alijs generat fortes sensus, in alijs languidos & ineptos, par. 2. col. 191. d.
Virtus animi & sensus, mentis filij sunt: filia vero opera corporis ministerio impleta, par. 1. col. 1381. a. b.
Virtus magna hominis parare cor suum ad obsequium diuine voluntatis, & dicere posse. Paratum cor meum Deus, &c. parte secunda, columna 1318. e.
Virtus perfecta est morum possessio, par. 5. col. 95. a.
Virtus laudata crescit, par. 3. col. 1071. c.
Virtutis vir significatur per Iacob, par. 4. col. 2177. c.

Virtutis occasio fit sepe culpa fortium, & virtus infirmorum occasio peccati, par. 3. col. 2187. c.
Virtutis bonum vastatur per quatuor vitia, que sunt ferocitas tyrannica perfidia hereticorum, fraudulentia simulatorum, malicia emulorum, par. 4. col. 1574. f.
Virtutis inchoata laudem qui acceperit, quasi plantati ligni fructum ante tempus comedit, par. 1. col. 1071. c.
Virtutis aliquid, vel bone operis quicunque bene laborans acquirat, Deo non sibi attribuat, par. 2. col. 1119. b.
Virtutis alicuius actus secundum inferiorem statum, bene est impeditius actus virtutis alterius altioris gradus, parte quinta, columna 95. c.
Virtutis cuiuslibet moralis finis consistit in moderatione passionum & actionum humanarum, par. 3. col. 1899. c.
Virtutis in actu in quo tota lex impletur, maior difficultas est quam in alio quocunque in quo non implentur nisi singularia precepta legis, par. 1. col. 681. b. c.
Virtuti vni non semper studendum est, sed de virtute in virtutem eundum, & de alia ad aliam transendum, parte prima, columna 1318. e.
Virtutem maiorem qui non emulatur in virtute maiorum ne confundat, par. 4. col. 738. d.
Virtutem conscientia quisque examinat, par. 1. col. 1126. d.
Virtute sua nullus saluatur, sed ecce vnde salus. Oculi Domini super metuentes eum, par. 3. col. 655. c.
Virtute in qualibet tres gradus assignari possunt, parte quinta, columna 236. f.
Virtutes dicuntur arma lucis, & quare, parte sexta, columna 168. f.
Virtutes, margarite sunt, par. 5. col. 247. c.
Virtutes Christus vult esse sine vana gloria, parte prima, columna 1026. e.
Virtutes recogitando terere, & usque ad subtilitatem examinibus occulti retractare, est aromata in puluerem redigere, parte prima, columna 821. c.
Virtutes per vestimenta intelliguntur, que per exercitium bonorum operum in religione non atteruntur, sed magis solidantur, parte 1. columna 1638. f.
Virtutes quedam clarissime sunt sanctorum que non omnibus in exempla operis possunt ostendi, sed tantum ad glorificandam Dei gratiam recitari, par. 2. col. 1319. c.
Virtutes cum non extollunt animum, sed quasi in puluerem reputatione agentis rediguntur, ad perfectionem perducunt. Et cui assimilantur, parte 3. col. 1842. e.
Virtutes aduersarias dicitur Deus permittit, imò incitare prope modum, ut veniant contra nos in prelium ut vincamus, & ille percat, parte 2. col. 87. a. b.
Virtutes contrarias apud infideles audientes quedam nomina, assunt, etiam dans operam in hoc ad quod inuocari se sentiunt multo magis celestes virtutes, si verba scriptura ex ore promamus, et si illa non intelligimus, illa virtutes intelligunt, &c. parte 2. columna 102. c. f.
Virtutes cum hominem deserunt que eum defendere debuerant, in defectione carnalis sensus capitur, ut sepe bona opera se amittere, ipse qui captus est animus dolens cernat. Et de hoc figura, parte 1. col. 997. b. c.
Virtutes discretionis querunt, quarum nimietas omnis in vitio est, parte 3. columna 1636. e.
Virtutes ubi decet compositas esse nisi in sede Dei: De celo namque ad nos descendunt, parte 1. col. 933. b. c.
Virtutes animi excolerunt aliqui, & philosophia in nonnullis aliquid egit: sed Gentilis si quid honestum habeat in moribus quia non Deo, sed sibi ascribit, non sanctificatur, nec inter primitias recipitur, par. 1. col. 1290. e.
Virtutes inuncta sunt nec possunt separari, par. 2. col. 728. f.
Virtutes aliquas ut habetas, & alias negligas, non vult scriptura sancta, sed ut omnibus adornatus, & in earum actibus positus Deo seruias, par. 2. col. 159. b. c.
Virtutes sibi inuicem habere Philosophorum sententia est, parte quarta, columna 182. e.

Virtutes sunt ordinatæ in modum scalarum, ut alius quasdam alius assequatur omnes, & quisque subleuetur à terra, parte prima, columna 92. b.
Virtutes summe designantur per holocaustum, virtutes minores & communia vota fidei quibus pacatur Deus, per hostias pacificorum, Ibidem. c.
Virtutes tres Theologicæ per quid significantur, parte quarta, columna 138. d. e.
Virtutes quæ dicuntur maiores, & quomodo virtutes connexæ proportionabiliter crescere dicuntur, par. 5. col. 299. c.
Virtutes licet sint connexæ, tamen aliqua sunt magis propria contemplativorum, & aliæ activorum, & aliæ prælatorum, parte 5. columna 95. c.
Virtutes connexæ sunt, ut qui unam habet, plures habere videatur, sed eius quæ fuerit uberior, & uberior premium, parte quinta, columna 78. d.
Virtutes dupliciter habentur ab hominibus. Primo modo communi & humano. Alio modo excellentur quasi diuino, parte tertia, columna 287. c.
Virtutes qui sine humilitate congregat quasi pulverem in ventum portat, par. 1. columna 158. e.
Virtutes sibiherent & ita connexæ sunt, ut qui una caruerit, omnibus caret, par. 1. col. 131. e.
Virtutes quedam sunt incipientium, aliæ proficientium aliæ peruenientium seu perfectorum, par. 3. col. 148. i. c.
Virtutes quatuor principales per quatuor numina paradisi designantur, & quare Phison prudentiam Geon temperantiam, Tigris fortitudinem, Euphrates iustitiam, par. 1. col. 71. b. c.
Virtutes politice possunt designari per solem scilicet prudentia, per Lunam iustitia, per stellas verò cetera virtutes intelliguntur, parte prima, columna 18. e. f.
Virtutes politica ex actibus acquisita sicut connectuntur prudentia diuine vel infusa, par. 4. col. 104. f.
Virtutes cardinales quibus spiritualiter vinitur quatuor paribus signantur, & quis cuiusque effectus, par. 5. col. 271. a. b. & col. 491. b. Item, par. 2. col. 72. f.
Virtutes percipi & mori dicuntur, quæ & quomodo, parte tertia, columna 32. a.
Virtutes tres Theologicæ quomodo mori dicuntur, Ibidem.
Virtutes morales infusæ & acquisitæ, differunt penes medium & finem, parte 3. columna 135. c.
Virtutes morales infusæ sunt mirabiles, & quare, parte tertia, columna Ibidem.
Virtutes distinguuntur in politicas purgatorias, purgati animi, & exemplares, par. 3. col. 148. f.
per Virtutes morales efficitur homo bonus simpliciter, per virtutes autem intellectuales non efficitur bonus simpliciter, sed secundum quid, ut bonus artifex, bonus Philosophus, & huiusmodi, parte tertia, columna 142. f.
virtutes morales undecim, scilicet fortitudo, temperantia liberalitas, magnificentia, &c. significantur per undecim stellas parte prima, columna 381. f.
virtutes quedam sunt communes seu humane, quedam autem sunt excellentes seu heroicae, parte quinta, columna 93. c. Item parte prima, columna 142. d. e.
Virtutes dicuntur quatuor Anguli domus mentis, & etiam quatuor flumina paradisi, par. 3. col. 28. c.
Virtutes quatuor principales dicuntur quatuor latera. Vel etiam virtutes tres Theologicæ & ipsa operatio, dicuntur latera, par. 6. col. 167. e. Item, par. 1. col. 143. c.
Virtutes cardinales secundum doctores Catholicos manent in patria, tamen secundum alios actus quam in via, parte sexta, col. 167. e. Item, par. 1. col. 159. b. c.
Virtutes septem, tres theologicæ, & quatuor cardinales, significantur per septem boves, quæ dicuntur pulchra & crassa, & quare, par. 1. col. 403. c.
Virtutes quatuor cardinales, quia ceterarum virtutum genera, conuenienter nominantur cormus, parte prima, col. 93. b. c.
Virtutum dona percipere non est satis fidelibus nisi studeant pro commissis penitere, par. 1. col. 165. f.

Virtutum quilibet aliis suffragatur, sine quo unaqueque valde destituitur, par. 3. col. 15. c. & 16. d.
Virtutum multiplicitate cum redolemus, in altari boni operis thymiam a es aromatis composuit facimus, parte prima, columna 821. c.
Virtutum exempla sunt secularibus & regularibus prædicanda, parte 4. columna 92. f.
Virtutum excellentia, videntur virtuosæ vitam humanam excellere & ad vitam beatam quodammodo appropinquare, & tales dicuntur beati quodammodo, par. 5. col. 94. f.
Virtutum gradus octo, par. 6. col. 135. d.
Virtutum omnium matres sunt fides, spes, charitas, ex quibus Deo nascimur & cetera virtutes generantur, parte quarta, columna 93. e.
Virtutum septenarius, quibus quiescit homo de terra formatus, significatur per sabbatum terra, & quomodo, parte prima, columna 1123. c.
Virtutum unaqueque propriam habet illuminationem, alium diem habet sapientia, alium intellectus, sic & cetera, parte tertia, columna 16. d.
Virtutum perfectione qui magni sunt possunt coronari. Qui autem parui, licet fulgore maiorem latere videantur, à tenebris tamen maledictionum sunt alieni, par. 4. col. 821. a. b.
Virtutum viriditatem in regno anime deuantant quatuor, & per quæ significantur, par. 4. col. 199. a. b.
Virtutum moralium finis non possunt esse diuitia temporales, & mundi honores, & quare, Ibidem.
Virtutum opera quidam causa cupiditatis terrena seu ambitione humane laudis foris agitur, sed sub velamine pietatis dolum nequitie intus celant, & per quos significantur, parte quarta, columna 256. d. e.
Virtutum operibus à diabolo nudati, qui de Ecclesia recesserunt, ad communionem illius maioribus virtutibus exercitati plerumque redeunt, par. 2. col. 128. c.
Virtutum exercitio in ordine ad Deum tria occurrunt impedimenta, parte 3. columna 203. c.
Virtutum gradus maxime in humilitate consistere pater Benedictus intelligit, cum in scala Patriarchæ Iacob iter nostrum ad celestia designatum incrementis & prospectibus bonorum operum comparat, parte 2. col. 133. a.
Virtutum opera aggredi refugunt aliqui ex pusillanimitate, curantes & querentes tantum in terrena, par. 5. col. 412. f.
Virtutum perfectionem nullus ingreditur, nec in ea permanet, nisi Dei gratia adiungetur, par. 1. col. 156. f.
Virtutum iter inchoantibus adiuvando occurrit Christus, parte quinta, columna 408. f.
Virtutum perfectio est ad hunc statum animi conscendere, quo gratiam conditoris vel in modico timeamus offendere, parte tertia, columna 169. b.
Virtutum perfectio in hac vita est, ut caste timeamus Deum, parte 3. Ibidem.
Virtutum finis in futuro est, ut diuitias promissæ hereditatis, regni celestis gloriam & vitam recipiamus eternam. Ibidem.
Virtutum opera ut exerceam (ait piger) timeo in publicum prodire, ne me antiqui hostis aduersitas teneat: vel quilibet peruersus derideat: conuitiis confundat, iniuriis afficiat, aut sicut alios iustos consumat tormentis, par. 3. col. 169. b.
Virtutum in operibus assuefieri iuuenes non parum facit ad virtutem, imo multum. Ibidem. c.
Virtutum fabrica motus interiores, & actus exteriores asperitate & tortuositate remota ad rationis rectitudinem reducuntur, parte 1. columna 142. f.
Virtutum doctrinam qui faciendo ostendunt, quia linguam non possunt, hi sunt qui in Ecclesia humiliter & obedienter, quæ à magistris audiunt, deuota mente suscipiunt, parte secunda, columna 110. a. b.
Virtutum variarum species qui ostentant propter laudes hominum, significantur per pavonem, parte 2. col. 117. e. f.
Virtutum custodia est agnitio infirmitatis, parte tertia, columna 376. d.

Virtutibus

Virtutibus semper contradicitur, par. 4. col. 146. d.
Virtutibus decem ad atria Domini pervenitur, in exemplum decalogi decem virtutes, decem virtutum effectus, parte tertia, columna 529. a. b.
in Virtutibus conservandis non remissior sollicitudo debet esse, quam in acquirendis, par. 2. col. 29. c.
Virtutibus si aliquis student sine in seipso sine aliis pium laborem impendat, non sibi sed diuine gratia imputet, ut ei consecretur omnis boni initium, à quo speratur perfectionis supplementum, par. 1. col. 1269. a. b.
Virtutibus anima sustentatur, sicut corpus ossibus, parte quarta, columna 33. d. e.
Virtutibus quicunque cum modestia continentia, auditioni sine iudicio sapientium, obseruantia mandatorum Dei, & maxime simplicitati & humilitati studere videris, huius munda & recta opera intellige. Si autem his contrarium, corrige: aut si hoc non potes, deuota ne ab eo corrumparis, parte tertia, columna 1091. b.
Vita humana sola sufficit in plerisque, nec res indiget, neque decet spiritus sancti adesse præsentiam, par. 1. col. 1236. f.
Vim facere est possidentem violenter expellere, & possessionem diripere, parte 2. columna 76. f.
Vires Dei cum nullo possunt comparari, par. 4. col. 512. d.
Viribus propriis non esse fidendum, par. 4. col. 263. c.
Visum tria genera sunt quæ & qualia, par. 6. col. 447. a. b. & columna 1449. c. & columna 1450. e. Item, parte quarta, columna 149. c.
Visio & fructus trium personarum eadem est, &c. parte sexta, columna 1310. f.
Visio Dei per essentiam soli Christo conuenit per naturam, hominibus autem per gratiam: per quam trahuntur quodammodo ad naturam diuinam, par. 5. col. 1068. f.
Visio clara diuina essentia an & quomodo excludat rationem prophetia, par. 3. col. 34. e. & col. 42. e.
Visio non dicitur nisi contineat aliud mysticè quod Deo reuelante sciatur. Et ideo triplex visio dicitur triplex cælum, parte sexta, columna 1449. c.
Visio & visionis intelligentia reuelata diuinitus sunt de intrinseca & formali ratione prophetia, par. 3. col. 42. e.
Visio beati Stephani utrum fuerit mentalis, aut imaginaria, vel corporalis, par. 6. col. 1063. c. & 1064. f.
Visio vocabulum in initio Prophetie Isaia libri argumentum indicat, parte 4. col. 4. b.
in Visionibus solet esse tentatio: solet enim Angelus iniquitatis transfigurare se in Angelum lucis, & ideo sollicite agendum est ut discernas visiones, par. 1. col. 142. b.
Visitans (ut Papa vel Legatus) unam Prouinciam, potest accipere sumptus ab alia, par. 6. col. 437. c.
Visitare dicitur Deus hominem, quando dat ei beneficia spiritualia & corporalia, parte 3. col. 137. c.
Visitare dicitur Deus peccata patrum in filios usque in tertiam & quartam generationem, & quomodo hoc intelligendum sit, parte 1. col. 670. e. & col. 861. b. & col. 1491. a. b. & columna 1607. c. vide in Iniquitatibus.
Visus inter omnes sensus euidentissimam habet cognitionem, parte 4. columna 9. b.
Visitatio bona de genere, si sit alicui occasio ruinae, debet eam relinquere. Notent visitatores, par. 5. col. 112. f.
Visitatio, & consolationem & supplicium significat. Vel: visitatio in bono, & visitatio in malo, parte 4. columna 177. a. & columna 235. a. & columna 1350. f.
Visus nomine utimur aliquando in his quæ pertinent ad intellectum, parte 5. col. 1031. c.
Visus, quia primatum obtinet in sensibus, intermiscetur omnibus. Sic enim dicimus: Audi & vide, olfac, & vide, palpa, & vide, parte 1. col. 672. a. Interl.
Visus exterioris & interioris ingerit cecitatem immoderatus hantus vini, parte 3. col. 1706. e.
Visus malorum nisi prius claudatur, non patebit intuitus bonorum, parte 1. columna 1353. a. b.

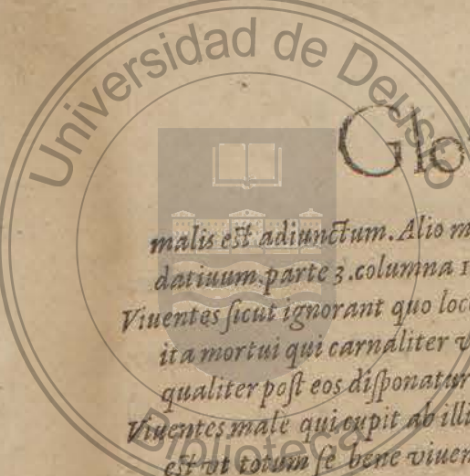
Visum maxime delectant virides sationes & confortant, & maxime quando sunt herbe aromaticæ, par. 3. col. 1860. d.
Vita facti necessitate non clauditur, par. 4. col. 338. d.
Vita Prophetarum nullas habuit possessiones, parte secunda, columna 880. d.
Vita æterna recte & ipsa gratia nominatur, & quare, parte sexta, columna 87. a.
Vita æterna in quo essentialiter consistit, parte quinta, columna 1318. c. Item, parte 6. columna 1416. e.
Vita æterna per dexteram significatur, par. 3. col. 1744. e.
Vita triplici, scilicet nature gratia & gloria præmiantur custodientes leges diuinas, parte prima, columna 1058. f. & columna 1063. c.
Vita spiritualis & corporalis, per cælum & terram designantur, par. 1. in præfat. in Genes.
Vita futura duplex est apud Hebræos. Prima in tempore Messia. Secunda in alio sæculo, par. 3. col. 623. a. b. & col. 836. e.
Vita hominis triplex, scilicet natura, gratia, peccati. Due à Deo, tertia est ab homine, par. 3. col. 836. e.
Vita celestis in sacre scripture studio inchoatur, parte sexta, columna 1686. f.
Vita iusti dies est, nox verò vita peccatoris, parte prima, columna 983. c.
Vita beata quæ consistit in fernore dilectionis, significatur per meridiem, unde prouenit seror calor, par. 1. col. 1686. e.
Vita præsens dicitur septima, quia in septimana dierum consummatus est, parte 1. columna 1013. c.
Vita hæc messis comparatur, parte tertia, columna 1641. a. c.
Vita naturalis designatur per manna, & quare, parte prima, columna 737. c.
Vita vite mortalis, spes est vite immortalis, parte tertia, columna 1237. b.
Vita iustorum, primo fidei firmitate præmunienda in corde, deinde virtutum latitudine ornanda est in opere, & hoc significatur per pauimentum preciosissimo marmore stratum multo decor, parte 2. columna 719. c.
Vita prius esse debet quam doctrina. Vita ducit ad scientiam veritatis, parte 5. columna 101. b.
Vita rigida & prædicato debet declinare mollium palatia quæ frequentant mollibus induti adulantes, parte quinta, columna 210. f.
Vita Christiana configuranda est Christo, ut mysticè non tantum eius dictis, sed & gestis configuretur, par. 6. col. 80. e.
Vita bene inchoantium tenera ac terra proxima, signatur per herbas, parte 3. columna 281. b.
Vita præsens sit fidelibus in usu, futura in fructu, parte secunda, columna 1576. e.
Vita præsens recte perditur, quando per ipsam ad æternam vitam non pervenitur, par. 5. col. 202. f.
Vita cuius hic mortua fuit in culpa, illic eius mors vivit in pena, parte tertia, columna 217. a.
Vita simulata potest significari per statuam auream Nabuchodonosor, & quare, par. 4. col. 1520. f.
Vita sine scientia de facili potest errare, par. 4. col. 1356. f.
Vita hominis multas infirmitates corporis & anime & angustias solet generare, par. 3. col. 165. c.
Vita præsens dicitur ipsa tentatio, sed non tentari, quia caro corrupta ex se contra se molestias gignit, par. 3. col. 103. a.
Vita præsens mari & fluuii comparatur, quia modo aduersitatis amaritudine afficimur, modo dulcedine prosperitatis replemur, parte tertia, columna 169. a. Item, par. 1. col. 1586. c. f.
Vita carnalis per aërem exprimitur, quia neris spiramine humanum corpus vivificatur, par. 1. col. 1632. e. f.
Vita tam longa quomodo homines primis temporibus vivebant? Ad hoc potest ratio assignari multiplex, parte prima, columna 135. c. & columna 136. f.
Vita hominis comparatur tela textentis, quia sicut textitur addendo fila filis, sic humana vita deducitur addendo dies diebus, & perfectæ tela succiditur à texente, sic humana vita à Deo de vita præsentis, par. 3. col. 105. c.

Vita diebus singulis proficit sicut tela filis, sed quo magis tela crescit, ad dissolutionem tendit, par. 3. Ibidem. b
 Vita presens est hyems, in qua nos mortalitatis nostra frigidus torpor astringit, par. 3. col. 342. c
 Vita presens est ventus transiens, & quare, par. 3. col. 346. d
 Vita nostra in hac peregrinatione non potest esse sine peccato, nec per se tentatione, quia profectus noster per tentationem nostram fit, nec sibi quisquam immoretur nisi tentatus, nec potest coronari nisi vicerit, nec potest vincere nisi certauerit, nec potest certare nisi inimicum & tentationes habuerit, parte tertia, columna 406. d
 Vita humana prope omnis, peccatis circumlatratur, omnisque conscientia suis cogitationibus accusatur, parte tertia, columna 460. f
 Vita impiorum non vera, sed falsa est videtur vivere nec viuunt parte 3. columna 848. d
 Vita miseriis subiecta, an & quomodo sit simpliciter odibilis, par. 3. col. 134. c. & col. 45. c. Item, par. 4. col. 772. c
 Vita corporalis & vita spiritualis comparantur quo ad generationem & nutritionem, par. 6. col. 291. c
 Vita presens ad sufficientiam duo requirit, scilicet nutrimentum & vestimentum, & idcirco circa ista solet magis sollicitari, parte quinta, columna 138. f
 Vita animalis ut continetur, requiritur cibus per quem restauratur humidum deperditum per actionem calidi naturalis, parte prima, columna 67. c
 Vita frequenter accipitur pro operatione vite in qua principaliter aliquis operatur, sicut potare dicitur vita hebrei, & peccare vita peccatoris, & agere iuste, vita virtuosi hominis, parte sexta, columna 80. f
 Vita humana continuatur per vitales spiritus egredientes à corde qui in senectute debilitantur, & tandem deficiunt, & sic vita terminatur, parte 3. columna 193. c
 Vita austerioris exemplum prebent Apostoli, non preparatas epulas, sed simplices querunt, par. 5. col. 508. d
 Vita austeritas requiritur in Euangelij predicatore, parte quinta, columna 73. c
 Vita melioris vias aggredi metuentes ex ignavia arguuntur, parte quinta, columna 415. a
 Vita huius miseria & breuitas exprimitur per similitudinem araneæ, quæ texit inanes telas ut dolo capiat muscas, sic nos in rebus corruptibilibus laboramus, inania texebamus, parte tertia, columna 1140. d
 Vita sue terminum attingere dicunt quidam non meretur quis male viuendo, & bene viuendo, ante tempus meretur rapi ad premia vite, par. 4. col. 337. c. & 338. d
 Vita triplici, scilicet nature gratie, & gloria contrariatur triplex, mors scilicet nature, culpa, & gehenna, par. 3. col. 2140. f
 Vita actiua & contemplatiua officia, parte 5. columna 846. d
 Vide etiam in Actiua vita: Et in Contemplatiua vita.
 Vita due nobis in corpore Iesu Christi predicantur. Vna temporalis, & istam declarauit Dominus in passione, altera eterna & illam in resurrectione, par. 1. col. 530. e. f
 Vita due sunt. Vna corporis, altera anima. Vita corporis anima vita anima Deus, parte 6. columna 553. b
 Vita due Ecclesie, vna per fidem, altera per spem. Hæc agitur in corpore & peregrinatione, ubi beatitudo est tantum in spe, sed miseria præsto est de aduersis & de peccatis. Illa in immortalitate, ubi nihil mali, sed perfectio boni, par. 5. col. 1324. c
 Vita siue viuendum gradus sunt quatuor. Vegetarium, sensitiuum motuum secundum locum intellectuum, par. 5. columna 1017. c. Item, par. 1. col. 67. a
 Vita seculares circuitus & labor significatur per molam asinariam, parte quinta, columna 300. d
 Vita causa, vitalem spiritum conferendo Deus sic est, sicut Sol per suam presentiam est causa luminis, in aere radios influendo parte tertia, columna 167. c
 Vitam eternam si ore petimus, nec corde desideramus clamantes tacemus, si vero corde desideramus ore tacemus, tacentes clamamus. Et de hoc figura, par. 1. col. 614. e
 Vita

Vitam beatam an. & quomodo primus homo habuerit, p. 1. c. 90. e. f
 Vitam presentem necesse est nos ducere in dilectione Dei & proximi per fidem & operationem: in futura vita eadem gemina dilectione sine labore in summa dulcedine perficimur, parte secunda, columna 329. a. b
 ad Vitam eternam non plus sufficiunt mille anni laboris quam unus dies, parte 6. columna 1368. d
 Vitam nostram cum Deo dicamus, membra hostie frustratim concisa super ignem ponimus, par. 1. col. 911. a. Interl.
 Vitam hominis quare abbreviauit Deus, par. 3. col. 1140. d
 Vitam presentem qui diligunt, longiora sibi eiusdem vite spacia promittunt, parte 3. columna 237. a
 Vitam solitariam ducere est melius quam ob vitæ presentis necessaria vitam eternam perdere, par. 5. col. 300. d
 Vitam bonorum quid persequitur sicut vita iniquorum, quare, & quomodo parte 6. columna 750. f
 Vitam veritatis & charitatis spernentes, Iudei proditori dominum suum vendenti comparantur, par. 5. col. 627. b
 Vitam eius describere non est necesse, cuius impia conuersatio finem celere meruit accipere, parte secunda, columna 1057. c & columna 1060. e. f
 Vitam perfectam querenti melius est in itinere mori, quam nec proficisci, parte 1. columna 614. e
 Vitas duas habet sancta Ecclesia. Vnam qua laborat in terra. Alteram qua remuneratur in celo, par. 4. col. 1493. b. c
 in Vitro quilibet liquor qualis continetur, talis exterius demonstratur, parte 3. columna 264. a
 Vitium quodlibet idololatria potest dici & per quem modum, parte prima, columna 1529. c
 Vitium dissimulatum morbus est in animo delitescens, parte secunda, columna 1456. f
 Vitium unumquodque in corde nostro propriam mansionem habet, quam sibi vendicans in anima nostra recessu, exterminat rerum summarum contemplationem, par. 1. col. 718. d
 Vitium omne quod regnat in corpore, ex quinque sensibus pendet, parte prima, columna 1400. a. b
 Vitium quod charitas proximi stultitia tenebris quasi nocturno frigore congelascit, pruina comparatur, par. 3. col. 1029. c
 Vitia plerique superant sed sub ipsis superbiendo succumbunt. Et de hoc figura, parte 1. columna 73. c
 Vitia quedam minima ad hoc retinemus, dum sæpe in magnis virtutibus terram promissionis ingredimur, ut se intentio nostra exerceat, ne de victoria superbiat, par. 2. col. 1110. d. e
 Vitia nec simul nec vno tempore in sanctis extinguuntur, & quare. Et de hoc figura, parte 1. columna 720. e. f
 Vitia spiritualia quidam querunt extirpare, & carnalia reseruant, & per quos significantur. Ibidem.
 Vitia nostra que intra nos sunt, gentes dicuntur diaboliæ, contra quas est nobis spiritualis colluctatio, quomodo & qualiter, parte secunda, columna 7. c. & 8. f
 Vitia septem principalia per septem gentes, significantur, quæ sunt maiores numeri, quia plura sunt vitia quam virtutes, parte prima, columna 1505. c
 Vitia aliquæ cum toto corde, tota anima, & totis viribus diligimus idola adoramus, par. 2. col. 164. d. e
 Vitia quatuor sunt impediencia salutem hominis. Et per quid significantur, parte 6. columna 1523. c
 Vitia sæpe in virtutum vsum mutantur, par. 3. col. 43. c. 44. d
 Vitia quedam contra nos inter se coniunguntur, ut superbia, & ira, remissio, & timor: quæ etsi diuersa sint, tamen ad eundem finem tendunt, id est, ad subuersionem spiritualis, p. 3. col. 43. c
 Vitia quedam habent speciem recti, sed non virtutem, ut immoderata ira, iniustitia, & dissoluta remissio misericordia vult videri & timor humilitas, & effrenata superbia, libertas, parte tertia, columna 377. b
 Vitia restant inter optima, quæ nobis seruiunt ad vsum humilitatis ne superbiat qui vincere non potest, licet parua. Et de hoc figura de Chananeis, par. 3. col. 50. d
 Vitia sæpe minima reseruantur ut virtutes maxime in humilitate habeantur, & vitia maxime premantur, p. 2. c. 11. c. Interl.
 Vitia

Vitia singula non habent singuli homines, sed plura. Et si eueniat aliquem esse qui in his omnibus malis vel pluribus agitur, omnes spiritus malicia vel plures in se habere putandus est, parte 2. columna 87. b. c
 Vitia quatuor principalia quatuor virtutibus principalibus contrariantur, quæ quinque sensus per quinque reges significatos subiungere nituntur, par. 1. col. 199. b. c
 Vitia septem mortalia significantur per septem boues deformes quia pulchritudinem imaginis deformant, par. 1. col. 403. b. c
 Vitia anime cum purgantur manus Aaron operator in nobis, & manus Moysi, cum ad hæc intelligenda illuminamur, nec tamen due sunt manus, sed vna, par. 1. col. 1420. f
 Vitia capitalia septem sunt, & quæ corundem filie. Inter quæ quinque spiritualia, & duo carnalia: & quomodo unum ex altero proferatur, & exortari sequentia eorum dicuntur, parte 3. columna 377. b. Item per quid figurentur, parte 1. columna 1505. b. c. & col. 1506. e. f
 Vitia tria principalia in prosperis, & tria in aduersis, parte tertia, columna 465. a
 Vitia carnalia sunt maioris infamie, licet frequenter sint minoris culpe, parte 3. col. 1699. c
 Vitiis omnium ianua, iracundia, qua clausa virtutibus intrinsecus dabitur quies: aperta, ad omne facinus armabitur animus, parte 3. col. 1728. e
 Vitiis intendio perire eos qui debuerant bene viuendo & docendo introducere dignos in Ecclesiam electorum, & arce-re indignos, est portas Ierusalem flammis hostium esse perustas, par. 2. col. 1341. b. & col. 1345. b
 Vitiis primordia quibus humana vita corrumpitur, significantur per primogenita Aegyptiorum, par. 1. col. 1215. b
 Vitiis exercitus (cuius Princeps est superbia) debellatur per tres partes seu acies. Prima est interiorum meditationum respectu Dei. Secunda consistit in actibus charitatis respectu proximi. Tertia pars exercitus virtuosi est gestuum & verborum modestia respectu sui, par. 2. col. 621. c
 Vitiis omnem equitatem subueruere debemus, & omnem elationis spiritum à nobis rescare, par. 2. col. 85. c
 Vitiis aliorum particulares conditiones descendendo recogitans, inuenit unde displiceant & se retrahat. Aliter est in fornicatione, parte 6. columna 241. c
 Vitiis incontinentia, quidam asserunt dici patrem: Filium, si cogitatio concepit peccatum. Nepotem, si quod cogitauerit opere impleueris. Pronepotem, id est, quartam generationem, &c. & quomodo, & quæ Deus punit, parte 4. col. 1211. a. b. Item, parte 1. columna 1491. a. b
 Vitiis singulis expulsi, eorum loca virtutes contraria possidebunt, parte 1. columna 718. d
 Vitiis variis dediti, vel erroribus impliciti, leprosi sunt, & scditatem ex interna peste educantes ostendunt in cute, parte secunda, columna 806. d
 Vitiis extinctis quæ sunt primogenita diaboli, vel operibus carnis quibus inquinatur natura, boni mores substituendi sunt, parte 1. columna 1215. b
 sicut Vitiis tentamur, ne intus extollamur, ita extra flagellis terimur, ne quod extra queremus mundo blandiente seducamur, parte 3. columna 313. e
 Vitiis supplantandis qui hic desudat, ibi serenissimo mentis intuitu gloriam Christi (qui propter nos terram veram carnis accepit) inde sinenter contemplabitur, par. 1. col. 1690. f
 Vitæ veram quare se vocat Christus, par. 4. col. 548. d
 Vitæ cur iusserit Dominus ornare domos Iudeorum, parte prima, columna 1214. d
 Vitula in qua arari dicit Samson est Ecclesia, parte secunda, columna 248. e
 Vitulam contemnantem, Hebrei dicunt, vitulam baronissam, & hoc videtur verius, & quid per hoc intelligant, parte quarta, columna 175. c
 Vitulus sacrificium significat, par. 4. col. 1075. c
 Vitulus ludit & præsepe deserit, & ideo Ephrem sicut vitulis non est edoctus longe positus à præsepi quia præsepe Domini

deseruit, parte 4. columna 742. e
 Vitulus qui pro Baal nutrebat cur Deo oblatus, parte secunda, columna 195. a
 Vitulus saginatus non excolit terram, sed ab aliis comeditur, parte 4. columna 866. e
 Vitulus in atrio tabernaculi offerebatur. Vitula rufa extra castra: Ille pro peccato Sacerdotis & domus sue tantum: Illa offerebatur pro toto populo, par. 1. col. 1045. c
 Vitulus est animal ciliolusum, est etiam animal gesticulosum, parte 1. columna 932. f
 Vitulus quem adorant Iudei ut dicit Rabbi Salomon vidit spiritum vite esse in Aaron, &c. Sed fictio est, & scriptura peruersio, parte 1. col. 828. f. Et an visus sit exercere quedam opera similia operibus vite, sicut est comestio, parte 1. columna 839. a. b. & columna 842. d. e
 Vitulus cum esset res inanimata in qua non potest esse peccatum, vocatur tamen peccatum populi, & quare, parte prima, columna 1517. c
 Vitulus secundum Rab. Sa. fuit formatus stilo per Aaron, & depinxit primo cum stilo in tabula formam vituli, & tradidit artificibus, ut facerent ad similitudinem illius: quia Apis, quod reputabatur maximum numen Aegypti, apparuerat eis in Aegypto in specie tauri, parte 1. col. 828. f
 Vitulus tener & saginatus Christi corpus est, quod pro salute mundi ad arborem crucis immolatum est. Hic est vitulus qui prodigo filio occiditur, par. 1. col. 232. e. f
 Vitulus superbus, caro nostra hanc offerimus, dum castam custodimus, parte 1. columna 909. b
 Vitulum offerri à Pontifice in holocaustum secundo inuenimus semel pro munere, & semel pro peccato, par. 1. col. 932. f
 Vitulum fecerunt filij Israel in deserto cum adorare idolum vellet, non aliam statuam & quare, par. 1. col. 838. e
 Vituli mactandi in liberis pascuis relinquuntur, seruandus iugo premitur, parte 3. columna 289. b. c
 Vituli oblatio semel per summum sacerdotem facta in anno, an in rememorationem peccati Aaron offerebatur, vel pro peccato proprio summi sacerdotis offerentis quicunque esset ille, par. 1. col. 1044. f. & col. 1051. b. 1052. e
 Vituperare & damnare volunt multi magis quam emendare leniora in fratre, licet ipsi sint praeventi maioribus, parte quinta, columna 245. a
 Vituperare dominum peius est quam non audire, parte quarta, columna 632. f
 Vno ego in ve. Test. hoc iuramentum est in nouo: Amen amen dico vobis, parte 4. columna 1196. e
 Vniit Filius, in quantum Deus, & in quantum homo propter patrem, sed aliter: quia secundum quod Deus vniit propter patrem in quantum procedit ab eo, accipit tamē eandem vitam quam habet pater. Secundum vero quod homo, vniit propter patrem in quantum vnitur supposito procedenti à patre, parte 5. columna 1132. f
 Vniit Dominus: Modus est iurandi, ac si dicatur, per Deum qui semper vniit, parte 2. columna 269. e. f
 non Vniit in te Christus si de auaricia cogitas, vel de stupro, si furrore agitaris, vel quibuslibet vitiis, par. 2. col. 161. b. c
 Viunt omnia Deo, & sui sentiunt creatorem, non est Deus mortuorum, sed viuentium, parte 4. col. 1152. a
 Viuere lautius & magis delicatè diebus festiuis est licitum, non tamen causa gula, par. 2. col. 1380. f
 Viuere sic debes ut semper praesentes dies sint tibi meliores quam praeteriti, parte 3. col. 1786. e
 Viuere male, non nature, sed voluntatis est peruersa, parte prima, columna 63. b. c
 Viuere adhuc sic non valemus carnis corruptibilibus pondere gravati, ut nulla nos possit culpa delectatio pulsare, sed aliud est nolentem tangi, & aliud consentientem, par. 2. col. 572. f
 Viuere licet nolint homines vita iustorum, appetunt tamē mori morte eorum, parte 1. col. 1344. f
 Viuere delectabile est per se, tamen per accidens fit tristabile. Et hoc contingit dupliciter. Vno modo quia multis & grauibis

Glossa ordinariæ, & Nicolai de Lyra.

malis est adiunctum. Alio modo, quia boni melioris est retar-
darium. parte 3. columna 188.f.
Viventes sicut ignorant quo loco anime mortuorum habeantur,
ita mortui qui carnaliter vixerunt, vitam in carne postorū
qualiter post eos disponatur nesciunt. par. 3. col. 173.a
Viventes male qui cupit ab illicitis docendo compefcere, necesse
est ut domum se bene vivendo & à licitis etiam continendo
creatori mancipet. parte 2. col. 129.1.b.c
Viventes diu qui nec consilio sunt maturi, nec sanicie bone actio-
nis venerandi, sed peccatorum onere incurui, hos Deus prate-
rit nec corda eorum illustrat. par. 2. col. 154.4.e.f
Viventes quosdam, & quosdam mortuos inveniet filius hominis
quando secundus adventus complebitur, &c. Et de hoc figu-
ra. Vel mortuos corpora intelligamus, viventes autem ani-
mas. Ibidem.
Vini an aliqui & absque morte simul rapiuntur cum mortuis
obuiam Christo indicatur. par. 6. col. 633.c
Viniarii sunt populi aliqui in partibus. Aquilonaribus, & in
magna multitudine: & illi vinum quod eis primo occurrit
qualibet die, venerantur ut Deum suum pro illa die: ut fide
digna relatione à quibusdam narratum est: & sic idolola-
tria adhuc apud eosdem viget. par. 4. col. 2160.f. Vide etiam
in Idololatria.
Vinum omne, formaliter vinum (etiam si musca) est essentialiter
perfectior calce, par. 1. col. 1490.e.f
Viviscitur Deus minima peccata, etiam in amicis & nulli electo-
rum parit. parte 1. columna 1693.a
Viviscendi libidine nec rapiaris dum arguis, ut letari vel conso-
lari velis de alieno malo, sed potius consulere illi quem ar-
guis. parte 1. columna 1070.e
Viviscendum non esse de his qui inferunt iniuriam sed expectan-
dam divinam sententiam docemur Moysi patientia, parte
prima, columna 1248.d
Vlcus carnis nostre est voluptas, ebrietas, gastrimargia, & huius-
modi, que luxuriant corpore, & in semetipso pruriente pro-
veniunt. parte 1. col. 1020.f
in Vlcibus dolosa purulentique malicia arguitur, parte pri-
ma, columna 1043.a.b
Vltio crescit crescente vitio, parte 1. col. 123.a
Vltio divina reddit unicuique secundum opera sua, aliquando
per reges, aliquando per Prophetas, aliquando mucrone, alios
transuerberat gladio lingue. par. 3. col. 2213.c
Vltio omnis, visitatio est, quasi egroti medicum expectantis, par-
te quarta, columna 1145.a
Vltionis die dixit Dominus ad Moysen petentem pro Iudeis: vi-
sitabo & hoc peccatum: & quomodo intelligitur. parte quar-
ta, columna 967.a
Vltionis modum lex instituit, oculum pro oculo. Et si dici potest,
iniustorum iusticia est, & quare. Sed index pro dilectione ius-
titie iustum pro iniusto reddit. par. 3. col. 1279.a
Vltionem vocat Ieremias visitationem. par. 4. col. 655.b
Vltionem vocat Ieremias ebrietatem. par. 4. col. 680.f
Vltra non semper importat antecessorem, par. 4. columna 40.f.
& columna 436.f. & col. 499.b
Vltus magnitudinis sunt cornua, sed maculis respersa, que ro-
stro in palude sito horrendum stridunt. par. 4. col. 159.b
Vlutatus est clamor confusus, & est indicium magni timoris pro-
hibentis formare vocem distinctam. parte 6. col. 1247.c. Item,
parte 4. col. 154.f. & col. 771.b. & col. 869.c. & col. 1750.f
Vmbra & imago differunt. Vmbra est longinqua similitudo rei.
Imago autem est propinqua & expressa rei similitudo, parte
secta, columna 903.c
Vmbra mortis que est in inferno, sunt peccata, que nunquam
sine morte. par. 5. column. 88.d
Vmbra mortis dicitur mundus. parte 5. col. 701.a
Vmbra mortis dicitur obliuio, que agit ut non sit res in memo-
ria, sicut mors agit ut non sit quod caput in vita, parte ter-
tia, columna 49.a
Vmbra mortis dicitur duricia legis, que mortem carnis inferebat
que vmbra mortis anime est. In lucem autem vmbra mortis

producitur, cum intellecta morte spiritus remota punitione
carnali, mors carnis minime timetur. par. 3. col. 156.d
Vmbra mortis sunt quidam, qui scilicet in peccatis adhuc vi-
uunt, alij in regione vmbra mortis, qui iam cum mortuis ope-
ribus ad inferna descendunt. par. 4. col. 119.c
Vmbra dicitur mystice aduentus primus Christi in carne, quia
plura intelligimus primo aduentu eius obumbrari, quorum
completio consummabitur in secundo aduentu, parte secun-
da, columna 61.a
Vmbre pluraliter sunt reprobi, vmbra singulariter est unus-
quisque peccator. par. 3. col. 388.e
Vnctio Christi partim communis est suis: sunt enim & ipsi parti-
cipes: unde & nos participatione Christi dicimur Christiani,
sed inestimabili dignitate excellit: vngitur ipse substantiali-
ter, nos vero eius operatione & gratia. par. 1. col. 369.c
Vnctio spiritus & sanguis unigeniti unius sunt operationis, par-
te 1. columna 799.c. Interlin.
Vnctio extrema que est infirmorum, quando & quomodo à
Christo fuit instituta. parte 1. col. 373.c
Vnctio sacerdotum veteris Testamenti, que & quarum rerum
mixtarum, & quis modus vngendi, & qui vngebantur, &
qui non. parte 2. col. 804.e.f
Vnctio Regum & Sacerdotum secundum Iudeos cessauit à de-
structione primi templi, ita quod in toto tempore templi se-
cundi non fuerunt aliqui reges vel Sacerdotes sic instituti,
parte 4. columna 495.c
Vntraculum custodis nullo fundamento solidatur, sed tempore
transiente mox destruitur. parte 3. col. 261.c
Vncti dicuntur proprie in veteri Testamento soli reges & Ponti-
fices. parte 1. columna 933.c
Vnctio facta tempore Moysi ad inungendum Reges & pontifices
seruabatur reuerenter in tabernaculo in vase magno. Et ut
dicit Rab. Sa. vnctio fiebat in fronte regis inter palpebras per
modum corona. par. 2. col. 678.f
Vnctionis summi sacerdotis figura vel forma erat in figura caph
Greci, ut dicit Rab. Sa. incipiens à capite, & descendens ver-
sus palpebras, & fiebat cum digito ipsius consecrantis in vn-
ctione tincto. par. 1. col. 523.a
Vnctionem pontificalem vel regiam suscipere volens, & præ-
parans se ad deuote suscipiendum eam, habet orationem di-
cere in qua petuntur tria, sine quibus nullum regimè potest be-
ne procedere, & sunt, constantia contra malignos insultus, di-
ligentia diuini cultus, & perseverantia in bonis actibus, &c.
parte 3. columna 609.c
Vndenarius immundus est, & ad carnis coniunctionem pertinet,
parte 4. columna 229.a. & est numerus transgressionis, par-
te tertia, columna 1076.d
Vndenarius qui decem transit, & ad duodenarium non peruenit
significat eos qui decalogum transgrediuntur nec ad duode-
narium perueniunt, id est, Apostolicum numerum, par. 1. col.
751.a.b. & col. 1459.a.b. & col. 1691.c
Vndecim dies significant vndecim Apostolos, per quos Iuda repro-
bato, Euangelium Christi predicatum est in mundo, parte
prima, columna 1459.a
Vngere (ut communiter dicitur) qui bene scit, bene scit pungere,
sic & adulatores. parte 5. col. 607.c
Vngit omnis fidelis primo Christum in regem & sacerdotem, cum
in perfectioe baptismi verum regem & sacerdotem confite-
tur. Vngit & secundo cum docendo & operando idem aliis
predicat. parte 2. col. 1131.a.b. & col. 1132.f
Vngit & vngitur Christus, vngit secundum diuinitatem vngens
verbe diuinitatis secundum quod cum patre & spiritu sancto
habet omnia communia, vngitur secundum humanitatem à
patre & à spiritu sancto. parte 1. col. 503.a.b
Vngebant se in Israel tam viri quam femine. par. 2. col. 296.f
Vngebatur solus summus sacerdos in capite, & non alij sacerdo-
tes inferiores: ad denotandum quod potestas offerendi ab ipso
deriuabatur ad alios. par. 1. col. 804.e.f
Vngebantur olim due persone, rex & sacerdos, parte quinta,
columna 711.b.

Vngi

Index:

Vngi energumini & alios agrotos oleo à pontifice consecrato. Hic
mos ab Apostolis traditus est. par. 5. col. 542.e
Vnguentum est multiplex. Est enim vnguentum quo reges inun-
guntur, & hoc duobus modis. Est & vnguentum Propheticum,
&c. Super omnia autem vnguentum spirituale, quod dicitur
oleum exultationis, &c. par. 3. col. 427.c
Vnguenta cum bulliunt fragrantiam suauitatis reddunt, parte
tertia, columna 403.a
Vnguenta preciosa non immittuntur in vasa sordida. p. 4. c. 457.b
Vnguibz lacerabant carnem suam quidam gentiles & idolola-
tre in planctu mortuorum. par. 1. col. 1539.c
Vngula etia est species aromatica, que & onycha dicitur: & hu-
mano vngui assimilatur, & est vna de quatuor speciebus ex
quibus conficiebatur thymiana boni odoris, ad cremadum co-
ram Domino in altari thymiamatis. par. 3. col. 2095.b
Vngule diuini bonarum actionum & contrariarum discretionem
significat. par. 1. columna 1007.b
Vngule fisco signum est in animalibus temperate complexionis,
quia vngula ostendit quod carnes eorum non sunt nimis hu-
mide, & fisco vngule designat quod non sunt nimis terrestres
& sicce. parte 1. columna 1007.c
Vngula continuitas, signum est nimie siccitatis. Ibidem.
Vnicornis fertur esse animal secundum nomen suum formatum,
parte 1. columna 1743.c
Vnicornis aliquando superbiam significat, aliquando exaltatio-
nem unitatis. par. 3. col. 1160.e
Vnifarius, bifarius, &c. unde componantur, & de eorum ortho-
graphia. parte 6. columna 1148.f
Vnigenitus Dei adest, defendit, custodit, & nos ad se trahit, quasi
non sufficiat Angelorum diligentia contra demonum, & eos
qui ad peccandum trahunt insidias. par. 1. col. 1372.e.f
Vnigenitum filium ad salutem humani generis mittendum, pa-
ter in litera legis Iudeis nescientibus habuit absconditum,
exemplo David in agro absconditi. par. 2. col. 453.a
Vnimur nos Deo per eucharistie sacramentum. Similiter & Chri-
stus secundum quod homo vnitur supposito procedenti à pa-
tre, sed differenter. par. 5. col. 1131.c
Vnio Christi realis est in unitate suppositi, nostra autem unio ad
ipsum est per fidem & dilectionem. par. 5. col. 1131.c
Vnio populi Israel per vnum lignum figurata, designauit popu-
lum vniri sub vno pastore, scilicet Christo. par. 4. col. 1207.c
Vnitas triplex, scilicet indiuisibilitatis, & continuitatis, & perfe-
ctionis. parte 6. columna 305.c
Vnitas bonorum sicut utilis est, sic malorum vnitas semper bonis
est nociua. parte 6. columna 1220.f
Vnitas si desit bonis perniciosum est, sed perniciosius si desit malis,
parte 3. columna 404.e
Vnitas habet sacramentum vnus diei, & esse in hoc numero pri-
ma beatitudo est, quia vnus & verus Deus est: secunda in se-
cundo est, id est, in decade tertia in tertio, id est, in centenario,
&c. parte 4. columna 1862.e
Vnitas vxoris in veteri lege fuit intermissa propter maius bo-
num scilicet propter multiplicationem proles ad cultum diui-
num, que tunc multiplicanda erat per generationem carna-
lem. parte 1. columna 1603.c
Vnitas nas compaginat quam facit charitas, que non est nisi à
spiritu sancto, ideo amemus unitatem, & timeamus separa-
tionem. parte 6. columna 107.a
Vnus est vel vna est, cum de duabus vel pluribus rebus dicitur,
qua & qualis vnitas significetur. Item cum dicitur, Vnum
sunt que & quorum vnitas significetur. par. 6. col. 241.a
Vnus dicitur homo, & vnus dicitur Deus, sed differenter, & quo-
modo. parte 2. columna 311.c
Vnus, non mobilis, non vagabundus, sed firmus & inconfusus,
parte 2. Ibidem.
Vnus dicuntur competenter omnes vniam sapientiam habentes,
qui vnum Iesum Christum confitentur, vno spiritu Dei re-
plentur. Ibidem.
Vnus iustus secundum quod Deo acceptus, pro pluribus habetur,
parte prima, columna 1281.b

Vocare, est cognitionem de fide adiuuare, vel compungere eum
quem sciat audire, & hoc est electorum tantum, p. 6. col. 113.c
Vocare Dei, est nos amando & eligendo respicere. Respondere no-
strum, est amor illius bonis operibus parere. par. 3. col. 1566.e
Vocanti Deo veraciter respondemus, quando ad summe incorru-
ptionis iustum incorruptibiles resurgemus. par. 3. col. 171.b
Vocatio duplex, exterior scilicet, & fit per predicatorum, & est con-
munis bonorum & malorum. Interior vero tantum electorum,
parte 6. columna 113.c
Volatilia sunt que pennas habent, sed omnino volatu carent,
parte 1. columna 25.a. Interlin.
Volucres qui comedunt, ab imis ad superna cor leuare mouentur
ut licet in terrenis corporibus degant, animo semper caelestia
petant. parte 1. columna 1239.b.c
Volucres in sacra scriptura aliquando in malo, aliquando in bono
dantur intelligi. par. 3. col. 270.d
Volucres norunt varietatem temporum, & nunc huc nunc illuc
transuolantes inueniunt natura que sibi sunt & sui, parte
quarta, columna 650.d
Voluminibus in diuinis puto scripta esse bonorum gesta & malo-
rum, & ex sinistris dextrisque actibus scripturas contextas, ut
intelligamus quia apud Deum ociosa non sunt, nec malorum
nec bonorum opera. par. 1. col. 1335.b.c
Volendi modus est per conuersionem ad appetitum sensitium,
parte sexta, columna 212.d.e
Volens & voluntarius differunt. par. 6. col. 911.a
Volentis non est, neque currentis, sed Dei miserentis: velle tamen
currere nostri est arbitrij. par. 4. col. 1097.a
Voluntas hominis sola non sufficit, si non sit etiam misericordia
Dei, cur etiam non dicitur à contrario. Non miserentis est Dei,
sed volentis est hominis. par. 6. col. 114.c. & col. 461.a
Voluntas Dei, necessitas est. par. 1. columna 64.e.f
Voluntas diuina que est eius essentia, licet simplicissima est, ta-
men dicuntur multe diuine voluntates per modum signi seu
effectus. parte 3. columna 1297.c. & 1298.f
Voluntas Dei, licet sit vna in se, dicitur tamen multiplex ad va-
rios effectus relata. parte 6. columna 1504.f
Voluntas Dei multis modis nominatur. parte 6. columna 160.c
Voluntas Dei dicitur tripliciter, scilicet prohibitionis, precepti, &
consilij. parte 6. columna 161.c. & 162.f
Voluntas duplex dicitur esse in Deo, scilicet facti, & signi. parte
tertia, columna 125.c
Voluntas in Deo antecedens & consequens que & quomodo di-
cantur. parte 6. columna 246.f. & columna 695.c
Voluntas consequens est voluntas simpliciter dicta. Antecedens
vero secundum quid, & dicitur ab aliquibus velleitas. parte
secta, columna 697.c
Voluntas ex intellectu, & ex utroque memoria, sicut ex patre fi-
lius ex utroque spiritus, &c. par. 3. col. 2053.a
Voluntas Christi in nullo discordat à voluntate patris secundum
naturam diuinam, & etiam secundum humanam, parte
quinta, columna 1125.c
Voluntas duplex est in Christo sicut & natura. Vna diuina, & est
duplex, vna signi, & altera beneplaciti. Altera humana, &c.
parte 5. columna 175.c
Voluntas bona cum deest, copia agendi remuneratur: sic etiam de-
liberatio cum molimine viciorum damnatur, par. 5. col. 109.b
Voluntas vult se velle, vel potius anima per voluntatem, sicut
intellectus intelligit se intelligere. parte 3. columna 1351.c
Voluntas propria mactatur per obedientiam, per victimas caro
aliena. parte 2. columna 370.e.f
Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala, par. 5. column. 151.c
Voluntatis bone homo (qui per David significatur) ascendit ad
perfectionem quatuor virtutum cardinalium per institutum
& adiutorium diuinum. parte 2. columna 369.f
Voluntatis bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quam
per bonitatem aliarum potentiarum anime. par. 5. col. 712.e.f
Voluntatis bone initium Domino inspirante nobis conceditur: no-
strum vero est ad exhortationem Dei emixius vel remissius
sequi: & per hoc remunerationem vel supplicia promereri,
I 4

parte quarta, columna 748.d
 Voluntas bonum est finis seu consecutio finis malum autem ipsius est finis intenti carentia, par. 3. col. 465.a
 Voluntas bona succedit boni operis fructus, maliciose menti nihil prosperitatis, par. 3. col. 1777.a.b
 Voluntas bonam cordis proferentes doctores spe refrigerant, parte prima, columna 749.c
 Voluntas Dei multi peragunt, unde mutare contendunt, & consilio Dei resistentes obsequuntur, parte prima, columna 385.f. & columna 394.b.c. & columna 475.b.c. Item, parte 3. columna 83.b. Item, parte 5. columna 463.c. & 464.f
 Voluntas propria quamvis ad Dominum convertatur, nisi tamen ille nos traxerit, & cupiditatem nostram suo presidio corroboraverit, non possumus esse salvi, par. 4. col. 828.e
 Voluntas hominum malas, in bonum non posse convertere Deum quando voluerit, ubi voluerit: quis tam impie desipiat ut hæc dicat, parte prima, columna 1032.e.f. & col. 1066.f
 Voluntas semper habet famem sui, par. 5. col. 908.e
 Voluntas praterita, præsentis quidem delectat, & exhausta non satiat, parte 3. columna 1758.d
 Voluntas insatiabilis est & habita famem, non satietatem parit, parte quarta, columna 1728.d
 Voluntas duplex est, bona scilicet & mala, par. 6. columna 1360.f
 Voluntas ebrietas, gastrimargia, & huiusmodi, sunt viciis carnis nostræ, quæ luxuriante corpore, & in semetipso pruriente procedunt, par. 1. columna 1020.d.e
 Voluntas fluxa quæ ex corde gignitur, superborum, comparatur ad herbam montium, & quare, par. 3. col. 388.e
 Voluntas carnalis per lambri significatur, qui dies amaricans interpretatur. Sic voluptas carnalis delectabilis est in principio, sed dicitur amaricans, eo quod tristabilis est in termino, parte quarta, columna 2407.c
 Voluntas cum tentat in prosperis, ipsa sunt opponenda tentationi, ut eo erubescamus prava committere qui nos à Deo meminimus gratuita bona percipisse, par. 1. col. 441.a.b
 Voluntas mundialis vitæ quæ candida estimatur & florens, & per lepram albam & florentem designatur, parte 1. col. 1189.c
 Voluntas carnalis minoris laboris est incognitam cauere quam recitare cognitam, par. 2. col. 1360.d.e
 Voluntas carnalis nemo abstinet, qui non paratur in exordio dolores, donec consuetudo vertatur in melius, par. 1. col. 101.b.c
 Voluntas proprias sequentes feroces sunt, nec mens eorum solium habet. Dum enim per exteriores concupiscentias vagantur quasi à iudicis sui sessione repellitur, par. 4. col. 401.a
 Voluntas seculi omnes, & mundi pompa & celeriter transiens luxuria, vocantur hortus Adami secundum sententiam sapientissimi apud Græcos, par. 4. col. 516.f
 Voluntas dicuntur aque maris, & quare, par. 4. col. 1725.c
 Voluntas corporis dediti sunt filij lambri, & capiunt iuvenem gratiosum, suisque persuasionibus malis ad luxuriam pertrahunt, & sic spiritualiter occidunt. Ibidem.
 Voluptuosi consiliatores & fluxa cogitatio in lubrico carnalium desideriorum demergunt: & cum demersos viderint, à nobis recedunt, quia perditis nullum consilium dare possunt, parte quarta, columna 837.a
 Voluptuosi significantur per pecus, par. 4. col. 2077.c
 Voluptuose quærentes vitæ bestiali, intelliguntur per bruta animalia, parte prima, columna 563.c. & col. 645.c
 Vomitus (ut medici aiunt) stomachum purgat, cholera minuit, parte tertia, columna 2132.d.e
 qui semper voluntur, nec prosperitate nec aduersitate tardantur spherulis assimilantur, par. 1. col. 742.d.e
 Votum dary, parte secunda, columna 1432.e
 Votum secundum Hebræos multipliciter oretenus exprimitur, parte quinta, columna 271.c. & 272.d
 Votum Naxæorum in aliquibus erat perpetuum, ut in Samson & Samuele, & similibus. In aliquibus autem erat temporale, parte 1. columna 1214.f
 Votum est promissio Deo facta de meliori bono, parte prima, columna 1316.f

Votum est cum aliquid de nostris offerimus Deo, par. 1. col. 1399.a.b
 Votum & iuramentum utrumque est obligatorium, sed votum ex sua ratione magis est obligatorium quam iuramentum, & quare, parte 1. columna 1399.c
 Votum factum de persona humana, non erat soluendum per eius immolationem, sed per redemptionem, par. 1. col. 1147.c
 Votum Deo facere nullus potest, nisi de hoc quod suum est, parte prima, columna 1151.b.c
 Votum dum est de re licita & bona, implendum est, aliter non est implendum, parte 1. columna 1399.c
 Votum suum adimplens debet Deo regravari de hoc quod sibi dedit gratiam adimplendi, par. 1. col. 1199.c
 Voti reus est, quicumque aliquid vouerit, & non impluerit, parte quarta, columna 1441.c
 Vota facere, vel consecrare bona sua Deo, quis modus sit apud Iudeos, parte quinta, columna 272.d
 Vota diversa leguntur in scripturis, parte 1. col. 1399.a.b
 Vota qui vouit, sed pro infirmitate soluere non valet, ei ex peccati poena hoc agitur, ut volenti bonum, posse subtrahatur, parte tertia, columna 236.d
 Vota non sufficit offerre solus homo exterior, & legem Dei suscipere, quia non potest aliquid dignum Deo habere, sed interior, qui habet in se quod offerat Deo, par. 1. col. 1399.b.c
 Vota quæ inter se vir & uxor de abstinentia concubendi placita habuerunt quomodo valeant, vel an, & quomodo emittere alter sine alterius consensu potestatem habeat, par. 1. col. 1320.f
 Vota persolvere si adhuc innupta iam concesserit pater, sed ante quam persolverit nupserit, & viro eius hoc cognitum non placuerit, non persolvat, & sit omnino sine peccato, parte prima, columna 1320.e
 Vota quæ abstinentia causa femina vouit, non tenent, nisi vir fuerit auctor permittendo, par. 1. Ibidem.
 Votorum species erant multe in veteri testamento, parte prima, columna 1147.a
 Votorum quedam sunt communia, quedam propria, parte tertia, columna 1001.b
 Votorum quedam sunt quæ nec promittentes debemus soluere: alia sunt quæ nisi vouemus, non cogimur implere, Ibidem.
 si Voueris te Deo, imitandus est ubi vitulus, ut facias tantum quod pertinet ad diuinum cultum, par. 1. col. 1399.c
 Vouens aliqua bona filius antequam parentes sint in necessitate, an post votum emissum parentibus teneatur providere de illis bonis, parentibus necessitate urgente indigentibus, par. quinta, columna 263.b.c
 melius est non Vouere, quam post votum non soluere spiritui sancto, parte 6. columna 1028.e
 Vouere non potest aliquid vir uxori alligatus, per quod impediat reddere debitum uxori suæ sine eius consensu, par. 1. col. 1399.c
 Vouere non potest aliquid vel implere seruus, per quod impediat opus sui Domini, par. 1. Ibidem.
 Vouentium personarum quinque sunt modi, par. 1. Ibidem
 Vouentibus vir virginitatem vel viduitatem, non solum nubere, sed & velle damnabile est, par. 6. col. 714.e.f
 Vox sanguinum fratris tui, sic dicunt Hebræi, in plurali, eo quod Cain interficiendo fratrem suum fuit reus sanguinis, non solum ipsius Abel, sed etiam omnium quos genuisset si vixisset, parte prima, columna 18.e.f
 Vox hominum & animalium, sonus est caterorum, parte tertia, columna 1525.a
 Vox cordis exaltatur sublimitate & conceptu virtutum, sed non intentione sonorum, par. 4. col. 999.a
 Vox iustitiae & charitatis magna est similiter & Apostolorum. Ibidem.
 Vox illa auditorum cor libentius penetrat, quam dicentis vita commendat, quia quod loquendo imperat, ostendendo adiuvat ut fiat, parte 4. columna 347.a.b
 Vox quid est, parte 6. columna 320.d
 Vox viua magna vim habet de auctoris sui ore resonans, quæ ea pronuntiatione profertur & distinguitur, quæ in hominis corde generata est, parte 6. columna 504.d

Vox est

Vox est interpres animi, parte 5. col. 1038.d
 Vocem apud aures Dei non faciunt verba nostra, sed desideria, parte 1. columna 613.b.c
 Vocem quomodo populus videbat, cum vox non ad visum, sed ad auditum pertinere videatur, par. 1. col. 675.a.b
 Voces quas proferimus signa sunt rerum quas cogitamus, parte sexta, columna 1379.a
 Vpupa anis lugubris & luctum amans, parte 1. col. 154.e.f
 Vrbes sex assignate sunt in presidium fugitivorum, qui nolentes sanguinem fuderunt, tres ultra Iordanem, & tres citra, parte prima, columna 1444.f
 Vrbes in magnis homines teterrima vite, ultima opera, & laboriosa condantur operari, quæ tamen necessaria sunt, aut fornacibus lauari, ad succedendos ignes deseruiunt, aut cuculas purgant, aut huiusmodi faciunt, par. 1. col. 1335.a
 Vvere, vnus effectus est caloris & frigoris, par. 1. col. 349.a.b
 Vritur qui tentatur vituperio vel laude, par. 3. col. 943.a
 Vrina fluere solet versus pedes hominibus in timore & angustia positus, parte 4. columna 326.f
 Vrus excoriatus & simia habent magnam similitudinem cum homine & puero excoriatis, par. 1. col. 1006.f
 Vrus paruo cibo contentus est, ita quod pro magna parte anni nihil sumit, par. 4. columna 1577.c
 Vrus fera fraudulenta, & brachii & lumbis fortissima, par. 4. col. 980.b. tamen capite infirmus est. Ibidem.
 Vrtica significat peccatorum pruriginem, par. 4. col. 310.e
 Vsque in hodiernum diem, moris est sanctæ scripturæ hoc dicere de his quæ vsque ad finem vite vel seculi permanent, par. 2. columna 48.e. & columna 109.a. & 111.a
 Vsura per serpentem morsum intelligitur, & quare, parte prima, columna 704.f
 Vsura non est licita Iudeis, par. 1. col. 704.f. & col. 1127.a.b
 Vsura & sænus ex impietate oriuntur, & omnem humanitatem pellunt, parte 1. col. 1130.e
 ad Vsuram quadam pecunia dari prohibetur. Altera est quam ad Vsuram dare debemus, par. 1. col. 1600.d
 Vsuram putant aliqui tantum esse in pecunia, sed scriptura diuina auferit omnis rei superabundantiam, ut plus non recipias quam dedisti, parte 4. col. 1214.e
 Vsuram accipi in lege tantum prohibetur à fratribus, in prophetia ab omnibus, in Evangelio augmentum est. Nota profectum, parte 4. Ibidem.
 Vsuras prohibet vicarius Christi summus Pontifex in iure canonico, & multi Principes Christiani, &c. par. 3. col. 962.f
 Vsurius est diabolus, qui pro temporalibus rapit spiritualia bona, parte 3. columna 962.f
 Vsurius argumentari solet & dicere: Dedi vnum modium, qui satus fecit decem modios, nonne iustum est ut medium modium de meo plus accipiam? par. 4. col. 1214.e
 Vsurius & raptores quando moriuntur, faciunt testamentum Antiochi, quibus & qualiter, par. 4. col. 2379.c
 Vsus antiquus difficulter deponitur, maxime si illi ad quos transfusus in eadem difficultate inueniuntur, par. 1. col. 1957.b
 Vt, vno modo tenetur causaliter, alio modo consecutiuè, &c. parte quarta, columna 68.f
 Vterus beatæ virginis panem vitæ, id est, Dei verbum, & ignem spiritus sancti de cælo suscepit, & assimilatur clibano qui panem suscipit & ignem, par. 1. col. 919.c
 Vtilitati exteriori qui seruiunt, ut sunt infirmi Ecclesiæ, signantur nomine cutis, par. 3. col. 290.e
 Vtilitates multe sunt manifestæ vel occultæ omnium quæ terra radicitus alit, par. 1. col. 16.e.f
 Vinam Dominus meus Iesus cõcedat mihi calcare spiritum fornicationis & ceruicem spiritus iracundiæ & furoris, & auariciæ demonem & iactantiam, & conterere pedibus meis superbia spiritum & cum hæc fecero gesti operis summam non mihi sed cruci eius appendere, &c. par. 2. col. 77.a.b
 Vna passio dicitur quæ priusquam matureseat, ad solem diu excitatur, & sic seruatur, par. 2. col. 480.f
 Vuandali fuerunt homines bellicosi, & inter ceteros barbaros

plus habere videbantur de fulgore naturalis industrie, parte 6. columna 1549.c
 Vuandali Aphricam depopulantes, paganos ibi habitantes occiderunt, non autem Christianos, sed multipliciter afflixerunt, parte 6. columna 1545.c
 Vuandali Arriana secta magnam tribulationem fecerunt, excutentes de Hispania, in Aphricam, Italiam, & Galliam, ibi 1546.f
 Vulgus incredulum vsque hodie, & dura mortalium corda, quæ prophetia comminatur & Euangelium, in aliud tempus æstimant differendum, par. 4. col. 1166.d
 Vulgi mos fuerat (ut creditur) coram arca saltare, & rex David quasi oblitus se Prælatum, omnibus admixtus populis ante arcam saltat, & se in diuino obsequio per saltum rotat, parte 2. columna 549.a.b
 Vulgarium status indicatur in foro secreto & publico, & hoc duplici, scilicet, Ecclesiastico & seculari, par. 2. col. 124.e.f
 Vulnus si corpori infligatur, aut os confringatur, sub vnus hora spacio solent hæc corporibus accidere, & pluribus postmodum cruciatibus exactis, multo vix tempore sanari, par. 1. col. 1263.c
 Vulnus malum peius liuor pessimum plaga timens, parte quarta, columna 16.e
 Vulnus est natiuitas in corpore solutio, par. 4. col. 16.e
 Vulnere dura plerumque per lenia formentam mollescent, parte secunda, columna 413.c
 Vulnerat Deus duobus modis quos ad salutem reducit, parte tertia, columna 84.e
 Vulpis natura describitur cum moralitate, par. 5. col. 833.b. & col. 889.b. Item, parte 4. col. 1167.c
 Vulpes quos cepit Samson hereticos signat quibus sunt faces incendij ac erroris potius quam diuini amoris, par. 2. col. 250.d
 Vulpium pinguedo medicinalis est contra contractionem & stupescationem nervorum, par. 2. col. 262.e.f
 Vultus sicut diuersi sunt à vultibus, ita diuersa sunt corda hominum, par. 1. col. 1178.e.f
 Vultus indicio, mentis mutatio deprehenditur, par. 3. col. 2038.f
 Vultus hominis ex vehementi cogitatione & abstractione à corporis sensibus multum immutatur, par. 4. col. 586.f
 Vultus humani cordis est similitudo Dei, quam peruersus operit, ut cognosci à districto iudice nequeat, cum vitam suam malis actibus confundit, par. 3. col. 246.d
 Vultus & oculis dissimulari non potest conscientia, dum luxuriosa & lasciuia mens lucet in facies, par. 4. col. 1139.b
 Vxor bona est speciale Dei donum, par. 3. col. 2107.c
 Vxor dicitur species domus, sic vulgariter dicitur inter Hebræos, parte 3. columna 924.d
 Vxor si malis moribus, si luxuriosa seu quilibet huiusmodi sit uxor, velimus, nolimus suslinenda est, par. 5. col. 315.b. 316.d
 Vxor ut dimittatur, vna carnalis causa est fornicatio, vna spiritualis timor Domini ut via ea alia ducatur, nulla causa in lege Dei est, par. 5. Ibidem.
 Vxor Ieroboam tulisse dicitur vnas passas panes vasculum nullis Propheta sed non scribitur Prophetam accepisse, parte secunda, columna 747.a
 Vxorem abdicare quemcumque ob causam cur Iudeis permisum, parte 1. col. 1603.a
 Vxores plures habere licuit patribus ut futura Christi mysteria delinearent, parte 2. col. 313.b
 Vxores fecundas cum habeatis, & liberis gaudeatis, cur pulchritudinem vxoris queritis, quæ meretricibus apta est, non vxoribus? par. 4. col. 2193.a. & 2194.d

X

Litera in specie crucis formatur, & numerum denarium designat, parte 1. col. 864.e.f
 Xandicus mensis est apud Athenienses, ipse est qui apud nos Aprilis nuncupatur, & apud Hebræos Nisan, parte quarta, columna 2555.a
 Xerxes filius Darij secundum Latinos potentissimus fuit respectu precedentium, & vi armorum subiugauit Græciam regno Persarum, &c. parte quarta, col. 1642.f

Zabulon

Coloford. & Nicolai de Lyra. Index.

Z

Z A B V L O T. letari iubet eo quod & terra & mare fructurus esset, parte prima, columna 1683.b
Zacharias Baptiste Ioannis genitor, an fuit summus vel simplex sacerdos, par. 5. c. 677. 678. 679. & 680.
Zacharias occisus inter altare, &c. fuit trinomius, parte tertia, columna 1177. 1178. & 1179.
Zachaeus an natione fuerit Iudeus vel Gentilis, parte quinta, columna 645.c
Zachaeo quantum fuit dare dimidium patrimonij, tantum est dare calicem aquae frigidae, par. 6. col. 313.a
Zaret non est nomen alicuius mansionis de 42. sed torrentis, parte prima, columna 1464.f

Zeb interpretatur lupo, parte secunda, columna 208.e
Zelotes dicitur Deus, quia non vult quod homo fornicetur cum diis alienis per idololatriam, parte 1. columna 670.f
Zelus diuinae legis dupliciter accenditur, par. 3. col. 1397.c
Zelus ad vitam est diuinae praecepta seruare, parte secunda, columna 829.b
Ziph in octauo milliario à chebron contra Orientem, parte secunda, columna 467.b
Zona pellicea mortificationis signum, par. 2. col. 856.e
Zona praecinguntur homines ut ad operandum sint aptiores, non impediti sinibus vestium, par. 3. col. 1283.a
Zorobabel creditur fuisse qui annumerauit vasa principi Iuda, iussu Cyri regis Persarum, par. 2. col. 1282.e

F I N I S.

